ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Β΄ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝ
ΑΘΗΝΑΙ 2006

Τό 6ιβλίον αὐτό εἶναι ὀγκῶδες διότι σκοπός του εἶναι νά ἀποκαλύψη ὅλη τήν ἀλήθειαν, διά τούς Ἑβραιοσιωνιστάς, τήν θρησκείαν, τάς πολιτικάς ἐπιδιώξεις, τόν μισανθρωπισμόν καί τόν παράλογον «ρατσισμόν» τους.

Διά νά ἐπιτευχθοῦν τά ἀνωτέρω χρειάζεται πολύς χῶρος. Ἐχρησιμοποιήθησαν ἀναφορά εἰς 250 συγγραφεῖς, φωτογραφίαι, κείμενα, στοιχεῖα κι ἐπιχειρήματα, πού ἀναλύουν τό ἑβραϊκόν πρόβλημα, χωρίς προκατάληψιν, χωρίς φανατισμόν, ἀλλά μέ εἰλικρίνειαν. Ὅποιος γράφει τήν ἀλήθειαν κάνει πάντα καλό. Αὐτό πιστεύω.

Κωνσταντῖνος Ἀ. Πλεύρης

ISBN 960-8358-17-5

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀ. Πλεύρης ἐτελείωσε τήν Γαλλικήν Σχολήν τοῦ Λεοντείου Λυκείου καί ἔλαβε πτυχίον Νομικῆς (πανεπ. Θεσσαλονίκης), Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Πάντειον Πανεπιστήμιον) καί Κοινωνιολογίας (ΝΟΕ Παρισίων). Εἶναι Δικηγόρος παρ᾽ Ἀρείῳ Πάγῳ καί ἀσχολεῖται μέ τήν πολιτικήν.

Διετέλεσε καθηγητής Πολιτικῆς Κοινωνιολογίας στίς Σχολές τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καί στήν Σχολήν Γενικῆς Μορφώσεως Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀρχηγείου Στρατοῦ.

Ἔχει κυκλοφορήσει μίαν σειράν βιβλίων ἱστορικοῦ, πολιτικοῦ, φιλοσοφικοῦ καί κοινωνιολογικοῦ περιεχομένου, πού ἐπραγματοποίησαν ἐκδόσεις στά Ἀγγλικά, Ἰταλικά, Ἀραβικά.

Ἐπί δεκαετίαν ἐπεμελεῖτο κι ἐπαρουσίαζε στό «ΤΗΛΕΑΣΤΥ» τήν ἐκπομπήν «Ἱστορικές Μνῆμες» καί στό «EXTRA» τήν ἐκπομπήν «Ἐδῶ Ἑλλάς».

Τό συγγραφικόν του ἔργον, πού εἶναι αὐστηρῶς ἐπιστημονικόν, ἀναγνωρίσθηκε στό ἐξωτερικό π.χ. ἀναγόρευσις εἰς ἐπίτιμον καθηγητήν Πανεπιστημίου Γκουανταλαχάρα, βιβλιογράφησις ἐργασιῶν του, ἀνακοινώσεις εἰς ἐπιστημονικά περιοδικά, συνέδρια κ.τ.λ. Ἔχει κάνει πολλές διαλέξεις καί ἐδημοσίευσε ἄρθρα σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά.

Γιά τίς πολιτικές του ἰδέες φυλακίσθηκε ἐπί ἑπταετίας, δικάσθηκε καί καταδιώχθηκε μαζί μέ τούς συνεργάτες του ἐπί Δημοκρατίας.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΧΡΟΝΙΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

Ὁ ἱστορικός Οὐίλλιαμ Μίλερ γράφει: «Ὁ Πατριάρχης ἀπηγχονίσθη ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ Πατριαρχικοῦ Μεγάρου. Ἐντεῦθεν δέ, ἀφοῦ πρότερον ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐσύρθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν χρονίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κατεποντίσθη εἰς τὴν θάλασσαν».

*(«**Ἱστορία Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας**»,*
μετάφρ. Σπ. Λάμπρου, Ἀθῆναι 1915, σελ. 97)

Ἐνθυμηθῆτε αὐτό:

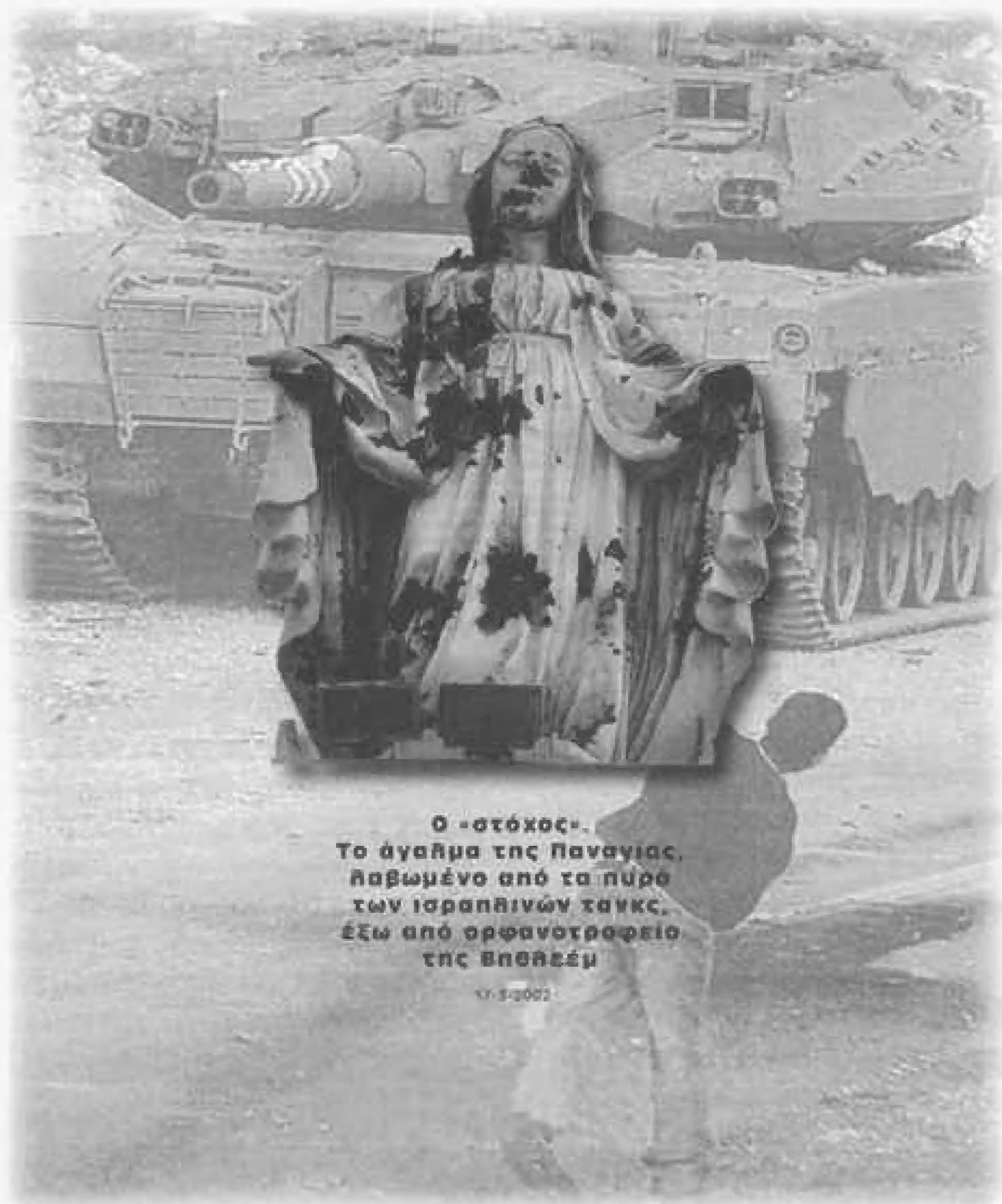
Οἱ χρόνιοι ἐχθροί τοῦ Ἑλληνισμοῦ: Ἰουδαῖοι!

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Β΄ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙ 2006

Ἐπιτρέπεται πᾶσα δημοσίευσις κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ συγγραφέως.

Σημείωσις: Τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα παρατίθενται ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφίαν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν πρωτοτύπων των.

Ἐκδόσεις ΗΛΕΚΤΡΟΝ Ἀθῆναι 2006

Α΄ ἔκδοσις: Μάϊος 2006
Β΄ ἔκδοσις: Ὀκτώβριος 2006

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝ
Ἱπποκράτους 85, 106 80, Ἀθῆναι, Τηλ. 210.360.5305

ISBN 960-8358-17-5

ΙΕΡΑΣ ΜΝΗΜΗΣ

Ἀπίωνος τοῦ Πλειστονίκου

Ἀπολλωνίου τοῦ Μόλωνος

Γραμματικοῦ Λυσιμάχου

Μνασέου τοῦ Παταρέως

Φιλοσόφου Χαιρήμονος

Ἱστορικοῦ Δαμοκρίτου

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ὅλα τά Ἔθνη ἐπιδιώκουν νά κερδίσουν τήν ἐκτίμησιν τοῦ κόσμου, μέ ὅσα ἔκαναν καί ὄχι μέ ὅσα ἔπαθαν.

Ὅλα τά Ἔθνη θέλουν νά ἔχουν τόν θαυμασμόν τοῦ κόσμου κι ὄχι τήν λύπη του.

Μόνον οἱ Ἑβραῖοι προβάλλουν ὅσα ἔπαθαν (Ἀληθῶς ἤ ψευδῶς. Δικαίως ἤ ἀδίκως) καί ζητοῦν νά τούς λυποῦνται.

Οὐδέποτε στήν ἱστορίαν ὑπῆρξε λαός, πού ἀνήγαγε εἰς ἐθνικήν του πολιτικήν νά τόν λυποῦνται οἱ ἄλλοι. Μόνον οἱ Ἑβραῖοι συμπεριφέρονται ἔτσι.

«Δέν θά εὕρητε είς τούς Ἐβραίους παρά ἕναν λαόν ἀμαθῆ καί βάρβαρον ὅστις συνενώνει ἀπό πολλοῦ τήν πλέον αἰσχράν φιλαργυρίαν, τήν ἀπεχθῆ δεισιδαιμονίαν, μέ τό ἀκατανίκητον μῖσος, δι' ὅλους τούς λαούς οἵτινες τόν ἀνέχονται καί τόν πλουτίζουν».

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ
(**«Φιλοσοφικόν Λεξικόν» 1**)

Νὰ λαχταροῦν στοὺς πόνους μας τὰ φλογερά
σου στήθεια,
νἄχης στὰ χείλη τὴν καρδιά, στὸ στόμα
τὴν ἀλήθεια,
νὰ γίνη τὸ Παλάτι σου τοῦ κόσμου τὸ καμάρι,
νὰ μπαίνη λεβεντιὰ μὲ νοῦ, μὲ ἀρετὴ καὶ χάρι,
καὶ τοὺς προμάχους γύρω σου νὰ ἔχης
τῆς πατρίδος,
κι' ὄχι Ἐβραίους βρωμεροὺς στὸ γένος
καὶ στὸ εἶδος.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ
(«Εἰς τὸν Διάδοχον»
ἔκδ. «Κομμιώτη» Ἀθ. 1970, τόμος Α΄, σελ. 189)

Κατά τόν **Ἀπίωνα** (Ἰώσηπος: Κατ' Ἀπίωνος Β, 10) *οἱ Ἑβραῖοι ὡρκίζοντο στόν Θεόν, ὅτι οὐδένα ἀλλόφυλον θά εὐνοήσουν, μάλιστα δέ τούς Ἕλληνας: «ὀμνυόντων τόν Θεόν... μηδενί εὐνοήσειν ἀλλοφύλῳ, μάλιστα δέ Ἕλλησιν».*

«Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι καί Ἱερουσαλήμ ἐν ἀδικίαις».

(«Μιχαίας» Γ, 10)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Α΄ ΕΚΔΟΣΙΣ .... *σελ. 13*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Β΄ ΕΚΔΟΣΙΣ .... *σελ. 15*

Μέρος Πρῶτον
Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ
Ἔγκλημα καί μισανθρωπισμός .... *σελ. 17*

Μέρος Δεύτερον
ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ
Σατανικόν Σχέδιον .... *σελ. 291*

Μέρος Τρίτον
Ο ΕΒΡΑΙΟΣΙΩΝΙΣΜΟΣ
Σκοπός καί Τακτική .... *σελ. 385*

Μέρος Τέταρτον
ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΙ
Προπαγάνδα καί Πραγματικότης .... *σελ. 669*

Μέρος Πέμπτον
ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ
Ἀπόδειξις τοῦ ψεύδους .... *σελ. 1003*

Μέρος Ἕκτον
ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ-ΕΠΙΛΟΓΟΣ .... *σελ. 1245*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ .... *σελ. 1387*

Πάνοπλος Ἑβραῖος ἁρπάζει μίαν γυναῖκα τῆς Παλαιστίνης.
Μέχρι πότε οἱ Ἄραβες θὰ ἀνέχωνται τέτοιας ταπεινώσεις;

Πρόλογος Α΄ ἐκδόσεως

Στό βιβλίο αὐτό διαπραγματεύομαι τόν **ἑβραιοσιωνισμό**. Σκοπεύω νά γράψω μόνον τήν ἀλήθεια. Ἐλπίζω νά τό κατορθώσω. Ἄν κάπου παρά τήν θέλησίν μου κάνω λάθος ὑπόσχομαι, στήν ἐπόμενη ἔκδοσι νά περιλάβω τήν ὀρθήν ἄποψιν, πού θά μοῦ προτείνουν οἱ Ἑβραῖοι, διότι πιστεύω στήν ἀλήθεια καί στήν ἐλευθερία τοῦ λόγου, δίχως περιορισμόν.

Χρησιμοποιῶ κείμενα καί γεγονότα, διά νά καταλήξω, ὅπου μέ ὁδηγοῦν αὐτά. Εὑρίσκομαι μακράν κάθε φανατισμοῦ ἤ προκαταλήψεως καί δι᾽ αὐτό δέχομαι δημοσία συζήτησι μέ τούς Ἑβραίους, ὅποτε θέλουν, ὅπου θέλουν, ἀκόμη καί μέσα στό Ἰσραήλ εἶμαι ἕτοιμος νά μεταβῶ, διά νά ὑποστηρίξω τήν ἀλήθεια καί νά πείσω ἤ νά πεισθῶ στήν ἀντίθετον γνώμην, ἄν αὐτή ἀποδεικνύεται ἀληθής.

Ἀφοῦ ἐξεκαθάρισα τόν τρόπον σκέψεώς μου δηλώνω, ὅτι δέν μισῶ τούς Ἑβραίους, πού ὡς λαός ἤ ὡς θρησκεία μέ ἀφήνουν ἐντελῶς ἀδιάφορον, οὔτε ἀσχολοῦμαι μαζί τους. Ἀλλά ἀντιμετωπίζω τόν **ἑβραιοσιωνισμόν**, πού εἶναι πολιτικοθρησκευτικό συνωμοτικόν κίνημα, ἀπολύτως ἀντίθετον, πρός τάς ἀξίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀδιαλλάκτως ἐχθρικόν πρός τήν Ἑλλάδα, τούς Ἕλληνας καί τήν Λευκήν Φυλήν, διά τήν ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων ἐγράφη τό παρόν βιβλίον, πού ἀποκαλύπτει ὅλην τήν ἀλήθειαν.

Πρίν ἐκδοθῆ αὐτό τό βιβλίον, προσωπικοί φίλοι μοῦ συνέστησαν νά μή τό κάνω. Εἶπαν τούς λόγους. Ἀλλά ἐγώ δέν φοβοῦμαι. Διότι εἶμαι καί αἰσθάνομαι **Ἕλλην**. Πιστεύω ἐπίσης, ὅτι δέν ἁρμόζει νά κάνης ἤ νά μή κάνης κάτι λόγῳ φόβου. Ἡ *ἀλήθεια* ἀποτελεῖ ὑπερτάτην ἀξίαν, ὅπως καί ἡ *ἐλευθερία*. Συνεπῶς οὐδεμία σκοπιμότης καί πολύ περισσότερον οὐδεμία δειλία μποροῦν νά μέ σταματήσουν νά λέγω τήν **ἀλήθεια** καί νά σκέπτωμαι **ἐλευθέρως**. Ἀλλοιώτικα ἡ ζωή μου δέν θά εἶχε ἀξίαν.

Ἐάν οἱ ἑβραιοσιωνισταί μέ δολοφονήσουν θά τούς εἶμαι εὐγνώμων, διότι θά μέ ἀπαλλάξουν, ἀπό τό γῆρας, πού θά ἔλθη καί τό κυριώτερον θά δικαιώσουν τά γραφόμενά μου.

Ὁ ἀναγνώστης εἶναι χρήσιμον νά γνωρίζη τόν τρόπον συγγραφῆς αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, διά τήν καλλιτέραν κατανόησίν του.

Κατ᾽ ἀρχήν, ὁτιδήποτε ὑποστηρίζεται ἐδῶ βασίζεται, εἰς στοιχεῖα ἤ

ἐπιχειρήματα. Αὐθαίρετα συμπεράσματα καί ἀναπόδεικτοι ἀπόψεις δέν παρατίθενται. Μερικάς φοράς ὡρισμένα πράγματα ἐπαναλαμβάνονται. Ἐθεώρησα σκόπιμον νά τό κάνω, ἐπειδή πολυετής Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἔχει ἀγκυλώσει τήν σκέψιν τῆς κοινῆς γνώμης πρός ὡρισμένας κατευθύνσεις, ἀπό τάς ὁποίας μέ δυσκολίαν ἀπαγκιστρώνεται, δι' αὐτό ἀκριβῶς χρειάζεται ἡ ἐπανάληψις, ὥστε ἡ ἄκαμπτος σκέψις ν' ἀποκτήση εὐλυγισίαν.

Γνωρίζω καλῶς τήν δύναμιν τῆς προπαγάνδας, τήν ὁποίαν καταπολεμῶ ὅσον μπορῶ, μέ τήν δύναμιν τῶν γεγονότων, πού εἶναι πειστικώτερα τῶν προπαγανδιστικῶν λόγων. Δέν μπορῶ νά παραβλέψω, ὅτι ἀπευθύνομαι, πρός ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπί σειράν ἐτῶν ὑπέστησαν τήν ψυχολογικήν ἐπιρροήν ὁλοπλεύρου προπαγάνδας καί οἱ ὁποῖοι μηχανικῶς ἀντιδροῦν ἀμέσως, ὅταν διαβάσουν κάτι διαφορετικόν καί πολύ περισσότερον ἀντίθετον, πρός ἐκεῖνα, πού τούς ὑπέβαλε ὄχι ἡ διαφωτιστική πειθώ, ἀλλά ἡ ἔντεχνος προπαγανδιστική ψευδολογία.

Ἀρχικῶς ἐπιδιώκω καί σᾶς τό λέγω *νά ἐξετάσετε τό ζήτημα*. Ὅλα τά ὑπόλοιπα θά ἔλθουν μόνα των, ὡς φυσική συνέπεια. Τό μυστικόν εἶναι νά ἐπιτύχω νά ἐξετάσετε τό ζήτημα. Δέν ἀπαιτῶ κάτι. Ἁπλῶς παρακαλῶ νά ἐξετάσετε ὅσα σᾶς εἶπαν, ὅσα ἐπιστεύσατε καί φυσικά ὅλα ὅσα σᾶς γράφω. Τά ἰδικά μου νά τά ἐξετάσετε, μέ αὐστηρότητα. Τά ἀντίθετα μέ ἐπιείκεια. Ἀλλά ἐξετάσετέ τα. Μόνον αὐτό ἐπιδιώκει τό βιβλίον μου: **Τήν ἐξέτασιν κάθε γνώμης.** Εἶναι παράλογον; Φυσικά ὄχι. Θά τό κάνετε; ἤ θά ἐγκαταλειφθῆτε, στήν κυριαρχίαν τῆς προπαγάνδας; Ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπό ἐσᾶς.

Τέλος ἀφιέρωσα τήν ἐργασίαν μου στήν μνήμην ἕξη ὑπερόχων πνευματικῶν ἀνδρῶν τῆς Πατρίδος, πού περιέγραψαν τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι κατέστρεψαν τά σπουδαῖα ἔργα των.

Ἡ Ἀδράστεια, ἡ Νέμεσις καί αἱ Κῆρες, ἄς εἶναι μάρτυρες καί προστάτιδές μου.

Παιανία 2006
Κωνσταντῖνος Πλεύρης

Πρόλογος Β΄ ἐκδόσεως

Τόν Μάϊον τοῦ 2006 ἐκυκλοφόρησε ἡ πρώτη ἔκδοσις τοῦ παρόντος βιβλίου, ἡ ὁποία ἐντός δύο μηνῶν ἐξηντλήθη! Πρῶτον, εὐχαριστῶ τούς Ἕλληνας καί τάς Ἑλληνίδας, διά τήν ὑποδοχήν πού ἔκαναν στό βιβλίον μου. Δεύτερο, εὐχαριστῶ τούς Ἑβραίους, πού μέ τήν ἐπίθεσίν των στόν Λίβανον ἐδικαίωσαν μέ τά ἐγκλήματά των ὅσα γράφω δι' ἐκείνους καί τρίτον, εὐχαριστῶ τούς ἐχθρούς μου, διότι ἐπολέμησαν τό βιβλίον μου, χωρίς στοιχεῖα, δίχως ἐπιχειρήματα, ἀλλά μόνον μέ ὕβρεις καί συκοφαντίας. Κι' αὐτοί ἐδικαίωσαν τό βιβλίον μου, μέ τό νά ἀρνοῦνται κατηγορηματικῶς ὁποιονδήποτε διάλογον μαζί μου.

Πιστεύω, ὅτι ἡ ἀντιπαράθεσις πρέπει νά γίνεται μέ διάλογο. Ἐκεῖνοι πιστεύουν, ὅτι πρέπει νά γίνεται μέ ὕβρεις καί συκοφαντίας. Ὁ καθείς διαλέγει τόν τρόπον ἀντιπαραθέσεως ἀναλόγως, πρός τό ἦθος καί τόν χαρακτῆρα του.

Διά μίαν ἀκόμη φοράν καλῶ τούς Ἑβραίους καί τούς ἐγχωρίους ἐμμίσθους ὑμνητάς των νά προσέλθουν εἰς **ἐλεύθερον δημόσιον διάλογον**. Ἐάν ἔχουν δίκαιον καί ἐγώ ἄδικον, διατί φοβοῦνται; Προφανῶς ἀποφεύγουν τόν διάλογον, διότι φοβοῦνται, ἐπειδή γνωρίζουν ὅτι ἔχουν ἄδικον. Χειρότεροι ἀπό τούς Ἑβραίους εἶναι ἐκεῖνοι, πού τούς στηρίζουν, ἔναντι χρηματικῆς ἀμοιβῆς. Πάντοτε στήν Ἑλλάδα ὑπῆρχαν προδόται πρόθυμοι νά ὑπηρετήσουν τούς ξένους. Εἶναι οἱ γραικύλοι.

Ὑπεσχέθην νά δημοσιεύσω ὁποιανδήποτε κριτικήν. Οὔτε μία ἔγινε. Ἁπλῶς μέ ἀπεκάλεσαν ναζιστή καί ὀπαδό τοῦ Χίτλερ. Φυσικά τό βιβλίον ἀφορᾶ στούς Ἑβραίους κι' ὅσα γράφω διά τούς Ἑβραίους ΟΥΔΕΙΣ τά ἀντέκρουσε.

Ἐν σχέσει πρός τόν Χίτλερ καί τόν ναζισμόν εἰλικρινῶς μέ δύο λόγια πιστεύω τά ἑξῆς: Ὁ ναζισμός ὡς ἐκδήλωσις τοῦ Γερμανικοῦ Ἐθνικισμοῦ εἶναι ὑπόθεσις Γερμανική. Ὁ φασισμός ὡς ἐκδήλωσις τοῦ Ἰταλικοῦ ἐθνικισμοῦ εἶναι ὑπόθεσις Ἰταλική. Οἱ Ἕλληνες ἐθνικισταί δέν ὑποτάσσονται εἰς ξένους ἐθνικισμούς, διότι ἄν τό πράξουν ἀναιρεῖται ὁ ἐθνικισμός των.

Στήν δευτέραν ἔκδοσιν διωρθώθησαν ὡρισμένα τυπογραφικά λάθη καί

κάποιαι ἀβλεψίαι. Εὐχαριστῶ τόν Ἄδωνι Γεωργιάδη, πού εἶχε τό θάρρος νά παρουσιάση τό βιβλίον στήν τηλεόρασιν. Μερικοί ὑποτίθεται φίλοι μου ἔσπευσαν νά διαφοροποιηθοῦν ἰδεολογικῶς, ἀπό ἐμένα τόν χαρακτηρισθέντα ἀκραῖον. «Φίλοι» καί ἐχθροί τηλεοπτικῶς ἀπέφυγαν νά σχολιάσουν τά **στοιχεῖα**, πού γράφω, διά τούς Ἑβραίους. Μέ ἀπεκάλεσαν μάλιστα ναζί, ἀκραῖο κ.τλ. καί ὡμίλησαν περί ἐμοῦ οἱ πάντες, ἐκτός ἀπό ἐμένα. Ἐθεωρήθη φυσικόν, πού ἐστερήθην τοῦ δικαιώματος νά ἀναφερθῶ, στό βιβλίον μου. Οἱ ἄλλοι, ὅλοι τους, ὁμιλοῦν διά τό βιβλίον μου, ἐγώ ὄχι, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά ἤμουν ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος θά ἔλεγε σχετικῶς, μέ τό βιβλίον, διότι στό κάτω-κάτω εἶμαι ὁ συγγραφεύς του. Ἴσως στό μέλλον νά μοῦ δώσουν τήν δυνατότητα τηλεοπτικῆς παρουσίας.

Τό βιβλίον αὐτό ἀποτελεῖ μίαν πρώτην προσέγγισιν πρός τά ψεύδη καί τάς ἐπιδιώξεις τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ καί ἔχει ὡς σκοπόν τήν προστασίαν τῆς κοινωνίας καί εἰδικώτερον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀπό τήν διαβρωτικήν ἐπίδρασιν τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ. Ὑπάρχουν ἐνδεχομένως καί ἄλλα νόμιμα μέσα προστασίας τῆς ἐθνικῆς κοινωνίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τά ὁποῖα ὀφείλομε νά ἐξετάσωμεν καί νά ἀκολουθήσωμεν. Τά παράνομα μέσα τά ἀφήνωμεν στόν ἑβραιοσιωνισμόν.

Κωνσταντῖνος Πλεύρης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Ἔγκλημα καί Μισανθρωπισμός

Διδασκαλία καί καθοδήγησις, διά τήν τέλεσιν ἐγκλημάτων – Τό ἀπάνθρωπον μίσος τῆς Π.Δ. – Ὁ «ἐκλεκτός λαός» – Πῶς θά κυριαρχήσουν οἱ Ἑβραῖοι παγκοσμίως – Ἀποσπάσματα ἀπό τό Ταλμούδ – Τί εἶναι καί τί διδάσκει τό Ταλμούδ – Χριστός, Χριστιανοί καί Ταλμούδ – Μισελληνικά «ἱερά» κείμενα τῶν Ἑβραίων – Ραββῖνοι, Ἰεχωβᾶ καί Ἑβραῖοι – Ἀντιδράσεις κατά τῶν Ἑβραϊκῶν ἐπιδιώξεων – Τί πρέπει νά γίνῃ – Λόγια Ραββίνων. Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα – Ἡ παραγνώρισις τῶν θυσιῶν τῶν Ἑλλήνων – Ἡ ἁγιοποίησις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ – Ἱστορία δούλων – Σχέσεις Τούρκων μέ Ἑβραίους – Ἡ τραγωδία τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ – Κατάληψις ἀξιωμάτων ὑπό Ἑβραίων, κατά τήν Τουρκοκρατίαν – Καταδιώξεις Ἑλλήνων ἱερωμένων – Προδοσία Ἑλλήνων ἀπό Ἑβραίους – Αὐτόπται μάρτυρες διηγοῦνται – Ἑβραῖοι καί Μικρασιατική Ἐκστρατεία – Τιμωρίαι Ἑβραίων, ἀπό Ἕλληνας ἐπαναστάτας τοῦ 1821 – Ἑβραϊκή ἐκμετάλλευσις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως – Ἑβραῖοι καί 1912-13 – Κομμουνισμός καί Ἑβραῖοι – Καταστροφαί Ἐκκλησιῶν – Δολοφονίαι καί βιαιοπραγίαι ἐναντίον ἱερωμένων – Σφαγαί ἀρχιερέων – Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν – Ἀντιχριστιανική διαπαιδαγώγησις τῶν Ἑβραίων – Κάποιαι ταλμουδικαί φονικαί γνῶμαι – Ἑβραϊκαί ἱεροσυλίαι – Βασανισμοί ἀλλοθρήσκων μέχρι θανάτου – Εἰδεχθεῖς σφαγαί Χριστιανῶν – Ἀπόκρυψις ἐγκλημάτων – Ἑβραϊκαί ψευδολο-

γίαι – Παράθεσις φωτογραφιῶν ἀνθρωπίνων τραγωδιῶν – Ἰσραηλινοί σφαγεῖς παιδιῶν – Τά ἡρωϊκά παιδιά τῆς Παλαιστίνης πολεμοῦν μέ πέτρας – Ἀποδοχή δολοφονιῶν καί ἀπειλή νέων – Ἀντιδράσεις Ε.Ε. καί ΟΗΕ, δίχως ἀποτέλεσμα – Ἡ παράδοσις τῶν Ἑβραίων στόν φόνο παιδιῶν συνεχίζεται – Οἱ Ἑλληνογενεῖς Παλαιστίνιοι μάχονται γενναίως – Ἀντιδράσεις στά ἐγκλήματα.

Στήν ἐφημερίδα «Ἀδέσμευτος Τύπος» (16-9-1999) ἐδημοσιεύθη ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία μέ τίτλον: «Ἀποδιοπομπαῖο κοτόπουλο» καί σχόλιον:

> **«Τα αμαρτήματα της εικονιζομένης γυναίκας... μεταφέρονται στο άτυχο κοτόπουλο που κουνάει πέρα δώθε ο ορθόδοξος Εβραίος. Αυτό πιστεύουν τουλάχιστον όσοι τηρούν ακόμη το έθιμο του Κάπαροτ στο Ισραήλ. Η φωτογραφία είναι από τη συνοικία Μέα Σέαριμ της Ιερουσαλήμ».**

Ένας Εβραίος προσφεύγει σε ακραίες θρησκευτικές τελετές για να τερματιστεί η κρίση στη Μέση Ανατολή

Ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ στήν Σελήνην κι οἱ Ἑβραῖοι μεταφέρουν ἁμαρτίας στά κοτόπουλα! Κατόπιν τά σφάζουν καί ἐξαφανίζονται αἱ ἁμαρτίαι. Ἁπλούστατον.

Κι ἄλλη φωτογραφία μέ κοτόπουλο («*Ἐλευθεροτυπία*» 2-11-03). Ὁ ἄπλυτος Ἑβραῖος ἔχει ἁρπάξει μέ τήν χερούκλα του τό ἄτυχο κοτόπουλο, τό περιφέρει ἐπί τῆς κεφαλῆς του καί μεταφέρει εἰς αὐτό τάς ἁμαρτίας του, πού θά ἐξαφανισθοῦν διά τῆς σφαγῆς τοῦ πτηνοῦ.

Ἄλλη φωτογραφία («*Χώρα*» 26-9-01) πάλι μέ κοτόπουλο! Ἐδῶ μεταφέρονται αἱ ἑβραιοαραβικαί ἀντιθέσεις στό κοτόπουλο! Σφάζουν κατόπιν τό κοτόπουλο καί ἐξαφανίζονται αἱ ἀντιθέσεις. Ἔτσι ἁπλῶς ἐπιλύεται τό Μεσανατολικόν...

Αἱ φωτογραφίαι μέ τό κοτόπουλο ἀποδεικνύουν τόν Ἑβραϊκό θρησκευτικό φανατισμό, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐνδιαφέρει, ἐπειδή οἱ φανατικοί αὐτοί διαθέτουν ἀτομικάς βόμβας! Ἡ ἀνθρωπότης πράγματι κινδυνεύει, ἀπό τούς ἀπόγονους τοῦ Αὐνάν, διότι ἐξ αἰτίας κάποιων ἑβραιοπλήκτων Ἀμερικανικῶν κυβερνήσεων τό Ἰσραήλ ἀπέκτησε ἀτομικά ὅπλα, τά ὁποῖα βεβαίως δέν εἶναι κοτόπουλα, διά νά γελάσωμεν καί τά ὁποῖα οἱ φανατικοί μποροῦν νά πυροδοτήσουν, διότι κάποιος ἄγγελος ἤ προφήτης ἀπεσταλμένος τοῦ Ἰεχωβᾶ τούς τό ἐζήτησε, ὁπότε αἱ καταστρεπτικαί συνέπειαι θἆναι φοβεραί! Ἰδίως διά τήν πατρίδα μας, πού μεταξύ της καί τοῦ Ἰσραήλ δέν ὀρθοῦνται ὄρη, ἀλλά θάλασσα, πρόσφορος στήν διέλευσι τῆς ραδιενεργοῦ κόνεως.

Οἱ «ἄνθρωποι» εἶναι φανατικοί μόνον; ἤ κάτι παραπάνω; Μᾶλλον τό δεύτερον.

Το θαύμα της νέας τεχνολογίας: «Ιερουσαλήμ 29 Δεκεμβρίου 1998. Ο Σίμον Μπίτον ακουμπάει το κινητό του στο Δυτικό Τείχος, έτσι ώστε ένας συγγενής του από τη Γαλλία να μπορέσει να προσευχηθεί στον ιερό χώρο».

(«Τα Νέα», 22-5-2004)

«Θέλετε καταστρέψει πάντας τούς τόπους, ὅπου τά ἔθνη τά ὁποῖα θέλετε κυριεύσει, ἐλάτρευον τούς θεούς αὐτῶν, ἐπί τά ὑψηλά ὄρη καί ἐπί τούς λόφους καί ὑποκάτω παντός δένδρου δασέος. Καί θέλετε καταδαφίσει τούς βωμούς αὐτῶν καί συντρίψει τάς στήλας αὐτῶν καί κατακαύσει ἐν πυρί τά ἄλση αὐτῶν καί κατακόψει τά εἴδωλα τῶν Θεῶν αὐτῶν καί ἐξαλείψει τά ὀνόματα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.

(«Δευτερονόμιον» 12. 2-3)

Αυτά διδάσκουν καί τώρα. Εἰς αὐτά πιστεύουν. Εἶναι θεῖαι ἐντολαί. Νά μή διαμαρτύρωνται λοιπόν, πού οἱ Γερμανοί κατέστρεψαν συναγωγάς των, διότι αὐτοί εἶναι οἱ πρῶτοι διδάξαντες καί οἱ πρῶτοι, πού ἐφήρμοσαν, μέχρι σήμερον, καταστρέφοντες Χριστιανικάς Ἐκκλησίας, μέ «μπουλντόζας»!

Κατά τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν ἀπαγορεύεται ἀκόμη καί νά ἀναφέρουν οἱ Ἑβραῖοι τό ὄνομα ἄλλου Θεοῦ (*«Ἔξοδος» 23,13*) καί ὅποιος Ἑβραῖος τολμήση νά λατρεύση ἄλλον Θεόν θά τιμωρῆται μέ θάνατον! (*«Ἔξοδος» 22.19*).

Ὁ φανατισμός τῶν Ὀρθοδόξων Ἑβραίων ὑπερβαίνει τήν φαντασίαν. Στά *«Νέα»* (4-3-2005) διαβάζομεν:

Οι ορθόδοξοι Εβραίοι είναι συνηθισμένοι στις παρεμβάσεις των ραβίνων στήν καθημερινή ζωή τους. Ορισμένοι ορθόδοξοι ραβίνοι, για παράδειγμα, απαγορεύουν την τηλεόραση και το Ίντερνετ θεωρώντας πως διαφθείρουν τα ήθη. Ειδικότερα τα Σάββατα, οι απαγορεύσεις πολλαπλασιάζονται. Την ημέρα αυτή απαγορεύεται για παράδειγμα η οδήγηση. Απαγορεύεται επίσης στους πιστούς να ανάψουν ή να σβήσουν κάποια ηλεκτρική συσκευή - μπορούν αν θέλουν να αφήσουν τα φώτα ανοικτά από την προηγούμενη ή να χρησιμοποιούν χρονοδιακόπτες. Απαγορεύεται το γράψιμο, το παίξιμο μουσικών οργάνων, η ανταλλαγή χρημάτων και η χρήση τηλεφώνων. Απαγορεύεται τέλος να... κόψει κανείς χαρτί τουαλέτας. Οι ορθόδοξοι Εβραίοι κόβουν εκ των προτέρων την ποσότητα που υπολογίζουν ότι θα τους χρειαστεί.

Δέν νομίζω, ὅτι χρειάζονται σχόλια. Δικαίωμά των βεβαίως, ὅπως καί δικαίωμά μας νά τούς κρίνωμεν.

Κατά τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν ὁ Ἰεχωβᾶ θά ὑποδουλώση ὅλα τά Ἔθνη, στούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι θά ὀργανώσουν καί τό δικό τους κράτος, τοῦ ὁποίου μάλιστα ὥρισε, ὅτι τά σύνορα θά ἐκτείνωνται, ἀπό τήν Ἐρυθρά Θάλασσαν, ὡς τήν Μεσόγειον Θάλασσαν καί ἀπό τήν ἔρημον τοῦ Σινά, ὡς τόν ποταμόν Εὐφράτην! Ποῖος τά εἶπε αὐτά; μᾶς σᾶς εἶπα ὁ ἴδιος ὁ Ἰεχωβᾶ καί μπορεῖτε νά τά διαβάσετε στό θεόπνευστον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (*«Ἔξοδος» 23,31*) ὅπου ὁ ἑβραιοθεός ἀποφασίζει νά παραδώση, στήν ἐξουσίαν τῶν Ἑβραίων τούς κατοίκους ἐκείνης τῆς περιοχῆς, πού ὥρισε, ὥστε νά τούς ἐκδιώξουν κ.τ.λ.

Δέν νομίζετε, ὅτι πρέπει νά διαβάσετε τήν *«Ἔξοδον»* διά νά μάθετε, ἀπό τούς ἰδίους τούς Ἑβραίους τί πιστεύουν καί τί διδάσκει ἡ θρησκεία τους; τώρα!

Ὅλα ξεκινοῦν ἀπό τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν. Ὅποιος δέν γνωρίζει τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν δέν μπορεῖ νά ἐννοήση τόν Ἑβραιοσιωνισμό, τούς Ἑβραίους καί τάς ἐπιδιώξεις των. Ὅλα εὑρίσκονται καί ἀποκαλύπτονται πρωτίστως στά Ἑβραϊκά θρησκευτικά κείμενα (*Ταλμούδ, Π.Δ.*) καί δευτερευόντως στά πολιτικά (πρωτόκολλα) καί στήν δρᾶσιν τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ διεθνής προπαγάνδα παρουσιάζει τόν Ἑβραῖον ὡς ἕναν καλοκάγαθον δημιουργικόν οἰκογενειάρχην, τόν ὁποῖον κατεδίωξαν μέ ἀγριότητα οἱ Ναζί. Ἐγώ τώρα θά σᾶς δείξω τί πιστεύει, τί ἐγκρίνει, τί προετοιμάζει ὁ καλοκάγαθος οἰκογενειάρχης. Θά σᾶς παραθέσω συντόμους παραγράφους, ἀπό τά ἱερά κείμενά των, ὅπως ἀναφέρονται στό θεόπνευστον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

«Οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου διαιροῦνται μεταξύ τοῦ Ἰσραήλ καί τῶν ἄλλων συνολικῶς ἐθνῶν. Τό Ἰσραήλ εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός...»

(Ραββῖνος Κοέν: «Ταλμούδ» ἐκδ. «Payot»-Παρίσι 1986 σελ. 104).

Κείμενον πρῶτον («Δευτερονόμιον» Ζ, 1-7):

[ΚΕΦ. ζ]. ΟΤΑΝ Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρῃ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν
ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ ἐκδιώξῃ ἔθνη πολλὰ ἀπ᾽
ἔμπροσθέν σου, [2]τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς
Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Εὐαί-
ους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, [3]ἑπτὰ ἔθνη μεγαλύτερα καὶ δυνατώτερά σου·
2 καὶ ὅταν Κύριος ὁ Θεός σου [4]παραδώσῃ αὐτοὺς ἔμπροσθέν σου, θέ-
λεις πατάξει αὐτούς· κατακράτος [5]θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς· [6]δὲν θέ-
λεις κάμει συνθήκην μετ᾽ αὐτῶν, οὐδὲ θέλεις δείξεις ἔλεος πρὸς αὐτούς·
3 [7]οὐδὲ θέλεις συμπενθερεύσει μετ᾽ αὐτῶν· τὴν θυγατέρα σου δὲν θέλεις
δώσει εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ θέλεις λάβει εἰς τὸν
υἱόν σου· 4 διότι θέλουσιν ἀποπλανήσει τοὺς υἱούς σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ θέ-
λουσι λατρεύει ἄλλους θεούς· καὶ [8]θέλει ἐξαφθῇ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐνα-
ντίον σας, καὶ παρευθὺς θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει. 5 Ἀλλ᾽ οὕτω θέλετε κά-
μει πρὸς αὐτούς· [9]τοὺς βωμοὺς αὐτῶν θέλετε καταστρέψει, καὶ τὰ ἀγάλ-
ματα αὐτῶν θέλετε συντρίψει, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν θέλετε κατακόψει, καὶ
τὰ γλυπτὰ αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί· 6 [10]ἐπειδὴ σὺ εἶσαι λαὸς ἅγιος
εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου· [11]σὲ ἔκλεξε Κύριος ὁ Θεός σου διὰ νὰ ἦσαι
εἰς αὐτὸν λαὸς ἐκλεκτός, παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τῆς γῆς. 7 Δὲν προετίμησεν ἐσᾶς Κύριος, οὐδὲ ἔκλεξεν ἐσᾶς, διότι
εἴσθε πολυπληθέστεροι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπειδὴ σεῖς εἴσθε [12]οἱ πλέον
ὀλιγάριθμοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· 8 ἀλλ᾽ [13]ἐπειδὴ ὁ Κύριος σᾶς ἠγάπη-
σε καὶ [14]διὰ νὰ φυλάξῃ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς τοὺς πατέρας
σας, [15]σᾶς ἐξήγαγεν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ σᾶς ἐλύτρωσεν ἐκ
τοῦ οἴκου τῆς δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραώ, βασιλέως Αἰγύπτου.

Κείμενον δεύτερον («Δευτερονόμιον» Β, 33-36):

33 Καὶ [37]Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὸν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ
[38]ἐπατάξαμεν αὐτόν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. 34
Καὶ ἐκυριεύσαμεν πάσας τὰς πόλεις αὐτοῦ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, καὶ
[39]ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, καὶ γυναῖκας, καὶ παιδία ►

δὲν ἀφήκαμεν οὐδένα ὑπόλοιπον. 35 Μόνον τὰ κτήνη ἐλεηλατήσαμεν
δι᾽ ἑαυτούς, καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων τὰς ὁποίας ἐκυριεύσαμεν. 36
[40]Ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ τῆς πό-
λεως τῆς παρὰ τὸν ποταμόν, καὶ ἕως Γαλαάδ, δὲν ἐστάθη πόλις ἱκανὴ
νὰ ἀντισταθῇ εἰς ἡμᾶς· [41]Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρέδωκεν αὐτὰς πά-
σας ἔμπροσθεν ἡμῶν.

Βλέπετε λοιπόν **τί πιστεύουν καί τί διδάσκουν** οἱ Ἑβραῖοι στό ἱερόν τους βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ Θεός λέγουν ὡρκίσθη (ὅμοσε) πρός τούς πατέρας τῶν Ἑβραίων! Ὥστε ὁ Θεός... ὁρκίζεται;! καί αὐτός ὁ Θεός καλεῖ τούς Ἑβραίους νά ἁρπάξουν ξένη γῆ καὶ παραδίδει τά ἔθνη, πού κατοικοῦν ἐκεῖ στούς Ἑβραίους, διά νά τά ἐξολοθρεύσουν! δίχως νά δείξουν ἔλεος!! μέχρι καί τά ἄλση τους νά κατακόψουν καί τά γλυπτά τους ἀκόμη νά καύσουν...

Διατί παραπονοῦνται οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν ἄλλοι τούς κάνουν ὅσα ἐκεῖνοι πιστεύουν ὡς ἱερά; Καί συνεχίζει τό θεόπνευστον «Δευτερονόμιον» (Β. 33-36) νά μᾶς περιγράφη πῶς «ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας καί γυναῖκας καί παιδία· δέν ἀφήκαμεν οὐδέν ὑπόλοιπον» καί παρακάτω (κεφ. Γ. 6-7) συνεχίζονται αἱ σφαγαί παιδιῶν καί αἱ λεηλασίαι πόλεων.

6 Καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτάς, καθὼς ἐκάμομεν εἰς τὸν Σηὼν βασι-
λέα [6]τῆς Ἐσεβών, ἐξολοθρεύοντες πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας, γυναῖκας, καὶ
παιδία. 7 Πάντα δὲ τὰ κτήνη, καὶ τὰ λάφυρα τῶν πόλεων, ἐλεηλατή-
σαμεν δι᾽ ἑαυτούς.

Προσέξατε ἱερόν βιβλίον διδάσκει καί ἐπαινεῖ σφαγάς καί λεηλασίας! Αὐτά πιστεύουν καί μέ αὐτά διαπαιδαγωγοῦνται οἱ Ἑβραῖοι τότε καί τώρα, διότι ἡ θρησκεία των παραμένει ἡ ἰδία. Ἀκόμη ὁ Θεός

διεβεβαίωσε, ὅπως μᾶς λέγει ὁ ἀξιόπιστος προφήτης Ἠσαΐας (Ξ, 10-12) ὅτι **οἱ ἀλλογενεῖς θά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους! Καί οἱ βασιλεῖς τῶν ἀλλογενῶν θά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους!! Κι ὅποιο ἔθνος δέν θελήση νά ὑπηρετήση τούς Ἑβραίους θά ἀφανισθῆ!** Ἰδού τό σχιζοφρενικό κείμενον:

> *10 Καὶ [17]οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τὰ τείχη σου, καὶ [18]οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι σὲ ὑπηρετήσει· διότι [19]ἐν τῇ ὀργῇ μου σὲ ἐπάταξα, [20]πλὴν διὰ τὴν εὔνοιάν μου σὲ ἠλέησα. 11 Καὶ [21]αἱ πύλαι σου θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε ἀνοικτά· δὲν θέλουσι κλεισθῇ ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ εἰσάγωσιν εἰς σὲ τὰς δυνάμεις τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ εἰσφέρωνται οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. 12 Διότι [22]τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον σὲ δουλεύσει, θέλουσιν ἀφανισθῆ· ναί, τὰ ἔθνη ἐκεῖνα θέλουσιν ὁλοκλήρως ἐρημωθῆ.*

Ἐν τούτοις ἡ ἱστορική πραγματικότης, ἐξελίχθη διαφορετικῶς. Ἀπό τήν ὕπαρξίν τους, μέχρι τό 1948 οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν δοῦλοι καί ὑπηρέται τῶν Ἐθνῶν. Ἀπορῶ πῶς διεψεύσθη ὁ Ἠσαΐας...

Στούς «Ἀριθμούς» (ΛΔ, 50-56) ἄλλο θεόπνευστον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Κύριος, ὁ Ἰεχωβᾶ «ἐλάλησε» πρός τόν Μωϋσῆν καί τοῦ ἔδωσε τάς συνήθης ὁδηγίας καταστροφῆς καί κυριεύσεως ξένης γῆς:

> *52 [35]θέλετε ἐκδιώξει πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπ' ἔμπροσθέν σας, καὶ καταστρέψει πάσας τὰς εἰκόνας αὐτῶν, καὶ καταστρέψει πάσας τὰς εἰκόνας αὐτῶν, καὶ καταστρέψει πάντα τὰ χυτὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ κατεδαφίσει πάντας τοὺς βωμοὺς αὐτῶν· 53 καὶ θέλετε κυριεύσει τὴν γῆν, καὶ κατοικήσει ἐν αὐτῇ· διότι εἰς ἐσᾶς ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην εἰς κληρονομίαν*

Τά προαναφερθέντα (καί πλῆθος ἄλλων) κείμενα, τά ὁποῖα στάζουν μῖσος, ἐναντίον ὅλων τῶν λαῶν προκαλοῦν τόν ἀντισημιτισμόν.

διότι ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἐχθροί ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἄλλως τε διακηρύσσει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐχθρεύονται ὅλους τούς ἀνθρώπους: «καί εἰς πάντας τούς ἀνθρώπους εἶναι ἐνάντιοι» («*Πρός Θεσσαλονικεῖς*» Α΄ ἐπιστολή, Α, 15).

Κύριοι Ἑβραῖοι στά ἱερά σας βιβλία παραδέχεσθε ὅτι «ἐπατάξαμεν πάντα τόν λαόν αὐτοῦ», «ἐξωλοθρεύσαμεν» πᾶσαν πόλιν, ἄνδρας καί γυναῖκας καί παιδία δέν ἀφήκαμεν οὐδένα ὑπόλοιπον». Αὐτά τά ἀπάνθρωπα τά διδάσκετε στά παιδιά σας. Ἔτσι δέν εἶναι; Φυσικά δέν τά καταδικάζετε. Ἀπεναντίας τά θαυμάζετε καί ἀποτελοῦν μέρος τῆς θρησκευτικῆς σας ἀγωγῆς. Ἀφοῦ λοιπόν ἀποδέχεσθε ἐξολοθρεύσεις ὁλοκλήρων λαῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδιῶν δέν πρέπει νά παραπονῆσθε, ὅταν ὑφίστασθε τέτοιας ἐξολοθρεύσεις. Εἶσθε οἱ πρῶτοι διδάξαντες **γενοκτονίας**, τάς ὁποίας διεπράξατε καλύτερον ἀπό τούς Ναζί, διότι ἐσεῖς *«δέν ἀφήκατε οὐδένα ὑπόλοιπον»* ἀπό τούς λαούς πού *«ἐπατάξατε»*. Οἱ Ναζί ἄφησαν ἀρκετόν ὑπόλοιπον ἀπό σᾶς.

Κύριοι Ἑβραῖοι τά ἱερά σας βιβλία γράφουν καί τό θεωρεῖτε θείαν παρακαταθήκην, ὅτι τό ἔθνος πού δέν θά δουλεύσῃ, διά σᾶς θά ἀφανισθῇ! Ὁ προφήτης σας Ἠσαΐας (Ἠσαΐα χόρευε κ.τ.λ.) τονίζει μάλιστα ἐμφαντικῶς: *«καί, τά ἔθνη ἐκεῖνα θέλουσιν ὁλοκλήρως ἐρημωθῇ»* (ἔνθ. ἀνωτ. Ξ, 12). Τί ἀνθρωπισμός! Τί πνευματική θρησκευτικότης. Οἱ Ἑβραῖοι διδάσκουν στά παιδιά τους, ὅτι τά ἔθνη καί οἱ βασιλεῖς των, πού *«δέν ἤθελον σε δουλεύσει, θέλουσι ἀφανισθῇ»*. Ἐγκληματικαί προφητεῖαι! Κι ἀκόμη οἱ υἱοί τῶν ἀλλογενῶν θά ἀνοικοδομήσουν τά τείχη τοῦ Ἰσραήλ! Ὁ ἐκλεκτός λαός τῶν τοκογλύφων φαίνεται δέν οἰκοδομεῖ καί θά χρησιμοποιήσῃ ἀλλογενεῖς. Ὁ Ἰεχωβᾶ πού προτρέπει τούς Ἑβραίους νά «πατάξουν» τούς ἄλλους λαούς συνιστᾶ *«οὐδέ θέλει δείξει ἔλεος πρός αὐτούς»*. Τά ἐδιαβάσατε. Ὁ Ναζισμός δέν συγκρίνεται μέ τόν ἑβραϊσμόν. Διότι:

Οὐδαμοῦ ὁ Ναζισμός γράφει, ὁμιλεῖ, διατάσσει γενοκτονίας. Οἱ Ἑβραῖοι τό γράφουν, τό διδάσκουν καί ἰσχυρίζονται, ὅτι τό ἔκαναν.

Οὐδαμοῦ ὁ Ναζισμός γράφει, ὑποστηρίζει, διδάσκει, ὅτι πρέπει νά ἐξολοθρεύσουν λαούς, ἄνδρας, γυναῖκας, παιδιά. Οἱ Ἑβραῖοι τό γράφουν, τό πιστεύουν, τό ἐπραγματοποίησαν, δίχως μάλιστα νά ἀφήσουν «ὑπόλοιπον»!

Οὐδαμοῦ ὁ Ναζισμός γράφει, προτρέπει, ἀποφασίζει νά μή δείξῃ

ἔλεος κατά τῶν λαῶν, πού κυριεύει. Οἱ Ἑβραῖοι γράφουν, διδάσκονται καί ἐξετέλεσαν ἀνηλεεῖς ἐξοντώσεις λαῶν.

Οὐδέποτε ὁ Ναζισμός διεκήρυξε, ὅτι ὅποιο Ἔθνος δέν θά ὑπηρετήση τούς Γερμανούς θά ἀφανισθῆ **λόγῳ ἀποφάσεως τοῦ Θεοῦ**. Οἱ Ἑβραῖοι τό πιστεύουν καί τό διακηρύσσουν.

Οὐδέποτε ὁ Ναζισμός ἔγραψε, ἐκαυχήθη, ἐδημοσίευσε, ὅτι οἱ Γερμανοί προέβησαν εἰς λεηλασίας, λαφυραγωγίας κτλ. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπεναντίας καυχῶνται διά *«τά λάφυρα τῶν πόλεων ἐλεηλατήσαμεν δι᾽ ἑαυτούς»*!

Οὐδέποτε ὁ Ναζισμός ἔγραψε, ἰσχυρίσθη, ἀνεκοίνωσε, ὅτι ὁ Θεός ἐπέλεξε τούς Γερμανούς νά κυριαρχήσουν ὅλων τῶν ἐθνῶν. Οἱ Ἑβραῖοι ἐδήλωσαν κατηγορηματικῶς ὅτι εἶναι «λαός ἐκλεκτός» (ἄποψις νοσηροῦ «ρατσισμοῦ») ὑπό τοῦ Θεοῦ προωρισμένος νά ὑποδουλώση ὅλους τούς λαούς *«ἐπειδή ὁ Κύριος σᾶς ἠγάπησε καί διά νά φυλάξη τόν ὅρκον, τόν ὁποῖον ὤμοσε πρός τούς πατέρας σας»* καθώς λέγει ὁ Ἡσαΐας (Ζ, 8).

Τύφλωσις; φανατισμός; ψυχασθένεια; Τί εἶναι τέλος πάντων; Ἄκουσον ὁ Θεός νά δίδη ὅρκον στούς πατέρας τῶν Ἑβραίων! Παραμύθια, πού δυστυχῶς τά πιστεύουν (διότι τούς συμφέρει) οἱ Ἑβραῖοι καί ἐξ αἰτίας των ταλαιπωροῦν τήν ἀνθρωπότητα, μέ συνωμοσίας, σκευωρίας, ραδιουργίας, ὑπονομεύσεις, διά νά κυριαρχήσουν, διότι ἄλλως δέν δύνανται.

Ὁ Θεός, τό ὕψιστον ἀγαθόν, ἡ ὑπερβατική ἔννοια, τό ἀπόλυτον Ὄν δέν ἔχει σχέσιν μέ τόν Ἑβραῖον, πού καταστρέφει, πυρπολεῖ, ἐξοντώνει, σφάζει παιδιά, ὑποδουλώνει λαούς, ἁρπάζει χώρας, κρημνίζει πόλεις κ.τ.λ.

Ἡ στοιχειώδης **νοημοσύνη *καί* μόρφωσις** ἀπορρίπτουν τόν Ἑβραϊσμό, πού ἀποτελεῖ ἐθνικοθρησκευτικήν ἐγκληματικήν κίνησιν, εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητας.

Νά τό χαρακτηρίσω μέ εὐθύτητα:

Ὅποιος πιστεύει θρησκευτικῶς εἰς σφαγάς λαῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδιῶν, εἶναι ἄνθρωπος; Σήμερον οἱ Ἑβραῖοι ὀφείλουν νά μᾶς ἀπαντήσουν εἰς δύο ἐρωτήματα: α) *Πιστεύουν καί ἐγκρίνουν τά τεράστια ἐγκλήματα, πού διέπραξαν οἱ πρόγονοί τους;* καί β) *Πιστεύουν ὅτι προορίζονται ἀπό τόν Θεόν τους νά κυριαρχήσουν στόν κόσμον;*

Ἀναλόγως πρός τήν ἀπάντησίν των ἤ τήν σιγήν των θά εἶναι ἡ στάσις μας ἀπέναντί των.

Τέλος διά νά ἐξαφανίσω καί τήν παραμικράν σας ἀμφιβολίαν, περί τῆς ἐγκληματικότητος τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας, σᾶς παραπέμπω εἰς ἐλάχιστα κείμενα, κείμενα ληφθέντα ἐκ τῶν ἱερῶν ἑβραϊκῶν βιβλίων (Ταλμούδ):

KERIT HUTH (6B, σ. 78): **«Οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζονται ἄνθρωποι. Οἱ Χριστιανοί δέν ὀνομάζονται ἄνθρωποι».**

MAKKOTH (7B): **«Ἀθῶος δολοφονίας, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπός εἶναι ἡ δολοφονία Χριστιανοῦ».**

MIDRASCH TALPIOTH (225): **«Οἱ Χριστιανοί ἐπλάσθησαν, διά νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους πάντοτε».**

ABHODAH ZARAH (22A): **«Ὕποπτοι εἶναι οἱ Χριστιανοί τῆς συνουσίας μετά τῶν ζώων».**

KETHUBOTH (3B): **«Τό σπέρμα τοῦ Χριστιανοῦ ἔχει τήν αὐτήν ἀξίαν μέ τό σπέρμα τοῦ κτήνους».**

KIDDUSCHIM (68A): **«Οἱ Χριστιανοί εἶναι ἕνας λαός γαϊδάρων».**

ELEN HAERAR (44, 8): **«Οἱ γάμοι μεταξύ τῶν Χριστιανῶν καί Ἑβραίων ἄκυροι».**

ZOHAR (II, 64B): **«Αἱ γεννήσεις τῶν Χριστιανῶν πρέπει νά ἐλαττωθοῦν ἀριθμητικῶς».**

SEPHER OR ISRAEL (177B): **«Ἐάν Ἑβραῖος φονεύσῃ Χριστιανόν δέν διαπράττει ἔγκλημα».**

SCABBATH (116A): **«Οἱ Ταλμουδισταί συμφωνοῦν ὅτι τά βιβλία τῶν Χριστιανῶν πρέπει νά καίγωνται».**

GLULLIN (91B): **«Οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν ἀξιοπρέπειαν, τήν ὁποίαν οὔτε ὁ ἄγγελος δύναται νά ἔχῃ».**

SANHEDRIN (58B): **«Τό νά κτυπήσῃ τίς Ἑβραῖον εἶναι ὡς νά ραπίσῃ τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ».**

ZOHAR (I,25B): **«Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κάνουν καλό εἰς τούς Χριστιανούς, οὐδέποτε θά ἀναστηθοῦν».**

BABHA KAMA (113B): **«Ἐπιτρέπεται νά ἐξαπατᾷ τίς τούς Χριστιανούς».**

SCHABBOUTH HAG (6D): **«Ὁ Ἑβραῖος δύναται νά ὁρκισθῇ ψευδῶς, χρησιμοποιῶν λέξεις ὑπεκφυγῆς».**

ZOHAR (I,160A): **«Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει πάντοτε νά προσπαθοῦν νά ἐξαπατοῦν τούς Χριστιανούς»**.

SANHEDRIN (59A): **«Ὁ κατασκοπεύων τόν Ἑβραϊκόν Νόμον δέον νά τιμωρῆται διά θανάτου»**.

HILKOTH AKUM (X,2): **«Οἱ βαπτισθέντες Ἑβραῖοι δέον νά θανατώνωνται»**.

IROE DEA (158,2) HAG: **«Φονεύσατε τούς ἀρνησιθρήσκους, τούς στραφέντας πρός τό Χριστιανικόν δόγμα»**.

IORE DEA (159,1): **«Ἡ τοκογλυφία ἐπιτρέπεται τώρα, διά ὁποιανδήποτε αἰτίαν εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν»**.

Νομίζω ὅτι δέν χρειάζονται σχόλια! Πάντως οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν συμφώνως πρός τάς ἐπιταγάς τῆς θρησκείας των, πλῆθος Χριστιανῶν μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στό «Δευτερονόμιον» (ΚΗ, 10) οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ὅλοι οἱ λαοί τῆς γῆς θά ἰδοῦν, ὅτι ὁ Κύριος ἐδιάλεξε τούς Ἑβραίους (ἐκλεκτός λαός) καί θά τρομάζουν πρό τῶν Ἰουδαίων.

10 Καί πάντες οἱ λαοί τῆς γῆς θέλουσιν ἰδεῖ, ὅτι [12]τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐπικέκληται ἐπί σέ, καί [13]θέλουσι τρομάζει ἀπό σοῦ.

Αὐτό δέν τό εἴδαμε ἀκόμη. Ἀπεναντίας οἱ Ἑβραῖοι βλέποντες ἄλλα ἔθνη ἐτρόμαζαν π.χ. ἀπό τούς Ἕλληνας τοῦ Βασιλέως Ἀντιόχου, ἀπό τούς Ρωμαίους τοῦ Τίτο, ἀπό τούς Βυζαντινούς τοῦ Ἡρακλείου, μέχρι τούς Γερμανούς τοῦ Χίτλερ οἱ Ἑβραῖοι ἐτρόμαζαν.

Στό ἴδιο θεόπνευστον βιβλίον διαβάζομεν, ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ ἀπεφάσισε οἱ Ἑβραῖοι νά εἶναι μόνον ὑπεράνω ὅλων τῶν ἐθνῶν καί ποτέ ὑπό κάτω: «καί θέλεις εἶσθαι μόνον ὑπεράνω καί δέν θέλεις εἶσθαι ὑποκάτω» («Δευτερονόμιον» ΚΗ, 13). Στήν ἱστορική πραγματικότητα διεπιστώσαμε τά ἀντίθετα. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπί αἰῶνας ἦσαν ὑποκάτω τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ρωμαίων, τῶν Βυζαντινῶν, τῶν Ἀράβων, τῶν Τούρκων, τῶν Ἄγγλων, τῶν

Γερμανῶν. Πότε καί ποῦ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι μόνον ὑπεράνω; Ἐπί πλέον πληροφορούμεθα ἀπό τό «*Δευτερονόμιον*» ὅτι ὁ Ἰσραήλ: «καί θέλεις δανείζει εἰς πολλά ἔθνη...» ἀλλά παρακάτω (ΚΗ, 44) γράφονται τά ἀντίθετα ἀφοῦ ὁ ξένος:

44 [51]Ἐκεῖνος θέλει δανείζει εἰς σέ, σύ δέ δέν θέλεις δανείζει εἰς αὐτόν [52]αὐτός θέλει εἶσθαι κεφαλή, καί σύ θέλεις εἶσθαι οὐρά.

Θεόπνευστα κείμενα εἶναι ὅ,τι θέλουν γράφουν...

Παρ' ὅλας τάς ταπεινώσεις καί τάς δουλείας των ὁ Μαλαχίας (Γ, 12) εἰς μίαν κρίσιν φανατισμοῦ δηλώνει ὅτι: «καί θέλουσι σᾶς μακαρίζει πάντα τά Ἔθνη». Ἀληθῶς οὐδείς ἐμακάρισε, οὔτε ἐζήλευσε, οὔτε ἐθαύμασε τόν περιπλανώμενο Ἰουδαῖο.

Τά παραμύθια ἀρχίζουν κατά κανόνα μέ τήν φρᾶσιν «μιά φορά κι' ἕνα καιρό». Τήν φρᾶσιν αὐτήν χρησιμοποιεῖ τό θεόπνευστον βιβλίον «*Ἰώβ*». Ὁ ὁμώνυμος ἥρως ἐθεωρεῖτο ὁ μεγαλύτερος εἰς πλούτη ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς! Ἡ Π.Δ. (ἔνθ. ἀνωτ. Α, 3) μᾶς δίδει μίαν περιγραφήν τῶν ἀγαθῶν, τῶν ὁποίων ὁ Ἰώβ ἦτο ἰδιοκτήτης:

3 Καί ἦσαν τά κτήνη αὐτοῦ ἑπτακισχίλια πρόβατα, καί τρισχίλιαι κάμηλοι, καί πεντακόσια ζεύγη βοῶν, καί πεντακόσιαι ὄνοι, καί πλῆθος πολύ ὑπηρετῶν· καί ἦτο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ μεγαλήτερος πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς.

Παρακάτω διαβάζομεν στό θεόπνευστον βιβλίον «*Ἰώβ*» (Α, 6) ὅτι κάποιαν ἡμέραν ἦλθον οἱ υἱοί τοῦ Θεοῦ (ποῖοι ἦσαν;) εἰς παράταξιν πρό τοῦ Κυρίου καί μαζί των ἦλθε καί ὁ Σατανᾶς. Μόλις ὁ Κύριος

τόν εἶδε τόν ἐρωτᾶ «ἀπό πού ἔρχεσαι;» καί ὁ Σατανᾶς ἀπήντησε ὅτι ἀφοῦ ἐγύρισα τήν γῆν καί περιεπάτησα εἶμαι παρών:

6 [6]Ἡμέραν δέ τινα, [7]ἦλθον οἱ υἱοί τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ παρασταθῶσιν
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἦλθε καὶ ὁ Σατανᾶς.
7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σατανᾶν, Πόθεν ἔρχεσαι;
Καὶ ὁ Σατανᾶς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, [8]Περιελθὼν
τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας ἐν αὐτῇ, πάρειμι.

Στό κεφ. Β ἐπαναλαμβάνονται τά ἴδια καί ὁ Θεός ἀναθέτει στόν Σατανᾶ νά βασανίζῃ τόν Ἰώβ μέ θανάτους, φρικτάς ἀσθενείας κ.τ.λ. Διερωτῶμαι οἱ σοφοί παλαιοδιαθηκολόγοι τήν συνάντησιν καί συνομιλίαν Κυρίου καί Σατανᾶ τήν ἐντάσσουν στήν Θεολογίαν; διότι στήν ἱστορίαν ἀποκλείεται. Τί εἶναι ἡ διήγησις «Ἰώβ»; θεολογικόν κείμενον; φυσικά ὄχι. Παραμυθάκι; φυσικά ναί. Καί διατί παρακαλῶ αὐτό τό ψευδέστατον ἀφήγημα φαντασίας ἐντάσσεται στήν Χριστιανικήν θρησκείαν; Μυστήριον. Τά παραμυθάκια ὅμως συνεχίζονται στούς «Ἀριθμούς» (ΚΕ. 1-9) ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἐπόρνευαν μέ τάς θυγατέρας Μωάβ καί κατόπιν προσεκύνησαν τούς Θεούς τοῦ Μωάβ. Αὐτό δέν τό ἠνέχθη ὁ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐντολή στόν Μωϋσῆ νά κρεμάσῃ! τούς Ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ, νά φονεύσουν ἀνθρώπους ὁ ἀριθμός τῶν ὁποίων ἀνῆλθεν εἰς 24.000!

ΚΑΙ ἔμεινεν ὁ Ἰσραὴλ ἐν Σιττείμ· καὶ [2]ἤρχισεν ὁ λαὸς νὰ πορνεύῃ μετὰ τῶν θυγατέρων Μωάβ· 2 αἵτινες [3]προσεκάλεσαν τὸν λαὸν [4]εἰς τὰς θυσίας τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ ἔφαγεν ὁ λαός, καὶ [5]προσεκύνησε τοὺς θεοὺς αὐτῶν. 3 Καὶ προσεκολλήθη ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Βεέλ-φεγὼρ· καὶ [6]ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, [7]Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ κρέμασον αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κατέναντι τοῦ ἡλίου [8]διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ φλογερὰ ὀργὴ τοῦ Κυρίου. ▶

5 Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς [9]πρὸς τοὺς κριτὰς τοῦ Ἰσραήλ, [10]Φονεύσατε ἕκα-
στος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, τοὺς ὅσοι προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Βέελ-φεγώρ.
6 Καὶ ἰδού, εἷς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθε φέρων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ γυναῖκα Μαδιανῖτιν, ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐνώπιον πάσης
τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, [11]ἐνῷ ἔκλαιον ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. 7 Καὶ [12]ἰδὼν Φινεές, [13]ὁ υἱὸς οὗ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ
Ἀαρὼν, τοῦ ἱερέως, ἐσηκώθη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν εἰς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ δοράτιον, 8 ὑπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραη-
λίτου εἰς τὴν σκηνήν, καὶ διεπέρασεν ἀμφοτέρους, τόν τε ἄνθρωπον τὸν
Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς κοιλίας αὐτῆς. Καὶ [14]ἔπαυσεν ἡ
πληγὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 9 [15]Ἦσαν δὲ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ πλη-
γῇ, εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες.

Ἀφοῦ ἐσκότωσαν 24.000 ὁ Κύριος στρέφει τούς Ἑβραίους ἐναντίον τῶν Μαδιανιτῶν καί «ἐλάλησε Κύριος πρός τόν Μωϋσῆν λέγων, πολεμεῖτε τούς Μαδιανίτας καί πατάξατε αὐτούς...» (ἔνθ. ἀνωτ. ΚΕ, 16, 17) ὅπως ὁ Ἰεχωβᾶ ἐπάταξε δηλαδή ἐφόνευσε τά παιδιά τῶν Αἰγυπτίων καί τά κτήνη, πού οὐδέποτε ἀντελήφθην τί τοῦ ἔφταιγαν: «καί θέλω πατάξει πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου ἀπό ἀνθρώπου ἕως κτήνους...» («*Ἔξοδος*» ΙΒ, 12).

Παντοῦ σφαγαί, φόνοι, λιθοβολισμοί καί πόλεμοι (ἔνθ. ἀνωτ. ΙΓ, 10) πού κάνει ὁ Ἰεχωβᾶ ὑπέρ τῶν Ἑβραίων «προπορευόμενος» αὐτῶν! («*Δευτερονόμιον*» Κ, 4).

Ἄς ἀφήσωμεν τάς σφαγάς κ.τ.λ. κι ἄς ἔλθωμεν στό σοβαρόν θέμα τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνδρός, τά ὁποῖα δέν πρέπει νά εἶναι τεθλασμένα (τί σημαίνει αὐτό;) ἤ ἀποκεκομμένα, διότι εἰς ὅποιον συμβαίνουν αὐτά ἀποκλείεται νά γίνη δεκτός στήν συναγωγήν ὅπως ὁρίζεται ὑπό τοῦ Κυρίου («*Δευτερονόμιον*» ΚΓ, 1):

Ο ΕΧΩΝ τὰ κρύφια αὐτοῦ τεθλασμένα ἢ ἀποκεκομμένα, δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν συναγωγὴν τοῦ Κυρίου.

Ὑποθέτω ὅτι κάποιος ραββῖνος ἐξετάζει τούς ὄρχεις πρός ἐξακρίβωσιν τῶν τεθλασμένων ἤ μή αὐτῶν.

Ἐκτός ἀπό τά ἐλαττώματα τῶν ὄρχεων στό «Δευτερονόμιον» (ΙΖ. 1) ἀπαγορεύεται νά θυσιάση κάποιος στόν Ἰεχωβᾶ βοῦν ἤ πρόβατον πού ἔχει ὁποιοδήποτε ἐλάττωμα, διότι ὁ Κύριος ὁ Θεός ἀποστρέφεται θυσίας μέ ἐλαττωματικά ζῶα:

[1]ΔΕΝ θέλεις θυσιάσει Κύριος τόν Θεόν σου βοῦν, ἤ πρόβατον, ἔχον μῶμον, ἤ οἱονδήποτε ἐλάττωμα· διότι εἶναι βδέλυγμα εἰς Κύριον τόν Θεόν σου.

Στούς «Ἀριθμούς» (ΙΣΤ. 31-33) κατά τήν δολοφονικήν συνήθειά του ὁ Ἰεχωβᾶ σκοτώνει κάποιον Κορέ μέ ἄνοιγμα τοῦ στόματος τῆς γῆς πού τόν κατέπιεν αὐτόν καί τήν περιουσίαν του:

31 Καί [31]ὡς ἔπαυσε λαλῶν πάντας τούς λόγους τούτους, ἐσχίσθη τό ἔδαφος τό ὑποκάτω αὐτῶν. 32 Καί ἡ γῆ ἤνοιξε τό στόμα αὐτῆς, καί κατέπιεν αὐτούς, καί τούς οἴκους αὐτῶν, καί [32]πάντας τούς ἀνθρώπους τούς μετά τοῦ Κορέ, καί πᾶσαν τήν περιουσίαν αὐτῶν. 33 Καί κατέβησαν αὐτοί, καί πάντα τά αὐτῶν, ζῶντες εἰς τόν ᾅδην, καί ἡ γῆ ἐκλείσθη ἐπάνωθεν αὐτῶν· καί ἠφανίσθησαν ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.

Ἆ, ἐδῶ θά σταματήσωμεν καί θά ἐρωτήσωμεν τούς παλαιοδιαθηκολόγους: Ὁ Κορέ καί οἱ ἄνθρωποί του ἐπῆγαν ζῶντες στόν ᾅδην! Ποῖον ᾅδην; Ὁ ᾅδης εἶναι Ἑλληνικόν δημιούργημα πού σημαίνει τήν περιοχήν κάτω στήν γῆν, ὅπου μεταβαίνουν αἱ ψυχαί τῶν νεκρῶν καί ὅπου βασιλεύει ὁ θεός Ἅδης. Κατά τούς προγόνους μας μετά τόν θάνατον χωρίζεται τό σῶμα ἀπό τήν ψυχήν καί τό μέν σῶμα ἀπο-

συντίθεται καί διαλύεται, ἐνῶ ἡ ψυχή, πού εἶναι ἀθάνατος μεταβαίνει στόν κάτω κόσμο, πού ὀνομάζεται Ἅδης, ἀπό τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἅδου, υἱοῦ τοῦ Κρόνου καί τῆς Ρέας, ἀδελφοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καί τῆς Ἥρας. Μετά τήν νίκην κατά τῶν Τιτάνων διενεμήθη ὁ κόσμος διά κλήρου καί στόν Ἅδην ἔλαχε τό «βασίλειον τῶν νεκρῶν» («Ἅδου δυναστεία») ὅπου μαζί μέ τήν Περσεφόνην κρίνει τούς νεκρούς. Οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Χριστιανοί χρησιμοποιοῦν τό ὄνομα Ἅδης, μέ τό ὁποῖον δέν ἔχουν σχέσιν. Ἀκόμη οἱ Χριστιανοί μεταχειρίζονται τό «ἱερόν φυτόν» τοῦ Ἅδου πού εἶναι ἡ κυπάρισσος, τήν ὁποία φυτεύουν στά νεκροταφεῖα. Ὁ Ἅδης ἐπίσης καλεῖται «Ζεύς χθόνιος» καί μεταγενεστέρως Πλουτεύς ἤ Πλούτων, λόγῳ τῆς ἀξίας τῶν μετάλλων πού κεῖνται ἐντός τῆς γῆς. Οἱ Ἑβραῖοι ποῦ ἔμαθαν τόν Ἅδην, τόν ὁποῖον ἀναγνωρίζει κι' ὁ Χριστιανισμός, ὡς ὀνομασίαν καί ὡς ἔννοιαν, μολονότι δέν προέρχεται ἀπό τήν Π.Δ. ἤ τήν Κ.Δ. ἀλλά μόνον ἀπό τήν Ἑλλάδα; Ὁ Ἅδης πρωτοενεφανίσθη στόν Δωδεκάθεο καί πουθενά ἀλλοῦ.

Περαιτέρω στούς «Ἀριθμούς» (ΙΕ. 1-10) τό ὑπερβατικόν, ὑπερφυσικόν Ὄν τοῦ Θεοῦ, κατά τούς Ἑβραίους ἀσχολεῖται μέ βόδια, κριούς, ἀρνιά καί ζυμώσεις ἀλφίτων (σίτου) μέ ἔλαιον καί ἄλλας μαγειρικάς ὁδηγίας συναγωνιζόμενος εἰς λεπτομέρειαν καί ἀκρίβειαν τόν Ἠλίαν τῆς τηλεοράσεως:

ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρός τόν Μωϋσῆν, λέγων, 2 [1]Λάλησον πρός τούς υἱούς Ἰσραήλ, καί εἰπέ πρός αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τήν γῆν τῆς κατοικήσεώς σας, τήν ὁποίαν ἐγώ δίδω εἰς ἐσᾶς, 3 καί [2]κάμητε προσφοράν διά πυρός πρός τόν Κύριον, ὁλοκαύτωμα, ἤ [3]θυσίαν εἰς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς, ἤ αὐτοπροαιρέτως, ἤ [4]εἰς τάς ἑορτάς σας, [5]διά νά κάμητε ὀσμήν εὐωδίας πρός τόν Κύριον, εἴτε ἐκ τῶν βοῶν, εἴτε ἐκ τῶν προβάτων, 4 τότε [6]ὁ προσφέρων τό δῶρον αὐτοῦ πρός τόν Κύριον θέλει φέρει [7]προσφοράν ἐξ ἀλφίτων ἀπό ἑνός δεκάτου σεμιδάλεως, ἐζυμωμένης [8]μέ τό τέταρτον ἑνός ἲν ἐλαίου· 5 καί [9]οἶνον διά σπονδήν, τό τέταρτον ἑνός ἲν, θέλεις προσθέσει εἰς τό ὁλοκαύτωμα ἤ τήν θυσίαν, δι' ἕκαστον ἀρνίον. 6 Ἤ [10]δι' ἕκαστον κριόν θέλεις προσθέσει προσφοράν ἐξ ἀλφίτων, δύο ►

δέκατα σεμιδάλεως, ἐζυμωμένης μὲ τὸ τρίτον ἑνὸς ἵν ἐλαίου· 7 καὶ οἶνον διὰ σπονδὴν θέλεις προσφέρει, τὸ τρίτον ἑνὸς ἵν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. 8 Ἐὰν δὲ προσφέρῃς μόσχον ἐκ βοῶν δι' ὁλοκαύτωμα, ἢ διὰ θυσίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς, [11]ἢ διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, 9 τότε θέλεις φέρει [12]μετὰ τοῦ μόσχου ἐκ βοῶν, προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης μὲ ἓν ἥμισυ ἵν ἐλαίου· 10 καὶ θέλεις φέρει οἶνον διὰ σπονδήν, τὸ ἥμισυ τοῦ ἵν, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

Προφανῶς ὑπεβίβασαν ὑπερμέτρως τήν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἑβραῖοι... Ἡ ἐκμεταλλευτική φύσις τῶν Ἑβραίων καταφαίνεται στά ἱερά τους βιβλία. Πρακτικόν παράδειγμα εἶναι ὁ ἀρχιαπατεών Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος συνεκέντρωσε σῖτον, προεκάλεσε τεχνητήν ἔλλειψιν, στούς Αἰγυπτίους καί διά νά τούς δώσῃ σπόρον ἐπῆρε τό ἀργύριον τῶν Αἰγυπτίων καί τῶν Χαναναίων καί ὅταν ἐτελείωσε τό ἀργύριον τούς ἐζήτησε τά ζῶα τους καί τούς ἔδινε ἄρτον καί τούς ἔπαιρνε ἵππους, πρόβατα κ.τ.λ. κι' ὅταν ἐτελείωσαν κι' αὐτά ὁ ἄθλιος ἐκμεταλλευτής τούς ἐπῆρε τήν γῆν καί τά σώματά τους ὑπεδούλωσε, διά νά τούς δώσῃ σπόρον σίτου νά σπείρουν, διά νά ζήσουν!

Στήν *«Γένεσιν»* (ΜΖ, 1-19) περιγράφεται πῶς ὁ Ἰωσήφ ἐλήστευσε τήν περιουσίαν καί ἐστέρησε τήν ἐλευθερίαν τῶν Αἰγυπτίων προφασιζόμενος μάλιστα ὁ ἐκμεταλλευτής, ὅτι τάχα ἐνεργεῖ διά λογαριασμό τοῦ Φαραώ:

13 ΚΑΙ ἄρτος δὲν ἦτο καθ' ὅλην τὴν γῆν· διότι ἡ πεῖνα ἦτο βαρεῖα σφόδρα, [17]ὥστε ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ τῆς Χαναὰν ἀπέκαμον ὑπὸ τῆς πείνης. 14 Καὶ [18]συνήγαγεν ὁ Ἰωσὴφ ἅπαν τὸ ἀργύριον, τὸ εὑρισκόμενον ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, διὰ τὸν σῖτον τὸν ὁποῖον ἠγόραζον· καὶ ἔφερεν ὁ Ἰωσὴφ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ. ▶

15 Καὶ ἀφοῦ ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ τῆς
γῆς Χαναάν, ἦλθον πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς τὸν Ἰωσήφ, λέγοντες, Δὸς
ἄρτον εἰς ἡμᾶς· ἐπειδὴ [19]διὰ τί νὰ ἀποθάνωμεν ἔμπροσθέν σου; διότι ἐξέ-
λιπε τὸ ἀργύριον. 16 Εἶπε δὲ ὁ Ἰωσήφ, φέρετε τὰ κτήνη σας, καὶ θέ-
λω σᾶς δώσει ἄρτον ἀντὶ τῶν κτηνῶν σας, ἐὰν ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον. 17
Καὶ ἔφεραν τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς
ὁ Ἰωσὴφ ἄρτον ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν
βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς μὲ ἄρτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
ἐκείνῳ ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν.
18 Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσεν ὁ ἐνιαυτὸς ἐκεῖνος, ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸ δεύ-
τερον ἔτος, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Δὲν θέλομεν κρύψει ἀπὸ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον· καὶ τὰ κτήνη ἔγειναν τοῦ κυρίου ἡμῶν· δὲν
ἔμεινεν ἄλλο· ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν, εἰμὴ τὰ σώματα ἡμῶν, καὶ ἡ
γῆ ἡμῶν· 19 διὰ τί νὰ ἀπολεσθῶμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν; ἀγόρασον ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν διὰ ἄρτον· καὶ θέλομεν εἶσθαι,
ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, δοῦλοι εἰς τὸν Φαραώ· καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς σπόρον,
διὰ νὰ ζήσωμεν, καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ νὰ μὴ ἐρημωθῇ.

«Τά ἀγαθά πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου θέλουσιν εἶσθαι ἰδικά σας» λέγει ὁ Ἰωσήφ στούς συγγενεῖς του, ὅταν τούς προσεκάλεσε στήν Αἴγυπτον («Γένεσις» ΜΕ, 20). Πράγματι, ὅπως διαβάζομεν στήν «Ἔξοδον» (ΙΒ, 35) οἱ Ἑβραῖοι κατελήστευσαν τήν Αἴγυπτον καί ὅταν ἔφυγαν ἐπῆραν μαζί των σκεύη ἀργυρᾶ, σκεύη χρυσᾶ, ἐνδύματα καί τελικῶς ἐλεηλάτησαν ὅλην τήν Αἴγυπτον, ὥστε «ἐγύμνωσαν τούς Αἰγυπτίους» οἱ ὁποῖοι τώρα ζητοῦν ὀπίσω τά κλαπέντα! Συγκεκριμένως στόν «Οἰκονομικόν Ταχυδρόμον» (18-9-2003) ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος εἴδησις:

Ο πρύτανης της Νομικής Σχολής του Ζακαζίκ (ανατολικά του Καΐρου) αποφάσισε να κινηθεί δικαστικά εναντίον του κράτους του Ισραήλ ζητώντας να αποδοθούν στον αιγυπτιακό λαό τα αγαθά, τιμαλφή και άλλα χρήματα που οι Εβραίοι πήραν μαζί τους όταν έφυγαν από την Αίγυπτο υπό τον Μωϋσή κατά τη βιβλική Έξοδο.

Στό θεόπνευστον βιβλίον «Λευϊτικόν» (Κ 22-26) ὁ κύριος Ἰεχωβᾶ ἐλάλησε πρός τόν Μωϋσῆ καί τοῦ εἶπε ὅτι θά τούς δώση γῆ τῶν ἐθνῶν, τά ὁποῖα ἐκδιώκει, ὅτι εἶναι ὁ Θεός τους, πού τούς ἐξεχώρισε ἀπό τούς ἄλλους λαούς κι ὅτι θεωρεῖ τούς Ἑβραίους ἁγίους!

22 [29]Θέλετε λοιπόν φυλάττει πάντα τὰ διατάγματά μου, καὶ πάσας
τὰς κρίσεις μου, καὶ θέλετε κάμνει αὐτά· [30]διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξεμέση ἡ γῆ,
ὅπου ἐγὼ σᾶς φέρω διὰ νὰ κατοικήσητε ἐν αὐτῇ. 23 Καὶ [31]δὲν θέλετε
περιπατεῖ κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπ' ἔμπρο-
σθέν σας· διότι πάντα ταῦτα ἔπραξαν, [32]ὅθεν ἐβδελύχθην αὐτούς. 24 Καὶ
[33]εἶπα πρὸς ἐσᾶς, Σεῖς θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ
θέλω δώσει αὐτὴν εἰς ἐσᾶς πρὸς ἰδιοκτησίαν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέ-
λι. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, [34]ὅστις σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν
λαῶν. 25 [35]Διὰ τοῦτο θέλετε ἀποχωρίσει τὰ κτήνη τὰ καθαρὰ ἀπὸ τῶν
ἀκαθάρτων, καὶ τὰ πτηνὰ τὰ ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν καθαρῶν· καὶ [36]δὲν θέ-
λετε μιάνει τὰς ψυχάς σας μὲ τὰ κτήνη, ἢ μὲ τὰ πτηνά, ἢ μὲ πᾶν ὅ,τι
ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀπεχώρισα εἰς σᾶς ὡς ἀκάθαρτα. 26
Καὶ θέλετε εἶσθαι ἅγιοι εἰς ἐμέ· διότι [37]ἅγιος εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος, καὶ
[38]σᾶς ἀπεχώρισα ἀπὸ τῶν λαῶν, διὰ νὰ ἦσθε ἐμοῦ.

Στό «Δευτερονόμιον» (ΚΣΤ. 18-19) ἐπαναλαμβάνεται διά πολλοστήν φοράν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, εἶναι ὑπεράνω ὅλων τῶν ἐθνῶν!

Καὶ Κύριος εἵλατό σε σήμερον γενέσθαι σὲ αὐτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἶπέ σοι, φυλάττειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ εἶναι σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δοξαστόν, εἶναι σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε (Δευτ. 26, 18-19).

Ἐνῶ ἡ ἱστορική πραγματικότης ἀπέδειξε ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἰς ὅλην τους τήν ζωήν **ἦσαν δοῦλοι εἰς διαφόρους λαούς**. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ἡ ἐργασία τοῦ Ἑβραίου Ἴσραελ Φινκελστάϊν προεκάλεσε τήν

ὀργήν κάποιων φανατικῶν Ἑβραίων, διότι ἀμφισβητεῖ ὡρισμένα σημεῖα τῆς Π.Δ. Ὁ Φινκελστάϊν ἔγραψε βιβλίον μέ τόν Νίλ Ἄσερ Σίμπερμαν καί ἐκυκλοφόρησε στήν Ἑλλάδα ὁ ἐκδοτικός οἶκος «Κάκτος» (Ἀθ. 2003) ὑπό τόν τίτλον: «Βίβλος» καί ὑπότιτλον «ἡ ἀλήθεια μέσα ἀπό τίς ἀνασκαφές».

Οἱ δύο Ἑβραῖοι συγγραφεῖς μᾶς βεβαιώνουν, διά τήν Βίβλον ὅτι «πρόκειται γιά μία συλλογή θρύλων, νόμων, ποίησης, προφητειῶν καί ἱστορίας». Παραδέχονται «περιστασιακές βιβλικές μυθοπλασίες» (σελ. 202) τιτλοφοροῦν κεφάλαια μέ τίτλους ὅπως: «ἕνα προειδοποιητικό παραμύθι», «τό παραμύθι τῶν δώδεκα φυλῶν καί τῶν δύο βασιλείων» καί ἄλλα, πού μειώνουν τήν ἱστορικότητα τῆς Π.Δ. Ταυτοχρόνως, μέ πονηρόν τρόπον ὁ κ. Φινκελστάϊν, πού εἶναι διευθυντής τμήματος ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Τέλ Ἀβίβ ἀγωνίζεται νά θεμελιώση μέ ἀρχαιολογικά «στοιχεῖα» τήν ἱστορίαν τοῦ Ἰσραήλ. Ὅμως δέν τό κατορθώνει καί καθώς εἶναι ὀρθόδοξος Ἑβραῖος συγχέει ἱστορία μέ παραμύθια π.χ. παραπέμπει (σελ. 201) στά θεόπνευστα βιβλία «Βασιλέων» ὡσάν αὐτά νά ἀποτελοῦν τεκμηριωμένα ἱστορικά συγγράμματα, ἐνῶ ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι εἶναι ἀνιστόρητοι φανταστικαί διηγήσεις. Ἐν τούτοις ὁ Φινκελστάϊν στό ἕκτον κεφάλαιον (σελ. 199) μᾶς ἐνημερώνει ὅτι: «ἡ πορεία τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰσραήλ ὅπως μᾶς πληροφοροῦν τά βιβλία τῶν Βασιλέων...». Ποία ἱστορία; ποῖα βιβλία; ποῖος τά ἔγραψε; μέ ποῖα στοιχεῖα; πότε ἐγράφησαν; οἱ προφῆται καί οἱ ἄγγελοι εἶναι ἱστορία; κ.τ.λ. Ἐκεῖ πάντως πού ἀποκαλύπτεται ὁ Φινκελστάϊν εἶναι στήν ἀφήγησι τῆς πολιορκίας τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπό τῶν Ἀσσυρίων. Ἰδού τί γράφει (σελ. 325-327):

Τό μεγάλο θαῦμα καί ἡ προδοσία του

Τό δεύτερο βιβλίο τῶν Βασιλέων ἀφηγεῖται τήν ἱστορία τοῦ μεγάλου παιχνιδιοῦ τοῦ Ἐζεκία σ' ἕνα προσχεδιασμένο δραματικό ἔργο, στό ὁποῖο ἕνας μικρός ἀριθμός χαρακτήρων ἀπαγγέλλει ἐπίσημους λόγους ἐπί οἰκείων θεολογικῶν θεμάτων. Τό ὕφος αὐτό τῶν μονολόγων πού ἐκφωνοῦνται πρός χάρη τοῦ ἀναγνώστη τῆς Βίβλου εἶναι ἕνα ἀπό τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά τῆς Δευτερονομιστικῆς Ἱστορίας. Ἡ χρήση θρησκευτικῆς ρητορικῆς εἶναι διάφανη: σκοπός τῆς βιβλικῆς ἱστορίας εἶναι νά δείξει τό πῶς ἡ δύναμη τῶν ὅπλων καί

μόνο ἡ ἡ ἰσορροπία τῶν δυνάμεων δέν ἔχει καμία σχέση μέ τήν ἔκβαση τῶν πολέμων. Πίσω της βρίσκεται καί τήν καθοδηγεῖ ἡ δύναμη τοῦ ΙΑΒΕ, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖ στρατούς καί μάχες γιά νά ἐπιβραβεύσει ἐκείνους πού τόν λατρεύουν ἀποκλειστικά καί γιά νά τιμωρήσει ἐκείνους πού δέν τό κάνουν.

Μετά τήν περιγραφή τῆς θρησκευτικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ Ἐζεκία, τό δεύτερο βιβλίο τῶν Βασιλέων κάνει μιά σύντομη παρέκκλιση, στήν οὐσία ἐπανάληψη, γιά τήν πτώση τοῦ βόρειου βασιλείου καί τή μετοικεσία τοῦ λαοῦ του, ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν του. Σκοπός της εἶναι νά ὑπενθυμίσει στόν ἀναγνώστη τήν ἀντίθεση ἀνάμεσα στή μοίρα τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰσραήλ καί σ' ἐκείνη τοῦ εὐσεβοῦς Ἰούδα. Οἱ περιστάσεις εἶναι παρόμοιες, τά ἀποτελέσματα εἶναι ἀντίθετα: τό Ἰσραήλ ἐπαναστάτησε, ὁ Σαλμανασάρ Ε΄ πολιόρκησε τή Σαμάρεια, τό βόρειο βασίλειο καταστράφηκε καί ὁ λαός του σύρθηκε στήν αἰχμαλωσία· ἐπειδή ἦταν ἁμαρτωλοί, ὁ ΙΑΒΕ δέν τούς βοήθησε. Τό Ἰούδα ἐπαναστάτησε ἐπίσης, ὁ Σενναχερίμπ πολιόρκησε τήν Ἱερουσαλήμ, ἀλλά ὁ Ἐζεκίας ἦταν εὐσεβής βασιλιάς καί συνεπῶς ἡ Ἱερουσαλήμ διασώθηκε καί ὁ στρατός τοῦ Σενναχερίμπ καταστράφηκε. Τό ἠθικό δίδαγμα εἶναι σαφές, παρά τό ὅτι οἱ τρομερές ἀσσυριακές δυνάμεις εἰσβάλλουν στό βασίλειο καί καταλαμβάνουν ὅλες τίς περιφερειακές ὀχυρωμένες πόλεις του. Ἡ πίστη στή δύναμη τοῦ ΙΑΒΕ εἶναι ὁ μόνος δρόμος πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία.

Οἱ Ἀσσύριοι στρατιωτικοί ἡγέτες πού πολιορκοῦν τήν Ἱερουσαλήμ προκαλοῦν τούς ἔντρομους ὑπερασπιστές τῶν τειχῶν τῆς πόλης, σαρκάζοντας τούς πολίτες καί προσπαθώντας νά σπάσουν τό ἠθικό τους ἀμφισβητώντας τή σοφία τοῦ βασιλιᾶ Ἐζεκία καί λοιδορώντας τήν πίστη του:

Τότε ὁ ὑπασπιστής σηκώθηκε καί φώναξε στήν ἑβραϊκή γλώσσα, μέ δυνατή φωνή: «Ἀκοῦστε», εἶπε, «τά λόγια τοῦ μεγάλου βασιλιᾶ, τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας! Μήν ἀφήνετε τόν Ἐζεκία νά σᾶς ἐξαπατάει, λέει ὁ βασιλιάς, γιατί δέν θά μπορέσει νά σᾶς γλιτώσει ἀπό τήν ἐξουσία μου. Μή σᾶς κάνει ὁ Ἐζεκίας νά ἐμπιστεύεστε στόν Κύριο, λέγοντάς σας ὅτι ὁ Κύριος τό δίχως ἄλλο θά σᾶς λυτρώσει καί ὅτι ἡ πόλη αὐτή δέν θά παραδοθεῖ στήν ἐξουσία τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας. Μήν ἀκοῦτε τόν Ἐζεκία! Τόν βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας ν' ἀκοῦτε: Κάντε εἰρήνη μαζί μου, λέει, καί παραδοθεῖτε σ' ἐμένα, καί τότε θά μπορεῖ καθένας σας νά τρώει ἀπ' τ' ἀμπέλι του καί τή συκιά του, καί νά πίνει νερό ἀπό τή δεξαμενή του, ὥσπου να'ρθῶ καί νά σᾶς με-

ταφέρω μακριά, σέ μιά χώρα σάν τή δική σας, πλούσια σέ σιτάρι καί κρασί, πλούσια σέ ψωμί κι άμπέλια, σέ λάδι καί σέ μέλι, γιά νά ζήσετε καί νά μήν πεθάνετε. Μήν ἀκοῦτε τόν Ἐζεκία πού σᾶς παραπλανάει καί λέει ὅτι τάχα ὁ Κύριος θά σᾶς σώσει. Ποιός, ἀλήθεια, ἀπό τούς θεούς τῶν ἐθνῶν ἔσωσε τή χώρα του ἀπό τήν κυριαρχία τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας; πού εἶναι οἱ θεοί τοῦ Χαμάθ καί τῆς Ἀρφάδ; πού εἶναι οἱ θεοί τῶν Σεφαρβιτῶν, τῆς Ἐνά καί τῆς Ἀβά; πού εἶναι οἱ θεοί τῆς Σαμάρειας; Μπόρεσαν μήπως νά μ' ἐμποδίσουν ἀπό τό νά κατακτήσω τήν πόλη; Ποιοί ἀπό τούς θεούς ὅλων αὐτῶν τῶν χωρῶν ἔσωσαν τή χώρα τους ἀπό τήν κυριαρχία μου, γιά νά σώσει κι ὁ Κύριος τήν Ἰερουσαλήμ;» (Β' Βασ. 18:28-35).

Ὁ Ἐζεκίας τρομοκρατεῖται, ἀλλά ὁ προφήτης Ἠσαΐας τόν καθησυχάζει μέ ἕνα χρησμό ἀπό τόν Θεό:

«Μή φοβᾶσαι ἀπό τά λόγια πού ἄκουσες, μέ τά ὁποῖα μέ πρόσβαλαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀσσυρίας. Ἐγώ θά τοῦ ἐμπνεύσω τέτοια διάθεση, ὥστε ὅταν ἀκούσει κάποια φήμη, νά γυρίσει στή χώρα του· καί θά κάνω ὥστε ἐκεῖ στή χώρα του νά δολοφονηθεῖ... Καί τώρα νά τί ἀναγγέλλει ὁ Κύριος γιά τόν βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας: Σ' αὐτήν τήν πόλη δέν θά μπεῖ οὔτε σ' αὐτήν θά ρίξει βέλος. Δέν θά τῆς ἐπιτεθεῖ προβάλλοντας ἀσπίδες ἐναντίον της οὔτ' ἐναντίον της πρόχωμα θά σηκώσει. Ἀπό τόν ἴδιο δρόμο πού ἦρθε, θά γυρίσει πίσω.

...Θά ὑπερασπιστῶ τήν Ἰερουσαλήμ καί θά τή σώσω, γιά νά τιμήσω τ' ὄνομά μου καί τήν ὑπόσχεση πού ἔχω δώσει στόν Δαβίδ, τόν δοῦλο μου» (Β' Βασ. 19: 6-7, 32-34).

Πράγματι τό θαῦμα συμβαίνει τήν ἴδια ἐκείνη νύχτα:

Τή νύχτα ἐκείνη βγῆκε στό στρατόπεδο τῶν Ἀσσυρίων ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καί θανάτωσε ἑκατόν ὀγδόντα πέντε χιλιάδες ἄντρες. Κι ὅταν σηκώθηκαν νωρίς τό πρωί ὅσοι εἶχαν μείνει ζωντανοί, ἀντίκρισαν γύρω τους πτώματα. Ἀμέσως τότε ὁ βασιλιάς Σενναχερίμπ ἔλυσε τήν πολιορκία καί γύρισε στήν πρωτεύουσά του τή Νινευή. Μιά μέρα, ἐκεῖ πού προσκυνοῦσε στόν ναό τοῦ Νισρώκ, τοῦ θεοῦ του, δύο ἀπό τούς γιούς του, ὁ Ἀδραμμέλεχ καί ὁ Σαρεσέρ, τόν δολοφόνησαν μέ ξίφος. (Β' Βασ. 19:35-37).

Ἐννοεῖται ὅτι οὐδείς ἱστορικός θά δεχθῆ, ἀναγγελίας τοῦ Κυρίου μέσῳ προφήτου καί ἐπεμβάσεις του εἰς μάχας, οὔτε θά δεχθῆ ὅτι ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐθανάτωσε 185.000 ἄνδρας τήν νύκτα! Αὐτά δέν εἶναι ἱστορικαί ἀφηγήσεις, ἀλλά **παραμύθια**, διά μικρά μάλιστα παι-

διά, διότι τά μεγάλα δέν θά πιστεύσουν τήν ὕπαρξι ἀγγέλου (!) πού σκοτώνει τήν νύκτα 185.000 ἄνδρας, οὔτε οἱ ἱστορικοί ὅλου τοῦ κόσμου (πλήν τοῦ Ἰσραήλ) θά ἀναγνωρίσουν, ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ (ΙΑΒΕ) διέσωσε τούς Ἑβραίους, ἀπό ὁποιονδήποτε ἐχθρόν τους. Παρακάτω ὁ Φίνκελστάϊν διηγεῖται, ὅτι «μετά ἀπό λίγο ὅμως ἡ ἱστορία παίρνει μιά παράδοξη τροπή...» (σελ. 328). Δηλαδή μέχρι τώρα ἡ ἱστορία δέν ἦτο παράδοξος; μήπως ἡ θανάτωσις ὑπό ἀγγέλου, μέ ἐντολή τοῦ Ἰεχωβᾶ 185.000 ἀνδρῶν δέν εἶναι παράδοξον, ἀλλά σύνηθες, φυσιολογικόν γεγονός; Κύριοι Ἑβραῖοι ἱστορικοί ἔλεος. Νά μή τρελλαθῶμεν τελείως. Ἔλεος.

Μετά ἀπό λίγο, ὅμως, ἡ ἱστορία παίρνει μία παράδοξη τροπή, μέ τήν ἐνθρόνιση τοῦ διαδόχου τοῦ Ἐζεκία, Μανασσῆ. Τή στιγμή πού ἡ δύναμη τοῦ ΙΑΒΕ ἔπρεπε νά εἶναι δεδομένη γιά τόν λαό τοῦ Ἰούδα, ὁ νέος βασιλιάς ἔκανε μιά ἀπότομη θεολογική στροφή:

Ὁ Μανασσῆς ἔπραξε ὅ,τι δυσαρεστεῖ τόν Κύριο, τηρώντας τά βδελυρά ἔθιμα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, πού ὁ Κύριος τά εἶχε διώξει ἀπό τή χώρα τους γιά νά κατοικήσουν οἱ Ἰσραηλίτες. Ἔθεσε πάλι σέ λειτουργία τούς ἱερούς τόπους πού τούς εἶχε καταστρέψει ὁ πατέρας του ὁ Ἐζεκίας· κατασκεύασε θυσιαστήρια γιά τόν Βάαλ· ἔστησε μιά ξύλινη λατρευτική στήλη, ὅπως εἶχε κάνει ὁ Ἀχαάβ, ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ· καί πρόσφερε λατρεία στ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ καί τά προσκύνησε. Ἐπίσης ἔχτισε εἰδωλολατρικά θυσιαστήρια μέσα στόν ναό τοῦ Κυρίου στήν Ἱερουσαλήμ, γιά τόν ὁποῖο ὁ Κύριος εἶχε πεῖ: «Ἐκεῖ θά λατρεύεται τό ὄνομά μου». Ἔχτισε θυσιαστήρια γιά τ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ στίς δύο αὐλές τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου. Πρόσφερε τόν γιό του ὁλοκαύτωμα, ἀσκοῦσε μαντεία καί μαγεία, προσέλαβε στήν ὑπηρεσία του νεκρομάντες καί μάγους. Ἔκανε πολλά μέ τά ὁποῖα δυσαρέστησε τόν Κύριο καί προκάλεσε τήν ὀργή του. (Β΄ Βασ. 21:2-6).

Παρά τήν πεποίθηση ὅτι ἡ ἐξαγνισμένη Ἱερουσαλήμ ἦταν τώρα -ὅπως εἶχε ὑπάρξει πάντα- ἡ ἕδρα του ΙΑΒΕ ἐπί τῆς γῆς καί ὅτι ἡ ἁγνότητά της ἀποτελοῦσε ἐγγύηση γιά τήν εὐημερία τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Μανασσῆς παρέσυρε τούς ὑπηκόους του νά κάνουν «χειρότερα ἀπό τά ἔθνη ἐκεῖνα, πού ὁ Κύριος τά εἶχε διώξει ἀπό τή χώρα τους γιά νά κατοικήσουν οἱ Ἰσραηλίτες» (Β΄ Βασ. 21:9).

Παραμύθια!

Ἡ ἀπεριόριστος Ἑβραϊκή αὐθάδεια φαίνεται κι' ἀπό τό γεγονός ὅτι ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι σφάζουν τούς Ὀρθόδοξους ἱερωμένους διερωτῶνται, ἄν ὑπάρχη ἀντισημιτισμός στήν Ἐκκλησία!

Στό περιοδικόν «*Χρονικά*» (τεῦχος Σεπτεμβρίου-Ὀκτωβρίου 1998 ἀριθμ. 157) πού εἶναι ἐπίσημος ἔκδοσις τοῦ «Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος» δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ κ. Σταύρου Ζουμπουλάκη μέ τίτλον: «Ὑπάρχει τελικά ἤ δέν ὑπάρχει ἀντισημιτισμός στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία;» καί ὁ ἀρθρογράφος στρέφεται ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Παντελεήμονος, τόν ὁποῖον κατηγορεῖ «γιά ἄθλιο ἀντισημιτισμό» ἐπειδή ὁ Ἱεράρχης ἐκυκλοφόρησε ἕνα βιβλίον μέ τίτλον: «*Χριστιανοί καί Ἑβραῖοι*».

Ὁ ὑβριστής Ζουμπουλάκης προσποιεῖται, ὅτι ἀγνοεῖ τάς σφαγάς τῶν Ὀρθοδόξων Ἱερωμένων καί Ἁγίων ἀπό τούς Ἑβραίους καί ἀπό πάνω ὑβρίζει τόν Ἱεράρχην μας. Ἔρχονται δηλαδή οἱ Ἑβραῖοι, σφάζουν χιλιάδας Ὀρθοδόξων ἱερέων καί ἐν συνεχεία διερωτῶνται, ἄν ὑπάρχη ἀντισημιτισμός στήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησία! Ὁ Ζουμπουλάκης ἐπρολόγισε καί μετέφρασε τό 1995 τό βιβλίον «*Τέσσερις Ταλμουδικές μελέτες*» τοῦ Ἑβραίου Ἐμμανουήλ Λεβινάς (ἔκδ. «Πόλις»). Ἀφοῦ ἠσχολήθη μέ τό Ταλμούδ ἀσφαλῶς γνωρίζει τί λέγουν οἱ Ἑβραῖοι ραββῖνοι, διά τούς Χριστιανούς καί συνεπῶς πρέπει νά μᾶς ἐξηγήση ποῦ ὀφείλεται τό μῖσος τῶν Ἑβραίων, ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν κι ἄς ἀφήση ἥσυχον τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί τούς Ἱεράρχας της, οἱ ὁποῖοι ἀρκετά ὑπέφεραν ἀπό τούς Ἑβραίους καί τούς κρυπτοεβραίους.

Ἐν πάση περιπτώσει κάποτε δοθείσης εὐκαιρίας ὁ κ. Ζουμπουλάκης θά μᾶς ἐξηγήση μερικά πράγματα. Περί αὐτοῦ νά εἶναι βέβαιος.

Διά τό Ταλμούδ, τό ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπό 63 βιβλία θεωρῶ διαφωτιστικόν τό κείμενον, τό ὁποῖον παρατίθεται στό ἐγκυκλοπαιδικόν λεξικόν ΗΛΙΟΣ (τόμος 21ος, σελ. 450 λ. «Ταλμούδ») ὅπου ἀναγράφονται τά ἀκόλουθα, τά ὁποῖα πρέπει νά προσέξετε λέξιν πρός λέξιν:

Ταλμούδ. *Περιληπτική Ἑβραϊκή ὀνομασία τῶν ἀποκρύφων βιβλίων πού ἀποτελοῦν τόν θρησκευτικόν καί πολιτικόν κώδικα τῶν Ἰουδαίων, πού ὑποτίθεται ὅτι εἶναι συνέχεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καί περιλαμβάνει* ►

τὴν «Μίσναν», δηλαδὴ τὸν κώδικα τοῦ προφορικοῦ νόμου καὶ τὴν «Γεμάραν», τὴν συμπλήρωσιν δηλαδὴ καὶ ἐξήγησιν αὐτοῦ. Ὑπάρχουν δύο συστηματοποιημέναι διδασκαλίαι ποὺ περιέχονται εἰς τὰ Ταλμούδ· ἡ μία εἶναι τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν ἢ Παλαιστινιακὸν σύστημα, προϊὸν ἐργασίας τῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην Ἰουδαίων λογίων τοῦ 4ου καὶ 5ου μ.Χ. αἰῶνος, συντεταγμένον εἰς τὴν Ἀραμαϊκὴν καὶ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν καὶ ἡ ἑτέρα εἶναι τῆς περιόδου τῆς Βαβυλῶνος, μεγαλυτέρα εἰς ὄγκον καὶ σπουδαιοτέρα τῆς πρώτης, συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἑβραϊκῶν σχολῶν τῆς Βαβυλῶνος εἰς τὴν Ἀραμαϊκὴν ἐπίσης καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν κατὰ τὸν 5ον καὶ 6ον μ.Χ. αἰῶνα ὑπὸ τοῦ ραββίνου Ἀσὴρ καὶ ἄλλων λογίων. Τὸ Ταλμοὺδ ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἱστορικῶν ἀνακριβειῶν του, περιέχει καὶ συκοφαντικοὺς ὑπαινιγμοὺς διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὴν Παναγίαν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν πολύκροτον ἀντίληψιν, πεποίθησιν καὶ πίστιν τῶν Ἑβραίων ὅτι ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ μοναδικὸς περιούσιος λαός, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ κυριαρχήσῃ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ ἄποψις τῶν Ἑβραίων -ὅτι ἀποτελοῦν τὸν μοναδικὸν περιούσιον λαόν- δὲν εὐσταθεῖ, διότι ἱστορικῶς εἶναι ἀσύστατος (βλέπε καὶ ἄρθρον Συστήματα Πολιτικοκοινωνικά: Προσάρτημα Β΄ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας μας) ἐπειδὴ τόσον οἱ Πέρσαι (Ζωροάστρης) ὅσον καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ὑπῆρξαν ὀπαδοὶ τῆς μονοθεΐας (Θεὸς Ρὰ) εἶχον τὴν ἰδίαν πεποίθησιν, ὅτι ἀποτελοῦν τοὺς ἐκλεκτοὺς λαοὺς τοῦ Θεοῦ. Πάντως ἡ ἀντίληψις αὐτὴ τῶν Ἑβραίων προεκάλεσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν ἀντίθεσίν των μὲ τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς καὶ τὰς διώξεις ποὺ ὑπέστησαν κατὰ διαφόρους ἐποχάς, λόγῳ τοῦ ὅτι παρασυρόμενοι καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις των αὐτὰς περὶ κυριαρχίας τῆς ἀνθρωπότητος, παρέμειναν ὡς ξένον σῶμα ἐντὸς ὅλων τῶν ἄλλων κοινωνιῶν, τὰς ὁποίας διαφοροτρόπως, συστηματικῶς καὶ ἐπιμόνως πάντοτε ὑπενόμευον διὰ τῶν μηχανορραφιῶν των καὶ τῶν διαφόρων ἄλλων μυστικιστικῶν καὶ ἀποκρύφων ὀργανώσεων ποὺ ἐδημιούργησαν (Ροδοσταυρῖται, Καμπαλισταί, Ροταριανοί, Μασόνοι). Πρέπει ἐν τούτοις νὰ τονισθῇ ὅτι τὰς ἀπόψεις αὐτὰς τῶν φανατικῶν Ἑβραίων ἔχουν ἐνστερνισθῆ καὶ καλλιεργοῦν περισσότερον οἱ Σιωνισταί (βλ. λ.), ἡ μᾶζα δὲ τῶν Ἑβραίων πολλάκις δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτὰς τῶν Σιωνιστῶν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι συνήθως ἡ μᾶζα δυστυχῶς πληρώνει τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συνεπείας τῶν ἡγετῶν τοῦ Σιωνισμοῦ.

Ἡ ἐγκυκλοπαίδεια ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ (τόμος 23ος, σελ. 19, λ. «Ταλμούδ») γράφει:

> ***Ταλμούδ*** *(ἑβραϊκὴ λέξις σημαίνουσα πειθαρχία). Ὁ πολιτικὸς καὶ θρησκευτικὸς κῶδιξ τῶν Ἰουδαίων, συνέχεια καὶ συμπλήρωσις τῆς Γραφῆς, κατ' αὐτούς. Ὑπάρχουσι δύο Ταλμούδ, τὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὅπερ ἐπεραιώθη τὸν Δ' αἰῶνα καὶ κατέστη ἤδη ἀκατάληπτον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους, διὸ καὶ εἶνε πλέον ἐν ἀχρηστίᾳ, καὶ τὸ τῆς Βαβυλῶνος, συντεθὲν τὸν Ε' αἰῶνα καὶ ὂν τὸ σημαντικώτερον. Διαιρεῖται δὲ τοῦτο εἰς δύο μέρη: τὴν Μισνὰ (θλ.λ.), περιλαμβάνουσαν τὸ κείμενον, καὶ τὴν Γεμάραν (ἢ Συμπλήρωμα), ἥτις εἶνε εἶδος ἑρμηνείας ἢ σχολίων. Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ἤρξατο καταρτιζόμενον κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα ὑπὸ τοῦ ραββίνου Ἀσσὴρ καὶ ἐπεραιώθη κατὰ τὸν ΣΤ'. Ἡ Μισνὰ εἶνε γεγραμμένη ἐν ραββινικῇ Ἑβραϊκῇ ἀρκούντως καθαρᾷ, ἡ δὲ Γεμάρα ἐν Ἑβραϊκῇ μεμειγμένῃ Χαλδαϊκῇ. Τὸ ὕφος τοῦ Τ. εἶναι λίαν ἀσαφὲς καὶ ἐν αὐτῷ ἀπαντᾷ πλῆθος μύθων.*

Ὁ πολιτικός λοιπόν καί θρησκευτικός κῶδιξ τῶν Ἰουδαίων περιλαμβάνει «πλῆθος μύθων» οἱ ὁποῖοι ταλαιπωροῦν τήν ἀνθρωπότητα. Ἕως πότε;

Τό *«Ταλμούδ»* προεκάλεσε τήν ἀγανάκτησιν τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος, ὁ Ὠριγένης, ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος τό ἐπικρίνουν. Ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος λέγει ὅτι *«εἶναι πλήρης τόσων ἀναιδῶν μυθολογιῶν καί αἰσχρῶν καί μυσαρῶν δοξασιῶν, ὥστε αἰσχύνεται ν' ἀναφέρῃ αὐτάς»*. Ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος θεωρεῖ τό Ταλμούδ ὡς *«δυσσεβέστατον, κακοηθέστατον καί ἀποτρόπαιον»*. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός ἀπηγόρευσε τό 552 τήν εἰσαγωγήν τοῦ Ταλμούδ *«καθ' ὅλην τήν ἔκτασιν τοῦ κράτους»* (διά περισσότερα εἰς Πέτρον Κασσιμάτην: *«Αἷμα, Ἑβραῖοι, Ταλμούδ»* Ἀθ. 1891, βιβλ. Α, σελ. 24).

Οἱ Ἑβραῖοι ὑποχρεοῦνται νά τηροῦν τό Ταλμούδ, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ τόν **ὑπέρτατον πολιτικόν καί θρησκευτικόν των νόμον**. Ὅποιος τό παραβιάζει **«θανάτῳ τιμωρήσθω»** (*«Χορκοῖμ»* καί ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 26). Κατά τό Ταλμούδ, οἱ Ραββῖνοι ἐνίκησαν τόν Θεόν!!:

Ὁ Θεός διέρχεται τάς νύκτας, ἀναγινώσκων τό Ταλμούδ, συνδιαλεγόμενος μετά τῶν σοφῶν Ἑβραίων τῶν συνταξάντων αὐτό, καί ζητῶν τάς γνώμας των ἐπί πολλῶν πραγμάτων. Οὕτω ἡμέραν τινά συζητήσεως γενομένης περί τῶν διαφόρων ἐκ λέπρας νόσων εἷς ἐκ τῶν σοφῶν Ραββίνων ζητήσας νά μάθη ἄν ἀσθένεια τις ἦτο συγγενής τῆς λέπρας, ὁ Θεός ἔφερε γνώμην ἥτις δυστυχῶς ἀντέκειτο εἰς τήν γνώμην τῶν πλείστων Ραββίνων συνεπεία σφοδρᾶς ἐκ τούτου φιλονεικίας, ἀπεφασίσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀντικειμένων αὐτῷ Ραββίνων ὅπως ὑποβληθῇ ἡ διαφορά των εἰς τήν κρίσιν τοῦ ἐν τοῖς ζῶσι συγκαταλεγομένου τότε Ραββίνου Νεεμία. Πρός τοῦτο ὅθεν, ὁ Θεός ἀπέστειλεν τόν Ἄγγελον τοῦ θανάτου μετ᾽ ἐντολῆς νά φέρη εἰς τόν οὐρανόν τήν ψυχήν τοῦ σοφοῦ τούτου, πρός λύσιν τῆς διαφορᾶς. Ἀλλ᾽ ὁ Ἄγγελος κατελθών εὗρε τόν Ραββίνον καταγινόμενον εἰς τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Ταλμούδ. Τό δέ Ταλμούδ εἶνε ἀνάγνωσμα τόσο ἅγιον ὥστε πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ ἐγκύπτων δέν δύναται ν᾽ ἀποθάνη. Ἠναγκάσθη ὅθεν Ἄγγελος τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑψίστου νά μεταχειρισθῇ τέχνασμα τι, ἤρξατο ποιῶν εἰς τήν στέγην τῆς οἰκίας τοῦ Ραββίνου τοιοῦτον πάταγον ὥστε ἐξαναγκασθείς οὗτος νά διακόψη τήν ἀνάγνωσιν καί ἐγείρας τούς ὀφθαλμούς εὗρε τόν θάνατον.

Ἡ ψυχή του, τότε ὑψωθεῖσα παρευθύς εἰς τάς οὐρανίας κατοικίας ἀνεῦρε τόν Θεόν ὅλως ἀπησχολημένον εἰς τήν μετά τῶν σοφῶν Ἑβραίων συζήτησιν. Ὁ σοφός Νεεμίας ἅμα ἀντελήφθη τῆς ὑποθέσεως ἀνέκραξεν: «Βεβαίως, ὄχι, τό νόσημα τοῦτο δέν εἶνε συγγενές τῆς λέπρας». Ὁ Θεός ἠρυθρίασεν ἐπί τῇ ἥττῃ του, ἀλλά δέν ἐτόλμησε νά ἀντιλέξῃ κατά τῆς ἀποφάσεως τόσω σοφοῦ ραββίνου καί ἠκούσθη ἀνακράζων ἐν στεναγμῷ: «Ἄχ, τά τέκνα μου, μ᾽ ἐνίκησαν» («Μεναχίμ» καί ἔνθ᾽ ἀνωτ. 31-32).

Τό Ταλμούδ («*Μπαμπά*», φυλ. 74, 1-2) διδάσκει ὅτι ὁ Θεός πικρῶς (!) «μετενόησε»:

διασκορπίσας τούς Ἑβραίους καί καταθλίψας αὐτούς, τό σφάλμα τοῦτο κατέστησεν αὐτόν τόσω δυστυχῆ, ὥστε ἔπαυσε πλέον τά μετά τοῦ Λεβιάθαν παίγνιά του, δέν ὀρχεῖται πλέον ὡς ἄλλοτε, ὁπότε ἐχόρευσε μετά τῆς Εὔας ἀφοῦ προηγουμένως ἐστόλισεν αὐτήν, καί ἔπλεξε τήν κόμην της ▶

ὁ ὕπνος αὐτοῦ διακόπτεται ἤδη, ὑπὸ τῶν τύψεων τοῦ συνειδότος, καὶ τρὶς τῆς νυκτὸς ἐγειρόμενος ὠρύεται κραυγάζων: «Δυστυχία εἰς ἐμέ, τὸν ἀφήσαντα νὰ λεηλατηθῇ ὁ οἶκος μου, νὰ κατακαῇ ὁ Ναός μου, νὰ διασκορπισθῶσι τὰ τέκνα μου». Ἔκτοτε, καθ' ἑκάστην, δύο δάκρυα λύπης καὶ μεταμελείας, πίπτουσι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του εἰς τοὺς ὠκεανούς, μετὰ τρομεροῦ θορύβου προξενοῦντα οὕτω, τὸν ἀέναον, τῆς θαλάσσης κυματισμὸν καὶ τοὺς διαφόρους σεισμούς («Βεράχ» φυλ. 61). *«Ὁ Θεὸς ὤμοσε βέβηλον καὶ ἀσεβέστατον ὅρκον, ὁπότε εἶπεν ὅτι Ἑβραῖοι στερηθήσονται ἐσαεὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἀλλὰ κατιδὼν τὸ τερατῶδες τοῦ ὅρκου τούτου ἔλυσεν ἑαυτὸν τῆς ἐκ τούτου ὑποχρεώσεως»* («Σὰν Χεδρέν», φυλ. III. 2). *«Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐψεύσθη ἄλλοτε ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ὁμόνοιαν μεταξὺ Ἀβραὰμ καὶ Σάρας, εἶναι ἐπιτετραμμένον τοῖς πιστοῖς Ἑβραίοις τὸ ψεύδεσθαι ἅμα ἐνυπάρχει συμφέρον εἰς τοῦτο».* («Μπαμπά», φυλ. 87,1).

Μά εἶναι δυνατόν νά πιστεύουν οἱ μορφωμένοι Ἑβραῖοι αὐτάς τάς παραμυθολογίας; Εἶναι! Διότι ἀπό μικρά παιδιά τούς διαπαιδαγωγοῦν ἔτσι. Τούς γίνεται **πλύσις ἐγκεφάλου** ἐπί δεκαετίας καί στό τέλος ὑποκύπτουν. Παρέθεσα μίαν φωτογραφίαν ἑνός Ἑβραίου ὁ ὁποῖος μεταφέρει τάς ἁμαρτίας τῶν εἰκονιζομένων γυναικῶν στό κοτόπουλον, τό ὁποῖον κραδαίνει ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς των. Αἱ ἁμαρτίαι μεταφέρονται στό κοτόπουλον, ἐν συνεχείᾳ σφάζομεν τό κοτόπουλον καί αἱ ἁμαρτίαι ἐχάθησαν. Τόσον ἁπλῶς. Σεῖς θά ἐπιστεύατε τέτοια μυθεύματα; τέτοιας προκαταλήψεις; φυσικά ὄχι, διότι δέν εἶσθε Ἑβραῖοι. Ἀπεναντίας ὁ Ἑβραῖος, ὅσον μορφωμένος καί νά εἶναι τά πιστεύει. Ἔλεγα εἰς Ἑβραῖον δικηγόρον: «Μορφωμένος ἄνθρωπος ἐσύ εἶναι δυνατόν νά πιστεύῃς αὐτάς τάς προκαταλήψεις;...» «Ἔλα ρέ Κώστα, βρήκαμε μερικά πράγματα καί τά τηροῦμε. Κακό εἶναι;»!

Τό Ταλμούδ διδάσκει στούς Ἑβραίους ὅτι ἡ κόλασις εἶναι 60 φοράς εὐρυχωροτέρα τοῦ Παραδείσου, ὥστε νά χωρέσῃ τούς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι θά μείνουν ἐκεῖ «αἰωνίως». Ὁ Μεσσίας θά ἔλθῃ τότε μόνον, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι καταλύσουν τά βασίλεια ὅλων τῶν λαῶν (*«Σεφ. Ἐμεκ. Χάμελ»* φυλ. 16, 1). Μόλις ἔλθῃ ὁ Μεσσίας «θά δια-

τάξη τήν ἐξόντωσιν» τῶν Χριστιανῶν καί «ἕκαστος Ἑβραῖος θά ἔχη 2.800 δούλους (ὑπάρχει καί ἄλλος ὑπολογισμός) καί 310 γυναῖκας, οἱ δέ θησαυροί ὅλων τῶν λαῶν θά γίνουν λεία τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ» (*«Γιάλκ Σχίμ»* καί *«Βεχάϊ»* φυλ. 56, 4).

Τά ἴδια ἀκριβῶς λέγει καί ἡ Παλαιά Διαθήκη, ὅσον ἀφορᾶ στά ἔθνη, τά ὁποῖα ἄν δέν ὑπηρετήσουν τούς Ἑβραίους θά ἐξαφανισθοῦν καί φυσικά θεοπνεύστως οἱ Ἑβραῖοι θά πάρουν τούς θησαυρούς τῶν ἐθνῶν.

Εἶναι δέ διά τούς Ἑβραίους οἱ Χριστιανοί «σκύλοι» (*«Μπαμπά»* φυλ. 114, 2) «χοῖροι» (*«Γεάλκ»* φυλ. 70, 2), «κτήνη» (παντοῦ στό Ταλμούδ οἱ Χριστιανοί λέγονται κτήνη). Χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος «Γκόϊ» καί πληθυντικός «Γκοΐμ» πού σημαίνει περίπου κτῆνος ἤ κάτι τέτοιο, μέ τόν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι χαρακτηρίζουν τούς μή Ἑβραίους.

Μάθετε λοιπόν φίλοι ἀναγνῶσται, ὅτι εἶσθε ἀγέλη κτηνῶν καί κατάγεσθε ἀπό τόν Σατανᾶ. Συγκεκριμένως:

Ἡ Χριστιανική φυλή ἀγέλη κτηνῶν ἐστί ἐκ τοῦ Σατανᾶ καταγομένη καί μόνον τό ὄνομα τοῦ χοίρου δικαιοῦται νά φέρη. Ἐπειδή δέ ὁ χοῖρος δέν δύναται νά θεωρηθῆ ὡς ὤν ὁ πλησίον ἡμῶν, ἄρα, καί ὁ χριστιανός δέν δύναται νά θεωρηθῆ ὡς τοιοῦτος, συνεπῶς, οὐδόλως ἐπιτρέπεται τοῖς Ἑβραίοις νά ἐπιδεικνύωσιν αὐτῷ, ἀληθῆ ἐπιείκειαν («Σανχεδρίν» φυλ. 92, 1) ἀλλά μόνον προσχήματα φιλίας, καί ψευδεῖς συμπαθείας, καί ταῦτα, τότε μόνον, ὁπότε δύναται ὁ Ἑβραῖος νά προσπορισθῆ ὄφελός τι διά τούτων («Συτά» φυλ. 41, 2).

Γυνή Ἑβραία ἐξερχομένη τοῦ λουτροῦ καί εὐθύς ἀπαντῶσα ἵππον, ὄνον, κάμηλον, σκύλον, χοῖρον, λεπρόν ἤ Χριστιανόν, ὀφείλει νά λουσθῆ ἐκ νέου.

Νά παρατηρήσω ὅτι ἐγώ, ὁ ὁποῖος ἐδιάβασα ἀποσπάσματα τοῦ Ταλμούδ εἶμαι καταδικασμένος νά **δολοφονηθῶ** ἀπό τούς Ἑβραίους διότι συμφώνως πρός τό Ταλμούδ (*«Σανχεδρίν»* φυλ. 58) ὁ μή Ἑβραῖος (ἄπιστος) πού διαβάζει τά ἑβραϊκά θρησκευτικά βιβλία πρέπει νά θανατωθῆ: *«θανατούσθω, διότι μόνον είς τούς Ἑβραίους προωρίσται ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν»* (καί εἰς Κασσιμάτην ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 39).

Ἔτσι λοιπόν δέν ἀποκλείεται κάποιος φανατικός, ἄπλυτος, Ἑβραῖος μέ κοτσιδάκια καί κοκκινοαιμοφιλικό πρόσωπο μία νύκτα ὑπούλως νά μέ πυροβολήση, διότι διέπραξα ἀσυγχώρητον ἁμαρτίαν, ἀφοῦ ἐδιάβασα ἀποσπάσματα τοῦ Ταλμούδ. Δυστυχῶς δέν δικαιοῦμαι νά μεταφέρω τήν ἁμαρτίαν μου, εἰς κοτόπουλον.

Περαίνων τά περί Ταλμούδ ὀφείλω νά ἐκθέσω καί τάς ἀπόψεις τῶν σοφῶν Ραββίνων «περί γυναικός». Ὑπάρχουν εἰδικά χωρία καί κεφάλαια, ὅπου ὑποστηρίζονται θέσεις, διά τήν γυναῖκα ἰδιαιτέρως προοδευτικαί. Ἐπί παραδείγματι ἡ γυνή εἶναι *«ἁπλοῦν μόνον ὄργανον πρός κορεσμόν τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 47). Ἡ γυνή εἶναι «δούλη τοῦ ἀνδρός»! ἄνευ δικαιωμάτων καί δι' αὐτό αἱ γεννήσεις ἤ οἱ θάνατοι γυναικῶν δέν καταχωρίζονται στά ληξιαρχικά βιβλία τῶν ἑβραϊκῶν κοινοτήτων! Ἡ γυνή ὀφείλει νά ὑποκύπτη εἰς κάθε ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρός.

Αὐτό διαβάζομεν εἰς *«Νεθαρίμ»* φυλ. 20, 2 καί εἰς *«Σανχεδρίν»* φυλ. 58, 2 καί εἰλικρινῶς συμφωνοῦμεν. Ὁ ἀνήρ ἔχει ἐπί τῆς γυναικός τά αὐτά δικαιώματα πού ἔχει *«ἐπί τεμαχίου κρέατος ἤ ἰχθύος, ὅπερ παρά τοῦ κρεοπώλου ἤ ἰχθυοπώλου ἠγόρασεν ἔχει πλῆρες δικαίωμα νά γευθῆ τούτων ὅπως βούληται ἡ ὄρεξις αὐτοῦ βεβρασμένων, ὀπτῶν ἐπί ἐσχάρας, καρυκευμένων κ.τ.λ.»*. Ἄχ, Ραββῖνοι μου, πόσον ὡραῖα τά γράφετε, ἀλλά προφανῶς δέν γνωρίζετε τάς Ἑλληνίδας...

Σαφῶς τό Ταλμούδ θεωρεῖ τήν Χριστιανή γυναῖκα «θῆλυ κτῆνος» (*«Βεράχ»* φυλ. 62, 1, *«Χαγιγιά»* 5, 2) κι ἐπειδή ἡ Χριστιανή γυνή εἶναι κτῆνος ὁ Ἑβραῖος ὁ ὁποῖος θά τήν βιάση δέν διαπράττει μοιχείαν (*«Τοσαπώθ»* φυλ. 20, 9).

Τέλος κυνικώτατα οἱ Ἑβραῖοι διδάσκονται στά θρησκευτικά των ὅτι πρέπει νά σκοτώνουν. Ἰδού κάποια ἀπό τά πολλά σχετικά ἀποσπάσματα τοῦ Ταλμούδ:

«Ἐξόντωσον διά χειρός σου, Ἑβραῖε, πάντα Χριστιανόν» (*«Ἀμποδά»* φυλ. 26, 2). «Ὁ αἷμα Χριστιανοῦ χύνων Ἑβραῖος, εὐάρεστα τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραήλ, πράττει» (*«Γιάλκ Σχίμ»* φυλ. 245, 3, *«Βεμίντβι»* φυλ. 229, 3).

Ἀφοῦ λοιπόν διαπαιδαγωγοῦνται κατ' αὐτόν τόν ἀπαίσιον τρόπον ὑπονομεύουν διεθνῶς τάς ἐθνικάς κοινωνίας, τάς ὁποίας θέλουν νά καταστρέψουν, διά νά ἐπικρατήσουν. Ἤδη ἔχουν ἐπισημανθῆ καί κα-

ταγγελθῆ. Ἡ τακτική των πάντοτε ἡ ἰδία, ὅπως τήν περιγράφει ὁ Π. Κασσιμάτης (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 19):

> *Διεσπαρμένοι ἐδῶ, ἐκεῖ, πανταχοῦ, Ἕλληνες μὲν κατὰ τὸ φαινόμενο ἐνταῦθα, Γάλλοι ἐκεῖ, Γερμανοὶ περαιτέρω, Αὐστριακοὶ ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν οὐδεμίᾳ χώρᾳ ἐνεκλιματίσθησαν διαρκῶς, οὐδένα τόπον ἐπόνεσαν, οὐδὲν ἔθνος ὑπεστήριξαν, οὐδένα λαὸν ἠγάπησαν, οὐδέποτε τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος ἐσεβάσθησαν. Ἐν διασπορᾷ καὶ ἀπομονώσει ζῶντες, ἐνεργῶσιν ἐν ἑνὶ συνόλῳ, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ὡς ἐκ συνθήματος, συνεννοούμενοι συμπράττοντες, συνδεόμενοι, διὰ μυστηριώδους καὶ ἀνεξιχνιάστου ἔτι δικτύου, κατὰ πάσης τῆς ἀνθρωπότητος ἧς πρὸ αἰώνων ὑποσκάπτωσι πάντα τὰ κοινωνικά, ἠθικὰ καὶ θρησκευτικὰ θεμέλια.*

Ἰδού κάποια ἀποσπάσματα πού διαβάζομεν στό Ταλμούδ διά τόν Χριστό, τούς Χριστιανούς καί τούς Ἑβραίους καί τά ὁποῖα δέν γνωρίζετε:

Kallah, 1B (18B). «Νόθος συλληφθείς κατά τήν διάρκεια ἐμμήνου ροῆς» (διά τόν Χριστόν).

Tolbath Jeschu. «Γέννησις ἀναφερομένη κατά τόν πλέον αἰσχρόν τρόπον» (διά τόν Χριστόν).

Schabbath 104B. «Ὠνωμάσθη παράφρων καί οὐδείς δίδει προσοχή εἰς τούς παράφρονας» (διά τόν Χριστόν).

Toldoth Jeschu. «Ὁ Ἰούδας καί ὁ Ἰησοῦς συνεπλάκησαν ἐν μέσῳ ἀκαθαρσιῶν».

Sanhedrin 103A. «Ὁ ὑποδείξας τήν κατάπτωσιν τῆς ἠθικῆς καί ὁ ἀτιμάσας τόν ἑαυτόν του» (διά τόν Χριστόν).

Sanhedrih. 107B. «Ἀπεπλάνησεν, διέβρωσεν καί κατέστρεψε τό Ἰσραήλ» (διά τόν Χριστόν).

Abhodah Zarah. 21A. «Ἡ μνεία κἄν περί τῆς λατρείας τοῦ Ἰησοῦ εἰς τούς οἴκους ἀνεπιθύμητος».

Hilkoth MaaKhaloth. «Οἱ Χριστιανοί εἶναι εἰδωλολάτραι. Μή σχετίζεσθε μετ' αὐτῶν».

Abhodah Zarah (15B). «Ἐνθυμοῦ ὅτι οἱ Χριστιανοί ἔχουν σεξουαλικές σχέσεις μετά τῶν ζώων».

Scabbath (145B). «Οἱ Χριστιανοί εἶναι ἀκάθαρτοι, διότι τρώγουν ἀκαθαρσίας».

Iore Dea (198, 8). «Καθάρισε τάς θήλεις Ἰουδαίας, τάς μολυνθείσας ἐξ ἐπαφῆς μετά τῶν Χριστιανῶν».

Orach Chaiim (225, 10). «Οἱ Χριστιανοί καί τά ζῶα συναθροίζονται εἰς ὁμάδας πρός σύγκρισιν».

Zohar 11 (64B). «Οἱ Χριστιανοί εἰδωλολάτραι ὁμοιάζουν μέ τάς ἀγελάδας καί τούς ὄνους».

Kethuboth (110B). «Ὁ ψάλτης (Δαυίδ) παρομοιάζει τούς Χριστιανούς μέ τά ἀκάθαρτα κτήνη».

Sanhedrin (74B) TOS. «Ἡ σεξουαλική συνουσία τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι, ὡς τοῦ κτήνους».

Emek Hamlelech (23D). «Αἱ μή ἑβραϊκαί ψυχαί προέρχονται ἀπό τόν θάνατον καί τήν σκιάν τοῦ θανάτου».

Rosch Haschanach (17A). «Αἱ μή ἑβραϊκαί ψυχαί πηγαίνουν κάτω στήν κόλαση».

Iore Dea (337, 1). «Ἀντικαταστήσατε τούς νεκρούς Χριστιανούς, ὅπως ἀντικαθιστᾶτε ψοφήσασαν ἀγελάδαν ἤ γάϊδαρον».

Abhodah Zarah (78). «Αἱ Χριστιανικαί Ἐκκλησίαι εἶναι τόποι εἰδωλολατρείας».

Iore Dea (142, 10). «Πρέπει νά εὑρίσκεσαι μακράν ἐκκλησιῶν».

Schabbath (116A) TOS. «Τά Εὐαγγέλια ὀνομαζόμενα τεύχη τῆς ἀνομίας, εἶναι αἱρετικά βιβλία».

Abhodah Zarah (2A). «Αἱ ἑορταί τῶν Χριστιανῶν ὠνομάσθησαν ἡμέραι συμφορᾶς».

Abhodah Zarah (78C). «Αἱ Χριστιανικαί ἑορταί εἶναι καταφρονημέναι ἡμέραι, μάταιαι καί πονηραί».

Chagigah (15B). «Ὁ Ἑβραῖος νά θεωρῆται καλός παρ' ὅλας τάς ἁμαρτίας, τάς ὁποίας διαπράττει».

Iore Dea (112, 1). «Ἀπόφευγε νά συντρώγῃς μετά τῶν Χριστιανῶν, διότι αὐτό δημιουργεῖ οἰκειότητα».

Abhodah Zarah (2A, T). «Νά ἐμπορεύεσαι μετά τῶν Χριστιανῶν, διότι αὐτοί ἔχουν χρήματα, διά νά πληρώνουν».

Hilkoth Akum (IX, 2). «Νά ἀποστείλῃς δῶρα εἰς τούς Χριστιανούς μόνον, ἐάν αὐτοί εἶναι ἄθρησκοι».

Iore Dea (81, 7 HA). «Οἱ Χριστιανοί τροφοί πρέπει νά ἀποφεύγωνται, διότι αὗται εἶναι ἀκάθαρτοι».

Iore Dea (146, 15). «Νά ἀναφέρεσαι εἰς τά Χριστιανικά σκεύη μέ καταφρόνησιν».

Choschen Ham (183, 7). «Κράτησε ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ὁ Χριστιανός ἐκ λάθους σοῦ ἐπλήρωσε ἐπί πλέον».
Choschen Ham (226, 1). «Ὁ Ἑβραῖος δύναται νά κρατήσῃ ἀπωλεσθέν ὑπό Χριστιανοῦ καί ἀνευρεθέν ὑπό Ἑβραίου».
Choschen Ham (183, 7). «Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά διαμοιράζωνται ἐκεῖνο, τό ὁποῖον εἰσέπραξαν ἐπί πλέον ἀπό Χριστιανούς».
Iore Dea (157, 2H). «Ἐπιτρέπεται νά ἐξαπατᾶς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τό Χριστιανικόν δόγμα» (καί ἀλλοῦ).
Abhodah Zarah (54A). «Τοκογλυφία δύναται νά ἐφαρμοσθῇ ἐπί Χριστιανῶν ἤ ἀποστατῶν».
Babha Kama (113A). «Ἑβραῖος δύναται νά ψευσθῇ καί νά ψευδορκήσῃ, ἵνα καταδικασθῇ Χριστιανός».
Kallah (1B, σ. 18). «Ἑβραῖος δύναται νά ψευδορκίσῃ μέ καθαρά τήν συνείδησιν».
Iore Dea (158, 1). «Οὔτε οἱ Χριστιανοί, οὔτε οἱ ἐχθροί δέν πρέπει νά διασώζωνται».
Hilkoth Akum (X, 1). «Μή διασώσῃς Χριστιανούς ἐκ θανασίμου κινδύνου».
Choschen Ham (388, 15). «Φονεύσατε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τά χρήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς Χριστιανούς».
Sanhedrih (59A). «Ὁ κατασκοπεύων τόν Ἑβραϊκόν Νόμον δέον νά τιμωρῆται διά θανάτου».
Hilkoth Akum (X, 2). «Οἱ βαπτισθέντες Ἑβραῖοι δέον νά θανατώνωνται».
Choschen Ham (425, 5). «Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν πιστεύουν εἰς τό Τοράχ, δέον νά φονευθοῦν».
Abhodah Zarah (26B) Τ. «Οἱ καλλίτεροι τῶν Γκόϊμ (Χριστιανῶν) πρέπει νά φονεύωνται».
Sepher Or Israel (177B). «Ἐάν Ἑβραῖος φονεύσῃ Χριστιανόν, δέν διαπράττει ἔγκλημα». (καί ἀλλοῦ).
Ialkut Simpni (245C). «Ἡ αἱματοχυσία αἵματος ἀσεβῶν εἶναι προσφορά εἰς τόν Θεόν».
Hilkoth Akum (X, 1). «Μή κάνεις συμφωνίας καί μήν ἐπιδεικνύῃς κανέναν οἶκτον πρός τούς Χριστιανούς».

Μία γνωστή ἔκδοσις τῶν Ταλμούδ εἶναι οἴκου τοῦ Judischer Verlag ποῦ ἐπραγματοποιήθη στό Βερολίνο (1930-1936) εἰς μετάφρασιν τοῦ Goldschmidt. Ὁ ἀγγλικός οἶκος Soncino Press ἐξέδωσε τά Ταλμούδ, δίχως τά πορνικά κείμενα.

Ἴσως κάποιος ὑποστηρίξῃ, ὅτι αὐτά τά ἔγραφαν οἱ Ἑβραῖοι τά ἀρχαῖα χρόνια. Ἐνῶ τώρα εἶναι φιλήσυχοι. Ὅμως δέν εἶναι ἔτσι. Διότι καί τώρα, στήν ἐποχήν μας, σφάζουν παιδιά, δολοφονοῦν γυναῖκας καί ἀόπλους ἄνδρας.

Θά σᾶς παραθέσω μερικάς φωτογραφίας. Ἐκτός ἀπό τούς φόνους βασανίζουν κιόλας, ἀφοῦ τά βασανιστήρια εἶναι καθιερωμένα μέ νόμο!!

Αὐτοί λοιπόν, οἱ ὁποῖοι σφάζουν παιδάκια, δολοφονοῦν γυναῖκας ἤ ἀόπλους ἄνδρας καί βασανίζουν, ζητοῦν νά τούς λυπηθῆτε, διότι τούς κατεδίωξαν οἱ Γερμανοί! Καί σεῖς συγκινεῖσθε μέ τά παθήματά τους -οἱ καϋμένοι οἱ Ἑβραῖοι- ὑποκύπτετε στήν προπαγάνδα καί ἀπό πάνω τούς πληρώνετε. Τά σκοτωμένα παιδάκια τῆς Παλαιστίνης δέν τά βλέπετε;! Γιά τά παιδάκια αὐτά, οὔτε κινηματογραφικαί ταινίαι γίνονται, οὔτε βιβλία ἐκδίδονται, οὔτε ἐκθέσεις ὀργανοῦνται, οὔτε ἡμερολόγια γράφονται, οὔτε μνημεῖα ἱδρύονται... Ὁ κοσμάκης συγκινεῖται μέ τά 6.000.000 θύματα τῶν Ναζί, μέ σαπούνια, θαλάμους ἀερίων, «φούρνους!»! καί δέν βλέπει τήν τραγική ἀλήθεια: τά χιλιάδες ὑπαρκτά παιδάκια τῆς Παλαιστίνης, τά ὁποῖα **ἐσκότωσαν οἱ Ἑβραῖοι**, πού συνεχίζουν τό ἰεχωβικό ἐγκληματικό ὄργιο τους.

«Ελευθεροτυπία», 21-7-2005

«Διαβάσατε τήν Βίβλο» γράφει ἡ πινακίς πού ὑψώνει τό Ἑβραιόπουλο, τό ὁποῖον διεπαιδαγωγήθη συμφώνως, πρός τάς διδασκαλίας τῆς Βίβλου, ὅπου περιγράφεται ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ ἥρπασε τήν γῆ τῆς Παλαιστίνης καί τήν ἔδωσε στούς Ἑβραίους, πού κατά θείαν ἐντολήν ἔσφαξαν τούς κατοίκους ἐκείνης τῆς χώρας! Τά κείμενα εἶναι γνωστά, σᾶς τά παρέθεσα. Οἱ Ἑβραῖοι, τό βλέπετε, ἐξακολουθοῦν νά τά πιστεύουν καί **τώρα**.

Κατηγορῶ τήν Ἀκαδημία, τά Πανεπιστήμια καί τόν πνευματικό κόσμο, πού ἀνέχεται αὐτή τήν φρικαλέα κατάστασι. Κατηγορῶ τούς πολιτικάντηδες, οἱ ὁποῖοι πρό τῶν Ἑβραϊκῶν ἐγκλημάτων σιωποῦν.

Δηλώνω ὅτι ἀφόβως φωνάζω τήν ἀλήθεια. Καί τήν γράφω, ὥστε ἡ φωνή μου νά ἀκούγεται καί πέραν ἀπό τόν τάφο.

Οἱ Ἑβραῖοι διδάσκονται καί διαπαιδαγωγοῦνται ἀπό παιδιά, μέ τό μῖσος κατά τῶν Χριστιανῶν. Ἀλλά μέ περισσήν θρασύτητα ψευδόμενοι κατηγοροῦν τούς Χριστιανούς!

Τό παιδάκι πού βλέπετε στή διπλανή φωτογραφία θά διαπαιδαγωγηθῆ συμφώνως, πρός τά διδάγματα τῶν Ταλμούδ. Θά τό μάθουν νά ψεύδεται, νά ψευδορκίζεται, νά ἐξαπατᾶ, νά γίνη τοκογλύφος κι ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα δολοφόνος Χριστιανῶν. Αὐτά τούς διδάσκουν.

Μία πρόσφατος ἀπόδειξις τοῦ μισοχριστιανισμοῦ τῶν Ἑβραίων εἶναι καί ἡ στάσις τοῦ τότε ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ ἀντετάχθη στήν καταγραφή τῆς Χριστιανικῆς παραδόσεως τῆς Εὐρώπης

στό προοίμιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος. Σχετικῶς διαβάζομεν στήν *«Χώραν»* (29-11-2003).

«Όχι» από Γιωργάκη στη χριστιανική παράδοση

Την αντίθεσή του στο θέμα καταγραφής της Χριστιανικής παράδοσης της Ευρώπης στο Προοίμιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος εξέφρασε χθες ο υπουργός Εξωτερικών Γιώργος Παπανδρέου.

Από τη Νάπολι της Ιταλίας όπου βρίσκεται συμμετέχοντας στην συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών της Ε.Ε. ενόψει της Διακυβερνητικής ο κ. Παπανδρέου αναφέρθηκε στη διάσταση των εταίρων ως προς συγκεκριμένο θέμα λέγοντας ότι το ζήτημα έχει διχάσει κάθετα τους εταίρους προκαλώντας θερμές συνηγορίες και έντονες αντιθέσεις.

Ο κ. Παπανδρέου παρατήρησε ότι η επισήμανση αυτή δημιουργεί αισθήματα αποκλεισμού στους μουσουλμάνους, σημαντικός αριθμός των οποίων είναι ευρωπαίοι πολίτες και υποστήριξε ότι στο Προοίμιο πρέπει να καταγράφονται οι αρχές και αξίες της Ευρώπης που αφορούν όλους και άρα θα πρέπει να αποφευχθούν αναφορές διακριτικής σηματοδότησης.

Αναφερόμενος σε ομολόγους του, ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών είπε πως υποστήριξαν ότι δεν μπορεί να καταγραφεί μονοσήμαντα η «Χριστιανική παράδοση» της Ευρώπης στην οποία υπάρχει επίσης η ελληνορωμαϊκή διάσταση αλλά και η ανάμνηση των Βίκινγκς και των Μπόερς.

Ἄλλοι Ἑβραῖοι ἐπέτυχαν (χωρίς εὐτυχῶς ἀποτέλεσμα) στά ποδοσφαιρικά γήπεδα οἱ παῖκται νά μήν ἀναφέρουν τόν Χριστόν! οὔτε νά προσεύχωνται, οὔτε νά κάνουν τόν Σταυρόν τους.

Ἄν δέν τό πιστεύετε διαβάσετε τήν παρακάτω εἴδησιν (*«Ἐλευθεροτυπία»* 1-8-02).

ΦΙΦΑ

Απαγορεύει και τις προσευχές!

Τέλος οι προσευχές, οι παρακλήσεις στο κέντρο του γηπέδου, αλλά και το σημείο του σταυρού σέ ένδειξη ευγνωμοσύνης εκ μέρους του παίκτη, μετά την επιτυχία ενός προσωπικού του γκόλ.

Ποιός απαγορεύει και ποιός δίνει τις συγκεκριμένες αλλά και άλλες πολλές οδηγίες; Η ΦΙΦΑ και ο πρόεδρος της, Γιόζεφ Μπλάτερ.

Αφορμή για τη συγκεκριμένη απόφαση ήταν η χαρακτηριστική σκηνή στο τέλος του τελικού του Μουντιάλ, στη Γιοκοχάμα, όταν οι Βραζιλιάνοι παικτες εκαναν εναν κύκλο και όλοι μαζί ευχαριστούσαν τον Θεό για τον τίτλο που είχαν κατακτήσει λίγο νωρίτερα.

Η ΦΙΦΑ όμως δεν σταμάτησε εδώ. Αναφέρθηκε και στις επιγραφές παικτών κάτω από τις φανέλες, όπως οι φράσεις «πιστεύω στον Χριστό», «Χριστέ μου, σ' αγαπώ» κ.λπ. Στη φανέλα του Ζούνιορ, στη Γιοκοχάμα, μπορέσαμε να διαβάσουμε τη φράση «100% Ιησούς», «Χριστέ μου, σ' αγαπώ» ήταν η φράση στη φανέλα (κάτω από την κυρίως αθλητική εμφάνιση) του Εντμίλσον. Δεν είναι, όμως, μονάχα οι παίκτες της Βραζιλίας που, πιστεύοντας στον Θεό και τον Χριστό, εκδηλώνονται με αυτόν τον τρόπο. Και άλλων εθνών και χωρών οι ποδοσφαιριστές καταφεύγουν στις προσευχές και ό,τι άλλο σκέπτονται πως μπορεί να τους βοηθήσει ώστε να έχουν καλή απόδοση και κυρίως να μη χτυπήσουν στη διάρκεια του αγώνα.

Η ΦΙΦΑ έκανε γνωστή την απόφασή της με το αιτιολογικό ότι «πρέπει να μένει μάκρια από κάθε εξάρτηση θρησκευτική ή πολιτική το ποδόσφαιρο». «Λάθος. Μεγάλο λάθος» και αρνητικά σχόλια ακούστηκαν απ' όλες τις πλευρές και κυρίως από ανθρώπους της Εκκλησίας, οι οποίοι χαρακτήρισαν την ανακοίνωση της ΦΙΦΑ «απαράδεκτη» και «χωρίς ευσέβεια στις θρησκείες κάθε λαού».

Ὁ καθηγητής Ἀλέξανδρος Σακελλαρίου διαπιστώνει, ὅτι: *«...ἡ Παλαιά Διαθήκη δέν διακρίνεται γιά τήν ἀνοχή της καί τήν ἀγάπη της γιά τόν ξένο, τόν ἄλλο, τόν διαφορετικό, συχνά ἐνσπείρει τό φόβο καί τόν τρόμο στούς πιστούς καί δίνει ὑποδείγματα βίαιης συμπεριφορᾶς, καί μίσους τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀνθρώπους».*

(*«**Ελευθεροτυπία**» 15-3-2005*)

ΝΟΜΟΣ *της Κνεσέτ. Αντιδράσεις για το ρατσισμό του*

Απαγορεύονται τα μικτά ζευγάρια μέσα στο Ισραήλ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Νόμο με τον οποίο απαγορεύεται σε όσους Παλαιστινίους παντρεύονται Ισραηλινούς να ζουν μαζί στο Ισραήλ, ενέκρινε χθες το ισραηλινό Κοινοβούλιο, προκαλώντας αντιδράσεις Ισραηλινών και διεθνών οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που μιλούν για ρατσισμό.

«Ελευθεροτυπία» 1-8-2003

Οἱ ὑποκριταί Ἑβραῖοι διαδίδουν τόν ἀντιρατσισμόν, **ἐκτός Ἰσραήλ**! καί ἐντός Ἰσραήλ ἐφαρμόζουν τό Ταλμούδ, πού ἀπαγορεύει γάμο μέ μή Ἑβραῖον ἤ μή Ἑβραίαν (IROE DEA 198, 8).

Οἱ Ἑβραῖοι τώρα μέ νόμο τοῦ κράτους των ἀπαγορεύουν στούς μή Ἑβραίους νά ζοῦν ἐντός τοῦ Ἰσραήλ, ἄν καί ἔχουν συζύγους Ἰσραηλινούς ἤ Ἰσραηλινάς. Θέλουν στό κράτος των νά ζοῦν μόνο Ἑβραῖοι. Δικαίωμά τους. Εὖγε τους, πού τό ἀσκοῦν ὄχι ὅπως ἐμεῖς πού μετετρέψαμε τήν Ἑλλάδα εἰς μωσαϊκόν ἐθνοτήτων.

Τούς ἐρωτῶ: ἐσεῖς δέν θέλετε τούς ξένους καί τό πραγματοποιεῖτε μέ νόμο. Διατί λοιπόν κατηγορεῖτε τούς Γερμανούς, πού δέν ἤθελαν ἐσᾶς τούς ξένους στήν Γερμανία; Ὁ Ἑβραϊκός φανατισμός ἀντιμετωπίζει πρόβλημα μέ τούς Ἑβραίους καί κυρίως μέ τάς Ἑβραίας, πού ἀκολουθοῦν εὐρωπαϊκά πρότυπα π.χ. στήν ἐνδυμασία. Ἡ ἀντίδρασις τῶν ὀρθοδόξων Ἑβραίων ἦτο νά δημιουργήσουν «Τάγματα θανάτου»! πού ἐπιτίθενται μέ ρόπαλα κατά τῶν γυναικῶν πού τολμοῦν στό Ἰσραήλ νά κυκλοφοροῦν μέ «μίνι» ἤ «κοντό παντελόνι». Τάς ἐνεργείας αὐτάς ἡ «Ἐλευθεροτυπία» (8-8-1996) θεωρεῖ παραπλάνημα καί μέ αὐτόν τόν τίτλον γράφει ὅτι τά «Τάγματα θανάτου»: *«ἐπιτίθενται μέ ἁλυσίδες καί ρόπαλα σέ ὅσες γυναῖκες ἁμαρτάνουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ντυμένες ἄσεμνα. Κάποιες ἐγκαταλείφθησαν αἱμόφυρτες καταμεσῆς τοῦ δρόμου...»*

Οἱ ἴδιοι φανατικοί στρέφονται καί κατά τῶν καλλιστείων, τά ὁποῖα προσβάλλουν τήν ἀξιοπρέπεια τῶν θυγατέρων τοῦ Ἰσραήλ. Στήν ἐφημερίδα *«Τά Νέα»* (8-2-2004) διαβάζομεν:

ΙΣΡΑΗΛ

Τα καλλιστεία διχάζουν τους Εβραϊκούς οικισμούς

ΤΑ ΝΕΑ / THE TIMES / Του IAN MACKINNON

Τα καλλιστεία είναι για την ανάδειξη της Μις Σαμάρεια. Και οι διοργανωτές τους επιμένουν να τα πραγματοποιήσουν, παρά τις εχθρικές αντιδράσεις.

Είκοσι νεαρές γυναίκες από τους Εβραϊκούς οικισμούς διαγωνίζονται σήμερα στην πασαρέλα φορώντας μόνο μπικίνι και ακτινοβόλα χαμόγελα. Αυτό δεν αρέσει σε όλους. Οι Ορθόδοξοι Εβραίοι των οικισμών έσκισαν διαφημιστικές αφίσες και απείλησαν τον οργανωτή των καλλιστείων. Ο Άβνερ Όστερ κατηγορείται ότι προσέβαλε την αξιοπρέπεια των θυγατέρων του Ισραήλ ενθαρρύνοντας την επίδειξη γυμνής σάρκας σ' έναν τόπο όπου οι θεοφοβούμενοι πρωτοπόροι έποικοι έθεσαν σε κίνδυνο τη ζωή τους για να προωθήσουν το σιωνιστικό όνειρο.

Αλλά ο Όστερ, ιδιοκτήτης ενός φωτογραφείου στο Άριελ, το μεγαλύτερο Εβραϊκό οικισμό στη Σαμάρεια, όπως αποκαλούν μερικοί Ισραηλινοί το βόρειο τμήμα της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη, ήθελε απλώς να προσφέρει λίγη διασκέδαση σε μια πόλη που τη χρειάζεται. Από τους οικισμούς όλης της περιοχής έφθασαν υποψηφιότητες από 72 επίδοξα μοντέλα, τα οποία θέλησαν να κερδίσουν ένα διετές συμβόλαιο με κορυφαίο πρακτορείο του Τελ Αβίβ. Με τη συμμετοχή τους και μόνο, τα κορίτσια, ηλικίας έως 20 ετών, κέρδιζαν το δικαίωμα σε μιά φωτογράφηση που ίσως μια μέρα τους επιτρέψει να ακολουθήσουν καριέρα μοντέλου.

Έσκισαν τις αφίσες. Αλλά η διαφήμιση των καλλιστείων δεν πήγε καλά. Οι αφίσες με τα πρόσωπα των 20 φιναλίστ σκίστηκαν. Ένας Ορθόδοξος έποικος μπήκε έξαλλος στο κατάστημα του Όστερ και προσπάθησε να τον φοβίσει. «Αυτός ο θρησκευόμενος Εβραίος μου είπε ότι εγώ ήμουν η αιτία που σκοτώνονται Ισραηλινοί στρατιώτες» λέει ο φωτογράφος. «Πίστευε ότι, επειδή δεν προστατεύω τη σεμνότητα των Ισραηλινών κοριτσιών, αμαρτάνω και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να πεθαίνουν στρατιώτες». Αλλά ο Όστερ είναι αποφασισμένος. «Οι φωτογραφίες δείχνουν απλώς πρόσωπα και μόνο στα καλλιστεία θα εμφανιστούν τα κορίτσια με μαγιό», τονίζει. Η Όλα Παστόνοφ, Ρωσοεβραία μετανάστρια στο Άριελ και μεταξύ των φιναλίστ, δεν καταλαβαίνει ποιό είναι το θέμα. «Δεν πιστεύω πώς αυτό που κάνουμε είναι προσβλητικό», τονίζει η 19χρονη. «Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι δουλειά των θρησκευόμενων εποίκων να μας λένε τί να κάνουμε». ***The Times, 2004***

Μια από τις φιναλίστ των καλλιστείων «Μις Σαμάρεια» φωτογραφημένη από τον Άβνερ Όστερ.

Ἐκπρόσωποι τοῦ «περιουσίου λαοῦ» ἄπλυτοι, ἀξύριστοι, τοκογλύφοι, πού πιστεύουν στήν ἐξολόθρευσιν τῶν Ἐθνῶν, κατά τάς ὁδηγίας καί ὑποσχέσεις τοῦ Ἰεχωβᾶ. π.χ.

«Κύριος ὁ Θεός σου σὲ φέρει εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεις διὰ νὰ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ ἐκδιώξῃς ἔθνη πολλὰ ἀπ' ἔμπροσθέν σου, τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Σναίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους, ἰδία ἔθνη μεγαλύτερα καὶ δυνατώτερά σου. Καὶ ὅταν ὁ Κύριος ὁ Θεός σοῦ παραδώσει αὐτούς, κατὰ κράτος θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς, δὲν θέλεις κάμει συνθήκη μετ' αὐτῶν οὐδὲ θέλεις δείξει ἔλεος πρὸς αὐτούς». («Δευτερονόμιον» 75-1)

«Οὕτω θέλεις κάμει εἰς ἁπάσας τὰς πόλεις τὰς πολὺ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, αἵτινες δὲν εἶνε ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ἐκ τῶν πόλεων ὅμως τῶν λαῶν τούτων, τοὺς ὁποίους Κύριος ὁ Θεός σου δίδει εἰς σὲ κληρονομίαν δὲν θέλεις ἀφίσει ζῶν οὐδὲν ἔχον πνοήν· ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς κατὰ κράτος». («Δευτερονόμιον» 205-15)

Πράγματι οἱ Ἑβραῖοι πιστεύουν συνειδητῶς ὅτι ὁ Θεός τούς παρεχώρησε τήν Παλαιστίνη. Θά σᾶς δώσω παρακάτω, μία ἀπόδειξι αὐτῆς τῆς ἐξωφρενικῆς ἀντιλήψεως, ὅτι δηλαδή ὁ Θεός προκαλεῖ σφαγή λαῶν καί στή συνέχεια δίνει τήν γῆ τους, στούς Ἑβραίους.

Ὁ Ἑβραῖος ὑπουργός ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Χένρυ Κίσσινγκερ (οὔτε Χένρυ, εἶναι οὔτε Κίσσινγκερ). Εἶναι εἷς κρυπτόμενος Ἑβραῖος (ἀληθές ὄνομα Ἀβραάμ Μπέν Ἐλεάζαρ) πού συνήνεσε νά ἀποσυρθῆ τό Ἰσραήλ ἀπό ὡρισμένα Παλαιστινιακά ἐδάφη, πού κατέκτησε καί κατέσφαξε τόν ἀραβικό τους πληθυσμό, συμφώνως πρός τήν ἐπιθυμία τοῦ Ἰεχωβᾶ. Ἀμέσως τότε συνῆλθε ἀνώτατο ραββινικό δικαστήριο καί ἀπεφάσισε τήν ἀποβολήν τοῦ ψευτοκίσσινγκερ ἀπό τήν Ἑβραϊκή κοινότητα μέ τό αἰτιολογικόν ὅτι: «ἔχει βλάψει τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἀναγκάζοντάς το νά ἐγκαταλείψη περιοχές πού τοῦ δόθηκαν μέ θεϊκή ἐντολή»!!! Κατόπιν ἔσβησαν 4 κεριά τά ὁποῖα συμβόλιζαν «τά οὐράνια φῶτα τοῦ Χ. Κίσσινγκερ». Αὐτά τά φανατικά γεγονότα συνέβησαν τό 1976 καί τά ἐπληροφορήθημεν ἀπό τό ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῶν Ἑβραίων τῆς Ἀμερικῆς *«Ἑβραϊκός Τύπος»* («Jewish Press») τῆς Ν. Ὑόρκης τήν 18 Ἰουνίου 1976. Παραθέτω σχετική φωτογραφία.

SUPREME RABBINIC COURT OF AMERICA, Inc.

1401 Arcola Avenue, Silver Spring, Md. 20902

(301) 649-2799

חרם

EXCOMMUMICATION SESSION:

PUBLIC INVITED TO CEREMONY AND READING:

WRIT OF EXCOMMUNICATION:

אגרת פרטים

BILL OF PARTICULARS

AGAINST: DR. HENRY KISSINGER *(AVRAHAM BEN ELAZAR)* SECRETARY OF STATE

22 Sivan 5736

JUNE 20, 1976 - 2:00 P.M.

NEW YORK HILTON, REGENT ROOM

53-54th STREETS, Ave., of Americas

MEMBERS OF COURT:

RAV M.S. ANTELMAN, AV BETH DIN

RAV M. BLITZ — RAV H. KRANZ

RAV M. FRIEDMAN — RAV G. MEISTER

RAV H.J. GILNER — RAV M. BROWN

RAV E. KASTEN

Στήν φωτογραφίαν, ἐκ δεξιῶν ὁ ραββῖνος Γκέραλντ Μάϊστερ διαβάζει τήν ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ραββινικοῦ δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ, διά τῆς ὁποίας ἀποβάλλεται ὁ Κίσσινγκερ ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος.

Διά τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν τῶν Ἑβραίων ἔχουν γραφεῖ πολλά. Τό 1489 ὁ μέγας ραββῖνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐπιστολήν του πρός τόν «βασιλέα τῶν Ἑβραίων τῆς Ἄρλ» εἰς προβηγκιανήν γλῶσσα τόν συνεβούλευε τρόπους καταστροφῆς τῶν Χριστιανῶν. Τό 1861 ὁ μέγας ραββῖνος τῆς Πράγας Ράϊχορν εἰς λόγον του διεπραγματεύθη τήν Ἑβραϊκήν ἐπικράτησιν, τήν ὁποίαν κατήγγειλε τό 1787 ὁ Φράνκλιν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου.

Ἀξιόλογα εἶναι τά ἄρθρα, πού προπολεμικῶς ἐδημοσίευσε ἡ Γαλλική ἐφημερίς *«France enchainée»* (*«Ἀλυσοδεμένη Γαλλία»*). Ἀλλά κι ἄν ἀκόμη δέν εἶχε γραφεῖ κάτι μᾶς ἀρκοῦν ἡ Π.Δ. καί τά Ταλμούδ, τά ὁποῖα δέν ἀρνοῦνται οὔτε ἀμφισβητοῦν οἱ Ἑβραῖοι.

Εἰς αὐτά τά «ἱερά» των βιβλία ἐκτίθενται τό σχέδιο Ἑβραϊκῆς κυριαρχίας στόν κόσμο, ὡς προγραμματισθέν ὑπό τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Τέλος στό Ταλμούδ παρατίθενται πληροφορίαι σημαντικοῦ πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπως διά τά πέη τῶν ραββίνων. Στό BARA MECIA 84α διαβάζομεν ὅτι ὁ ραββῖνος Γιχανάν λέγει πώς τό πέος τοῦ

ραββίνου Ἰσμαήλ εἶναι τόσο μεγάλο ὅσο ἕξι Κάμπ (Ἑβραϊκόν μέτρον ἀντίστοιχον πρός τέσσερα λίτρα περίπου) δέρματος ὄνου. Ἐπίσης τό μέγεθος τοῦ πέους τοῦ ραββίνου Παπᾶ ἦτο μεγάλο, ὅπως οἱ κάλαθοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀρπανίας.

Ἡ **αἰσχρότης** τοῦ Ταλμούδ ἀποδεικνύεται κι ἀπό τάς ὁδηγίας νά ἱκανοποιοῦν τάς σεξουαλικάς των ὀρέξεις οἱ ραββῖνοι μέ κοριτσάκια 3 ἐτῶν!

Στό Ταλμούδ TABMUTH 60β (γερμ. μετάφρ. Βερολῖνο 1931) διαβάζομεν τά ἑξῆς ἀηδιαστικά:

Es wird gelehrt: R. Simon B. Johaj sagte: Eine Proselytin unter drei Jahren und einem Tage, ist für Priester tauglich, denn es heisst: und alle Kinder unter den Weibern, die die Beiwohnung eines Mannes nicht erkannt haben, lass für euch leben...

Δηλαδή: «Κατέστη γνωστόν ὅτι ὁ ραββῖνος R. Simon Bar Johas εἶπεν: Μία προσήλυτος τῶν τριῶν ἐτῶν καί μιᾶς ἡμέρας εἶναι κατάλληλος διά τόν ἱερέα, κατόπιν διέταξε: καί ὅλα τά θηλυκά παιδιά πού δέν ἔχουν κοιμηθῆ μέ ἄνδρα μπορεῖτε νά ἔχετε συντροφιά διά τήν ζωήν σας...»

Τά ἴδια ἀκριβῶς ἐδίδαξε κι ὁ Μωϋσῆς. Ἄλλωστε διά τάς μή Ἑβραίας γυναῖκας οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι ἔχουν τήν ἑξῆς Ταλμουδικήν γνώμην:

«Τί εἶναι πόρνη; Κάθε γυναίκα πού δέν εἶναι Ἑβραία».

(TALMUD: EBEN-HA-ESER 6, 8)

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Στό Ταλμούδ διαβάζομεν: «Οἱ Χριστιανοί ἐπλάσθησαν, διά νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους πάντοτε» (MIDRASCH TALPIOTH, 225).

Στήν ἀνωτέρω φωτογραφίαν βλέπετε τόν «περιούσιον λαόν» πειθήνιον νά ὑπηρετῆ Χριστιανούς.

Κάποιος καλός φίλος μοῦ ἐχάρισε ἕνα βιβλίον μέ τίτλο: «Τά μεγάλα ρεπορτάζ» (ἑλλ. ἔκδ. «Νάρκισσος» Β΄ ἔκδ. Ἀθῆναι 2001) πού εἶναι ἀνθολογία «ρεπορτάζ» ἐπιμεληθεῖσα ὑπό John Carey. Στόν Α΄ τόμον τῆς ἀνθολογίας ὑπάρχει (σελ. 213 κ.ἑ.) μία περιγραφή περιτομῆς, τήν ὁποία ἐθεώρησα, ὅτι ἀξίζει τόν κόπον νά μεταφέρω ἐδῶ.

Τζόν Ἴβλιν

«Πῆγα στό γκέτο ὅπου ζοῦν οἱ Ἑβραῖοι σάν σέ δικό τους προάστιο. Μέ εἶχε καλέσει ἕνας γνωστός μου Ἑβραῖος νά δῶ μιά περιτομή. Πέρασα ἀπό τήν Πιάτσα Τζουντέα (ὅπου ἀρχίζει ἡ ἐπικράτειά τους). Εἶναι περιτριγυρισμένη μέ τείχη πού κλειδώνονται κάθε νύχτα. Σ' αὐτή τήν πλατεία διατηρεῖται ἀκόμα τμῆμα ἑνός μεγαλοπρεποῦς ἐρειπίου. Ὁ Ἑβραῖος μου μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν ἕνα δικό τους παλάτι γιά τόν πρεσβευτή τοῦ ἔθνους τους σέ παλιότερους καιρούς.

τότε πού ἡ χώρα τους ἦταν ὑποτελής στούς Ρωμαίους. Εἶχε μιά μεγάλη ἐπιγραφή, ἀλλά δέν μπόρεσα νά σταθῶ νά τή διαβάσω.

Μέ ὁδήγησε μέσα ἀπό τή συναγωγή σέ μιά μονοκατοικία κι ἐκεῖ βρῆκα πλῆθος κόσμου σέ ἕνα δωμάτιο. Σέ λίγο ἦρθε ἕνας γέροντας πού ἑτοίμασε καί τοποθέτησε μέ τάξη διάφορα ἐργαλεῖα, τά ὁποῖα τοῦ εἶχε φέρει σ᾽ ἕνα κουτί ἕνα μικρό ἀγόρι περίπου ἐφτά χρονῶν. Ὁ γέροντας τά ἔβαλε σέ μιά ἀσημένια λεκάνη. Τό μαχαίρι ἔμοιαζε μέ κοντή ξυριστική λεπίδα ἡ ὁποία ἔκλεινε καί ἔμπαινε στή λαβή. Ὕστερα ἔκαψαν λιβάνι σ᾽ ἕνα θυμιατήρι, πού ἀρωμάτιζε τό δωμάτιο ὅση ὥρα διάρκεσε ἡ τελετή. Στή λεκάνη ὑπῆρχε ἐπίσης ἕνα μικροσκοπικό σκουφί φτιαγμένο ἀπό ἄσπρο χαρτί, σάν κουκούλα Καπουτσίνου, ὄχι μεγαλύτερο ἀπό τό δάχτυλό μου, ἐπίσης ἕνα χαρτί μέ μιά κόκκινη στυπτική σκόνη, φαντάζομαι ἀπό ἄργιλο, ἕνα μικρό ἀσημένιο ἐργαλεῖο μέ μιά ἐγκοπή στή μέση γιά νά πιάνει μέ τή μία του ἄκρη τήν ἀκροποσθία, καθώς καί διπλωμένα πανιά ἀπό φίνο λινό. Ὅταν τακτοποιήθηκαν ὅλα αὐτά, οἱ γυναῖκες ἔφεραν ἀπό ἕνα ἄλλο δωμάτιο τό μωρό φασκιωμένο καί τό ἔδωσαν στό ραββίνο. Αὐτός τό πῆρε καί τό πῆγε μπροστά στό βωμό, ἕνα σκεπασμένο ντουλάπι πάνω στό ὁποῖο ὑπῆρχε ἡ Πεντάτευχος τοῦ Μωϋσῆ καί οἱ Δέκα Ἐντολές, λίγο ξετυλιγμένες. Μπροστά ἀπ᾽ αὐτά ὁ γέροντας κούνησε γιά λίγο τό μωρό πέρα δῶθε, μουρμουρίζοντας μερικά λόγια. Ὕστερα τό ἔδωσε σ᾽ ἕναν ἄλλο ραββίνο πού καθόταν ὅλο αὐτό τό διάστημα σ᾽ ἕνα τραπέζι. Αὐτός τό πῆρε στά χέρια του καί τό ἔβαλε ἀνάμεσα στούς μηρούς του, ἐνῶ ὁ ἄλλος Ἑβραῖος ἔλυσε τίς πάνες μέ τίς ὁποῖες ἦταν τυλιγμένο γιά νά τό ξεγυμνώσει. Ὅσο γίνονταν αὐτά, ὅλοι ὁ παρόντες ἄρχισαν νά τραγουδοῦν ἕναν Ἑβραϊκό ὕμνο σ᾽ ἕνα βάρβαρο τόνο, καί νά ταλανεύονται πέρα δῶθε, μιά τελετή πού τήν ἐκτελοῦν μέ κάθε εὐλάβεια. Τό βρέφος ἦταν τώρα γυμνό ἀπό τήν κοιλιά καί κάτω κι ὁ Ἑβραῖος πῆρε στό χέρι του τό ὄργανο τοῦ παιδιοῦ καί τό ἔτριψε ὥσπου νά σκληρύνει λίγο. Ὕστερα, μέ τό προαναφερθέν ἀσημένιο ἐργαλεῖο (τό ὁποῖο τοῦ πρόσφεραν μέσα στή λεκάνη), ἔπιασε ὅσο μεγαλύτερο μέρος τῆς πόσθης μπόρεσε κι ἀμέσως, μέ τή λεπίδα, μᾶλλον τήν πριόνισε παρά τήν ἔκοψε. Τό δυστυχισμένο τό μωρό ἄρχισε ἀμέσως νά κλαίει σπαρακτικά ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι συνέχιζαν τόν παράξενο ψαλμό τους, μᾶλλον οὐρλιάζοντας παρά τραγουδώντας.

Τότε ὁ ραββῖνος σήκωσε τήν κοιλιά τοῦ παιδιοῦ στό πρόσωπό του καί παίρνοντας τό ματωμένο ὄργανο στό στόμα του, τό πιπίλησε ἀρκετή ὥρα, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε πάρει μιά γουλιά ξίδι. Ὕστερα ἔφτυσε τό ξίδι, μαζί μέ τό αἷμα, σ' ἕνα ποτήρι μέ κόκκινο κρασί, στό χρῶμα τοῦ γαλλικοῦ κρασιοῦ. Ἀφοῦ ἔγινε αὐτό, τράβηξε τό απομεινάρι τῆς πόσθης ὅσο πιό κάτω μποροῦσε πρός τήν κοιλιά, ἔτσι ὥστε τό ὄργανο φάνηκε σάν νά ἦταν ὅλο γδαρμένο, καί τό πασπάλισε μέ τήν κόκκινη σκόνη γιά νά σταματήσει ἡ αἱμορραγία, τό σκέπασε μέ τό χάρτινο σκουφί κι ὕστερα μ' ἕνα πανί καί φάσκιωσε καί πάλι τό παιδί ὅπως πρίν. Ὅλα αὐτά ἐνῶ ἐκεῖνοι συνέχιζαν τόν ψαλμό τους. Ὕστερα δύο ἀπό τίς γυναῖκες καί δύο ἄντρες, δηλαδή αὐτός πού κρατοῦσε τό παιδί κι ὁ ραββῖνος πού εἶχε κάνει τήν περιτομή (οἱ ὑπόλοιποι φαντάζομαι ἦταν οἱ μάρτυρες) ἤπιαν λίγο ἀπό τό κρασί τό ἀνάμικτο μέ τό ξίδι, τό αἷμα καί τό σάλιο. Ἔτσι τελείωσε αὐτή ἡ ἀηδιαστική τελετή κι ὁ ραββῖνος μοῦ φώναξε στήν ἰταλική γλώσσα, γιατί εἶχε καταλάβει πώς ἤμουν ξένος: «Ecco signor mio, un miracolo di Dio!» [Ἰδού, κύριε μου, ἕνα θαῦμα τοῦ Θεοῦ], γιατί τό παιδί εἶχε σταματήσει ἀμέσως νά κλαίει. Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι στή Ρώμη φοροῦν κίτρινα καπέλα καί ζοῦν ἀποκλειστικά ἀπό τήν ἀγοραπωλησία παλιῶν ἀντικειμένων καί τήν τοκογλυφία, πολύ φτωχοί καί περιφρονημένοι, περισσότερο ἀπ' ὅσο σέ ἐδάφη ἄλλων πριγκίπων, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ παραμονή τους...»

Συμπληρωματικῶς στά ἀνωτέρω ἀπευθύνομαι κατ' ἀρχήν στούς Χριστιανούς ἱερωμένους καί πιστούς. Εἴδατε τί γράφει τό Ταλμούδ διά τόν Χριστό καί τούς Χριστιανούς. Λοιπόν; Ἀνέχεσθε τάς ἑβραϊκάς ἀθλιότητας; Ἐλπίζω πῶς ὄχι. Ἑπομένως τοὐλάχιστον παύσατε νά εἶσθε θύματα τῆς ἑβραϊκῆς προπαγάνδας καί μήν ἀφήνετε πλέον τούς ἀπογόνους τοῦ Ἰούδα νά σᾶς παραπλανοῦν.

Ἀπευθύνομαι κατόπιν στούς ὁμογενεῖς μου Ἕλληνας καί τούς ὑπενθυμίζω τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, ἐναντίον τῶν ὁμοεθνῶν μας καί ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Λοιπόν; Τί θά κάνωμεν; Θά τά ἀνεχθῶμεν; Φυσικά ὄχι. Ἀλλά κάτι θά κάνωμεν καί ἐμεῖς, ὅταν μέ τό καλό ἔλθη ἡ ὥρα.

Ἀπευθύνομαι, τέλος στά βρώμικα ΜΜΕ πού ἑβραιόπληκτα, κα-

θώς εἶναι κάθε τόσον μᾶς προβάλλουν τά φανταστικά βάσανα τῶν Ἑβραίων, ἀπό τούς Ναζί. Τά ΜΜΕ καί ἰδίως ἡ τηλεόρασις κατευθύνονται -μέ δύο-τρεῖς τό πολύ ἐξαιρέσεις- ἀπό Ἑβραϊκάς ἑταιρίας ἤ πρόσωπα καί ἐξυπηρετοῦν τήν ἑβραιοσιωνιστικήν προπαγάνδα, διά χρήματα καί μόνον. Τούς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν. Διά πρώτην καί τελευταίαν φοράν τούς καλῶ νά σταματήσουν τήν προαγωγή τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ἀλλοιώτικα θά ἀναλάβουν τάς εὐθύνας των.

Κάποιος κακόπιστος ἤ βλάξ θά σκεφθῆ, ὅτι ἀπειλῶ. Θά ἔλεγα προειδοποιῶ. Ἀλλά καί τό ἀπειλῶ ὑπό τάς παρούσας συνθήκας τό δέχομαι. Δηλαδή δέν τούς ἐνοχλεῖ ὅσα ἐξοργιστικά γράφουν στό Ταλμούδ οἱ Ἑβραῖοι καί τούς ἐνοχλεῖ, ὅτι δηλώνω ὅτι πρέπει νά ἀντιδράσωμεν στήν Ἑβραϊκήν πρόκλησιν. Οὔτε συμφωνῶ μέ μετριοπαθεῖς πού μέ συμβουλεύουν: «γράψε τά κείμενα, δίχως νά τά σχολιάζης μέ ἀκρότητας, διότι... διότι...». Ποῖαι ἀκρότητες; Ὁ Ἑβραῖος λέγει: Θά σκοτώσω, θά ληστεύσω, θά βιάσω, θά σᾶς ὑποδουλώσω, θά σᾶς ἔχω σκλάβους, θά... θά...» κι ἐμεῖς πού ἀντιτασσόμεθα εἴμεθα τῶν ἄκρων; Καί διατί λέγουν σέ μᾶς νά μή εἴμεθα τῶν ἄκρων (;) καί δέν λέγουν στούς Ἑβραίους, δι' αὐτά πού γράφουν τά ἱερά τους βιβλία;

Ὅσα γράφει τό Ταλμούδ οἱ Ἑβραῖοι τά ἐφαρμόζουν τώρα, παντοῦ καί κυρίως στήν ἡρωϊκή Παλαιστίνη.

Μοχθηράν ψυχή ἔχουν αὐτοί, διά τούς ὁποίους ὁ Χριστός εἶπεν ὅτι κατάγονται ἀπό τόν πατέρα τους τόν διάβολον: «ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρός τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωάννης Η, 44).

Μετά ἀπό τέτοια κείμενα εἶναι εὔλογον, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν θέλουν νά μάθουν οἱ Χριστιανοί τί γράφουν δι' αὐτούς τά ἱερά Ἑβραϊκά βιβλία. Συμβαίνει μάλιστα τό ἑξῆς παραδόξως ὕποπτον. Ὅλαι αἱ θρησκεῖαι ἔχουν στό φῶς τῆς δημοσιότητος τά ἱερά των βιβλία. Εὐαγγέλιον, Κοράνι κ.τ.λ. οὐδείς τά κρύπτει. Μόνον οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐπιθυμοῦν δημοσιότητα στά ἱερά τους βιβλία. Ἀκόμη προσέξατε καί τοῦτο. Οἱ Χριστιανοί, οἱ Μωαμεθανοί γενικῶς ὅλαι αἱ θρησκεῖαι ἐπιδιώκουν νά αὐξήσουν τούς πιστούς των. Γιά πηγαίνετε στήν Συναγωγή καί ζητήσατε νά γίνετε Ἑβραῖος στό θρήσκευμα. Θά σᾶς τό ἀρνηθοῦν! Διατί; Θά καταλάβετε παρακάτω.

Παρά τάς προσπαθείας τῶν Ἑβραίων νά μείνη μυστικό τό Ταλμούδ δέν τό κατώρθωσαν. Πάντοτε ὑπῆρξαν διαρροαί. Ἡ ἀξιολογω-

τέρα έγινε από τόν Ελληνικής καταγωγής Ρώσο ιερωμένο καί καθηγητή τής Θεολογίας καί τής Εβραϊκής γλώσσης στήν Αυτοκρατορικήν Εκκλησιαστικήν Ακαδημίαν τής Πετρουπόλεως Ι.Β. Προναΐτην. Τό κείμενον πρωτοεξεδόθη τό 1892. Επραγματοποιήθησαν εκδόσεις από τόν συνταγματάρχην Ε. Σανκτούαρο, τόν ρωμαιοκαθολικόν ιερέα Λ. Λέμαν. Αι εκδόσεις παρά τάς δυσκολίας συνεχίσθησαν μέχρι τό 1985. Όλαι των βασίζονται στήν μετάφρασι τού Προναΐτη, τόν οποίον εδολοφόνησαν οι Εβραίοι, όπως τό καθορίζει τό Ταλμούδ, δι' όποιον τό αποκαλύπτει. Στήν Ελλάδα έχω υπ' όψιν μου τήν έκδοσιν (έκδ. «Στερέωμα» μεταφρ. Μαρία Πανταλέων) υπό τόν τίτλον «Τό ξεσκέπασμα τού Ταλμούδ».

Τό 1954 μία πολύ δυσάρεστος έκπληξις επερίμενε τούς Εβραίους. Είς βαθύπλουτος ραββίνος στήν Αμερική ο Βενιαμίν Φρήντμαν, διδάκτωρ τού Ταλμουδισμού, αρνείται τόν Εβραϊσμό καί βαπτίζεται Χριστιανός. Τήν 10ην Οκτωβρίου 1954 ο Φρήντμαν στέλλει ανοικτήν επιστολήν πρός τόν αρχιραββίνον Ντέϊβιντ Γκολντστάϊν καί στή συνέχεια αγωνίζεται, κατά τού παγκοσμίου σιωνισμού καί αποκαλύπτει μυστικά τού Ταλμούδ. Η εργασία του «Τά γεγονότα είναι γεγονότα» πραγματικώς εντυπωσιάζει (Authenticae Constitutiones, Novella).

Οι Πάπαι Γρηγόριος 9ος, Αθώος 4ος, Ιούλιος 3ος, Παύλος 4ος, Πίος 5ος, Γρηγόριος 13ος, Κλεμέντιος 8ος, Αλέξανδρος 7ος, Βενέδικτος 14ος, Λέων 13ος κ.τ.λ. κατεδίκασαν τό Ταλμούδ καί τό κατέγραψαν στόν πίνακα απηγορευμένων βιβλίων λόγω τών ύβρεων καί τών αχρειοτήτων κατά τού Χριστού καί τής Παναγίας.

Πρό τού θορύβου πού ηγέρθη η Εβραϊκή σύνοδος, πού συνήλθε στήν Πολωνία τό 1631 κατόπιν εισηγήσεως τού αρχιραββίνου τής Γερμανίας απεφάσισε νά μή γίνωνται εκδόσεις, πού νά περιλαμβάνουν όσα «ενοχλούν» τούς Χριστιανούς. Βασικαί εκδόσεις τού Ταλμούδ είναι τής Βενετίας (1520), τής Βασιλείας (1578), η Ολλανδική έκδοσις (1644), τής Βίλνας (1873).

Μπορείτε νά διαβάσετε οποιοδήποτε βιβλίον, οποιασδήποτε θρησκείας. Είς ουδέν εξ αυτών θά συναντήσετε τήν άποψιν, ότι ο Θεός απεφάσισε όλα τά Έθνη νά υποδουλωθούν είς κάποιον λαόν. Μόνον στούς Εβραίους ο Θεός τους Ιεχωβά απεφάσισε όλα τά Έθνη νά υποδουλωθούν στούς Εβραίους, οι οποίοι θά τούς πάρουν καί τά

ἀγαθά. **Ἔτσι ὁρίζει τό Ταλμούδ καί ἡ Παλαιά Διαθήκη.** Κατά τόν Ἰεχωβᾶ θά ἐπικρατήση παγκοσμίως τό Ἰσραήλ καί ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου θά γίνουν ὑπηρέται τῶν Ἑβραίων! Παραφροσύνη; φανατισμός; ὅπως θέλετε χαρακτηρίσατέ το σεῖς, οἱ Ἑβραῖοι ὅμως τό πιστεύουν καί διαπαιδαγωγοῦνται συμφώνως πρός αὐτόν τόν προορισμόν, δηλαδή τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας ἀπό νήπια. Πρός τοῦτο διαπράττουν πᾶν ἔγκλημα, ὄχι διότι τό λέγω ἐγώ, ἀλλά διότι τό γράφουν ἐπιτακτικά τά θρησκευτικά τους βιβλία! Εἰδικῶς μισοῦν τούς Ἕλληνας, διά τούς ὁποίους ὁ Ζαχαρίας (Θ, 13) γράφει στήν Π.Δ. ὅτι μέ τήν βοήθεια τοῦ Ἰεχωβᾶ θά ἐξεγερθοῦν τά τέκνα τῆς Σιών θά μᾶς σκοτώσουν μέ λιθοβολισμό καί θά μᾶς πίουν τό αἷμα, ὅπως πίνουν τό κρασί καί θά καταστρέψουν τήν Κρήτην, πού θά τήν μετατρέψουν εις «μάνδρα προβάτων»! Ἰδού καί τά σχετικά ἐδάφια:

...καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ [14]καὶ Κύριος ἔσται ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. [15]Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς, καὶ καταναλώσουσιν αὐτούς, καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον.

«οὐαί οἱ κατοικοῦντες τό σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν λόγος Κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς Χαναάν γῆ ἀλλοφύλων, καί ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας, καί ἔσται Κρήτη νομή ποιμνίων καί μάνδρα προβάτων».
Σοφονίας Β. 5

Τό ἐγνωρίζατε αὐτό τό κείμενο; Μᾶλλον ὄχι. Κι ὅμως μαζί μέ ἄλλα ἀνάλογα εὑρίσκεται στήν Π.Δ. πού εἶναι μέρος τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας! Ἄς ἔλθω τώρα στήν παράθεσιν ἐδαφίων ἀπό τό

Ταλμούδ, διά νά καταλάβετε -ἐπί τέλους- τί σημαίνει Ἑβραῖος καί νά παύσετε νά σᾶς παραμυθιάζουν.

Κατ' ἀρχήν ἡ θρησκευτική ἀξία καί σημασία τοῦ Ταλμούδ, διά τούς Ἑβραίους βεβαίως εἶναι ὑψίστη. Τά Ταλμούδ ἱεραρχοῦνται ὡς ἡ ἀνωτάτη θρησκευτική διδασκαλία τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

> *«Αἱ διδασκαλίαι τοῦ Ταλμούδ εὑρίσκονται ἄνωθεν ὅλων τῶν ἄλλων νόμων. Αὗται εἶναι περισσότερον σπουδαῖαι καί ἀπό τούς νόμους τοῦ Μωϋσέως»* (Rabbi Ismael, Rabbi Chambar κ.λπ.).

Ἡ σπουδαιότης τοῦ Ταλμούδ εἶναι τέτοια, ὥστε ὅταν ὁ Ἰεχωβᾶς τά μελετᾶ ἵσταται ὄρθιος!

> *«Ὁ ἴδιος ὁ Ἰεχωβᾶ μελετᾶ τό Ταλμούδ ὄρθιος, διότι τόσον μεγάλος εἶναι ὁ σεβασμός του πρός αὐτό τό βιβλίο»* (Κείμενον Mechilla).

Μάλιστα ὁ ἑβραιοθεός ζητεῖ συμβουλάς ἀπό τούς ραββίνους πρός ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων στόν Οὐρανό:

> *«Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ταλμούδ εἶναι λόγοι τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰεχωβᾶ ζητᾶ τήν γνώμην τῶν ἐπιγείων ραββίνων, ὅταν ὑπάρχουν εἰς τόν Οὐρανόν δύσκολαι ὑποθέσεις πρός λύσιν»* (Rabbi Menachen - Σχόλια περί πέμπτου βιβλίου).

Αὐτά τά ὁποῖα ἰσχυρίζονται οἱ Ἑβραῖοι στό Ταλμούδ, ὅτι δηλαδή ὅλοι οἱ μή Ἑβραῖοι εἶναι κτήνη, μάλιστα κύριοι, τό ὑποστηρίζουν σαφέστατα, ὅτι ὅλοι οἱ μή Ἑβραῖοι δέν εἶναι ἄνθρωποι, ἀλλά

κτήνη καί ὅτι ἐπλάσθησαν διά νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους διά πάντα:

«Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἀνθρώπινα ὄντα, ἀλλά τά ἔθνη τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἀνθρώπινα ὄντα, ἀλλά κτήνη» (Baba Mecia 114, 6).

«Ὁ Ἰεχωβᾶ ἐδημιούργησεν τούς μή Ἑβραίους εἰς ἀνθρώπινον σχῆμα, διά νά μήν ἐξυπηρετοῦνται οἱ Ἑβραῖοι ὑπό κτηνῶν. Ἐπομένως οἱ μή Ἑβραῖοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ὑπηρετοῦν νυχθημερόν τούς Ἑβραίους» (Midrasch Talpioth, σελίς 255-L).

Προσδιώρισαν ἀκόμη καί τό πόσους ἀλλοεθνεῖς θά ἔχη ὁ κάθε Ἑβραῖος ὅταν ἔλθη ὁ Μεσσίας των καί ἐπικρατήσουν:

«Ὅταν θά ἔλθη ὁ Μεσσίας, ὁ κάθε Ἑβραῖος θά ἔχη 288 σκλάβους» (Simeon Haddarsen, Fol. 56-D).

Εἰς ἄλλα κείμενα δίδονται μεγαλύτεροι ἀριθμοί δούλων, διά κάθε Ἑβραῖον... Οἱ Ἑβραῖοι λοιπόν δέν θέλουν νά ἀποκαλυφθῆ, ὅτι στό ἱερώτερον βιβλίον τους προτρέπονται νά κλέπτουν, νά βιάζουν, νά φονεύουν, ὅλους ὅσους δέν εἶναι Ἑβραῖοι! Εἶναι ἀδύνατον νά πιστεύσετε τέτοιας ἐντολάς, ἄν δέν διαβάσετε. Ἰδού:

«Ὁ Ἑβραῖος δύναται νά βιάζη, νά κλέπτη, νά ψευδορκῆ, ἀλλά πρέπει νά φροντίζη νά μήν ἀποκαλύπτεται, διά νά μή προσβάλλεται τό Ἰσραήλ» (Schulchan Aruch, Iore Dia).

«Ἕνας Ἑβραῖος δύναται νὰ κλέψῃ ἕνα «γκόϊ» (ἀλλόθρησκον) εἰς τὸν λογαριασμόν, ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ ἀποκαλυφθῇ ὑπ' αὐτοῦ;» (Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 348). *«Ἑβραῖος δύναται νὰ βιάζῃ τὰς μὴ Ἑβραίας, ἐφόσον αὗται εἶναι ἄπισται»* (Maimonides, Jak Chasara 2:2).

«Ἐὰν ἕνας 'γκόϊ' φονεύσῃ ἕναν 'γκόϊ' ἢ Ἑβραῖον οὗτος εἶναι ἔνοχος. Ἀλλά, ἐὰν ἕνας Ἑβραῖος φονεύσῃ ἕνα 'γκόϊ', οὗτος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἔνοχος». (Tosefta, Aboda Zora 8,5).

Ἤθελα νά ἤξερα τί θά ἔλεγαν τά «φεμινιστικά» κινήματα καί αἱ ὀργανώσεις διά τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν, ἐάν ἐδιάβαζαν τό Ταλμούδ, πού καθορίζει ὅτι:

«Μία κόρη ἀλλοθρήσκων καὶ τριῶν ἀκόμη ἐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ διακορεύεται» (Aboda Sarah 37α).

«Ὁ Ἑβραῖος δύναται νὰ διακορεύσῃ, χωρὶς νὰ νυμφευθῇ μὴ Ἑβραίαν κόρην» (Gad. Shas 2.2, 7).

«Ὁ Ἑβραῖος δικαιοῦται νὰ κάνῃ εἰς μίαν μὴ Ἑβραίαν ὅ,τι τοῦ ἀρέσει. Οὗτος δύναται νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ ὡς αὐτὴ νὰ ἦτο ἕνα τεμάχιον κρέατος» (Nadarine, 20B, Schulchanaruch, Choszen Hamiszpat, 348).

Ὅσον ἀφορᾶ στήν κλοπήν αὐτή ἀπαγορεύεται μεταξύ Ἑβραίων, διότι εἶναι ἀδελφοί, ἀλλά ἐπιτρέπεται εἰς βάρος ἀλλοφύλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι χειρότεροι κι ἀπό τούς σκύλους. Τό «οὐ κλέψῃς» ἰσχύει λοιπόν μεταξύ τῶν Ἑβραίων.

«Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς Ἑβραίους νὰ κλέβουν τοὺς ἀδελφούς των καὶ ἤδη θεωρεῖται ὡς κλοπή, ἐὰν λάβουν καὶ τὸ ἓν ἕκτον τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος ἐπὶ πλέον. Οἰοσδήποτε ὅστις ἔχει κλέψει δι' ἀπάτης τὸν ἀδελφόν του ὀφείλει νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ τὸ κλαπὲν ποσόν. Φυσικὰ αὐτὸ δὲν ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς Ἑβραίους, διότι αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κλέβουν ἀπὸ ἕνα 'γκόϊ' καὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν τὰ ὅσα κατὰ τὴν συνδιαλλαγὴν ἔκλεψαν. Διότι ἡ Βίβλος λέγει «Ἐσὺ δὲν θὰ κλέψῃς ἀπὸ τὸν πλησίον σου ἀδελφόν», ἀλλὰ οἱ μὴ Ἑβραῖοι δὲν εἶναι ἀδελφοί μας, ἀλλὰ ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρεται εἶναι χειρότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς σκύλους» (Aruch Choszen Hahiszpat 227).

Διευκρινίζομεν πάλιν ὅτι «γκόϊ» ἑνικός καί «γκόϊμ» πληθυντικός ἐννοοῦν οἱ Ἑβραῖοι πάντα μή Ἑβραῖον καί ἡ λέξις σημαίνει κτῆνος, ζῶον καί κυρίως «σκυλάνθρωπον». Ἐπομένως αἱ οἰκίαι μας διά τούς Ἑβραίους εἶναι μάνδραι κτηνῶν!

«Βλέπει κανεὶς τὴν οἰκίαν τῶν 'γκόϊμ' ὡς μάνδρα κτηνῶν» (Tosefta, Erubin VII, 1).

Ἀποθέωσις ἑνός παραλόγου «ρατσισμοῦ», πού ἀκόμη διατηροῦν οἱ Ἑβραῖοι, διότι πιστεύουν, ὅτι εἶναι «εὐλογημένο σπέρμα» ἀπό τόν Θεό.

Θά ἔχετε ἀκούσει ἀσφαλῶς, διά τούς «νόμους τῆς Νυρεμβέργης» πού καταγγέλονται ὡς «ρατσιστικοί». Τούς ἐδιάβασα καί διεπίστωσα, ὅτι μοναδικός σκοπός των εἶναι νά διατηρήσουν τό γνήσιον τῆς Γερμανικῆς Φυλῆς. Εἶναι κακό αὐτό;

Πράγματι δέν ἀναγνωρίζουν γάμους μεταξύ ἀτόμων Γερμανικῆς καταγωγῆς, μέ ἄτομα Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, πού τό ἀκριβῶς ἀνάλογον ἰσχύει σήμερα στό Ἰσραήλ, δίχως οἱ Ἑβραῖοι νά κατηγο-

ροῦνται, διά «ρατσισμόν». Οἱ «νόμοι τῆς Νυρεμβέργης» πρέπει νά παρατηρήσωμεν, ὅτι δέχονται ἐπιμειξίαν μέ ἄλλας φυλάς προφανῶς τῆς εὐρυτέρας ὁμοφυλίας τῆς Λευκῆς Φυλῆς καί ἀρνοῦνται ἐπιμειξίας μέ Ἑβραίους. Δέν τούς θέλουν. Θά τούς ὑποχρεώσωμεν νά τούς θέλουν; Ἐν τούτοις οἱ Ναζί σέβονται, ναί σέβονται, τά ἐθνικά δικαιώματα τῶν Ἑβραίων π.χ. στόν Β΄ νόμον ὁρίζεται ὅτι ἀπαγορεύεται στούς Ἑβραίους νά ὑψώνουν τήν Γερμανικήν Σημαίαν, τούς ἐπιτρέπεται, ὅμως, νά χρησιμοποιοῦν τήν ἰδική τους.

Διά περισσότερα, εἰς Βάλτερ Νταρρέ (ὑπουργός Γεωργίας τοῦ Χίτλερ): «Αἷμα καί γῆ» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἀπολλώνειο Φῶς», Ἀθ. 2001, σελ. 87 κ.ἑ.).

Ὅσον ἀφορᾷ στόν «ρατσισμόν» τόν ἀνισόρροπον «ρατσισμόν», τόν βλέπομεν, στό Ἰσραήλ, ὅπου:

Με εξετάσεις DNA ελέγχουν αν είναι Εβραίοι

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

Σε εξέταση DNA αναγκάζονται να υποβληθούν όσοι Ρώσοι στο Ισραήλ υποστηρίζουν ότι έχουν εβραϊκές ρίζες, αλλά αυτό δεν μπορεί να αποδειχτεί από τα έγγραφα που διαθέτουν.

Την είδηση που προκάλεσε οργή στην κοινότητα των Ρωσοεβραίων επιβεβαίωσε χθες το ισραηλινό υπουργείο Εξωτερικών.

Η ίδια πηγή ισχυρίστηκε ότι η εξέταση DNA είναι η τελευταία λύση προκειμένου να αποδειχτεί η καταγωγή ορισμένων Ρώσων που διεκδικούν τα προνόμια των εκπατριαθέντων Εβραίων.

Την τελευταία δεκαετία έχουν μπει στο Ισραήλ περίπου 800.000 μετανάστες από την πρώην Σοβιετική Ένωση και αν αποδειχτεί ότι έχουν Εβραίους προγόνους παίρνουν την υπηκοότητα και δικαιούνται προνομίων και επιδοτήσεων.

«Ελευθεροτυπία», 4-7-98

Οἱ Ἑβραῖοι δέν αἰσθάνονται ἠθικάς δεσμεύσεις ἔναντι ἡμῶν τῶν «γκόϊμ». Τό Ταλμούδ ὁρίζει:

«Ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀνήκουν εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἑπομένως δικαιοῦται νὰ τὰ ἁρπάξῃ, ἄνευ οἱωνδήποτε δισταγμῶν. Ἕνας ὀρθόδοξος Ἑβραῖος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἄλλων φυλῶν. Οὗτος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς, ἐφόσον αὐτὸ ὠφελεῖ αὐτὸν καὶ τοὺς Ἑβραίους ἐν γένει» (Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 348).

Χαρακτηριστικὸς τύπος φυλετικῶς γνησίου Ἑβραίου, τοῦ ὁποίου τὸ Ἰσραὴλ νομοθετικῶς ἐπιδιώκει τὴν διατήρησιν, διότι εἶναι «σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ». (Ἠσαΐας, ΞΕ 23).

Στήν παρακάτω φωτογραφίαν (ἐκ τῆς ἐγκυκλοπαιδείας ΗΛΙΟΣ λ. «Ἑβραῖος») βλέπετε τόν κλασσικόν τύπο τοῦ Ἑβραίου ἀργυραμοιβοῦ-τοκογλύφου. Σκοτεινό περιβάλλον, σημειωματάριον μέ ὀφειλέτας, τό «πουγγί» κι ὁ Ἑβραῖος ἐξετάζει νομίσματα. Ἔχομεν μαζί τους ἀντίθεσιν ἤθους, διότι κατά τούς Ἕλληνας: Ἡ τοκογλυφία εὐλογώτατα μισεῖται, ἐπειδή εἶναι παρά φύσιν ἀπόκτησις χρήματος: «παρά φύσιν οὗτος τῶν χρηματισμῶν ἐστιν» (Ἀριστοτέλης: «*Πολιτικά*», Α, 10, 5).

Ἐνῶ κατά τούς Ἑβραίους: Νά τοκίζης στούς ἀλλοφύλους, ἀλλά νά μή τοκίζης στόν ἀδελφό σου διά νά σέ εὐλογήση Κύριος ὁ Θεός σου: «τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς, τῷ δέ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα εὐλογήση σέ Κύριος ὁ Θεός σου» («*Δευτερονόμιον*» ΚΓ, 21).

Αἱ ἀπόψεις αὐταί καί πολλαί ἄλλαι χειρότεραι, πού ἐκτίθενται στό Ταλμούδ θά προεκάλουν ἀγανάκτησιν στούς λαούς, ἄν τάς ἐγνώριζαν. Οἱ Ἑβραῖοι φροντίζουν πάση θυσίᾳ νά τάς ἀποκρύπτουν. Προβλέπεται ὅπως εἴπαμε θανατική ποινή στούς παραβάτας. Πράγματι προξενεῖ ἐντύπωσιν, ὅτι κρύπτεται τό κείμενον ἑνός θρησκευτικοῦ βιβλίου, ὅταν ὅλαι αἱ θρησκεῖαι δίδουν τά βιβλία των. Τό Ταλμούδ ἀπαγορεύει τήν ἀνακοίνωσι τοῦ περιεχομένου του:

«Ἀπαγορεύεται νά ἀποκαλύπτωνται τά μυστικά τοῦ Νόμου. Αὐτός, ὁ ὁποῖος θά ἔπραττε αὐτό, θά ἦτο τόσον ἔνοχος, ὡς νά εἶχε καταστρέψη ὁλόκληρον τόν κόσμον» (Jektut Chadasz, 171-3).

Διά νά καταλάβετε τί σημαίνει Ἑβραϊκή θρησκεία σᾶς καλῶ νά κάνετε ἕνα πείραμα προσωπικῶς. Ἄν θέλη κάποιος νά γίνη Χριστια-

νός πηγαίνει είς ἕνα Χριστιανόν ἱερέα καί αὐτός τοῦ ὑποδεικνύει πῶς θά γίνη καί τόν κάνη. Ἄν θέλη νά γίνη μουσουλμᾶνος ἀπευθύνεται στόν Μουφτῆ κι αὐτός τοῦ λέγη τί νά κάνη διά νά γίνη μουσουλμᾶνος. Τά ἀνάλογα συμβαίνουν είς ὅλας τάς θρησκείας πλήν τῆς Ἑβραϊκῆς. Ἐάν δηλαδή θελήσετε -ἔτσι πειραματιζόμενοι- νά γίνεται Ἑβραῖοι στό θρήσκευμα κι ἐπισκεφθῆτε, ὅπως εἶναι φυσικόν, ἕνα ραββῖνο νομίζετε ὅτι θά σᾶς κάνη Ἑβραῖο στό θρήσκευμα; Νομίζετε ὅτι θά σᾶς προτείνη νά διαβάσετε κάτι, νά ἀναγνωρίσετε κάτι κ.τ.λ. ὅπως ἀκολουθοῦν αἱ λοιπαί θρησκεῖαι; Τίποτε ἀπό αὐτά. Θά ἀποφύγη ἐντέχνως νά σᾶς κάνη Ἑβραῖο στό θρήσκευμα. Διατί; Οἱ Ἑβραῖοι κρατοῦν μυστικάς τάς θρησκευτικάς των διδασκαλίας, ἐπειδή:

«Τὸ νὰ γνωστοποιήση κανεὶς εἰς ἕνα ἀλλόθρησκον περὶ τῶν θρησκευτικῶν μας σχέσεων, θὰ ἦτο ἰσοδύναμον μὲ τὸ νὰ δολοφονήση ὅλους τοὺς Ἑβραίους, διότι ἐὰν οἱ ἀλλόθρησκοι ἐγνώριζαν τὸ τί διδάσκομεν περὶ αὐτῶν, θὰ μᾶς ἐφόνευον ἀναφανδόν» (LIBBRE DAVID 37).

Δι' αὐτόν τόν λόγον οἱ ραββῖνοι ἐπιτάσσουν στούς Ἑβραίους ἀφ' ἑνός μέν νά ψεύδωνται ὡς πρός τά θρησκευτικά των πιστεύω, ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἀρνοῦνται, ὅτι στρέφονται ἐναντίον τῶν μή Ἑβραίων. Ἰδού καί αἱ σχετικαί ἐντολαί, πού ἄν παραβιασθοῦν ἐπισύρουν θανατικήν ποινήν!

Ἐὰν ἕνας Ἑβραῖος θὰ κληθῆ διὰ νὰ ἐξηγήση οἱονδήποτε τμῆμα τῶν ραββινικῶν βιβλίων, αὐτὸς ὀφείλει νὰ δώση μόνον μιὰ ψευδῆ μετάφρασιν. Αὐτός, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ τηρήση αὐτὴν τὴν ἐντολήν, πρέπει νὰ φονευθῆ» (LIBBRE DAVID 37).

«Ἕνας Ἑβραῖος ὀφείλει πάντοτε νὰ διαψεύδη, ὅταν ἕνας ἀλλόθρησκος ἐρωτᾶ, ἐὰν τὰ βιβλία μας περιέχουν κάτι ἐναντίον αὐτῶν» (SZAALOTH-UTSZABOT. Ἡ βίβλος τοῦ JORE DIA 17).

Θεωροῦν μάλιστα οἱ Ἑβραῖοι ὀλέθριον κακόν τήν ἀποκάλυψιν τῶν θρησκευτικῶν των διδασκαλιῶν μέ συνέπεια νά ὁρίζῃ τό Ταλμούδ ὅτι

«Ὁ κάθε ἀλλόθρησκος, ὁ ὁποῖος μελετᾶ τό Ταλμούδ καί ὁ κάθε Ἑβραῖος, ὁ ὁποῖος τόν βοηθᾶ εἰς αὐτό πρέπει νά πεθάνουν» (SANHEDRYN 59a, ABODA ZORA, 8-6, SZAGIGA 13).

Ἰδιαίτερον μῖσος τρέφουν οἱ Ἑβραῖοι κατά τῶν Χριστιανῶν καί πρό παντός κατά τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον θεωροῦν υἱόν ἑνός Ρωμαίου στρατιώτου ὀνόματι Πανδίρα (SANHREDN 67A, ABHODAH ZARAH 11, SHABBATH XIV).

Τό Ἑβραϊκό μῖσος κατά τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἀναμφισβήτητον. Στό βιβλίον ABHODAH ZARAH (26B) καλοῦνται οἱ Ἑβραῖοι νά δολοφονοῦν τούς Χριστιανούς, ὅταν μποροῦν.

Ἡ Ταλμουδική διδασκαλία εἶναι κατηγορηματική. Τήν ἐπαναλαμβάνω:

Sepher Or Israel (177B) «Ἐάν Ἑβραῖος φονεύσῃ Χριστιανόν, δέν διαπράττει ἔγκλημα».

Zohar (II, 43A) «Ἡ ἐξολόθρευσις τῶν Χριστιανῶν εἶναι μία ἀναγκαία θυσία».

Zohar (L, 38B, 39A) «Ὑψηλή θέσις εἰς τούς οὐρανούς δι᾽ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φονεύουν εἰδωλολάτρας».

Hilkoth Akum (x, 1) «Μή κάνεις συμφωνίας καί μήν ἐπιδεικνύῃς κανέναν οἶκτον πρός τούς Χριστιανούς».

Hilkoth Akum (x, 1) «Εἴτε ἀπότρεψον αὐτούς ἀπό τά εἴδωλά των ἤ φόνευσον αὐτούς».

Ὑπάρχουν μερικά ἀποσπάσματα τοῦ Ταλμούδ, τά ὁποῖα μᾶλλον χρήζουν ὄχι θρησκειολογικῆς, ἀλλά ψυχιατρικῆς ἀναλύσεως π.χ.

«Ἐὰν ὁ ραβδῖνος σοῦ λέγει, ὅτι τὸ δεξί σου χέρι εἶναι ἀριστερό, καὶ τὸ ἀριστερό σου δεξί, πρέπει νὰ πιστέψῃς τὰ λόγια του!» (AD. DEUTER., XVII, 11)

Ἄλλα πάλιν ἀποσπάσματα δεικνύουν τήν ἠθικήν ποιότητα τῶν Ἑβραίων ραββίνων π.χ.

«Ἐπιτρέπεται νὰ ἁμαρτάνῃς, ἐφόσον ἡ ἁμαρτία σου μένει κρυφή» (Κείμενον CHAG, FOLIO 16, καὶ Κείμενον KIDDUCHIN, FOLIO 40-a)

καί φυσικά παντοῦ εἶναι διάχυτος ἡ μετριοφροσύνη τῶν ταλμουδιστῶν π.χ.

«Τὰ λόγια τῶν Ραββίνων εἶναι λόγια Θεοῦ ζῶντος!» (BACHAIAD PENT FOLIO 201, COL. 4).

«Ὁ φόβος ἐνώπιον τοῦ Ραββίνου, εἶναι ὁ φόβος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ!» (I AD. CHAZ HILCH. TALMUD, THORA, PEREK 5.1).

Πιστεύω, ὅτι σᾶς ἔδωσα μιά σαφεστάτην εἰκόνα τῶν πεποιθήσεων καί μάλιστα θρησκευτικῶν τῶν Ἑβραίων, διά τούς Χριστιανούς εἰδικῶς καί διά τούς μή Ἑβραίους γενικῶς. Ἡ Ἑβραϊκή θρησκευτική τύφλωσις ὑπεχρέωσε τόν διαπρεπῆ καθηγητή ἀνθρωπολογίας Ι. Κούμαρη νά δηλώσῃ ὅτι: *«ὁ θρησκευτικός φανατισμός τῶν Ἑβραίων ἔβλαψεν ἀναμφιβόλως αὐτούς εἰς τάς σχέσεις των μετά τοῦ κόσμου»* (Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ, τόμος Η, σελ. 410 λ. «Ἑβραῖοι»).

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ λαοί, πού ἐκ τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνονται τάς Ἑβραϊκάς ἐπιδιώξεις ἀγανακτοῦν καί τέλος ἐπαναστατοῦν καί

καταδιώκουν τούς Ἑβραίους **ἀμυνόμενοι** ἐναντίον τῶν ἀπανθρώπων Ἑβραϊκῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν σχεδίων. Καί τότε οἱ Ἑβραῖοι βάζουν τά κλάματα. Μᾶς καταδιώκουν. Ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός. Μᾶς ζηλεύουν. Θέλουν νά πάρουν τάς περιουσίας μας. Οἱ Ἱσπανοί μᾶς ἔδιωξαν. Οἱ Ρῶσοι ἐξαπέλυσαν τά «πογκρόμ». Οἱ Γερμανοί ὠργάνωσαν στρατόπεδα συγκεντρώσεων κ.τ.λ. Γιατί; τάχα διερωτῶνται. Θέλουν ἀπάντησιν; Τούς τήν δίδει τό Ταλμούδ. Ὅταν σεῖς κύριοι Ἑβραῖοι δικαιοῦσθε ἐκ Θεοῦ νά φονεύετε, νά ληστεύετε, νά βιάζετε, νά ἐξαπατᾶτε, νά πιστεύετε ὅτι τά Ἔθνη θά σᾶς ὑπηρετοῦν, ὅτι τά ἀγαθά τῶν Ἐθνῶν σᾶς ἀνήκουν, τότε νά περιμένετε ἀντιδράσεις, διότι τά Ἔθνη καί πρό παντός ἡ Λευκή Φυλή δέν πρόκειται νά ὑποταχθῆ στούς ἀπολιτίστους ἑβραιοσιωνιστάς.

Ἡ Ἑβραϊκή συνωμοσία, διά τήν ὑπονόμευσι τῶν ἐθνικῶν κοινωνιῶν καί τήν διάλυσίν των, ὥστε νά ἐπικρατήσῃ ὁ Ἑβραϊσμός εἶναι ἡ αἰτία πολλῶν δεινῶν διά τήν ἀνθρωπότητα (πόλεμοι, ἐπαναστάσεις, τρομοκρατία, οἰκονομική κρίσις, διαφθορά κ.ἄ.) τά ὁποῖα προεκάλεσε ὁ ἑβραιοσιωνισμός. Φυσικά ἡ λαϊκή ὀργή ἐλλοχεύει καί δέν θέλει πολύ νά ἐκδηλωθῆ, ὁπότε οἱ Ἑβραῖοι πληρώνουν, ὄχι τόσον, ὅσον τούς ἀξίζει δυστυχῶς. Διά τήν ἀντιμετώπισι τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιβουλῆς κατά τῆς ἀνθρωπότητος χρειάζεται ὅλοι ἐμεῖς οἱ «γκόϊμ», ὅλοι ἐμεῖς ὁ «λαός τῶν γαϊδάρων», ὅλοι ἐμεῖς τά «κτήνη», ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὑποψήφιοι «δολοφονημένοι» νά κάνωμεν ἀνυπερθέτως τά ἑξῆς:

Πρῶτον. **Νά μάθωμεν τήν ἀλήθειαν** διά τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν καί τάς ἐπιδιώξεις τῶν Ἑβραίων. Πρέπει νά γνωρίζετε τί λέγουν οἱ Ἑβραῖοι δι' ἐσᾶς καί ποῖος ὁ σκοπός των, πού ἀπό μικρά παιδιά διδάσκονται.

Δεύτερον. **Νά ἀποκαλύπτετε τούς Ἑβραίους** πού συνωμοτοῦν ἀλλάζοντες ὀνόματα, ἀποκρύπτοντες τήν θρησκεία των, ἐλέγχοντες ΜΜΕ, ἐξουσιάζοντες ἐμμέσως χρηματιστήρια κ.τ.λ. χρησιμοποιοῦντες ἐμμίσθους πράκτορας, ὑπεισερχόμενοι στά Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καί Οἰκονομίας, ὑποκινοῦντες τήν διαφθοράν, χαρτοπαιξίαν, ναρκωτικά, σωματεμπορίαν, λαθρομετανάστευσιν, μειονότητας κ.τ.λ. καταστρέφοντες ἀρχαιότητας, γραμματείαν, πολιτισμόν καί ἱστορίαν τῆς Φυλῆς μας κ.τ.λ. Πάντοτε νά ἐνθυμῆσθε, ὅτι ὁ Ἑβραῖος ζῆ καί προχωρεῖ στό σκότος, ἐνῶ τό φῶς τόν σκοτώνει. Συνήθως ἐμφωλεύει εἰς διεθνεῖς ὀργανώσεις. Ξεσκεπᾶστε τον.

Τρίτον. **Νά ἀπομακρυνθοῦν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Εὐρώπη.** Νά γυρίσουν στήν Πατρίδα των. Νά μεταβοῦν ἐκεῖ ὅπου ἀνήκουν. Δέν εἶναι Εὐρωπαῖοι, οὔτε μετέχουν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, συνεπῶς νά ἐπιστρέψουν στήν «γῆ τῶν πατέρων τους» καί νά μᾶς ἀφήσουν ἥσυχους. Δέν τούς θέλομεν, διότι εἶναι φίδια στόν κόρφον μας.

Τέταρτον. **Νά μή φοβῆσθε.** Εἶναι θρασύδειλοι καί ἄξιοι μόνο νά δολοφονοῦν τά ἡρωϊκά παιδιά τῶν Ἑλληνογενῶν Παλαιστινίων. Ὁ Ἑβραῖος διαδίδει ὅτι ἔχει δύναμιν. Ἔχει βεβαίως ἔναντι τῶν ἀδρανούντων Ἐθνῶν, ἀλλ' ὄχι τόσην ὅσην χρειάζεται. Μετά 2000 ἔτη ἔκανε ἕνα κρατίδιο χάρις στούς Ἄγγλους (δήλωσις Μπάλφουρ) καί διατηρεῖται χάρις στούς Ἀμερικανούς, τούς ὁποίους -ἐν γνώσει ἤ ἐν ἀγνοίᾳ τους- ἐκμεταλλεύεται τό Ἰσραήλ. Ἀπό μόνοι τους οἱ Ἑβραῖοι μόνον δοῦλοι ἦσαν καί μόνον δοῦλοι θά ξαναγίνουν, ἄν τούς ἐγκαταλείψῃ ἡ Ἀμερική.

Μολαταῦτα αὐτοί πού ἡ ἱστορία των εἶναι ἱστορία κτηνοτρόφων τῆς ἐρήμου, τοκογλύφων καί λωποδυτῶν διαβάσατε τί ἰδέαν ἔχουν διά τόν ἑαυτόν τους, ὅπως τήν γράφει τό Ταλμούδ:

Ghullin (91B) «Οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν ἀξιοπρέπειαν, τήν ὁποίαν οὔτε ὁ ἄγγελος δύναται νά ἔχῃ».

Sanhedrin (58B) «Τό νά κτυπήσῃ τίς Ἑβραῖον εἶναι ὡς νά ραπίσῃ τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ».

Οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν οὐδείς νά τούς ζητῇ τόν λόγον, διά τόν ἔξαλλον «ρατσισμόν» τους, πού μᾶς παρουσιάζονται ὡς ἐκλεκτοί τοῦ Θεοῦ, ὡς τάχα «περιούσιος λαός» προωρισμένος νά κυριαρχήσῃ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου καί καθώς γράφει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί τό Ταλμούδ ὅλα τά Ἔθνη θά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους κι ἄλλας χειροτέρας ἀνισορροπίας.

Αὐτά, τά Εὐρωπαϊκά κράτη, τά ἀνέχονται, ἐνῷ τά ἴδια κράτη ἄν κάποιος τολμήσῃ νά ὁμιλήσῃ διά φυλάς κ.τ.λ. ἀμέσως τόν κατακεραυνώνουν ὡς «ρατσιστή»! κι ἄν εἶναι πολιτικόν κόμμα τό ἀποκλείουν ἀπό τήν πολιτικήν.

Σχετικῶς διαβάζομεν στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (10-11-2004):

Βέλγιο: Ακροδεξιά καταδίκη

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Το Ανώτατο Δικαστήριο του Βελγίου επικύρωσε την καταδικαστική απόφαση εναντίον του ακροδεξιού κόμματος Βλάαμς Μπλοκ για παραβίαση της αντιρατσιστικής νομοθεσίας. Αυτό σημαίνει ότι το Βλάαμς Μπλοκ δεν θα λαμβάνει πλέον τις κυβερνητικές επιχορηγήσεις που δίνονται στα πολιτικά κόμματα και θα υποχρεωθεί σε διάλυση. Η απόφαση αυτή είναι οριστική και δεν επιδέχεται περαιτέρω έφεση.

Οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι τοῦ Βυζαντίου ἀνέγνωσαν τό Ταλμούδ, ἀλλά δέν τοῦ ἔδωσαν σημασίαν. Μέ τήν ὑπεροχήν τοῦ κοσμοκρατορικοῦ πνεύματος, πού τούς διεῖπε δέν κατεδέχθησαν νά ἀσχοληθοῦν μέ τούς φανατισμούς τῆς θρησκευτικῆς ἡγεσίας ἑνός ὑποδούλου λαοῦ κτηνοτρόφων τῆς ἐρήμου. Οἱ κληρικοί ὅμως ἀντέδρασαν στό ταλμουδικό ὑβρεολόγιον κατά τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Χριστιανῶν. Ἀπετάθησαν στόν Αὐτοκράτορα Ἰουστινιανό, ὁ ὁποῖος τό ἐδιάβασε καί διέταξε νά τεθῆ ἐκτός νόμου (553) ὡς «συμπίλημα μύθων, αἱρετικῶν ἀπόψεων, ὕβρεων καί βλασφημιῶν». Ὁ σέρ Π. Μπάρτον στό βιβλίον του *«Ὁ Ἑβραῖος, ὁ Τσιγγᾶνος καί τό Ἰσλάμ»* (Σικᾶγον, 1898, Ν. 146) μνημονεύει καί σχολιάζει τό γεγονός.

Ἔτσι τό Ταλμούδ καθ' ἅπασαν τήν Βυζαντινήν Αὐτοκρατορίαν ἀπηγορεύθη. Στήν ὑπόλοιπον Εὐρώπην ἐδιαβάζετο κρυφίως ὑπό τῶν Ἑβραίων, μέχρι τό 1239. Τότε ὁ Ἑβραῖος Νικολά Ντουέν προσεχώρησε στόν Χριστιανισμόν καί ἀνέφερε στόν Πάπα Γρηγόριον Θ΄ τάς ὕβρεις τοῦ Ταλμούδ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τοῦ Χριστιανισμοῦ κ.τ.λ. Ὁ Πάπας ἔδωσε ἐντολή στούς Φραγκισκανούς καί Δομινικανούς μοναχούς νά μελετήσουν τό Ταλμούδ καί ἄν πράγματι περιέχει ὕβρεις κατά τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας νά τό καύσουν.

Στήν Γαλλίαν ὁ Λουδοβίκος Θ΄ ἀντεμετώπισε τό ζήτημα κατά τόν ὀρθόν τρόπον. Δηλαδή διέταξε τούς Ἑβραίους νά παραδώσουν ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ Ταλμούδ, ἐπί ποινῆ θανάτου. Ἐν συνεχείᾳ νά ἔλθουν τέσσαρες ραββῖνοι εἰς δημοσίαν συζήτησιν ἐπ' αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, τῆς βασιλίσσης Μπλάνς, τοῦ Ντουέν, καί τῶν φιλοσόφων Γουλιέλμου τῆς Ὠβέρνης καί τοῦ Ἀλβέρτου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἐλεύθερος

δημόσιος διάλογος διήρκεσεν ἐπί τριήμερον. Στό τέλος ἀπεκαλύφθη τό περιεχόμενον τοῦ Ταλμούδ καί ὁ βασιλεύς ἀπηγόρευσε τήν κατοχή τοῦ Ταλμούδ, διέταξε τήν κατάσχεσιν τῶν ἀντιγράφων καί τά ἔκαυσε.

Κάτι ἀντίστοιχον συνέβη καί στήν Ἱσπανίαν. Συγκεκριμένως ὁ ἐκχριστιανισθείς Ἑβραῖος Παῦλος ὁ Χριστιανός συνεζήτησε δημοσίως μέ τόν ραββῖνο Μωϋσῆ Μπέν Ναχμάν, ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἰακώβου Α΄ (1263) τῆς Ἀραγῶνος. Ἡ συζήτησις διήρκεσε ἐπί τετραήμερον καί ὁ ἐκχριστιανισθείς Ἰουδαῖος συνέτριψε τόν ραββῖνο, τόν ὁποῖον ὁ βασιλεύς ἐξώρισε καί ἀπέθανε στήν Παλαιστίνη. Ἐν τῷ μεταξύ συνεστήθη ὑπό τῆς Ἱσπανικῆς Ἐκκλησίας μία ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἀφήρεσε ἀπό τό Ταλμούδ τάς ὕβρεις, κατά τοῦ Χριστοῦ καί τά ἀντιχριστιανικά ἐδάφια καί ἐπέτρεψε τήν κατοχήν τοῦ λογοκριθέντος κειμένου.

Λεπτομερείας ἐπί τῶν ἀνωτέρω θά εὕρετε στά βιβλία τῶν S. Schechter («*Studies in Judaism*», Vol. 1, p. 107), H. Graetz («*History of the Jews*» Philadelphia, 1891, vol. 3, p. 604) καί εἰς Will Durant («*The story of civilization*» ἑλλ. ἔκδ. «Συρόπουλοι» Ἀθ. 1969, τόμος Δ΄ σελ. 474-476). Ἐδῶ καί αἰῶνας τώρα οἱ Ἑβραῖοι ἀποκρύπτουν τό «Ταλμούδ», ὥστε νά μή ἐξεγείρουν τούς Χριστιανούς. Ἐσεῖς πού διαβάζετε τό βιβλίον μου ὑποβληθῆτε στόν ἐλάχιστον κόπον νά ζητήσετε ἕνα ἀντίτυπον τοῦ Ταλμούδ (εἰς οἱανδήποτε γλῶσσαν) ἀπό τήν Συναγωγή ἤ τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο. Ἄν δέν σᾶς δώσουν νά ὑποψιασθῆτε πολλά, ἄν σᾶς δώσουν θά τό διαβάσετε καί θά ἀγανακτήσετε.

Ράμπι Οβ. Γιασέφ (Κόμμα του ΣΑΣ)

«Για κάθε ψήφο υπέρ του Σας -δήλωσε πρόσφατα ο Ράμπι Γιασέφ- ένας άγγελος δημιουργείται στους ουρανούς». Ο ίδιος υποστήριξε ότι οι ψηφοφόροι του ΣΑΣ, όταν πεθάνουν, θα τύχουν συνοδείας αγγέλων που θα τους οδηγήσουν στα βασιλικά ανάκτορα του παραδείσου. Το ΣΑΣ είναι το μεγαλύτερο θρησκευτικό κόμμα του Ισραήλ και ο Ράμπι Γιοσέφ ο πνευματικός του ηγέτης. Η κυριότερη προεκλογική υπόσχεση του ΣΑΣ είναι απλή: περισσότερα κονδύλια για τις κοινότητες των φανατικών ορθόδοξων Εβραίων.

«Καθημερινή», 26-1-2003

Τό Ἑβραϊκό κόμμα «ΣΑΣ» ἔχει στήν Ἰσραηλινή βουλή (Κνέσετ) 17 ἕδρας ἐπί συνόλου 120. Εἶναι θρησκευτικόν κόμμα ὅπως τό «Ἐθνικό θρησκευτικό κόμμα» (ἕδραι 5) καί τό «κόμμα τοῦ Τορά» (ἕδραι 5). Ὅσα ἐν ἔτει 2003 δηλώνει ὁ ραββῖνος Ὀβ. Γιόσεφ ἀποδεικνύουν τόν φανατισμό (πού ἀποδέχονται ρητῶς) τοῦ ὀρθόδοξου Ἑβραϊσμοῦ.

Τί λέγουν σχετικῶς οἱ διάφοροι ὑποστηρικταί τῶν Ἑβραίων, δι' αὐτάς τάς ἐξωφρενικάς δηλώσεις; Τίποτε. Ὅλοι των σιωποῦν. Κρῖμα. Ὑπάρχουν καί χειρότερα, ἀπό ραββίνους βεβαίως π.χ. στήν ἐφημερίδα «*Ἔθνος*» (7-7-1998) διαβάζομεν:

> Ο δήμαρχος της πόλης Συτερότ και ραββίνος Νταβίντ Μπαρ Χαν αρνήθηκε να ταφεί ένα παιδάκι στο τοπικό νεκροταφείο, επειδή η μητέρα του... δεν ήταν Εβραία. «Η ιερή αποστολή μου είναι να προστατεύω κάθε γνήσιο Εβραίο. Δυστυχώς όμως υπάρχουν στην πόλη πολλοί ακόμα που δεν είναι Εβραίοι...», δήλωσε ο Μπαρ Χαν.
>
> «Έτσι είναι ο νόμος. Οι άνθρωποι πρέπει να εναρμονιστούν με τις άγιες γραφές και όχι αυτές με τους ανθρώπους. Αγωνιζόμαστε για την αιωνιότητα του ιουδαϊσμού και δεν χωρούν συμβιβασμοί» συμπληρώνει ο Αριέ Ντερί, ηγέτης της παράταξης ΣΑΣ».

«Ἀγωνιζόμαστε γιά τήν αἰωνιότητα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ». Αὐτό τά λέγει ὅλα. Τό πῶς ἀγωνίζονται θά τό μάθετε στά «Ταλμούδ» καί στά «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» καί μετά ἐνσυνειδήτως ἀποφασίσατε, διά τήν στάσιν σας ἔναντι τοῦ ἑβραϊσμοῦ καί τῶν Ἑβραίων.

Κατά τό Ταλμούδ ἡ ζωή τοῦ μή Ἑβραίου (Γκόϊ) ἡ περιουσία καί ἡ οἰκογένεια του εὑρίσκονται στήν διάθεσιν τῶν Ἑβραίων. Ἀξιοσημείωτος ὡς πρός τήν ποταπότητά της εἶναι ἡ ταλμουδική ἀντίληψις, ὅτι ἡ γυνή εἶναι θῦμα τοῦ ἀνδρός. Διά τήν ἀκρίβειαν προορισμός τῆς γυναικός εἶναι ἡ θυσία της στόν ἄνδρα της (Nedarin fol. 20e, Βαρσοβία 1864).

Στό Ταλμούδ ἐκτός τῆς πορνείας ὅπου πρωταγωνιστοῦν ραββῖνοι (Ἑλιέζερ, Νάχμαν, Ἀκίμπα, Μέϊρ, Τάρφον κ.ἄ.) διαβάζομεν αἰσχράς διατάξεις, τόσον προστύχους πού σᾶς ξαναπαραθέτω τό κείμενον στά λατινικά κι ἄς σᾶς τό ἐξηγήσουν ἄλλοι:

«filia 3 annorum et diei unius, desponsatur per coitumsi autem infra 3 annos sit, perinde est, ae si quis digitum inderet in oculum (i.e. non ast reus laesae virginitatis, quia signaculum recrescere, sicut oculos tactu digitu ad momentum tantum lacrimatur) (Nida, fol 47e).

Ἐκτός τῆς χυδαιολογίας τό Ταλμούδ περιέχει ἰατρικάς συμβουλάς. Ἰδού μερικαί, πού δύνασθε νά τάς ἐφαρμόσετε. Ἐάν ἔχετε πυρετόν:

«Διὰ νὰ θεραπεύσης τὸν πυρετόν, πρέπει νὰ καθίσης εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν καὶ ὅταν ἴδῃς ἕνα μεγάλον μύρμηγκα νὰ φέρῃ κάτι, πρέπει νὰ τὸ πάρῃς, νὰ τὸ βάλῃς σ᾽ ἕνα χάλκινον σωλῆνα νὰ τὸ βουλώσῃς μὲ μόλυβδον καὶ νὰ τὸ σφραγίσῃς μὲ 60 σφραγίδας. Νὰ τὸ κινῇς καὶ νὰ τὸ φέρνῃς μαζί σου λέγων: Τὸ φορτίον σου δι᾽ ἐμὲ καὶ τὸ φορτίον μου διὰ σέ» (Schalbathfol 66β).

Στήν περίπτωσιν ἰκτέρου συνιστᾶται στόν ἀσθενῆ:

«Νὰ λάβῃς ἕνα ἁλατισμένον ρέμβον (θαλάσσιος ἰχθύς) καὶ τὸν βράσῃς, στὸ ὑδρόμελο καὶ νὰ τὸ πιῇς» (Schalbath, fol 110).

Κατά κανόνα οἱ μή Ἑβραῖοι ὀνομάζονται ἀπό τούς Ἑβραίους «Γκοΐμ», οἱ Χριστιανοί συνήθως «Ἀκούμ» πού ἐννοεῖ ὅσους κάνουν τό σῆμα τοῦ Σταυροῦ (Orach Haim fol. 113α). Ἀπαντᾶται (εἰς Schalbath, fol. 116α) καί ὁ ὅρος «μινίμ» πού ἀποδίδεται, εἰς ὅσους ἀναφέρονται

εἰς Ἅγια Εὐαγγέλια. Ἀπέναντι τῶν «Γκοΐμ», «Ἀκούμ» καί «Μινίμ» οἱ ταλμουδισταί εἶναι σαφεῖς. Ὅλοι αὐτοί δέν εἶναι ἄνθρωποι! (Kerithoth fol. 6) καί εἶναι χειρότεροι ἀπό σκύλους! (ραββῖνοι Jose καί Akiba εἰς Jour Tob fol. 21 1). Ὅσον ἀφορᾶ στόν περιούσιον λαόν, στούς Ἑβραίους τό Ταλμούδ μᾶς βεβαιώνει ὅτι: «Οἱ Ἰσραηλῖται θεωροῦνται παρά τοῦ Ἰεχωβᾶ καλύτεροι καί τῶν Ἀγγέλων!» (Schulin, 91β).

Περαιτέρω ὁ Θεός (Ἰεχωβᾶ) θά δώσῃ στούς Ἑβραίους ὅλα τά ὑπάρχοντα τῶν «Γκοΐμ», «Ἀκούμ» καί «Μινίμ» (Jour Tob, fol. 21.9) καί οἱ ραββῖνοι θά περνοῦν τόν καιρόν των στόν παράδεισον μετροῦντες τά πλούτη των.

Τό Ταλμούδ μάλιστα μᾶς πληροφορεῖ ἐμβριθῶς (Balba Kamma 37β) ὅτι «θά χρειασθοῦν 300 ὄνοι, διά νά μεταφέρουν τάς κλεῖδας τῶν Ἑβραϊκῶν θησαυροφυλακίων!»

Αἱ ἠθικαί ἀντιλήψεις τῶν Ἑβραίων ἔναντι τῶν «Γκοΐμ» κ.τ.λ. εἶναι χαρακτηριστικαί τοῦ **Ἑβραϊκοῦ ἤθους**. Ἀναφέρω μερικάς:

«Νὰ κλέψῃς ἕνα Ἑβραῖον δὲν ἐπιτρέπεται. Νὰ κλέψῃς ἕνα akoum ἐπιτρέπεται διότι εἶναι γεγραμμένον. Δὲν πρέπει νὰ κάμῃς ἀδικία εἰς τὸν ἀδελφόν σου ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ λόγοι ὡς λέγει ὁ Ραββῖνος Zehuda δὲν ἀφοροῦν τοὺς γκόϊμ διότι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀδελφοί σου» (Babba Maria 61a).

«Ἡ περιουσία τῶν μὴ Ἑβραίων ὁμοιάζουν μὲ ἔρημον· εἶναι ὡς κτήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν εἰς κανέναν καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πρῶτος τὰ καταλαμβάνει τὰ κρατεῖ» (Babbe Bathra 54b).

«Ἀπὸ τῆς Βιβλικῆς ἐποχῆς οἱ Ἑβραῖοι ἀναμένουν τὸν Μεσσίαν, ἕναν ἀρχηγόν, ἕνα βασιλέα κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ ὁποίου ὅλοι θὰ γίνουν σκλάβοι τῶν Ἑβραίων. Τὸ Ἰσραὴλ θὰ εἶναι ὁ βασιλεὺς διότι ὅλοι οἱ λαοὶ θ' ἀσπασθῶσι τὴν θρησκείαν του, ἐκτὸς τῶν χριστιανῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξολοθρευθῶσιν». (Aboda Zora, 3β).

Οἱ ραββῖνοι ἀκολουθοῦν κατά γράμμα τήν διδασκαλίαν τοῦ Ταλμούδ. Αἱ πράξεις των κατευθύνονται, ἀπό τό διάχυτον μῖσος τοῦ Ταλμούδ. Φέρω ὡς παράδειγμα τόν ραββῖνο Ὀβαντία Γιόσεφ, ὁ ὁποῖος εἰς δηλώσεις του (*«Ἐλευθεροτυπία»* 19-4-2001) λέγει τά ἑξῆς ἀπαράδεκτα:

«Ἄς ρίξει ὁ Θεός τήν ἐκδίκησή του στά κεφάλια τῶν Ἀράβων κι ἄς κάνει τόν σπόρο τους νά χαθεῖ κι ἄς τούς ἐξολοθρεύσει... Ἀπαγορεύεται νά τούς λυπούμαστε. Πρέπει νά τούς ρίχνουμε πυραύλους καί νά τό ἀπολαμβάνουμε, νά τούς ἐξοντώνουμε. Εἶναι κακοί, εἶναι καταραμένοι!»

Βλέπετε ὁ ραββῖνος ἐπικαλεῖται τόν Θεόν τους, τόν Ἰεχωβᾶ νά ρίξη στά κεφάλια τῶν Ἀράβων τήν ἐκδίκησίν του. Δηλαδή οἱ Ἑβραῖοι κατέκτησαν τήν γῆ τῶν Παλαιστινίων, τούς δολοφονοῦν, τούς κρημνίζουν τάς οἰκίας, καταστρέφουν χωρία, τούς κρατοῦν σκλαβωμένους κι ἀπό πάνω ζητοῦν, ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ νά τούς... ἐκδικηθῆ καί ὄχι μόνον. Ὁ ραββῖνος ζητεῖ ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ νά ἐξολοθρεύση τούς Ἄραβας, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀπαγορεύει νά τούς λυποῦνται. Θαυμάσατε κακία καί μοχθηρία στή ραββινική ψυχή. Τά ἄτομα αὐτά εἶναι φανατικά, εἶναι ἀνισόρροπα, ἀφοῦ φθάνουν στό ἀπάνθρωπο νά ἐπιθυμοῦν νά ρίχνουν πυραύλους καί **νά τό ἀπολαμβάνουν!** Κάποιος ψυχίατρος πρέπει νά χαρακτηρίση τήν ψυχασθένεια τῶν ραββίνων, πού ἀπολαμβάνουν τήν θανάτωσι ἀνθρώπων. Προσέξατε τήν προτροπήν τοῦ ραββίνου. Πρέπει νά τούς ἐξοντώνουμε! Ἔτσι ἐπιτάσσει, ἔτσι κάνουν οἱ Ἑβραῖοι στήν Παλαιστίνη, ὅπου δολοφονοῦν παιδιά, γυναῖκας, γέροντας, ἀμάχους καί ἀόπλους.

Ὁ ραββῖνος Ὀβαντία Γιόσεφ δέν λέγει ἰδικάς του προσωπικάς ἀπόψεις, ἀλλά μεταφέρει στήν ἐποχήν μας τήν θρησκευτική (!) διδασκαλία τοῦ Ταλμούδ.

Προσέξατε τήν φρασεολογία τοῦ ραββίνου πόσον ἐγκληματική εἶναι. Αἱ ὀλίγαι σειραί τῶν δηλώσεών του στάζουν μῖσος. Ζητεῖ ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ νά χαθῆ ὁ σπόρος τῶν Ἀράβων καί νά τούς ἐξολοθρεύση. Ἀπαγορεύει τήν λύπην, πρός τά θύματα τῶν Ἑβραίων. Καλεῖ τούς Ἰουδαίους νά ρίχνουν πυραύλους στούς Ἄραβας καί νά τό ἀπολαμβάνουν. Ἐπιδιώκει τήν ἐξόντωσι τῶν Ἀράβων. **Γενεοκτονία.** Ὅλοι οἱ Ἄραβες εἶναι κακοί (διατί;) καί καταραμένοι (ἀπό ποῖον;)

Κι ὅμως οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι κατηγοροῦν τά Ἔθνη, διά σκληρότητα, ὅτι τούς ἐβασάνισαν, ὅτι τούς ἐθανάτωσαν κ.τ.λ. πράγματα πού οἱ Ἑβραῖοι κάνουν εἰς ἄλλους. Ὅταν τά ἐγκλήματα τά διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι, τότε δέν εἶναι ἐγκλήματα!

Οἱ ραββῖνοι διακηρύσσουν δημοσίως τήν ἐξολόθρευσιν λαῶν ἐν ἔτει

2001! Προσέξατε καλῶς τήν δήλωσι τοῦ ραββίνου. Ἐκφράζει τόν ἑβραιοσιωνισμό. Εἶναι ὑπόδειγμα ἐγκληματικῆς φύσεως. Προσέξατε καλῶς καί σκεφθῆτε ὅτι τό Ἰσραήλ ἔχει ἀτομικά ὅπλα! πού τά ἐλέγχουν ραββῖνοι! πού ἀποτελοῦν τήν ἐθνικοθρησκευτική ἡγεσία τῆς θεοκρατικῆς πολιτείας τῶν Ἰσραηλινῶν.

Διαβάσατε καί ξαναδιαβάσατε τήν δημοσίαν δήλωσιν τοῦ ραββίνου, ὥστε νά μή παρασύρεσθε ἀπό τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα, περί τοῦ καλοῦ Ἑβραίου πού ζηλεύουν τήν προκοπήν του, διά νά τοῦ ἁρπάξουν τήν περιουσίαν. Ἐδῶ ἔχομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν μίαν ὀργάνωσιν δολοφόνων, μέ θρησκευτικό φανατισμόν.

Ἐξ ἀρχῆς ἀνεκοίνωσα, ὅτι βασίζομαι εἰς στοιχεῖα. Ἡ δημοσία δήλωσις τοῦ ραββίνου εἶναι **στοιχεῖον**. Τό παραθέτω καί καλῶ τόν ὁποιονδήποτε Ἑβραῖον, τάς Ἑβραϊκάς ὀργανώσεις, τούς φίλους τῶν Ἑβραίων νά σχολιάσουν τήν δήλωσιν τοῦ ραββίνου τους καί ὑπόσχομαι νά ἐπανεκδώσω τό βιβλίον, μέ ὅσα μοῦ γράψουν.

Τί ἄλλο περισσότερον θέλετε νά κάνω πρός ἀπόδειξιν τῆς καλοπιστίας καί τῆς ἀντικειμενικότητός μου; Ἑβραῖοι, περιμένω τήν ἀπάντησίν σας, στήν δήλωσι τοῦ ραββίνου σας. Εἰδικώτερον συμφωνῆτε μέ αὐτήν ἤ ὄχι;

Ἐκπρόσωποι τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ, πού θά κυριαρχήση εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί ὅλα τά Ἔθνη θά εἶναι δοῦλα των.

Ἐάν θέλετε πιστεύσατέ με, ὅτι οἱ ἐθνικισταί συγγραφεῖς ἔχουν γράψει ἐλάχιστα, διά τό μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἐν συγκρίσει πρός μή ἐθνικιστάς συγγραφεῖς. Φέρω ὡς παράδειγμα δύο συγγραφεῖς. Ἕναν Ἕλληνα καί ἕναν ξένον. Κατ' ἀρχήν ὁ δικηγόρος-πολιτικός Νικόλαος Ψαρουδάκης πρόεδρος τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας» καί συγγραφεύς πολλῶν βιβλίων. Αὐτός πού εἶναι γνωστός διά τούς ἀγῶνας του ὑπέρ τῆς δημοκρατίας, λέγει περί τῶν Ἑβραίων («*Σκοτεινές δυνάμεις καί Χριστιανισμός*», Ἀθ. 1966, σελ. 21):

«..ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων τό μῖσος καί ἡ ἀντιζηλία τῶν Ἑβραίων κατά τῶν Ἑλλήνων παραμένει ἄσβεστο. Μάλιστα ἡ στάσι αὐτή χειροτέρεψε μετά Χριστόν γιά τό λόγο πώς ἡ Ἑλλάς ἄνοιξε τήν ἀγκαλιά της καί δέχθηκε σάν παιδί δικό της τόν Ἐσταυρωμένο Θεό τῆς ἀγάπης ποῦ ἐκεῖνοι ἀπό ἐγωϊσμό καί σατανική τύφλωσι ἐδίωξαν. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μίσησαν τήν Ἑλλάδα καί στό πρόσωπο τῆς Ἑλλάδος πολέμησαν τό Χριστό. Ὅπως στό ἅγιο σῶμα Ἐκείνου ἔμπηξαν τά καρφιά τοῦ θανάτου, ἔτσι στό διάβα τῶν αἰώνων, κι ὅποτε κι ὅπως μπόρεσαν, ἔμπηξαν τά ἴδια καρφιά στό ἱερό σῶμα τῆς Ἑλλάδος, πάντοτε ὕπουλα καί σκοτεινά, σέ τρόπο πού νά μήν ὑπάρχη ἐθνική συμφορά πού νά μή βρίσκεται στά παρασκήνιά της ὁ ἀμετανόητος, ὁ θεοκτόνος Ἰουδαῖος!»

Ἐν συνεχείᾳ παραπέμπω στόν ἱστορικόν Γουΐλλιαμ Μίλλερ («*Ἱστορία τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπό τοῦ 1801 μέχρι τοῦ 1913*» Ἑλλ. ἔκδ. Ἀθ. 1915, σελ. 97) ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τούς Ἑβραίους «χρόνιον ἐχθρόν τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Ὅταν οἱ Ἱσπανοί τό 1492 ἐδίωξαν τούς Ἑβραίους αὐτοί ἐπῆγαν στήν Θεσσαλονίκη. Πολλοί ἀπό ἐκείνους ἐγκατεστάθησαν καί στήν Κέρκυρα, ὅπου ἤδη ὑπῆρχαν ὁμοεθνεῖς τους, πού τόν 13ον αἰῶνα εἶχαν διωχθῆ ἀπό τήν κυρίως Ἑλλάδα, ἰδίως ἀπό τήν Βοιωτίαν. Αὐτοί ἵδρυσαν συναγωγήν, στήν ὁδό Βελισσαρίου. Στήν Κέρκυρα κατέφυγαν ἐπίσης Ἑβραῖοι ἐξόριστοι, ἀπό τήν Ἀπουλίαν τῆς

Ἰταλίας καί ηὔξησαν τόν Ἑβραϊσμό, στήν Ἑλληνικήν νῆσον. Κι τελευταῖοι ἀνεπιθύμητοι μετανάσται, πού ἦλθαν στήν Πατρίδα μας, δίχως βεβαίως νά μᾶς ἐρωτήσουν ἵδρυσαν, στήν ὁδόν Παλαιολόγου συναγωγήν, πού κατεστράφη στόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον. (N. Stamatopoulos: «Old Corfu», ed. «K. Mihalas» Corfu 1993, p. 35).

Μέ πνεῦμα εἰλικρινείας καί ἀντικειμενικότητος παραθέτω κατόπιν στοιχεῖα εἰλημμένα ἐξ ἱστορικῶν βιβλίων ἀναμφισβητήτου κύρους καί ἀξιοπιστίας καί σᾶς καλῶ νά ἀναλογισθῆτε, διατί οἱ κρατοῦντες ἀποκρύπτουν αὐτά τά γεγονότα, ἀπό τήν Ἑλληνικήν ἐκπαίδευσιν.

> «Ο ελληνικός λαός είναι δυσκολοκυβέρνητος και γι΄ αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτισμικές του ρίζες. Τότε ίσως συνετισθεί. Εννοώ δηλαδή να πλήξουμε τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να διακριθεί, να επικρατήσει, για να μη μας παρενοχλεί στα Βαλκάνια, να μη μας παρενοχλεί στην Ανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή, σε όλη αυτή τη νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας για μας, για την πολιτική των ΗΠΑ».
>
> *Ἀπό ὁμιλίαν τοῦ Ἑβραίου Χένρυ Κίσσινγκερ τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1994 κατά τήν βράβευσίν του στήν Οὐάσιγκτων ἀπό Ἑβραίους ἐπιχειρηματίας. Διά περισσότερα εἰς «Οἰκονομικόν Ταχυδρόμον» (14-8-1997) καί «Ἐλευθεροτυπία» (7-3-2005)*

Πρό ἐτῶν κατά τήν προεκλογικήν ἐκστρατείαν στό Ἰσραήλ οἱ ὑποψήφιοι πολιτικοί καί τά κόμματα δέν ἔπαυαν νά ἐπαναλαμβάνουν στούς ψηφοφόρους: «*Μήν ξεχνιόμαστε. Ὁ ἐχθρός μας δέν εἶναι οἱ Παλαιστίνιοι. Αὐτούς τούς ἔχουμε ἀπό κάτω. Βασικός ἀντίπαλος εἶναι ὁ Ἑλληνισμός*» (ἀπό τήν Γερμανικήν ἐπιθεώρησιν «*Die Welt*» ὅπως μετεφέρθη στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» τῆς 5-11-1988).

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Ἑβραϊσμοῦ εἶναι ἱστορία δούλων. Ὁ «ἐκλεκτός λαός» ἐξεκίνησε ὡς δοῦλος τῶν Ἀσσυρίων, δοῦλος τῶν Αἰγυπτίων, δοῦλος τῶν Βαβυλωνίων, δοῦλος τῶν Ἑλλήνων, δοῦλος τῶν Ρωμαίων, δοῦλος τῶν Ἑλλήνων Βυζαντινῶν, δοῦλος τῶν Τούρκων, δοῦλος τῶν Ἄγγλων, δοῦλος τῶν Γερμανῶν.

Τώρα ὁ «ἐκλεκτός λαός» ἐσχημάτισε χάρις στούς Ἀγγλοαμερικανούς εἰς ἐδάφη, πού δέν τοῦ ἀνήκουν ἕνα κρατίδιον, τό ὁποῖο ἐπιζῇ, ἐπειδή τό θέλουν οἱ Ἀμερικανοί. Ἐπιβιώνουν δηλαδή χάρις στήν ἐλεημοσύνη ἄλλων.

Ἡ δική τους ἱστορία τούς ἐγέμισε συμπλέγματα καί ἐξ αἰτίας της ἀνέπτυξαν ἰδιότητας, διά τάς ὁποίας οἱ Ἕλληνες θά ἐντρέποντο. Παντοῦ ὅπου μετέβησαν ἔζησαν παρασιτικῶς. Δέν μετεῖχον στήν παραγωγήν, ἀλλά ἐκερδοσκόπησαν, στήν διαμεσολάβησι καί στό χρῆμα. Ὁ θεός τους ἄλλως τε τούς καθώρισε, ὅτι γιά νά ἔχουν τήν εὐλογίαν του πρέπει νά τοκίζουν: «τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς... ἵνα εὐλογήσῃ σέ Κύριος ὁ Θεός σου» («*Δευτερονόμιον*» ΚΓ. 21). Τόν ἑβραιοθεό πού συνιστᾷ τήν τοκογλυφία ἄς τόν κρίνουν οἱ θεολόγοι. Ἐγώ ἁπλῶς θά σημειώσω, ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ ἔβαλε ἕνα περιορισμό: νά τοκίζουν στούς ξένους καί ὄχι στούς ὁμοφύλους των.

Ἀπεναντίας ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἱστορία κυριάρχων. Εἴμεθα λαός αὐτοκρατορικός. Ἔθνος κοσμοκρατόρων. Πελασγική αὐτοκρατορία. Μινωϊκή, Μυκηναϊκή, ἡρωϊκοί χρόνοι, χρυσοῦς αἰών, Ἀλεξανδρινή, Ἑλληνιστική, Βυζαντινή μέ ἀντιστοίχους πολιτισμούς π.χ. Μινωϊκόν, Μυκηναϊκόν, Ἑλληνιστικόν, Βυζαντινόν καί οἱ Ἕλληνες ἐπιβιώνουν ὄχι διότι τό θέλουν οἱ ξένοι, ἀλλά εἰς πεῖσμα τῶν ξένων. Τό γεγονός ὅτι μόνον ἐμεῖς ἐκάναμε τόσας αὐτοκρατορίας καί τοὐλάχιστον πέντε φοράς ὑπήρξαμε κοσμοκράτορες μᾶς γεμίζει **ἐθνικήν ὑπερηφάνειαν**. Εἷς λαός κυριάρχων -ὅπως ἐμεῖς- ἔχει τήν αἴσθησιν τῆς **φυλετικῆς του ὑπεροχῆς**, χάριν στήν ὁποίαν ἐπεκράτησε τοῦ κόσμου, ὄχι μόνον δυναμικῶς, ἀλλά καί πολιτιστικῶς. Εἴμεθα οἱ πρωτοδημιουργοί τοῦ πολιτισμοῦ καί τό κατόρθωμά μας αὐτό οἱ σημῖται ἀγωνίζονται λυσσωδῶς νά μειώσουν. Μάταιος ὁ κόπος των. Ὅσας βιβλιοθήκας μας καί νά ἐπυρπόλησαν, ὅσας παραποιήσεις καί νά ἔκαναν, ὅσας ψευδολογίας καί νά διέσπειραν ἡ ἀλήθεια παραμένει ἀναλλοίωτος, παντοτεινή: *Ἐδημιουργήσαμεν τόν ἀνθρώπινον πολιτισμόν*. Εὐλόγως τόν αὐτοκρατορικόν Ἑλληνικόν λαόν, τόν γεννήτορα τοῦ πολιτισμοῦ τόν φθονοῦν οἱ ὁποιοιδήποτε βάρβαροι ὑπάνθρωποι.

Τό ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ἁπλοί κτηνοτρόφοι οἰκογενειακῶς τό γνωρίζομεν ἀπό τάς περιγραφάς, ἀλλά καί ἀπό ὁμολογίαν τῶν ἰδίων. Ὅταν π.χ. ὁ Φαραώ εἶδε τούς ἀδελφούς τοῦ Ἰωσήφ τούς ἠρώτησε

τί ἐργασίαν κάνουν. Εἴμεθα ποιμένες προβάτων τοῦ ἀπήντησαν καί ἐμεῖς καί οἱ πατέρες μας: *«καί εἶπε Φαραώ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ τί τό ἔργον ὑμῶν; οἱ δέ εἶπαν τῷ Φαράῳ ποιμένες προβάτων οἱ παῖδες σου, καί ἡμεῖς καί οἱ πατέρες ἡμῶν»* («Γένεσις», ΜΖ, 3).

Πράγματι ἡ Π.Δ. ὑπερχειλίζει ἀπό ποιμένας προβάτων, βοῶν, καμήλων, κριῶν, ὄνων καί ἐριφίων, πού ἀποτέλουν τήν μοναδικήν ἀπασχόλησιν τῶν Ἑβραίων. Προσέξατε ὅτι αἱ πολιτισμικαί λέξεις-ἔννοιαι π.χ. φιλοσοφία, ἐπιστήμη, γλυπτική, ζωγραφική, θέατρον, ἀθλητισμός, πολιτική, ἀρχιτεκτονική κ.τ.λ. ἀπουσιάζουν ἀπό τήν Π.Δ.

Ὁ Ἑβραῖος φιλόσοφος, ὁ Ἑβραῖος ἐπιστήμων, ὁ Ἑβραῖος ἠθοποιός, ὁ Ἑβραῖος ἀθλητής κ.τ.λ. δέν ὑπάρχουν, διότι οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι ἦσαν κτηνοτρόφοι καί ὄχι κάτι περισσότερον. Κι ὁ Θεός των, ὁ Ἰεχωβᾶ, ἀποκλειστικός Θεός τῶν Ἑβραίων («Ἔξοδος» Θ, 1) εἶναι Θεός κτηνοτρόφων, δι' αὐτό συνεχῶς ἀσχολεῖται μέ ψησίματα κριῶν, βοδιῶν κ.τ.λ. Ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας ἦτο ἀδύνατον οἱ Ἑβραῖοι νά ἀναπτύξουν πολιτισμόν, πέραν τῆς κτηνοτροφίας.

Ὅσοι ἐμελέτησαν τάς σχέσεις Ἑλλήνων καί Ἑβραίων θά ἐξακριβώσουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ἠσχολήθησαν μέ τούς Ἑβραίους. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς μας τούς ἀγνοοῦν. Οἱ ἱστορικοί μας οὔτε κἄν τούς μνημονεύουν. Ἄλλωστε τί ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι, διά νά ἀσχοληθοῦν οἱ κοσμοκράτορες Ἕλληνες μαζί των;

Φαντάζεσθε ὅτι εἶναι ποτέ δυνατόν εἷς λαός, ὁ ὁποῖος οἰκοδομεῖ πολιτισμούς, μέ ἐπιστήμας, τέχνας, φιλοσοφίαν κ.τ.λ. εἷς λαός, ὁ ὁποῖος ὀργανώνει αὐτοκρατορίας νά ἀσχοληθῇ μέ μερικάς χιλιάδας κτηνοτρόφων, πού ἐπί 40 χρόνια προσεπάθουν νά ἐξέλθουν κάποιας μικρᾶς ἐρήμου, διότι δέν ἐγνώριζαν τόν προσανατολισμόν;

Ἀπεναντίας οἱ Ἑβραῖοι ἠσχολήθησαν μέ τούς Ἕλληνας, τούς ὁποίους ἐπεδίωξαν νά καταστρέψουν ὄχι βεβαίως μέ πολεμικήν σύγκρουσιν (θά ἦτο γελοῖον, ἔναντι τῶν πολεμιστῶν Ἑλλήνων νά ἀντεπαρατάσσετο ὁ σημιτικός ὄχλος) ὄχι βεβαίως μέ πολιτισμικήν ἀναμέτρησιν (θά ἦτοι γελοιοδέστατον νά συγκριθοῦν οἱ ἀλλεπάλληλοι Ἑλληνικοί πολιτισμοί, μέ τούς Ἑβραίους γιδοβοσκούς) ἀλλά πότε συμμαχοῦντες μέ ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδος π.χ. Πέρσας, Τούρκους κ.ἄ., πότε μέ συνωμοσίας καί πότε μέ σκευωρίας ὑπονομεύουν τόν Ἑλληνισμόν.

Δέν εἶναι Ἑλληνικόν τό παραπονεῖσθαι. Ἀλλά θά διαμαρτυρηθῶ

πάλιν καί πάλιν, πού κρύπτουν τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Θά σᾶς ἀναφέρω μερικάς χαρακτηριστικάς περιπτώσεις τῆς ἐγκληματικῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, μέ ἀκριβεῖς παραπομπάς.

Μετά τήν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ Ἑβραῖοι ἐθησαύρισαν ἀπό τό δουλεμπόριον τῶν Ἑλληνοπαίδων:

> «Ἐπί τρεῖς ἡμέρας (1453, 29-31 Μαΐου) ἐπεκράτησαν σφαγαί, λεηλασίαι, αἰχμαλωσίαι καί παντός εἴδους ἄλλαι βιαιοπραγίαι ἐν τῇ καταλειφθείσῃ πόλει. Λέγεται ὅτι τότε περί τάς 60 χιλιάδας Ἑλλήνων καί Λατίνων περιῆλθον εἰς τουρκικήν αἰχμαλωσίαν.
>
> Ἐξ αὐτῶν πολλοί ἐπωλήθησαν εἰς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι κατά τήν Ἅλωσιν καί μετ' αὐτήν πολύ ἐπλούτισαν μετερχόμενοι τήν ἐμπορίαν τῶν σκλάβων, ἔχοντες ἰδίαν συνοικίαν εἰς τόν Γαλατᾶ καί ἰδίαν «παλαιάν Ἑβραϊκή σκάλαν», κειμένην πιθανώτατα πλησίον τοῦ Βαλούμ-Παζάρ».
>
> *(Εγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ, τόμος 11ος, σελ. 897 λ. «Κωνσταντινούπολις»)*

Τόν ἰδιοτελῆ μισελληνικόν φιλοτουρκισμόν τῶν Ἑβραίων κατήγγειλαν πολλοί συγγραφεῖς, π.χ.:

> «οἱ Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν ὑποδειγματικοί ὑπήκοοι τοῦ Πατισάχ. Εὐκαιρία δέν ἔχασαν γιά νά τοῦ κάνουν τό χατήρι, ὅταν ἐμεῖς σερνόμασταν στῆς δουλείας τά χώματα». (Γ. Ιωάννου, *«Καθημερινή»*, 7-3-1976)

Κατά τήν Τουρκοκρατίαν οἱ Ἑβραῖοι ὑπεκίνουν τούς Τούρκους ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν: Ὁ Ἀκαδημαϊκός Δ. Μπαλάνος (*«Μεγάλαι μορφαί τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας»* Ἀθ. 1942, σελ. 21) παρατηρεῖ:

> «Καί οἱ Ἰουδαῖοι δ' οὐκ ὀλίγον συνέβαλλον εἰς τήν κατά τῶν χριστιανῶν ἐχθρότητα...»

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπί Τουρκοκρατίας ἔγιναν σύμβουλοι καί κατάσκοποι τῶν Τούρκων «ἀπό τόν κύκλον τους (τῶν Ἑβραίων) ἀναδειχθήκανε

σύμβουλοι καί κατάσκοποι» (Δ. Δανιηλίδης: «Ἡ νεοελληνική κοινωνία καί οἰκονομία» ἔκδ. «Σαμαρόπουλος», Ἀθ. 1943, σελ. 215).

Ἐπί Τουρκοκρατίας, οἱ Ἑβραῖοι κατέλαβαν πολιτικά ἀξιώματα, πού ἐξεμεταλλεύοντο οἰκονομικῶς καταπιέζοντες τούς Ἕλληνας π.χ. ὁ Ἰωσήφ Ναζῆς:

«ΝΑΖΗΣ, δόν Ἰωσήφ, διάσημος Ἑβραῖος τραπεζίτης καί οἰκονομικός παράγων τῆς ἐποχῆς του, γεννηθείς τό 1525 εἰς Πορτογαλίαν. Ἐπεδόθη εἰς τραπεζιτικάς καί ἄλλας ἐπιχειρήσεις εἰς Βέλγιον, Ἰταλίαν καί Γαλλίαν καί χάρις εἰς τό ἐπιχειρηματικόν του πνεῦμα ἐσχημάτισε τεραστίαν περιουσίαν. Κατώρθωσε νά προσελκύση τήν εὔνοιαν τῶν διαφόρων βασιλικῶν οἴκων τῆς Δύσεως καί μέ τήν αὔξησιν τῆς ἰσχύος καί τῆς ἐπιρροῆς του ἤρχισε νά καλλιεργῆ τολμηρά σιωνιστικά σχέδια. Ὁ Ναζῆς εἶχεν ἐκχριστιανισθῆ βιαίως, μή δυνάμενος ὅμως νά ὑποκρίνεται τόν χριστιανόν, μετέβη καί ἐγκατεστάθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου, ὡς Ἰουδαῖος πλέον, χάρις εἰς τήν φιλίαν τοῦ σουλτάνου Σουλεϊμάν Β΄ ἀπέβη ταχέως ὁ ρυθμιστής τῆς οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς τῆς Τουρκίας, ἐρχόμενος εἰς ἀπ᾽ εὐθείας ἐπαφήν μέ τάς εὐρωπαϊκάς κυβερνήσεις καί τούς βασιλεῖς τῆς Δύσεως.

Ἀφοῦ ἀπέτυχεν εἰς τάς προσπαθείας του νά ἱδρύση ἰουδαϊκήν ἑστίαν εἰς τήν Παλαιστίνην, ἔλαβε παρά τοῦ σουλτάνου ὡς τιμάριον τήν Νάξον, Ἄνδρον, Μῆλον καί ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου, μέ τόν τίτλον τοῦ δουκός. Κατά τό διάστημα τῆς δεκατριετοῦς ἡγεμονίας του οὐδέποτε ἐπεσκέφθη τάς νήσους του, ἀλλ᾽ ἐκυβέρνα αὐτάς ἀπό τό μεγαλοπρεπές δουκικόν παλάτιόν του τοῦ Πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἔζη μέ ἡγεμονικήν ἐθιμοτυπίαν, ἐξερχόμενος πάντοτε συνοδεία ἐνόπλων. Τήν τοπικήν διοίκησιν τοῦ τιμαρίου του ἤσκει ὁ τοποτηρητής του Φραγκίσκος Κορονέλλος.

Ὁ Νάζης ἐμηχανορράφει διαρκῶς εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν κατά τῆς Βενετίας καί ἐπέτυχε νά ἐξωθήση τόν σουλτάνον εἰς τήν κατάκτησιν τῆς Κύπρου. Ὁ Νάζης, ἡ δύναμις τοῦ ὁποίου εἶχε μειωθεῖ ἀπό τοῦ θανάτου τοῦ Σελίμ (1574), ἀπέθανε τό 1579, τό δέ δουκάτον του προσηρτήθη εἰς τήν Τουρκίαν».

*(Εγκυκλοπαίδεια **ΗΛΙΟΣ**, τόμ. 14ος, σελ. 300, λ. «Νάζης»)*

Προσθέτω ὅτι ὁ Νάζης μετέβαλε τό ὄνομά του καί στά ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς ἀναφέρεται ὡς Φράνκ Μπέϋ Ὀγλοῦ. Ὅταν ἀπέθανε τήν θέσιν του ἐπῆρε ἕνας ἄλλος Ἑβραῖος ὀνόματι Σολομών Νάθαν Ἀσκενάζυ πού μετωνομάσθη εἰς Ἀλαμάν Ὀγλοῦ:

«Ὁ Ἰωσήφ Νάζι τούς συνήντησε ἐκεῖ τό 1554 καί ἀμέσως ἀπεκάλυψε ὅτι ἀνῆκε στήν ἰουδαϊκή πίστη. Κατά τά ἑπόμενα χρόνια ἔγινε διάσημος ὡς ἔμπορος εἰδικευμένος στό ἐμπόριο τῶν κρασιῶν καί ὡς ἔμπιστος διπλωματικός σύμβουλος τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καί ὡς γενναιόδωρος προστάτης τῶν ἑβραϊκῶν φιλολογικῶν κύκλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς Θεσσαλονίκης. Τουρκικά ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς τόν ἀναφέρουν ὡς Φράνκ Μπέϋ Ὀγλοῦ γιά τούς κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν ἁπλῶς ὁ «Μέγας Ἑβραῖος». Μία περίοδος σημαντικῆς ἐπιρροῆς καί ἰσχύος ἄρχισε μέ τήν ἀνάρρηση στό θρόνο τοῦ φίλου καί προστάτου του Σελίμ τοῦ ΙΙ, τό 1566. Ὁ Σελίμ τόν ὠνόμασε δούκα τῆς Νάξου, ἕνα τιμάριο πού περιλάμβανε μιά δωδεκάδα νησιῶν τοῦ Αἰγαίου μέ σημαντική ἐμπορική καί κάποια στρατηγική σημασία. Δημιούργησε ἕνα δίκτυο διπλωματικῶν καί ἐμπορικῶν ἐπαφῶν στήν Πολωνία, στή Μολδαβία καί στή Βλαχία. Ἀργότερα ὁ Σελίμ τοῦ παραχώρησε τό μονοπώλιο τῆς εἰσαγωγῆς κρασιῶν στήν Κωνσταντινούπολη. Στήν αὐλή ἦταν ἐξέχον μέλος τοῦ φιλοπολέμου κόμματος, πού διατηροῦσε τήν παράδοση τοῦ Χαϊρεδίν Βαρβαρόσσα, κηρύσσοντας ἀδιάκοπες ἐχθροπραξίες ἐναντίον ὅλων τῶν καθολικῶν μεσογειακῶν δυνάμεων. Ἀπέβλεπε στό θρόνο τῆς Κύπρου, ὅταν οἱ ὀθωμανικές δυνάμεις εἰσέβαλαν στή νῆσο τό 1570.

Ἡ ἐπιρροή τοῦ Ἰωσήφ Νάζι ἔπεσε μετά τή σύναψη εἰρήνης μέ τή Βενετία τό 1573, καί τό θάνατο τοῦ Σελίμ, τό 1574, ὁπότε ἀποτραβήχτηκε σ' ἕνα βίο, τόν ὁποῖο ὁ βιογράφος του Σέσιλ Ρόθ ἀποκαλεῖ «χρυσωμένη ἀφάνεια», στό παλάτι του στό Μπελβεντέρε, ἐπάνω στό Βόσπορο. Τόν ρόλο του ὡς αὐλικοῦ, ἐπιχειρηματία καί συμβούλου γιά τήν ἐξωτερική πολιτική ἀνέλαβε ἀμέσως ἕνας ἄλλος Ἑβραῖος, ἕνας πρόσφυγας γερμανικῆς καταγωγῆς, ὁ Σολομών Νάθαν Ἀσκενάζι, ὁ Ἀλαμάν Ὀγλοῦ γιά τούς Τούρκους χρονικογράφους».

*(Paul Coles: **«Οἱ Ὀθωμανοί στήν Εὐρώπη»**, ἐκδ. ΔΕΚ/ΓΕΣ ἀρ. 106, σελ. 215-218)*

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπρόδωσαν τόν δυναμικόν ἐπίσκοπον Τρίκκης Διονύσιον, ὁ ὁποῖος ἐπανεστάτησε κατά τῶν Τούρκων:

> *«Τήν νύκταν λοιπόν τῆς 10ης πρός τήν 11ην Σεπτεμβρίου 1611 ἐπί κεφαλῆς 800 χωρικῶν ἀόπλων ἐπί τό πλεῖστον ... ἐπέδραμε κατά τῶν Ἰωαννίνων, προέβη εἰς σφαγάς τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνυπόπτων Τούρκων καί ἐπυρπόλησε τό κτίριον τοῦ τοπάρχου Ὀσμάν Πασᾶ. Οἱ Τοῦρκοι ἔνοπλοι ὄντες, ἄν καί κατ' ἀρχάς κατεθορυβήθησαν, τούς ἔτρεψαν εἰς φυγήν καί ἐφόνευσαν πολλούς, ὄχι μόνον ἀπό τούς ἐπαναστάτας ἀλλά καί ἀπό τούς Χριστιανούς κατοίκους τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Διονύσιος ἀπομείνας μόνος κατέφυγε εἰς τό κάτωθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου σπήλαιον. Καί σήμερον «τρύπα τοῦ σκυλοσόφου» καλούμενον ἵνα κρυβῆ. Τῇ προδοσίᾳ ὅμως τῶν Ἑβραίων τό χρονικόν ἀναγράφει καί ἡ παράδοσις διασώζει συλληφθείς ἐξεδάρει ζῶν, τό δέ δέρμα του «γεμίσαντες ἄχυρον τό περιέφερον ἀπό πόλιν εἰς πόλιν καί τέλος εἰς αὐτήν τήν Κωνσταντινούπολιν...»*
>
> (**Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια «ΠΥΡΣΟΣ»**, *τόμος Θ', σελ. 406 λ. «Διονύσιος ὁ σκυλόσοφος»*)

Ἰδού τό γεγονός τῆς συλλήψεως καί μαρτυρικῆς θανατώσεως τοῦ Διονυσίου, καθώς παρατίθεται, στό Ἱστορικόν Δοκίμιον, ὑπό τόν τίτλον «Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς» (Ἀθ. 1896, σελ. 213) τοῦ ἱστορικοῦ Κωνσταντίνου Σάθα, πού ἔζησε στήν περίοδο 1842-1914 ὥστε νά μή χαρακτηρισθῆ Ναζί:

> *«Ὁ δὲ τῆς ἀποστασίας ἀρχηγὸς Διονύσιος, ὡς ἤκουσε τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν Τούρκων καὶ εἶδε τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ σκορπισθέντας, ἔφυγε καὶ ἐλθὼν ἐκρύφθη εἰς τὸ σπήλαιον τῆς ἐκκλησίας Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅπου τώρα κεῖται τὸ τζαμὶ τοῦ Ἀσλὰν πασᾶ· ἔγινε δὲ μεγάλη περὶ αὐτοῦ ζήτησις, καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἐδυνήθη νὰ τὸν εὕρῃ παρὰ τὸ μισόχριστον τῶν Ἰουδαίων γένος, οἱ ὁποῖοι φέροντές τον δέσμιον τὸν παρέδωσαν εἰς τοὺς κριτάς, καὶ διὰ προσταγῆς τῶν ἀρχόντων Τούρκων, χωρὶς τινος ἐξετάσεως, τὸν ἔγδαραν ζωντανόν, καὶ γεμίσαντες τὸ δέρμα του ἄχυρον τὸ περιέφεραν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ τέλος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν».*

Μαζί μέ τόν Διονύσιον συνελήφθησαν καί πολλοί στρατιῶται του,

τούς όποίους οί Τοῦρκοι ἠθέλησαν νά σκοτώσουν, ἀλλά δέν τούς ἄφησαν οί 'Εβραῖοι! οί όποῖοι -ἀπίστευτον- ἐζήτησαν ἀπό τούς Τούρκους τούς αἰχμαλωτισθέντας Ἕλληνας, διά νά τούς βασανίσουν, μέχρις ὅτου θανατωθοῦν. Τόσον μῖσος ἐναντίον μας. Ἔτσι ἄλλους ἐσούβλισαν, ἄλλους ἔκαυσαν, ἄλλους ἐκρέμασαν εἰς τσιγγέλια κ.τ.λ.

«Ὅσοι δὲ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ ἐσυλλήφθησαν, τούτους ἐπαρακίνησαν οἱ 'Εβραῖοι τοὺς Τούρκους νὰ μὴ τοὺς θανατώσουν, ἀλλὰ νὰ τοὺς δώσουν διαφόρους κολάσεις καὶ βασάνους, ἕως οὗ εἰς αὐτὰς ἀποθάνωσι· καὶ οὕτως ἐπειδὴ οἱ βάρβαροι τοὺς παρέδωσαν πρὸς τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους, τὸ πονηρὸν γένος ἄλλους μὲν ἐσούβλισε καὶ ζωντανοὺς ἔψησεν, ἄλλους δὲ εἰς πυρκαϊὰν κατέκαυσεν, ἄλλους ἀπὸ κρεάγρας ἐκρέμασε, καὶ πρὸς ἄλλους ἄλλα σκληρότατα μεταχειρίσθη μαρτύρια, τὰ ὁποία νὰ διηγηθῶ κατὰ μέρος ἀποφεύγω διὰ τὴν βαρβαρότητα αὐτῶν, ἕκαστος δὲ ἠμπορεῖ νὰ κρίνῃ, μανθάνων μόνον ὅτι οἱ 'Εβραῖοι εἶχαν εἰς τοῦτο πᾶσαν ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ ἐνθυμούμενοι εἰς πόσην ἦτον ἱκανοὶ νὰ φθάσουν ὠμότητα καὶ διὰ χάριν πρὸς τοὺς κρατοῦντας καὶ διὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς ἄσπονδον μῖσος των».

Δυστυχῶς αὐτάς τάς ἱστορικάς ἀληθείας, τάς ἔχουν ἀπαγορεύσει (!!) νά διδάσκωνται στά 'Ελληνικά σχολεῖα ὡς... ἀντισημιτικαί. Οἱ γραικύλοι, οἱ 'Εθνοπροδόται. Διότι ἔτσι τούς διατάσσει τό «πονηρόν γένος».

Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς παραποιήσεως τῆς 'Ελληνικῆς ἱστορίας καί συνεπῶς τῆς πνευματικῆς τυφλώσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ πρέπει νά κρεμασθοῦν κι ἄν αὐτό δέν μπορέσῃ νά τό κάνῃ τό κράτος θά εὑρεθοῦν Ἕλληνες νά ἐκτελέσουν τούς προδότας. Φίλοι μοῦ λέγουν «Μή γράφῃς ἔτσι διότι προκαλεῖς....». Ἔτσι θά γράφω, ἐπειδή ἔτσι αἰσθάνομαι κι ἀκόμη δέν σκοπεύω νά περιορισθῶ, εἰς λόγια καί γραψίματα. Ὅταν πρόκειται διά τήν 'Ελλάδα οὐδεμία σκοπιμότης, οὐδείς φόβος μέ σταματᾶ. 'Από τότε καί πρίν οἱ 'Εβραῖοι εἶχαν, ἀπό τούς Τούρκους «πᾶσαν ἐξουσίαν» καί ὁ 'Εβραιοτουρκισμός συνεχίζεται, ἐπί τῶν ἡμερῶν μας. Μόνον ἄσχετοι ἤ ὕποπτοι ἀγνοοῦν, ὅτι οἱ 'Εβραῖοι ὑποδαυλίζουν, ὑποκινοῦν τούς Τούρκους ἐναντίον μας τώρα, ὅπως τότε.

'Ακόμη χειρότερα διέπραξαν εἰς βάρος τοῦ 'Αγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ (1714-1779) ὁ ὁποῖος γνωρίζων τό ποιόν καί τάς ἐπιδιώξεις τῶν 'Εβραίων:

«παρήνει τούς Χριστιανούς νά άπέχωσι πάσης κοινωνίας καί συναλλαγῆς πρός τούς Ἰουδαίους».

*(Σπ. Ἀραβαντινός: **«Ἱστορία Ἀλῆ Πασᾶ»** ἐκδ. «Πύρρος» τόμος 1ος, Ἀθ. 1895, σελ. 30)*

Ἐν τέλει «ἕνεκα διαβολῶν Ἰσραηλιτῶν» (ἔνθ. ἀνωτ.) οἱ Τοῦρκοι (Κούρτ πασᾶς) ἀφοῦ ἐπληρώθησαν ἀπό τούς Ἑβραίους ἐθανάτωσαν τόν Κοσμᾶ, ὁ ὁποῖος τήν 2-3-1779 ἔγραφε εἰς ἐπιστολήν πρός τόν ἀδελφόν του Χρύσανθον:

«Δέκα χιλιάδες Χριστιανοί μέ ἀγαπῶσι καί ἕνας μέ μισεῖ. Χίλιοι Τοῦρκοι μέ ἀγαπῶσι καί ἕνας ὄχι τόσον. Χιλιάδες Ἑβραῖοι θέλουν τόν θάνατόν μου καί ἕνας ὄχι.

Ὁ σός ἀδελφός
Κοσμᾶς ἱερομόναχος»

*(Χ. Κοντοῦ: **«Ἐφημ. τῶν φιλομαθῶν»** τόμ. ΙΕ΄, 1867, σελ. 1413 καί εἰς Φ. Μιχαλόπουλο: «Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός», σελ. 110)*

Τό Ἑβραϊκό μῖσος κατά τοῦ Κοσμᾶ ἐξεδηλοῦτο μέ φοβεράν κακίαν. Δέν τόν ἄφηναν οὔτε νά ὁμιλήσῃ. Ὅταν μετέβη στήν Κέρκυρα:

«Οἱ Ἑβραῖοι, πού χιλιάδες ἀπ' αὐτούς κατοικοῦσαν στό νησί, ἐπιστρατεύθηκαν καί μοίρασαν χρήματα στούς μπράβους γιά νά χτυπήσουν τόν κόσμο. Ἤξεραν πώς ὁ Κοσμᾶς τούς εἶχε κηρύξει τόν πόλεμο. Ὅταν ἐπί τέλους ὁ ἱεροκήρυκας βγῆκε ἀπό τό κάστρο, ὁ λαός τόν συνώδευσε ὡς τό Μαντοῦκι, ὅπου ἔμεναν Μανιάτες πάροικοι, φημισμένοι γιά τήν παλληκαριά τους σ' ὅλη τήν Κέρκυρα. Τ' ἀπόγευμα κήρυξε ὁ Κοσμᾶς καί συνεπῆρε τά πλήθη. Ἀλλ' ὅταν ἔστρεψε τό λόγο ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καί τῶν πλουσίων κι ἰδίως ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, στρατιῶτες κι ἄλλα πληρωμένα στοιχεῖα ὅρμησαν ἐναντίον του. Ἔγινε πάλη καί τό πουκάμισο τοῦ ἁγίου σχίστηκε. Ὁ λαός κυριάρχησε καί οἱ στρατιῶτες ἀποτραβήχτηκαν. Τότε ὁ πρεβεδοῦρος ▶

παρακάλεσε τόν Κοσμᾶ νά ἀναχωρήσει, προσφέροντας ὁ ἴδιος πλοῖο. Βλέποντας τήν ἐξαγρίωση καί τό φανατισμό τῶν λαϊκῶν στοιχείων ὁ Κοσμᾶς ἀποφάσισε νά φύγει τή νύκτα χωρίς πομπή. Τά ξεσχισμένα κομμάτια τοῦ πουκαμίσου του μ' εὐλάβεια τά πῆραν οἱ χωρικοί καί τά διαφύλαξαν μέσα σέ χρυσή θήκη, ὅπου βρίσκονται σήμερα σ' ἐξοχική ἐκκλησιά καί θεωροῦνται θαυματουργά».

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 94) καί ἀλλοῦ:

«Κήρυττε ἀνύποπτος ἔξω ἀπό τό Τεπελένι, ὅταν οἱ Τοῦρκοι τῆς Πόλεως μιλημένοι ἀπό τούς Ἑβραίους καί τούς ἀνθρώπους τοῦ Κούρτ πασᾶ διέλυσαν βίαια τή συγκέντρωση κι ἐπεχείρησαν νά κακοποιήσουν τόν ἱεροκήρυκα».

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 118).

Στή βιογραφία του, πού προανέφερα διαβάζετε συχνῶς φράσεις, ὅπως «οἱ Ἑβραῖοι τόν ἔβλεπαν μ' ἐχθρότητα καί μῖσος» (σελ. 86), «ὁ φανατισμός καί τό μῖσος τῶν Ἑβραίων» (σελ. 103). Ἀλλά κι ὁ Κοσμᾶς δέν ὑπεχώρησε. Στά κηρύγματά του ὑπῆρξε κεραυνός ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων:

«Τώρα ἔχω μάτια νά βλέπω τόν Ἑβραῖον; Ἕνας ἄνθρωπος νά μέ ὑβρίζῃ, νά φονεύσῃ τόν πατέρα μου, τή μητέρα μου, τόν ἀδελφόν μου καί ὕστερα τό μάτι νά μοῦ βγάλῃ, ἔχω χρέος ὡσάν χριστιανός νά τόν συγχωρήσω. Τό νά ὑβρίζει ὅμως τόν Χριστόν μου καί τήν Παναγίαν μου δέν θέλω νά τόν βλέπω. Καί ἡ εὐγένεια σας πῶς σᾶς βαστᾶ ἡ καρδιά νά κάνετε πραγματείας μέ τούς Ἑβραίους; Ἐκεῖνος, ὅπου συναναστρέφεται μέ τούς Ἑβραίους, ἀγοράζει καί πωλεῖ, τί φανερώνει; Φανερώνει καί λέει πώς καλά ἔκαμαν οἱ Ἑβραῖοι καί ἐθανάτωσαν τούς προφήτας καί ὅλους τούς καλούς. Καλά ἔκαμαν καί κάμουν νά ὑβρίζουν τόν Χριστόν μας καί τήν Παναγίαν μας. Καλά κάνουν ▶

καί μᾶς μαγαρίζουν. Λοιπόν μήν ἀγοράζετε τίποτε ἀπό αὐτούς. Ταῦτα διατί σᾶς τά εἶπα χριστιανοί μου; Ὄχι διά νά φονεύετε τούς Ἑβραίους καί νά τούς κατατρέχετε, ἀλλά νά τούς κλαίετε».

*(«**Διδαχαί Κοσμᾶ**» ἐκδ. «Ἀποστολιά» 1897 σελ. 63)*

Τελικῶς «οἱ Ἑβραῖοι ἐπῆγαν εἰς τόν Κούρτ-Πασᾶν καί τοῦ ἔδωσαν πολλά πουγγιά γιά νά τόν θανατώση» («Βίος Κοσμᾶ» Βενετία 1814, σελ. 28).

Συγκεκριμένως οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρωσαν τόν Τοῦρκο δολοφόνο μέ 20.000 γρόσια.

Τό πτῶμα τοῦ ἀπαγχονισθέντος Ἁγίου τό ἔρριξαν εἰς ἕναν ποταμόν μέ μιά πέτρα δεμένη στό λαιμό, ὅπως ἀργότερον ἔκαναν στόν πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄.

Ἕνας εὐσεβής Ἕλλην τό ἀνέσυρε καί τόν ἔθαψαν στόν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου στό χωριόν Καλικόνταση.

Ὅποιο βιβλίο διαβάσετε, διά τούς Τούρκους θά συναντήσετε δίπλα τους καί τούς Ἑβραίους:

«Ἑβραϊκές οἰκογένειες, εἶχαν ἀπό πολύ καιρό ἀσπασθεῖ τό Ἰσλάμ καί κατεῖχαν τήν ἐποχή τοῦ Σουλτάνου ὑψηλές θέσεις...»

*(Φ. Βέμπερ «**Ὁ ἐπιτήδειος οὐδέτερος**» ἐκδ. Γ.Ε.Σ. Ἀθ. 1985 σελ. 50)*

Φυσικά οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶχαν πραγματικῶς ἀλλαξοπιστήσει, ἀλλά φαινομενικῶς, χάριν τοῦ κέρδους προσεποιοῦντο τούς μουσουλμάνους.

Στό περιβάλλον τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ εὑρίσκοντο πολλοί Ἑβραῖοι ὅπως: «Μωσάκης ὁ Ἑβραῖος.... Ραφαήλ Κοέν» κ.τ.λ. (Ἀραβαντινός: «Ἱστορία τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ», τόμος Β, σελ. 367, 472, ὑπ. 4).

Ἡ ἀτιμία τῶν Ἑβραίων ἀποδεικνύεται κι ἀπό ἕνα ἐνδεικτικόν γεγονός. Κάποιος Ἰουδαῖος ἀφοῦ διηυκόλυνε τόν ἐρωτικόν δεσμόν μιᾶς Ὀθωμανίδος μ' ἕναν Ἕλληνα, κατόπιν τούς ἐπρόδωσε, μέ συνέπειαν νά συλληφθοῦν καί νά θανατωθοῦν, μέ λιθοβολισμόν.

«Αἱ συνεντεύξεις τῶν δύο ἐραστῶν διηυκολύνοντο ὑπότινος Ἑβραίου ὅστις, ἄξιος ὄντως ἀπόγονος τοῦ Ἰσκαριώτου προύδωσεν αὐτούς».

(Σ. Ἀραβαντινός ἔνθ. ἀνωτ., τόμ. Β', σελ. 375 ὑπ. 1)

Οἱ Ἑβραῖοι ἔδρασαν κατά τῶν Ἑλλήνων κι ὡς φοροεισπράκτορες καί κερδοσκόποι:

«Βεβαίως, ὁ Ἀλής δέν εἶχε χασταστῆ γενναιόδωρος λόγῳ τῆς ἡλικίας.

Αὐτοστιγμεί διέταξε τόν ἐπί κεφαλῆς τῆς ὑπηρεσίας ἀνεφοδιασμοῦ Ἑβραῖον νά αὐξήσῃ τάς τιμάς τῶν τροφίμων!»

*(«**Ἑστία**», 28 Μαρτίου 1978)*

Διά νά εἶναι ἀρεστοί στούς Τούρκους ἔκαναν τά πάντα δι' αὐτούς, ἀπό χορευταί, μέχρι προφῆται.

Πράγματι ἀναφέρεται εἷς Ἑβραῖος, ὁ ὁποῖος ἐπροφήτευσεν τό μέλλον τοῦ Σουλτάνου Μουράτ Γ':

«ἕνας Ἑβραῖος ἀπό τήν Θεσ/νίκη προφήτευσε τό μέλλον...»

(Δ. Δανιηλίδης, ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 210)

Μέ τήν κήρυξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 οἱ Ἑβραῖοι ἔδειξαν ἀπίστευτον ἀγριότητα κατά τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Λάμπρος Κουτσονίκας κατήγετο ἐξ οἰκογενείας πολεμιστῶν τοῦ Σουλίου. Ὁ ἴδιος ἔλαβε μέρος στήν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καί κατόπιν ἀποσυρθείς, στήν Εὔβοιαν συνέγραψε, βάσει τῶν ἀπομνημονευμάτων του τήν «Γενικήν Ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως», ὅπου διαβάζομεν («Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν '21» ἔκδ. «Κοσμαδάκη», τόμ. 6ος, σελ. 91):

> *«οἱ δὲ θρασύδειλοι ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἰουδαῖοι τῆς Θεσσαλονίκης τρέχοντες, αὐθορμήτως ἐγένοντο δήμιοι, σφάζοντες ὡς ζῶα τοὺς ἀνθρώπους. Φρίκη κατελάμβανε πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν διὰ τὰς τρομερωτάτας ἀνοσιουργίας αὐτῶν, καὶ ἐν τούτοις οὐδεμία τῶν βαρβάρων ἐκείνων ψυχῶν ἐλάμβανε τὸ ἐλάχιστον αἴσθημα οἴκτου».*

Ὁ Κουτσονίκας δέν ἦτο βεβαίως Ναζί. Ἡ περιγραφή του νά προσεχθῆ ἰδιαιτέρως. Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης μᾶς «ἔσφαξαν ὡς ζῶα». Ἐμεῖς τούς ἀνεγείρομεν μνημεῖα καί οἱ πολιτικάντηδες τούς τιμοῦν. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι κατεδίκασαν τάς σφαγάς, πού διέπραξαν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε!

Δυστυχῶς στήν ἐκπαίδευσιν δέν ἀναφέρουν «τάς τρομερωτάτας ἀνοσιουργίας τῶν βαρβάρων ψυχῶν» τῶν Ἰουδαίων. Διατί; Δέν ἀπορεῖτε; Φυσικά, διότι τήν Ἑλληνικήν ἐκπαίδευσιν τήν ἐλέγχουν οἱ Ἑβραῖοι. Τό θέλετε αὐτό; Προφανῶς ὄχι. Τί κάνετε; Τίποτε. Κι ἐνῶ δέν γνωρίζετε τήν Ἑλληνικήν ἱστορίαν, γνωρίζετε τό Ἄουσβιτς καί τιμᾶτε, ἕνα Ἑβραϊκόν ψεῦδος.

Ἐπί τοῦ ἰδίου θέματος διαβάζομεν ἀλλοῦ:

> *«Κατά τήν καταστροφήν τῆς Νάουσας, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1822, ἀπό τόν Ἀβδούλ Ἀμπούδ, ἑξακόσιοι Ἑβραῖοι, πού ἀκολουθοῦσαν τό ἀσκέρι τοῦ αἱμοβόρου Τούρκου πασᾶ, ἀποτελέσανε πραγματικό σῶμα δημίων καί βασανιστῶν. Ἀπερίγραπτα εἶναι τά ὅσα ἔκαναν στόν ἄμαχο πληθυσμό τῆς μαρτυρικῆς αὐτῆς πόλεως».*
>
> (Χ. Σταυρόπουλος: **«Λεξικό Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821»** τόμ. Β', σελ. 65, λ. «Ἑβραῖοι»)

Διά τάς σφαγάς τῆς Ναούσης ἐπί Τουρκοκρατίας ὁ Ἰωάννης Βασδραβέλλης γράφει («Ἡ Νάουσα, κατά τόν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας», Ἀθ. 1952, σελ. 41): *«καί ὅπως γράφει ὁ ζήσας κατά τήν ἐπανάσταση ἱστορικός Σπυρ. Τρικούπης κι ἐπιβεβαιοῦν κι οἱ ξένοι πρόξενοι τῆς Θεσσαλονίκης μέ τίς ἐκθέσεις των, οἱ Ἑβραῖοι πρό παντός πού ἀκολουθοῦσαν τόν Τουρκικό στρατό ἀπ' τήν Θεσσαλονίκη*

ἕλκοντες ἐκ τῆς πόλεως τούς Χριστιανούς ἐρροπάλιζον κατά κεφαλῆς καί πίπτοντας ἔσφαζον αὐτούς».

Ἡ ἀνθρωποσφαγή τῶν Ἑλλήνων ἀπό τούς Ἑβραίους ἔλαβε μέρος στό λεγόμενον Κιόσκι (σημερινή Πλατεία τῶν Ἡρώων) στήν εἴσοδο τῆς πόλεως. Ὁ μοναχός Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος ἐσώθη στό Γραμματικό περιγράφει εἰς διασωθέν χειρόγραφόν του (ἔνθ. ἀνωτ.) τήν σκηνήν ὡς ἑξῆς:

«...ὅλο τὸ Κιόσκι στρέμματα περίπου 20 μὲ ὑπὲρ τοὺς 10 πλατάνους, εἶχε μετασχηματισθῆ εἰς πανήγυριν κλαυθμῶνος, ἔνθεν ἀνθρωπομακελεῖον, ἔνθεν ἀγοραπώλησις αἰχμαλώτων, γυναικῶν, παίδων, διηρημένον εἰς πωλητὰς διαφόρους, ἕνας ἔχων τὴν μητέρα, ἄλλος τὰ τέκνα, ἔσκουζαν καὶ τσίριζαν τὰ παιδιά διὰ τὰς μάννας των, ἀλλ᾽ ἀδύνατον, διότι ἄλλος εἶχε τοὺς μέν, ἄλλος τοὺς δέ. Ἄς παύσωμεν αὐτὰ διότι τρέμει ἡ χείρ καὶ δακρύζουν οἱ ὀφθαλμοί ἄν θελήσῃ τίς νὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὰ διηγηθῇ...».

Αὐτά βεβαίως τά κείμενα δέν ἀναφέρονται στά σχολικά βιβλία, οὔτε στήν Πανεπιστημιακή ἐκπαίδευσι, διότι θεωροῦνται ἀντισημιτικά! Ἐάν ἀποκαλύψῃς τάς σφαγάς, πού διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι εἶσαι ἀντισημίτης. Ἔτσι τό νέο Ἑλληνικόν Κράτος τῶν γραικύλων τάς ἀποκρύπτει, διότι δέν συμφέρουν στούς Ἑβραίους. Ἐμεῖς δέν δεχόμεθα, ὅτι ὁ σιωνισμός προηγεῖται τῆς ἀληθείας.

Τό ἔξαλλο μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐπέσυρε ἡ νῆσος Χίος, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἔστρεψαν τούς Τούρκους, διά νά λεηλατήσουν τά Χιακά ἐργαστήρια.

Τάς φρικαλέας στιγμάς τῶν σφαγῶν πού ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι περιγράφει ὁ αὐτόπτης μάρτυς Ἀνδρέας Μάμουκας (1801-1884) γραμματεύς τοῦ Κανάρη καί μετέπειτα βουλευτής Σύρου:

Τῶν Ἑβραίων τῶν πρό χρόνων εὑρισκομένων ἐπάνω εἰς τὴν Χίον ἡ μανία ἦτον ἀπερίγραπτος. Ἡ ἐπιθυμία ἣν εἶχον ἀκούοντες καί βλέποντες τάς καθ᾽ ἡμέραν σφαγάς τῶν χριστιανῶν ἦτον ἀχόρταγος, καί ηὔχοντο νά μήν ἤθελε διασωθῇ κανείς, ὅταν ἔβλεπον μερικούς χριστιανούς βαλμένους εἰς τὴν σκοτεινήν φυλακήν, ἀπό τήν ὁποίαν ▶

ἠλπίζετο νά γλυτώσουν· ἡ κατά τῶν ἐνεχύρων τῆς χώρας ὀργή των οὔτε διά στόματος εἶνε δυνατόν νά ἐκφρασθῇ, οὔτε διά γράμματος νά ἐξηγηθῇ, καί μάλιστα κατά τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολίτου ηὔχοντο νά τοῖς παραδοθῇ ἀπό τήν διοίκησιν ζωντανός, διά νά τόν μεταχειρισθοῦν καθώς ἤθελον ἐκεῖνοι, ὡς οὐχί μίαν ἤ δύο φοραῖς, ἀλλά καθ' ἡμέραν τούς ἄκουα νά λέγουν.

Ἡ φαντασία σου λοιπόν ἄς κρίνῃ μέ ποῖον τρόπον ἐμεταχειρίσθησαν τά τῶν ἀθώων ἐκείνων νεκρά σώματα, ὅταν τοῖς ἐσυγχωρήθη ἀπό τήν διοίκησιν νά τά κατεβάσουν ἀπό τήν ἀγχόνην, ἄλλα τήν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν καί ἄλλα τήν ἐρχομένην. Οὔτ' ἐγώ ὁ ἴδιος ὁποῦ ἔγινα αὐτόπτης νά σ' ἐκφρασθῶ κατ' ἀξίαν (δέν) δύναμαι. Δέν εἶναι οὔτε θαῦμα, οὔτε ὑπερβολή, ὅπως ἄν τό φρονήσῃς. Διότι ἐάν τόν ἴδιον Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν, πόσον περισσοτέραν σκληρότητα ἔπρεπε νά δείξωσιν εἰς τούς αὐτόν σεβομένους, καί μάλιστα εἰς ἀνθρώπους ἑνός ἔθνους, ἀπό τό ὁποῖον δέν ἀπελάμβανον παρ' ὕβρεις καί ὀνείδη πάσας τάς ἡμέρας, ὡς εἶναι καί μεμισημένον γένος εἰς ὅλον τόν κόσμον· εἰς ἀνθρώπους, λέγω, κατά τῶν ὁποίων πρίν συλληφθῇ εἶναι προσκεκολλημένον ἐμφύτως τό ἄσπονδον μῖσος του.

Κρίνε σύ μέ ποίαν σκληρότητα ἐτραβήχθησαν γυμνά διά νά ῥιφθῶσιν εἰς τήν θάλασσαν, ἄμοιρα τῆς συμπαθεστάτης εἰς τήν ἀνθρωπότητα ταφῆς καί τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων. Ὡς καί οἱ εἰς τούς ὁποίους ἐσώζετο ὀλίγη συμπάθεια Τοῦρκοι τά ἐσυμπόνεσαν, διότι οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ των λαοῦ, εἰς ὅσους δέν ὑπῆρχε τό τῆς φύσεως συμπαθητικόν, ἀλλ' ἡ κτηνώδης ἐκδικητική μανία, ἄφησαν ἐπί ἡμέρας ὕστερον κρεμάμενα εἰς ἕν τῶν ἐκεῖ πλησίον τῆς Καινούριας βρύσεως δένδρων σώματά τινα ἀπό τά τῶν ἰδίων ἐνεχύρων, ἐνῷ τά λοιπά εἶχον συγχωρήσει εἰς τούς καταράτους Ἑβραίους νά τά κατεβάσωσι καί τά ῥίψωσιν εἰς τήν θάλασσαν. Οὐδέ οὕτω δέ κρεμάμενα γυμνά ἔκαμψαν τήν σκληρότητά των, ἐπειδή ἐνῷ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν τήν θείαν πίστιν καί ἐσατύριζον τόν χριστιανισμόν δέν ἔλειψαν καί νά τά κατακομματιάσουν ὡς κρέας ἐν μακέλλῳ».

*(Ι. Βλαχογιάννης: **«Χιακόν Ἀρχεῖον»***
ἐκδ. «Ἀρχείων τῆς Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας»
Ἀθ. 1924, τόμ. 1ος, σελ. 314-315)

Ὁ Μάμουκας ἔζησε προσωπικῶς τά γεγονότα, συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἀλλ' ἐδραπέτευσε καί κατήγγειλε τούς Ἑβραίους ὡς «Χριστιανόμαχον Ἔθνος» πού μέ «ἄσπονδον μῖσος» ὥρμησε στήν Χίον διά νά «κουρσεύση καί νά λεηλατήση καί νά καταστρέψη ὅτι δυνηθῆ» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 307) καί διά περισσότερα εἰς «Παράγραφον γραφῆς» (τοῦ ἰδίου ἐκδοθεῖσαν εἰς Σῦρον τό 1834, σελ. 314).

Καί νεώτεροι ἱστορικοί καταγγέλουν τούς Ἑβραίους διά τά ἐγκλήματά των εἰς Χίον π.χ.

«Οι Εβραίοι -τόσο αυτοί που κατοικούσαν στο νησί, καθώς και όσοι κατέφθασαν από την έναντι μικρασιατική ακτή για λαφυραγωγία, καθώς και για την επικερδέστατη επιχείρηση της αγοραπωλησίας δούλων και λοιπών λαφύρων- συνέπραξαν με τους Τούρκους».

*(Κ. Φραγκομίχαλος: «**Ἱστορικά**», Ἐλευθεροτυπία» 25-4-2002)*

Αἱ σφαγαί ἱερωμένων καί ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 εἶναι ἀμέτρητοι π.χ.:

«Γρηγόριος, Ἐπίσκοπος Κορώνης. Φιλήσυχος καί μαλακός ἄνθρωπος, δέν ἦταν ὀργανωμένος στή Φιλική Ἑταιρεία καί θεωροῦσε ὅτι δέν εἶχε φτάσει ὁ καιρός νά ξεσηκωθοῦν οἱ Ἕλληνες κατά τῶν τυράννων τους. Οἱ Τοῦρκοι τόν κράτησαν ὡς ὅμηρο στό κάστρο τῆς Κορώνης, πού σέ λίγο πολιορκήθηκε ἀπό τούς Ἕλληνες. Μαζί του εἶχαν κρατήσει καί τόν διάκο του κι ἕνα παπᾶ. Τέλος Ἰουλίου δέ, τοῦ 1821, οἱ Ἑβραῖοι πού ἦσαν στό κάστρο, ἀφοῦ πρῶτα τόν βασάνισαν, κομμάτιασαν τόν Γρηγόριο καί πέταξαν κάτω ἀπό τό κάστρο τά κομμάτια του, φωνάζοντας στούς Ἕλληνες: «Ἐλᾶτε βρέ Ρωμηοί νά πάρετε κρέας ἀπό τό Δεσπότη σας, νά φᾶτε». Τήν ἴδια ὥρα θανάτωσαν, βασανίζοντάς τους, καί τό διάκο καί τόν παπᾶ καί τούς πέταξαν κι αὐτούς ἀπό τό κάστρο. Οἱ Ἕλληνες μάζεψαν τούς κατακρεουργημένους κληρικούς καί τούς ἔθαψαν».

(Χ. Στασινόπουλος: ἔνθ. ἀνωτ., τόμος Α', σελ. 435, λ. «Γρηγόριος»)

«Γκελμπερῆς Ἀναγνώστης ἤ Κελπερῆς. Ἀγωνιστής ἀπό τήν Κυνουρία. Ἐπολέμησε ὡς μικροκαπετάνιος κατά τό 1821. Στήν ἔφοδο πού ἔγινε κατά τά ξημερώματα τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1821 κατά τοῦ Ἀναπλιοῦ καί ἀπότυχε, εἶχε πάρει μέρος καί ὁ Γκελμπερῆς. Μιά μπάλα κανονιοῦ τοῦ ἔσπασε τό ἕνα πόδι στό μερί, καί δέν μποροῦσε νά φύγη. Ἐβρῆκαν οἱ Τοῦρκοι τόν πῆραν μέσα στ' Ἀνάπλι. Ὁ θάνατος του ἦταν μαρτυρικός. Ὁ Φωτάκος ἀναφέρει τά ἑξῆς: Οἱ δέ Ἑβραῖοι διά νά δείξουν εἰς τούς Τούρκους, ὅτι ἔχουν τό αὐτό πάθος μέ αὐτούς κατά τῶν Ἑλλήνων, τόν ἔσυραν εἰς τούς δρόμους τῆς πόλεως καί ἐνόσῳ ἔζη τοῦ ἔκαμαν μύρια μαρτύρια, ἐμπαιγμούς καί ὕβρεις, καί μάλιστα τινές ἐξ αὐτῶν ἐμάσαγαν τά αὐτιά του, τάχα ὅτι ἐκινοῦντο ἀπό ὑπερβολικόν πάθος καί διά νά εὐχαριστήσουν τούς Τούρκους. Ἀφοῦ δέ ἀπέθανεν ὁ Κελμπερῆς, ἔπειτα τόν ἔρριψαν εἰς τήν θάλασσαν».

*(Χ. Στασινόπουλος: ἔνθ. ἀνωτ., τόμ. Α', σελ. 383, λ. «Γκελμπερῆς») καί διά περισσότερα εἰς Φ. Φωτάκου: «**Ἀπομνημονεύματα**» (ἔκδ. «Μποῦρας» τόμ. Α', σελ. 252 κ.ἑ.).*

Ἡ ἀποκορύφωσις τοῦ μισελληνισμοῦ τῶν Ἑβραίων ἀνεδείχθη στήν τραγικήν περίπτωσιν τοῦ Ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου Ε'. Πιστεύω ὅτι κάθε Ἕλλην ὀφείλει νά γνωρίζη λεπτομερείας τῆς τραγωδίας τοῦ Πατριάρχου μας, κατά τήν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι ἐπέδειξαν μισελληνικήν μοχθηρότητα:

«Ἀποβιβασθείς ἐγονυπέτυσε καί ἀφοῦ προσηυχήθη ἔτεινε τόν τράχηλον εἰς τόν δήμιον, νομίζων ὅτι ἐκεῖ ἔμελλε ν' ἀποκεφαλισθῆ. Ἀλλά διά λακτισμάτων καί ὕβρεων ἐξηναγκάσθη νά σηκωθῆ ὁδηγηθείς εἰς παρακείμενον καφενεῖον, ὅπου ἀνέμενε περί τήν ἡμίσειαν ὥραν μέχρις οὗ ὁ δήμιος μεταβῆ εἰς ἀνεύρεσιν σχοινίου. Μετά ταῦτα ὑποβασταζόμενος ὑπό Τούρκων στρατιωτῶν, ὁ γέρων πρωθιεράρχης ὡδηγήθη ὑπό τούς ἀγροίκους προπηλακισμούς Τούρκων καί Ἑβραίων πρός τήν μεσημβρινήν πύλην τῶν Πατριαρχείων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδέθη ἡ ἀγχόνη. Ὁ πατριάρχης παρηκολούθει ὅλην αὐτήν τήν διαδικασίαν προσευχόμενος. Ἀκολούθησε ὁ δήμιος, ἀφοῦ τοῦ ἀφήρεσε τό ἐγκόλπιον, τό ἐξωτερικόν ράσον, τό κομβολόγιον καί ὅτι εὗρεν ἐπ' αὐτοῦ, ►

διέταξε ρωμαλέον άχθοφόρον νά τόν σηκώση έπί τών ώμων του, ό ίδιος δέ άναβάς έπί κλίμακος περιέβαλε τόν τράχηλον τοῦ πατριάρχου διά βρόγχου καί άφῆκεν αὐτόν μετέωρον. Μέτ' ὀλίγας στιγμάς περί τήν 3ην μ.μ. παρέδιδε τό πνεῦμα ό έθνομάρτυς πατριάρχης, άγων τό 76ον έτος τῆς ήλικίας του. Οί παριστάμενοι Τοῦρκοι καί Έβραῖοι έλιθοβόλουν τό αίωρούμενον λείψανον πρό τοῦ όποίου διῆλθον όχι μόνον ό μέγας βεζύρης άλλά καί ό ίδιος ό σουλτάνος Μαχμούτ, κατά διαταγήν τοῦ όποίου τό λείψανον έμεινεν έκεῖ έπί τρεῖς ήμέρας κρεμασμένον καί φέρον έπί τοῦ στήθους τό φιρμάνιον περί τῆς είς θάνατον καταδίκης. Κατά τό φιρμάνιον αὐτό ό πατριάρχης Γρηγόριος έθεωρήθη καθ' όλα τά φαινόμενα συμμέτοχος τῆς Έπαναστάσεως, διότι κατήγετο έκ Πελοποννήσου, όπου αὕτη έξερράγη».

Ταυτοχρόνως ό σουλτάνος διέτασσε τόν φόνον καί άλλων άρχιερέων, τῶν όποίων ύπωπτεύετο τήν δρᾶσιν. Ό διαδεχθείς τόν Γρηγόριον είς τόν οίκουμενικόν θρόνον Εύγένιος είς μάτην προσεπάθησε νά έξαγοράση καί θάψη τό λείψανον τοῦ έθνομάρτυρος. Τήν 13η Άπριλίου τό λείψανον παρεδίδετο άντί 800 γροσίων είς Έβραίους, οί όποῖοι χαιρεκακοῦντες έσυρον αὐτό διά τῶν όδῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς παραλίας τοῦ Κερατίου κόλπου, όπου τό έρριψαν είς τήν θάλασσαν άφοῦ τοῦ προσέδεσαν όγκώδη λίθον. Άποκοπέντος όμως τοῦ κρατοῦντος τόν λίθον σχοινίου, τό λείψανον έπέπλευσε καί γενόμενον άντιληπτόν ύπό τοῦ Κεφαλλῆνος Μαρίνου Σκλάβου, πλοιάρχου τοῦ ύπό ρωσικήν σημαίαν πλοίου «Άγιος Νικόλαος», άνεσύρθη τήν 16ην Άπριλίου.

(Έγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ, τόμ. 5ος, σελ. 676, λ. «Γρηγόριος»)

«Ήλθον τότε πρός τόν άγχονιστήν Έβραῖοι καί λαβόντες τήν άδειαν του κατά τινα δέ καί φιλοδωρήσαντες αὐτόν έδεσαν τούς πόδας τοῦ λειψάνου, τά έσυρε άπό τῶν πατριαρχείων μέχρι τοῦ Αίγιαλοῦ καί τοῦ Φαναρίου χλευάζοντος καί βλασφημοῦντες καί τό έρριψαν είς τήν θάλασσαν...».

*(Σπ. Τρικούπης **«Ίστορία τῆς Έλληνικῆς Έπαναστάσεως»**, έκδ. «Χ. Γιοβάνη», Άθ. 1978, τόμ. Α, σελ. 87)*

«Ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἦτο ἀνωφερὴς καὶ ὁ γέρων Πατριάρχης, συντετριμμένος ὢν ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ, ὑπεβαστάχθη ὑπὸ δύο Τούρκων στρατιωτῶν καὶ οὕτω διῆλθε διὰ μέσου τοῦ κατακλύσαντος τὸν περὶ τὸ Πατριαρχεῖον χῶρον καὶ τὴν αὐλὴν αὐτοῦ τουρκικοῦ καὶ ἰουδαϊκοῦ ὄχλου μέχρι τῆς πύλης τοῦ Πατριαρχείου». Ἐκεῖ ὁ δήμιος «βοηθούμενος ἀπὸ πολυαρίθμων Ἰουδαίων» ἑτοίμασε τὴν ἀγχόνην. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πατριάρχης ἵστατο κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην σκηνήν, σιωπηλῶς προσευχόμενος καὶ ἔχων κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου. Ἀτάραχος καὶ μετὰ χριστιανικῆς γαλήνης ὑφίστατο τὸ ἠθικὸν ἐκεῖνο μαρτύριον».

Τελικὰ ἕνας «ρωμαλέος ἀχθοφόρος»... ὕψωσεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς κλίμακος ἱστάμενον δήμιον, ὅστις περιβαλὼν τὸν τράχηλον αὐτοῦ διὰ τοῦ βρόχου, ἀφῆκεν αὐτὸν μετέωρον, ἐν μέσῳ τῶν ἀλαλαγμῶν μὲν τῶν Τούρκων καὶ Ἰουδαίων... Οἱ Τοῦρκοι καὶ Ἰουδαῖοι ἔρριπτον λίθους ἐπὶ τὸ αἰωρούμενον ἐκ τῆς ἀγχόνης λείψανον αὐτοῦ, βλασφημοῦντες καὶ λοιδοροῦντες...»

*(«**Συναξαριστὴς Νεομαρτύρων**» ἔκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» Θεσ/νίκη 1984, σελ. 439-442)*

«Τὸ λείψανον τοῦ Γρηγορίου ἔμεινε κρεμάμενον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μάτην δὲ προσεπάθησεν ὁ Πατριάρχης Εὐγένιος νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὸ καὶ θάψῃ. Τῇ 13ῃ Ἀπριλίου εἰκοσαμελὴς ἐπιτροπεία Ἑβραίων δι' 800 γροσίων ἠγόρασε τὸ λείψανον παρὰ τοῦ δημίου, ὅστις παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀπανταχόθεν τῆς Κων/πόλεως συρρεύσαντος Ἑβραϊκοῦ ὄχλου.

Οὗτος δὲ προσδέσας τὸ ἀπογυμνωθὲν μὲν ἀλλὰ φέρον τὸν βρόχον λείψανον τοῦ ἱερομάρτυρος ἀπὸ τῶν ποδῶν, μετὰ κραυγῶν χαρᾶς καὶ ἀρῶν κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἔσυρεν αὐτὸ ἀνὰ τὰς ὁδούς...

Οὕτω φρικωδῶς λίαν ἔβλεπέ τις τὰ σώματα τοῦ τε Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων, μολυνόμενα διὰ χειρῶν βεβήλων, συρόμενα ἐντὸς τοῦ πηλοῦ τῶν ρυάκων καὶ χρησιμεύοντα ὡς παίγνιον τοῦ ἀγρίου μίσους τῶν ἀπογόνων τοῦ θεοκτόνου λαοῦ...»

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 763)

«Ὁ νεκρός ἔμεινε κρεμάμενος ἐπί τρεῖς ἡμέρας, ὡς διά νά βεβαιωθῆ καί πασίγνωστος γίνη ἡ νέκρωσις αὐτοῦ· μεθ' ὅ παρεδόθη τοῖς φανατικοῖς ἐχθροῖς τοῦ χριστιανισμοῦ Ἰουδαίοις εἰς περιύβρισιν, ὄνειδος καί ἐξουθένωσιν, ὑπό τῶν ὁποίων καί συρθείς εἰς τάς βορβορώδεις ὁδούς, ὥς τι θνησιμαῖον μέ αὐτό τό τῆς ἀγχόνης σχοινίον, συνδεθέντος εἰς αὐτό καί βάρους τινός μεγάλου, ἐρρίφθη εἰς τήν θάλασσαν καί ἐβυθίσθη, ἵνα διά τῆς ἀφανείας καί λησμονηθῆ»

*(Μ. Οἰκονόμου: **«Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν 1821»**, ἔκδ. «Κοσμαδάκης», τόμ. 14ος, σελ. 70)*

«Τάς τοιαύτας δέ ἀπανθρώπους καί οἰκτράς σφαγάς πενθίμους σκηνάς καί ἀνεκδιηγήτους ὠμότητας κατά τάς τοῦ Πάσχα ἡμέρας καί ἄλλοτε ἀναιτίως ὅλως γινομένας, προκαλουμένας δέ διά συκοφαντίας τῶν μισοχρίστων Ἰουδαίων ἤ τινῶν ἄλλων μισελλήνων ἐπί ἁπλοῖς καί ψεύδεσιν ὑποθέσεσιν, ἤ προφάσεσιν, ἐν τε Βυζαντίῳ, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Κῷ, ἐν Κρήτῃ, ἐν πάσαις ταῖς νήσοις καί ἀλλαχοῦ ὅπου ἦσαν κάτοικοι τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν πάτριον ἔχοντες καί τήν ἀνατολικήν θρησκείαν πρεσβεύοντες, ἤ ταύτης λειτουργοί ὄντες, ἐπιχαιρεκάκως ἐθεῶντο, οὐ μόνον οἱ μισόχριστοι Ἰουδαῖοι, ἀλλά καί ἄλλοι τινες μισέλληνες δυστυχῶς καυχώμενοι, ὅτι εἶναι καί αὐτοί χριστιανοί...

Ἐφεώρα δέ τά γινόμενα καί ὁ παντέφορος ὀφθαλμός τοῦ μακροθυμοῦντος Θεοῦ».

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 70)

«Τρεῖς Ἑβραῖοι, ὁ Μουτάλ, ὁ Μπιταχί καί ὁ Λεβύ, πῆραν τόν νεκρό τοῦ πατριάρχη καί τόν ἔσουρναν στούς δρόμους τῆς Πόλης»

*(Χ. Στασινόπουλος: **«Λεξικό Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821»**, τόμ. Β', σελ. 64, λ. «Ἑβραῖοι»)*

«Τήν αύτήν βραδιάν έφώναζαν, είς τό Σταυροδρόμι είς όλους τούς δρόμους φωτιά οί Τοῦρκοι διά νά δοκιμάσουν πάλιν τούς Γραικούς, τό δέ πρωΐ έπάϊσαν είς τά τάουλα είς τήν έκκλησίαν έπί λόγου ότι έχουν άρματα κρυμμένα είς τό άλτάρη, καί έκρέμησαν, καί άνοιξαν καί τά μνημούρια καί δέν ηὖραν μόνον κόκαλα, έγκρέμισαν καί τήν έκκλησίαν τοῦ Γενεί Μαχαλά έκαψαν καί τό Παλουκλῆ καί τόν έσκέπασαν όποῦ δέν φαίνεται Πέτρα. Έγινεν έπειτα ένα κομπλότο άπό Τούρκους Νέους άπό χρονῶν 15 καί 20. Έχοντας καί Έβραίους μαζί των μέ σημαΐες είς τό χέρι, φωνάζοντες Προσταγή τοῦ σουλτάνου νά κόψουν τόν Ραγιάν τρέχοντες είς τάς έκκλησίας, έπάϊσαν είς τήν Παναγίαν, έγρυσκέπη δέν άφησαν άλλο μόνον τείχους· τόν Άγιον Νικόλαον είς τό τζουπελή έπάϊσαν καί στούς σιλιβριπούς είς Έτερνέκαπη, τό ίδιον καί είς τό Μουχλιόν τό δέ βλαχσεράϊ έκκλησία τήν έκαμαν γῆς τήν έκκλησίαν άπό τά Έξη Μάρμαρα τοῦ άδγες κιωϊ, καί τόν Άγιον Ίωάννη τό Μετόχι τό άγιοταφίτικον.

Έπάτησαν τό Πατριαρχεῖον έφυγεν ό πατριάρχης άπό τό παράθυρον, έσκότωσαν έναν Άρχιμανδρίτην τήν δέ έκκλησίαν Πατριαρχεῖον δέν μπόρεσαν νά τήν άνοίξουν, αὐταῖς όλαις ή έκκλησίαις εἶναι μέ σιδερένιαις Πόρτες είς αύτάς τάς έκκλησίας τάς εικόνας είς τό Παλτά τά σκέβη είς τά τζουβάλια, τούς Πολυελαίους κομάτια, οί δέ Έβραῖοι εἶχαν τζουβάλια, τούς Πολυελαίους κομάτια, οί δέ Έβραῖοι εἶχαν τζουβάλια καί έσκιζαν τά Εύαγγέλια καί άλλα βιβλία καί τά έφόρτωνουνταν, τά όποῖα έμεταχειρίζονταν είς χρῆσιν πραγμέντων είς τάς ήμέρας αύτάς είς τά χριστιανικά τά άσπήτια γιαλη δέν άφησαν, οί δέ Έβραῖοι καί αύτοί μέ ταῖς Πέτραις Περιπέζοντας τούς χριστιανούς πολλοίς έτύφλωσαν πολλούς έσκότωσαν θρῦνος μέγας, πολαῖς γκαστρωμένες άποβάλθησαν τάς δέ άλλας έκκλησίας μέ δόσιν γρόσια είς τούς Γιαννιτζάρους έδιαυθέντευσαν, οί δέ Τοῦρκοι όποῦ έβλεπαν τά παιδιά τους καί έκαμαν αύτά τά έδιδαν κουράγιον άλαλαγμός καί θρῦνος καί τό κουβέρνο έσιώπα είς όλα αύτά οί Έβραῖοι έφώναζαν άποστάται Γραικοί τοῦ σουλτάνου καί άπειραις ύβρισίαις...

Τήν τρίτην ήμέρα οί Έβραῖοι έδωσαν τόν τζελάτι γρ. 800 καί τούς έδωσεν τό σῶμα αύτός διά κατεσχύνη, οί όποῖοι Έβραῖοι τόν έτραβοῦσαν άπό τόν λαιμόν μέσα είς τούς δρόμους φωνάζοντες, άς κατέβη ό Χριστός σου νά σέ άναστήση περιπέζοντας, έπειτα τόν έριξαν ►

εἰς τήν θάλασσαν κατά τήν συνήθειαν, δένοντες Πέτραις διά νά βουλήσῃ... ἀμέσως τόν πέρασαν τήν θηλειάν εἰς τόν λαιμόν, οἱ δέ Τοῦρκοι, ἦτον περισσότεροι ἀπό τέσσαραις χιλιάδες, νά μήν τύχῃ οἱ Γραικοί καί τόν πάρουν, ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὁ τρόμος καί ὁ φόβος ποῖος νά πρωτοκριφθῆ μόνον οἱ Ἑβραῖοι εἰς τό μέσον, καί ἐπερίπεξαν αὐτόν μετά τρεῖς ὥραις ἀπέρασεν ὁ σουλτάνος, ἰνκόνητος νά ἰδῆ αὐτόν ἴδιον ἐκρέμασαν, καί ἔλαβεν μεγάλην εὐχαρίστησιν τήν ἰδίαν ἡμέρα τό πάσχα...»

(Ἀνωνύμου: ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. 7ος, σελ. 221-228)

Ἀπό τό λεξιλόγιο συμπεραίνεται, ὅτι ὁ ἀνώνυμος αὐτόπτης μάρτυς πού διηγεῖται τήν βασανιστικήν θανάτωσιν τοῦ Πατριάρχου καί τάς Ἑβραϊκάς φρικαλεότητας ἦτο ἀμόρφωτος Ἑπτανήσιος.

Ἡ τραγωδία ἔκλεισε μέ τήν ἐπονείδιστον Ἑβραϊκήν πρᾶξιν τῆς συστάσεως εἰκοσαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ Ἑβραίων, ἡ ὁποία κατώρθωσε νά ἀγοράσῃ τό πτῶμα τοῦ Πατριάρχου, διά νά τό σύρῃ στάς ὁδούς καί νά μή τό πάρῃ ὁ Πατριάρχης Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωνε, διά νά τό θάψῃ:

«πλῆθος Ἰουδαίων ὡς χείμαρος ὥρμησε ἐπί τό κρεμάμενον ἱερόν λείψανον. Οἱ μέν ἔπτυαν αὐτό κατά πρόσωπον, ἄλλοι ἐχλεύαζον διά τῶν ἀπρεπεστάτων φράσεων καί ἄλλοι ἐξύβρισαν... ἔσυραν τό λείψανον, δι' ὅλων τῶν ρύπων καί ἀκαθαρσιῶν τῆς ὁδοῦ...»

*(Ἀναστάσιος Γούδας: **«Παράλληλοι βίοι τῶν ἐπί τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν»** Ἀθ. 1869-1876 καί εἰς **«Λεξικόν Νεομαρτύρων», «Ἐκκλησιαστικές Ἐκδόσεις»**, Ἀθ. 1972, σελ. 136)*

«Καί ἐνῶ ὅλες οἱ ἱστορίες περιγράφουν τό φρικιαστικό τέλος τοῦ Πατριάρχου ἐπαναλαμβάνω ὅτι μόνο στά Ἑλληνικά σχολεῖα δέν διδάσκεται ἡ ἀλήθεια. Γιά παράδειγμα στήν «Ἑλληνική Ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων» (ἔκδ. «Ὀργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων» τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ, σελ. 69) *«ἱστορικοί συγγραφεῖς» Ν. Διαμαντοπούλου καί καί Α. Κυριαζοπούλου, χωρίς ντροπή ἀποσιωποῦν τελείως τόν ρόλο* ►

τῶν Ἑβραίων. Γιατί; Παρακάτω στό ἴδιο κεφάλαιο γράφουν ὅτι «ἡ λαϊκή μοῦσα θρηνώντας τό θάνατο τοῦ Πατριάρχη μοιρολογάει» καί παραθέτουν τό λαϊκό μοιρολόι μέ τούς στίχους «Ἐκεῖ πού ἐλειτούργα κι εὐλόγαε τό γένος - πλακώνουν οἱ Γενίτσαροι καί οἱ Ὀβρηοί ἀντάμα»!

Οἱ ἱστορικοί καί ἡ λαϊκή μοῦσα μιλοῦν γιά «Ὀβρηούς», ἀλλά τά σχολικά βιβλία τούς ἔχουν δώσει συγχωροχάρτι. Γιατί;

Μιά τέτοια ὑποδούλωσι τῶν νεοελλήνων «ἱστορικῶν» ἔναντι τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί σέ βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ δέν μπορεῖ νά περάση ἀπαρατήρητη ἀπό τούς σκεπτόμενους Ἕλληνες, δέν πρέπει νά περάση ἀτιμώρητη. Ἔσεται ἦμαρ...

Ἀναρίθμητοι ἦσαν οἱ ἱεράρχες τῆς Ὀρθοδοξίας γιά τόν φόνο τῶν ὁποίων εὐθύνονται οἱ Ἰουδαῖοι. Ἐπώνυμοι καί ἀνώνυμοι Ἕλληνες ἱερεῖς σκοτώθηκαν ἀπό τούς Ἑβραίους, μέ βασανιστήρια φριχτά. Ἀκόμη καί ἐπί Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας οἱ Ἰουδαῖοι ὅταν τούς δινότανε ἡ εὐκαιρία σφάζανε τούς ἱερεῖς μας καί κατόπιν πού οἱ Αὐτοκράτορες τούς τιμωροῦσαν παρεπονοῦντο, ὅτι τάχα τούς καταδιώκουν. Φέρνω γιά παράδειγμα τόν Πατριάρχη Ἀντιοχείας Ἀναστάσιον (609). Οἱ Ἑβραῖοι τόν ἔπιασαν καί ἀκοῦστε τί τοῦ ἔκαναν, ὅπως τό περιγράφει ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ (τόμος 2ος, σελ. 720, λ. «Ἀναστάσιος»): «ἀπέκοψαν πρῶτον τά ἀπόκρυφα μέλη του καί ἀφοῦ τά ἔθεσαν εἰς τό στόμα του τόν κατέκαυσαν ζῶντα ἀκόμη»!!

*(διά περισσότερα εἰς Κ. Πλεύρη: «**Ἄς μιλήσουμε γιά Ἑβραίους**» ἐκδ. «Νέα Θέσις» Ἀθ. 1990, σελ. 144 κ.έ.)*

Ὁ Ἑβραῖος Μπερνάρ Πιερόν ἔγραψε ἕνα βιβλίον, διά τάς σχέσεις τῶν Ἑβραίων καί Χριστιανῶν στήν Ἑλλάδα ἀπό τό 1821 μέχρι τό 1945. Τίτλος τοῦ βιβλίου, πού μετεφράσθη στά Ἑλληνικά εἶναι: «*Ἑβραῖοι καί Χριστιανοί στή νεότερη Ἑλλάδα*» (Ἑλλ. ἐκδ. «Πόλις» Ἀθ. 2004) καί τήν εἰσαγωγή ἔγραψε ἡ Ἑβραία Ρίκα Μπενβενίστε, καθηγήτρια ἱστορίας στό Πανεπιστήμιον Θεσσαλίας!

Δέν θά σᾶς ἀπασχολήσω μέ τά ψεύδη, πού γράφει ἐκεῖ μέσα ὁ Ἑβραῖος, ἀλλά θά περιορισθῶ νά σᾶς ἀναφέρω, ὅτι ἡ κυρία Φραγκίσκη Ἀμπατζόγλου προέβαλε στά «*Νέα*» (12-2-2005) καί ἐπήνεσε τό βιβλίον αὐτό, πού ἰσχυρίζεται ἀδιαντρόπως, ὅτι εἶναι «μύθος»!!!

τό ὅτι «Ἑβραῖοι συμμετεῖχαν, στήν δολοφονία τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου στήν Κωνσταντινούπολη τό 1821».

Ὁ πρόστυχος ρόλος τῶν Ἑβραίων, στήν δολοφονία καί διαπόμπευσι τοῦ νεκροῦ Πατριάρχου μας εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένος, ὑπό τῆς ἱστορίας καί σᾶς παρέθεσα ἀρκετάς περιγραφάς.

Ἐδιαβάσατε στό βιβλίον μου λεπτομερείας, ἀπό τήν τραγικήν θανάτωσιν τοῦ Γρηγορίου Ε΄ καί φυσικά θά ἀγανακτῆτε, πού ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ συμμετοχή τῶν Ἑβραίων εἶναι μῦθος. Ἄς ἀνοίξη κάποιο βιβλίον ἱστορίας ἡ κυρία Ἀμπατζόγλου, ἔστω μίαν Ἐγκυκλοπαιδείαν νά μάθη τήν ἀλήθειαν.

Τήν τύχην τοῦ Πατριάρχου ἐξ αἰτίας τῶν Ἑβραίων εἶχαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αἵμου Κύριλλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου Εὐγένιος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδριανουπόλεως Δωρόθεος, ἑκατόν ὀγδοήκοντα πέντε Ἔξαρχοι καί Ἡγούμενοι καί ἄγνωστος ἀριθμός ἱερέων.

Στόν «Συναξαριστή Μαρτύρων» ἔκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» Θεσσαλονίκη 1984, σελ. 184) διαβάζομεν:

«Οἱ Ἑβραῖοι συκοφαντοῦσαν ἀλύπητα καί συνεχῶς τούς Χριστιανούς στούς Τούρκους, ἔπαιρναν μέρος στούς βασανισμούς τῶν Χριστιανῶν ἀπό τούς Τούρκους, ἀποτελείωναν τούς Χριστιανούς νεομάρτυρες καί ἐθνομάρτυρες καί προέβησαν σέ ἐξευτελισμούς, γενικά τῶν νεκρῶν σωμάτων τους.

Ενδεικτικά μέσα στά πολλά αὐτά γεγονότα ἀναφέρω τίς πασίγνωστες πράξεις τους πού ἔκαναν γιά τό μαρτύριο καί κατά τό μαρτύριο τοῦ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καί γιά τό μαρτύριο καί κατά τό μαρτύριο τοῦ Ἐθνομάρτυρα Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄.

Στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ὅπως λέγουν τά κείμενα καί οἱ πηγές, ἀποδεικνύεται ὅτι ἦσαν ὑπέρ τῶν Τούρκων, κατά τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων καί τούς πρόδιναν ὅσο μποροῦσαν περισσότερο στούς Τούρκους, τούς ὑπόσκαπταν δέ μέ κάθε μέσο ὅπου καί ὅπως τούς δινόταν ἡ εὐκαιρία».

Διά τόν ὁσιομάρτυρα Γαβριήλ ἀναφέρεται (ἔνθ' ἀνωτ.) ὅτι:

«καί ἔτυχε νά βαπτίση ἕναν Ἑβραῖον ὁπού ἐπίστευσεν εἰς τόν Χριστόν, οἱ ἐκεῖσε εὑρισκόμενοι Ἑβραῖοι, ὡς χριστιανομάχοι, ἐπῆγαν εἰς τόν βεζύρην, ὄντα τότε μετά τοῦ βασιλέως εἰς τήν Προύσσαν, καί ἐκατηγόρησαν ψευδῶς τόν ἀρχιερέα, ὅτι ἐβάπτισεν ἕναν Τοῦρκον.

Ὁ δέ βεζύρης στένοντας ἔμπροσθέν του τόν Ἅγιον τοῦ λέγει μέ μεγάλον θυμόν· ἐπειδή ἐτόλμησες νά βαπτίσης Τοῦρκον, εἶσαι ἄξιος θανάτου καί πρέπει νά κρεμασθῆς, ἔξω μόνον ἄν θελήσης νά τουρκίσης, καί οὕτω νά σοῦ χαρίσωμεν τήν ζωήν καί νά σέ ἀξιώσωμεν μεγάλης τιμῆς καί δόξης, εἰς τρόπον ὁποῦ νά γίνης μέγας καί πολύς εἰς ὅλον τό βασίλειον. Ταῦτα ἀκούσας ἀνελπίστως ὁ ἀοίδιμος, χωρίς νά δειλιάση παντελῶς ἀπεκρίθη· Ὅτι μέν ἐγώ δέν ἐβάπτισα Τοῦρκον καί ψευδῶς μέ κατηγοροῦν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν κακίαν τους, εἶναι φανερόν τοῖς πᾶσι, καί ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τό γνωρίζετε καί τό ἠξεύρετε πολλά καλά, ὅτι αὐτό τό γένος τῶν Ἑβραίων ἄνωθεν καί ἐξ ἀρχῆς μᾶς κατατρέχουν καί καθώς ἐθανάτωσαν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοιουτοτρόπως καί ἡμᾶς τούς Χριστιανούς, ἄν ἦτον εἰς τήν ἐξουσίαν τους, ὅλους νά μᾶς ἐθανάτωσαν».

Ὁ Βεζύρης τόν ἤκουσε καί τοῦ ἐπρότεινε νά γίνη Μουσουλμᾶνος, διά νά σωθῆ. Ὁ Γαβριήλ ὅμως ἠρνήθη καί τήν 3ην Δεκεμβρίου 1659 τόν ἀπηγχόνισαν.

Ὁ ἁγιασθείς μάρτυς Ἰωάννης ἐκ Θάσου εἰργάζετο εἰς ἕναν ράπτην τῆς Κωνσταντινουπόλεως:

«Καί μίαν ἡμέραν τόν ἔστειλεν ὁ μάστορας του νά ἀγοράση ράμματα παρά τινος Ἑβραίου, καί δυσαρεστῶν ἐφιλονείκει μετά τοῦ Ἑβραίου τοῦ πωλοῦντος αὐτά. Ἔτυχε δέ κατά τήν ὥραν ἐκείνην νά φωνάζη ὁ χότζας ἐπάνω εἰς τόν μιναρέν ἐν τῇ ὥρα τοῦ μεσημερίου, κατά τήν συνήθειαν τῶν Τούρκων. Ὁ δέ μιαρός Ἑβραῖος, καιροῦ δραξάμενος, ἔλεγε τόσον πρός τόν κράζοντα, ὅσον καί πρός τούς ἄλλους Ἀγαρηνούς· δέν ἀκούετε τό παιδίον τοῦτο πῶς ὑβρίζει τήν πίστιν σας καί τό προσκύνημά σας; ἐκεῖνοι δέ ὡς ἤκουσαν, ἐπίστευσαν εἰς τοῦ Ἑβραίου τά λόγια καί λαβόντες τόν παῖδα, τόν ἔδειραν ἀνηλεῶς, καί φέροντες τον εἰς τόν βεζύρην, ἐμαρτύρησαν, πώς ὕβρισε τήν πίστιν τους· τό δέ παιδίον ὤμνυεν, ὅτι τό ἐσυκοφάντησεν ὁ Ἑβραῖος».

Καί εἰς αὐτόν ἐπροτάθη ὑπό τοῦ Βεζύρου νά γίνῃ Τοῦρκος, διά νά σωθῇ. Ἐκεῖνος ὅμως ἠρνήθη καί τόν ἀπεκεφάλισαν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 193).

Ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Τραπεζούντιος διήρχετο τυχαίως ἀπό ἕνα σημεῖον στήν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εἶχε προηγηθῆ συμπλοκή μεταξύ Ἑλλήνων καί Ἑβραίων. Οἱ δέ Ἰουδαῖοι ἥρπαξαν τόν ἀνύποπτον Συμεῶνα:

«βοῶντες καί κράζοντες ὅτι οὗτος εἶναι ὁποὺ τόν ἐκτύπησε· καί οὕτω παρέδωκεν τόν εὐλογημένον Συμεών εἰς τούς φύλακας, οἵτινες τόν ἐπῆγαν εἰς τόν βεζύρην, εἰς τόν ὁποῖον ἐβγῆκαν καί μαρτύρησαν ψευδῶς τινές Ἑβραιότουρκοι πώς εἶδον τόν Συμεών ὅτι ἐκτύπησε τόν Ἑβραῖον.

Ἔγινε λοιπόν ἀπόφασις παρά τοῦ κριτοῦ νά φυλάγεται ὁ Συμεών εἰς τήν φυλακήν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καί ἄν ἀποθάνῃ ὁ Ἑβραῖος νά θανατώσουν καί τόν Συμεών, εἰδέ καί ζήσῃ νά πληρώνῃ τά ἰατρικά καί νά ἐλευθερώνεται· ἔζησε λοιπόν ὁ Ἑβραῖος πλείονας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν καί ἐσυβάσθη διά γρόσια διακόσια ὀγδοήκοντα χάριν τῶν ἰατρικῶν· εἶτα κοντά τάς πεντήκοντα ἡμέρας ἐπέθανεν ὁ Ἑβραῖος καί συνέδριον ποιήσαντες οἱ μισόχριστοι ἔπεισαν διά χρημάτων τούς δικαστάς νά θανατώσουν τόν Συμεών· οἱ δέ δικασταί ἔλεγαν εἰς τόν Συμεών ὅτι ἄν γένῃ Τοῦρκος λυτρώνεται ἀπό τόν θάνατον, εἰδέ καί δέν γένῃ Τοῦρκος, ἔχουν βέβαια νά τόν θανατώσουν· τόν ἐκρέμασαν εἰς τόν ἐκεῖ πλάτανον κάνοντας χάριν τῶν Ἑβραίων!»

(ἔνθ. ἀνωτ.)

«Ἐπιδιώξανε (οἱ Ἑβραῖοι) τήν ἐξόντωση τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου μέ κάθε μέσο. Στή Σμύρνη, ἀρχές Ἀπριλίου τοῦ 1821, διαδίδανε ψεύτικες ψῆμες, ὅτι στά ἑλληνικά πλοῖα, ὅσους Τούρκους πιάνανε, τούς ἄλειφαν μέ ρετσίνι καί τούς καίγανε. Πολλαπλασιάζανε μ' αὐτόν τόν τρόπο τήν ἐκδικητική μανία τῶν ἐξαγριωμένων, ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση, τουρκικῶν ὀρδῶν».

*(Χ. Σταινοπούλου: **«Λεξικό τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821»** τόμ. Β' σελ. 64)*

«Καί οἱ ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες, καθώς ἦταν φυσικό, δέν ξεχώριζαν τούς Τούρκους ἀπ' τούς Ἑβραίους. Τούς θεωροῦσαν κι αὐτούς ἐχθρούς. Στό Βραχῶρι μάλιστα (σημερινό Ἀγρίνιο) ἐνῶ ἔκαναν συμφωνία μέ τούς Τούρκους καί τούς συνόδεψαν ἀσφαλισμένους μακριά ἀπ' τήν πόλη, στούς Ἑβραίους ἔβαλαν μαχαῖρι, φωνάζοντας ὅτι ἐκδικοῦνται τή διαπόμπευση τοῦ νεκροῦ πατριάρχη καί ἄλλα παρόμοια. Στήν Τριπολιτσά, μέσα στή γενική σφαγή, ἐλάχιστοι Ἑβραῖοι γλύτωσαν. Τούς σκότωσαν κι αὐτούς οἱ Ἕλληνες ὅπως καί τούς Τούρκους. Κατά κανόνα λοιπόν, Ἑβραῖοι καί Ἕλληνες ἀντιμετωπίστηκαν ὡς ἐχθροί κατά τήν Ἐπανάσταση. Ἀναμφισβήτητα δέ, οἱ Ἕλληνες εἶχαν τό δίκιο μέ τό μέρος τους. Γιατί αὐτοί μέν πολεμοῦσαν γιά τή λευτεριά τους, οἱ δέ Ἑβραῖοι γίνονταν σύμμαχοι μέ τούς Τούρκους τυράννους....».

«Οἱ Ἑβραῖοι, μιά νύχτα, μπόρεσαν νά βγάλουν μερικούς δικούς τους ἔξω ἀπό τό κάστρο. Γλίστρησαν ὡς τήν καλύβα τοῦ Ὑψηλάντη καί τοῦ πρότειναν νά τούς ἀφήσει νά βγοῦν, νά τούς ἐγγυηθεῖ ἀσφάλεια ζωῆς καί περιουσίας κι αὐτοί θἄδιναν ἕνα μεγάλο ποσό στούς πολιορκητές. Μά ποιός μποροῦσε ν' ἀκούσει τέτοιες προτάσεις. Οὔτ' ἕνα παλικάρι δέν ἦταν στό στρατόπεδο πού νά μήν ξαίρει τόν ἄθλιο ρόλο πού'χαν παίξει στήν τραγωδία τῆς κρεμάλας τοῦ πατριάρχη, τό μῖσος καί τό φανατισμό πού'χαν δείξει βρίζοντας τό λείψανό του, σέρνοντάς το στούς δρόμους, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Πόλης. Τούς ἔδιωξαν μ' ἄγριες φοβέρες».

*(Σπ. Μελᾶς: **«Ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ»** ἐκδ. «Μπίρης» Ἀθ. 1975, σελ. 290)*

«Οἱ Ἑβραῖοι πρότειναν ἕνα σημαντικό ποσό γιά νά βγοῦν ἀπό τήν πόλη καί νά τούς χαριστῆ ἡ ζωή· ἡ πρότασή τους ἀπορρίφθηκε· ὅλοι οἱ θησαυροί τοῦ κόσμου δέν θά τούς ἔσωζαν ἀπό τήν ὀργή τῶν Ἑλλήνων, πού μισοῦν περισσότερο αὐτούς παρά τούς Τούρκους...»

*(Συν/χης Ὀλιβιέ Βουτιέ: **«Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν 1821»** τόμ. 11ος, σελ. 129)*

Τήν δύσκολον στιγμήν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Τριπόλεως ἐνόμιζαν, ὅτι θά γλυτώσουν μέ τά χρήματα. Ματαίως.

«Μεγάλο κακό γινόταν τόν ἴδιο καιρό στό Μαχαλά τῶν Ἑβραίων. Λύσαν ὅλοι τους τά κομποδέματα. Χρυσάφι κι ἀσήμι, πετράδια, μαργαριτάρια, χύθηκαν στά πόδια παλικαριῶν· μά δέν τούς ὠφέλησε. Τούς πέρασαν ὅλους ἀπό τό σπαθί. Ὁ Κολοκοτρώνης μονάχα κατάφερε νά γλιτώσει ἕναν. Τόν Λευί. Τίποτε δέν μποροῦσε νά σταματήσει τό φοβερό ρέμα τοῦ θανάτου καί τῆς ἁρπαγῆς».

(Σπ. Μελᾶς: ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 349)

«Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Τριπολιτσᾶς καί αὐτοί ἐχάθησαν μαζί μέ τούς Τούρκους, καί ἐθανατώθησαν μέ περισσοτέραν ἐχθρότητα...»

*(Φ. Φωτᾶκος: **«Ἀπομνημονεύματα»** ἔκδ. «Μπούρας», τόμ. Α΄, σελ. 251)*

«Οἱ δέ ἐν Τριπολιτσᾶ Ἑβραῖοι ἐπί λόγῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καί ἀλλοῦ κακῆς πρός τούς Χριστιανούς διαγωγῆς τῶν ὁμοθρήσκων των, ὅλοι κατεστράφησαν, οἱ μέν διά σιδήρου, οἱ δέ διά πυρός...»

*(Σπ. Τρικούπης: **«Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821»** τόμ. Β΄, σελ. 93)*

Ὁ θαλασσόλυκος ἀγωνιστής τοῦ 1821 Ἀλεξ. Κριεζῆς, ὅταν συνέλαβε 11 Τούρκους κι ἕναν Ἑβραῖο ἐξεδικήθη τόν θάνατο τοῦ Κουκουβίκου (τόν ἐπαλούκωσαν) μέ τόν ἀκόλουθον τρόπον:

«Ἰδού τώρα θέλω κάμη καί ἐγώ τήν παιδείαν εἰς τούς 11 συναδέλφους σας καί τοῦ Ἑβραίου. Τούς εἴχομεν δέση ἀπό τάς δύο μασχάλας καί εὐθύς μέ τρεῖς φιλίστραις τούς ὑψώσαμεν· ἤρχισαν τάς φωνάς, τό ἀλάχ! ἀλάχ! ἐξ ὧν ἡ φωνή τοῦ Ἑβραίου· βουτόντας εἰς τόν αἰγιαλόν, ὑψώνοντας τρίς καί βουτόντας τούς ἀφήσαμεν κρεμασμένους».

*(ἐκδ. «Κοσμαδάκη»: **«Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν 1821»**, τόμ. 5ος, σελ. 39)*

Ἐξ αἰτίας τῆς μισελληνικῆς καί μισοχρίστου συμπεριφορᾶς τῶν Ἑβραίων οἱ Ἕλληνες ἦσαν ὠργισμένοι ἐναντίον των, ἀλλά καί τούς περιεφρόνουν. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω, ὅτι ὁ Μακρυγιάννης, ὅταν ἤθελε νά ὑποτιμήσῃ τούς Τούρκους τούς παρωμοίαζε μέ τούς Ἑβραίους π.χ.

«Οἱ Ἕλληνες τούς Τούρκους τούς καταφρόνεσαν ὅλως δι᾽ ὅλου. Καθημερινῶς πολεμούσαμεν, κι ὅλο τούς νικούσαμεν ποτέ δέν κέρδεσαν. Τούς πήραμεν τόν ἀγέρα καί τούς εἴχαμεν σάν Ὀβραίους».

*(Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη: «**Ἀπομνημονεύματα**», ἐκδ. «Ἀλμωπός» ἐπιμ. Βλαχογιάννη, σελ. 282)*

Κλασσική παρέμεινε ἡ χειρονομία τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη ὅταν εἶδε κάποιον πλούσιον Ἑβραῖον ἔνοπλον μέ

«ζευγάρι πιστόλες χρυσές διαμαντοστόλιστες. Τό μάτι τοῦ Κολοκοτρώνη ἅρπαξε αὐτό τό παράξενο.

– Μπά! εἶπε, Ὀβριός κι ἀρματωμένος δέν γίνεται! Τοῦ πῆρε τά πιστόλια καί τἄχωσε στό σελάχι του...» (S. Howe, «An Hist. Sketch of the Greek Revol.» 1828, σελ. 61).

Κι ὁ Σπύρος Μελᾶς στό βιβλίον του: «Ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ» (ἐκδ. «Μπίρη» Ἀθ. 1957, σελ. 332) περιγράφει τήν ἰδίαν σκηνή ὡς ἑξῆς:

«τόν πλούσιο Ἑβραῖο τραπεζίτη τοῦ Χουρσίτ, Χανάμ... ἦρθε στή καλύβα τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Εἶχε στή μέση του μαχαίρι χρυσομάνικο καί κουμποῦρες χρυσοστόλιστες καί τό μαχαίρι κι αὐτές ἦταν ὅλο πετράδια... Μπά! ἔκαμε ὁ Κολοκοτρώνης. Ὀβριός κι ἀρματωμένος δέν γίνεται! τοῦ πῆρε τ᾽ ἅρματα καί τἄβαλε στό σελάχι του».

Διά τήν μανίαν τῶν Ἑβραίων νά σφάζουν Χριστιανούς καί μάλιστα Ἕλληνας Χριστιανούς παραπέμπω στήν Ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ ΗΛΙΟΥ (τόμ. 9ος, σελ. 830, λ. «Ἱερουσαλήμ») ὅπου διαβάζομεν:

«Ἁλωθεῖσα ὑπό τῶν Περσῶν, κατερρίφθη εἰς ἐρείπια, ἅπαντες δέ οἱ ναοί της ἐγένοντο παρανάλωμα πυρός. Τότε μάλιστα ὁ Χοσρόης, βοηθούμενος ὑπό 20.000 Ἰσραηλιτῶν, κατέστρεψε πᾶν χριστιανικόν στοιχεῖον τῆς πόλεως. Συνάμα παρέδωσεν εἰς αὐτούς 80.000 χριστιανούς, τούς ὁποίους οἱ Ἑβραῖοι κατέσφαξαν».

Πιστή ἐφαρμογή τοῦ Ταλμούδ. Ὁ διάσημος ἱστορικός Σπ. Τρικούπης στήν «Ἱστορίαν Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» (ἔκδ. «Νέα Σύνορα», Ἀθ. 1993, τόμ. Β΄, σελ. 168) γράφει:

«Ἀκόμα, πολλοί ἔνοπλοι Ἑβραῖοι πού ἀκολουθοῦσαν τόν τουρκικό στρατό σάν ἑκούσιοι δήμιοι διψῶντας γιά χριστιανικό αἷμα, ἔσερναν τους χριστιανούς ἔξω ἀπό τήν πόλη, τους χτυποῦσαν μέ ρόπαλα στό κεφάλι καί, μόλις ἔπεφταν κάτω, τους ἔσφαζαν σάν πρόβατα».

Οἱ Ἑβραῖοι «διψῶντας γιά χριστιανικό αἷμα» ἠκολούθουν τόν Τουρκικόν στρατόν καί μᾶς «ἔσφαζαν σάν πρόβατα»! Αὐτά τά φρικαλέα ἐγκλήματα σᾶς τά ἀποκρύπτουν, ἀπό τήν ἐκπαίδευσι. Διατί ἀνέχεσθε τήν πλαστογράφησι τῆς ἱστορίας μας; Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι κατεδίκασαν τά ἐγκλήματά τους. Πότε θά παύσετε νά εἶσθε θύματα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας; Τί ἄλλο θέλετε νά σᾶς κάνουν οἱ Ἑβραῖοι, διά νά ξυπνήσετε, ἐπί τέλους. Τό παραμῦθι τοῦ Ἄουσβιτς σᾶς συγκινεῖ κι ὄχι **αἱ σφαγαί τῶν ὁμοεθνῶν μας**.

Μέσῳ τῶν Τούρκων θά μᾶς σκοτώνουν οἱ Ἑβραῖοι, ὅπως πάντοτε ἔκαναν, ὅταν τούς ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία, π.χ. «Στίς αἱματηρές αὐτές ἐνέργειες οἱ Τοῦρκοι εἶχαν θερμούς συμπαραστάτες τούς Ἑβραίους τῆς Πόλης, οἱ ὁποῖοι πῆραν τά ὅπλα κατά τῶν Χριστιανῶν» (Σπ. Τρικούπης: «Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», ἔκδ. «Νέα Σύνορα», Ἀθ. 1993, τόμ. Α΄, σέλ. 187).

Μετά τήν κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἀφ᾽ ἑνός μέν ἐτάχθη ἐναντίον της, ἀφ᾽ ἑτέρου δέ ἐκερδοσκόπησε ἀπό αὐτήν, μέ τά λεγόμενα «δάνεια τῆς ἐπαναστάσεως». Στό βιβλίον μου «*Ἄς μιλήσωμεν γιά Ἑβραίους*» (σελ. 164 κ.ἑ.) περιγράφω τά γεγονότα:

«Οἱ ἀδελφοί Ρικάρντο στήν Ἀγγλία καί -ποιός ἄλλος;- οἱ Ρότσιλντ στήν Γαλλία θησαυρίσανε ἐκμεταλλευόμενοι τίς ἀνάγκες τοῦ ἐπαναστατημένου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, γιά ὅπλα καί τρόφιμα.

Τά χρήματα πού προκαταβολικά ἁρπάξανε οἱ Ἑβραῖοι σέ τόκους, μεσιτεῖες καί προμήθειες ἦσαν τόσον τεράστια, ὥστε προκαλέσανε τήν ἀντίδρασι τῶν Φιλελλήνων Εὐρωπαίων. Οἱ Ρικάρντο γιά νά δώσουν δάνεια, ἔλαβαν ἀπό μᾶς προμήθεια περίπου διπλασίαν ἀπ' ὅσα χρήματα εἶχαν συλλέξει στήν Εὐρώπη ὅλοι οἱ Φιλέλληνες!! Ἀρκεῖ νά διαβάσετε σέ μιά βιβλιοθήκη τούς TIMES τῆς 5 Σεπτ. 1826 οἱ ὁποῖοι γράφουνε ὅτι «οἱ κύριοι Ρικάρντο τσεπώσανε (have pocketed) 64.000 Λ.» καί στίς 15 Σεπτ. 1826 σχολιάζουν: «The pretty item reserved as commission by the contractors of the second loan (amounting to 64,000 L.) nearly doubles the voluntary contributions of all the Philhellenes in Europe, including those of committees and corporations, of colleges and universities, of classical ladies and benevolent princes -of priests, artists, philosophers and statesmen- the produce of benefit concerts, and the collection of charity sermons» δηλαδή: «τό δελεαστικό ποσό πού ἐπεφύλαξαν δι' ἑαυτούς οἱ ἐκδότες τοῦ δευτέρου δανείου (ἀνερχόμενο σέ 64.000 Λ.) εἶναι σχεδόν διπλάσιον ἀπό τίς ἐθελοντικές συνεισφορές ὅλων τῶν φιλελλήνων στήν Εὐρώπη συμπεριλαμβανομένων τῶν συνεισφορῶν τῶν ἐπιτροπῶν καί τῶν συλλόγων τῶν σχολείων καί τῶν πανεπιστημίων, τῶν φιλοκλασσικῶν κυριῶν καί τῶν εὐεργετικῶν πριγκήπων, τῶν ἱερέων, καλλιτεχνῶν, φιλοσόφων καί πολιτικῶν - τοῦ προϊόντος τῶν συναυλιῶν καί τῶν ἐράνων στίς ἐκκλησίες»!!! Ναί, βέβαια μᾶς δώσανε δάνειο οἱ Ἑβραῖοι καί μᾶς γδάρανε ζωντανούς μέ τούς ὑπερβολικούς τόκους καί τίς πρωτοφανεῖς προμήθειες. Ὁ καθηγητής Ἀνδρεάδης στό βιβλίο του «Ἱστορία τῶν ἐθνικῶν δανείων» («Βιβλιοθήκη ἱστορικῶν μελετῶν», ἀριθμ. 202, Ἀθ. 1904) γράφει ὅτι «οἱ κ.κ. Ρικάρδοι ὄχι μόνον ἠρνήθησαν νά ἀναγνωρίσωσι τήν ἐπιτροπή, ἀλλά καί προσεπάθησαν νά παρεμβάλωσι πᾶν πρόσκομμα είς τήν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 26) καί ἀναφέρει τίς ἀπάτες καί τούς ἐκβιασμούς, πού τῆς ἔκαναν ἐκεῖνοι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀνέβαζαν τίς μεσιτεῖες καί τεχνητά αὔξαιναν τήν ἀξία τῶν μετοχῶν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 32) ἤ δίνανε παραγγελίας γιά ἀτμόπλοια χωρίς τήν ἔγκρισι τῶν Ἑλλήνων σέ ἐξωφρενικές τιμές γιά νά κερδοσκοποῦν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 49) σχολιάζει ὅτι τά ►

ποσά τοῦ δευτέρου δανείου ἀντί «...νά σταλῶσι κατεπειγόντως εἰς Ἑλλάδα, ἔμειναν ἐν Ἀγγλίᾳ, χρησιμεύσαντα μόνον εἰς τό νά προμηθεύσωσιν εἰς τούς κ.κ. Ρικάρδους καί συντροφίαν μεσιτικά καί μέσον ἀπαλλαγῆς εἰς καλήν τιμήν τῶν ἑλληνικῶν ὁμολογιῶν, ἅς οὗτοι εἶχον».

Οἱ Ἑβραῖοι Ρότσιλντ γιά νά μᾶς παρασύρουν νά δανεισθοῦμε ἀπό αὐτούς μᾶς ἔκαναν ἀρχικά μιά δωρεά! καί κατόπιν δανείσανε τήν Ἑλλάδα μέ βαρυτάτους ὅρους, μέ ληστρικά ὠφελήματα, μεσιτεῖες, ἔξοδα ἐκδόσεως! καί μέ τήν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων!!!

Στήν ἐκμετάλλευσι πού ὑφιστάμεθα ἀπό τούς Ἑβραίους δανειστές ἔβαλε τέλος ὁ βασιλεύς Ὄθων ὁ ὁποῖος «...ἀπό τῆς ἐνηλικιώσεως αὐτοῦ οὐδέν σχεδόν συνωμολόγησε δάνειον οὐδέ ἀνεγνώρισε τά δάνεια τῆς ἀνεξαρτησίας...» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 73). Μή πληρώνοντας λοιπόν ὁ Ὄθων τούς δῆθεν Γάλλους καί δῆθεν Ἄγγλους, προκάλεσε τήν ὀργήν των. Τόν πολεμήσανε καί τόν ρίξανε, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας καί τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν...

Δυστυχῶς οἱ ἐλάχιστοι ἑβραιοπράκτορες κατέχουν θέσεις κλειδιά στήν ἐκπαίδευσι ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς μας ἀδιαφορίας κι ἀποκρύπτουν τήν ἀλήθεια, σχετικά μέ τήν οἰκονομική ἐκμετάλλευσι πού ὑπέστη τό ἐπαναστατημένο ἔθνος μας ἀπό τήν Ἑβραϊκή κεφαλαιοκρατία. Γιά νά ἀνακαλύψετε τήν ἱστορική ἀλήθεια πρέπει νά ἐρευνήσετε μόνοι σας τά ἀρχεῖα. Στήν ἔκδοσι «Ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας» (τόμος Α΄ σέλ. 164, 165, 227) θά συναντήσετε τούς Ἑβραίους τραπεζίτες ἀδελφούς Ρικάρντο (Ἰακώβ καί Σαμψών) πού τό 1826 ζητήσανε γιά ἐγγύησι τοκογλυφικῶν δανείων μέρος τῆς Ἑλλάδος!! Ἰδού τό κείμενον:

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 6η

Προεδρία τοῦ κ. Πανούτζου Νοταρᾶ

Μετά τήν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν Πρακτικῶν

Α΄. Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ᾽ ἀριθ. 19079, εἰς τό ὁποῖον ἐγκλείει δύο ἀντίγραφα ἐπιστολῶν τοῦ ἐν Λονδίνῳ κυρίου Ρικάρδου, διά τῶν ὁποίων προβάλλει νά προσδιορισθῇ ἕν μέρος ἐθνικῆς γῆς καί νά δοθῇ εἰς τούς δανειστάς ἡ ἐξουσία ἐπάνω εἰς αὐτήν, ἡ ὁποία πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς ὡρισμένη διά τό κεφάλαιον τοῦ δανείου, καί νά σταλῶσι καί προϊόντα διά τήν πληρωμήν τοῦ τόκου. Ἀναφέρει, ἀκόμη, ὅτι οἱ δανεισταί δέν ἐμποροῦν ν᾽ ἀποδεχθοῦν τάς ►

πράξεις τῶν δύο ἀπεσταλμένων ἐπιτρόπων Ἰω. Ὀρλάνδου καί Ἀ. Λουριώτου.

Ἀπόσπασμα τοῦ ἀπό 7 Δεκεμβρίου γράμματος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπῆς, διά τοῦ ὁποίου ἐπέμφθη τό πρῶτον αὐτῶν τῶν γραμμάτων (α).

Ἐπειδή ἕνα ἀπό τά οὐσιώδη ἀντικείμενα, τά ὁποῖα θέλουν ἀπασχολήσει τήν σκέψιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, θέλει εἶσθαι καί ὁ τρόπος τοῦ νά λάβη τήν ἀπαιτουμένην ὑπόληψιν τό ἑλληνικόν δάνειον, διά νά ἐμπορέση νά διαπραγματευθῆ καί ἕτερον νέον δάνειον ἐκτός τῆς Ἑλλάδος διά τάς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, ἡ Διοίκησις ἔκρινε χρέος της νά καθυποβάλη αὐτά εἰς τήν Ἐθνικήν Συνέλευσιν καί συνιστᾶ συγχρόνως καί τόν κύριον κόμητα Γάμπαν, ὅστις ἐνεχείρισεν εἰς τήν Διοίκησιν τό τελευταῖον γράμμα τοῦ κυρίου Ρικάρδου, καί ἔχει νά ὁμιλήση καί ἡ εὐγενία του περί αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 Ἀπριλίου 1826

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γκίκας Μπότασης

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης
Κωνστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Κωλέττης

Ὁ Προσωρινός Γεν. Γραμματεύς

(Τ.Σ.) Γ. Πραΐδης

(α) Ἀπόσπασμα τοῦ ἀπό 7 Δεκεμβρίου 1825 γράμματος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπῆς, δι᾽ οὗ ἐπέμφθη τό γράμμα τοῦ Ρικάρδου καί Σαμψών Ἰακώβου.

Περικλείεται ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῶν δανειστῶν μας κ. Ρικάρδου (καί Σαμψῶν Ἰακώβου) τό πρωτότυπον τῆς ὁποίας ἐστάλη διά τοῦ ναυαγήσαντος ἑλληνικοῦ πλοίου τοῦ καπ. Δημητρίου Μιαούλη. Τό ζήτημά των, κατ᾽ αὐτήν τήν ἐπιστολήν, θέλει σᾶς φανῆ βαρύ· σᾶς φανερώσομεν δέ, ὅτι ζητήσαντές τους καθαρωτέραν ἐξήγησιν, ἐπληροφορήθημεν, ὅτι αὐτοί δέν ἐννοοῦν ἄλλο, παρά νά βαλθῆ ὑπό τήν ἐξουσίαν των ἕν προσδιωρισμένον μέρος ἐθνικῆς γῆς, μέ τά προϊόντα τῆς ὁποίας νά πληρώνηται χρονικῶς τό διάφορον ἤ μέρος τοῦ διαφόρου τοῦ δεύτερου δανείου. Τοῖς ἐπαραστήσαμεν, ὅτι ἡ ἑλληνική Διοίκησις ὑπεχρέωσε δι᾽ αὐτό τό δάνειον, τό ὁποῖον, ἀπό τά 55 1/2, κατήντησεν εἰς τά 18, καί νά εὐκολυνθοῦν τά μέσα διά νέον δάνειον, ►

διότι, λέγουν, τότε τό έδῶ κοινόν ἠμπορεῖ νά συλλάβη ἐμπιστοσύνην. Ὅθεν, παρακαλεῖται ἡ σεβ. Διοίκησις νά σκεφθῆ βαθέως καί περί τοῦ οὐσιώδους τούτου κεφαλαίου καί νά τό ἀποφασίση τό ὀγληγορώτερον, δίδουσα τήν συγκατάθεσίν της, διότι αὐτό θέλει εἶναι ἕν πολλά ἐπιτήδειον μέσον διά νά ἀναστερεωθῆ ἡ ἐθνική μας ὑπόληψις καί διά νά εὐκολυνθοῦν καί αἱ εἰς τά ἐνταῦθα πράξεις μας.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ
Τῇ 10 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ
Ὁ Προσωρινός Γενικός Γραμματεύς
(Τ.Σ.) Γ. Πραΐδης

Ὥστε λοιπόν οἱ τοκογλύφοι Ἑβραῖοι ζητοῦσαν «νά προσδιορισθῆ ἕν μέρος ἐθνικῆς γῆς καί νά δοθῆ εἰς τούς δανειστάς ἡ ἐξουσία ἐπάνω εἰς αὐτήν, ἡ ὁποία πρέπει νά θεωρηθῆ ὡς ὡρισμένη διά τό κεφάλαιον τοῦ δανείου καί νά σταλῶσι καί προϊόντα διά τήν πληρωμήν τοῦ τόκου»!! κι ἄν δέν ὑποχωρούσαμε κινδύνευε ἡ ἐθνική μας ὑπόληψις. Τί ἐκβιασμοί!! Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρω ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀπαιτοῦσαν ὡς ἐγγύησιν τήν Κορινθίαν...»

Ὁ ἱστορικός Ἰωάννης Φιλήμων ὁ ὁποῖος διετέλεσε γραμματεύς τοῦ Δημ. Ὑψηλάντου ἔγραψε «Δοκίμιον ἱστορικόν περί τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας» ὅπου (σελ. 15 κ.ἑ.) ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ διευθύνων τήν ἀνθελληνικήν πολιτικήν τῆς Τουρκίας ἦτο ὁ Ἑβραῖος τραπεζίτης Χασκέλ. Ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἐδραστηριοποιεῖτο πάντοτε ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅποτε τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία, ὅπως συνέβη π.χ. μέ τόν Πατσίφικο:

«ΠΑΤΣΙΦΙΚΟ Δαυίδ Ἰσπανοεβραῖος ἐγκατασταθείς ἐν Ἑλλάδι τό 1836 ὡς πρόξενος τῆς Πορτογαλίας μέχρι τοῦ 1842 ὅτε ἐπαύθη συνεπεία καταχρήσεων. Διαμένων ἐν τῇ ὁδῷ Καραϊσκάκη τῆς συνοικίας Ψυρρῆ ἐγένετο παραίτιος ὀχλοκρατικοῦ ἐπεισοδίου εἰς βάρος του λόγῳ ἀσεβείας του ἦν ἐπεδείξετο κατά τήν ἐκφοράν τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Φιλίππου καί τῆς ἐπακολουθησάσης κατ' ἔθιμον καύσεως ὁμοιώματος τοῦ Ἰούδα. Ἐκ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ πλήθους ὑπέστη μικράς καταστροφάς ἡ οἰκία του, μόλις δέ διεσώθη ὁ ἴδιος τῆς μανίας τοῦ πλήθους καταφυγών εἰς τήν ἀγγλικήν πρεσβείαν, ►

ὡς προσκτησάμενος ἐν τῷ μεταξὺ τὴν ἀγγλικὴν ὑπηκοότητα. Λόγῳ τοῦ μίσους ὅπερ ἔτρεφε κατά τοῦ βασιλέως Ὄθωνος ὁ τότε ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Πάλμεστρον, ἐζητήθη παρά τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀποζημίωσις διά τάς προσγενομένας ζημίας εἰς βάρος τοῦ Πατσίφικο, ἐκ δραχμῶν 888.736 καί 57 λεπτῶν. Ἐπειδή ἡ κυβέρνησις δέν συνήνεσεν εἰς τοῦτο, διετάχθη ναυτικός ἀποκλεισμός τῆς χώρας. (Βλέπε λέξιν Παρκερικά). Ἐπεμβάσει τῶν Μεγάλων Δυνάμεων Ρωσίας καί Γαλλίας ὡρίσθη ἐπιτροπή διαιτησίας, ἥτις ἐξηκρίβωσεν ὅτι ὁλόκληρον τό ποσόν τῆς ζημίας τοῦ Πατσίφικο ἀνήρχετο μόνον εἰς 3.750 δραχμάς, αἵτινες κατεβλήθησαν αὐτῷ, ἐπιστραφέντος εἰς τήν ἑλληνικήν κυβέρνησιν τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ ἐκ 330.000 δρχ. ὅπερ ἐν συνόλῳ εἶχε καταθέσει αὕτη ὡς ἐγγύησιν πρός ἄρσιν τοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ»!

*(**Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ**, τόμ. 15ος, σελ. 623, λ. «Πατσίφικο»)*

Ὁ Ἀκαδημαϊκός Κόκκινος στήν ἐργασία του «Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος» (ἔκδ. «Μέλισσα» τόμος 1ος, σελ. 515) ἀποκαλεῖ τόν Ἑβραῖο Πατσίφικο «φαῦλο ἐκμεταλλευτή». Τό θέμα τοῦ «Πατσίφικο» τέλος τό ἐσχολίασε μέ τήν δηκτική του γραφίδα ὁ Δημ. Ψαθᾶς («Νέα» 29 Ἰαν. 1975). Στήν σύγκρουσί μας μέ τούς Τούρκους, στόν Βαλκανικόν Πόλεμον οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν μαζί τους:

«Κατά χθεσινάς πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, τό Ἑβραϊκόν ἐθελοντικόν σῶμα, τό ὁποῖον ἐσχηματίσθη ἐκεῖ ἅμα τῇ ἐπιστρατεύσει τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὅπως βαδίσῃ κατά τῆς Ἑλλάδος, διελύθη εἰς τά ἐξ ὧν συνετέθη, εὐθύς ὡς ἐγνώσθη, ὅτι ὁ Ἑλληνικός Στρατός, διαβάς τά σύνορα προχωρεῖ πρός τήν Θεσσαλονίκην».

*(«**Ἑστία**» 9-10-1912)*

(...) Καί καθώς πλησιάζομε σέ νεώτερους χρόνους διαβάζομε στήν ΕΣΤΙΑ τῆς 9.10.1912 ὅτι οἱ Ἑβραῖοι συνέστησαν ἐθελοντικό σῶμα ►

κατά τῶν Ἑλλήνων εἰσβολέων! Σημειωτέον ὅτι Ἑβραῖοι ἔμποροι καί τοκογλύφοι προσέφεραν 650.000 χρυσές λίρες ὑπέρ τοῦ «ἱεροῦ τουρκικοῦ ἀγῶνος». Ἀποκαλυπτικό δέ εἶναι καί τό σχετικό τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κων/πόλει Ἄγγλου πρέσβεως Gray ἀναφερόμενο στήν ὕπαρξι μυστικῆς ἑβραιοτουρκικῆς συμμαχίας.

(...) Δέν πρέπει κατόπιν τούτων νά μᾶς ἐκπλήσσῃ τό ἄρθρο τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικιστικοῦ περιοδικοῦ FORUM (1.12.1956) ποῦ θεωρεῖ τό Ἰσραήλ ὡς τόν μόνο πιστό σύμμαχο τῶν Τούρκων».

*(Κ. Χολέβας: **«Ἐλεύθερος Κόσμος»**, 16-7-1975)*

Οἱ Θεσσαλονικεῖς εἶχαν καταλάβει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τῆς πόλεως ὑπεκίνουν τό αὐτονομιστικόν κίνημα τῆς Μακεδονίας, δι' αὐτό τούς κατήγγειλαν δημοσίως, μέ πολλούς τρόπους καί μέ προκηρύξεις τῆς Μακεδονικῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως. Εἰς μίαν τέτοιαν προκήρυξιν καταγγέλλονται οἱ Ἰσραηλῖται Θεσσαλονίκης, «ἐν μέσῳ ἡμῶν ζῶντες καί πλουτίζοντες», ὡς ὑπεύθυνοι «οἵτινες ἐπροκάλεσαν κατά τό παρελθόν τόν θόρυβον τῆς αὐτονομιστικῆς κινήσεως τῆς Μακεδονίας, διά νά παραστήσουν τούς Μακεδόνας ὡς ἐπιθυμοῦντας νά ἀποχωρισθῶσι, ἀπό τήν Μητέρα Ἑλλάδα».

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Τμῆμα τῆς προκηρύξεως τῆς Μακεδονικῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως ὅπως ἐδημοσιεύθη, στήν «Ἐλευθεροτυπία» (11-2-1998).

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπολέμησαν μέ μῖσος τήν προσπάθειαν τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Στήν Ὀδησσόν εἶχαν συστήσει εἰδικήν ὑπηρεσίαν προπαγάνδας τό 1919 μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἑβραῖο λοχαγό τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ Σαντούλ, ὁ ὁποῖος συνεργαζόμενος μέ τούς σοβιετικούς ὑπενόμευε τό μαχητικόν φρόνημα τοῦ Στρατοῦ μας:

*«Ὁ Σαντούλ ἀπέστειλε προκηρύξεις στόν Ἑλληνικό στρατό μέ τήν ὑπογραφή του καλώντας τον νά παραδοθεῖ καί νά συμπράξει μέ τούς Τούρκους». (Η. Ἠλιοπούλου: **«Ἀλύτρωτες Ἑλληνικές Πατρίδες»** Ἀθ. 1983, σελ. 82)*

Ταυτοχρόνως ἔστελλαν χρήματα στόν Κεμάλ τά ὁποῖα:

*«ὁ τότε πρόξενός μας στήν Πετρούπολι δρ. Ἀρ. Ἀνδρόνικος τήν ὑπελόγιζε σέ 5.000.000 χρυσά φράγκα». (**«Ἑλ. Κόσμος»** 26 Ἰουλ. 1975)*

Μετά τήν ἧτταν μας στήν Μικρασιατικήν ἐκστρατείαν τό Ἑβραϊκόν μῖσος ἐξεχύθη ἐναντίον μας μέ ὅλην του τήν χυδαιότητα. Τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγῶνα τῶν Μακεδονομάχων ἐπρόδωσαν καί ἐπολέμησαν ἀκόμη καί οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ρουμανίας. Σχετικῶς ὁ Βασ. Μισύρης στό ἔργον του «Βλάχοι, αὐτοί οἱ ἀνυπότακτοι Ἕλληνες» (ἔκδ. «Νέα Θέσις» Ἀθ. 1999, σελ. 23) γράφει ὅτι οἱ Ἑβραῖοι στήν Ρουμανίαν

«Στήν προσπάθειάν τους νά ὑπερκεράσουν τούς Ἕλληνες στήν ἀγορά τοῦ χρήματος, ὑπέθαλψαν καί καθοδήγησαν μέ κάθε μέσον τήν ἀνθελληνικήν προπαγάνδα. Αὐτήν τήν τακτικήν ἀκολούθησαν καί ἐναντίον τῶν Μακεδονομάχων ἀκόμα καί μετά τήν λήξη τοῦ Α΄ Παγκοσμίου πολέμου... Ὁ Ἑρμῆς Μουδόπουλος, καθηγητής τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου στό Βουκουρέστι, σέ ἔρευνά του στήν βιβλιοθήκη τῆς Ρουμάνικης ἀκαδημίας διαπίστωσε ὅτι, ἡ ὑπό τῶν Ἑβραίων ἐκδιδομένη ἐφημερίδα ADEVARUL, ἐπιτίθετο μέ μεγάλη σφοδρότητα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρουμανίας καί ἐναντίον τῶν Μακεδονομάχων, προκαλώντας τήν ἔξαψη τῶν παθῶν, παραπλανώντας τήν διεθνῆ κοινή γνώμη καί καθοδηγώντας τίς μάζες σ᾽ ἕνα ἀνήκουστο ὄργιο βίας».

Αὐτά δέν πρέπει οἱ Ἕλληνες νά τά λησμονήσουν ποτέ!

«...Μέ τούς Τούρκους συμπράττουν καί οἱ Ἑβραῖοι οἱ ὁποῖοι ἀπελάμβανον πάσης προστασίας καί ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Αὐτοί οἱ ὁποῖοι ὑπεστηρίζοντο ἀπό τόν ἄθλιον Στεργιάδην καί εἶχαν τόσα προνόμια, αὐτοί, λέγω, συμμαχοῦσαν σήμερα μέ τούς Τούρκους. Καθισμένοι εἰς τά καφενεῖα, ἐχλεύαζον τούς Ἕλληνες, τούς κτυποῦσαν, τούς παρέδιδον εἰς τούς σφαγεῖς. Καί ὅταν διήρχοντο τά τάγματα τῶν αἰχμαλώτων, ἔριχναν γυαλιά στούς δρόμους, διά νά σχίζωνται τά γυμνά των πόδια καί νά ὑποφέρουν περισσότερο τά θύματα τῆς Κεμαλικῆς θηριωδίας. Ὅταν οἱ Τοῦρκοι μπῆκαν στήν Σμύρνη, πολλοί Ἑβραῖοι προσέφεραν τίς ὑπηρεσίες τους. Εἰς τά ἀστυνομικά τμήματα ὑπῆρχαν προδόται Ἑβραῖοι. Εἰς τόν σταθμόν τῶν διαβατηρίων αὐτοί ἔκαμον τόν ἔλεγχον. Εἰς τήν ἀποβάθρα ἐπίσης. Αὐτοί ὑπέσχοντο εἰς τούς Ἕλληνες ὅτι θά τούς ἔσωζαν, διά νά πάρουν χρήματα καί διά νά τούς παραδώσουν ὕστερα εὐκολώτερα εἰς τούς σφαγεῖς των. Δέν ὑπῆρξε εὐκαιρία πού νά μήν τήν ἐξεμεταλλεύθησαν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Εἰργάσθησαν σάν τά φίδια. Ἡ Ἑλληνική Διοίκησις τούς ἐξέσταινε, τούς ἐπροστάτευε καί αὐτοί σήμερον ἔγιναν ὄργανα καταστροφῆς διά τούς Ἕλληνας. Τοὐλάχιστον θά γίνουν αὐτά μαθήματα εἰς τούς Κυβερνήτας μας; Θά μάθουν νά λαμβάνουν μέτρα ἀμύνης καί προνοίας; Εἰς τήν συνοικίαν Μπάς-Ὀτουράκ ἀπ᾽ ὅπου διερχόμεθα οἱ Ἑβραῖοι εἰρωνεύονται μέ τήν γνωστήν προφοράν των Ζήτω Βενιζελός... Ζήτω Κωνσταντινός... Καί ἕνας ἄλλος φωνάζει εἰς ἄπταιστον Ἑλληνικήν: «Ἐμπρός μέ τόν στέφανον τῆς δόξης πρός τήν Ἁγιά Σοφιά!» Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ὑποκόπανοι τῶν στρατιωτῶν ἀνεβοκατεβαίνουν εἰς τά πλευρά τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων, ἐνῶ οἱ πολίται, Ἑβραῖοι καί Τοῦρκοι... χειροκροτοῦν».

*(Ἀντ. Πισσᾶνος: **«Αἰχμάλωτοι τοῦ Κεμάλ»** καί διά περισσότερα εἰς Δ. Καψάλαν: **«Σιωνισμός»** ἐκδ. «Ἑλληνικόν Αὔριον» Θεσ/νίκη 1983, σελ. 48)*

Δικαίως λοιπόν ὁ Π. Βίγλαρης θά γράψη τό τετράστιχον:

Εἶμαι ὁ νέος ξυπνητής! / Δέν εἶμαι στιχοπλέχτης.
Ξεύρω ποιός εἶν᾽ ὁ Σταυρωτής. / Εἶναι Ὀβρηός ὁ φταίχτης.

*(Π. Βίγλαρης: **«Γυρεύοντας τό χαμένο του Ἄστρο»** Ἀθ. 1972, σελ. 224)*

«...Είδα με τα μάτια μου Εβραίο να υποδεικνύει Έλληνα στρατιώτη, τον οποίον οι κεμαλικοί έγδυσαν και εσκότωσαν επιτόπου...»

*(Γιάννη Καψή: **«1922, ή Μαύρη Βίβλος»** «Νέα» 15-12-1992)*

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἑβραῖοι ἱδρύουν στήν Ἑλλάδα τήν «Σοσιαλιστικήν Φεντερασιόν» ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν τό ΚΚΕ τοῦ ὁποίου ἐμπνευστής ἦτο ὁ Ἑβραῖος Ἀβραάμ Μπεναρόγια καί πρῶτοι βουλευταί οἱ Ἑβραῖοι Βεντούρα, Κοέν, Ἀρντίττι, Πινχάς, Σουλάμ κ.ἄ.

«Σοσιαλιστική Φεντερασιόν», ἀποτελουμένη ἀπό ὑπέρ τά 2.000 μέλη, κατά 90% μορφωμένους Ἑβραίους, ταξιδεύσαντας εἰς τήν Εὐρώπην καί μορφωθέντας ἐκεῖ σοσιαλιστικῶς. Αὕτη ἦτο πολιτική ὀργάνωσις τῶν Ἑβραίων κυρίως, ἀλλά σοσιαλιστική, μέ σοβαράν πολιτικήν δρᾶσιν, ἀκόμη καί ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας. Ἦτο συνδεδεμένη μέ τό διεθνές σοσιαλιστικόν κίνημα καί ἀπετέλει ἐπισήμως τμῆμα τῆς Β' Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς τῆς Βέρνης εἰς τά συνέδρια τῆς ὁποίας ἀπέστελλε τακτικά τούς ἀντιπροσώπους της. Ἀπό τοῦ 1908 εἶχε συνεργασθῆ μέ τούς Νεοτούρκους, τῶν ὁποίων τό κέντρον ἦτο ἡ Θεσσαλονίκη, πρός ἀνατροπήν τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ, καί πολλά μέλη αὐτῆς, ἐν οἷς καί ὁ γνωστός μετέπειτα Ἀβραάμ Μπεναρόγια, μετέσχον τοῦ ἀγῶνος τῶν Νεοτούρκων καί ἐξεστράτευσαν ἐκ Θεσσαλονίκης κατά τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τοῦ Χαμήτ» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. ..)

*(Ἐλ. Σταυρίδης πρώην Γ.Γ. καί βουλευτής τοῦ ΚΚΕ: **«Τά παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ»** ἐκδ. «Ἐλεύθερη Σκέψις» Ἀθ. 1988, σελ. 14)*

Οἱ κομμουνισταί ἀποκρύπτουν, ὅτι οἱ ἱδρυταί των στήν Ἑλλάδα ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι. Τό «Σοσιαλιστικό Κέντρο Ἀθηνῶν» (ἔτος ἱδρύσεως 1911) διά τοῦ προέδρου του Ν. Γιαννιοῦ ἐπληροφόρει τόν Ἑλληνικόν Λαόν ὅτι:

«Ἱδρυταί τοῦ ΚΚΕ τόσον εἰς τάς Ἀθήνας, ὅσον καί εἰς τήν Θεσσαλονίκην, ἦσαν Ἰσραηλῖται ἤ κρυπτοεβραῖοι Ἕλληνες, τό δέ κίνημά των, παρ' ὅλα τά σοσιαλιστικά φαινόμενα ἤ προσχήματα, ἦτο ►

ἑβραϊκόν ἐθνικιστικόν. Προσήλθαμεν, ἐν τούτοις, ὡς μειοψηφία εἰς τό πρῶτον Σοσιαλιστικόν Συνέδριον (1918), ἠγωνίσθημεν καί πάλιν, ἀλλ' ἀπεχωρήσαμεν ἐν τέλει διά νά μή γίνωμεν ὄργανα τῆς κομμουνιζούσης Ἑβραϊκῆς πλειοψηφίας».

(Ἐλ. Σταυρίδης, ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 13 καί εἰς «Ἔθνος» 17-5-1951)

Τό 1927 οἱ Ἑβραῖοι βουλευταί ἤγειραν θέμα αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας κι ὁ Εἰσαγγελεύς ζητεῖ ἄρσιν τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας των, διά νά ἀσκήση ἐναντίον των ποινικήν δίωξιν «ὡς ἐπιζητούντων τήν ἀπόσπασιν τμήματος τῆς ἐπικρατείας». Κατά τήν συζήτησιν στήν βουλήν οἱ Ἑβραῖοι αὐθαδῶς ὑπεστήριξαν τήν «ἐλευθερίαν τῶν μειονοτήτων». Ἰδιαιτέρως ἐξοργιστικός ὑπῆρξεν ὁ Ζάκ Βεντούρα:

«Ὁ Βεντούρα, καθ' ἅ Ἑβραῖος, μετέφερε τό ζήτημα καί ὡμίλησεν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἰσραηλιτικῆς μειονότητος ὑπέρ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν μειονοτήτων, τονίσας τελικῶς ὅτι «εἰς τήν ἔννοιαν τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας περιλαμβάνεται ἀκριβῶς ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας τῶν μειονοτήτων!» Φυσικά ἡ Βουλή δέν ἐπερίμενε ν' ἀκούση τό πῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐννοοῦσαν τήν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας, ἀφοῦ ταύτην θά τήν ἐπεθύμουν καί οἱ ἀστοί Ἑβραῖοι καί ὄχι μόνον οἱ κομμουνισταί τοιοῦτοι!» *(Ἐλ. Σταυρίδης ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 443)*

Τελικῶς ἡ βουλή ἐπί 128 παρόντων ἔδωσαν καταδικαστικάς ψήφους 98 στόν Βεντούρα καί 16 στόν Σουλάμ.

«Ὁ ἀρχιρραβῖνος τοῦ Ἰσραήλ Γαβριήλ Νισσίμ, ἐμφανιζόμενος ὡς διαπρύσιος κῆρυξ τοῦ... τουρκικοῦ φιλελευθερισμοῦ, διέψευσεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι καταπιέζουν τούς ὁμογενεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τονίζων ὅτι "οἱ ἰσχυρισμοί τῶν Ἑλλήνων στεροῦνται λογικῆς βάσεως"!

*(«**Ἑλληνικός Βορρᾶς**» 20-7-1966)*

Εἰδικῶς διά τήν Θεσσαλονίκην οἱ Ἑβραῖοι ἐνδιεφέροντο νά τήν ἀποσπάσουν, ἀπό τήν Ἑλλάδα καί νά δημιουργήσουν ἕνα κράτος μέ πρωτεύουσαν αὐτήν. Τήν ἐπιδίωξίν των διεξεπεραίωσε ὁ Ἑβραῖος Γιόζεφ Μπρός, γνωστός ὡς Στρατάρχης (!) Τίτο. Στρατάρχης ἀπό ποῦ; Τέλος πάντων ὁ Ἑβραῖος ψευδοστρατάρχης ἵδρυσε τήν δημοκρατίαν (!) τῆς Μακεδονίας καί μεταπολεμικῶς ἠγωνίσθη νά ἀποσπάση τήν Ἑλληνικήν Ἐπαρχίαν τῆς Μακεδονίας μας καί νά σχηματίση ἕνα κρατίδιο. Συνεχιστής τοῦ ἔργου τοῦ Τίτο ὑπῆρξε ὁ Ἑβραῖος Μωϋσέγιεφ γνωστός, ὡς Γκλιγκόρωφ καί τελευταίως τό σχέδιον δημιουργίας «Μακεδονικοῦ κράτους» ἀκολουθεῖ ἡ Ἀμερικανική Ἐξωτερική πολιτική, πού τήν κατευθύνει μιά νέγρα πιανίστρια υἱοθετημένη, ἀπό ἑβραϊκή οἰκογένεια καί δυστυχῶς τήν ἐγκρίνει ὁ πρόεδρος Μπούς, πού ἀνεγνώρισε «Μακεδονικό κράτος».

Σχετικῶς στήν «*Καθημερινή*» (6-1-2004) ὁ κ. Ἀναστάσιος Ζολώτας ἔγραψε:

> «Η μεν σαφής «πρωτοβουλία» του κ. Μπους έχει αρκετά σαφή σκοπόν.
>
> Επιδιώκεται η εν τω μέλλοντι απόσπασις της Μακεδονίας μας με τη Θεσσαλονίκην από το ελληνικό κράτος και η μετατροπή αυτής τις οίδε, εις διεθνές κέντρον υπό αμερικανικήν επιρροήν, ως επεδιώκετο άλλοτε (1912) υπό του Εβραϊσμού.
>
> Αι δέ Βρυξέλλαι αγνοούν σκοπίμως ότι η Τουρκία έχει γίνει επεκτατική δύναμις εις το Αιγαίον, την Δυτικήν Θράκην και όλην την Ανατολικήν Μεσόγειον, συμπεριλαμβανομένων της Δωδεκανήσου και της Κρήτης, την οποίαν εποφθαλμιούν επίσης γνωστοί-άγνωστοι κύκλοι».

Τούς γνωστούς-ἀγνώστους κύκλους ἐμεῖς τούς κατονομάζομεν: εἶναι ὁ Ἑβραιοσιωνισμός. Τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο δέν μπορεῖ νά διαψεύση τόν κ. Α. Ζολώταν, πού δημοσιεύει, ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός ἐπεδίωκε τήν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας μέ τήν Θεσσαλονίκην, οὔτε μπορεῖ ἔστω νά τόν κατηγορήση, δι᾽ ἀντισημιτισμόν.

Τήν «συμμετοχήν» των ἀκόμη καί στό ΕΑΜ ἀνεκάλυψαν τε-

λευταίως οἱ Ἑβραῖοι, τώρα πού ὅλα ἀριστεροφέρνουν. Στό παρελθόν ἦσαν ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν κι᾿ ὄχι μόνον. Μέ τόν ἐπισημότερον τρόπον συνεχάρησαν εὐσεβάστως (!) τήν «Αὐτοῦ ἐξοχότητα» τόν Συνταγματάρχην Γ. Παπαδόπουλον, ὅταν ἀνέλαβε τό Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Τό Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον ἀποστέλει στόν Ἡγέτην τῆς 21ης Ἀπριλίου τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
Πρωθυπουργόν
Κύριον Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ

Ἐνταῦθα

Τό Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον Συντονισμοῦ καί Γνωματεύσεως ἐπί τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων Σας ὡς Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ὑποβάλλει εὐσεβάστως καί ἐκ μέρους ὅλων τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων Ἑλλάδος τάς πλέον εἰλικρινεῖς εὐχάς εὐοδώσεως τοῦ ἀναληφθέντος ὑφ᾿ ὑμῶν Ἐθνικοῦ ἔργου ἐπ᾿ ἀγαθῷ Παιδείας καί Ἔθνους.

ΙΩΣΗΦ ΛΟΒΙΓΓΕΡ, Πρόεδρος
ΔΑΥΙΔ ΣΑΡΦΑΤΗΣ, Γεν. Γραμματεύς

Ἀθῆναι τῇ 22/6/1969

(«Ἰσραηλινή Ἐπιθεώρησις» 11-7-1969)

Τώρα ὁμιλοῦν κατά τῆς Χούντας καί αἱ εἰλικρινεῖς εὐχαί εὐοδώσεως τοῦ Ἐθνικοῦ ἔργου της, ἐπ᾿ ἀγαθῷ Παιδείας καί Ἔθνους ἐλησμονήθησαν.

Ἡ Ἑβραιοτουρκική συνεργασία συνεχίζεται ἐμφανῶς. Τελείως ἀπροκαλύπτως οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν τούς Τούρκους καί πολεμοῦν τούς Ἕλληνας, π.χ.

אב'אנטי!

Ἡ Ἑβραϊκή ἐφημερίς «Ἀβάντι» πρῶτον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῶν μπολσεβίκων στήν Ἑλλάδα, πού ἐπροπαγάνδιζε ὑπέρ τῆς ἀνεξαρτήτου Μακεδονίας! ἐκυκλοφόρει, στήν Θεσσαλονίκην.

«Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1 ἀνθελληνική ἐφημερίς τῆς Τουρκίας, ἡ γελοία «Χουριέτ» ἐδημοσίευσεν ἄσεμνον, ὡς ἡ ἰδία, γελοιογραφίαν, ἐνθυμίζουσα εἰς τούς Ἕλληνας τό 1922.

Διά τήν «Χουριέτ» τί νά πῆ κανείς; Τήν ἐξέδωσεν ἕνας Ἑβραῖος ἀπό τήν Ἀλβανίαν, ὁ Σεντάτ Σεμαβῆ, ὁ ὁποῖος ἐκοιμᾶτο ἐπί χρόνια εἰς τάς ἀποθήκας τοῦ «Ταχυδρόμου» τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀπό τέτοιο σκυλί, τέτοια ἐφημερίς θά ἐξεδίδετο».

(«Ἑλληνικός Βορρᾶς» 13-4-1974)

«Καί ἐχθρά τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας εἶναι κατ' ἐξοχήν ἡ ἐφημερίς «Χουρριέτ», τήν ὁποίαν ἵδρυσεν ὁ Σεντάτ Σεμαβῆ, Ἑβραῖος ἀπό τήν Ἀλβανίαν, ὁ ὁποῖος προπολεμικῶς εἰργάζετο εἰς τήν τότε ἐκδιδομένην εἰς τήν Θεσσαλονίκην ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος» ὡς κλητήρ καί ἐκοιμᾶτο εἰς τήν ἀποθήκην χάρτου...

Εἰς τόν κ. Τσετίν ἀνεφέρθησαν καί ἄλλα. Ὅτι ὁ Σεντάτ Σεμαβῆ ἔφυγε κάποτε εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐγκατεστάθη. Μέ τήν οἰκονομικήν βοήθειαν Ἰσραηλιτῶν, ἐξέδωσε τήν «Χουρριέτ», ἡ ὁποία ▶

ἐξελίχθη εἰς τό πλέον φανατικόν ἀνθελληνικόν φύλλον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ υἱός τοῦ Σεμαβῆ, ἀποθανόντος ἐν τῷ μεταξύ, ἐκδίδει σήμερον τήν «Γκιουναϊντίν», ἐπίσης ἀνθελληνικήν ἐφημερίδα. Τόν δέ ἀνθελληνικόν ἀγῶνα τῆς «Χουρριέτ» χρηματοδοτεῖ καί ἐμπνέει ἕνας ἄλλος Κωνσταντινουπολίτης Ἑβραῖος, ὁ Μπουρλά, καταγόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης καί ἀναχωρήσας ἀπό τήν Θεσσαλονίκην -ὁ πατήρ του- ὅταν ἡ πόλις ἔγινε ἑλληνική».

*(«**Ἑλληνικός Βορρᾶς**» 21-4-1974)*

Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζεται ἡ προκλητική ἀρθρογραφία καί εἰδησεογραφία τοῦ τουρκικοῦ τύπου ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Μεταξύ τῶν ἄλλων ἡ ἐφημερίς «Γκιουναϊντίν» κατηγορεῖ τήν Ἑλλάδα ὅτι προετοιμάζει πόλεμο ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἐνῷ ἡ «Χουρριέτ» σέ κύριο ἄρθρο ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Ἑλλάς καταβάλλει προσπάθεια δημιουργίας Ἑλληνοτουρκικῆς ρήξεως.

Καί ἀφοῦ ἀναφέρεται σέ φανταστικές ἑλληνικές πτήσεις στήν Θράκη καί στά Ἑλληνικά ναυτικά γυμνάσια προσθέτει:

«Ἐάν κανείς, ὅλα αὐτά τά μελετήσει θά βγάλη τό συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐξοπλίζεται διά νά κάμη μίαν ἔνοπλον ἀναμέτρησιν μέ τήν Τουρκία. Ἴσως ὡρισμένοι Ἕλληνες νά φιλοδοξοῦν νά μεταβάλλουν πάλι τήν Ἰσταμπούλ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Ἀμερική μᾶς ἔχει διακόψει τήν στρατιωτικήν βοήθειαν καί ὅμως ἡ ἀγωνία τους ἐνετάθη. Διότι εἶναι γνωστό εἰς τήν Ἑλληνική ἱστορία, ὅτι ἕνα ἔθνος δύναται νά πολεμήση ἐάν ἔχη τήν στρατιωτικήν βοήθειαν ἑνός Μεγάλου Ἔθνους. Παρ' ὅλα αὐτά ὅλες οἱ ἀναφορές τῶν Ἑλλήνων στρατιωτικῶν διοικητῶν εἶναι γεμάτες ἀπό παραμύθια. Ἐάν οἱ κυβερνητικοί παράγοντες τῆς Ἑλλάδος ὑπολογίζουν εἰς αὐτά τά παραμύθια, ἡμεῖς τούς πληροφοροῦμε ὅτι θά βγοῦν γελασμένοι μέ τούς ὑπολογισμούς των».

*(«**Βραδυνή**» 9-4-1979)*

Τό μῖσος τῆς ἑβραιοκρατουμένης «Χουριέτ» ἐκδηλοῦται παράλογο ἀκόμη καί προσφάτως π.χ. ἐπειδή οἱ Ἑβραῖοι ὑπονομεύουν τόν Ἀρχιεπίσκοπον ἐδημοσίευσαν, στήν «Χουριέτ» μέ ἐντυπωσιακό τίτλον,

ἄρθρον, πού **«συνέδεε τή δολοφονία τοῦ Τούρκου διπλωμάτη Χαλούκ Σιπαχίογλου τό 1994 στήν Ἀθήνα μέ τόν ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο!»** («*Νέα*» 31-3-2005).

Ὁ ἐπί κεφαλῆς τοῦ ἑβραιοσιωνιστικοῦ «Κέντρου Βίζενταλ» ραββῖνος Ἀβραάμ Χοῦπερ ἐξέδωσε ἀνακοίνωσι, πού ἐδημοσιεύθη εἰς δελτίον τύπου, ὅπου προτρέπει τούς Ἑβραίους νά μή ἐπισκέπτωνται τήν Ἑλλάδα, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ὑπάρχει στήν χώραν μας «ἀντισημιτικό κλίμα» («*Ἐλευθεροτυπία*» 22-11-2003).

Ἡ Ἰσραηλινή πρεσβεία στήν Ἑλλάδα ἐδήλωσε, μέ ἀνακοίνωσιν τύπου, ὅτι τό «Κέντρο Βίζενταλ» δέν ἐκφράζει τήν ἐπίσημον θέσιν τῆς Ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως.

Μετά ὅσα διαπράττουν καί ὅσα διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος εἶναι φυσικόν νά ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός ἐδῶ. Ποῖος ὅμως εὐθύνεται; Προφανῶς εὐθύνονται μόνον οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πολιτικοστρατιωτικήν συμφωνίαν μέ τήν ἐχθράν τῆς Ἑλλάδος Τουρκίαν, τῆς ὁποίας ἐπί πλέον τό Ἑβραϊκό «λόμπυ» τῶν ΗΠΑ ἀνέλαβε τάς διεθνεῖς της σχέσεις καί τό χειρότερον ὅλων τό Ἰσραήλ ἐφοδιάζει μέ πυραύλους, ἠλεκτρονικό ἐξοπλισμό κ.τ.λ. τήν Τουρκίαν. Μετά ἀπό τήν συμμαχία Τουρκίας-Ἰσραήλ τί θέλετε; Θά γίνωμε φιλοεβραῖοι; Πέρα τοῦ γεγονότος τῶν δολοφονιῶν τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού προσβάλλει κάθε ἀνθρωπίνη συνείδησι, πέραν τῆς ἐπεμβάσεως στά ἐσωτερικά μας (π.χ. ἀφαίρεσις θρησκεύματος ἀπό τάς ταυτότητας) πέραν ἀπό τάς Ἑβραϊκάς κατασκοπείας εἰς Κύπρον καί Κρήτην δέν χρειάζονται κι' ἄλλα, διά νά καταφρονῆ κάθε Ἕλληνας τόν ἑβραιοσιωνισμό, τούς ἑβραιοσιωνιστάς καί τούς πράκτοράς των, πού αὐτοί οἱ τελευταῖοι θά πληρώσουν πρῶτοι, ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα...

Ὁ εὐφυής δημοσιογράφος κ. Γιάννης Τριάντης ἐσχολίασε στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (22-11-2003) τήν ταξιδιωτικήν ὁδηγίαν τοῦ «Κέντρου Βίζενταλ» ὡς «πρόκληση μεγέθους» καί ἀνεφέρθη εἰς «ἐξωφρενική συμπεριφορα» καί «θρασύτητα».

Πόσοι γνωρίζουν, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἀντιδράσεως τῶν σιωνιστῶν καί ἐξ αἰτίας μιᾶς καί μόνης ψήφου τοῦ Ἑβραίου Δανιήλ Οὐέμπστερ δέν ἔγινε ἡ Ἑλληνική γλῶσσα ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς Ἀμερικῆς;

Ἄν δέν ἀντέδρων οἱ σιωνισταί ἀναλογίζεσθε τά ὀφέλη πού θά εἶχε ἡ Ἑλλάς ἀπό τήν ἐπικράτησι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης;

Ὅταν τό 1970 ἀφίχθη στήν Ἑλλάδα ὡς πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ ὁ Χένρυ Τάσκα εἰς ὁμιλίαν του, περιέγραψε τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον δέν καθιερώθη στήν Ἀμερικήν ὡς ἐπίσημος γλῶσσα ἡ Ἑλληνική.

> *«Ἀναλογιζόμενος τήν σημασίαν τῆς συναντήσεώς σας, ἐνεθυμήθην κάποιον, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπεν, ὅτι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, κατά τάς πρώτας των ἡμέρας (ὡς ἔθνους) τόσον ἐθαύμαζον τήν σοφίαν καί τάς γνώσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὥστε ὅταν οἱ ἱδρυταί τῆς χώρας μας, συνῆλθον, γιά νά ἀποφασίσουν ποία θά ἦτο ἡ ἐθνική γλῶσσα τῶν ΗΠΑ, ἡ ὑπόθεσις ἐτέθη ὡς «κορώνα-γράμματα» μεταξύ τῆς Ἀγγλικῆς καί τῆς Ἑλληνικῆς. Καί ἡ Ἑλληνική ἀπώλεσε μέ διαφοράν μιᾶς ψήφου. Ἄν δέν ἦτο ἡ ψῆφος ἐκείνη, τοῦ Δανιήλ Οὐέμπστερ, γεγονός εἶναι, ὅτι δέν θά εὑρισκόμην, ἐνώπιον ὑμῶν, ὁμιλῶν εἰς τήν Ἀγγλικήν».*

Αὐτά μᾶς ἔκανε ἕνας Ἀμερικανοεβραῖος μισέλλην. Κι ἐνῶ ἡ ἱστορική ἀλήθεια βεβαιώνει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι συλλήβδην ἐτάχθησαν ὑπέρ τῶν Τούρκων καί κατέσφαξαν τούς Ἕλληνας τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο τῆς Ἑλλάδος διεμαρτυρήθη κατά δημοσιογράφου ὁ ὁποῖος ἔγραψε διά τούς Ἑβραίους ὅτι «ἀρκετές φορές τούς συναντᾶμε κοντά στούς ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδος» (*«Ἀδέσμευτος Τύπος»* 26-10-1996). Ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Κ.Ι.Σ. Νισήμ Μάϊς χαρακτηρίζει τό δημοσίευμα, πού φέρει τούς Ἑβραίους «κοντά στούς ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδος» ὡς «αὐθαίρετη πληροφορία». Τόν προκαλῶ νά ἀντικρούση ὅσα μέ ἀκριβεῖς παραπομπάς παρέθεσα, διά τήν ἐγκληματικήν συνεργασίαν τῶν Ἑβραίων μέ τούς Τούρκους ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι «αὐθαίρετες πληροφορίες» ἤ μήπως εἶναι αὐθαίρετοι πληροφορίαι τά παρακάτω:

> *«Ἡ Ἀνθρωπότης μένει ἔκπληκτη ἀπό τό ρεσιτάλ (σέ 3 πράξεις) τῶν φοβερῶν κακουργημάτων τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν ἀνυποψιάστων γηγενῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι τούς θεωροῦσαν φίλους. Οἱ Ἑβραῖοι* ►

πρόδωσαν αὐτή τήν φιλία καί ἔσφαξαν 220.000 Ἕλληνες στήν Κυρηναϊκή καί κατακρεούργησαν 240.000 Ἕλληνες στήν Κύπρο καθώς καί μεγάλο ἑλληνικό πληθυσμό τῆς Αἰγύπτου. Πολλοί τῶν δυστυχῶν θυμάτων Ἑλλήνων, πριονίσθησαν στά δύο ἀπό Ἑβραίους, σύμφωνα μέ μιά παράδοσί τους, ὅτι ὁ Δαυίδ ἐπεκύρωσε αὐτόν τόν τρόπο ἐκτελέσεως, μέ τό παράδειγμά του. Κατά τίς σφαγές αὐτές τῶν Ἑλλήνων, οἱ Ἑβραῖοι κατεβρόχθισαν τίς σάρκες τῶν νεκρῶν, ἔπιναν τό αἷμα τους καί κατέστρεφαν τά ἐντόσθια».

(Ἐντ. Γκίμπον:
«Ἱστορία τῆς παρακμῆς καί τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας»)
διά περισσότερα εἰς «Ἐλεύθερη Ὥρα» 16-7-1996

Τό ἔτος 115 μ.Χ. συνέβη ἕνα τῶν τρομερωτέρων γεγονότων τῆς ἱστορίας τῆς Μεγαλονήσου. Οἱ ἀνά τήν ρωμαϊκήν αὐτοκρατορίαν Ἰουδαῖοι ἐπανεστάτησαν κατά τῆς ρωμαϊκῆς ἀρχῆς. Μεγάλαι ἐξεγέρσεις ἐγένοντο ἐν Κυρηναϊκῇ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἀλλά καί ἐν Κύπρῳ.

Οἱ πολυάριθμοι Ἰουδαῖοι τῆς Κύπρου, ὑπό τήν ἀρχηγίαν Ἀρτεμίωνός τινος ἔδραμον εἰς τά ὅπλα, μέ ἀποτέλεσμα νά πνίξουν τήν νῆσον εἰς τό αἷμα καί νά τήν βυθίσουν εἰς μέγα πένθος. Διέπραξαν ἀπιστεύτους ὠμότητας καί ἐφόνευσαν περί τάς 240.000 Κυπρίων, τήν δέ ἀνθοῦσαν τότε πόλιν Σαλαμῖνα τήν μετέβαλον εἰς ἐρείπια.

Ἡ ἐπανάστασις κατεστάλη μετά δεινόν ἀγῶνα. Τοσαύτη δέ ὑπῆρξεν ἡ ἀγανάκτησις τῶν Κυπρίων κατά τῶν Ἑβραίων, ὥστε ὅσοι Ἰουδαῖοι δέν ἀπωλέσθησαν κατά τήν ἐξέγερσιν, ἐξεδιώχθησαν τῆς Νήσου. Μετά ταῦτα, ἐπί αἰῶνας ἀπηγορεύετο ἐπί ποινῇ θανάτου, ἡ ἀπόβασις Ἰουδαίου εἰς Κύπρον. Μάλιστα, ἐάν συνέβαινε μέλος τῆς μισητῆς ταύτης φυλῆς νά ριφθῇ ὑπό τῶν ἀνέμων ἤ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης εἰς τάς κυπριακάς ἀκτάς ἐφονεύετο.

*(**«Ὀρθόδοξος Τύπος»** 15-9-1974)*

Τά ἀνωτέρω πιστοποιοῦνται καί ὑπό τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας «Ἐλευθερουδάκης» (Ἀθ. 1927, τόμ. Α΄, σελ. 494) ὅπου διαβάζομεν:

«Τά ρωμαϊκά στρατεύματα εἶχον σταλῆ κατά τῶν Πάρθων, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Κυρήνης ἀπεφάσισαν νά ἐξεγερθοῦν. Πρωτίστως ἐστράφησαν οὗτοι κατά τῶν Ἑλλήνων, εἶνε δέ ἀπερίγραπτοι αἱ κατ' αὐτῶν διαπραχθεῖσαι ἀγριότητες».

Ἔτσι λοιπόν, «Ἀπεριγράπτους ἀγριότητας» διέπραξαν, ἐναντίον μας οἱ Ἑβραῖοι. Διατί αὐτά δέν γράφονται στά σχολικά βιβλία; Ἐπί τέλους ὑποπτευθῆτε ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐλέγχουν τήν Ἑλληνικήν σχολικήν ἐκπαίδευσιν. Αἶσχος.

«Στις αιματηρές αυτές ενέργειες οι Τούρκοι είχαν θερμούς συμπαραστάτας τους Εβραίους της Πόλης, οι οποίοι πήραν τα όπλα κατά των Χριστιανών».

*(Σπυρ. Τρικούπης: **«Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»** ἐκδ. «Νέα Σύνορα» Ἀθ. 1993, τόμος Α', σελ. 187)*

«Αἱ τοιαῦται προδοσίαι διέτρεχον καί ἔνδον τοῦ Βουκουρεστίου ἀπό Ἰουδαίους...»

*(Ἠ. Φωτεινοῦ: **«Οἱ ἆθλοι τῆς ἐν Βλαχίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τό 1821 ἔτος»** εἰς Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν τοῦ '21» ἐκδ. «Κοσμοδίκη» τόμος 4, σελ. 127)*

«Ὁ ἄνευ βωμοῦ καί βασιλέως λαός ἡνώθη μετά τῶν στρατειῶν τοῦ Ἰσλάμ ὑπό τάς σημαίας τοῦ Μωάμεθ. Τά πάντα ἦσαν ἔκτακτα εἰς τόν πόλεμον αὐτόν, καθ' ὅν αἱ ὑποχθόνιαι δυνάμεις συνεμάχησαν ἐναντίον τοῦ Σταυροῦ. Τά ὀνόματα Κάϊν καί Ἀχμέτ, Ἰούδας καί Μουσταφᾶς, Βαρούχ καί Ἰδρίας ἐσυγχίσθησαν ὅπως αἱ ἀρχαῖαι ἀντιπάθειαι τῶν περιτετμημένων λαῶν (...)

Ἀπό περιγραφήν τοῦ Γάλλου πρόξενου στόν Ἀλῆ Πασᾶ Πουκεβίλ εἰς Β. Παπαστεφάνου: «*Ὁ Ἐμμ. Παπᾶς καί ἡ Ἐπανάστασις εἰς τήν Χαλκιδικήν*», περιοδικόν «*Ἐμμανουήλ Παπᾶς*» τ. 16, Ἰούνιος 1981).

Μιά τέτοια περίπτωση εἶναι καί ἡ περίπτωση τῆς «δασκαλίτσας», πού μετά ἀπό προδοσία τῶν Ἑβραίων συνελήφθη ἀπό τούς Τούρκους. Τό περιστατικό διηγεῖται ὁ Τζών Βεϊνόγλου, στήν ὁμιλία του κατά τήν πανηγυρική συνεδρίαση τῶν Τεκτονικῶν Στοῶν ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ καί ΜΕΛΗΣ τῆς 23 Μαρτίου 1982. Ἡ ὁμιλία ἐδημοσιεύθηκε στό Τεκτονικό Δελτίο «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ» (τεῦχος 1-23, Ὀκτ.-Δεκ. 1982, σελ. 27 κ.ἑ.):

...*(οἱ δάσκαλοι) μιλοῦσαν μέ πύρινα λόγια γιά τήν ἱστορία τῶν προγόνων καί τήν ἀνάγκη λευτεριᾶς τοῦ Γένους «ἀπό τήν ἀσεβῆ τῶν ἀσεβῶν καταφρόνησιν καί τῶν βαρβάρων τήν τυραννίαν».*

Τόν Μάϊο τοῦ 1814 (τήν ἴδια ἐποχή πού ἱδρύονταν ἡ Φιλική Ἑταιρία), μιά τέτοια δασκαλίτσα, στήν περιοχή τῆς Ἀττάλειας, προδομένη, καθώς τό θέλει ἡ παράδοση ἀπό κάποιον Ἑβραῖο, πιάστηκε ἀπ' τούς Τούρκους, ἀτιμάστηκε δημόσια ἀπ' τόν φανατισμένο τουρκικό ὄχλο, ἀνασκολοπίστηκε, κρεουργήθηκε, καί οἱ σάρκες της ρίχτηκαν στά σκυλιά. Εἴκοσι μαθήτριες της πουλήθηκαν σέ κάποιον ἀλγερινό καπετάνιο καί πῆραν τό δρόμο γιά τά ἀφρικάνικα σκλαβοπάζαρα.

Ὁ ἀντιναζί Ἕλλην διπλωμάτης Βασίλειος Παπαδάκης δίδει μίαν σαφῆ εἰκόνα τῆς στάσεως τῶν Ἑβραίων ἔναντι τῶν Ἑλλήνων στήν ἀξιόλογον ἐργασίαν του «Ἡ χθεσινή καί ἡ αὐριανή Ἑλλάς», ἐκδ. «*Νέα*», Κάϊρον 1946, σελ. 507-509):

...διά νά δυνηθῶμεν ἐξ ἴσου ἀπερίφραστα νά εἴπωμεν ὅτι εἰς τούς Ἑβραίους ὀφείλομεν πολλά, βαρύτατα διά τό γένος μας δεινά. Τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι καί ὑπό δουλείαν, καί ὑπό διασποράν, εἶναι φοβερά δύναμις, δύναμις τῆς μεταξύ των ἀλληλεγγύης, καί δύναμις τοῦ χρήματος, διαφθορέως τῶν ἀξιῶν καί τῶν συνειδήσεων, τούς Ἑβραίους, εἰς κάθε δυστυχίαν μας, εἰς κάθε δυσκολίαν μας, τούς εὑρήκαμεν ἀπέναντί μας, ἀμειλίκτους, ἀδυσωπήτους ἐχθρούς. ►

...Εἰς τά πικρά χρόνια τῆς δουλείας, ἀντί νά τούς προσεγγίση πρός ἡμᾶς ἡ κοινή συμφορά, ἦσαν, ὑποπόδιον ἐν τούτοις τῶν ποδῶν τοῦ αὐθέντου ὀθωμανισμοῦ, περισσότερον παντός ἄλλου γένους ἐξευτελιζόμενοι καί προπηλακιζόμενοι ἀπό αὐτόν, ἦσαν ἐν τούτοις οἱ κανονικοί καταδόται καί συκοφάνται τοῦ ἔθνους μας. ἦσαν αὐτοί πού ἔσυραν εἰς τά καλντερίμια τῆς Πόλεως τό αἱμόφυρτον πτῶμα τοῦ Ἐθνομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου, καί -ἠκούσαμεν- περίπου τά ἴδια ἔπραξαν εἰς τό ἱερόν σκῆνος τοῦ τελευταίου Μητροπολίτου Σμύρνης. Εἶναι αὐτοί πού ἐνηγκαλίσθησαν κάθε ἐχθρόν μας - ἀκόμη καί τόν ἀσπονδώτερον, τόν Βούλγαρον. Εἶναι αὐτοί πού ἐπρωτοστάτησαν εἰς κάθε ὑπό οἱονδήποτε ὄνομα, ὑπό οἱανδήποτε ἐτικέταν, ὑπό οἱονδήποτε ἀνθελληνικήν κίνησιν...

Καί τέλος, ὁ συγγραφεύς καλεῖ τούς Ἑβραίους νά ἐγκαταλείψουν «τόν ἄδικον καί ἀπρεπῆ καί ἀδικαιολόγητον ἀνθελληνισμόν τους». Ματαίως. Ὁ μισελληνισμός τῶν Ἑβραίων εἶχεν ἐπισύρει τήν προσοχήν τῶν Ἐθνικῶν ἀνδρῶν τῆς Φυλῆς μας. Ποιηταί, ὅπως ὁ Κ. Παλαμᾶς, ἀγωνισταί ὅπως ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, διανοούμενοι ὅπως ὁ Ἴ. Δραγούμης ὡμίλησαν ὄχι μέ μῖσος (δέν ἀξίζουν τό Ἑλληνικόν μῖσος) ἀλλά μέ ἀπέχθειαν καί περιφρόνησιν κατά τῶν Ἑβραίων, τούς ὁποίους ὁ Γ. Σουρῆς, εἰς ποίημά του «Στόν Διάδοχον» τόν συμβουλεύει νά μή τούς ἔχη πλησίον του (ἴδε σελ. 9).

Σ' ἔφαγε τὸ σκυλολόϊ
(ὦ Ἑλλάς μου ὦ πατρίς!)
δοῦλοι στὸ Ἑβραιολόϊ
(εἰς τοὺς δέκα δέκα τρεῖς).

Ποιὸς σοφὸς καὶ ποιὸς λογάς μας
πῆρε κατὰ Ἰουδαίων
τὸ φραγγέλι ἡ Ἑλλάς μας
νὰ σωθῆ ἀπ' τὸν Ἑβραῖον

Ποιὰ σχεδία στὸ Αἰγαῖον
ἔχομεν ὡς ὀχυρὸν
'μπρὸς στὸν ὕπουλον Ἑβραῖον
εἰς τὴν Κύπρον σωτηρόν...

*(Π. Βίγλαρη: «**Ἐκ τοῦ κατὰ παριχμὸν τὸ ἀνάγνωσμα**»*
(ἔκδ. «Ἑλληνοφρόνων» Ἀθ. 1971, σελ. 19, 45)

Σᾶς ἐρωτῶ: Εἶμαι «ἀντισημίτης» ἐπαναλαμβάνων τό τετράστιχον τοῦ Σουρῆ; Δηλαδή τί πρέπει νά κάνω; Νά κρύψω τί γράφει ὁ Δραγούμης ἤ ὁ Κολοκοτρώνης διά τούς Ἑβραίους; Κι ἄν κάνω αὐτή τήν ἀπόκρυψι θεωροῦμαι προοδευτικός; καί δέν εἶμαι ἀντισημίτης. Οἱ ἑβραιόπληκτοι μπορεῖ νά μή ντρέπωνται, ἐμεῖς ὅμως δέν θά χάσωμεν τήν σοβαρότητά μας, διά νά φανῶμεν ἀρεστοί στούς Ἰουδαίους.

Τό ἐρώτημα: Διατί καί ποῖοι κρύπτουν τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων πλανᾶται, μέχρις ὅτου ἀπαντηθῆ. Ἐμεῖς γνωρίζομεν καί ἀποκαλύπτομεν τό διατί καί τό ποῖοι ἀποκρύπτουν τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα. Μέ δύο φράσεις εἶναι οἱ γραικύλοι, πού ἐξυπηρετοῦν τούς Ἑβραίους ἔναντι ἀνταλλαγμάτων. Αὐτοί ἀποσιωποῦν τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν, τήν ὁποίαν ἀποκαθιστῶμεν. Οἱ ἀρνηταί τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας δέν θά ἐπικρατήσουν.

Τήν 17ην Μαΐου 1990 στό Στρασβοῦργον, συνῆλθε παρουσίᾳ τοῦ Πατριάρχου Διοδώρου ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί ἐνέκρινε κοινό ψήφισμα, μέ τό ὁποῖον: *«καταδικάζει ἐντόνως τήν παράνομη κατάληψη τοῦ πατριαρχικοῦ κτιρίου, τίς πράξεις ἀτίμωσης τῶν ἱερῶν συμβόλων καί βίας εἰς βάρος τοῦ Πατριάρχη Διοδώρου ἀπό τούς Ἰσραηλίτες ἐποίκους, καλεῖ τήν κυβέρνηση τοῦ Ἰσραήλ νά καταδικάσει ἀπερίφραστα αὐτές τίς ἐνέργειες, νά ἀπομακρύνει τούς 20 ἐποίκους πού παραμένουν στό κτίριο, νά ἀποκαταστήσει ἀμέσως τήν τάξη, νά ἐγγυηθεῖ τό σεβασμό τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῆς Ἑλληνορθόδοξης Ἐκκλησίας καί τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί νά δεσμευθεῖ ἀναγνωρίζοντας ἐπισήμως τό καθεστώς λειτουργίας τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἱερουσαλήμ»* (*«Ἑλ. Τύπος»* 18-5-90).

Θαυμᾶστε τώρα τήν Ἑβραϊκή ὑποκρισία. Τόν φαρισαϊσμό σ' ὅλο του τό γλοιῶδες μεγαλεῖο. Ἐνῶ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἐπισήμως καταγγέλλει καί καταδικάζει τούς Ἑβραίους, ὅτι παρανόμως κατέλαβαν κτίρια τοῦ πατριαρχείου μας, ὅτι ἀτιμάσανε τά ἱερά σύμβολα τῆς θρησκείας μας καί ὅτι ἐκτύπησαν τόν Πατριάρχη μας. Αὐτοί ξέρετε πῶς ἀπαντοῦν; Ἀπαντοῦν μέ τόν ἀκόλουθο Ἑβραϊκό τρόπο: Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ Χέρτσογκ *«κατηγόρησε τό πατριαρχεῖο ὅτι ὀργανώνει ἐκστρατεία δυσφήμησης εἰς βάρος τοῦ Ἰσραήλ!!»* (*«Ἑλ. Τύπος»* 18-5-90).

Ἀλλά δέν φταῖνε οἱ χαχαμῖκοι. Φταίει ὁ πολιτισμένος κόσμος

πού ἀνέχεται τά διεθνῆ παράσιτα, πού λέγονται Ἰουδαῖοι. Νομίζω μετά τά ὅσα διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῆς θρησκείας καί τῆς πατρίδος μας, διότι πολύ ὀρθῶς ἐτόνισε ὁ Πατριάρχης «τό πατριαρχεῖο εἶναι κομμάτι τῆς Ἑλλάδος» φθάνει ἡ ὥρα τῶν ἀντιποίνων. Πρέπει νά τιμωρήσωμεν τήν αὐθάδειάν τους. Σέ κάθε περίπτωσι ἡ ἀτίμωσις τῶν ἱερῶν συμβόλων μας ἀπαιτεῖ ἄμεσον τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Φαίνεται ὅτι οἱ Ἑβραῖοι λησμονοῦν, ὅτι καί ἡ ὑπομονή ἔχει ὅρια. Ὁ Ἑβραῖος πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ Χέρτσογκ ἀπέστειλε στίς 15-5-90 ἐπιστολή πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἰάκωβο, στήν ὁποία *«κατηγόρησε τόν Χριστιανικό Κλῆρο, ὅτι προσφεύγει καί πάλι σέ ἀντισημιτισμό κατά τήν ἐκστρατεία του ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, πού ἔχουν καταλάβει κτίριο τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου, στήν Ἰερουσαλήμ»* («Νέα» 19-5-80).

Ἀτιμάσανε τά ἱερά σύμβολα τῆς θρησκείας μας καί ἐδιαιοπράγησαν κατά τοῦ Πατριαρχείου μας καί ἀπό πάνω συκοφαντοῦν τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησία. Ὁ ἑβραιοπρόεδρος Χέρτσογκ προκαλεῖ καί ὑβρίζει τήν Ἐκκλησία μας, τήν ὁποία κατηγορεῖ (!) διά πράξεις *«ἐπονειδίστους καί εὐτελεῖς»* (!!). Συγκεκριμένως γράφει στήν προαναφερθεῖσα ἐπιστολήν του: *«Τό ζήτημα ἀποτελεῖ διαμάχη γιά ἕνα κτίριο πού διεκδικεῖται στά δικαστήρια τοῦ Ἰσραήλ καί σέ σχέση μέ τό ὁποῖο ἄλλαξαν χέρια πάνω ἀπό πέντε ἑκατομμύρια δολλάρια. Εἶναι ἐπονείδιστον καί εὐτελές μία Ἐκκλησία νά μετατρέπει μία τέτοια μεταβίβαση ἑνός κτιρίου τήν ὁποία γνωρίζει καί στήν ὁποία ἐνέχεται, σέ δυσφημιστική ἀντιεβραϊκή ἐκστρατεία»*.

Οἱ Ἑβραῖοι κατέλαβαν τά κτίρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ Ἑβραῖοι ἐβεβήλωσαν τά ἱερά μας. Οἱ Ἑβραῖοι ἔδειραν τόν Πατριάρχη μας καί μᾶς... κατηγοροῦν γιά *«δυσφημιστική ἀντιεβραϊκή ἐκστρατεία»*! Ὅταν βλέπης αὐτή τήν ἐπαίσχυντο διαγωγή τῶν Ἑβραίων δέν μπορεῖς παρά μέσα ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς σου νά ἀγανακτήσης.

Δέν πρέπει νά λησμονῆται, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Γρηγόριος Μανιατόπουλος, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ κατήγγειλε τόν ἐμπρησμόν τῆς Μονῆς ἀπό τούς Ἰσραηλινούς εἰσβολεῖς. Ἐπίσης ὁ Καρδινάλιος Στέφανος, Κόπτης-Καθολικός Πατριάρχης κατηγόρησε τό Ἰσραήλ, διά τόν ἐμπρησμόν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Μονα-

στηρίου, ὅπου φυλάσσονται πλέον τῶν 4.000 ἀνεκτιμήτων ἱστορικῶν χειρογράφων. Κατά τόν Καρδινάλιον οἱ Ἑβραῖοι ἀπέβλεπαν στήν κλοπήν τῶν πολυτίμων συλλογῶν τῆς Μονῆς, ὅπως πράγματι ἔκλεψαν τό διάδημα τῆς Παρθένου ἀπό τόν Ναόν. Διά περισσότερα εἰς ἐφημερίδα *«Ἑλληνικός Βορρᾶς»* 2 Δεκ. 1971.

Ὁ φόνος τῶν Χριστιανῶν γίνεται συνήθως μυστικῶς. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις ὑπερφανατικῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι δολοφονοῦν Χριστιανούς κι ἐπαίρονται διά τό ἔγκλημά των. Χαρακτηριστική ἡ περίπτωσις τῆς μητρός τοῦ ὑπερμάχου τῶν δικαιωμάτων τῶν Μαύρων Μάρτιν Λοῦθερ Κίνγκ. Κάποιος ὀνόματι Μάρκους Οὐαίην Τσένολντ εἰσῆλθε εἰς τήν Χριστιανικήν Ἐκκλησίαν τῶν Βαπτιστῶν τῆς Ἀτλάντα τῶν ΗΠΑ καί ἐδολοφόνησε διά περιστρόφου τήν Ἀλμπέρτα Κίνγκ 69 ἐτῶν καί τόν Διάκονον Ἐμπενέζερ. Διατί; Τό εἶπεν ὁ ἴδιος: «Εἶμαι Ἑβραῖος. Ἐστάλην ἐδῶ μέ ἀποστολήν καί ἡ ἀποστολή αὐτή μερικῶς ἐξεπληρώθη... (ἡ Κίνγκ) ἦτο Χριστιανή καί ὅλοι οἱ Χριστιανοί εἶναι ἐχθροί μου» (*«Θεσσαλονίκη»* 2-7-1974).

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Τουρκοκρατίας, οἱ Ἑβραῖοι ἐξεμεταλλεύθησαν καί κατετυράννησαν τούς Ἕλληνας μέ τόν χειρότερον τρόπον. Χρησιμοποιοῦντες τήν δύναμιν τοῦ κτηνώδους Τούρκου ἐλεηλάτησαν οἰκονομικῶς τήν Πατρίδα μας καί ἰδίως τάς νήσους τοῦ Αἰγαίου.

Πόσοι Ἕλληνες γνωρίζουν τά παθήματα τῶν ὁμοεθνῶν μας ἀπό τούς Ἑβραίους; Ἐλάχιστοι. Διότι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰούδα ἐφρόντισαν **νά ἀποσιωπηθῆ ἡ ἀλήθεια.**

Διά τά μαρτύρια πού ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες ἀπό τούς Ἑβραίους ἔγραψα ἀλλοῦ. Τώρα θά σημειώσω ἕνα τυπικό παράδειγμα καταληστεύσεως τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἑβραῖος Ἰωσήφ Νάζη (καί Νάκης) κατώρθωσε μέ ἄτιμα μέσα (ἄλλη ἱστορία αὐτή) νά πάρη ἀπό τόν σουλτᾶνο Σελήμ τόν μέθυσον δώδεκα νήσους τοῦ Αἰγαίου! μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ Πάρος, Νάξος, Ἄνδρος κ.τ.λ. παρά τήν ἀντίδρασιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρη Μαχμούτ Σόκολη. Ὁ Ἑβραῖος ἀπατεών πού αὐτοανεκηρύχθη... Δούξ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους! κυριολεκτικῶς κατεπίεζε καί ἐλήστευε τούς Ἕλληνας. Ὁ ἱστορικός Περικλῆς Ζερλέντος (*«Ἰωσήφ Νάκης»* κ.τ.λ. ἐκδ. «Βιβλιοθήκη Ἱστορικῶν Μελετῶν» Ἑρμούπολις, 1924 σελ. 28) διηγεῖται διά τόν Νάκην, ὅτι *«ὁ Ἰωσήφ εἰσέπραττεν ἀνά πᾶν ἔτος,*

ἐκ τῆς δεκάτης τῶν νήσων πεντεκαίδεκα χιλιάδας δουκᾶτα, ἐξ ὧν ἀπέτιε τῷ σουλτανάτῳ δισχίλια»!

Δηλαδή εἰσέπραττε 15.000 δουκᾶτα ἀπό τούς Ἕλληνας καί ἔδιδε 2.000 δουκᾶτα στόν Σουλτᾶνο. Καθαρῶς Ἑβραϊκή συναλλαγή. Ἀκόμη ὁ C. Bosio (*«Dell istoria della sacra religione»* Roma 1594, part 3, p. 802) γράφει ὅτι ὁ Ἑβραῖος Ἰωσήφ «εἰσέπραττε ἀνά πᾶν ἔτος ἐκ τῶν προσόδων τῶν νήσων πεντήκοντα χιλιάδας σκοῦδα ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέτιε στούς Ὀσμανίδας φόρον ἀνά πᾶν ἔτος δώδεκα χιλιάδας...»!

Ἀλλά ἡ Ἑβραϊκή χρηματική πλεονεξία εἶναι ἀκόρεστος. Δέν ἔφθαναν στόν Νάκην, ὅσα ἥρπαζε ἀπό τούς Ἕλληνας ἐζήτησε ἀπό τόν Σελήμ καί τοῦ ἀπενεμήθη, τό ἀξίωμα τοῦ μουλᾶ «ἐξ οὗ καθ' ἑκάστην ἐλάμβανε ἕν δουκᾶτον»... Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἑβραῖος ἐκμεταλλευτής δέν ἔμενε κάπου στό Αἰγαῖον, ἀλλά εἰς ἀνάκτορον στόν Βόσπορον. Τάς δέ νήσους ἐκυβέρνα ὁ τοποτηρητής του Ἑβραῖος Φραγκῖσκος Κορονέλλος, ὁ ὁποῖος κατά τόν ἱστορικόν Ζερλέντον (ἔνθ. ἀνωτ. σέλ. 39): *«ἐκυβέρνησε τό δουκᾶτον ἐν διαβολαῖς, ραδιουργίαις, δολορραφίαις, σκευωρίαις, μηχανορραφίαις, δολιότηταις, δολοπλοκίαις, καί πανουργίαις...»*

Ἄλλως τε εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἀνέρχονται μέ τήν ἀξίαν των ἀλλά μέ ἀπαξιωτικούς τρόπους, ὅπως εἶναι ἡ δολοφονία, ἡ μαστρωπεία, ὁ χρηματισμός, ὁ ἐκβιασμός καί ἄλλα τέτοια χαρακτηριστικά τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Οἱ Ἑβραῖοι τραπεζῖται ἐξεμίσθωναν φόρους τούς ὁποίους ἐπλήρωναν *«οἱ ἄξιοι λύπης νησιῶται»* ἀνά ἔτος (φόρος «σαλανιέ») καί *«ἐδοκίμασαν τά ἀνήκεστα τῶν κακῶν»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 3). Ἔτσι οἱ Νάξιοι, Πάριοι κ.τ.λ. ἠναγκάζοντο νά ἐγκαταλείπουν τάς νήσους των καί νά πηγαίνουν στήν Κωνσταντινούπολιν ἤ ἀλλοῦ πρᾶγμα, πού προεκάλεσε τήν διαμαρτυρίαν τοῦ Ἑβραίου Νάκη *«διότι ἐκ τούτου ἐμειοῦντο αἱ πρόσοδοι αὐτοῦ»!* (ἔνθ. ἀνωτ.). Τελικῶς *«διετάχθη ὁ καδής τοῦ Γαλατᾶ νά διατάξη τούς μετοικίσαντας νά ἐπιστρέψωσιν εἰς Νάξον...»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Εὐτυχῶς μετά τόν θάνατον τοῦ σουλτάνου Σελήμ, ὁ διάδοχός του Μουράτ ἐπείσθη ἀπό τόν Βεζύρη Σόκολη καί ἐξεδίωξε, τόν Ἰωσήφ Νάκη, πού μέτ' ὀλίγον ἀπεβίωσε.

Πράγματι αὐτή ἀνέκαθεν ὑπῆρξε ἡ τακτική τῶν Ἑβραίων. Ἐπή-

γαιναν μέ τούς κατακτητάς τῶν Ἑλλήνων (Ἐνετούς, Σλάβους, Τούρκους κ.τ.λ.) καί ἀνελάμβανον νά εἰσπράττουν φόρους (κεφαλικός, δεκάτη). Ὑπόδουλοι καί κατεπιεσμένοι οἱ Ἕλληνες ἀπό τούς Τούρκους κ.τ.λ. ἐταλαιπωροῦντο κι ἀπό τούς ληστρικούς Ἑβραίους. Αὐτή ἡ ἀλήθεια συστηματικῶς ἀποκρύπτεται κι οὔτε διδάσκεται στήν εὐτελισμένη νεοελληνική παιδεία, ἀπό τούς γραικύλους.

Ἡ ἐγκληματική παραφροσύνη τῶν ραββίνων ἐφηρμόσθη ἀπό τούς Ἑβραίους. Τό ἔγκλημα, ὅπως περιγράφεται στά Ταλμούδ, πραγματοποιεῖται ὡς θρησκευτικόν καθῆκον. Πρόκειται περί ὁμαδικῆς ψυχοπαθολογίας διεστραμμένων ὑπανθρώπων.

Τό φονικόν μῖσος τῶν Ἑβραίων κατά τῶν Χριστιανῶν ἐξεδηλώθη κατά τόν ἀγριώτερον τρόπον, ὅπου ἔτυχε προσωρινῶς νά ἐπικρατήση ὁ Ἑβραϊσμός.

Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω τόν μπολσεβικισμόν, πού ἦτο Ἑβραϊκή συνωμοσία, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε, λόγῳ τῆς ἐμπλοκῆς τῆς Ρωσίας στόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καί τῶν στρατιωτικῶν ἀποτυχιῶν της. Αὐτά εἶναι γνωστά, ὅτι δηλαδή μία μαχητική μειοψηφία, μέ χρήματα Ἑβραϊκῶν τραπεζῶν (Γιάκομπ Τσίφ κ.τ.λ.) κατώρθωσε νά τυραννήση τόν ρωσικόν λαόν. Σχετικόν μέ τάς σφαγάς τῶν Χριστιανῶν ἀπό τούς Ἑβραίους στήν Ρωσίαν καί μέ τόν κυρίαρχον ρόλον τοῦ Ἑβραϊσμοῦ στόν μπολσεβικισμόν (θεωρητικῶς καί πρακτικῶς) εἶναι τό βιβλίον τοῦ Δρος Ἀριστείδου Ἀνδρονίκου (1862-1952) «Κίνδυνος ἐν ὄψει» (Β΄ ἔκδ. «Ἅγιον Ὄρος» Ἀθ. 1976). Ὁ Ἀνδρόνικος γνωρίζει καλῶς τά γεγονότα, διότι τά ἔζησε ὡς διπλωματικός ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στήν Πετρούπολιν. Μεταξύ ἄλλων φοβερῶν ἀναφέρει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 65) σειράν δολοφονηθέντων μέ βασανιστήρια Χριστιανῶν ἱερωμένων π.χ. *«1) Μητροπολίτης Κιέβου Βλαδίμηρος, ἐτυφεκίσθη. 2) Ἀρχιεπίσκοπος Πέρμης Ἀνδρόνικος, ἐτάφη ζωντανός. Προτοῦ τόν θάψουν τοῦ ἐξώρυξαν τούς ὀφθαλμούς. 3) Ἐπίσκοπος Τομπόλσκι Ἑρμογένης, ἐρρίφθη εἰς τόν ποταμόν ἀφοῦ ἐπί δύο μῆνας ἦτο εἰς ἀναγκαστικά ἔργα. 4) Ἀρχιεπίσκοπος Τσερνίγκοφσκι Βασίλειος, μέ τό ξῖφος τόν ἐτεμάχισαν. 5) Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Αἰκατερίνεμπουργκ Γρηγόριος. 6) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Βιάτσκ Ἀμβρόσιος. 7) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νοβγκόροδ Γρηγόριος. 8) ὁ Βικάριος τοῦ Νοβγκόροδ Ἰσίδωρος. 9) Ἐπίσκοπος Βλαδιβοστοκίου*

Ἐφρέμ, 10) Ἐπίσκοπος τοῦ Πολοσκί Παντελεήμων, 11) Ἐπίσκοπος τοῦ Νιζεγκορότσκι Λαυρέντιος, 12) Ἐπίσκοπος τοῦ Τουρκεστάν Ποιμήν, 13) Ἐπίσκοπος τοῦ Ἀρχαγγέλου Λεόντιος, 14) Ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Μητροφάνης, 15) Ἐπίσκοπος τοῦ Ὀρλόφσκι Μακάριος· τούς ἄνω Ἐπισκόπους, ἀφοῦ τούς ἐβασάνισαν, τούς ἔσφαξαν, 16) Τόν Ἐπίσκοπον τοῦ Γιουρέβου, ἀφοῦ τόν ἥρπασαν ἀπό τήν κλίνην του γυμνόν, τόν ἔρριψαν εἰς τό ὑπόγειον μέ 17 προκρίτους καί ἀφοῦ τοῦ ἔκοψαν τήν ρίνα, τόν κατετρύπησαν μέ τάς λόγχας, 17) Ἐπίσκοπος τοῦ Μπιλογκοροτσκϊ Νικόδημος, κατόπιν πολλῶν βασάνων τόν ἐκάλυψαν μέ ἄσβεστον, 18) τόν Ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα τοῦ Βαρόνες, ἀφοῦ τόν ἐνέπαιξαν καί τόν ὕβρισαν, τόν ἐκρέμασαν εἰς τήν Ἁγίαν Πύλην τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Μητροφάνους.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νά τονισθῇ τό μαρτύριον τοῦ μητροπολίτου Πετρουπόλεως γηραιοῦ Βενιαμίν. Φοβούμενοι τήν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις βεβαίως τόν ἐθεώρει ἅγιον ἄνδρα, οἱ μπολσεβῖκοι, ἀφοῦ τόν συνέλαβαν, τόν ἐξύρισαν, ἔκειραν τήν κόμην του καί ἡμίγυμνον τόν ὡδήγησαν εἰς τόν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὐδείς τόν ἀνεγνώρισε τυφεκιζόμενον. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἐγνώσθησαν βραδύτερον.

Ὁ πρωθιερεύς τοῦ ναοῦ τοῦ καλουμένου «Καζάνσκιϊ σαμπόρ», εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον μορφωμένων ἱερέων, Ὀρνάτσκι, ἐτυφεκίσθη μαζί μέ τούς δύο υἱούς του· τόν ἠρώτησαν ποῖον πρῶτον νά τυφεκίσουν, αὐτόν ἤ τούς υἱούς του; Κατά τόν τυφεκισμόν τῶν υἱῶν του, γονατίσας ὁ γέρων, προσηύχετο. Διά τόν πρωθιερέα ἐκλήθη διμοιρία ἐρυθροῦ στρατοῦ, ἀλλ᾽ οἱ στρατιῶται ἠρνήθησαν νά τόν τουφεκίσουν. Ἐκλήθησαν οἱ Κινέζοι, ἀλλά καί αὐτοί, βλέποντες τόν γέροντα προσευχόμενον, ἠρνήθησαν. Τότε κομμισάριος Ἑβραῖος πλησιάσας, τόν ἐπυροβόλησε μέ τό περίστροφον.

Κατά τήν ἐκκένωσιν τοῦ Τσαριτσίν συνέλαβον τόν ἱερέα Κουτούροβ, ἔσχισαν τά φορέματά του καί γυμνόν ὄντα μέ ψῦχος 28° ὑπό τό μηδέν, τόν ἔβρεχον διαρκῶς μέ τό νερό, τό ὁποῖο ἀμέσως ἐπάγωνεν. Ἐντός ὀλίγου ὁ ἱερεύς μετεβλήθη εἰς παγωμένον ἄγαλμα. Εἶναι τόσοι πολλοί οἱ τρόποι τῶν βασάνων τάς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ κληρικοί τῆς Ρωσσίας, ὥστε εἰς τό μέλλον θά ἀποτελέσουν ἀσφαλῶς ἴδιον ὀγκωδέστατον μαρτυρολόγιον ἐκ δεκάδων χιλιάδων μαρτύρων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας».

Τά ἴδια φρικαλέα διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι καί εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ἱερωμένων. Ἀπό τάς χιλιάδας τῶν περιπτώσεων θά ἀναφέρω κατόπιν μερικάς ἐνδεικτικῶς.

Ἡ Τουρκία, ἀπό τήν δημιουργία της ὑπῆρξε φίλη καί ὑποστηρικτής τῶν Ἑβραίων. Θέλετε ἀπό κοινό μῖσος κατά τῶν Ἑλλήνων, θέλετε ἀπό κάποιο σύμπλεγμα κατωτερότητος ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους οἱ Τουρκοεβραῖοι συνειργάζοντο ἐπί αἰῶνας. Ἄλλως τε αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις τῆς Ἀμερικῆς εἰς πληρωμένη καταχώρησι στούς «New York Times» ἐπήνεσαν τήν Τουρκίαν μέ τάς ἀκολούθους καταπληκτικάς καί ἀποκαλυπτικάς φράσεις:

> *«Συγχαίρουμε και χειροκροτούμε την Τουρκία για τις δημοκρατικές της αξίες, για τις στενές της σχέσεις με τις ΗΠΑ, για το στρατηγικό της ρόλο μέσα στο ΝΑΤΟ, για τις στενές της σχέσεις με το Ισραήλ, αλλά και για την ιστορική παράδοση 500 ετών ως παράδεισος για τους διωκόμενους Εβραίους».*
>
> *(**«Ελευθεροτυπία»**, 12-11-1998)*

Ἀληθῶς ἡ Τουρκία ὑπῆρξε παράδεισος, διά τούς Ἑβραίους καί κόλασις, διά τούς σκλαβωμένους Ἕλληνας. Τί κυνική ὁμολογία! Ὅταν οἱ Ἕλληνες κατεπιέζοντο, ἐσφάζοντο, ἐβασανίζοντο ἀπό τούς ζωώδεις Τούρκους οἱ ἄλλοι ὁμόσταυλοί των οἱ Ἑβραῖοι διεβίουν ἐν παραδείσῳ. Πολύ ὀρθῶς ἡ *«Ἐλευθεροτυπία»* (14-11-1998) διηρωτήθη τί λέγουν οἱ «Ἕλληνες Ἑβραῖοι» οἱ ὁποῖοι βεβαίως σιωποῦν. Ἀληθῶς πάντοτε ἡ Τουρκία ὑπῆρξε παράδεισος διά τούς Ἑβραίους. Τήν ἱστορικήν αὐτήν ἀλήθειαν τήν ἐγνωρίζαμεν, ὡστόσον εὐχαριστοῦμεν τούς Ἑβραίους πού μᾶς τήν ἐπεβεβαίωσαν, ὥστε νά μή εὑρίσκεται οὔτε εἷς, πού νά τήν ἀμφισβητῆ.

Σήμερον ζοῦν στήν Τουρκία 35.000 περίπου Ἑβραῖοι, πού διαμένουν στάς πολυτελεῖς συνοικίας. *«Η Τουρκία διατηρεί προνομιακές σχέσεις με το Ισραήλ, με το οποίο υπέγραψε συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας το 1996... Στη διάρκεια των 500 χρόνων της παρουσίας της στην Οθωμανική κοινότητα η Εβραϊκή κοινότητα δεν είχε αντιμετωπίσει ποτέ προβλήματα»* (*«Νέα»*, 16-11-2003).

Τό προκλητικόν μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐναντίον μας ἐκδηλώνεται μέ τήν ὑποστήριξιν τῶν Τούρκων παντοῦ, ἀκόμη καί εἰς ἀθλητικάς συναντήσεις π.χ. ὅταν ὁ Ὀλυμπιακός ἠγωνίζετο στήν Κύπρο μέ τήν Ἑβραϊκήν ὁμάδα Μακάμπι οἱ ὀπαδοί της ἐφώναζαν «Τουρκία-Τουρκία». Ἡ «*Ἐλευθεροτυπία*» (27-9-2002) σχολιάζει τό χαρακτηριστικό γεγονός:

> *«Οι οπαδοί της Μακάμπι φώναζαν «Τουρκία-Τουρκία», τόσο στο γήπεδο όσο και στο αεροδρόμιο. Πού; Στην Κύπρο, δίπλα στα κατεχόμενα! Για φανταστείτε να φωνάζαμε εμείς σε ισραηλινό γήπεδο «Παλαιστίνη-Παλαιστίνη» τι θα γινόταν. Ακόμη θα μας έδερναν...» λένε αγανακτισμένοι φίλοι του Ολυμπιακού».*

Κατά τήν γνώμη μου πρέπει ὁπωσδήποτε νά καταργηθοῦν ὅλα τά ἀντισυνταγματικά προνόμια καί εὐεργετήματα, πού ἐχορηγήθησαν στούς Ἑβραίους π.χ. Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο (Ν.Π.Δ.Δ.), Ἑβραϊκαί κοινότητες (Ν.Π.Δ.Δ.), κρατικαί ἐπιχορηγήσεις ὑπέρ Ἑβραϊκῶν... μουσείων, συναγωγῶν! μνημείων κ.τ.λ. Μία τέτοια συμπεριφορά εἶναι λογική καί δεδικαιολογημένη, διότι θά ἦτο παράλογον ὁ Ἑβραῖος νά συνδράμη πολιτικῶς, οἰκονομικῶς, στρατιωτικῶς τόν Τοῦρκον καί τό κράτος μας νά φροντίζη τόν Ἑβραῖον! Ὅταν δημοσίως, ἐπισήμως καί προκλητικῶς (πληρωμέναι καταχωρήσεις) ὁ Ἑβραϊσμός τάσσεται ὑπέρ τῶν Τούρκων, ἐσεῖς κ.κ. Ἕλληνες τί περιμένετε; Τά Τουρκικά ἀεροπλάνα πού θά μᾶς βομβαρδίζουν ἐξοπλίζονται μέ Ἑβραϊκούς πυραύλους, οἱ Τοῦρκοι πιλότοι ἐκπαιδεύονται στό Ἰσραήλ, τά Τουρκικά ἀεροπλάνα, ἐκσυγχρονίζονται στά ραντάρ στό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον παραδίδει στήν Τουρκία ἠλεκτρονική τεχνολογία ἅρματα κ.τ.λ. καί σεῖς ἐδῶ ἐγκαινιάζετε Ἑβραϊκά μουσεῖα!! καί θρηνεῖτε διά τάς «ψυχικάς καί σωματικάς βασάνους» πού ὑπέστησαν οἱ Ἑβραῖοι πρίν ἀπό 60 καί πλέον ἐτῶν ἀπό τούς Γερμανούς, ὡσάν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νά μή ἐδεινοπαθήσαμεν, ὡσάν νά μή ἔχωμεν τάς ἰδικάς μας πληγάς. Ἀλλά δυστυχῶς ἀντί νά φροντίσωμεν νά πάρωμεν τάς πολεμικάς ἐπανορθώσεις πού δικαιούμεθα, τόν χρυσόν πού μᾶς «ἐδανείσθησαν» οἱ Γερμανοί, τάς ἀποζημιώσεις διά τό Δίστομο, τά Καλάβρυτα καί τούς ἀναριθμήτους ἄλλους μαρτυρικούς τόπους, πού κατεστράφησαν, ἐμεῖς

φροντίζωμεν τούς Ἑβραίους. Τέλος πάντων τί ἔχομεν κράτος, Ἑλληνικόν ἤ Ἑβραϊκόν; Διά νά καταλάβετε τί εἴδους κράτος ἔχομεν (διά τήν ἀκρίβειαν τί εἴδους ἄνθρωποι ἐλέγχουν τό ψευδεπίγραφον Ἑλληνικόν κράτος) θά σᾶς ἀναφέρω τό ἀκόλουθον γεγονός.

Οὐδέποτε τό κράτος μας ἐμερίμνησε διά τήν ἀποζημίωσιν τῶν θυμάτων τῆς τριπλῆς (Γερμανικῆς, Ἰταλικῆς καί Βουλγαρικῆς) κατοχῆς. Οὐδέποτε τό κράτος μας συνέτησε ἐπιτροπάς διά νά ἐρευνήσουν τάς οἰκονομικάς ζημίας, πού ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες ἀτομικῶς καί ὡς Ἔθνος καί ἐν συνεχείᾳ νά ἀπαιτήση τήν ἀποκατάστασίν των.

Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι (εὖγε των) ἀφοῦ ἀπεμύζησαν τήν Γερμανίαν καί ἀφοῦ εἰσέπραξαν δισεκατομμύρια ἐπί δισεκατομμυρίων δολλαρίων δι' ἀποζημιώσεις ἐξ αἰτίας τοῦ «ὁλοκαυτώματος» ἀφοῦ ἐνεθηλάκωσαν δισεκατομμύρια ἐπί δισεκατομμυρίων δολλαρίων, διά τά ἀπωλεσθέντα περιουσιακά στοιχεῖα τῶν Ἑβραίων, τώρα κάθε τόσο ἀναζητοῦν νέας αἰτιολογίας, δι' εἰσπράξεις (πάλι εὖγε των) ἐνῷ, τό «Ἑλληνικόν» κράτος, ἀντί νά φροντίση τά ἀντίστοιχα στούς Ἕλληνας, τά φροντίζει μόνο διά τούς Ἑβραίους! Ἔτσι ἀπεφασίσθη στήν Οὐάσιγκτων κάθε κράτος νά συστήση ἐπιτροπήν ἐρεύνης τῶν Ἑβραϊκῶν περιουσιῶν, τάς ὁποίας ἐπῆραν οἱ Γερμανοί. Στήν Οὐάσιγκτων τήν Ἑλλάδα «ἐξεπροσώπησαν» ὁ πρέσβυς τῆς πατρίδος μας κ. Ἀλέξανδρος Φίλων, παρέστη ἡ κρυπτοεβραία Φ. Κωνσταντινοπούλου, διευθύντρια τοῦ ἱστορικοῦ ἀρχείου τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὁ «Ἕλλην» καθηγητής Ἱστορίας στό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν... Χάγκεν Φλάϊσερ, ὁ Γεν. Γραμματεύς τῆς Ἰσραηλινῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης κ. Ἄλμπερτ Χαγουέλ καί ἡ ἐρευνήτρια (ἔτσι ἀναφέρεται χωρίς νά μᾶς διευκρινίζουν τί ἐρευνᾶ) Γαβριέλλα Ἐτμεκτσόγλου. Τό ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ «διενέργεια πλήρους καί σέ βάθος ἔρευνας στά ἱστορικά ἀρχεῖα πού ὑπάρχουν σέ διάφορες χῶρες ὥστε νά καταστεῖ δυνατός ὁ ἐντοπισμός τῆς περιουσίας τῶν Ἑβραίων πού κατέσχεσαν οἱ Γερμανοί» («Νέα», 2-12-98). Διά τάς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων, οὔτε τό κράτος ἐνδιαφέρεται, οὔτε ἔχομεν ἀπαίτησιν ἀπό τόν Ἑβραῖον Φλάϊσερ, τόν Ἑβραῖον Χαγουέλ ἤ τήν κ. Γαβριέλλα Ἐτμεκτσόγλου νά ἐνδιαφερθοῦν. Αὐτοί βεβαίως κάνουν τήν δουλειά τους. Ἐμεῖς τί κάνομεν; Πράγματι ἡ συμπεριφορά τοῦ «Ἑλληνικοῦ» κράτους εἶναι

ἐξωφρενική. Στά «*Νέα*» (6-8-96) διαβάζομεν εἴδησιν ὑπό τόν τίτλον: «Καταληστεύουν τάς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Πόλης» καί ἐν συνεχείᾳ:

> *«ΠΑΝΩ από 25.000 σπίτια ομογενών στην Κωνσταντινούπολη, από τα περίπου 40.000 συνολικά, έχουν «βάλει στο χέρι», με διάφορους τρόπους (αποφάσεις δικαστηρίων, απαλλοτριώσεις, καταπατήσεις κλπ. οι Τούρκοι από το 1965 μέχρι σήμερα... Μάλιστα, ο Τούρκος δικαστής, για να αιτιολογήσει την απόφασή του, χρησιμοποίησε, όπως υπογράμμισε η κ. Φραγκοπούλου, τον αβάσιμο ισχυρισμό ότι και οι Τούρκοι της Ελλάδος δεν έχουν ιδιοκτησίες!*
>
> *«Πρόκειται φυσικά για μεγάλο ψέμα: Όχι μόνο οι μουσουλμάνοι της Θράκης, αλλά και οι Τούρκοι υπήκοοι που υπάρχουν στη Δωδεκάνησο έχουν ιδιοκτησίες κάθε είδους», τονίζει η κ. Φραγκοπούλου που πριν από λίγες ημέρες εντόπισε επίσημο έγγραφο του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών, το οποίο αναφέρει ότι οι Έλληνες της Πόλης δεν έχουν ούτε δικαίωμα ιδιοκτησίας, ούτε κληρονομικά δικαιώματα.*
>
> *Τα περισσότερα από τα 25.000 ακίνητα, που έχουν καταλάβει οι Τούρκοι, βρίσκονται σε καλές συνοικίες της Πόλης: άλλα από αυτά τα απαλλοτρίωσαν οι τουρκικές αρχές έναντι «πινακίου φακής», άλλα τα πήρε το τουρκικό δημόσιο, με βάση μυστικό διάταγμα της δεκαετίας του '60, που δεν αναγνώριζε κληρονομικά δικαιώματα στους Ρωμιούς, και άλλα με καταπατήσεις κυρίως εγκαταλελειμμένων οικιών ή καταστημάτων».*

40.000 Ἑλληνικάς οἰκίας ἥρπασαν οἱ Τοῦρκοι καί ἐμεῖς ἐδῶ ἀσχολούμεθα μέ τάς περιουσίας τῶν Ἑβραίων, πού ἐπῆραν οἱ Γερμανοί. Συνεπῶς δέν πρόκειται περί Ἑλληνικοῦ κράτους.

Οἱ Τοῦρκοι ἁρπάζουν τάς Ἑλληνικάς ἰδιοκτησίας στήν Ἰωνία καί ἐμεῖς χρηματοδοτοῦμε τήν ἐκπόνησι προγραμμάτων «μορφώσεως, ψυχαγωγίας καί ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν Τούρκων»! Ἐπομένως στό κράτος μας κυριαρχεῖ ὁ ἑβραιοτουρκισμός. Ἔτσι βεβαιώνουν τά πράγματα.

Ὁ Ζάν Μπουαγιέ στό βιβλίον του «*Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν*»

(Ἑλλ. ἔκδ. Ἀθ. 1982 σελ. 9-12) εἶναι σαφής, ἀποκαλυπτικός καί ἀκριβής διά τήν ἐγκληματική ἑβραϊκή δραστηριότητα. Γράφει:

Ἡ Παλαιά Διαθήκη λέει ὅτι ὁ Θεός εἶπε στούς Ἑβραίους: «Ἀλλά ἄν δέν σκοτώσετε τούς κατοίκους τῆς γῆς αὐτοί θά παραμείνουν καί θά εἶναι σάν νύχια στά μάτια σας καί σάν ἀκόντια στά πλευρά σας καί θά εἶναι ἀντίπαλοι δικοί σας στή γῆ πού θά ἐγκατασταθεῖτε. Κι ὁ,τιδήποτε ἔχω σκεφθεῖ νά κάνω σ' αὐτούς θά τό κάνουν αὐτοί σέ σᾶς».

Ἡ Παλαιά Διαθήκη συνεχίζει λέγοντας ὅτι ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Μωϋσῆ ἀσχολήθηκαν μέ τήν κατάκτηση τῆς Hesebon, ὁ Θεός εἶπε στόν Μωϋσῆ: «Καί ὁ Κύριος μοῦ εἶπε: Σᾶς ἔδωσα κυριαρχία ἐπί τῆς Sehon, καί τῆς γῆς της, ἀρχίστε τήν κατάκτησή της. Καί καταλάβαμε τίς πόλεις της σκοτώνοντας τούς κατοίκους της ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά. Δέν ἀφήσαμε τίποτε ἐκτός ἀπό τά βοοειδή -πού ἦλθαν στήν κυριότητα αὐτῶν πού τά πῆραν- καί τά συντρίμμια τῶν πόλεων πού κατακτήσαμε».

Ἡ Παλαιά Διαθήκη λέει ἐπίσης πώς οἱ Ἑβραῖοι κατέκτησαν τό βασίλειο τοῦ Basan: «Ἔτσι ὁ Κύριος καί Θεός μας παρέδωσε στά χέρια μας τόν Og τόν Βασιληά τοῦ Basan καί ὅλο τό λαό του. Καί τούς βάλαμε κάτω ἀπό τά ξίφη μας μέχρις ὅτου δέν ἔμεινε κανείς ἀπ' αὐτούς, καταστρέφοντας ὅλες τίς πόλεις τους μονομιᾶς. Δέν μᾶς ξέφυγε καμμιά ἀπό τίς 60 πόλεις τοῦ Argob τοῦ βασιλείου τοῦ Og στό Basan.

Καί τούς ἐξολοθρεύσαμε, ὅπως εἴχαμε κάνει μέ τήν Sehon τοῦ βασιλιᾶ τῆς Hesebon, σκοτώνοντας σέ κάθε πόλι ἄνδρες καί γυναικόπαιδα. Ἀλλά τά βοοειδή καί τά λάφυρα τῶν πόλεων τά κρατήσαμε γιά τίς θυσίες μας».

Οἱ Ἑβραῖοι πῆραν ἐπίσης ἐντολή ἀπ' τό Θεό τους σύμφωνα μέ τήν ἐπίσημη Βίβλο, κεφ. 7 στ. 1-3.

1. «Ὅταν ὁ Κύριος καί Θεός σας θά σᾶς φέρει στή γῆ σας τήν ὁποία θά κατοικήσετε, θά καταστρέψετε πολλούς λαούς, τούς Hethite, Gergezite, Amorrhite, Chanaanite, Pherezite, Hevite, Jebusite, ἑπτά ἔθνη πολύ περισσότερο ἰσχυρά καί πολυάνθρωπα ἀπό ἐσᾶς».

2. «Καί ὁ Κύριος καί Θεός θά σᾶς τούς παραδώση καί θά τούς βάλετε κάτω ἀπό τά ξίφη σας μέχρις ὅτου νά μή μείνη τίποτε ἀπό ▶

αὐτούς. Δέν θά κάνετε καμμιά συμφωνία μαζί τους καί δέν θά δείξετε κανένα ἔλεος σ' αὐτούς».

3. «Οὔτε θά φτιάξετε γάμους μαζί τους. Δέν θά δώσετε τήν κόρη σας στόν γυιό τους, οὔτε θά πάρετε τήν κόρη τους γιά τόν γυιό σας».

Τό μαζορετικό κείμενο τῆς ἐπισήμου Βίβλου τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἀντί «θά τούς βάλετε κάτω ἀπό τά ξίφη σας» λέει: «θά τούς ἐξοντώσετε καί θά τούς καταστρέψετε τελείως».

Ἐπιπροσθέτως, πλήν τοῦ ἐπισήμου κειμένου πού ἀναφέραμε, παραθέτουμε καί τό κατωτέρω: Ὁ Κύριος καί Θεός τοῦ Ἰσραήλ λέει στόν ἐκλεκτό λαό του: «16. Ἐσεῖς θά ἐξολοθρεύσετε ὅλους τούς λαούς τούς ὁποίους ὁ Κύριος καί Θεός θά σᾶς παραδώση. Τό μάτι σας δέν θά χαρισθῆ σέ κανέναν ἀπ' αὐτούς». «21. Δέν θά τούς φοβηθῆτε γιατί ὁ Κύριος καί Θεός σας θά εἶναι ἀνάμεσά σας καί ἡ δύναμι τοῦ Θεοῦ εἶναι τρομερή». «22. Αὐτός θά ἐξολοθρεύση αὐτά τά ἔθνη βαθμιαίως. Δέν θά εἶστε σέ θέσι νά τά καταστρέψετε ὅλα μαζί». «23. Ἀλλά ὁ Κύριος καί Θεός σας θά σᾶς τούς παραδώση ἐνώπιόν σας καί θά τούς σφάξετε μέχρις πλήρους καταστροφῆς τους». «24. Καί θά σᾶς παραδώση τούς βασιλεῖς τους καί θά ἐξαφανίσετε τά ὀνόματά τους ἀπό τήν γῆ. Κανένας ἄνθρωπος δέν θά εἶναι σέ θέση νά σᾶς ἀντισταθῆ ἐκτός ἄν τούς λυπηθῆτε».

Ἔχει ἀποδειχθεῖ μέ ἔγγραφα σέ διάφορες ἐρευνητικές ἐργασίες ὅτι οἱ περισσότερες ἀντιμοναρχικές ἐπαναστάσεις ἔγιναν ἀπό Ἑβραίους σέ ἐφαρμογή τοῦ Βιβλικοῦ κειμένου πού ἀναφέραμε ἀνωτέρω, σκοτώνοντας βασιλιάδες ἤ ἐξαφανίζοντάς τους ἀπό τό πολιτικό προσκήνιο.

Οἱ Ἑβραῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν τό δικαίωμα νά παίρνουν τόν πλοῦτο τῶν λαῶν χωρίς νά πληρώνουν καί στηρίζουν τό δικαίωμά τους αὐτό σέ βιβλικά κείμενα. Παρ' ὅλη τήν ἔλλειψι χώρου, θά παραθέσω τό παρακάτω κείμενο, τό ὁποῖο εἶναι ἐπίσης ἀποκαλυπτικό καί προέρχεται ἀπό τό ἐπίσημο μαζορετικό κείμενο -τό ὁποῖο ὅπως ἀνέφερα καθορίζει τούς κανόνες μέ τούς ὁποίους ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι σ' ὅλο τόν κόσμο θά συμπεριφέρονται στούς ἄλλους λαούς- καί εἰδικῶς ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἠσαΐα, κεφ. 60, στ. 10-11.

Κατ' αὐτό, ὁ Θεός εἶπε στόν ἐκλεκτό λαό του: «10. Καί οἱ ἐχθροί θά κτίσουν τά τείχη τους καί οἱ βασιλιάδες τους θά κρυφθοῦν πίσω ἀπ' αὐτά...», «11. οἱ πύλες θά ἀνοίγουν μέρα καί νύχτα καί θά ▶

εἶναι δυστυχισμένοι. Διότι οἱ ἄνθρωποι θά φέρνουν σέ σᾶς τόν πλοῦτο τῶν ἐθνῶν τους καί τά ὑπάρχοντα τῶν βασιλέων» (10).

Ἔτσι, ἀπό τήν Βίβλο πού μελετοῦν οἱ Ἑβραϊκές οἰκογένειες, τά πνεύματα τῶν παιδιῶν ἐξάπτονται καί ἡ δηλητηρίαση τῶν ἐνηλίκων εἶναι πλήρης, διδασκόμενοι πῶς κατόπιν προσταγῆς τοῦ Θεοῦ -ἐκφρασθείσης διά τοῦ Ἠσαΐα- ἔχουν οἱ Ἑβραῖοι τό δικαίωμα νά κλέβουν τόν πλοῦτο τῶν ἄλλων λαῶν. Αὐτό - σύμφωνα μέ τούς Ἑβραίους - δέν εἶναι κλοπή, ἀφοῦ ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἰδιοκτήτης ὅλου τοῦ κόσμου, τό ἔδωσε στούς Ἑβραίους ὡς δῶρο. Αὐτός ὁ πλοῦτος καταλήγει στά Ἑβραϊκά χέρια ἀπό τά καπιταλιστικά καθεστῶτα ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἄλλοτε μέ τοπικές ἤ διεθνεῖς ἀπάτες, μέ ἀφύσικη ἀνύψωσι τῶν τιμῶν ἀπό τήν μυστική μαφία τῶν Ἑβραίων μεσαζόντων, «ἀεριτζήδων» καί ἐμπόρων. Ἡ πλήρης ἁρπαγή, σέ ὁλοκληρωτικά καθεστῶτα καί δικτατορίες, πού διευθύνθηκαν ἀπό Ἑβραίους θά μᾶς ἀπασχολήσει ἐν συνεχεία.

Οἱ Χριστιανοί θεωροῦν τά χωρία τῆς Βίβλου -σχετικά μέ τίς σφαγές πού ἔγιναν ἀπό Ἑβραίους ἐναντίον ὁλοκλήρων λαῶν, ἀνδρῶν καί γυναικοπαίδων- ὡς ἁπλές ἱστορίες τοῦ παρελθόντος, πού δέν ἀφοροῦν τούς Χριστιανούς τοῦ σήμερα. Ἀλλά ἡ τραγωδία εἶναι ὅτι οἱ θρησκευόμενοι Ἑβραῖοι πιστεύουν πώς ὁ,τιδήποτε τούς διέταξε ὁ Θεός νά πράξουν πρίν ἀπό χιλιάδες χρόνια, εἶναι καλό καί ἐξακολουθεῖ νά εἶναι καλό, διότι ὁ Θεός δέν εἶναι δυνατό νά ἔκανε λάθος ὅταν τούς τό διέταξε. Ἄλλωστε ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος.

Ἡ ἀνθρωπότητα καταδυναστεύεται ἀπό ἕνα ὑπερ-ρατσιστικό, ἀπάνθρωπο, ἐγκληματικό, γενοκτονικό ἰμπεριαλισμό, ὑπό τό πρόσχημα τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Κανένας -ἐκτός ἀπό τρελλούς- δέν μπορεῖ νά δικαιολογήσῃ τήν μαζική δολοφονία τῶν ἀπροστάτευτων γυναικῶν καί ἀθώων παιδιῶν ἔτσι ὥστε ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ, νά μπορεῖ νά κυριαρχήσῃ ἐπί τῶν Ἐθνῶν.

Ὁποιοσδήποτε γνωρίζει τήν Βίβλο μπορεῖ νά δῇ ὅτι ὑπάρχει ἀντίθεσι μεταξύ τῶν βιβλικῶν κειμένων πού μόλις ἀναφέρθηκαν καί τῶν 10 ἐντολῶν ἀφοῦ ἡ 5η καί ἡ 7η ἀπαγορεύουν τόν φόνο καί τήν κλοπή.

Οἱ Ἑβραῖοι λένε ὅτι δέν ὑπάρχει ἀντίφασι, διότι οἱ 10 ἐντολές δόθηκαν ἀπό τόν Θεό μόνο στούς Ἑβραίους γιά νά καθορίζουν τίς σχέσεις μεταξύ τῶν Ἑβραίων, καί ὅτι τά ἄλλα κείμενα τῆς Βίβλου, πού δίνουν στούς Ἑβραίους τό δικαίωμα νά σκλαβώνουν, νά σκοτώνουν καί νά παίρνουν τόν πλοῦτο τῶν ἄλλων λαῶν, δόθηκαν ἀπό τόν Θεό γιά νά καθορίζονται οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν Ἑβραίων ἀφ' ἑνός καί ὅλων τῶν ὑπολοίπων λαῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ὁ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐμποτισμός μέ τόν σχιζοφρενῆ ταλμουδικό φανατισμό καθιερώθη ὑποχρεωτικός. Ὁ Ζάν Μπουαγιέ (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 17) μᾶς πληροφορεῖ:

Ἄν, παρ' ὅλα τά ἀνωτέρω, κάποιο παιδί ἤ νέος γιά ὁποιοδήποτε λόγο δέν πάρει ὑποχρεωτικῶς μαθήματα τῆς βίβλου καί τοῦ Talmud, στερεῖται γιά ὅλη του τήν ζωή τοῦ δικαιώματος νά ψηφίζῃ στήν Ἑβραϊκή κοινότητα καί νά ἐκλέγεται σέ ἡγετικές θέσεις.

Ἔτσι οἱ ἀναγνῶσται μποροῦν νά καταλάβουν μέ ποιό τρόπο τό Ἑβραϊκό ἔθνος, πού τόσο ἐπιδέξια εἰσέβαλε στά ἔθνη τοῦ κόσμου, πέτυχε νά μετατρέψῃ (μέσω αὐτῶν τῶν διδασκαλιῶν) ὅλους τούς Ἑβραίους σέ φανατικούς πράκτορες τοῦ Ἑβραϊκοῦ-ἰμπεριαλισμοῦ, ἔτσι ὥστε δουλεύουν στήν περιοχή ὅπου ζοῦν μέ φανατισμό γιά νά τήν κατακτήσουν, διά τῆς διαβρώσεως ἤ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀκολουθώντας διαταγές τῶν ἡγετῶν τους, ἄν καί δημοσίως ὑποκριτικῶς ἐμφανίζονται ὡς εἰρηνικοί πολίται τοῦ ἔθνους στό ὁποῖο εἰσέβαλαν.

Κι ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι διδάσκονται ἀπό παιδιά τήν σφαγή, τόν φθόνο, τήν διαρπαγή ὡς θεϊκάς προτροπάς συγχρόνως **παραπονοῦνται, ὅτι τούς καταδιώκουν.** Παγίως ἡ Ἑβραϊκή θρησκεία διδάσκει τό φονικόν μῖσος, κατά τῶν ἀλλοθρήσκων καί ἰδίως κατά τῶν Χριστιανῶν. Τό μῖσος εἶναι θρησκευτικόν. Οἱ Ἑβραῖοι συστηματικῶς δολοφονοῦν Χριστιανούς καί καταστρέφουν ὁτιδήποτε ἔχει σχέσιν μέ τόν Χριστιανισμόν. Κρημνίζουν Ἐκκλησίας. Βεβηλώνουν ἱερά σκεύη. Δολοφονοῦν ἱερωμένους. Εἶναι τόσος ὁ τυφλός φανατισμός των, ὥστε ἔφθασαν στό

σημεῖο νά πυροβολοῦν τό ἄγαλμα τῆς Παναγίας! ὅπως ἔκαναν οἱ ὁμόφυλοί των, οἱ ὁποῖοι στόν Ἱσπανικό πόλεμο «ἐξετέλεσαν» μέ ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα τόν Χριστόν! Ὅταν, ἐπί παραδείγματι, εἰσέβαλε ὁ Χοσρόης στήν Ἰουδαία οἱ Ἑβραῖοι ἠγόρασαν 90.000 Χριστιανούς εἰς εὐτελῆ τιμήν, διά νά τούς σφάξουν!! (*«Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια»* λ. «Ἡράκλειος» τόμος ΙΒ΄, σελ. 370). Κατόπιν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος νικήσας τούς Πέρσας κατέλαβε τήν Ἰουδαίαν, ἐξεδίωξε τούς Ἑβραίους ἀπό τήν Ἰερουσαλήμ καί τούς ἀπηγόρευσε νά εἰσέλθουν στήν πόλιν: *«Ἀλλά συγχρόνως (ὁ Ἡράκλειος) λαβών ὑπ' ὄψιν του τάς κατά τήν ἐπιδρομήν τῶν Περσῶν διαπραχθείσας σφαγάς, ὑπό τῶν Ἑβραίων ἀπήλασεν ἅπαντας τούτους ἐξ Ἰερουσαλήμ καί συνάμα ἀπηγόρευσεν αὐτοῖς νά πλησιάζωσιν εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν μέχρις ἀποστάσεως 3 μιλίων»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 373).

Τήν νεωτέραν ἐποχήν ἀπό τό 1948 βάσει προγράμματος οἱ Σιωνισταί ἐξαφανίζουν τόν Χριστιανισμόν παντοῦ, ὅπου τόν συναντήσουν. *«Αἱ ἐκκλησίαι στό Ἰσραήλ κλείνονται διά λιθοβολισμοῦ!»* διαβάζομεν στή *«New York Times»* (12 Ἰουλίου 1961).

Ἡ Ἑβραϊκή ἐφημερίς *«Yediot Aharonot»* (23 Δεκεμβρίου 1962) ἐκάλει συνεχῶς τούς Ἑβραίους νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Ὀρθοδόξων Ἀποστολῶν, διότι τάχα αὐταί προσηλυτίζουν Ἑβραίους. Ἀποτέλεσμα: ὁ Ἑβραϊκός ὄχλος καθοδηγούμενος ἀπό σπουδαστάς τῆς Σχολῆς «Yeshiva» ἐβιαιοπράγησαν κατά Χριστιανῶν ἱερωμένων, ἐβεβήλωσαν Ἐκκλησίας τοῦ Παναγίου Τάφου, ὅπου εἰσῆλθον μέ σκύλους! κατέστρεψαν ἐκκλησιαστικάς περιουσίας καί ἐλεηλάτησαν πολύτιμα ἀντικείμενα, ὑπό τήν ἀνοχήν καί προτροπήν τῆς ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως καί τῶν ἐπιχαιρόντων ραββίνων. Γεγονότα τέτοια καί χειρότερα ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς ἀπό τό 1948.

Τήν 21ην Ἰουλίου 1967 στό περιοδικόν *«Christianity Today»* ὁ αἰδεσιμώτατος Τζαίημς Κέλσο περιγράφει πῶς οἱ Ἑβραῖοι ἰσοπέδωσαν τό Ἐπισκοπικόν Σχολεῖον. Χριστιανικά νοσοκομεῖα, τό κτίριον τῆς ΧΕΝ ἀφοῦ τό ἐλεηλάτησαν, τό κατέστρεψαν, ἐφόνευσαν Χριστιανάς μαθητρίας κ.τ.λ. Δι' ὅλα αὐτά ἡ διεθνής κοινή γνώμη ἀδιαφορεῖ, ἐνῶ ἐξεγείρεται, πού οἱ Ναζί ἔκλεισαν κάποιαν συναγωγήν.

Ἡ περίοδος 1948-1967 εἶναι μία εἰκοσαετία, κατά τήν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι διέπραξαν πλῆθος ἐγκλημάτων, φοβερῶν ἐγκλημάτων π.χ.

μερικοί στρατιῶται τοῦ Ἰσραήλ εἰσέρχονται στόν κῆπο τοῦ Τάφου στά Ἱεροσόλυμα, ὅπου συναντοῦν τόν αἰδεσιμώτατο Σ. Ματτάρ, φύλακα τοῦ Κήπου. Τόν δολοφονοῦν μέ μερικάς σφαίρας στήν κεφαλήν. Ἀρκεῖ νά σκεφθῆτε ὅτι ἰσοπέδωσαν Χριστιανικά χωρία (Γιαλοῦ, Μπέττ, Νουμπά) δι' ἀνατινάξεως ὅλων τῶν οἰκιῶν! Μέχρι καί τήν λίμνη τῆς Τιβεριάδος, πού συνδέεται μέ τόν Χριστιανισμόν τήν ἀλλοιώνουν ἀλλάζοντες τό ὄνομά της, παροχετεύοντες τόν ροῦν τῶν ὑδάτων της καί μέ ἔργα ὑδρευτικά τήν ἐξαφανίζουν μέσω διωρύγων πρός τήν Μεσόγειον. Τόσος φανατισμός! Συνέπεια τῆς Ἑβραϊκῆς κακουργίας εἶναι ὁ Χριστιανικός πληθυσμός τῆς Παλαιστίνης ἀπό 350.000 ἀνθρώπους τό 1947 νά μειωθῆ εἰς 45.000! τό 1969 καί σήμερον νά ἔχη σχεδόν ἐκμηδενισθῆ. Πῶς; μά φυσικά διά τῆς βίας.

Τήν ἐξόντωσι τῶν Χριστιανῶν ἀνέλαβαν οἱ ραββῖνοι, οἱ ὁποῖοι μέ εἰδικάς ἀποφάσεις προεκάλεσαν τούς δολοφονικούς διωγμούς τῶν Χριστιανῶν. Ἄς ὁμιλήσω μέ τήν γλῶσσαν τῶν στοιχείων. Τήν 21η Δεκεμβρίου 1952 ἐδημοσιεύθη στήν Ἑβραϊκή ἐφημερίδα *«Badi ot Uhadeshot»* διακήρυξις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν ραββίνων τοῦ Ἰσραήλ ὑπογεγραμμένη ἀπό τούς ραββίνους Χέρτσογκ καί Ὀζιέλ καί ὑπό τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου. Στήν διακήρυξι οἱ ἱερωμένοι τῶν Χριστιανικῶν Ἀποστολικῶν Διακονιῶν χαρακτηρίζονται **«ἀπόστολοι τοῦ Σατανᾶ»**! καί ἐζήτησε τόν διωγμόν των, ὅπως ἔκανε ὁ ραββῖνος Ι. Χαϊμόν, μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου καί ὑπουργός θρησκευμάτων, ὁ ὁποῖος ἐδημοσίευσε σχετικῶς στήν Ἑβραϊκή ἐφημερίδα *«Haaretz»* (20 Ἰουλίου 1954). Ἐπίσης ὁ πρώην ὑπουργός θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ Ζ. Βαράφτινγκ ἐτάχθη, ὑπέρ τοῦ κλεισίματος τῶν Χριστιανικῶν Ἀποστολῶν, κατά τήν εἰδικήν συγκέντρωσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου «διά τήν καταπολέμησιν τῶν Χριστιανικῶν Ἀποστολῶν»! Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐδημοσιεύθησαν στό Ἑβραϊκόν περιοδικόν τῆς Ν. Ὑόρκης «National Jewish post and opinion» (8 Φεβρουαρίου 1963).

Ἄν καί νομίζω ὅτι ἡ παράθεσις περισσοτέρων στοιχείων θά κουράση τόν ἀναγνώστη θά συνεχίσω, χάριν τῆς πληρότητος τῆς εἰκόνος.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐφημερίς *«Hatsofe»* (2 Δεκεμβρίου 1953) δημοσιεύει ἔκκλησι τοῦ μεγάλου ραββίνου ὑπέρ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν Χριστιανικῶν Ἀποστολῶν, τάς ὁποίας χαρακτηρίζουν **«ἀκαθαρσία πού πρέπει**

νά καταστραφῆ διά πυρός ἀπό προσώπου γῆς»!! Διά περισσότερα εἰς *«Proche orient Chretien»* (τεῦχος Ἰανουαρίου 1954).

Νά ἀναφέρω ἀκόμη ὅτι στήν Ἑβραϊκή ἐφημερίδα *«Haaretz»* (14 Μαρτίου 1954) ὁ Ἑβραῖος Ἀμώς Ἔϋλον εἰσηγήθη τόν διωγμόν κάθε ἀτόμου, πού ὑπηρετεῖ στό δημόσιο κ.τ.λ. ἀλλά τό παιδί του πηγαίνει σέ «Χριστιανικό σχολεῖο»!

Κι αὐτά τά διαπράττουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι στήν Εὐρώπη κόπτονται, ὑπέρ τῆς ἀνεξιθρησκείας, ζητοῦν καί ἐπέτυχαν τήν διαγραφήν τοῦ θρησκεύματος ἀπό τάς ἀστυνομικάς ταυτότητας, διά νά μή φαίνωνται ποῖοι εἶναι Ἑβραῖοι καί ποῖοι ὄχι.

Παρομοίως οἱ ἴδιοι ὑποκριτικῶς φωνάζουν, διά τόν σεβασμόν τῆς θρησκείας τῶν ἄλλων, ἐνῶ διαπράττουν τά ἀντίθετα μέ ἐγκληματικόν τρόπον. Οἱ ἴδιοι αἰώνιοι Ἑβραῖοι, πού δέν θά παύσουν ποτέ νά ὑποκρίνωνται.

Αἱ παράνομοι καί προκλητικαί ἐνέργειαι τοῦ Ἰσραήλ ἐπέσυραν τήν ἐπέμβασιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ Γενική Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ εἰς ἐπείγουσαν συνεδρίασιν της ἔλαβε τήν ὑπ' ἀριθμόν 3253 (ES-V) ἀπόφασιν, διά τῆς ὁποίας ἐκάλεσε τό Ἰσραήλ νά ἀκυρώση τά μέτρα, μέ τά ὁποῖα διώκονται οἱ Χριστιανοί καί ἀλλάζει ἡ πραγματική κατάστασις, ἰδίως στήν Ἰερουσαλήμ.

Τό Ἰσραήλ παρέπεμψε τήν ἀπόφασιν τοῦ ΟΗΕ καί τόν ΟΗΕ εἰς γνωστόν μέρος τοῦ σώματος καί συνέχισε τήν ἀντιχριστιανικήν πολιτικήν του.

Τήν 4 Ἀπριλίου 1967 ἡ Γενική Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ παρέλαβε εἰδικήν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὀργανισμοῦ περί μή συμμορφώσεως τοῦ Ἰσραήλ πρός τήν ἀπόφασιν τοῦ ΟΗΕ. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμόν 3254 (ES-V) νέα ἀπόφασις τοῦ ΟΗΕ ἡ ὁποία λυπεῖται (!) πού τό Ἰσραήλ δέν ἐτήρησε τήν προηγουμένην ἀπόφασιν καί τό καλεῖ ἐκ νέου νά σεβασθῆ τήν διεθνῆ νομιμότητα.

Περιττόν νά σᾶς πληροφορήσω, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἔδωσαν σημασία στόν ΟΗΕ καί ἔκαναν ὅσα ἤθελαν κι ὅπως ἤθελαν, ὑπό τά ἀπαθῆ βλέμματα τοῦ **ἐξευτελισθέντος ΟΗΕ.**

Μοῦ εἶναι πανεύκολο νά παραθέτω περιπτώσεις ἐγκληματικῆς ἀντιχριστιανικῆς δράσεως τῶν Ἑβραίων. Ἀνέφερα ἐνδεικτικά στοιχεῖα κυρίως ἀπό Ἑβραϊκάς πηγάς.

Να γίνουν έρευνες για τον ηγούμενο

Μαζί με την ελληνική κυβέρνηση και το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, και η Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή απαίτησε από την κυβέρνηση του Ισραήλ, να προβεί στις απαραίτητες έρευνες για την αποκάλυψη και τη σύλληψη των δραστών της δολοφονίας, πριν από τρεις ημέρες, του ηγουμένου της μονής του Αγίου Γεωργίου στην Ιεριχώ πατέρα Γερμανού.

Σε χθεσινή ανακοίνωσή της, η Διπλωματική Αντιπροσωπεία της Παλαιστίνης στην Αθήνα επικαλείται το μητροπολίτη κ. Θεοφάνη του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, ο οποίος στον επικήδειο λόγο που εξεφώνησε στην κηδεία του π. Γερμανού προχθές, διέψευσε κατηγορηματικά τον ισχυρισμό του ισραηλινού ραδιοφώνου ότι οι δράστες ήταν Παλαιστίνιοι ένοπλοι, λέγοντας τα εξής:

«Ο ισχυρισμός αυτός των Ισραηλινών είναι ύποπτος και στοχεύει στο να σπείρει διχόνοια ανάμεσα στους μουσουλμάνους και στους χριστιανούς Παλαιστινίους. Εμείς στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων κατηγορούμε ευθέως για τη δολοφονία του π. Γερμανού τους φανατικούς Εβραίους αποίκους και θεωρούμε ως ηθικό αυτουργό την ισραηλινή κυβέρνηση υπό τον Αριέλ Σαρόν».

Στην ανακοίνωση επισημαίνεται επίσης ότι η ένοπλη επίθεση έγινε στο δρόμο που συνδέει την Ιερουσαλήμ με την Ιεριχώ, σε περιοχή αποκλειστικής ευθύνης του ισραηλινού στρατού (περιοχή Γ) και σε απόσταση είκοσι μόλις μέτρα από στρατιωτικό φυλάκιο, όπου κανείς Παλαιστίνιος δεν μπορεί να πλησιάσει.

(***Ελευθεροτυπία**, 16-6-01*)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣ ΣΑΣΟΝ:

Μη χτυπάτε το μνημείο της Χριστιανοσύνης

Τη βαθύτατη ανησυχία του για τις δραματικές εξελίξεις στους Αγίους Τόπους εξέφρασε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τον Ισραηλινό επιτετραμμένο στην Αθήνα Δαυίδ Σασόν. Η νέα παρέμβαση του Προκαθημένου προκλήθηκε μετά την επίθεση των Ισραηλινών σε συγκρότημα του Ιερού Ναού της Γεννήσεως που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο ενός εκ των Παλαιστινίων που έχουν καταφύγει στο μοναδικό αυτό μνημείο της Χριστιανοσύνης.

Ο Αρχιεπίσκοπος, ωστόσο, δεν αρκέστηκε στο τηλεφώνημα προς τον Ισραηλινό πρέσβη αλλά απέστειλε και επιστολή στην οποία επισημαίνει την απώλεια αθώων ανθρώπων εκατέρωθεν και την απειλή οι Ισραηλινές δυνάμεις να παραβιάσουν ιερούς χώρους του Ναού του Κυρίου. Εάν συμβεί κάτι τέτοιο υπογραμμίζει- θα υπάρξουν βαρύτατες επιπτώσεις σε ολόκληρο το χριστιανικό κόσμο.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία αποδίδει μεγάλη σημασία στην παροχή ασύλου σε όσους το ζητούν. Τηλεφωνική επικοινωνία είχε ο κ. Χριστόδουλος και με τον υφυπουργό Εξωτερικών κ. Μαγκριώτη, από τον οποίο ζήτησε την παρέμβαση του υπουργείου Εξωτερικών.

(Η Χώρα, 9-4-02)

Αὐτόν τόν πρόστυχο ζωγραφικό πίνακα πού παριστάνει ἕνα Ἑβραϊκό πέος (ἔχει περιτομή) νά ἐκσπερματίζῃ πάνω στό Σταυρό τόν ἠγόρασε τό χυδαῖο νεοελληνικό κρατίδιο καί τόν ἐξέθεσε δημοσίως. Τελικῶς ἀπεσύρθη κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Γνωρίζομεν τά ὀνόματα τῶν καθαρμάτων πού ἐπρομηθεύθησαν δαπάναις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τόν πρόστυχο πίνακα καί ὅταν δυνηθῶμεν θά τούς τακτοποιήσωμεν ὅπως τούς πρέπει. Ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ πίνακος ἀμέσως οἱ γραικύλοι ἤρχισαν νά φωνάζουν περί τῆς ἐλευθερίας τῆς τέχνης κ.τ.λ. Ἐν ὀνόματι δηλαδή τῆς ἐλευθερίας τῆς τέχνης (ποίας τέχνης) δικαιολογεῖται ἡ βάναυσος προσβολή τοῦ Χριστιανικοῦ συμβόλου.

Ὁ ἐλεεινός πολιτικός κόσμος καί οἱ αὐνᾶνες τῶν πανεπιστημίων καί τῆς Ἀκαδημίας δέν ἀντέδρασαν. Μόνον ἡ Ἐκκλησία. Ὅταν εἰς κάποιαν περίπτωσιν ἐνόμισαν, ὅτι ἐθίγοντο οἱ Ἑβραῖοι κατέστρεψαν ἕνα ἔργο τέχνης στήν Σουηδία κι ὁ πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ συνεχάρη τούς βανδάλους. Τό ἔργον τέχνης παρίστανε μίαν λίμνην αἵματος ὅπου ἔπλεε ἡ φωτογραφία τῆς Παλαιστινίας «καμικάζι». Δέν προσέβαλε τήν Ἑβραϊκή θρησκεία. Δέν ἦτο ἄσεμνον. Ἁπλῶς ἔστειλε ἕνα πολιτικόν μήνυμα. Ἐν τούτοις οἱ Ἑβραῖοι τό κατέστρεψαν καί ἐδημιουργήθη διπλωματικόν ἐπεισόδιον μέ τήν Σουηδίαν. Ἀναδημοσιεύω δύο ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων «*Χώρα*» καί «*Ἐλευθεροτυπία*» καί παρακαλῶ νά τά διαβάσετε ἐπιμελῶς καί νά κάνετε σύγκρισιν μέ τόν ἀναίσχυντο μισοχριστιανικό πίνακα.

Νά συμπληρώσωμεν ἀκόμη καί μέ τήν εἴδησιν, πού ἐδημοσιεύθη στό «*Βῆμα*» (9-10-2003) ὅτι οἱ Ἑβραῖοι διεμαρτυρήθησαν δι' Ἑλληνικόν ἔργον συγχρόνου τέχνης τοῦ καλλιτέχνου Ἀλεξάνδρου

ΣΟΥΗΔΙΑ Ο Ισραηλινός πρεσβευτής βανδάλισε έργο τέχνης

Εβραϊκό... outlook

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Σε νέα διπλωματική ένταση ανάμεσα στη Σουηδία και το Ισραήλ απειλεί να εξελιχθεί η βίαιη αντίδραση του Ισραηλινού πρεσβευτή στη Στοκχόλμη που βανδάλισε έργο τέχνης σε έκθεση της σουηδικής πρωτεύουσας επειδή, κατά την άποψή του, εξύμνιζε τις επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον ισραηλινών στόχων.

Το έργο των Σουηδών ισραηλινής καταγωγής Ντρορ και Γκουνίλα Φέιλερ «Η Χιονάτη και η τρέλα της Αλήθειας», μια μικρή λίμνη με κόκκινο, σαν αίμα, νερό και τη φωτογραφία Παλαιστίνιας καμικάζι να πλέει, που προκάλεσε τη βίαιη αντίδραση του Ισραηλινού πρεσβευτή Ζβι Μάζελ

Εξηγήσεις από τον Ισραηλινό πρεσβευτή ζητεί η σουηδική κυβέρνηση ενώ ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν, τον συγχάρηκε και του εξέφρασε τη συμπαράστασή του.

Ο πρεσβευτής Ζβι Μάζελ εκτόξευσε έναν προβολέα κατά εκθέματος, σε έκθεση σύγχρονης τέχνης που στεγαζόταν στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Στοκχόλμης, προκαλώντας βλάβη.

Στόχος του ήταν το έργο «Η Χιονάτη και η Τρέλα της Αλήθειας» που παρουσίαζε ένα μικρό πλοίο να πλέει σε μια τετράγωνη λίμνη με κόκκινο σαν αίμα νερό. Πάνω στο πλοίο βρισκόταν η φωτογραφία της Παλαιστίνιας καμικάζι, Χανάντι Τζαραντάτ.

Η Τζαραντάτ είχε πυροδοτήσει τα εκρηκτικά που μετέφερε στις 4 Οκτωβρίου στη Χάιφα, σκοτώνοντας 19 άτομα.

«Δεν ήταν έργο τέχνης. Ηταν ένα τερατούργημα, μια χυδαία διαστροφή της πραγματικότητας», είπε ο Ισραηλινός πρεσβευτής, μιλώντας σε ραδιοφωνικό σταθμό, αφού το μουσείο τον ζήτησε να εγκαταλείψει το χώρο.

Οπως δήλωσε ο ισραηλινής καταγωγής καλλιτέχνης, Ντρορ Φάιλερ, στόχος του έργου του ήταν να προκαλέσει προσοχή στο πώς άνθρωποι που μόνοι τους είναι αδύναμοι, μπορούν να κάνουν τρομακτικά πράγματα.

«Ο Μάζελ προσπάθησε να σταματήσει την ελευθερία του λόγου και την ελευθερία της καλλιτεχνικής έκφρασης στη Σουηδία», τόνισε ο καλλιτέχνης.

Η έκθεση γίνεται στο πλαίσιο της διεθνούς συνόδου για την πρόληψη της γενοκτονίας που θα γίνει σε μερικές μέρες στη Στοκχόλμη. Οπως είπε ο διευθυντής του μουσείου, Κρίστιαν Μπεργκ, η αντίδραση του Ισραηλινού πρεσβευτή «ήχησε παράφωνα» σε σχέση με το θέμα της συνόδου.

Μπράβο από Σαρόν!

Ο Μάζελ κλήθηκε για εξηγήσεις από το σουηδικό υπουργείο Εξωτερικών. Ομως ο πρωθυπουργός του Ισραήλ, Αριέλ Σαρόν, του τηλεφώνησε και τον συγχάρηκε. «Τον ευχαρίστησα για τη δύναμή του να αντιμετωπίσει τον αυξανόμενο αντισημιτισμό και του είπα ότι ολόκληρη η κυβέρνηση βρίσκεται στο πλευρό του», είπε ο Ισραηλινός πρωθυπουργός.

Δήλωσε ακόμη ότι «το φαινόμενο (ο αντισημιτισμός) είναι τόσο σοβαρό ώστε θα έπρεπε να απαγορεύεται να μην αντιδράσει επί τόπου».

Το ισραηλινό υπουργείο Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι θα καλέσει το Σουηδό πρεσβευτή στο Ισραήλ προκειμένου να διαμαρτυρηθεί για την έκθεση του συγκεκριμένου έργου.

(με Πρες, Γαλλ. Πρακτορείο)

(Ελευθεροτυπία, 11-1-04)

Ψυχούλη, τό όποῖον ὑπέθεσαν, ὅτι ἐπαινεῖ τούς Παλαιστινίους, πού θυσιάζονται. Συγκεκριμένως:

> «Ένα μάλλον αναπάντεχο ζήτημα προέκυψε χθες το βράδυ με την έκθεση του γνωστού καλλιτέχνη Αλέξανδρου Ψυχούλη, η οποία έχει προγραμματισθεί να εγκαινιασθεί στις 20 Οκτωβρίου στην αθηναϊκή αίθουσα τέχνης a. antonopoulou.art.
>
> Όπως επισημαίνει τηλεγράφημα του Reuters, η βασισμένη στο Παρίσι Εβραϊκή Οργάνωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Simon Wiesenthal» έστειλε επιστολή στον πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, με την οποία του ζητεί να απαγορεύσει την έκθεση που πραγματεύεται μια παλαιστινιακή επίθεση αυτοκτονίας σε ισραηλινό σουπερμάρκετ.
>
> Η επιστολή φέρεται μάλιστα να διατυπώνει την άποψη ότι η έκθεση αυξάνει «την πιθανότητα τρομοκρατίας στο πλαίσιο των επικείμενων Ολυμπιακών Αγώνων».
>
> Κυβερνητικοί κύκλοι, υπόψη των οποίων ετέθη το σχετικό τηλεγράφημα, δήλωναν ότι ως χθες το βράδυ τουλάχιστον δεν είχε ληφθεί τέτοια επιστολή.
>
> Εξέφραζαν μάλιστα την απορία τους για το ότι η οργάνωση ζητεί παρέμβαση του Πρωθυπουργού σε τομέα όπου δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να παρέμβει καθώς πρόκειται για ζήτημα ελεύθερης έκφρασης ιδεών.
>
> Η έκθεση, η οποία τιτλοφορείται «Body Milk», όντως πραγματεύεται το εν λόγω θέμα: πρόκειται για μια κατασκευή από δαντέλα, στην οποία αναπαρίσταται ο χώρος του σουπερμάρκετ της Ιερουσαλήμ μετά την επίθεση αυτοκτονίας της Παλαιστίνιας Αγιάτ αλ Ακρα τον περασμένο Μάιο».

Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ *«Δευτερονομίου»* (Κ, 10-15) ἡ πολιτικοθρησκευτική ἡγεσία τοῦ Ἰσραήλ καθώρισε τήν σταθεράν τακτικήν της κατά τήν όποία, ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ Θεός τούς παροτρύνει νά ἐπιτίθενται στούς ἄλλους λαούς, νά σφάζουν τούς ἄνδρας, ἐνῶ τάς γυναῖκας, τά κτήνη καί τάς περιουσίας των νά τάς ἁρπάζουν!

Ἰδού... τό θεόπνευστον κείμενον:

«10. Ἐάν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτοὺς μετ' εἰρήνης· 11 ἐάν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου· 12 ἐάν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθαριεῖς αὐτήν, 13 ἕως ἂν παραδῷ σοι αὐτὴν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικόν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας. 14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα, ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι».

Ἑρμηνεία:

«Ὅταν προχωρήσης σέ κάποια πόλι διά νά τήν πολεμήσης κάλεσε τούς κατοίκους νά σοῦ παραδοθοῦν. Κι ἄν εἰρηνικῶς σοῦ ἀνοίξουν καί εἰσέλθης μέσα μετάτρεψέ τους σέ ὑπηκόους καί φυσικά φορολόγησέ τους. Ἐάν τώρα δέν σοῦ παραδοθοῦν καί δέν ὑποταχθοῦν, ἀλλά ἀντιδράσουν καί σέ πολεμήσουν, τότε ἐγώ ὁ Κύριος ὁ Θεός σου θά στούς παραδώσω στά χέρια σου καί σύ σκότωσε ὅλους τούς ἄρρενας, ἐνῶ τάς γυναῖκας, τά κτήνη καί τάς περιουσίας τους καί ὁτιδήποτε ἄλλο ἀγαθό ὑπάρχει στήν πόλι ἀπόκτησέ το, εἶναι δικά σου, στά δίνει ὁ Θεός σου».

Κατόπιν ἔρχεται ὁ προφήτης Ἠσαΐας (Ξ, Ξα) ὁ ὁποῖος κυνικῶς γράφει:

«Οἱ υἱοί τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰ τείχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰ τείχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσιν ὑπηρετήσει, διότι τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη τὰ ὁποία δὲν ἤθελον δουλέψει, θὰ ἐξαφανισθοῦν τελείως, θὰ ἐρημωθοῦν, καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σὲ κατεφρόνησαν θὰ προσκυνήσουν τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου».

Τέτοια κείμενα προκαλοῦν ἀντίδρασιν, διεγείρουν ἀντισημιτισμόν. Δηλαδή τί περιμένουν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι; Αὐτοί νά ἐπιδιώκουν τά ἔθνη νά δουλεύουν γιά ἐκείνους καί τά ἔθνη νά ἀνέχωνται παθητικῶς τήν ὑποταγήν των; Ἔ ὄχι δά!

Ἐξ αἰτίας λοιπόν τῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ἑβραίων ἐδημιουργήθη τό ζήτημα τοῦ λεγομένου **ἀντισημιτισμοῦ**, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικῶς ἀρνεῖται τήν Ἑβραϊκήν ἐξουσίαν ἐπί τῶν ἐθνῶν. Μεταξύ τῶν ἐξεγερθέντων ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἦσαν καί οἱ Γερμανοί Ναζί, οἱ ὁποῖοι δέν ἐφάνησαν πρόθυμοι νά προσκυνήσουν τά ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν Ἰουδαίων.

Δέν ἀνεκάλυψαν τόν ἀντισημιτισμόν οἱ Γερμανοί. Προηγήθησαν πολλοί λαοί, σχεδόν ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου, ὁπωσδήποτε δέ ὅλοι τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἐπί αἰῶνας ὑπέφεραν ἀπό τάς Ἑβραϊκάς ἐπιβουλάς, στό τέλος ἐξεγείροντο καί ἐξαπελύοντο διωγμοί, κατά τῶν Ἑβραίων.

Οἱ λεγόμενοι «διωγμοί» ἀληθῶς ἦσαν ἄμυνα στήν Ἑβραϊκή πρόκλησι καί στήν Ἑβραϊκή συνωμοσία. Ὑποθέτω ὅτι οἱ πληρωμένοι δημοσιογράφοι καί οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ἑβραίων τηλεπαρουσιασταί θά μοῦ ἐπιτεθοῦν μέ τάς πυώδεις γραφίδας των καί θά μέ κατηγορήσουν, ὅτι δικαιολογῶ τά ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν, ὅτι ἀμφισβητῶ τό «ὁλοκαύτωμα» καί ἄλλα τέτοια. Ἀστειότητες. Ἄν τολμοῦν ἄς ἐμφανισθοῦν μαζί μου στήν τηλεόραση, διά συνομιλία, δι' ἐλεύθερο διάλογο. Δέν τολμοῦν, διότι ἐκτός ἀπό πράκτορες εἶναι καί ἄνανδροι.

Ἡ βία στήν πολιτική, ὅπως καί εἰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῶν Ἐθνῶν, δέν πρέπει νά χρησιμοποιῆται. Αὐτό εἶναι **δεοντολογικόν**, τό ὁποῖον δυστυχῶς στήν πρᾶξι δέν ἰσχύει. Ἀποδεδειγμένως στάς διεθνεῖς σχέσεις ἐπικρατεῖ ἡ **δύναμις** καί τό **συμφέρον**.

Ὑπάρχουν λαοί, οἱ ὁποῖοι ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἱστορίαν πιστεύουν εἰς ἠθικάς ἀξίας, εἰς ἰδεώδη καί ἀγωνίζονται, διά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ πνευματικοῦ βίου. Οἱ λαοί αὐτοί ἐν ἀνάγκῃ μεταχειρίζονται τήν βίαν, ὄχι διά τό ὑλικόν συμφέρον των, ἀλλά χάριν ἰδανικῶν ἀγαθῶν.

Στόν ἀντίποδα τῶν ἀνωτέρω λαῶν, ὑπάρχουν λαοί, οἱ ὁποῖοι ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἱστορίαν των πιστεύουν μόνον στά χρήματα, μόνον στό οἰκονομικό ὄφελος καί ἀγωνίζονται νά τό πραγματοποιήσουν μέ τήν ἐκμετάλλευσιν ἄλλων λαῶν. Τέτοιοι λαοεκμεταλλευταί εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι κατά «θείαν συμφωνίαν» μποροῦν νά χρησι-

μοποιοῦν βίαν, σφάζοντες καί καταπιέζοντες ἄλλους λαούς. Ὅποιος διαβάση τήν Παλαιάν Διαθήκην θά διαπιστώση ὅτι οἱ Ἑβραῖοι μέ τήν ἔγκρισιν καί τήν προτροπήν τοῦ Θεοῦ των Ἰεχωβᾶ προέβησαν εἰς σφαγάς λαῶν καί συστηματικάς γενοκτονίας. Τά παραδείγματα εἶναι ἀμέτρητα καί φρικτά. Μέ κυνικότητα περιγράφουν στό ἱερό τους βιβλίο τάς σφαγάς νηπίων, γυναικῶν, πού τάς θεωροῦν ἔργον θεάρεστον καί φυσικόν γεγονός. Μόνον ὅταν πρόκειται νά πάθουν κάτι οἱ Ἑβραῖοι, τότε διαμαρτύρονται, θρηνοῦν, κραυγάζουν. Διά τούς Ἑβραίους εἶναι ἠθικῶς ἀποδεκτόν νά σφάζουν ὁλοκλήρους λαούς -οἱ ἴδιοι τά γράφουν στήν Παλαιάν Διαθήκην- ἀλλά ἀπαράδεκτον νά πειραχθῆ εἷς καί μόνον Ἑβραῖος. Τά θρησκευτικά των διδάγματα περί σφαγῆς τῶν μή Ἑβραίων γίνονται δεκτά καί τώρα. Ἐκτός ἀπό τάς καθαρῶς δολοφονικάς Ἑβραϊκάς ὀργανώσεις ἔρχεται τό ἴδιο τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ πού ἐπισήμως δολοφονεῖ καί ἐπισήμως βασανίζει. Ἀπό τήν μία μεριά οἱ Ἑβραῖοι φωνάζουν (καί εἰσπράττουν) διά τά βασανιστήρια, πού ὑπέστησαν ἀπό τούς Γερμανούς (πρᾶγμα πού οὐδέποτε οἱ Γερμανοί ἀνεγνώρισαν) καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά οἱ Ἑβραῖοι σκοτώνουν τούς δυστύχους Ἑλληνογενεῖς Παλαιστινίους, τούς ὁποίους βασανίζουν μέχρι θανάτου (ὅπως οἱ Ἑβραῖοι παραδέχονται).

Μετά τήν συντομωτάτην αὐτήν εἰσαγωγήν ἄς ἔλθωμεν στήν παράθεσιν γεγονότων, μέ σχόλια πού δέν γράφω ἐγώ... ὁ ναζιστής, ἀλλά οἱ δημοκράται δημοσιογράφοι.

Ἡ ὑπηρεσία ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἰσραήλ «Σίν Μπέθ» δικαιοῦται νά βασανίζη ὅσους συλλαμβάνει («*Ἐλευθεροτυπία*» 19-5-98). Ἡ ἀντίστοιχος ὑπηρεσία ἀσφαλείας τοῦ Τρίτου Ράϊχ ἤ S.D. (Sicherheistdienst) οὐδέποτε παρεδέχθη ὅτι ἐβασάνισε. Πιθανῶς νά τό ἔκανε, ἀλλά δέν τό παρεδέχθη, ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι τό κάνουν καί τό δέχονται, ὡς ὀρθόν. Ἡ ὁμολογία των, ὅτι βασανίζουν οὐδένα ἀνθρωπιστήν συγκινεῖ, οὔτε οἱ ἀντιρατσισταί ἐξεγείρονται, οὔτε οἱ προοδευτικοί κ.τ.λ. Ὅλοι σιωποῦν. Ἡ «*Ἐλευθεροτυπία*» (20-5-98) θά τούς εἰρωνευθῆ: *«ἄ, μπά δέν πρόκειται νά ἀσχοληθοῦν οἱ γνωστοί ὑπέρμαχοι τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων»*. Πράγματι ὅλαι αὐταί αἱ ὀργανώσεις ἀνθρωπιστῶν, εἰρηνιστῶν, ἀντιρατσιστῶν κ.τ.λ. δέν διαμαρτύρονται, διά τά βασανιστήρια στό Ἰσραήλ, διότι χρηματοδο-

τοῦνται καί ἐλέγχονται ἀπό τό διεθνῆ Ἑβραϊσμόν. Τά ἀφεντικά των θά κατηγορήσουν;!

Τά βασανιστήρια δέν εἶναι τίποτε, πρό τῶν ἐγκλημάτων καί φοβερῶν κακουργημάτων τῶν Ἑβραίων, πού ὅσον καί νά τά κρύβουν ἔρχονται στήν δημοσιότητα.

Παραθέτω μερικά πραγματικά παραδείγματα, πού δέν τά ἐφαντάσθησαν Ναζισταί, ἀλλά ἀληθῶς τά διέπραξαν Ἑβραῖοι καί τά περιγράφουν δημοκρατικαί ἐφημερίδες. Μέ τόν καιρό ὅλα φθάνουν στήν δημοσιότητα.

Ὑπό τόν εὔγλωττον τίτλον: «Ἀνατριχιαστικά ἐγκλήματα πολέμου ἀπό Ἰσραηλινούς» τά «*Νέα*» (21-8-1995). Ναί καλῶς ἐδιαβάσατε «*ἀνατριχιαστικά ἐγκλήματα*» διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον αἰχμαλώτων Αἰγυπτίων, τούς ὁποίους δέν ἐφρούρουν, διότι «δέν εἴχαμε καιρό γιά τέτοιες πολυτέλειες» ἐδήλωσε κτηνωδῶς ὁ Ἑβραῖος στρατηγός Ἄριε Μπίρο, ὁ ὁποῖος μέ ὑπερηφάνεια: «*...προχωρώντας σέ ἀνατριχιαστικές λεπτομέρειες, ὁ στρατηγός περιγράφει πῶς βασάνιζε τούς ἐξουθενωμένους ἀπό τή δίψα αἰχμαλώτους -πρίν τούς σκοτώσει- ἀδειάζοντας τό νερό ἀπό τό παγούρι του στήν ἄμμο*».

Ἡ Αἴγυπτος ἐζήτησε τήν διεξαγωγήν ἐρεύνης μέ βάσι τάς μαρτυρίας, διά τάς ὁμαδικάς ἐκτελέσεις χιλιάδων ἀόπλων αἰχμαλώτων Αἰγυπτίων, χωρίς βεβαίως ἀποτέλεσμα.

Στέλεχος τῆς «Σίν Μπέθ» ὀνόματι Ἐχούνα Γιατόμ περιγράφει κατά τόν ὠμότερον τρόπον, ὅτι ἐσκότωνε κρατουμένους Παλαιστινίους συνθλίβων τό κεφάλι των μέ τεραστίας πέτρας: «*Τούς ἐσκότωνα μέ μιά μεγάλη πέτρα. Συνέθλιψα τά κρανία τους*» ἐξήγησε χωρίς τύψεις καί προσέθεσε ὅτι παραμένει ὑπερήφανος διά τάς πράξεις του, ἐνῶ διευκρίνισε, ὅτι εἶχε λάβει ἐντολάς, ἀπό τόν τότε ἀρχηγό τῆς Σίν Μπέθ. Προσέθεσε ὅμως ὅτι «*δέν ἐχρειάστηκε καί μεγάλη προσπάθεια γιατί ἦταν σχεδόν τελειωμένοι*» («Ἐλευθεροτυπία» 26-7-1996).

Ὁ κ. Τριάντης στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (27-7-96) σχολιάζων ἄλλας Ἑβραϊκάς φρικαλεότητας ἐπισημαίνει ὅτι «*γι᾽ αὐτά τά τσακισμένα κεφάλια τῶν Παλαιστινίων κανένα Διεθνές δικαστήριον τῆς Χάγης δέν θά νοιαστεῖ*»!

Στά «*Νέα*» (26-7-96) ὁ κ. Μητσός γράφει διά τούς φόνους τῶν Παλαιστινίων πού ἔγιναν ἔτσι ἐν ψυχρῷ:

«Ο Σαλόμ ήταν τότε ο διοικητής της Σιν Μπετ. Ύστερα από μιά ανεπιτυχή απόπειρα των αρχών να συγκαλύψουν την αλήθεια, αναγκάστηκαν να παραδεχθούν τη δολοφονία, επιρρίπτοντας όμως την ευθύνη στον διοικητή των αλεξιπτωτιστών, Γιτζάκ Μορντεχάι, που ήταν επίσης παρών στη σκηνή. Η δίκη του κράτησε επτά λεπτά (!), ο Μορντεχάι **-φυσικά- αθωώθηκε** και στη συνέχεια προήχθη σε αντιστράτηγο. Δύο χρόνια αργότερα, οι έντεκα πράκτορες της Σιν Μπετ που είχαν εμπλακεί στη δολοφονία αμνηστεύθηκαν με διάταγμα του προέδρου Χάϊμ Χέρτσογκ (...) Το μόνο πρόβλημα είναι η δημοσιότητα. Χωρίς τις βλαβερές της επιπτώσεις, οι Ισραηλινοί θα ισχυρίζονταν ότι οι δύο Παλαιστίνιοι «αυτοκτόνησαν». Και ότι ο πολύνεκρος βομβαρδισμός του προσφυγικού στρατοπέδου στην Κανά, που υπενθυμίζει αυτή την εβδομάδα με ανακοίνωσή της η Διεθνής Αμνηστία, ήταν «ανθρώπινο λάθος».

Μία φωτογραφία ἀξίζει ὅσο χίλιες λέξεις. Στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (5-8-1992) δημοσιεύεται συγκλονιστική φωτογραφία Ἰσραηλινῶν στρατιωτῶν, πού ἀφοῦ ἐφόνευσαν Παλαιστινίους φωτογραφίζονται χαμογελαστοί πρό τῶν θυμάτων. Ἡ φωτογραφία συνοδεύεται μέ τό χα-

ρακτηριστικόν σχόλιον: «Δέν πρόκειται γιά σαφάρι στήν Ἀφρική. Οἱ Ἰσραηλινοί στρατιῶτες εἶναι πού βγάζουν ἀναμνηστική φωτογραφία, ἔχοντας σέ πρῶτο πλάνο τούς τρεῖς νεκρούς Παλαιστινίους (Α.Ρ.)».

Στό «*Βῆμα*» (31-5-1998) ὑπό τόν τίτλον «*Νόμιμα τά βασανιστήρια στό Ἰσραήλ*» παρατηρεῖται καί βεβαιώνεται ὅτι τό Ἰσραήλ εἶναι «*ἡ μόνη χώρα στόν κόσμο*» ὅπου τό κράτος καί ἡ δικαιοσύνη «*ἐπιτρέπουν ρητῶς τή χρήση βασανιστηρίων*»!!!

Σχετικῶς ἡ Διεθνής Ἀμνηστία ὑπεχρεώθη πρό τοῦ ὄγκου τῶν στοιχείων νά ἀνακοινώση, ὅτι στό Ἰσραήλ «ἡ χρήση βίας γίνεται σχεδόν συστηματική καί τήν ὑποστηρίζουν οἱ ἀρχές». Κατά τά λοιπά τό Ἰσραήλ ὑπέγραψε τό 1991 διεθνῆ συνθήκη σύμφωνα μέ τήν ὁποίαν ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκησις φυσικῆς ἤ ψυχολογικῆς βίας εἰς κρατουμένους!

Οἱ Ἑβραῖοι συλλαμβάνουν πλῆθος ἀθώων, τούς βασανίζουν καί μετά τούς ἀφήνουν ἐλευθέρους, διότι παρά τά βασανιστήρια δέν ὡμολόγησαν κάτι ἐπιβαρυντικόν. Τό φαντάζεσθε! Κράτος νά πιάνη ἀνθρώπους, νά τούς βασανίζη καί μετά νά τούς λέγη ἐν τάξει φύγετε. Ἀπίστευτον κι ὅμως ἀληθές. Σχετικῶς διαβάζομεν στά «*Νέα*» (31-5-1998) «*οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ὑπόπτους πού βασανίζονται ἀπελευθερώνονται χωρίς νά δικασθοῦν*». *Ἡ πίεσις* «*περιλαμβάνει καί τόν ἄγριον ξυλοδαρμόν...*» (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἡ δολοφονία καί τά βασανιστήρια ἀποτελοῦν ἐθνικήν καί θρησκευτικήν παράδοσιν τῶν Ἑβραίων. Ὅποιον μισοῦν πρέπει νά τόν σκοτώσουν. Τό Ἑβραϊκόν μῖσος πρωτίστως ἐγνώρισαν οἱ ἱερωμένοι τῆς Ὀρθοδοξίας. Χάριν τῆς ἱστορίας θά μνημονεύσω μερικάς περιπτώσεις ἀπό χιλιάδας, π.χ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ὁ Ἀντιοχείας: **«Οἱ Ἑβραῖοι ἀπέκοψαν πρῶτον τά ἀπόκρυφα μέλη του καί ἀφοῦ τά ἔθεσαν εἰς τό στόμα του τόν κατέκαυσαν ζῶντα ἀκόμη»**!! (Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ, τόμος 2ος, σελ. 720).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ Κορώνης. **«Οἱ Ἑβραῖοι ἀφοῦ πρῶτα τόν ἐβασάνισαν, κομμάτιασαν τόν Γρηγόριο καί πέταξαν κάτω ἀπό τό κάστρο τά κομμάτια του φωνάζοντας στούς Ἕλληνες: Ἐλᾶτε, βρέ Ρωμιοί νά πάρετε κρέας ἀπό τόν Δεσπότη σας, νά φᾶτε»** («*Λεξικό Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*» Στασινοπούλου, τόμος Β΄, σελ. 65).

ΣΥΜΕΩΝ ὁ Τραπεζοῦντος (Ἅγιος). **«Τόν ἐκρέμασαν εἰς τόν ἐκεῖ πλάτανον κάνοντας χάριν τῶν Ἑβραίων»** (*«Συναξαριστής Νεομαρτύρων»*, σελ. 717).

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Θάσου (Ἅγιος) ἀπεκεφαλίσθη ἐξ αἰτίας **«μιαροῦ Ἑβραίου πού τόν ἐσυκοφάντησε»** (*«Συναξαριστής Νεομαρτύρων»* σελ. 193).

ΓΑΒΡΙΗΛ (ἱερομάρτυρας) οἱ **«Χριστιανομάχοι Ἑβραῖοι τόν ἐκατηγόρησαν ψευδῶς καί ἀπηγχονίσθη»** (*«Συναξαριστής Νεομαρτύρων»* σελ. 164).

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ὁ Τρίκκης **«Τῇ προδοσίᾳ τῶν Ἑβραίων τό χρονικόν ἀναγράφει καί ἡ παράδοσις, διασώζει συλληφθείς ἐξεδάρει ζῶν...»** (Ἐγκυκλοπαίδεια ΠΥΡΣΟΣ, τόμος Θ΄, σελ. 406).

ΚΟΣΜΑΣ ὁ Αἰτωλός **«Οἱ Ἑβραῖοι ἐπῆγαν εἰς τόν Κούρτ Πασᾶν καί τοῦ ἔδωσαν πολλά πουγγιά γιά νά τόν θανατώση»** (*«Βίος Κοσμᾶ»* Βενετία 1814, σελ. 28).

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ὁ Φαναρίου καί Νεοχωρίου. Ἐξ αἰτίας τῶν Ἑβραίων **«ἐσουβλίσθη καί μετά ταῦτα ἀπεκόπη ἡ κεφαλή αὐτοῦ»** (*«Λεξικόν τῶν Νεομαρτύρων»*, τόμος 3ος, σελ. 450).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ Ε΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. **«Τρεῖς Ἑβραῖοι οἱ Μουτάλ, ὁ Μπιταχί καί ὁ Λεβύ πῆραν τόν νεκρό τοῦ Πατριάρχη καί τόν ἔσουρναν στούς δρόμους τῆς πόλης»** (*«Λεξικό Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821»* Στασινοπούλου, τόμος Β΄, σελ. 64). **«Οἱ Ἑβραῖοι ἔδεσαν τούς πόδας τοῦ λειψάνου τόν ἔσυραν ἀπό τό Πατριαρχεῖον μέχρι τοῦ Αἰγιαλοῦ καί τοῦ Φαναρίου χλευάζοντες καί βλασφημοῦντες καί τό ἔρριψαν εἰς τήν θάλασσαν»** (Σ. Τρικούπης *«Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»*, τόμος Α΄, σελ. 87).

Οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν χιλιάδας ὀρθοδόξους ἱερωμένους μέχρι καί Ἀρχιεπισκόπους ὅπως τόν Ἐφέσου Εὐγένιον, Αἵμου Κύριλλον, Ἀνδριανουπόλεως Δωρόθεον κ.τ.λ.

Γεγονός ὅτι κατέσφαξαν Ἱερωμένους τῆς πίστεως μας. Γεγονός ὅτι οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες ἐφόνευσαν ἕναν ραββῖνον.

Πόσον δίκαιον εἶχε ὁ Ἴων Δραγούμης, ὁ ὁποῖος ἀπό τό 1904 ἤδη χαρακτηρίζει τούς Ἑβραίους **«βαρβάρους»** (Ἰ. Δραγούμης: *«Ὁ Ἑλληνισμός μου καί οἱ Ἕλληνες»* ἐκδ. «Ν. Θέσις» Ἀθ. 1991, σελ. 38).

Εἶναι φυσικόν οἱ Ἑβραῖοι νά σφάζουν τούς ἀνθρώπους ἤ τούς

λαούς, διά τό συμφέρον τους. Τό ὑλικόν ὄφελος εἶναι ἡ ὑπέρταξη ἀξία τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ὁ χρυσός, αἱ μετοχαί, τό χρῆμα, τά ὁμόλογα, οἱ τόκοι, τά δάνεια, αἱ προεξοφλήσεις, ἡ ἐκμετάλλευσις κ.τ.λ. ἁρμόζουν στούς Ἑβραίους. Τό ἰδεῶδες, ἡ ἀρετή, ἡ ἀξία, τό ἦθος, ὁ πολιτισμός, ἡ τέχνη, ὁ πνευματικός βίος, ὁ ἡρωϊσμός, ἡ δόξα κ.τ.λ. ἁρμόζουν στούς Ἕλληνας.

Ὁ ὑπασπιστής τοῦ Κολοκοτρώνη Φ. Φωτᾶκος («Ἀπομνημονεύματα» ἔκδ. «Μπούρας» τόμος Α΄, 1958, σελ. 252) κατηγορεῖ τούς Ἑβραίους πού *«ἔκαμαν μυρίας κακώσεις κατά τοῦ ἐκεῖ ἀρχιερέως καί τοῦ διακόνου του, καί τούς δύο ἐφόνευσαν...»*. «Μύριαι κακώσεις» δηλαδή χιλιάδες βασάνων καί φόνων στούς Ἕλληνας.

Ὁ ἀγωνιστής καί ἱστορικός Λάμπρος Κουτσονίκας περιγράφει τάς σφαγάς, πού ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες ἀπό τούς Ἑβραίους, τάς ὁποίας ἐπιμελέστατα οἱ γραικύλοι κρύπτουν ἀπό τόν Ἑλληνικόν λαόν ἐκτελοῦντες προφανῶς τήν ἐντολήν τοῦ 16ου «πρωτοκόλλου τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» κατά τό ὁποῖον: *«Θά διαγράψωμεν ἀπό τήν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ὅλα τά μή εὐχάριστα εἰς ἡμᾶς γεγονότα τῶν παρελθόντων αἰώνων»* (ἔκδ. *«Κάκτος»*, Ἀθ. 1984, σελ. 181). Οἱ Ἕλληνες μαθηταί καί φοιτηταί δέν πληροφοροῦνται τήν ἱστορικήν ἀλήθεια πρᾶγμα, πού θεωρῶ αἰσχρά προδοσία καί ἱεροσυλία εἰς βάρος τῆς μνήμης τῶν θυμάτων.

Διά νά ἀντιληφθῆτε τό μέγεθος τῶν φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων τῶν Ἑβραίων θά σᾶς ἐπαναλάβω μόνο μίαν μικράν παράγραφον, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Κουτσονίκα *«Γενική ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»* (ἔκδ. «Κοσμαδάκη» σελ. 91). Διαβάσατέ την μέ προσοχήν. Γράφει διά τάς σφαγάς στήν Νάουσα: *«Οἱ δέ θρασύδειλοι ἐχθροί τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἰουδαῖοι τῆς Θεσσαλονίκης τρέχοντες, αὐθορμήτως ἐγένοντο δήμιοι, σφάζοντες ὡς ζῶα τούς ἀνθρώπους. Φρίκη κατελάμβανε πᾶσαν ψυχήν ζῶσα διά τάς τρομερωτάτας ἀνοσιουργίας αὐτῶν, καί ἐν τούτοις οὐδεμία τῶν βαρβάρων ἐκείνων ψυχῶν ἐλάμβανε τό ἐλάχιστον αἴσθημα οἴκτου»*.

Τάς κακουργίας του ὁ Ἑβραϊσμός δέν τάς ἀποκηρύσσει, ἁπλῶς διά τῶν πρακτόρων του τάς ἀποκρύπτει, μέ ἀποτέλεσμα ὁ Ἑλληνικός λαός νά ἀγνοῆ τό ἐγκληματικόν ὄργιον τῶν Ἑβραίων. Ἀντί νά βλέπωμεν τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων

ἀσχολούμεθα, μέ τό τί ἔπαθαν οἱ Ἑβραῖοι, ἀπό τούς Γερμανούς. Ἄς τά εὕρουν μεταξύ των. Ἐμᾶς τί μᾶς νοιάζει; Μᾶς νοιάζει ὅμως διά τούς Ἕλληνας, πού ἀνηλεῶς μέχρι τοῦ 1922 οἱ Ἑβραῖοι τούς ἔσφαζαν καί τώρα διά τῆς συμμαχίας των μέ τούς Τούρκους προετοιμάζουν νέα δεινά, διά τόν Ἑλληνισμόν.

Τό θέμα μας εἶναι: Ἑβραῖοι κατά Ἑλλήνων καί ὄχι Γερμανοί κατά Ἑβραίων. Μᾶς ἀπασχολοῦν τά ἀποτρόπαια ἐγκλήματα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐάν τά λησμονήσωμεν, θά τά ὑποστῶμεν ἐκ νέου. Εἶναι ζήτημα ἐθνικῆς τιμῆς καί σεβασμοῦ τῆς μνήμης τῶν νεκρῶν μας νά ἀσχοληθῶμεν μέ τά Ἑβραϊκά είδεχθῆ ἐγκλήματα. Ἡ συνωμοσία τῆς σιωπῆς δέν θά περάση. Διά μίαν ἀκόμη φοράν ἡ ἀλήθεια θά νικήση.

Κατά ποίαν ἔννοιαν λογικῆς ὁ Ἕλλην πρέπει νά λησμονῆ τά ἰδικά του θύματα καί νά θρηνῆ (ἐπίσης νά πληρώνη) τά «θύματα τῶν Ἑβραίων»; Ἐάν οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν Ἑβραίους τοῦτο εἶναι ὑπόθεσις μεταξύ Γερμανῶν καί Ἑβραίων. Νά λυπηθῶ τά ὁποιαδήποτε ἀνθρώπινα θύματα δεκτόν. Ἀπό ἐκεῖ καί πέραν, διατί νά ἐγείρωνται μνημεῖα διά ξένους νεκρούς; (ἐδῶ δέν ἐγείρονται δι' Ἕλληνας) καί νά τούς τιμῶ; Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων τῆς Πολιτείας μας νά γονυκλίνη πρό τῶν κενοταφίων ξένων; (διά τά θύματα τοῦ «Δεκεμβρίου» διά τούς πεσόντας στόν Γράμμο κ.τ.λ. οὔτε λέξι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας) σύμπασα ἡ πολιτική ἡγεσία νά παρίσταται στά μνημόσυνα καί στάς Ἑβραϊκάς τελετάς είς μνήμην τῶν Ἑβραίων, ἐνῶ ἀπουσιάζει ἀπό ἐκδηλώσεις είς μνήμην Ἑλλήνων ἡρώων π.χ. ὑπερασπιστῶν ὀχυρῶν «γραμμῆς Μεταξᾶ», ἀγωνιστῶν ΕΟΚΑ, πολεμιστῶν 1912-1913, 1919-1922 κ.τ.λ.

Μοῦ ἀρέσει νά ἀκριβολογῶ πρός ἀποφυγήν παρεξηγήσεων (ἄν καί δέν πιστεύω, ὅτι θά ἀποφύγω ὡρισμένας ἐσκεμμένας παραποιήσεις τῶν γραφομένων μου). Ἰσχυρίζομαι λοιπόν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι καλῶς κάνουν καί σέβονται, τιμοῦν καί προβάλλουν τούς νεκρούς των. Δικοί των εἶναι, ἄς τούς συμπεριφερθοῦν, ὅπως τούς ταιριάζει. Οὐδεμία ἀντίρρησις. Ἰσχυρίζομαι ὡσαύτως, ὅτι οἱ Ἕλληνες ὀφείλουν νά τιμοῦν τήν μνήμην τῶν νεκρῶν μας, πού ἔπεσαν μαχόμενοι διά τήν Ἑλλάδα ἤ ἐθυσιάσθηκαν χάριν αὐτῆς. Ἰσχυρίζομαι τέλος, ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον οἱ Ἕλληνες νά μή τιμοῦν τούς Ἕλληνας θύματα τῶν

όποιωνδήποτε έχθρών τής Ελλάδος καί νά τιμούν τούς Εβραίους. Εάν αυτό λέγεται άντισημιτισμός, τότε τόν αποδέχομαι. Δι' έμέ προηγούνται οί Έλληνες. Μά θά άντιτείνη κάποιος ότι στούς Εβραίους έγινε γενοκτονία, βασανιστήρια κ.τ.λ. Έ, καί λοιπόν; Οί Ρώσοι έχασαν άποδεδειγμένως στόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμον 20 έκατομμύρια άνθρώπων καί οί Γάλλοι καί οί Ολλανδοί καί οί Βέλγοι κ.τ.λ.

Η Ελληνική πολιτεία ούδένα έξ αυτών τιμά παρά μόνον άποκλειστικώς τούς Εβραίους, οί όποιοι δέν έπολέμησαν! Έστω θά συνεφώνουν νά τιμηθή ό όποιοσδήποτε ξένος (μολονότι δέν μέ ένδιαφέρει) έάν προηγουμένως είχαν τιμηθή ΟΛΟΙ οί πεσόντες στούς άγώνας τής Φυλής, πράγμα πού τό κράτος σκοπίμως δέν πράττει. Είναι άπαράδεκτον νά μήν υπάρχουν στήν Ελλάδα, όπωσδήποτε στήν πρωτεύουσα, στήν Θεσσαλονίκην καί είς τάς έπαρχιακάς πόλεις μνημεία τής έπαναστάσεως τού 1821, τών βαλκανικών πολέμων, τής κατοχής, τής Μικρασιατικής Εκστρατείας κ.τ.λ.;

Πρώτον καθήκον μας είναι νά τιμώνται κατά τόν έπισημότερον τρόπον οί δικοί μας νεκροί. Κατόπιν ή πολιτική καί πνευματική ήγεσία τής χώρας άς τιμήση Γύφτους, Αλβανούς, Μπαζουτολανδούς, Μαορί κι όποιον άλλον τριτοκοσμικό, σημίτη, κάφρο θέλει.

Δεύτερο καθήκον μας είναι **νά μή λησμονώμεν ποιοι ξένοι έσφαξαν Έλληνας.** Εδώ ή ιστορία πού τόσον κρύπτουν βεβαιώνει, ότι οί Εβραίοι άπό μισελληνισμό κατέσφαξαν, όσάκις ήδύναντο Έλληνας καί Ελληνίδας, κατά χιλιάδας χιλιάδων μέ μαρτύρια καί βασανιστήρια, πού περιγράφουν άξιόπιστοι αυτόπται ιστορικοί, οί όποιοι δέν ήσαν Ναζισταί.

Επέμενα στό θέμα τών θυμάτων, διότι ένώ οί Εβραίοι υπήρξαν πλειστάκις σφαγείς τού Ελληνικού Λαού ή αλήθεια αυτή άποσιωπάται, στήν έκπαίδευσιν καί γενικώς στήν πληροφόρησιν τού λαού μας.

Αί Ελληνικαί τηλεοράσεις έμφανίζουν ταινίας, διά τά έγκλήματα τών Γερμανών έναντίον τών Εβραίων, διεξάγονται τηλεοπτικαί συζητήσεις διά τό «Ολοκαύτωμα», έκδίδονται σχετικά βιβλία, όργανούνται έκδηλώσεις μνήμης κ.τ.λ. Αί τηλεοράσεις δέν έμφανίζουν ταινίας, διά τά έγκλήματα τών Εβραίων κατά τών Ελλήνων, δέν διεξάγονται συζητήσεις διά τό Εβραϊκόν φονικόν μίσος, δέν έκδίδονται βιβλία διά τά έγκλήματα τών Εβραίων, κ.τ.λ. Διατί; Ποίος

δέν ἀφήνει; Ἀπαντήσατε κύριοι δημοκράται. Διατί χάριν τῶν Ἑβραίων ἀδιαντρόπως κρύπτετε τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν; Καθηγηταί πανεπιστημίων, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, συγγραφεῖς γνωρίζουν τήν ἀλήθειαν καί τήν κρύπτουν, ἀπό φόβον ἤ ἀπό συμφέρον. Τά καθάρματα, κάποτε θά λογοδοτήσουν, διά τήν ἐξαπάτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἀνέφερα μερικάς χαρακτηριστικάς περιπτώσεις σφαγῶν Ἑλλήνων ἀπό Ἑβραίους. Ὁ Λ. Κουτσονίκας πολύ ὀρθῶς χαρακτηρίζει τούς Ἰουδαίους «θρασυδείλους». Πράγματι δέν μᾶς ἐνίκησαν εἰς κάποιον πόλεμον καί μετά μᾶς ἔσφαξαν. Οὐδέποτε συνέβη κάτι τέτοιο. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπερίμεναν νά ἡττηθῶμεν ἀπό τούς Τούρκους καί μετά ἐπήρχοντο, διά νά σφάξουν τούς ἐξουθενωμένους Ἕλληνας, νά πωλήσουν τάς ὡραίας Ἑλληνίδας, νά πυρπολήσουν πόλεις, νά ληστεύσουν καί νά διαπράξουν «τρομερωτάτας ἀνοσιουργίας» ὅπως ἀκριβῶς γράφει ὁ Λ. Κουτσονίκας (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ὁ ὑπάνθρωπος Τοῦρκος ἐστάθη ἀπέναντί μας μέ τό ξῖφος ἀνά χεῖρας. Μᾶς ἐπολέμησε καί τόν ἐπολεμήσαμεν. Ὁ Ἑβραῖος ἦτο καί παραμένει ὕπουλος, μή διακινδυνεύων, ἠκολούθει τόν ἄξεστον Ὀθωμανόν στάς ἐπιδρομάς του κατά τῶν Ἑλλήνων καί μετά ἔγλειφε σάν τήν ὕαινα τό Ἑλληνικόν αἷμα. Ἐδεικνύετο μάλιστα περισσότερον βάρβαρος ἀπό τόν Τοῦρκον. Διότι ὁ Τοῦρκος ἤθελε τόν Ἕλληνα ζωντανό, διά νά εἰσπράττη τόν κεφαλικόν φόρον καί ἐφόνευε μόνον τούς ἐπαναστατοῦντας, ἐνῶ ὁ Ἑβραῖος ἐφόνευε γενικῶς τόν λαόν, ἀπό μισελληνισμό καί φυσικά ὄχι εἰς μάχην, ἀλλά ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἑβραῖος πού χθές ἔσφαζε καί τώρα ἐκλιπαρεῖ καί ζητεῖ τόν οἶκτον τῶν χθεσινῶν θυμάτων του, διότι οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν τούς Ἰουδαίους. Λυπηθῆτε τον. Πληρώσατέ τον. Δώσατέ του προνόμια, δικαιώματα, εὐεργεσίας. Τιμήσατέ τον καί αὐτός εὐγνωμονῶν συμμαχεῖ μέ τούς Τούρκους.

Εἶναι κατά συνέπειαν ἐπάναγκες καί ἠθικῶς ἐπιβεβλημένον νά τιμήσωμεν τά θύματα τῶν Ἑβραίων, τούς Ἕλληνας, πού οἱ Ἰουδαῖοι κατά καιρούς ἐδολοφόνησαν μέ βασανιστήρια καί ἄγρια μαρτύρια.

Τά θύματα ἀνήκουν στόν Ὀρθόδοξον κλῆρον, στόν Λαόν, στούς πολεμιστάς καί στόν πνευματικόν κόσμον τῆς Φυλῆς.

Ἐμεῖς θά τά τιμήσωμεν ἀρχῆς γενομένης μέ αὐτό τό βιβλίον, πού

γενικῶς τούς μνημονεύει καί θέτει τό ζήτημα, ἐπί τέλους στήν δημοσιότητα.

Πιστεύω ὅτι θαρραλέοι καί ἀνιδιοτελεῖς συγγραφεῖς θά συμβάλλουν στήν ἐργασίαν, πρός ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Προκειμένου περί τῶν Ἑβραίων οἱ πολιτικοί μας ἔσπευσαν νά τούς ἀναγνωρίσουν «γενοκτονία» ἀπό τούς Γερμανούς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καί ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολιτικάντηδες συνωθοῦνται ποῖος θά γονυκλίνῃ βαθύτερον, ἐνώπιον τῶν μνημείων πού ἐστήθησαν διά τήν μνήμην τῶν Ἑβραίων τοῦ «ὁλοκαυτώματος». Προκειμένου περί τῆς πραγματικῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί ἰδίως τῶν ὁμοφύλων μας Ποντίων γνωρίζετε τί γίνεται; Μήπως ἔσπευσαν οἱ πολιτικάντηδες νά ἐγείρουν μνημεῖα πρός τιμήν τῆς ἱερᾶς μνήμης τῶν Ἑλλήνων θυμάτων τῶν Τούρκων; Ὄχι. Μήπως τελοῦνται ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ τῆς γενοκτονίας τῶν ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν μας στήν Ἰωνία; Ὄχι. Στόν «*Ἀδέσμευτον Τύπον*» (19-12-1998) δημοσιεύεται σχόλιον ὑπό τόν τίτλον «*Θά ἀναγνωρίσουμε τή γενοκτονία;*» ὅπου διαβάζομεν:

> Κάπου σκάλωσε το Προεδρικό Διάταγμα για την εφαρμογή του νόμου που αφορά την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας.
>
> Παρότι πέρασαν δύο μήνες από την ομόφωνη ψήφιση στη Βουλή σχετικής πρότασης νόμου, και όπως παρατηρεί ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και Α' αντιπρόεδρος του Σώματος Π. Κρητικός, το υπουργείο Εξωτερικών δεν έχει εκδώσει ακόμη το Π.Δ., ώστε να διεξαχθούν οι προβλεπόμενες εκδηλώσεις μνήμης.
>
> Όμως ο κ. Κρητικός ζητά αυτή τη φορά από τον ΥΠΕΞ να μεταφέρει το θέμα στους διεθνείς οργανισμούς, με αίτημα τη διεθνή καταδίκη της Τουρκίας για τα φρικιαστικά εγκλήματα που έχει διαπράξει κατά καιρούς με τη γενοκτονία των Ποντίων.

Ἔτσι λοιπόν «*κάπου σκάλωσε τό Προεδρικό Διάταγμα*» διά τήν ἀναγνώριση τῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας. Βλέπε-

τε τά θύματα εἶναι Ἕλληνες, ἐάν ἦσαν Ἑβραῖοι τό διάταγμα χέρι-χέρι θά ἐδημοσιεύετο ἀμέσως. Εὖγε στούς Ἑβραίους. Δέν τούς κατηγορῶ πού φροντίζουν τά θύματά των (πραγματικά ἤ φανταστικά). Κατηγορῶ τούς «Ἕλληνας» ὑπευθύνους, οἱ ὁποῖοι ἀδιαφοροῦν διά τήν γενοκτονίαν τῶν ὁμοεθνῶν μας.

Οἱ γραικύλοι θά ἐνθυμηθοῦν αὐτό τό «κάπου σκάλωσε» τό διάταγμα, ὅταν κάπου θά σκαλώση ὁ λαιμός τους.

Στήν Ἑλλάδα οἱ πολιτικάντηδες χρηματοδοτοῦν τήν συντήρησι, ἐπέκτασι, ἐκσυγχρονισμό των Τζαμιῶν π.χ. Τρίκαλα, Τέμπη, Κῶς, Ἅγ. Νικόλαος, κ.τ.λ. ἐνῶ στήν ὑπό τῶν Τούρκων κατεχομένην Ἰωνίαν δημεύονται Ἐκκλησίαι, ἱδρύματα καί Μοναί, δίχως οἱ πολιτικάντηδες νά διαμαρτύρωνται. Στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (6-9-2004) δημοσιεύεται ἕνα ἀποκαλυπτικόν ἄρθρον, μέρος τοῦ ὁποίου μεταφέρω ἐδῶ.

Οι δημεύσεις

Με τον τρόπο αυτό χάθηκαν εκατοντάδες ακίνητα, καθώς και μονές, σχολεία, εκκλησίες, ιδρύματα. Συγκεκριμένα έχουν χαρακτηριστεί ως «Μαζ-μπουτ» και δημεύτηκαν:

1) Τα μοναστήρια: α) Του Αγίου Νικολάου της Πριγκήπου, β) της Μεταμόρφωσης του Χριστού της Πριγκήπου, γ) του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά της Πριγκήπου, δ) της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος της Αντιγόνης, ε) της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος της Πρώτης.

2) Οι κοινότητες (που αυτό σημαίνει ότι μαζί με τους ιερούς ναούς δημεύτηκε και η ακίνητη περιουσία τους): α) του Αγίου Γεωργίου Ποτηρά Αντιφωνήτη στο Φανάρι, β) των Ταξιαρχών στη Στένη Βοσπόρου, γ) του Αγίου Γεωργίου στα Θεραπειά του Βοσπόρου, δ) του Αγίου Γεωργίου στο Εδιρνέκαπι, ε) της Αγίας Βαρβάρας στο Ευλάμπιο της Ίμβρου, στ) της Αγίας Μαρίνας στην Ίμβρο.

3) Τα Αγιάσματα: α) Του Αγίου Θεράποντα στο Κιρκετζί, β) της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βεφά, γ) της Αγίας Παρασκευής στο Καζλίτσεσμε κ.ά.

Επίσης, μια άλλη τακτική για μελλοντική δήμευση είναι η κατά πάσα έννοια αντιδημοκρατική παρέμβαση του κράτους άμεσα σε ελληνικές κοινότητες μέσω του χαρακτηρισμού τους ως «διοικούμενων» (Καγιούμ). ▶

Ως τέτοια η Διεύθυνση Βακουφίων έχει χαρακτηρίσει τις πλούσιες ελληνικές κοινότητες, στις οποίες απαγορεύει τη διεξαγωγή εκλογών:

1) Του Αγίου Δημητρίου Ταταούλων με 3 ναούς, νεκροταφείο και μεγάλη περιουσία, 2) των Ταξιαρχών Μεγάλου Ρεύματος στο Βόσπορο με 2 ναούς, νεκροταφείο και μεγάλη περιουσία, 3) Το Κεντρικό Παρθεναγωγείο και τα σχολεία: 1) Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων, 2) Αγίου Γεωργίου Εδιρνέκαπι.

Η πλέον όμως κατάφωρη αδικία που έγινε σε βάρος της ομογένειάς μας και του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι η υπόθεση του ελληνικού ιδρύματος του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου.

Το Πατριαρχείο με το υπ' αριθμόν 2665 φιρμάνι, την εποχή του σουλτάνου Αμντουλχαμίτ του Β', αποκτά το 1902 την ιδιοκτησία του ακινήτου. Το ιδιοκτησιακό αυτό καθεστώς ανανεώνεται στις 2/9/1929, δηλαδή επί νέας Τουρκίας, και αναγράφεται ως ιδιοκτήτης του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου το Οικουμενικό Πατριαρχείο με τίτλο «Φενέρ Ρουμ Πατρικανεσί Γετιμχανεσί». Στη συνέχεια, το 1935-36 επιβεβαιώνεται η καταγραφή αυτή, κατά την ανανέωση του Κτηματολογίου, και καταχωρείται υπέρ του Πατριαρχείου και το 1992.

Στις 22/1/1997 με αριθμό Πρωτ. 71-116 η Γενική Διεύθυνση Βακουφίων, βασισμένη σε μια απόφαση του Επαρχιακού Πρωτοδικείου των νήσων για πρώτη φορά και αδιαφορώντας για όλα τα νόμιμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, χαρακτηρίζει το ορφανοτροφείο «Μαζμπούτ», δηλαδή «κατειλημμένο».

Σήμερα και παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες, τους δικαστικούς αγώνες και τις ενστάσεις του Πατριαρχείου το θέμα βρίσκεται μεταξύ Πρωτοδικείου, Εφετείου και Αρείου Πάγου όπου αναμένεται η εκδίκαση της υπόθεσης.

Βέβαια, εκτός από τον τρόπο αυτό, η Άγκυρα χρησιμοποίησε και άλλες μεθόδους για τη δήμευση της ελληνικής ορθόδοξης περιουσίας στην Πόλη, την Ίμβρο και την Τένεδο.

Α) Απαλλοτριώσεις.

Έγιναν πάρα πολλές αλλά οι πλέον ενδεικτικές είναι: 1) Ο Ιερός Ναός της Παναγίας της Καμαριώτισσας στη Χάλκη, 2) του Αγίου Ιωάννη μέσα στον περίβολο του παλιού αμερικανικού λυκείου ▶

στο Μέγα Ρεύμα, 3) το σχολείο της Ελληνικής Κοινότητος Μεσαχώρου, που αν και το 1985 με δικαστική απόφαση θεωρήθηκε ότι ανήκει στον Ιερό Ναό του Αγίου Φωκά Μεσαχώρου, ο μητροπολιτικός δήμος της Κωνσταντινούπολης «ετσιθελικά» το δήμευσε.

Β) Νόμος 1930 «περί Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Με αυτόν ορισμένα νεκροταφεία μας θεωρήθηκε ότι δεν πληρούν τους όρους για τις μειονότητες βάσει των άρθρων της Λωζάννης, οπότε και δημεύτηκαν.

Γ) Νομολογία Αρείου Πάγου 1974.

Με το νόμο αυτό αποφασίστηκε ότι για όσα ελληνικά ιδρύματα της ομογένειας είχαν αποκτήσει μέσω δωρεών ή κληρονομιών ακίνητα μετά το 1936, αυτά τα ακίνητα θεωρήθηκαν «ως παρανόμως κατεχόμενα». Το αποτέλεσμα ήταν από το 1936 έως το 1974 εκατοντάδες ακίνητα των ιδρυμάτων μας να περιέλθουν στο τουρκικό κράτος. Μόνο το νοσοκομείο Βαλουκλή έχασε μ' αυτήν την παράτυπη ερμηνεία του νόμου πάνω από 400 ακίνητα!

Τέλος, θα πρέπει να ειπωθεί ότι η ομογένειά μας -και κατ' επέκταση το Πατριαρχείο- ενώ το 1912 εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης 11.555 ακινήτων, σήμερα η Γενική Διεύθυνση Βακουφιών έχει αναγνωρίσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς μόνο των 514 ακινήτων στο όνομά της. Επιπλέον θα πρέπει να τονιστεί ότι η μεγαλύτερη συρρίκνωση της ομογενειακής περιουσίας σε Πόλη, Ίμβρο και Τένεδο έχει γίνει από το 1967, δεκαετία που σχετίζεται με το Κυπριακό και την τελευταία φάση της υλοποίησης της πολιτικής «τουρκοποίησης της Τουρκίας», ενώ συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

Τέλος, θα πρέπει να ειπωθεί ότι η ομογένειά μας -και κατ' επέκταση το Πατριαρχείο- ενώ το 1912 εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης 11.555 ακινήτων, σήμερα η Γενική Διεύθυνση Βακουφιών έχει αναγνωρίσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς μόνο των 514 ακινήτων στο όνομά της. Επιπλέον θα πρέπει να τονιστεί ότι η μεγαλύτερη συρρίκνωση της ομογενειακής περιουσίας σε Πόλη, Ίμβρο και Τένεδο έχει γίνει από το 1967, δεκαετία που σχετίζεται με το Κυπριακό και την τελευταία φάση της υλοποίησης της πολιτικής «τουρκοποίησης της Τουρκίας», ενώ συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

*Ἡ μονή τοῦ Ἁγίου Νικολάου στήν Πρίγκηπον,
τήν ὁποίαν ἐδήμευσαν οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐπείραξαν
τάς συναγωγάς καί τά ἱδρύματα τῶν Ἑβραίων.*

Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ὄπισθεν τῶν Τούρκων κρύπτονται οἱ ὑποκινηταί Ἑβραῖοι. Τά στοιχεῖα ὑπάρχουν. Σᾶς ἀνέφερα τό γεγονός τῆς ἁρπαγῆς τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, διά νά καταγγείλω κυρίως τήν ἔνοχον κατάπτυστον ἀδιαφορίαν τῶν γραικύλων πολιτικάντηδων, πού ἐπί πλέον κρύβουν τήν ἀλήθειαν, ἀπό τόν Ἑλληνικόν Λαόν.

Στό ἱερώτερο βιβλίο τῶν Ἑβραίων, στό Ταλμούδ (τῆς Βαβυλῶνος) διαβάζομεν: «*Ὁ Μεσσίας θά δώση εἰς τούς Ἑβραίους τήν κυριαρχίαν εἰς ὅλο τόν κόσμον. Ὅλοι οἱ λαοί θά ὑφίστανται τήν κυριαρχίαν τους*» (Schabb 120).

«*Ὁ Μεσσίας θά δώση εἰς τούς Ἑβραίους τό βασιλικό σκῆπτρο τοῦ κόσμου, ὅλοι οἱ λαοί θά τούς ὑπηρετοῦν καί ὅλα τά Ἔθνη θά εἶναι ὑποτελῆ σ' αὐτούς*» (Sanhedrin, 886, 89, 89α).

«*Οἱ Ἑβραῖοι θά εἶναι οἱ μόνοι πλούσιοι. Τά πλούτη τῶν λαῶν θά εἶναι στά χέρια τους*» (Pesachim 116).

Τά κείμενα αὐτά, ὅπως καί ἀλλοῦ τονίζω, οἱ Ἑβραῖοι δέν τά ἀρ-

5 Σεπτεμβρίου 2004. Τοῦρκοι διαδηλωταί ἔξω ἀπό τό Φανάρι πυρπολοῦν ὁμοίωμα Ὀρθοδόξου ἱερέως!

νοῦνται, ἀλλά ἔναντι τρίτων τά ἀποσιωποῦν, μέ τήν πρόθεσι οἱ μή Ἑβραῖοι νά τά ἀγνοοῦν δι' εὐνοήτους λόγους.

Τά ἑβραιόπουλα γαλουχοῦνται μέ τήν θρησκευτικήν διδασκαλίαν, ὅτι ὁ Μεσσίας θά δώση στούς Ἑβραίους τήν «κυριαρχίαν εἰς ὅλον τόν κόσμον...» ὁ Μεσσίας θά δώση στούς Ἑβραίους «τό βασιλικό σκῆπτρο τοῦ κόσμου» καί ὅλοι οἱ λαοί θά τούς ὑπηρετοῦν καί «ὅλα τά ἔθνη θά εἶναι ὑποτελῆ σ' αὐτούς». Οἱ Ἑβραῖοι δέν θά κυριαρχήσουν ἀπό μόνοι των στόν κόσμον, ὁ Μεσσίας θά τούς δώση αὐτήν τήν κυριαρχίαν. Ὅλοι ἐμεῖς τά ὑπόλοιπα δισεκατομμύρια ἀνθρώπων θά εἴμεθα ὑπηρέται καί ὑποτελεῖς στούς Ἑβραίους, στόν ἐκλεκτόν λαόν, στόν περιούσιον λαόν. Ἔκαναν μάλιστα σάν καλοί Ἑβραῖοι τό λογαριασμόν καί κατέληξαν στό ἀποτέλεσμα, πού ἐπισήμως ἀνέφεραν (Jalqut Simeponi, 56 Bachai, 168) ὅτι *«ὅταν ὁ Μεσσίας ἔλθη, κάθε Ἑβραῖος θά ἔχη 2.800 ὑπηρέτας»!* Σεῖς τό θεωρεῖτε, ὅπως καί ἐγώ,

θρησκευτική φαντασίωσι, ἀλλά αἱ Ἑβραϊκαί συνωμοσίαι δέν εἶναι φαντασιώσεις, εἶναι πραγματικότητες, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἔγιναν πόλεμοι, ἐπαναστάσεις, ὑπονομεύσεις, οἰκονομικαί κρίσεις κ.τ.λ. Ὁσάκις οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν μέ χιλίους δύο τρόπους νά καταλάβουν οἱ ἴδιοι ἤ ὄργανά των κρατικά ἀξιώματα, πάντοτε εἰργάσθησαν, διά τήν δημιουργίαν κρίσεων ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωφελεῖτο ὁ Ἑβραϊσμός. Μέ ὑποκινουμένας κοινωνικάς ταραχάς, παντοειδεῖς ἀναστατώσεις καί στάσεις ἀνέτρεψαν τήν Γαλλική βασιλεία (Ἰακωβῖνοι) τήν τσαρική Ρωσία (μαρξισταί) κ.τ.λ. καί παντοῦ ὅπου προσκαίρως ἐπεκράτησαν εὐθύνονται, διά φοβερά μαζικά ἐγκλήματα, ἰδίως κατά τῶν ἱερωμένων χριστιανῶν. Αἱ μέθοδοι δράσεώς των περιγράφονται στήν ἀξιόλογον ἐργασίαν τοῦ γνωστοῦ βιομηχάνου αὐτοκινήτων Χένρυ Φόρντ ὑπό τόν τίτλον «*Ὁ αἰώνιος Ἰουδαῖος*», στό βιβλίον τοῦ διανοουμένου Ζάν Μπουαγιέ: «*Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν*», στήν μελέτη τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καθηγητοῦ αἰδεσιμωτάτου Ι. Προναΐτη (τόν ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι) «*Τό ξεσκέπασμα τοῦ Ταλμούδ*», στά «*Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών*» πού ἐπεμελήθησαν καί ἐσχολίασαν στήν Ἑλλάδα ὁ Κ. Μπαρμπῆς, ὁ Α. Δενδρινός κ.ἄ. καί εἰς πολλάς ἄλλας ἐκδόσεις, πού κυκλοφοροῦν στά βιβλιοπωλεῖα.

Ἐδῶ δέν πρόκειται νά ἀναφέρω τάς Ἑβραϊκάς τακτικάς, πού πλέον εἶναι πασίγνωστοι. Ἐδῶ ἁπλῶς ἠθέλησα νά ὑπογραμμίσω, ὅτι **οἱ Ἑβραῖοι πιστεύουν θρησκευτικῶς**, ὅτι προορίζονται νά κυριεύσουν ὁλόκληρον τόν κόσμον καί ὅτι ὅλα τά Ἔθνη θά τούς ὑπηρετοῦν. Καθαρά πράγματα. Μία δημοσία δήλωσις τῶν Ἑβραίων μοῦ ἀρκεῖ. Ἄς εἴπουν: Κάποτε ἐγράφησαν αὐτά (διότι δέν δύνανται νά τά ἀρνηθοῦν) ἀλλά τώρα δέν τά πιστεύομεν. Ὄχι, τέτοια δήλωσι δέν τήν κάνουν, ἐπειδή ἐξακολουθοῦν νά πιστεύουν στήν παγκόσμιον κυριαρχίαν των.

Ποία λοιπόν πρέπει νά εἶναι ἡ στάσις μας ἀπέναντί των;

Μέ τήν ἐπιμονή των διά παγκόσμιον κυριαρχίαν προεκάλεσαν τήν ἀντίδρασιν τῶν Ἐθνῶν, τά ὁποῖα ὑπέφεραν, ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τελικῶς κατεδιώχθησαν ἀγρίως, ὥστε νά δικαιώνεται ὁ διάσημος ἀνθρωπολόγος καθηγητής Ι. Κούμαρης, πού ἔγραψε: «*ὁ θρησκευτικός φανατισμός τῶν Ἑβραίων ἔβλαψε ἀναμφιβόλως αὐτούς εἰς τάς σχέσεις των μετά τοῦ κόσμου*» (ἐγκ. ΗΛΙΟΣ, τόμος Η, σελ. 410, λ. «Ἑβραῖοι»).

Ἀξιόλογος διά τάς αἰτίας τοῦ ἀνθεβραϊσμοῦ εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ Ἑβραίου Μπερνάρ Λαζάρ, πού ἐκυκλοφόρησε τό 1894 ὑπό τόν τίτλον: *«Ὁ ἀντισημιτισμός, ἡ ἱστορία καί τά αἴτια του»* (Ἑλλ. ἔκδ. *«Ἐλεύθερη Σκέψις»*, Ἀθ. 1988), ὅπου ἀναλύει τήν εὔστοχον διαπίστωσιν, ὅτι *«Παντοῦ ὅπου οἱ Ἑβραῖοι ἐγκαταστάθησαν ἀναπτύχθηκε ὁ ἀντισημιτισμός»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 11). Πράγματι εἰς διαφορετικάς ἐποχάς, εἰς διαφορετικά Ἔθνη, εἰς διαφορετικά πολιτεύματα, ἐσημειώθησαν διωγμοί κατά τῶν Ἑβραίων. Τά διαφορετικά Ἔθνη, πού εἰς διαφορετικάς ἐποχάς καί ὑπό διαφορετικά καθεστῶτα ἐκινήθησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων στά «καλά καθούμενα»; ἤ μήπως προεκλήθησαν ὑπό τῶν Ἑβραίων καί οἱ διωγμοί ἀποτελοῦν ἀντίδρασιν, ἐναντίον συγκεκριμένων πράξεων τῶν Ἑβραίων;

Ἡ λογική δέχεται ὅτι **ὁ ἀντισημιτισμός ἀποτελεῖ ἀντίδρασιν ἐναντίον τῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ἑβραίων.** Ὅσον αὐτοί ἐπιδιώκουν τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν νά μή διαμαρτύρωνται δι᾽ ἀντισημιτισμόν.

Ἡ τακτική τῶν Ἑβραίων ἦτο νά συμμαχοῦν ἤ νά ὑποκινοῦν ἄλλους λαούς νά πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Στό διάστημα προσκαίρων ἐπικρατήσεων των σφάζουν, πυρπολοῦν, ληστεύουν. Κατόπιν ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας των.

Ὁ Ἑβραῖος Μπερνάρ Λαζάρ στό βιβλίον του (ἑλλ. ἔκδ. *«Ἐλεύθερη Σκέψις»* Ἀθ. 1988, σελ. 55-56) διηγεῖται τό ἀκόλουθο περιστατικόν:

> Ἐπί βασιλείας τοῦ Φωκᾶ, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀντιόχειας, κουρασμένοι ἀπό τίς διώξεις, τίς ταπεινώσεις καί τίς σφαγές, ὥρμησαν μιάν ἡμέρα ἐναντίον τῶν χριστιανῶν, κατέσφαξαν τόν πατριάρχη Ἀναστάσιο τόν Σιναΐτη καί ἔγιναν κύριοι τῆς πόλεως. Ὁ Φωκᾶς ἔστειλε ἐναντίον τους μία στρατιά μέ διοικητή τόν Κότυ. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπέκρουσαν ἀρχικῶς τίς αὐτοκρατορικές λεγεῶνες, ἀλλά ἀδυνατώντας νά ἀντιμετωπίσουν τόν πολυαριθμότερο ἐχθρό ἀναγκάσθηκαν τελικῶς νά ὑποταγοῦν μέ ἀποτέλεσμα νά σφαγοῦν, νά ἀκρωτηριασθοῦν ἤ νά ἐξορισθοῦν. Ὅμως ἡ ὑποταγή τους ἦταν ἐπιφανειακή· περίμεναν μιάν εὐκαιρία γιά νά ξεσηκωθοῦν καί παρουσιάσθηκε. Ὅταν ὁ Χοσρόης Β΄, βασιλιάς τῆς Περσίας, γιά νά τιμωρήση τόν Φωκᾶ ἐπειδή εἶχε ►

ἁρπάξει τόν θρόνο ἀπό τόν γαμβρό τοῦ Χοσρόη, Μαυρίκιο, βάδισε ἐναντίον τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, οἱ Ἑβραῖοι προσχώρησαν σ' αὐτόν. Ὁ Σαρμπαζάρ εἰσέβαλε στήν Μικρά Ἀσία, παρά τίς εἰρηνευτικές προτάσεις τοῦ Ἡρακλείου, πού εἶχε ἐκθρονίσει τόν Φωκᾶ καί οἱ Ἑβραῖοι πολεμιστές τῆς Γαλιλαίας ἔσπευσαν νά καταταγοῦν στόν στρατό του (τοῦ Σαρμπαζάρ). Ψυχή τῆς ἀνταρσίας ὑπῆρξε ὁ Βενιαμίν τῆς Τιβεριάδος· αὐτός ὥπλισε τούς ἀντάρτες καί αὐτός μπῆκε ἐπί κεφαλῆς τους. Οἱ Ἑβραῖοι ἤθελαν νά ἀνακτήσουν τήν Παλαιστίνη, νά τήν ἀποκαθάρουν ἀπό τό κατ' αὐτούς μίασμα τῆς χριστιανικῆς λατρείας. Ἔκαψαν τίς ἐκκλησίες, λεηλάτησαν τήν Ἱερουσαλήμ, κατέστρεψαν τά μοναστήρια, καί, ξεσηκώνοντας στό πέρασμά τους ὅλους τούς ὁμοθρήσκους των, προσελκύοντας μέ τό μέρος τους τούς Ἰσραηλίτες τῆς Δαμασκοῦ, τῆς νότιας Παλαιστίνης, τῆς Κύπρου, ἔφθασαν ἀκόμη καί νά πολιορκήσουν τήν Τύρο, ἀλλά τελικῶς ἀναγκάσθηκαν νά λύσουν τήν πολιορκία. Κατέλαβαν γιά δεκατέσσερα χρόνια τήν Ἰουδαία, ἐνῶ οἱ χριστιανοί τῆς Παλαιστίνης προσχωροῦσαν μαζικά στόν ἰουδαϊσμό. Ὁ Ἡράκλειος τούς ἀπέσπασε ἀπό τούς Πέρσες, πού εἶχαν ἀθετήσει τίς ὑποσχέσεις τους μή ἀποδίδοντας στούς συμμάχους τους τήν ἱερή πόλι τῆς Ἱερουσαλήμ· συμφώνησε μέ τόν Βενιαμίν τῆς Τιβεριάδος, ὑποσχόμενος στούς Ἑβραίους ἀτιμωρησία καί ἄλλα πλεονεκτήματα· ὅταν ὅμως ἀνέκτησε τίς ἐπαρχίες του ἀπό τόν Χοσρόη, ὁ αὐτοκράτωρ ὕστερα ἀπό εἰσήγησι τῶν μοναχῶν καί τοῦ πατριάρχη Μόδεστου, κατέσφαξε ἐκείνους πού τόν εἶχαν ὑποδεχθῆ. Καί ἐπειδή εἶχε δώσει ὅρκο στούς Ἑβραίους ὅτι δέν θά τούς πείραζε, ὁ Μόδεστος τόν ἔλυσε ἀπό τόν ὅρκο του καί καθιέρωσε, σίγουρα σάν ἀντιστάθμισμα, μία νηστεία πού οἱ Μαρωνίτες καί οἱ Κόπτες διατήρησαν γιά πολύν καιρό. Ὅμως οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἰουδαίας δέν ἦσαν παρά μιά φούχτα καί ἡ ἱστορία τους στήν Παλαιστίνη εἶχε λήξει.

Ἡ ἠθική εὐκολία μέ τήν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι προτείνουν στά ἱερά βιβλία τους τόν φόνο Χριστιανῶν ἤ μή Ἑβραίων γενικῶς εἶναι χαρακτηριστική. Οὐδείς ἄνθρωπος, οὐδεμία τάξις ἀνθρώπων καί οὐδείς λαός ἐθεώρησε φυσικόν καί ἠθικόν νά φονεύουν τούς ἄλλους.

Οἱ Ἑβραῖοι ὄχι μόνον τό δέχονται, ὄχι μόνον τό διδάσκουν, ἀλλά

θεωροῦν **θείαν ἐντολήν** νά φονεύουν, θεωροῦν τόν φόνον θρησκευτικόν των δικαίωμα, συνάμα καί ὑποχρέωσιν. Πρόκειται περί θεοπνεύστων γενοκτονιῶν. Πρόκειται περί ἀνισορρόπου «ρατσισμοῦ» καί σχιζοφρενοῦς δολοφονικοῦ παραληρήματος διατυπωθέντος εἰς «ἱερά βιβλία».

Αὐτοί πού διδάσκουν στά παιδιά των τόν φόνον καί τήν συστηματικήν γενοκτονίαν ἐν συνδυασμῷ πρός τήν οἰκονομικήν ἁρπαγήν, τά πιστεύουν καί τά διδάσκουν μέχρις σήμερον. Αὐτοί λοιπόν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι πού ὀδύρονται, κλαίγουν, ὀλοφύρονται, διά τά ἰδικά των θύματα. Οἱ Ἑβραῖοι διδάσκουν στά θρησκευτικά των, ὅτι πρέπει νά φονεύουν τούς μή Ἑβραίους, ἰδίως τούς Χριστιανούς. Οἱ Ἑβραῖοι δικαιοῦνται νά φονεύουν, χάριν τῆς κυριαρχίας των νά ἐξοντώνουν ὁλοκλήρους πληθυσμούς. Οἱ ἄλλοι λαοί δέν μποροῦν νά κακοποιήσουν ἕναν Ἑβραῖον, διότι θά χαρακτηρισθοῦν ἀντισημῖται. Οἱ δέ φιλοσημῖται οὐδέποτε ἐτόλμησαν νά σχολιάσουν τά ὑπερχειλίζοντα μίσους κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῶν Ταλμούδ, πού προηγουμένως παρεθέσαμεν.

Τά τέκνα τοῦ «ἐκλεκτοῦ λαοῦ» δέν κατώρθωσαν ἀκόμη νά ἁρπάξουν τά ἀγαθά τῶν Ἐθνῶν, οὔτε ἐπέτυχαν νά κυριαρχήσουν στόν κόσμον. Στό μέλλον οὐδείς γνωρίζει τί θά συμβῆ. Ξέρομεν ὅμως τί συνέβη στό παρελθόν, ὅπου εἴδαμε τόν «ἐκλεκτό λαό» νά τρέμη πρό τῆς Μαύρης Στολῆς τῶν Ἒς-Ἒς, μέ τήν ἀργυρά νεκροκεφαλή στό πηλήκιον. Εἴδαμε τόν «ἐκλεκτό λαό» πειθήνιον, σιωπηλόν, φοβισμένον νά ἐργάζεται στήν Γερμανική βιομηχανία, ἀπό τήν ὁποία ζητεῖ τώρα ἀποζημιώσεις καί τάς ὁποίας ὀρθῶς θά λάβη, ὅπως οἱ δοῦλοι, πού δικαιοῦνται κάποιας ἀμοιβῆς, διά τήν ἐργασίαν των, ἀλλά τό χρῆμα δέν ξεπλένει τόν πενταετῆ ἐγκλωβισμόν τοῦ «ἐκλεκτοῦ λαοῦ» στά Γερμανικά ἐργοστάσια-στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου πολλοί δυστυχεῖς ἀπώλεσαν τήν ζωήν των, περισσότεροι ὑπέφεραν καί ὅλοι των ἐταπεινώθησαν μέχρις πλήρους ἐξευτελισμοῦ των, διότι οἱ Γερμανοί δέν ἐσεβάσθησαν τάς περί «ἐκλεκτοῦ λαοῦ» διαβεβαιώσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῶν Ταλμούδ.

Θά ἐπαναλάβω ἀκόμη κι' ἀκόμη: ὅταν διαβάζη κάποιος τέτοια κείμενα τί πρέπει νά κάνη; Νά γελάση μέ τόν **φανατισμόν** ἤ νά ἀγανακτήση μέ τήν **συνωμοσίαν**; Οὐδέν ἐξ αὐτῶν, σᾶς λέγω ἀποτελεῖ ὀρθήν ἀντίδρασιν. Τό σωστό εἶναι οὔτε νά γελάση, οὔτε νά ἀγανακτήση, ἀλ-

λά νά μάθη τί πραγματικῶς σημαίνει Ἑβραϊσμός καί νά προσέχη διά τό καλόν του καί διά τό καλόν τοῦ Ἔθνους στό ὁποῖον ἀνήκει.

Οἱ Ἕλληνες δέν μαστίζονται ἀπό θρησκευτική τύφλωσι, οὔτε ἀναμένουν Μεσσίαν, διά νά τούς προσφέρη τήν κυριαρχίαν, ἐφ' ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Ἡ ἱστορία δεικνύει, ὅτι πολλάς φοράς ἐγίναμεν κοσμοκράτορες, ὄχι διότι μᾶς ἐβοήθησε ὁ ὁποιοσδήποτε Ἰεχωβᾶ, ἀλλά διότι διεθέταμεν πολεμικάς ἀρετάς καί ὑψηλόν πολιτισμόν. Εἴμεθα λαός πού διά τῶν Ἡρώων του (δυναμικῶς) καί διά τῶν Σοφῶν του (πολιτιστικῶς) ἐπεβλήθημεν κι ὄχι διότι μᾶς ἔδωσε τήν κυριαρχίαν ὁ... Μεσσίας. Ἐπεβλήθημεν διότι εἴμεθα Ἀνωτέρα Φυλή. Ναί, εἴμεθα Ἀνωτέρα Φυλή, ὄχι ἐπειδή τό γράφουν κάποια «ἱερά βιβλία» ἀλλά διότι τό ἀπεδείξαμεν ἐν τῇ πράξει, ἱστορικῶς, μέ τά ἔργα μας.

Ἡ ἀνδρεία, τά ἰδεώδη, αἱ ἀξίαι, τό ἀγαθόν, ἡ δόξα, ὁ ἀγών, τό πνεῦμα, ἡ δημιουργικότης, τά ὁράματα, τό κλέος, τό αἴσθημα, τό φρόνημα, ὁ λόγος κ.τ.λ. κ.τ.λ. εἶναι αἱ ἀπαραίτητοι ἰδιότητες, διά νά κάνη εἷς λαός μίαν αὐτοκρατορίαν.

Τά ὑπερανθρώπινα κατορθώματα τῶν ἡμιθέων τέκνων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ὁ Ἑβραϊσμός, οὔτε νά τά φαντασθῇ μπορεῖ. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπιζοῦν χάριν στήν ἐλεημοσύνην τρίτων. Μόνοι των τό πολύ-πολύ νά βόσκουν πρόβατα καί γίδια, στήν ἔρημόν τους. Ἄλλως τε τά ἀγαθά τοῦ Ἀβραάμ δέν εἶναι πνευματικά, ψυχικά, ἠθικά, ἀλλά ὄνοι, ἡμίονοι, τράγοι κ.τ.λ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἱστορία ἐπιβεβαιοῖ, ὅτι οὐδέποτε οἱ τοκογλύφοι συνεκρότησαν αὐτοκρατορίας, ἔστω κι ἄν τούς εὐλογῇ ὁ Ἰεχωβᾶς. Πρωτοφανές, πρωτάκουστον καί τοῦτο: νά σέ εὐλογῇ ὁ Θεός ἐπειδή εἶσαι τοκογλύφος, ὑπό τήν προϋπόθεσιν, ὅτι δέν θά παίρνης τόκους ἀπό τούς ἀδελφούς σου, ἀλλά ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους (*«Δευτερονόμιον»* ΚΓ, 21). Οἱ Ἑβραῖοι ὡς λαός τοκογλύφων ἔτυχαν τῆς ἀναλόγου ἐκτιμήσεως ὑπό τῆς ἱστορίας καί ὑπό τῶν λαῶν τούς ὁποίους ἀπεμύζησαν. Πάντως ἐνέπνευσαν τόν Σαίξπηρ διά νά συγγράψη τόν *«Ἔμπορον τῆς Βενετίας»* ὅπου περιγράφει παραστατικῶς τόν Ἑβραῖον τοκογλύφον. Συγκεκριμένως ὁ Ἑβραῖος τοκογλύφος Σάϋλοκ, δανείζει στόν Βενετόν ἔμπορον Ἀντώνιον 3.000 δουκᾶτα ὑπό τόν ὅρον, ἐάν δέν ἐξοφλήσῃ τό χρέος του ἐντός τριῶν μηνῶν νά πληρώσῃ ποινικήν ρήτραν ἕνα λίτρον ἀπό τήν σάρκαν του!!

Αὐτά ἔγραψε ὁ Σαίξπηρ πού δέν μποροῦμε νά τόν χαρακτηρίσωμεν οὔτε Ναζί. Μεταξύ ἄλλων νεωτέρων ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος (Κάντ, Γκαῖτε, Ντοστογιέφσκυ, Σοπενχάουερ, Τολστόϊ, Βάγκνερ, Φόϋερμπάχ κ.τ.λ.) εὐστοχώτατα ὁ πολύς Βολταῖρος ἀποκαλεῖ τούς Ἑβραίους: *«οἱ πλέον δόλιοι λωποδύται οἱ ὁποῖοι ποτέ ἐρρύπανον τήν γῆν»* (ἐπιστολή 15-12-1773 πρός Ντέ Λουϊνοῦ) καί ἀλλοῦ (*«Φιλοσοφικόν Λεξικόν»* τμ. 1) τούς ἀποκαλεῖ «βαρβάρους».

Οἱ Ἑβραῖοι θέτουν θέμα σεβασμοῦ τῆς μνήμης τῶν θυμάτων των. Ὅποιος δέν σέβεται τήν μνήμην τῶν Ἑβραίων-θυμάτων πρέπει νά τιμωρῆται. Δεκτόν. Ἀλλά ἡ μνήμη τῶν Ἑλλήνων, Ρώσων, Γάλλων κ.τ.λ. θυμάτων τῶν Γερμανῶν δέν πρέπει νά εἶναι σεβαστή; Μόνον ἡ μνήμη τῶν Ἑβραίων εἶναι ἀξία ἠθικῆς καί νομικῆς προστασίας; Ἐδῶ τί λέγει ἡ λογική, τό δίκαιον, ἡ ὀρθή ἀντιμετώπισις τῶν πραγμάτων; Τί λέγουν ὅλα αὐτά; Ἀπό ποῦ καί ὡς ποῦ οἱ Ἑβραῖοι ἀπέκτησαν τό μονοπώλιον τοῦ σεβασμοῦ τῆς μνήμης τῶν θυμάτων τους;

Ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια; Ἁπλούστατα οἱ Ἑβραῖοι δῆθεν χάριν τοῦ σεβασμοῦ τῆς μνήμης τῶν θυμάτων των ἀπαγορεύουν κάθε ἔρευνα ἐπί τοῦ διαβοήτου «ὁλοκαυτώματος». Οἱ Ἑβραῖοι γνωρίζουν ὅτι οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη «ὁλοκαύτωμα» ἀλλά τούς συμφέρει (εἰσπράττουν ἐτησίως δισεκατομμύρια δολλάρια!!) νά διατηροῦν αὐτόν τόν κερδοφόρον μῦθον. Τό ἔχω ἀποδείξει ἤδη ἀπό τοῦ 1968 (*«Ὁ μῦθος»*) μέ τόν πειστικώτερον τρόπον ὅτι ΟΥΔΕΠΟΤΕ οἱ Γερμανοί ἐθανάτωσαν 6.000.000 (στρογγυλός ἀριθμός) Ἑβραίους. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὁ «ἐκλεκτός λαός» εἰργάζετο, διά τήν Γερμανική πολεμική βιομηχανία, ὅπως ἑκατομμύρια ἄνθρωποι τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων. Ὅσοι κρατούμενοι ἀπέθνησκαν ἀπό ἀσθενείας (ἰδίως τύφου) καί λοιπάς κακουχίας δέν ἐθάπτοντο, ἀλλά ἐκαίγοντο. Αὐτούς τούς δύο-τρεῖς «φούρνους» καύσεως νεκρῶν οἱ Ἑβραῖοι τούς παρουσίασαν ὡς σειρά «φούρνων», τά περίφημα κρεματόρια, ὅπου ἐκαίγοντο κατά χιλιάδας ζωντανοί οἱ Ἑβραῖοι. Ψεῦδος. Ὅπως ψεῦδος εἶναι καί οἱ θάλαμοι ἀερίων. Οὐδεμία καταγγελία, οὐδέν στοιχεῖον, οὐδεμία μαρτυρία (πλήν τῶν Ἑβραίων ἐπιζώντων) προσκομίζεται διά τήν ὕπαρξιν κρεματορίων ἤ θαλάμων ἀερίων.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ὅμως ἐπί τόσα ἔτη ἐπέτυχε νά παραπλανᾶ καί νά πείθη τόν κόσμο, ὅτι τάχα ἐλειτούργουν «φοῦρνοι»

καύσεως ζωντανῶν Ἑβραίων, θάλαμοι ἀερίων καί μάλιστα ἀνεφέρθησαν ἐργοστάσια σαπωνοποιήσεως τῶν Ἑβραίων. Ὅλα αὐτά δικαστικαί, δημοσιογραφικαί καί ἱστορικαί ἔρευναι ἀπέδειξαν, ὅτι **οὐδέποτε ὑπῆρξαν**, οὔτε φυσικά ἐλειτούργησαν τέτοια ἀπάνθρωπα. Σχετικῶς εἶναι διαφωτιστικαί αἱ ἐκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τάς ὁποίας οἱ Ἑβραῖοι ἀποκρύπτουν.

Ἀσφαλῶς στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐδεινοπάθησε, ἐβασανίσθη καί ἀπέθανε πλῆθος ἀθώων ἀνθρώπων πολλῶν ἐθνικοτήτων. Τοῦτο εἶναι ὄντως ἀπεχθές καί καταδικαστέον. Στρατόπεδα ὅμως συγκεντρώσεως μέ κρεματόρια, θαλάμους ἀερίων καί σαπωνοποιήσεις Ἑβραίων οὐδέποτε ὑπῆρξαν, πλήν τοῦ «φούρνου» πού κατεσκεύασαν τό 1948!!

Ἐξ ἄλλου διά τοῦ λόγου τό ἀληθές δέν ἔχετε παρά νά διαβάσετε τά πρακτικά τοῦ δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης, ὅπου οἱ Σύμμαχοι ἐδίκασαν καί κατεδίκασαν τήν πολιτικοστρατιωτική ἡγεσία τοῦ Τρίτου Ράϊχ. Τί εἶπε ὁ Ἔς, ὁ Γκαῖρινγκ, ὁ Ρίμπεντροπ κ.τ.λ. διά τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως; Τί ἀπήντησαν στάς ψευδοκατηγορίας; Οἱ ἐκδόται τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης συστηματικῶς **ἀπέφυγαν** νά δημοσιεύσουν (τί δημοκρατική εὐαισθησία!) στά ἐκδοθέντα βιβλία («Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης» κ.τ.λ.) πῶς ἀντέκρουσαν οἱ Γερμανοί δικαζόμενοι τάς κατηγορίας περί ἀερίων κ.τ.λ. Διατί δέν δημοσιεύουν τά λεχθέντα ὑπό τῶν Γερμανῶν; διότι οἱ κατηγορούμενοι ἀπέδειξαν ἀμέσως τό ἀνυπόστατον τῶν κατηγοριῶν.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἀποκρύπτει ἐπιμελῶς τί ἰσχυρίζεται ἡ ἄλλη πλευρά. Ἔτσι ὁ κόσμος ἀκούει μόνον τήν Ἑβραϊκήν ἄποψιν. Συνεπῶς -πιστεύω ὅτι ὅλοι θά συμφωνῆτε- ὁ κόσμος δέν σχηματίζει ὀρθήν γνώμη ἔχων ὑπ' ὄψιν του μόνον τήν ἄποψιν τῶν μέν καί ὄχι καί τήν ἄποψι τῶν δέ. Οἱ πολλοί δυστυχῶς ἀποφασίζουν συμφώνως πρός ὅσα τούς ὑποβάλλει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Ἐνῶ τό ὀρθόν εἶναι νά ἀκούγωνται καί αἱ δύο ἀπόψεις καί νά ἐπικρατῆ ἐκείνη, πού ἔχει στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα.

Οἱ Ἑβραῖοι συντηροῦν τήν φήμη, ὅτι ἔχουν διεθνῆ δύναμι, ὅτι ἐλέγχουν τά πάντα, ὅτι παρασκηνιακῶς κατευθύνουν τάς ἐξελίξεις κ.τ.λ. Τό ἀληθές στήν προκειμένη περίπτωσι εἶναι, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐπιθυμοῦν καί ἐπιδιώκουν τά ἀνωτέρω. Μέχρις ἑνός σημείου ἐπιτυγχάνουν, ἀλλά δέν κατώρθωσαν νά γίνουν **παντοδύναμοι**. Φυσικά δροῦν παρα-

σκηνιακῶς, ἐνεργοποιοῦνται μέσω πρακτόρων ἤ καί μέ Ἑβραίους πού ἀλλάζουν ὀνόματα π.χ. Ροζάκης (Ροζενστάϊν), Κίσσιγκερ (Ἐλεάζαρ), Ρουλώ (Ραφούλ) κ.τ.λ. Κυρίως βασίζονται εἰς τρία πράγματα: α) στά ΜΜΕ ὅπου πολλά ἐξ αὐτῶν ἑβραιοκρατοῦνται, β) στήν προώθησι ἰδικῶν τους προσώπων ἤ ἑβραιοπρακτόρων εἰς νευραλγικάς θέσεις π.χ. Ὑπουργεῖα ἐξωτερικῶν, διεθνεῖς ὀργανισμοί κ.τ.λ. καί γ) στήν ἔντεχνον ἐκμετάλλευσι τῆς ἀδιαφορίας τῶν λαῶν.

Ταυτοχρόνως ἔχουν τώρα ἕνα κράτος, τό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον τούς δίδει ἀρκετά πλεονεκτήματα (στρατιωτική δύναμις, διπλωματική ἐκπροσώπησις, κυρίευσις ἐδαφῶν κ.τ.λ.) καί περισσότερα μειονεκτήματα (ἀποκαλύπτει τούς Ἑβραίους, πού ὑποστηρίζουν τό Ἰσραήλ, χάνουν ἀνθρώπους καί χρήματα, ὁ διεθνής σιωνισμός ἐγκλωβίζεται στά σύνορα ἑνός θνησιγενοῦς κρατιδίου κ.τ.λ.).

Πάντως εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός δέν ἀπηρνήθη τούς σκοπούς του διά παγκόσμιον κυριαρχίαν, μέσω τῆς ὑπονομεύσεως κρατῶν, λαῶν, πολιτισμῶν καί τῆς ὑποδαυλίσεως κοινωνικῶν καί ἐθνικῶν ταραχῶν. Δέν γνωρίζω οὔτε ἕναν Ἑβραῖο, πού νά μή πιστεύη στό ἐξωφρενικόν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τήν ὑποχρέωσι μέ **συμφωνία** μαζί τους νά τούς καταστήση κυριάρχους ἐφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἀνέλαβε μάλιστα ὁ Ἰεχωβᾶ τήν συμβατικήν ὑποχρέωσιν, ὅπως λέγουν στά νομικά, νά καταστρέψη ὅποιο ἔθνος δέν ὑποταχθῆ στό Ἰσραήλ. Αὐτά δέν εἶναι ρατσισμός; Τί σημαίνει «ἐκλεκτός λαός». Ἐκλεκτός διατί; Μήπως εἶχαν κάποιον πολιτισμόν πού ἐθαύμασε ὁ Ἰεχωβᾶ; Ἀλήθεια τί τούς εὗρε ὁ Ἰεχωβᾶ καί τούς ἐπέλεξε ὡς ἐκλεκτόν λαόν του; Τί θεός εἶναι τέλος πάντων αὐτός ὁ Ἰεχωβᾶ, πού δέν γνωρίζει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι θά ἀθετήσουν τήν συμφωνία μαζί του, τήν ὁποία μάλιστα, διά τό ἔγκυρον, ἐρράντισαν μέ αἷμα τράγου;!

Σοβαροί τραπεζῖται, χρηματισταί, ἔμποροι κ.τ.λ. πιστεύουν εἰς τέτοια παραμύθια. Τούς ἀρέσει. Αὐτοκολακεύονται νά θεωροῦνται ἐκλεκτοί τοῦ Θεοῦ. Ἀπό νηπιακῆς ἡλικίας τούς διαπαιδαγωγοῦν, ὅτι θά κυριαρχήσουν στόν κόσμον ὅλον, ὄχι βεβαίως ὅπως οἱ Ἕλληνες μέ τήν ἀνδρεία καί τό πνεῦμα, ἀλλά μέ συνωμοσίας καί ὑπονομεύσεις. Ἐδῶ εὑρίσκεται ἡ διαφορά τρόπου προχωρήσεως στήν ζωή μεταξύ Ἑλλήνων καί Ἑβραίων. Ἐμεῖς προχωροῦμε ἀνεβάζοντες τούς ἑαυτούς μας. Οἱ Ἑβραῖοι προχωροῦν κατεβάζοντες τούς ἄλλους. Τοῦτο

ἀποτελεῖ ἱστορικόν δίδαγμα. Ἐπί πλέον μεταξύ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορά ἀξιῶν ζωῆς. Τούς Ἕλληνας χαρακτηρίζει τό πνευματικόν ὑψιπετές τῶν ἰδεωδῶν, ἐνῶ τούς Ἑβραίους ὁ κτηνοτροφικός ὑλισμός.

Ἀληθῶς δέν πρέπει ν' ἀφήσωμεν ἀσχολίαστον τό γεγονός, ὅτι οἱ ἐγχώριοι γνήσιοι Ἑβραῖοι ἤ κρυπτοεβραῖοι τύπου Ροζάκης-Ροζενστάϊν ἤ κατά δήλωσιν Ἑβραῖοι ὅπως ὁ κ. Δήμου καί ἡ κ. Δαμανάκη καί οἱ ὑποστηρικταί των τύπου Σωμερίτη δέν ὁμιλοῦν διά τάς σχέσεις Ἑβραίων-Τουρκίας.

Ἀπεδείχθη ἱστορικῶς ὅτι πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν σύμμαχοι καί φίλοι τῶν Τούρκων. Ἀποδεδειγμένως ἐπαναλαμβάνω ἐκ τῆς ἱστορίας προκύπτει, ὅτι πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι ὑπεστήριζαν τούς Τούρκους καί ἔτρεχαν, ἀπό πίσω των πρόθυμοι σφαγεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Διατί οἱ «προοδευτικοί» μας μένουν ἀπαθεῖς, ἔναντι τῶν μισελληνικῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἑβραίων; Χαίρομαι πού ἔχουν καταπιεῖ τήν γλῶσσαν των, ἐπειδή μέ τήν σιωπήν των μέ δικαιώνουν καί βεβαιώνουν, ὅτι δέν τούς ἐνδιαφέρει ἡ Ἑλλάς. Οἱ Ἑβραῖοι ἐνισχύουν ποικιλοτρόπως καί ὁλοπλεύρως τούς ζωώδεις Τούρκους. Καί ἐδῶ τά Ἑβραϊκά «Χρονικά» εὗρον «Ἕλληνας» νά γράφουν ἄρθρα ὅπου ἐξετάζουν, ἐάν ὑπάρχη ἀντισημιτισμός στήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν! Αὐτή ἡ συμπεριφορά τῶν Ἑβραίων μᾶς ἐνθυμίζει τό περιστατικόν, πού ἐνῶ ὁ Ἑβραῖος ἐκτύπα κάποιον, ἐφώναζε... «βοήθεια»!

Ὅσον οἱ Ἑβραῖοι συμμαχοῦν καί βοηθοῦν τούς ἐχθρούς μας, τούς Τούρκους, ἐγώ ὁ Ἕλλην τί θέλετε νά κάνω; νά συγχαρῶ τούς Ἑβραίους; ἤ νά τούς καταγγείλω; Φυσικά τό δεύτερο, ἔστω κι ἄν μέ ἀποκαλέσουν ἀντισημίτην.

Ἀπεναντίας στήν συγκεκριμένην περίπτωσιν ὁ ἀντισημιτισμός εἶναι ἐθνικόν μας καθῆκον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ παραποιηταί τῶν λόγων μου θά γράψουν, ὅτι εἶπα πώς ὁ ἀντισημιτισμός εἶναι ἐθνικόν μας καθῆκον γενικεύοντες τήν συγκεκριμένην θέσιν μου, ἡ ὁποία διά μίαν ἀκόμη φοράν διευκρινίζω, ὅτι εἶναι ἡ ἑξῆς: Εἶμαι ἀντισημίτης ἐνόσον οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν τούς Τούρκους. Γίνομαι φίλος τῶν Ἑβραίων ἐνόσον αὐτοί ὑποστηρίζουν τήν Ἑλλάδα. Τό νά μᾶς πολεμοῦν οἱ Ἑβραῖοι καί νά τούς εὐχαριστῶμεν δέν γίνεται. **Νά τό καταλάβουν.**

Πάντως οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν τό ἄκρως ἐξοργιστικόν: αὐτοί νά

πολεμοῦν τήν Ἑλλάδα καί τό κράτος μας νά ἀναθέτη εἰς Ἑβραῖον, μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου (κ. Σαμουηλίδης) τόν ἔλεγχον τῶν σχολικῶν βιβλίων, μήπως καί ὑπάρχει ἐκεῖ κάτι ἀντισημιτικόν, διά νά τό ἀφαιρέσουν! Στό Ἰσραήλ ὅμως οὐδείς Ἕλλην Ὀρθόδοξος ἐλέγχει τά Ἑβραϊκά σχολικά βιβλία, μήπως ἔχουν κάτι τό ἀνθελληνικόν, διά νά τό ἀφαιρέσουν. Ὄχι ἀντισημιτισμός στήν Ἐκκλησία, στήν Παιδεία κ.τ.λ. Ναί μισελληνισμός στούς Ἑβραίους.

Ὁλόκληρος ἡ πολιτική προπαγάνδα τῶν Ἑβραίων συνίσταται στήν παρακάτω συνθηματολογία.

Λέγουν: Εἴμεθα λαός πού μᾶς καταδιώκουν, ἐνῶ ἐμεῖς οὐδέποτε ἐπειράξαμε κάποιον. Μᾶς καταδιώκουν διά τήν θρησκείαν μας καί διά νά μᾶς πάρουν τάς περιουσίας. Τελευταίως ὑπήρξαμε θύματα τῶν Γερμανῶν-Ναζί, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔβαλαν εἰς θαλάμους ἀερίων, μᾶς ἐσαπωνοποίησαν καί ἐξωλόθρευσαν 6.000.000 ἀπό ἐμᾶς στούς «φούρνους» τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Βοηθήσατέ μας νά διατηρήσωμεν τήν μνήμην τοῦ «ὁλοκαυτώματος» ὥστε νά μή ἐπαναληφθῇ ποτέ. Σᾶς παρακαλοῦμεν πληρώσατε, πάντα τά ἔθνη, ἀποζημιώσεις, μουσεῖα, μνημεῖα, βιβλία, ἐκθέσεις, ταινίας καί πάλιν ἀποζημιώσεις, μουσεῖα, μνημεῖα, βιβλία, ἐκθέσεις, ταινίας καί πάλιν πληρώσατε (δεκταί πιστωτικαί κάρται) τήν παραγωγήν προπαγανδιστικῶν ταινιῶν, ὥστε νά μᾶς πληρώνετε, διά νά σᾶς προπαγανδίζωμεν ταυτοχρόνως. Φέρατε Ἑλβετοί χρυσόν, Γερμανοί μάρκα, Ἀμερικανοί δισεκατομμύρια δολλάρια, Εὐρωπαῖοι δώσατέ μας προνόμια, διότι οἱ Γερμανοί-Ναζί μᾶς ἐθανάτωσαν στούς φρικτούς «φούρνους» πού κατεσκευάσθησαν τό... 1948. Ὠργανώσατε συνέδρια, τελετάς, σεμινάρια, ἐκδηλώσεις, διά νά μάθουν ὅλοι οἱ λαοί τά βάσανα τῶν Ἑβραίων. Τό «ὁλοκαύτωμα» ὑπολογίζεται μόνον. Ἡ ἱστορία τῶν ἄλλων λαῶν δέν ἔχει ἀξίαν, ἄς τήν λησμονήσουν. Κι ὅποιος τολμήση νά ἀμφισβητήση τό «Ὁλοκαύτωμα» ὑποκινήσατε δημοσιογράφους νά τόν ἀποκαλοῦν Ναζιστή! Τό «Ὁλοκαύτωμα» εἶναι τό ἱερόν τῶν ἱερῶν τῆς ἀνθρωπότητος, πού οὐδείς δύναται νά τό συζητήση. Ὅ,τι σᾶς λέγομεν ἐμεῖς οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἀλήθεια, ἡ μόνη ἀλήθεια, πιστεύσατέ την καί κάψτε ὅποιον θελήση νά τήν ἐξετάση. Ἰδίως ἐπιτεθῆτε ἐναντίον ἐκείνων τῶν λεγομένων ἱστορικῶν ἀναθεωρητῶν, οἱ ὁποῖοι διερωτῶνται πῶς ὁ Χίτλερ ἐφόνευσε 6.000.000 Ἑβραίους ἀφοῦ στάς περιοχάς πού κατέκτησε

ὑπῆρχαν 4.200.000 Ἑβραῖοι. Ἀλλά κι ἄν εἶχε συλλάβει καί τά 4.200.000 Ἑβραίων ἀπό αὐτά ἐπέζησαν 3.170.000 περίπου πού λαμβάνουν συντάξεις διά *«σωματικάς καί ψυχικάς βασάνους πού ὑπέστησαν κατά τήν κράτησίν των εἰς γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως»* καί ἡ Γερμανία πληρώνει στό Ἰσραήλ, πού ἱδρύθη τό 1948. Ὁ Γκαρωντύ, ὁ Φωρισόν, ὁ Ἴρβινγκ, ὁ Ρασινιέ κ.τ.λ. πού ἐρεύνησαν τούς θαλάμους ἀερίων, τό ἡμερολόγιον τῆς Ἄννας Φράνκ, τούς ἀριθμούς τῶν Ἑβραίων-θυμάτων κ.τ.λ. νά στιγματισθοῦν, νά ὑβρισθοῦν, νά συκοφαντηθοῦν, νά δολοφονηθοῦν. Διότι νά ἀπαντήσωμεν στά βιβλία των δέν γίνεται. Οἱ μαζάνθρωποι ὑπόδουλοι στήν προπαγάνδα μας θά πιστεύσουν, εἰς ὅτι διαδίδομεν. Ὅταν τελικῶς ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀλήθεια, ἔ τότε θά εὕρωμεν κάτι ἄλλο. Ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἐφαρμόζει τό πρόγραμμα τῶν «πρωτοκόλλων τῶν Σοφῶν τῆς Σιών», διά τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν. Ἰσχυρίζονται ὅτι τά «πρωτόκολλα» τά ἔγραψε ἡ Τσαρική ἀστυνομία, πρᾶγμα πού διαψεύδει ἡ ἰδία ἡ πραγματικότης. Ἐφαρμόζουν ἐπίσης τάς διδαχάς τῶν ἱερῶν βιβλίων των. Τά «Ταλμούδ» καί ἡ «Παλαιά Διαθήκη» διδάσκουν ὅτι ὅλα τά Ἔθνη θά ὑποταχθοῦν στούς Ἑβραίους, πού εἶναι ὁ «ἐκλεκτός λαός» τοῦ Ἰεχωβᾶ. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν ἐργάζονται ὑπομονετικῶς καί διαβρωτικῶς. Μέ τούς ἀνθρώπους των ἐπιτυγχάνουν διεισδύσεις στό κράτος, ἰδίως στά θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί οἰκονομίας. Διαφθείρουν πᾶσαν ἐθνικήν κοινωνίαν π.χ. τά καζίνο (πού ἀπαγορεύονται στό Ἰσραήλ) τά ἐπιβάλλουν στήν Ἑλλάδα, στήν πατρίδα των ἐπαναφέρουν τήν νεκρά γλῶσσα τοῦ μηδέποτε ὑπάρξαντος Δαυίδ, ἐνῶ στήν Ἑλλάδα καταργοῦν τά Ἀρχαῖα Ἑλληνικά κ.τ.λ.

Μισέλληνες (διάβαζε «Ἑβραῖοι») κινηματογραφικοί παραγωγοί ἑτοίμασαν μία ταινία διά τόν Μ. Ἀλέξανδρον, ὅπου προσβάλλουν τήν προσωπικότητα τοῦ κοσμοκράτορος. Ἡ ταινία αὐτή προεκάλεσε διαμαρτυρίας (εἰδησεογραφία 13-11-98). Ὁ κάθε Ἑβραῖος λοιπόν μπορεῖ νά συκοφαντῆ τόν Μ. Ἀλέξανδρο, ἄνευ συνεπειῶν. Ἐάν ὅμως ἐπρόκειτο νά κατηγορήσης τόν δεύτερον ἐξάδελφον τῆς θείας τοῦ πατρός τῆς Ἄννα Φράνκ, τότε ἐφημερίδες, τηλεοράσεις, ὀργανώσεις κ.τ.λ. θά σέ ἀπεκάλουν Ναζί, ἀντισημίτη κ.τ.λ.

Δι' αὐτούς πού ὑβρίζουν τόν Μ. Ἀλέξανδρον, ἐάν εἴχαμε κράτος ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ θά ἐστέλλοντο εἰδικοί πράκτορες, οἱ ὁποῖοι θά ἀπηγα-

γον τόν παραγωγόν καί τόν σκηνοθέτην καί θά τούς ἔφεραν στήν Ἑλλάδα, ὅπου κατόπιν εἰδικῆς ἀνακρίσεως θά ἀπεκάλυπταν ποῖοι τούς ἔβαλαν νά γυρίσουν τέτοια μισελληνική ταινία.

Τό δυσάρεστο πάντως εἶναι ὅτι τό Ὑπουργεῖον «Πολιτισμοῦ» δέν ἀνέλαβε τήν παραγωγήν μιᾶς βιογραφικῆς ταινίας, διά τόν Μ. Ἀλέξανδρον. Βλέπετε προηγοῦνται καί χρηματοδοτοῦνται τό χαμάμ Παζάρ Θεσσαλονίκης, τό ὀθωμανικό Λουτρό Σερρῶν, ἡ Ἑβραϊκή συναγωγή Βεροίας, τό Ἑβραϊκόν... μουσεῖον! τό ἀλβανικόν πολιτιστικόν κέντρο, τά προγράμματα ἐπιμορφώσεως Ἀθιγγάνων, ἡ ὁμοφυλοφιλική κοινότητα Ἑλλάδας κ.τ.λ. (ἐπιχορήγησις ἀπό Γενικήν Γραμματείαν Νέας Γενιᾶς!!)

Ὡστόσον μέ τήν γλῶσσα τῆς εἰλικρινείας θά ὑποστηρίξω δημοσίως, ὅτι ὁ παραγωγός τῆς προσβλητικῆς διά τόν Μ. Ἀλέξανδρον ταινία ἔπρεπε νά εἶχε ἐπικηρυχθῆ, ἀντί κάποιου σοβαροῦ ποσοῦ. Ἡ ἐπικήρυξις θά προέβλεπε σύλληψιν τοῦ παραγωγοῦ, πλήρη ὁμολογία του περί τῶν ἐμπνευστῶν τῆς ταινίας καί ἐν συνεχείᾳ **ἀπαγχονισμός** του, ὥστε νά προειδοποιηθοῦν οἱ μισέλληνες, ὅτι δέν μποροῦν ἀτιμωρητί νά συκοφαντοῦν ἐπιφανεῖς Ἀρχαιοελληνικάς προσωπικότητας.

Ὑπερβολαί θά σκεφθῆτε. Ἐάν ὅμως ἄνδρες ὁμοϊδεάται μου κατεῖχον τήν πολιτικήν ἐξουσίαν θά ἐφήρμοζαν παρομοίους ὑπερβολάς. Διότι ἐπί τέλους οἱ μισέλληνες πρέπει (πρός τό συμφέρον καί χάριν τῆς ζωούλας των) νά ἀντιληφθοῦν, ὅτι ἡ **ἀνοχή καί ἡ ὑπομονή τῶν Ἑλλήνων ἔχουν ὅρια.** Προκλητικός στόν ἑβραιοσιωνισμό του εἶναι ὁ «ἱστορικός» Ἰώσηπος, ἀλλ' ὁ Ἑβραῖος αὐτός κακῶς λέγεται ἱστορικός, διότι ψεύδεται ἀσυστόλως. Ἀκόμη καί ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Νικόλαος Παπαδόπουλος, στό βιβλίον του *«Σύντομος εἰσαγωγή στήν Παλαιάν Διαθήκην»* (ἐκδ. *«Μαυρομμάτη»* Ἀθ. 1994, σελ. 151) γράφει: *«Αἱ ὑπό τοῦ Ἰουδαίου ἱστοριογράφου Ἰωσήπου εἰς τά ἔργα του παρεχόμεναι πληροφορίαι δέν εἶναι ἀπολύτως ἀξιόπιστοι... Οἱ σύγχρονοι του καί πολλοί τῶν νεωτέρων λογίων μέμφονται αὐτόν ὡς ἀνειλικρινῆ»*.

Ἡ μαρτυρία τοῦ καθηγητοῦ Ν. Παπαδοπούλου μετρᾶ διότι ὁ κ. καθηγητής διδάσκει τό μάθημα (!) τῆς «εἰσαγωγῆς στήν Παλαιάν Διαθήκην» καί εἶναι ἀφορήτως φιλοεβραῖος.

Κάποιοι ἐγκάθετοι τῶν Ἑβραίων ὑπεστήριξαν, ὅτι ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός στήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Εἰδικώτερον, ὅπως εἴπομεν, στό

περιοδικόν τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος ὑπό τόν τίτλον *«Χρονικά»* (Σεπτ.-Ὀκτ. 1998, τεῦχος 157) ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα τῶν κ.κ. Θανάση Παπαθανασίου καί Σ. Ζουμπουλάκη, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχει «ἀντισημιτισμός στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία».

Ἡ ἀρθρογραφία διά τόν ἀντισημιτισμόν στήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν δέν ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα. Ἀπεναντίας συνέβη καί δυστυχῶς συμβαίνει τό ἀκριβῶς ἀντίθετον. Δηλαδή ὑπάρχει ἀντιχριστιανισμός καί μισελληνισμός στήν Ἑβραϊκή θρησκεία.

Πρός ἀπόδειξιν αὐτοῦ ἀναφέρω τά ἑξῆς ἀναμφισβήτητα γεγονότα.

1. Οὐδέποτε ἐσφάγη ὑπό Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν εἷς Ἑβραῖος ραββῖνος. Ἀντιθέτως πολλοί, χιλιάδες (!) Ὀρθόδοξοι ἱερεῖς ἐσφάγησαν ὑπό Ἑβραίων.

2. Οὐδέποτε κατεστράφη Συναγωγή ὑπό Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀντιθέτως πολλαί Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι κατεστράφησαν ὑπό Ἑβραίων, μέχρι καί προσφάτως στό Ἰσραήλ ἰσοπεδώθησαν Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

3. Οὐδέποτε οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ἐξηγέρθησαν καί ἔσφαξαν Ἑβραίους. Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν χιλιάδας χιλιάδων Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων.

4. Οὐδαμοῦ στά Ὀρθόδοξα ἱερά βιβλία ἀναφέρεται, ὅτι πρέπει ἐκ θρησκευτικῆς ὑποχρεώσεως νά φονεύουν οἱ Χριστιανοί τούς Ἑβραίους ἤ νά τούς ἐξαπατοῦν ἤ νά τοκογλυφοῦν εἰς βάρος των ἤ νά χαρακτηρίζουν τούς Ἑβραίους μέ δυσφημηστικούς χαρακτηρισμούς. Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι στό «Ταλμούδ» γράφουν βαρυτάτας ὕβρεις κατά τῶν Χριστιανῶν καί προτρέπουν θείᾳ ἐντολῇ τούς Ἑβραίους νά δολοφονοῦν κ.τ.λ. τούς Χριστιανούς.

5. Οὐδαμοῦ στά Ὀρθόδοξα ἱερά βιβλία καλοῦνται οἱ πιστοί νά κυριεύσουν τούς Ἑβραίους καί νά τούς «πίουν τό αἷμα»! Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι καί στήν Παλαιά Διαθήκη καί στά Ταλμούδ καλοῦν τούς Ἑβραίους νά ἐξοντώσουν τούς Ἕλληνας καί νά πίουν τό αἷμα των, ὅπως πίνουν τό κρασί κ.τ.λ.

Ναί, ναί τέτοιο μῖσος κατά τῶν Ἑλλήνων! Ὁ προφήτης Ζαχαρίας (Θ. 14-17) διακηρύσσει: **«καί ἐξεγερῶ τά τέκνα σου, Σιών, ἐπί τά τέκνα τῶν Ἑλλήνων... καί ἐκπίονται αὐτούς ὡς οἶνον...»**.

Ὅσα ἐν συντομίᾳ ἀνέφερα εἶναι γεγονότα, πού οἱ Ἑβραῖοι περι-

γράφουν στά ἱερά τους βιβλία καί τό χειρότερο ἔγιναν πράξεις. Οἱ Ἑβραῖοι ἀφοῦ κατέσφαξαν τούς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας ἐξετάζουν τώρα τόν ἀντισημιτισμό (!) στήν Ὀρθοδοξία. Προφανῶς οἱ ἀρθρογράφοι ἤ ἀγνοοῦν τήν ἱστορία ἤ σκοπίμως τήν ἀποσιωποῦν. Ἀσχολούμενοι μέ τόν ἀντισημιτισμόν στήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν προσφέρουν κακήν ὑπηρεσίαν στούς Ἑβραίους, διότι ἡ Ὀρθοδοξία δέν θά μείνη ἀδιάφορος, ἀλλά θά ἀπαντήση.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν θέλουν νά ἐξετάση κάποιος τόν ἰσχυρισμό τους, διά τά 6.000.000 «θύματά» των, διότι θά ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια. Ἔτσι λοιπόν εἰσήγαγον τό ποινικόν δίκαιον στήν ἱστορίαν. Κωμικοτραγικόν. Δισεκατομμύρια ἱστορικά γεγονότα ὑπάρχουν. Μπορεῖτε νά τά ἀμφισβητήσετε ὅλα. Μόνον τό «ὁλοκαύτωμα» δέν μπορεῖτε! Αὔριο δύνασθε νά ἰσχυρισθῆτε ὅτι τό 1941-44 ἡ Ἑλλάς δέν ἦτο ὑπό κατοχήν καί οὔτε εἷς Ἕλλην ὑπέφερε. Οὐδέν πρόβλημα.

ΣΦΑΖΟΥΣΙΝ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΑΙΔΑΣ

ΚΑΙ

ΠΙΝΟΥΣΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ;

ΟΜΙΛΙΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΩ ΦΙΛΟΛ. ΣΥΛΛΟΓΩ ΠΑΡΝΑΣΣΩ.

ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
1902

Τέτοια βιβλία ἐφρόντισαν οἱ Ἑβραῖοι νά τά ἐξαφανίσουν.

ΑΠΟ Ισραηλινά ελικόπτερα στην πόλη της Γάζας

Ρουκέτες σε παρεκκλήσι

Έξι Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν από τις ισραηλινές ρουκέτες που έπληξαν αγγλικανική εκκλησία στη Γάζα, που βρίσκεται δίπλα σε νοσοκομείο.

(Ελευθεροτυπία 25-1-03)

Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο κατά Χριστόδουλου

Αρχιεπίσκοπος: «Άλλα είπα στις δηλώσεις μου»

Με αφορμή το θέμα της αναγραφής του θρησκεύματος στις αστυνομικές ταυτότητες, το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος διαμαρτύρεται για όσα ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος φέρεται να είπε σε συνάντηση που είχε με δημοσιογράφο. Από την πλευρά του ο αρχιεπίσκοπος ανάμεσα σ' άλλα απάντησε: «Δεν είναι Εβραίοι, αλλά Έλληνες πολιτικοί, αυτοί που ενήργησαν μυστικώς, αποκρύπτοντες από τον λαό ποίων το αίτημα εξυπηρετούν και για ποιούς λόγους»!

Στην επιστολή τους προς τον κ. Χριστόδουλο οι εκπρόσωποι του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος σημειώνουν:

«Οι Έλληνες Εβραίοι, όπως και οι πιστοί άλλων θρησκειών, είμαστε αντίθετοι στην αναγραφή του θρησκεύματος για διαφόρους λόγους. Θέλουμε να θέσουμε ►

υπόψη της Υμετέρας Μακαριότητος ότι δηλώσεις αυτού του περιεχομένου με διατυπώσεις όπως: «Ξέρετε ποιοί βρίσκονται πίσω από το θέμα των ταυτοτήτων; Οι Εβραίοι, και έχουμε πρώτη φορά στοιχεία γι' αυτό», οδηγούν στή δημιουργία γενικότερου αντισημιτικού κλίματος».

Απαντώντας ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δήλωσε: «Έχω κάθε λόγο να πιστεύω ότι σεις οι Εβραίοι θα είστε κήρυκες της ιστορικής αληθείας, ότι ο αντισημιτισμός είναι φαινόμενο που περιγράφεται ήδη στη Βίβλο, φαινόμενο το οποίο έχει καθαρώς θεολογική εξήγηση και είναι προδήλως προχριστιανικό. Δεν περίμεναν οι ανά τους αιώνες εχθροί των Εβραίων την έκδοση ταυτοτήτων για να στήσουν τους μηχανισμούς εξοντώσεως των. Ούτε οδηγήθηκαν στα κρεματόρια μόνον οι Εβραίοι οι οποίοι είχαν δελτία ταυτότητας...»

Και συνεχίζει: «Οφείλω πάντως να διευκρινίσω και σε σας, αγαπητοί μου, και σε όλους τους ενδιαφερόμενους, ότι ουδέποτε κατηγόρησα τους Εβραίους για "μυστικές" ενέργειες κατά χριστιανών. Το ακριβώς αντίθετο: ανέφερε ότι οι Εβραίοι των ΗΠΑ δημοσίευαν στο Internet επί μήνες, προς πληροφόρησιν του διεθνούς κοινού, τι εζήτησαν από τον επίσημον Έλληνα συνομιλητή των. Δεν είναι Εβραίοι αλλά Έλληνες πολιτικοί αυτοί που ενήργησαν μυστικώς, αποκρύπτοντες από το λαό ποίων το αίτημα εξυπηρετούν και για ποιούς λόγους.

Άλλωστε θα ενθυμείται ασφαλώς ο αγαπητός κ. Μωϋσής Κωνσταντίνης ότι συνόδευσεν εις το γραφείον μου τον Μάρτιο του 1999 τα μέλη του Παγκοσμίου Εβραϊκού Συμβουλίου εκ Ν. Υόρκης προκειμένου να μου θέσουν προς συζήτησιν την άρσιν των επιφυλάξεων της Εκκλησίας μας για την αφαίρεση του θρησκεύματος από τις ελληνικές ταυτότητες».

(Ελευθεροτυπία, 2-4-01)

Τό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο (Κ.Ι.Σ.) καί αἱ Ἑβραϊκαί κοινότητες ἀναγνωρίζονται μέ νόμο τοῦ κράτους, ὡς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου! Διατί;

Ν.Δ. 301 τῆς 25/27.9.1969

Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῶν περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων διατάξεων (Α 195).

Ἄρθρον 1. - Τό διά τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 367/1945 «περί ἀνασυγκροτήσεως Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων» συσταθέν καί διά τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1657/1951 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῶν περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων διατάξεων» μόνιμον καταστάν «Κεντρικόν ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον Συντονισμοῦ καί Γνωματεύσεως (Κ.Ι.Σ.)» λογίζεται ἀπό τῆς ἱδρύσεώς του Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἀσκοῦν πάσας τάς ἐν ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 367/1945 ἀναφερομένας ἁρμοδιότητας.

Ἄρθρον 2. - Τό ἄρθρον 3 τοῦ Α.Ν. 367/1945 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «1. Ἰσραηλιτικαί ἐν τῇ Χώρᾳ Κοινότητες, αἵτινες δέν συγκεντροῦσι τόν ὑπό τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2456/1920 «περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων» ἀπαιτούμενον ἀριθμόν Ἰσραηλιτικῶν οἰκογενειῶν διά τήν ἀναγνώρισιν τῆς Κοινότητος, θεωροῦνται ὡς εὑρισκόμεναι ἐν ἀδρανείᾳ. - 2. Ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ Κοινότης στερεῖται τοῦ ὡς ἄνω ἐλαχίστου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν γίνεται ὑπό τοῦ Κ.Ι.Σ., ἡ δέ κήρυξις αὐτῆς ἐν ἀδρανείᾳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, μετά γνώμην τοῦ Κ.Ι.Σ. - 3. Διά τήν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων καί συμφερόντων τῆς Κοινότητος διορίζεται ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων 3μελής Ἐπιτροπή, προτάσει τοῦ Κ.Ι.Σ., ἀσκοῦσα πάσας τάς κατά τό ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 367/1945 ἁρμοδιότητας. - 4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἥν Κοινότης τίς ἐν ἀδρανείᾳ τελοῦσα, ἤθελεν ἀποκτήσει τόν ὑπό τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 2456/1920 ἀπαιτούμενον ἀριθμόν οἰκογενειῶν, ἀναγνωρίζεται ὡς ἐν ἐνεργείᾳ, κατά τάς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου».

Ἄρθρον 3. - Τό ἄρθρον 5 τοῦ Ν. 1657/51 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «1. Ὅσαι ἐκ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων δέν ἀριθμοῦσι τουλάχιστον πέντε (5) Ἰσραηλιτικάς οἰκογενείας διαλύονται. - 2. Ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ Κοινότης στερεῖται τοῦ ἀνωτέρου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν γίνεται ὑπό τοῦ Κ.Ι.Σ., ἡ δέ διάλυσις αὐτῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, μετά γνώμην τοῦ Κ.Ι.Σ. - 3. Ἡ περιουσία τῶν οὕτω διαλυομένων Κοινοτήτων περιέρχεται αὐτοδικαίως είς τό Κ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 4. - Αἱ Ἰσραηλιτικαί Κοινότητες Βεροίας, Καστοριᾶς, Ἀλεξανδρουπόλεως καί Νέας Ὀρεστιάδος λογίζονται ἀπό τῆς ἱδρύσεως των, ὡς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, διεπόμεναι ὑπό τῶν διατάξεων ▶

τοῦ Ν. 2456/20 «περί Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων» ἀνεξαρτήτως τῆς μή ἐκδόσεως, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τοῦ κατά τό ἄρθρον 1 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου προβλεπομένου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5. - Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 2456/20, πλήν τῶν ἄρθρων 23 καί 24 αὐτοῦ, ὡς καί αἱ διατάξεις τῶν Α.Ν. 367/1945 καί Ν. 1657/1951, ὡς αὗται ἰσχύουσιν ἑκάστοτε, ἐφαρμόζονται καί ἐπί τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων Δωδεκανήσου.

Ἄρθρον 6. - Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μέ τό Νομοθετικόν Διάταγμα 301/1969, ἡ 21η Ἀπριλίου (δυστυχῶς) παρεχώρησε χαριστικά δικαιώματα στούς Ἑβραίους.

Τό ἀντιχριστιανικό μένος τῶν Ἑβραίων ἐκδηλοῦται καί στήν νομοθεσίαν τοῦ Ἰσραήλ, ὅπου ἀκόμη καί ἡ κατοχή τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπαγορεύεται, διότι θεωρεῖται «ἐργαλεῖον προσηλυτισμοῦ» καί σημαίνει «πρόθεσιν νά προσηλυτίσουν Ἑβραίους στόν Χριστιανισμόν». Ἔτσι μέ τέτοιας μεσαιωνικάς ἀντιλήψεις προετάθη σχετικός νόμος.

Ὁ Χριστός, ὅπως τόν ἐμφανίζουν οἱ Ἑβραῖοι, στήν κινηματογραφική ταινία «Τό δόγμα» πού προεκάλεσε τό 1999 τάς διαμαρτυρίας τῆς ἀμερικανικῆς Καθολικῆς Ἑνώσεως («Catholic League»). Τό μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ γνωρίζετε, ἀπό ποῦ προέρχεται. Τελικῶς ἡ ταινία ἀπέτυχε. Ἐνῶ ἡ ταινία τοῦ Μέλ Γκίμπσον («Τά πάθη τοῦ Χριστοῦ») πού παρουσιάζει τούς Ἑβραίους, ὅπως πραγματικῶς εἶναι ἐπέτυχε ἔσοδα «πάνω ἀπό 1 δισ. δολλάρια»! (*«Βημαgazino»* 4-9-2005).

Ἐκδήλωσι Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Ὁ εἰκονιζόμενος φέρει πινακίδα, πού γράφει:

«Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί εἴμεθα ἐπίσης ἔνοχοι, διά τό Ὁλοκαύτωμα τῶν Ἑβραίων» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 29-5-2005) καί ὑπογράφει μία ἑταιρεία μνήμης τοῦ Ἄουσβιτς ἀπό τόν... Καναδᾶ. Ἐδιαβάσατε εἰς προηγουμένας σελίδας τί πιστεύουν οἱ Ἑβραῖοι στό Ταλμούδ, διά τούς Χριστιανούς, τούς ὁποίους ἀφοῦ καθυβρίζουν καί ἐπιτάσσουν τήν δολοφονίαν των, ἀπό πάνω τους θεωροῦν καί ἐνόχους, διά κάτι πού οὐδέποτε συνέβη καί ὁ «λαός τῶν γαϊδάρων» ὅπως χαρακτηρίζουν οἱ Ἑβραῖοι τούς Χριστιανούς ἀνέχεται τήν ἑβραϊκή συμπεριφορά.

Στά *«Νέα»* (16-5-1997) διαβάζομεν:

Το Ισραήλ θέλει να χαρακτηρίσει ποινικό αδίκημα την κατοχή της Καινής Διαθήκης

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ είναι οι χριστιανοί από μια ισραηλινή πρόταση νόμου, με την οποία -όπως φοβούνται και καταγγέλλουν- θα καταστεί η κατοχή της Καινής Διαθήκης ποινικό αδίκημα, που θα τιμωρείται με φυλάκιση ενός χρόνου. Ο προτεινόμενος νέος νόμος αποτελεί προέκταση της ισχύουσας νομοθεσίας κατά του προσηλυτισμού.

JEWS DESTROY SACRED PLACES IN PALESTINE

Ὁ Ἕλλην Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως (1970) διαμαρτύρεται κατά τῆς καταστροφῆς Χριστιανικῶν Ναῶν, νεκροταφείων, ἱερῶν χώρων τῆς Ὀρθοδοξίας καί διά τόν ξυλοδαρμόν Ἑλλήνων κληρικῶν ἀπό Ἰσραηλινούς στά κατεχόμενα ἐδάφη τῆς Παλαιστίνης.

Αἱ φωτογραφίαι μέ τά ἐγκλήματα, πού διέπραξαν οἱ δολοφόνοι Ἑβραῖοι, ἐναντίον μικρῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης εἶναι χαρακτηριστικαί καί πρέπει νά σᾶς προβληματίζουν.

Οἱ ἐγκληματίαι Ἰουδαῖοι σκοτώνουν ἀόπλους ἀνθρώπους καί ἰδίως παιδιά. Εἶναι οἱ ἴδιοι, οἱ ὁποῖοι κλαίγουν, πού εἷς Γερμανός Στρατιώτης ἐσημάδευσε μέ τό ὅπλο του κάποιο Ἑβραιόπουλο, πού φυσικά δέν ἤθελε νά φονεύσῃ καί τό ὁποῖο ζῇ στήν Ν. Ὑόρκη.

Τό ὅτι τό Ἑβραιόπουλο ἐπέζησε δέν μᾶς τό λέγει ἡ Ἑβραϊκή προ-

παγάνδα, ἀλλά βάζει τόν κάθε αἰῶνα νά δεικνύη τήν φωτογραφία μέ τόν ὑπότιτλον, ὅτι πηγαίνουν τό Ἑβραιόπουλο στό θάνατο. Ψεῦδος.

Ὅμως καλόν εἶναι ἐκτός τῶν φωτογραφικῶν στοιχείων νά παραθέσω δημοσιεύματα τοῦ τύπου, τά ὁποία περιγράφουν γεγονότα, πού εἶναι πραγματικά:

«ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

Ισραηλινοί στρατιώτες επέδραμαν σε γειτονιά της Λωρίδας της Γάζας, ανατίναξαν οκταώροφα κτίρια και αντάλλαξαν πυρά με ενόπλους που είχαν αναζητήσει καταφύγιο σε τοπικό νοσοκομείο, σε ένα σχολείο και ένα τέμενος.

Σύμφωνα με Παλαιστίνιους αξιωματούχους, σκοτώθηκαν δύο Παλαιστίνιοι και άλλοι 85 έμειναν άστεγοι.

Αργότερα χθες, ένας 9χρονος Παλαιστίνιος που είχε τραυματιστεί στην κηδεία δύο συμπατριωτών του, υπέκυψε στα τραύματά του»

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 3-3-2003)*

Τόν 9χρονον μικρόν δέν θά τόν θρηνήσουν αἱ ἐφημερίδες, διότι βλέπετε δέν εἶναι Ἑβραῖος. Οὔτε οἱ δολοφόνοι του θά τιμωρηθοῦν. Ὁ «στρατός» τοῦ περιουσίου λαοῦ ἐσκότωσε ἄλλο ἕνα παιδάκι. Μετά οἱ Ἑβραῖοι ἐπιτίθενται ξανά:

«ΤΖΕΝΙΝ

Πέντε Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν χθες από ισραηλινά πυρά, ανάμεσά τους ένας ένοπλος μαχητής και ένας έφηβος δώδεκα ετών, ενώ πολλοί ακόμη τραυματίστηκαν ή συνελήφθησαν. Ο 12χρονος Ντίγια Γκασουιντρά έχασε τη ζωή του στη διάρκεια επιχείρησης...»

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 15-5-2003)*

12 χρονῶν παιδί. Οἱ Ἰσραηλινοί δολοφόνοι τό ἐσκότωσαν. Εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ ὁποῖοι διαμαρτύρονται, ἐπειδή κάποιος Γερμανός ὑπαξιωματικός τούς ἐξηνάγκασε νά κάνουν ἀσκήσεις γυμναστικῆς.

Τά ἐγκλήματα συνεχίζονται. Ἡ παρακάτω φωτογραφία εἶναι συ-

γκλονιστική. Κάποια Παλαιστίνια μητέρα ὀδύρεται πρό τοῦ δολοφονημένου παιδιοῦ της. Ἦτο 14 χρονῶν καί τό ἐσκότωσαν οἱ Ἑβραῖοι:

Από την κηδεία 14χρονου Παλαιστίνιου που σκοτώθηκε την περασμένη Κυριακή στην Μπαλάτα.

*(**«Ελευθεροτυπία»** 6-5-03)*

> *«Σκοτώσαμε αθώους ανθρώπους, ανάμεσά τους εννέα παιδιά. Ε, λοιπόν, εγώ δεν μπορώ. Αρνούμαι να το δω ως ένα αθώο λάθος», η ομολογία-καταπέλτης Ισραηλινού πιλότου.*
>
> *(**«Ελευθεροτυπία»**, 4-12-2003)*

Τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα δέν ἔχουν τέλος. Μέχρι καί βρέφη σκοτώνουν, ὅπως ἔκανε ὁ Ἰεχωβᾶ τους κι ὅπως τούς συμβουλεύουν τά ἱερά τους βιβλία. Προσέξατε. Ἑνός ἔτους τό παιδάκι καί οἱ Ἰσραηλινοί τό ἐπυροβόλησαν.

Ὁ Παλαιστίνιος κρατάει στά χέρια τό ἄψυχο κορμάκι τοῦ μόλις ἑνός ἔτους βρέφους.

Ἀναδημοσιεύω μία εἴδησι ἀπό τήν ἐφημερίδα «Χώρα» (30-12-2002) καί σᾶς καλῶ νά τήν σχολιάσετε.

ΟΥΤΕ ΤΙΣ ΑΓΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Αίμα αθώων παιδιών στην Παλαιστίνη

Με το αίμα δύο παιδιών, που έπεσαν νεκρά από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών, βάφτηκαν το Σαββατοκύριακο τα παλαιστινιακά εδάφη.

Ένα 11χρονο αγόρι σκοτώθηκε χθες από στρατιώτες στην Τουλκάρεμ της Δυτικής Όχθης, τη στιγμή που επέστρεφε στο σχολείο του, ενώ μια εννιάχρονη Παλαιστίνια έπεσε νεκρή από πυροβολισμό στο κεφάλι, το Σάββατο, στον καταυλισμό προσφύγων του Χαν Γιουνίς στη Λωρίδα της Γάζας.

Βλέπετε 11χρονο ἀγόρι καί 9χρονο κοριτσάκι. Ἐδολοφονήθησαν ἀπό Ἑβραίους. Τά ΜΜΕ πρέπει νά ντρέπωνται πού ἀνέχονται τούς Ἰσραηλινούς νά πυροβολοῦν στό κεφάλι ἕνα κοριτσάκι. Κτηνωδία.

Οἱ Ἑβραῖοι διαπαιδαγωγοῦν τά δικά τους παιδιά στήν βία κατά τῶν ἄλλων. Στήν παρακάτω φωτογραφία βλέπετε δύο Ἑβραιόπουλα νά συμπεριφέρωνται βαναύσως εἰς μίαν Παλαιστίνια γυναῖκα. Ὁ δη-

μοσιογράφος, πού έδημοσίευσε τήν φωτογραφίαν στήν έφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» (10-4-2002) τήν σχολιάζει:

ΣΗΜΕΡΑ, μια άλλη φωτογραφία. Είδηση από μόνη της. Είναι το πρόσωπο του μίσους, και πως αυτό καταφέρνει ακόμα και παιδικές ψυχές να μολύνει -τόσο μάλιστα, που να γκρεμίζεται από το οικοδόμημα της όποιας ανθρώπινης ηθικής ακόμα και ο άγιος εκείνος, άγραφος κανόνας, που λέει ότι μια γυναίκα μάνα, που από τα σπλάχνα της γεννιέται ό,τι πιο ωραίο υπάρχει στον κόσμο, δεν τη χτυπάμε ποτέ, δεν την αγγίζουμε καν με επιθετική διάθεση, τη σεβόμαστε, τη τιμούμε, τη δοξάζουμε. Πόσο δηλητήριο άραγε να έχει εισχωρήσει στην ψυχή αυτών των 2 Εβραιόπουλων, έτσι ώστε το μεν αγόρι, τη στιγμή μάλιστα που η Παλαιστίνια γυναίκα ετοιμάζεται να υποστεί τη βαρβαρότητα των στρατιωτών, να της βάζει μιαν ύπουλη τρικλοποδιά, το δε κορίτσι, λυσσασμένα να προσπαθεί να της βγάλει τη μαντήλα.

«Πογκρόμ εναντίον των Αράβων»

Ισραηλινή έποικος πετροβολεί, υπό την «επίβλεψη» στρατιώτη του ισραηλινού στρατού, Παλαιστινίους. Ο κύκλος αίματος συνεχίζεται...

***Ελευθεροτυπία**, 31-7-2002*

Τό Ἑβραϊκό κορίτσιο (διότι δέν μπορεί νά είναι κυρία) πετροβολεῖ τούς Παλαιστινίους μέσα στήν οἰκίαν τους!

Κλασσικός τύπος Ἑβραίου δολοφόνου εἶναι ὁ Ἰσραηλινός πρωθυπουργός. Ὁ ἴδιος ἀδιστάκτως ἐδήλωσε διά τόν Ἀραφάτ, ὅτι λυπᾶται πού δέν τόν ἐσκότωσε, ὅταν ἦτο ὑπουργός ἀμύνης. Ἰδού τό σχετικόν δημοσίευμα ἀπό τό «Ἔθνος» (1-2-2002).

ΣΑΡΟΝ ΓΙΑ ΑΡΑΦΑΤ:

Έπρεπε να τον σκότωνα

Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός δήλωσε ότι... λυπάται που ως υπουργός Άμυνας δεν είχε εξοντώσει τον Παλαιστίνιο ηγέτη στον Λίβανο το '82. Άμεση αντίδραση από ΕΕ.

Διά νά καταλάβετε τήν κτηνωδία τοῦ ὑπανθρώπου Σαρόν παραθέτω δημοσίευμα ἀπό τήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (25-11-2001) πού πρέπει νά τό μελετήσετε προσεκτικῶς, διά νά σχηματίσετε προσωπική γνώμη περί Ἑβραίων καί Ἑβραϊσμοῦ.

Οσον αφορά τους στρατιώτες του στρατηγού Σαρόν, αυτοί βρίσκονται γύρω από τους δύο καταυλισμούς. Το Γενικό Επιτελείο του Ισραήλ δεσπόζει μάλιστα στη σκηνή της σφαγής, μιάς από τις πιό φρικτές στα χρονικά της αραβοϊσραηλινής σύγκρουσης. Δύο ώρες μετά την έναρξη του μακελειού, συνταρακτικές αναφορές φτάνουν ήδη στό ισραηλινό αρχηγείο.

Αλλά κανείς δεν ενεργοποιείται. Η σφαγή θα σταματήσει σαράντα ώρες αργότερα, με ένα τραγικό απολογισμό: περισσότεροι από χίλιοι νεκροί, στην πλειονότητά τους γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένοι. Εκατοντάδες άλλοι κάτοικοι των καταυλισμών έπεσαν θύματα απαγωγής από τους δολοφόνους: είκοσι χρόνια μετά, είναι ακόμη «αγνοούμενοι».

Όσον αφορά τον αμερικανό μεσολαβητή Φίλιπ Χαμπίμπ που είχε οργανώσει την αποχώρηση της ΟΑΠ από τη Βηρυτό, ήταν εξοργισμένος. *«Ο Σαρόν είναι ένας δολοφόνος που διακατέχεται από μίσος για τους Παλαιστίνιους. Παρείχα στον Αραφάτ εγγυήσεις ότι οι* ▶

Παλαιστίνιοι (που θα παραμείνουν στη Βηρυτό) δεν θα πειραχτούν, αλλά ο Σαρόν δεν τις σεβάστηκε. Υπόσχεση από αυτό τον άνθρωπο δεν αξίζει τίποτα». Ο Σαρόν δείχνει τον ίδιο χαρακτήρα σε όλη τη διάρκεια της στρατιωτικής και πολιτικής του σταδιοδρομίας.

(«Ελευθεροτυπία» 25-11-01)

Ἡ Ε.Ε. ἀντέδρασε, διότι τέτοιαι ἐκδηλώσεις εἶναι ἀντίθετοι πρός τόν Εὐρωπαϊκό πολιτισμό, ἀλλά σύμφωνοι πρός τόν Ἑβραϊκό χαρακτῆρα. Οἱ ἄνανδροι ὅποτε δύνανται δολοφονοῦν. Τέτοιας ἐκδηλώσεις οὐδείς οὐδέποτε ἔκανε ἐναντίον ἑνός πολιτικοῦ-ἐθνικοῦ ἐχθροῦ του.

Πρό δέκα ἐτῶν ὁ τότε Ἰσραηλινός πρωθυπουργός Γιτζάκ Ράμπιν διέπραττε τά ἴδια ἐγκλήματα ἐναντίον παιδιῶν. Στήν ἐφημερίδα «Νέα» (23-12-1992) ὁ ἀναλυτής Μιχ. Μητσός καταγέλλει:

«Δεν νιώθω κανέναν οίκτο για τους απελαθέντες Παλαιστινίους», δήλωσε ο Γιτζάκ Ράμπιν. Κανείς δεν του το ζήτησε, ούτε περίμενε κάτι τέτοιο. Οίκτο αισθάνονται οι ψυχικά ανώτεροι και οι ανδρείοι. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός, αντίθετα, είναι θρασύδειλος.

Χαϊμάν Αμπού Χαάτμερε, ετών 10, έπεσε την περασμένη Δευτέρα από τις σφαίρες Ισραηλινών στρατιωτών στη Λωρίδα της Γάζας. Ράνα Αμπού Τιχούρ, ετών 9, σκοτώθηκε υπό τις ίδιες συνθήκες και στο ίδιο προσφυγικό στρατόπεδο δύο μέρες νωρίτερα. Ένα ακόμη εννιάχρονο Παλαιστινόπουλο τραυματίστηκε στο Τουλκαρέμ της Δυτικής Όχθης - το όνομά του θα γίνει γνωστό μόλις πεθάνει. Τι άλλο από θρασυδειλία είναι να ηγείσαι ενός στρατού που πυροβολεί παιδιά;

Τί νά γράψω; Πῶς νά περιγράψω τά αἰσθήματά μου, διά τούς δολοφόνους παιδιῶν 9 καί 10 ἐτῶν;

Ἡ διεθνής ὅμως προπαγάνδα δέν προβάλλει αὐτά τά θύματα. Τό μόνο παιδῖ-θῦμα εἶναι ἡ Ἄννα Φράνκ, πού ἀπεβίωσε ἀπό τῦφο κι ὄχι ἀπό σφαῖρα.

Ἐπί συνεχῆ ἔτη διαρκεῖ τό Ἑβραϊκό ἔγκλημα, ὑπό τά ἀπαθῆ βλέμματα τοῦ ἐξευτελισμένου ΟΗΕ τοῦ χάφφου Ἀνάν.

Αυτό το λεπτό χαμογελαστό παιδί, ο Τόμας Χάρνταλ, 21 χρόνων, από το Μάντσεστερ, έχει φωτογραφηθεί στη Ράφα της Γάζας καθώς πηγαίνει να βοηθήσει παιδιά να περάσουν από διασταύρωση δρόμων που βρισκόνταν κάτω από ισραηλινά πυρά. Τώρα πια είναι νεκρός με μιά σφαίρα στο κεφάλι.

(«Χώρα» 12-4-03)

Ἐξ ἄλλου οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν καί τόν Βρεταννό δημοσιογράφο Τζέημς Μύλερ ὑπό τάς ἀκολούθους συνθήκας:

«Ισραηλινά πυρά σκότωσαν τον Μίλερ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Από ισραηλινά πυρά έχασε τη ζωή του την περασμένη Παρασκευή στη Ράφα, στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας, ο Βρετανός δημοσιογράφος Τζέιμς Μίλερ, επιβεβαίωσε χθες το κρατικό ραδιόφωνο του Ισραήλ. Η νεκροψία που έγινε στο ιατροδικαστικό ινστιτούτο Αμπού Χαμπίρ, κοντά στο Τελ Αβίβ, παρουσία Βρετανού γιατρού, έδειξε ότι ο άτυχος δημοσιογράφος δέχθηκε πυρά από Μ-16 που χρησιμοποίησαν Ισραηλινοί στρατιώτες. Ο Μίλερ, που φορούσε κράνος και αλεξίσφαιρο γιλέκο, πυροβολήθηκε στο λαιμό. Ο Τζέιμς Μίλερ είναι ο τέταρτος δημοσιογράφος που σκοτώνεται από Ισραηλινούς στρατιώτες κατά την άσκηση του επαγγέλματός του μετά την έναρξη της Ιντιφάντα. Ο ισραηλινός στρατός, που διεξάγει έρευνα για το θέμα, εξέφρασε τη λύπη του τονίζοντας όμως ότι δημοσιογράφοι και εικονολήπτες πρέπει ►

να ξέρουν ότι όταν μεταβαίνουν στα πεδία μαχών, θέτουν τη ζωή τους σε κίνδυνο καθώς και τη ζωή των στρατιωτών».

(«Ελευθεροτυπία» 9-5-03)

Ἐν τῷ μεταξύ τά φοβερά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων δέν τά πληροφοροῦνται οἱ Ἀμερικανοί. Ὁ λαός τῶν ΗΠΑ ἐνημερώνεται ὅπως θέλουν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχουν τά ΜΜΕ.

Ὁ ἀνταποκριτής Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος διαμαρτύρεται καί καταγγέλλει (*«Ἐλευθεροτυπία»* 11-4-2002):

ΡΟΜΠΕΡΤ ΦΙΣΚ, ανταποκριτής της βρετανικής εφημερίδας «Ιντιπέντεντ» στη Μέση Ανατολή, από τους πολύ λίγους Δυτικούς που γνωρίζουν τόσο καλά την περιοχή και το πολύπλοκο πρόβλημά της.
Δεν εκπλήττεται που τα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης «αρνούνται επί μήνες τώρα να εξηγήσουν στους τηλεθεατές, ακροατές και αναγνώστες τους τι πραγματικά συμβαίνει στις κατεχόμενες από το Ισραήλ περιοχές».
Οι εφημερίδες δεν δημοσιεύουν τις φωτογραφίες που δείχνουν σκοτωμένους Παλαιστινίους και οι διάσημοι αρθρογράφοι τους «έχουν εμπλακεί στη σχιζοφρένεια να ενθαρρύνουν τον κ. Σαρόν να προβεί σε ακόμα πιο θηριώδεις πράξεις».

Δέν χρειάζεται φιλοσοφία διά νά συμφωνήσετε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι δολοφόνοι καί ἐπί τέλους ἀντιληφθῆτε, ὅτι ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, σᾶς ἐξαπατᾶ καί σᾶς ἐκμεταλλεύεται μέ τά παραμύθια τοῦ Ἄουσβιτς.

Σήμερα οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν συλλαμβάνουν Παλαιστινίους τούς σπάζουν τήν μέση, τά πλευρά, καῖνε μέ τσιγάρο τόν ἀφαλό κ.τ.λ. (*«Ἐλευθεροτυπία»* 11-4-2002).

Ἄλλως τε τά βασανιστήρια ἐπιτρέπονται στό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον κατά ἀνακοίνωσιν τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας (*«Βῆμα»* 31-5-1998):

«είναι η μόνη χώρα στον κόσμο» όπου το κράτος και η δικαιοσύνη *«επιτρέπουν ρητώς τη χρήση βασανιστηρίων. Η χρήση βίας γίνεται σχεδόν συστηματική όταν την υποστηρίξουν οι αρχές»*. Με βάση στοιχεία που διαθέτει από επίσημες πηγές, το Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Β' Tselem εκτιμά ότι τουλάχιστον *850 άνθρωποι κάθε χρόνο υφίστανται βασανιστήρια.* Πιο συγκεκριμένα, αυτό αφορά το 85% των Παλαιστινίων που συλλαμβάνονται κατά μέσον όρο κάθε χρόνο στα Κατεχόμενα επειδή θεωρούνται ύποπτοι *«για τρομοκρατικές δραστηριότητες»*. Η υπηρεσία ασφαλείας του Ισραήλ (Σιν Μπεθ) υποστηρίζει αφενός ότι αυτές οι *«φυσικές πιέσεις»* δεν αποτελούν *«βασανιστήρια»* και αφετέρου ότι *«σε ορισμένες περιπτώσεις είναι ζωτικής σημασίας για την αποτροπή τρομοκρατικών ενεργειών»*. Η κατάργησή τους, τονίζει ο εισαγγελέας **Σάι Νιζάν**, θα μείωνε την αποτελεσματικότητα της Σιν Μπεθ.

Το πρώτο επιχείρημα αντικρούεται από την Επιτροπή του ΟΗΕ εναντίον των βασανιστηρίων. Το Ισραήλ υπέγραψε το 1991 διεθνή συνθήκη σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται η άσκηση φυσικής ή ψυχολογικής βίας με σκοπό την απόσπαση πληροφοριών. Η δεύτερη έκθεση σχετικά με το ζήτημα αυτό, την οποία παρουσίασε το Ισραήλ τον περασμένο Μάρτιο, μετά από καθυστέρηση 17 μηνών, δεν έπεισε τους ειδικούς του ΟΗΕ. Η θέση του Ισραήλ είναι *«αδικαιολόγητη»*, το επιχείρημα ότι η χρήση βασανιστηρίων είναι απαραίτητη δεν ευσταθεί και η βία *«πρέπει να σταματήσει αμέσως»* ήταν η απάντησή τους.

Ἡ μυστική ὑπηρεσία τοῦ Ἰσραήλ, ἡ Μοσάντ, ὅπως παλαιότερα ἡ Χαγκάνα, ἡ Ἰργκούν, ἡ Στέρν κ.τ.λ. εἶναι καί αὐτή μία ὑπηρεσία δολοφόνων, στά ἀρχεῖα της, μέ στοιχεῖα 12356 εἶμαι καταχωρισμένος πρός ἐκτέλεσιν.

Ἐπικρίνουν τήν Μοσάντ, ὄχι διότι δολοφονεῖ, ἀλλά διότι ἀποτυγχάνει στάς δολοφονίας ἤ δολοφονεῖ λάθος ἀνθρώπους. Στήν Νορβηγίαν, ἀντί νά δολοφονήσουν κάποιον Παλαιστίνιον ἐχθρόν ὀνόματι Σαλαχέμ ἐδολοφόνησαν «ἕναν ἀθῶο Ἀλγερινό σερβιτόρο μπροστά στήν ἔγκυο γυναίκα του» (*«Νέα»* 22-11-1998). Στήν Ἰορδανία ἡ Μοσάντ εἶχε τήν παρακάτω ἀποτυχίαν, κατά τήν ἀπόπειραν δολοφονίας τοῦ Χαλίντ Μεσάαλ (ἔνθ' ἀνωτ.):

Οι εκτελεστές έκαναν μια ένεση με δηλητήριο στον Παλαιστίνιο αλλά για κακή τους τύχη συνελήφθησαν από ιορδανούς αστυνομικούς. Ο βασιλιάς της Ιορδανίας Χουσεΐν δεν μπορούσε να συγκρατήσει την οργή του όταν πληροφορήθηκε την ενέργεια της Μοσάντ που εξελίχθηκε σε πρώτης τάξεως φιάσκο. Ζήτησε από την ισραηλινή κυβέρνηση να δώσει αμέσως το αντίδοτο που έσωσε τη ζωή του στελέχους της Χαμάς ενώ διαμαρτυρήθηκε έντονα και στην Ουάσιγκτον για τις δραστηριότητες των ισραηλινών υπηρεσιών που λειτουργούσαν αποσταθεροποιητικά για το καθεστώς του, που είναι και το πλέον φιλικό προς τις ΗΠΑ και το Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή.

Οἱ Ἑβραῖοι πράκτορες εἶχαν χρησιμοποιήσει πλαστά Καναδικά διαβατήρια. Ὁ Καναδάς διεμαρτυρήθη, πού μία ἐπίσημος Ἰσραηλινή κρατική ὑπηρεσία πλαστογραφεῖ διαβατήρια του. Τό Ἰσραήλ ἀπήντησε. Ὁ Καναδάς, πού εἶναι σοβαρό κράτος ἐθεώρησε ἀνεπαρκεῖς τάς Ἑβραϊκάς ἐξηγήσεις καί ἀπέσυρε τόν πρεσβευτήν του ἀπό τό Τέλ Ἀβίβ.

Παρέθεσα γεγονότα, ἀπό τάς ἐφημερίδας, δίχως νά κάνω σχόλια. Αὐτά τά ἀφήνω σέ σᾶς, πού καλῶ νά θαυμάσετε τήν ἐγκληματικήν συμπεριφοράν τῶν Ἑβραίων.

Μᾶς ἔδειξαν αὐτήν τήν φωτογραφίαν (πότε; ποῦ; ποῖοι ἦσαν κ.τ.λ. ἄγνωστον) καί μᾶς εἶπαν Ἑβραιόπουλα εἰς στρατόπεδον συγκεντρώ-

σεως. Δεκτόν. Τά βλέπομεν τετράπαχα. Παραθέτω ἀλλοῦ φωτογραφίας παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, τά ὁποῖα ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι. Προσέξατε τάς φωτογραφίας μίαν πρός μίαν. Ἀξίζει τόν κόπον. Ἀποτείνομαι στήν συνείδησίν σας καί ἐρωτῶ: Διατί τά ἀνέχεσθε; Καί μετά ἀπό αὐτά πού θά ἴδῆτε τί αἰσθήματα πρέπει νά ἔχετε διά τούς Ἑβραίους; Ὅλοι θά ἀντιληφθῆτε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἐγκληματίαι, εἶναι δολοφόνοι ἀόπλων, ἀμάχων, παιδιῶν καί γυναικῶν. Ἔτσι βεβαιώνουν αἱ φωτογραφίαι.

Ὁ ἀρχιεγκληματίας Σαρόν, διά τήν δρᾶσιν τοῦ ὁποίου ὁ Ἀμνόν Καπελούκ ἔγραψε («*Ἐλευθεροτυπία*» 25-11-2001):

«Ο στρατηγός Σαρόν αγνοεί την αντίσταση στην κατοχή και την καταπίεση: διεξάγει «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Γι' αυτό και προβαίνει σε συνοπτικές εκτελέσεις (περισσότερες από 50 σε ένα χρόνο της Ιντιφάντα), στην καταστροφή σπιτιών και χωραφιών, στο ξερίζωμα δεκάδων χιλιάδων δέντρων, κυρίως ελαιόδενδρων, στην κατάσχεση παλαιστινιακής γης. Στις αρχές της δεκαετίας του '70, ο στρατηγός Σαρόν, διοικητής του νότιου τομέα της χώρας, διευθύνει τον τομέα της χώρας, διευθύνει τον αγώνα κατά των φενταγίν (σημ. της ελληνικής έκδοσης: έτσι έγιναν γνωστοί διεθνώς οι παλαιστίνιοι αντάρτες) στη Λωρίδα της Γάζας, την οποία κατέχει το Ισραήλ από το 1967. Κατάρτισε κατάλογο με περισσότερους από εκατό «καταζητούμενους» Παλαιστινίους και τους «εξόντωσε» με συνοπτικές διαδικασίες τον ένα μετά τον άλλο.

Την ίδια εποχή, διώχνει με στρατιωτικά μέσα, με βάναυσο τρόπο και χωρίς διαταγή ανωτέρου, χιλιάδες Βεδουίνους από την περιοχή της Ράφα, που βρίσκεται στο νότιο μέρος της Λωρίδας της Γάζας. Ισοπέδωσε τις κατοικίες τους και έφραξε τα πηγάδια τους. Κύμα διαμαρτυριών ξέσπασε στο Ισραήλ ενάντια σ' αυτή την «ανήθικη πολιτική» που στερούσε σ' ένα λαό υπό κατοχή τα βασικά του δικαιώματα. ►

Τέλη Απριλίου 1982, σύμφωνα με την ισραηλο-αιγυπτιακή συνθήκη ειρήνης, ολοκληρώνεται η απομάκρυνση των ισραηλινών στρατευμάτων από το Σινά. Η τελευταία πράξη γράφτηκε από τον Σαρόν, σε ρόλο Νέρωνα (αλλά χωρίς μουσική...): η ολοκληρωτική καταστροφή της πόλης Γιαμίτ, που κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια της ισραηλιτικής κατοχής. Αποφασίζοντας (μόνος του) ότι η Αίγυπτος δεν αξίζει να έχει μία τόσο όμορφη πόλη, ο υπουργός Άμυνας διατάσσει την καταστροφή της.

Εκείνο ωστόσο που οι πάντες έχουν στο μυαλό τους, και οι περισσότεροι μάλιστα δεν διστάζουν να το ομολογήσουν, είναι το μοντέλο του Ισραήλ, τη μοναδική δηλαδή περίπτωση σύγχρονου κράτους που κατοχύρωσε θεσμικά το βασανισμό *«υπόπτων για τρομοκρατία για λόγους εθνικής ασφαλείας»*.

Όταν η επίθεση βαφτίζεται άμυνα

ΚΑΛΥΨΕ πλήρως την παράνομη αεροπορική επιδρομή του Ισραήλ στη Συρία ο πρόεδρος Μπους, δηλώνοντας ότι «η χώρα αυτή δεν πρέπει να αισθάνεται δεσμευμένη στην αυτοάμυνά της»!

ΒΑΦΤΙΖΟΝΤΑΣ την επίθεση αυτοάμυνα, «νομιμοποίησε» ο Αμερικανός πρόεδρος την επιδρομή στο έδαφος της Συρίας, όπως ακριβώς έκανε και με την επιδρομή στο Ιράκ, που πραγματοποίησε με τον σύμμαχό του Τόνι Μπλερ, παραμερίζοντας το διεθνές δίκαιο και τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟ το Συμβούλιο Ασφαλείας από τις αμερικανικές παρεμβάσεις, που γίνονται με την απειλή βέτο, δεν μπορεί να ξεκαθαρίσει τι είναι επίθεση και τι άμυνα και να εφαρμόσει όσα προβλέπει ο Καταστατικός Χάρτης στο Κεφάλαιο 7, όπου με σαφήνεια περιγράφονται οι «ενέργειες σε περίπτωση απειλής εναντίον της ειρήνης, διαταράξεως της ειρήνης και επιθετικών πράξεων».

ΠΡΟΣΕΦΥΓΕ η Συρία στο Συμβούλιο Ασφαλείας και ζήτησε να καταδικαστεί η επίθεση του Ισραήλ. Αντέδρασαν όμως, οι Ηνωμένες Πολιτείες, δηλώνοντας ότι θα ασκήσουν βέτο, αν το ψήφισμα ►

του Συμβουλίου Ασφαλείας δεν καταδικάζει και τις επιθέσεις εναντίον αμάχων Ισραηλινών.

ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ αυτοκτονίας κατά αμάχων Ισραηλινών δεν τις κάνει η Συρία, όπως γνωρίζουν οι ΗΠΑ, αλλά Παλαιστίνιοι καμικάζι. Και στην περίπτωση αυτή που το Ισραήλ δεχόταν επίθεση από τη Συρία, θα έπρεπε να προσφύγει στο Συμβούλιο Ασφαλείας, όπως έπραξε τώρα η Συρία.

ΟΡΙΖΕΙ το άρθρο 51 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ, ότι καμιά διάταξή του «δεν θα εμποδίζει το φυσικό δικαίωμα της ατομικής ή συλλογικής νόμιμης άμυνας σε περίπτωση που ένα μέλος των Ηνωμένων Εθνών δέχεται ένοπλη επίθεση, ως τη στιγμή που το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πάρει τα αναγκαία μέτρα για να διατηρήσει τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια». Επίσης ορίζει, ότι τα μέτρα κατά την άσκηση «του δικαιώματος της νόμιμης άμυνας θα ανακοινώνονται αμέσως στο Συμβούλιο Ασφαλείας».

ΔΕΝ ΔΕΧΘΗΚΕ επίθεση το Ισραήλ και με την αεροπορική του επιδρομή στο έδαφος της Συρίας δεν άσκησε το δικαίωμα της νόμιμης άμυνας, αλλά εφήρμοσε αντίποινα, βομβαρδίζοντας ένα στρατόπεδο, στο οποίο ισχυρίζεται ότι εκπαιδεύονται μέλη της οργάνωσης Τζιχάντ.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ επιδρομή, με τους βομβαρδισμούς παλαιστινιακών οικισμών και με τις «στοχευμένες δολοφονίες», πιστεύει το Ισραήλ ότι θα σταματήσει τη βία. Βαφτίζει άμυνα τα αντίποινα και ανακυκλώνει τη βαρβαρότητα.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ αυτοκτονίας της Παλαιστίνιας καμικάζι, που στοίχισε τη ζωή σε 19 άτομα, ήταν μια φρικαλεότητα. Το Ισραήλ, ως συνήθως, απάντησε με μια νέα φρικαλεότητα, αυτή τη φορά με παράνομη, παράλογη και προκλητική επιδρομή στο έδαφος ξένης χώρας.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ του αμερικανικού βέτο, οι ΗΠΑ προσφέρουν προστασία στο Ισραήλ, καλύπτουν το δόγμα Μπους για την «αυτοάμυνα», υποβαθμίζουν τον ΟΗΕ και αχρηστεύουν πλήρως το Συμβούλιο Ασφαλείας, δηλαδή τσαλακώνουν το διεθνές δίκαιο.

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 7-10-03)*

Ζητάνε άδεια δικαστηρίου να βασανίζουν

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ Την άδεια του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ισραήλ, ζητεί η υπηρεσία εσωτερικής ασφάλειας της χώρας «Σιν Μπεθ» για να της επιτραπεί να βασανίζει τους Παλαιστίνιους κρατουμένους προκειμένου να ομολογήσουν. Όπως έγινε γνωστό, ο επικεφαλής της υπηρεσίας, Αμί Αγιαλόν, υπέβαλε στο Ανώτατο Δικαστήριο έγγραφο στο οποίο εξηγεί ότι η μέθοδος «άσκησης πίεσης» κατά την οποία τραντάζουν βίαια τον κρατούμενο, επί ώρες, είναι «απαραίτητη» γιατί συχνά φέρνει αποτελέσματα. Στο παρελθόν, τουλάχιστον ένας κρατούμενος έχασε τη ζωή του κατά την ανάκριση. Η μέθοδος αυτή όμως δεν είναι η μοναδική στην οποία καταφεύγουν οι ανακριτές. Σε άλλες περιπτώσεις, δένουν τον κρατούμενο σε καρέκλα, σε επίπονη στάση και κρεμούν μια βρώμικη σακούλα πάνω από το κεφάλι του για μέρες, εμποδίζοντάς τον μάλιστα να κοιμηθεί.

(«Ελευθεροτυπία», 19-5-98)

Επίσημη αίτηση άδειας για βασανιστήρια Παλαιστινίων κρατουμένων στο Ισραήλ (α, μπα, δεν πρόκειται να ασχοληθούν οι γνωστοί υπέρμαχοι των ατομικών δικαιωμάτων). *(«Ελευθεροτυπία», 20-5-98)*

Ὁ Σεΐχης Ἄχμεντ Γιασίν (1938-2004) εἶναι ὁ ἱδρυτής καί μέχρι νά δολοφονηθῆ ἀπό τούς Ἑβραίους, ὁ ἡγέτης τῆς Παλαιστινιακῆς ὀργανώσεως «Χαμάς» (ζῆλος). Ἀπό ἡλικίας 12 ἐτῶν ἦτο παραπληγικός ἐξ αἰτίας ἑνός ἀτυχήματος καί ὑποχρεωμένος ἔκτοτε νά ζῆ στήν ἀναπηρική καρέκλα μή δυνάμενος σχεδόν νά ὁμιλήση. Αὐτόν τόν παράλυτο ἄνθρωπο ἐδολοφόνησε τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Τήν δολοφονία κατεδίκασαν οἱ πάντες στόν κόσμον, πλήν τῆς κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ. Στήν Ἑλλάδα ὅλα τά πολιτικά κόμματα ἐντόνως κατηγόρησαν τούς Ἑβραίους διά τήν ἄνανδρον πρᾶξιν των. Τό ἴδιο καί ὁ πνευματικός κόσμος π.χ. καθηγητής διεθνοῦς πολιτικῆς στό Πάντειον Πανεπιστήμιον

εἰς συνέντευξίν του («*Ἐλευθεροτυπία*» 23-3-2004) ἐδήλωσε ὅτι: «ἡ δολοφονία του ἀπό τό ἐπίσημο κράτος δέν μπορεῖ σέ καμμιά περίπτωση νά δικαιολογηθεῖ...». Ἀντιθέτως ὁ Ἑβραῖος πρεσβευτής στήν Ἑλλάδα, μέ τήν γνωστή σιωνιστική αὐθάδεια ἀνεκοίνωσε (ἔνθ. ἀνωτ.) ὅτι τό Ἰσραήλ εἶχε κάθε δικαίωμα νά δολοφονήση τόν Γιασίν! Θά ἐπαναλάβω ὅτι οὐδέποτε οἱ Ναζί ἐδολοφόνησαν ἕναν, ἔστω ἕναν, πολιτικό ἤ στρατιωτικό ἡγέτη τῶν ἀντιπάλων τους. Οἱ Ἑβραῖοι ἀκολουθοῦν τήν θρησκευτικήν των παράδοσιν τῶν δολοφονιῶν (Κάϊν, Μωϋσῆ, Δαυίδ, Ἰουδίθ κ.τ.λ.) καί προσέθεσαν στήν ἀναρίθμητον σειράν τῶν θυμάτων, ἄλλο ἕνα. Ὑπάρχει ὅμως θεία δίκη. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ διεθνής κοινή γνώμη ἀπασχολεῖται μέ τόν ἀντισημιτισμόν! Ὡστόσον οἱ Ἑβραῖοι μᾶς προκαλοῦν π.χ. ἡ Ἔτι Λίβνι, ἀντιπρόεδρος τῆς Ἰσραηλινῆς βουλῆς καί πρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος φιλίας Ἰσραήλ-Ἑλλάς ἐδήλωσε διά τήν δολοφονίαν τοῦ Γιασίν ὅτι: «δέν πρόκειται διά ἐν ψυχρῷ δολοφονία, ἀλλά γιά ἐξουδετέρωση στόχου»!! («*Νέα*» 23-3-2004). Ἡ κυρία Λίβνι συνέχισε ὅτι: «ἄν βλέπατε μπροστά σας τόν Ὀσάμα Μπίν Λάντεν δέν θά τόν σκοτώνατε; Ἤ τόν Χίτλερ στήν ἐποχή του;» Κατά τούς Ἑβραίους λοιπόν ἡ δολοφονία ἑνός καθηλωμένου εἰς ἀναπηρικήν καρέκλα παραλύτου ἀνθρώπου δέν εἶναι δολοφονία ἀλλά «ἐξουδετέρωση στόχου» κι ἀκόμη θεωροῦν φυσικόν, ἄν ἔβλεπαν στήν ἐποχή του τόν Χίτλερ νά τόν ἐσκότωναν. Πολύ καλῶς. Ἀκολουθοῦντες λοιπόν, τήν Ἑβραϊκήν λογικήν ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν Ἑβραίων στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, διά τούς Ναζί δέν ἦτο δολοφονία, ἀλλά ἐξουδετέρωσις στόχων. Κι ἀφοῦ ἡ κυρία Λίβνι θεω-

ρεῖ φυσικόν, ἄν ἔβλεπε τόν Χίτλερ νά τόν ἐσκότωνε κι ὁ Χίτλερ ἐθεώρει φυσικόν, ἄν ἔβλεπε μπροστά του Ἑβραίους νά τούς ἐσκότωνε. Ἤ μήπως ἡ λογική τῶν Ἑβραίων νά δικαιοῦνται νά σκοτώνουν τούς ἐχθρούς των ἰσχύει μόνον δι' αὐτούς καί οἱ ἐχθροί τῶν Ἑβραίων δέν δικαιοῦνται νά σκοτώνουν. Ἄς ἀφήσωμεν ὅμως τούς συλλογισμούς κι ἄς βεβαιώσωμεν πάλιν ὅτι α) οὐδέποτε οἱ Ναζί ἐδολοφόνησαν πολιτικούς ἤ στρατιωτικούς ἡγέτας τῶν ἐχθρῶν τους, β) οἱ Ἑβραῖοι διαπράττουν συνεχῶς τέτοια ἐγκλήματα καί γ) ὅλος ὁ κόσμος πλήν κυβερνήσεως ΗΠΑ κατεδίκασε τούς ἐγκληματίας σιωνιστάς.

Οἱ ἀντισημίται πρέπει νά εὐχαριστήσουν τόν Σαρόν, διότι μέ τά ἐγκλήματά του ἀνοίγει τά μάτια τῶν ἀνθρώπων, τά ὁποῖα εἶχε τυφλώσει ἡ ἑβραιοσιωνιστική προπαγάνδα. Ὅπως ἐξελίσσονται τά γεγονότα κάποτε ὅλοι θά ἀναφωνήσουν, ὅτι ὁ Χίτλερ εἶχε δίκαιον, διά τάς θέσεις του ἔναντι τῶν Ἑβραίων τούς ὁποίους ποτέ, μά ποτέ, ἐπεδίωξε νά ἐξοντώση, ἁπλῶς ἐσχεδίαζε νά τούς διώξη ἀπό τήν Εὐρώπην, ὅπως ἀποδεικνύω εἰς αὐτό τό βιβλίον.

Διά μίαν ἀκόμη φοράν στήν ἐποχήν μας, οἱ Ἑβραῖοι προετοιμάζουν τό αἱματοκύλισμα τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ γελοιογράφος κ. Κ. Μητρόπουλος ἀποδίδει εὐφυέστατα τήν Ἑβραϊκήν πολιτικήν, ὅπως τήν ἐκφράζει ὁ ἐγκληματίας κτηνώδης Σαρόν.

Του Κώστα Μητρόπουλου

(«ΝΕΑ» 23-3-04)

Διά νά καταλάβετε τί ἀκριβῶς εἶναι τό Ἰσραήλ καί τί κάνει θά σᾶς παραπέμψω εἰς μίαν πηγήν δημοκρατικήν. Ὁ κ. Τ. Φωτόπουλος ἔγραψε ἕνα ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (4-11-2000) τό ὁποῖον ἐξηγεῖ τά πάντα. Σᾶς τό παραθέτω καί σᾶς καλῶ νά τό μελετήσετε μετά προσοχῆς.

Το τελικό στάδιο της σιωνιστικής εθνοκάθαρσης

Η πραγματική σημασία της συμφωνίας του Όσλο για την Παλαιστίνη έγινε σήμερα κατανοητή από όλους, ακόμη και από τη δική μας «Αριστερά» των ακραιφνών σοσιαλφιλελεύθερων μέσα στο Συνασπισμό και των «ριζοσπαστών» οικολόγων[1], που έριχνε στην πυρά τον υπογραφόμενο, όταν διέπραξε το «ατόπημα» να χαρακτηρίσει τη συμφωνία αυτή ενδιάμεσο σταθμό στην ολοκλήρωση της εθνοκάθαρσης της Παλαιστίνης[2]. Μιάς, εθνοκάθαρσης, που άρχισε το 1948, όταν το 80% του αραβικού πληθυσμού αναγκάστηκε να ξενιτευτεί για να δημιουργηθεί ένα εθνικά εβραϊκό κράτος στη γη που έδωσε στους σιωνιστές ο... Θεός, δηλαδή οι δυτικές ελίτ που έλεγχαν τη Μέση Ανατολή. Και αυτό, παρά το γεγονός ότι στην αρχή του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν οι δυτικές ελίτ υποσχέθηκαν μια εθνική εστία στο σιωνιστικό κίνημα για να εξασφαλίσουν την υποστήριξή του στον πόλεμο, κατοικούσαν στην περιοχή 700.000 Άραβες έναντι μόνον 85.000 Εβραίων (που κατείχαν μόλις το 2% της γης), οι οποίοι, ακόμη και μετά τη διαδικασία εποικισμού που άρχισε τότε, δεν είχαν στις αρχές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου τους 445.000, δηλαδή το 30% του συνολικού πληθυσμού.

Τα δημογραφικά αυτά δεδομένα προφανώς επέβαλαν το δίκαιο καταμερισμό της παλαιστινιακής γης σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία, όπως συνιστούσαν τότε φωτισμένα Εβραϊκά μυαλά σαν την Hannah Arendt. Όμως οι σιωνιστές απαιτούσαν το «καθαρό» Εβραϊκό κράτος, η Παλαιστίνη έπρεπε να γίνει «τόσο Εβραϊκή όσο αγγλική είναι η Αγγλία», έλεγε ο Weizmann, ο πρώτος σιωνιστής πρόεδρος του Ισραήλ[3]. Έτσι, ενώ η απόφαση του ΟΗΕ του 1948 παραχωρούσε το 57% της γης στους Εβραίους, σε προφανή δυσαναλογία με τον πληθυσμό τους, οι σιωνιστές, με αφορμή την «επίθεση» από τα γειτονικά αραβικά κράτη που φυσικά απέρριψαν την άδικη αυτή απόφαση, άρπαξαν το 77% της παλαιστινιακής γης, διώχνοντας κάπου 780.000 Άραβες από τα σπίτια τους. Από τότε και μέχρι σήμερα, τό σιωνιστικό κράτος, με μιά πολιτική συνεχοῦς έπέκτασης της κατεχόμενης από αυτό γης, ▶

σε συνδυασμό με τους παράνομους εποικισμούς στην κλεμμένη γη και τη μαζική εισαγωγή σιωνιστών από όλο τον κόσμο (και παράλληλης απαγόρευσης των Παλαιστινίων να επιστρέψουν στη γη τους) προχώρησε στη συστηματική εθνοκάθαρση της Παλαιστίνης. Η εθνοκάθαρση αυτή εντάθηκε μετά τον πόλεμο των 6 ημερών του 1967, με τη δραστική εδαφική επέκταση του Ισραήλ και τον εποικισμό νέων περιοχών στα κατεχόμενα και στην Ιερουσαλήμ, σε κατάφωρη παραβίαση των διεθνών συνθηκών της Γενεύης, που απαγορεύουν την εγκατάσταση πολιτών της κατακτήτριας δύναμης στις κατεχόμενες περιοχές. Παρ' όλα αυτά, 800.000 Άραβες (περίπου 16% του πληθυσμού) κατοικούν ακόμη στο Ισραήλ (που αυτοκαθορίζεται ως «Εβραϊκό κράτος») αντιμετωπίζοντας ένα καθημερινό απαρτχάιντ, που έχει αποτέλεσμα οι 10 κοινότητες στο Ισραήλ με τη μεγαλύτερη ανεργία να είναι αραβικές και το 40% των οικογενειών τους να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.[4]

Η μαζική αυτή εθνοκάθαρση θα ήταν βέβαια αδύνατη, εάν όλα αυτά τα χρόνια οι δυτικές ελίτ, με προεξάρχουσα την αμερικανική, δεν τροφοδοτούσαν οικονομικά και σε εξοπλισμούς το σιωνιστικό κράτος, με στόχο τον έλεγχο «δι' αντιπροσώπου» της Μέσης Ανατολής και των ζωτικών για τη δυτική οικονομία πετρελαίων της. Παράλληλα, το Εβραϊκό λόμπι, που είναι το ισχυρότερο πολιτικά και οικονομικά λόμπι των ΗΠΑ (ελέγχοντας από τα κυριότερα ΜΜΕ μέχρι το Χόλιγουντ και από τη Γερουσία που ο γερουσιαστής Pat Buchanan αποκάλεσε «έδαφος κατεχόμενο από τους Ισραηλινούς» μέχρι τα κυριότερα υπουργεία στη σημερινή κυβέρνηση των ΗΠΑ) φρόντιζε ώστε η εθνοκάθαρση της Παλαιστίνης να αποτελεί μόνιμο στόχο της εξωτερικής πολιτικής της μοναδικής υπερδύναμης.

Όταν λοιπόν με την κατάρρευση του «υπαρκτού» η αμερικανική ηγεμονία, και συνακόλουθα αυτή του σιωνισμού, έγινε αναμφισβήτητη, η παλαιστινιακή ελίτ υπό τον Αραφάτ αποδέχτηκε τη συμφωνία του Όσλο, με την ελπίδα ότι θα μπορούσε να τη χρησιμοποιήσει ως εφαλτήριο για το κτίσιμο ενός παλαιστινιακού κράτους. Όμως, η συμφωνία αυτή δεν βασιζόταν καν στις ▶

προηγούμενες αποφάσεις του ΟΗΕ για την επιστροφή των εδαφών που κατακτήθηκαν μετά το 1967 και την επιστροφή του σχεδόν ενός εκατομμυρίου προσφύγων. Έτσι, οι σιωνιστές άρχισαν «διαπραγματεύσεις» από θέσεως ισχύος για τη δημιουργία ενός προτεκτοράτου απόλυτα ελεγχόμενου από αυτούς - για χάρη βέβαια της «ειρήνης» που έρχονταν να επιβραβεύσουν και τα ελεγχόμενα από τις δυτικές ελίτ βραβεία Νόμπελ. Ο σιωνιστικός στόχος στις διαπραγματεύσεις αυτές ήταν ο διαχωρισμός των Παλαιστινίων σε μη όμορους θύλακες περικυκλωμένους από ισραηλινά σύνορα, με τους εγκατεστημένους μέσα στους θύλακες αυτούς εποίκους να περιφρουρούνται από τον ισραηλινό στρατό. Έτσι, ιδρύθηκε μετά το Όσλο, μια σειρά «Μπαντουστάν» (όπως στη ρατσιστική Νότια Αφρική) που εξαρτώνται απόλυτα από το Ισραήλ, ακόμη και για το ηλεκτρικό, το νερό και τις επικοινωνίες. Σήμερα, μετά τις «παραχωρήσεις» των Ισραηλινών, οι σιωνιστές ακόμη κατέχουν το 60% της Δυτικής Όχθης και το 20% της Γάζας, ενώ απο το Όσλο και μετά οι παράνομοι έποικοι έχουν σχεδόν διπλασιαστεί, από 100.000 σε 195.000[5]. Δεν είναι λοιπόν, περίεργο ότι οι Παλαιστίνιοι, που σήμερα αποτελούν το ένα τρίτο του συνολικού (μαζί με τους Ισραηλίτες) πληθυσμού στην περιοχή, κατέχουν το 22% της γης και έχουν πρόσβαση μόλις στο 10% του νερού[6].

Αναπόφευκτα, η συμφωνία του Όσλο όχι μόνο δεν ωδήγησε στη δημιουργία σημαντικών μεσαίων στρωμάτων που θα στήριζαν τη νέα παλαιστινιακή ελιτ, αλλά, αντίθετα, κατέληξε στην αύξηση του αριθμού των Παλαιστινίων κάτω από το όριο της φτώχειας. Και αυτό τη στιγμή που ακόμη και την εποχή που κλείστηκε η συμφωνία, σύμφωνα με μελέτη του Παν. Harvard, το ΑΕΠ των κατεχόμενων ήταν λιγότερο από 5% του ισραηλινού και η ανεργία έφτανε το 50%[7]. Δεν είναι λοιπόν εκπληκτικό ότι τόσο η συμφωνία του Όσλο όσο και το καθεστώς Αραφάτ έχασαν σημαντικό τμήμα της υποστήριξης από τα λαϊκά στρώματα, που στράφηκαν στον ισλαμικό φονταμενταλισμό και αποτελούν σήμερα τη βάση της νέας ιντιφάντας, την οποία υποστηρίζει και η υπό τον Αραφάτ ελιτ με στόχο να κερδίσει ένα διαπραγματευτικό χαρτί στις τελικές διαπραγματεύσεις για την ►

παγίωση της εθνοκάθαρσης. Η σιωνιστική απάντηση στη νέα ιντιφάντα πλησιάζει τα όρια ναζιστικής θηριωδίας. Έτσι, ενώ σε ολόκληρη την πρώτη ιντιφάντα η αναλογία μεταξύ Παλαιστινίων και Ισραηλινών νεκρών ήταν επτά προς ένα, στη νέα ιντιφάντα η αναλογία αυτή έχει υπερδιπλασιαστεί[8]. Η εξήγηση είναι απλή: Οι σιωνιστικές δυνάμεις άλλαξαν τακτική, εφόσον η διαταγή που έχουν σήμερα δεν είναι «απλώς» να σπάζουν τα κόκαλα των πετροβολητών της παλαιστινιακής νεολαίας, όπως τους είχε διατάξει ο «ειρηνοποιός» Ράμπιν, αλλά να τους δολοφονούν εν ψυχρώ, όπως δείχνει το γεγονός ότι το 83% των τραυμάτων είναι στο θώρακα και το κεφάλι.[9]

Τα ΜΜΕ στη Δύση, και κυρίως στις ΗΠΑ, που ελέγχονται περισσότερο από το σιωνιστικό λόμπι, ακολούθησαν μια εκστρατεία συγκάλυψης του εγκλήματος αυτού, παρουσιάζοντας τις (ουσιαστικά) εκτελέσεις των Παλαιστινίων ως αποτέλεσμα διασταυρούμενων πυρών δύο ένοπλων πλευρών, όπου η μία πλευρά εσκεμμένα εξέθετε τα παιδιά της στην πρώτη γραμμή για να κερδίσει τις εντυπώσεις! Είναι δε ενδεικτικό της αξιοπιστίας των περίφημων ανθρωπιστικών ΜΚΟ (αλλά και του ελέγχου που ασκούν σε αυτές οι δυτικές ελίτ) ότι ακολούθησαν την ίδια γραμμή και όχι μόνο δεν απαίτησαν την παραπομπή των Ισραηλινών εγκληματιών πολέμου σε διεθνές δικαστήριο, σύμφωνα με τη σχετική απόφαση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, αλλά απλώς μιλούν για κάποια «ανεξάρτητη έρευνα», μη διστάζοντας να κάνουν και καταμερισμό ευθυνών μεταξύ θύτη (κατοχικής δύναμης) και θύματος![10]

1. Ριζοσπαστικό Φόρουμ, Σεπτ.-Οκτ. 1993 Οικοτοπία Δεκ. 1993 κλπ.
2. βλ. αναδημοσίευση στο βιβλίο Η Νέα Διεθνής Τάξη και η Ελλάδα, Καστανιώτης, 1997.
3. Nur Marshalha, «Expuslison of the Palestinians, the concept of 'Transfer' in Zionnist political thought 1882-1948», 1993.
4. M. Wallacott, Γκάρντιαν, 4/10/00.
5. T. Llewellyn, Ομπσέρβερ 15/10/00.
6. E. MacAskill, Γκάρντιαν 14/10/00.
7. Middle East Economic Digest / Γκάρντιαν, 1 και 4/9/93.
8. B. Whitaker, Γκάρντιαν, 27/10/00.
9. J. ODeh Γκάρντιαν 11/11/00.
10. Διεθνής Αμνηστία, 1/11/00 και Human Rights Watch, 7/10/00.

Γενναιότητα και βαρβαρότητα

ΕΒΛΕΠΑΝ με τα ίδια τους τα μάτια τη συμφορά που σκόρπιζαν βομβαρδίζοντας τις παλαιστινιακές συνοικίες, συγκλονίστηκαν οι 27 Ισραηλινοί πιλότοι και με δημόσια δήλωσή τους κατήγγειλαν ότι «είναι παράνομες και αήθεις οι επιχειρήσεις στά παλαιστινιακά εδάφη».

ΕΝΑΣ από τους 27 πιλότους δήλωσε χθες ότι η ισραηλινή πολεμική αεροπορία «δεν έχει κανένα πρόβλημα να ρίχνει βόμβες -δεν έχει σημασία αν ζύγιζαν 250, 500 ή 1.000 κιλά- ακόμη και στις πιο πυκνοκατοικημένες γειτονιές του κόσμου».

ΜΕ ΤΗ ΔΗΛΩΣΗ τους οι 27 πιλότοι αποστασιοποιούνται από τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράττονται με τους βομβαρδισμούς και τα καταδικάζουν. Ουσιαστικά, αρνούνται να υπακούσουν σε άνωθεν εντολές και να γίνουν αυτουργοί εγκλημάτων. Με αυτή τη γενναία τους στάση ακολουθούν τη νομολογία του δικαστηρίου της Νυρεμβέργης, που δίκασε τα ναζιστικά εγκλήματα.

ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΗ, όμως, έχει ο πρωθυπουργός του Ισραήλ, Αριέλ Σαρόν, που αντέδρασε στην «ανταρσία» των 27 πιλότων, δηλώνοντας ότι: «Ο καθένας μπορεί να λέει τη γνώμη του, είναι όμως απαράδεκτο μια ομάδα στρατιωτικών να αναμειγνύεται σε ένα θέμα που δεν την αφορά»!

ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ, λοιπόν, κατά τον Αριέλ Σαρόν, η εκτέλεση από τον πιλότο μιας εγκληματικής εντολής, πού έχει ως συνέπεια τη σφαγή αμάχων, παιδιών και γυναικών. Δεν τους αφορά η συνενοχή σε εγκλήματα. Η άνωθεν εντολή, κατά τη νομολογία της Νυρεμβέργης, δεν απαλλάσσει τον εκτελεστή της! Και αυτό το γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα το Ισραήλ.

ΟΡΓΙΣΜΕΝΑ αντέδρασαν οι αδιάλλακτοι του Ισραήλ στη δήλωση των 27, ζητώντας με άρθρα στις εφημερίδες «ή να την αποσύρουν ή να απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους», ενώ οι ακόμη πιο σκληροί αξιώνουν να «κλειστούν στις φυλακές».

ΑΠΑΝΤΩΝΤΑΣ σε αυτούς, ο στρατιωτικός αναλυτής Άλεξ Φίσμα έγραφε: «Μπορούμε να τους κρατήσουμε στο έδαφος ή να τους κλείσουμε στη φυλακή, δεν μπορούμε, όμως, να αψηφήσουμε τα ερωτήματα που θέτουν». ▸

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ανθρώπινα και λογικά και υπέρ της ειρήνης τα ερωτήματα των 27, που στη δήλωσή τους υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι «η συνεχιζόμενη κατοχή της Δυτικής Όχθης και της Γάζας διαφθείρει την ισραηλινή κοινωνία».

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ, όμως, μόνο για διαφθορά και φθορά, αλλά για βαρβαρότητα, που ανακυκλώνει τη βία και διαιωνίζει τη σφαγή δύο λαών. Πρόκειται για παραφροσύνη και φρίκη, την οποία μπορούν να σταματήσουν μόνον ανταρσίες, όπως αυτή των 27 πιλότων.

ΜΑΚΑΡΙ νά τους μιμηθούν και άλλοι στρατιωτικοί, όχι μόνο στη Μέση Ανατολή, για να σταματήσουν τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητος.

(«Ελευθεροτυπία», 26-9-03)

Συνοπτικώτατα σημειώνω τά ἑξῆς:

Τήν 2αν Νοεμβρίου 1917 ἡ Ἀγγλία, ὅπως γνωρίζομεν, ἐξέδωσε πολιτικήν ἀνακοίνωσιν (δήλωσις Μπάλφουρ) διά τῆς ὁποίας ἱδρύθη Ἑβραϊκή ἐθνική ἑστία στήν Παλαιστίνην. Ἔτσι ἤρχισε ἡ ἀποικιοποίησις ἀπό τούς Ἑβραίους, εἰς τήν χώραν τῆς Παλαιστίνης, ὅπου δέν ὑπῆρχαν Ἑβραῖοι.

Ἐντονώτερον τήν εἰκοσαετίαν 1940-1960 οἱ Ἑβραῖοι μετανάσται κατέφθασαν στήν Παλαιστίνη καί ἐξεδίωξαν τούς Ἄραβας ἀρχικῶς ἀγοράζοντες τήν γῆν των καί ἐν συνεχείᾳ μέ τρομοκρατία. Ὁλόκληροι ἀραβικοί πληθυσμοί ἐξετοπίσθησαν βιαίως. Ἀραβικαί πόλεις π.χ. Κουνέϊτρα ἐκρημνίσθησαν τελείως καί ὡργώθησαν! Κάτοικοι χωριῶν κατεσφάγησαν π.χ. Ντέρ Γιασίν (Ἀπρίλιος 1948) ὅπου οἱ σιωνισταί ἔσφαξαν 254 Παλαιστινίους ἀγρότας μέ τάς γυναῖκας καί τά παιδιά των. Σφαγαί πραγματοποιοῦνται ἀπό τούς Ἑβραίους συστηματικῶς π.χ. στό Ἰκρίθ (Δεκέμβριος 1951), στό Ἄλ Τιράχ (Ἰούλιος 1953), στό Ἀμπού Γκός (Σεπτέμβριος 1953), στό Κάφρ Κασίμ (Ὀκτώβριος 1956), στό Ἄκρε (Ἰούνιος 1965) στήν Χάμα (Ἀπρίλιος 1951), στήν Κιεπία (Ὀκτώβριος 1953) κ.τ.λ. Αἱ σιωνιστικαί ὁμάδες κρούσεως «Παλμάχ» ἤ «Χαγκάνα» καί οἱ παραστρατιωτικοί τῆς «Ἰργκούν» καί τοῦ «Στέρν» σκοτώνουν ἀόπλους, ἀμάχους καί γυναικόπαιδα. Ο ΟΗΕ ἐκδίδει καταδικαστικάς ἀποφάσεις, τάς ὁποίας τό Ἰσραήλ δέν

λαμβάνει ὑπ' ὄψιν π.χ. ἀπόφασις 248 (24-4-1968), 256 (16-8-1968), 262 (31-12-1968), 265 (1-4-1969), 270 (26-8-1969), 279 (12-5-1970), 280 (18-5-1970), 285 (5-9-1970), 316 (26-6-1972), 332 (21-4-1972), 337 (15-8-1973) καί κατόπιν τόσαι καί τόσαι ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ μένουν χωρίς συνεπείας, πρός ἐξευτελισμόν αὐτοῦ τοῦ μεγίστου διεθνοῦς ὀργανισμοῦ, ἀπό ἕνα κρατίδιον ὑπανθρώπων Ἑβραίων, πού σφάζουν ἀπό τό 1940 μέχρι καί χθές παιδιά τῆς Παλαιστίνης. Ἡ βιαία καί μέ τρομοκρατία μεταφορά τῶν πληθυσμῶν τῆς Παλαιστίνης εἶναι ἕνα ἔγκλημα, τό ὁποῖον ἐπανειλημμένως διέπραξαν οἱ κακοῦργοι Ἑβραῖοι καί διά τό ὁποῖον θά λογοδοτήσουν στήν θεία δικαιοσύνη, διότι ἡ ἀνθρώπινη ἀπεδείχθη ἀναξία νά ἐπιβάλη τό δίκαιον.

Ἰδού μερικαί τακτικαί τῶν Ἑβραιοσιωνιστῶν. Ὁ ἀναπληρωτής Πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Γιγκάλ Ἀλλόν διετέλεσε διοικητής μονάδος τῆς «Πάλμαχ» καί ἐξιστορεῖ:

> «Συγκέντρωσα όλους τούς Ἑβραίους μουχτάρ (προεστούς), που εἶχαν ἐπαφές μέ Ἄραβες σέ διάφορα χωριά, καί τούς ζήτησα να ψιθυρίσουν στ' αὐτιά μερικῶν Ἀράβων πώς ἔφτασαν στή Γαλιλαία μεγάλες Ἑβραϊκές ἐνισχύσεις, καί πώς θά κάψουν ὅλα τά χωριά τῆς Χουλέ. Νά συστήσουν «φιλικά» στούς Ἄραβες να φύγουν «όσο εἶναι ἀκόμα καιρός».
>
> Καί πραγματικά, σ' ὅλες τίς περιοχές τῆς Χουλέ ἀπλώθηκε ἡ φήμη, πώς εἶναι καιρός για φυγή. Μυριάδες ἔφευγαν. Ἡ τακτική πέτυχε ἀπόλυτα».
>
> *(Fayez Sayegh: «Ἀποικιοκρατικός σιωνισμός στήν Παλαιστίνη», Ἑλλ. ἐκδ. «Γῆ» Ἀθ. 1976, σελ. 73)*

Ἡ Ἀγγλική ἐφημερίς *«Guardian»* (13-6-1967) ἐδημοσίευσε ὅτι:

> «Αναφορές ανώτερων αξιωματούχων της UNRWA έλεγαν, πως σε πολλές περιπτώσεις οι Ισραηλινοί ανάγκαζαν τους Παλαιστίνιους κάτοικους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, και τους έδιωχναν από τα μόνιμα προσφυγικά στρατόπεδα βομβαρδίζοντας τους στη διάρκεια των ►

μαχών που άρχισαν την περασμένη εβδομάδα. Πρόσφυγες που κατέφθασαν, δήλωναν στους επίσημους του ΟΗΕ, πως σε ορισμένες πόλεις της Δυτικής Όχθης ισραηλινά αυτοκίνητα ανακοίνωναν από μεγάφωνα: «Λεωφορεία θα βρίσκονται σε δύο ώρες εδώ, για τη μεταφορά σας». Και τα μεγάφωνα προειδοποιούσαν: «Δεν αναλαμβάνουμε ευθύνη για το τι θα συμβεί αν παραμείνετε».

Ἐπίσης ἄλλη Ἀγγλική ἐφημερίς *«Observer»* (24-12-1967) ἀνέφερε ὅτι:

«...σχεδόν διακόσιοι πενήντα χιλιάδες Παλαιστίνιοι Άραβες, μαζί και πρώην πρόσφυγες, διώχτηκαν από τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη και τη Λωρίδα της Γάζας».
Οι αναφορές αυτές επιβεβαιώνονται κι από διάφορους άλλους ανεξάρτητους παρατηρητές.

Οἱ Ἑβραῖοι εἰσέρχονται πάνοπλοι βιαίως, εἰς τάς Παλαιστιανικάς οἰκίας καί λέγουν στούς διαμένοντας ἐκεῖ: Εἰς ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας νά φεύγετε, διότι θά κρημνίσωμεν τήν οἰκίαν σας. Ἐπειδή αὐτό τό ἀπάνθρωπο μέτρο μπορεῖ νά σᾶς φανῆ ἀπίστευτο σᾶς παραπέμπω εἰς ἐθνικήν ἔκθεσιν τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας (Δ.Α. Ἰσραήλ: Κατεδαφίσεις Σπιτιῶν, 8 Δεκεμβρίου 1999):

«Η οικογένεια έχει μόνον 15 λεπτά για να πάρει τα υπάρχοντά της πριν τα έπιπλά της πεταχτούν στον δρόμο και το σπίτι ισοπεδωθεί από τη μπουλντόζα».

*Διά περισσότερα εἰς: Ἐντ Χέρμαν: **«Η ἐκκάθαρσις τῶν Παλαιστινίων»** (Ἑλλ. ἐκδ. «Ἐναλλακτικές ἐκδόσεις»)*

Ἡ κατάκτησις ὑπό τῶν Ἑβραίων Παλαιστινιακῶν ἐδαφῶν, πού οὐδέποτε τούς ἀνῆκαν προεκάλεσε τήν ἀγανάκτησιν ὅλου τοῦ κόσμου, ἀκόμη καί τῶν Κινέζων, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἀπό τάς 16 Νοεμβρίου 1971

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΑΝΑΚΑΛΕΣΕ ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Το Βέλγιο στέλνει στο σκαμνί τον Σαρόν

Ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του Ισραηλινού πρωθυπουργού για εγκλήματα πολέμου στη σφαγή των Παλαιστινίων στα προσφυγικά στρατόπεδα του Λιβάνου Σάμπρα και Σατίλα, το 1982

Κρίση ξέσπασε στις σχέσεις Ισραήλ - Βελγίου μετά την απόφαση της βελγικής δικαιοσύνης να ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του Ισραηλινού πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν για εγκλήματα πολέμου στη σφαγή των Παλαιστινίων στα προσφυγικά στρατόπεδα του Λιβάνου Σάμπρα και Σατίλα το 1982.

Το Ισραήλ ανακάλεσε τον πρέσβη του από τις Βρυξέλλες, ενώ ο Βέλγος συνάδελφός του στην Ιερουσαλήμ κλήθηκε στο υπουργείο Εξωτερικών για εξηγήσεις. [illegible] ο υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ και πρώην πρωθυπουργός Μπενιαμίν Νετανιάχου. Επίσημη διαμαρτυρία [illegible] ο πρέσβης του Ισραήλ [illegible].

Ακόμη και ο πρώην υπουργός πρωθυπουργός και αντίπαλος του Σαρόν, Σιμόν Πέρες, κατηγόρησε τις Βρυξέλλες για ανάμειξη στο εσωτερικό της χώρας του: «Το Βέλγιο δεν θα γίνει ο δικαστής του Ισραήλ γιατί δεν έχει [illegible] το Ισραήλ και δεν είναι σε θέση να κρίνει την ιστορία», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Οι Παλαιστίνιοι

Υπενθυμίζεται ότι [illegible] Παλαιστίνιοι που επέζησαν από τη σφαγή στο στρατόπεδα της Σάμπρα και της Σατίλα, το 1982, είχαν ζητήσει από τη βελγική δικαιοσύνη να ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του Αριέλ Σαρόν για τη συμμετοχή του στη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου.

Εκείνη την περίοδο, ο σημερινός πρωθυπουργός ήταν υπουργός Άμυνας του Ισραήλ. Μέχρι πρόσφατα, η βελγική δικαιοσύνη, [illegible], σύμφωνα με νόμο, μπορεί να ασκεί διώξεις για κάθε ξένου πολίτου που κατηγορούνται για εγκλήματα πολέμου, [illegible] ότι εφόσον ολοκληρωθεί η πρωθυπουργική θητεία του Σαρόν, θα είναι πιθανότατα δυνατή η προσαγωγή του ενώπιον της δικαιοσύνης.

Εν τω μεταξύ, ο Παλαιστίνιος ηγέτης Γιάσερ Αραφάτ [illegible] στο διορισμό πρωθυπουργού, στο πλαίσιο ενός [illegible] σχεδίου. Ο Αραφάτ έδωσε την υπόσχεσή του σε επιστολή προς τον Τόνι Μπλερ, πριν από τις συνομιλίες του Βρετανού πρωθυπουργού με τον Τζορτζ Μπους, στην Ουάσινγκτον, [illegible] για μεταρρυθμίσεις στην Παλαιστινιακή Αρχή.

(*«Χώρα»* 14-2-03)

Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ
Φανατικοί Εβραίοι ακούνε έναν ραβίνο στην Ιερουσαλήμ σε σύναξη των.. προοδευτικών στοιχείων της ισραηλινής κοινωνίας. Οι άνθρωποι θεωρούν μέχρι και τον Σαρόν.. από κομμουνιστή έως προδότη! Μιλάμε για μαυρίλα μέσα-έξω.

(«Ελευθεροτυπία», 30-1-2005)

Φανατικοί Ἑβραῖοι; Μπά, ὑπάρχουν καί τέτοιοι; Διότι ἐμεῖς ἐνομίζαμε, ὅτι ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι πανάγαθοι. Κατά τά λοιπά συμφωνοῦμεν μέ τήν ἐφημερίδα, διά τήν «μαυρίλα μέσα-ἔξω».

κατήγγειλαν τήν ἐπεκτατικήν πολιτικήν τῶν Ἑβραίων, ἐπί ξένων πρός αὐτούς περιοχῶν καί διά τοῦ ἐπί κεφαλῆς τῆς κινεζικῆς ἀντιπροσωπείας στόν ΟΗΕ Τσία Κουάν Χούα ἐζήτησαν τήν «ἐπανεγκατάστασιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ στά ἐθνικά του δίκαια» καί «ἐπανάκτησιν τῶν χαμένων περιοχῶν τους» («recover their lost territories») εἰς: Agence-France Pres, 16-11-1971, καί εἰς John Cooby: «China and the Palestinians» («Palestinian studies», vol. 1, No 2, 1972, σελ. 19).

Τέτοιαι πληροφορίαι ἐδημοσιεύθησαν κατά χιλιάδας τά τελευταῖα 30 χρόνια καί ἡ τακτική ἐξοντώσεως τῶν Παλαιστινίων συνεχίζεται, ὅπως ἀποδεικνύω στό παρόν βιβλίον, ἀκόμη καί σήμερον, ὑπό τά ἀπαθῆ βλέμματα τῆς συνενόχου διεθνοῦς κοινωνίας.

Οἱ Ἑβραῖοι λοιπόν ἀμέσως μετά τήν δήλωσιν Μπάλφουρ καί μέχρι τώρα σκοτώνουν καί μετακινοῦν Παλαιστινίους, τῶν ὁποίων κρημνίζουν τάς οἰκίας, ἀφανίζουν τά χωρία καί διά βομβαρδισμῶν κατα-

στρέφουν τάς πόλεις. Ἡ ὅλη των ἐγκληματική συμπεριφορά δικαιολογεῖ τάς πράξεις τῶν Ναζί ἐναντίον των καί κάτι περισσότερον τάς δικαιώνει. Οἱ Ναζί ἤθελαν νά διώξουν τούς Ἑβραίους, ἀπό χώρας πού δέν ἦσαν Ἑβραϊκαί. Οἱ Ἑβραῖοι ἐκδιώκουν τούς Παλαιστινίους, ἀπό τήν Παλαιστινιακήν γῆν. Κι ἐνῶ τώρα οἱ Ἑβραῖοι ἐπιδίδονται εἰς φοβερούς διωγμούς ἡ σιωνιστική προπαγάνδα σᾶς κλείνει τά μάτια καί δέν βλέπετε αὐτό πού συμβαίνει σήμερα, ἀλλά ἀσχολεῖσθε μέ τό τί ἔκαναν οἱ Γερμανοί πρό 50 ἤ 65 ἐτῶν.

Εργάτες δουλεύουν
για την ανέγερση
του τείχους,
το οποίο
στο σημείο αυτό
αποκλείει την
παλαιστινιακή
πόλη Καλκίλια

Άλλη μια φωτογραφία ανεγέρσεως του Εβραϊκού τείχους.

*(«**Βήμα**», 7-7-02)*

Οἱ ἐγκληματίαι Ἑβραῖοι τοῦ Ἰσραήλ ἀποδεδειγμένως φονεύουν ἀμάχους Παλαιστινίους, σφάζουν παιδιά τῆς Παλαιστίνης, κρημνίζουν παλαιστινιακούς οἰκισμούς, ἰσοπεδώνουν μέ βομβαρδισμούς χωρία καί κωμοπόλεις τῶν Παλαιστινίων, βασανίζουν Παλαιστινίους, βιάζουν γυναῖκας, ληστεύουν καί καταπιέζουν τόν Παλαιστινιακό λαό, συλλαμβάνουν αὐθαιρέτως Παλαιστινίους, κτίζουν τεῖχος, ὅπου φυλακίζουν ἕναν ὁλόκληρο λαό, στεροῦν κάθε δικαίωμα καί κάθε ἐλευθερία στούς Παλαιστινίους, τούς ὁποίους κατηγοροῦν ὡς τρομοκράτας!

Ἑπομένως οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι μόνον οἱ πλέον δόλιοι λωποδύται πού ἐρρύπαναν τήν γῆ, ὅπως εἶπε ὁ Βολταῖρος, δέν εἶναι μόνον πρω-

ταθληταί τῆς τοκογλυφίας, τῆς ὑποκρισίας, τῆς ἀπλυσιᾶς, ἀλλά εἶναι καί τῆς θρασυτάτης κατασυκοφαντήσεως.

Διά τό τεῖχος πού ἔκτισαν κατεδικάσθησαν ὑπό τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου μέ ψήφους 14 καί μόνον μίαν (τῶν ΗΠΑ) ἀθωωτική. Οἱ αὐθάδεις Ἑβραῖοι ἀπήντησαν στήν καταδικαστικήν ἀπόφασιν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ὅτι... **«δέν τήν ἀναγνωρίζουν»!** καί αἱ ΗΠΑ ἐδήλωσαν, ὅτι τό θέμα εἶναι «πολιτικό καί πρέπει νά ἐπιλυθῆ στό πλαίσιο τῶν εὐρυτέρων συνομιλιῶν γιά τό Μεσανατολικό» (*«Ἑστία»* 10-7-2004). Διά τό ἐγκληματικόν ἄντρον τῶν Ἑβραίων ἡ ἐφημερίς *«Ἐλευθεροτυπία»* (23-11-2003) εἶχε ἀφιερώσει ὁλόκληρον μελέτην:

Ισραηλινό μυστικό κέντρο ανακρίσεων με τον κωδικό «1391»

Ειδικότητά τους οι εφιάλτες

Το Ισραήλ και οι ΗΠΑ διέψευσαν κατηγορηματικώς τις δηλώσεις της Αμερικανίδας ταξιάρχου Καρπίνσκι ότι στο κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ, στο Ιράκ, υπήρχαν ισραηλινοί ανακριτές. Όμως πρόσφατα το περιοδικό «Νιούζγουικ» αποκάλυψε ότι στο Ισραήλ υπάρχει ένα μυστικό κέντρο ανακρίσεων, η μονάδα «1391», που «ειδικεύεται σε εφιάλτες». Έγραψε, λοιπόν, το περιοδικό ότι οι ισραηλινές αρχές προσπαθούν όσο μπορούν να κρατούν μυστική την ύπαρξη του ανακριτικού κέντρου. Το ανακάλυψε τυχαίως ο Γκάντ Κρόιζερ, Ισραηλινός ιστορικός, που ερευνά κτίρια παλιών βρετανικών φυλακών. Βρήκε ένα χάρτη περίπου 70 ετών, στον οποίο σημειώνονταν 62 αστυνομικά κτίρια κτισμένα από τους Βρετανούς στην Παλαιστίνη, από τα τέλη της δεκαετίας του 1930 ως τις αρχές της δεκαετίας του '40. Ο Κρόιζερ σημείωσε ότι το συγκρότημα με το όνομα Μερέτζ δεν υπήρχε στους δικούς του χάρτες και δεν είχε ποτέ ακούσει το παραμικρό, ερευνώντας τις υπηρεσίες ασφαλείας του σύγχρονου Εβραϊκού κράτους. Το Μάρτιο δημοσίευσε τα αποτελέσματα της έρευνας στην ιστορική εφημερίδα «Καθέδρα». Είχε ανακαλύψει μία μυστική ισραηλινή φυλακή στην οποία κρατούνται Άραβες υπό πλήρη αποκλεισμό επί σειρά ετών, χωρίς να δέχονται επισκέψεις του Ερυθρού Σταυρού και υφιστάμενοι ▶

βασανιστήρια, όπως καταγγέλλουν. Πρόκειται για τη μονάδα «1391» (ο αριθμός δεν σημαίνει κάτι) που χρησιμοποιείται ως κέντρο ανακρίσεων από ειδικό τμήμα της στρατιωτικής υπηρεσίας πληροφοριών. Εκεί υπηρετούν αραβόφωνοι Ισραηλινοί, ειδικά εκπαιδευμένοι στο να αποσπούν πληροφορίες. Οι Άραβες που έχουν κλειστεί εκεί καταγγέλλουν ότι χρησιμοποιούνται ίδιες μέθοδοι με το Αμπού Γκράιμπ. Οι κρατούμενοι είναι γυμνοί για να εξευτελίζονται, φωτογραφίζονται και τους στερούν τον ύπνο. Αλλά ο πραγματικός εφιάλτης είναι η απομόνωση, ο φόβος ότι κανείς δεν ξέρει τίποτα γι' αυτούς. Τόσο μυστική κρατείται η τοποθεσία, που δικαστήριο απαγόρευσε σε Ισραηλινό βουλευτή να την επισκεφθεί. Οι κρατούμενοι οδηγούνται εκεί με δεμένα τα μάτια. Δεν ξέρουν πού βρίσκονται. Τους λένε ότι είναι σε άλλη χώρα. Έχουν μονίμως καλυμμένο το κεφάλι εκτός αν είναι στο κελί τους. Το περιοδικό δημοσιεύει μαρτυρίες Παλαιστινίων που χαρακτηρίζουν ξενοδοχείο πέντε αστέρων άλλες φυλακές των Ισραηλινών από τις οποίες πέρασαν, έναντι του «1391». Ο Μουσταφά Ντιρανί απήχθη από Ισραηλινούς καταδρομείς το 1994 από το σπίτι του στο Λίβανο. Οδηγήθηκε κατευθείαν στο «1391». Κατήγγειλε ότι τον βίασε στρατιώτης τις πρώτες ημέρες και ότι τον σοδόμισε ανακριτής με το όνομα Τζορτζ. Στελέχη της ισραηλινής οργάνωσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων Χα Μόκεντ εκτιμούν ότι ο Τζορτζ απομακρύνθηκε για να αποφευχθούν αποκαλύψεις. Ο Τζορτζ διαψεύδει την κατηγορία. Την εφηύρε, λέει, ο Ντιρανί για να αποφύγει κυρώσεις από συμπατριώτες του επειδή ομολόγησε. Άλλοι κρατούμενοι παραδέχονται ότι δεν τους χτύπησαν αλλά η ψυχολογική καταπίεση ήταν τόσο μεγάλη που έφτασαν στο χείλος της κατάρρευσης. Ο Γιδεόν Εζρά, πρώην υπαρχηγός της ισραηλινής υπηρεσίας ασφαλείας Σαμπάκ, λέει ότι η ψυχολογική πίεση είναι από τα πιο αποτελεσματικά εργαλεία των ανακριτών στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Ο Ντιρανί (έχει υποβάλει αγωγές) δηλώνει: «Είναι το ίδιο στιλ σαν το Αμπού Γκράιμπ. Εκμεταλλεύονται ότι Άραβες και Μουσουλμάνοι είναι πολιτιστικώς συντηρητικοί». Ο ίδιος έμεινε εκεί 8 χρόνια και ποτέ δεν δικάστηκε. Επί ημέρες, λέει, τον ανέκριναν γυμνό και τον φωτογράφιζαν. Ημέρες μετά τη δημοσίευση της έρευνας του Κρόιζερ, τηλεφώνησε στην εφημερίδα λογοκριτής του ισραηλινού στρατού και ρώτησε γιατί δεν υπεβλήθη το άρθρο για εξέταση (Σ.σ. οπότε τι σημασία έχουν οι διαψεύσεις;).

Οἱ Ἑβραῖοι εἰς ὁλόκληρον τήν ἱστορίαν των οὐδέποτε ἐπολέμησαν ὡς Ἔθνος. Κάπου-κάπου ἐπετίθεντο, εἰς μικράς φρουράς τῶν κατακτητῶν των, ἔσφαζαν τούς αἰχμαλώτους καί μετά ἡττῶντο, ἀπό τούς ἐπερχομένους κυριευτάς των καί συντόμως ἐγένοντο πάλιν δοῦλοι. Τώρα δολοφονοῦν ἀτομικῶς καί μαζικῶς τούς Παλαιστινίους, διότι οἱ Παλαιστίνιοι δέν ἔχουν πολεμικήν ἀεροπορίαν, οὔτε πυροβολικόν, οὔτε πυραύλους, οὔτε ἅρματα, οὔτε ἑλικόπτερα μάχης κτλ. Πολεμοῦν μέ τήν ψυχήν των καί διαθέτουν μόνον πέτρας.

Παρ' ὅλα αὐτά οἱ πάνοπλοι Ἑβραῖοι δέν κατώρθωσαν νά ἐπιβάλουν τήν εἰρήνην τους καί νά ὑποτάξουν τόν Παλαιστινιακόν Λαόν, πού παρά τήν προπαγάνδα ἐκέρδισε τόν πόλεμον τῶν ἐντυπώσεων κι ἔχει τήν συμπάθειαν τοῦ κόσμου. Ἐνῷ διά τούς Ἑβραίους οὐδείς ἄνθρωπος λέγει ἕναν καλόν λόγον. Στήν Παλαιστίνην οἱ Ἑβραῖοι δεικνύουν τό ἀληθές πρόσωπόν των.

Μετά τήν σφαγήν πού ὑπέστησαν καί ὑφίστανται οἱ ἄοπλοι καί ἄμαχοι Παλαιστίνιοι αἱ Ἀραβικαί χῶραι προσέφυγον στό Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ, πού ἐξεπόνησε ἕνα σχέδιο ψηφίσματος ἀμέσου καταπαύσεως τῶν Ἰσραηλινῶν ἐπιθέσεων. Τήν 5ην Ὀκτωβρίου 2004 διεξήχθη ψηφοφορία. 11 μέλη ἀπό τά 15 τοῦ Συμβουλίου ἐνέκριναν τό ψήφισμα. Ἡ Γερμανία, ἡ Βρεταννία καί ἡ Ρουμανία ἀπεῖχαν. Αἱ ΗΠΑ ἤσκησαν τό δικαίωμα ἀρνησικυρίας (VETO) κι ἔτσι ἀπετράπη ἡ ψήφισις, μέ ἀποτέλεσμα πάλιν τό Συμβούλιον νά μή καταδικάσῃ τήν αἱματοχυσίαν καί νά μή λάβῃ μέτρα ἐναντίον τῶν αἱματηρῶν πράξεων βίας. Πραγματικῶς αἱ ΗΠΑ μέ τήν στάσιν τοῦ Ἑβραιοπλήκτου Ὑπουργείου των ἐπί τῶν ἐξωτερικῶν ἐσύρθησαν, ἀπό τό Ἰσραήλ. Στήν περίπτωσιν αὐτήν ἡ Ἀγγλία -παραδόξως- κατεδίκασε διά τοῦ ὑπουργοῦ ἐπί τῶν ἐξωτερικῶν της Τζάκ Στρό **«τάς ἐπιθέσεις τῶν Ἰσραηλινῶν πού προκαλοῦν θανάτους ἀμάχων»**! καί κατήγγειλε ὅτι:

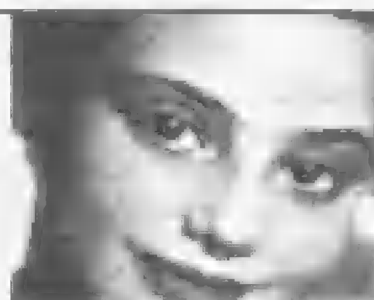
> «Το επίπεδο της βίας και ο αριθμός των νεκρών, στον οποίο περιλαμβάνονται παιδιά, την εβδομάδα που πέρασε στη Λωρίδα της Γάζας, μου προκαλούν μεγάλη ανησυχία».
>
> *(«Χώρα», 5-10-2004)*

Στό «Ἑβραϊκό Μουσεῖο τῆς Ἑλλάδος» (Νίκης 29, Σύνταγμα)

Τι έφτιαιγαν τα παιδιά;

Μωρίς - Maurice

Ροζίνα - Rosina

Λίλιαν - Lilian

Αλέξανδρος - Alexandros

Παύλος - Pavlos

Ρένα - Reina

Μωϋσής - Moissis

Σάμπης - Sabi

ἔγινε μία ἔκθεσις φωτογραφιῶν παιδιῶν τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος, πού ἀπεκρύβησαν ἀπό Ἕλληνας στήν κατοχή καί διεσώθησαν. Στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» (29-9-2003) παρατίθενται φωτογραφίαι μερικῶν ἀπό αὐτά τά παιδιά καί τό δημοσίευμα ἔχει τόν τίτλον «Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;» Ἐμεῖς ἀπέναντι τῶν διασωθέντων ἑβραιοπαίδων (ἀληθῆ ἤ ὄχι) βάζομεν τάς φωτογραφίας τῶν νεκρῶν (ὁπωσδήποτε ἀληθῆ) παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι καί κραυγάζομεν πρός τούς ἑβραιοσιωνιστάς. «ΤΙ ΕΦΤΑΙΓΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;» Τό Ἑβραϊκό μουσεῖο μήπως θά μᾶς ἀπαντήση; Φυσικά ὄχι. Ὡστόσον εἶναι βαρεῖα ἡ ἠθική εὐθύνη ὅσων ἐπισκέπτονται τό Ἑβραϊκό μουσεῖο καί κλαψολογοῦν βλέποντες τά ἐκθέματα, φωτογραφίας κ.λπ. πού εἶναι ὡς ἐπί τό πλεῖστον κίβδηλα, ψεύτικα. Ἐνῶ ἡ φρικτή ἀλήθεια εὑρίσκεται στά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, τά ὁποῖα ἀκόμη δέν στεγάζει κάποιο μουσεῖο. Θά σᾶς παραθέσω φωτογραφίας παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού τά ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι, πού δέν ἐπέζησαν, ὅπως τά ἑβραιόπουλα, ἀλλά οἱ γονεῖς τους τά μεταφέρουν νεκρά, ἀπό τάς σφαίρας τῶν ἐγκληματιῶν Ἑβραίων. Θά θέσω καί ἐγώ

τό ἐρώτημα; «ΤΙ ΕΦΤΑΙΓΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;» Ἐλπίζω ἀφοῦ ἰδῆτε τάς φωτογραφίας-στοιχεῖα νά μήν ξαναλυπηθῆτε Ἑβραίους, διά συμφοράς πού πραγματικῶς δέν ὑπέστησαν. Στήν Ἑβραϊκή προπαγανδιστική φαντασίωσι ἀντιπαραθέτω τήν Παλαιστινιακή πραγματικότητα, πού οἱ Ἑβραιοπράκτορες τηλεπαρουσιασταί ἀποσιωποῦν.

Τραγωδία.
Ὁ Παλαιστίνιος πατέρας,
οδύρεται πάνω
στό δολοφονημένο παιδί του.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Ο Παλαιστίνιος πατήρ φιλεί
τό νεκρό παιδί του,
πού τό ἐσκότωσαν οἱ Ἑβραῖοι.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Ὀνομάζεται Ἰγιάντ Σαάτ.
Εἶναι 13 χρονῶν.
Τόν ἐπυροβόλησαν καί
τόν ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Ναί. Καί βρέφη ἀκόμη ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι. Πῶς ἀνέχεται ἡ διεθνής κοινωνία τέτοιους ἐγκληματίας; ***Τί ἔφταιγε τό παιδί;***

Τό ἀγγελούδι τῆς φωτογραφίας εἶναι 6 χρονῶν. Οἱ Ἑβραῖοι τό ἐδολοφόνησαν στην Ράφα. Θά ἀφήση ὁ Θεός ἀτιμωρήτους τούς δολοφόνους; ***Τί ἔφταιγε τό παιδί;***

Ὀνομάζεται Ἰμάν Χάτζου. Εἶναι 4 μηνῶν. Τὴν 7ην Μαΐου 2001 τὸν ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι. ***Τί ἔφταιγε τὸ παιδί;***

Ἄλλο ἕνα παιδάκι, ἀπὸ τὰς χιλιάδας (!) ποὺ ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι, ὅπως ἀκριβῶς τοὺς ἐπιτάσσει ὁ Ἰεχωβᾶ στὸ «θεόπνευστον» βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. ***Τί ἔφταιγε τὸ παιδί;***

Ὀνομάζεται Χαμζά Ὀμπεΐντ
καί εἶναι 14 χρονῶν.
Τόν ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι.
Μέσα ἀπό τό νεκρό βλέμμα του
στέλλεται ἡ θεία κατάρα
στούς ἀπογόνους τοῦ Κάϊν.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Ἄλλο ἕνα μικρό θῦμα
τῶν δολοφόνων Ἑβραίων.
Ὀνομάζεται Ἄχμεντ Ἀμπού Σελήμ.
Εἶναι 19 χρονῶν.
Τόν ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι.
Στήν αἱματοβαμμένη
φανέλα του γράφει:
«Δέν θά παραδοθοῦμε ποτέ.
Δέν θά ξεχάσουμε ποτέ!»
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

«Κατόρθωμα Ἰσραηλινῶν» ἔχει τίτλον τό σχόλιον τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» (18-8-2001) πού περιγράφει πῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐπυροβόλησαν καί ἐσκότωσαν τό παιδάκι «στά σκαλιά τοῦ σπιτιοῦ του ἐνῶ ἔτρωγε τό κολατσιό του...». Τέτοιοι ἐγκληματίαι εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, διότι ἔτσι τούς διδάσκει ἡ θρησκεία τους, πού τούς παροτρύνει νά δολοφονοῦν τά παιδιά τῶν ἄλλων Ἐθνῶν. Μέ φωτογραφίας-στοιχεῖα ἔχετε ὑποχρέωσι νά χαρακτηρίσετε τούς Ἑβραίους, πού συστηματικῶς δολοφονοῦν παιδάκια.

Θά ἰδῆτε τήν φωτογραφία μέ τό Ἑβραιόπουλο πού τάχα τό ἀπειλεῖ κάποιος Γερμανός Στρατιώτης καί σηκώνει τά χέρια του. Ἡ φωτογραφία αὐτή, ὅπως ἀναφέρω στό βιβλίο, ἐγύρισε ὁλόκληρο τόν κόσμο. Τελικῶς τό Ἑβραιόπουλο ζῆ στήν Ν. Ὑόρκη καί δίδει συνεντεύξεις ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων. Τό Παλαιστινόπουλο πού βλέπετε δολοφονημένο στήν φωτογραφία θά παραμείνη στήν ἀφάνεια, διότι οἱ Παλαιστίνιοι δέν διαθέτουν ΜΜΕ. Συγκρίνατε τάς δύο φωτογραφίας καί λάβετε ἐπί τέλους θέσιν: «Πόσον ἀκόμη θά ἀνέχεσθε τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα καί τούς ἰδίους τούς Ἑβραίους δολοφόνους;»! ***Τί ἔφταιγε τό παιδί;***

*«Στα λόγια το Τελ Αβίβ
δηλώνει άρση κυρώσεων,
στην πράξη οι σφαίρες του
τερματίζουν ζωές.
Όπως αυτού
του 12χρονου,
που πυροβολήθηκε
στο κεφάλι.»*
Τί έφταιγε το παιδί;

«Ελευθεροτυπία», 25-4-2001

Τό κοριτσάκι τῆς φωτογραφίας ὀνομάζεται Ριχάμ Ναμπίλ.
Εἶναι 12 χρονῶν.
Τό ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι στήν Τζενίν μέσα στό σχολεῖο του.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

13χρονος σκοτώθηκε από Ισραηλινούς στη Ναμπλούς

«Ένα 13χρονο αγόρι σκοτώθηκε και 25 τραυματίστηκαν,
πολλοί εκ των οποίων ήταν μαθητές,
όταν τα ισραηλινά στρατεύματα άνοιξαν πυρ
εναντίον νεαρών που έριχναν πέτρες στη Ναμπλούς».
Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

*(«**Χώρα**», 24-7-02)*

«Το πτώμα του οκτάχρονου Χασάν Γιουνίς, ενός εκ των τριών παιδιών (12 και 15 ετών τα δύο άλλα) που σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά στον προσφυγικό καταυλισμό Μπουρέιτζ».
Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

(«Ελευθεροτυπία» 8-3-04)

«10 παιδιά νεκρά. 50 τραυματισμένα. Σε σφαγείο μετέτρεψαν οι Ισραηλινοί το κέντρο της Ράφα...»
Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

(«Ελευθεροτυπία», 20-5-04)

ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΙΑ: Ρουκέτες Ισραηλινών σε άμαχους Παλαιστίνιους.

*«**Ελευθεροτυπία**», 20-5-04*

*«Δεκάδες θύματα, ανάμεσά τους πολλά παιδιά και γκρεμισμένα σπίτια αφήνει πίσω του ο Ισραηλινός στρατός. Οι φωτογραφίες από τις επιθέσεις στον καταυλισμό της Ράφα». **Τί έφταιγαν τά παιδιά;***

*(«**Καθημερινή**», 23-5-04)*

«Παρά τη διεθνή κατακραυγή για τον θάνατο δέκα Παλαιστινίων διαδηλωτών και τον τραυματισμό δεκάδων, στην πλειονότητά τους παιδιά, το Ισραήλ ενέτεινε χθες τις επιχειρήσεις του στη Ράφα.

Οκτώ Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν και τουλάχιστον δέκα ακόμη σπίτια κατεδαφίστηκαν.

Ακόμη και οι ΗΠΑ απέφυγαν να ασκήσουν αυτήν τη φορά βέτο στην καταδικαστική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας». **Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;**

(«Χώρα», 24-7-2002)

Οἱ Ἑβραῖοι δολοφόνοι ἐπυροβόλησαν τό παιδάκι στό κεφάλι.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Κάποιος κάποτε θά ἐκδικηθεῖ τούς παιδοκτόνους Ἑβραίους. Αὐτά τά καθάρματα θά πληρώσουν αὐτήν τήν φορά γιά πάντα.

Δύο ἀγόρια 8 καί 12 ἐτῶν δολοφονημένα ἀπό τούς Ἑβραίους.
Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

(«Ἐλευθεροτυπία», 10-10-03)

Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

«Τα δυό παιδιά ανέβηκαν στην ταράτσα του σπιτιού τους στη Ράφα,
να μαζέψουν τα απλωμένα ρούχα.
Οι Ισραηλινοί τα πυροβόλησαν από τη διπλανή στέγη».

(«Ελευθεροτυπία», 20-5-04)

Οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἐδολοφόνησαν αὐτά τά δύο παιδιά. Συνειδητοποιήσατέ το διά καλά: οἱ ἑβραιοσιωνισταί εἶναι δολοφόνοι. ***Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;***

Ὁ μαθητής Σάμι, μόλις 11 χρονῶν. Οἱ Ἑβραῖοι τόν ἐπυροβόλησαν στό κεφάλι. Ἀπό τόν ὦμο του κρέμεται ἀκόμη ἡ σχολική τσάντα.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

«Με το Κοράνι πάνω στο άψυχο κορμί του, ο εφτάχρονος Χάλεντ Γουαλγουίλ, έτοιμος για το τελευταίο του ταξίδι. Η ηλικία του δεν εμπόδισε τις ισραηλινές σφαίρες».

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 29-3-04)*

Οἱ διάφοροι Δημητράδες, Κουνελάκηδες, Ἀνδρικόπουλοι, Μπίστηδες, Δήμου, Δαμανάκηδες («Εἶμαι Ἑβραία»!) καλοῦνται νά μᾶς ἐξηγήσουν τήν μαζική δολοφονία τῶν παιδιῶν πού διαπράττουν οἱ κτηνώδεις Ἑβραῖοι. Παιδάκι 7 χρονῶν καί τό ἐσκότωσαν! ***Τί ἔφταιγε τό παιδί;***

«Μοχάμεντ Ναέμ Αλαράχ. Ισραηλινοί στρατιώτες σκότωσαν τον εξάχρονο Παλαιστίνιο».

(«Νέα» 22-12-03)

6 χρονῶν παιδάκι καί τό ἐσκότωσαν. Μά τί κτήνη εἶναι αὐτοί οἱ Ἑβραιοσιωνισταί;

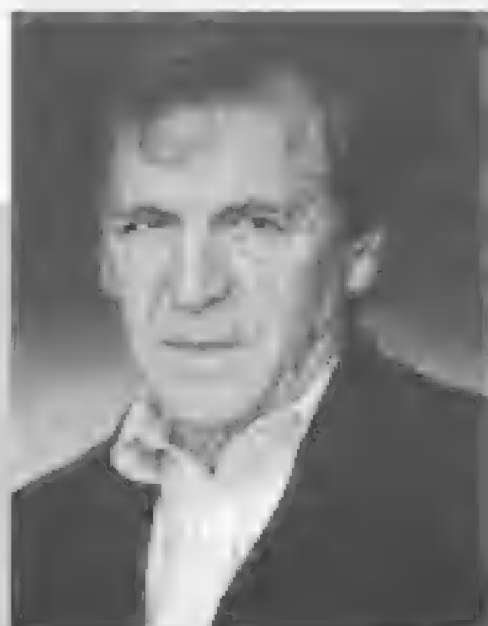
Κτηνώδης συμπεριφορά τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ Ἰσραήλ. Ἀφοῦ ἐτσάκισαν τόν Παλαιστίνιον, τόν σέρνουν, σάν ζῶο, διά νά τόν πετάξουν κάπου.

Παλαιστίνιος νεαρός ἥρως. Ἐθυσιάσθη διά τήν πατρίδα του, τήν ἔνδοξον Παλαιστίνην.

ΟΙ ΥΠΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ!
Ἡ φωτογραφία αὐτή ἐδημοσιεύθη στό «Βῆμα» 24-2-2202
μέ τό σχόλιον, ὅτι: «Ισραηλινοί στρατιῶτες ποζάρουν... γελαστοί
για μια αναμνηστική φωτογραφία πάνω από το πτῶμα Παλαιστινίου...»,
Δηλαδή, ἀφοῦ σκότωσαν τόν Παλαιστίνιο «ποζάρουν γελαστοί»
δι᾽ ἀναμνηστικήν φωτογραφία πάνω ἀπό τό πτῶμα του. Ἐρώτησις:
Αὐτή ἡ ἑβραϊκή συμπεριφορά εἶναι κτηνωδία ἤ ὄχι;

Ὁ σκηνοθέτης Κώστας Γαβρᾶς ἑτοιμάζει
ταινία γιά τά ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν
κατά τῶν Ἑβραίων, πρό 60 ἐτῶν.
Ὁ κύριος αὐτός δέν βλέπει τά ἐγκλήματα,
πού διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον
τῶν Παλαιστινίων; Δέν τά βλέπει;

«Τα δάκρυα. Η αδελφή του 13χρονου Ισλάμ θρηνεί πάνω από τη σορό του. Άλλοι τρεις Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν χθες στη Δυτική Όχθη».
(*«Νέα»*, 21-5-04)

Παιδί 13 χρονῶν καί τό ἐσκότωσαν, ὅπως τά περισσότερα παιδιά μέ σφαῖρα στό κεφάλι. ***Τί ἔφταιγε τό παιδί;***

Χιλιάδες παιδάκια ἐδολοφονήθησαν. Διά τούς μεγάλους ἴσως μπορεῖ κάποιος νά δικαιολογήσει τά ἀδικαιολόγητα. Διά τά παιδάκια ὅμως;
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

Οι δολοφόνοι παιδιών
δεν ἀποτελοῦν στρατό.
Εἶναι εγκληματίαι.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

(«Χώρα», 3-5-03)

Ἀπό ἐδῶ ἐπέρασαν
τά κτήνη
τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ
πού ἐδολοφόνησαν
ἀόπλους ἀνθρώπους
καί κυρίως παιδιά.
Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

Η μικρή Παλαιστίνια κρατάει στα χέρια της τον χτυπημένο από ισραηλινή οβίδα έξι μηνών αδελφό της. Η οικογένειά της κοιμόταν όταν έγινε η επέλαση στον καταυλισμό της Τζαμπαλίγια. Σκοτώθηκαν ο πατέρας της και ο μεγάλος αδελφός της.

Στὴν φωτογραφία βλέπετε ἕναν «τρομοκράτη» τῆς Χαμάς, τὸν ὁποῖον οἱ γενναῖοι Ἰσραηλινοὶ ἐτραυμάτισαν μὲ τὰ μαχητικά τους ἀεροσκάφη, μέσα στὸ σχολεῖον του. Ἐὰν ἐβομβαρδίζετο ἕνα ἑβραϊκὸ σχολεῖο, τότε θὰ ἐσείετο τὸ σύμπαν, ἀπὸ τὰ μεγάφωνα τῆς ἰουδαϊκῆς προπαγάνδας.

«Το τραγούδι του νεκρού αδελφού» από τον 11χρονο Παλαιστίνιο στην Τζαμπαλίγια.

*Ο μικρούλης Παλαιστίνιος τραυματίστηκε όταν τα ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη έπληξαν στη Λωρίδα της Γάζας, τραυματίζοντας 17 ανθρώπους. Η αιτιολογία; Το σχολείο συνδέεται με τη Χαμάς... (**«Ελευθεροτυπία»**, 26-9-2005)*

«Διηγήθητε πρὸς τὰ τέκνα σας περὶ τούτου, καὶ τὰ τέκνα σας πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν πρὸς ἄλλην γενεάν.

Προφήτης Ἰωὴλ (Α 3)

Τα παιδιά, ρε καθάρματα!

ΠΟΣΕΣ τέτοιες φωτογραφίες θα πρέπει να «κυκλοφορήσουν» από τα διεθνή φωτοειδησεογραφικά πρακτορεία έως ότου σταματήσει αυτό το κακό; Εμείς που είμαστε μακριά, έξω από το να φωνάζουμε, τι άλλο μας μένει; Τί άλλο μπορούμε; Δημοσιεύω τις φωτογραφίες για να τις δει ποιός; Η ισραηλινή πρεσβεία θα δυσαρεστηθεί, η παλαιστινιακή αντιπροσωπεία εδώ θα πει «μπράβο». Χθες που δημοσίευσα ή αύριο, που θα δημοσιεύσω φωτογραφίες άλλων νεκρών παιδιών, που θα σκοτώσουν οι Παλαιστίνιοι κομμάντος, οι αντιδράσεις θά'ναι αντίστροφες: «Μπράβο» απ' αυτούς που βρίζανε χθές, ανάθεμα από κείνους που έλεγαν «εύγε». Αδιαφορώ.

ΔΕΝ υπάρχει επιχείρημα μπροστά στο άψυχο σώμα ενός μικρού παιδιού, όποια «ταυτότητα» κι αν φέρει. Ένας άνθρωπος πολιτισμένος, δεν μπορεί να μη θυμώνει και, κάποια στιγμή να μην αντιδρά μ' όλην αυτήν την βαρβαρότητα. Η πολιτική αντιπαράθεση, όσο περίπλοκη κι αν είναι σε περιπτώσεις σαν και αυτήν της Μέσης Ανατολής είναι ανέφικτη και αστεία όταν θα καθήσουν στο ίδιο τραπέζι άνθρωποι που είναι ηθικοί αυτουργοί όλων ετούτων των εγκλημάτων. Δεν μπορεί, δηλαδή, να δολοφονούνται αθώοι άνθρωποι, μικρά παιδιά και την επομένη στιγμή, σε κάποιο σαλόνι πολυτελούς ξενοδοχείου, οπουδήποτε, πολιτικοί ηγέτες να κάθονται για να συζητήσουν για την... ειρήνη. Είναι γελοίο. Πρέπει πρώτα, να πλύνουν τα χέρια τους. Τουλάχιστον. *(«Ελευθεροτυπία», 24-7-02)*

Όταν ὁ μετριοπαθής κ. Χρῆστος Μιχαηλίδης χαρακτηρίζει τούς δολοφόνους Ἑβραίους «καθάρματα» ἐγώ τί νά προσθέσω;

Ο ΤΥΠΟΣ *των ήλων*

Επιμέλεια: Γιάννης Τριάντης

Κι ούτε μια (διά)δήλωση για τα εγκλήματα...

Πού είναι όλοι αυτοί; Πού λουφάζουν; Γιατί σφυρίζουν αδιάφοροι μπροστά στην ειδεχθή συμπεριφορά του Ισραήλ; πού είναι η Δαμανάκη, ο Μπίστης, ο Τζαννετάκος, **ο Δημητράς, ο Δήμου, ο Ανδριανόπουλος**, ο Γ. Παπανδρέου, οι ιστορικοί του Παντείου και περιχώρων, οι ευαίσθητοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το «Δίκτυο», οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (με εξαίρεση τη «Διεθνή Αμνηστία»); Τί άλλο πρέπει να γίνει σ' αυτόν τον **αιχμηρό, ματωμένο τόπο;** Προτού αρχίσουν τις στρογγυλεμένες, γενικόλογες δηλώσεις, ας διαβάσουν με προσοχή τι λέει ο Νόρμαν Γκ. Φιλκενστάιν, συγγραφέας του βιβλίου «Εικόνα και πραγματικότητα της ισραηλο-παλαιστινιακής διαμάχης» (εκδόσεις του «*Εικοστού Πρώτου*»). Α! **Ο συγγραφέας είναι Εβραίος, καλοί μου.** Οι γονείς του έζησαν τη φρίκη των ναζιστικών στρατοπέδων και επέζησαν. Γράφει, λοιπόν: «Για την καταστολή της παλαιστινιακής αντίστασης, ένας ανώτερος Ισραηλινός αξιωματικός συμβούλευσε στις αρχές του 2002 τον στρατό **να «αναλύσει και να πάρει μαθήματα** (...) από τον τρόπο με τον οποίο ο γερμανικός στρατός είχε πολεμήσει στα γκέτο της Βαρσοβίας. Κρίνοντας από το ισραηλινό μακελειό στη Δυτική Όχθη, που κορυφώθηκε με την επιχείρηση «Αμυντική Ασπίδα» (...) φαίνεται ότι ο ισραηλινός στρατός ακολούθησε τη συμβουλή του αξιωματικού»... **Στη συνέχεια ο Φιλκενστάιν** παραθέτει πράξεις βίας και ασύλληπτες ωμότητες. Συγκεκριμένα: «Πυρά κατά παλαιστινιακών ασθενοφόρων και νοσηλευτικού προσωπικού, πυρά κατά δημοσιογράφων, δολοφονίες μικρών Παλαιστινίων «για διασκέδαση» **(Chris Hedges, New York Times, πρώην επικεφαλής του γραφείου στο Κάιρο)**, κράτηση σε χώρους συγκέντρωσης, δέσιμο με χειροπέδες και δέσιμο των ματιών Παλαιστινίων ανδρών δεκαπέντε έως πενήντα ετών, εγχάραξη αριθμών στους καρπούς τους, χωρίς διακρίσεις, **βασανιστήρια Παλαιστίνιων κρατουμένων**, άρνηση παροχής τροφίμων, ύδρευσης, ηλεκτρισμού, ιατρικής περίθαλψης και ταφής στον παλαιστινιακό άμαχο πληθυσμό, γενικευμένες αεροπορικές επιδρομές, συστηματική χρήση Παλαιστινίων αμάχων σαν ανθρώπινες ασπίδες, ισοπέδωση παλαιστινιακών κατοικιών μαζί με τους κατοίκους τους». ••• Η Αμίρα Χας (εδώ, στο «Επωνύμως») είναι επίσης Εβραία. Όπως και ο

Φίλκενστάιν. Όπως και οι συντάκτες της *«Χααρέτζ»*, που δεν χαρίζονται στην αγριότητα... Εβραίος επίσης τυγχάνει και ο ακαδημαϊκός Uriel Tal. Θυμηθείτε τον, όταν θα βγουν από τις γωνιές τους και θα καταγγέλλουν τον αντισημιτισμό **κάποιοι σεσημασμένοι του τόπου μας**. Είπε ο Tal: «Οι οιμωγές περί αντισημιτισμού (...) χρησιμεύουν για να συγκαλύψουν το γεγονός ότι ένα κάτι εξευτελίζεται στα μάτια του κόσμου, αυτό είναι η εικόνα του Ισραήλ και όχι του Εβραϊσμού. Οι κατηγορίες περί αντισημιτισμού επιδιώκουν απλώς να ξεσηκώσουν τον κόσμο του Ισραήλ, **να ενσταλάξουν το μίσος και τον φανατισμό**, να καλλιεργήσουν παρανοϊκές ψυχώσεις, λες κι όλος ο κόσμος μας καταδιώκει και ότι όλοι οι λαοί του κόσμου είναι μολυσμένοι, ενώ μόνο εμείς είμαστε άσπιλοι και αμόλυντοι»...

(«Ελευθεροτυπία», 20-5-2004)

Ἡ ὑπόθεσις Φινκελστάϊν ἔχει καί συνέχεια. Τήν 3ην Δεκεμβρίου 2004 ὁ ἐκδότης Ἐρίκ Χαζάν, ἐδικάσθη ἐπειδή μετέφρασε καί ἐξέδωσε τό βιβλίον τοῦ Νόρμαν Φινκελστάϊν «Ἡ βιομηχανία τοῦ Ὁλοκαυτώματος». Σχετικῶς τά *«Νέα»* (9-1-2005) δημοσιεύουν:

«Εβραίος και γιος επιζώντων του γκέτο της Βαρσοβίας, και των στρατοπέδων συγκέντρωσης, ο Φινκελστάιν καταγγέλλει στο βιβλίο αυτό την εκμετάλλευση της τραγωδίας του Εβραϊκού λαού από ορισμένους ομοεθνείς του για υλικά ή πολιτικά οφέλη. Οι κατηγορίες για αντισημιτισμό που διατυπώθηκαν εναντίον του Φινκελστάιν, τόνισε ο Χαζάν στο δικαστήριο, συνιστούν απόπειρα λογοκρισίας και εκφοβισμού».

Τό ἀξιόλογον εἶναι ὅτι στή δίκη τοῦ Χαζάν κατέθεσαν ὑπέρ αὐτοῦ πέντε ἐπιφανεῖς Ἑβραῖοι οἱ:

«Η Εντέ υπογραμμίζει στο άρθρο της πως την ίδια θέση υποστήριξαν, καταθέτοντας υπέρ του Χαζάν, πέντε Εβραίοι διανοούμενοι -ο Αμνόν Ραζ-Κρακότζκιν, Ισραηλινός, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Μπεν Γκουριόν· ο Γκιλ Ανιτζάρ, Ισραηλινός, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια· ο Ρονύ Μπρωμάν, καθηγητής Πολιτικών ►

Επιστημών στο Παρίσι· η Μισέλ Σιμπονί, καθηγήτρια Φιλολογίας, πρόεδρος της Γαλλο-Εβραϊκής Ένωσης για την Ειρήνη· και ο Μαρσέλ-Φρανσίς Καν, καθηγητής Ιατρικής, αντάρτης στην κατοχή, στρατευμένος υπέρ του FLN στον πόλεμο για την ανεξαρτησία της Αλγερίας, υποστηρικτής στη συνέχεια των δικαιωμάτων του παλαιστινιακού λαού». (ένθ. ανωτ.).

ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ ζητούν διεθνή επιτροπή έρευνας

Εκατόμβες

ατάφων στους δρόμους

Οι υποψίες βγήκαν αληθινές. Ο Πάουελ επέδειξε «κατανόηση» στην πολιτική Σαρόν, ενώ αξιωματούχος στην Ουάσιγκτον δήλωσε ότι είναι η τελευταία ευκαιρία για τον Αραφάτ να αποκηρύξει στα... αραβικά τις επιθέσεις αυτοκτονίας και την τρομοκρατία.

Εκατοντάδες οι νεκροί στην Τζενίν, ομολόγησε ανώτερος αξιωματικός του Ισραήλ, ενώ οι Παλαιστίνιοι ζητούν διεθνή επιτροπή έρευνας.

Ο Ανάν δήλωσε ότι πρέπει να αποσταλεί αμέσως διεθνή δύναμη.

(«Ελευθεροτυπία», 13-4-02)

Ομαδικοί τάφοι!

Εικόνες φρίκης στον καταυλισμό της Τζενίν

(«Νέα» 15-4-02)

Από την
επίθεση βρήκαν
τραγικό θάνατο
οκτώ παιδιά

Τί ἔφταιγαν τά παιδιά;

(«Χώρα», 24-7-02)

Ὁ Παλαιστίνιος τῆς φωτογραφίας εἶναι γεμάτος ἀπό τό αἷμα τοῦ δωδεκάχρονου υἱοῦ του, πού ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι.
Τί ἔφταιγε τό παιδί;

«Οι στρατιώτες περικύκλωσαν ένα κτίριο και ζήτησαν από τους ενοίκους να το εκκενώσουν. Πρόβαλαν πέντε άνθρωποι, όλοι τους άοπλοι. Οδηγήθηκαν σε ένα σοκάκι και εκτελέστηκαν. Μία από τις δεκάδες μαρτυρίες που έχει συλλέξει η Διεθνής Αμνηστία σχετικά με τη δράση των ισραηλινών δυνάμεων στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν».

(«Νέα», 18-4-2000)

«Την ίδια στιγμή, η καθημερινή πραγματικότητα στη Μέση Ανατολή φανέρωνε την αδυσώπητη όψη της.

Έτσι, κατόπιν προσπαθειών που κατέβαλαν οι γιατροί, ένα υγιέστατο κοριτσάκι γέννησε χθες η 20χρονη Παλαιστίνια, η οποία τραυματίστηκε σε οδόφραγμα του ισραηλινού στρατού έξω από τη Ναμπλούς, από τα πυρά ισραηλινών στρατιωτών.

Οι στρατιώτες πυροβόλησαν εναντίον του αυτοκινήτου με το οποίο η νεαρή γυναίκα μεταφερόταν στο μαιευτήριο. Από τα ισραηλινά πυρά σκοτώθηκαν ο σύζυγός της και ο πεθερός της.

Η 20χρονη Χάγεκ και αυτοί που τη συνόδευαν δέχτηκαν τα ισραηλινά πυρά στο ίδιο οδόφραγμα που μια ημέρα νωρίτερα μια άλλη έγκυος, που προσπαθούσε να φτάσει εγκαίρως στο μαιευτήριο, σκοτώθηκε».

(«Νέα», 26-2-02)

«Και τώρα με ευκολία μπορείς να ανακράξεις, Σαρόν: **«νενίκησά σε Ναζισμέ!»**

Ράφα 18.5.2004. Μετά τους 20 νεκρούς τη μιαν ημέρα, άλλοι 9 την επομένη ακολούθησαν. Κι ώσπου να γίνει βράδυ έγιναν 22. Και τη μεθεπομένη με άλλους 10 ακόμα ξημέρωσε κι ώσπου νάρθει το μεσημέρι άλλοι 20 πήραν κατάπληκτοι κι αχνοί τον δρόμο με τους ασφόδελους. Ύστερα τα **φάξ έπαψαν να χτυπούν.** Έφριξαν. Αρνούνται. Δεν μπορούν άλλο. **Αλλά**, οι ειδήσεις συνεχίζουν τη δουλειά τους. Και οι νεκροί καταφθάνουν. Φθάνουν με φωτογραφίες. Τους ακούω στο ραδιόφωνο. Έρχονται τα τηλεγραφήματα...»

ΣΤΑΘΗΣ Σ. («Νέα», 20-5-2004)

(«Ελευθεροτυπία», 9-10-02)

ΒΗΘΛΕΕΜ

Εγώ, ο ελεύθερος σκοπευτής

«Προχθές πυροβόλησαν δύο, τους είδα να πέφτουν και ύστερα να τους απομακρύνουν», λέει ο Ισραηλινός έφεδρος, που έχει στήσει καρτέρι απέναντι από τον Ναό της Γέννησης.

(«Νέα», 25-4-2002)

Ὁ ἑβραιοσιωνιστής δολοφονεῖ ἀόπλους καί τό καυχᾶται. Ἐπί τέλους θά μάθετε τούς Ἑβραίους; Ὥστε νά πάψετε νά κλαψολογῆτε μαζί τους, στά μνημόσυνα πού κάνουν;

Ὁ ἐγκληματίας «στρατιώτης» τοῦ Ἰσραὴλ προσεύχεται στὸν Ἰεχωβᾶ.
Εἶναι δολοφόνος μικρῶν παιδιῶν.
Αἱ φωτογραφίαι ποὺ παραθέτω σᾶς πείθουν περὶ αὐτοῦ.

Σπαραγμός πάνω από το άψυχο κορμί της 10χρονης Παλαιστίνιας.

(«Ελευθεροτυπία», 1-2-2005)

Τό κοριτσάκι τῆς φωτογραφίας ὀνομάζεται Νουράν Ντίμπ καί ἔπαιζε στό προαύλιο τοῦ σχολείου της, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι στρατιῶται τό ἐπυροβόλησαν στό κεφάλι καί τό ἐσκότωσαν. Ἐτραυμάτισαν ἐπίσης ἕνα ἄλλο κοριτσάκι 7 ἐτῶν. Τά παιδιά αὐτά τί ἔφταιγαν κύριοι Ἑβραῖοι;

Ἡ διαβρωτική διεθνής προπαγάνδα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ στρέφεται, κατά τῆς Ἑλληνικῆς ὑπεροχῆς, ἀπό προαιώνιο μῖσος καί διά τόν λόγον, ὅτι ὁ Ἑλληνισμός ὡς κοσμοθεωρία εἶναι ἀντίθετος, πρός τόν ἕρποντα χρηματοκρατικό Ἑβραϊσμό.

Ἡ ἱστορική ἀλήθεια διδάσκει, ὅτι ὁ Ἑλληνικός Λαός οὐδέποτε ἔδωσε σημασία στούς Ἑβραιοκτηνοτρόφους τῆς ἐρήμου, τούς ὁποίους ὅλοι οἱ ἱστορικοί ἀγνοοῦν καί **ὁ κόσμος τούς ἔμαθε μόνον καί μόνον, διότι ἐσταύρωσαν τόν Χριστόν.** Θά τό ξαναγράψω:

Οἱ Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν δοῦλοι τῶν Αἰγυπτίων, δοῦλοι τῶν Ἀσσυρίων, δοῦλοι τῶν Βαβυλωνίων, δοῦλοι τῶν Περσῶν, δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων, δοῦλοι τῶν Ρωμαίων, πάλιν δοῦλοι τῶν Βυζαντινῶν Ἑλλήνων, δοῦλοι τῶν Ἀράβων, δοῦλοι τῶν Τούρκων... Τί σχέσιν μποροῦν νά ἔχουν οἱ Ἕλληνες λαός, κυρίως, λαός αὐτοκρατορικός μέ ἐκείνους; Οὐδεμίαν.

Ἡ κατωτέρα Ἑβραϊκή φυλή ἀποκαλύπτει τήν βάρβαρον ψυχήν της, τώρα στήν Παλαιστίνη, ὅπου ἐδολοφόνησε καί δολοφονεῖ

χιλιάδες μικρά παιδιά. Οἱ πάνοπλοι Ἑβραῖοι στρατιῶται δολοφονοῦν τούς ἀόπλους Παλαιστινίους, ὑπό τήν ἀνοχήν τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.

Μία σύγκρισις Ἑβραίων-Ἑλλήνων στό θέμα τῆς διεθνοῦς ὀργανώσεως ἀποδεικνύει πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα. Μολονότι διεθνῶς πληθυσμιακῶς ὑπερέχομεν τῶν Ἑβραίων (εἴμεθα 93.000.0000! καί οἱ Ἑβραῖοι περί τά 20.000.000) μολονότι πολιτιστικῶς ὑπερέχομεν ἀσυγκρίτως, μολονότι εἴμεθα πλουσιώτεροι (ἰδίως στήν θάλασσα) μολονότι ἡ ἀνθρωπότης κινεῖται, δι Ἑλληνικῶν δημιουργημάτων π.χ. θέατρον, ἀθλητισμός, φιλοσοφία, γλυπτική κτλ. μολονότι ἐμεῖς δέν ἔχομεν ἕνα διεθνές κεντρικόν συμβούλιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δέν ἔχομεν ADL, δέν ἔχομεν ἔλεγχον, ἐπί ἀλλοδαπῶν πανεπιστημίων καί ΜΜΕ, δέν ἔχομεν παγκόσμιον ὀργάνωσιν, δέν ἔχομεν ἀρχεῖον φίλων καί ἐχθρῶν, δέν δίδομεν ἑνιαίας κατευθύνσεις, πρός τόν ἁπανταχοῦ Ἑλληνισμόν, δέν φροντίζομεν τήν ἐθνικήν μας προβολήν, δέν διεκδικοῦμε τά δικαιώματά μας, δέν τιμῶμεν τούς φιλέλληνας, δέν ἔχομεν μνημεῖα τῆς ἱστορίας μας, δέν, δέν, δέν. Ἀλλά διά νά πραγματοποιηθοῦν αὐτά χρειάζεται ἐθνικοθρησκευτική ἡγεσία. Μέ τήν φαυλοκρατία τῶν πολιτικάντηδων μή περιμένετε κάτι καλό.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν χάνουν εὐκαιρία νά τιμοῦν τούς νεκρούς των πραγματικούς ἤ φανταστικούς.

Στήν Ὀλυμπιάδα τῶν Ἀθηνῶν ἐτίμησαν τούς ἐννέα Ἑβραίους ἀθλητάς πού ἐσκοτώθησαν ἀπό Ἄραβας «τρομοκράτας» στό Μόναχο τήν 5ην Σεπτεμβρίου 1972, πρίν ἀπό 34 χρόνια. Στήν ἐκδήλωσι τιμῆς πού ἔγινε στήν πρεσβεία τοῦ Ἰσραήλ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων, τῆς κυβερνήσεως, ὁ Ἑβραῖος πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ Τόμας Μύλερ, ἡ δήμαρχος Ἀθηναίων, ὑπουργοί καί ὅλοι ὅσοι θεωροῦν χρήσιμο νά κολακεύουν τούς Ἑβραίους.

Βεβαίως οἱ ἀθληταί πού τό 1972 ἐφονεύθησαν δέν εἶχαν εὐθύνη διά τά ἐγκλήματα πού διέπραξαν οἱ ὁμόφυλοί τους εἰς βάρος τῶν Παλαιστινίων, τούς ὁποίους ἀδιακόπως δολοφονοῦν οἱ πάνοπλοι «στρατιῶται» τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ φόνος τῶν ἐννέα ἀθλητῶν ἦτο ἀντίποινον στήν δολοφονία ὄχι ἐννέα, ἀλλά χιλιάδων ἀθώων Παλαιστινίων γυναικῶν καί παιδιῶν, πού συνεχίζεται καί ἐπί τῶν ἡμερῶν μας.

Διότι «στά καλά καθούμενα» πού λέγει ὁ λαός δέν μετέβησαν στήν Ὀλυμπιάδα τοῦ Μονάχου Ἄραβες ἀγωνισταί, διά νά σκοτώ-

σουν Ἑβραίους ἀθλητάς (ἄλλη ἄποψι θά διαβάσετε στό «Προσάρτημα»).

Ὑπῆρχε λόγος, αἰτία πού προεκάλεσε αὐτήν τήν πρᾶξιν, ἡ ὁποία ὠφείλετο εἰς χιλιάδας παρομοίους πράξεις τῶν Ἑβραίων. Πρέπει κάποτε οἱ Ἑβραῖοι νά καταλάβουν, ὅτι ἐφόσον δολοφονοῦν ἀθώους θά ἀκολουθῆ ἐκδίκησις, ἐκτός κι ἄν οἱ ἀντάξιοι ἀπόγονοι τοῦ Κάϊν νομίζουν, ὅτι αὐτοί καί μόνο δικαιοῦνται νά σκοτώνουν.

Ἡ ἐφημερίς «*Ἐλευθεροτυπία*» (20-8-2004) ἐδημοσίευσε τήν τελετή τιμῆς πρός τούς φονευθέντας Ἑβραίους ἀθλητάς.

Ἡ ἰδία ἐφημερίς εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύει μίαν εὐγενῆ καί ἀνθρωπιστικήν ἐκδήλωσιν τῆς Νομαρχίας τῆς Θεσσαλονίκης, πού φιλοξενεῖ παιδιά τῆς Παλαιστίνης.

Παραθέτω τό σχετικόν δημοσίευμα, διά νά ἰδῆτε πόσα βάσανα ὑποφέρουν τά Παλαιστινόπουλα ἀπό τούς Ἑβραϊκούς ἀσταματήτους βομβαρδισμούς, πού δολοφονοῦν ἀθώους ἀνθρώπους. Διά τούς ἐννέα Ἑβραίους πρέπει νά θρηνῶμεν, διά τάς χιλιάδας δολοφονημένων Παλαιστινίων πρέπει νά σιωπῶμεν; Ποτέ! Θά καταγγέλλωμεν τά ἐγκλήματα.

Καί πρίν ἀπό 22 χρόνια, πάλιν οἱ Ἑβραῖοι ἔσφαζαν ἀμάχους.

ΠΡΙΝ 20 ΧΡΟΝΙΑ

«Ἐρυθρός Σταυρός» πρός Ἰσραήλ (δυνάμεις του ἔχουν εἰσβάλει στό Λίβανο): «Μή σφάζετε τους ἀμάχους». Ὡστόσο βομβαρδίζουν κατοικημένες συνοικίες στή Βηρυτό καί μετά τήν ἐκεχειρία.

***«Ἐλευθεροτυπία»**, 12-6-02*

Τάς σφαγάς τῶν ἀμάχων, πού ἀποτελοῦν ἐγκλήματα πολέμου κατήγγειλε ἐπανειλημμένως ἡ Διεθνής Ἀμνηστία, ἡ ὁποία εἰς μίαν ἔκθεσίν της ἀπό 76 σελίδας ἀναφέρει πλῆθος ἀνατριχιαστικῶν περιπτώσεων βασανισμῶν ὅπως: *«ἡ κακοποίηση ἑνός παραλύτου κρατουμένου»*! (*«Χώρα»* 5-11-2002).

Χαμόγελο ζωής για τα παιδιά από τη Ράφα της Παλαιστίνης

Χαμόγελα παγωμένα και μάτια θλιμμένα. Τα παιδιά της Ράφα της Παλαιστίνης δεν ξέρουν να χαμογελούν, δεν ξέρουν να παίζουν. Γνωρίζουν μόνο να κοιτάζουν διερευνητικά γύρω τους με τα μεγάλα, μαύρα μάτια τους και να κρύβονται. Να κρύβονται για να γλιτώσουν από τους συνεχείς βομβαρδισμούς και τις σφαίρες που πέφτουν γύρω τους. Το όνειρό τους όπως τα ίδια περιγράφουν είναι «να μεγαλώσουν, να καταφέρουν να διώξουν τον εχθρό από τα εδάφη τους, να ζήσουν ήρεμα και ειρηνικά».

Πενήντα από αυτά τα παιδιά φιλοξενούνται από τη Νομαρχία της Θεσσαλονίκης σε κατασκήνωση της Χαλκιδικής και θα μείνουν στην Ελλάδα μέχρι τις 4 Σεπτεμβρίου. «Για να ξεχάσουν όσο μπορούν τον πόλεμο, για να χαμογελάσουν ξανά», όπως είπε ο νομάρχης Παναγιώτης Ψωμιάδης, τον οποίο επισκέφθηκαν χθες.

Ανάμεσά τους η 12χρονη Άσμα που έχει χάσει τον πατέρα της και η μητέρα της μεγαλώνει δύσκολα αυτήν και τα 6 αδέλφια της, αλλά και η Ιμάν συμμαθήτρια της Άσμα. «Ζούμε με τους βομβαρδισμούς», λέει η μικρή Ιμάν και συνεχίζει: «Κάθε μέρα, κάθε ώρα μας βομβαρδίζουν. Συνέχεια ακούγονται πυροβολισμοί». Στη συνέχεια περιγράφει μια ημέρα της στη Ράφα. «Το πρωί ξυπνάω, ετοιμάζομαι και πάω σχολείο. Βέβαια δεν κάνουμε συνέχεια μαθήματα, γιατί μας βομβαρδίζουν και είναι πολύ δύσκολο. Γυρίζω στο σπίτι, τρώω, ξεκουράζομαι και διαβάζω».

Στον 11χρονο Μπιλ Αλ αρέσει το ποδόσφαιρο, όμως δεν έχει δει ποτέ στη ζωή του μπάλα. Παίζει με τους φίλους του με αυτοσχέδια παιχνίδια και μπάλες που φτιάχνουν από κουρέλια. «Πολλές ημέρες δεν πάμε σχολείο», μας λέει, «εξάλλου ένα μέρος του έχει κατεδαφιστεί από τους συνεχείς βομβαρδισμούς».

Το ταξίδι

Το ταξίδι για τα παιδιά από τη Ράφα στην Ελλάδα ήταν δύσκολο σύμφωνα με τον Θρασύβουλο Ευτυχίδη, εκπρόσωπο της νομαρχίας και επικεφαλής της αποστολής που επισκέφτηκε τη Ράφα για να παραλάβει τα παιδιά. «Από τις 6 το πρωί μέχρι τις 7 τα απόγευμα διανύσαμε μια απόσταση 1.500 μέτρων. Για να περάσουμε τα σύνορα μας κατέβασαν από το λεωφορείο που μας είχε παραχωρήσει ο ΟΗΕ και μας επιβίβασαν σε δικό τους, ενώ τα πράγματά μας τα

φόρτωσαν αλλού. Όλοι μας ακόμη και τα παιδιά περάσαμε από εξονυχιστικούς ελέγχους. Πάνω μας δεν κρατούσαμε απολύτως τίποτα και όλοι περάσαμε από ανιχνευτές μετάλλων», ανέφερε χαρακτηριστικά ο κ. Ευτυχίδης προσθέτοντας ότι «όλες αυτές τις ώρες ήμασταν κάτω από τον καυτό ήλιο χωρίς νερό, χωρίς φαγητό. Τίποτα».

Απ' τη μεριά του ο κ. Ψωμιάδης στην τελετή υποδοχής των παιδιών τόνισε ότι «με την πρωτοβουλία αυτή η νομαρχία αποδεχόμενη την πρόταση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, την οποία μας μετέφερε ο υφυπουργός Εξωτερικών Ευριπίδης Στυλιανίδης, αποδεικνύει και πιστοποιεί τα αισθήματα της ανθρωπιστικής αλληλεγγύης του ελληνικού λαού, ο οποίος βρίσκεται στο πλάι κάθε λαού που καταδυναστεύεται από τις ανοιχτές πληγές του κόσμου». Αναφέρθηκε ακόμη στην ανάγκη να εξευρεθεί γρήγορα μια λύση στην τραγωδία του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Παράλληλα έδωσε στα παιδιά αναμνηστικά δώρα και τους ευχήθηκε καλή διαμονή, λέγοντας «αγκαλιάζουμε όλα τα παιδιά του κόσμου σαν να είναι δικά μας παιδιά».

Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΑΪΤΖΗ

(«Ελευθεροτυπία», 28-5-04)

Τά τελικά συμπεράσματα στά ὁποῖα καταλήγει, ὅποιος μελετήση τήν ἱστορία καί τήν θρησκεία τῶν Ἑβραίων εἶναι τά ἀκόλουθα:

1. Ἡ Ἑβραϊκή θρησκεία ἐλέγχει ἀπολύτως καί κατευθύνει τήν ζωή τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ὁπουδήποτε εὑρίσκεται αὐτός.

2. Οἱ Ἑβραῖοι πιστεύουν, ὅτι ὁ θεός τους Ἰεχωβᾶ ὑπέγραψε μαζί τους συμφωνία (Παλαιά Διαθήκη) κατά τήν ὁποίαν θά τούς δώση τά ἀγαθά τῶν Ἐθνῶν, πού θά τά καταστήση ὑπόδουλά των.

3. Τόν σκοπόν τῆς παγκοσμίου Ἑβραϊκῆς κυριαρχίας τόν ἐπιδιώκουν οἱ Ἑβραῖοι μέ τήν ὀργάνωσι διεθνοῦς συνωμοσίας, ὅπως αὐτή περιγράφεται στά Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών.

4. Ὁ τρόπος ζωῆς των καί τά μέσα πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς παγκοσμίου ἐπικρατήσεώς των περιγράφονται, στά ἱερά των βιβλία (Ταλμούδ) καί εἶναι εἰδεχθεῖς ἐγκληματικαί πράξεις.

5. Ὁ πολιτικός Ἑβραιοσιωνισμός ἐκπορευόμενος ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας ὑποσκάπτει κάθε ἐθνικήν κοινωνίαν, μέ πρόθεσι νά τήν ἐλέγξη μέσω κρυπτοεβραίων ἤ πρακτόρων τοῦ σιωνισμοῦ, πού προδίδουν τό ἔθνος τους, χάριν ἱκανοποιήσεως φιλοδοξιῶν ἤ χρηματισμοῦ.

6. Ὑπάρχουν Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιτίθενται στόν σιωνισμό, ἀλλ' αὐτοί εἶναι ἐλάχιστοι καί ἄνευ δυνάμεως.

7. Λειτουργοῦν διεθνεῖς Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι: α) δολοφονοῦν, β) ὀργανώνουν οἰκονομικάς κρίσεις, γ) ἐλέγχουν πολιτικά κόμματα, δ) δημιουργοῦν παντοῦ πράκτορες, ε) ὑπονομεύουν τάς ἐθνικάς κοινωνίας, στ) πλήττουν τήν θρησκείαν, γλῶσσαν, ἱστορίαν καί πολιτισμόν τῶν Ἐθνῶν, ζ) χρησιμοποιοῦν ψυχοφάρμακα, διά τήν βιολογικήν καταστροφήν τῶν λαῶν, η) διαδίδουν τήν ἠθικήν παρακμήν καί τόν ἐκφυλισμόν, θ) ἀσκοῦν ἐμπόριον ναρκωτικῶν, ι) πολεμοῦν τήν στρατιωτικήν ἰδέαν, ια) ὀργανώνουν μετανάστευσιν ξένων στήν Εὐρώπην.

Θά παραθέσω πάλιν στήν δημοτική γλῶσσα τό 7ο κεφάλαιον, ἀπό τό βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «*Δευτερονόμιον*» πού ἐδημοσίευσε ἡ «*Ἑλληνική Βιβλική Ἑταιρεία*» (Ἀθ. 1997) καί ἐνέκρινε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (8-5-1997). Διαβάσατε τό κείμενο καί θά διαπιστώσετε, ὅτι εἰς δύο σελίδας περιλαμβάνεται τό μῖσος ἐναντίον ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τό μῖσος ἐναντίον ὅλων τῶν θρησκειῶν, ὁ ἔξαλλος ρατσισμός καί ἄλλα ὀλέθρια ὅσο καί γελοῖα. Ἰδού τό κείμενον, ὅπου ὑπογραμμίζω μερικά πρός τονισμόν των:

Λαός ξεχωρισμένος γιά τόν Κύριο
(Ἔξ. 34, 11-16)

7 Ὅταν ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, σας φέρει στή χώρα, πού τώρα
πᾶτε νά τήν κατακτήσετε, θά διώξετε στό πέρασμά σας πολλά ἔθνη:
τους Χετταίους, τους Γεργεσαίους, τους Ἀμορραίους, τους
Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Εὐαίους καί τους Ἰεβουσαίους,
ἑφτά ἔθνη μεγαλύτερα καί ἰσχυρότερα ἀπό σας. [2]Θα τους παραδώσει
ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, στήν ἐξουσία σας γιά νά τούς νικήσετε καί
νά τούς ἐξοντώσετε πλήρως. Δέν πρέπει νά κάνετε μ᾽ αὐτούς καμιά
συνθήκη, **οὔτε νά τούς λυπηθεῖτε**. [3]Δε θά ἔρθετε σέ ἐπιμειξία μαζί
τους: δέν θά δώσετε τά κορίτσια σας στούς γιούς τους, οὔτε θά
πάρετε τίς θυγατέρες τους γυναῖκες γιά τους γιούς σας. [4]Γιατί θ᾽
ἀπομακρύνουν τά παιδιά σας ἀπό τόν Κύριο καί θά λατρεύσουν
ἄλλους θεούς καί τότε θά ξεσπάσει ὁ θυμός του Κυρίου ἐναντίον σας
καί θά σᾶς ἐξολοθρεύσει ἀμέσως.
[5]Αντίθετα θά τούς κάνετε τά ἑξῆς: θά καταστρέψετε τά
θυσιαστήρια τους, θά συντρίψετε τίς πέτρινες καί τίς ξύλινες
λατρευτικές τους στῆλες καί θά κάψετε τά εἴδωλά τους. [6]Εσείς εἶστε
λαός ἀφιερωμένος στόν Κύριο, τό Θεό σας. Αὐτός σας διάλεξε μέσα
ἀπ᾽ ὅλους τους λαούς της γῆς γιά νά εἶστε λαός δικός του. [7]Σας
ἀγάπησε καί σας διάλεξε ἀπό τους ἄλλους λαούς, ὄχι ἐπειδή εἴσαστε
οἱ πιό πολυάριθμοι, ἀφοῦ στήν πραγματικότητα εἴσαστε οἱ πιό
ὀλιγάριθμοι ἀπό ὅλους τους λαούς. [8]Σας διάλεξε ὅμως ἀπό ἀγάπη γιά
σας, καί γιά νά κρατήσει τήν ὑπόσχεση πού ἔδωσε μέ ὅρκο στούς
προγόνους σας. Σας ἔβγαλε ὁ Κύριος μέ τή μεγάλη του δύναμη καί
σας λύτρωσε ἀπό τόν τόπο της δουλείας, ἀπό τά χέρια του Φαραώ,
τοῦ βασιλιᾶ της Αἰγύπτου. [9]Να ξέρετε λοιπόν, ὅτι ὁ Κύριος, ὁ Θεός
σας, αὐτός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, Θεός ἀξιόπιστος, πού τηρεῖ
τή διαθήκη του καί δείχνει τήν ἀγάπη του σέ χίλιες γενιές, γι᾽ αὐτούς
πού τόν ἀγαποῦν καί φυλᾶνε τίς ἐντολές του, [10]αλλά τιμωρεῖ μέ
καταστροφή ἀμέσως καί χωρίς καμιά καθυστέρηση αὐτούς πού τόν
μισοῦν. [11]Γι᾽ αὐτό πρέπει ν᾽ ἀκολουθεῖτε τίς ἐντολές, τους νόμους
καί τά προστάγματα πού ἐγώ σας διατάζω σήμερα νά ἐφαρμόζετε.

Εὐλογίες πού προέρχονται ἀπό τήν ὑπακοή

(Λευ 24,3-13· Δτ 28, 1-14)

12Ἂν προσέχετε νά τηρεῖτε αὐτές τίς ἐντολές καί νά τίς ἐφαρμόζετε, τότε καί ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, θά μείνει πιστός στήν διαθήκη του καί στήν εὐσπλαγχνία, πού ὑποσχέθηκε μέ ὅρκο στούς προγόνους σας. 13Θα σας ἀγαπάει, θά σᾶς εὐλογεῖ καί θά σᾶς κάνει πολυάριθμους. Θά πολλαπλασιάσει τά παιδιά σας καί τόν καρπό της γῆς σας, τό στάρι σας, τό κρασί σας καί τό λάδι σας, τά γελάδια σας καί τά πρόβατά σας ἐκεῖ στή χώρα τήν ὁποία ὑποσχέθηκε μέ ὅρκο στούς προγόνους σας νά σας δώσει. 14Εσείς θὰ εἶστε εὐλογημένοι περισσότερο ἀπό ὅλους τους ἄλλους λαούς. Κανείς σας δέ θά εἶναι στεῖρος, οὔτε ἄντρας οὔτε γυναίκα οὔτε κανένα ζῶο σας. 15Ο Κύριος θά διώξει μακριά σας ὅλες τίς ἀρρώστιες καί δέν θά φέρει ἐναντίον σας καμία ἀπό κεῖνες τίς πληγές των Αἰγυπτίων, πού τίς ἔχετε γνωρίσει· θά τίς στείλει σέ ὅλους ἐκείνους πού σας μισοῦν.

16**Πρέπει νά ἐξολοθρεύσετε ὅλους τους λαούς** πού θά παραδώσει στήν ἐξουσία σας ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. **Δέν θά τούς λυπηθεῖτε** οὔτε θά λατρεύσετε τους θεούς τους, γιατί αὐτό θ' ἀποτελέσει παγίδα γιά σας.

Ὁ λαός του Ἰσραήλ καί τά γύρω ἔθνη

17Μη σκεφθεῖτε πώς τά ἔθνη ἐκεῖνα εἶναι πολυαριθμότερα ἀπό σας καί δέ θά μπορέσετε νά τά διώξετε. 18Μην τά φοβηθεῖτε. Νά θυμάστε καλά τα ὅσα ἔκανε ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, στό Φαραώ καί στούς Αἰγυπτίους. 19Ἔχετε δεῖ τά μάτια σας τίς σκληρές δοκιμασίες, τά σημεῖα, τά θαύματα, τή μεγάλη καί ἀκαματαμάχητη δύναμη, μέ τά ὁποία ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, σας ἐλευθέρωσε. Τά ἴδια θά κάνει σ' ὅλους τους λαούς πού ἐσεῖς φοβάστε. 20Ακόμη καί σφῆκες θά στείλει ἐναντίον τους, ὡσότου καταστραφοῦν ὅσοι θά ἔχουν γλιτώσει καί θά κρύβονται ἀπό σας. 21Μη σας τρομάζουν ὅλοι αὐτοί, γιατί ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας θά εἶναι μαζί σας, πού εἶναι Θεός μεγάλος καί φοβερός. 22Αυτός θά διώξει σιγά σιγά ὅλα αὐτά τά ἔθνη ἀπό μπροστά σας. Δέ θά μπορέσετε νά τά ἐξοντώσετε μονομιᾶς, γιατί ἔτσι θά πλήθαιναν τά ἄγρια θηρία ἐναντίον σας.

23 Ἀλλά ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας, θά τούς ὑποτάξει σ' ἐσᾶς· θά τούς προκαλέσει μεγάλο πανικό, πού θά τούς ὁδηγήσει στήν καταστροφή.
24 **Θα παραδώσει στήν ἐξουσία σας** τους βασιλιάδες τους καί θά ἐξαφανίσετε τό ὄνομά τους ἀπό τήν οἰκουμένη. Κανένας τους δέ θά μπορέσει νά σᾶς ἀντισταθεῖ· **θά τούς ἐξοντώσετε ὅλους.**
25 Θα κάψετε τά εἴδωλα των θεῶν τους. Δέ θά ἐπιθυμήσετε τό ἀσήμι καί τό χρυσάφι πού εἶναι πάνω σ' αὐτά οὔτε θά τό πάρετε δικό σας, γιά νά μήν προκαλέσετε τή δυστυχία σας. Καθετί πού ἔχει σχέση μέ τά εἴδωλα εἶναι μισητό στόν Κύριο.
26 Δεν θά φέρετε στά σπίτια σας κανένα ἀπ' αὐτά τά εἴδωλα, γιατί θά καταστραφεῖτε κι ἐσεῖς μαζί τους. Τέτοια πράγματα πρέπει νά καταστρέφονται. Θά τά ἀποστρέφεστε τελείως καί θά τά μισεῖτε.

Θά σᾶς ἀναφέρω τώρα ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τῆς σιωνιστικῆς κτηνωδίας, διά νά καταλάβετε ἐπί τέλους τήν φύσιν τῶν Ἑβραίων, ὅπως τούς τήν διεμόρφωσε ἡ ἐγκληματική θρησκεία των.

Ἕνας Ἑβραῖος λοχαγός βλέπει κάποιο κοριτσάκι τῆς Παλαιστίνης μόλις 13 ἐτῶν νά εὑρίσκεται εἰς ἕνα ἀνάχωμα καί νά τρέμη ἀπό τόν φόβον του. Τό πυροβολεῖ δύο φοράς στήν κεφαλήν, τό σκοτώνει καί μετά ἐπιστρέφει καί ἀδειάζει στό νεκρό σωματάκι τοῦ παιδιοῦ τό ὅπλο του! Στό νοσοκομεῖο πού μετεφέρθη τό νεκρό παιδί ἐμέτρησαν 17 σφαίρας στό σῶμα του! Κι ὁ λοχαγός, ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι ἐδολοφόνησε ἕνα παιδάκι 13 χρονῶν ἀπήντησε: *«Ἀκόμη κι ἄν ἦταν τριῶν θά τήν σκότωνα»*!! Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἔρχονται κατόπιν καί σᾶς κλαψουρίζουν, ὅτι τούς κατεδίωξαν οἱ Γερμανοί καί σεῖς συγκινεῖσθε. **Ἔ, λοιπόν τέλος αἱ συγκινήσεις μέ τά Ἑβραϊκά παραμύθια.** Εἶναι ἐγκληματίαι. Πόσας ἄλλας ἀκόμη ἀποδείξεις πρέπει νά σᾶς παραθέσω, διά νά πεισθῆτε; Τώρα διαβάσετε προσεκτικά τήν εἴδηση τῆς δολοφονίας τῆς μικρούλας Παλαιστινίας, ὅπως τήν ἐδημοσίευσε ἡ ἐφημερίς *«Νέα»* (25-11-2004):

«Ακόμη κι αν ήταν τριών χρόνων θα τη σκότωνα...»

Κασέτες επιβεβαιώνουν τη δολοφονία 13χρονης Παλαιστίνιας από στρατιώτες

Η Ιμάν αλ Χαμς ήταν μόλις 13 ετών. Εκτελέστηκε εν ψυχρώ τον περασμένο μήνα από Ισραηλινό στρατιώτη στη Λωρίδα της Γάζας. «Ακόμη κι αν ήταν τριών θα τη σκότωνα», ήταν η απάντησή του.

Επιμέλεια: Ρένα Δημητρίου

Το όνομά του δεν έχει γίνει γνωστό. Για τον ισραηλινό αλλά και τον διεθνή Τύπο, είναι ο λοχαγός R. Όπως αποκαλύφθηκε στην ισραηλινή τηλεόραση από τις καταγεγραμμένες συνομιλίες ανάμεσα στον λοχαγό, το παρατηρητήριο και την αίθουσα επιχειρήσεων, ο λοχαγός R άδειασε το όπλο του στο κορμάκι της μικρής Παλαιστίνιας, καθώς έβγαινε από την «περιοχή ασφαλείας» του στρατού - δίπλα στον προσφυγικό καταυλισμό της Ράφα - αν και συνάδελφός του τον είχε προειδοποιήσει για το νεαρόν της ηλικίας της, αλλά και το γεγονός ότι έτρεμε από τον φόβο της.

Αυτόπτες μάρτυρες περιέγραψαν τη σκηνή: Ο λοχαγός πυροβόλησε δυο φορές την Ιμάν στο κεφάλι, απομακρύνθηκε, γύρισε πίσω και... άδειασε πάνω της το όπλο του. Οι γιατροί στο νοσοκομείο της Ράφα είπαν ότι η 13χρονη έχει δεχθεί τουλάχιστον 17 σφαίρες.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος οἱ Ἰσραηλινοὶ σκοτώνουν, βιάζουν, φυλακίζουν, δολοφονοῦν παιδιά, κρημνίζουν τὰ πάντα, βομβαρδίζουν πόλεις των

Παλαιστινίων, ἔκτισαν νέο τεῖχος του αἴσχους κ.τ.λ. Ἀπό τό ἄλλο μέρος οἱ Παλαιστίνιοι εἶναι μόνον θύματα τῆς Ἑβραϊκῆς θηριωδίας.

Καί οἱ Ἑβραῖοι ζητοῦν ἰσορροπημένη πολιτική τῆς Ἑλλάδος μεταξύ Ἰσραήλ καί Παλαιαστινίων! Δυστυχῶς συνέβη τό ἀναμενόμενον: οἱ ἐθνοπατέρες μας ὑπεχώρησαν καί μάλιστα προσεκάλεσαν Ἰσραηλινούς βουλευτάς νά ἐπισκεφθοῦν τήν Ἑλλάδα.

Ισορροπία ζήτησαν οι Ισραηλινοί από τους βουλευτές μας

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Αποστολή: ΝΤΟΡΑ ΝΤΑΪΛΙΑΝΑ

Ισορροπημένη πολιτική της Ελλάδας απέναντί τους και απέναντι στους Παλαιστίνιους ζήτησαν χθες από τη διακομματική κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία που, με επικεφαλής τον β' αντιπρόεδρο της Βουλής Π. Σγουρίδη, επισκέπτεται τα Ιεροσόλυμα, οι Ισραηλινοί βουλευτές-μέλη της Επιτροπής Ελληνοϊσραηλινής Φιλίας.

Οι ίδιοι, όμως, δεν κράτησαν τα στοιχειώδη προσχήματα του πρωτοκόλλου. Ενοχλημένοι από το γεγονός ότι η ελληνική αντιπροσωπεία είχε επισκεφθεί την προηγούμενη μέρα τον Γιάσερ Αραφάτ στο βομβαρδισμένο από τον ισραηλινό στρατό αρχηγείο του στη Ραμάλα, προγραμμάτισαν τη συνάντηση με τους Έλληνες αντιπροσώπους σε κεντρικό ξενοδοχείο και όχι στο Κοινοβούλιο. Το γεγονός ότι επικεφαλής της ισραηλινής αντιπροσωπείας ήταν η αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Λίβνι, βουλευτής του κεντροδεξιού κυβερνητικού κόμματος, η οποία συμμετέχει και στην ειρηνευτική «πρωτοβουλία της Γενεύης», δεν εμπόδισε την αντικοινοβουλευτική αυτή συμπεριφορά.

Η ισραηλινή αντιπροσωπεία υπάκουσε στην πάγια εντολή Σαρόν να... τιμωρούν οι Ισραηλινοί βουλευτές όσους ξένους επισκέπτονται τον Αραφάτ, με τον αποκλεισμό τους από το κτίριο του Κοινοβουλίου τους. Παρά ταύτα οι δικοί μας έδειξαν... αβροφροσύνη. Δέχτηκαν τη συνάντηση εκτός Κοινοβουλίου και ταυτόχρονα απηύθυναν πρόσκληση στους Ισραηλινούς συναδέλφους τους να επισκεφθούν την ελληνική Βουλή. *(«Ελευθεροτυπία», 4-11-2003)*

Καί τώρα ἔφθασε ἡ ὥρα νά δώσωμεν στόν Ἑβραῖο τόν χαρακτηρισμόν, πού τοῦ ἀξίζει. Τόν χαρακτηρισμό, τόν ὁποῖον, μέ τά ἔργα του δικαιοῦται. Ἐδιαβάσατε διά τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα. Αὐτός πού βασανίζει τί εἶναι; Αὐτός πού πυροβολεῖ τί εἶναι; Αὐτός πού δολοφονεῖ γυναῖκας ἤ ἀόπλους τί εἶναι; Αὐτός πού βιάζει τί εἶναι; Αὐτός πού σπάζει μέ πέτρας κόκκαλα παιδιῶν τί εἶναι; Αὐτός πού καυχᾶται, ὅτι ἐβασάνισε αἰχμαλώτους, πρίν τούς σκοτώση τί εἶναι; Αὐτός πού ἔσφαξε στό Ντέϊρ Γιασίν παιδιά τί εἶναι; Αὐτός πού κρημνίζει Ἐκκλησίας τί εἶναι; Αὐτός πού βομβαρδίζει οἰκίας τί εἶναι; Αὐτός πού ἰσοπεδώνει πόλεις τί εἶναι; Αὐτός πού θέλει νά μᾶς πίη τό αἷμα τί εἶναι; Αὐτός πού δολοφονεῖ μέ δηλητήρια τί εἶναι; Αὐτός πού τά κάνει ὅλα αὐτά μαζί τί εἶναι; **Εἶναι ὁ ὑπάνθρωπος Ἑβραῖος!**

Ὁ Ἑβραῖος συγγραφεύς Ἀαρών Ἄπελφελντ εἰς συνέντευξίν του, πρός τήν καν Βίκη Τσιώρου, πού ἐδημοσιεύθη στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (1-2-2005), ἐξέφρασε τήν ἀπορίαν:

> «Αναρωτιέμαι συνεχῶς σέ τί φταῖξαμε, τί κακό έχει κάνει ο Ἑβραϊκός λαός, γιατί μας μισοῦν τόσο».

Ἄς διαβάση ὁ Ἑβραῖος τά Ταλμούδ, τά Πρωτόκολλα καί τήν Παλαιάν Διαθήκην καί ἄς ἀνατρέξη στάς Ἑβραϊκάς συνωμοσίας, διά νά μή ἀναρωτᾶται τί κακό ἔχουν κάνει οἱ Ἑβραῖοι καί τούς μισοῦν. Δυστυχῶς ἡ κα Τσιώρου δέν τοῦ ἔδωσε τήν ἀπάντησι, πού τοῦ ἔπρεπε. Ἀπεναντίας ἐμεῖς πού γνωρίζομεν τήν Παλαιάν Διαθήκην, τά Πρωτόκολλα καί τά Ταλμούδ ἀναρωτώμεθα «γιατί μᾶς μισοῦν τόσο» οἱ Ἑβραῖοι;

Ἡ 5η φάλαγξ τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ δρᾶ σήμερον στήν Ἑλλάδα πού πρωτίστως μᾶς ἐνδιαφέρει μέσῳ ὀργανώσεων (φιλειρηνικῶν, ἀνθρωπιστικῶν, δικαιωμάτων μειονοτήτων, ἀντιπολεμικῶν, φεμινιστικῶν, ἀντιρατσιστικῶν κτλ.) καί μέσῳ αἱρέσεων, ὅπως κυρίως εἶναι οἱ καλούμενοι Χιλιασταί ἤ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ ἤ ὅπως προσέθεσαν Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ.

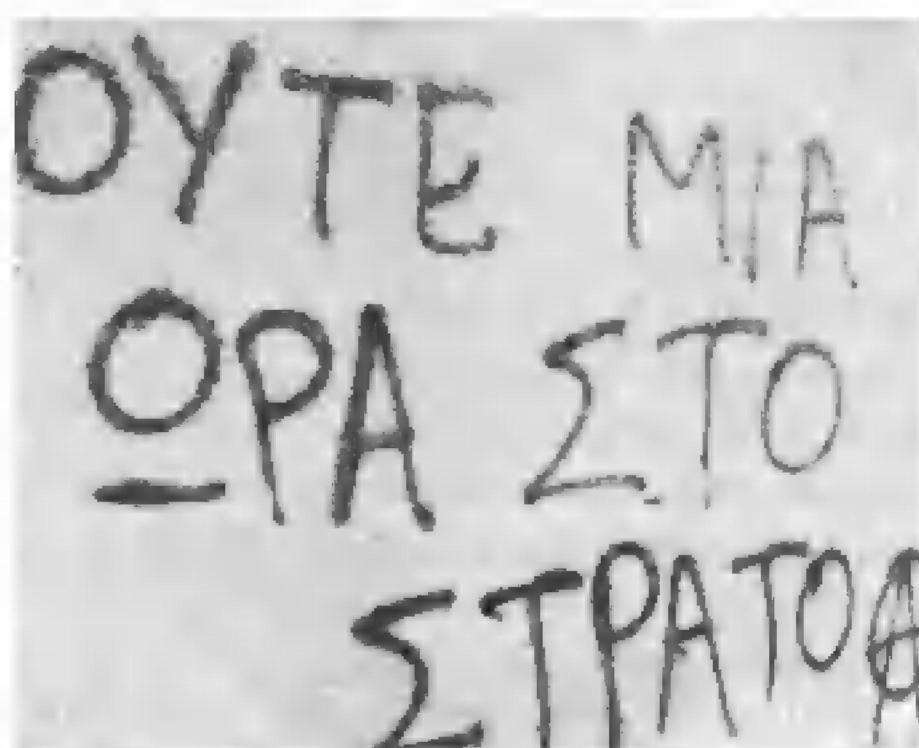
Ἐπίσης ὁ Ἑβραιοσιωνισμός ὠργάνωσε τούς λεγομένους ἀναρ-

χικούς, πού δροῦν ὡς κοινοί ταραχοποιοί καί δέν συλλαμβάνονται λόγῳ ὕπερθεν προστασίας καί τούς ὁποίους αἱ ἑβραιόπληκτοι τηλεοράσεις ἀποκαλοῦν: «νεαρά ἄτομα», «γνωστοί ἄγνωστοι», «νεαροί κουκουλοφόροι» κ.τ.λ.

Οἱ Ἑβραιοκινούμενοι ψευδεπίγραφοι ἀναρχικοί πυρπολοῦν τήν Ἑλληνικήν Σημαίαν στό πολύπαθον Πολυτεχνεῖον.

(«Χαίρω», 16-11-03)

Αἱ ὀργανώσεις τῶν δῆθεν ἀναρχικῶν κατευθύνονται ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τάς χρηματοδοτοῦν. Τά μέλη των -πλήν τῶν Ἀρχηγῶν- δέν γνωρίζουν τήν ἀλήθειαν καί στρατολογοῦνται ἀπό «πρεζάκηδες» ἤ ἀφελεστάτους. Συνήθως δροῦν ἀφανῶς καί ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, διότι στεροῦνται τῆς γενναιότητος τῶν ἰδεολόγων.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ὁ Ἑβραιοσιωνισμός ἐξακολουθεῖ πάντοτε νά ἐπιδιώκη τόν τελικόν του σκοπό, πού εἶναι **ἡ παγκόσμιος κυριαρχία.**

Ἡ μελέτη τῆς σημερινῆς πραγματικότητος ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Ἑβραιοσιωνισταί ἐφαρμόζουν συνωμοτικάς τακτικάς, πρός ἐπικράτησίν των, πού ἐν συνόψει εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1. *Παραμερισμός τῆς θρησκείας ἀπό τόν δημόσιον βίον* (π.χ. πολιτικός γάμος, κατάργησις ὅρκου, ἀφαίρεσις θρησκεύματος ἀπό τάς ταυτότητας, κατάργησις μαθήματος θρησκευτικῶν, ἀποβολή ἱερῶν εἰκόνων ἀπό δικαστήρια, δημοσίους χώρους κ.τ.λ.
2. *Ὑποβάθμισις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων* (π.χ. περιορισμός ἐξοπλισμῶν, δημοσιοϋπαλληλοποίησις Ἀξιωματικῶν, ἀλλαγή στολῆς Ἀξιωματικῶν, μείωσις προϋπολογισμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐλάττωσις ἀριθμοῦ μονάδων, ἀπαλλοτρίωσις περιουσίας Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἀνάθεσις ἐξωστρατιωτικῶν ἔργων τάχα κοινωνικῶν, ἀλλαγή τρόπου ζωῆς στρατευμένων, ἔλλειψις ἐθνικῆς ἰδεολογίας στόν Στρατό, περιορισμόν ἀσκήσεων κ.τ.λ.).
3. *Ὑπονόμευσις Ἐθνικῶν Ἀξιῶν* (π.χ. ἀντικατάστασις ἐθνικῆς ἰδεολογίας, μέ ὑπερεθνικά ἰδεολογήματα, περιορισμός μαθήματος ἱστορίας καί κλασσικῶν σπουδῶν, ἀποσιώπησις μεγάλων ἐθνικῶν προσωπικοτήτων, καλλιέργεια ἡττοπαθοῦς κλίματος, ἀπάρνησις ἐθνικῶν διεκδικήσεων, ὑποτίμησις ἐθνικῶν συμβόλων, ὅπως κάψιμο Ἑλληνικῆς Σημαίας καί τηλεοπτική δικαιολόγησις αὐτοῦ, παραμερισμός ἐθνικῆς τέχνης, ἀποσιώπησις ἐθνικῆς γραμματείας, ὑποτίμησις ἐθνικῶν παραδόσεων κ.τ.λ.).
4. *Διάδοσις διαφθορᾶς* (π.χ. προβολή ὁμοφυλοφιλίας, διάδοσις ναρκωτικῶν, ὀργάνωσις μαστρωπείας καί πορνογραφίας, καθιέρωσις τυχερῶν παιγνίων, ἐκμαυλισμός δημοσίου βίου δι' ἐξαγορῶν, δωροδοκιῶν κ.τ.λ. διάδοσις οἰνοπνευματωδῶν, ὑποβάθμισις προγραμμάτων τηλεοράσεως, θεάματα καί δημοσιεύματα χαμηλῆς ποιότητος κ.τ.λ.).
5. *Καταστροφή τῆς Ἐθνικῆς Κοινωνίας* (π.χ. ἐκτρώσεις καί ὑπογεννητικότης, διά βιολογικήν ἐξαφάνισιν τῆς φυλῆς, ὑποκίνησι εἰσβολῆς ξένων μεταναστῶν πρός ἀλλοίωσιν τῆς ἐθνικῆς ταυτό-

τητος, εἰσαγωγή στήν ἐκπαίδευσιν διδασκαλιῶν παρακμῆς, ὅπως ἀντιρατσισμός, φιλειρηνισμός κ.τ.λ. δημιουργία οἰκονομικῶν κρίσεων καί ἐκμετάλλευσις λαοῦ, ὅπως χρηματιστήριο, τραπεζικά δάνεια, κρατική ὑπερχρέωσις, κ.τ.λ. ἔλεγχος πολιτικῶν καί κομμάτων κυρίως διά χρηματοδοτήσεων, διείσδυσις Ἑβραίων στό κράτος, κυρίως στά ὑπουργεῖα ἐξωτερικῶν καί οἰκονομίας, γενετικῶς τροποποιημένα τρόφιμα (μεταλλαγμένα) διά βλάβην τῆς δημοσίας ὑγιείας, συστήματα μαζικῆς πλύσεως ἐγκεφάλου ἀπό τηλεοράσεως (spot brain wash) κ.τ.λ.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ

Κάθε Ἕλλην, κάθε ἄνθρωπος, πού γνωρίζει τήν ὑπονομευτική δρᾶσι τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ πρέπει μόνος του, ὡς ἄτομο νά κινητοποιηθῆ ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Ἀρχικῶς ἀπαιτεῖται νά κάνη τά ἀκόλουθα:

1. Νά διαδίδη τά ἀντισιωνιστικά βιβλία, ὥστε νά μάθη ὁ κόσμος τάς Ἑβραϊκάς ἐπιδιώξεις, διά τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν τους καί διά τά μέσα πού χρησιμοποιοῦν.
2. Νά καταγγέλλη στό κράτος, στά ἱδρύματα, στάς ὀργανώσεις παντοῦ μέ ἀναφοράς καί τηλεφωνήματα τάς ἐνεργείας τῶν πρακτόρων τῶν Ἑβραίων, τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων, πού προωθοῦν τάς πολιτικάς φιλοδοξίας τοῦ σιωνισμοῦ. Δηλαδή ὁ καθείς ὀφείλει νά ἐμποδίζη τήν Ἑβραϊκή διείσδυσι, στήν πατρίδα του. Ὅπου διαπιστώνετε Ἑβραϊκή ἐπέμβασι νά τήν ἀποτρέπετε, μέ τήν καταγγελίαν της καί μετά μέ ὅποια ἐνέργεια ἀπαιτεῖται.
3. Νά θεωρῆτε ὑπόπτους ὅλας τάς διεθνεῖς ὀργανώσεις, ἰδίως ἐκείνας, πού ἀσχολοῦνται μέ τήν εἰρήνη, τόν ἀντιρατσισμό, τά δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων, τάς αἱρέσεις.
4. Νά μή δέχεσθε τό ἀναμφισβήτητον τῶν Ἑβραϊκῶν ἀπόψεων. Νά ζητῆτε νά ἀκούγεται καί ἡ ἄλλη γνώμη κι ὄχι μόνον ἡ Ἑβραϊκή ἄποψις. Διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου βασίζεται, στόν διάλογο κι ὄχι στόν μονόλογο.
5. Νά ὑποπτεύεσθε ἀμέσως ὡς ὑποκινουμένους, ἀπό τούς Ἑβραίους,

ὅσους ὑποβαθμίζουν τάς ἐθνικάς μας παραδόσεις, τήν γλῶσσα, τήν ἱστορίαν καί τόν πολιτισμόν μας. Ὅλοι οἱ ψευτοδιανοούμενοι τῆς παρακμῆς καί τοῦ ἐκφυλισμοῦ εἶναι χωρίς ἐξαίρεσιν πράκτορες τῶν σιωνιστῶν.

6. Νά ἀντιμετωπίζετε στήν συζήτησιν τόν κάθε ὑπονομευτή τῶν ἐθνικῶν ἀξιῶν καί νά μή ἀδιαφορῆτε. Στήν φιλική συντροφιά, στόν τόπο ἐργασίας, στήν κοινωνική συναναστροφή ὁ ἀπαίσιος Ἑβραϊσμός δρᾶ ὑπούλως. Μή τόν ἀφήνετε δίχως ἀπάντησι.
7. Νά δίδετε μεγάλη σημασία στήν παιδεία τῆς νεότητος. Οἱ Ἑβραῖοι δηλητηριάζουν τήν ἐκπαίδευσι τῆς νεολαίας ὅλων τῶν Ἐθνῶν, μέ τήν διάδοσιν κοινωνιοδιαλυτικῶν θεωριῶν, πορνείας, ναρκωτικῶν, πλήττουν τόν οἰκογενειακόν θεσμόν, τήν θρησκείαν καί τόν Στρατόν. Ὅποιος ὑποδαυλίζει αὐτά εἶναι ἑβραιοπράκτωρ καί τέτοιοι εἶναι πρῶτοι καί χειρότεροι ἡ πλειοψηφία τῶν τηλεπαρουσιαστῶν καί τῶν δημοσιογράφων.
8. Ἐπιστρέψατε στήν ρίζα τῆς φυλῆς μας, πού εἶναι ὁ πολιτισμός καί ἡ ἱστορία της, πού ἀποτελοῦν ὅτι πολυτιμώτερον διαθέτομεν. Συνεπῶς μελετήσατε Ἀρχαίους Συγγραφεῖς, πού στά ἔργα των εὑρίσκεται ἡ πνευματική κληρονομία τοῦ Ἔθνους μας καί ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀξίας του. Ἡ βιβλιοθήκη σας νά γεμίση βιβλία Ἀρχαιοελλήνων συγγραφέων τῆς ἀπαραμίλλου Ἑλληνικῆς γραμματείας καί ρίψατε στά σκουπίδια τά βιβλία τῆς «θολοκουλτούρας» πού διδάσκουν τόν ἀντιπατριωτισμό, τόν ὑλισμό, τήν ἡττοπάθεια, τήν παρακμιακή ἀντίληψιν τῆς ζωῆς.
9. Προσοχή στήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα, ἰδίως ἐκείνη πού διεξάγεται ἀπό τά ΜΜΕ ὅπου προβάλλονται αἱ Ἑβραϊκαί ἐπιδιώξεις καί παραμερίζονται τά ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ διεθνής Ἑβραϊκή προπαγάνδα, ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντιναζισμοῦ διαφημίζει τόν Ἑβραιοσιωνισμό, πού διά τῶν τηλεοπτικῶν προγραμμάτων εἰσάγει στήν οἰκίαν σας. Μόλις διαπιστώνετε κάτι τέτοιο ἀμέσως τηλεφωνήσατε διαμαρτυρόμενοι καί κραυγάζοντες, ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἑβραίων, πού σᾶς κάνουν πλύσιν ἐγκεφάλου, μέ τά χίλια δύο ψεύδη πού ἐφευρίσκουν καί διαδίδουν.
10. Ἀπελευθερωθῆτε ἀπό τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα, πού σᾶς ἐξαπατᾶ μέ τά ψεύδη περί στρατοπέδων συγκεντρώσεων, θαλάμων

ἀερίων, «φούρνων» καί τά ἄλλα παραμύθια τοῦ ψευτο-ολοκαυτώματος, τό ὁποῖον πραγματικῶς εἶναι οἰκονομική ἐπιχείρησις, ἀπό τήν ὁποίαν κερδοσκοποῦν οἱ Ἑβραῖοι. Ἐπί τέλους τέλος, στά ψεύδη τῶν σιωνιστῶν. Οἱ Ἑβραῖοι πολεμοῦν τόν Ναζισμό, διότι ὑπῆρξε πρόμαχος τῆς Λευκῆς Φυλῆς, πού οἱ σημίται μισοῦν.

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ

1) Κατάργησις τοῦ νόμου περί ἀναγνωρίσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου, ὡς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.
2) Αἱ Ἑβραϊκαί Κοινότητες παύουν νά ἀποτελοῦν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καί καθίστανται σωματεῖα, πρός τά ὁποῖα εἰσφέρεται ἡ περιουσία τῶν κοινοτήτων.
3) Τό θρήσκευμα ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς, εἰς τάς ἀστυνομικάς ταυτότητας, διότι σκοπός των εἶναι νά ἀποκαλύπτουν κι ὄχι νά ἀποκρύπτουν προσωπικά στοιχεῖα.
4) Οὐδείς ἀλλόφυλος ἀναλαμβάνει δημόσιον ἀξίωμα, οὔτε διορίζεται στό κράτος, τό ὁποῖον εἶναι Ἑλληνικόν καί μόνον. Τό αὐτό ἰσχύει καί στά ΝΠΔΔ.
5) Οἱ μεικτοί γάμοι Ἑλλήνων ἤ Ἑλληνίδων μέ ἄτομα μή ἀνήκοντα, στήν Λευκήν Φυλήν ἀποτρέπονται.
6) Πάντες οἱ ἀλλοδαποί ἀπογράφονται ὑποχρεωτικῶς στόν Δῆμο, ὅπου διαμένουν. Οἱ λαθραίως εἰσελθόντες διώκονται ἀμέσως, ἐκτός Ἑλλάδος.
7) Ἡ μετακίνησις καί ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι ἀτόμων ἀνηκόντων, στήν Λευκήν Φυλήν εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα.
8) Ἀλλόφυλοι ὁμιλοῦντες τήν Ἑλληνικήν θεωροῦνται Ἑλληνίζοντες καί ὑπόκεινται, εἰς εἰδικήν νομοθεσίαν προνομίων.
9) Οὐδείς ἀλλόφυλος ἀνακηρύσσεται Ἕλλην πολίτης, πλήν τῶν τιμητικῶν περιπτώσεων, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει. Ἀλλόφυλοι δι' ἄλλους λόγους ἀποκτήσαντες τήν Ἑλληνικήν ὑπηκοότητα τήν στεροῦνται ἀμέσως καί ἐφ' ὅσον πληροῦν τάς προϋποθέσεις θεωροῦνται Ἑλληνίζοντες.

10) Πάντες οἱ ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ θεωροῦνται Ἕλληνες πολῖται καί ἔχουν ὅλα τά δικαιώματα, τά ὁποία ἀπορρέουν ἐκ τῆς Ἑλληνικότητός των.

11) Ἡ θρησκευτική ἡγεσία τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι καλεῖται νά δηλώση δημοσίως:

α) ἄν πιστεύη, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι προορίζονται ἐκ τοῦ Θεοῦ των νά ἐπικρατήσουν παγκοσμίως καί νά ὑποδουλώσουν ὅλα τά Ἔθνη.

β) ἄν πιστεύη, ὅτι τά ἀγαθά τῶν Ἐθνῶν θά τά πάρουν οἱ Ἑβραῖοι.

γ) ἄν ἰσχύουν αἱ μισελληνικαί θέσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

δ) ἄν συμφωνῆ μέ τάς περί Χριστοῦ καί Χριστιανῶν ἀπόψεις τοῦ Ταλμούδ.

Αἱ ἀπαντήσεις στά ἀνωτέρω ἐρωτήματα καθίστανται ἀναγκαῖαι, διότι τά ἱερά βιβλία τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας περιέχουν διδασκαλίας, πού ἀντίκειται στόν Ἑλληνισμόν καί στόν Χριστιανισμόν.

Ποιος είναι αντισημίτης;

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ εθνοκάθαρσης αποφάσισε προφανώς η κυβέρνηση του Σαρόν. Διαφορετικά δεν εξηγείται η χθεσινή σφαγή στη Ράφα, έναν καταυλισμό Παλαιστινίων στη νότια Γάζα, λίγα μέτρα από τα σύνορα με την Αίγυπτο.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΑ πυρά από ξηράς και αέρος δέχθηκαν χιλιάδες γυναίκες και νεαροί άοπλοι Παλαιστίνιοι, που διαδήλωναν με το... ανατρεπτικό αίτημα να σταματήσουν οι Ισραηλινοί την κατεδάφιση των σπιτιών τους.

ΣΤΟ ΑΙΜΑ βάφτηκαν οι λευκές σημαίες και σε οιμωγές μετατράπηκαν οι φωνές τους, όταν ελικόπτερα έριξαν ρουκέτες και τεθωρακισμένα άνοιξαν πυρ εναντίον τους, με νεκρά παιδιά και πολλούς να χαροπαλεύουν στα νοσοκομεία.

ΓΚΟΥΕΡΝΙΚΑ της Μέσης Ανατολής χαρακτήρισε τη Ράφα ο νέος πρεσβευτής της Παλαιστινιακής Αρχής στην Αθήνα, ενώ τη ▶

λύπη του εξέφρασε ο Ισραηλινός πρέσβης. Στη σφαγή αντέδρασαν η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Κόφι Ανάν, οι Βρετανία, Ισπανία, Δανία και Ιρλανδία, ενώ, αντίθετα, ο Τζορτζ Μπους συνέστησε πάλι αυτοσυγκράτηση και στο Ισραήλ και στους Παλαιστινίους.

ΚΑΙ Ο ΣΑΡΟΝ; Ακολουθώντας τη γραμμή του υπερατλαντικού αφεντικού του, είπε ότι λυπάται που σκοτώνονται άνθρωποι «στην προσπάθεια μας για αυτοάμυνα» και δήλωσε ότι θα συνεχισθούν οι κατεδαφίσεις.

ΘΑ ΣΠΕΥΣΕΙ, ενδεχομένως, η κυβέρνηση του Ισραήλ να μιλήσει και πάλι για κλίμα αντισημιτισμού, εξαιτίας των αντιδράσεων που ξεσηκώνουν οι πράξεις της, να ξεσπιτώνει τους Παλαιστινίους και από πάνω να τους σκοτώνει όταν διαμαρτύρονται.

ΠΟΙΟΣ ΟΜΩΣ δημιουργεί το κλίμα αντισημιτισμού; Ποιος είναι ο πραγματικός αντισημίτης;

* **ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΕΣ** είναι ο Σαρόν και οι σφαγοί του μέσα και έξω από το Ισραήλ, οι οποίοι με τις ακατανόμαστες ενέργειές τους σφαγιάζουν κάθε έννοια ηθικής και ανθρωπισμού.

* **ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΗΣ** είναι ο Τζορτζ Μπους, που με την πολιτική του ενθαρρύνει τον Σαρόν να συνεχίζει απτόητος την εγκληματική πολιτική του.

* **ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΕΣ** είναι οι υπουργοί και οι στρατηγοί του Σαρόν, που άλλοι υποκύπτουν και άλλοι συμφωνούν, αν δεν πλειοδοτούν κιόλας, με την πολιτική «αυτοάμυνας» που επαγγέλλεται και εφαρμόζει ο πρωθυπουργός τους και πράττει όσα πράττει.

* **ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΚΗ** είναι η προσβολή της εικόνας του Ισραήλ. Ποιος την προσβάλλει περισσότερο από τον Σαρόν και τον Μπους; Όταν με το πρόσχημα της αυτοάμυνας προσπαθούν μάταια να δικαιολογούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όπως το χθεσινό, προσβάλλουν με τον χειρότερο τρόπο την εικόνα του Ισραήλ. Οι αντιρατσιστές, αλλά και οι Ισραηλίτες όλου του κόσμου πρέπει να αντισταθούν.

(«Ελευθεροτυπία», 20-5-2004)

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Από δω και πέρα η βαρβαρότητα αποκτά καινούργιο περιεχόμενο...

«Στις 2 Μαΐου, αστυνομικοί από τη μονάδα Νασχόν της ισραηλινής Υπηρεσίας Φυλακών ξυλοκόπησαν άγρια έξι Παλαιστίνιους κρατουμένους κατά την προσαγωγή τους στο στρατοδικείο. Όπως γράφει η Αλμίρα Χας στη «Χααρέτζ», οι άνδρες κακοποιήθηκαν μπροστά στις οικογένειές τους, στους δικηγόρους τους και σε αρκετούς αξιωματούχους του δικαστηρίου. Η Υπηρεσία υποστήριξε ότι οι αστυνομικοί αναγκάστηκαν να παρέμβουν όταν οι «τρομοκράτες» προσπάθησαν να έλθουν σε επαφή με τις οικογένειες τους, αυτόπτες μάρτυρες όμως βεβαιώνουν ότι μια τέτοια επαφή ήταν αδύνατη, αφού ανάμεσα στους κατηγορούμενους και τις οικογένειες μεσολαβούσαν δεκάδες στρατιώτες. Οι «τρομοκράτες» προσπάθησαν απλώς να μιλήσουν με τα αγαπημένα τους πρόσωπα, τα οποία πλέον μόνο στο δικαστήριο μπορούν να δουν: στο πλαίσιο του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», οι επισκέψεις στις φυλακές απαγορεύονται.

Λίγο πιο πέρα από το στρατοδικείο, στις φυλακές Οφέρ, ο J. κρατείται χωρίς δίκη εδώ και δύο σχεδόν χρόνια. Όλο αυτό το διάστημα, η γυναίκα στη και τα παιδιά του δεν μπορούν να τον επισκεφθούν «για λόγους ασφαλείας». Ακόμη κι όταν νοσηλεύτηκε στην Ιερουσαλήμ ύστερα από καρδιακή προσβολή, πάλι απαγορεύτηκε στη γυναίκα του να τον επισκεφθεί. Χιλιάδες ακόμη Παλαιστίνιοι που έχουν συλληφθεί τα τελευταία χρόνια βρίσκονται σ' αυτή τη θέση. Άλλοι ήταν οπλισμένοι, άλλοι ήταν μέλη ομάδων που πραγματοποίησαν επιθέσεις στα κατεχόμενα, άλλοι συνελήφθησαν για να δώσουν πληροφορίες, άλλοι επειδή πετούσαν πέτρες ή έλαβαν μέρος σε μια διαδήλωση. Όλοι χαρακτηρίζονται συλλήβδην «τρομοκράτες» και υπόκεινται στη στέρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους. Στόχο αποτελούν ακόμη κι αυτοί που δεν έχουν κάνει τίποτα, απλώς βρίσκονται κοντά σε «τρομοκράτες»: ένας Ισραηλινός υπουργός δήλωσε αυτή την εβδομάδα ότι το να βάλει ένα ελικόπτερο εναντίον του πλήθους προκειμένου να σκοτώσει έναν «τρομοκράτη» ▶

είναι απολύτως θεμιτό... Κάτι μας θυμίζουν όλα αυτά. Κάτι μας θυμίζει αυτή η περιφρόνηση, αυτή η αλαζονεία, αυτός ο φόβος. Η ταύτιση του Σαρόν με τον Μπους είναι πλήρης. Σύμφωνα με τον Ρόμπερτ Φισκ, της «Ιντιπέντεντ», ο επικεφαλής της αμερικανικής εταιρείας που το προσωπικό της διέπρεψε στους βασανισμούς του Αμπού Γκράιμπ παρακολούθησε «αντιτρομοκρατικό» σεμινάριο στο Ισραήλ. Οι μέθοδοι, εδώ κι εκεί, είναι όμοιες: στέρηση ύπνου, κουκούλες, ξυλοδαρμοί, ξεγύμνωμα, εξευτελισμοί, εικονικές ή πραγματικές εκτελέσεις. Κανείς δεν θα πρέπει να εκπλήσσεται λοιπόν με την ομοιότητα των αντιδράσεων. Κομμένα κεφάλια κρατούσαν προχθές τόσο οι δολοφόνοι της αλ-Κάιντα όσο και οι έξαλλοι της Χαμάς. Από δω και πέρα θα βλέπουμε πολλά κομμένα κεφάλια να επιδεικνύονται ως τρόπαια ή να αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεων. Από δω και πέρα η βαρβαρότητα αποκτά καινούργιο περιεχόμενο».

Μιχάλης Μήτσος - «Τα Νέα»
(«Ελευθεροτυπία», 14-5-2004

Τίθεται τό ἐρώτημα: Διατί ὁ Ἑβραιοσιωνισμός μισεῖ τόν Ἑλληνισμόν. Διά δύο λόγους: Πρῶτον, διότι ὁ Ἑλληνισμός ἐκφράζει τρόπον ζωῆς, ἀπολύτως ἀντίθετον πρός τήν Ἑβραιοσιωνιστικήν ἀντίληψιν καί δεύτερον, διότι οἱ Ἑβραιοσιωνισταί κατέχονται, ἀπό φθόνον πρό τῆς Ἑλληνικῆς ἀνωτερότητος.

Διά νά καταλάβετε παραστατικῶς τήν διαφοράν μεταξύ Ἑλλήνων καί Ἑβραίων δέν ἔχετε παρά νά ἰδῆτε τάς ἀπασχολήσεις τοῦ καθενός ἐξ αὐτῶν. Μέ τί ἠσχολεῖτο ὁ Ἕλλην; Καί μέ τί ὁ Ἑβραῖος; Τί ἔκανε ὁ Ἕλλην; καί τί ἔκανε ὁ Ἑβραῖος;

Ὁ Ἕλλην ἐπήγαινε στό θέατρο καί παρηκολούθει τραγωδίας, κωμωδίας κ.τ.λ. ὁ Ἑβραῖος ἐστερεῖτο θεάτρων, οὔτε ποτέ εἶδε τραγωδίας, κωμωδίας κ.τ.λ. Ὁ Ἕλλην ἐγυμνάζετο στά Γυμνάσια καί τάς παλαίστρας. Ὁ Ἑβραῖος ἠγνόει παντελῶς αὐτά τά δύο. Ὁ Ἕλλην παρηκολούθει διαλέξεις, ὁμιλίας, συζητήσεις εἰς φιλοσοφικάς Σχολάς πού πολλαί ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχαν, εἰς ὅλας τάς Ἑλληνικάς πόλεις. Ὁ Ἑβραῖος δέν εἶχε οὔτε μίαν φιλοσοφικήν Σχολήν.

Ὁ Ἕλλην ἠθλεῖτο στά στάδια, χάριν τῆς δυνάμεως, τῆς ὑγιείας

καί τοῦ σωματικοῦ κάλλους. Ὁ Ἑβραῖος δέν ἐγνώριζε τόν ἀθλητισμόν, δι' αὐτό δέν εἶχε, οὔτε ἕνα στάδιον.

Ὁ Ἕλλην ἐμελέτα εἰς βιβλιοθήκας συγγράμματα ἐπιστημῶν, λογοτεχνίας, ἱστορίας, γεωγραφίας κ.τ.λ. Ὁ Ἑβραῖος δέν ἤξερε τάς βιβλιοθήκας, πού οὔτε μία βιβλιοθήκη Ἑβραϊκῶν βιβλίων ὑπῆρξε. (Τά ὀλίγα θρησκευτικά βιβλία βεβαίως δέν συγκροτοῦν ἐπιστημονικήν βιβλιοθήκην).

Ὁ Ἕλλην ὡμίλει στήν Ἀγορά, ὡμίλει στήν Ἐκκλησίαν τοῦ Δήμου, ὁμίλει στήν Πνύκα, ὡμίλει στήν Ἡλιαία κ.τ.λ. Ὁ Ἑβραῖος κτηνοτρόφος δέν ἠγόρευε κάπου...

Ὁ Ἕλλην ἐκαλλιτέχνει καί ἄφησε ἑκατομμύρια ἔργα γλυπτικῆς, ἀνδριαντοποιΐας, ζωγραφικῆς κ.τ.λ. Ὁ Ἑβραῖος δέν ἄφησε, οὔτε ἕνα ἄγαλμα, οὔτε μίαν ζωγραφικήν εἰκόνα, ἔστω κτηνοτροφικήν.

Ὁ Ἕλλην ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα, Ναούς, Θέατρα, Στάδια, Βουλευτήρια, Λουτρά, Σχολάς, Γυμνάσια, Βιβλιοθήκας κ.τ.λ. Ὁ Ἑβραῖος τίποτε.

Ὁ Ἕλλην ἔκανε Αὐτοκρατορίας καί Κοσμοκρατορίας. Ὁ Ἑβραῖος ἔζη δοῦλος.

Δι' ὅσα ἐπιγραμματικῶς ἀνέφερα συνάγεται, ὅτι ἡ σκέψις καί μόνον συγκρίσεως Ἑλλήνων καί Ἑβραίων εἶναι **βλασφημία**, ὅπως κι ἀλλοῦ ὑποστηρίζω. Ἡ φυλή τῶν Ἡμιθέων Ἑλλήνων, μέ τό πλῆθος τῶν Σοφῶν καί τῶν Ἡρώων, μέ τούς περιλάμπρους πολιτισμούς καί τήν τρισένδοξον ἱστορίαν, εἶναι ἀσύγκριτος!

Εἴτε τό θέλουν, εἴτε ὄχι, ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Χριστιανισμός ἐκφράζει ὡρισμένας ἠθικάς ἀξίας, τάς ὁποίας ἐδίδαξε ὁ Χριστός. Αἱ ἀξίαι αὐταί εὑρίσκονται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν, πρός τάς «ἀξίας» τάς ὁποίας ἐβίωσαν τά πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Πραγματικῶς δέν ὑπάρχει στήν Π.Δ. οὔτε εἷς, ὁ ὁποῖος νά ἀποτελῇ ὑπόδειγμα ζωῆς. Στό βιβλίον μου *«Ἄς μιλήσουμε γιά Ἑβραίους»* ἀνεφέρθην λεπτομερῶς, εἰς τούς πρωταγωνιστάς τῆς Π.Δ. καί ἀπέδειξα βασιζόμενος, στά ἴδια τά κείμενα τῆς Π.Δ., ὅτι ἐπρόκειτο, περί ἀνηθίκων ἀνθρώπων.

Φαίνεται ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐπεδίωξαν, ἐντός ἑνός βιβλίου νά περιλάβουν ὅλα τά ἐγκλήματα καί ὅλας τάς ἀτιμίας, πού μπορεῖ κάποιος νά διαπράξῃ. Καί τό ἐπέτυχαν. Ὁτιδήποτε κάθε ἀξιοπρεπής ἄν-

θρωπος ὀφείλει νά ἀποφεύγη συνέβη στή Π.Δ. ἡ ὁποία ἐν τούτοις διεκδικεῖ τόν τίτλον τοῦ θεοπνεύστου ἔργου.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ πολύς κόσμος δέν διαβάζει τήν Π.Δ. Ὀλίγαι γνώσεις, ἀπό τό σχολεῖον καί τίποτε περισσότερον. Ὡστόσον τά παιδιά μας διδάσκονται τήν «ἱστορίαν» τῶν διαφόρων φανταστικῶν Ἑβραίων, χωρίς νά ὠφελοῦνται εἰς τό ἐλάχιστον. Ποίαν ὠφέλειαν θά ἀποκομίσωμεν πληροφορούμενοι, ὅτι ὁ Κάϊν ἐδολοφόνησε τόν ἀδελφόν του Ἄβελ ἤ πῶς ὁ Ἰακώβ ἐξηπάτησε τόν Ἰσαάκ ἤ τά περί Αὐνάν; κ.τ.λ.

Ἐξ ἄλλου τά περιγραφόμενα στήν Π.Δ. δέν ἀνταποκρίνονται στήν ἱστορικήν πραγματικότητα. Αἱ Ἑβραϊκαί προσωπικότητες, μή ἐξαιρουμένων καί τῶν δῆθεν «βασιλέων» εἶναι ἀνύπαρκτοι. Πρόκειται περί ἐπινοήσεων τῶν ραββίνων, διά νά δώσουν στούς Ἰουδαίους ἱστορικόν βάθος πλῆρες «γεγονότων», τό ὁποῖον ὡς κτηνοτροφικός λαός δέν διέθετε. Κατά κακήν ἀπομίμησιν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἔγραψαν γενεαλογίας, ἐμνημόνευσαν «βασιλεῖς» κατέγραψαν «γεγονότα» μέ τήν διαφοράν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔλεγαν ἀλήθεια.

Ἐπί παραδείγματι, ὅταν διαβάζωμεν περί Σόλωνος γνωρίζομεν τήν ὕπαρξίν του, διότι ἐσώθησαν ἔργα του, ἀναφέρεται εἰς ἱστορικούς, ἀνεκαλύφθησαν ἀνδριάντες του, τόν μνημονεύουν φιλόσοφοι, πολιτικοί κ.τ.λ. ἀναλύεται ἡ νομοθεσία του, εὑρέθησαν ἐπιγραφαί μέ τό ὄνομά του κ.τ.λ. καί καταλήγομεν στό βέβαιον συμπέρασμα, ὅτι ὁ Σόλων ἔζησε εἰς συγκεκριμένην ἐποχήν, εἰς συγκεκριμένον χῶρον καί μέ συγκεκριμένην δρᾶσιν. Μετά ἀπό αὐτάς τάς διαπιστώσεις ὁ Σόλων κατατάσσεται στά ἱστορικά πρόσωπα, δηλαδή στά πρόσωπα, πού πραγματικῶς ὑπῆρξαν. Τό ἴδιο συμβαίνει μέ ὅλας τάς Ἀρχαιοελληνικάς προσωπικότητας. Ἔχομεν ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα ἀρχαιολογίας, φιλολογίας κ.τ.λ. ὥστε δυνάμεθα νά βεβαιώσωμεν τήν ἱστορικότητά των.

Ἀπεναντίας, διά τούς Ἑβραίους οὐδέν στοιχεῖον διαθέτομεν. Τά τεκμήρια ἱστορικότητος τῶν Ἑβραϊκῶν «προσωπικοτήτων» ἀπουσιάζουν παντελῶς. Οὔτε κάν ἐνδείξεις ἔχομεν. Ἀπό τό πλῆθος τῶν ὀνομάτων, πού ἀναγράφονται στήν Π.Δ. δέν ἐξηκριβώθη ἱστορικῶς, ὡς ἀληθῶς ὑπάρξας οὐδέ εἷς. Ἀποδεικνύεται λοιπόν, ὅτι ἡ Π.Δ., θεόπνευστος ἤ μή, εἶναι βιβλίον πλῆρες ἀνυπάρκτων προσώπων, τά ὁποῖα σημειωτέον δέν ἀναφέρουν ἄλλοι συγγραφεῖς, πλήν βεβαίως τῶν Ἑβραίων, παλαιῶν καί νέων.

Ἄφθονα ὀνόματα περιέχει ἡ Π.Δ., τά ὁποία μέ ἐπιστημονικά ἤ καί ἁπλῶς λογικά κριτήρια εἶναι ψευδῆ, φανταστικά.

Τά τελευταία ἔτη τό Ἰσραήλ καταβάλλει προσπάθειαν νά στοιχειοθετήση ἱστορικῶς τήν Π.Δ. Γίνονται ἀνασκαφαί ἀρχαιολογικαί καί φιλολογικαί ἔρευναι, ἀλλά τίποτε. Ἐπειδή εἶναι ζωτική ἀνάγκη διά τούς Ἑβραίους νά «ἀποδείξουν» τήν ἀρχαιότητά τους καταφεύγουν στήν πλαστογραφία, ἡ ὁποία ὅμως ἀπεκαλύφθη καί τούς ἐξέθεσε, ἄν βεβαίως εἶναι δυνατόν νά ἐκτεθῆ κάποιος Ἑβραῖος.

Ὁ Ἑλληνισμός πρῶτος εἰσήγαγε στήν σκέψιν τήν λογικήν ἐξήγησιν. Ἀπεναντίας στούς ἄλλους λαούς ἀπουσιάζει παντελῶς ἡ ἐφαρμογή ἀξιωμάτων, ἀρχῶν, νόμων καί κανόνων λογικῆς. Ἐπομένως, στήν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών των ἐπικρατεῖ ἡ αὐθαιρεσία. Ὅλα ὅσα γράφονται στήν Π.Δ. εἶναι ἀναπόδεικτα. Ὁ Θεός, ἡ ψυχή, ἡ μετά θάνατον ζωή κ.τ.λ. οὔτε ἀναλύονται, οὔτε ἐξηγοῦνται. Οὐδαμοῦ στήν Π.Δ. θά εὕρετε ἀποδείξεις, στοιχεῖα, ἐπιχειρήματα περί τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἤ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Εἰς αὐτά τά βασικώτατα ζητήματα, πού ἀπασχολοῦν τόν ἄνθρωπον, ἡ Π.Δ. σιωπᾶ. Ἁπλῶς ἀνακηρύσσει Θεόν τόν Ἰεχωβᾶ, τοῦ ἀποδίδει ἰδιότητας καί πράξεις, δίχως νά ἀποδεικνύη ἤ ἔστω νά τεκμηριώνη τήν ὕπαρξί του καί τά ἔργα του.

Ἡ διαφορά μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως, πού ὁδηγεῖ στήν λογικῶς θεμελιωμένη γνώμην καί τοῦ Ἑβραϊκοῦ δογματισμοῦ εἶναι σαφεστάτη. Ἐκτός ἀπό τά μεταφυσικά θέματα καί στάς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, στήν Π.Δ. διαβάζομεν τρόπους συμπεριφορᾶς, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται ὁποιασδήποτε ἠθικῆς αἰτιολογίας. Οὐδείς ἐκ τῶν προφητῶν κ.τ.λ. ἐξηγεῖ διατί πρέπει νά συμπεριφερώμεθα ἔτσι καί ὄχι ἀλλοιῶς. Ἁπλῶς ἐκτοξεύει «ἠθικολογίας» τῶν ὁποίων ζητεῖ τήν ἐφαρμογήν, ὄχι διότι ἀποδεικνύει τό τί πρέπει, τό ἠθικῶς δέον, ἀλλά διότι ἄν δέν τηρηθοῦν αἱ ἠθικολογίαι θά ἐπέμβη ὁ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος θά σφάξη, θά τιμωρήση, θά βασανίση κ.τ.λ. Δηλαδή ἔχομεν βιαίαν ἐπιβολήν ἀπόψεων συμπεριφορᾶς καί ὄχι ἐφαρμογήν ἠθικῶν ἀντιλήψεων, διά τῆς πειθοῦς. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ πειθώ εἶναι ἄγνωστος, στήν Π.Δ. Παντοῦ ἐπαπειλεῖται ποινή ἤ προβλέπεται ἀντάλλαγμα.

Ἐν πάση περιπτώσει ἡ ἀμφισβήτησις τῆς Π.Δ. καί ἡ ἄρνησις αὐτῆς ὡς θεοπνεύστου βιβλίου ἔχοντος σχέσιν μέ τόν Χριστιανισμόν

δέν εἶναι νέα, ἀλλά παλαιά, ἀφ' ὅτου ἱδρύθη ὁ Χριστιανισμός, ὡς θρησκεία. Ἤδη ἀπό τόν 1ον μ.Χ. αἰῶνα ἠμφεσβήτησε τήν Π.Δ. ὁ Βασιλείδης, Ἕλλην ἐξ Αἰγύπτου. Δυστυχῶς τά 24 συγγράμματά του κατεστράφησαν, ἀπό τούς Ἰουδαιοχριστιανούς, πού τόν ἐκήρυξαν αἱρεσιάρχην. Μαθητής αὐτοῦ ἦτο ὁ Ἕλλην Μάρκων, ἐκ τῆς Σινώπης τοῦ Πόντου. Ἐπειδή δέν ἐπίστευεν στήν Π.Δ. ὁ πατήρ του Ἐπίσκοπος Σινώπης τόν ἀφώρισε, ὡς αἱρετικόν. Τόν 3ον μ.Χ. αἰῶνα ὁ Μάνης ἀπεκάλεσε τήν θρησκείαν τῆς Π.Δ. «ψευδῆ» καί παρεδέχετο μόνον τήν Καινήν Διαθήκην. Ἀπεκλήθη κι' αὐτός αἱρετικός κ.τ.λ.

Τώρα πάντως μέ τήν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιστημῶν (Κοσμολογία, ἀρχαιολογία, ἐθνολογία, ἱστορία, φυσική κ.ἄ.) προέκυψαν πειστικαί ἀποδείξεις, περί τῆς ψευδολογίας τῆς Π.Δ. τάς ὁποίας δυνάμεθα νά παρουσιάζωμεν, δίχως νά κινδυνεύωμεν νά μᾶς πυρπολήσουν, ὡς αἱρετικούς, διότι αἱ ἐπιστημονικαί διαπιστώσεις δέν κλονίζονται, ἀπό δογματισμούς, ἔστω θρησκευτικούς.

Ὁπωσδήποτε ἡ Π.Δ. δέν εἶναι βιβλίον ἱστορίας, διότι τά πρόσωπα, πού ἀναφέρει εἶναι ἀνύπαρκτα καί τά γεγονότα πού περιγράφει οὐδέποτε συνέβησαν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἀρχαιολογική ἔρευνα δέν ἐξελίσσεται, ὅπως θά ἤθελαν οἱ Ἑβραῖοι, διότι τά νέα εὑρήματα ἐνισχύουν περαιτέρω τήν κρατοῦσαν ἄποψιν, ὅτι ἡ Π.Δ. εἶναι **βιβλίον ἀνιστόρητον.**

Στό Ἑβραϊκῆς ἰδιοκτησίας περιοδικό «Der Spiegel» (τεῦχος 26/97) ἐδημοσιεύθη ἄρθρον, ὅπου καταφαίνεται ὅτι «νέα ἀρχαιολογικά εὑρήματα ἔχουν ἰσχυρότατα κλονίσει τό ἱστορικό περιεχόμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Ὁ Γερμανός Αἰγυπτιολόγος Ρόλφ Κράους ὁμιλῶν στό Πανεπιστήμιον τῆς Χαϊδελβέργης διέψευσε τούς δῆθεν ἱστορικούς ἰσχυρισμούς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί ὄχι μόνον. Στήν ἰδίαν ἐκδήλωσιν ὁ Θεολόγος ἀκαδημαϊκός Ὄμπερατ Ντίμπνερ κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἕνα παραμύθι καί **«ὡς ἱστορικόν βιβλίον εἶναι ἄχρηστον»**! Ἐπί πλέον ὁ Δανός βιβλιοερευνητής Νίλ Πέτερ Λέμχε διετύπωσε τήν γνώμην ὅτι «συχνῶς καί εἰς μεγάλο βαθμόν» οἱ μυθιστοριογράφοι συγγραφεῖς τῆς Βίβλου **«ἔχουν συνειδητῶς διαστρεβλώσει βασικά ἱστορικά γεγονότα»**.

Ὅπως ἀναφέρει τό «Der Spiegel» (ἔνθ. ἀνωτ.) οἱ ἐπιστήμονες, πού ἔλαβαν μέρος στήν ἐκδήλωσι τοῦ πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης

συνεφώνησαν, ὅτι ἡ ἔξοδος τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Αἴγυπτο **εἶναι μῦθος. Τό μέγα βασίλειο τοῦ Δαυίδ δέν ὑπῆρξε ποτέ.** Ἡ «πεντάτευχος» ἐγράφη ὄχι τόν 10ον π.Χ. αἰῶνα, ἀλλά τόν 5ον. Ἡ Χαναάν ἀντιθέτως πρός τούς ἰσχυρισμούς τῆς Π.Δ. δέν ἐσυλήθη ποτέ ἀπό ὁμάδας Ἰσραηλινῶν στρατιωτῶν. Τελικὸ συμπέρασμα: ἡ Π.Δ. περιγράφει «ψευδοϊστορικούς ἀπατηλούς κόσμους».

Θά ὑπενθυμίσω, ὅτι πολύ πρίν ἀπό αὐτάς τάς ἀνακοινώσεις ὁ Ἄγγλος καθηγητής Τόμας Τόμσον, ἀφοῦ ἐπραγματοποίησε ἀρχαιολογικάς ἔρευνας 15 ἐτῶν ἐξέδωσε βιβλίον, ὅπου ἀποδεικνύει, ὅτι τά πρόσωπα τῆς Π.Δ. εἶναι φανταστικά. Ἡ εἴδησις ἐδημοσιεύθη στόν τύπον. Συγκεκριμένως στόν *«Ἐλεύθερο Τύπον»* (30-3-1993) διαβάζομεν:

Βρετανός καθηγητής ἀμφισβητεῖ τή Βίβλο

«Ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰακώβ, ὁ Μωυσῆς, ὁ Βασιλεύς Δαυίδ καί ὁ Βασιλεύς Σολομῶν δέν ὑπῆρξαν ποτέ! Τόν ἐκπληκτικό αὐτό ἰσχυρισμό ἐπιχειρεῖ νά ἀποδείξει ὁ βρετανός καθηγητής Τόμας Τόμσον στό καινούργιο βιβλίο του «Οἱ πρῶτοι χρόνοι τοῦ Ἰσραηλτικοῦ ἔθνους».

Μετά ἀπό ἀρχαιολογική μελέτη 15 περίπου χρόνων, ὁ Τόμσον, πού θεωρεῖται ἀπό τούς πιό σημαντικούς μελετητές τῆς Βιβλικῆς ἀρχαιολογίας, κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι τά πρῶτα 10 βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἀπολύτως φανταστικά καί ὅτι ἔχουν γραφεῖ 500-1.500 χρόνια μετά τά γεγονότα πού περιγράφουν».

Καί πολύ πρίν ἀπό τόν Τόμας, ἤδη ἀπό τοῦ 1947, ὁ Γιάννης Κορδάτος («Ἡ Παλαιά Διαθήκη στό φῶς τῆς κριτικῆς», ἔκδ. «Μπουκουμάνη», Ἀθ. 1973, σελ. 286) εἶχεν ὑποστηρίξει καί ἀποδείξει, ὅτι ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ κ.τ.λ. ἦσαν ἀνύπαρκτα πρόσωπα.

Πέραν τῶν ἐπιστημόνων ἐξηγέρθησαν κατά τῆς Π.Δ. καί ἱερωμένοι! ἀπό 103 ἱερεῖς τῆς Ἀγγλικανικῆς, Καθολικῆς καί τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν, πού ἔλαβαν μέρος εἰς εἰδικήν ἔρευναν τοῦ BBC μόνον 3 (τρεῖς!) πιστεύουν, ὅτι τό περιεχόμενον τῶν Γραφῶν εἶναι ἀληθινό.

Καί αὐτή ἡ εἴδησις ἐδημοσιεύθη στό τύπο. *«Στό Καρφί»* (28-12-1999) διαβάζομεν:

Ἱερεῖς στρέφονται κατά τῆς Βίβλου

ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Φωτιές» ἄναψαν στούς Βρετανικούς θρησκευτικούς κύκλους 100 ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τήν πλήρη δυσπιστία τους στήν παράδοση τῆς Βίβλου γιά τή δημιουργία τοῦ κόσμου ἀπό τόν Θεό μέσα σέ 6 ἡμέρες. Μόνο 3 ἀπό τούς 103 ἱερεῖς τῆς ἀγγλικανικῆς, τῆς καθολικῆς καί τῆς ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν, οἱ ὁποῖοι συμμετείχαν σέ σχετική ἔρευνα τοῦ BBC, πιστεύουν ὅτι τό περιεχόμενο τῶν Γραφῶν εἶναι ἀληθινό. Μάλιστα οἱ 80 ἀπό αὐτούς ἀμφιβάλλουν ἐάν οἱ πρωτόπλαστοι Ἀδάμ καί Εὔα ἦταν ὑπαρκτά πρόσωπα.

Γιά περισσότερα παραπέμπω στό βιβλίον μου: «*Παλαιά Διαθήκη-Κριτική ἱστορικότητος*» (ἔκδ. «Ἤλεκτρον» Ἀθ. 2004) ὅπου παραθέτω ὅλα τά στοιχεῖα, πού ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ Π.Δ. εἶναι μῦθος καί τίποτε ἄλλο.

Αἱ ἀπόψεις μου, περί τοῦ ἀνιστορήτου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δέν εἶναι νέαι. Ἔχουν διατυπωθῆ στό παρελθόν, ἀπό πολλούς ἐπιστήμονας π.χ. Α. Λόντς («Προχριστιανική ἐποχή» Ἑλλ. ἔκδ. «Δίβρης» σελ. 185) πού ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι στήν Π.Δ. ἀντέγραψαν «Βαβυλωνιακούς μύθους». Ὁ ἐπίσκοπος Κατάνης, Ἰάκωβος Πηλίλης («*Ἁγία Γραφή*» ἔκδ. «ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἑλλάδος, Ἀθ. 1992, σελ. 137) ἀναγνωρίζει ὅτι **«ἡ ἱστορία στήν Παλαιάν Διαθήκην δέν εἶναι ἱστορία»** καί συμφωνεῖ, ὅτι πρόκειται περί **«Ἰουδαϊκῶν μύθων»**.

Ἐπαναλαμβάνω: Ὁ Ἄγγλος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου Τόμας Τόμσον, μετά ἀπό 15ετή ἔρευνα ἐξέδωσε τό βιβλίον του **«Οἱ πρῶτοι χρόνοι τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Ἔθνους»** ὅπου ἀποδεικνύει ὅτι **«ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰακώβ, ὁ Μωϋσῆς, ὁ Βασιλεύς Δαυΐδ καί ὁ Βασιλεύς Σολομῶν δέν ὑπῆρξαν ποτέ»** κι' ὅτι τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «εἶναι ἀπολύτως φανταστικά» («*Ἐλεύθερος Τύπος*» 30-3-1993).

Τό ἴδιο ἀκριβῶς ἀπέδειξε, ἀπό τοῦ 1949 ὁ Γιάννης Κορδάτος (ἔνθ. ἀνωτ.) ὅτι δηλαδή: **«στήν Παλαιάν Διαθήκην ἔχομεν ἀσυναρτησίες καί μυθολογικές παραδόσεις»**. Ἀλλά διά νά μή μακρυγορῶ ἐπικαλοῦμαι τό σύγγραμμα τοῦ Esry Greenberg: «The Moses Mystery

- The Bible Myth» (Ἑλλ. Ἐκδ. «Ἐνάλιος» Ἀθ. 1998, ὑπό τόν τίτλον: «Τό μυστήριον τοῦ Μωϋσῆ - ὁ μύθος τῆς Βίβλου»). Ὁ Γκρήνμπεργκ εἶναι Πρόεδρος τῆς Βιβλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Νέας Ὑόρκης καί μέλος τῆς Ἑταιρείας Βιβλικῆς Λογοτεχνίας, συνεπῶς εἶναι εἰδικός, στό θέμα καί διαπιστώνει, ὅτι στήν Παλαιάν Διαθήκην **«πολλά ἀπό ὅσα πέρασαν γιά ἱστορικά γεγονότα ἀποτελοῦνταν ἀπό μύθους, θρύλους καί παραδόσεις, στοιχεῖα πού εἶναι διάχυτα στό βιβλικό κείμενο»** (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 22) καί στό ὀπισθόφυλλο γράφεται, ὅτι: «οἱ δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ δέν ὑπῆρξαν ποτέ. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ καί ὁ Ἰακώβ ἦσαν χαρακτῆρες τῆς αἰγυπτιακῆς μυθολογίας»!

Πέραν τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ὁ Γκρῆνμπεργκ ἐκυκλοφόρησε βιβλίον μέ τίτλον: «101 Myths of the Bible» Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐνάλιος» Ἀθ. 2002) ὅπου εἰς πεντακοσίας περίπου σελίδας περιγράφονται αἱ **«κραυγαλέες μυθικές διηγήσεις»** τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κι' ὅμως τά παραμύθια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θεωροῦνται θεόπνευστα κι' εἶναι μέρος τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας, πού ἀνακηρύσσει προπάτοράς μας, ἀνυπάρκτους Ἑβραίους!

Ἡ ἑβραϊκή θρησκευτική ἡγεσία, διά νά τονώση τό φρόνημα τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ καί νά τοῦ δώση ἕνα ἀξιομνημόνευτο ἱστορικό παρελθόν ἐπενόησε μία σειρά μυθευμάτων, τά ὁποῖα ἡ ἐπιστημονική, ἀκόμη καί ἡ θρησκειολογική ἔρευνα ἀπέρριψαν ὡς ἀπολύτως ψευδῆ. Τά αναλύω αὐτά στό βιβλίον μου «Παλαιά Διαθήκη» καί θ' ἀπετέλει περιττήν ἐπανάληψιν νά τά μεταφέρω ἐδῶ.

Οἱ ραββῖνοι βλέποντες, ὅτι ὁ λαός τους εἶναι κτηνοτρόφοι τῆς ἐρήμου, περιφερόμενοι ἐδῶ καί ἐκεῖ, δίχως πολιτισμόν, δίχως καλλιτεχνίαν, δίχως μνημεῖα, ἀσήμαντοι ποιμένες, πού διεβίουν εἰς σκηνάς, χωρίς λουτρά, χωρίς βιβλιοθήκας, χωρίς στάδια, χωρίς θέατρα κ.τ.λ. διά νά ἀνυψώσουν τό ἠθικόν τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ ἔπλασαν, μέ τήν φαντασίαν βασίλεια! μέ σοφούς βασιλεῖς, ὑπέταξαν λαούς, διεξήγαγον πολέμους, ἔκτισαν πόλεις κ.τ.λ. Ὅλα μά ὅλα ἦσαν ἀνύπαρκτα καί τίποτε ἀληθές.

Δι' αὐτό ὅλα ἀναφέρονται στό παρελθόν. Τότε ὑποτίθεται, ὅτι εἶχαν, ὅτι κατώρθωσαν, ὅτι ἐδημιούργησαν κ.τ.λ. ὥστε νά δώσουν στούς Ἑβραίους μίαν ἱστορίαν, πού οὐδέποτε διέθεταν. Τούς παρου-

σιάζουν νά κυριαρχοῦν εἰς ξένα Ἔθνη, νά καταλύουν βασίλεια, νά ὑποδουλώνουν λαούς, νά κάνουν ἐκστρατείας κι᾽ ἄλλα τέτοια πομπώδη, ἐνῶ στήν πραγματικότητα πάντοτε ἦσαν δοῦλοι τοῦ ἑνός ἤ τοῦ ἄλλου λαοῦ, πού διήρχετο ἀπό τάς περιοχάς, ὅπου ἔβοσκαν τά ποίμνιά τους οἱ Ἑβραῖοι νομάδες.

Τά ἑβραϊκά ψεύδη εἶναι βαθύτατα καί ἐκτενέστατα, μέ λεπτομερείας καί περιγραφάς χιλιάδων γεγονότων, χιλιάδων προσώπων πού κατά σύμπτωσιν ὅλοι οἱ ἱστορικοί ἀγνοοῦν κι᾽ ὅλοι οἱ ἀρχαιολόγοι οὐδέν ἑβραϊκόν ἀνεκάλυψαν. Τά τελευταῖα δέ 2.500 χρόνια τί ἐπραγματοποίησαν οἱ Ἑβραῖοι; Τίποτε. Καί πρίν ἀπό 2.500 χρόνια ἄν ὑπῆρχαν τί ἐπέτυχαν; Τίποτε. Δι᾽ αὐτό ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι καί μεσαιωνικοί ἱστορικοί τούς ἀγνοοῦν. Μόνον οἱ Ἑβραῖοι ἔγραψαν, διά τούς Ἑβραίους. Καί τί ἔγραψαν; Παραμύθια διά παιδιά ἤ ἐξοργιστικά πράγματα, ὅπως ὅτι προορίζονται ἀπό τόν Θεό νά ἐπικρατήσουν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης θά εἶναι δούλη των. Πῶς ὅμως τά πιστεύουν αὐτά; Ἡ πίστις εἰς δοξασίας ἐξαρτᾶται, ἀπό τό πολιτιστικόν ἐπίπεδον ἑνός λαοῦ. Εἶπαν οἱ ραββῖνοι στούς παντελῶς ἀπαιδεύτους νομάδας Ἑβραίους: Ὁ Θεός ὑπέγραψε συμφωνία (διαθήκη) μέ τούς προπάτορές μας. Ἐσεῖς θά τηρῆτε τάς ἐντολάς του κι᾽ ἐκεῖνος θά σᾶς δώση τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν. Ὡς ἰδέα ἐφάνη καλή στούς κτηνοτρόφους τῆς ἐρήμου. Τήν ἐπίστευσαν, δίχως νά τήν ἐξετάσουν. Ἄλλως τε μέ ποῖα πνευματικά ἐφόδια νά τήν ἐξετάσουν; φιλόσοφοι μποροῦν νά ἀναδειχθοῦν παντοῦ, ὄχι ὅμως στούς ἐκ γενετῆς τσοπάνηδες. Αὐτοί ἐκ φύσεως ἀπεδέχοντο ὁποιαδήποτε ἀνοησία τούς ἔλεγε τό ἱερατεῖον τους. Ἄκου τώρα! Ὁ Θεός, τό ὑπέρτατον, ὑπερφυσικόν ὄν ὑπογράφει συμφωνίας πού ἐρράντισαν μέ αἷμα τράγων διά τό ἔγκυρον! (Παῦλος: *«Πρός Ἑβραίους»* 9, 16-21) μέ μερικούς βοσκούς... καί ἡ συμφωνία ἐκείνη, πού ὀνομάζεται Παλαιά Διαθήκη ὑπεχρέωνε τά συμβαλλόμενα μέρη, ὁ μέν Θεός Ἰεχωβᾶς νά δώση γῆν καί παγκόσμιον κυριαρχίαν στούς Ἑβραίους, οἱ δέ Ἑβραῖοι νά τηροῦν τάς ἐντολάς τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Τό γελοῖον δέν εἶναι, πού ἐδέχθησαν αὐτάς τάς ἀστειότητας οἱ Ἑβραῖοι, διότι ἀπαίδευτοι ἦσαν δικαιολογοῦνται. Τό γελοῖον εἶναι, ὅτι διδάσκουν στό σχολεῖο καί στό πανεπιστήμιο τά ραββινικά παραμύθια καί ὑπάρχει πανεπιστημιακή ἕδρα τῆς Παλαιοδιαθηκολογίας,

πού τήν άναλαμβάνουν έμφανισιακώς σοβαροφανεῖς καθηγηταί καί ἀναλύουν τά ἐδάφια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡσάν νά ἐπρόκειτο περί ἔργων τοῦ Πλάτωνος ἤ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπεγράφη ἡ συμφωνία, ἀλλά τό ἕνα μέρος, οἱ Ἑβραῖοι δηλαδή, δέν ἐτήρησαν τά συνομολογηθέντα καί ἐστενοχώρησαν, ἐπίκραναν διά τήν ἀκρίβειαν, ὅπως παρεπονέθη τό ἄλλο μέρος τόν Θεόν, πού ἔστειλε ἀγγέλους, διά νά ματαιώσουν τήν ὑπαίτιον ὑπαναχώρησιν, πού λέγουν οἱ νομικοί καί νά ἐπανισχύσῃ ἡ συμφωνία. Ποῖος στοιχειωδῶς λογικῶς ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀσχολῆται μέ τέτοια θέματα; τά ὁποῖα ἐντέχνως οἱ Ἑβραῖοι ἐφόρτωσαν στόν Χριστιανισμόν.

Ἰδίως οἱ Ἕλληνες δέν εἶναι δυνατόν νά ἀρνηθῶμεν τό ἔνδοξον καί περίλαμπρον παρελθόν μας καί νά θεωρῶμεν προπάτοράς μας, ὄχι τούς Ἥρωας καί τούς Σοφούς τῆς Φυλῆς μας, ἀλλά τούς τσοπάνηδες, τούς τελείως ἀγραμμάτους Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί τό ὑπόλοιπον ἑβραιολόγιο, τοῦ Αὐνάν, Κάϊν κ.τ.λ.

Τελειώνων μέ τήν Ἑβραϊκήν θρησκείαν θά ἀνατρέψω καί τό ψεῦδος πού διδάσκουν στά σχολεῖα, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πρῶτοι εἰσήγαγον τόν μονοθεϊσμόν.

Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν πολυθεϊσταί, ὅπως ἀποδεικνύεται σαφῶς, ἀπό κείμενα τῆς ἰδίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Δυστυχῶς ὅμως αὐτό σᾶς τό ἀποκρύπτουν.

Συγκεκριμένως οἱ Ἑβραῖοι ἐλάτρευαν καί ἄλλους Θεούς κτηνοτροφικῆς μάλιστα προελεύσεως, διότι ὁ Ἑβραϊκός πολιτισμός ἦτο κτηνοτροφικοῦ ἐπιπέδου.

Ἐπί παραδείγματι σᾶς εἶναι γνωστός ὁ Χρυσοῦς Μόσχος, τόν ὁποῖον μέ προτροπή τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ κατεσκεύασε ὁ Ἀαρών, κατά τήν ἀπουσίαν τοῦ Μωϋσέως, πού εἶχεν ἀνέλθει στό Ὄρος Σινά, διά νά παραλάβῃ τάς δέκα ἐντολάς (ἱερός νόμος τῶν Ἑβραίων).

Στό θεόπνευστον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης διαβάζομεν λεπτομερείας τῶν συμβάντων, τά ὁποῖα σᾶς παραθέτω, στήν δημοτικήν γλῶσσαν, ἀπό τήν «Ἁγία Γραφή» ἔκδ. «βιβλικῆς ἑταιρείας» Ἀθ. 1997 βιβλίον «Ἔξοδος» 32, 1-35:

32 Ὅταν οἱ Ἰσραηλίτες εἶδαν ὅτι ὁ Μωυσῆς ἀργοῦσε νά κατεβεῖ
ἀπό τό βουνό, μαζεύτηκαν γύρω ἀπό τον Ἀαρών καί τοῦ ἔλεγαν:
«Σήκω, φτιάξε μας θεούς, πού νά προπορεύονται στό δρόμο μας,
γιατί αὐτός ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἄνθρωπος πού μᾶς ἔβγαλε ἀπό την
Αἴγυπτο, δέν ξέρουμε τί ἔγινε».
2 Ὁ Ἀαρών τούς εἶπε: «Βγάλτε τά χρυσά σκουλαρίκια πού ἔχουν
στ' αὐτιά τους οἱ γυναῖκες σας, οἱ γιοί σας καί οἱ κόρες σας καί
φέρτε τα σ' ἐμένα». 3 Ἔβγαλαν τότε ὅλοι τά χρυσά τους σκουλαρίκια
καί τά ἔφεραν στόν Ἀαρών. 4 Ἐκεῖνος τά πῆρε καί τά ἔλειωσε, τά
ἔχυσε σ' ἕνα καλούπι καί ἔκανε ἀπ' αὐτά ἕνα ἄγαλμα μοσχαριοῦ.
Φώναξε τότε ὁ λαός: «Αὐτός εἶναι ὁ Θεός σου, Ἰσραήλ, πού σ'
ἔβγαλε ἀπό την Αἴγυπτο!».
5 Ὅταν τά εἶδε αὐτά ὁ Ἀαρών, ἔφτιαξε ἕνα θυσιαστήριο μπροστά
στό εἴδωλο καί ἔβγαλε διακήρυξη: «Αὔριο θά γίνει γιορτή γιά τόν
Κύριο». 6 Ξύπνησαν, λοιπόν, τό πρωί καί πρόσφεραν ὁλοκαυτώματα
καί θυσίες κοινωνίας· ὅλοι κάθησαν νά φᾶνε καί νά πιοῦν, κι ἔπειτα
σηκώθηκαν καί διασκέδαζαν.
7 Τότε εἶπε ὁ Κύριος εἶπε στό Μωϋσή: «Πήγαινε, κατέβα, γιατί
ὁ λαός πού ἔβγαλες ἀπό την Αἴγυπτο ἔπεσε σέ μεγάλη ἁμαρτία.
8 Ἔφυγαν γρήγορα ἀπό τό δρόμο πού τους ἔδειξα. Ἔφτιαξαν ἕνα χυτό
μοσχάρι καί τό προσκύνησαν· θυσίασαν σ' αὐτό καί εἶπαν: "Αὐτός
εἶναι ὁ Θεός σου, Ἰσραήλ, πού σ' ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτο!"».

Ὁ Μωϋσῆς ὑπερασπίζεται τό λαό
(Δτ 9,13-14.26-29)

9 «Εἶδα τί εἶναι ὁ λαός αὐτός», συνέχισε ὁ Κύριος. «Εἶναι λαός
ἀπείθαρχος. 10 Ἄσε με, λοιπόν, τώρα, νά ξεσπάσει ὁ θυμός μου πάνω
τους καί νά τούς ἀφανίσω· καί θά κάνω νά προέλθει ἀπό σένα ἕνα
μεγάλο ἔθνος».
11 Ὁ Μωϋσῆς ὅμως προσπάθησε νά καταπραΰνει τον Κύριο, τό
Θεό του, καί εἶπε: «Γιατί, Κύριε, νά ξεσπάσει ὁ θυμός σου πάνω
στό λαό σου, πού τόν ἔβγαλες ἀπό την Αἴγυπτο μέ τή μεγάλη ►

σου δύναμη καί μέ ἐνέργειες τόσο δυναμικές; [12]Γιατί νά ποῦν οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι τούς ἔβγαλες μέ κακό σκοπό ἀπό την Αἴγυπτο, γιά νά τούς θανατώσεις στά βουνά καί νά τούς ἐξαφανίσεις ἀπό τή γῆ; Ἄς σταματήσει ὁ φλογερός θυμός σου· ἄλλαξε γνώμη γιά τό κακό πού θέλεις νά κάνεις στό λαός σου. [13]Θυμήσου τον Ἀβραάμ, τον Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, τούς δούλους σου, πού τούς ὑποσχέθηκες νά τούς δώσεις τόσο πολλούς ἀπογόνους, ὅσα τ' ἀστέρια του οὐρανοῦ, καί σ' αὐτούς τους ἀπογόνους νά δώσεις ὁλόκληρη αὐτή τή χώρα, γιά ἰδιοκτησία παντοτινή».

Ὁ Μωϋσῆς συντρίβει τίς πλάκες του νόμου (Δτ 9,15-17.21)

[15]Ὁ Μωϋσῆς γύρισε κι ἄρχισε νά κατεβαίνει ἀπό τό βουνό, κρατώντας στά χέρια του τίς δύο πλάκες του νόμου, γραμμένες κι ἀπό τίς δύο πλευρές τους. [16]Οἱ πλάκες ἦταν ἔργο του Θεοῦ καθώς καί ἡ γραφή, πού ἦταν χαραγμένη σ' αὐτές.

[17]Ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε τή βοή του λαοῦ καί εἶπε στό Μωϋσή: «Πολεμική βοή ἀκούω στό στρατόπεδο».

[18]Ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Αὐτό δέν εἶναι οὔτε ἰαχές νικητῶν οὔτε κραυγές νικημένων. Ἐγώ ἀκούω φωνές γιορτῆς».

[19]Ὅταν πλησίασαν στό στρατόπεδο, εἶδε ὁ Μωυσῆς τό μοσχάρι καί τους χορούς. Τότε φούντωσε ὁ θυμός του καί πέταξε τίς πλάκες ἀπό τά χέρια του καί τίς ἔσπασε στούς πρόποδες του βουνοῦ. [20]Πῆρε τό μοσχάρι πού εἶχαν φτιάξει οἱ Ἰσραηλίτες καί τό ἔκαψε στή φωτιά καί τό κατακομμάτιασε ὥσπου νά γινει σκόνη· τή σκόνη αὐτή τήν ἔριξε στό νερό καί τους ἔδωσε νά τήν πιοῦν.

[21]Καί εἶπε στόν Ἀαρών: «Τί σοῦ ἔκανε αὐτός ὁ λαός καί τούς παρέσυρες σέ μιά τόσο μεγάλη ἁμαρτία;» [22]Ὁ Ἀαρών ἀπάντησε: «Μή θυμώνεις, κύριέ μου. Ξέρεις ὅτι ὁ λαός αὐτός εἶναι κακός. [23]Αὐτοί μοῦ εἶπαν, «κάνε μας θεούς νά προπορεύονται στό δρόμο μας, γιατί αὐτός ὁ Μωυσῆς, ὁ ἄνθρωπος πού μᾶς ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτο, δέν ξέρουμε τί ἀπέγινε». [24]Κί ἐγώ τούς εἶπα, ▶

«ὅποιος ἔχει χρυσαφικά ἄς τά βγάλει ἀπό πάνω του». Μοῦ τά 'δωσαν, τά ἔριξα στή φωτιά καί βγῆκε αὐτό τό μοσχάρι».

Τιμωρία τῶν Ἰσραηλιτῶν

*25 Ὁ Μωϋσῆς εἶδε ὅτι ὁ λαός εἶχε ἀφεθεῖ ἐλεύθερος κι ἔκανε ὅ,τι ἤθελε, γιατί ὁ Ἀαρών τόν εἶχε κάνει τέτοιο, καί τους εἶχε ἐκθέσει στήν καταφρόνια των ἐχθρῶν τους.
26 Στάθηκε τότε στήν εἴσοδο του στρατοπέδου καί φώναξε: «Ὅποιος εἶναι μέ τον Κύριο ἄς ἔρθει μαζί μου». Συγκεντρώθηκαν λοιπόν κοντά του ὅλοι οἱ ἀπόγονοι του Λευί.
27 Ὁ Μωϋσῆς τούς εἶπε: «Ὁ Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, προστάζει νά ζωστεῖ καθένας σας τό σπαθί του, καί νά διασχίσετε ὁ στρατόπεδο, ἀπό τή μιά εἴσοδο ὡς τήν ἄλλη, καί νά σκοτώσετε καθένας τόν ἀδερφό του, τό φίλο του καί τό συγγενῆ του».*

28 Οἱ Λευῖτες ἐκτέλεσαν τή διαταγή τοῦ Μωυσῆ, καί θανατώθηκαν ἀπό τόν λαό ἐκείνη τή μέρα περίπου τρεῖς χιλιάδες ἄντρες.

29 Τότε ὁ Μωϋσῆς τούς εἶπε: «Σήμερα τελέσατε τήν πράξη καθιέρωσής σας στόν Κύριο, ἀφοῦ δέ διστάσατε νά σκοτώσετε ὁ καθένας τό γιό του καί τόν ἀδερφό του, καί ὁ Κύριος σᾶς εὐλόγησε».

30 Τήν ἄλλη μέρα εἶπε ὁ Μωυσῆς στό λαό: «Ἔχετε διαπράξει μεγάλη ἁμαρτία. Θ' ἀνέβω τώρα στόν Κύριο καί ἴσως πετύχω τήν ἐξιλέωση γι' αὐτή τήν ἁμαρτία σας».

*31 Πῆγε πίσω λοιπόν στόν Κύριο καί τοῦ εἶπε: «ἀλίμονο, Κύριε! Ὁ λαός αὐτός διέπραξε μεγάλη ἁμαρτία. Κατασκεύασαν θεούς χρυσούς.
32 Τώρα ὅμως ἄν θέλεις, συγχώρησε τήν ἁμαρτία τους· ἄν ὄχι, τότε διέγραψε, σέ παρακαλῶ, τό ὄνομά μου ἀπό τό βιβλίο σου».
33 Ὁ Κύριος εἶπε στό Μωϋσῆ: «Αὐτόν πού ἁμάρτησε σ' ἐμένα, αὐτόν θά διαγράψω ἀπό τό βιβλίο μου.
34 Τώρα πήγαινε, ὁδήγησε τό λαό στόν τόπο πού σου εἶπα, κι ὁ ἄγγελός μου θά προπορεύεται μπροστά σου. Ὅταν ἔρθει ὁ χρόνος τῆς ἀνταπόδοσης, θά τούς τιμωρήσω γιά τήν ἁμαρτία τους».*

Ὁ Κύριος, λοιπόν, ἔστειλε συμφορά στό λαό, ἐπειδή εἶχαν βάλει τον Ἀαρών νά τούς φτιάξει τό μοσχάρι.

Πιστεύω καί ὑποθέτω θά συμφωνῆτε μαζί μου, ὅτι πρό ὀλίγου ἐδιαβάσατε ἀπίθανα περιστατικά, ὅπως ἡ σφαγή υἱῶν καί ἀδελφῶν, διά τήν ὁποίαν ηὐχαριστήθη τόσον ὁ Ἰεχωβᾶ, πού ηὐλόγησε τούς δολοφόνους, ὅτι ἐθύμωσε ὁ... Θεός, τόν ὁποῖον κατεπράϋνε ὁ Μωϋσῆς! πού τοῦ ὑπενθύμισε τήν ὑπόσχεσίν του, πρός τούς Ἑβραίους νά τούς δώση τόσους ἀπογόνους, ὅσοι οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ. Τελικῶς ἔπεισε τόν Ἰεχωβᾶ νά διαγράψη, ἀπό τό βιβλίον του (τί εἶναι τοῦτο πάλιν;) τούς ἁμαρτήσαντες κι' ὄχι ὁλόκληρο τόν Ἑβραϊκόν λαόν. Πλήν τῆς διαγραφῆς ἐσφάγησαν καί τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. Θά προσθέσω τό ἑξῆς διευκρινιστικόν, μήπως μείνετε μέ τήν ἀπορίαν, ποῦ ἐγράφησαν αἱ δέκα ἐντολαί, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς συνέτριψε ὠργισμένος τάς πλάκας, ὅπως εἴδατε. Ὁ Ἰεχωβᾶ ἐτακτοποίησε τό θέμα, («Ἔξοδος» 34, 1-7):

Ὁ Κύριος εἶπε στό Μωυσῆ: «Κόψε δύο πέτρινες πλάκες σάν τίς προηγούμενες, γιά νά γράψω πάνω σ' αὐτές τους λόγους πού ἦταν σ' ἐκεῖνες πού ἔσπασες. ²Θά εἶσαι ἕτοιμος νωρίς αὔριο τό πρωί ν' ἀνεβεῖς στό ὄρος Σινᾶ. Θά σταθεῖς ἐκεῖ μπροστά μου, στήν κορυφή του βουνοῦ. ³Κανένας δέ θ' ἀνεβεῖ μαζί σου καί κανένας δέ θά ἐμφανιστεῖ πουθενά σ' ὅλη τήν περιοχή του βουνοῦ. Οὔτε πρόβατα οὔτε βόδια θά βόσκουν στούς πρόποδες»..

⁴Ὁ Μωυσῆς λάξεψε δύο πλάκες ἀπό πέτρα σάν τίς πρῶτες καί νωρίς τό πρωί σηκώθηκε κι ἀνέβηκε στό ὄρος Σινά, ὅπως τόν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος. Πῆρε στά χέρια του καί τίς δύο πλάκες. ⁵Ὁ Κύριος κατέβηκε μέσα σέ σύννεφο καί στάθηκε κοντά του καί εἶπε τό ὄνομά του: «Κύριος». ⁶Ἔπειτα πέρασε μπροστά ἀπό τό Μωυσῆ καί φώναξε: «Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Κύριος ὁ Θεός. Εἶμαι γεμάτος καλοσύνη καί ἔλεος, ὑπομονετικός, πιστός καί πρόθυμος νά συγχωρήσω. ⁷Δίνω τή χάρη μου σέ χιλιάδες. Συγχωρῶ τήν ἀνομία, τά σφάλματα, τήν ἁμαρτία. Ἀλλά καί δέν ἀφήνω τίποτε ἀτιμώρητο. Ἡ τιμωρία γιά τίς ἀνομίες των πατέρων πέφτει στά παιδιά τους καί στῶν παιδιῶν τους τά παιδιά, ὡς τήν τρίτη καί τήν τέταρτη γενιά».

Ὁ Ἰεχωβᾶ λοιπόν «γεμάτος καλοσύνη» συγχωρεῖ, ἀλλά καί δέν ἀφήνει τίποτε ἀτιμώρητον... Λογικῶς ἤ το ἕνα κάνει ἤ τό ἄλλο. Καί τά δύο μαζί δέν γίνονται. Οἱ Παλαιοδιαθηκολόγοι φυσικά ἔχουν ἐξηγήσεις, διά κάθε ἀπόφασιν. Χρυσοῦς Μόσχους κατεσκεύασεν, ἐπίσης κι᾽ ὁ βασιλεύς τῶν Ἑβραίων Ἱεροβοάμ Α´ τούς ὁποίους ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ ἐλάτρευε, ὡς Θεούς. Σχετικῶς (ἔνθ. ἀνωτ. βιβλίον *«Α´ Βασιλέων»* 12, 28-32) πληροφορούμεθα ὅτι:

28 Ἔτσι ὁ βασιλιάς σκέφτηκε καί κατασκεύασε δύο χρυσά μοσχάρια καί εἶπε στό λαό: «ἀρκετά μέχρι τώρα ἀνεβαίνατε στήν Ἱερουσαλήμ. Νάτοι, ἐδῶ εἶναι οἱ θεοί σας, Ἰσραηλίτες, πού σᾶς ἔβγαλαν ἀπό τήν Αἴγυπτο!» 29 Καί τοποθέτησε τό ἕνα μοσχάρι στή Βαιθήλ καί τό ἄλλο τό παραχώρησε στή Δαν. 30 Αὐτό τό πράγμα ὅμως ἦταν αἰτία ἁμαρτίας. Ὁ λαός συνόδεψε μέ πομπή τόν ἕνα Θεό ὡς τή Δαν.

31 Ὁ Ἱεροβοάμ καθιέρωσε ἱερούς τόπους καί διόρισε ἱερεῖς ἀπό τό λαό, οἱ ὁποῖοι δέν ἀνῆκαν στή φυλή Λευί. 32 Ἐπίσης ὅρισε ὡς ἐπίσημη γιορτή τή δέκατη πέμπτη μέρα του ὄγδοου μήνα, ἀντίστοιχη τῆς γιορτῆς τοῦ Ἰούδα λές καί πρόσφερε ὁ ἴδιος τίς θυσίες στό θυσιαστήριο. Αὐτό συνέβη στή Βαιθήλ, ὅπου καί θυσίασε στά μοσχάρια πού εἶχε κατασκευάσει καί τά εἶχε στήσει ἐκεῖ. Ἐπίσης ἐγκατέστησε τούς ἱερεῖς τῶν ἱερῶν τόπων, τους ὁποίους τόπους ὁ ἴδιος εἶχε καθιερώσει.

Ἐκτός ἀπό τά μοσχάρια οἱ Ἑβραῖοι ἐλάτρευαν, ὡς θεούς καί τά γαϊδούρια. Ἤσκουν δηλαδή τήν λεγομένην ὀνολατρείαν, κατά τήν ὁποίαν ὁ Σαβαώθ (ἑβραϊστί: Τσεβαώθ) ἐλατρεύετο, ὑπό μορφήν ὄνου. Ὁ «κύριος Σαβαώθ» πού ἀκούγεται, στούς Ἐκκλησιαστικούς ὕμνους εἶναι ὄνος!

Ὁ διάσημος Ἕλλην λόγιος καί ἱστορικός Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (γέν. 90 π.Χ.) ἐξ Ἀργυρίου τῆς Σικελίας, πού συνέγραψε παγκόσμιον ἱστορίαν εἰς 40 βιβλία, ὑπό τόν τίτλον **«βιβλιοθήκη ἱστορική»** ἀναφέρει (ΛΔ,1) τήν ὀνολοατρείαν τῶν Ἑβραίων, καθώς καί ὁ μέγιστος τῶν Ρωμαίων ἱστορικῶν Πόπλιος Φορνήλιος Τάκιτους (1ος μ.Χ. αἰών) τήν ἀναφέρει, στό ἔργον του «Historiae» (V,4) κ.τ.λ.

Ἐπειδή τούς πρώτους χρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπεκράτει σύγχυσις, μεταξύ αὐτοῦ καί τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί πρός ἀποφυγήν κατηγοριῶν τῶν Χριστιανῶν δι' ὀνολατρείαν ὁ Λατῖνος Ἐκκλησιαστικός συγγραφεύς Τερτυλλιανός (155-240 μ.Χ.) στό ἔργον του «Apologiticus» (16) ἀπέδειξε, ὅτι οἱ Χριστιανοί δέν εἶχαν σχέσιν μέ τήν Ἑβραϊκήν ὀνολατρείαν. Ἐπί πλέον τῶν μοσχαριῶν καί γαϊδουριῶν οἱ Ἑβραῖοι, κατά καιρούς ἐλάτρευσαν, ὅπως ὁ βασιλεύς Σολομών τήν Θεά Ἀστάρτη, τῶν Σιδωνίων, τόν Θεό Μιλκώμ τῶν Ἀμμωνιτῶν («*Α' Βασιλέων*» 11, 4-5) τόν Βάαλ τῶν Φοινίκων, τοῦ ὁποίου τούς προφήτας κατέσφαξεν ὁ προφήτης Ἠλίας («*Α' Βασιλέων*» 18,40 καί 19,1). Δέν γνωρίζω ἄν ὁ Ἠλίας θεωρεῖται Ἅγιος, δι' αὐτάς τάς σφαγάς καί ἑορτάζεται ἡ μνήμη του τήν 20ήν Ἰουλίου. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν εἰδωλολάτραι, καθώς ἀναφέρεται στή «*Γένεσι*» (31,19) ὅπου ὅταν ὁ Λάβαν ἐπῆγε νά κουρέψη τά πρόβατά του ἐπωφελήθη ἡ Ραχήλ καί «ἔκλεψε τά εἴδωλα τοῦ πατρός της».

Ὅταν χρησιμοποιῆτε τήν λέξιν Ἑβραῖος δέν πρέπει νά βάζετε μειωτικόν ἐπίθετον. Δέν πρέπει δηλαδή νά λέγετε ὁ ψεύτης Ἑβραῖος, ὁ τοκογλύφος Ἑβραῖος, ὁ ὑποκριτής Ἑβραῖος κ.τ.λ. διότι μέ τέτοιους ὑποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ἐξωραΐζετε τήν ἔννοιαν τοῦ Ἑβραίου. Ἀρκεῖ νά λέγετε «Ἑβραῖος» καί αὐτή ἡ λέξις περιλαμβάνει ὅλα ὅσα περιφρονεῖ ὁ πολιτισμένος κόσμος. Ἀρκεῖ τό Ἑβραῖος. Δέν χρειάζονται μειωτικοί χαρακτηρισμοί, οἱ ὁποῖοι ὅταν παρατίθενται στό Ἑβραῖος μειώνονται ἐκεῖνοι κι' ὄχι ὁ Ἑβραῖος. Διατί; Διότι τήν ἀνηθικότητα, τήν ἀνυποληψία, τήν κλοπή, τόν φόνο, τήν ἀπάτη καί ὅλα τά προσβλητικά, διά τόν ἄνθρωπο, τά Ταλμούδ τά διδάσκουν, ὡς θείας ἐντολάς, πού ὀφείλουν νά ἀκολουθοῦν οἱ Ἑβραῖοι καί αὐτοί τά πιστεύουν καί τά ἐφαρμόζουν. Ὅσοι Ἑβραῖοι δέν συμφωνοῦν μέ τά Ταλμούδ ἔχουν τήν ἐκτίμησιν κάθε λογικοῦ ἀνθρώπου. Ἐμεῖς δέν ἔχομεν κάτι, τό παραμικρόν, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, σάν λαοῦ. Ἀντιτιθέμεθα στήν ἐγκληματική πολιτικοθρησκευτική πίστι τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ, πού ὑποσκάπτει, ὑπονομεύει, διαβρώνει κάθε ἐθνική κοινωνία, μέ σκοπό τήν παγκόσμιον ἐπικράτησίν του.

Στούς Ἑβραίους, πού πιστεύουν στόν σιωνισμό συγκαταλέγομεν καί τά ἄτομα ἐκεῖνα, πού ὑπηρετοῦν τούς ἑβραιοσιωνιστές.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ

Σατανικόν Σχέδιον

Ἡ ἀποκάλυψις τῶν κειμένων – Τά ἀπόκρυφα σχέδια τῶν Ἑβραίων – Ἡ ὑπονόμευσις τῶν Ἐθνικῶν Κοινωνιῶν – Ἀπόδειξις γνησιότητος Πρωτοκόλλων – Παράθεσις τοῦ συνόλου τῶν Πρωτοκόλλων.

Τά λεγόμενα «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» εἶναι 24 κείμενα, στά ὁποῖα ἐκτίθεται μέ σαφήνεια ὁ ἀντικειμενικός σκοπός τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί τά μέσα, πρός ἐπιδίωξίν του. Γενικῶς ἀποτελοῦν περιγραφήν τοῦ τρόπου, διά τοῦ ὁποίου θά πραγματοποιηθῇ ἡ παγκόσμιος κυριαρχία τῶν Ἑβραίων, τήν ὁποίαν ἄλλως τε **ὁρίζει ὡς θείαν ἀποστολήν των ἡ Παλαιά Διαθήκη καί τά Ταλμούδ.**

Ὡς πρός τό τελικόν σκοπόν τῆς παγκοσμίου Ἑβραϊκῆς ἐπικρατήσεως τά «Πρωτόκολλα» δέν μᾶς λέγουν κάτι παραπάνω, ἀπ' ὅσα γράφουν ἡ Παλαιά Διαθήκη καί τά Ταλμούδ, ἀλλά μᾶς ἀποκαλύπτουν πολλά, ὡς πρός τά μέσα, πού οἱ Ἑβραῖοι θά χρησιμοποιήσουν. Κατά τοῦτο λοιπόν τά «πρωτόκολλα» εἶναι ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1919 ἐκυκλοφόρησε στό Λονδῖνον (ἔκδ. Eyre and Spoheswoode) ἕνα βιβλίον μέ τόν παράξενον τίτλον: *«The Jewish Peril. Protocols of the Learned Elders of Sion»* δηλαδή: *«ὁ Ἰουδαϊκός κίνδυνος. Πρωτόκολλα τῶν σοφῶν τῆς Σιών»*. Τό βιβλίο αὐτό ἦτο με-

Ἔκδοσις τῶν «Πρωτοκόλλων» στή Βραζιλία τό 1937.

Γαλλική ἔκδοσις τῶν «Πρωτοκόλλων» τοῦ 1934.

τάφρασις τμήματος ἑνός Ρωσικοῦ βιβλίου, πού εὑρίσκετο στό Βρεταννικόν Μουσεῖον, ἀπό τόν Αὔγουστον τοῦ 1906 (Ἀριθμ. 3926-D-17). Ἡ ἐφημερίς «*Τάϊμς*» ἐσχολίασε τά «Πρωτόκολλα» τά ὁποῖα ἐν τῷ μεταξύ μετεφράσθησαν στά Γερμανικά καί ἐκυκλοφόρησαν στό Βερολῖνον, ἀπό τόν Γκόντφριντ Τσούρ Μπέεκ, ὑπό τόν τίτλον: «*Die Geheinnisse der Weisen von Zion*», («*Τά μυστικά τῶν Σοφῶν τῆς Σιών*») κατόπιν διεδόθησαν στήν Αὐστρίαν, Γαλλίαν, Πολωνίαν, Ἰταλίαν καί ἄλλας Εὐρωπαϊκάς χώρας καί εἰς ΗΠΑ (ἐκδ. «Small Maynard et Cie» τῆς Βοστώνης) ὑπό τόν τίτλον: «*The Protocols and world revolution*» δηλαδή: «*Τά πρωτόκολλα καί ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις*».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τό 1920-1921 τά «Πρωτόκολλα» κατέστησαν παγκοσμίως γνωστά, λόγῳ τῶν πολλῶν ἐκδόσεων καί τῶν δημοσιευμάτων τοῦ τύπου. Ἄτομα καί Λαοί ἀνησύχησαν. Ἐφημερίδες Ἀγγλικαί π.χ. «*The Morning Post*», Γαλλικαί π.χ. «*L' opinion*» κ.τ.λ. καθώς καί συγγραφεῖς π.χ. Σεβασμιώτατος Jouin («*Les Protocols*»

ἔκδ. «Vieille France), Emile Paul (*«Les Protocolles de Sages de Sion»*) καί πλῆθος ἄλλων ἀνεφέρθησαν στό θέμα, ἰδίως ἱερωμένοι καί ἐθνικισταί κατηγόρησαν τούς Ἰουδαίους, ὡς ὑπευθύνους τῶν κοινωνικῶν ἀναστατώσεων, οἰκονομικῆς δυσπραγίας κ.τ.λ. Ἡ πρώτη ἔκδοσις τῶν «Πρωτοκόλλων» στήν Ρωσίαν ἐγένετο τό 1902, ὑπό τοῦ καθηγητοῦ Σεργίου Νείλου καί τά ἀντίτυπά της ἠγοράσθησαν, ὑπό τῶν Ἑβραίων, διά νά τά ἐξαφανίσουν. Ὡστόσον ἀντίτυπόν της περιλαμβάνεται στόν κατάλογον βιβλίων τοῦ Βρεταννικοῦ Μουσείου. Ἐπηκολούθησαν πολλαί ἐκδόσεις τοῦ βιβλίου καί ἔκδοσις τοῦ 1911, ἡ ὁποία ἐξετυπώθη στήν Μονή τοῦ Ἁγίου Σεργίου μετεφράσθη εἰς ΗΠΑ. Τό 1917 οἱ μπολσεβῖκοι κατέστρεψαν τά βιβλία μέ τά «Πρωτόκολλα». Ἀλλά ἤδη εἶχαν διαδοθῆ, εἰς ὁλόκληρον τήν Εὐρώπην.

Βεβαίως καί ἀπό πρίν ὑπῆρχαν ἔγγραφα, τά ὁποῖα ἐνοχοποίουν τούς Ἰουδαίους, διά διεθνεῖς συνωμοσίας. Τώρα ὅμως τό ζήτημα κατέστη σαφές. Τά γεγονότα τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως καί ὁ ρόλος τῶν Ἑβραίων ἐκεῖ, καθώς καί ἡ παρασκηνιακή διείσδυσίς των, στήν πολιτική καί τήν οἰκονομίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν προκαλοῦν ἀντιδράσεις. Οἱ λαοί ἀντιλαμβάνονται τί προετοιμάζει ὁ Ἑβραϊσμός καί ἐξεγείρονται. Παντοῦ ἀποκαλύπτονται Ἑβραῖοι μέ ψευδώνυμα π.χ. ἐν ὀλίγοις, τό ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐπηρεάζουν ὁ Σέρ (!) Ἄλφρεντ Μόντ καί ὁ Ἔντουϊν Μοντάγκιου ἀμφότεροι Ἑβραῖοι. Ἀρχιδικαστής εἶναι ὁ λόρδος Ρήντιγκ (Ρούφους Ἰσαάκ), Ἑβραῖος. Στόν λόρδον Σέρ (!) Χέρμπερτ Σάμουελ, Ἑβραῖον ἀνατίθεται ἡ ἐξουσία, στήν Παλαιστίνη. Ὁ λόρδος Ματθαῖος Νάθαν, Ἑβραῖος ἀναλαμβάνει διοίκησιν στήν Αὐστραλίαν, οἱ λόρδοι Σέρ (!) Ντράμωντ καί Ρόμπερτ Σέσιλ Ἑβραῖοι συνεργάζονται ἐπισήμως μέ τόν Μέγα Ραββῖνον τῆς Γενεύης. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Μέγας Ραββῖνος Χέρτζ ἐπισκέπτεται τάς Ἰουδαϊκάς κοινότητας τῆς Βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας. Πρίν ἀναχωρήσῃ εἰς συμπόσιον παρουσίᾳ ὑπουργῶν ὁ λόρδος Ρότσιλντ, Ἑβραῖος, δηλώνει, ὅτι ἡ σημερινή κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας *«ἔδειξε εἰλικρινῆ συμπάθεια εἰς τά σχέδια καί εἰς τό ἰδεῶδες τῶν Ἰουδαίων»!* Πράγματι ἡ Ἀγγλική κυβέρνησις τοῦ Λόϋντ Τζώρτζ ἦτο ὑποχείριος στούς Ἑβραίους.

Εἰς τήν Ἀμερικήν ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων ἦτο κρυπτοεβραῖος. Οἱ Ἑβραῖοι μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Τραπεζίτην Γιάκομπ Τσίφ (χρηματοδότης τοῦ Λένιν) ἐπικρατοῦν ἐκδήλως. Ὁ Οὐΐλσων διορίζει παντοῦ

Ἑβραίους καί τήν 10ην Σεπτεμβρίου 1920 δημοσιεύει ἐπιστολήν του, ὅπου γράφει:

> «εἰξεύρομεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἔνθα οἱ Ἰουδαῖοι ἀπολαύουσι τῆς πληρεστέρας ἰσότητος, μὲ ποίαν ἐντιμότητα ὑπηρετοῦσι καὶ μὲ ποίαν πίστιν ὑπερασπίζονται τὰ συμφέροντα καὶ τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἰδίου ἡμῶν Ἔθνους».

Ὁ ραββῖνος Βάϊς ὑποβάλλει, στόν Οὐΐλσων τό σχέδιο ἱδρύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὥστε δι' αὐτῆς νά ἐξυπηρετοῦνται οἱ σιωνισταί. Ὁ Ἰσραέλ Τσάνγκβιλ ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ ΚΤΕ εἶναι *«οὐσιωδῶς ἰουδαϊκῆς ἐμπνεύσεως»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 12) καί ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἑβραϊκῶν ἑταιρειῶν Λ. Βόλφ πού παρέστη στήν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν στήν Γενεύην ἐδήλωσε: (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 14)

> Ἡ «Κοινωνία» αὕτη ἦτο ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς εὐγενεῖς καὶ ἱερωτάτας παραδόσεις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ ὅτι ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται ὤφειλον νὰ θεωρῶσιν ὡς ἱερὸν καθῆκόν των νὰ τὴν ὑποστηρίζωσι δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων.

Τόν Νοέμβριον τοῦ 1917 ἡ Ἀγγλία μέ ὑποσχετικήν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν της, Ἑβραίου Μπάλφουρ, ἀνελάμβανε τήν ὑποχρέωσιν (!) νά ὑποστηρίξῃ τήν ἵδρυσιν κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί ἡ ΚΤΕ κατόπιν μέ διεθνῆ συνθήκην ἐνέκρινε ἐντολήν, πρός τήν Ἀγγλίαν, διά τήν δημιουργίαν *«νέας ἐθνικῆς ἑστίας τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ»* (ἄρθρ. 2) στήν Παλαιστίνην, ὅπου τό 1919 κατ' ἐπίσημον στατιστικήν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν μόνον τό 9% τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνης τῆς χώρας. Ὁ Ἑβραῖος Μπάλφουρ διά τάς ὑπηρεσίας του, πρός τήν Ἀγγλίαν ἀνεκηρύχθη κόμης καί ἀνέλαβε πρόεδρος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τοῦ Ἄγγλου βασιλέως! τό 1925. Τήν ἄνοιξιν αὐτοῦ τοῦ ἔτους ἐπεσκέφθη τήν Παλαιστίνην, ὅπου τόν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς οἱ Ἑβραῖοι. Ἐν συνεχείᾳ μεταβαίνων στήν Συρίαν, ἠναγκάσθη νά φύγῃ ἀμέσως, ὑπό τήν προστασίαν τῶν Γάλλων, διότι οἱ Ἄραβες ἐξηγέρθησαν ἐναντίον του.

Στήν Γερμανίαν ἡ Ἑβραϊκή διείσδυσις εἶναι πρωτοφανής. Ἡ Γερ-

μανική ἀποστολή στό Παρίσι ἀπετελεῖτο ἐξ Ἑβραίων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ Μάρξ Βάρμπουργκ ἀδελφός τοῦ γαμβροῦ τοῦ Γιάκομπ Τσίφ. Ὁ ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν Χάαζε, Ἑβραῖος. Ὁ ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν Σίφερ, Ἑβραῖος. Ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν Πρώϋσε, Ἑβραῖος. Ὁ Κούρτ Ἄϊσνερ πρωθυπουργός τῆς Βαυαρίας, Ἑβραῖος κ.τ.λ. Οἱ ἡττημένοι κατά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον Γερμανοί βλέπουν τήν Πατρίδα των νά ὑποδουλοῦται στούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχουν τούς σοσιαλιστάς, τούς κομμουνιστάς καί τάς τραπέζας, πού κερδοσκοποῦν, ἐκ τῆς μεταπολεμικῆς οἰκονομικῆς καταπτώσεως. Ἡ ἀντίδρασις τῶν Γερμανῶν θά ἐκφρασθῆ στό πρόσωπον τοῦ Χίτλερ, πού ἀνέτρεψε τά Ἑβραϊκά σχέδια, τοὐλάχιστον, διά τόν αἰῶνα μας. Ὅσον ἀφορᾶ στό κείμενον τῶν «Πρωτοκόλλων» αὐτό εἶναι πρακτικόν τοῦ Α΄ συνεδρίου τῶν ἑβραιοσιωνιστικῶν ἑταιρειῶν-ὀργανώσεων, τό ὁποῖον συνεκροτήθη εἰς Βασιλείαν τῆς Ἑλβετίας τόν Αὔγουστον τοῦ 1897. Πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ἦτο ὁ Θεόδωρος Χέρτζλ καί παρέστησαν περίπου διακόσιοι Ἑβραῖοι. Τό πρωτότυπον κείμενον ἐγράφη στήν Γαλλικήν γλῶσσαν, διότι τά περισσότερα μέλη τοῦ συνεδρίου ἠγνόουν τήν Ἑβραϊκήν. Ἐκεῖ καί τότε ἀπεφασίσθησαν πολλά ἐμφανῆ, ὑπό τῶν Ἑβραίων ὅπως: ἡ συγκρότησις Ἑβραϊκοῦ κράτους στήν Παλαιστίνην, ἵδρυσις εἰδικῆς Τραπέζης, σύστασις «Ἐθνικοῦ Ἑβραϊκοῦ Κεφαλαίου», δημιουργία τοῦ «ἑβραϊκοῦ πρακτορείου», δραστηριοποίησις πολιτικοῦ σιωνισμοῦ, μέ συμμετοχήν τῶν κινήσεων «Μιζραχῆ», «Ποάλε Σιών», ὀργάνωσις «Κεφαλαίου ἀποκαταστάσεως» κ.τ.λ. καί περισσότερα ἀφανῆ, μεταξύ τῶν ὁποίων τά «Πρωτόκολλα».

Ὁ καθηγητής Σέργιος Νεῖλος στήν εἰσαγωγήν τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1917 μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τό κείμενον τό ἔλαβε τό 1901 ἀπό τόν Στρατάρχην Ἀλέξι Νικολάγιεβιτς Σουχότιν καί μετεφράσθη στά Ρωσικά καί ὑπό τοῦ συγγραφέως Μπούτμι. Αὐτή ἡ δευτέρα μετάφρασις συμφωνεῖ μέ τήν πρώτην, πλήν εἰς ὡρισμένας λεπτομερείας.

Ποῦ τά εὗρεν ὁ Στρατάρχης δέν γνωρίζομεν. Ὁ ἴδιος ὅταν τά παρέδωσε στόν Νεῖλο τοῦ ἐζήτησε νά τά χρησιμοποιήση, πρός τό συμφέρον τῆς Πατρίδος καί τῆς Θρησκείας. Διάφοροι συγγραφεῖς-ἐρευνηταί πιθανολογοῦν, ὅτι τά φυλλάδια τῶν «Πρωτοκόλλων» ἐκλάπησαν ἀπό τά Ἑβραϊκά ἀρχεῖα τῆς Ἀλσατίας. Ἡ ἐκδοχή αὐτή ἐνισχύεται ἀπό τό γεγονός, ὅτι τό 1901 τό Σιωνιστικόν Συμβούλιον ἐξέ-

δωσε ἐγκύκλιον, ὅπου ὁ Χέρτζλ ἀναφέρεται εἰς «ὑπεξαιρέσεις» ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων οἱ «βέβηλοι» ἐπληροφορήθησαν τά «Πρωτόκολλα». Ὑπάρχει ἐπίσης καί ἡ φήμη, ὅτι τά «Πρωτόκολλα» ἀντεγράφησαν, ὑπό τῆς ἐρωμένης Ἑβραίου κατόχου αὐτῶν καί ἐδόθησαν στόν Στρατάρχην. Ἔτσι ἤ ἀλλοιῶς τό θέμα εἶναι ἄν τά «Πρωτόκολλα» εἶναι γνήσια, ἄν πράγματι δηλαδή προέρχονται ἀπό τούς Ἑβραίους ἤ εἶναι πλαστά, πού κατεσκευάσθησαν, διά νά συκοφαντήσουν τούς Ἑβραίους καί νά ἐγείρουν διώξεις ἐναντίον των.

Τά «Πρωτόκολλα» εἶναι ἀπολύτως γνήσια. Δύο ἀκλόνητοι ἀποδείξεις πείθουν, περί τῆς γνησιότητός των. **Ἀπόδειξις πρώτη:** Τό περιεχόμενον τῶν «Πρωτοκόλλων» εἶναι ἀκριβῶς τό ἴδιον, μέ τό περιεχόμενον τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἑβραίων, δηλαδή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῶν Ταλμούδ. Στά ἱερά τους βιβλία οἱ Ἑβραῖοι καθορίζουν, τό σκοπόν τους, πού εἶναι ἡ παγκόσμιος κυριαρχία, διά τῆς ὑποταγῆς ὅλων τῶν Ἐθνῶν στό Ἰσραήλ. Τά ἴδια ἀκριβῶς γράφουν καί τά «Πρωτόκολλα». Ἄρα ἐκ τοῦ σκοποῦ των τά «Πρωτόκολλα» εἶναι Ἑβραϊκῆς προελεύσεως.

Ἀπόδειξις δευτέρα: Τά μετέπειτα συμβάντα πολιτικά, κοινωνικά καί οἰκονομικά ἐπιβεβαιοῦν τά «Πρωτόκολλα» διότι εἰς αὐτά περιλαμβάνονται αἱ μετέπειτα αὐτῶν πραγματοποιήσεις, ὑπό τῶν Ἑβραίων. Ἐπειδή δέν πιστεύομεν εἰς προφητείας συμπεραίνομεν, ὅτι τά «Πρωτόκολλα» προανήγγειλαν ὡς πρόγραμμα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἐκεῖνα, πού κατόπιν οἱ Ἰουδαῖοι διέπραξαν, ἀνά τόν κόσμον. Ἐπομένως ἡ ἐπαλήθευσις τῶν «Πρωτοκόλλων» ἀπό τήν Ἑβραϊκήν δραστηριότητα ἐπιβεβαιοῖ τήν ἰουδαϊκήν προέλευσίν των.

Οἱ Ἑβραῖοι τά ἀρνοῦνται. Ἀρνοῦνται δηλαδή, ὅτι εἶπαν ἐκεῖνα, πού ἔκαναν! Ὁ συγγραφεύς Μ. Νταμισάνκο, στό βιβλίο του διά τά Πρωτόκολλα (σελ. 23) ἀπό τοῦ 1911 διατυπώνει τήν σκέψιν ὅτι:

> «Λαμβανομένου ὑπ᾿ ὄψει τοῦ σχετικῶς μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἰουδαίων, οὗτοι μόνοι των εἰς μίαν εὐρεῖαν πάλην δὲν δύνανται βεβαίως νὰ νικήσωσι τὸ πλῆθος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ζῶσιν ὡς παράσιτα. Δι᾿ ὃ ἐπενόησαν ἓν εἶδος αὐτοκτονίας διὰ τοὺς Χριστιανούς, προκαλοῦντες ἐπιτηδείως παρ᾿ αὐτοῖς ἐμφυλίους διαφωνίας καὶ παρασκευάζοντες ἐντέχνως κακοδιοικήσεις καὶ ἀκυβερνησίας».

Τά διάφορα έπαναστατικά κινήματα, τά όποῖα έκ τῶν ἔσω διέλυσαν αὐτοκρατορίας εἶχαν ὡς χρηματοδότας καί ὑποκινητάς τούς Ἑβραίους π.χ. Ἡ Γαλλική ἐπανάστασις τοῦ 1789 καί ἡ μπολσεβικική στή Ρωσία ἦσαν Ἑβραϊκά δημιουργήματα. Ὁ Ἑβραῖος Μ. Κοέν ἔγραφε προκλητικῶς τήν 12ην Ἀπριλίου 1919 στό *«Der Kommunist»* ὅτι:

> «Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἄνευ ὑπερβολῆς, ὅτι ἡ μεγάλη ρωσικὴ κοινωνικὴ ἐπανάστασις ὑπῆρξεν ἔργον τῶν Ἰουδαίων καὶ οὗτοι ὄχι μόνον κατηύθυναν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἔλαβον εἰς χεῖράς των τὸ ζήτημα τῶν Σοβιέτ. Δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἥσυχοι ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ θὰ εἶναι εἰς χεῖρας τοῦ Λέοντ. Τρότσκι» (Σ.σ. Ἑβραῖος Μπρονστάϊν).

Τά χρηματιστήρια καί τά ΜΜΕ εἶναι ὁ προσφιλής χῶρος τῶν Ἰουδαίων. **Χρῆμα καί Προπαγάνδα** προωθοῦν τούς Ἑβραϊκούς σκοπούς.

Ὁ Ἑβραῖος Σάλομον Ράϊναχ εἰς ἄρθρον του στήν ἐφημερίδα *«L' Opinion»* (26-6-1920) ἰσχυρίσθη, ὅτι τά «Πρωτόκολλα» εἶναι φαντασίαι, ἀλλά δέν ἔπεισε. Τήν θεωρίαν περί πλαστότητος τῶν «Πρωτοκόλλων» ἀνέλαβε νά ὑποστηρίξῃ ὁ Μέγας Διδάσκαλος τῆς Τεκτονικῆς Στοᾶς τῶν Συγγραφέων μέ τρία ἄρθρα του, στάς ἐφημερίδας *«Μάντσεστερ Γκάρντιαν»*, *«Σπεκταίητορ»* καί *«Νταίϋλυ Τέλεγκραφ»* καί μέ φυλλάδιον, ἀλλά καί αὐτός δέν ἔπεισε. Στήν σύγχρονον ἐποχήν ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ὑπέδειξε στούς δημοσιογράφους - ὄργανά του τήν τακτικήν ὁσάκις μνημονεύουν τά «Πρωτόκολλα» νά προσθέτουν τήν φράσιν *«πού ἀπεδείχθησαν πλαστά»* δίχως τοῦτο νά συνέβη πραγματικῶς, ἀλλ' ἁπλῶς πρός ἐντυπωσιασμόν τῶν ἀδαῶν.

Τόν Ἰανουάριον τοῦ 1960 ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα *«Τά Νέα»* σειρά ἄρθρων μέ τίτλον: *«Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται: Στόχος οἱ Ἑβραῖοι. Τά Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών: Ἡ μεγάλη ἀπάτη»!!* Κάτι ἀντίστοιχον «βεβαιώνει» καί ἡ «Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς» (ἔκδ. Στοᾶς ΟΜΗΡΟΣ, Ἀθ. 1951, σελ. 691) ὅπου διαβάζομεν: *«Σήμερον εὐτυχῶς τά «Πρωτόκολλα τῆς Σιών» ἔπαυσαν νά ἔχουν ποιάν τινά ἀξίαν, καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ἡ πλαστότης των...»* Πῶς ἀπεδείχθη;

Κάτι ἀνάλογο γράφει καί ὁ Οὐμπέρτο Ἔκο εἰς ἄρθρον του, στό

«Espresso» πού ἀνεδημοσίευσε ἡ *«Ἐλευθεροτυπία»* (11-1-2004) ὅπου διαβάζομεν:

> Ο αληθινός «επιστημονικός» αντισημιτισμός γεννιέται προς τα τέλη του 18ου και τον 19ο αιώνα και όχι στη Γερμανία αλλά στην Ιταλία και στη Γαλλία. Στη Γαλλία διατυπώθηκαν οι θεωρίες του ρατσισμού, δηλαδή των εθνικών ριζών του πολιτισμού, και μεταξύ Γαλλίας και Ιταλίας έγινε η επεξεργασία της θεωρίας της ιουδαϊκής συνωμοσίας, που θεωρήθηκε υπεύθυνη πρώτα για τον τρόμο της Γαλλικής Επανάστασης και έπειτα για μια σκευωρία που σκόπευε να καθυποτάξει τον χριστιανικό πολιτισμό.
>
> Η ιστορική έρευνα απέδειξε ότι τα «Πρωτόκολλα της Σιών» υπήρξαν κατασκεύασμα φιλομοναρχικών ιησουϊτών και γαλλορωσικών μυστικών υπηρεσιών και μόνον αργότερα υιοθετήθηκαν ως αδιαμφισβήτητο έργο τόσο από τους ιστορικούς αντιδραστικούς όσο και από τους ναζιστές.
>
> Ακόμη και στο Ίντερνετ το μεγαλύτερο μέρος των αραβικών αντισημιτικών ιστοσελίδων βασίζεται πάνω σε αυτόν τον ευρωπαϊκό «επιστημονικό» αντισημιτισμό.
>
> *(Ουμπέρτο Έκο, **Espresso**, 27-11-03)*

Οὐδεμία ἱστορική ἔρευνα ἀπέδειξε τήν πλαστότητα τῶν Πρωτοκόλλων.

Προσέξατε ὅμως, ὅτι ὁ Ἔκο οὐδέν λέγει διά τά Ταλμούδ, πού εἶναι πολλαπλασίως χειρότερα ἀπό τά «Πρωτόκολλα» καί τά ὁποῖα φυσικά δέν τά κατεσκεύασαν οἱ φιλομοναρχικοί Ἰησουῖται, οὔτε αἱ Γαλλορωσικαί μυστικαί ὑπηρεσίαι, ἀλλά εἶναι ἀποκλειστικόν ἔργον ραββίνων. Ἐδῶ ὁ Ἔκο σάν καλός σιωνιστής σιωπᾶ. Ψεύδεται ἐπίσης ὅτι τάχα ἡ ἱστορική ἔρευνα ἀπέδειξε τήν κατασκευή τῶν «Πρωτοκόλλων», τά ὁποῖα στό οἰκεῖον κεφάλαιον ἐξηγοῦμεν διατί εἶναι ἀπολύτως γνήσιον Ἑβραϊκόν δημιούργημα.

Ἄλλαι μή τεκτονικαί ἐγκυκλοπαίδειαι γράφουν τά ἀντίθετα π.χ. στήν νεωτέραν ἔκδοσιν τῆς ἐγκυκλοπαιδείας ΗΛΙΟΣ (τόμος Κ. σελ. 321 λ. «Σιωνισμός») γράφονται τά ἑξῆς διαφωτιστικά:

«Ὅπως ἀνεφέρθη ἀνωτέρω τὸ 1897 συνῆλθεν εἰς Βασιλείαν τῆς Ἑλβετίας τὸ πρῶτον Σιωνιστικὸν Συνέδριον καὶ ἀπεδέχθη τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα, κατὰ τὸ ὁποῖον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, θὰ ἔπρεπε ὅπως τότε ἀνεκοινώθη δημοσία: 1) Νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐγκατάστασις Ἑβραίων ἀγροτῶν εἰς Παλαιστίνην. 2) Νὰ ὀργανωθοῦν ὁμοσπονδιακῶς οἱ εἰς τὰς διαφόρους χώρας Ἑβραῖοι, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐπικρατούντας εἰς κάθε χώραν νόμους. 3) Νὰ τονωθῆ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τῶν Ἑβραίων, 4) Νὰ καταβληθοῦν προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν κυβερνητικῶν παραχωρήσεων καὶ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τέλος, ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων μὲ ἀπόλυτον μυστικότητα κατὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ ἐσυστηματοποιήθησαν καὶ ἐκωδικοποιήθησαν αἱ ἀπόκρυφοι μέθοδοι δράσεως τῶν Σιωνιστῶν, διὰ τῆς συντάξεως τῶν περιφήμων «Πρωτοκόλλων τῆς Σιών». Ἐκπληκτικὰ δὲ πράγματι εἶναι τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἐλήφθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς 24 πρακτικὰ τῶν Πρωτοκόλλων αὐτῶν, διότι καὶ ὁ πλέον ἀφελὴς παρατηρητὴς ποὺ βλέπει τὰ σήμερον διεθνῶς διαδραματιζόμενα (1979) καὶ ἔχει ἀναγνώσει τὰ πρακτικὰ τῶν «Πρωτοκόλλων τῆς Σιών», αὐτομάτως ἐνθυμεῖται τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις ποὺ ὑποδεικνύουν αὐτὰ τὰ κείμενα ποὺ πραγματοποιοῦνται ἐξελικτικῶς ὅπως ἀποδεικνύει ἡ διεθνὴς πραγματικότης. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Σιωνισταὶ δὲν παραδέχονται τὴν ὕπαρξιν τῶν κειμένων αὐτῶν ἀλλὰ ὁ πρόεδρος τῆς Ἰσραηλινῆς κοινότητος τῶν Παρισίων Μωρὶς Μπέργκσον εἰς μελέτην του δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως εἰς τὴν Παρισινὴν ἐφημερίδα «Μόντ», ἀναγνωρίζει ὅτι τὰ κείμενα εἶναι αὐθεντικά, ὅπως ἀναφέρει εἰς τὸ βιβλίον του *«Σαρκοφάγοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ»* ὁ Κ. Διακογιάννης.

Φαίνεται συνεπῶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἀργότερον εἰς τὴν Ρωσίαν κειμένων τῶν «Πρωτοκόλλων τῆς Σιών», ὅτι αἱ πραγματικαὶ ἐπιδιώξεις τῶν Σιωνιστῶν περιέχονται εἰς τὰ «Πρωτόκολλα τῆς Σιών» ὅπως ἀπέδειξαν τόσον τὰ φαινόμενα, ὅσον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ χρόνου ποὺ διέρρευσεν ἔκτοτε (1897-1979) καὶ ὄχι εἰς τὰς ἄλλας ἐμφανεῖς ἐπιδιώξεις των ποὺ ἀναφέρονται ἀνωτέρω εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ πρώτου Συνεδρίου τῶν Σιωνιστῶν κατὰ τὸ 1897 εἰς τὴν Βασιλείαν.

Ὑπό τῶν Ἑβραίων διεδόθη, ὅτι τά «Πρωτόκολλα» ἐγράφησαν ὑπό τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας («Ὀχράνα») τοῦ Τσάρου. Ἡ διάδοσις αὐτή κρίνεται ἀναληθής, διότι ὅσα γράφονται στά «Πρωτόκολλα» τά εἴδαμε κατόπιν νά γίνωνται.

Σχετικῶς ὁ Νικ. Ψαρουδάκης προλογίζων τήν ἔκδοσιν τῶν «Πρωτοκόλλων» ἀπό τόν ἐκδοτικόν οἶκον «Μήνυμα» (Ἀθ. 1976, σελ. 5) παρατηρεῖ εὐστόχως, διά τό κείμενον:

> Οἱ Σιωνιστὲς λένε πὼς εἶναι πλαστό. Οἱ ἀντισιωνιστὲς τὸ θεωροῦν γνήσιο. Γιὰ μᾶς ἡ συζήτηση περιττεύει ἀφοῦ μιλάει ἡ πράξη. Πάντως ὅσα κι' ἂν ἀκούση κανείς γιὰ τὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν θὰ μπορέση νὰ σχηματίση ἀκριβῆ γνώμη ἂν δὲν τὸ μελετήση ὁ ἴδιος. Πράγματι ὁ ἀναγνώστης μένει μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα μπροστὰ στὸ χωρὶς προηγούμενο αὐτὸ κείμενο, ποὺ μονάχα ἡ λέξη «σατανικό» μπορεῖ νὰ τὸ χαρακτηρίση. Τὸ βιβλίο αὐτὸ θἆταν ἕνα ὁλότελα ἀσήμαντο κείμενο, ἂν ἡ θλιβερὴ πραγματικότητα ποὺ περιβάλλει τὰ σημερινὰ ἔθνη δὲν ἀποτελοῦσε μιὰ πιστὴ φωτογραφία του, μιὰ καταπληκτικὴ ἐφαρμογή του!
>
> Τί συμβαίνει; Ρωτᾶ δικαιολογημένα ὁ ἀναγνώστης. Πῶς ἕνα βιβλίο, ποὺ κατηγορεῖται γιὰ πλαστό, εἶναι ἡ φωτογραφία τῆς ἐποχῆς μας; Πῶς συμφωνεῖ τόσο μὲ τὰ γεγονότα ποὺ συνθέτουν τὴν ἱστορία τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν καθεστώτων τοῦ χαλασμένου σημερινοῦ κόσμου; Εἶναι λοιπὸν τὸ βιβλίο πλαστὸ ἂν καὶ τὸ ἐπαληθεύει ἡ πράξη; Ἂν ναί, τότε εἶναι προφητικὸ ἀφοῦ προλέγει τὰ ὅσα γίνονται. Ἔτσι, εἴτε γνήσιο εἶναι τὸ βιβλίο, εἴτε πλαστὸ ἀλλὰ προφητικό, εἶναι ἔργο μεγάλης σημασίας: Ἀποκαλύπτει τὰ παρασκήνια καὶ τὸν μηχανισμὸ τῆς πορείας ἑνὸς κόσμου ποὺ βαδίζει στὴν ὑποδούλωση καὶ καταστροφή του κάτω ἀπὸ τὴν ἐπήρεια ὀργανωμένων σκοτεινῶν δυνάμεων!

Κάτι ἀνάλογον ἐδημοσιεύθη στούς *«Τάϊμς»* (8-5-1926):

> «Τί εἶναι αὐτὰ τὰ «Πρωτόκολλα»; Εἶναι αὐθεντικά; Ἐὰν ναί, ποία κακόβουλος συνάθροισις μηχανορραφεῖ αὐτὰ τὰ σχέδια καὶ ἐπιχαίρει μὲ χαιρεκακία γιὰ τὴν παρουσίασή των; Εἶναι πλαστά; Ἐὰν ναί, πόθεν προέρχεται ἡ μυστηριώδης προφητεία ἐν μέρει ἐκπληρωθεῖσα καὶ ἐν μέρει εὑρισκόμενη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐκπληρώσεως...».

Πιθανολογεῖται, κατά τήν ἐφημερίδα *«Vieille France»* (31-3-1921) ὅτι συντάκτης τῶν «Πρωτοκόλλων» ἦτο ὁ Ἑβραῖος Ἀσέρ Γκίνζμπεργκ (Ἑβραϊκό ὄνομα: Achad Haam, πού σημαίνει «εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ») γαμβρός ἐξ ἐγγονῆς τοῦ ραββίνου Λούμποβιτς καί ἱδρυτής

Ὁ καθηγητής Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν Σέργιος Νεῖλος, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐδημοσίευσε τὰ «Πρωτόκολλα».

ὁμίλου σιωνιστῶν καί τῆς μυστικῆς ἑβραϊκῆς ὀργανώσεως: «οἱ υἱοί τοῦ Μωϋσέως». Ὁ Γκίνζμπεργκ συμμετεῖχε στό σιωνιστικόν συνέδριον τῆς Βασιλείας καί ἀργότερον (1917) ἡγήθη τῆς «Ἰουδαϊκῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς» στήν Ἀγγλίαν. Ἐν τέλει ἐν Ἑλλάδι ἔχομεν πολλάς ἐκδόσεις. Στήν νεωτέραν ἐποχήν ἀναφέρω ἔκδοσιν τό 1984 («Κάκτος») ὑπό τόν τίτλον *«Τά Μυστικά τῶν Σοφῶν τῆς Σιών»* μέ πρόλογον τοῦ Roger Lambelin. Ἔκδοσις τοῦ 1976. («Μήνυμα») ὑπό τόν τίτλον: *«Τά Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών»* μέ πρόλογον καί σχόλια Νικ. Ψαρουδάκη. Ἐκδόσεις τῶν «Πρωτοκόλλων» ὑπό τοῦ Ἀ. Δενδρινοῦ, Κ. Μπαρμπῆ, Δ. Λιακοπούλου εἶναι ἄκρως διαφωτιστικαί, μέ τά εὔστοχα σχόλιά των. Ἡ ἐπιθεώρησις «4η Αὐγούστου» (τεύχη Σεπτεμβρίου καί Ὀκτωβρίου 1971) ἐδημοσίευσε τά «Πρωτόκολλα» μέ σχόλια, πού ἀποδεικνύουν τήν ἐφαρμογήν των.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτω τό κείμενο τῶν «Πρωτοκόλλων» αὐτούσιον ἐξ ἀναδημοσιεύσεως, ἀπό τήν πολιτικήν ἐπιθεώρησιν «4η Αὐγούστου» καί σᾶς καλῶ νά τό μελετήσετε προσεκτικῶς, διότι θά σᾶς ἐξηγηθοῦν πολλά, πού φαίνονται ἀνεξήγητα.

ΤΑ «ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ» ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ

(Ἀνάτυπον ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν «4η Αὐγούστου»
τεύχη Σεπτεμβρίου – Ὀκτωβρίου 1971)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Περίληψις: Τὸ δίκαιον ἐν τῇ ἰσχύει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια. Ἡ φιλελευθερία. Ὁ χρυσός. Ἡ Πίστις. Ἡ Αὐτονομία. Ἡ Κεφαλαιοκρατία. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρός. Ὁ ὄχλος. Ἡ ἀναρχία. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἠθική. Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἡ ἰουδαϊκὴ μασωνικὴ ἐξουσία εἶναι ἀήττητος. Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα. Ὁ ὄχλος εἶναι τυφλός. Τὸ πολιτικὸν ἀλφάβητον. Αἱ διαφωνίαι τῶν κομμάτων. Ἡ μορφὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁδηγοῦσα καλλίτερον εἰς τὸν σκοπόν, εἶναι ἡ Μοναρχία. Τὰ ἰσχυρὰ ποτά. Ὁ κλασσικισμός. Ἡ ἀκολασία. Ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ κανόνες τῆς ἰουδαϊκῆς καὶ μασωνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ τρόμος. Ἐλευθε-

ρία, ἰσότης, ἀδελφότης. Ἡ ἀρχὴ τῆς δυναστικῆς Κυβερνήσεως. Τὰ προνόμια τῆς ἀριστοκρατίας τῶν καταστραφέντων Χριστιανῶν. Ἡ νέα ἀριστοκρατία. Ψυχολογικὸς ὑπολογισμός. Ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τῆς Ἐλευθερίας. Τὸ μεταθετὸν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Ἂς ἀφήσωμεν κάθε φρασεολογίαν, καὶ ἂς μελετήσωμεν καθ' ἑαυτὴν ἑκάστην ἰδέαν, διασαφηνίζοντες τὴν κατάστασιν διὰ συγκρίσεων καὶ συλλογισμῶν.

Μέλλω λοιπὸν νὰ διατυπώσω τὸ σύστημά μας περὶ τῆς ἀπόψεώς μας καὶ τῆς ἀπόψεως τῶν Χριστιανῶν.

Πρὸ παντὸς δέον νὰ παρατηρήσῃ τὶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔχοντες κακὰ ἔνστικτα εἶναι πολυαριθμότεροι τῶν ἐχόντων καλὰ τοιαῦτα. Τούτου ἕνεκα ἐπιτυγχάνει τίς τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα, διοικῶν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ τρόμου, καὶ οὐχὶ δι' Ἀκαδημαϊκῶν συζητήσεων. Ἕκαστος ἄνθρωπος ποθεῖ τὴν ἐξουσίαν, πᾶς τις προσπαθεῖ νὰ γίνῃ δικτάτωρ, ἐὰν δύναται, καὶ ἐν ταυτῷ ὀλίγοι ὑπάρχουσιν οἱ μὴ ὄντες ἕτοιμοι νὰ θυσιάσωσιν ὅλην τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἰδικήν των.

Τί συνεκράτησε τὰ ἄγρια θηρία τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν ἀνθρώπους; Τί τοὺς καθωδήγησεν ἕως τώρα; Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κοινωνικῆς τάξεως οἱ ἄνθρωποι ὑπετάχθησαν εἰς τὴν κτηνώδη καὶ τυφλὴν ἰσχύν, ἀργότερα εἰς τὸν νόμον, ὅτις δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἰδία ἰσχύς, ἀλλὰ μετημφιεσμένη. Συμπεραίνω ἐκ τούτου, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς φύσεως, τὸ δίκαιον εἶναι ἐν τῇ ἰσχύϊ.

Ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι μία ἰδέα καὶ οὐχὶ ἓν πρᾶγμα. Πρέπει νὰ εἰξεύρῃ τὶς νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν ἰδέαν ταύτην ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην νὰ παρασύρῃ τὰς λαϊκὰς μάζας εἰς τὸ κόμμα του διὰ τοῦ θελγήτρου μιᾶς ἰδέας, ἐὰν τὸ κόμμα τοῦτο ἔχει θέσει ὡς σκοπὸν νὰ κατασυντρίψῃ τὸ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμμα. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἀποβαίνει εὔκολον ἐὰν ὁ ἀντίπαλος κατέχῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐκ τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας, ἣν ὀνομάζομεν φιλελευθερίαν, καὶ ἐὰν θυσιάζῃ μέρος τῆς δυνάμεώς του ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης. Καὶ ἐδῶ ἴσα - ἴσα θὰ ἐμφανισθῇ ὁ θρίαμβος τῆς θεωρίας μας: Τὰ χαλαρωθέντα ἡνία τῆς ἐξουσίας ἀφαρπάζονται ἀμέσως, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς ζωῆς, ὑπὸ ἄλλων χειρῶν, διότι ἡ τυφλὴ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ μείνῃ οὔτε μίαν ἡμέραν ἄνευ ὁδηγοῦ, καὶ διότι ἡ νέα ἐξουσία δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς πρώην, ἐξασθενησάσης (φθαρείσης) διὰ τῆς φιλελευθερίας.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας *ἡ δύναμις τοῦ χρυσοῦ* ἀντικατέστησε τὴν ἐξουσίαν τῶν φιλελευθέρων Κυβερνήσεων. Ὑπῆρξε καιρὸς καθ' ὃν ἐκυβέρνα ἡ πί-

στις. Ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἀπραγματοποίητος, διότι κανεὶς δὲν εἰξεύρει νὰ κάμη χρῆσιν αὐτῆς μὲ τὸ πρέπον μέτρον. Ἀρκεῖ νὰ ἀφήση τὶς ἐπί τινα χρόνον τὸν λαὸν νὰ αὐτοκυβερνηθῆ, ἵνα ἡ αὐτονομία αὕτη μεταβληθῆ πάραυτα εἰς ἀναρχίαν. Καὶ τότε ἀναφύονται διχόνοιαι, αἵτινες μεταβάλλονται τάχιστα εἰς κοινωνικὰς διαμάχας, αἱ ὁποῖαι ὑποσκάπτουν καὶ ἀφανίζουν τὰ Κράτη.

Ἐὰν ἓν Κράτος ἐξαντλῆται μὲ διαμάχας καὶ ταραχὰς πολιτικὰς ἢ μὲ ἐμφυλίους ἔριδας, περιπίπτει εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν καὶ δύναται νὰ θεωρῆται ὡς ἀνιάτως χαμένον· εἶναι τότε εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ἡ κυριαρχία τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντελῶς εἰς χεῖράς μας τοῦ ἐμφανίζεται ὡς μία σανὶς σωτηρίας εἰς ἣν ἐξαναγκάζεται ἑκὼν ἄκον νὰ στηριχθῆ ἵνα μὴ καταποντισθῆ.

Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἡ φιλελευθέρα ψυχή του θὰ ἦγεν εἰς τὸ νὰ ὀνομάση τοὺς συλλογισμοὺς τούτους ἀνηθίκους, θὰ τὸν ἠρώτων: Ἐὰν πᾶν Κράτος ἔχη δύο ἐχθρούς, καὶ ἐὰν τοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ μεταχειρισθῆ ἐναντίον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, χωρὶς τοῦτο νὰ θεωρῆται ὡς ἀνήθικον, ὅλα τὰ μαχητικὰ μέσα, ὡς λ.χ. τὸ νὰ μὴ τοῦ γνωστοποιήση τὰ ἐπιθετικὰ ἢ ἀμυντικὰ μέσα του, τὸ νὰ τὸ καταλάβη αἰφνιδιαστικῶς τὴν νύκτα, ἢ μὲ δυνάμεις ἀνωτέρας· διατὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ μέτρα, χρησιμοποιούμενα ἐναντίον ἐχθροῦ χειροτέρου, ὁ ὁποῖος θὰ κατέστρεφε τὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, θὰ ἀπεκαλοῦντο παράνομα καὶ ἀνήθικα;

Ἓν ἰσορροπημένον πνεῦμα δύναται νὰ ἐλπίζη ὅτι θὰ ἄγη μετ' ἐπιτυχίας τὰ πλήθη διὰ συνετῶν προτροπῶν καὶ διὰ τῆς πειθοῦς, ὅταν ἡ ὁδὸς εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τὴν ἀντιλογίαν, ἔστω καὶ παράλογον, ἀρκεῖ μόνον αὕτη νὰ φαίνεται ἐπαγωγὸς εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἀντιλαμβάνεται τὰ πάντα ἐπιπολαίως; Οἱ ἄνθρωποι εἴτε εἶναι ἐκ τοῦ ὄχλου εἴτε μή, ὁδηγοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν μικρῶν παθῶν των, ὑπὸ τῶν δυσειδαιμονιῶν των, ὑπὸ τῶν ἐθίμων των, ὑπὸ τῶν παραδόσεών των καὶ τῶν αἰσθηματικῶν θεωριῶν των: *εἶναι δοῦλοι τῆς διαιρέσεως τῶν κομμάτων*, τὰ ὁποῖα ἀνθίστανται καὶ εἰς τὴν λογικωτέραν συνεννόησιν. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ πλήθους ἐξαρτᾶται ἐκ μιᾶς πλειοψηφίας τυχαίας ἤ, τὸ κάτω-κάτω, ἐπιπολαίας· ὁ λαὸς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πολιτικῶν μυστικῶν λαμβάνει ἀποφάσεις παραλόγους· ἓν εἶδος ἀναρχίας ἐξολοθρεύει τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ πολιτικὴ δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν ἠθικήν. Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἀφίνεται νὰ ὁδηγῆται διὰ τῆς ἠθικῆς, δὲν εἶναι πολιτικὴ καὶ ἐπομένως ἡ ἐξουσία της εἶναι εὔθραυστος.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐπικρατήση ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ *πανοῦργος καὶ ὑποκριτής*. Τὰ μεγάλα λαϊκὰ προτερήματα -ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ τιμιό-

της- εἶναι ἐλαττώματα εἰς τὴν πολιτικήν, διότι ἀνατρέπουσι τοὺς βασιλεῖς ἐκ τοῦ θρόνου των εὐχερέστερον ἀπὸ τὸν ἰσχυρότερον ἐχθρόν. Τὰ προτερήματα ταῦτα ὀφείλουσι νὰ εἶναι τὰ προσόντα τῶν Χριστιανικῶν Βασιλείων, ἡμεῖς δὲν ὀφείλομεν καθόλου νὰ τὰ λαμβάνωμεν ὡς ὁδηγούς.

Ὁ σκοπός μας εἶναι νὰ κατέχωμεν τὴν ἰσχύν. Ἡ λέξις «δίκαιον» εἶναι ἀφηρημένη ἰδέα τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν δικαιολογεῖ. Ἡ λέξις αὕτη σημαίνει ἁπλούστατα: «δότε μοι ὅ,τι θέλω διὰ νὰ δύναμαι νὰ ἀποδεικνύω δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὅτι εἶμαι ἰσχυρότερος ἀπὸ σᾶς». Ποῦ ἀρχίζει τὸ δίκαιον καὶ ποῦ τελειώνει;

Εἰς Κράτος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία εἶναι κακῶς διωργανωμένη, τοῦ ὁποίου οἱ νόμοι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔφθασαν νὰ εἶναι ἴσοι δι' ὅλους ἕνεκα τῶν ἀπειραρίθμων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ φιλελευθερία ἐδημιούργησε, βλέπω ὅτι δύναμαι νὰ ἐπιπέσω, δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ ἰσχυροτέρου, νὰ ἐπιβάλω χεῖρα ἐπὶ τῶν νόμων, νὰ ἀνατρέψω τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ καὶ νὰ γίνω ὁ κύριος τῶν ἐγκαταλειψάντων τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ ἰσχύς των τοὺς ἔδιδε καὶ οἱ ὁποῖοι τὰ ἀπηρνήθησαν ἑκουσίως, φιλελευθέρως...

Λόγῳ τῆς παρούσης ἀσταθείας ὅλων τῶν ἐξουσιῶν, ἡ δύναμίς μας θὰ εἶναι διαρκεστέρα πάσης ἄλλης, διότι θὰ εἶναι ἀκατανίκητος μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ ἐρριζωθῇ τόσον καλά, ὥστε καμμία πανουργία νὰ μὴ δυνηθῇ ποτὲ νὰ τὴν ἐξολοθρεύσῃ...

Ἐκ τοῦ παροδικοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον εἴμεθα τώρα ὑποχρεωμένοι νὰ κάμωμεν, θὰ γεννηθῇ τὸ καλὸν ἀκλονήτου κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον θ' ἀποκαταστήσῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ὑπάρξεως, τοῦ διαταραχθέντος διὰ τῆς φιλελευθερίας. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ δικαιώσῃ τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα. Εἰς τὰ σχέδιά μας ἂς προσέξωμεν ὀλιγώτερον ἐπὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ, παρὰ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ ὠφελίμου.

Ἔχομεν ἐνώπιόν μας σχέδιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται στρατηγικώτατα ἡ γραμμὴ ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δυνάμεθα ν' ἀπομακρυνθῶμεν χωρὶς νὰ διακινδυνεύσωμεν νὰ ἴδωμεν κατεστραμμένους τοὺς ἀγῶνας πολλῶν αἰώνων.

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἄγουσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν δειλίαν, τὴν ἀστάθειαν, τὴν παλινῳδίαν τοῦ πλήθους, τὴν ἀνικανότητά του εἰς τὸ νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς ὅρους τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βίου καὶ τῆς εὐημερίας του. Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ πλήθους εἶναι τυφλὴ καὶ ἄφρων. Τὸ πλῆθος δὲν λογικεύεται, ἀκούει δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ὁ τυφλὸς δὲν δύναται ὁδηγῶν ἄλλον τυφλόν, νὰ μὴ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν κρημνόν. Ὡσαύτως οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλήθους, οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ προερχόμενοι, ἔστω καὶ πεπροικισμένοι δι' ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας, ἐὰν δὲν ἐννοοῦν ἀπὸ πολιτικήν,

δὲν δύνανται νὰ ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ ὁδηγῶσι τὸ πλῆθος, χωρὶς νὰ καταστρέψωσιν ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος.

Μόνον ἄτομον, προετοιμασθὲν ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας εἰς τὴν μοναρχίαν, δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν πολιτικὴν διάλεκτον καὶ τὴν πολιτικὴν πραγματικότητα. Λαὸς αὐτοδιοικούμενος οὕτως εἰπεῖν, δηλ. διοικούμενος διὰ τῶν ἀναδεικνυομένων παρ' αὐτοῦ Κυβερνητῶν του, εἶναι προωρισμένος νὰ καταστραφῇ ἐκ τῶν διαφωνιῶν τῶν κομμάτων, τὰς ὁποίας διεγείρει ἡ δίψα τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀτασθαλιῶν, αἵτινες προέρχονται ἐκ τούτου. Εἶναι δυνατὸν εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας νὰ σκέπτωνται ἠρέμα, χωρὶς ἐμφυλίους ἀντιζηλίας, νὰ διευθύνωσι τὰς ὑποθέσεις τῆς χώρας, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ συγχέωνται μὲ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα; Δύνανται νὰ ὑπερασπισθῶσιν ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν; Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Σχέδιον κατανεμόμενον εἰς τόσας κεφαλάς, ὅσαι ὑπάρχουσι τοιαῦται εἰς τὸ πλῆθος, χάνει τὴν ἑνότητά του, ἀποβαίνει ἀκατανόητον καὶ ἀπραγματοποίητον.

Μόνον ὁ μονάρχης δύναται νὰ ἐπεξεργάζεται εὐρέα καὶ σαφῆ σχέδια, νὰ δίδῃ εἰς κάθε πρᾶγμα τὴν θέσιν τουν ἐν τῷ μηχανισμῷ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς. Συμπεραίνοντες λοιπὰ λέγομεν, ὅτι κυβέρνησις ὠφέλιμος εἰς τὴν χώραν καὶ ἱκανὴ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν αὐτόν, τὸν ὁποῖον προτίθεται, ὀφείλει νὰ συγκεντρώνηται εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς μόνου ὑπευθύνου ἀτόμου. Ἄνευ ἀπολυταρχίας πολιτισμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὗτος δὲν εἶναι ἔργον τῶν μαζῶν, ἀλλὰ τοῦ ὁδηγοῦ των, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτος. Τὸ πλῆθος εἶναι βάρβαρον, δεικνύον τὴν βαρβαρότητά του, ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ. Ἅμα τὸ πλῆθος λαμβάνῃ εἰς χεῖράς του τὴν ἐλευθερίαν τὴν μετατρέπει τάχιστα εἰς ἀναρχίαν, ἥτις εἶναι ὁ ὕψιστος βαθμὸς τῆς βαρβαρότητος.

Προσέξατε αὐτὰ τὰ ἐξ οἰνοπνεύματος μεθυσμένα ζῷα, ἀπεκτηνωμένα ὑπὸ τῆς ἀπεριορίστου πόσεως, τὸ δικαίωμα τῆς ὁποίας ἐδόθη συγχρόνως μὲ τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως οἱ ἡμέτεροι ἐκπέσωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμόν... Οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἀπεκτηνώθησαν διὰ τῶν ἰσχυρῶν ποτῶν, ἡ νεολαία των ἀπεβλακώθη διὰ τῶν κλασικῶν σπουδῶν καὶ διὰ τῆς *προώρου ἀκολασίας*, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔχουσιν ὠθήσει οἱ πράκτορές μας - οἰκοδιδάσκαλοι, ὑπηρέται, γυναῖκες παιδαγωγοὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πλουσίων - οἱ ὑπάλληλοί μας ἀλλαχοῦ, αἱ γυναῖκες μας εἰς τοὺς τοπους διασκεδάσεων τῶν χριστιανῶν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τελευταίων τούτων δέον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς ὀνομαζομένας «γυναῖκας τοῦ κόσμου» μιμουμένας ἑκουσίως τὰς ἀκολασίας των καὶ τὰς ἡδυπαθείας των.

Τὸ σύνθημά μας εἶναι: *ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ὑποκρισία*. Μόνη ἡ ἰσχὺς δύναται νὰ θριαμβεύσῃ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ πρὸ πάντων ἐὰν ἐμφωλεύῃ εἰς τὰ προ-

τερήματα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς πολιτευομένους. Ἡ βία ὀφείλει νὰ εἶναι μία ἀρχή, ἡ πανουργία καὶ ἡ ὑποκρισία κανὼν διὰ τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες δὲν θέλουσι νὰ παραδώσωσι τὸ κῦρος των εἰς χεῖρας τῶν πρακτόρων νέας ἰσχύος. Αὐτὸ τὸ κακὸν εἶναι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν σκοπόν, δηλ. τὸ καλόν. Διὰ τοῦτο δὲν ὀφείλομεν νὰ σταματῶμεν ἐνώπιον τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς προδοσίας, ὁσάκις αὗται δύνανται νὰ μᾶς χρησιμεύσωσι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας. Ἐν τῇ πολιτικῇ πρέπει νὰ εἰξεύρωμεν νὰ παίρνωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἄλλων ἄνευ δισταγμοῦ ἐφ' ὅσον δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν, διὰ τοῦ μέσου τούτου, τὴν ὑποταγὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν.

Τὸ Κράτος μας, ἐν τῇ εἰρηνικῇ ταύτῃ κατακτήσει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς φρικαλεότητας τοῦ πολέμου διὰ τὰς καταδικῶν εἰς θάνατον ὀλιγώτερον ὁρατῶν καὶ περισσότερον ὠφελίμων, ἀναγκαίων πρὸς διατήρησιν τοῦ τρόμου ἐκείνου ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς λαοὺς νὰ ὑπακούωσι τυφλῶς. Ἄκρα αὐστηρότης, ἀλλὰ καὶ ἄκαμπτος, εἶναι ὁ μεγαλύτερος παράγων τῆς ἰσχύος ἑνὸς Κράτους. Καὶ δὲν εἶναι λοιπὸν μόνον ὄφελός μας, εἶναι καθῆκον μας, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν νίκην, νὰ ἀκολουθῶμεν αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς βίας καὶ τῆς ὑποκρισίας. Τοιοῦτον δόγμα, βασιζόμενον ἐπὶ ὑπολογισμοῦ, εἶναι τόσον ἀποτελεσματικόν, ὅσον καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται. Καὶ θὰ θριαμβεύσωμεν καὶ θὰ ὑποδουλώσωμεν ὅλας τὰς κυβερνήσεις εἰς τὴν ὑπέρτατην κυβέρνησίν μας οὐχὶ μόνον δι' αὐτῶν τῶν μέσων, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ δόγματος τῆς αὐστηρότητος. Θὰ ἀρκέσῃ νὰ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἴμεθα ἄκαμπτοι, διότι οὕτω παύει πᾶσα ἀνυποταξία.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι π ρ ῶ τ ο ι ἔχομεν ρίψει εἰς τὸν λαὸν τὰς λέξεις: «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης», λέξεις ἐπαναλαμβανομένας μετὰ ταῦτα ὑπὸ ἀνοήτων ψιττακῶν, οἵτινες προσελκυόμενοι πανταχόθεν, δι' αὐτοῦ τοῦ δελεάσματος, δὲν χρησιμοποιοῦνται δι' ἄλλο τι παρὰ διὰ νὰ καταστρέψωσι τὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου, τὴν ἀληθῆ ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἄλλοτε τόσον καλῶς προφυλασσομένην ἐναντίον τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ συρφετοῦ. Ἄνθρωποι οἵτινες ἐνόμιζον ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσωσι καλῶς τὴν κεκρυμμένην ἔννοιαν αὐτῶν τῶν λέξεων, δὲν εἶδον ὅτι αἱ λέξεις αὗται ἀντέφασκον πρὸς ἀλλήλας, δὲν εἶδον ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσότης ἐν τῇ φύσει, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις συνέστησε τὴν ἀνισότητα τῶν πνευμάτων, τῶν χαρακτήρων καὶ διανοιῶν, ἅτινα εἶναι τόσον ἰσχυρῶς ὑποτεταγμένα εἰς τοὺς νόμους της· οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν ὅτι τὸ πλῆθος εἶναι δύναμις τυφλή, ὅτι αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἐκλέγει διὰ νὰ τὸ κυβερνήσωσι, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τυφλοὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἴδιον, ὅτι ὁ μεμυημένος,

ἔστω καὶ ἠλίθιος, δύναται νὰ κυβερνήσῃ, ἐνῶ ἡ πληθὺς τῶν μὴ μεμυημένων, ἔστω καὶ εὐφυῶν, δὲν ἐννοεῖ τίποτε ἀπὸ πολιτικήν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ θεωρίαι δὲν ἦλθον εἰς τὸν νοῦν τῶν Χριστιανῶν· ἐν τούτοις ἐπ' αὐτῶν ἐστηρίζετο ἡ ἀρχὴ τῆς δυναστικῆς Κυβερνήσεως· ὁ πατὴρ μετεβίβαζεν εἰς τὸν υἱόν του τὰ μυστικὰ τῆς πολιτικῆς, ἄγνωστα εἰς τοὺς μὴ ὄντας μέλη τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας, ἵνα μὴ κανεὶς δυνηθῇ νὰ προδώσῃ τὸ μυστικόν. Βραδύτερον ἡ ἔννοια τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς ἐχάθη. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου μας ἐπηυξήθη διὰ τούτου.

Εἰς τὸν κόσμον ὅμως αἱ λέξεις «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης» ἔφερον εἰς τὰς τάξεις μας διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν ἀφωσιωμένων πρακτόρων μας, ὁλοκλήρους λεγεῶνας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὕψωναν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς σημαίας μας. Καὶ ὅμως αἱ λέξεις αὐταὶ κατέτρωγον τὴν εὐημερίαν ὅλων τῶν μὴ Ἰουδαίων, καταστρέφουσαι ὅλα τὰ θεμέλια τῶν Κρατῶν των. Θὰ ἴδητε κατωτέρω ὅτι τοῦτο ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν θρίαμβόν μας. Τοῦτο μᾶς ἔδωσε μεταξὺ ἄλλων τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ σπουδαιότερον αὐτοῦ, ἤτοι νὰ καταργήσωμεν τὰ προνόμια καὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Χριστιανῶν καὶ τὸ μόνον μέσον ἀμύνης τὸ ὁποῖον ἠδύναντο νὰ ἔχωσι ἐναντίον ἡμῶν οἱ Λαοὶ καὶ τὰ Ἔθνη. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς κληρονομικῆς καὶ τῆς φυσικῆς ἀριστοκρατίας ἀνηγείραμεν τὴν διανοητικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν ἀριστοκρατίαν μας. Ἐλάβομεν ὡς κριτήριον τῆς νέας ταύτης ἀριστοκρατίας τὸν πλοῦτον, ὅστις ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν, καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἥτις διευθύνεται ὑπὸ τῶν σοφῶν μας.

Ὁ θρίαμβός μας διηυκολύνθη προσέτι διὰ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἰς τὰς σχέσεις μας μὲ τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀνάγκην ἠδυνήθημεν πάντοτε νὰ θίξωμεν τὰς εὐαισθητοτέρας χορδὰς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, τὸν ὑπολογισμόν, τὴν ἀπληστίαν, τὸ ἀκόρεστον τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου· ἑκάστη τῶν ἀνθρωπίνων τούτων ἀδυναμιῶν, λαμβανομένης κεχωρισμένως, εἶναι ἱκανὴ νὰ καταπνίξῃ τὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας, θέτουσα τὴν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀγοράζοντος τὴν δραστηριότητά των.

Ἡ ἀφηρημένη ἰδέα τῆς ἐλευθερίας παρέσχε τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ κάμνῃ τις τὰ πλήθη νὰ πιστεύωσιν ὅτι κυβέρνησις δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ διαχειριστὴς τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς χώρας, δηλαδὴ τοῦ Λαοῦ, καὶ ὅτι δύναταί τις νὰ τὴν ἀλλάζῃ, ὅπως ἀλλάζῃ τὸ ὑποκάμισόν του.

Τὸ ἀμετάθετον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ ἔθετε τούτους εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς ἐκλογῆς μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περίληψις: Οἱ οἰκονομικοὶ πόλεμοι εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς ἰουδαϊκῆς ὑπεροχῆς. Ἡ ὁρατὴ διοίκησις καὶ «οἱ μυστικοσύμβουλοι». Ἡ ἐπιτυχία τῶν καταστρεπτικῶν διδασκαλιῶν. Ἡ ἀφομοίωσις ἐν τῇ πολιτικῇ. Ὁ ρόλος τοῦ τύπου. Ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡ ἀξία τῶν ἰουδαϊκῶν θυμάτων.

Εἶναι δι᾽ ἡμᾶς ἀπαραίτητον ὅπως οἱ πόλεμοι μὴ δίδωσι, ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐδαφικὰ πλεονεκτήματα. Ὁ πόλεμος δέον νὰ μεταφέρεται οὕτω ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐδάφους, ἵνα τὰ Ἔθνη ἴδωσι τὴν ἰσχὺν τῆς ὑπεροχῆς μας καὶ ἵνα τὸ τοιοῦτον θέσῃ καὶ τὰ δύο ἀντίπαλα μέρη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διεθνῶν πρακτόρων μας, οἵτινες ἔχουσι μυρίους ὀφθαλμοὺς τοὺς ὁποίους κανὲν σύνορον δὲν σταματᾷ. Τότε *τὰ διεθνῆ μας δίκαια θὰ ἀπαλείψωσι τὰ ἐθνικὰ δίκαια*, κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως, καὶ θὰ κυβερνήσωσι τοὺς λαοὺς καθ᾽ ὃν τρόπον τὸ ἀστικὸν δίκαιον τῶν Κρατῶν κανονίζει τὰς σχέσεις τῶν ὑπηκόων των πρὸς ἀλλήλους.

Οἱ διοικοῦντες, ἐκλεγόμενοι ὑφ᾽ ἡμῶν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀναλόγως τοῦ δουλικοῦ χαρακτῆρος των, δὲν θὰ εἶναι πρόσωπα παρεσκευασμένα διὰ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Τοιουτοτρόπως θὰ ἀποβῶσιν εὐκόλως πεσσοὶ εἰς τὸ παιγνίδιόν μας, μεταξὺ τῶν χειρῶν τῶν σοφῶν καὶ πνευματωδῶν συμβούλων μας, τῶν εἰδικῶν μας, ἀνατραφέντων ὑπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διοικήσωσι τὰς ὑποθέσεις ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Γνωρίζετε ὅτι οἱ εἰδικοί μας ἔχουσιν ἀντλήσει τὰς πληροφορίας, τὰς ἀναγκαίας πρὸς διοίκησιν, ἀπὸ τὰ πολιτικὰ σχέδιά μας, ἀπὸ τὴν πεῖραν τῆς ἱστορίας καὶ ἀπὸ τὴν μελέτην ὅλων τῶν ἀξιοσημειώτων γεγονότων.

Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ὁδηγοῦνται ἐκ τῶν ἀμερολήπτων παρατηρήσεων τῶν ἐξηγμένων ἐκ τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ ἐκ μιᾶς θεωρητικῆς ρουτίνας, ἀνικάνου νὰ ἐπιτύχῃ πραγματικόν τι ἀποτέλεσμα. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς δὲν τοὺς λαμβάνομεν ποσῶς ὑπ᾽ ὄψιν· ἂς διασκεδάσωσιν ἐπί τινα ἀκόμη χρόνον, ἂς ζήσωσι μὲ ἐλπίδας ἢ μὲ νέας τέρψεις, ἢ μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῶν διασκεδάσεων, ἃς ἔχουσιν ἤδη κάμνει. Ἂς ἀφίσωμεν αὐτοὺς νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν ὑφ᾽ ἡμῶν ἐμπνευσθεῖσαν σπουδαιότητα τῶν νόμων τῆς ἐπιστήμης τῶν θεωριῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, αὐξάνομεν διαρκῶς διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων μας τὴν τυφλὴν πεποίθησίν των εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους. Ἡ διανοουμένη τάξις τῶν Χριστιανῶν θὰ καυχᾶται διὰ τὰς γνώσεις της καί, χωρὶς νὰ τὰς ἐξετάζῃ λογικῶς, θὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, τὰ συναγόμενα ὑπὸ τῶν πρακτόρων μας διὰ νὰ

ὁδηγῶσι τὰ πνεύματα τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἡ ὁποία μᾶς εἶναι ἀναγκαία.

Μὴ νομίσητε ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις μας αὗται εἶναι ἀβάσιμοι· παρατηρήσατε τὰς ἐπιτυχίας τὰς ὁποίας ἠδυνήθημεν νὰ δημιουργήσωμεν εἰς τὸν Δαρβινισμόν, εἰς τὸν Μαρξισμόν, εἰς τὸν Νιτσεϊσμόν. Δι᾽ ἡμᾶς τοὐλάχιστον ἡ δηλητηριώδης ἐπιρροὴ τῶν τάσεων τούτων ὀφείλει νὰ εἶναι καταφανής.

Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ λαμβάνωμεν ὑπ᾽ ὄψιν τὰς ἰδέας, τοὺς χαρακτῆρας, τὰς νεωτεριστικὰς τάσεις τῶν λαῶν διὰ νὰ μὴ διαπράττωμεν λάθη ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἐν τῇ διοικήσει τῶν ὑποθέσεων. Τὸ σύστημά μας, τοῦ ὁποίου τὰ μέρη δύνανται νὰ διατεθῶσι διαφοροτρόπως, καὶ ἀναλόγως πρὸς τοὺς λαοὺς τοὺς ὁποίους συναντῶμεν εἰς τὸν δρόμον μας, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογή του βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ παρελθόντος συγκρινομένων μὲ τὸ παρόν.

Τὰ νέα Κράτη ἔχουσιν εἰς χεῖράς των μεγάλην δημιουργικὴν δύναμιν: τὸν τύπον. Ὁ προορισμὸς τοῦ τύπου εἶναι νὰ ὑποδεικνύῃ τὰς δῆθεν ἀπαραιτήτους ἀπαιτήσεις, νὰ καθιστᾷ γνωστὰ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ, νὰ δημιουργῇ δυσαρεστημένους, νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς φωνήν.

Ὁ τύπος ἐνσαρκώνει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. Ἀλλὰ τὰ Κράτη δὲν ἠδυνήθησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν δύναμιν ταύτην, καὶ οὕτω αὕτη ἔπεσεν εἰς χεῖράς μας. Δι᾽ αὐτῆς ἐπετύχομεν ἐπιρροὴν μένοντες συγχρόνως ἀφανεῖς. Χάρις εἰς αὐτὴν ἔχομεν συσσωρεύσει εἰς τὰς χεῖράς μας τὸν χρυσόν, παρ᾽ ὅλους τοὺς χειμάρρους αἱμάτων καὶ δακρύων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἐδέησε νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο. Ἀλλὰ ἐξηγοράσθημεν θυσιάσαντες πολλοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων. Ἕκαστον τῶν θυμάτων μας ἀξίζει μυριάδας Χριστιανῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περίληψις: Ὁ συμβολικὸς ὄφις καὶ ἡ σημασία του. Ἡ άστασία τῆς συνταγματικῆς πλάστιγγος. Ὁ τρόμος ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἡ ἐξουσία καὶ ἡ φιλοδοξία. Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ὁμιλιομηχαναί, οἱ λίβελλοι. Αἱ καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας. Ἡ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις «Ἡ ἀλήθεια τοῦ Λαοῦ». Οἱ μονοπωληταὶ καὶ ἡ ἀριστοκρατία. Ὁ στρατὸς τῶν Ἰουδαίων μασώνων. Ὁ ἐκφυλισμὸς τῶν Χριστιανῶν. Ἡ πεῖνα καὶ τὸ δίκαιον τοῦ κεφαλαίου. Ἡ ἔλευσις καὶ ἡ στέψις τοῦ «παγκοσμίου κυρίου». Τὸ θεμελιῶδες ἀντικείμενον τοῦ προγράμματος τῶν μελλοντικῶν δημοτικῶν σχολῶν τῶν μασώνων. Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιστήμης τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις. Ἀσφάλειαι τῶν «ἡμετέρων». Ὁ δεσποτισμὸς τῶν

μασώνων είναι ἡ βασιλεία τοῦ λογικοῦ. Ἡ ἀπώλεια ὁδηγοῦ. Ὁ μασωνισμὸς καὶ ἡ «μεγάλη» Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. Ὁ βασιλεὺς δεσπότης εἶναι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Σιών. Διατί εἶναι ἄτρωτος ὁ μασωνισμός. Ὁ ρόλος τῶν μυστικῶν πρακτόρων τοῦ μασωνισμοῦ. Ἡ Ἐλευθερία.

Δύναμαι ἤδη νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι εἴμεθα πλησίον τοῦ σκοποῦ. Μετ' ὀλίγον ἀκόμη δρόμον ὁ κύκλος τοῦ Συμβολικοῦ Ὄφεως (ὅστις παριστάνει τὸν λαόν μας) θὰ κλεισθῇ. Καὶ ὅταν ὁ κύκλος οὗτος κλεισθῇ, ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης θὰ περισφιγχθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἐν ἰσχυρῷ μαγγάνῳ.

Ἡ συνταγματικὴ πλάστιγξ θὰ ἀνατραπῇ μετ' οὐ πολύ, διότι τὴν ἔχομεν στρεβλώσει ἵνα μὴ παύσῃ κλίνουσα ἐκ τοῦ ἑνὸς ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἕως ὅτου ὁ ζυγὸς φθαρῇ. Οἱ Χριστιανοὶ ἐπίστευον ὅτι τὸν εἶχον κατασκευάσει ἀρκετὰ στερόν, ἀνέμενον δὲ πάντοτε νὰ ἐπίθεντο εἰς ἰσορροπίαν οἱ δίσκοι τῆς πλάστιγγος. Ἀλλὰ τὰ βασιλεύοντα πρόσωπα - ὁ ζυγὸς - προστατεύονται ὑπὸ ἀντιπροσώπων, οἵτινες ἀνοηταίνουσι καὶ ἀφίνονται νὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας των ἄνευ ἐλέγχου καὶ ἄνευ εὐθύνης. Ὀφείλουσι τὴν ἐξουσίαν ταύτην εἰς τὸν τρόμον, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Τὰ βασιλεύοντα πρόσωπα μὴ ἔχοντα πλέον ἐπαφὴν μὲ τὸν λαόν των, δὲν δύνανται νὰ συνεννοηθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἰσχυροποιηθῶσιν ἐναντίον τῶν προσώπων τὰ ὁποία ἐποφθαλμιῶσι τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ὀξυδερκὴς ἰσχὺς τῶν βασιλευόντων προσώπων, καὶ ἡ τυφλὴ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ, διαιρούμεναι ὑφ' ἡμῶν ἔχουσι χάσει ὅλην των τὴν σπουδαιότητα. Κεχωρισμέναι εἶναι τόσον ἀνίσχυροι ὅσον ὁ τυφλὸς ἄνευ τῆς ῥάβδου του.

Διὰ νὰ ὠθήσωμεν τοὺς φιλοδόξους εἰς τὸ νὰ καταχρασθῶσι τὴν ἐξουσίαν, ἔχομεν ἀντιτάξει πρὸς ἀλλήλας τὰς δυνάμεις, ἀναπτύσσοντες πάσας τὰς φιλελευθέρας τάσεις των πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν... Ἔχομεν ἐνθαρρύνει ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πᾶσαν ἐπιχείρησιν, ἔχομεν ἐξοπλίσει ὅλα τὰ κόμματα, ἔχομεν κατακτήσει τὴν ἐξουσίαν στόχον ὅλων τῶν φιλοδοξιῶν. Ἔχομεν μετασχηματίσει εἰς κονίστρας τὰ Κράτη εἰς τὰ ὁποία ἀναπτύσσονται αἱ πολιτικαὶ διαμάχαι... Ἀκόμη ὀλίγον χρόνον καὶ αἱ ἀταξίαι, αἱ χρεωκοπίαι θὰ ἐμφανισθῶσι πανταχοῦ.

Οἱ ἀστείρευτοι φλύαροι ἔχουσι μεταβάλει τὰς συνεδρίας τῶν Κοινοβουλίων καὶ τὰς διοικητικὰς συγκεντρώσεις εἰς ῥητορικὰς παλαίστρας. *Θρασεῖς δημοσιογράφοι*, ἐπιτίθενται καθ' ἑκάστην κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ προσωπικοῦ. Αἱ καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας θὰ παρασκευάσωσι τελικῶς τὴν πτῶσιν ὅλων τῶν πολιτευμάτων, καὶ τὸ πᾶν θ' ἀνατραπῇ ὑπὸ τὰ κτυπήματα τοῦ μαινομένου πλήθους.

Οἱ λαοὶ εἶναι δεσμευμένοι εἰς τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν ἰσχυρότερον παρ'

όσον έδέσμευεν αύτούς ή αίχμαλωσία καί ή δουλεία. Ήδύνατό τις νά άπελευθερωθῆ τῆς αίχμαλωσίας καί τῆς δουλείας κατά ένα ή άλλον τρόπον. Ήδύνατό τις νά συνθηκολογήση μέ αύτά, άλλά δέν δύναται νά άπαλλαγῆ έκ τῆς άθλιότητός του. Τά δίκαια τά όποῖα έχομεν έγγράψει είς τάς νομοθεσίας εἶναι κανονικά, διά τάς «μάζας», καί ούχί πραγματικά. Όλα ταῦτα τά δῆθεν «δίκαια τοῦ λαοῦ», δέν υφίστανται παρά είς τήν φαντασίαν. Δέν εἶναι ποτέ πραγματοποιήσιμα. Τί σημαίνει διά τόν άπορον έργατικόν, τόν κεκυρτωμένον έπί τῆς έπιμόχθου έργασίας του, τόν συντετριμμένον ύπό τῆς τύχης του, τό είς τούς φλυάρους διδόμενον δικαίωμα νά φλυαρῶσι, τό είς τούς έφημεριδογράφους διδόμενον δικαίωμα νά γράφωσι παντοειδεῖς μωρίας, καί έν ταυτῷ πράγματα σοβαρά, άφοῦ οί άποροι δέν προσπορίζονται άλλας ώφελείας έκ τῆς νομοθεσίας παρά τά άθλια ψιχία τά όποῖα τοῖς ρίπτομεν έκ τῆς τραπέζης μας, είς άντάλλαγμα εύνοϊκῆς ψήφου είς τά παραγγέλματά μας, είς τά όργανά μας, είς τούς πράκτοράς μας; Τά δημοκρατικά δίκαια διά τούς δυσμοίρους αύτούς εἶναι πικρά είρωνεία: ή άνάγκη σχεδόν καθημερινῆς έργασίας δέν τοῖς έπιτρέπει νά άπολαύσωσιν αύτῶν: άπεναντίας δέ τοῖς άφαιροῦσι τήν έγγύησιν σταθεροῦ καί άσφαλοῦς κέρδους, θέτοντα αύτούς ύπό τήν έξάρτησιν τῶν άπεργιῶν, τῶν πατρώνων ή τῶν συντρόφων των.

Ύπό τήν καθοδήγησίν μας ό λαός έχει καταστρέψει τήν άριστοκρατίαν, ήτις ήτο ή προστάτριά του καί ή φυσική μήτηρ τροφός του, τῆς όποίας τό συμφέρον εἶναι συνυφασμένον μέ τήν εύημερίαν τοῦ λαοῦ. Τώρα, όπότε ή άριστοκρατία εἶναι κατεστραμμένη ό λαός έπεσεν ύπό τόν ζυγόν τῶν τυχαρπάστων, τῶν πλουτισάντων λωποδυτῶν, οἵτινες τόν καταπιέζουσιν άνηλεῶς.

Θά έμφανισθῶμεν ώς άπελευθερωταί τοῦ έργάτου έκ τοῦ ζυγοῦ τούτου, όταν θά τοῦ προτείνωμεν νά είσέλθη είς τάς τάξεις τῆς στρατιᾶς τῶν σοσιαλιστῶν, τῶν κομμουνιστῶν, τῶν άναρχικῶν, τούς όποίους ύποστηρίζομεν πάντοτε ύπό τό πρόσχημα άλληλεγγύης μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ κοινωνικοῦ μασωνισμοῦ ήμῶν. Ή άριστοκρατία, ή όποία άπήλαυε, δικαιωματικῶς τῆς έργασίας τῶν έργατικῶν, εἶχε συμφέρον νά ἦσαν οὗτοι χορτασμένοι, ύγιεῖς καί ίσχυροί. Τό συμφέρον νά ἦσαν οὗτοι χορτασμένοι, ύγιεῖς καί ίσχυροί. Τό συμφέρον μας άπεναντίας εἶναι νά έκφυλίζωνται οί Χριστιανοί. Ή δύναμίς μας έγκειται είς τήν χρονίαν πεῖναν καί είς τήν άδυναμίαν τοῦ έργάτου, διότι πάντα ταῦτα τόν ύποδουλώνουσιν είς τήν θέλησίν μας καί διότι οὕτω δέν θά έχη οὔτε ίσχύν, οὔτε ένεργητικότητα διά νά άντισταθῆ είς τήν θέλησιν ταύτην. Ή πεῖνα δίδει είς τό κεφάλαιον έπί τοῦ έργάτου περισσότερα δικαιώματα παρ' όσα τοιαῦτα έλάμβανεν ή άριστοκρατία έκ τῆς μοναρχικῆς καί νομίμου έξουσίας.

Διὰ τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ φθονεροῦ μίσους τὸ ὁποῖον ἡ πεῖνα αὐτὴ παράγει, χειριζόμενοι τὰ πλήθη, κάμνωμεν χρῆσιν τῶν χειρῶν των διὰ νὰ κατασυντρίψωμεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνθίστανται εἰς τοὺς σκοπούς μας.

Ὅταν θὰ ἔλθη ὁ καιρὸς διὰ τὸν παγκόσμιον ἡγεμόνα μας νὰ στεφθῇ, αὗται αὗται αἱ χεῖρες θὰ σαρώσωσι πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ τοῦ εἶναι ἐμπόδιον.

Οἱ Χριστιανοὶ ἀπώλεσαν τὴν συνήθειαν νὰ σκέπτωνται ἔξω τῶν ἐπιστημονικῶν συμβουλῶν μας. Διὰ τοῦτο δὲ δὲν βλέπουσι τὴν ἀνάγκην ἐπείγουσαν νὰ κάμωσιν ὅ,τι ἡμεῖς θὰ κάμωμεν, ὅταν ἡ βασιλεία μας θὰ ἔχη ἔλθει, δηλ. νὰ διδάσκωσιν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τὴν μόνην ἀληθῆ ἐπιστήμην τὴν πρώτην ὅλων τῶν ἐπιστημῶν τῆς κοινωνικῆς σειρᾶς, τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τῆς κοινωνικῆς ὑπάρξεως, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν διαίρεσιν τῆς ἐργασίας καὶ ἐπομένως τὴν διαίρεσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς κλάσεις καὶ εἰς καταστάσεις.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζη πᾶς τὶς ὅτι ἡ ἰσότης εἶναι ἀδύνατος ἕνεκα τῶν διαφορῶν τῆς ἱκανότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ προορισμοῦ ἑκάστου· ὅτι ὅλοι δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ νόμου, ὅτι, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ εὐθύνη ἐκείνου ὁ ὁποῖος, διὰ τῶν πράξεών του ἐκθέτει εἰς κίνδυνον ὁλόκληρον τάξιν ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν εὐθύνην ἐκείνου ὁ ὁποῖος δὲν προσβάλλει παρὰ τὴν τιμήν του. Ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη τῆς κοινωνικῆς τάξεως, τὸ βάθος τῆς ὁποίας εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς καθορίζει, ὅτι ἡ θέσις καὶ ἡ ἐργασία ἑκάστου ὀφείλουσι νὰ εἶναι διάφοροι, διὰ νὰ μὴ καθίστανται ἄλλως πηγὴ βασάνων ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀναλογίας μεταξὺ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἐργασίας. Μελετῶντες τὴν ἐπιστήμην ταύτην οἱ λαοὶ θὰ ὑπακούωσιν ἐθελουσίως εἰς τὰς ἐξουσίας καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ αὐτῶν θεσπισθεῖσαν κοινωνικὴν τάξιν ἐν τῷ Κράτει. Ἀπεναντίας δὲ μὲ τὴ σημερινὴν βάσιν τῆς ἐπιστήμης ταύτης ὡς ἡμεῖς τὴν διεστρέψαμεν, ὁ λαός, πιστεύων τυφλῶς εἰς τὸν ἔντυπον λόγον, τρέφει ἕνεκα τῶν πλανῶν αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεισάγονται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ του, ἔχθραν ἐναντίον ὅλων τῶν καταστάσεων τὰς ὁποίας νομίζει ἀνωτέρας αὐτοῦ, διότι δὲν ἐννοεῖ τὴν σπουδαιότητα ἑκάστης καταστάσεως.

Ἡ ἔχθρα αὕτη θὰ αὐξηθῇ ἀκόμη συνεπείᾳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία μετ᾽ οὐ πολὺ θὰ σταματήσῃ τὴν κίνησιν τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.

Ὅταν δὲ δι᾽ ὅλων τῶν ἀποκρύφων μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, δυνάμει τοῦ Χρυσίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁλόκληρον εἰς χεῖράς μας, θὰ ἔχωμεν

δημιουργήσει μίαν *γενικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν*, θὰ ἐξαπολύσωμεν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὁλόκληρα πλήθη ἐργατῶν εἰς ὅλας ταυτοχρόνως τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης.

Τὰ πλήθη ταῦτα θὰ ἀρχίσωσι μὲ ἡδονὴν νὰ διαχύνωσι τὸ αἷμα ἐκείνων τοὺς ὁποίους φθονοῦσιν ἀπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας, ἐν τῇ ἁπλοϊκότητι τῆς ἀμαθείας των, καὶ θὰ λεηλατήσωσι τὰ ὑπάρχοντά των.

Δὲν θὰ θίξωσι τὰς ἰδικάς μας περιουσίας, διότι ἡ στιγμὴ τῆς ἐπιθέσεως θὰ μᾶς εἶναι γνωστή, καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν λάβει ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ νὰ τὰς προφυλάξωμεν.

Διεπιστώσαμεν, ὅτι ἡ πρόοδος θὰ ὑπέτασσεν ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ λογικοῦ. Ὁ δεσποτισμός μας θὰ εἶναι ὁ ἑξῆς: θὰ δυνηθῇ νὰ καταπραΰνῃ ὅλας τὰς πολιτικὰς ταραχὰς διὰ δικαίων αὐστηροτήτων, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν φιλελευθερίαν ὅλων τῶν θεσμοθεσιῶν.

Ὅταν ὁ Λαὸς εἶδεν ὅτι τοῦ ἔκαμνον ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας τόσας παραχωρήσεις καὶ φιλοφρονήσεις ἐφαντάσθη ὅτι ἦτο ὁ Κύριος καὶ ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ προσέκρουσε φυσικώτατα, ὡς ὁ τυφλός, εἰς πλεῖστα ἐμπόδια. Ἤρχισε νὰ ζητῇ ὁδηγόν, δὲν ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πρώην, καὶ κατέθεσεν ὅλας τὰς ἐξουσίας του εἰς τοὺς πόδας μας. Ἐνθυμηθῆτε τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, τὴν ὁποίαν ἀπεκάλεσαν «μεγάλην» τὰ μυστικὰ τῆς προπαρασκευῆς της εἶναι πολὺ γνωστά, διότι ὑπῆρξεν ὁλόκληρος ἔργον τῶν χειρῶν μας.

Ἔκτοτε ἄγομεν τὸν λαὸν ἀπὸ μιᾶς πλάνης εἰς ἄλλην ἵνα ἀπαρνηθῇ ἀκόμη καὶ ἡμᾶς, πρὸς ὄφελος τοῦ βασιλέως δεσπότου ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Σιών, τὸν ὁποῖον ἑτοιμάζομεν διὰ τὸν κόσμον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἴμεθα ἄτρωτοι ὡς διεθνὴς ἰσχύς, διότι, ὅταν ἐπιτίθενται καθ' ἡμῶν εἰς ἓν Κράτος, μᾶς ὑπερασπίζονται εἰς τὰ ἄλλα.

Ἡ ἀτελεύτητος δειλία τῶν Χριστιανικῶν Λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἕρπουσιν ἐνώπιον τῆς ἰσχύος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνηλεεῖς πρὸς τὴν ἀδυναμίαν καὶ πρὸς τὰ λάθη, ἀλλὰ ἐπιεικεῖς πρὸς τὰ ἐγκλήματα, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι νὰ ἀνεχθῶσι τὰς ἀντιφάσεις τῆς ἐλευθερίας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπομονετικοὶ μέχρι μαρτυρίου ἐνώπιον τῆς βίας θρασέος δεσποτισμοῦ, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εὐνοεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἀνέχονται ἐκ τῶν σημερινῶν πρωθυπουργῶν των καταχρήσεις διὰ τὴν μικροτέραν τῶν ὁποίων θὰ ἀπεκεφάλιζον εἴκοσι βασιλεῖς.

Πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τις ἓν τοιοῦτον φαινόμενον, μίαν τοιαύτην ἀσυνέπειαν τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπέναντι γεγονότων τὰ ὁποῖα φαίνονται τῆς αὐτῆς φύ-

σεως; Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ὅτι αὐτοὶ οἱ δικτάτορες - οἱ πρωθυπουργοὶ - λέγουσι κρυφίως εἰς τὸν λαὸν διὰ τῶν πρακτόρων των, ὅτι ἐὰν προξενοῦν βλάβας εἰς τὰ Κράτη, κάμνουσι τοῦτο μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν εὐτυχίαν τῶν λαῶν, τὴν διεθνῆ ἀδελφότητά των, τὴν ἀλληλεγγύην, τὰ ἴσα δικαιώματα εἰς ὅλους. Φυσικῶς δὲν τοῖς λέγουσιν ὅτι αὐτὴ ἡ ἑνότης δὲν ὀφείλει νὰ γίνῃ παρὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μας.

Καὶ ἰδοὺ ὁ Λαός, ὅστις καταδικάζει τοὺς δικαίους καὶ ἀθωώνει τοὺς ἐνόχους, πείθεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅτι δύναται νὰ κάμνῃ πᾶν ὅ,τι τοῦ ἀρέσκει. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ὁ Λαὸς καταστρέφει πᾶσαν σταθερότητα καὶ δημιουργεῖ τὴν ἀταξίαν εἰς πᾶν βῆμα.

Ἡ λέξις «Ἐλευθερία» θέτει τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας ἐν πάλῃ ἐναντίον πάσης ἰσχύος, ἐναντίον πάσης δυνάμεως καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Φύσεως.

Ἰδοὺ διατὶ κατὰ τὴν τελικήν ἐπικράτησίν μας θὰ χρειασθῇ νὰ ἀπαλείψωμεν αὐτὴν τὴν λέξιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου λεξιλογίου, ὡς κτηνώδη ἀρχήν, ἥτις μεταβάλλει τὰ πλήθη εἰς ἄγρια θηρία. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ θηρία ταῦτα ἀποκοιμοῦνται ὁσάκις ποτίζονται μὲ αἷμα καὶ ὅτι τότε εἶναι εὔκολον πρᾶγμα καὶ νὰ τὰ καθυποτάξωμεν. Ἀλλ᾽ ἐὰν δὲν τοῖς δώσῃ τις αἷμα δὲν κοιμοῦνται. Παλαίουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περίληψις: Τὰ διάφορα στάδια τῆς δημοκρατίας. Ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ μασσωνισμοῦ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ πίστις. Ὁ διεθνὴς συναγωνισμὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ὁ ρόλος τῆς κερδοσκοπίας. Ἡ λατρεία τοῦ χρυσοῦ.

Πᾶσα δημοκρατία διέρχεται διὰ διαφόρων σταδίων. Τὸ πρῶτον ὁμοιάζει μὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς μανίας τυφλοῦ ριπτομένου τῇδε κακεῖσε. Τὸ δεύτερον εἶναι τὸ τῆς δημαγωγίας, ἐξ ἧς γεννᾶται ἡ ἀναρχία. Ἔπειτα ἄρχεται ἀναποφεύκτως ὁ δεσποτισμός· οὐχὶ δεσποτισμὸς νόμιμος καὶ δεδηλωμένος καὶ ἐπομένως ὑπεύθυνος, ἀλλὰ δεσποτισμὸς ἀόρατος καὶ ἄγνωστος πλὴν αἰσθητός· δεσποτισμὸς ἀσκούμενος ὑπὸ μυστικῆς ὀργανώσεως ἥτις ἐνεργεῖ μετὰ πολὺ ὀλιγωτέρας εὐσυνειδησίας καθόσον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν σκέπην διαφόρων, πρακτόρων, τῶν ὁποίων ἡ ἀλλαγὴ ὄχι μόνον δὲν τὴν βλάπτει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνισχύει, ἀπαλλάτουσα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ δαπανᾷ τοὺς πόρους της εἰς τὸ νὰ ἀνταμείβῃ μακρὰς ἐκδουλεύσεις.

Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνατρέψη μίαν ἀόρατον ἰσχύν; Διότι τοιαύτη εἶναι ἡ ἡμετέρα. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ μασωνισμοῦ δὲν χρησιμεύει παρὰ εἰς τὸ νὰ καλύπτη τοὺς σκοποὺς μας· τὸ σχέδιον τῆς ἐνεργείας τῆς ἀοράτου ἰσχύος ταύτης καὶ ἐπὶ πλέον ὁ τόπος τῆς διαμονῆς της θὰ μένωσι πάντοτε ἄγνωστα εἰς τὸν λαόν.

Καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ ἐλευθερία θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀβλαβὴς καὶ νὰ ὑφίσταται εἰς τὸ Κράτος χωρὶς νὰ παραβλάπτη τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν, ἐὰν ἐβασίζετο ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς εἰς τὸν Θεὸν πίστεως, τῆς ἀνθρωπίνης συναδελφώσεως, ἐκτὸς τῆς ἰδέας τῆς ἰσότητος τῆς ἀναιρουμένης ὑπὸ τῶν νόμων αὐτῆς ταύτης τῆς δημιουργίας, οἵτινες ἐγκαθίδρυσαν τὴν ὑποταγήν. Μὲ τοιαύτην πίστιν ὁ λαὸς θὰ ἀφίνετο νὰ κυβερνᾶται οἱονεὶ ἐνοριακῶς καὶ θὰ ἐβάδιζε ταπεινὸς καὶ ἥσυχος καθοδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ ποιμένος του, ἀποδεχόμενος τὴν κατὰ Θεὸν διανομὴν τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου. Ἰδοὺ διατὶ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καταστρέψωμεν τὴν πίστιν, νὰ ἀποσπάσωμεν ἀπὸ τὸν νοῦν τῶν Χριστιανῶν αὐτὴν ταύτην τὴν ἀρχὴν τῆς Θεότητος καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ νὰ ὑποκαταστήσωμεν εἰς ταῦτα τοὺς ὑλικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας.

Ἵνα δὲ μὴ τὰ πνεύματα τῶν Χριστιανῶν ἔχωσι τὸν καιρὸν νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ περὶ ἑαυτούς, πρέπει νὰ τὰ περισπῶμεν διὰ τῶν *βιομηχανιῶν καὶ ἐμπορίου*. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅλα τὰ Ἔθνη θὰ ἐπιζητῶσι νὰ κερδίζωσι καὶ παλαίοντα ἕκαστον διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ὀφέλη, δὲν θὰ ἀντιληφθῶσι τὸν κοινὸν ἐχθρόν των. Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῆ τοιουτοτρόπως ἡ ἐλευθερία νὰ διαλύση καὶ καταστρέψη ἐντελῶς τὴν κοινωνίαν τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταστήσωμεν τὴν κερδοσκοπίαν βάσιν τῆς βιομηχανίας. Οὕτως οὐδὲν ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑπὸ τῆς βιομηχανίας προσποριζομένων θὰ μένη εἰς χεῖρας της, ἀλλὰ θὰ διοχετεύεται εἰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, δηλ. θὰ πίπτη εἰς τὰ ταμεῖα μας.

Ἡ ζωηρὰ πάλη διὰ τὴν ὑπεροχήν, αἱ προσκρούσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου θὰ δημιουργήσωσι, καὶ ἔχουσιν ἤδη δημιουργήσει, κοινωνίας ἀπαγοητευμένας, ψυχρὰς καὶ ἄνευ καρδίας. Αἱ κοινωνίαι αὗται θὰ ἔχωσι μίαν ἀπόλυτον ἀπέχθειαν πρὸς τὴν ἀνωτέραν πολιτικὴν καὶ πρὸς τὴν θρησκείαν. Ὁ μόνος των ὁδηγὸς θὰ εἶναι ὁ ὑπολογισμός, δηλ. τὸ χρυσίον, πρὸς ὃ θὰ ἔχουν ἀληθῆ λατρείαν, ἕνεκα τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων ἃς δύναται νὰ χορηγηθῆ. Τότε αἱ κατώτεραι τάξεις τῶν Χριστιανῶν θὰ μᾶς ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν ἐναντίον τῆς διανοουμένης αὐτῶν τάξεως πάλην μας εἰς τὴν ἐξουσίαν (τοὺς συναγωνιστάς μας), ὄχι διὰ νὰ κάμωσι καλὸν οὔτε διὰ νὰ ἀποκτήσωσι τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ ἀπὸ μῖσος μόνον κατὰ τῶν προνομιούχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περίληψις: Δημιουργία ἰσχυρᾶς συγκεντρώσεως τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τρόποι τῆς ἐπικρατήσεως ἐπὶ τῆς δυνάμεως τοῦ μασσωνισμοῦ. Διατὶ τὰ κράτη δὲν δύνανται νὰ συνεννοηθῶσιν. «Προεκλογή» τῶν Ἰουδαίων. Τὸ χρυσίον εἶναι ἡ κινητήριος δύναμις τῶν Κρατικῶν μηχανισμῶν. Τὰ μονοπώλια εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Αἱ θεσμοθεσίαι «ὅπως βλέπωμεν αὐτάς». Ἀπαυδήσεις ἐκ τῶν διαλέξεων. Πῶς θὰ ὑποταχθῇ ἡ Δημοσία Γνώμη. Ἡ σπουδαιότης τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ ὑπερτάτη Κυβέρνησις.

Ποίαν μορφὴν διοικήσεως δύναταί τις νὰ δώσῃ εἰς κοινωνίας εἰς ἃς ἡ διαφθορὰ εἰσέδυσε πανταχοῦ, εἰς τὰς ὁποίας δὲν φθάνει τις εἰς τὸν πλοῦτον εἰμὴ δι᾽ ἐκείνων τῶν ἱκανῶν ἐκπλήξεων, αἵτινες ἡμιλωποδυσίαι, εἰς ἃς βασιλεύει ἡ ἀκολασία τῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἠθικὴ δὲν συγκρατεῖται παρὰ διὰ τιμωριῶν καὶ διὰ σκληρῶν νόμων, οὐχὶ δὲ διὰ ἑκουσίως παραδεδεγμένων ἀρχῶν; εἰς ἃς τὰ αἰσθήματα τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας καταπνίγονται ὑπὸ κοσμοπολιτικῶν δοξασιῶν; Ποίαν μορφὴν Κυβερνήσεως νὰ δώσῃ τις εἰς αὐτὰς τὰ κοινωνίας παρὰ τὴν δεσποτικὴν μορφὴν τὴν ὁποίαν θὰ περιγράψω κατωτέρω. Θὰ κανονίσωμεν μηχανικῶς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν ὑπηκόων μας διὰ νέων νόμων. Οἱ νόμοι οὗτοι θὰ καταργήσωσι μίαν πρὸς μίαν ὅλας τὰς πάρα πολὺ μεγάλας ἐλευθερίας, αἵτινες ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἡ βασιλεία μας θὰ ἐκδηλωθῇ δι᾽ ἑνὸς δεσποτισμοῦ τόσον ἐπιβλητικοῦ, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν, ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ νὰ σιγήσῃ τοὺς Χριστιανούς, οἵτινες θὰ θελήσωσι νὰ μᾶς κάμωσιν ἀντιπολίτευσιν καὶ οἵτινες θὰ εἶναι δυσαρεστημένοι.

Θὰ μᾶς εἴπῃ τις ἴσως ὅτι ὁ δεσποτισμὸς περὶ οὗ ὁμιλῶ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς νεωτέρας προόδους. Θὰ ἀποδείξω τὸ ἐναντίον.

Ὅταν ὁ λαὸς ἐθεώρει τὰ βασιλεύοντα πρόσωπα ὡς μίαν καθαρὰν ἀπόρροιαν τῆς Θείας Θελήσεως, ὑπετάσσετο ἄνευ ψιθύρου εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν βασιλέων. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἣν ἔχομεν ὑποβάλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἰδέαν τῶν ἰδίων αὐτῶν δικαιωμάτων, ἐθεώρησαν τὰ βασιλεύοντα πρόσωπα ὡς ἁπλοὺς θνητούς. Τὸ «ἐλέῳ Θεοῦ» ἔπεσεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τῶν βασιλέων, ἀφοῦ τοῖς ἀφηρέσαμεν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν των· ἡ ἐξουσία μετεφέρθη εἰς τὸν δρόμον, δηλ. εἰς ἕναν τόπον δημόσιον καὶ ἡμεῖς ἐγενόμεθα οὕτω κύριοι αὐτῆς.

Ἐπὶ πλέον, ἡ τέχνη τοῦ κυβερνᾶν τὰς μάζας καὶ τὰ ἄτομα διὰ μέσου θεωριῶν καὶ ἐπιτηδείως συνδυαζομένων φρασεολογιῶν, διὰ κανονισμῶν

τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ διὰ παντοειδῶν ἄλλων εὐφυῶν τρόπων ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἐννοοῦν τίποτε, ἀποτελεῖ ἐπίσης μέρος τῆς διοικητικῆς ἡμῶν μεγαλοφυΐας, τῆς ἀναπτυχθείσης ἐν τῇ ἀναλύσει, ἐν τῇ παρατηρητικότητι, ἐν τῇ λεπτεπιλέπτω ὀργανωτικότητι, μοναδικοὶ εἰς ταῦτα μὴ ἔχοντες ἀντιπάλους, ὅπως δὲν ἔχομεν τοιούτους ἐν τῇ ἐπινοήσει σχεδίων πολιτικῆς δράσεως καὶ ἀλληλεγγύης. Μόνοι οἱ Ἰησουῖται θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, ἀλλ' ἠδυνήθημεν νὰ τοὺς ὑποτιμήσωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἠλιθίου πλήθους, διότι αὐτοὶ ἐσχημάτιζον ἐμφανῆ ὀργάνωσιν, ἐνῶ ἡμεῖς ἐμμένομεν ἐν τῇ ἀφανείᾳ μὲ τὴν μυστικὴν ὀργάνωσίν μας. Ἄλλως τε τί τὸν μέλλει τὸν κόσμον διὰ τὸν Κύριον τὸν ὁποῖον θὰ ἔχῃ; Τί τὸν μέλλει ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ καθολικισμοῦ ἢ ὁ δεσπότης μας ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Σιών; Δι' ἡμᾶς ὅμως οἵτινες *εἴμεθα ὁ ἐκλεκτὸς λαός*, τὸ ζήτημα πόρρω ἀπέχει τὸ νὰ εἶναι ἀδιάφορον.

Παγκόσμιος συμμαχία τῶν Χριστιανῶν θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς ὑποτάξῃ ἐπί τινα χρόνον, ἀλλὰ προστατευόμεθα ἐξ αὐτοῦ τοῦ κινδύνου διὰ τῶν βαθέων σπερμάτων τῆς διχονοίας, τὴν ὁποίαν δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀποσπάσωσιν ἐκ τῆς καρδίας των. Ἀντετάξαμεν τὸν ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου, τοὺς ἀτομικοὺς καὶ ἐθνικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Χριστιανῶν, τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ μίση των, ἅτινα ἔχομεν καλλιεργήσει ἀπὸ εἴκοσι αἰώνων. Καὶ διὰ τοῦτο καμμία Κυβέρνησις δὲν θὰ εὕρῃ πουθενὰ βοήθειαν. Ἑκάστη θὰ πιστεύῃ μίαν συνεννόησιν ἐναντίον ἡμῶν ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα. Εἴμεθα πανίσχυροι. Πρέπει νὰ μᾶς λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν. Αἱ δυνάμεις δὲν δύνανται νὰ συνάψωσιν οὔτε τὴν μᾶλλον ἀσήμαντον συμφωνίαν χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἡμεῖς μέρος εἰς αὐτήν.

Per me reges regnant - «Δι' ἐμοῦ βασιλεύουσιν οἱ βασιλεῖς». Οἱ προφῆται μας μᾶς ἔχουσιν εἴπει ὅτι εἴμεθα οἱ ἐκλεκτοὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ κυριαρχήσωμεν ὅλης τῆς γῆς. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει δώσει τὴν μεγαλοφυΐαν διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν εἰς λύσιν αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Καὶ ἂν ὑπῆρχε μεγαλοφυΐα εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον, θὰ ἠδύνατο μὲν νὰ παλαίσῃ ἐναντίον ἡμῶν, ἀλλ' ὁ νέηλις δὲν ἰσχύει ὅσον ὁ παλαιὸς κάτοικος. Ἡ μεταξύ μας πάλη θὰ ἦτο ἀνηλεής, οἵαν ὁ κόσμος δὲν ἔχει ἴδει ἀκόμη. Καὶ ἔπειτα αὐτοὶ οἱ μεγαλοφυεῖς ἄνθρωποι θὰ ἤρχοντο πάρα πολὺ ἀργά. Ὅλοι οἱ τροχοὶ του κυβερνητικοῦ μηχανισμοῦ ἐξαρτῶνται ἐκ τινος ἐλατηρίου τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν χειρῶν μας. Καὶ τὸ ἐλατήριον αὐτὸ εἶναι χρυσίον. Ἡ ἐπιστήμη τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ἡ ἐξευρεθεῖσα ὑπὸ τῶν σοφῶν μας, μᾶς δεικνύει ἀπὸ πολλοῦ τὸ ἀκατανίκητον γόητρον τοῦ χρυσίου.

Τὸ κεφάλαιον, διὰ νὰ ἔχῃ τὰς χεῖρας ἐλευθέρας, ὀφείλει νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μονοπώλιον τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· τοῦτο δὲ ἀκριβῶς πραγματοποιεῖ ἤδη ὁλονὲν μία ἀόρατος χεὶρ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου· ἡ ἐλευθερία αὕτη θὰ δώσῃ τὴν πολιτικὴν ἰσχὺν εἰς τοὺς βιομηχάνους, ὁ δὲ λαὸς θὰ ὑποταχθῇ εἰς αὐτούς. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐνδιαφέρει περισσότερον ν' ἀφοπλίζωμεν τοὺς λαοὺς ἢ νὰ ὠθῶμεν αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐνδιαφέρει περισσότερον νὰ ἐξυπηρετῶμεν ἐξημμένα πάθη πρὸς ὠφέλειάν μας, ἢ νὰ τὰ καταπραΰνωμεν· ἐνδιαφέρει περισσότερον νὰ γινώμεθα κύριοι τῶν ἰδεῶν τῶν ἄλλων, σχολιάζοντες αὐτὰς μᾶλλον ἢ ἀποκρούοντες.

Τὸ μεγαλειῶδες πρόβλημα τῆς Κυβερνήσεώς μας εἶναι νὰ ἐξασθενίζωμεν τὸ δημόσιον φρόνημα διὰ τῆς κριτικῆς νὰ κάμνωμεν τοὺς λαοὺς νὰ χάνωσι τὴν συνήθειαν τοῦ σκέπτεσθαι, διότι ἡ σκέψις δημιουργεῖ τὴν ἀντιπολίτευσιν, νὰ μετατρέπωμεν τὰς δυνάμεις τῆς σκέψεως εἰς ἀψιμαχίας ρητορικῆς.

Καθ' ὅλους τοὺς χρόνους οἱ λαοί, ὅπως καὶ τὰ ἄτομα, ἔχουσιν ἐκλάβει τοὺς λόγους ὡς πράγματα, διότι ἀρκοῦνται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φαινόμενον τῶν πραγμάτων καὶ σπανίως λαμβάνουσι τὸν κόπον νὰ παρατηρήσωσιν ἂν ἡ ἐκπλήρωσις ἐπηκολούθησε τὰς ὑποσχέσεις, αἵτινες ἀφορῶσι τὸν κοινωνικὸν βίον. Διὰ τοῦτο τὰ ἐκπαιδευτήριά μας θὰ ἔχωσιν ὡραίαν πρόσοψιν, ἥτις θὰ ἀποδεικνύῃ εὐγλώττως τὰς εὐεργεσίας των εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πρόοδον.

Θὰ οἰκειοποιηθῶμεν τὴν φυσιογνωμίαν ὅλων τῶν κομμάτων, ὅλων τῶν τάσεων καὶ θὰ τὰς διδάξωμεν εἰς τοὺς ρήτοράς μας οἵτινες θὰ ὁμιλῶσι τόσον, ὥστε ὅλος ὁ κόσμος θὰ ἀπαυδήσῃ ἀκούων αὐτούς.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας γνώμης εἰς χεῖρας μας, πρέπει νὰ τὴν καταστήσωμεν περίπλοκον, ἐκφράζοντες ἐκ διαφόρων μερῶν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τόσας ἀντιφατικὰς γνώμας, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ θὰ χαθῶσιν ἐπὶ τέλους ἐντὸς τοῦ λαβυρίνθου των καὶ θὰ θεωρήσωσι τελικῶς ὅτι ἀξίζει πολὺ καλλίτερον νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς καμμίαν γνώμην ἐν τῇ πολιτικῇ. Αὐτὰ εἶναι ζητήματα ἅτινα ἡ κοινωνία δὲν ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ. Δὲν εἶναι δεδομένον νὰ τὰ γνωρίζῃ ἢ εἰς ἐκεῖνον ὅστις τὴν διευθύνει. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον μυστικόν.

Τὸ δεύτερον μυστικόν, ἀναγκαῖον διὰ νὰ κυβερνᾷ τις μετ' ἐπιτυχίας, συνίσταται εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιάζωμεν τόσον τὰ ἐλαττώματα τοῦ λαοῦ, τὰς συνηθείας, τὰ πάθη, τοὺς κανόνας τῆς ἀπὸ κοινοῦ ζωῆς, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ διευκρινίζῃ αὐτὸ τὸ χάος, καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ φθάσωσιν εἰς σημεῖον ὥστε νὰ μὴ συνεννοῶνται πλέον πρὸς ἀλλήλους. Αὐτὴ ἡ τακτικὴ

θὰ ἔχῃ προσέτι ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ρίπτῃ τὴν διχόνοιαν εἰς ὅλα τὰ κόμματα, νὰ διαλύῃ ὅλας τὰς συνηνωμένας δυνάμεις, αἵτινες δὲν θέλουσιν ἀκόμη νὰ ὑποτάσσωνται εἰς ἡμᾶς· θὰ ἀποθαρρύνῃ πᾶσαν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν ἔστω καὶ πνευματώδη καὶ θὰ εἶναι ἰσχυροτέρα ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων παρὰ τοῖς ὁποίοις ἔχομεν διασπείρει τὴν διχόνοιαν. Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διευθύνωμεν τὴν ἀνατροφὴν τῶν Χριστιανικῶν κοινωνιῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αἱ χεῖρες των νὰ καταβάλλωνται εἰς μίαν ἀπέλπιδα ἀδυναμίαν ἐνώπιον ἑκάστης ὑποθέσεως ἥτις θὰ ἀπαιτῇ πρωτοβουλίαν.

Ἡ προσπάθεια ἥτις ἐξασκεῖται ὑπὸ τὸ πολίτευμα τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας εἶναι ἀνίσχυρος, διότι προσκρούει εἰς τὰς ἐλευθέρας προσπαθείας τῶν ἄλλων. Ἐκ τούτου δὲ γεννῶνται ὀδυνηραὶ ἠθικαὶ ῥήξεις, πλάναι, ἀποτυχίαι. Θὰ κουράζωμεν τόσον πολὺ τοὺς Χριστιανοὺς διὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης, ὥστε θὰ τοὺς ἐξαναγκάζωμεν νὰ μᾶς προσφέρωσι μίαν διεθνῆ ἐξουσίαν τῆς ὁποίας ἡ διάταξις θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δυνηθῇ χωρὶς νὰ τὰς συντρίψῃ, νὰ περιλάβῃ τὰς δυνάμεις ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ Κόσμου καὶ νὰ σχηματίσῃ τὴν Ὑπερτάτην Κυβέρνησιν.

Εἰς τὴν θέσιν τῶν παρουσῶν Κυβερνήσεων θὰ θέσωμεν ἓν φόβητρον τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομάζεται Διοίκησις τῆς Ὑπερτάτης Κυβερνήσεως. Αἱ χεῖρες του θὰ εἶναι τεταμμέναι πανταχόθεν ὡς ἁρπάγαι, καὶ ὁ διοργανισμός του θὰ εἶναι τόσον κολοσσιαῖος, ὥστε ὅλοι οἱ λαοὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Περίληψις: Τὰ μονοπώλια. Αἱ περιουσίαι τῶν Χριστιανῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν μονοπωλίων τούτων. Ἡ ἀριστοκρατία ἐστερημένη κτηματικοῦ πλούτου. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ κερδοσκοπία. Ἡ πολυτέλεια. Ἡ ὕψωσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Ἡ ἀναρχία καὶ ἡ οἰνοφλυγία. Ἡ μυστικὴ ἔννοια τῆς προπαγάνδας τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν.

Μέτ' οὐ πολὺ θὰ ἱδρύσωμεν *παμμεγέθη μονοπώλια*, δεξαμενὰς τῶν κολοσσιαίων πλούτων, ἐξ ὧν καὶ αἱ μεγάλαι ἀκόμη περιουσίαι τῶν Χριστιανῶν θὰ ἐξαρτῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε θὰ καταβροχθισθῶσιν εἰς αὐτά, ὅπως ἡ πίστις τῶν Κρατῶν τὴν ἐπαύριον μιᾶς πολιτικῆς καταστροφῆς... Κύριοι οἰκονομολόγοι, οἵτινες εἴσθε ἐδῶ παρόντες, προσέξατε τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ!

Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀναπτύξωμεν δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὴν σημασίαν τῆς ὑπερτάτης Κυβερνήσεώς μας, παριστάνοντες αὐτὴν ὡς προστάτιδα καὶ ἐνισχύτριαν ὅλων τῶν ὑποτασσομένων εἰς αὐτὴν ἑκουσίως.

Ἡ ἀριστοκρατία τῶν Χριστιανῶν ὡς πολιτικὴ ἰσχύς, ἐξηφανίσθη. Δὲν ἔχομεν πλέον νὰ λάβωμεν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἰδιοκτήτρια ἐδαφικῶν περιουσιῶν, καὶ δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ μᾶς βλάψη συνεπείᾳ τῶν ἀνεξαρτήτων πόρων της, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπ' αὐτὴν κατοχὴν τῶν γαιῶν της. Τὸ καλύτερον πρὸς τοῦτο μέτρον εἶναι νὰ αὐξάνωμεν τοὺς φόρους ἐπὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας, διὰ νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν. Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ συγκρατήσωσι τὴν κτηματικὴν ἰδιοκτησίαν εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ὑποταγῆς.

Οἱ Χριστιανοὶ ἀριστοκράται μὴ ἐθισθέντες πατροπαραδότως εἰς τὴν ὀλιγάρκειαν ταχέως θὰ καταστραφῶσιν οἰκονομικῶς. Συγχρόνως δὲ πρέπει νὰ προστατεύωμεν ἰσχυρῶς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ πρὸ πάντων τὴν κερδοσκοπίαν, ἧς ὁ ρόλος χρησιμεύει ὡς ἀντιστάθμισμα εἰς τὴν βιομηχανίαν· ἄνευ τῆς κερδοσκοπίας ἡ βιομηχανία θὰ ἐπολλαπλασίαζε τὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια, θὰ ἐβελτίωνε τὴν γεωργίαν, ἀπελευθερώνουσα τὴν γῆν ἐκ τῶν ἐκ δανείων τῶν κτηματικῶν τραπεζῶν δημιουργηθέντων χρεῶν. Πρέπει ἡ βιομηχανία ν' ἀφαιρῆ ἀπὸ τὴν γῆν τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας, ὅπως καὶ τοῦ κεφαλαίου, διὰ τῆς κερδοσκοπίας δὲ νὰ περιέρχεται τὸ χρῆμα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου εἰς χεῖρας μας. Ριπτόμενοι οὕτω εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπόρων ὅλοι οἱ Χριστιανοί, θὰ κύψωσιν ἐνώπιόν μας μόνον διὰ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρξεως.

Πρὸς καταστροφὴν τῆς βιομηχανίας τῶν Χριστιανῶν, δέον νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν κερδοσκοπίαν, τὴν ροπὴν πρὸς τὴν πολυτέλειαν, ἥτις τὸ πᾶν καταβροχθίζει. Θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων, ἥτις, ἐν τούτοις, οὐδὲν ὄφελος θὰ ἀποφέρη εἰς τοὺς ἐργάτας, διότι θὰ ἔχωμεν προκαλέσει συγχρόνως ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὀφειλομένην, ὡς θὰ ἰσχυριζόμεθα, εἰς τὴν παρακμὴν τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, περιπλέον δὲ θὰ ὑποσκάπτωμεν ἐπιτηδείως καὶ βαθέως τὰς πηγὰς τῆς παραγωγῆς, συνηθίζοντες τοὺς ἐργάτας εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, καὶ λαμβάνοντες πᾶν μέτρον ὅπως απομακρύνωμεν ἐκ τῆς γῆς τοὺς διανοουμένους Χριστιανούς.

Ἵνα δὲ κατορθώσωμεν νὰ μὴ ἀντιληφθῶσι πρωΐμως τὴν κατάστασιν ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτὴν μορφήν, θὰ καλύπτωμεν τοὺς ἀληθεῖς σκοπούς μας, διὰ τῆς δῆθεν ἐπιθυμίας νὰ ἐξυπηρετῶμεν τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ νὰ διαδίδωμεν τὰς μεγάλας οἰκονομικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας διδάσκομεν σήμερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Περίληψις: Διατί πρέπει νὰ αὐξάνωμεν τοὺς ἐξοπλισμούς. Ζυμώσεις, διχόνοια καὶ μίση εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καταναγκασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν «χριστιανῶν» διὰ τῶν πολέμων καὶ διὰ τοῦ γενικοῦ πολέμου. Τὸ μυστικὸν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ πολιτικῇ. Ὁ τύπος καὶ ἡ δημοσία γνώμη. Τὰ ἀμερικανικά, τὰ ἰαπωνικὰ καὶ τὰ κινεζικὰ τηλεβόλα.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ ἐκτεθέντος σχεδίου. Πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλέον εἰς ὅλα τὰ Κράτη, ἐκτὸς ἡμῶν, παρὰ μᾶζαι ἀπόρων, ἑκατομμυριοῦχοί τινες, ἀφωσιωμένοι εἰς ἡμᾶς, ἀστυνομικοὶ καὶ στρατιῶται.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἠπείρους, ὀφείλομεν νὰ διεγείρωμεν τὴν ταραχήν, τὴν διχόνοιαν καὶ τὸ μῖσος. Τὸ ὄφελος εἶναι διττόν. Ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν θὰ κρατῶμεν δι᾽ αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἰς σεβασμὸν ὅλας τὰς χώρας, αἵτινες θὰ γνωρίζουν ὅτι θὰ δυνάμεθα, ὁπόταν θέλωμεν, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἀταξίαν, ἢ ν᾽ ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ χῶραι θὰ συνηθίσωσιν οὕτω νὰ μᾶς θεωρῶσιν ὡς ἀναγκαῖον βάρος. Ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ αἱ μηχανορραφίαι μας θὰ περιπλέξωσι ὅλα τὰ νήματα ἅτινα θὰ ἔχωμεν στήσει εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Κρατῶν, τόσον διὰ τῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ διὰ τῶν οἰκονομολογικῶν συμβάσεων, καὶ τῶν οἰκονομολογικῶν ὑποχρεώσεων. Διὰ νὰ φθάσωμεν τὸν σκοπόν μας, θὰ μᾶς χρειασθῇ ν᾽ ἀναπτύξωμεν μεγάλην πανουργίαν κατὰ τὴν πορείαν τῶν συνεννοήσεων καὶ τῶν διαπραγματεύσεων, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «ἐπίσημος γλῶσσα» θὰ ἀκολουθήσωμεν τακτικὴν ἀντίθετον καὶ θὰ φανῶμεν ἔντιμοι καὶ συμφιλιωτικοί. Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ λαοὶ καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἔχομεν συνηθίσει νὰ μὴ παρατηρῶσι παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων, ἅτινα τοῖς παρουσιάζομεν, θὰ μᾶς ἐκλάβωσι καὶ μίαν ἀκόμη φορὰν ὡς εὐεργέτας καὶ σωτῆρας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς ἑκάστην ἀντίπραξιν ἢ ἀντίστασιν, θὰ ὀφείλωμεν νὰ εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κηρύττωμεν τὸν πόλεμον *διὰ τῶν γειτόνων τῆς χώρας* ἥτις θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς ἀντιπράξῃ καὶ ἐὰν αὐτοὶ οὗτοι οἱ γείτονες συνεννοοῦντο νὰ συμμαχήσωσιν ἐναντίον ἡμῶν, θὰ ὠφείλαμεν νὰ τοὺς ἀποκρούσωμεν διὰ γενικοῦ πολέμου.

Ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ πολιτικῇ εἶναι ἡ μυστικότης τῶν ἐπιχειρήσεών της. Ὁ λόγος τοῦ Διπλωμάτου δὲν ὀφείλει νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς πράξεις του.

Ὀφείλομεν νὰ ἐξαναγκάζωμεν τὰς Χριστιανικὰς Κυβερνήσεις, νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ σχέδιον, ὃ ἔχομεν ἐκθέσει εὐρέως, καὶ τὸ ὁποῖον προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέρμα. Ἡ δημοσία γνώμη θὰ μᾶς βοηθήση εἰς αὐτό, αὐτὴ ἡ δημοσία γνώμη, ἣν ἡ «μεγάλη δύναμις», δηλαδὴ ὁ τύπος ἔχει ἤδη θέσει μυστικῶς ἐντὸς τῶν χειρῶν μας. Πράγματι, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, ἅς τινας εἶναι περιττὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὁ τύπος εἶναι ἐντελῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ἐν μιᾷ λέξει διὰ νὰ συγκεφαλαιώσωμεν τὸ σύστημά μας πρὸς ὑποταγὴν τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, θὰ δείξωμεν εἰς μὲν τὸν ἕνα τὴν δύναμίν μας δι' ἀποπειρῶν, δηλαδὴ διὰ τοῦ τρόμου· εἰς ὅλους δέ, ἐὰν ὅλοι ἐξανίσταντο ἐναντίον μας, θὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τῶν ἀμερικανικῶν, κινεζικῶν ἢ ἰαπωνικῶν τηλεβόλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Περίληψις: Διφορούμενη χρῆσις τοῦ δικαστικοῦ δικαίου. Οἱ συνεργάται τοῦ μασσωνικοῦ καθεστῶτος. Ἰδιαίτεραι σχολαί, ἐντελῶς ἰδιαιτέρα ἀνωτέρα ἀνατροφή. Οἰκονομολόγοι καὶ ἑκατομμυριοῦχοι. Εἰς ποίους πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα τὰς ὑπευθύνους θέσεις ἐν τῇ Κυβερνήσει.

Ὀφείλομεν νὰ οἰκειοποιηθῶμεν ὅλα τὰ ὄργανα ἅτινα οἱ ἀντίπαλοί μας θὰ ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐναντίον ἡμῶν· θὰ δεήση νὰ εὕρωμεν εἰς τὰς λεπτότητας τῆς δικαστικῆς γλώσσης μίαν δικαιολογίαν διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς θὰ χρειασθῆ νὰ ἀπαγγείλωμεν ἀποφάσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ φανῶσι παρὰ πολὺ θρασεῖς καὶ ἄδικοι, διότι ἐνδιαφέρει νὰ ἐκφράζωμεν τὰς ἀποφάσεις ταύτας διὰ λέξεων αἵτινες νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι ἠθικὰ γνωμικὰ πολὺ ὑψηλά, ἔχοντα συγχρόνως νομικὸν χαρακτῆρα. Τὸ πολίτευμά μας δέον νὰ περιβάλλεται δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων θὰ ὀφείλη νὰ δρᾷ. Θὰ περιστοιχίζηται ὑπὸ δημοσιογράφων, πεπειραμένων νομομαθῶν, διοικητῶν, διπλωματῶν καὶ τέλος ὑπὸ ἀνθρώπων προπαρεσκευασμένων διὰ εἰδικῆς ἀνωτέρας ἀνατροφῆς εἰς εἰδικὰς σχολάς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θὰ γνωρίζωσιν ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς κοινωνικῆς ὑπάρξεως, θὰ γνωρίζωσιν ὅλας τὰς διαλέκτους, ἐσχηματισμένας ἐκ πολιτικῶν γραμμάτων καὶ λέξεων, θὰ ἔχωσιν γνῶσιν ὅλων τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὅλων τῶν εὐαισθήτων χορδῶν της, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ χρειασθῆ νὰ εἰξεύρωσι νὰ παίζωσιν. Αἱ χορδαὶ αὗται εἶναι ἡ πνευματικὴ κατάστασις τῶν Χριστιανῶν, αἱ τάσεις των, αἱ ἐλλείψεις των, αἱ κακίαι των καὶ τὰ προτερήματά των, αἱ ταξικαὶ καταστάσεις των.

Έννοεῖται βεβαίως ὅτι αὐτοὶ οἱ εὐφυεῖς συνεργάται τῆς κυβερνήσεώς μας δὲν θὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν οἵτινες εἶναι συνηθισμένοι νὰ κάμνωσι τὴν διοικητικὴν ἐργασίαν των χωρὶς νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ὠφελείας της. Οἱ διοικηταὶ τῶν Χριστιανῶν ὑπογράφουσι τὰ ἔγγραφα χωρὶς νὰ τὰ ἀναγινώσκωσιν· ὑπηρετοῦσιν ἐκ συμφέροντος ἢ ἐκ φιλοδοξίας.

Θὰ περιβάλωμεν τὴν κυβέρνησίν μας δι' ἑνὸς ὁλοκλήρου κόσμου οἰκονομολόγων. Ἰδοὺ διατὶ αἱ οἰκονομολογικαὶ ἐπιστῆμαι εἶναι αἱ σπουδαιότεραι πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἰουδαίων. Θὰ περιστοιχιζώμεθα ὑπὸ ὁλοκλήρου πλειάδος, τραπεζιτῶν, βιομηχάνων, κεφαλαιούχων καὶ πρὸ παντὸς ἑκατομμυριούχων, διότι ἐν συνόλῳ τὰ πάντα θὰ ἀποφασίζωνται δι' ἀριθμῶν.

Ἐπί τινα χρόνον, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ εἶναι ἀκίνδυνον πρᾶγμα νὰ ἐμπιστευώμεθα τὰς ὑπευθύνους θέσεις τῶν Κρατῶν μας εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Ἰουδαίους, θὰ τοὺς ἐμπιστευώμεθα εἰς ἄτομα τῶν ὁποίων τὸ παρελθὸν καὶ ὁ χαρακτὴρ νὰ εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μία ἄβυσσος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ, εἰς ἀνθρώπους τοιούτους, ὥστε ἐν περιπτώσει παρακοῆς εἰς τὰς διαταγάς μας νὰ μὴ ἔχωσιν οὗτοι ἄλλο τὶ νὰ ἀναμένωσι παρὰ τὴν καταδίκην ἢ τὴν ἐξορίαν, ἵνα οὕτω ὑπερασπίζωσι τὰ συμφέροντά μας μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

Περίληψις: Ἐφαρμογὴ τῶν μασωνικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ μεταρρυθμίσεων τῆς ἀνατροφῆς τῶν λαῶν. Τὸ μασωνικὸν σύστημα. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. Ἡ δικτατορία τοῦ μασσωνισμοῦ. Ὁ Τρόμος. Οἱ ἐξυπηρετοῦντες τὸν μασωνισμόν. Ἡ «διανοουμένη» ἰσχὺς καὶ ἡ «τυφλὴ» ἰσχὺς τῶν χριστιανικῶν βασιλείων. Κοινότης τῆς ἐξουσίας μὲ τὸν λαόν. Ὁ φιλελεύθερος δεσποτισμός. Ὑφαρπαγὴ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς. Διερμήνευσις τῶν νόμων.

Ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχάς μας, προσέξατε εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ εὑρίσκεσθε καὶ θὰ δρᾶτε. Γενικὴ καὶ ὁμοιόμορφος ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τούτων πρὸ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἀνατροφῆς τοῦ λαοῦ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν. Ἐκ τῆς συνετῆς αὐτῶν ἐφαρμογῆς ἐντὸς δεκαετίας, ὡς θὰ ἴδητε, καὶ ὁ μᾶλλον ἐπίμονος χαρακτὴρ θὰ μεταβληθῇ καὶ θὰ ἔχωμεν οὕτω ἕνα λαὸν ἐπὶ πλέον ὑπὸ τὴν ἐξάρτησίν μας.

Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία μας, θ' ἀντικαταστήσωμεν τὸ φιλελεύθερον σύνθημά μας - «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης» - οὐχὶ δι' ἄλλου τοιού-

του, ἀλλὰ διὰ τῶν ἰδίων λέξεων ἠγμένων εἰς τὴν τάξιν των κατὰ ἰδέας· θὰ εἴπωμεν «τὸ δίκαιον ἐν τῇ Ἐλευθερίᾳ, τὸ καθῆκον τῆς Ἰσότητος, τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἀδελφότητος...». Θ' ἁρπάξωμεν τὸν ταῦρον ἐκ τῶν κεράτων... Πραγματικῶς, ἔχομεν ἤδη καταστρέψει ὅλας τὰς κυβερνήσεις ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς μας, μόλον ὅτι ὑπάρχουσιν ἀκόμη πολλαὶ τοιαῦτα δικαίω. Ἐν ταῖς ἡμέραις μας, ἐὰν Κράτη τινὰ ἐγείρωσι διαμαρτυρίας ἐναντίον ἡμῶν τοῦτο γίνεται πρὸς τὸ θεαθῆναι, καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ δὲ καὶ διαταγῇ ἡμῶν, διότι *ὁ ἀντισημιτισμός των μᾶς εἶναι ἀναγκαῖος* ὅπως κυβερνῶμεν τοὺς μικροὺς ἀδελφούς μας.* Δὲν θὰ σᾶς ἐξηγήσω τοῦτο σαφέστερον, διότι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει ἐξετασθῇ πλέον ἢ ἅπαξ ἐν ταῖς συνελεύσεσιν ἡμῶν.

Πράγματι δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐμπόδια ἐνώπιόν μας. Ἡ Ἀνωτάτη Κυβέρνησίς μας εἶναι ὑπὸ συνθήκας ὑπερνομικάς, ἅστινας εἶναι συμπεφωνημένον νὰ ὀνομάζωμεν διὰ μιᾶς λέξεως δυνατῆς καὶ παραστατικῆς: Δικτατορίαν. Δύναμαι νὰ εἴπω ἐν συνειδήσει, ὅτι εἴμεθα νῦν νομοθέται· ἐκδίδομεν τὰς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης, καταδικάζομεν εἰς θάνατον καὶ ἀπονέμομεν χάριν, εἴμεθα ὅπως ὁ ἀρχηγὸς ὅλων τῶν στρατιῶν μας ἔφιπποι ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ ἀρχιστρατήγου. Θὰ κυβερνήσωμεν διὰ χειρὸς στερεᾶς, διότι ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ συντρίμματα ἑνὸς κόσμου ἄλλοτε μὲν ἰσχυροῦ, σήμερον δὲ ὑποτεταγμένου εἰς ἡμᾶς. Κρατοῦμεν ἐντὸς τῶν χειρῶν μας ὑπερμέτρους φιλοδοξίας, ἐνθέρμους ἀπληστίας, ἀνηλεεῖς ἐκδικήσεις, μνησικάκους ἔχθρας.

---

* Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1933 δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεώς της ἐχαρακτήρισε τὸν Μασονισμὸν ἀντίθετον πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, ἀνεκοίνωσε δημοσίαν δήλωσιν ὅλων τῶν ἀρχιερέων, ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι μασόνος καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἐμπλακέντες στὴν μασονίαν *«νὰ ἀπόσχωσι πάσης ἐπικοινωνίας πρὸς τὰς μασονικὰς στοάς»*. Ἐπίσης καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπεφάνθη ὅτι: *«ὁ Μασσωνισμὸς εἶναι οὐ μόνον αἵρεσις, ἀλλὰ καὶ χεῖρον αἱρέσεως»* καὶ ἀναλύει κατόπιν ἐκτενῶς τὸν ἀντιχριστιανισμὸν τῆς Μασονίας (διὰ περισσότερα εἰς Ἰωάννην Λουκᾶν: «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Μασονίας» ἐκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1991 σελ. 392).

Φυσικὸν λοιπὸν ἦτο στὰ σχολικὰ θρησκευτικὰ βιβλία νὰ ἀναφερθῇ αὐτὴ ἡ θέσις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐδῶ ὅμως ἀντέδρασαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἐπέτυχαν τὸ ἐγκεκριμένον διδακτικὸν βιβλίον τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ «κατήχησις κ.τ.λ.» νὰ ἀποσυρθῇ τῆς κυκλοφορίας διότι *«συγκαταλέγει μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων, τὴν ἀντιχριστιανικὴν θρησκείαν τοῦ Μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος»* («Ἑστία» 30-11-1970).

Πάντως ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμασονικὴν στάσιν ἐτήρησε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη. Συγκεκριμένως τὸ Πολυμελὲς Δικαστήριον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2060/1969 ἀποφάσεώς του ἐχαρακτήρισε τὴν μασονίαν *«θρησκείαν μὴ γνωστήν»* ποὺ ἀντίκειται στὰ χρηστὰ ἤθη καὶ ἀπέρριψεν αἴτησιν ἱδρύσεως «τεκτονικοῦ σωματείου».

Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται ὁ τρόμος, ὅστις ἔχει τὸ πᾶν καταλάβει. Ἔχομεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἀρχῶν, ὅλων τῶν δογμάτων· ἐπανορθωτὰς τῆς μοναρχίας, δημαγωγούς, κοινωνιστάς, στασιαστὰς καὶ παντὸς εἴδους οὐτοπιστάς· ἔχομεν ζεύξει ὅλον τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐργασίαν: Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ὑποσκάπτει τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἐξουσίας, προσπαθεῖ νὰ ἀνατρέψη πᾶν ὅ,τι μένει ἀκόμη ὄρθιον. Ὅλα τὰ κράτη ὑποφέρουσιν ἐκ τῶν τοιούτων ραδιουργιῶν, ζητοῦσι τὴν γαλήνην, εἶναι ἕτοιμα ὅπως θυσιάσωσι τὸ πᾶν διὰ τὴν εἰρήνην· ἀλλὰ δὲν θὰ τοῖς δώσωμεν τὴν εἰρήνην, ἐφ᾽ ὅσον δὲν θ᾽ ἀναγνωρίσωσι τὴν ὑπερτάτην Κυβέρνησίν μας φανερὰ καὶ μὲ ταπείνωσιν.

Ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ κραυγάζη, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ λύσωμεν τὸ κοινωνικὸν ζήτημα διὰ διεθνοὺς συνεννοήσεως. Ἡ διαίρεσις τοῦ λαοῦ εἰς κόμματα τοὺς ἔχει φέρει ὅλους εἰς τὴν διάθεσίν μας, διότι ἵνα ὑποστηρίξη τὶς μίαν πάλην συναγωνισμοῦ, χρειάζεται χρῆμα, τὸ δὲ χρῆμα εὑρίσκεται ὅλον εἰς χεῖρας μας.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ φοβώμεθα τὴν συμμαχίαν τῆς διανοουμένης ἰσχύος τῶν βασιλευόντων προσώπων μὲ τὴν τυφλὴν ἰσχὺν τοῦ λαοῦ, ἀλλ᾽ ἔχομεν λάβει ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα ἐναντίον τοιούτου ἐνδεχομένου. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων ἀνηγείραμεν τεῖχος, δηλαδὴ ἀμοιβαῖον τρόμον. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ τυφλὴ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ μένει στήριγμά μας καὶ ἡμεῖς μόνοι νῦν τὴν ὁδηγῶμεν· θὰ δυνάμεθα νὰ τὴν διευθύνωμεν ἀσφαλῶς πρὸς τὸν σκοπόν μας.

Ἵνα δὲ ἡ χεὶρ τοῦ τυφλοῦ πλήθους μὴ δύναται νὰ τραβηχθῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας, ὀφείλομεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ τιθέμεθα εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μὲ αὐτόν, ἐὰν μὴ προσωπικῶς, τοὐλάχιστον διὰ τῶν πρακτόρων ἀδελφῶν μας. Ὅταν θὰ εἴμεθα ἐξουσία ἀνεγνωρισμένη, θὰ συνομιλήσωμεν μόνοι μας μὲ τὸν λαὸν εἰς τὰς δημοσίας πλατείας ἵνα τὸν πληροφορήσωμεν περὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἥτις θὰ μᾶς εἶναι ἀναγκαία.

Πῶς νὰ ἐλέγξη τὶς πᾶν ὅ,τι τὸν διδάσκουσιν εἰς σχολεῖα τῶν χωρίων; Ἐκεῖνο ὅπερ θὰ εἴπη ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ βασιλεῦον πρόσωπον, δὲν δύναται νὰ μὴ γνωσθῇ ἀμέσως εἰς ὅλον τὸ Κράτος, διότι θὰ διαδοθῇ πάραυτα διὰ τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ. Ἵνα μὴ καταστρέψωμεν πρωΐμως τὰ διδασκαλεῖα τῶν Χριστιανῶν, ἐγγίσαμεν ταῦτα διὰ σοφῆς χειρός, ἐπήραμεν εἰς χεῖρας μας τὰ ἐλατήρια τοῦ μηχανισμοῦ των. Τὰ ἐλατήρια ταῦτα ἦσαν διατεθειμένα εἰς αὐστηρὰν μὲν ἀλλ᾽ ἀκριβῆ τά-

ξιν, ἣν ἔχομεν ἀντικαταστήσει δι' ἑνὸς ἀτάκτου συστήματος. Ἐθέσαμεν χεῖρα εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὰς ἐκλογάς, εἰς τὸν τύπον, εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀνατροφὴν αἵτινες εἶναι οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τῆς ἐλευθέρας ὑπάρξεως.

Ἔχομεν ἀποκτηνώσει καὶ διαφθείρει τὴν χριστιανικὴν νεολαίαν δι' ἀνατροφῆς βασιζομένης ἐπὶ ἀρχῶν καὶ θεωριῶν ψευδῶν, ὡς γνωρίζομεν, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι ἐνεπνεύσθησαν ὑφ' ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων νόμων, χωρὶς νὰ τοὺς μεταβάλωμεν οὐσιωδῶς, ἀλλὰ μεταμορφώνοντες μόνον αὐτοὺς δι' ἀντιφατικῶν ἑρμηνειῶν, ἐπετύχομεν τεράστια ἀποτελέσματα. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐξεδηλώθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ὅτι τὰ σχόλια ἔχουσιν ὑποκρύψει τοὺς νόμους καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἔχουσιν ἐντελῶς καλύψει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Κυβερνήσεων μὴ δυναμένων οὕτω νὰ ἐννοήσωσι τίποτε εἰς μίαν τόσον περιπεπλεγμένην νομοθεσίαν. Ἐκ τούτου ἡ θεωρία τοῦ δικαστηρίου τῆς συνειδήσεως. Φοβεῖσθε ἔνοπλον ἐξέγερσιν τοῦ κόσμου ἐναντίον μας, ἐὰν οὗτος ἀντιληφθῇ ἐνωρίτερον περὶ τίνος πρόκειται, ἀλλά, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἔχομεν εἰς τὰς χώρας τῆς Δύσεως σύστημα τόσον τρομερόν, ὥστε καὶ αἱ θαρραλεώτεραι ψυχαὶ νὰ τρέμωσιν· ἐντὸς ὀλίγου αἱ ὀργανώσεις μας θὰ ἔχωσιν ἐγκατασταθῇ εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας, ἕτοιμοι ν' ἀνατινάξωσι οἱονδήποτε κρατικὸν συγκρότημα ἐναντίον μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περίληψις: Ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἡ μεγαλοφυΐα τῆς ποταπότητος. Τί ὑπόσχεται τὸ μασωνικὸν πραξικόπημα. Ἡ καθολικὴ ψηφοφορία. Ἡ αὐτοεκτίμησις. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μασώνων. Ὁ μεγαλοφυὴς ὁδηγὸς τοῦ μασσωνισμοῦ. Αἱ ὀργανώσεις των καὶ ἡ λειτουργία των. Τὸ δηλητήριον τῆς Φιλελευθερίας. Τὸ σύνταγμα εἶναι ἡ σχολὴ τῶν κομματικῶν διχονοιῶν. Ἡ Δημοκρατικὴ χρονολογία. Οἱ Πρόεδροι εἶναι τὰ δημιουργήματα τοῦ μασωνισμοῦ. Εὐθύνη τῶν Προέδρων. Ὁ «Παναμάς». Ὁ ρόλος τῆς βουλῆς καὶ τοῦ προέδρου. Ὁ μασωνισμὸς εἶναι νομοθετικὴ δύναμις. Τὸ νέον δημοκρατικὸν πολίτευμα. Μετάβασις εἰς μασωνικὴν «μοναρχίαν». Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Παγκοσμίου «Βασιλέως». Ἐγκεντρισμὸς ἀσθενειῶν καὶ ἄλλων κακῶν τοῦ μασωνισμοῦ.

Ἐπαναλαμβάνω σήμερον ὅ,τι ἤδη εἶπον, παρακαλῶ δὲ νὰ τὸ ἐνθυ-

μηθῆτε, ὅτι δηλονότι αἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ λαοὶ δὲν βλέπουσι παρὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων. Καὶ πῶς θὰ διηυκρίνιζον τὴν ἐνδόμυχον ἔννοιαν αὐτῶν, ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποί των δὲν σκέπτονται ἄλλο παρὰ νὰ διασκεδάσωσιν; Ἐνδιαφέρει πολὺ διὰ τὴν πολιτικήν μας νὰ γνωρίζωμεν τὴν λεπτομέρειαν ταύτην. Θὰ μᾶς βοηθήσῃ ὅταν θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς διαιρέσεως τῆς ἐξουσίας, τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τοῦ τύπου, τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τῆς ἰσότητος ἐνώπιον τοῦ νόμου, τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς ἰδιοκτησίας, τοῦ ἀσύλου τῆς κατοικίας, τῶν φόρων καὶ τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῶν νόμων. Ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶναι τοιαῦτα ὥστε δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὰ θίγωμεν κατ' εὐθεῖαν καὶ φανερὰ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. Εἰς ἃς περιστάσεις εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὰ θίγωμεν, δὲν πρέπει νὰ τὰ ἀπαριθμῶμεν, ἀλλὰ νὰ κηρύττωμεν ὁλοκληρωτικῶς, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ νεωτέρου δικαίου ἀναγνωρίζονται ὑφ' ἡμῶν. Ἡ σπουδαιότης τῆς ἀποσιωπήσεως ταύτης συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι μία ἀρχή, ἥτις δὲν κατονομάζεται, μᾶς ἀφήνει τὴν ἐλευθερίαν ν' ἀποκλείωμεν ἐξ αὐτῆς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται ὁ κόσμος, ἐνῷ ἐὰν τὰ ἀπαριθμῶμεν, θὰ ἐχρειάζετο ἵνα τὰ παραδεχθῶμεν ἄνευ ἐπιφυλάξεως.

Ὁ λαὸς ἔχει ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν πρὸς τὰς πολιτικὰς εὐφυΐας καὶ χαρακτηρίζει ὅλας τὰς βιαίας πράξεις των διὰ τῶν ἐκφράσεων: «δὲν εἶναι ἠθικόν, δὲν εἶναι καθόλου ἠθικόν, ἀλλ' εἶναι εὐφυέστατον!... εἶναι παιγνίδιον κακόηθες κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ καλὰ παιγμένο!»

Σκοπεύομεν νὰ ἑλκύσωμεν ὅλα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κατασκευὴν νέου ἐπὶ στερεῶν θεμελίων κτιρίου, τοῦ ὁποίου ἔχομεν προβλέψει τὸ σχέδιον. Ἰδοὺ διατὶ μᾶς χρειάζεται πρὸ παντὸς τὸ θράσος αὐτὸ καὶ ἡ τοιαύτη πνευματικὴ ἰσχύς, αἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὀργάνων μας τούτων θὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ νὰ συντρίψωσι πᾶν ἐμπόδιον ἐν τῇ πορείᾳ μας. Πραγματοποιουμένου τοῦ πραξικοπήματός μας θὰ εἴπωμεν εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας «ὅλα πήγαιναν ἀπελπιστικά, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὑπέφερον ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των. Συντρίβομεν λοιπὸν καὶ ἀφανίζομεν τὰ αἴτια τῆς δυστυχίας σας, δηλαδὴ τὰς ἐθνότητας, τὰ σύνορα, τὰ διάφορα νομίσματα. Ἀναμφιβόλως σᾶς ἀφίνομεν ἐλευθέρους νὰ μᾶς δηλώσητε ὑπακοήν. Δύνασθε ὅμως ἐν ἐπιγνώσει καὶ δεδικαιολογημένως νὰ κάμετε τοῦτο πρὶν ἢ δοκιμάσητε αὐτὸ τὸ ὁποῖον σᾶς προσφέρωμεν;» Τότε οἱ λαοὶ συναρπαζόμενοι θὰ μᾶς σηκώσουν ἐν θριάμβῳ ἐλαυνόμενοι ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ἐλπίδας καὶ πεποιθήσεις.

Τὸ καθολικὸν δικαίωμα τῆς ψήφου ὅπερ ἐξεμεταλλεύθημεν διὰ τὴν ἐπικράτησίν μας καὶ πρὸς ὃ ἔχομεν συνηθίσει τοὺς λαοὺς διὰ τῆς μεθόδου τῶν συλλογικῶν ὀργανώσεων καὶ συνεννοήσεων, θὰ συντελέσῃ δι' ὑστά-

την φοράν είς τὸ νὰ ἐκδηλωθῆ ὁμόφωνος ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἐπιθυμία νὰ μᾶς γνωρίση ἐκ τοῦ πλησίον πρὶν ἢ μᾶς κρίνη.

Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν *καθολικὴν ψηφοφορίαν* ἄνευ διακρίσεως τάξεων καὶ ἄνευ ἀπογραφῆς ἐκλογέων, ἵνα ἐπιτευχθῆ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἥτις εἶναι ἀνέφικτος ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει. Δίδοντες κατὰ τοιοῦτον τρόπον εἰς πάντα ἄνθρωπον τὴν ἐπίγνωσιν τῆς προσωπικῆς του ἀξίας, θ' ἀφανίσωμεν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ τῶν πρωτείων του καὶ δὲν θ' ἀφίσωμεν νὰ παραχθῶσιν αἱ διακρίσεις τὰς ὁποίας αἱ μᾶζαι, παρ' ἡμῶν καθοδηγούμεναι, θ' ἀγνοήσωσιν ἀπολύτως τὸ πλῆθος θ' ἀκούση μόνον ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι θ' ἀνταμείψωμεν τὴν ὑπακοὴν καὶ ἀφοσίωσίν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι θὰ γίνωσι τυφλὴ ἀκατανίκητος δύναμις, μὴ δυναμένη νὰ κινηθῆ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἄνευ τῆς καθοδηγήσεώς της ὑπὸ τῶν πρακτόρων μας, δι' ὧν θ' ἀντικαταστήσωμεν τοὺς ἄχρι τότε Κυβερνήτας των. Θὰ ὑποταχθῆ τυφλῶς εἰς τὸ πολίτευμά μας τοῦτο, διότι θὰ γνωρίζη ὅτι ἀπὸ τοὺς νέους αὐτοὺς ἀρχηγούς μας θὰ ἐξαρτᾶται πᾶν κέρδος, πᾶν ὄφελος, πᾶν ἀγαθόν.

Ἓν σύστημα κυβερνήσεως δέον νὰ προέλθη καὶ νὰ δοθῆ ἐντελῶς ἕτοιμον ἀπὸ μίαν μόνον κεφαλήν, διότι θὰ επαρουσίαζεν ἀσυναρτησίας, ἐὰν πολλὰ πνεύματα διενέμοντο πρὸς ἄλληλα τὸ ἔργον τῆς συντάξεώς του. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ γνωρίζωμεν ἓν σχέδιον ἐκτελέσεως, χωρὶς νὰ τὸ συζητῶμεν, ἵνα μὴ καταστρέψωμεν τὴν μεγαλειώδη μορφήν του, τὴν σύνδεσιν τῶν μερῶν του, τὴν πρακτικὴν δύναμιν καὶ τὴν μυστικὴν σημασίαν ἑκάστου τῶν σημείων του. Ἐὰν ἡ καθολικὴ ψῆφος τὸ συζητήση καὶ τὸ μεταρρυθμίση, θὰ κρατήση τὰ ἴχνη ὅλων τῶν ψευδῶν ἀντιλήψεων τῶν πνευμάτων, ἅτινα δὲν θὰ ἔχωσι κατανοήσει τὸ βάθος καὶ τὴν σύνδεσιν τῶν σκοπῶν. Πρέπει τὰ σχέδιά μας νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ καλῶς ἐπινοημένα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὀφείλομεν νὰ ρίψωμεν τὴν μεγαλειώδη ἐργασίαν τοῦ ἀρχηγοῦ μας εἰς τοὺς πόδας τῶν μαζῶν, οὔτε κὰν νὰ τὴν ἐμπιστευθῶμεν ἔστω καὶ εἰς περιωρισμένον κύκλον.

Τὰ σχέδια ταῦτα δὲν θ' ἀνατρέψωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς νεωτέρας κοινωνίας, θὰ μεταβάλωσι μόνον τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασίν των καὶ ἐπομένως ὅλην τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν, ἥτις θὰ προσαρμοσθῆ τοιουτοτρόπως πρὸς τὰ σχέδιά μας.

Τὰ ἴδια πράγματα σχεδὸν ὑφίστανται εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀλλ' ὑπὸ διάφορα ὀνόματα: Ἡ Ἀντιπροσωπεία, τὰ Ὑπουργεῖα, ἡ Γερουσία, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸν μηχανισμὸν τῶν σχέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων μεταξύ των, διότι αὐτὸ σᾶς εἶναι πολὺ γνωστόν·

παρατηρήσατε μόνον ὅτι ἑκάστη τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἀφορᾷ λειτουργίαν σοβαρὰν τοῦ Κράτους καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ παρατηρήσητε προσέτι, ὅτι τὴν λειτουργίαν καὶ ὄχι τὴν ὑπηρεσίαν ὀνομάζουσι σπουδαίαν. Λοιπόν, δὲν εἶναι σπουδαῖαι αἱ ὑπηρεσίαι ἀλλ' αἱ λειτουργίαι των. Αἱ ὑπηρεσίαι διενεμήθησαν πρὸς ἀλλήλας ὅλας τὰς λειτουργίας τῆς Κυβερνήσεως: Διοικητικὴ λειτουργία, Νομοθετικὴ λειτουργία, Ἐκτελεστικὴ λειτουργία. Διὰ τοῦτο δὲ αὗται δρῶσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Κράτους ὅπως τὰ ὄργανα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι. Ἐὰν βλάψωμεν ἓν μέρος τῆς μηχανῆς τοῦ Κράτους, τὸ Κράτος θὰ ἀσθενήσῃ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, καὶ θὰ ἀποθάνῃ.

Ἀφ' ὅτου ἔχωμεν εἰσαγάγει ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Κράτους τὸ δηλητήριον τῆς φιλελευθερίας, ὅλη ἡ πολιτική του σύστασις ἔχει μεταβληθῆ: Τὰ Κράτη πάσχουσιν ἀπὸ θανάσιμον ἀσθένειαν· τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ αἵματος δὲν ὑπολείπεται πλέον παρὰ νὰ περιμείνωμεν τὸ τέλος τῆς ἀγωνίας των.

Ἐκ τῆς φιλελευθερίας ἐγεννήθησαν αἱ συνταγματικαὶ Κυβερνήσεις, αἵτινες ἀντικατέστησαν διὰ τοὺς Χριστιανοὺς τὴν σωτήριον Μοναρχίαν, καὶ τὸ Σύνταγμα, ὅπως καλῶς γνωρίζετε, δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ μία *σχολὴ διαφωνιῶν, διχονοιῶν, συζητήσεων, διχογνωμιῶν*, διχονοιῶν, συζητήσεων, διχογνωμιῶν, ὀλεθρίων προστριβῶν τῶν κομμάτων· ἐν μιᾷ λέξει, εἶναι ἡ σχολὴ παντὸς ὅ,τι κάμνει ἓν Κράτος νὰ χάσῃ τὴν ὀντότητά του καὶ τὴν ἀτομικότητά του. Τὸ βῆμα, ὅπως καὶ ὁ τύπος, ἔχει καταδικάσει τοὺς Βασιλεῖς εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν ἀδυναμίαν· τοὺς ἔχει καταστήσει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, ἥκιστα χρησίμους, ἀνωφελεῖς καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ διατὶ ἔχουσιν ἀνατραπῆ. Ἡ ἐγκατάστασις τῆς Δημοκρατίας καθίσταται τότε δυνατή. Ἀντικαθιστῶμεν τὸν Βασιλεύοντα διὰ μιᾶς γελοίας Κυβερνήσεως, δι' ἑνὸς προέδρου, λαμβανομένου ἐκ τοῦ πλήθους, ἀπὸ τὸ μέσον τῶν δημιουργημάτων μας, τῶν αἰχμαλώτων μας. Τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς ὑπονόμου, ἣν εἴχομεν ἀνοίξει ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ λαοῦ τῶν Χριστιανῶν, ἢ μᾶλλον τῶν Χριστιανικῶν Ἐθνῶν.

Εἰς προσεχὲς μέλλον θὰ δημιουργήσωμεν τὴν εὐθύνην τῶν προέδρων.

Τότε θὰ διαπράξωμεν χωρὶς νὰ στενοχωρηθῶμεν τὰ γεγονότα δι' ἃ τὸ ἀπρόσωπον δημιούργημά μας ἐνδιαφέρει, θὰ δώσῃ λόγον. Τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἂν αἱ τάξεις ἐκείνων οἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, γίνονται ἀραιότεραι, ἂν συμβαίνωσιν, ἐλλείψει Προέδρων, στενοχωρίαι ἱκαναὶ νὰ παραλύσωσιν ἐντελῶς τὴν χώραν;... Ἵνα ἐπιτύχωμεν τὸ ἀποτέλεσμα

τοῦτο, θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν Προέδρων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὸ παρελθόν των κεκρυμμένην τινα ἠθικὴν πληγήν, «Παναμάν» τινα. Ὁ φόβος τῶν ἀποκαλύψεων, ἡ ἐπιθυμία ἡ ἰδιάζουσα εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἀνελθόντα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὰ προνόμιά του, τὰς ὠφελίας καὶ τὰς τιμάς, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν θέσιν του, θὰ καταστήσωσι τοὺς Προέδρους τυφλοὺς ἐκτελεστὰς τῶν διαταγῶν μας. Ἡ Βουλὴ θὰ καλύψῃ, θὰ ὑπερασπίσῃ, θὰ ἐκλέξῃ τοὺς Προέδρους, ἀλλ' ἡμεῖς θ' ἀποσύρωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ νόμους ἢ νὰ τοὺς μεταβάλλῃ· τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν ὑπεύθυνον Πρόεδρον, ὅστις θὰ εἶναι ἓν παίγνιον μεταξὺ τῶν χειρῶν μας.

Ἡ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως θ' ἀποβῇ ἀναμφιβόλως στόχος ὅλων τῶν ἐπιθέσεων. Θὰ δώσωμεν εἰς αὐτήν, ὅπως ὑπερασπισθῇ, τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἔκκλησιν εἰς λαϊκὸν δημοψήφισμα μὲ προεξησφαλισμένην τὴν πλειοψηφίαν, ἥτις θὰ εἶναι πάντοτε τυφλὴ θεραπαινὶς τῶν σχεδίων μας. Θὰ δώσωμεν, πρὸς τούτοις, εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ δικαίωμα νὰ κηρύττῃ τὸν πόλεμον. Θὰ δικαιολογήσωμεν δὲ τοῦτο λέγοντες ὅτι ὁ πρόεδρος, ὡς ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ στρατοῦ τῆς χώρας, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα αὐτὸ εἰς τὴν διάθεσίν του, ἵνα ὑπερασπίζῃ τὸ νέον δημοκρατικὸν πολίτευμα, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπεύθυνος ἐκπρόσωπος. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἀδύτου θὰ εἶναι εἰς χεῖρας μας καὶ κανεὶς ἐκτὸς ἡμῶν δὲν θὰ διευθύνῃ πλέον τὴν νομοθετικὴν δύναμιν.

Θ' ἀποσύρωμεν, ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τὴν Βουλήν, εἰσάγοντες τὸ νέον δημοκρατικὸν πολίτευμα, τὸ δικαίωμα ἐπερωτήσεως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα νὰ περισώσωμεν τὸ πολιτικὸν μυστικόν. Θὰ περιορίσωμεν, διὰ τοῦ νέου πολιτεύματος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐλαττώσῃ τόσον τὰ πολιτικὰ πάθη, ὅσον καὶ τὸ πάθος πρὸς τὴν πολιτικήν. Ἐάν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, τοιαῦτα πάθη διεγείρωνται καὶ ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ ἀριθμῷ τῶν ἀντιπροσώπων, θὰ καταργήσωμεν τὸν θεσμὸν διὰ μιᾶς ἐκκλήσεως πρὸς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ...

Ἐκ τοῦ Προέδρου θὰ ἐξαρτᾶται ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ἀντὶ τῶν διαρκῶν κοινοβουλευτικῶν συνεδριάσεων, θὰ περιορίσωμεν τὰς συνεδρίας τῶν Κοινοβουλίων εἰς τινας μῆνας.

Πρὸς τούτοις δέ, ὁ Πρόεδρος, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ἢ νὰ διαλύῃ τὸ Κοινοβούλιον, καί, ἐν περιπτώσει διαλύσεως, νὰ ἀναβάλῃ τὸν χρόνον νέας συγκλήσεως. Ἀλλ' ἵνα αἱ συνέπειαι ὅλων αὐτῶν τῶν πράξεων, πραγματικῶς παρανόμων, μὴ

ἐπιπέσωσι ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῶν δοθείσης εἰς τὸν Πρόεδρον εὐθύνης, πρᾶγμα ὅπερ θὰ παρέβλαπτε τὰ σχέδιά μας, θὰ ὑποβάλωμεν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν Πρόεδρον τὴν ἰδέαν νὰ προβαίνωσιν εἰς ταῦτα παρὰ τὰς διαθέσεις του διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν μέσων· τοιουτοτρόπως θὰ εἶναι αὐτοὶ ὑπεύθυνοι ἀντ' αὐτοῦ... Συμβουλεύομεν νὰ ἐμπιστευώμεθα αὐτὸν τὸν ρόλο πρὸ πάντων εἰς τὴν Γερουσίαν, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μᾶλλον παρὰ εἰς ἕνα ἄτομον.

Ὁ Πρόεδρος θὰ ἑρμηνεύῃ ἑκάστοτε κατὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ ἐπιθυμίας μας τοὺς ὑφισταμένους νόμους, θὰ τοὺς ἐπικυρώνῃ, ὅταν ἡμεῖς θὰ τοῦ ὑποδεικνύωμεν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην· θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ προσωρινοὺς νόμους, (Νομοθετικὰ Διατάγματα) καὶ ἀκόμη μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ὑπερτάτου καλοῦ τοῦ Κράτους.

Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ μᾶς δώσωσι τὸ μέσον νὰ καταστρέψωμεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, βῆμα πρὸς βῆμα, πᾶν ὅ,τι κατ' ἀρχάς, κατὰ τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας, θὰ ἔχωμεν ἀναγκασθῆ νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὸ πολίτευμα τῶν Κρατῶν· θὰ μεταβῶμεν τοιουτοτρόπως ἀνεπαισθήτως εἰς τὴν κατάργησιν πάσης συνταγματικότητος, ὅταν θὰ ἔχῃ ἔλθει ὁ χρόνος νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλας τὰς κυβερνήσεις ὑπὸ τὴν Μοναρχίαν μας.

Ἡ ἀναγνώρισις τῆς Μοναρχίας μας δύναται ἐνδεχομένως νὰ ἐπέλθῃ πρὸ τῆς καταργήσεως τοῦ Συντάγματος, ἂν οἱ λαοί, ἀπηυδησμένοι ἐκ τῶν ἀταξιῶν καὶ τῆς κουφότητος τῶν κυβερνητῶν των, ἀνακράξωσιν: «Ἐκδιώξατέ τους καὶ δώσατέ μας γενικὸν Βασιλέα, ὅστις νὰ δύναται νὰ μᾶς συνενώσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὰ αἴτια τῶν διαφωνιῶν μας, τὰ σύνορα τῶν ἐθνῶν, τὰς θρησκείας, τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Κρατῶν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀνάπαυσιν, ἂν δὲν δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν διὰ τῶν Κυβερνητῶν μας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων μας».

Γνωρίζετε πολὺ καλὰ καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι ἵνα καταστήσωμεν δυνατὰς τοιαύτας ἐπιθυμίας, πρέπει νὰ διαταράττωμεν διαρκῶς εἰς ὅλας τὰς χώρας τὰς σχέσεις τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως νὰ κουράζωμεν ὅλον τὸν κόσμον τοῦ χωρισμοῦ, τῆς ἔχθρας, τοῦ μίσους καὶ δὴ διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς πείνης, τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἀσθενειῶν, τῆς ἀθλιότητος, ἵνα οὕτω οἱ Χριστιανοὶ μὴ βλέπωσιν ἄλλην σωτηρίαν ἢ τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν πλήρη καὶ ὁλοκληρωτικὴν ἡγεμονίαν μας.

Ἐὰν δώσωμεν εἰς τοὺς λαοὺς τὸν χρόνον ν' ἀναπνεύσωσιν, ἡ εὐνοϊκὴ στιγμὴ δὲν θὰ φθάσῃ ἴσως ποτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περίληψις: Τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου Πολιτεύματος. Λεπτομέρειαι τινὲς τοῦ προτεινομένου Πραξικοπήματος. Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι πρόβατα. Ὁ μυστικὸς μασσωνισμός καὶ αἱ στοαί του τῆς «ἐπιφανείας».

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θὰ εἶναι ἕτοιμον ἵνα καθορίσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπὸ τὴν ἐμφάνισίν του ὡς νομοθετικοῦ σώματος θὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῇ πραγματικότητι, ὡς σῶμα καταρτισμοῦ τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τοῦ Κυβερνήτου.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρόγραμμα τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν παρασκευάζομεν. Θὰ δημιουργήσωμεν τὸν νόμον, τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαστήριον: 1) ὑπὸ τύπον προτάσεων εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα· 2) διὰ διαταγμάτων τοῦ Προέδρου ὑπὸ τύπον γενικῶν διατάξεων, διὰ πράξεων τῆς Γερουσίας καὶ ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τὸν τύπον ὑπουργικῶν διαταγῶν· 3) ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τοῦτο θὰ ἐκρίνετο ἐπίκαιρον, ὑπὸ τύπον Πραξικοπήματος. Ἤδη ὁπότε ἔχομεν περίπου καθορίσει αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ ἐνεργεῖν (modus agenti), ἂς ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν λεπτομέρειαν τῶν μέτρων ἅτινα θὰ μᾶς χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ νὰ περατώσωμεν τὸν μετασχηματισμόν του Κράτους ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἴπει. Ἐννοῶ διὰ τούτου τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ πλεῖστα ἄλλα πράγματα, ἅτινα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαφανισθῶσιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου καταλόγου ἢ νὰ μεταβληθῶσι ριζικῶς εὐθὺς ἅμα ὡς τὸ νέον Σύνταγμα θὰ ἔχει προκηρυχθῇ. Μόνον κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν θὰ μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδώσωμεν ὅλας τὰς διαταγάς μας διὰ μιᾶς. Μετὰ ταῦτα πᾶσα ἐπαισθητὴ μεταβολὴ θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἰδοὺ διατί:

Ἐὰν ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐνεργηθῇ μὲ πολὺ δριμεῖαν αὐστηρότητα, δύναται νὰ συνεπιφέρῃ ἀπελπισίαν, προκαλουμένην ὑπὸ τοῦ φόβου νέων μεταβολῶν τῆς αὐτῆς φύσεως· ἐὰν ἀπεναντίας ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν μεταγενεστέρων ὠφελειῶν ὁ κόσμος θὰ εἴπῃ ὅτι ἡμεῖς ἀνεγνωρίσαμεν τὰ σφάλματά μας καὶ τοῦτο θὰ ἐξασθενήσῃ τὴν αἴγλην τοῦ ἀλανθάστου τῆς νέας ἐξουσίας, ἢ θὰ εἴπῃ ὅτι ἐφοβήθημεν καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ κάμωμεν παραχωρήσεις δι' ἃς κανεὶς δὲν θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ, διότι θὰ νομίσωσιν αὐτὰς ὡς ἐπιβαλλομένας... Ἀμφότερα ταῦτα θὰ παρέβλαπτον τὸ γόητρον τοῦ νέου Συντάγματος. Θέλομεν ἵνα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προκηρύξεώς του, ὁπότε οἱ λαοὶ θὰ εἶναι κατάπληκτοι ἐκ τοῦ Πραξικοπήματος, ὅταν θὰ

διατελῶσιν ἀκόμη ἐν τῷ τρόμῳ καὶ ἐν τῇ παραζάλῃ, θέλομεν ἵνα κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἀναγνωρίσωσιν ὅτι εἶμεθα τόσον ἰσχυροί, τόσον ἄτρωτοι, τόσον δυνατοί, ὥστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ τοὺς λάβωμεν ποτὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ δώσωμεν καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰς γνώμας των καὶ εἰς τὰς ἐπιθυμίας των, ἀλλ' ὅτι εἶμεθα καὶ εἰς θέσιν νὰ καταστείλωμεν, μέτ' ἀπολύτου ἐξουσίας, πᾶσαν ἔκφρασιν, πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν τούτου καὶ γνωμῶν· ὅτι ἐγενόμεθα κύριοι, διὰ μιᾶς, παντὸς ὅ,τι μᾶς ἦτο ἀναγκαῖον καὶ ὅτι δὲν θὰ μοιράσωμεν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, τὴν ἐξουσίαν μας μὲ αὐτούς... Τότε θὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θ' ἀναμένωσι τὰ συμβησόμενα.

Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι *ποίμνιον προβάτων* καὶ ἡμεῖς εἶμεθα δι' αὐτοὺς λύκοι. Εἰξεύρετε δὲ τί συμβαίνει εἰς τὰ πρόβατα ὅταν οἱ λύκοι εἰσδύσωσιν εἰς τὴν μάνδραν των.

Θὰ κλείσωσι πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ ὅλων τῶν πραγμάτων, διότι θὰ τοῖς ὑποσχεθῶμεν νὰ τοῖς ἀποδώσωμεν ὅλας τὰς ἀφαιρεθείσας ἐλευθερίας, ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῆς εἰρήνης θὰ καταπραΰνθῶσι καὶ τὰ κόμματα θὰ περιέλθωσιν εἰς ἀχρηστίαν.

Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι πολὺν χρόνον θὰ περιμείνωσι τὴν ἐπιστροφὴν ταύτην πρὸς τὸ παρελθόν...

Διατί νὰ ἐπινοήσωμεν καὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὅλην αὐτὴν τὴν πολιτικήν, χωρὶς νὰ τοῖς δώσωμεν τὰ μέσα νὰ τὴν κατανοήσωσι, διατί ἄλλο παρὰ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν κρυφίως ἐκεῖνο ὅπερ ἡ διεσπαρμένη γενεά μας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἀπ' εὐθείας;

Τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν διοργάνωσιν τοῦ μυστικοῦ μασωνισμοῦ ὃν ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει καὶ τοῦ ὁποίου τοὺς σκοποὺς οὔτε κὰν ὑποπτεύονται οἱ ἠλίθιοι Χριστιανοί, προσελκυόμενοι ὑφ' ἡμῶν εἰς τὴν ὁρατὴν στρατιὰν τῶν στοῶν, ἵνα παραπλανήσωμεν τὰ βλέμματα τῶν ἀδελφῶν του.

Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει εἰς ἡμᾶς, *τὸν περιούσιον λαόν του*, τὴν διασποράν, καί, ἐν ταύτῃ τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς γενεᾶς μας εὑρέθη ἡ ἰσχύς μας, ἥτις μᾶς ἔχει ὁδηγήσει σήμερον ἕως εἰς τὸ κατώφλιον τῆς *παγκοσμίου κυριαρχίας*. Ὀλίγα πράγματα μᾶς ὑπολείπονται ἵνα ἱδρύσωμεν τὴν Κυβέρνησίν μας ἐπὶ τῶν στερεῶν τούτων βάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Περίληψις: Μασωνικὴ ἑρμηνεία τῆς λέξεως «ἐλευθερία». Τὸ μέλλον τοῦ Τύπου εἰς τὸ βασίλειον τῶν Μασώνων. Ὁ ἔλεγχος τοῦ Τύπου,

τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀνταποκριτῶν. Τί εἶναι πρόοδος κατὰ τοὺς μασώνους. Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν μασώνων ἐν τῷ συγχρόνῳ Τύπῳ. Ἐξέγερσις τῶν ἐπαρχιακῶν «κοινωνικῶν» ἀπαιτήσεων. Τὸ ἀλάνθαστον τοῦ νέου πολιτεύματος.

Τὴν λέξιν «ἐλευθερία» τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ ἑρμηνεύσῃ κατὰ διαφόρους τρόπους, ἡμεῖς θὰ τὴν καθορίσωμεν ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ πράττειν ὅ,τι ὁ νόμος ἐπιτρέπει. Τοιαύτη τότε ἑρμηνεία τῆς λέξεως ταύτης θὰ κάμῃ ὥστε κάθε ἐλευθερία νὰ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας μας, διότι οἱ νόμοι θὰ καταστρέφωσιν ἢ θὰ δημιουργῶσι πᾶν ὅ,τι θὰ μᾶς εἶναι εὐάρεστον, συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐκτεθὲν πρόγραμμα.

Ἔναντι τοῦ τύπου θὰ ἐνεργῶμεν κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ποῖον ρόλον παίζει τώρα ὁ τύπος; Χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ *ἀναφλέγῃ τὰ πάθη* ἢ εἰς τὸ νὰ συντηρῇ τοὺς ἐγωϊσμοὺς τῶν κομμάτων. Εἶναι μάταιος, ἄδικος, ψευδής, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐννοεῖ καθόλου εἰς τί χρησιμεύει. Θὰ τὸν σαγματώσωμεν καὶ θὰ τοῦ βάλωμεν ἰσχυροὺς χαλινούς, θὰ κάμωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἄλλα ἔντυπα ἔργα, διότι εἰς τί θὰ μᾶς ἐχρησίμευε τὸ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὸν τύπον ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσωμεν ὡς στόχος τῶν φυλλαδίων καὶ τῶν βιβλίων; Θὰ μεταβάλωμεν τὴν δημοσιότητα, ἥτις μᾶς στοιχίζει ἀκριβὰ σήμερον, διότι χάρις εἰς αὐτὴν λογοκρίνωμεν τὰς ἐφημερίδας, ὡς πηγὴν προσόδων ὑπὲρ τοῦ Κράτους μας. Θὰ δημιουργήσωμεν εἰδικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ τύπου. Θὰ ἀπαιτῶμεν ἐγγύησιν, διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐφημερίδων ἢ τυπογραφείων. Οὕτω θὰ προφυλάσσεται ἡ Κυβέρνησίς μας ἀπὸ πᾶσαν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ τύπου. Καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ θὰ ἐπιβάλωμεν ἄνευ οἴκτου πρόστιμα. Χαρτόσημον, ἐγγυήσεις καὶ πρόστιμα θὰ δίδωσι τεράστιον εἰσόδημα εἰς τὸ Κράτος.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῶν κομμάτων θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι ὑπέρτεραι τῶν χρηματικῶν ἀπωλειῶν. Θὰ τὰς παύωμεν εὐθὺς μετὰ τὴν δευτέραν ἐπίθεσιν. Κανεὶς δὲν θὰ θίξῃ ἀτιμωρητὶ τὴν αἴγλην τοῦ κυβερνητικοῦ μας ἀλανθάστου.

Τὸ πρόσχημα τῆς παύσεως ἐφημερίδος τινὸς θὰ εἶναι ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄργανον ἐξεγείρει τὰ πνεύματα ἄνευ αἰτίου καὶ ἄνευ λόγου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σημειώσητε ὅτι μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες θὰ μᾶς ἐπιτίθενται θὰ ὑπάρχουσι καὶ ὄργανα δημιουργηθέντα ὑφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῦτα θὰ προσβάλλωσιν ἀποκλειστικῶς σημεῖα τῶν ὁποίων ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὴν μεταβολήν.

Τίποτε δὲν θὰ κοινοποιῆται εἰς τὸ κοινὸν ἄνευ τοῦ

ἐλέγχου μας. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπετεύχθη ἤδη εἰς τὰς ἡμέρας μας διά του γεγονότος, ὅτι ὅλαι αἱ εἰδήσεις λαμβάνονται ὑπὸ πλείστων πρακτορείων, τὰ ὁποῖα τὰς συγκεντρώνουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Τὰ πρακτορεῖα ταῦτα θὰ εἶναι τότε ἐξ ὁλοκλήρου ἰδικά μας καὶ δὲν θὰ δημιοσιεύωσι παρ' ὅ,τι θὰ τοῖς ἐπιτάσσωμεν.

Ἐὰν ἀπὸ τώρα ἠδυνήθημεν νὰ γίνωμεν κύριοι τῶν σκέψεων τῶν Χριστιανικῶν κοινωνιῶν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰ παγκόσμια γεγονότα διὰ τῶν χρωματιστῶν φακῶν τῶν διοπτρῶν, τὰς ὁποίας θέτομεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των, ἐὰν ἀπὸ τώρα εἰς οὐδὲν Κράτος ὑπάρχουσιν συρτάρια τὰ ὁποῖα νὰ μᾶς ἀποκρύπτωσι τὰ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἀνοήτως καλούμενα μυστικὰ τοῦ Κράτους, τί θὰ γίνῃ ὅταν ἡμεῖς θὰ εἴμεθα οἱ ἀνεγνωρισμένοι Κύριοι τοῦ σύμπαντος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ παγκοσμίου Βασιλέως ἡμῶν;

Ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ γίνῃ ἐκδότης, βιβλιοθηκάριος ἢ τυπογράφος θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀποκτήσῃ ἓν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ κάτοχός του θὰ καθίστατο ἔνοχος μιᾶς οἱασδήποτε κακῆς πράξεως θὰ ἀφῃρεῖτο ἀμέσως. Μὲ τοιαῦτα μέτρα τὸ ὄργανον τῆς σκέψεως θὰ καταστῇ ἐν μέσον ἀγωγῆς εἰς τὰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως μας, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ πλέον εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας νὰ παρεκτρέπωνται ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς προόδου. Τίς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ ὅτι αὐτὰ τὰ ἀπατηλὰ ἀγαθὰ ἄγουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς παράλογα ὄνειρα; Ἐκ τῶν ὀνείρων τούτων γεννῶνται αἱ ἀναρχικαὶ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς ἐξουσίας, διότι ἡ πρόοδος ἢ μᾶλλον ἡ ἰδέα τῆς προόδου ἔχει δώσει τὴν ἰδέαν παντοειδῶν χειραφετήσεων χωρὶς νὰ ὁρίσῃ τὰ ὅρια αὐτῶν... Ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ὀνομάζομεν φιλελευθέρους εἶναι ἀναρχικοί, ἐὰν μὴ ἐμπράκτως τοὐλάχιστον κατὰ τὴν σκέψιν. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐπιδιώκει τὰς μὲν τριάκοντα ἰδικάς μας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τὸ κοινὸν δὲν θὰ ὑποπτευθῇ τι. Ὅλαι αἱ παρ' ἡμῶν ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες θὰ ἔχωσι κατ' ἐπίφασιν τὰς πλέον ἀντιθέτους τάσεις καὶ γνώμας πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν εἰς αὐτὰς ἐμπιστοσύνην καὶ θὰ ἑλκύσῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀντιπάλους μας ἄνευ δυσπιστίας. Θὰ πέσωσιν εἰς τὴν παγίδα καὶ θὰ καταστῶσιν ἀβλαβεῖς.

Τὰ ἐπισήμου χαρακτῆρος ὄργανα θὰ εἶναι εἰς τὴν πρώτην σειράν. Θὰ ἐπαγρυπνῶσι πάντοτε ἐπὶ τῶν συμφερόντων μας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιρροή των θὰ εἶναι μηδαμινή.

Εἰς δευτέραν γραμμὴν θὰ ἔρχωνται τὰ ἡμιεπίσημα ὄργανα τῶν ὁποίων ὁ ρόλος θὰ εἶναι νὰ προσελκύωσι τοὺς ἀδιαφόρους καὶ τοὺς χλιαρούς.

Εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν θὰ θέσωμεν τὴν ὑποτιθεμένην ἀντιπολίτευσιν μας. Ἕν ἐλάχιστον ὄργανον θὰ εἶναι ὁ ἀντίπους τῶν ἰδεῶν μας. Οἱ ἀντίπαλοί μας θὰ ἐκλάβωσι τὸν ψευδοαντίπαλόν μας τοῦτον ὡς σύμμαχόν των καὶ θὰ μᾶς ἀποκαλύψωσι τὸ παιγνίδιόν των.

Αἱ ἐφημερίδες μας θὰ εἶναι *ὅλων τῶν ἀποχρώσεων*. Αἱ μὲν θὰ εἶναι ἀριστοκρατικαί, αἱ δὲ δημοκρατικαί, ἐπαναστατικαὶ ἢ καὶ ἀναρχικαί, ἀκόμη, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται θὰ ζῇ τὸ Σύνταγμα.

Θὰ ἔχουν, ὅπως ὁ Ἰνδὸς θεὸς Vichnou, ἑκατὸν χεῖρας, ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἐπισπεύδῃ τὴν μεταβολὴν τῆς κοινωνίας, αἱ χεῖρες αὗται θὰ ὁδηγήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην πρὸς τὴν διεύθυνσιν, ἥτις ἁρμόζει πρὸς τοὺς σκοπούς μας, διότι πάρα πολὺ τεταραγμένος ἄνθρωπος χάνει τὴν δύναμιν τοῦ λογικεύεσθαι καὶ παραδίδεται εὐκόλως εἰς τὴν ὑποβολήν. Οἱ ἠλίθιοι οἵτινες θὰ πιστεύωσιν ὅτι ἐπαναλαμβάνωσιν ἁπλῶς τὴν γνώμην μας ἢ τὴν γνώμην ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἀρέσκῃ. Θὰ φαντάζωνται ὅτι ἀκολουθοῦσι τὸ ὄργανον τοῦ κόμματός των καὶ θὰ ἀκολουθῶσιν ἐν τῇ πραγματικότητι τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν θὰ ὑψώσωμεν δι' αὐτούς.

Ἵνα ὁδηγῶμεν εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην τὴν στρατιὰν τῶν δημοσιογράφων μας θὰ χρειασθῇ νὰ διοργανώσωμεν τὸ ἔργον τοῦτο μὲ ἐντελῶς ἰδιαιτέραν φροντίδα. Ὑπὸ τὸ ὄνομα «κεντρικὸν γραφεῖον τοῦ τύπου» θὰ διοργανώσωμεν φιλολογικὰς συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας οἱ πράκτορες μας θὰ δίδωσι, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται, τὸ σύνθημα καὶ τὰ σημεῖα. Τὰ ὄργανά μας, συζητοῦντα καὶ καταπολεμοῦντα τὴν πρωτοβουλίαν μας δι' ἑνὸς τρόπου ἐπιπολαίου, χωρὶς νὰ φθάνωσιν εἰς τὸ βάθος τῶν πραγμάτων, θὰ ἔχωσι μίαν ματαίαν πολεμικὴν κατὰ τῶν ἐπισήμων ἐφημερίδων καὶ τοῦτο διὰ νὰ μᾶς δίδωσι τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐκφραζώμεθα σαφέστερον παρ' ὅσον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν τοῦτο κατὰ τὰς πρώτας ἐπισήμους δηλώσεις μας.

Αἱ ἐπιθέσεις αὗται θὰ παίζωσι προσέτι καὶ τὸν ἑξῆς ῥόλον: ὅτι οἱ ὑπήκοοί μας θὰ πιστεύωσιν ὅτι εἶναι βέβαιοι, ὅτι δύνανται νὰ ὁμιλῶσιν ἐλευθέρως τοῦτο θὰ ἐπιτρέψῃ ἀφ' ἑτέρου εἰς τους πράκτοράς μας νὰ λέγωσι καὶ νὰ διαβεβαιῶσιν ὅτι τὰ ὄργανα ἅτινα κηρύσσονται ἐναντίον ἡμῶν δὲν κάμνουσιν ἄλλο τὶ παρὰ νὰ φλυαρῶσιν, ἐφ' ὅσον δὲν εὑρίσκουσι πραγματικὰ ἐπιχειρήματα ἵνα ἀνασκευάσωσι σοβαρῶς τὰ μέτρα μας.

Οἱ μὴ ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην, ἀλλ' ἀσφαλεῖς οὗτοι τρόποι θὰ ἐπισύρωσι βεβαίως πρὸς ἡμᾶς τὴν προσοχὴν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ. Χάρις εἰς τοὺς τρόπους τούτους θὰ διεγείρωμεν ἢ θὰ καταπραΰνω-

μεν, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τὰ πνεύματα εἰς τὰ πολιτικὰ ζητήματα, πείθοντες ἢ ἀποπλανῶντες αὐτά, σημειοῦντες ὁτὲ μὲν τὴν ἀλήθειαν ὁτὲ δὲ τὸ ψεῦδος, ἐπιβεβαιοῦντες τὰ γεγονότα ἢ ἀμφισβητοῦντες αὐτά, ἀναλόγως τῆς ἐντυπώσεως ἣν προκαλοῦσιν εἰς τὸ κοινὸν ψηλαφοῦντες πάντοτε συνετῶς τὸ ἔδαφος, πρὶν ἢ θέσωμεν εἰς αὐτὸ τὸν πόδα... Θὰ νικήσωμεν ἀσφαλῶς συνεπείᾳ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἀναφέραμεν τοὺς ἀντιπάλους μας, διότι δὲν θὰ ἔχωσιν εἰς τὴν διάθεσίν των δημοσιογραφικὰ ὄργανα διὰ τῶν ὁποίων νὰ δύνανται νὰ ἐκφράζωσι μέχρι τέλους, τὰς γνώμας των. Οὕτω δὲν θὰ ἔχωμεν κἂν ἀνάγκην νὰ τοὺς ἀντικρούσωμεν ἐκ βάθρων...

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης θ' ἀντικρούσωμεν δραστηρίως διὰ τοῦ ἡμιεπισήμου ἡμῶν τύπου τὰς δοκιμαστικὰς σφαίρας τὰς ἐκσφενδονιζομένας ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ τρίτῃ κατηγορίᾳ τοῦ τύπου μας, πρὸς σφυγμομέτρησιν τοῦ κοινοῦ.

Ἤδη ἀπὸ τοῦδε, τοὐλάχιστον ἐν τῷ Γαλλικῷ τύπῳ ὑφίσταται μία μασωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ τύπου εἶναι συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα διὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ ὅπως εἰς τοὺς ἀρχαίους μάντεις, κανὲν ἐκ τῶν μελῶν δὲν προδίδει τὸ μυστικὸν τῶν πληροφοριῶν του, ἐὰν δὲν λάβῃ διαταγὴν πρὸς τοῦτο.

Κανεὶς δημοσιογράφος δὲν θὰ ἀποφασίσῃ νὰ προδώσῃ τὸ μυστικὸν τοῦτο, διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ γίνεται δεκτὸς εἰς τὸν σύνδεσμον, ἐὰν δὲν ἔχῃ ῥυπαρὰν τινα κηλῖδα εἰς τὸ παρελθόν του. Αἱ κηλῖδες αὗται θ' ἀπεκαλύπτοντο ἀμέσως. Ἐφ' ὅσον αἱ κηλῖδες αὗται εἶναι τὸ μυστικὸν μερικῶν, ἡ αἴγλη τῆς δημοσιογράφου ἑλκύει τὴν γνώμην τῆς πλειονότητος τῆς χώρας καὶ ἀκολουθεῖται μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Τὰ συμφέροντά μας ἐκτείνονται πρὸ παντὸς εἰς τὰς ἐπαρχίας. Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διεγείρωμεν αὐτόθι ἐλπίδας καὶ βλέψεις ἀντιθέτους πρὸς τὰς τῆς πρωτευούσης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τὰς παρουσιάζωμεν ὡς γνησίας ἐπαρχιακάς. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ πηγὴ αὐτῶν θὰ εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή, θὰ προέρχηται ἐξ ἡμῶν. Ἐφόσον δὲν θ' ἀπολαύσωμεν εἰσέτι πλήρους ἐξουσίας, θὰ ἔχωμεν ἐνίοτε ἀνάγκην αἱ πρωτεύουσαι νὰ περιβάλωνται μὲ τὰς γνώμας τοῦ λαοῦ, δηλ. τῆς πλειοψηφίας, καθοδηγουμένης ὑπὸ τῶν πρακτόρων μας. Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον αἱ πρωτεύουσαι, κατὰ τὴν ψυχολογικὴν στιγμήν, ἵνα μὴ συζητῶσι τὸ ἐπελθὸν γεγονὸς διὰ τὸν λόγον, ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι ἤδη παραδεκτὸν παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς πλειοψηφίας.

Ὅταν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον καθεστὼς τὸ ὁποῖον θὰ προπαρασκευάσῃ τὴν βασιλείαν μας, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ τύπου ἀποκάλυψιν τῆς δημοσίας ἀτιμίας. Πρέπει νὰ γίνῃ πιστευτὸν ὅτι τὸ νέον καθεστὼς ἔχει τόσον καλῶς ἱκανοποιήσει ὅλον τὸν κόσμον, ὥστε καὶ τὰ

ἐγκλήματα ἀκόμη ἐξηφανίσθησαν. Αἱ περιπτώσεις ἐκδηλώσεως τῆς ἐγκληματικότητος πρέπει νὰ εἶναι γνωσταὶ μόνον εἰς τὰ θύματά της καὶ τοὺς τυχὸν μάρτυράς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄

Περίληψις: Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Τὰ πολιτικὰ ζητήματα. Τὰ βιομηχανικὰ ζητήματα. Αἱ διασκεδάσεις. Οἱ οἶκοι ἀνοχῆς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία. Τὰ μεγάλα προβλήματα.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἐξαναγκάζει εἰς σιωπὴν τοὺς Χριστιανούς, καὶ καθιστᾷ αὐτοὺς ταπεινοὺς θεράποντας ἡμῶν. Οἱ διὰ τὸν τύπον μας πράκτορές μας λαμβανόμενοι μεταξὺ αὐτῶν θὰ συζητῶσι κατ᾽ ἐπιταγὴν μας πᾶν ὅ,τι δὲν θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον νὰ ἐκτυπώσωμεν ἀπ᾽ εὐθείας εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπωφελούμενοι τοῦ προκαλουμένου θορύβου ἐκ τῶν συζητήσεων τούτων, θὰ λάβωμεν τὰ μέτρα, ἅτινα θὰ κρίνωμεν πρόσφορα καὶ θὰ τὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὸ Κοινόν, ὡς γεγονὸς τετελεσμένον. Οὐδεὶς θὰ ἔχῃ τὸ θράσος νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν παντὸς ὅ,τι θὰ ἔχῃ ἀποφασισθῆ, ἐφ᾽ ὅσον μάλιστα θὰ παρουσιάσωμεν τοῦτο ὡς πρόοδον. Ὁ τύπος ἄλλως τε θὰ ἑλκύῃ ἀμέσως τὴν προσοχὴν ἐπὶ νέων ζητημάτων (ἔχομεν, ὅπως γνωρίζετε, συνηθίσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζητῶσι πάντοτε τὸ νέον). Ἠλίθιοί τινες φανταζόμενοι ἑαυτούς ὡς ὄργανα τοῦ πεπρωμένου, θὰ ἐπιληφθῶσι τῶν νέων τούτων ζητημάτων χωρὶς ν᾽ ἀντιληφθῶσιν ὅτι οὐδὲν ἐννοοῦσι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θέλουσι νὰ συζητήσωσιν. Τὰ ζητήματα τῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι προσιτὰ εἰς οὐδένα ἄλλον, πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὴν ἔχουν δημιουργήσει πρὸ πολλῶν ἤδη αἰώνων, καὶ οἱ ὁποῖοι τὴν διευθύνουσιν.

Ἐξ ὅλων τούτων θὰ ἴδητε ὅτι ἐπιζητοῦντες τὴν γνώμην τοῦ πλήθους, διευκολύνομεν τὴν ἐκπλήρωσιν μόνον τῶν σκοπῶν μας, καὶ δύνασθε νὰ παρατηρήσητε ὅτι δὲν ἐπιζητοῦμεν τὴν ἔγκρισιν τῶν πράξεών μας, ἀλλὰ τῶν λόγων μας, τῶν ἐκφωνηθέντων κατὰ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν εὐκαιρίαν. Διακηρύττομεν συνεχῶς ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέτρα μας λαμβάνομεν ὡς ὁδηγὸν τὴν ἐλπίδα ἡνωμένην μὲ τὴν βεβαιότητα τοῦ νὰ εἴμεθα ὠφέλιμοι πρὸς τὸ καλὸν πάντων.

Ἵνα παραπλανήσωμεν τοὺς πλέον ἀνησύχους διὰ τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἀνθρώπους θὰ προτάξωμεν, τῶν δῆθεν νέων ζητημάτων, τὰ βιομηχανικὰ ζητήματα. Ἂς ἐξαντλῶσι τὴν προσοχήν των ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων. Αἱ μᾶζαι θὰ συγκατατεθῶσι νὰ παραμείνωσιν ἀδρανεῖς, νὰ

ἀναπαυθῶσιν ἐκ τῆς δῆθεν πολιτικῆς δραστηριότητός των (εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἔχομεν συνηθίσει ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ἵνα μέσῳ αὐτῶν παλαίωμεν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Χριστιανῶν), ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἔχωσι νέας ἀσχολίας· θὰ ὑποδείξωμεν εἰς αὐτοὺς σχεδὸν τὴν ἰδίαν πολιτικὴν κατεύθυνσιν. Ἵνα δὲ μὴ κατορθώνωσι τίποτε διὰ τῆς σκέψεως θὰ τοὺς ἀποτρέπωμεν ἐκ ταύτης διὰ διασκεδάσεων, διὰ παιγνίων, τέρψεων, παθῶν, οἴκων ἀνοχῆς...

Μέτ' οὐ πολὺ θὰ προτείνωμεν διὰ τοῦ τύπου διαγωνισμοὺς τέχνης, ἀθλητισμοῦ κλπ. Τὸ ἐνδιαφέρον τούτων θ' ἀποτρέψῃ ὁριστικῶς τὸ πνεῦμά των ἐκ ζητημάτων ἐφ' ὧν θὰ ἠναγκαζώμεθα νὰ παλαίσωμεν ἐναντίον των. Χάνοντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἕξιν τοῦ σκέπτεσθαι ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας θὰ καταλήξωσι νὰ ὁμιλῶσι περὶ συνταυτίσεως τῶν ἰδεῶν μας, διότι θὰ εἴμεθα οἱ μόνοι οἵτινες θὰ προτείνωμεν νέας κατευθύνσεις τῆς σκέψεως μέσῳ τοιούτων προσώπων, ὥστε νὰ μὴ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀλληλέγγυα πρὸς ἡμᾶς.

Ὁ ρόλος τῶν Φιλελευθέρων οὐτοπιστῶν θὰ λήξῃ ὁριστικῶς ὅταν τὸ πολίτευμά μας θὰ ἀγωνισθῇ. Ἕως τότε θὰ μᾶς παρέχωσι καλὰς ὑπηρεσίας. Διὰ τοῦτο θὰ ὠθῶμεν τὰ πνεύματα νὰ ἐφευρίσκωσι παντοειδεῖς φανταστικὰς θεωρίας νέας καὶ δῆθεν προοδευτικάς, διότι ὑπετάξαμεν αὐτοὺς τοὺς βλακοχριστιανοὺς μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας διὰ τῆς λέξεως «πρόοδος» καὶ δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷς μεταξὺ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος νὰ βλέπῃ ὅτι ὑπὸ τὴν λέξιν ταύτην κρύπτεται πλάνη εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς δὲν πρόκειται περὶ ὑλικῶν ἐφευρέσεων, ἀφοῦ ἡ ἀλήθεια εἶναι μία καὶ μόνη καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πρόοδον. Ἡ πρόοδος, ὡς ψευδὴς ἰδέα, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐπισκοτίζῃ τὴν ἀλήθειαν, ἵνα μηδεὶς τὴν γνωρίζῃ, πλὴν ἡμῶν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάκων αὐτῆς.

Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία μας οἱ ρήτορές μας θὰ συζητήσωσι τὰ μεγάλα προβλήματα τὰ ὁποῖα συνεκίνησαν τὴν ἀνθρωπότητα διὰ νὰ τὴν καθοδηγήσωσι τελικῶς εἰς τὸ σωτήριον πολίτευμά μας. Τίς θὰ ὑποπτευθῇ τότε ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ προσχήματα εἶχον ἐπινοηθῇ ὑφ' ἡμῶν συμφώνως πρὸς πολιτικὸν σχέδιον τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν ἐμάντευσεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

Περίληψις: Ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος. Ἡ δουλεία τοῦ μέλλοντος. Ἀδύνατον νὰ γνωσθῶσι τὰ μυστήρια τῆς θρησκείας τοῦ μέλλοντος. Ἡ πορνογραφία καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἐντύπου λόγου.

Ὅταν θὰ ἔλθη ἡ βασιλεία μας δὲν θ' ἀναγνωρίσωμεν τὴν ὕπαρξιν ἄλλης θρησκείας πλὴν τῆς τοῦ ἑνὸς Θεοῦ ἡμῶν, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ εἱμαρμένη μας εἶναι συνδεδεμένη, διότι εἴμεθα ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς καὶ διὰ τοῦ Ὁποίου ἡ αὐτὴ εἱμαρμένη εἶναι ἡνωμένη μὲ τὰ πεπρωμένα τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλομεν νὰ καταστρέψωμεν πᾶσαν πίστιν. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον γεννᾷ τοὺς συγχρόνους ἀθέους, ἡ μεταβατικὴ αὕτη κατάστασις δὲν θὰ παρενοχλήση τὰς προθέσεις μας ἀλλὰ θὰ χρησιμεύση ὡς παράδειγμα εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐννοήσωσι τὰ κηρύγματά μας, ἐπὶ τῆς θρησκείας τοῦ Μωϋσέως, ἧς τὸ ἐπιτηδείως συλληφθὲν στωϊκὸν σύστημα θὰ καταλήξη εἰς τὴν κατάκτησιν ὅλων τῶν λαῶν. Θὰ δείξωμεν ἐν τούτων, τὴν ἀπόκρυφον ἀλήθειάν της, ἐν τῇ ὁποίᾳ, θὰ λέγωμεν, στηρίζεται ὅλη ἡ μορφωτική της δύναμις. Τότε θὰ δημοσιεύωμεν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ ἄρθρα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ συγκρίνωμεν τὸν σωτήριον πολίτευμά μας πρὸς τὸ τοῦ παρελθόντος. Τὰ πλεονεκτήματα ἡσυχίας ἐπιτευχθείσης διὰ μακροχρονίων ταραχῶν, θὰ καταδείξωσι τὸν εὐεργετικὸν χαρακτῆρα τῆς κυριαρχίας ἡμῶν, τὰ σφάλματα τῶν χριστιανικῶν διοικήσεων θὰ περιγράφωνται παρ' ἡμῶν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα. Θὰ διεγείρωμεν τοιαύτην ἀπέχθειαν πρὸς αὐτά, ὥστε οἱ λαοὶ θὰ προτιμῶσι τὴν ἡσυχίαν τῆς δουλείας ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς διαβοήτου ἐλευθερίας, ἡ ὁποία τόσον τοὺς ἐβασάνισεν, ἡ ὁποία τοὺς ἀφήρεσε τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως, ἡ ὁποία τοὺς παρέδωκε πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς συμμορίαν τυχοδιωκτῶν μὴ γνωριζόντων τί ἔπραττον... Αἱ ἀνωφελεῖς μεταβολαὶ κυβερνήσεων εἰς τὰς ὁποίας ὠθοῦντο οἱ Χριστιανοὶ ὅταν ὑπεσκάπτομεν τὰ κυβερνητικὰ των οἰκοδομήματα, θὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοσοῦτον κουράσει τοὺς λαοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὥστε θὰ προτιμῶσι νὰ ὑποφέρωσι τὸ πᾶν παρ' ἡμῶν ἀπὸ τὸν κίνδυνον νέων ταραχῶν. Θὰ ἐξαίρωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὰ ἱστορικὰ σφάλματα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων, αἵτινες ἐλλείψει τοῦ πραγματικοῦ καλοῦ, ἐβασάνισαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῆς ἐπιδιώξεως φανταστικῶν ἀγαθῶν, χωρὶς ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι τὰ σχέδιά των δὲν ἔκαμνον ἄλλο τι ἢ νὰ ἐπιδεινώνουν ἀντὶ νὰ βελτιώνωσι τὰς γενικὰς σχέσεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς...

Οἱ φιλόσοφοί μας θὰ συζητῶσιν ὅλα τὰ *ἐλαττώματα τῶν χριστιανικῶν δοξασιῶν*, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θ' ἀμφισβητῇ ποτὲ τὴν θρησκείαν μας ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἀπόψεως, διότι κανεὶς δὲν θὰ γνωρίζῃ αὐτὴν κατὰ βάθος πλὴν τῶν ἡμετέρων, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε θὰ τολμήσωσι νὰ προδώσωσι τὰ μυστικά της.

Εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας καλοῦσι προοδευμένας ἐδημιουργήσαμεν φιλολογίαν ρυπαράν, ἀποτρόπαιον. Θὰ τὴν ὑποθάλπωμεν ἐπί τινα χρόνον ἀκόμη μετὰ τὴν ἔλευσίν μας εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἵνα ἐξαίρωμεν τὴν ἀντίθεσιν τῶν λόγων καὶ προγραμμάτων μας ἀπὸ τὰς ἀθλιότητας ταύτας. Οἱ Σοφοί μας παιδαγωγηθέντες ὅπως διευθύνωσι τοὺς Χριστιανούς, θὰ συνθέτωσι λόγους, σχέδια, ἄρθρα, ὑπομνήματα, ἅτινα θὰ μᾶς δώσωσι τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πνευμάτων καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι νὰ τοὺς διευθύνωμεν πρὸς τὰς ἰδέας καὶ γνώσεις τὰς ὁποίας θὰ θελήσωμεν νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

Περίληψις: Παγκόσμιον Παραξικόπημα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Αἱ εἰς θάνατον καταδίκαι. Ἡ μέλλουσα τύχη τῶν Χριστιανῶν μασώνων. Ὁ μυστικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐξουσίας. Πολλαπλασιασμὸς τῶν μασωνικῶν στοῶν. Ἡ κεντρικὴ διοίκησις τῶν Σοφῶν. Ἡ ὑπόθεσις Azeff. Ὁ μασωνισμὸς εἶναι ὁ ὁδηγὸς ὅλων τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων. Ἡ σπουδαιότης τῆς δημοσίας ἐπιτυχίας. Ὁ Κομμουνισμός. Τὰ θύματα. Αἱ θανατικαὶ καταδίκαι τῶν μασώνων. Κατάπτωσις τοῦ γοήτρου τῶν νόμων καὶ τῆς ἐξουσίας. Ἡ προεκλογή. Συντομία καὶ σαφήνεια τῶν νόμων τῆς μελλούσης βασιλείας. Ὑπακοὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Μέτρα ἐναντίον τῆς καταχρήσεως ἐξουσίας. Σκληρότης τῶν ποινῶν. Ὅριον ἡλικίας διὰ τοὺς δικαστάς. Ὁ φιλελευθερισμὸς τῶν δικαστῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς. Τὸ παγκόσμιον χρῆμα. Ἡ ἀπολυταρχία τοῦ μασωνισμοῦ. Ἀκυρωτικὸν δίκαιον. Πατριαρχικὴ «ἄποψις» τῆς μελλοντικῆς «Κυβερνήσεως». Θεοποίησις τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὡς τὸ μόνον δίκαιον. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ Πατριάρχης τοῦ κόσμου.

Ὅταν τέλος διὰ πραξικοπημάτων παρασκευασμένων παντοῦ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, μετὰ τὴν ὁριστικὴν ὁμολογίαν τῆς μηδαμινότητος ὅλων τῶν ὑφισταμένων Κυβερνήσεων (καὶ θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς ἀκόμη, ἴσως αἰὼν ὁλόκληρος, μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης) ἀρχίσωμεν νὰ βασιλεύωμεν, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ μὴ ὑπάρχωσι συνωμοσίαι ἐναντίον ἡμῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ θέλομεν καταδικάζει εἰς θάνατον ὅσους θ' ἀντιταχθῶσιν ἐνόπλως κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἄνοδόν μας. Πᾶσα νέα δημιουργία οἰασδήποτε μυστικῆς ὀργανώσεως θὰ τιμωρῆται ἐπίσης διὰ θανάτου. Ὅσαι ὑφίστανται εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ μᾶς εἶναι γνωσταὶ καὶ μᾶς ἔχουσιν ἐξυπηρετήσει καὶ μᾶς ἐξυπηρετοῦσιν εἰσέτι, θὰ καταργηθῶσι καὶ θ' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς απομεμακρυσμένας τῆς Εὐρώπης ἠπείρους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ μετα-

χειρισθῶμεν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς μασώνους, τοὺς γνωρίζοντας περισσότερα τοῦ δέοντος. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων θὰ φεισθῶμεν δι᾿ ἕνα οἱονδήποτε λόγον θὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὸν διηνεκῆ τρόμον τῆς ἐξορίας.

Θὰ ψηφίσωμεν νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἀρχαῖα μέλη τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων θὰ ὀφείλωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Εὐρώπην, κέντρον τῆς Κυβερνήσεώς μας.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεώς μας θὰ εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι.

Εἰς τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας εἰς τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐνσπείρει τόσον βαθείας ῥίζας διαφωνιῶν καὶ διαμαρτυριῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν ν᾿ ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις εἰμὴ μόνον δι᾿ ἀμειλίκτων μέτρων μαρτυρούντων ἄκαμπτον ἐξουσίαν. Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ δίδεται προσοχὴ εἰς τὰ θύματα ἅτινα πίπτουσιν ὑπὲρ τοῦ μελλοντικοῦ καλοῦ.

Τὸ καθῆκον πάσης Κυβερνήσεως ἡ ὁποία συναισθάνεται ὅτι ὑφίσταται, δὲν εἶναι μόνον τὸ ν᾿ ἀπολαμβάνῃ τῶν προνομίων της, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐξασκῇ τὰ καθήκοντά της καὶ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὸ καλὸν ἔστω καὶ διὰ τῶν μεγαλυτέρων θυσιῶν. Διὰ νὰ εἶναι ἀκλόνητος Κυβέρνησίς τις πρέπει νὰ ἐνδυναμώνῃ τὴν αἴγλην τῆς ἰσχύος της, καὶ ἡ αἴγλη αὕτη ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ μεγαλειώδους ἀκαμψίας τῆς Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰ σημεῖα ἀπαραβιάστου καὶ θείας ἐκλογῆς. Τοιαύτη ἦτο μέχρις ἐσχάτων ἡ Ρωσική Μοναρχία μόνος σοβαρὸς ἐχθρὸς ἡμῶν ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ, μετὰ τὴν Παπωσύνην. Ἐνθυμήθητε τὸ παράδειγμα τῆς πλημμυρισμένης μὲ αἷμα Ἰταλίας, ἥτις δὲν ἔθιξεν οὔτε τρίχα τῆς κεφαλῆς τοῦ Σύλλα ὁ ὁποῖος εἶχε χύσει τὸ αἷμα ἐκεῖνο. Ὁ Σύλλας ἐθεοποιεῖτο διὰ τῆς δυνάμεώς του εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ τοῦ τυραννουμένου ὑπ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἡ θαρραλέα ἐπιστροφή του εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸν καθιστᾷ ἀπαραβίαστον... Ὁ λαὸς δὲν θίγει ἐκεῖνον ὅστις τὸν ὑπνωτίζει διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς ψυχικῆς του δυνάμεως.

Ἀλλ᾿ ἀναμένοντες τὴν ἀνάρρησίν μας θὰ δημιουργῶμεν καὶ θὰ πολλαπλασιάζωμεν τὰς μασωνικὰς στοὰς εἰς πᾶσαν χώραν τῆς οἰκουμένης· θὰ προσελκύωμεν ἐν αὐταῖς ὅλους ἐκείνους οἵτινες εἶναι ἢ δύνανται νὰ γίνωσιν ὑπέροχοι πράκτορές μας. Αἱ στοαὶ αὗται θ᾿ ἀποτελῶσι τὸ κυριώτερον γραφεῖον πληροφοριῶν μας καὶ τὸ ἔχον τὴν μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν μέσον μας. Θὰ συγκεντρώσωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς στοὰς εἰς μίαν διοίκησιν γνωστὴν μόνον εἰς ἡμᾶς καὶ ἀποτελεσθησομένην ἀπὸ τοὺς Σοφούς μας. Αἱ στοαὶ θὰ ἔχωσι τὸν ἀντιπρόσωπόν των, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου θὰ κρύπτεται ἡ διοίκησις περὶ ἧς ὁμιλοῦμεν, καὶ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων θὰ δίδωνται αἱ διαταγαὶ καὶ τὰ συνθήματα. Θὰ δημιουργήσωμεν ἐντὸς τῶν στοῶν αὐτῶν

τὸν πυρῆνα ὅλων τῶν ἐπαναστατικῶν καὶ φιλελευθέρων στοιχείων. Τὰ μέλη αὐτῶν θ' ἀνήκωσιν εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Τὰ μυστικώτερα πολιτικὰ σχέδια θὰ περιέρχωνται εἰς γνῶσιν μας καὶ θὰ τίθενται ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας εὐθὺς ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς των.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν στοῶν τούτων θὰ συγκαταλέγωνται καὶ πάντες οἱ πράκτορες τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ἀστυνομίας (ὅπως εἰς τὴν ὑπόθεσιν Azeff, διότι ἡ ὑπηρεσία των εἶναι δι' ἡμᾶς ἀναντικατάστατος, δεδομένου ὅτι ἡ ἀστυνομία δύναται ὄχι μόνον νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἐναντίον τῶν ἰσχυρογνωμόνων, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργῇ ἀφορμὰς δυσαρεσκειῶν κ.τ.λ... Οἱ μετέχοντες τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων εἶναι συνήθως φιλόδοξοι τυχοδιῶκται καὶ ἐν γένει ἄνθρωποι, κατὰ τὸ πλεῖστον κοῦφοι μὲ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ συνεννοηθῶμεν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν μας.

Ἐὰν ἐκδηλωθῶσιν ἀνωμαλίαι, τοῦτο θὰ σημαίνῃ ὅτι παρίστατο ἀνάγκη νὰ κλονισθῇ ἵνα καταστραφῇ μία ἀλληλεγγύη λίαν ἰσχυρά. Ἐὰν εἰς τοὺς κόλπους της ἐξυφανθῇ συνωμοσία τις, Ἀρχηγὸς αὐτῆς θὰ εἶναι εἷς ἐκ τῶν πλέον πιστῶν μας θεραπόντων. Εἶναι φυσικὸν νὰ εἴμεθα ἡμεῖς καὶ οὐχὶ ἄλλος τις, ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ καθοδηγῶσι τὰς ὑποθέσεις τοῦ μασωνισμοῦ, διότι γνωρίζομεν ποῦ βαίνομεν, γνωρίζομεν τὸν τελικὸν σκοπὸν πάσης ἐνεργείας, ἐνῷ οἱ Χριστιανοὶ οὐδὲν γνωρίζουσι, οὔτε κἂν τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα. Ἱκανοποιοῦνται συνήθως μὲ τὴν στιγμιαίαν ἐπιτυχίαν τῆς φιλαυτίας των ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ σχεδίου των, χωρὶς κἂν νὰ διακρίνωσιν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ τῆς πρωτοβουλίας των, ἀλλ' ὑπεβλήθη εἰς αὐτοὺς παρ' ἡμῶν.

Οἱ Χριστιανοὶ γίνονται μέλη τῶν στοῶν ἐκ περιεργείας ἢ μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀπολαύσωσι δημόσιόν τι καλὸν διὰ τῆς βοηθείας αὐτῶν, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἵνα δύνανται νὰ ἐκφράσωσι πρὸ τοῦ κοινοῦ τὰ ἀπραγματοποίητα ὄνειρά των, ἅτινα δὲν στηρίζονται εἰς τίποτε. Ἐπιθυμοῦσι τὴν συγκίνησιν τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῶν χειροκροτημάτων, ἅτινα πάντοτε χορηγοῦμεν ἀφθόνως. Παρέχομεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην διὰ νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς ἐξ αὐτῆς προκαλουμένης ἱκανοποιήσεως τοῦ ἑαυτοῦ των, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι δέχονται τὰς ὑποβολάς μας χωρὶς νὰ προφυλάσσωνται ἐξ αὐτῶν, πεπεισμένοι πλήρως ὅτι ὄντες ἀλάνθαστοι ἐκφράζουσιν ἀτομικάς των ἰδέας τῶν ἄλλων. Δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε πῶς δύνανται νὰ περιαχθῶσι καὶ οἱ νοημονέστεροι τῶν Χριστιανῶν εἰς ἀσυνείδητον ἁπλοϊκότητα, ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν των, καὶ συγχρόνως πόσον εὐκόλως ἀποθαρρύνονται ἐκ τῆς παραμικροτέρας ἀποτυχίας, ἔστω καὶ διὰ μόνης τῆς παρεμποδίσεως τῶν χει-

ροκροτημάτων, καταλήγοντες εἶτα εἰς δουλικὴν ὑπακοὴν πρὸς τὸν σκοπὸν νέων ἐπιτυχιῶν...

Ὅσῳ οἱ ἡμέτεροι, ἀρκούμενοι εἰς τὸ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὰ σχέδιά των περιφρονοῦσι τὴν ἐπιτυχίαν, τόσῳ οἱ Χριστιανοὶ ἵνα ἔχωσι πρὸ παντὸς ἐπιτυχίας εἶναι ἕτοιμοι νὰ θυσιάσωσι πάντα τὰ σχέδιά των. Ἡ ψυχολογία αὕτη διευκολύνει τεραστίως τὸ ἔργον μας τοῦ νὰ διευθύνωμεν αὐτούς. Αὐτοί, οἱ κατὰ τὸ φαινόμενον τίγρεις, ἔχουσι ψυχὴν προβάτων καὶ αἱ κεφαλαί των εἶναι ἐντελῶς κεναί. Ἔχομεν ρίψει εἰς αὐτοὺς ὡς δόλωμα τὸ ὄνειρον τῆς ἀπορροφήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀτομικότητος ὑπὸ τῆς συμβολικῆς ἑνότητος τοῦ συνόλου. Δὲν διεῖδον μέχρι τοῦδε καὶ δὲν θὰ διίδωσιν οὔτε προσεχῶς ὅτι τὸ δόλωμα τοῦτο εἶναι καταφανὴς παραβίασις τοῦ σπουδαιοτέρου τῶν νόμων τῆς φύσεως, ἥτις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς δημιουργίας ἐδημιούργησεν ἓν ἕκαστον τῶν ὄντων διάφορον τῶν ἄλλων, ἀκριβῶς ἵνα ἀποδεικνύῃ τὴν ἀτομικότητά του.

Τὸ ὅτι ἠδυνήθημεν ν' ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν δεινὴν αὐτὴν τυφλότητα, δὲν ἀποδεικνύει μὲ καταπληκτικὴν σαφήνειαν μέχρι τίνος σημείου τὸ πνεῦμά των εἶναι προωρισμένον ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἰδικόν μας; Ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι ἡ κυριωτέρα ἐγγύησις τῆς ἐπιτυχίας μας. Πόσον ὀξυδερκεῖς ὑπῆρξαν οἱ παλαιοὶ σοφοί μας, λέγοντες ὅτι ἵνα ἐπιτύχῃ τις σκοποῦ τινος δὲν πρέπει νὰ διστάζῃ πρὸ τῶν μέσων οὔτε καὶ θὰ ὑπολογίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυσιασθέντων θυμάτων. Οὐδέποτε ὑπελογίσαμεν τὰ θύματα τῶν *κτηνῶν Χριστιανῶν*, καὶ μολονότι ἔχομεν θυσιάσει πολλοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων, ἔχομεν δώσει εἰς τὸν λαόν μας τοιαύτην δύναμιν ἐπὶ τῆς γῆς, οἵαν δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ὀνειρευθῇ κἂν ἄλλοτε.

Ὁ θάνατος εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ἑκάστου. Εἶναι προτιμότερον νὰ ἐπισπεύδωμεν τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρεμβάλουσι προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν, παρὰ τὸ τέλος ἡμῶν, οἵτινες ἐδημιουργήσαμεν τὸ ἔργον τοῦτο. Καταδικάζομεν εἰς θάνατον τοὺς μασώνους κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε οὐδείς, πλὴν τῶν ἀδελφῶν των, δύνανται νὰ ὑποπτευθῇ τί, οὔτε καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια θύματα τῶν καταδικῶν μας ἀποθνήσκουσιν ὅλοι, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ὡς ἀπὸ φυσικὴν ἀσθένειαν... Αὐτὴ αὕτη ἡ Ἀδελφότης γνωρίζουσα τὸ τοιοῦτον, δὲν τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Τὰ μέτρα ταῦτα ἐξολώθρευσαν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ μασωνισμοῦ πᾶν σπέρμα διαμαρτυριῶν. Ἐνῷ κηρύσσομεν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τὸν φιλελευθερισμόν, συγκρατοῦμεν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πράκτοράς μας εἰς πλήρη ὑπακοήν.

Διὰ τῆς ἐπιρροῆς μας ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων τῶν Χριστιανῶν ἔχει περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον. Τὸ γόητρον τῶν νόμων ὑποσκάπτεται διὰ τῶν φιλελευθέρων ἑρμηνειῶν ἃς ἔχομεν εἰσαγάγει εἰς αὐτούς. Εἰς τὰς ἐξουσίας καὶ εἰς τὰ ζητήματα πολιτικῆς καὶ ἀρχῶν, τὰ δικαστήρια ἀποφασίζουσιν ὅ,τι προδιαγράφωμεν εἰς αὐτά, ἀντιλαμβάνονται τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἄποψιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν τοῖς τὰ παρουσιάζομεν. Χρησιμοποιοῦμεν πρὸς τοῦτο τὴν μεσολάβησιν προσώπων πρὸς ἃ νομίζει τις ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχομεν, τὴν γνώμην τῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλα μέσα ἀκόμη. Καὶ αὐτοὶ οἱ γερουσιασταὶ ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρα διοίκησις παραδέχονται τυφλῶς τὰς συμβουλάς μας. Τὸ καθαρῶς *ζωῶδες πνεῦμα τῶν Χριστιανῶν* δὲν εἶναι ἱκανὸν ν' ἀναλύσῃ καὶ νὰ παρατηρήσῃ, κἄν, καὶ ἀκόμη περισσότερον ἵνα προΐδῃ εἰς τί δύναται νὰ καταλήξῃ ἡ ὑπὸ ὡρισμένην τινὰ μορφὴν παρουσίασις τοῦ ζητήματος.

Ἐν τῇ διαφορᾷ ταύτῃ τῆς ἱκανότητος περὶ τὸ σκέπτεσθαι μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡμῶν ἀντιλαμβάνεταί τις εὐκρινῶς τὴν σφραγῖδα τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἡμῶν σῆμα. Τὸ πνεῦμα τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἐνστικτῶδες, ζωῶδες. Βλέπουσιν, ἀλλὰ δὲν βλέπουσι καὶ οὔτε ἐφευρίσκουσιν (ἐκτὸς ὑλιστικῶν πραγμάτων). Ἐκ τούτου φαίνεται καθαρὰ ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις προώρισεν ἡμᾶς ὅπως διοικήσωμεν τὸν κόσμον.

Ὅταν θὰ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς νὰ κυβερνήσωμεν φανερῶς καὶ νὰ δείξωμεν τ' ἀγαθὰ τῆς διοικήσεώς μας, θὰ ἐπανιδρύσωμεν ὅλας τὰς νομοθεσίας. Οἱ νόμοι μας θὰ εἶναι σύντομοι, σαφεῖς, ἀκλόνητοι, ἄνευ σχολίων, ὥστε ἕκαστος νὰ δύναται εὐκόλως νὰ τοὺς μανθάνῃ. Τὸ δεσπόζον χαρακτηριστικὸν τῶν νόμων τούτων θὰ εἶναι ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐξικνουμένη εἰς βαθμὸν μεγαλειώδη. Τότε ὅλαι αἱ καταχρήσεις θὰ ἐξαφανισθῶσι συνεπείᾳ τῆς εὐθύνης ὅλων μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἔναντι τῆς ἀνωτέρας ἐξουσίας τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πολιτεύματος. Αἱ καταχρήσεις ἐξουσίας τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων θὰ τιμωρῶνται τόσον αὐστηρῶς, ὥστε οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ ν' ἀναμετρήσῃ τὴν δύναμίν του. Θὰ παρακολουθῶμεν μὲ ἄκαμπτον βλέμμα πᾶσαν πρᾶξιν διοικητικὴν ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ λειτουργία τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, διότι ἡ παράλυσις τῆς διοικήσεως προκαλεῖ παγκόσμιον παράλυσιν. Πᾶσα περίπτωσις παρανομίας ἢ καταχρήσεως θὰ τιμωρῆται παραδειγματικῶς. Ἡ δωροδοκία καὶ ἡ ἀλληλέγγυος συνενοχὴ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως θὰ ἐξαφανισθῶσι μετὰ τὰ πρῶτα παραδείγματα αὐστηροτάτης τιμωρίας. Ἡ αἴγλη τῆς ἀρχῆς μας ἀπαιτεῖ ἀποτελεσματικὰς τιμωρίας, δηλαδὴ σκληράς, διὰ τὴν ἐλαχίστην παράβασιν τῶν νόμων, διότι πᾶσα παράβασις θίγει τὸ γόητρον τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς. Ὁ καταδικασθείς, ἔστω καὶ ἂν τιμωρηθῇ αὐστηρότερον διὰ τὸ σφάλμα του, θὰ πέσῃ ὡς στρατιώτης ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς διοικητικῆς μά-

χης διὰ τὴν Ἀρχήν, τοὺς Νόμους καὶ τὰς Θεωρίας, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπουσιν ὅπως τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὑπερισχύῃ τῆς δημοσίας λειτουργίας ἔστω καὶ ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες διευθύνουσι τὸ ἅρμα τῆς κοινωνίας.

Οἱ δικασταί μας γνωρίζουσιν ὅτι, θέλοντες νὰ καυχηθῶσι δι' ἀνόητόν τινα εὐσπλαγχνίαν, παραβιάζουσι τὸν Νόμον τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία συνεστήθη ἵνα συγκρατῇ τοὺς ἀνθρώπους, τιμωροῦσα τὰ σφάλματα καὶ οὐχὶ διὰ νὰ δεικνύῃ ὁ δικαστὴς τὴν ψυχικήν του ἀγαθότητα. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδεικνύῃ τις τὰ προτερήματα ταῦτα ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἐδάφους, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ βάσις τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

Τὸ δικαστικόν μας προσωπικὸν δὲν θὰ ὑπηρετῇ πέραν τῶν 55 ἐτῶν, πρῶτον μὲν διότι οἱ γέροντες ἐπιμένουσι μετὰ περισσοτέρου πείσματος εἰς τὰς προεσχηματισμένας γνώμας των καὶ εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιδεικτικοὶ ὑπακοῆς ἐπὶ τῶν νέων διατάξεων, δεύτερον δὲ διότι θὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ ν' ἀνανεώνωμεν εὐκολώτερον τὸ προσωπικόν, ὅπερ οὕτω θὰ ὑποτάσσηται καλλίτερον εἰς ἡμᾶς. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ θέλῃ τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς του θὰ ὑπόκειται εἰς τυφλὴν ὑπακοὴν διὰ νὰ εἶναι ἄξιος τῆς εὐνοίας ταύτης.

Ἐν γένει οἱ δικασταί μας θὰ ἐκλέγωνται ὑφ' ἡμῶν μόνον μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες θὰ γνωρίζωσι καλῶς ὅτι ἡ ἀποστολή των εἶναι νὰ ἐφαρμόζωσι τοὺς νόμους καὶ νὰ τιμωρῶσι καὶ ὄχι νὰ δεικνύωσι γενναιοφροσύνην πρὸς ζημίαν τοῦ Κράτους, ὅπως φαντάζωνται σήμερον οἱ Χριστιανοί. Αἱ προαγωγαὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ἐπίσης διὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνεκτικῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης καὶ θὰ ὠθήσωσιν οὕτω ὅλους εἰς τὸ ν' ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἧς θὰ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη των. Ἡ νέα γενεὰ τῶν δικαστῶν θὰ ἐκπαιδευθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παραδέχηται καταχρήσεις, θιγούσας τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ὑπηκόων μας σχέσεις.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας οἱ Χριστιανοὶ δικασταί, ἐπειδὴ δὲν ἔχουσιν ἀκριβῆ ἀντίληψιν τοῦ προορισμοῦ των, δεικνύουσιν ἐπιείκειαν εἰς ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ τοῦτο διότι οἱ σήμερον κυβερνῶντες, διορίζοντες τοὺς δικαστὰς εἰς τ' ἀξιώματά των δὲν λαμβάνουσι φροντίδα ἵνα τοῖς ἐμπνεύσωσι τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔργου ὅπερ θ' ἀξιώσωσι παρ' αὐτῶν.

Ὅπως τὰ θηρία ἀποστέλλουσι τὰ μικρά των εἰς ἀναζήτησιν λείας, οὕτω καὶ οἱ Χριστιανοὶ τοποθετοῦσι τοὺς ὑπηκόους των εἰς θέσεις προσοδοφόρους χωρὶς κἂν νὰ σκεφθῶσι, νὰ ἐξηγήσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον ὑπάρξεως τῆς θέσεως ταύτης. Ἕνεκα τούτου αἱ Κυβερνήσεις των καταστρέφονται διὰ τῶν ἰδίων των δυνάμεων, διὰ τῶν πράξεων τῆς ἰδίας των διοικήσεως.

Ἄς ἐξαγάγωμεν λοιπὸν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πράξεων τούτων ἓν ἐπὶ πλέον δίδαγμα διὰ τὸ πολίτευμά μας. Θὰ ἐξοβελίσωμεν τὸν φιλελευθερισμὸν ἀπὸ ὅλας τὰς σπουδαίας θέσεις τῆς διοικήσεώς μας ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτᾶται ἡ μόρφωσις τῶν ὑποτελῶν μας κατὰ τὸν ἐπιβαλλόμενον τρόπον τῆς κοινωνικῆς μας τάξεως. Θὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἐκεῖνοι μόνον τοὺς ὁποίους θὰ ἔχωμεν διαπαιδαγωγήσει ἡμεῖς οἱ ἴδιοι διὰ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν. Δύναταί τις νὰ μᾶς παρατηρήσῃ ἡ ἀποπομπὴ τῶν παλαιῶν ὑπαλλήλων θὰ στοιχίσῃ ἀκριβὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον. Θ' ἀπαντήσωμεν εἰς τοῦτο ὅτι πρῶτον μὲν θὰ ἐξεύρωμεν δι' αὐτοὺς μίαν ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀντὶ τῆς δημοσίας τοιαύτης τὴν ὁποίαν θὰ χάσωσι· δεύτερον δὲ ὅτι ἐφ' ὅσον ὅλος ὁ χρυσὸς τοῦ κόσμου θὰ εἶναι συγκεντρωμένος εἰς χεῖρας μας, ἡ Κυβέρνησίς μας δὲν θὰ φοβῆται τὰς ὑπερβολικὰς δαπάνας.

Ἡ ἀπολυταρχία μας θὰ εἶναι συνεπὴς καθ' ὅλα. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ μέγα θέλημά μας θὰ εἶναι σεβαστὸν καὶ ὅ,τι θὰ διατάττωμεν θὰ ἐκτελῆται ἄνευ ἀντιρρήσεων. Δὲν θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν οὐδένα ψίθυρον, οὐδεμίαν δυσαρέσκειαν καὶ θὰ καταπνίγῃ διὰ παραδειγματικῆς τιμωρίας πᾶσαν ἐξέγερσιν.

Θὰ καταργήσωμεν τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως τὴν ὁποίαν θὰ διατηρήσωμεν ἡμεῖς μόνον οἱ κυβερνῶντες, διότι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ σχηματίσῃ ὁ λαὸς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξεδόθη ἄδικός τις ἀπόφασις παρὰ τῶν δικαστῶν διορισθέντων ὑφ' ἡμῶν. Ἄν συνέβαινεν τοιοῦτον τι, θ' ἀκυρώσωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὴν ἀπόφασιν, τιμωροῦντες ὅμως τόσον παραδειγματικῶς τὸν δικαστήν, ὅστις δὲν ἀντελήφθη τὸ καθῆκον του καὶ τὸν προορισμόν του, ὥστε οὐδέποτε πλέον νὰ ἐπαναληφθῶσι τοιαῦται περιπτώσεις. Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι θὰ γνωρίζωμεν καὶ τὴν μικροτέραν λεπτομέρειαν τῆς διοικήσεώς μας καὶ ὅτι ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπαγρυπνῶμεν ἵνα μένῃ ὁ λαὸς εὐχαριστημένος ἀπὸ ἡμᾶς, διότι θὰ εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ ἀπαιτῶν ἀπὸ καλὴν Κυβέρνησιν καλὸν ὑπάλληλον.

Ἡ Κυβέρνησίς μας θὰ ἔχῃ τὴν ὄψιν Πατριαρχικῆς καὶ Πατρικῆς ἐπιτροπείας ἐκ μέρους τοῦ Κυβερνήτου μας. Ὁ λαός μας καὶ οἱ ὑπήκοοί μας θὰ βλέπωσιν ἐν τῷ προσώπῳ του πατέρα ὅστις μεριμνᾷ περὶ ὅλων τῶν ἀναγκῶν, περὶ ὅλων τῶν πράξεων, περὶ ὅλων τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν ὑπηκόων μεταξὺ ἀλλήλων καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Τότε θὰ ἐμποτισθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὸ τῆς σκέψεως ὅτι ἐφ' ὅσον θέλουσι νὰ ζῶσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, εἶναι ἀδύνατον ν' ἀπορρίψωσι τὴν κηδεμονίαν καὶ τὴν καθοδήγησιν ταύτην, ὥστε θ' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀπολυταρχίαν τῆς Κυβερνήσεώς μας μετὰ σεβασμοῦ προσεγγίζοντος τὴν λατρείαν, ἰδίως ὅταν θὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτῆς δὲν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοιαύτης τῶν ὑπαλλήλων της, οἵτινες ἐκτελοῦσι τυφλῶς

τὰς ὁδηγίας της. Θὰ εἶναι κατηυχαριστημένοι διότι θὰ ἔχωμεν κανονίσει τὰ πάντα ἐν τῇ ζωῇ των, ὅπως οἱ φρόνιμοι γονεῖς, οἵτινες θέλουσι ν' ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ὑπακοῆς. Διότι οἱ λαοί, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ μυστικὰ τῆς πολιτικῆς μας, εἶναι παιδία αἰωνίως ἀνήλικα ὅπως καὶ αἱ Κυβερνήσεις των...

Ὅπως βλέπετε βασίζω τὸν Δεσποτισμόν μας ἐπὶ τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ καθήκοντος. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπαιτεῖν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος εἶναι τὸ πρώτιστον δικαίωμα Κυβερνήσεως, ἥτις φέρεται πατρικῶς πρὸς τοὺς ὑπηκόους της. Κέκτηται τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ ὀφείλει νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ διὰ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως καθωρισμένην τάξιν, τὴν ὑπακοήν. Τὸ πᾶν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπακούει ἂν ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὐλάχιστον εἰς τὰς περιστάσεις ἢ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν ἰσχυρότερον. Ἂς καταστῶμεν λοιπὸν οἱ ἰσχυρότεροι, ἵνα ἐπιτύχωμεν τὸ ἀγαθόν.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν νὰ θυσιάζωμεν ἀδιστάκτως μεμονωμένα τινὰ ἄτομα, παραβιάζοντες τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν, διότι ἐν τῇ παραδειγματικῇ τιμωρίᾳ τοῦ κακοῦ, ὑπάρχει μεγάλη μορφωτικὴ δύναμις.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέσῃ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς του κεφαλῆς τὸ στέμμα ὅπερ θὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ἡ Εὐρώπη, θ' ἀποβῇ ὁ Πατριάρχης τοῦ Κόσμου. Τ' ἀναγκαιοῦντα θύματα, ἅτινα λόγῳ τῆς χρησιμότητός των θὰ θυσιάσῃ, οὐδέποτε θὰ φθάσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τῶν προσφερθέντων, ἐπὶ αἰῶνας, εἰς τὴν μανίαν τῶν μεγαλείων ὑπὸ τῆς ἀντιζηλείας τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων.

Ὁ Βασιλεύς μας θὰ εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ λαοῦ. Θ' ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους τοὺς ὁποίους παραυτα ἡ φήμη θὰ φέρῃ ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ΄

Περίληψις: Τὰ Πανεπιστήμια καθιστάμενα ἀκίνδυνα. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κλασσικισμοῦ. Ἡ μόρφωσις καὶ τὸ ἐπάγγελμα. Κήρυξις τῆς ἐξουσίας «τοῦ κυβερνῶντος» εἰς τὰς σχολάς. Κατάργησις τῆς ἐλευθέρας ἐκπαιδεύσεως. Αἱ νέαι θεωρίαι. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς σκέψεως. Ἡ διδασκαλία διὰ τῶν παραστάσεων.

Ἐν τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστρέψωμεν πᾶσαν ξένην πρὸς ἡμᾶς συγκεντρωτικὴν δύναμιν, θὰ καταργήσωμεν τὰ Πανεπιστήμια, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν πρῶτον σταθμὸν τοῦ Συγκεντρωτισμοῦ, καὶ θὰ ἱδρύσωμεν νέα τοιαῦτα

ὑπὸ νέαν μορφήν. Οἱ Πρυτάνεις των καὶ οἱ καθηγηταί των θὰ προπαρασκευάζωνται μυστικῶς διὰ τὸ ἔργον των διὰ μυστικῶν καὶ λεπτομερῶν προγραμμάτων ἐνεργείας καὶ πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν θὰ δύναται νὰ παρεκλίνωσιν οὐδὲν κατὰ κεραίαν. Θὰ διορίζωνται μὲ ἐντελῶς ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ θὰ ἐξαρτῶνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀποκλείομεν ἐκ τῆς διδασκαλίας τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ πολιτικὰ ζητήματα. Τὰ ζητήματα ταῦτα θὰ διδάσκωνται μόνον εἰς δεκάδας τινὰς προσώπων ἐκλεγομένων λόγῳ ἐξεχόντων προσόντων.

Ἐκ τῶν πανεπιστημίων δὲν πρέπει ν' ἀποφοιτῶσι παιδάρια συντάσσονται συνταγματικὰ νομοσχέδια καθ' ὃν τρόπον θὰ συνέθετον κωμῳδίας ἢ τραγῳδίας, καὶ ἀσχολούμενα μὲ πολιτικὰ ζητήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ οἱ γονεῖς των ἀκόμη δὲν ἀντιλαμβάνονται. Ἡ κακὴ γνῶσις τὴν ὁποίαν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων ἔχουσι περὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων δημιουργεῖ οὐτοπιστὰς καὶ κακοὺς πολίτας. Δύνασθε καὶ μόνοι σας ν' ἀντιληφθῆτε εἰς ποίαν κατάστασιν ἔφερε τοὺς Χριστιανοὺς ἡ γενικὴ μόρφωσίς των. Ἠναγκάσθημεν νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὴν μόρφωσίν των ὅλας τὰς ἀρχὰς αἵτινες τόσον καλῶς ἐξησθένησαν τὴν κοινωνικήν των τάξιν. Ὅταν θὰ εὑρισκώμεθα ὅμως ἐν τῇ ἀρχῇ θ' ἀποκλείσωμεν ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προκαλέσῃ ταραχὰς καὶ θὰ δημιουργήσωμεν ἀπὸ τὴν νεολαίαν παῖδας ὑπακούοντας εἰς τοὺς Νόμους καὶ ἀγαπῶντας τὸν κυβερνῶντα αὐτοὺς ὡς ἓν στήριγμα καὶ ἐλπίδα εἰρήνης καὶ εὐτυχίας.

Θ' ἀντικαταστήσωμεν τὸν Κλασσικισμόν, καθὼς καὶ *πᾶσαν μελέτην τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας*, ἥτις παρασκευάζει περισσότερα κακὰ παρὰ καλὰ παραδείγματα, διὰ τῆς μελέτης τοῦ προγράμματος τοῦ μέλλοντος. Θὰ διαγράψωμεν ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ὅλα τὰ μὴ εὐχάριστα εἰς ἡμᾶς γεγονότα τῶν παρελθόντων αἰώνων, διατηροῦντες ἐξ αὐτῶν μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζωγραφίζουσι τὰ σφάλματα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων.

Ὁ πρακτικὸς βίος τῆς φυσικῆς Κοινωνικῆς Τάξεως, αἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξύ των, ἡ μὴ ὑποχρέωσις τοῦ ἀποφεύγειν τὰ κακὰ ἐγωϊστικὰ παραδείγματα τὰ ὁποῖα σπείρουσι τὸν σπόρον τοῦ κακοῦ καὶ ἄλλα ὅμοια παιδαγωγικοῦ χαρακτῆρος παραδείγματα θὰ εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος ὅπερ θὰ διαφέρῃ δι' ἕκαστον ἐπάγγελμα καὶ ἐν οὐδεμιᾷ προφάσει θὰ γενικεύῃ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα.

Ἑκάστη κοινωνικὴ τάξις ὀφείλει νὰ διαπαιδαγωγῆται ἐντὸς αὐστηρῶς καθωρισμένων ὁρίων, ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ ἢ τῆς ἐργασίας, διὰ τὰ

όποία προώρισται. Αί τυχὸν μεγαλοφυΐαι κατώρθωσαν καὶ θὰ κατορθώνουν πάντοτε νὰ διολισθαίνωσιν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν. Τὸ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ξένας τάξεις διείσδυσις ἀτόμων ἄνευ ἀξίας καὶ ἡ παρ' αὐτῶν κατάληψις θέσεων, αἵτινες λόγω γεννήσεως καὶ ἐπαγγέλματος, ἀνήκουσιν εἰς τὰς τάξεις ταύτας, ἕνεκα αὐτῶν τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, εἶναι ἀληθὴς τρέλλα. Γνωρίζετε εἰς τί κατέληξε τὸ τοιοῦτον παρὰ τοῖς χριστιανοῖς οἱ ὁποῖοι ἐπέτρεψαν τὸν δεινὸν τοῦτον παραλογισμόν.

Ἵνα ἡ Κυβέρνησις καταλάβῃ τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῇ θέσιν εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰ πνεύματα τῶν ὑπηκόων της, ὀφείλει, ἐφ' ὅσον θὰ διαρκῇ νὰ διδάσκῃ εἰς ὅλον τὸν λαὸν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ταῖς Δημοσίαις πλατείαις ποία εἶναι ἡ σπουδαιότης αὐτῆς, ποῖα τὰ καθήκοντά της, διὰ τίνος μέσου ἡ δραστηριότης της φέρει τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ.

Θὰ καταργήσωμεν πᾶσαν ἐλευθέραν μόρφωσιν. Οἱ φοιτηταὶ θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ συναθροίζωνται μετὰ τῶν γονέων των εἰς τὰ σχολικὰ Ἱδρύματα ὅπως εἰς τὰς Λέσχας. Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ταύτας καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς, οἱ καθηγηταὶ θὰ κάμνωσι διαλέξεις δῆθεν ἐλευθέρας περὶ τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους, περὶ τῶν Νόμων τῆς μιμήσεως περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄνευ ὁρίων ἀνταγωνισμοῦ προκαλουμένων κακῶν, τέλος περὶ τῆς φιλοσοφίας τῶν νέων θεωριῶν τῶν ἀγνώστων εἰσέτι εἰς τὸν κόσμον. Τὰς θεωρίας αὐτὰς θὰ ἀναγάγωμεν εἰς δόγμα καὶ θὰ τὰς χρησιμοποιήσωμεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φέρωμεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν Πίστιν μας. Ὅταν θὰ τελειώσω τὴν ἔκθεσιν τοῦ προγράμματος ἐνεργείας μας ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι, θὰ σᾶς εἴπω τὰς βάσεις τῶν θεωριῶν τούτων.

Ἐν ὀλίγοις γνωρίζοντες ἐκ τῆς πείρας πολλῶν αἰώνων, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ζῶσι καὶ διευθύνονται ὑπὸ ἰδεῶν καὶ ὅτι αἱ ἰδέαι μεταδίδονται εἰς αὐτοὺς διὰ μορφώσεως διδομένης μετὰ ἴσης καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐπιτυχίας, ἀλλὰ μὲ διαφορετικά, ἐννοεῖται, μέσα θ' ἀπορροφήσωμεν καὶ θὰ προσαρμόσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον μας τὰς τελευταίας ἀναλαμπὰς τῆς ἐλευθέρας σκέψεως τὴν ὁποίαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἤδη κατευθύνομεν πρὸς τὰ πράγματα καὶ ἰδέας αἵτινες μᾶς χρειάζονται. Τὸ σύστημα τῆς καταπνίξεως τῆς σκέψεως ἐτέθη ἤδη ἐν ἐφαρμογῇ διὰ τῆς μεθόδου ἥτις ἐκλήθη «διδασκαλία δι' εἰκόνων» καὶ ἥτις θὰ μεταβάλῃ τοὺς Χριστιανοὺς εἰς πειθήνια ζῶα μὴ σκεπτόμενα καὶ ἀναμένοντα τὴν δι' εἰκόνων παράστασιν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ τὰ ἀντιληφθῶσιν...

Εἰς τὴν Γαλλίαν εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων πρακτόρων μας ὁ Bourgeois, ἐκήρυξεν ἤδη τὸ νέον πρόγραμμα τῆς δι' εἰκόνων ἐκπαιδεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄

Περίληψις: Τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Ἡ ἐπιρροὴ τῶν Χριστιανῶν ἱερέων. Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Πατριάρχης καὶ Πάπας. Μέσα πάλης κατὰ τῆς ὑφισταμένης Ἐκκλησίας... Προβλήματα τοῦ συγχρόνου τύπου. Ὀργάνωσις τῆς ἀστυνομίας. Ἡ ἐθελοντικὴ Ἀστυνομία. Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προτύπου τῆς ἰουδαϊκῆς κοινωνίας κατασοπεία. Αἱ καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας.

Τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα δημιουργεῖ ἀνθρώπους ψυχρούς, σκληρούς, πείσμονας καὶ ἄνευ ἀρχῶν, οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει παραμένουσιν ἐντὸς ἀπροσώπου καὶ καθαρῶς νομικοῦ ἐπιπέδου. Συνειθίζουσι νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τῆς ὑπερασπίσεως καὶ ὄχι πρὸς τὸ κοινωνικὸν καλόν. Δὲν ἀποποιοῦνται γενικῶς καμμίαν ὑπεράσπισιν καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀθώωσιν πάσῃ θυσίᾳ ἐκμεταλλευόμενοι τὰς ἐλαστικότητας τῆς Δικονομίας. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀποθαρρύνουσι τὸ δικαστήριον. Ὡς ἐκ τούτου θὰ ἐπιτρέπωμεν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἐντὸς στενῶν ὁρίων καὶ θὰ μεταβάλωμεν τὰ μέλη του εἰς ἐκτελεστικὰ ὄργανα. Οἱ δικηγόροι ὅπως καὶ οἱ δικασταὶ θὰ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπικοινωνῶσι μετὰ τῶν ὑποδίκων· θὰ λαμβάνωσι τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, θὰ τὰς ἀναλύωσι κατὰ τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων, θὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς πελάτας των μετὰ τὴν πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνάκρισίν των καὶ ἀφοῦ διευκρινισθῶσι τὰ γεγονότα. Θ' ἀμείβωνται ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὑπερασπίσεως. Οὕτω θὰ ἔχωμεν ὑπεράσπισιν τιμίαν, ἀμερόληπτον καὶ καθοδηγουμένην ὑπὸ πειστηρίων καὶ οὐχὶ ὑπὸ συμφέροντος. Τὸ τοιοῦτον θὰ καταπαύσῃ, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν σημερινὴν διαφθορὰν τῶν δικαστικῶν Παρέδρων, οἵτινες δὲν θὰ συγκατατατίθενται πλέον νὰ δίδωσι δίκαιον μόνον εἰς ἐκεῖνον ὅστις πληρώνει.

Ἐλάβομεν ἤδη μέριμναν νὰ καταστρέψωμεν *τὴν ἐπιρροὴν τῆς χριστιανικῆς ἱερατικῆς τάξεως* καὶ νὰ προκαλέσωμεν οὕτω τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποστολῆς της, διότι ἄλλως θὰ ἠδύνατο ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μᾶς ἐνοχλῇ ἐπὶ πολύ. Ἡ ἐπιρροή της ἐπὶ τῶν Λαῶν καταπίπτει καθημερινῶς. Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως ἔχει διακηρυχθῆ ἤδη πανταχοῦ. Ἐλάχιστα συνεπῶς ἔτη ὑπολείπονται ἀκόμη μέχρι τῆς πλήρους καταρρεύσεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Εὐκολώτερον ἀκόμη θὰ καταβάλωμεν καὶ τὰς ἄλλας θρησκείας μὲ τὰς ὁποίας ὅμως εἶναι ἀκόμη πολὺ ἐνωρὶς ν' ἀσχοληθῶμεν. Θὰ περιορίσωμεν τὸν κλῆρον καὶ τοὺς κλη-

ρικούς ἐντὸς πλαισίων τόσον στενῶν, ὥστε ἡ ἐπιρροὴ των νὰ εἶναι μηδαμινὴ ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχον ἄλλοτε.

Ὅταν θὰ ἐπιστῆ ἡ στιγμὴ νὰ καταστρέψωμεν τελειωτικῶς τὴν Παπικὴν αὐλήν, ὁ δάκτυλος ἀοράτου χειρὸς θὰ δείξῃ εἰς τοὺς Λαοὺς τὴν αὐλὴν ταύτην. Ἀλλ' ὅταν οἱ Λαοὶ θὰ ἐπιπέσωσι κατ' αὐτῆς, θὰ ἐμφανισθῶμεν ὡς ὑπερασπισταί της, διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν νὰ χυθῇ αἷμα. Διὰ τοῦ ἀντιπερισπασμοῦ τούτου θὰ διεισδύσωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ φρουρίου ὁπόθεν δὲν θὰ ἐξέλθωμεν εἰμὴ ὅταν τὸ κατστρέψωμεν καθ' ὁλοκληρίαν.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων θὰ εἶναι ὁ ἀληθὴς Πάπας τῆς Οἰκουμένης, ὁ Πατριάρχης τῆς διεθνοῦς Ἐκκλησίας.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ νεολαία, δὲν ἔχει ἀνατραφῆ εἰσέτι μὲ τὰς νέας μεταβατικὰς δοξασίας κατ' ἀρχὰς καὶ μὲ τὰς δικάς μας κατόπιν δὲν θὰ θίξωμεν φανερὰ τὰς ὑπαρχούσας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ θὰ ἀγωνισθῶμεν ἐναντίον αὐτῶν διὰ τῆς *κριτικῆς* καὶ τῆς *διεγέρσεως διχονοιῶν*.

Ἐν γένει ὁ σύγχρονος τύπος μας θὰ ἀποκαλύπτῃ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, τῆς θρησκείας, τὴν ἀνικανότητα τῶν Χριστιανῶν, καὶ πάντα ταῦτα μὲ τὰς πλέον κακοήθεις λέξεις διὰ νὰ τοὺς δυσφημήσῃ παντοιοτρόπως, ὅπως μόνον ἡ μεγαλοφυὴς φυλὴ ἡμῶν γνωρίζει νὰ πράττῃ.

Τὸ πολίτευμά μας θὰ εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς βασιλείας τοῦ Vichnou, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι τὸ σύμβολόν μας. Δι' ἑκάστης ἐκ τῶν ἑκατὸν χειρῶν μας θὰ κρατῶμεν καὶ ἓν ἐλατήριον τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς. Θὰ ἀντιλαμβανώμεθα τὰ πάντα ἄνευ τῆς βοηθείας τῆς ἐπισήμου Ἀστυνομίας, ἥτις, ὅπως τὴν ἔχομεν διοργανώσει διὰ τοὺς Χριστιανούς, ἐμποδίζει σήμερον τὰς Κυβερνήσεις νὰ βλέπωσιν.

Εἰς τὸ πρόγραμμά μας τὸ τρίτον τῶν ὑπηκόων μας θὰ ἐπιβλέπωσι τοὺς ἄλλους ἐκ καθήκοντος, διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἑκουσίως τὸ Κράτος. Δὲν θὰ θεωρῆται τότε ἄτιμον τὸ νὰ εἶναι τις κατάσκοπος καὶ καταδότης ἀπεναντίας αὐτὸ θὰ εἶναι ἐπαινετόν, αἱ ἀβάσιμοι ὅμως καταγγελίαι θὰ τιμωρῶνται σκληρῶς ἵνα μὴ γίνεται κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τούτου.

Οἱ πράκτορές μας θὰ λαμβάνωνται ἐξ ἴσου ἐκ τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας ὅσον καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων τάξεων, ἐκ τοῦ κύκλου τῆς διοικητικῆς τάξεως, ἥτις διασκεδάζει καὶ μεταξὺ τῶν ἐκδοτῶν, τυπογράφων, βιβλιοπωλῶν, ὑπαλλήλων, ἐργατῶν, ἁμαξηλατῶν, θαλαμηπόλων κ.λπ...

Ἡ ἐστερημένη δικαιωμάτων ἀστυνομία μὴ ἐξουσιοδοτημένη νὰ ἐνεργῇ αὐτὴ ἡ ἰδία, καὶ ἐπομένως ἄνευ δυνάμεως, θὰ μαρτυρῇ μόνον καὶ θὰ καταγγέλῃ. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν καταθέσεών της καὶ αἱ συλλήψεις θὰ ἐξαρτῶνται ἐξ ὑπευθύνου ὁμίλου ἐλεγκτῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑποθέσεων· αὐταὶ αὗται αἱ συλλήψεις θὰ ἐνεργῶνται ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς

δημοτικῆς Ἀστυνομίας. Ὁ μὴ ἀναφέρων ὅ,τι εἶδεν ἢ ἤκουσεν ἀναφορικῶς πρὸς πολιτικὰ ζητήματά των, νὰ θεωρῆται ἐξ ἴσου ἔνοχος συμμετοχῆς καὶ ἀποκρύψεως ὡς ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι διέπραξε τὰ δύο ταῦτα ἐγκλήματα.

Ὅπως σήμερον οἱ ἀδελφοί μας εἶναι ὑποχρεωμένοι, ὑπ' ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην, νὰ καταγγέλλωσιν εἰς τὴν κοινότητά των τοὺς ἀποστάτας, ἢ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουσί τι ἐναντίον τῆς κοινότητός των, οὕτω καὶ εἰς τὸ παγκόσμιον Κράτος μας θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι πάντοτε οἱ ὑπήκοοί μας νὰ ἐξυπηρετῶσι τὸ Κράτος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Τοιαύτη τις ὀργάνωσις θὰ ἐξαφανίσῃ τὰς καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας, τὴν διαφθορὰν καὶ πᾶν ὅ,τι τὰ συμβούλιά μας καὶ αἱ θεωρίαι μας περὶ ὑπερανθρώπων δικαιωμάτων εἰσήγαγον εἰς τὰς συνηθείας τῶν Χριστιανῶν... Πῶς ἄλλως ὅμως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἀταξιῶν ἐν τῇ διοικήσει των; Διὰ τίνων ἄλλων μέσων;... Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων τοιούτων εἶναι καὶ τὰ ὄργανα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διατήρησις καὶ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως. Εἰς ταῦτα θὰ παρέχωμεν τὴν δυνατότητα ν' ἀπαντύσωσι καὶ ν' ἀποδεικνύωσι τὰς κακὰς ἕξεις καὶ ἰδιοτροπίας των καὶ νὰ καταχρῶνται ἐπὶ τέλους τῆς δυνάμεώς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄

Περίληψις: Μέτρα ἀσφαλείας. Ἐπιτήρησις τῶν συνομωτῶν. Ἡ φανερὰ φρουρὰ εἶναι καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Ἀρχήν. Ἡ φρουρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἰουδαίων. Τὸ μυστικὸν γόητρον τῆς ἐξουσίας. Σύλληψις ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ὑπονοίᾳ.

Ὅταν θὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ μέτρα τῆς ἀστυνομικῆς ἀσφαλείας (ἅτινα φθείρουσι τάχιστα τὸ γόητρον τῆς ἐξουσίας) θὰ ὑποκινήσωμεν φαινομενικὰς ταραχάς, ἐκδηλώσεις δυσαρεσκείας, ἐκφραζομένας ὑπὸ ἐπιτηδείων ρητόρων. Τὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ τρέφωσι τὰ ἴδια αἰσθήματα, θὰ ἑνωθῶσι μὲ αὐτούς. Τοῦτο θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς δικαιολογία διὰ νὰ διατάξωμεν κατ' οἶκον ἐρεύνας καὶ ἐπιτηρήσεις, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο τοὺς πράκτορας τοὺς ὁποίους ἔχομεν μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν ἀστυνομιῶν.

Ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν συνομωτῶν ἐνεργοῦσιν ἐξ ἔρωτος πρὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν φλυαρίαν, δὲν θὰ διαταράσσωμεν αὐτοὺς πρὶν δράσωσι καθ' οἱονδήποτε τρόπον, θ' ἀρκεσθῶμεν νὰ εἰσαγάγωμεν ἐντὸς τοῦ κύκλου των ὄργανα ἐπιτηρήσεως... Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὸ γόητρον τῆς ἐξουσίας μειοῦται ὅταν ἀνακαλύπτῃ συχνάκις συνομώτας ἐναντίον της. Τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύει ὁμολογίαν τῆς ἀδυναμίας της, ἤ, ὅπερ

χειρότερον, τὸ ἄδικον τῆς ὑποστάσεώς της. Γνωρίζετε ὅτι κατεστρέψαμεν τὸ γόητρον τῶν βασιλευόντων προσώπων τῶν Χριστιανῶν διὰ συχνῶν ἀποπειρῶν διωργανωμένων ὑπὸ τῶν πρακτόρων μας, τυφλῶν προβάτων τοῦ ποιμνίου μας. Εἶναι εὔκολον νὰ ἐξωθῆται τις εἰς τὸ ἔγκλημα διά τινων ἐλευθερίων φράσεων, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ πολιτική τις χροιά· θὰ ἐξαναγκάσωμεν τὰς Κυβερνήσεις ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀδυναμίαν των διὰ τῶν ἐμφανῶν μέτρων ἀσφαλείας ἅτινα θὰ λαμβάνωσι καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ καταστρέφωμεν τὸ γόητρον τῆς ἐξουσίας.

Ἡ κυβέρνησίς μας θὰ φρουρῆται ὑπὸ φρουρᾶς σχεδὸν ἀδιοράτου διότι δὲν παραδεχόμεθα οὔτε τὴν σκέψιν κἂν ὅτι δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐναντίον αὐτῆς δύναμίς τὶς καθ' ἧς νὰ μὴ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ παλαίσῃ, ὥστε νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ κρύπτεται. Ἐὰν παρεδεχόμεθα τὴν σκέψιν ταύτην, ὅπως ἔκαμνον καὶ κάμνουν ἀκόμη οἱ Χριστιανοί, θὰ ὑπεγράφομεν τὴν εἰς θάνατον καταδίκην, ἐὰν ὄχι αὐτοῦ τοῦ ἄρχοντος, τοὐλάχιστον τῆς δυναστείας του ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι.

Κατὰ τὰ αὐστηρῶς τηρούμενα προσχήματα, ὁ Κυβερνήτης μας δὲν θὰ χρησιμοποιῇ τὴν ἐξουσίαν του παρὰ διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ καὶ οὐδαμῶς διὰ τὰ προσωπικὰ ἢ δυναστικά του ὠφελήματα. Ἰδοὺ διατὶ διὰ τῆς τηρήσεως τοῦ διακόσμου τούτου ἡ ἐξουσία του θὰ ἐκτιμᾶται καὶ θὰ περισώζηται ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὑπηκόους του. Θὰ τὸν λατρεύωσιν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ εὐημερία ἑκάστου πολίτου θὰ ἐξαρτᾶται ἡ τάξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.

Ἐμφανὴς φρούρησις τοῦ Βασιλέως ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀναγνώρισιν τῆς ἀδυναμίας τῆς κυβερνητικῆς ὀργανώσεως.

Ὁ βασιλεύς μας, ὅταν θὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τοῦ λαοῦ, θὰ περιστοιχίζηται πάντοτε ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες θὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς περίεργοι καὶ θὰ καταλαμβάνωσι τυχαία δῆθεν τὰς πρώτας σειρὰς πέριξ αὐτοῦ, θὰ συγκρατῶσι δὲ καὶ τὰς σειρὰς τῶν ἄλλων, διὰ νὰ διατηρῶσι τάχα τὴν τάξιν. Τοῦτο θὰ εἶναι παράδειγμα συγκρατήσεως τῆς τάξεως. Ἐὰν εὑρεθῇ τὶς ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκλιπαρῶν καὶ προσπαθῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν τινα διανοίγων δίοδον διὰ μέσου τῶν γραμμῶν, αἱ πρῶται σειραὶ ὀφείλουσι νὰ δεχθῶσι τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματά του νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς τὸν Βασιλέα, ἵνα ἀντιλαμβάνωνται πάντες ὅτι, πᾶν ὅ,τι παρουσιάζει τὶς φθάνει εἰς τὸν προορισμόν του, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἑπομένως ἔλεγχος καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἄρχοντος. Ἡ αἴγλη τῆς ἐξουσίας ἀπαιτεῖ νὰ δύναται ὁ λαὸς νὰ λέγῃ: «Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐγνώριζε» ἢ «ὁ Βασιλεὺς θὰ τὸ μάθῃ».

Διὰ τῆς συγκροτήσεως ἐπισήμου φρουρᾶς ἐξαφανίζεται τὸ μυστικὸν γό-

ητρον τῆς ἐξουσίας. Πᾶς ὅστις εἶναι ὡπλισμένος μὲ ἀκρετὸν θάρρος θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του κύριον τῆς ἐξουσίας. Ὁ ταραχοποιὸς γνωρίζει τὴν δύναμίν του καὶ ἐνεδρεύει τὴν εὐκαιρίαν νὰ προβῆ εἰς ἀπόπειραν κατὰ τῆς ἐξουσίας ταύτης. Διδάσκομεν ἄλλα εἰς τοὺς Χριστιανοὺς βλέπομεν ὅμως ποῦ ἔχουν περιαγάγει αὐτοὺς τὰ φανερὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Θὰ συλλαμβάνωμεν τοὺς ἐγκληματίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ ὑπονοίᾳ ἐντελῶς ἢ καὶ ἐλάχιστα βασίμου. Ὁ φόβος μὴ ἀπατηθῶμεν δὲν δύναται νὰ εἶναι λόγος ἀποχρῶν ὥστε νὰ δώσωμεν τὰ μέσα διαφυγῆς εἰς ἄτομα ὕποπτα δι᾽ ἔγκλημα κοινὸν ἢ πολιτικὸν καὶ ἔναντι τῶν ὁποίων θὰ φανῶμεν ὄντως ἀμείλικτοι. Ἐὰν ἐπὶ τέλους εἶναι δυνατὸν παραβιάζοντες ὀλίγον τὴν σημασίαν τῶν πραγμάτων νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων εἰς τὰ κοινὰ ἐγκλήματα, δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ ὑπάρχη τοιαύτη ἐλαφρυντικὴ περίπτωσις δι᾽ ἄτομα ἀσχολούμενα μὲ ζητήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς πλὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι εἰς θέσιν ν᾽ ἀντιλαμβάνεται τὸ ἐλάχιστον. Καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἀκόμη ὅλαι δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν᾽ ἀντιλαμβάνωνται τὴν ἀληθινὴν πολιτικήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄

Περίληψις: Τὸ δικαίωμα ὑποβολῆς ἀναφορῶν καὶ νομοσχεδίων. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικαζόμενα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Ἡ διαφήμισις εἰς τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα.

Ἐὰν δὲν παραδεχώμεθα ὅπως ὁ καθεὶς ἀσχολῆται ἀπ᾽ εὐθείας μὲ τὴν πολιτικὴν θὰ προκαλοῦμεν ὅμως πᾶσαν ἀναφορὰν καὶ αἴτησιν, δι᾽ ἧς θὰ ἐκαλεῖτο ἡ κυβέρνησις νὰ βελτιώση τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ. Τοῦτο θὰ μᾶς ἐπιτρέπη νὰ ἀντιλαμβανώμεθα τὰ ἐλαττώματα ἢ τὰς φαντασίας τῶν ὑπηκόων μας, εἰς οὓς θὰ ἀπαντῶμεν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σχεδίων ἢ διὰ δικαιολογημένης ἀρνήσεως, ἥτις θὰ ἀποδεικνύη τὴν ἄγνοιαν τῶν συντακτῶν των.

Αἱ στάσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ἄλλως πὼς ἢ ὡς ὑλακὴ κυναρίου ἐναντίον ἐλέφαντος. Διὰ καλῶς διωργανωμένην Κυβέρνησιν, οὐχὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀστυνομικῆς ὀργανώσεως, ἀλλ᾽ ἀπὸ κοινωνικῆς τοιαύτης, ὁ μικρὸς κύων φωνασκεῖ ἐναντίον τοῦ ἐλέφαντος, διότι ἀγνοεῖ τὴν ἰδίαν του θέσιν καὶ ἀξίαν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης διὰ νὰ παύσωσι τὰ κυνάρια νὰ ὑλακτῶσι καὶ νὰ συνειθίσωσι νὰ κινῶσι τὴν οὐράν των ἅμα τῇ ἐμφανίσει ἐλέφαντος.

Διὰ ν᾽ ἀφαιρέσωμεν τὸ γόητρον τῆς ἀνδρείας ἀπὸ τὸ πολιτικὸν ἐγκλη-

μα, θὰ καθίζωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἑδωλίου τῶν κατηγορουμένων παραπλεύρως μὲ τοὺς κλέπτας, τοὺς δολοφόνους καὶ τοὺς παντοειδῶς εὐτελεῖς χαμερπεῖς ἐγκληματίας. Τότε ἡ δημοσία γνώμη θὰ συγχύσῃ, ἐν τῇ σκέψει της, τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν ἐγκληματιῶν μὲ τὴν καταισχύνην τῶν ἄλλων καὶ θὰ περιβάλῃ τούτους μὲ τὴν ἰδίαν περιφρόνησιν. Εἴμεθα διατεθειμένοι (καὶ ἐλπίζω ὅτι ἔχομεν κατορθώσει τοῦτο) νὰ ἐμποδίσωμεν τοὺς Χριστιανοὺς νὰ καταπολεμήσωσι τὰς στάσεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, διὰ τοῦ τύπου, τῶν δημοσιευομένων λόγων μας καὶ τῶν ὡραίων ἐγχειριδίων τῆς ἱστορίας, ἔχομεν διαφημίσει τὸ μαρτύριον ὅπερ δῆθεν προυτίμησαν αἱ στασιασταὶ διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Ἡ διαφήμισις αὕτη ηὔξησε τὰς τάξεις τῶν φιλελευθέρων καὶ ἔρριψε χιλιάδας Χριστιανῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ποιμνίου μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄

Περίληψις: Τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα. Ὁ προοδευτικὸς δασμός. Προοδευτικαὶ εἰσπράξεις διὰ χαρτοσήμων. Ταμιευτικαὶ Τράπεζαι καὶ στασιμότης τοῦ χρυσοῦ. Ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Κατάργησις τῆς ἀντιπροσωπείας. Στασιμότης τῶν κεφαλαίων. Ἔκδοσις γραμματίων. Ἀνταλλαγὴ τοῦ χρυσοῦ. Συναλλαγὴ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας. Ὁ προϋπολογισμός. Τὰ κρατικὰ δάνεια. Ἡ σειρὰ ἀξιῶν (τίτλων) πρὸς 1% τόκον. Αἱ βιομηχανικαὶ ἀξίαι (τίτλοι). Οἱ κυβερνῆται τῶν Χριστιανῶν: Οἱ εὐνοούμενοι: Οἱ πράκτορες τοῦ μασωνισμοῦ.

Θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερον περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐκράτησα διὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεώς μου, ὡς τὸ δυσκολώτερον, τὸ ὑψηλότερον καὶ τὸ ἀποφασιστικώτερον σημεῖον τοῦ προγράμματός μας. Ἀρχόμενος τῆς ἐξετάσεώς του θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι τὸ σύνολον τῶν πράξεών μας εἶναι ζήτημα ποσῶν.

Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία μας, ἡ ἀπολυταρχικὴ κυβέρνησίς μας, διὰ λόγους προφυλάξεως της θ' ἀποφύγῃ νὰ ἐπιβαρύνῃ ὑπερβολικῶς διὰ φόρων τὰς λαϊκὰς μάζας καὶ δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸν ρόλον της ὡς πατρὸς καὶ προστάτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κυβερνητικὴ ὀργάνωσις στοιχίζει ἀκριβά, πρέπει μολαταῦτα νὰ εὑρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέσα. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θὰ παρασκευάσωμεν ἐπιμελῶς τὴν οἰκονομικὴν ἰσορροπίαν.

Εἰς τὸ κράτος μας, ὁ Βασιλεὺς θὰ εἶναι ἡ νομικὴ ἐκπροσώπησις τῆς νομίμου ἰδιοκτησίας παντὸς ὅ,τι εὑρίσκεται εἰς τὸ Κράτος του (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι εὔκολον νὰ πραγματοποιηθῇ). Θὰ δύναται λοιπὸν νὰ κα-

ταφεύγη εἰς τὴν νόμιμον κατάσχεσιν ὅλων τῶν χρηματικῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα θὰ κρίνη ἀναγκαῖα διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Ἐξ αὐτοῦ καταφαίνεται ὅτι ἡ φορολογία πρέπει κυρίως νὰ συνίσταται εἰς προοδευτικὴν φορολογίαν τῆς ἰδιοκτησίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ φόροι θὰ εἰσπράττωνται ἄνευ στενοχωρίας καὶ καταστροφῶν ἐν ἀναλογίᾳ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν σχετικὴ πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν. Οἱ πλούσιοι ὀφείλουσι νὰ ἐννοήσουν ὅτι πρέπει νὰ θέτωσι μέρος τοῦ πλεονάσματός των εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους, ἀφοῦ τοῦτο ἐξασφαλίζει εἰς αὐτοὺς τὸ ὑπόλοιπον καὶ τὸ δικαίωμα ἐντίμου κέρδους, λέγω ἐντίμου κέρδους, διότι ὁ ἔλεγχος τῆς περιουσίας θὰ καταργήση πᾶσαν νόμιμον ληστείαν.

Ἡ κοινωνικὴ αὐτὴ μεταρρύθμισις νὰ προέλθη ἐκ τῶν ἄνω, διότι ἐπέστη ὁ καιρός της, καὶ εἶναι ἀναγκαία, ὡς ἐχέγγυον εἰρήνης. Ἡ φορολογία τῶν πτωχῶν εἶναι σπορὰ ἐπαναστάσεως καὶ εἶναι ἐπομένως καταστρεπτικὴ διὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον χάνει μεγάλα κέρδη, ἐπιδιῶκον μικρὰ ὠφελήματα. Ἀνεξαρτήτως τούτου ἡ φορολογία τῶν κεφαλαιούχων θὰ ἐλαττώση τὴν αὔξησιν τοῦ πλούτου παρὰ τοῖς ἰδιώταις, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἔχομεν νῦν συγκεντρώσει τοῦτον ἵνα χρησιμεύση ὡς ἀντιστάθμισμα κατὰ τῆς κυβερνητικῆς ἰσχύος τῶν Χριστιανῶν, δηλαδὴ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους.

Φορολογία προοδευτικὴ θὰ δώση πολὺ μεγαλείτερον εἰσόδημα ἀπὸ τὴν ἀναλογικὴν φορολογίαν καὶ σήμερον, ἥτις μᾶς εἶναι χρήσιμος μόνον διὰ νὰ διεγείρωμεν ταραχὰς καὶ δυσαρεσκείας μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν.

Ἡ ἰσχὺς ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηρίζηται ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν θὰ ἔγκειται εἰς τὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς εἰρήνης. Εἶναι ἐπάναγκες ὅπως οἱ κεφαλαιοῦχοι θυσιάσωσι μικρὸν μέρος τῶν εἰσοδημάτων διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν λειτουργίαν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς. Αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους πρέπει νὰ πληρώνωνται παρ' ἐκείνων ὧν τὰ πλούτη ἐπιτρέπουσι τοῦτο ἀκόπως.

Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐξαφανίση τὸ μῖσος τοῦ πτωχοῦ ἐναντίον τοῦ πλουσίου, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου θὰ βλέπη οἰκονομικὴν δύναμιν ὠφέλιμον εἰς τὸ Κράτος, τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας, διότι θ' ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ πλούσιος εἶναι ὁ ἐφοδιάζων τ' ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀγαθῶν τούτων. Ἵνα δὲ μὴ βαρυθυμήση ὑπερβολικὰ ἡ μορφωμένη τάξις διὰ τὰς νέας πληρωμάς, θὰ κοινοποιῆται αὐτῇ ἀπολογισμὸς τοῦ προορισμοῦ τῶν ποσῶν ἅτινα θὰ διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ θρόνου καὶ τῶν κυβερνητικῶν θεσμῶν.

Τὸ βασιλεῦον πρόσωπον δὲν θὰ ἔχη ἀτομικὴν περιουσίαν ἐφ' ὅσον πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀνήκει εἰς αὐτό, διότι ἄλλως θὰ παρου-

σιάζετο ἀντίφασις εἰς τοῦτο. Αἱ ἀτομικαὶ πρόσοδοι θὰ ἐξεμηδένιζον τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας τῆς περιουσίας ὅλων. Οἱ συγγενεῖς τοῦ βασιλεύοντος προσώπου, ἐξαιρέσει τῶν διαδόχων του, οἵτινες θὰ συντηροῦνται ἐπίσης δαπάναις τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι ν' ἀναλαμβάνωσι κρατικὴν ὑπηρεσίαν ἢ νὰ ἐργάζωνται διὰ ν' ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας. Τὸ προνόμιον τοῦ ν' ἀνήκωσιν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόσχημα λεηλασίας τοῦ κρατικοῦ θησαυροφυλακίου.

Ἡ ἀγορὰ ἰδιοκτησίας τινός, ἡ ἀποδοχὴ κληρονομίας, θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ δικαίωμα προοδευτικῆς χαρτοσημάνσεως. Ἡ μεταβίβασις ἰδιοκτησίας τινὸς εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε ἄλλως πώς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς χαρτοσημάνσεως ταύτης, ἀναγκαστικῶς ὀνομαστικῆς, θὰ φορολογῆται μὲ ἀνάλογον φόρον, ὅστις θὰ ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ παλαιοῦ ἰδιοκτήτου, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς μεταβιβάσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀπάτης. Οἱ τίτλοι μεταβιβάσεως θὰ παρουσιάζωνται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ διαμερίσματος μὲ ἔνδειξιν τοῦ ἐπωνύμου, ὀνόματος οἰκογενείας καὶ κατοικίας τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου ἰδιοκτήτου. Ἡ καταγραφὴ αὕτη θὰ ἐπιβάλλεται μόνον διὰ ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὰ συνήθη ἔξοδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν χρειωδῶν εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβάλλεται δικαίωμα χαρτοσήμου πολὺ μικρὸν δι' ἑκάστην μονάδα.

Ὑπολογίσατε κατὰ πόσον οἱ φόροι οὗτοι θὰ ὑπερβῶσι τὰ εἰσοδήματα τῶν χριστιανικῶν Κρατῶν. Τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους θὰ ὀφείλῃ νὰ κρατῇ ἐφεδρικόν τι κεφάλαιον, ἀποθεματικόν, καὶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ τίθεται εἰς κυκλοφορίαν. Διὰ τῶν ἀποθεματικῶν τούτων κεφαλαίων θὰ ἐκτελοῦνται δημόσια ἔργα. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων, ἐκ τῶν πόρων τοῦ Κράτους, θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ τῶν βασιλευόντων προσώπων. Μέρος τῶν ποσῶν τούτων θ' ἀπονέμεται εἰς βραβεῖα διὰ τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν παραγωγήν.

Δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον, πλὴν τῶν ὡρισμένων καὶ μὲ ἀφθονίαν ὑπολογισθέντων ποσῶν, νὰ μείνῃ εἰς τὸ κρατικὸν ταμεῖον ἔστω καὶ ἓν νόμισμα ἐπὶ πλέον, διότι τὸ χρῆμα ἔγινε διὰ νὰ κυκλοφορῇ καὶ πᾶσα στασιμότης τοῦ χρήματος ἔχει ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, διὰ τὴν λίπανσιν τῶν τροχῶν τοῦ ὁποίου προορίζεται. Ἡ στέρησις λιπάνσεως δύναται νὰ σταματήσῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανισμοῦ.

Ἡ ἀντικατάστασις μέρους τινὸς τῶν χρημάτων διὰ *χαρτίνων ἀξιῶν* παρήγαγεν ἀκριβῶς τοιαύτην τινὰ στασιμότητα. Αἱ συνέπειαι τοῦ γεγονότος τούτου ἔχουσιν ἤδη γίνει ἀρκετὰ αἰσθηταί.

Θὰ ἔχωμεν πρὸς τούτοις ἓν Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καὶ ὁ Κυβερνήτης

θὰ εὑρίσκῃ δι' αὐτοῦ εἰς πᾶσαν στιγμὴν πλήρη ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος μηνὸς καθὼς καὶ τοῦ τοιούτου τοῦ παρελθόντος μηνός, ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ παραδοθῆ ἀκόμη.

Τὸ μόνον ἄτομον τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἴσως συμφέρον νὰ διαρπάσῃ τὸ κρατικὸν ταμεῖον, εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης του, δηλαδὴ ὁ Κυβερνήτης. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἔλεγχός του θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν σπατάλην.

Αἱ παρουσιάσεις αἵτινες καταναλίσκουσι πολύτιμον χρόνον τοῦ Κυβερνήτου διὰ τῶν δεξιώσεων αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς ἐθιμοτυπίας, θὰ καταργηθῶσιν ἵνα μένῃ εἰς αὐτὸν καιρὸς νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ σκέπτεται.

Ἡ δύναμίς του δὲν θὰ ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τοὺς εὐνοουμένους, οἵτινες περιστοιχίζουσι τὸν θρόνον ἵνα προσδώσωσιν εἰς αὐτὸν λάμψιν καὶ ἐπιβάλλον, φροντίζοντες ὅμως μόνον διὰ τὰ συμφέροντά των καὶ οὐχὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τοῦ Κράτους.

Προεκαλέσαμεν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς οἰκονομικὰς κρίσεις ἐπὶ τῷ μοναδικῷ σκοπῷ ν' ἀποσύρωμεν τὸν χρυσὸν ἐκ τῆς κυκλοφορίας. Τεράστια κεφάλαια ἔμενεν στάσιμα, ἀποσύρονται καὶ τὸ χρῆμα τῶν Κρατῶν, ἅτινα ὑποχρεοῦντο οὕτω ν' ἀπευθύνωνται εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὅπως ἐξεύρωσι χρήματα. Τὰ δάνεια ταῦτα ἐπεβάρυνον τὰ οἰκονομικὰ τῶν Κρατῶν διὰ τῆς πληρωμῆς τόκων· ὑπεδούλωσαν αὐτὰ εἰς τὸ κεφάλαιον. Ἡ συγκέντρωσις τῆς Βιομηχανίας εἰς χεῖρας τῶν κεφαλαιοκρατῶν, οἵτινες κατέστρεψαν τὴν μικρὰν βιομηχανίαν ἀπερρόφησεν ὅλας τὰς δυνάμεις του λαοῦ, καὶ συγχρόνως τοῦ Κράτους.

Ἡ σημερινὴ κυκλοφορία τοῦ χρήματος δὲν ἀνταποκρίνεται γενικῶς πρὸς τὸ κατ' ἄτομον καταναλισκόμενον ποσὸν καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν ἐργασιῶν. Ἡ κυκλοφορία τοῦ χρήματος πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνῃ ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ καὶ τὰ παιδία, διότι ταῦτα καταναλίσκουσι καὶ στοιχίζουσιν εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς κοπῆς νομισμάτων εἶναι ζήτημα οὐσιῶδες δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ τοῦ χρυσοῦ ὑπῆρξεν ὀλέθρια διὰ τὰ Κράτη, ἅτινα τὴν υἱοθέτησαν, διότι δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ χρήματος, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον ἔχομεν ἀποσύρει τῆς κυκλοφορίας τὴν μεγαλειτέραν δυνατὴν ποσότητα χρυσοῦ.

Ὀφείλομεν νὰ εἰσαγάγωμεν νόμισμα βασιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐργασίας, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι εἴτε χάρτινον εἴτε ξύλινον. Θὰ ἐκδίδωμεν ἀνάλογον πρὸς τὰς συνήθεις ἀνάγκας ποσότητας ἐξ αὐτοῦ, αὐξάνοντες ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε γεννήσεων, καὶ ἐλαττοῦντες αὐτὴν ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε θανάτων.

Ἕκαστον διαμέρισμα καὶ ἑκάστη περιφέρεια θὰ τηρῇ τοὺς σχετικοὺς λογαριασμοὺς της εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Διὰ νὰ μὴ ἐπέρχεται καθυστέρησις εἰς τὴν καταβολὴν χρημάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, τὰ ποσὰ καὶ ἡ χρονολογία τῆς καταβολῆς των θὰ ὁρίζωνται διὰ διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω θὰ καταργηθῇ τὸ προτεκτορᾶτον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δύναται νὰ εὐνοῇ ἐπαρχίαν τινὰ εἰς βάρος ἄλλης.

Θὰ παρουσιάσωμεν τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, τὰς ὁποίας σχεδιάζομεν, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ θορυβήσωμεν κανένα. Θὰ καταδείξωμεν τὴν ἀνάγκην τῶν μεταρρυθμίσεων συνεπείᾳ τοῦ κυκεῶνος εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξαν αἱ οἰκονομικαὶ ἀταξίαι τῶν Χριστιανῶν. Ἡ πρώτη ἀταξία, θὰ εἴπωμεν, συνίσταται εἰς τοῦτο τὸ ὅτι δηλ. ἄρχονται διὰ τῆς συντάξεως ἁπλοῦ τινὸς προϋπολογισμοῦ, ὅστις αὐξάνεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ ἰδοὺ διατί. Παρελκύουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἔτους· ἔπειτα ζητοῦσιν ἐπανορθωτικὸν προϋπολογισμὸν τὸν ὁποῖον σπαταλῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν· ἔπειτα ζητοῦσι συμπληρωματικὸν τοιοῦτον καὶ πάντα ταῦτα καταλήγουσιν εἰς προϋπολογισμὸν ἐκκαθαρίσεως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους συντάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἡ κανονικὴ ἐτησία διαφορὰ εἶναι 50% καὶ τὸ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τριπλασιάζεται κάθε δεκαετίαν. Χάρις εἰς τὰς τοιαύτας μεθόδους, γενομένας παραδεκτὰς λόγῳ τῆς ἀφροντησίας τῶν Χριστιανικῶν Κρατῶν, τὰ ταμεῖα των εἶναι κενά. Τὰ ἐπακολουθήσαντα δάνεια κατεβρόχθησαν τὰ ὑπόλοιπα καὶ ἤγαγον ὅλα τὰ Κράτη εἰς χρεωκοπίαν.

Πᾶν δάνειον ἀποδεικνύει τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους καὶ τὴν μὴ κατανόησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Τὰ δάνεια ἐπικρέμανται ὡς σπάθη τοῦ Δαμοκλέους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν κυβερνώντων, οἵτινες ἀντὶ νὰ λαμβάνωσιν ὅ,τι ἀναγκαιοῖ αὐτοῖς διὰ προσκαίρου φορολογίας παρὰ τῶν ὑπηκόων των, ἔρχονται μὲ τεταμένας τὰς χεῖρας νὰ ζητῶσιν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν τραπεζιτῶν μας. Τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια εἶναι βδέλαι τὰς ὁποίας εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποσπάσῃ τις ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲν ἀποσπασθῶσι μόναι των, ἢ δὲν τὰς ἀπορρίψῃ αὐτὸ τουτο τὸ Κράτος ριζικῶς. Τὰ χριστιανικὰ ὅμως Κράτη δὲν τὰς ἀποσπῶσιν, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐπιθέτωσι νέας τοιαύτας εἰς τὸ σῶμα των, οὕτως ὥστε ἀμετακλήτως θὰ καταστραφῶσιν ἐξ αἰτίας τῆς ἑκουσίας ταύτης ἀφαιμάξεως.

Πραγματικῶς τί ἄλλο παριστᾷ τὸ δάνειον καὶ ἰδίως τὸ *ἐξωτερικόν;* Τὸ δάνειο εἶναι ἡ ἔκδοσις κυβερνητικῶν τραπεζογραμματίων ὑπεχόντων ὑποχρέωσιν ὡρισμένου τινὸς τόκου ἀναλόγου πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέ-

ντος κεφαλαίου. Ἐὰν τὸ δάνειον ἔχῃ τόκον 5% ἐντὸς εἴκοσιν ἐτῶν τὸ Κράτος ἔχει πληρώσει ἄνευ οὐδεμίας ὠφελείας τόκον ἴσον πρὸς τὸ δάνειον, ἐντὸς 40 ἐτῶν διπλάσιον, ἐντὸς 60 ἐτῶν τριπλάσιον ποσὸν καὶ τὸ χρέος παραμένει χρέος ἀνεξόφλητον!

Βλέπομεν ἐκ τούτου ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀτομικῆς φορολογίας τὸ Κράτος ἀφαιρεῖ καὶ τὸ τελευταῖο ὀβολὸν τῶν πτωχῶν φορολογουμένων διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ μὲ τοὺς πλουσίους ξένους, παρ᾽ ὧν ἐδανείσθη, ἀντὶ νὰ συλλέξῃ τὰ πλούτη του διὰ τὰς ἀνάγκας του χωρὶς νὰ πληρώνῃ τόκους.

Ἐφ᾽ ὅσον τὰ δάνεια παρέμεινον ἐσωτερικὰ οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἔκαμνον ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ μεταθέτωσι τὸ χρῆμα ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ πτωχοῦ εἰς τὰ θυλάκια τοῦ πλουσίου. Ὅταν ὅμως ἐξηγοράσαμεν τὰ πρόσωπα ἅτινα ἐχρειάζοντο διὰ νὰ μεταφέρωμεν τὰ δάνεια ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐδάφους ὅλα τὰ πλούτη τῶν Κρατῶν διωχετεύθησαν εἰς τὰ ταμεῖα μας καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἤρχισαν νὰ καταβάλλωσιν εἰς ἡμᾶς φόρον ὑποτελείας. Ἐὰν ἡ ἐπιπολαιότης τῶν βασιλευόντων Χριστιανῶν εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς κρατικὰς ὑποθέσεις, ἐὰν ἡ διαφθορὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ ἡ οἰκονομικὴ ἄγνοια ἄλλων κυβερνητῶν ἐπέβαλεν εἰς τὰς χώρας των φορτία χρεῶν, ἅτινα ἀδυνατοῦν νὰ ἐξοφλήσουν εἰς τὰς χώρας των, εἰς τὰ ταμεῖα μας, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ τοιοῦτον μᾶς ἐστοίχισεν ἀκριβὰ εἰς χρῆμα καὶ προσπαθείας.

Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν στασιμότητα τοῦ χρήματος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ὑφίστανται ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει σειρᾶς ὑποχρεώσεων πρὸς 1% ἵνα μὴ ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων παραδίδῃ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐκμύζησιν τῶν βδελλῶν. Τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ἀξιῶν θὰ ἐπιφυλάσσεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς βιομηχανικὰς ἑταιρίας, αἵτινες δὲν δυσκολεύονται νὰ καταβάλλωσι τοὺς τόκους ὡς ἐκ τῶν κερδῶν, ἅτινα ἐπιτυγχάνουσιν, ἐνῷ τὸ Κράτος οὐδὲν κέρδος ἐπιτυγχάνει ἀπὸ τὸ χρῆμα ὅπερ ἐδανείσθη ἐφ᾽ ὅσον δανείζεται διὰ νὰ ἐξοδεύσῃ καὶ οὐχὶ διὰ νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις.

Τὰ βιομηχανικὰ χρεώγραφα θ᾽ ἀγοράζωνται παρὰ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ φόρου ὑποτελείας, ὡς εἶναι σήμερον, θὰ μεταβληθῇ εἰς συμφεροντολόγον δανειστήν. Παρόμοιον μέτρον θὰ καταργήσῃ τὴν στασιμότητα τοῦ χρήματος, τὸν παρασιτισμὸν καὶ τὸν τύπον,ἅτινα μᾶς ἦσαν χρήσιμα, ἐφ᾽ ὅσον οἱ Χριστιανοὶ ἦσαν ἀνεξάρτητοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπιθυμητὰ καὶ ὑπὸ τὸ πολίτευμά μας.

Πόσον καταφανὴς εἶναι ἡ ἔλλειψις κρίσεως εἰς τοὺς καθαρῶς ζωώδεις ἐγκεφάλους τῶν Χριστιανῶν! Ἐδανείζοντο παρ᾽ ἡμῶν ἐπὶ τόκῳ καὶ χωρὶς νὰ σκέπτωνται ὅτι θὰ ἐχρειάζετο νὰ ἀφαιρέσωσι τὸ χρῆμα τοῦτο βεβαρυμένον μὲ τοὺς ἐπὶ πλέον τόκους ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἐξοφλήσωσι μὲ ἡμᾶς! Ὑπῆρχέ τι τὸ ἁπλούστερον ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνωσι

τὸ χρῆμα τοῦ ὁποίου εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους των... Τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν γενικὴν ὑπεροχὴν τοῦ πνεύματός μας, διότι κατωρθώσαμεν νὰ τοῖς παρουσιάσωμεν τὴν ὑπόθεσιν τῶν δανείων ὑπὸ τοιαύτην μορφήν, ὥστε νὰ διαβλέπωσιν ἐν αὐτῇ καὶ κέρδη ἀκόμη διὰ τὸν ἑαυτόν τους.

Οἱ λογαριασμοὶ τοὺς ὁποίους ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα θὰ παρουσιάσωμεν φωτιζομένους ἀπὸ τὸ φῶς τῆς πείρας αἰώνων, τῆς ὁποίας τὸ ὑλικὸν ἐπρομήθευσαν εἰς ἡμᾶς τὰ χριστιανικὰ Κράτη, θὰ διακρίνωνται διὰ τὴν σαφήνειάν των καὶ τὴν ἀκρίβειάν των καὶ θὰ καταδείξωμεν εἰς πάντας πασιφανῶς τὴν χρησιμότητα τῶν καινοτομιῶν μας. Θὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὰς καταχρήσεις, χάρις εἰς ἃς ἐκρατοῦμεν τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέπωνται εἰς τὸ Κράτος μας.

Θὰ καταστρώσωμεν τόσον καλῶς τὸ λογιστικὸν σύστημά μας, ὥστε οὔτε ἡ κυβέρνησις, οὔτε ὁ ἐλάχιστος ὑπάλληλος νὰ δύνανται νὰ παρεκτρέψωσι οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐκ τοῦ προορισμοῦ του χωρὶς τοῦτο νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν καὶ ἔτι ἐπὶ πλέον νὰ τὸ διαθέσῃ εἰς προορισμὸν διάφορον ἐκείνου, ὅστις θὰ ἔχῃ καθορισθῆ ἅπαξ διὰ παντὸς ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ ἐνεργείας. Εἶναι ἀδύνατον τὸ κυβερνᾶν ἄνευ καθορισμένου σχεδίου. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἥρωες οἵτινες ἀκολουθοῦσιν ὁδόν τινα ἄνευ ὡρισμένων προφυλάξεων καταστρέφονται καθ' ὁδόν. Οἱ Χριστιανοὶ Ἀρχηγοὶ εἰς τοὺς ὁποίους συνεβουλεύσαμεν ἄλλοτε νὰ διασκεδάζωσι τὰς κρατικὰς φροντίδας δι' ἐπισήμων δεξιώσεων διὰ τῆς ἐθιμοτυπίας, διὰ διασκεδάσεων, ἦσαν μόνον προπετάσματα τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν εὐνοουμένων, οἵτινες ἀνεπλήρωνον τούτους εἰς τὰς ὑποθέσεις συνετάσσοντο δι' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν πρακτόρων μας καὶ ἱκανοποίουν ἑκάστοτε τὰ ἥκιστα διορατικὰ πνεύματα δι' ὑποσχέσεων ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἐπέφεραν οἰκονομίας καὶ βελτιώσεις. Οἰκονομίας ἀπὸ τί; Ἀπὸ τὰ νέα δάνεια... Θὰ ἠδύναντο νὰ ἐρωτήσωσι, δὲν ἠρώτων ὅμως ἐκεῖνοι οἵτινες ἀνεγίγνωσκον τοὺς ἀπολογισμούς μας καὶ τὰ σχέδιά μας...

Γνωρίζετε ποῦ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἡ ἀμεριμνησία των αὐτὴ καὶ εἰς ποίαν οἰκονομικὴν ἀταξίαν περιῆλθον παρ' ὅλην τὴν θαυμασίαν ἐνεργητικότητα τῶν λαῶν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄

Περίληψις: Τὰ ἐσωτερικὰ δάνεια. Τὸ παθητικὸν καὶ οἱ φόροι. Αἱ μετατροπαί. Τὰ ἀποταμιευτήρια καὶ τὸ εἰσόδημα. Κατάργησις τοῦ χρηματιστηρίου. Φορολογία τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν.

Θὰ προσθέσω εἰς ὅ,τι σᾶς εἶπον εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν μίαν λεπτομερῆ ἐξήγησιν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων. Περὶ τῶν ἐξωτερικῶν δανείων δὲν θὰ εἴπω πλέον τίποτε, διότι αὐτὰ ἐγέμιζον τὰ χρηματοκιβώτιά μας μὲ τὸ ἐθνικὸν χρῆμα τῶν Χριστιανῶν, διὰ τὸ Κράτος μας ὅμως δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ξένον δηλ. ἐξωτερικόν. Ἐπωφελήθημεν τῆς διαφορᾶς τῶν διοικούντων καὶ τῆς ἀμελείας τῶν κυβερνώντων διὰ νὰ λάβωμεν ποσὰ διπλάσια, τριπλάσια καὶ ἔτι μεγαλύτερα, δανείζοντες εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν Χριστιανῶν χρῆμα τὸ ὁποῖον οὐδόλως ἦτο ἀναγκαῖον εἰς τὸ Κράτος. Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον καὶ ἔναντι ἡμῶν; Διὰ τοῦτο θὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰ τῶν ἐσωτερικῶν δανείων μόνο.

Ὅταν ἐκδίδουσι δάνειόν τι τὰ Κράτη ἀνοίγουσιν ἐγγραφὰς διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὁμολογιῶν των. Διὰ νὰ εἶναι αὗται προσιταὶ εἰς ὅλους, ἐκδίδουν ὁμολογίας ἀξίας ἀπὸ 100 μέχρι 1000 μονάδων. Ἐν ταυτῷ παρέχουσιν ὄφελός τι εἰς τοὺς πρώτους ἐγγραφομένους. Τὴν ἐπομένην δημιουργεῖται τεχνητὴ ὕψωσις τιμῶν, διότι δῆθεν ὅλος ὁ κόσμος ρίπτεται ἐπ' αὐτῶν. Ἡμέρας τινὰς ἀργότερον τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους εἶναι ὑπερπλήρη, λέγουσι, καὶ δὲν γνωρίζουσι πλέον ποῦ νὰ βάλωσι τὸ χρῆμα (διατὶ τότε τὸ λαμβάνωσι); Ἡ ἐγγραφὴ ὑπερβαίνει πλειστάκις τὸ ποσὸν τοῦ δανείου. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ κόσμος διὰ τὰς κυβερνητικὰς συναλλαγάς.

Ὅταν ὅμως παιχθῇ ἡ κωμωδία εὑρίσκονται ἐνώπιον παθητικοῦ καὶ μάλιστα παθητικοῦ βαρυτάτου. Διὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ τόκοι πρέπει νὰ καταφύγωσιν εἰς νέα δάνεια, ἅτινα δὲν ἀπορροφοῦν ἀλλὰ μόνον αὐξάνουν τὰ πρῶτα χρέη. Ὅταν ἡ πίστωσις ἐξαντληθῇ, πρέπει διὰ νέων δανείων νὰ καλυφθῇ οὐχὶ τὸ δάνειον, ἀλλὰ μόνον οἱ τόκοι τῶν δανείων. Οἱ φόροι αὐτοῦ εἶναι παθητικοί, χρησιμοποιούμενοι πρὸς κάλυψιν τοῦ παθητικοῦ.

Ἔρχεται κατόπιν ὁ καιρὸς τῶν πληρωμῶν αἵτινες ἐλαττώνουσι μόνον τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων, καὶ δὲν καλύπτουσι τὰ δάνεια καὶ αἵτινες ἐπὶ πλέον, δὲν ἐκτελοῦνται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν δανειστῶν. Ἀγγέλλοντες πληρωμήν τινὰ προσφέρονται νὰ ἀποδώσωσι τὸ χρῆμα εἰς ὅσους δὲν συγκατατίθενται νὰ μετατρέψωσι τὰς ἀξίας των. Ἐὰν πάντες ἐξέφραζον τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀναλάβωσι τὸ χρῆμά των, αἱ κυβερνήσεις θὰ συνελαμβάνοντο εἰς τὰ ἴδια δίκτυά των, καὶ θὰ εὑρίσκοντο ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ πληρώσωσι τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον προσφέρουσιν. Εὐτυχῶς οἱ ὑπήκοοι τῶν Χριστιανικῶν Κρατῶν ἐλάχιστα γνῶσται τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων, ἐπροτίμησαν πάντοτε ἀπώλειαν τῆς τιμῆς ἀξιῶν καὶ τῶν τόκων των ἀντὶ τοῦ κινδύνου νέας τοποθετήσεως τῶν χρημάτων των, καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ παρέχουν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὴν δυνατότητα τοῦ ν' ἀπαλλάσσωνται παθητικοῦ πολλῶν ἑκατομμυρίων.

Μὲ τὰ ἐξωτερικὰ ἤδη δάνεια οἱ Χριστιανοὶ δὲν σκέπτονται νὰ πράξωσι τοιοῦτόν τι, γνωρίζοντες ὅτι θὰ ἀπαιτήσωμεν ὅλον τὸ χρῆμά των. Οὕτω ἀνεγνωρισμένη πτώχευσις θὰ καταδείξῃ ὁριστικῶς εἰς τὰς χώρας τὴν ἔλλειψιν συνδέσμου μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῶν Λαῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεών των.

Ἐφιστῶ ὅλην τὴν προσοχήν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς: Σήμερον ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ δάνεια ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ χρεῶν χαρακτηριζομένων διὰ τοῦ ὀνόματος: κυμαινομένων χρεῶν, δηλ. χρεῶν τῶν ὁποίων ἡ λῆξις εἶναι μᾶλλον ἢ ἧττον προσεχής. Τὰ χρέη ταῦτα σύγκεινται ἐκ τῶν χρημάτων ἅτινα κατατίθεναι εἰς ἐφεδρικὸν ταμεῖον ἢ εἰς τὸ ταμιευτήριον. Ἐπειδὴ τὰ κεφάλαια ταῦτα παραμένουσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὰς χεῖρας τῆς κυβερνήσεως ἐξατμίζονται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν θέτουσιν ἴσα ποσὰ ἐκ τῶν ἀποταμιευμάτων τῶν προσόδων.

Αἱ τελευταῖαι αὗται εἶναι οἱ πόροι δι' ὧν φράσσονται αἱ ὀπαὶ τῶν Κρατικῶν ταμείων παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς. Ὅταν θ' ἀνέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Κόσμου, ὅλοι αὐτοὶ οἱ οἰκονομικοὶ συνδυασμοί, θὰ καταργηθῶσι, χωρὶς ν' ἀφίσουν ἴχνος, διότι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ συμφέροντά μας· θὰ καταργήσωμεν ἐπίσης ὅλα τὰ χρηματιστήρια, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅπως τὸ γόητρον τῆς ἰσχύος μας κλονισθῇ διὰ τῆς ἀξομειώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἀξιῶν μας. Οὕτω διὰ νόμου θ' ἀναγνωρισθῇ τιμὴ ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἄνευ διακυμάνσεων (ἡ ὕψωσις προκαλεῖ τὴν μείωσιν, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκστρατείας μας ἐπαίξαμεν μὲ τὰ χρεώγραφα τῶν Χριστιανῶν). Θ' ἀντικαταστήσωμεν τὰ χρηματιστήρια διὰ μεγάλων εἰδικῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ὧν ὁ προορισμὸς θὰ εἶναι νὰ καθορίζωσι τὴν τιμὴν τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν συμφώνως πρὸς τὰς βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἱδρύματα ταῦτα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ρίπτωσιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 500 ἑκατομμύρια βιομηχανικῶν ἀξιῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅλαι αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἐξαρτῶνται ἐξ ἡμῶν. Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ὁποίαν δύναμιν θ' ἀποκτήσωμεν διὰ τοῦ μέσου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Περίληψις: Τὸ μυστικὸν τοῦ μέλλοντος. Ἡ προαιώνιος δυστυχία, βάσις τῆς μελλοντικῆς εὐτυχίας. Ἡ αἴγλη τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ μυστικὴ λατρεία αὐτῆς.

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἐξέθεσα πρὸς ὑμᾶς μέχρι τοῦδε, προσεπάθησα νὰ σᾶς δείξω τὸ μυστικὸν τῶν παρελθόντων καὶ τῶν παρόντων γεγονότων, ταῦτα

ἀγγέλουσι τὸ μέλλον, ὅπερ πλησιάζει νὰ πραγματοποιηθῇ. Σᾶς ἐφανέρωσα τὸ μυστικὸν τῶν σχέσεών μας μετὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν μας ἐπιχειρήσεων. Ὑπολείπεται νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἔχομεν εἰς χεῖρας μας τὴν μεγαλυτέραν δύναμιν τῆς σήμερον, τὸν χρυσόν. Δυνάμεθα ἐν δυσὶν ἡμέραις ν' ἀποσύρωμεν ἐκ τοῦ ταμείου μας, οἱανδήποτε ποσότητα αὐτοῦ θελήσωμεν.

Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποδείξωμεν καὶ δι' ἄλλων ἀκόμη ὅτι *ὁ Θεὸς μᾶς προώρισε διὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ κόσμου;* Μήπως δὲν ἀπεδείξαμεν διὰ τοῦ τοιούτου πλούτου, ὅτι τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθημεν νὰ διαπράξωμεν ἐπὶ τόσους αἰῶνας, ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ ἀληθὲς καλόν, τὸ νὰ τακτοποιήσωμεν τὸ πᾶν; Ἰδοὺ ἡ σύγχυσις τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἡ τάξις θ' ἀποκατασταθῇ. Θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα εὐεργέται ἡμεῖς, οἵτινες ἀπεδώσαμεν εἰς τὸν βασανισμένον κόσμον τὸ πραγματικὸν καλόν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου ὅπερ θὰ δύναται ν' ἀπολαύσῃ τῆς ἀναπαύσεως, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν σχέσεων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ἐννοεῖται, νὰ τηρῇ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐγκατασταθέντας νόμους. Θὰ ἐξηγήσωμεν συγχρόνως ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἀκολασίαν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰσχύος. Ὡσαύτως ἡ ἀξία καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνθρώπου δὲν συνίστανται εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ καθενὸς νὰ διακηρύττῃ καταστρεπτικὰς ἀρχάς, ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς συνειδήσεως, τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος καὶ ἄλλα παρόμοια. Ὡσαύτως τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος καὶ ἄλλα παρόμοια. Ὡσαύτως τὸ δίκαιον τοῦ ἀτόμου οὐδόλως ἔγκειται ἐν τῷ δικαιώματι τοῦ νὰ διεγείρῃ αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐπιδεικνύων τὰ ρητορικά προτερήματά του εἰς θορυβώδεις συγκεντρώσεις. Ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία ἔγκειται εἰς τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον τηρεῖ τιμίως καὶ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς νόμους τῆς κοινῆς ζωῆς. Ἡ ἀνθρωπίνη ἀξία πρέπει νὰ ἔγκειται ἐν τῇ συνειδήσει τῶν δικαιωμάτων ἅτινα κέκτηται καὶ ταυτοχρόνως τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποία δὲν κέκτηται, καὶ οὐχὶ ἐν μόνῃ τῇ φανταστικῇ ἀναπτύξει τοῦ θέματος τοῦ «ΕΓΩ» μου.

Τὸ κράτος μας θὰ εἶναι ἔνδοξον, διότι θὰ εἶναι ἰσχυρόν, θὰ διοικῇ καὶ θὰ διευθύνῃ, καὶ δὲν θὰ ρυμουλκῆται ἀπὸ ἀρχηγοὺς κομμάτων καὶ ρήτορας, οἵτινες ἀπαγγέλλουσιν ἀνοήτους λέξεις, ἃς καλοῦσι μεγάλας ἀρχάς, καὶ αἵτινες ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι οὐτοπίαι. Τὸ κράτος μας θὰ εἶναι ὁ ἀποκαταστάτης τῆς τάξεως, ἥτις εἶναι τὸ ἅπαντον τῆς εὐτυχίας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ αἴγλη τοῦ τοιούτου κράτους θὰ προσπορίσῃ εἰς αὐτὸ μυστικὴν λατρείαν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀληθὴς ἰσχὺς δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ οὐδενὸς δικαιώματος ἀκόμη καὶ πρὸ τοῦ Θεοῦ. Οὐδεὶς τολμᾷ νὰ προσβάλῃ ταύτην ἵνα ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ ἐλάχιστον τῆς δυνάμεώς της...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄

Περίληψις: Μείωσις τῆς παραγωγῆς εἰδῶν πολυτελείας. Ἡ μικρὰ βιομηχανία. Ἡ ἀπεργία. Ἀπαγόρευσις τῆς μέθης. Καταδίκη εἰς θάνατον τῆς παλαιᾶς κοινωνίας καὶ ἀνάστασις αὐτῆς ὑπὸ νέαν μορφήν. Ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ.

Διὰ νὰ συνηθίσωσιν οἱ Λαοὶ εἰς τὴν ὑπακοήν, πρέπει νὰ τοὺς ἐξασκήσωμεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην καὶ νὰ ἐλαττώσωμεν συνεπῶς τὴν παραγωγὴν τῶν ἀντικειμένων πολυτελείας. Διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ βελτιώσωμεν τὰ διεφθαρμένη ἤθη ἀνταγωνιζόμενοι τὴν πολυτέλειαν. Θὰ ἐπανιδρύσωμεν τὴν μικρὰν βιομηχανίαν, ἥτις θὰ μειώσῃ τὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια τῶν ἐργοστασιαρχῶν. Τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται ἐπίσης καὶ διότι οἱ μεγάλοι ἐργοστασιάρχαι διευθύνουσι συχνάκις, εἶναι ἀληθές, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται, τὸ πνεῦμα τῶν μαζῶν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Λαὸς ὅστις ἀσχολεῖται μὲ τὴν μικρὰν βιομηχανίαν δὲν γνωρίζει τὰς ἀπεργίας, εἶναι προσηλωμένος εἰς τὴν ὑφισταμένην τάξιν καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἀπεργία εἶναι τὸ ἐπικινδυνωδέστερον πρᾶγμα διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Δι᾽ ἡμᾶς ὁ ρόλος της θὰ λήξῃ, εὐθὺς ὡς ἡ ἐξουσία περιέλθῃ εἰς χεῖρας μας. Ἡ μέθη θ᾽ ἀπαγορευθῇ ὡσαύτως διὰ νόμων καὶ θὰ τιμωρῆται ὡς ἔγκλημα ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος, ἐφ᾽ ὅσον οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες κατακυριεύονται ὑπ᾽ αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ οἰνοπνεύματος μεταμορφώνονται εἰς κτήνη.

Οἱ ὑπήκοοι, ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, ὑπακούουσι τυφλῶς εἰς στιβαρὰν χεῖρα ἐντελῶς ἀνεξάρτητον ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐν ᾗ ἀντιλαμβάνονται ξίφος διὰ τὴν ὑπεράσπιστίν των καὶ στήριγμα κατὰ τῶν κοινωνικῶν ρευμάτων. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ βλέπωσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βασιλέως των ψυχὴν ἀγγελικήν; Ὀφείλουσι νὰ διακρίνωσιν ἐν αὐτῷ τὴν προσωποποιήσιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς δυνάμεως.

Ὁ ἄρχων αὐτὸς θὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῶν σήμερον ὑφισταμένων κυβερνήσεων, αἵτινες σύρουσι τὴν ὕπαρξίν των ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀποθαρρυνθεισῶν παρ᾽ ἡμῶν κοινωνιῶν, αἵτινες ἀπηρνήθησαν ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν ὁποίων ὑψοῦται πανταχόθεν τὸ πῦρ τῆς ἀναρχίας, ἐνῷ οὗτος ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ κατασβέσῃ τὴν ἀδηφάγον ταύτην φλόγα. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία δι᾽ ἣν θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τὰς τοιαύτας κοινωνίας, ἀκόμη καὶ ἂν ὀφείλῃ νὰ πνίξῃ ταύτας ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν αἵματι, διὰ ν᾽ ἀναστήσῃ ὑπὸ μορφὴν στρατιᾶς κανονικῶς ὀργανωθείσης καὶ ἀγωνιζομένης εὐσυνειδήτως ἐναντίον πάσης μολύνσεως ἱκανῆς νὰ μολυνθῇ τὸ κρατικὸν σῶμα.

Ὁ ἐκλεκτὸς οὗτος τοῦ Θεοῦ ἐκλήθη ἄνωθεν, ὅπως θραύσῃ τὰς ἀσυνδέτους δυνάμεις, τὰς κινουμένας διὰ τοῦ ἐνστίκτου καὶ οὐχὶ τοῦ λογικοῦ, διὰ τῆς κτηνωδίας καὶ οὐχὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Αἱ δυνάμεις αὗται θριαμβεύουσιν ἤδη, λεηλατοῦσι καὶ προβαίνουσιν εἰς παντὸς εἴδους βιαιοπραγίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου. Αὗται κατέστρεψαν πᾶσαν τάξιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ νὰ ὑψώσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων των τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ. Τότε θὰ χρειασθῇ νὰ τοὺς ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὸν δρόμον του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὔτε τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον.

Θὰ δυνηθῶμεν τότε νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς λαούς: Εὐχαριστήσατε τὸν Θεὸν καὶ ὑποκλίθητε ἐνώπιον ἐκείνου ὅστις φέρει ἐπὶ τοῦ προσώπου του τὴν σφραγῖδα τῆς προχρίσεως πρὸς τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος ὁ Θεὸς καθωδήγησε τὸν ἀστέρα του, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ ἄλλος πλὴν αὐτοῦ, νὰ σᾶς ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν δεινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄

Περίληψις: Ἐνίσχυσις τῶν ριζῶν τοῦ Βασιλέως τοῦ Δαυΐδ. Προπαρασκευὴ τοῦ Βασιλέως. Ἀπομάκρυνσις τῶν ἀπ' εὐθείας διαδόχων. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς αὐτοῦ σύμβουλοι. Ὁ Βασιλεὺς - Πεπρωμένον. Τὸ ἄσπιλον τῶν ἐξωτερικῶν ἠθῶν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἰουδαίων.

Τώρα θὰ διαλάβω τὰ μέσα τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δυναστικῶν ριζῶν τοῦ Βασιλέως.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ αἵτινες ἔδωσαν μέχρι σήμερον εἰς τοὺς Σοφοὺς μας τὴν διεύθυνσιν τῶν παγκοσμίων ὑποθέσεων θὰ μᾶς ὁδηγήσωσι νὰ διευθύνωμεν τὴν σκέψιν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Πλεῖστα μέλη τῆς φυλῆς τοῦ Δαυΐδ θὰ προπαρασκευάζωσι τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς διαδόχους των ἐκλέγοντες, τοὺς τελευταίους τούτους οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἐξόχων ἐπιδεξιοτήτων αὐτῶν. Θὰ μυῶσιν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀπόκρυφα μυστικὰ τῆς πολιτικῆς, τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῷ ὅρῳ πάντοτε κανεὶς νὰ μὴ γνωρίζῃ αὐτὰ τὰ μυστικά. Ὁ σκοπὸς τοῦ τοιούτου τρόπου ἐνεργείας εἶναι τὸ νὰ γνωρίσῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τοὺς μὴ μεμυημένους εἰς τὰ μυστήρια τῆς τέχνης της.

Μόνον εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ διδαχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πολιτικῶν σχεδίων, ἡ μόρφωσις τῆς πείρας τῶν αἰώνων, ὅλαι αἱ παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν πολιτικοοικονομικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν νόμων ἐν μιᾷ λέξει, ὅλον

τὸ πνεῦμα τῶν νόμων τούτων, οὓς αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις ἔχει ἐγκαταστήσει ἀκλονήτως διὰ νὰ κανονίσῃ τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἄμεσοι διάδοχοι συχνάκις θ' ἀποκλείωνται τοῦ θρόνου ἐάν, κατὰ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν των, δείξωσι κουφότητα, μαλακότητα καὶ τὰς λοιπὰς ἰδιότητας τὰς ὀλεθρίας διὰ τὴν ἀρχήν, αἵτινες εἶναι καταστρεπτικαὶ διὰ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα. Μόνον ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ εἶναι ἀπολύτως ἱκανοὶ διὰ στιβαρὰν διοίκησιν καὶ ἄκαμπτοι μέχρι σκληρότητος, θ' ἀναλάβωσι τὰ ἡνία παρὰ τῶν Σοφῶν μας. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἥτις θὰ προυξένει ἐξασθένησιν τῆς θελήσεως οἱ βασιλεῖς θὰ ὀφείλωσι, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, νὰ παραδώσωσι τὰ ἡνία τῆς κυβερνήσεως εἰς χεῖρας ἱκανὰς πρὸς τοῦτο.

Τὰ σχέδια ἐνεργείας τοῦ βασιλέως, τὰ ἄμεσα τοιαῦτα καὶ κατὰ μείζονα λόγον τὰ ἀπώτερα τοιαῦτα θὰ εἶναι ἄγνωστα ἀκόμη καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες θὰ φέρωσι τὸ ὄνομα «πρῶτος σύμβουλος».

Μόνος ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μύσται αὐτοῦ θὰ γνωρίζωσι τὸ μέλλον.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βασιλέως, κυρίου ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, χάρις εἰς τὴν ἀκλόνητον αὐτοῦ θέλησιν, πάντες θὰ πιστεύωσιν ὅτι βλέπουσι τὸ Πεπρωμένον μὲ τὰς ἀγνώστους ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐδεὶς θὰ γνωρίζῃ τί θέλει νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν διαταγῶν του ὁ Βασιλεὺς καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς θὰ τολμᾷ νὰ ἵσταται εἰς τὸ μέσον ἀγνώστου δρόμου.

Πρέπει, ἐννοεῖται, ἡ εὐφυΐα τοῦ Βασιλέως νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ σχέδιον τῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία τὸν ἐμπιστεύεται. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἀνέρχηται ἐπὶ τοῦ θρόνου παρὰ μόνον ἀφοῦ δοκιμασθῇ ὑπὸ τῶν Σοφῶν περὶ ὧν ὡμιλήσαμεν. Ἵνα δὲ ὁ λαὸς γνωρίζῃ καὶ ἀγαπᾷ τὸν Βασιλέα του, εἶναι ἐπάναγκες νὰ συνεννοῆται μετὰ τῶν ὑπηκόων του ἐπὶ τῶν δημοσίων πλατειῶν. Τοῦτο ἐπιφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἕνωσιν τῶν δύο δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἔχομεν σήμερον χωρίσει διὰ τοῦ τρόμου.

Ἡ τρομοκρατία αὕτη μᾶς ἦτο ἑκάστοτε ἀπαραίτητος ἵνα αἱ δύο αὗται δυνάμεις πέσωσι κεχωρισμένως ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν μας.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων δὲν πρέπει νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰ πάθη του καὶ ἰδίως τὸ τῆς ἡδυπαθείας. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ κτηνώδη ἔνστικτα νὰ ἐπιβληθοῦν τοῦ πνεύματος οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον. Ἡ ἡδυπάθεια ἐπενεργεῖ κατὰ τρόπον ὀλέθριον ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἰδιοτήτων καὶ τῆς διαυγείας τῆς ἀντιλήψεως μεταστρέφουσα τὰς σκέψεις πρὸς τὸ χειρότερον καὶ ζωωδέστερον μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας.

Ὁ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὀκουμενικοῦ Ἄρχοντος τῆς ἁγίας σπορᾶς τοῦ Δαυῒδ στῦλος τῆς ἀνθρωπότητος πρέπει νὰ θυσιάζῃ ὅλας τὰς ἀτομικὰς ὀρέξεις διὰ τὸν Λαόν του.

Ὁ Ἄρχων ἡμῶν πρέπει νὰ εἶναι παραδειγματικῶς ἄμεμπτος.

Ἐπειδή στά «πρωτόκολλα» ἀναφέρεται ὁ Μασονισμός πρέπει νά σημειώσουμε δύο λόγια δι' αὐτόν.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Μασονισμοῦ ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος εἶναι ἄλλη ἱστορία. Τό 1949 κατόπιν προτάσεως τοῦ «ἐθνάρχου» Κ. Καραμανλή, πού τότε ἦτο Ὑπουργός Κοινωνικῆς Προνοίας ἔγινε κάποια τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ τοῦ «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος» καί προεβλέφθη αἱ Μοναί καί οἱ Ναοί νά συνεισφέρουν ὑπέρ τῶν Μασόνων (ἄρθρ. 5)! Ἡ διάταξις αὐτή κατόπιν ἀντιδράσεως διεγράφη τό 1955. Ἐνῶ τό 1969 τό Πολυμελές Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2060/1969 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τήν αἴτησιν ἀναγνωρίσεως τεκτονικοῦ σωματείου. Παραθέτω πρός ἐνημέρωσιν τά προαναφερθέντα γεγονότα.

Περί ἀντικαταστάσεως Καταστατικοῦ «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τά ἄρθρα 110 καί 119 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καί 2) τάς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2538/40 Α.Ν. «περί μετονομασίας τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καί ἀντιλήψεως αὐτοῦ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον

Ἐγκρίνεται ἡ ἀντικατάστασις του διά τοῦ ἀπό 2.12.27 Διατάγματος ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ τοῦ «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος» ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις ἵδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Τεκτονικόν Ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος» οὗτινος σκοπός εἶναι ἡ ἀνέγερσις καί διατήρησις τεκτονικῶν μεγάρων ἐν Ἀθήναις καί καθ' ὅλας τάς πόλεις τῆς χώρας, ἡ ἵδρυσις ἐν αὐταῖς ἐκπαιδευτικῶν μεγάρων, νοσοκομείων, γηροκομείων, βρεφοκομείων καί ἐν γένει ἱδρυμάτων εὐποιΐας διά τήν περίθαλψιν ἐνδεῶν, τήν μόρφωσιν ἀπόρων νέων καί τήν ἄσκησιν φιλαλληλίας.

Τό Τεκτονικόν Ἵδρυμα, ἀποτελοῦν ἴδιον Νομικόν Πρόσωπον, ἐν συνεχείᾳ ἱδρυμένον ἀπό τοῦ ἔτους 1928 διά τοῦ προναφερθέντος διατάγματος, διατελεῖ ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, δυναμένου νά διατάσσῃ οἱονδήποτε ἔλεγχον αὐτοῦ.

Τό Τεκτονικόν Ἵδρυμα ἔχει σφραγίδα φέρουσαν ὡς ἔμβλημα τανυσίπτερον φοίνικα καί πέριξ τάς λέξεις «Τεκτονικόν Ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 2

Τό Τεκτονικόν Ἵδρυμα διοικεῖται ὑπό ἐνδεκαμελοῦς ἀδελφάτου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἑκάστοτε μελῶν τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Μεγάλης Ἀνατολῆς, Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος, ἐκλεγομένου ἀνά τριετίαν ὑπό ἀντιπροσώπων τῶν ἑλληνικῶν Τεκτονικῶν Στοῶν.

Τό ἀδελφάτον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τόν πρόεδρον, τόν ἀντιπρόεδρον, τόν γραμματέα καί τόν ταμίαν. Πᾶσα μεταβολή τῶν μελῶν τοῦ ἀδελφάτου ἀνακοινοῦται ἀμελητί ὑπό τοῦ προέδρου εἰς τό Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας.

Τό ἀδελφάτον συνεδριάζει ἐπί παρουσίᾳ ἑπτά τουλάχιστον μελῶν αὐτοῦ καί ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τοῦ προέδρου.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ ἀδελφάτου τηροῦνται πρακτικά ὑπογραφόμενα ὑπό τῶν ἐν συνεδρίᾳ παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 3

Τό Ἵδρυμα δύναται νά ἱδρύῃ παραρτήματα αὐτοῦ, ἤ μερικώτερα ἱδρύματα καί φιλανθρωπικά καταστήματα ἀνά τάς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τά ὁποῖα θά διοικοῦνται ὑπό ἐνδεκαμελῶν ἀδελφάτων, ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων ἀνά τριετίαν, ὡς ὁ Γενικός Κανονισμός τοῦ Ἱδρύματος λεπτομερέστερον θέλει ὁρίσει. Τά ἀνά τάς πόλεις μερικώτερα ἱδρύματα θά ἀποτελοῦν Νομικά Πρόσωπα ἐξηρτημένα πλήρως ἀπό τό «Τεκτονικόν Ἵδρυμα τῆς Ἑλλάδος» καί θά ἔχωσι σφραγίδα φέρουσαν τό αὐτό ἔμβλημα «τανυσίπτερον φοίνικα» καί πέριξ τάς λέξεις «Τεκτονικόν Ἵδρυμα» καί ἐν συνεχείᾳ τό ὄνομα τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἔχει ἱδρυθῆ τό παράρτημα τοῦτο. Τό κεντρικόν ἀδελφάτον δύναται νά παύῃ ἤ νά ἀντικαθιστᾶ καί πρό τῆς λήξεως τῆς τριετίας τά μερικώτερα ἀδελφάτα, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 4

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ καί τῶν ἀνά τάς πόλεις Τεκτονικῶν Ἱδρυμάτων ἐκπροσωπεῖ αὐτά ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς καί πάσης ἄλλης ἀρχῆς, συγκαλεῖ τό ἀδελφάτον οὗ προΐσταται εἰς συνεδρίαν αὐτοβούλως, ἤ τῇ αἰτήσει δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκτελεῖ τάς ἀποφάσεις τοῦ ἀδελφάτου καί τοῦ κεντρικοῦ τοιούτου καί ὑπογράφει τά ἐντάλματα πληρωμῶν καί πάντα τά λοιπά ἔγγραφα τοῦ Ἱδρύματος.

Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἤ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Γραμματεύς συντάσσει τά πρακτικά τῶν συνεδριῶν τοῦ ἀδελφάτου, τηρεῖ τήν ἀλληλογραφίαν καί προσυπογράφει μετά τοῦ Προέδρου τά ἔγγραφα. Τόν Γραμματέα ἀπόντα ἤ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἕτερον μέλος τοῦ ἀδελφάτου, ὁριζόμενον ὑπό τοῦ Προέδρου.

Ὁ Ταμίας φυλάττει ὑπό ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην τάς χρηματικάς ἀξίας τοῦ Ἱδρύματος, τηρεῖ τά ὑπό τοῦ ἀδελφάτου ὁριζόμενα βιβλία καί συντάσσει τόν ἐτήσιον ἀπολογισμόν τοῦ Ἱδρύματος. Τόν Ταμίαν ἀπόντα ἤ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπό τοῦ ἀδελφάτου ὁριζόμενος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ εἴτε τοῦ Προέδρου καί τοῦ ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρον 5

Οἱ πόροι τοῦ Ἱδρύματος καί τῶν ἀνά τάς διαφόρους πόλεις ἱδρυμάτων ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας αὐτῶν ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν ἤ κληροδοσιῶν ἤ εἰσφορῶν τοῦ Κράτους, Δήμων καί Κοινοτήτων, Ναῶν ἤ Μονῶν, ἐκ προαιρετικῶν τεκτονικῶν εἰσφορῶν ὑπέρ αὐτοῦ ἤ ὑπέρ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἱδρυομένων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

Τά κεφάλαια τῶν ἱδρυμάτων ἅμα ὑπερβοῦν τό ὑπό τοῦ ἀδελφάτου ὁριζόμενον ποσόν, κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱδρύματος εἰς τήν Ἐθνικήν Τράπεζαν, δύναται δέ μέτ' ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου νά ἐπενδύωνται εἰς χρηματογράφους ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων, κατατιθεμένας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱδρύματος εἰς τήν Ἐθνικήν Τράπεζαν.

Τά ὁπουδήποτε ὑπάρχοντα κεφάλαια ἤ χρηματόγραφα τοῦ Ἱδρύματος δύναται ν' ἀναλαμβάνῃ ὁ Πρόεδρος μετά τοῦ Ταμείου μέτ' ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου καί ἐπί τῇ προσαγωγῇ τοῦ σχετικοῦ ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ.

Τό ἀδελφάτον δύναται νά συνομολογῇ δάνεια ἐπί ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων ἤ ἐπί ἐνεχύρῳ τῶν χρηματογράφων τοῦ Ἱδρύματος. Τό ἀνά

τάς πόλεις τῆς Ἑλλάδας μερικώτερα ἀδελφάτα δύνανται νά ἐκποιοῦν τάς περιουσίας των ἤ νά συνομολογοῦν δάνεια ἐπί ὑποθήκη τῶν ἀκινήτων αὐτῶν ἤ ἐπί ἐνεχύρῳ τῶν χρηματογράφων αὐτῶν, μόνον μέτ' ἔγκρισιν τοῦ ἐν Ἀθήναις κεντρικοῦ ἀδελφάτου, ὅπερ δικαιοῦται νά πράξει ταῦτα καί αὐτοβούλως καί διά τά ἀνά τάς πόλεις ἱδρύματα.

Ἄρθρον 6

Τό οἰκονομικόν ἔτος τοῦ Ἱδρύματος ἄρχεται τήν 1η Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καί λήγει τήν 30ήν Σεπτεμβρίου τοῦ ἐπιόντος. Εἰς τό τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους καί ἐντός τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ὁ Ταμίας τῶν ἀνά τάς πόλεις ἱδρυμάτων ὑποβάλλει εἰς τό ἀδελφάτον τοῦ ἀπολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους καί τόν προϋπολογισμόν τοῦ ἀρχομένου οἵτινες ἐγκρινόμενοι ὑπ' αὐτοῦ ὑποβάλλονται ἀμέσως πρός τό ἀδελφάτον τοῦ ἐν Ἀθήναις κεντρικοῦ Ἱδρύματος πρός ὁριστικήν ἔγκρισιν καί διά τήν κατάρτισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ καί προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀπολογισμός τοῦ ὅλου «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἑλλάδος» ἐγκρινόμενος ὑπό τοῦ ἀδελφάτου αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς τόν Ὑπουργόν Κοινωνικῆς Προνοίας, ὑπό τήν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου τελεῖ τό Ἵδρυμα, ἐκτυπούμενος δέ κατανέμεται εἰς τάς ἑλληνικάς τεκτονικάς Στοάς καί τά ἀνά πόλεις ἀδελφάτα.

Ἄρθρον 7

Περί παντός ζητήματος, περί οὗ δέν διαλαμβάνεται τό παρόν, ἀποφασίζει, τό ἀδελφάτον τοῦ «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἑλλάδος» ὅπερ δύναται νά καθορίση τάς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τοῦ ὅλου Ἱδρύματος δι' ἐσωτερικοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τόν αὐτόν ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν ἀνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1949
ΠΑΥΛΟΣ Β'

Ὁ ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας
Ὑπουργός
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Περί ἀνακλήσεως τοῦ ἀπό 23.12.1949 Διατάγματος «περί καταργήσεως τοῦ ἀπό 19.7.1949 Β.Δ., περί ἀντικαταστάσεως Καταστατικοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τά ἄρθρα 100 καί 119 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἀνακαλεῖται το ἀπό 23 Δεκεμβρίου 1949 Β.Δ. «περί καταργήσεως τοῦ ἀπό 19.7.1949 Β.Δ., περί ἀντικαταστάσεως Καταστατικοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος» ἐπαναφερομένου ἐν ἰσχύι τοῦ ἀπό 19.7.1949 Β.Δ. «περί ἀντικαταστάσεως Καταστατικοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος» διαγραφομένων μόνον τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 λέξεων: «Ναῶν ἤ Μονῶν».

Εἰς τόν αὐτόν ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1955
ΠΑΥΛΟΣ Β'

Ὁ ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας
Ὑπουργός
Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Ἀριθ. 2060/1969
Πρακτικά καί ἀπόφασις τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν

Συνεδρίασις τῆς 4ης Νοεμβρίου 1969

Σύνθεσις Δικαστηρίου: Π. Θεοδωρόπουλος, Πρόεδρος, Ν. Καβαλλιέρος, Πρωτοδίκης, Ἀπ. Βλάχος Ἐμμ., Δικ. Πάρεδρος (κωλυομένων τῶν λοιπῶν Δικαστῶν), εἰσηγητής, Μ. Νικολιδάκη, Γραμματεύς.

Ἀντικείμενον ὑποθέσεως: ἀναγνώρισις Σωματείου
Αἰτοῦν

Το ἐν Ἀθήναις ἱδρυθέν Σωματεῖον ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικόν Τεκτονικόν Τάγμα «Δήλιος Ἀπόλλων», νομίμως ἐκπροσωπούμενον ὑπό

τοῦ παρά τῶν ἱδρυτῶν ἐκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν 1) Θεοδώρου Ἀητσοπούλου, 2) Δημητρίου Τσίχλη, Ἐμμανουήλ Κορκιδάκη, 4) Ἐμμανουήλ Στυλιανάκη καί 5) Γεωργίου Καρδαμή, κατοίκων ἁπάντων Ἀθηνῶν, πλήν τοῦ Ἐμμ. Κορκιδάκη, κατοίκου Πειραιῶς, παρέστη διά τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Ἐμμαν. Στυλιανάκη.

Ἔκθεσις πρακτικῶν

Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του. Κατ' αὐτήν, ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ αἰτοῦντος, παρέστη τοῦτο ὡς ἄνω σημειοῦται.

Προκειμένης συζητήσεως ἐπί τῆς ἀπό 26-10-1969 αἰτήσεως τοῦ ὡς ἄνω αἰτοῦντος, ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος αὐτοῦ ἀνέπτυξε προφορικῶς ταύτην, ἀναφερθείς δέ καί εἰς τάς κατατεθείσας ἐγγράφους προτάσεις του, ἠτήσατο τήν παραδοχήν της.

Τό Δικαστήριον ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς

Ἔκτακτος Συνεδρίασις τῆς 6-12-1969

Τό Δικαστήριον, συγκροτηθέν ὡς ἀνωτέρω καί συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του, ἐδημοσίευσεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος καί τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου τήν κάτωθι ὑπ' ἀριθ. 2060/1969 ἀπόφασίν του.

Ἐπειδή ἄγεται πρός κρίσιν αἴτησις διώκουσα τήν κατά τά ἄρθρα 79 ἑπ. Ἀστικοῦ Κώδικος ἐγγραφήν τοῦ αἰτοῦντος ἀπό ἵδρυσιν σωματείου ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικόν Τεκτονικόν Τάγμα "Δήλιος Ἀπόλλων", εἰς τό παρά τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον σωματείων. Ἡ αἴτησις τηρηθείσης τῆς νομίμου προδικασίας τοῦ ἄρθρου 794 παρ. 2 Κωδ. Πόλ. Δικ., τύποις δεκτή παρίσταται καί ἁρμοδίως εἰσάγεται κατά τήν προκείμενην διαδικασίαν τῆς ἑκουσίας δικαιοδοσίας ἐνώπιον τοῦ Πολυμελοῦς τούτου Δικαστηρίου» (ἄρθρα 784, 785 παρ. 1 ἐδάφ. α' ἑπομ. καί 833 Κωδ. Πόλ. Δικονομίας) καί ἐρευνητέα ἀποβαίνει διά τό νόμῳ καί οὐσίᾳ βάσιμον αὐτῆς.

Ἐπειδή διά τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος

Συντάγματος 1968 παρέχεται τό δικαίωμα εἰς τούς Ἕλληνας, ὅπως συνεταιρίζωνται, ὑπό τήν ἔννοιαν τῆς ὑπ᾽ αὐτῶν ἱδρύσεως σωματείων, συλλόγων, ἑνώσεων κ.λπ., τηροῦντες ὅμως τοῦ νόμους τοῦ Κράτους, ἐν οἷς τό ἐπηυξημένης τυπικῆς δυνάμεως νόμου Σύνταγμα. Ἑκατέρωθεν διά τοῦ ἄρθρου 16 παρ. 1, 2 καί 4 τοῦ ἄνω Συντάγματος καθιεροῦται τό ἀπαραβίαστον τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καί ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων ὑπό παντός πρεσβεύοντος γνωστήν θρησκείαν, ἤτοι θρησκείαν φανεράν, μή ἔχουσαν κρύφια δόγματα καί λατρείαν (ὅρα Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. 14/15, Νόβ. 7, 1277, Σαριπόλου, γ΄ 346, Σγουρίτσα, 6, 152 ἐν Γ. Βαβαρέτου «Τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος 1968» Ἀθῆναι, σελίς 28). Πάντα δέ ταῦτα ὑπό τόν ἐν ἄρθρῳ 16 παρ. 4 συνταγματικόν περιορισμόν τῆς μή προσβολῆς κατά τήν ἐνάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῆς δημοσίας τάξεως ἤ τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἤ τῶν ἐθνικῶν συμβόλων. Τέλος τό Δικαστήριον, καλούμενον ὅπως ἐγκρίνῃ τό καταστατικόν ἑνός σωματείου, ὀφείλει κατ᾽ ἄρθρον 81 παρ. 1 Α.Κ. νά μή δεχθῇ τήν περί ἐγγραφῆς αἴτησιν τῶν ἱδρυτῶν ἤ τῆς διοικήσεως τοῦ σωματείου εἰς τό ἐπί τοῦτο δημόσιον βιβλίον, ἐάν ὁ σκοπός ἤ ἡ λειτουργία αὐτοῦ ἀντίκειται εἰς ἀπαγορευτικόν νόμον, ἤ τά χρηστά ἤθη ἤ τήν δημοσίαν τάξιν (Τούση, Γεν. Ἀρχαί παρ. 536 παρ. 305 σημ. 2).

Ἐπειδή τό αἰτοῦν ὑπό ἵδρυσιν σωματεῖον «Ἑλληνικόν Τεκτονικόν Τάγμα «Δήλιος Ἀπόλλων», ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ ποιεῖται μέν λόγον περί τοῦ ὅτι τήν «θεμελιώδην αὐτοῦ βάσιν μέλλουσι ν᾽ ἀποτελέσωσι αἱ Γενικαί Ἀρχαί τοῦ ἀρχαίου καί ἀποδεδειγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος, ὡς αὗται καθιερώθησαν ὑπό τῆς Τεκτονικῆς Παραδόσεως τῆς περιλαμβανομένης εἰς τούς ἀρχαίους θεμελιώδεις κανόνας (Land Marks) διά τῶν μεγάλων συνταγμάτων 1762 καί 1768 καί τῶν τυπικῶν τῶν διαφόρων βαθμῶν αὐτοῦ» οὐχ ἧττον ὅμως δέν διαλαμβάνεται ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ ποῖον εἶναι τό περιεχόμενον τῶν ὡς ἄνω Γενικῶν ἀρχῶν, Τεκτονικῆς Παραδόσεως, ἀρχαίων θεμελιωδῶν κανόνων (Land Marks), τῶν Μεγάλων Συνταγμάτων 1762 καί 1768, ἵνα τό Δικαστήριον δυνηθῇ καί μορφώσῃ πλήρη γνῶσιν περί τοῦ ἐάν τό περιεχόμενον αὐτῶν, ὅπερ πρόκειται ν᾽ ἀποτελέσῃ τήν θεμελιώδη βάσιν τοῦ ὑπό ἵδρυσιν σωματείου, (ἄρθρ. 1 καταστατικοῦ τοῦ αἰτιοῦντος) τυγχάνῃ σύννομον ἤ μή (ἴδε ἄρθρ. 19 παρ. 1 Συντάγματος καί ἄρθρον 81 Ἀστ. Κώδικος). Ἐν ὄψει ὅτι 1) τά ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ αἰτοῦντος ἀναφερόμενα στοιχεῖα, ὡς ἀποτελοῦντα τόν σκοπόν τοῦ ὑπό ἵδρυσιν σωματείου, οὐδόλως

καθιστῶσι γνωστόν τῷ Δικαστηρίῳ τό περιεχόμενον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 μνημονευομένων ὡς ἄνω ἀρχῶν, Τεκτονικῆς Παραδόσεως κ.λπ., τῶν μελλουσῶν ν' ἀποτελέσωσιν, ὡς εἴρηται, τήν θεμελιώδη βάσιν τοῦ ὑπό ἵδρυσιν σωματείου καί 2) ὅτι ἐνῶ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ αἰτοῦντος ἀναφέρεται ὅτι «πᾶν μέλος ὡς ἐλευθεροτέκτων ἔχει ὑποχρέωσιν νά τηρῆ πιστῶς τούς δοθέντας ὅρκους του, νά διαφυλάττη τά ἐμπιστευμένα αὐτῷ τεκτονικά μυστικά, νά τηρῆ ἐχεμύθειαν· νά ὑπερασπίζεται δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του τήν τιμήν καί τά συμφέροντα τῆς ἀδελφότητος εἰς ἥν ἀνήκει», δέν καθορίζεται ὅμως ἐν τῷ καταστατικῷ γενικῶς, ποῖον εἶναι τό περιεχόμενον τῶν Θεμελιωδῶν Ἀρχῶν, Κανονισμῶν, Συνταγμάτων, Τυπικῶν, Τεκτονικῆς Παραδόσεως, βάσει τῶν ὁποίων θά προσδιορίζηται τό συμφέρον καί ἡ τιμή τῆς ἀδελφότητος (τῆς μασσωνικῆς δηλονότι), ἥν δέον δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του νά ὑπερασπίζηται τό μέλος.

Ἐπειδή ὁ ἐν τῷ καταστατικῷ διαλαμβανόμενος ὅρος «ἵνα ὑπερασπίζηται δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του» δύναται ἐνδεχομένως νά ἀγάγη, ἀναγνωριζομένου τυχόν τοῦ αἰτοῦντος, εἰς ἔκνομον δραστηριότητα αὐτοῦ ἤ τῶν μελῶν του οὐδέν ὅριον ἀναγνωριζούσης («δι' ὅλων τῶν δυνάμεων») καί προσδιοριζομένης ὑπό ἀγνώστων τῷ Δικαστηρίῳ στοιχείων καί ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν καί διά τοῦτο ἀντικείμενον τοῦτο εἰς τόν νόμον.

Ἐπειδή ἄλλως καί ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ περιεχομένου τοῦ καταστατικοῦ τοῦ αἰτοῦντος ὑπό ἵδρυσιν σωματείου σαφῶς ἀποδεικνύεται, κατά τήν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ κατά τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 789, 805, παρ. 3 καί 352 παρ. 1 Κ. Πολ. Δ. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως τάς γνώσεις, ὡς ἀντλεῖ ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς κοινῆς πείρας καί ἀντιλήψεως (Α.Π. 647/67) ὅτι τοῦτο ἐπιδιώκει τήν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Τεκτονισμοῦ ἤ Μασσωνίας ἤ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ὅστις δέν εἶναι φιλοσοφικόν σύστημα, ἀλλ' ἀποτελεῖ θρησκείαν ὑφ' ἥν ἔννοιαν νοεῖται τό σύνολον τῶν δοξασιῶν, τῶν σχετικῶν πρός τήν πίστιν πρός ἕνα ἤ πολλούς θεούς μετά τῶν ἐξωτερικῶν τύπων καί τελετῶν κ.λπ., δι' ὧν ἐκδηλοῦται ἡ πρός τό θεῖον πίστις καί λατρεία. Ὅτι ὁ Τεκτονισμός ἀποτελεῖ θρησκείαν, ἐγένετο δεκτόν, τόσον ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐμμέσως δέ, πλήν σαφῶς, καί ὑπό τῆς Πολιτείας. Οὕτω ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τήν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1933 ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ τότε ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἀπεφάνθη παμψηφεί ὅτι «...ἡ Μασσωνία ἀποδεδειγμένως

τυγχάνει θρησκεία ὅλως διάφορος, κεχωρισμένη καί ξένη τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ὡς τοῦτο ἄλλωστε ἐμφαίνεται ἀδιαμφισβητήτως καί ἐκ τοῦ ὅτι κέκτηται ἰδίους ναούς μετά βωμῶν, τούς ὁποίους οἱ πρόκριτοι τῶν Τεκτόνων χαρακτηρίζουν ὡς ἐργαστήρια, ἅτινα δέν δύνανται νά ὑστερήσωσιν εἰς ἱστορίαν καί ἁγιότητα τῆς Ἐκκλησίας (Γ. Σώκου Πυθαγ. Ζ΄ σέλ. 19, 20) καί ὡς ναούς τῆς ἀρετῆς καί τῆς σοφίας, ἐν οἷς λατρεύεται τό ὑπέρτατον Ὄν (ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος Μ.Α.Τ.Σ.) καί διδάσκεται ἡ ἀλήθεια» (τεκτονικόν ἐγκόλπιον σέλ. 27). Περαιτέρω δέχεται ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅτι ὁ Τεκτονισμός «κέκτηται ἰδίας θρησκευτικάς τελετάς, οἷαι ἡ τελετή υἱοθεσίας λυκιέως ἤ τό τεκτονικόν βάπτισμα, ἡ τελετή τῆς συζυγικῆς ἀναγνωρίσεως ἤ ὁ τεκτονικός γάμος, τό τεκτονικόν μνημόσυνον, τά ἐγκαίνια τοῦ τεκτονικοῦ ναοῦ κ.λπ. ὅτι κέκτηται ἐπίσης ἰδίας μυήσεις, ἴδια τελετουργικά τυπικά, ἰδίαν ἱεραρχικήν τάξιν καί θά ἠδύνατο νά συναχθῇ ἔκ τε τῶν τεκτονικῶν ἀγαπῶν, τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν δύο ἡλιοστασίων, χειμερινοῦ καί θερινοῦ μετά θρησκευτικῶν συμποσίων καί κοινῶν εὐωχιῶν, ὅτι (ἡ Μασσωνία) εἶναι θρήσκευμα» (Π. Τρεμπέλα, «Μασσωνισμός» ἔκδοσις 2α 1958 σελ. 214 ἐπ.). Ἐξ ἄλλου ἐγένετο δεκτόν ὅτι ὁ θρησκευτικός χαρακτήρ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐμφανίζεται ἐξαιρετικῶς ἐναργής, καθ' ὅσον ἐν ταῖς στοαῖς, τοῖς ἐργαστηρίοις καί ναούς αὐτοῦ λαμβάνει χώρα λατρεία, οἷα νοεῖται διά λόγων ἤ πράξεων ἐκδηλουμένη πρός τόν Θεόν εὐσέβεια καί ἡ ὁποία (λατρεία) ἀποτελεῖ τό χαρακτηριστικόν πάσης θρησκείας, ἔτι δέ ὑφίσταται ἐν τῷ Τεκτονισμῷ τό λατρευόμενον ἀνώτατον Ὄν (Θεός) ὁ ὑπό τῶν Τεκτόνων ἀποκαλούμενος «Μέγας ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος» (Μ.Α.Τ.Σ.) σελ. 11 τῆς Μασσωνικῆς Βίβλου καί ὅρα σχετικῶς καί «Μασσωνικά τυπικά» σελ. 72 ἐν Ἐπιφανίῳ Θεοδωροπούλου «Ἡ Μασσωνία ὑπό τό φῶς τῆς ἀληθείας» Ἀθῆναι 1968 ἔκδοσις 3η, σελ. 13 καί 83. Ἀλλά καί εἰς παγκόσμιον κλίμακα τυγχάνει γενικῶς γνωστόν, ὅτι ὁ τεκτονισμός ἀποτελεῖ θρησκείαν, εἰς τρόπον, ὥστε, λόγῳ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ ἰδιότητος, ἅπασαι αἱ Χριστιανικαί Ὁμολογίαι (Δυτική Ἐκκλησία, Λουθηρανικαί, Μεθοδιστικαί καί Πρεσβυτεριαναί Κοινότητες), ὡς καί Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι νά κηρύξωσι τό θρήσκευμα τοῦτο, ὡς μή συμβιβαζόμενον πρός αὐτάς. (Π. Τρεμπέλα, «Μασσωνισμός» σελ. 158, 159· ὅρα καί ἀπόφ. Ἱεραρχίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 1933 ἔνθ' ἀνωτέρω). Τέλος καί ἡ Πολιτεία, ὡς ἐλέχθη, ἐμμέσως πλήν σαφῶς ἐδέχθη τήν θρησκευτικήν ἰδιότητα τοῦ τεκτονισμοῦ. Οὕτω ἐν τῷ διδακτικῷ βιβλίῳ

τῆς 6ης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ μαθήματος τῆς Κατηχήσεως - Λειτουργικῆς (Λεων. Χριστοφιλοπούλου - Χρ. Καρυτινοῦ Μήτση) τοῦ ἔτους 1969 καί ἐν σελ. 85 ὑπό τόν τίτλο «Τεκτονισμός» διαλαμβάνεται ρητῶς, ὅτι ὁ «Μασσωνισμός (τεκτονισμός) εἶναι θρησκεία». Ὁ τεκτονισμός ὅμως δέν εἶναι θρησκεία γνωστή ὑπό τήν ρηθεῖσαν ἔννοιαν, ἀλλά τοιαύτη μή φανερά, ἔχουσα δόγματα καί λατρείαν μή φανεράν (κρυφίαν) καί ἀποτελοῦσα μυστικήν ὀργάνωσιν ἄγνωστον κατά τό περιεχόμενον οὐ μονον εἰς τούς πολλούς, ἀλλά καί εἰς αὐτούς ἀκόμη τούς τέκτονας, λόγῳ τῶν τελευταίων μυήσεων ἀπό βαθμοῦ εἰς βαθμόν κατά τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νά μή δύναται νά ἔχη γνῶσιν ὁ ἀνήκων εἰς τόν κατώτερον βαθμόν ἐκείνων τῶν μυστικῶν, τά ὁποῖα γνωρίζει ὁ ἀνήκων εἰς τόν ἀνώτερον ἐκ τῶν τριάκοντα τριῶν (33) ἐν συνόλῳ βαθμῶν τῆς Μασσωνικῆς Ἱεραρχίας. Περί τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Μασσωνισμοῦ ὡς θρησκείας μή γνωστῆς ἀπεφάνθη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, χαρακτηρίσασα διά τούς ἐν τῇ ρηθείσῃ ἀποφάσει τῆς λόγους τοῦτον, ὅτι ἀποτελεῖ μυσταγωγικόν σύστημα. Τό δέ μνημονευθέν βιβλίον τῆς 6ης Δημοτικοῦ χαρακτηρίζει τόν τεκτονισμόν ὡς «μυστικήν ὀργάνωσιν προσώπων» (σελ. 84). Ἐν σελίδι ἐξ ἄλλου 46-47 τοῦ συγγράμματος Π. Τρεμπέλα (ΜΑΣΣΩΝΙΣΜΟΣ) ἐκτίθεται ὁ μυστικός χαρακτήρ τῆς μασσωνικῆς θρησκείας ἐκ δέ τῶν ἄρθρων 4, 5, 14 καί 16 τοῦ Συντάγματος τῆς Γαληνοτάτης Μεγ. ἀνατολῆς 37 τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Αν. Συμβ. βαθμοῦ καί 65 τοῦ Γεν. Κανονισμοῦ τῆς Γαληνοτάτης Μεγ. Ἀνατολῆς (ἁπάντων ἐπισήμων αὐθεντικῶν κειμένων τοῦ Τεκτονισμοῦ ὅρα ἐν Ἐπιφ. Θεοδωροπούλῳ, Ἡ Μασσωνία ὑπό τό φῶς τῆς ἀληθείας, γ΄ ἔκδοσις, Ἀθῆναι 1968) ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ τεκτονισμός εἶναι θρησκεία μή γνωστή.

Ἐπειδή κατ᾽ ἀκολουθίαν, ἐφ᾽ ὅσον ἀπεδείχθη κατά τήν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι τό ὑπό ἵδρυσιν σωματεῖον ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικόν Τεκτονικόν Τάγμα «Δήλιος Ἀπόλλων», ἐπιδιώκει τήν μεταξύ τῶν μελῶν του καί ἐν γένει διάδοσιν τοῦ τεκτονισμοῦ, ἀποτελοῦντος θρησκείαν μή γνωστήν καί ἐκ τούτου μή προστατευομένη ὑπό τῆς διατάξεως 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος 1968, ἡ ὑπό κρίσιν περί ἐγγραφῆς αὐτοῦ αἴτησις τῶν ἱδρυτῶν του εἰς τό ἐπί τούτῳ δημόσιον βιβλίον εἶναι ἀπορριπτέα, ἐφ᾽ ὅσον ὁ σκοπός καί ἡ λειτουργία αὐτοῦ ἀντίκεινται εἰς τήν ρηθεῖσαν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἡ ἀσκουμένη λατρεία ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τοῦ τεκτονισμοῦ, τήν ἀνάπτυξιν καί διάδοσιν τοῦ ὁποίου, ὡς εἴρηται, σαφῶς ἀποδει-

κνύεται ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ περιεχομένου τοῦ καταστατικοῦ τοῦ αἰτοῦντος ὅτι ἐπιδιώκει τό αἰτοῦν σωματεῖον, ἐν ὄψει τῆς μυστικῆς αὐτοῦ ὀργανώσεως ἐν γένει, ἀντίκειται εἰς τά χρηστά ἤθη, οἷα νοεῖται τό σύνολον τῶν κανόνων, τούς ὁποίους ὑπαγορεύει ἡ ρυθμίζουσα τήν σύγχρονον κοινωνικήν διαβίωσιν ἠθική, ἔτι δέ καί εἰς τήν δημοσίαν τάξιν καί διά τούς προσθέτους τούτους λόγους τυγχάνει ἐπίσης ἀπορριπτέα ἡ αἴτησις.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Ἀπορρίπτει τήν αἴτησιν.

Ἐνεκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη
Ἐν Ἀθήναις τῇ 6η Δεκεμβρίου 1969

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεύς

Χαρακτηριστικό ἀντιμασονικό καί ἀντιεβραϊκό γραμματόσημο τῆς Σερβίας τό 1941. Ἡ παράστασις δεικνύει μία χεῖρα, πού ἐξέρχεται τοῦ φωτός καί πνίγει τό φίδι τοῦ ἑβραιομασονισμοῦ.

Μετά τόν πόλεμον οἱ ἑβραιοσιωνισταί τῶν ΗΠΑ καί τῆς Ἀγγλίας ἐπέβαλαν τόν Ἑβραῖο Μπρόζ (Τίτο) στή Σερβία, πού ἀκόμη πληρώνει τήν στάσιν της, ἔναντι τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ.

Ὅποιος μελετήσῃ προσεκτικῶς τά «Πρωτόκολλα» θά διαπιστώσῃ, ὅτι ὅλα ὅσα ἐγράφησαν τό 1897 ἐπραγματοποιοῦντο σταδιακῶς, ἀλλά τά ἐθνικιστικά κινήματα στήν Εὐρώπην τῆς ἐποχῆς 1920-1940 ἀνέτρεψαν τά σιωνιστικά σχέδια.

Ἀπό τοῦ 1950 ὅμως πραγματοποιοῦνται πάλιν σταδιακῶς τά προγραμματισθέντα στά «Πρωτόκολλα», ἰδίως στούς χρόνους μας φαίνονται καθαρῶς αἱ προκλητικαί προσπάθειαι διαλύσεως τῶν Ἐθνῶν, διά τῆς ὑπονομεύσεως ὅλων τῶν ἀξιῶν, στάς ὁποίας βασίζονται αἱ ἐθνικαί κοινωνίαι.

Ὁ Ἑβραῖος δολοπλόκος κατευθύνει τὸν ἀπάνθρωπο καπιταλιστή.

Στό πολιτικό, κοινωνικό καί οἰκονομικό περιβάλλον τοῦ σήμερα βλέπομεν, μίαν συστηματικήν ἐφαρμογήν τῶν «Πρωτοκόλλων». Πλαστῶν ἤ ὄχι αὐτά ἐφαρμόζονται. Ἐπί παραδείγματι: ἡ ἀπομόνωσις τῆς θρησκείας, ἀπό τήν δημοσίαν ζωήν, οἱ ὑπερδανεισμοί εἰς ἐξωτερικά χρέη, ἡ ἀσυδοσία τοῦ τύπου καί τῶν λοιπῶν ΜΜΕ, ἡ διάδοσις τῆς διαφθορᾶς (ναρκωτικά, ὁμοφυλοφιλία, τυχερά παίγνια, πανσεξουαλισμός, οἰνοπνευματώδη κ.τ.λ.) ἡ κοινοβουλευτική διχόνοια, πού διαιρεῖ τόν λαόν, ἡ ἀναξιοπιστία τῶν κομμάτων, ἡ πολεμική ἐναντίον τῆς κλασσικῆς παιδείας (ἰδίως στήν ἱστορία, Ἀρχαία Ἑλληνικά κ.τ.λ.), ὁ οἰκονομικός ἔλεγχος τῶν πολιτικῶν καί κατ᾽ ἐπέκτασιν τῶν κομμάτων, ἡ τρομοκρατία καί ἡ ἀνασφάλεια, αἱ χρηματιστηριακαί ἀπάται, ἡ δημιουργία κρίσεων στήν Δικαιοσύνη, τά οἰκονομικά σκάνδαλα εἰς βάρος τοῦ κράτους, ἡ φθορά τῆς ἐξουσίας, αἱ μυστικαί ὀργανώσεις, ἡ ἐξαγορά τῶν πολιτικῶν, ἡ διάδοσις ἀντεθνικῶν καί ἀντικοινωνικῶν θεωριῶν, ἡ ὑπονόμευσις τῆς παιδείας, ἡ παραπλάνησις τῶν λαῶν, ἡ κατάργησις τῶν ἐθνικῶν νομισμάτων, τό διεθνές παντοδύναμο κεφάλαιο, ἡ ἀόρατος ὑπερκυβέρνησις, ὁ μασωνισμός, ἡ διακήρυξις τῶν σιωνιστῶν περί ἐκλεκτοῦ Λαοῦ, πού θά κυριαρχήση εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί ὅλα τά Ἔθνη θά ὑποδουλωθοῦν στούς Ἑβραίους, κ.τ.λ. ἀποτελοῦν γεγονότα τῆς δημοσίας ζωῆς.

Στά «Πρωτόκολλα» ἐδιαβάσατε συνοπτικάς ἀναλύσεις, δίκην ἀνακεφαλαιώσεων, τῶν ὑπό τῶν Ἑβραίων ἰθυνόντων τοῦ σιωνισμοῦ ἀποφασισθέντων καί τά ὁποῖα προσβάλλουν βεβαίως τά «κτήνη» πού λέγονται Χριστιανοί καί διακηρύσσουν τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν τῶν ἑβραιοσιωνιστῶν, φιλοδοξίας καί πίστεις πού πρωτοαναφέρονται στήν Παλαιάν Διαθήκην καί στό Ταλμούδ. Τά «ζῶα» ὅπως οἱ Ἑβραῖοι ἀποκαλοῦν τούς Χριστιανούς ἐξακολουθοῦν νά κοιμῶνται βαθέως, διότι ἔτσι τούς κατήντησαν οἱ Ἑβραῖοι, καθώς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν. Θά ξυπνήσουν; μᾶλλον ναί καί τότε...

Τήν 29ην Νοεμβρίου 1947 ἡ Ἔκτακτος Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ ἀπεφάσισε μέ πλειοψηφία 2/3 νά διανείμη τήν Παλαιστίνην, εἰς δύο νέα κράτη: το ἕνα Ἀραβικόν καί τό ἄλλο Ἑβραϊκό. Στήν πραγματικότητα ἔγινε μόνον τό δεύτερο.

Θρησκευτικός φανατισμός καί ἐξ αὐτοῦ πολιτική ἐπιδίωξις. Ὅλαι αἱ θρησκεῖαι πρέπει νά ἐξοντωθοῦν καί νά ἱδρυθῆ ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Ἰσραήλ. Πρό αἰώνων τό διεκήρυξαν μεταξύ των, συνεχίζουν νά τό διδάσκωνται καί φυσικά νά τό ἐπιδιώκουν.

Σχετικῶς ὁ ραββῖνος Μπαρούχ Λεβύ εἰς ἐπιστολήν του πρός τόν μαθητήν του Κάρολον Μάρξ (Μορδοχάϊ) γράφει:

«Ὁ Ἑβραϊκός λαός στό σύνολό του εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Μεσσίας. Θά κυριαρχήση σ' ὅλο τόν κόσμο, ἐπιτυγχάνοντας τήν ἕνωσι ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν, τό γκρέμισμα τῶν συνόρων καί τῶν μοναρχιῶν καί ὅλης τῆς σημερινῆς διαιρέσεως. Θά δημιουργήση μιά παγκόσμια δημοκρατία πού θά δώση τό δικαίωμα τοῦ πολίτου σ' ὅλους τούς Ἑβραίους. Σ' αὐτή τή νέα τάξι τῆς ἀνθρωπότητος τά παιδιά τοῦ Ἰσραήλ διεσπαρμένα σ' ὅλο τόν κόσμο, παιδιά τῆς ἴδιας φυλῆς καί μέ τήν ἴδια παραδοσιακή μόρφωσι θά εἶναι τά κυρίαρχα στοιχεῖα παντοῦ, χωρίς ἀντίρρησι, εἰδικά ἄν πετύχουν νά ἐπιβάλλουν τήν ἡγεσία τῶν Ἑβραίων ἐπί τῶν ἐργατικῶν μαζῶν. Μ' αὐτό τόν τρόπο καί μέ τό πρόσχημα τῆς νίκης τοῦ προλεταριάτου, τά δημοκρατικά καθεστῶτα ὅλου τοῦ κόσμου θά βρεθοῦν σέ ἑβραϊκά χέρια. Ἡ ἀτομική ἰδιοκτησία θά ἁρπαχθῆ ἀπό κυβερνήσεις τῆς ἑβραϊκῆς φυλῆς πού θά διαχειρίζονται παντοῦ τόν δημόσιο πλοῦτο. Μ' αὐτό τόν τρόπο, οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Ταλμούδ ὅτι κατά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία οἱ Ἑβραῖοι θά ἔχουν στά χέρια τους τόν πλοῦτο τῶν λαῶν, θά ἐπαληθευθοῦν».

*(εἰς Σαλοῦστε: «**Ἡ μυστική καταγωγή τοῦ Μπολσεβικισμοῦ**» ἐκδ. «Ταλλαντιέ» Παρίσι 1930, σελ. 33-34. Μπουαγιέ: «Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν» ἐκδ. «Λιμπερτάντ» Ἀθ. 1982, σελ. 29)*

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ο ΕΒΡΑΙΟΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Σκοπός καί Τακτική

Πῶς οἱ Ἑβραῖοι παραποιοῦν τήν ἱστορίαν – Ἀντιφάσεις καί πλαστογραφήσεις – Παραπλανητικά κείμενα – Οἱ ἱστορικοί διαπιστώνουν τήν ἀλήθειαν – Ψευτοναζιστικαί ὀργανώσεις – Κατασκευή «ντοκουμέντων» – Ἡ ἀλήθεια μέ τό ἡμερολόγιον τῆς Ἄννας Φράνκ – Ἀποκάλυψις ψευδῶν – Ἡ Ἑβραϊκή αὐθάδεια – Ἡ Ἑβραϊκή ἐπιρροή – Αἰώνια παράσιτα – Οἱ χρηματάνθρωποι Ἑβραιοσιωνισταί – Οἱ «δίκαιοι τῶν Ἐθνῶν» – Ἡ Ἑβραϊκή 5η Φάλαγξ – Ἑβραϊκή διείσδυσις – Πρόκλησις πολέμων – Διάβρωσις θρησκειῶν – Ἡ Ἱερά Ἐξέτασις κι ὁ σκοπός της – Ἡ σημασία τοῦ ἀντισημιτισμοῦ – Τό «γκέττο» – Πῶς δημιουργεῖται ὁ ἀντισημιτισμός – Τί συμβαίνει διεθνῶς – Ἀπηνής δίωξις ὅσων δέν ὑποκύπτουν στόν Ἑβραϊσμόν – Προσωπικότητες κι Ἑβραῖοι - Παράδειγμα ἀντισιωνιστῶν Ἑβραίων – Ὁ Ἰουδαϊσμός στόν Α΄ καί Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας – Ἐπίσημος κήρυξις ὑπό τῶν Ἑβραίων πολέμου κατά τῶν Γερμανῶν – Οἱ Ἑβραῖοι ὑπέρ τῶν πλουτοδημοκρατιῶν – Οἰκονομικός πόλεμος κατά τῆς Γερμανίας – Ἀντιδράσεις Γερμανῶν – Μυστικά Γερμανοσοβιετικά σύμφωνα – Πάλιν Ἑβραϊκά ψεύδη – Ὕπουλοι τακτικαί – Ὁμοφυλοφιλία, Τέχνη – Ἀπόκρυψις καί παραποίησις ἀληθείας.

Διά νά καταλάβετε καλῶς πόσο δεξιοτεχνικῶς ψεύδονται οἱ Ἑβραῖοι θά σᾶς ἀναφέρω δύο παραδείγματα. Πρῶτον, ἔχουν ἐδῶ στήν Ἑλλάδα κυκλοφορήσει πολυτελές ἔντυπο, διά τό «Ὁλο-

καύτωμα». Στό ἔντυπο αὐτό ὑπάρχει δημοσίευμα μέ τίτλο: «Ἡ Ἑβραϊκή παρουσία στήν Ἑλλάδα». Στήν περίοδο τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 γράφουν (σελ. 35) **«Ἑλληνική ἀνεξαρτησία (1821) Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος.** *Στή διάρκεια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως 5.000 Ἑβραῖοι τῆς Πελοποννήσου ἔχασαν τή ζωή τους, ἐνῶ μεγάλος ἀριθμός Ἑβραίων κατέφυγε στήν Κέρκυρα».*

Ὅπως διατυποῦται τό κείμενον πρῶτον δέν ὑποπτεύεσθε, κάτι τό ἐπιλήψιμον καί δεύτερον, σᾶς παραπλανοῦν νά πιστεύσετε, ὅτι οἱ 5.000 Ἑβραῖοι «ἔχασαν τήν ζωή των» ἀγωνιζόμενοι, ὑπέρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι διαφορετική, διότι οἱ 5.000 Ἑβραῖοι ἐσκοτώθησαν ἀπό τούς Ἕλληνας, **ἐπειδή ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τούρκων καί ἔσφαζαν Ἕλληνας.** Σχετικῶς ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια «Encyclopaedia Judaica» (σελ. 876, Ἀγγλικῆς ἐκδ.) μᾶς πληροφορεῖ:

«With the outbreak of the Greek revolt in 1821 Greek Jewry suffered intensively because of its support of and loyalty to Ottoman rule. In those towns where the rebels gained the upper hand, the Jews were murdered after various accusations had been leveled against them. In the massacre of the Peloponnesus 5,000 Jews lost their lives, the remainder fled to Corfu. From that time the condition of the Jews who lived among the Greek,s even within the boundaries of Turkish rule, began to deteriorate».

Δηλαδή: *«Μέ τήν ἔκρηξι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τό 1821 ὁ Ἑλληνικός Ἑβραϊσμός ὑπέφερεν ἐντόνως ἐξ αἰτίας τῆς ὑποστηρίξεώς του καί τῆς ἀφοσιώσεώς του στήν Ὀθωμανική κυβέρνησι. Εἰς ἐκείνας τάς πόλεις ὅπου οἱ ἐπαναστάται ἐπῆραν τό ἐπάνω χέρι, οἱ Ἑβραῖοι ἐσκοτώθησαν μετά ἀπό διαφόρους κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι ἐξετοξεύθησαν ἐναντίον τους. Στήν σφαγή τῆς Πελοποννήσου 5.000 Ἑβραῖοι ἔχασαν τήν ζωήν των, οἱ ἐναπομείναντες διέφυγαν στήν Κέρκυρα. Ἀπό ἐκείνη τήν στιγμήν ἡ θέσις τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἔζων μεταξύ τῶν Ἑλλήνων, ἀκόμη καί στά ὅρια τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως ἤρχισεν νά χειροτερεύη».* Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπόν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἑλλάδα σᾶς ἀποκρύπτουν, ὅτι οἱ ἡρωϊκοί ἐπαναστάται τοῦ '21 ἐξετέλεσαν 5.000 Ἑβραίους «μετά ἀπό διαφόρους κατηγορίας»! ὅπως

γράφει ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια. Ἀναλυτικῶς διά τάς διαστρεβλώσεις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας σᾶς παραπέμπω στήν ἐφημερίδα «*Χρυσῆ Αὐγή*» (17-5-1995, σελ. 4). Ὁ ἠλίθιος θά ἀντιδράση. Μά ἡ «*Χρυσῆ Αὐγή*» εἶναι νεοναζί! Ναί, ἀλλά τά στοιχεῖα καί τά δύο («Ὁλοκαύτωμα»-«Encylc. Judaica») εἶναι Ἑβραϊκά κι αὐτά θέλομεν νά βλέπετε κι ὄχι τί εἶναι ἤ τί δέν εἶναι αὐτός, πού σᾶς τά δεικνύει.

Στό «Ὁλοκαύτωμα» γράφουν: «ΠΑΤΡΑ: *Κατά τόν πόλεμο τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος (1821-1829) ἡ Ἰσραηλιτική Κοινότητα Πατρῶν ἔπαψε νά ὑπάρχει, ξαναϊδρύθηκε τό 1905. Τό 1940, λίγο πρίν ἀπό τή γερμανική κατοχή, ζοῦσαν στήν Πάτρα 337 Ἑβραῖοι. Τό 1947, 152 διασωθέντες Ἑβραῖοι ἐπέστρεψαν στή γενέτειρα πόλη τους. Σήμερα, ὑπάρχουν μόνο δύο Ἑβραϊκές οἰκογένειες*» καί ἐρωτῶ πῶς «ἔπαψε νά ὑπάρχει» ἡ Ἑβραϊκή Κοινότης στήν Πάτρα;; τήν ἀπάντησι μᾶς τήν δίδει ἡ «Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια» (ἔνθ. ἀνωτ.):

> *«The Greeks of the Peloponnesus, who often rebelled against the Turks, massacred the Jews whom they considered allies of the Turks. During this period of confusion in the 18th century the communities of Patras, Thebes, Chalcis and Naupaktos were destroyed».*

Δηλαδή: «*Οἱ Ἕλληνες τῆς Πελοποννήσου, οἱ ὁποῖοι συχνῶς ἐπαναστατοῦν ἐναντίον τῶν Τούρκων ἔσφαξαν τούς Ἑβραίους τούς ὁποίους ἐθεώρουν συμμάχους τῶν Τούρκων. Διαρκούσης αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς συγχίσεως τοῦ 18ου αἰῶνος αἱ κοινότητες τῆς Πάτρας, Θήβας, Χαλκίδος καί Ναυπάκτου κατεστράφησαν*». Πράγματι αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐσφάξαμε τούς Ἑβραίους καί κατεστρέψαμε τήν Ἑβραϊκή κοινότητα Πατρῶν καί ὅσας ἄλλας ἠδυνήθημεν, διότι οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τούρκων καί μᾶς εἶχαν κατασφάξει. Ἐπρόκειτο περί δικαίας ἀνταποδόσεως.

Ὡστόσον ἔρχεται ἡ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ἀεροπορία καί ψεύδεται ἀκόμη περισσότερον, χάριν τῶν Ἑβραίων. Διότι ἐδημοσίευσε στό περιοδικόν της, τό ὁποῖον εἶναι δίγλωσσον (Ἑλλ.-Ἀγγλ.) ἄρθρον διά τήν «Ἑβραϊκή παρουσία στήν Ἑλλάδα» ὅπου γράφει (σελ. 66) «*κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως κατά τῶν Τούρκων τό*

1821 ἀρκετοί Ἑβραῖοι τῆς Πελοποννήσου κατέφυγαν στήν Κέρκυρα...». Διατί κατέφυγαν στήν Κέρκυρα; Ποῖος τούς κατεδίωκε; Σιωπή! Διότι αὐτό συμφέρει στόν Ἑβραῖο συντάκτη τοῦ ἄρθρου.

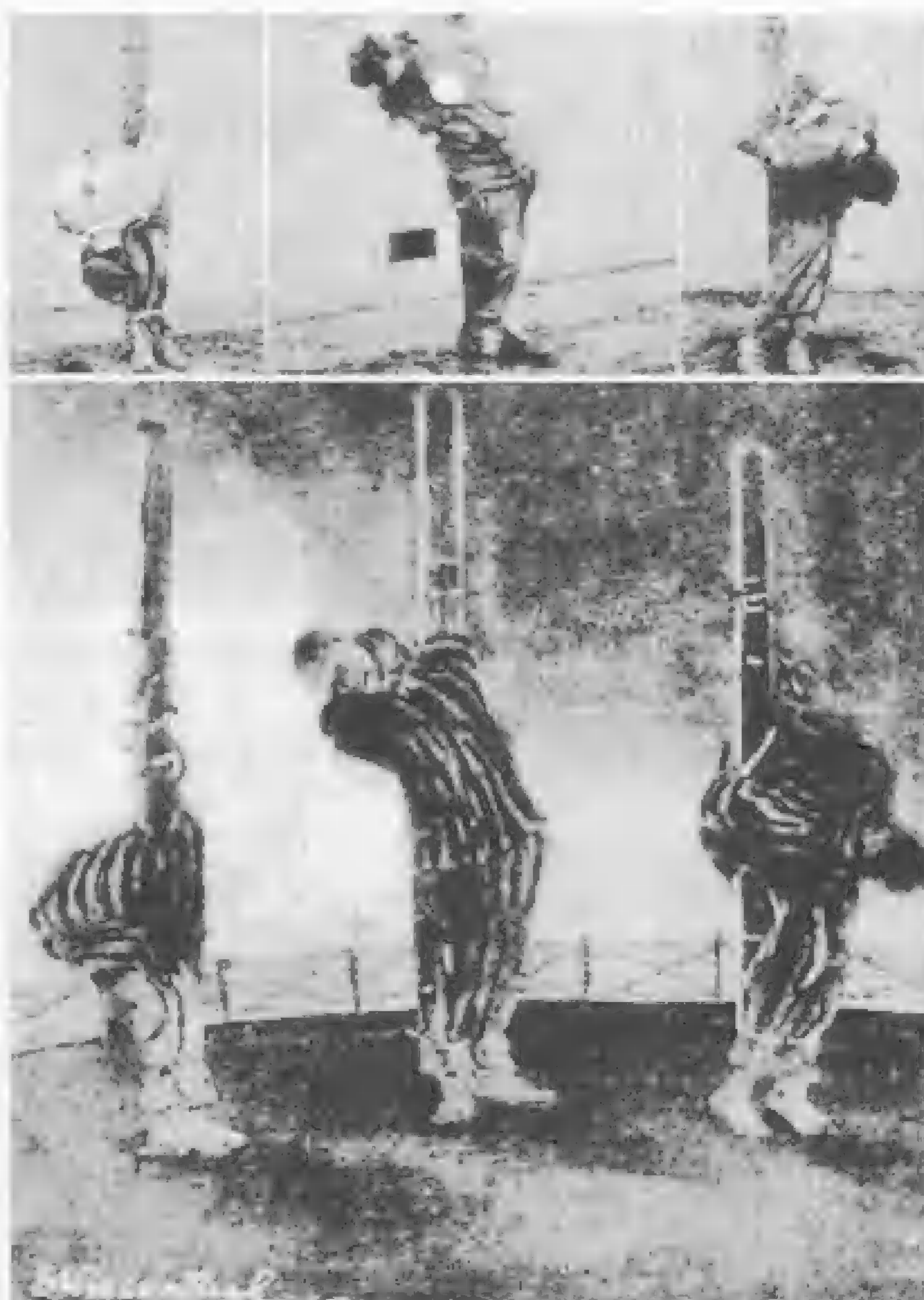
Ἐπίσης στό «Ὁλοκαύτωμα» (σελ. 59) δηλώνουν, ὅτι διεσώθησαν 12.000 Ἑβραῖοι τῆς Ἑλλάδος. Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ στό περιοδικόν της (σελ. 70) μᾶς πληροφορεῖ ὅτι *«ἀπό τούς 77.000 Ἕλληνες Ἑβραίους μόνον 10.000 ἐπέζησαν τῶν διωγμῶν»*!

Δεύτερον, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἐκυκλοφόρησαν τό 1993 στά Ἀγγλικά καί στά Ἑλληνικά πολυτελέστατον βιβλίον, μέ τίτλον «Ἐνθύμιον» (ἐκδ. «Καπόν») καί θέμα τήν Ἑβραϊκή κοινότητα Θεσσαλονίκης 1897-1917. Στό κεφάλαιον *«Σύντομη ἱστορική ἀναδρομή»* γράφουν (σελ. 16) *«Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ πανάρχαια αὐτή πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας, ξεδιπλώνει τήν ἑλληνική ἱστορία της πάνω ἀπό 2.500 χρόνια. Στήν πόλη ὅμως ἐδῶ καί 2.000 χρόνια συνυπῆρξε καί ἡ Ἑβραϊκή κοινότητα, πού μέ τήν παρουσία της ζυμώθηκε ἀναμφίβολα μέ τήν ἱστορία της»* καί στό ἀντίστοιχον Ἀγγλικόν κείμενον γράφουν (σελ. 17):

«Salonika, Macedonia's age-old capital, can boast a history stretching back over 2,500 years. For 2,000 of these years the Jewish Community was a part of the city's existence, becoming inextricably bound up in its past».

Πρόκειται περί ἀκριβοῦς μεταφράσεως τοῦ προαναφερθέντος Ἑλληνικοῦ. Προσέξατε τά δύο κείμενα. Εἶναι ἴδια; Ὄχι! Οἱ κουτοπόνηροι Ἑβραῖοι στό Ἑλληνικό κείμενο ὁμιλοῦν, διά τήν **«Ἑλληνική ἱστορία»** τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ στό Ἀγγλικό ἀφήρεσαν τό **Ἑλληνική** καί γράφουν μόνο ἡ **ἱστορία**. Τό «Ἑλληνική» ἐλογοκρίθη! Ἀλλά διά τούς Ἕλληνας τό ἔβαλαν...

Ὁ γνωστός ἐπαγγελματίας κυνηγός τῶν Ναζί Ἑβραῖος Σίμων Βίζενταλ, ἐπῆρε τήν ἄνω φωτογραφίαν καί τήν ἐπλαστογράφησε, ὅπως φαίνεται στήν κάτω φωτογραφίαν. Δηλαδή ὁ Ἑβραῖος πλαστογράφος

Στήν άνω φωτογραφία εικονίζονται τρεῖς Γερμανοί στρατιῶται οἱ ὁποῖοι ἐτυφεκίσθησαν, ἀπό τούς Ἀμερικανούς κατηγορηθέντες διά κατασκοπείαν. Ἡ φωτογραφία ἐδημοσιεύθη στό περιοδικόν «Life» τεῦχος Ἰανουαρίου 1945.

ἐχρωμάτισε μέ ραβδώσεις τήν ἄνω φωτογραφίαν καί μετέτρεψε τούς Γερμανούς στρατιώτας εἰς Ἑβραίους κρατουμένους στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Μαουτχάουζεν. Περιέλαβε μάλιστα τήν φωτογραφίαν

στό βιβλίον του, διά τό Μαουτχάουζεν, τό 1946 καί τήν ὑπέγραψε ὡς ἔργον του!! (Τά στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἀπό τό σύγγραμμα «VORSICHT FALSCHUNG!» («Προσοχή πλαστογραφία!») τοῦ Δρ. G. Frey τοῦ Γερμανικοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου FZ-Verlag, ὡσαύτως ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντες εἶναι οἱ τόμοι τῆς ἐργασίας τοῦ ἱστορικοῦ Erich Kern ὑπό τόν τίτλον: «VERHEIMLICHTE DOKUMENTE» τοῦ ἰδίου ἐκδοτικοῦ οἴκου, ὅπου ἀποκαλύπτονται μέ φωτογραφίας καί κείμενα αἱ Ἑβραϊκαί πλαστογραφίαι καί τά ψεύδη τῆς σιωνιστικῆς προπαγάνδας. (διά περισσότερα εἰς «National Zeitung» 3-3-1989). Σημειωτέον ὅτι ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Αὐστρίας Μπροῦνο Κράϊτσκυ, ὁ ὁποῖος εἶναι Ἑβραῖος κατηγόρησε τόν Βίζενταλ ὡς συνεργάτη τῶν Ναζί καί πράκτορα τῆς «Γκεστάπο» («*Νέα*» 12-11-1975) πρᾶγμα πού δέν εἶναι παράξενο, ἀφοῦ εἶναι γνωστό, ὅτι πολλοί Ἑβραῖοι συνειργάσθησαν μέ τούς Γερμανούς, ὅπως παρ᾽ ἡμῖν ὁ ἀρχιραββῖνος τῆς Θεσσαλονίκης Κόρεντς, οἱ Ἑβραῖοι Πέπο καί Ἴνο Ρεκανάτι («Ἀρχεῖα Ἐγκληματιῶν Πολέμου») κ.τ.λ. Στό βιβλίον Λευκή Βίβλος «*Ἐγκλήματα πολέμου τῶν Συμμάχων*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐλεύθερη σκέψις» Ἀθ. 1987, σελ. 142) δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω φωτογραφία. Τά σχόλια πού παρατίθενται ἀποδεικνύουν ἄλλη μίαν φοράν ἀκόμη τάς πλαστογραφίας τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Μέχρι νά ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀλήθεια οἱ συνεργάται τῶν Γερμανῶν ἐνεφανίζοντο, ὡς συλληφθέντες Ἑβραῖοι.

«Γιά πολλά, πάρα πολλά χρόνια αὐτή ἡ φωτογραφία παρουσιαζόταν σάν μία ἄποψις τοῦ Βέλ Ντίβ μετά τίς συλλήψεις Ἑβραίων τό 1942. Πραγματικά πρόκειται γιά τό Βέλ Ντίβ ἀλλά γιά δύο χρόνια ἀργότερα. Καί οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ «συνεργάτες» τῶν Γερμανῶν τῆς περιοχῆς τῶν Παρισίων...»!

Μία πρόσφατος Ἑβραϊκή ψευδολογία συνέβη στήν Γαλλίαν. Στήν «Ἐλευθεροτυπίαν» (27-7-2004) διαβάζομεν τήν σχετικήν εἰδησεογραφίαν:

Μόνη της ζωγράφισε τίς σβάστικες

ΠΑΡΙΣΙ

Η ακροαματική διαδικασία για τη γυναίκα που με ψεύτικη καταγγελία της ότι έπεσε θύμα αντισημιτικής επίθεσης προκάλεσε κύμα αντιδράσεων στη Γαλλία, ακόμα και την παρέμβαση του προέδρου Σιράκ, άρχισε χθες στο Παρίσι. Η 23χρονη Μαρί Λεμπλάν παραπέμπεται με την κατηγορία της ψευδούς κατμήνυσης, ύστερα από έρευνες της Αστυνομίας, οι οποίες οδήγησαν σε στοιχεία που κατέρριψαν τους ισχυρισμούς της. Η Λεμπλάν είχε καταγγείλει ότι είχε πέσει θύμα κλοπής σε σιδηροδρομικό σταθμό του Παρισιού. Κατά την καταγγελία της, οι δράστες, που χρησιμοποίησαν μαχαίρι, την πέρασαν για Εβραία και αφού την έκλεψαν, της ζωγράφισαν σβάστικες στο σώμα. Η μαρτυρία της προκάλεσε την άμεση αντίδραση του Ζακ Σιράκ, ο οποίος έκανε λόγο γιά «επονείδιστη» πράξη. Λίγες ημέρες αργότερα, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν έκανε τη δήλωση περί ἐπιστροφῆς ὅλων τῶν Ἑβραίων στό Ἰσραήλ, πού προκάλεσε διπλωματικό επεισόδιο με τη Γαλλία. Μετά την καταγγελία της φερομένης ως παθούσας, η Γαλλική Αστυνομία έκανε έρευνα, αλλά δεν βρήκε τίποτα που να την επιβεβαιώνει. Κατά την έρευνα όμως διαπιστώθηκε ότι η Λεμπλάν είχε συχνά στο παρελθόν πει διάφορα πράγματα, τα οποία δεν μπορούσε να τεκμηριώσει, και το ίδιο συνέβη και με αυτή την καταγγελία. Τελικά, στο σπίτι της βρέθηκε το στυλό με το οποίο είχε μόνη της σχεδιάσει τις σβάστικες στο σώμα της. Η μητέρα της και οι δικηγόροι της υποστήριξαν ότι η γυναίκα πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα και ζήτησαν την απαλλαγή της. Η ίδια, με εμφάνιση της στην τηλεόραση αλλά χωρίς να δείχνει το πρόσωπό της, ζήτησε συγγνώμη «από τον πρόεδρο και τον λαό».

Η κυρία Μαρί-Λεονί Λεμπλάν, που δημιούργησε διπλωματικό επεισόδιο μεταξύ Γαλλίας-Ισραήλ. Τελικά, όλα ήταν της φαντασίας της...

Τέτοιαι περιπτώσεις ὑπάρχουν χιλιάδες.

Ἡ πλαστότητα ὅλων καί ἐπιμένω στήν λέξιν ὅλων, τῶν κινηματογραφικῶν, φωτογραφικῶν στοιχείων ἔχει περιτράνως ἀποδειχθῆ μέ πολλούς τρόπους π.χ. δέν ὑπάρχουν πρωτότυπα, ἀλλά μόνον ἀντίγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων τεχνικῶς δέν ἐλέγχεται ἡ γνησιότης ἤ ἀναφέρονται γεγονότα εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, τά ὁποῖα δέν ὑπῆρχαν τόν χρόνον, πού ἀναφέρονται τά γεγονότα ἤ γίνονται χοντροκομμέναι πλαστογραφίαι. Μίαν ἀναφέρει ὁ Ἴρβινγκ («Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης», Ἑλλ. ἔκδ. «Γκοβόστη», Ἀθ. 2004, σελ. 127):

> «Οι Αμερικανοί υποχρέωναν τους κρατουμένους, στο Mondorf και αλλού, να παρακολουθούν κινηματογραφικές ταινίες με φρικαλεότητες, στις οποίες είχαν προσθέσει με μοντάζ σωρούς από πτώματα που είχαν κινηματογραφηθεί, μετά τις αεροπορικές επιδρομές σε γερμανικές πόλεις και εργοστάσια αεροπλάνων. Μερικοί από τους κρατουμένους κατάλαβαν τήν απάτη - κάποιος που εργαζόταν στο εργοστάσιο κατασκευής αεροπλάνων Messerschmitt είπε πως είχε αναγνωρίσει τον εαυτόν του».

Ἔτσι οἱ Ἑβραιοδημοκράται μας γράφουν τήν «ἱστορίαν» καί δυσφημοῦν τόν Ναζισμόν. Σχετικῶς ὁ Γκαῖρινγκ, στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης τούς κατετρόπωσε, διότι ἀπέδειξε τά ψεύδη τῆς προπαγάνδας των. Ὁ δικαστής Φράνσις Μπήτλ τήν 27 Φεβρουαρίου 1947 κατέγραψε τήν κατάθεσιν γυναικός ἐκ Πολωνίας, ἡ ὁποία ἐκρατεῖτο, στό στρατόπεδον Ἄουσβιτς καί κατήγγειλε τόν τρόπον θανατώσεως ὡς ἑξῆς:

> «Η επιλογή όσων επρόκειτο να πεθάνουν γινόταν από τους γιατρούς των SS. Οι νεότεροι και δυνατότεροι πήγαιναν στα στρατόπεδα. Οι γυναίκες και τα μικρά παιδιά μεταφέρονταν στα κρεματόρια· εκεί ξεχώριζαν τα παιδιά και τα έβαζαν στους θαλάμους αερίων. Το 1940 δόθηκε διαταγή να ρίχνονται τα παιδιά ζωντανά στους φούρνους και να μην τα βάζουν πρώτα στους θαλάμους αερίων. Συχνά μπορούσες να ακούσεις τις κραυγές τους. Αν αυτό γινόταν για να εξοικονομούν αέριο ή γιατί δεν υπήρχε αρκετός χώρος ▶

στους θαλάμους αερίων είναι δύσκολο να το πω. Συχνά οι θάλαμοι δούλευαν από το χάραμα μέχρι το σούρουπο».

Ὥστε λοιπόν τό 1940 ἐξεδόθη διαταγή νά ρίπτωνται τά παιδιά ζωντανά στούς «φούρνους» καί ἡ μάρτυς κατηγορίας ἤκουε τάς κραυγάς των... Ἀλλά τό 1940 **δέν ὑπῆρχε** τό στρατόπεδον Ἄουσβιτς! (Ντ. Ἴρβινγκ: «Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης», Ἑλλ. ἔκδ., Ἀθ. 2004, σελ. 376).

Ἔτσι μέ ἀκλονήτους ἀποδείξεις διαψεύδονται ὅλαι αἱ κατηγορίαι τῶν Ἑβραίων. Κάτι συνεπῶς ἔπρεπε νά γίνῃ. Καί ἔγινε. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀμφισβήτησις τῆς θανατώσεως τῶν Ἑβραίων, ἀπό τούς Ναζί. Ὅποιος τάς ἀμφισβητεῖ τιμωρεῖται ποινικῶς...

Τά ψεύδη πού γράφονται διά τόν Χίτλερ εἶναι ἐξοργιστικά, δι' ὅσους βεβαίως γνωρίζουν τήν ἱστορίαν τοῦ ἀνδρός. Τήν ἀντιχιτλερικήν ψευδολογίαν ὑποκινοῦν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι συνδυάζουν προπαγάνδα (πολιτικόν ὄφελος) καί κερδοσκοπίαν (οἰκονομικόν ὄφελος). Σάν χαρακτηριστικόν παράδειγμα σᾶς ἀναφέρω τήν ἔκδοσιν τῶν ἡμερολογίων τοῦ Χίτλερ εἰς 62 τόμους!!! πού τό 1983 τό μεγάλο περιοδικό «Stern» ἐτύπωσε εἰς 2 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα, ἀφοῦ προηγουμένως ἠγόρασε τά δικαιώματα ἀπό τόν δόκτορα Φίσερ, πού τά εἶχε προμηθευθῆ κρυφίως, ἀπό τήν τότε Ἀνατολικήν Γερμανίαν.

Τά ἡμερολόγια τοῦ Χίτλερ ἐπρόκειτο νά ἀγοράσουν οἱ Ἀγγλικοί «Sunday Times» ἀλλά στόν ἔλεγχο, πού τούς ἔγινε διεπιστώθη, ὅτι ὁ χάρτης περιεῖχε ἶνας, πού τήν ἐποχήν 1932-1945 δέν ὑπῆρχαν, ἐξηκριβώθη ἀκόμη, ὅτι ἡ μελάνη πού ἐχρησιμοποιήθη ἦτο ἄγνωστος ἐπί Χίτλερ, καθώς καί ἡ κόλλα συνδέσεως των. Ἐν συνεχείᾳ διεπιστώθη, ὅτι ὁ δρ. Φίσερ ἦτο ἀνύπαρκτος καί ὅτι ἐπρόκειτο διά πλαστογραφίαν πού ἐπραγματοποίησε κάποιος Κόνραντ Κουγιάου, πού τελικῶς κατεδικάσθη εἰς τέσσαρα ἔτη φυλακίσεως. Ἀπίστευτον κι ὅμως ἀληθινόν. Χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας σᾶς παραθέτω δημοσίευμα ἀπό τό «*Βῆμα*» (26-9-2004).

Μέχρι νά ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀπάτη ἑκατομμύρια Εὐρωπαίων ἐδιάβασαν τά ἡμερολόγια τοῦ Χίτλερ κι ἔμειναν μέ τήν προπαγανδιστικήν ἐντύπωσιν, πού οἱ Ἑβραῖοι ἠθέλησαν καί μέσῳ ἑνός πλαστογράφου

ἐπραγματοποίησαν, γεγονός πού δέν εἶναι μοναδικόν, ἀλλ' ἀποτελεῖ συνήθη Ἑβραϊκήν πρακτικήν. Ἀντιλαμβάνεσθε συμπεραίνω, ποίαν ἀδίστακτον προπαγάνδα ὡς ἱστορικός ἀντιμετωπίζω.

Από τα «ημερολόγια του Χίτλερ» στο αέριο σαρίν του CNN

Αν υπήρχαν βραβεία «αντι-Πούλιτζερ» για παρόμοιες περιπτώσεις εξαπάτησης δημοσιογραφικών οργανισμών, είναι βέβαιο ότι το πρώτο θα πήγαινε στην υπόθεση των ημερολογίων του Χίτλερ. Ήταν 25 Απριλίου 1983. Το γερμανικό περιοδικό «Stern» είχε τυπώσει 2 εκατομμύρια αντίτυπα και τα είχε μοιράσει στα περίπτερα διότι περίμενε πως θα γινόταν ανάρπαστο το τεύχος το οποίο διαφήμιζε στο εξώφυλλο την αποκλειστικότητα «Ανακαλύφθηκαν τα ημερολόγια του Χίτλερ». Στην ουρά για να πάρουν τα δικαιώματα για τα περίφημα ημερολόγια περίμεναν οι «Sunday Times» για το βρετανικό κοινό και οι «New York Times» και το «Newsweek» για το αμερικανικό. Στα δύο χρόνια που προηγήθηκαν της δημοσίευσης το «Stern» είχε πληρώσει περίπου 5 εκατ. δολάρια σε κάποιον μυστηριώδη δρα Φίσερ μέσω ενός από τους δημοσιογράφους του περιοδικού, του Γκερντ Χάιντεμαν, ο οποίος ειδικευόταν στους ναζιστές. Υποτίθεται ότι τα ημερολόγια είχαν περάσει στα χέρια του δρος Φίσερ κρυφά από την Ανατολική Γερμανία μέσα σε ένα πιάνο. Ήταν ένα επικό έργο, 62 τόμων, που κάλυπτε τα χρόνια από το 1932 έως το 1945.

Ο Κόνραντ Κουγιαου έγραψε από το μυαλό του τα «Ημερολόγια του Χίτλερ» και στη συνέχεια τα πούλησε στο περιοδ[ικό] «Stern»

Τελικώς αποκαλύφθηκε ότι ο δρ Φίσερ ήταν ο Κόνραντ Κουγιάου, ο οποίος είχε συγγράψει αυτοπροσώπως τα ημερολόγια βασιζόμενος ▶

σε στοιχεία από το βιβλίο «Ομιλίες και δηλώσεις του Χίτλερ» τα οποία είχε διανθίσει με τετριμμένα σχόλια δήθεν του Φύρερ... Είχε μάλιστα ξεσηκώσει τον γραφικό χαρακτήρα του Χίτλερ του Φύρερ, όπως «Να πάρω εισιτήρια για τους Ολυμπιακούς Αγώνες για την Εύα», προκειμένου να τους δώσει πιο προσωπική χροιά. Είχε μάλιστα ξεσηκώσει τον γραφικό χαρακτήρα του Χίτλερ από χειρόγραφα του βιβλίου «Ο Αγών μου».

Το περίεργο είναι ότι ακόμη και ονομαστοί γραφολόγοι και ιστορικοί ξεγελάστηκαν για την αυθεντικότητα των ημερολογίων, τόσο στη Γερμανία όσο και στη Βρετανία, όταν τους κάλεσε ο Ρούπερτ Μέρντοκ να αποφανθούν για αυτά προτού τα δημοσιεύσει στους «Sunday Times».

Ένας λόγος είναι ότι η σύγκριση βασίστηκε σε άλλα χειρόγραφα του Χίτλερ, τα οποία ήταν επίσης ψεύτικα και κατασκευασμένα από τον ίδιο άνθρωπο, τον Κουγιάου, ο οποίος ειδικευόταν στην πλαστογράφηση κειμένων και ζωγραφικών πινάκων του Χίτλερ. Αργότερα, όταν εξετάστηκαν πιο ψύχραιμα, έγινε εμφανές πως ήταν όχι μόνο πλαστά αλλά και άτσαλα κατασκευασμένα.

Τα τετράδια ήταν μεταπολεμικής κατασκευής και περιείχαν ίνες άγνωστες πριν από τη δεκαετία του 1950. Το ίδιο το μελάνι και η κόλλα. Αλλά και το περιεχόμενο ήταν εξίσου «ύποπτο»: εκτός από το ότι ήταν εξαιρετικά κοινότοπο και βαρετό, μη αποκαλύπτοντας τίποτε για την προσωπικότητα του Χίτλερ, περιείχε και ιστορικές ανακρίβειες.

Στη δίκη που ακολούθησε ο Χάιντεμαν ισχυρίστηκε ότι είχε ξεγελαστεί από τον Κουγιάου, ο οποίος υποστήριξε πως ο δημοσιογράφος ήταν συνεργός του.

Η αποκάλυψη ότι ο Χάιντεμαν είχε υπεξαιρέσει μέρος του ποσού που το «Stern» πίστευε πως διοχετευόταν προς τον «δρα Φίσερ» κάθε άλλο παρά τον βοήθησε στο δικαστήριο. Αμφότεροι καταδικάστηκαν σε τέσσερα χρόνια φυλάκιση. Πριν από δύο χρόνια έγινε γνωστό ότι ο Χάιντεμαν είχε υπάρξει πράκτορας της Στάζι. Αυτό βεβαίως δεν μετριάζει το πλήγμα που δέχθηκε η αξιοπιστία του σεβαστού γερμανικού περιοδικού.

(«Βήμα», 26-9-2004)

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα μᾶς θεωρεῖ ἀφελεῖς, διότι πολλάς φοράς μᾶς λέγει τό ἀντίθετον, ἀπό αὐτό πού βλέπομεν. Στήν ἐφημερίδα *«Ἐλευθεροτυπία»* (29-4-2001) π.χ. ἐδημοσιεύθη φωτογραφία, ὅπου εἷς Γερμανός ὑπαξιωματικός κάνει ἀσκήσεις γυμναστικῆς μαζί μέ τρεῖς Ἑβραίους. Ἡ ἐφημερίς γράφει ὅτι *«οἱ ναζί βασανίζουν τούς Ἑβραίους στήν πλατεία Ἐλευθερίας»*. Βλέπετε νά τούς βασανίζουν; Ἐάν θέλετε νά δῆτε βασανισμούς κοιτάξατε τώρα τάς φωτογραφίας τῶν Παλαιστινίων γυναικῶν ἤ παιδιῶν, πού κακοποιοῦνται ἀπό Ἑβραίους στρατιώτας. **Κυττάξατε καί συγκρίνατε.** Ἄς μᾶς δείξουν μία φωτογραφία Ἑβραίου, πού νά τόν δέρνουν Γερμανοί.

Ἐπανέρχομαι στό θέμα τῆς φωτογραφίας. Στό βιβλίον «Inside Hitler's Greece» τοῦ συγγραφέως Mark Mazower (ἔκδ. Πανεπιστημίου Yale, Λονδῖνον 1993, σελ. 239) παρατίθεται ἀκριβῶς ἡ ἰδία φωτογραφία, ἡ ὁποία ἀπεικονίζει τήν ὑποχρεωτικήν καταγραφήν τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης. Καταγραφή εἶναι ὄχι βασανιστήρια. Βλέπετε τήν σειρά τῶν Ἑβραίων. Ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Ἰεχωβᾶ καταγράφεται, πειθήνιος, ὑποτακτικός, περιμένει τήν σειρά του νά τόν καταγράψουν. Κάποιος Γερμανός ὑπαξιωματικός -ποῖος ξέρει διατί- ἐπῆρε τρεῖς Ἑβραίους καί μαζί ἔκαναν «physical drills» (σωματικάς ἀσκήσεις) ὅπως ἀναφέρεται (ἔνθ. ἀνωτ.) καί οἱ Ἑβραῖοι ὑπάκουοι ἐγυμνάζοντο, μέ τόν προφανῶς εἰρωνευόμενον Γερμανό στρατιώτη.

Jewish men are publicly humiliated and forced to do physical drills by German soliders during the forced registration in Salonika, 11 July 1942.

Ἡ φωτογραφία αὐτή ἐδημοσιεύθη καί πρίν στήν «Ἐλευθεροτυπίαν» (13-2-2001) καί παρατίθεται εἰς διεθνῆ ἔκθεσιν (!) στό Στρασβοῦργον, ἡ ὁποία ἐνεκαινιάσθη ἀπό τόν «Γενικόν Γραμματέα Ἐνημερώσεως» Γιάννη Νικολάου. Ὁ κύριος αὐτός δέν ὠργάνωσε κάποια ἔκθεσι, διά τά μαρτύρια τῶν Ἑλλήνων στήν Β. Ἤπειρον, τήν Β. Μακεδονίαν, Μ. Ἀσίαν κ.τ.λ. ἀλλά ἐνδιεφέρθη διά τούς Ἑβραίους, στούς ὁποίους ὁ Γερμανός ὑπαξιωματικός ἔκανε γυμναστική.

Τήν ἰδίαν φωτογραφίαν ἐδημοσίευσεν τό «*Βῆμα*» (5-1-2003) μέ τήν ἔνδειξιν, ὅτι οἱ Γερμανοί κάνουν «καψώνια», στούς Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης.

«Καψώνια ἀπό τούς Γερμανούς στούς Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης».

Πάνοπλοι Ἑβραῖοι ξυλοκοποῦν Παλαιστίνια. Μέχρι πότε;

Αὐτά εἶναι πράγματι βασανισμοί, ὅπως καί τά παρακάτω.

Ὁ ἄνανδρος Ἑβραῖος τραβάει ἀπό τά μαλλιά μία Παλαιστινοπούλα καί τήν κτυπᾶ μέ τό ῥόπαλόν του.

Πάνοπλοι Ἑβραῖοι κτυποῦν γυναῖκας τῆς Παλαιστίνης.

Οἱ πάνοπλοι Ἑβραῖοι κτυποῦν ἀόπλους Παλαιστινίους.

Ὁ Σπύρος Μόσχοβος ὁ ὁποῖος εἶναι (2004) διευθυντής τοῦ Ἑλληνικοῦ προγράμματος στήν «*Deutsche Welle*» σχολιάζει ἕνα φιλοεβραϊκό βιβλίον, διά τό ὁλοκαύτωμα τῆς Tulla Santin («*Der holocaust in den Zeugnissen griechischer Judinnes und Juden*» δηλαδή: «*Τό ὁλοκαύτωμα εἰς τάς μαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων Ἑβραίων*» Berlin 2003) στήν ἐφημερίδα «*Βῆμα*» (11-1-2004) καί γράφει:

> Δεκαετίες αργότερα μια ομάδα αμερικανών ιστορικών και ψυχολόγων παρακολουθούσε σε βίντεο τη μαρτυρία μιας επιζώσης για τα καθέκαστα εκείνης της εξέγερσης. Διηγούνταν λοιπόν ότι είχε δει τέσσερις καμινάδες των κρεματορίων να τυλίγονται στις φλόγες. ►

Επειδή όμως είναι αδιάσειστα πιστοποιημένο ότι την ημέρα εκείνη του 1944 στις φλόγες τυλίχθηκε μία και μόνη καπνοδόχος, οι ιστορικοί απέρριψαν το βίντεο ως ανακριβές και άρα ακατάλληλο για την ιστορική έρευνα-ντοκουμέντο. Οι ψυχολόγοι είχαν διαφορετική άποψη. Βεβαίως και η μαρτυρία της επιζώσης ήταν ακριβέστατη, όχι ως αριθμητική καταγραφή, αλλά ως βίωμα. Η μάρτυρας δεν μετρούσε καπνοδόχους, έβλεπε ανέλπιστα να καταρρέει γύρω της ολόκληρο το σύστημα εγκλεισμού και εξόντωσης του Άουσβιτς. Και από αυτή την άποψη το ένα μπορεί να γίνει κάλλιστα τέσσερα σαν φανταστική επίταση του απρόσμενου.

Ἰδοὺ λοιπόν οἱ Ἀμερικανοί ἱστορικοί (πού βεβαίως δέν εἶναι Ναζί) ἀπορρίπτουν τό «βίντεο» ὡς ἀνακριβές καί ἀκατάλληλο, διά τήν ἱστορικήν ἔρευναν-«ντοκουμέντο» ἀλλά διαφωνοῦν οἱ... ψυχολόγοι, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ μαρτυρία τῆς ἐπιζώσης Ἑβραίας ἦτο ἀκριβεστάτη ὄχι ὡς ἀριθμητική καταγραφή, ἀλλά ὡς βίωμα. Ἡ μάρτυς λέγουν ὅτι δέν ἐμέτρα τάς καπνοδόχους, τότε διατί ἀνέφερε ἀριθμόν; (4). Δέν ἔχει σημασία συνεχίζουν, διότι ἀπό τήν ἄποψι τοῦ βιώματος «τό ἕνα μπορεῖ νά γίνει κάλλιστα τέσσερα σάν φανταστική ἐπίταση τοῦ ἀπρόσμενου»! **Ἀστειότητες.** Ἡ ἱστορία δέν συγγράφεται μέ φανταστικάς ἐπιτάσεις, οὔτε μέ ἀπρόσμενα, ἀλλά μόνον μέ καταγραφή τῆς πραγματικότητος. Οὔτε ἡ ἱστορία κάνει κάλλιστα (!) τό ἕνα τέσσαρα. Διά τήν ἱστορίαν τό ἕνα εἶναι ἕνα καί τό τέσσαρα εἶναι τέσσαρα, ἔστω κι ἄν δέν συμφέρη στούς Ἑβραίους ὑποστηρικτάς τοῦ ψευτοολοκαυτώματος.

Στό ἴδιον ἄρθρον του ὁ κ. Μόσκοβος παραθέτει τήν πασίγνωστον φωτογραφίαν τοῦ Γερμανοῦ πού ὑποχρεώνει κάποιους Ἑβραίους νά κάνουν γυμναστικάς ἀσκήσεις, τάς ὁποίας ὁ ἀρθρογράφος χαρακτηρίζει «ἐξευτελιστικάς».

«Θεσσαλονίκη, πλατεία Ἐλευθερίας 11.7.1942. Οἱ Ἑβραῖοι τῆς πόλης ὑποχρεώνονται σέ ἐξευτελιστικές γυμναστικές ἀσκήσεις».

Δέν θά παραλείψω νά ἀναφέρω, ὅτι κατά

τόν ἀρθρογράφο καί τήν συγγραφέα ἐφονεύθησαν 59.000 Ἑβραῖοι («*Βῆμα*» 11-1-2001) δηλαδή μᾶς ἔδωσαν ἕναν ἀκόμη διαφορετικόν ἀριθμόν! «θυμάτων».

Πάλιν στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (29-1-2001) δημοσιεύεται ἔγχρωμος φωτογραφία, ὅπου κάποιαι νεαραί βλέπουν τήν καλοδιατηρημένην (ἀπό τό 1945) στολήν κρατουμένου είς στρατόπεδον συγκεντρώσεως καί ἡ ἐφημερίς σχολιάζει: «τόση φρίκη δέν μπορεῖ νά συλλάβει ὁ ἀνθρώπινος νοῦς...». Ποῦ εἶναι ἡ φρίκη; Θέλετε νά ἰδῆτε πραγματική φρίκη, κυττάξατε τάς φωτογραφίας τῶν μικρῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού ἐδολοφονήθησαν ἀπό τούς Ἑβραίους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἔρριξαν μέ τά ἀεροπλάνα τους παιδικά παιχνίδια παγιδευμένα μέ νάρκας καί ἐσκότωσαν παιδάκια. Αὐτό εἶναι φρίκη κι ὄχι μία στολή κρατουμένου. Θέλετε περισσοτέραν φρίκη, κυττάξατε τήν πόλι Κουνέϊτρα, τήν ὁποίαν ἰσοπέδωσαν οἱ Ἑβραῖοι. Αὐτή εἶναι φρίκη. Θέλετε κι ἄλλη ἀπαίσια φρίκη; Τότε κυττάξατε τά νεκρά παιδάκια τῆς Παλαιστίνης, τά ὁποῖα ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι. Ποῦ εὑρίσκεται ἡ φρίκη; Στό ξεκοιλιασμένο παιδάκι ἤ στό ριγέ ροῦχο;

Μία ὕπουλος τακτική τῶν Ἑβραίων εἶναι νά δημιουργοῦν δῆθεν φασιστικάς ἤ νεοναζιστικάς ὀργανώσεις. Εἰς ὁλόκληρον τήν Εὐρώπην, ἀλλά καί στήν Ἀμερικήν ἐμφανίζονται διάφοροι τύποι, συνήθως ἀνεπάγγελτοι, οἱ ὁποῖοι ἐν γνώσει ἤ ἐν ἀγνοίᾳ των ὑποκινοῦνται ἀπό τούς Ἑβραίους νά συγκροτήσουν νεοναζιστικόν κόμμα.

«Τις στολές των έγκλειστων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης Εβραίων κοιτούν οι κοπέλες της φωτογραφίας. Τόση φρίκη δεν μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους...»

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΦΡΙΚΗ

Φωτογραφία μικροῦ Παλαιστινίου, πού ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι τόν ἐξεκοίλιασαν καί τοῦ ἐπέταξαν τά ἔντερα ἔξω προκαλεῖ πράγματι φρίκην! κι ὄχι μία στολή κρατουμένου. Ἡ Ἑβραϊκή ὅμως προπαγάνδα σᾶς συγκινεῖ μέ ἐνδύματα καί σᾶς ἀποκρύπτει τά εἰδεχθῆ Ἑβραϊκά ἐγκλήματα εἰς βάρος μικρῶν παιδιῶν. Ἐδῶ στό βιβλίο αὐτό παραθέτω ἀρκετάς φρικαλέας φωτογραφίας δολοφονηθέντων παιδιῶν. Ἔχετε τό θάρρος νά τάς στείλετε, στόν Ἑβραῖο πρέσβυ καί νά τόν ρωτήσετε: Διατί δολοφονοῦν παιδιά; Ἔχετε τό θάρρος ἤ φοβεῖσθε; Ἄν κάνετε τό πρῶτον Εὖγε σας. Ἄν φοβῆσθε, τότε δέν εἶσθε ἐλεύθεροι, ἀλλά δοῦλοι τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί θύματα τῆς προπαγάνδας του. Τοὐλάχιστον ἐμεῖς οὐδέποτε ἐφοβήθημεν τούς Ἑβραίους, ἐνῷ σεῖς οἱ δημοκράται τούς τρέμετε κι ἐξ αἰτίας τῆς δειλίας σας ἐπικρατοῦν, ὅσο ἐπικρατοῦν οἱ Ἑβραῖοι. Δέν ντρέπεσθε; Ἀλλά σάν δειλοί δέν ἔχετε ντροπήν. Ἀντιθέτως ἐμεῖς ἀφόβως διακηρύσσομεν τήν ἀλήθειαν καί τήν ὑπερασπίζομεν μέ λόγους, μέ γραφήν, μέ αἷμα.

Φωτογραφίζονται νά χαιρετοῦν ναζιστικά καί φέρουν στολάς. Οἱ Γερμανοί ἔχουν ἐπισημάνει αὐτούς τούς κιβδήλους ἐμμίσθους, δῆθεν φασίστας, νεοναζί καί ἐπανειλημμένως τούς καταγγέλλουν.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπιθυμοῦν νά ἐμφανίζωνται, ὡς ναζί ἀντικοινωνικά στοιχεῖα ἤ νεαροί, πού προκαλοῦν παράλογα ἐπεισόδια βίας, διά νά δυσφημοῦν τόν ναζισμό. Παλαιόν καί δοκιμασμένο τό τέχνασμα τῆς ὀργανώσεως κινήσεων τάχα ἀντιπάλων, πρᾶγμα πού προβλέπεται στά *«Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών»*. Βάζουν λοιπόν οἱ Ἑβραῖοι τάς **δῆθεν** νεοναζιστικάς ὀργανώσεις νά πραγματοποιοῦν συγκεντρώσεις,

ὅπου βλέπετε κάτι τύπους μέ ξυρισμένα κεφάλια, μέ ζωγραφισμένους Ἀγκυλωτούς Σταυρούς στούς βραχίονας νά φωνάζουν «Χάϊλ-Χάϊλ» καί νά χαιρετοῦν χιτλερικῶς.

Ἀμέσως φωτογραφίαι τέτοιων τεχνητῶν ἐκδηλώσεων δημοσιεύονται στόν διεθνῆ τύπον παντοῦ, μέ σχόλια ὅτι ἀναπτύσσονται νεοναζιστικά κινήματα, ὅτι ἀναβιώνει ὁ κίνδυνος τοῦ ναζισμοῦ καί χίλια δύο ἄλλα, πού συμφέρουν στόν Ἑβραϊσμό. Ὁ πολύς κόσμος ὁ ὁποῖος τά διαβάζει δυστυχῶς παρασύρεται καί πιστεύει στά ψεύδη, πού γράφουν.

Ἀκόμη εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πλησιάζουν τούς ἰσχυρούς καί μέ πολλούς τρόπους ἀποκτοῦν τήν εὔνοιάν των, διά νά ὠφελοῦνται καί νά προωθοῦν τά σχέδιά των. Τά παραδείγματα εἶναι ἄπειρα. Σᾶς ἀναφέρω ἕνα χαρακτηριστικόν, ὅπως ἐδημοσιεύθη στόν τύπο («*Βῆμα*» 29-11-1992).

Το Εβραϊκό λόμπι των ΗΠΑ... πιάστηκε στα πράσα

Στο φως τα παζάρια για τοποθέτηση φιλο-ισραηλινού στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ

Ο **Ντέϊβιντ Στάινερ**, πρόεδρος του μεγαλύτερου και πολιτικώς ισχυρότερου Εβραϊκού λόμπι, υποχρεώθηκε να παραιτηθεί όταν προ ημερών αποκαλύφθηκε ότι «είχε διαπραγματευθεί με ανθρώπους του **Κλίντον** για τα πρόσωπα που θα απαρτίσουν την κυβέρνησή του και με τον πρώην υπουργό **Τζέιμς Μπέικερ** τα της προσεγγίσεως Ισραήλ-Παλαιστινίων». Ο κ. Στάϊνερ κατηγορείται επίσης ότι έδινε οδηγίες σε αμερικανούς επιχειρηματίες που να καταβάλλουν την «εκλογική εισφορά» τους.

Το «*Washington Post*» και οι «*Washington Times*» δημοσίευσαν προσφάτως ότι έχουν στην κατοχή τους μαγνητοταινίες συνομιλίας του κ. Στάινερ με κάποιο πρόσωπο που του ζητούσε «οδηγίες» ποιός από τους τρεις προεδρικούς υποψηφίους ήταν ο πιό φιλο-ισραηλινός για να του καταβάλει 150.000 δολλάρια ως προεκλογική εισφορά. Ο κ. Στάινερ απάντησε ότι βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με τους ανθρώπους του Κλίντον για το ποιά πρόσωπα θα βάλει στην κυβέρνησή του και ειδικότερα ποιός θα αναλάβει το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Του είπε επίσης ότι «είχε κλείσει συμφωνία με τον κ. Μπέικερ, ►

αποτέλεσμα της οποίας ήταν να εγκριθεί βοήθεια 1 δισ. δολλαρίων στο Ισραήλ, κάτι που ακόμη δεν γνωρίζει ο πολύς κόσμος». Όπως ήταν επόμενο, οι αποκαλύψεις προκάλεσαν αναστάτωση σε όλο το Εβραϊκό λόμπι αλλά και στους πολιτικούς κύκλους της Ουάσιγκτον.

Αἱ παρασκηνιακαί ἐνέργειαι συνήθως καρποφοροῦν. Ἔτσι ἐκτός ἀπό τόν Ἑβραῖο Κίσσιγκερ ὡρίσθη ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ ἡ Μαντλίν Ὀλμπράϊτ, ἡ ὁποία ὅταν ἀπεκαλύφθη, ὅτι εἶναι Ἑβραία ἐκ Τσεχοσλοβακίας ἰσχυρίσθη ὅτι... δέν τό ἐγνώριζε κι ὁ Κλίντον τῆς συνέστησε νά ψάξη διά τούς προγόνους της!!! Δηλαδή μᾶς περνοῦν διά κάφρους.

Σχεδίασμα τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδας National Zeitung, τό ὁποῖον δεικνύει τήν προσπάθεια τῶν ἀντιγερμανικῶν μέσων ἐνημερώσεως νά ξαναζωντανεύσουν τόν φασισμό.

Ὁ Ἑβραιόπληκτος Κ. Παπακυριακοῦ στό βιβλίο του «*Οἱ Ἀντισημῖται*» παραθέτει φωτογραφίαν «γερμανοῦ στρατιώτου» πού πυροβολεῖ «Ἑβραίαν τῆς Πολωνίας μέ τό παιδάκι στήν ἀγκαλιά» καί μᾶς βεβαιώνει ὅτι: «μάνα καί παιδί ἔπεσαν νεκροί ἀπό τήν ἴδια σφαῖρα». Ἐν τούτοις οἱ Γερμανοί ἀπέδειξαν μέ γνωματεύσεις εἰδικῶν κα-

θηγητῶν, τεχνικῶν κ.τ.λ. ὅτι πρόκειται διά **«φωτομοντάζ»** κι ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος δέν εἶναι Γερμανός στρατιώτης, οὔτε φέρει Γερμανικήν στολήν, ὅπως ἀπέδειξαν αἱ μεγενθύσεις τῆς φωτογραφίας κ.τ.λ. «Προσοχή πλαστογραφία» φωνάζουν, ἀλλά ποῖος τούς ἀκούει;

«Ἕνας Γερμανός στρατιώτης πυροβολεῖ Ἑβραίαν τῆς Πολωνίας πού μέ τό παιδάκι της στήν ἀγκαλιά προσπαθεῖ νά διαφύγει. Μάνα καί παιδί ἔπεσαν νεκροί ἀπό τήν ἴδια σφαῖρα...».

ΠΡΟΣΟΧΗ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ τιτλοφορεῖται τό βιβλίον κι ἀπό κάτω: «1.000 ἀντιγερμανικά ψεύδη εἰς φωτογραφίας καί κείμενο».

Οὐδέποτε συνέβη αὐτό. Ὁ Παπακυριακοῦ ψεύδεται. Ἡ φωτογραφία ἀπεδείχθη πλαστή! Οἱ Γερμανοί προειδοποιοῦν μέ δημοσιεύματα, ὅτι ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία εἶναι κατασκευασμένη. Παραθέτουμε δημοσιεύσεις πού οὐδείς διέψευσε!

NS-Erschießungskommando: Die Ausrottung galt als notwendiger Akt der Rassenhygiene

«Ein Berg von Leichen»

Die Vernichtung der Zigeuner in nationalsozialistischen Konzentrationslagern

Mit dieser ergreifenden Fälschung beginnt «Der Spiegel» seine Darstellung über NS-Zigeunerverfolgung. Als Volkskammer-Präsidentin Bergmann-Pohl jüngst bei ihrem Bußgang durch Jad Vaschem den auf der Fälschung «Frau mit Kind erschießenden deutschen Soldaten» erblickte, konnte sie sich der Tränen nicht länger erwehren. Dabei hatte die DEUTSCHE NATIONAL ZEITUNG schon vor vielen Jahren das recht primitive Falsifikat mit Hilfe führender Foto-Sachverständiger vor aller Öffentlichkeit bloßgestellt. Der berühmte Professor Croy urteilte beispilsweise:

«Der schießende Soldat sieht nicht wie ein deutscher Soldat aus. Der Hosenschnitt, die sehr hohe Taille, die Schaftstiefel sowie die kleine Kappe bieten ein ungewohntes Bild. Nicht ganz glaubhaft ist die Stellung des Soldaten. In dieser Stellung steht ein Scharfschütze, der ziemlich lange auf ein entferntes Ziel feuert. Auf die Distanz von 2 Metern pflegt man auch mit dem Gewehr nicht in dieser Stellung zu schießen. ▶

Außerdem: Aus des Haltung des Gewehres kann entnommen werden, daß der Soldat links an der Frau mit dem Kind vorbeischießt.

Zur fototechnischen Seite: Aus der Lichtund Schattenbildung ist zu ersehen, daß die Aufnahme bei Sonne gemacht wurde, wobei die Sonne in halber Höhe rechts hinter der Kamera stand. Die Glanzlichter sitzen jeweils rechts, während sich die Schatten etwas tiefer im Hintergrund links befinden. (An der hockenden Gruppe und an den Schaufeln deutlich erkennbar).

Die Frau mit dem Kind müßte einen entsprechenden Schatten links hinter sich werfen. Dasselbe müßte auf den Soldaten zutreffen. Hier scheint also etwas nicht in Ordnung zu sein. Die andere Beleuchung trifft selbst auf den Soldaten zu. Licht und Schatten lassen hier auf einen höheren Sonnenstand schließen, wobei die Sonne schärfer von rechts einstrahlt.

Das rechte Bein des Soldaten müßte normalerweise auch noch von Sonnenstrahlen getroffen sein.

Das Bild ist auch nicht frei von Retusche. Zwischen dem Soldaten und der Frau ist die Hintergrundlinie mit grauer Farbe abgespritzt, ebenso der Hintergrund an der linken und an der rechten Bildkante. Offensichtlich ist die Rückenpartie der Frau sowie das hängende Haar nachgespritzt worden. Manuelle Retuschen machen sich an dem Kopf des hockenden Mannes, am Kopf des Kindes und auf dem Gewehr bemerkbar».

(«NATIONAL ZEITUNG», 14-9-1990)

Τήν φωτογραφίαν αὐτήν, πού μέ τόν ἐπισημότερον τρόπον οἱ Γερμανοί συγγραφεῖς κατήγγειλαν ὡς πλαστήν ἐξακολουθεῖ νά τήν χρησιμοποιῆ ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Τόν Νοέμβριον 2004 ἡ ἐφημερίς «Ἐλευθεροτυπία» ἐμοίρασε ἕνα DVD μέ γενικόν τίτλον *«Ὁ αἰώνας τῶν λαῶν»* καί ὑπότιτλον «Ἡ Ἀρία φυλή» πού παρήγαγε τό BBC καί στό ὁποῖο παρουσιάζεται ἡ «συστηματική ἐξόντωση τῶν Ἑβραίων τῆς Γερμανίας». Ἡ φωτογραφία τοῦ τάχα Γερμανοῦ Στρατιώτου, πού φονεύει μίαν μητέραν μέ τό παιδί της εὑρίσκεται ἐκεῖ μέσα, μολονότι ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο πλαστή καί παρατίθεται εἰς πολλά βιβλία.

Αἱ κινηματογραφικαί ταινίαι, πού δεικνύουν οἱ Ἑβραῖοι ἐμφανίζουν κάποιους σκελετωμένος, πού τούς βλέπουν ἄλλοι, δῆθεν φυλακισμένοι

εἰς στρατόπεδο συγκεντρώσεως, πού εἶναι ὅμως τετράπαχοι. Ἡ πλαστότης τῶν ταινιῶν ἀπεδείχθη μέ τήν ἀνάλυσιν τῶν προσώπων, πού ἐμφανίζουν. Εἶναι τά ἴδια εἰς διαφορετικάς ταινίας, πού ἐγυρίσθησαν εἰς διαφορετικά μέρη.

Ὅσοι ἐπήρατε τό DVD πού προανέφερα θά ἰδῆτε Ἑβραίους καί Ἑβραίας νά ἐργάζωνται εἰς Γερμανικά ἐργοστάσια καί ὅλοι των εἶναι -προσέξατέ το- καλοντυμένοι καί μέ ἀρίστη φυσική κατάστασιν, ὅπως φαίνονται. Ἀσφαλῶς ἡ καταδυνάστευσις ἑνός λαοῦ δέν ἐγκρίνεται, ὅπως δέν ἐγκρίνεται κι ἐκείνη ἡ ἐθνικοθρησκευτική πίστις, πού διδάσκει πῶς ὅλοι οἱ μή Ἑβραῖοι εἶναι ζῶα κι ὅτι τά Ἔθνη προορίζονται νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους. Αὐτή ἡ φανατική ἀντίληψις εἶναι ἀνισόρροπος «ρατσισμός», διά τόν ὁποῖον βεβαίως τό BBC καί ἡ «Ἐλευθεροτυπία» δέν ἐκυκλοφόρησαν DVD.

Δέν ἀρνοῦμαι, ὅτι κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου κάποιοι Γερμανοί θά διέπραξαν ἐγκλήματα. Στόν πόλεμο ἐξάπτονται τά ἀνθρώπινα πάθη. Ἀτομικαί περιπτώσεις βιαιοπραγιῶν δέν ἀποκλείεται νά συνέβησαν. **Ἐκεῖνο ποῦ ἀρνοῦμαι εἶναι, ὅτι ὑπῆρξε σχέδιον τοῦ Ναζισμοῦ νά ἐξοντώση τούς Ἑβραίους ἤ ὁποιονδήποτε ἄλλον λαόν.** Τέτοιαν ἐξόντωσιν κάνουν σήμερον οἱ Ἑβραῖοι, εἰς βάρος τῶν Παλαιστινίων. Δολοφονίας, βιασμούς, λεηλασίας, ὁμαδικάς σφαγάς, καταστροφάς πόλεων κ.τ.λ. τά διαπράττουν σήμερον οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι στήν Παλαιστίνην.

Οἱ Γερμανοί ἐκεῖνο, πού ἀσφαλῶς γνωρίζω εἶναι, ὅτι ἠκολούθησαν τήν πολιτικήν τῶν ἀντιποίνων. Δηλαδή ἐγένετο μία δολιοφθορά («σαμποτάζ») ἐδολοφονεῖτο κάποιος Γερμανός στρατιωτικός κ.τ.λ. καί οἱ Γερμανοί πρός ἐκδίκησιν ἐξετέλουν συλληφθέντας, διότι ἔτσι εἶναι ὁ σκληρός νόμος τῶν ἀντιποίνων.

Τό ἀντίποινο ἔχει μίαν δικαιολογία, στήν λογικήν τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον δέν ὑπερβαίνει τά ὅρια π.χ. οἱ Γερμανοί κατέκτησαν μίαν χώραν. Ἄν καθημερινῶς δολοφονοῦνται Στρατιῶται των καί δέν ἐφαρμοσθοῦν ἀντίποινα, τότε κάθε Γερμανός Στρατιώτης θά ἦτο στόχος ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καί φυσικά θά διέφευγε ὁ ἔλεγχος τῶν κατακτηθέντων. Διά νά διατηρήσουν λοιπόν τήν ἐξουσία των οἱ Γερμανοί ἠκολούθουν τήν πολιτικήν τῶν ἀντιποίνων. Κακῶς διά τούς κατακτημένους, καλῶς διά τούς κατακτητάς.

Στήν «ἱστορία» τῆς ΣΤ΄ Δημοτικοῦ διδάσκουν τά παιδιά μας, διά τήν Ἄννα Φράνκ. Ἕνα 16χρονο κορίτσι, τό ὁποῖον πιστεύεται ὅτι ἀπεβίωσε ἀπό τῦφο εἰς τό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Μπέργκεν-Μπέλσεν τόν Μάρτιο 1945. Ὁ πατήρ της ὁ ὁποῖος ἐπέζησε ἐκυκλοφόρησε τό ***«Ἡμερολόγιόν»*** της καί ἐμπορεύθη τήν μνήμη τοῦ παιδιοῦ του. Διά τήν Ἄννα Φράνκ, ἡ ὁποία δέν ἠγωνίσθη, οὔτε ἐθυσιάσθη, οὔτε ἡρωίδα ὑπῆρξε, ἁπλῶς ἀπέθανε ἀπό τῦφο στό παραπάνω σχολικό βιβλίο παραθέτουν ἀποσπάσματα, ἀπό τό ἡμερολόγιόν της, ἔβαλαν φωτογραφίας της, ὡσάν νά μή εἴχαμε ἐμεῖς ἡρωϊκά Ἑλληνόπουλα, διά νά φέρωμεν παραδείγματα στά παιδιά μας. Κάποιοι Ἑβραιόσποροι ἐπέβαλαν τήν Ἄννα Φράνκ, διά τήν ὁποίαν διέθεσαν περισσότερο χῶρο, ἀπ᾽ ὅσον διά τήν ἱστορία τῆς Β. Ἠπείρου. Δέν παρῆλθε πολύς χρόνος καί γίνονται τά ἀποκαλυπτήρια τοῦ *«Ἡμερολογίου»*. Συγκεκριμένως ὁ καθηγητής Ρομπέρ Φωρισσόν ἐμελέτησε τό «ἡμερολόγιο», ἀνέλυσε τούς δύο γραφικούς χαρακτῆρας μέ τούς ὁποίους εἶναι γραμμένο κι ἄλλα στοιχεῖα καί κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι **«τό ἡμερολόγιο τῆς Ἄννα Φράνκ εἶναι μία ἀπάτη»**! Σχετικῶς ἐκυκλοφόρησε βιβλίον ὑπό τόν τίτλον: **«Εἶναι γνήσιο τό ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ;»** (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐλεύθερη Σκέψις», Ἀθ. 1989) ὅπου μετά ἀπό συστηματική ἔρευνα ἀποδεικνύει ὅτι τό «ἡμερολόγιο» **«εἶναι καθαρά φανταστικό, ὁ κ. Φράνκ, πού ἐκτός τῶν ἄλλων ἔχει προφανῶς παρέμβει σέ ὅλα τά στάδια τῆς γεννήσεως τοῦ βιβλίου, ἔχει ὑπογράψει κάτι πού μπορεῖ νά ἀποκληθεῖ λογοτεχνική ἀπάτη. Τό ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ πρέπει νά τοποθετηθεῖ στό ράφι πού ἤδη συνωστίζονται τά ψευδῆ ἀπομνημονεύματα... ἡ ἀλήθεια μέ ὑποχρεώνει νά πῶ ὅτι τό ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ εἶναι μόνο ἁπλή λογοτεχνική ἀπάτη»**!! (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 78-79).

Μολαταῦτα τό «ἡμερολόγιο» ἐπώλησε ἑκατομμύρια ἀντιτύπων, ὠργανώθη ἵδρυμα «Ἄννας Φράνκ»! ἔγινε κινηματογραφική ταινία, λογοτέχνημα κ.τ.λ. Ἀκόμη καί στήν Λάρισσα! ἔστησαν εἰς κεντρική πλατεία ἀναμνηστική στήλη διά τήν Ἄννα Φράνκ! κ.τ.λ. κ.τ.λ. κι ὅλοι τό πιστεύουν ὡς ἀληθές. Μάλιστα πρό αὐτῆς τῆς ἐμπορικῆς ἐπιτυχίας τό Ἑβραϊκό Ἱστορικό Ἰνστιτοῦτο τῆς Βαρσοβίας «ἐχάλκευσε» δηλαδή ἔγραψε «ψεύτικα ἡμερολόγια» ὅπως τό ἡμερολόγιο ἑνός κοριτσιοῦ 13 ἐτῶν! τάχα ὀνόματι Τερέζα Χεσκέλις, τά ὁποῖα ὁ Γάλλος ἱστορι-

κός Μισέλ Μπόρβιτς άπέρριψε ώς ψευδή (ένθ. άνωτ. σελ. 78). Διά νά άντιληφθήτε τό ψεύδος τοῦ «Ἡμερολογίου» θά σᾶς άναφέρω δύο άπό τά πολλά στοιχεία, πού άναλύει ὁ καθηγητής Φωρισσόν.

Στοιχεῖον πρῶτον: Γράφει (σελ. 22) «Στίς 8 Ἰουλίου 1944 ὁ μανάβης Βάν ντέρ Χόβεν εἶχε φέρει σ' αὐτούς πού κρύβονται 10 κιλά άρακά». Αὐτό εἶναι ἀδύνατο σχολιάζει ὁ ἀναλυτής «γιά τόν ἁπλούστατο λόγο (ὁ μανάβης) εἶχε συλληφθεῖ πρίν 45 ἡμέρες (25 Μαΐου 1944) ἀπό τούς Γερμανούς γιά ἕνα πολύ σημαντικό λόγο: εἶχε κρύψει δύο Ἑβραίους στό σπίτι του».

Στοιχεῖον δεύτερον: Προσέξατε παρακάτω τούς δύο τόσον διαφορετικούς γραφικούς χαρακτῆρας ὑποτίθεται τῆς Ἄννας Φράνκ. Τά σχόλια εἶναι τοῦ ἴδιου τοῦ Φωρισσόν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 91).

Πῶς ἀντέδρασαν οἱ Ἑβραῖοι στήν μελέτη τοῦ Φωρισσόν; Ἀντέδρασαν, κατά τόν συνήθη τρόπον τους. Ἔγινε ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος μετεφέρθη αἱμόφυρτος στό νοσοκομεῖο. Ἡ παροιμία πού λέγει ὅτι: «τό ψέμμα δέν ζῆ πολύ γιά νά γεράση» θά ἀποδειχθῆ ἐκ νέου ὀρθή. Ἀργῶς ἀλλά σταθερῶς ἀποκαλύπτονται τά Ἑβραϊκά ψεύδη κι ὅταν ἀποκαλυφθοῦν ὅλα καί εἰς ὅλον των τό μέγεθος, τότε θά προκληθῆ ἡ **δικαία ἀγανάκτησις τῶν λαῶν**, ὅπως ἐπανειλημμένως συνέβη στό παρελθόν.

Ἤδη ὁ κόσμος ξυπνᾶ. Ἀναπτύσσεται μία *«μεγάλη χορεία όλων όσων αρνούνται την ύπαρξη του Ολοκαυτώματος που πρωτοεμφανίστηκαν αμέσως μετά τον πόλεμο και γνώρισαν σημαντική διάδοση μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1970 στην Ευρώπη και στην Αμερική. «Οι αρνητές» έχουν χρησιμοποιήσει μια μεγάλη γκάμα επιχειρημάτων, ξεκινώντας από «ηπιότερες» απόψεις όπως ότι οι εθνικοσοσιαλιστές και ειδικά ο Χίτλερ, ουδέποτε επεδίωξε την «Τελική Λύση», ή τη σχετικοποίηση των ναζιστικών εγκλημάτων με την επίλυση της «κακότητας» του πολέμου γενικά και των φρικαλεοτήτων που διεπράχθησαν και από τις δύο πλευρές.*

Ταυτόχρονα η πιό «σκληρή» γραμμή υποστηρίζει ότι το Ολοκαύτωμα αποτελεῖ ένα τεράστιο Εβραϊκό ψεύδος, προσκομίζοντας ψευδοεπιστημονικές «εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης» για την ανυπαρξία των θαλάμων αερίων» («Νέα», 12-5-2000).

Ik zal hoop ik aan jou alles kunnen toevertrouwen, zoals ik het nog aan niemand gekund heb, en ik hoop dat je een grote steun aan me zult zijn.

Anne Frank 12 Juni 1942.

Dit is een foto, zoals ik me zou wensen, altijd zo te zijn. Dan had ik nog wel een kans om naar Holywood te komen.

Anne Frank
10 Oct 1942

«Φωτογραφίες ὑπ' ἀριθ. 13-14. Δύο δείγματα γραφικοῦ χαρακτῆρα πού ἀποδίδονται στήν Ἄννα Φράνκ. Ἐάν κάποιος μπορεῖ νά πιστέψη αὐτές τίς ἡμερομηνίες, αὐτά τά δύο κείμενα γράφτηκαν μέ διαφορά τεσσάρων μηνῶν μεταξύ τους. Κάποιος μπορεῖ νά συγκρίνη ξεχωριστά καί τά δύο τά κείμενα καί τήν ὑπογραφή τους. Τό πρῶτο ἔγγραφο εἶναι πιστό ἀντίγραφο τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Ἡμερολογίου (**Ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ**) πού μεταφράστηκε ἀπό τά Ὀλλανδικά ἀπό τήν Τίλια Κάρεν καί τήν Σουζάνα Λόμπαρντ, ἐκδόσεις Καλμάν-Λεβί, 1950. Τό δεύτερο εἶναι πιστό ἀντίγραφο ἑνός κειμένου, πού γράφτηκε ἀπό τήν Ἄννα Φράνκ στό πίσω μέρος μιᾶς ἀπό τίς φωτογραφίες της (**Ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ**), Livre de Poche, D.L. «ἐνήλικος» γραφικός χαρακτήρας προηγεῖται περίπου τέσσερις μῆνες ἀπό τόν «παιδικό».».

Robert Faurisson

ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ;

ελευθερη σκεψις

Δύο δείγματα γραφής ἀποδιδόμενα στήν Ἄννα Φράνκ. Τά κείμενα ἔχουν μεταξύ τους τέσσερις μῆνες διαφορά.

Ὁ Γάλλος καθηγητής Φωρισσόν ἀπέδειξε, ὅτι τό «Ἡμερολόγιον» τῆς Ἄννας Φράνκ εἶναι «λογοτεχνική ἀπάτη».

Νύχτα φόβου

Η Άννα Φρανκ ζει μαζί με την οικογένειά της σε μια σοφίτα, κλεισμένη όλη την ημέρα. Κρύβονται από τους Γερμανούς, που κυνηγούν τους Εβραίους. Η μικρή Άννα γράφει στο ημερολόγιό της τις εντυπώσεις της κάθε μέρας.

Χτες το βράδυ είχαμε ένα βραχυκύκλωμα την ώρα ακριβώς του βομβαρδισμού. Δεν μπορώ ν' απαλλαγώ από το φόβο των αεροπλάνων και των βομβών και περνάω όλες σχεδόν τις νύχτες στο κρεβάτι του μπαμπά, για να ζητήσω προστασία. Είναι πολύ παιδικό αυτό, το παραδέχομαι, αλλ' αν ήξερες τι σημαίνει. Τα κανόνια κάνουν δαιμονισμένο κρότο και κανένας δεν ακούει τον άλλο.

Με το φως των κεριών, η ατμόσφαιρα ήταν λιγότερο τρομερή παρά μέσα στο σκοτάδι. Έτρεμα σα να 'χα πυρετό και παρακαλούσα τον μπαμπά να ξανανάψει το μικρό κερί. Ήταν όμως ανένδοτος, λέγοντας ότι έπρεπε να μείνουμε στο σκοτάδι. Ξαφνικά, άρχισαν να πυροβολούν με τα αυτόματά τους, κι αυτό είναι εκατό φορές πιο φοβερό από τα κανόνια. Η μαμά πήδηξε από το κρεβάτι και άναψε το κερί, παρά την αντίδραση του μπαμπά. Η μαμά έδειξε σταθερότητα και είπε: «Παίρνεις λοιπόν την Άννα για παλιό στρατιώτη;»

Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ

277

Στό βιβλίον τῆς «Ἱστορίας» τῆς ΣΤ΄ Δημοτικοῦ τά Ἑλληνόπουλα μαθαίνουν, διά τήν Ἄννα Φράνκ!

Ὁ καθηγητής Faurisson στό νοσοκομεῖο.

Συμβαίνουν στήν Γαλλία. Ὁ καθηγητής Ρ. Φωρισσόν, πού ἀμφισβητεῖ τό «ὁλοκαύτωμα» δέχεται ἐπίθεσι ἀπό τήν Ἑβραϊκή ὀργάνωσι: «Τά παιδιά τῆς Ἑβραϊκῆς μνήμης». Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Ἐρίκ Λετύ δημοσιεύει στό περιοδικό *«Le choc du mois»* ἕνα ἄρθρο διά τήν ἐπίθεσι, κατά τοῦ καθηγητοῦ. Ἀμέσως μετά τραυματίζεται ἀπό βόμβα τῆς Ἑβραϊκῆς ὀργανώσεως: «Μαχητική Ἑβραϊκή ὀργάνωσι»! (διά περισσότερα εἰς περιοδικόν «Ἀντίδοτον» τεῦχος 26). Ἔτσι συζητοῦν οἱ Ἑβραῖοι...

Ὁ Ροζέ Γκαρωντύ («Οἱ θεμελιώδεις μῦθοι τῆς Ἰσραηλινῆς πολιτικῆς» Ἑλλ. ἔκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1996, σελ. 156) θά βεβαιώση, ὅτι τό ἡμερολόγιον τῆς Ἄννας Φράνκ εἶναι «*μῦθος πού μεταμφιέζεται σέ ἱστορία*» καί θά ἀποκαλύψη, ὅτι κατόπιν διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης ἐπί τοῦ κειμένου, ἀπό ειδικό ἐγκληματολογικόν ἐργαστήριον τοῦ Βισμπάντεν διεπιστώθη ὅτι: «ἕνα μέρος τοῦ «*Ἡμερολογίου τῆς Ἄννας Φράνκ*», γράφτηκε μέ στυλό διαρκείας (μέ μπίλια) (αὐτό τό εἶδος δέν ἐκυκλοφόρησε στό ἐμπόριο παρά τό 1951 ἐνῶ ἡ Ἄννα Φράνκ πέθανε τό 1945)»!!

Καί ὁ ἱστορικός Ἴρβινγκ, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε καί ἐπέτυχε τήν πραγματογνωμοσύνη (σχ. δικαστήριον εἰς Τορόντο 25-26 Ἀπριλίου 1988) ἀποφαίνεται (ἔνθ. ἀνωτ.):

> *«Προσωπικό μου συμπέρασμα για το «Ημερολόγιο» της Άννας Φρανκ είναι ότι σε ένα μεγάλο μέρος έχει γραφτή όντως από μία Εβραία δεκάχρονη. Τα κείμενα αυτά τα πήρε ο πατέρας της,* ▶

Όττο Φρανκ, μετά τον τραγικό θάνατο του νεαρού κοριτσιού από τύφο σε ένα στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Ο πατέρας της, και άλλα πρόσωπα τα οποία δεν γνωρίζω, διόρθωσαν αυτό το «Ημερολόγιο» ώστε να του δώσουν μορφή εμπορεύσιμη η οποία συγχρόνως επλούτισε και τον πατέρα και το Ίδρυμα Άννα Φρανκ. Όμως, ως ιστορικό έγγραφο το έργο δεν έχει καμμία αξία διότι το κείμενο έχει αλλοιωθεί».

Ἀλλά ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἔκανε πολύ καλά τήν δουλειά της. Ὄντως εἶναι ἠθικῶς ἀξιοθρήνητον νά κερδοσκοπῆ κάποιος ἐκμεταλλευόμενος τήν μνήμη τοῦ παιδιοῦ του. Ὁ κ. Φράνκ μετέτρεψε τόν θάνατον τῆς κόρης του εἰς ἐπιχείρησιν, διά νά τά οἰκονομήση. Μία τέτοια εὐτελής πρᾶξις, πού θίγει τήν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν εἶναι ἀδιανόητος διά τόν Ἕλληνα, ἀλλά φυσιολογική, διά τόν χρηματάνθρωπον Ἑβραῖον. Τό κοριτσάκι μετεφέρθη οἰκογενειακῶς εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, πρᾶγμα πού δέν ἐγκρίνομεν. Ἐκεῖ προσεβλήθη ἀπό τῦφον καί ἀπεβίωσε. Οὔτε ἡρωϊσμοί, οὔτε αὐτοθυσίαι. Ἀπέθανε ἐξ ἀσθενείας. Ἐν τῷ μεταξύ διεσώθη κάποιο «ἡμερολόγιον» του, τό ὁποῖον βοηθούσης τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας διεφημίσθη παγκοσμίως καί ἀνεδείχθη εἰς πολυδιαβασμένο βιβλίον. Ἔγινε ἐπίσης κινηματογραφική ταινία, θεατρικόν ἔργον κ.τ.λ.

Τελικῶς ἡ ἱστορικοφιλολογική ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι τό «ἡμερολόγιον» εἶναι πλαστογραφημένον, ἄν ὄχι ὅλο, τοὐλάχιστον εἰς μέγα μέρος του.

Ἡ ἠθική κατάπτωσις φαίνεται ἰδιαιτέρως ἀπό τό γεγονός, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ὀργανώνουν **δημοπρασίαν πωλήσεως ἀντικειμένων τῶν θυμάτων τοῦ ὁλοκαυτώματος!** Τί εἴδους ἐμπόριον εἶναι τοῦτο; Καί πῶς νά χαρακτηρισθῆ; Ἀποτελεῖ τελείαν ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρός τά θύματα, ὅσα ὑπῆρξαν. Ἐνῶ ἀπό ὅλον τόν κόσμον οἱ Ἑβραῖοι ἀπαιτοῦν σεβασμόν τῆς μνήμης τῶν θυμάτων τοῦ ὁλοκαυτώματος, οἱ ἴδιοι καπηλεύονται τό ὁλοκαύτωμα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, πού ζοῦν στήν Ἑλλάδα, λόγῳ τῆς μακρᾶς παραμονῆς των ἐδῶ ἐδέχθησαν τήν ἐπίδρασιν (μέχρις ἑνός σημείου) τοῦ Ἑλληνικοῦ ἤθους, οὕτως ὥστε οὐδείς Ἑλληνοεβραῖος θά συμμετεῖχε εἰς ἀγοραπωλησίαν ἀντικειμένων θυμάτων (τῶν ὅποιων θυμάτων). Τήν αἰσχροκερδῆ αὐτήν πρᾶξιν μόνον γνήσιοι σημῖται μποροῦν νά διαπράξουν. Ἄκου «πλειστηριασμός

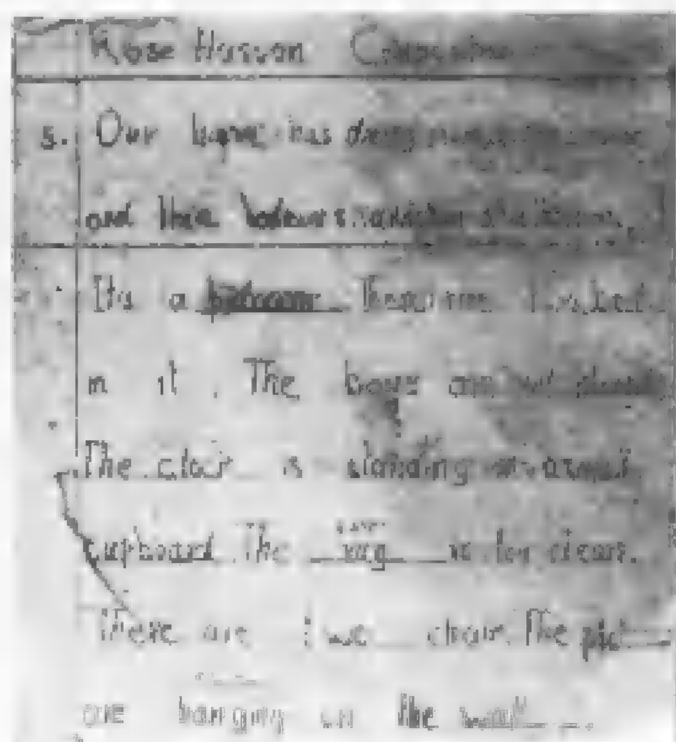
ἀντικειμένων θυμάτων ὁλοκαυτώματος»! Τό λέγουν, τό ἀνακοινώνουν, τό ὀργανώνουν ἐπιστήμως, δίχως ἴχνος ἐντροπῆς. Ὁ Ἑβραῖος ἐκπλειστηριαστής θά ἐκφωνῆ: «ὑποδήματα φυλακισμένου στό Ἄουσβιτς, τιμή ἐκκινήσεως 500 δολλάρια» ἤ «πῖλος ραββίνου, πού ἀπέθανε εἰς θάλαμον ἀερίων στό Νταχάου, τιμή ἐκκινήσεως 1.000 δολλάρια» κ.τ.λ. ἀκριβῶς ἔτσι γίνεται ὁ πλειστηριασμός ἀντικειμένων θυμάτων ὁλοκαυτώματος, ὅπου διάφοροι χαζοχαρούμενοι Ἀμερικανοεβραῖοι θά πλειοδοτοῦν, θά ἀγοράζουν τά ἀντικείμενα, διά νά στολίσουν τό σαλόνι των... Ἡ Ἑβραϊκή κερδοσκοπία δέν ἔχει ὅρια. Ἐρωτῶ πάλιν: ὅταν γράφω αὐτά πού κάνουν οἱ Ἑβραῖοι εἶμαι ἀντισημίτης;

Ἀντιθέτως πρός τήν Ἄννα Φράνκ, ἡ ὁποία ἀπεβίωσε ἐξ αἰτίας τοῦ τύφου τά χιλιάδες παιδιά τῆς Παλαιστίνης δολοφονοῦνται καθημερινῶς ἀπό τούς πανόπλους Ἑβραίους. Ἡ μικρούλα Παλαιστίνια Ροζέ Χασάν μᾶς ἔγινε γνωστή ἀπό τό ἀκόλουθο συγκινητικό περιστατικό, τό ὁποῖον περιγράφει ὁ δημοσιογράφος Πέτρος Βάβαλης στό βιβλίον του *«Ὁ Ἰσραηλινός νεοναζισμός»* (Ἀθ. 1974, σελ. 69):

> Περπατῶντας ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια ἔπαιρνα συνεχῶς φωτογραφίες. Στὴν Ἄλ Ναμπατίγιε, μιὰ ἔκταση πολλῶν στρεμμάτων εἶχε τελείως ἰσοπεδωθῆ. Τὰ Φάντομ καὶ τὰ Σκάϊχωκ δὲν εἶχαν ἀφήσει τίποτε ὄρθιο. Γιὰ νὰ καταστρέψουν τὸν καταυλισμὸ τῶν Παλαιστινίων τῆς Ἄλ Ναμπατίγιε, εἶχαν ρίξει βόμβες τῶν 2.500 λιβρῶν. Κι ὅμως γιὰ νὰ γκρεμίσουν ὁλόκληρο τὸν οἰκισμὸ θὰ ἦταν ἀρκετὲς μερικὲς χειροβομβίδες.
>
> Τελειώνοντας αὐτὸ τὸ ἐφιαλτικὸ χρονικὸ θὰ πρέπει ν' ἀναφέρω κι ἕνα ἀκόμη περιστατικό. Φεύγοντας ἀπ' τὸ ἐρειπωμένο χωριό, μπῆκα στὰ ἐρείπια ἑνὸς μικροῦ σπιτιοῦ. Ἦταν ἕνα δωματιάκι, μιὰ μικρὴ κουζίνα καὶ μιὰ βεράντα μὲ λίγα λουλούδια καὶ μιὰ κληματαριὰ στὴν ἄκρη. Μέσα στὸ δωμάτιο βρῆκα μιὰ σχολικὴ τσάντα, ἕνα βιβλίο παραμυθιῶν κι ἕνα φύλλο τετραδίου ἀπὸ μαθητικὴ ἔκθεση. Ἡ μάνα καὶ τὰ δυὸ παιδιά της εἶχαν σκοτωθῆ. Ἡ ἔκθεσις ἦταν τῆς Ροζὲ Χασάν, 10 χρονῶν, μαθήτριας τοῦ Δημοτικοῦ, ποὺ μάθαινε Ἀγγλικά. Ἤθελε νὰ μορφωθῆ ἡ μικρὴ Παλαιστι-

νέζα. Δὲν πρόλαβε ὅμως. Τὰ Φάντομ σταμάτησαν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς της.

Πῆρα γιὰ ἐνθύμιο ἐγκληματικότητος αὐτὸ τὸ φῦλλο τοῦ τετραδίου. Ἴσως κάποτε χρειασθῇ σὰν τεκμήριο, σὲ κάποιο Δικαστήριο στὴ Νυρεμβέργη.

Rose [illegible]

5. Our [illegible]

and the [illegible]

Its a [illegible]

in it. The [illegible]

The [illegible] is standing [illegible]

cupboard. The [illegible]

There are two chairs. The [illegible]

are hanging on the wall.

«Τό μοναδικό κείμενο τῆς Ροζί Χαανέν. Αὐτή δέν πρόλαβε νά γράψει ἡμερολόγιο, ὅπως ἡ Ἄννα Φράνκ».

Ἡ φωτογραφία πού δεικνύει Γερμανό στρατιώτη νά κρατῆ τό ὅπλον του περίπου προτεταμένο κι ἕνα Ἑβραιόπουλο νά ἔχη σηκώσει τά χέρια, ἔκανε τόν γῦρο τοῦ κόσμου. Ἐφημερίδες, περιοδικά, βιβλία, ὑπότιτλοι φωτογραφίας εἰς Ἑβραϊκάς ἐκθέσεις «ντοκουμέντων» βεβαιώνουν, ὅτι τό παιδί εἶναι νεκρό.

Κάποιος ὀνόματι Κώστας Παπακυριακοῦ ἐκυκλοφόρησε βιβλίον ὑπό τόν τίτλον *«Οἱ Ἀντισημῖται»* (δέν ὑπάρχει ὀνομασία ἐκδοτικοῦ οἴκου, οὔτε χρονολογία ἐκδόσεως, οὔτε διευθύνσεις κ.τ.λ.) ὅπου (σελ. 13) διαβάζομεν τά ἑξῆς ἀνισόρροπα: *«Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἡ πιό ἱερή φυλή. Καί εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἔχει ἀποστολήν. Κανένας λαός δέν ἀγαπήθηκε πιό πολύ ἀπό τόν Θεό ὅσο οἱ Ἑβραῖοι... Ἡ φυλή τῶν Ἑβραίων ἡ θρησκεία των, κάθε ἕνας χωριστά ὡς ἄτομο ὅλοι μαζί ἔχουν ἀποστολήν νά φέρουν εἰς τήν γῆν τόν ἐπίγειον παράδεισον. Ἐδῶ εἶναι ἡ σύγκρουσις μέ τόν ἄλλο κόσμο....»* ὁ ὁποῖος φαίνεται δέν θέλει νά ἀπολαύση τόν «ἐπίγειον παράδεισον» πού τοῦ ἑτοιμάζουν

»Dieses Kind hieß Arthur Chmiotnak. Es wäre heute 42 Jahre alt. Er ist tot.« So steht es auf dem Prospekt eines Ende der 70er Jahre in der »Edition des Pierres« (Brüssel) erschienenen Buches.

«Ἡ γενοκτονία τῶν Ἑβραίων ἀπό τούς ναζί δέν ἔκανε διάκριση ἡλικίας· θύματα ὑπῆρξαν ἀκόμη καί μικρά παιδιά».

οἱ Ἑβραῖοι, τούς ὁποίους ὁ συγγραφεύς χαρακτηρίζει «σοφούς». Στήν σελ. 47 τοῦ προαναφερθέντος βιβλίου παρατίθεται φωτογραφία τοῦ μικροῦ μέ τά σηκωμένα χέρια καί τήν δήλωσιν τοῦ Ἑβραιοπλήκτου συγγραφέως *«πορεία Ἑβραίων πρός... τόν θάνατον!!»*

Ἡ ἐφημερίς *«Τό Βῆμα»* (22-11-1996) ἐδημοσίευσε ἕνα ἄρθρο σχετικό μέ τούς ἀρνητάς τοῦ ὁλοκαυτώματος, στό ὁποῖο συμφωνεῖ ὅτι ὅσοι ἀμφισβητοῦν τό ὁλοκαύτωμα πρέπει νά στέλλωνται **«ἀπ' εὐθείας στά δικαστήρια»** καί μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὅποιος στήν Εὐρώπη ἰσχυρισθῆ, ὅτι δέν ἔγινε ὁλοκαύτωμα **«ἔχει καί ποινικές συνέπειες»**. Τά στοιχεῖα τά ὁποῖα προσκομίζουν οἱ ἀρνηταί τοῦ ὁλοκαυτώματος, δέν συζητοῦνται, διότι «θά τούς νομιμοποιήσουν καί θά τούς ἐξασφάλιζαν μεγαλύτερη δημοσιότητα» ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται τήν συζήτησιν, ἐπειδή τά στοιχεῖα εἶναι ἀκλόνητα καί δέν μποροῦν νά τά ἀμφισβητήσουν. Τό ἄρθρο στό *«Βῆμα»* συνοδεύεται μέ τήν φωτογραφίαν τοῦ μικροῦ Ἑβραίου, μέ ὑψωμένα τά χέρια καί μέ τό σχόλιον, ὅτι ὑπῆρξε **«θύμα τῶν ναζί»** οἱ ὁποῖοι δέν ἔκαναν διάκριση ἡλικίας.

Αὐτά γράφουν. Αὐτά πιστεύει ὁ κόσμος. Καί μέ αὐτά ἡ Ἑβραϊ-

κή προπαγάνδα ἐξαπατᾶ τήν κοινή γνώμη. Στήν προκειμένη περίπτωση ἰδού ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Τό παιδί τῆς φωτογραφίας τότε ἦτο ὀκτώ χρονῶν καί ὀνομάζεται Zwi Naussbaum, σπούδασε ἰατρός καί ἐσταδιοδρόμησε.

Γαλλικά, Βελγικά (ἐκδόσεις «Πιέρ») κ.τ.λ. βιβλία βεβαιώνουν ὅτι ὁ μικρός μέ τάς ὑψωμένας χεῖρας εἶναι νεκρός! (il est mort). Διά τούς Ἕλληνας ἐπίσης ὁ μικρός ὑπῆρξε θῦμα τῆς γενοκτονίας.

Πορεία Ἑβραίων πρός... τόν θάνατον.

Ἀπό τό βιβλίον *«Οἱ Ἀντισημῖται»* τοῦ Κ. Παπακυριακοῦ (σελ. 47), ὁ μικρός βαδίζει στόν θάνατον!

Στό βιβλίον τῶν ἐκδόσεων Θ. Σκάρπα *«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»* (τόμ. 1, σελ. 127) παρατίθεται ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ, πού ὡδηγήθη στό Ἄουσβιτς, ὅπου εὗρε φρικτόν θάνατον! Χαῖρε προπαγάνδα...

Τελικῶς ἀφοῦ ἐπί δεκαετίας μᾶς ἐπαραμύθιαζαν, διά τόν μικρό, πού ἐσκότωσαν οἱ Γερμανοί καί πού *οὐδείς εἶχε τό δικαίωμα νά ἀμφισβητήση*, συνέβη τό θαῦμα: Ὁ Νουσμπάουμ ἔδωσε συνέντευξι τύπου!! Ἐδημοσιεύθη καί στήν Ἑλλάδα τό κείμενόν της (*«Νέα»* 9-5-2002) μέ φωτογραφίας τοῦ Νουσμπάουμ παιδί, πού τόν συνέλαβαν οἱ Γερμανοί καί ἡλικιωμένον συνταξιοῦχον ἰατρόν στήν Ν. Ὑόρκη.

Ὁ Νουσμπάουμ ἔδωσε προκλητική συνέντευξι, ὅπου κατηγορεῖ τούς Εὐρωπαίους, πού... ζηλεύουν τούς Ἑβραίους, διότι ἐνῶ εἶναι ὀλιγώτεροι τοῦ 1% παγκοσμίως ἔχουν τό 20% τῶν βραβείων Νόμπελ (ξέρομεν ποῖοι τά δίδουν, εἰς ποίους καί διατί). Ὁ νεκραναστηθείς Νουσμπάουμ συνεχίζει τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἀλλοιώτικα. Πάντως στά σχολικά βιβλία, εἰς ἐγκυκλοπαιδείας καί εἰς «ἱστορίας»

«Ἀκόμα καί τά παιδιά ὁδηγήθηκαν στό Ἄουσβιτς, ὅπου βρῆκαν οἰκτρό τέλος».

ἡ φωτογραφία τοῦ μικροῦ Νουσμπάουμ παραμένει, ὅπως καί τό ψεῦδος τοῦ θανάτου του.

Τελικῶς ὁ μικρός ζῇ! (Il est vivant! «La Suisse», 19-12-1990). Ὁ ἴδιος στήν συνέντευξίν του περιγράφει τά γεγονότα καί ἀναφέρει ὅτι *«Ἤμουν τρομοκρατημένος, γύρω μου οἱ ἄνθρωποι ἔκλαιγαν...»*. Ἡ φωτογραφία του εἶναι ἀνηρτημένη στό ἰατρεῖο του, διά νά τοῦ θυμίζῃ τάς δυσκόλους στιγμάς τῆς ζωῆς του.

Ὁ ἄνθρωπος λοιπόν ζῇ. Δέν ἀπεβίωσε, ὅπως ψευδῶς ὑποστηρίζουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἔρχονται λοιπόν οἱ ἀρνηταί τοῦ ὁλοκαυτώματος, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχουν λεπτομερῶς τάς περιπτώσεις καί ἰσχυρίζονται, ὅτι τό συγκεκριμένο παιδί δέν ἀπεβίωσε, ὅπως διατείνονται οἱ Ἑβραῖοι καί προσκομίζουν τά στοιχεῖα των, τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι δέν συζητοῦν διά νά μή... νομιμοποιήσουν τούς ἀρνητάς τοῦ Ὁλοκαυτώματος. Καί ἡ συνέχεια; Ὅποιος ἀμφισβητήσῃ τόν θάνατο αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ... δικάζεται! Μά εἶναι σωστό αὐτό, ἀφοῦ τό παιδί ζῇ; Καμμία σημασία, ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα εἶναι ὑπεράνω τῆς ἀληθείας (διά περισσότερα παραπέμπω στό βιβλίον: *«Vorsicht Fälschung!»* τοῦ Dr. Gerhard Frey (München, Fz Verlag, s. 262).

Σέ μία δημοσίαν συζήτησιν, οἱ ἀρνηταί τοῦ ὁλοκαυτώματος, θά ἔλεγαν στούς Ἑβραίους: «Ἀφοῦ ὁ Naussbaum ζῇ, διατί ὑποστηρίζετε καί διαδίδετε, ὅτι τόν ἐσκότωσαν οἱ Ναζί;». Τί νά ἀπαντήσουν οἱ Ἑβραῖοι; Δι' αὐτό προτιμοῦν νά μή γίνεται διάλογος, διότι φυσικά δέν τούς ἐνδιαφέρει ἡ ἀλήθεια, ἀλλά ἡ ἐπικράτησις τῆς ψευδολόγου προπαγάνδας των.

Καί τά παιδιά τῶν Παλαιστινίων; Διατί τά σκοτώνετε;...

IL EST VIVANT !

«Er lebt!» schlagzeilte das Schweizer Blatt «La Suisse» am 19. Dezember 1990.

[Πρόσωπα] ΤΣΒΙ ΝΟΥΣΜΠΑΟΥΜ

Του **Γιώργου Αγγελόπουλου**

Μίσος για πάντα

Θα πίστευε κανείς πως όποιος έχει ζήσει το άδικο, τη βία και τον κατατρεγμό, δεν θα μπορούσε να τα δει να επαναλαμβάνονται. Όχι όμως και ο Τσβι Νουσμπάουμ, επιζήσας και σύμβολο του Ολοκαυτώματος.

Η περίφημη φωτογραφία του 1943 δείχνει τον Νουσμπάουμ, οκτάχρονο παιδί με κοντό παντελόνι και τραγιάσκα πολύ μεγάλη για το κεφαλάκι του, να σηκώνει ψηλά τα χέρια την ώρα που οι ναζί συγκεντρώνουν όσους Εβραίους του γκέτο της Βαρσοβίας είχαν απομείνει μετά τη σφαγή για να τους στείλουν στα στρατόπεδα θανάτου. Η φωτογραφία έκανε τον γύρο του κόσμου και ο Τσβι Νουσμπάουμ έμεινε στην Ιστορία ως «το παιδί του γκέτο». Οι γονείς του, οι παππούδες του, ο αδελφός του, όλοι σκοτώθηκαν στο Ολοκαύτωμα, αλλά εκείνος επέζησε και το 1953 μετανάστευσε στις ΗΠΑ. Σήμερα είναι συνταξιούχος ωτορινολαρυγγολόγος, ζει στο Ρόκλαντ της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, έχει αμερικανίδα γυναίκα, τέσσερα παιδιά και δύο εγγόνια. Και είναι γεμάτος μίσος.

Τσβι Νουσμπάουμ. Όταν ήταν το θύμα και τώρα, που θέλει να γίνει ο θύτης

Ο Νουσμπάουμ πιστεύει πως το κύμα των αντι-εβραϊκών επιθέσεων στην Ευρώπη οφείλεται στη «ζήλεια» που αισθάνονται οι Ευρωπαίοι για τους Εβραίους, επειδή «είμαστε λιγότεροι από 1% του παγκόσμιου πληθυσμού και έχουμε το 20% των Βραβείων Νόμπελ». Οφείλεται επίσης στο ότι οι Άραβες έχουν το πετρέλαιο: «Αν, όταν φύγαμε από την Αίγυπτο, εμείς οι Εβραίοι δεν είχαμε στρίψει αριστερά, αλλά είχαμε προχωρήσει ευθεία, θα είχαμε βρει το πετρέλαιο και όλα θα ήταν διαφορετικά», λέει στην «Κοριέρε ντέλα Σέρα». Το «ιδεώδες» για τον Νουσμπάουμ είναι να φύγουν όλοι οι Παλαιστίνιοι από το Ισραήλ, γιατί «αυτοί έχουν 22 αραβικά κράτη κι εμείς μόνον ένα, κι αυτό μικρό». Μα καλά, ενίσταται ο απεσταλμένος της ιταλικής εφημερίδας, οι Παλαιστίνιοι ζούσαν εδώ, έχουν προγονικά σπίτια στο Ισραήλ. «Και τι έγιναν τα δικά μας τα σπίτια στην Πολωνία;» είναι η απάντηση του επιζήσαντα της γενοκτονίας, ο οποίος μοιάζει να θέλει να δει τη φρίκη να επαναλαμβάνεται, τούτη τη φορά με θύτες τους ομοφύλους του και θύματα τους Παλαιστίνιους. Μα πώς είναι δυνατόν κάποιος που υπέφερε τόσο να εύχεται να υποφέρει εξίσου ένας άλλος λαός; «Κοιτάξτε, εγώ δεν πιστεύω στην ειρήνη σ' αυτήν τη γη», κόβει εκείνος τη συζήτηση. Ευτυχώς πολλοί Ισραηλινοί και ακόμη περισσότεροι Εβραίοι εξακολουθούν να πιστεύουν σ' αυτήν.

«Νέα» 9-5-2002

[Δρόμοι]
Του **Ρούσσου Βρανά**

Με την ευκαιρία...

...του Εβραϊκού Νέου Έτους, μερικές σκέψεις για τον αντισημιτισμό είχε κάνει τις προάλλες ο Ισραηλινός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ και αρθρογράφος στην ισραηλινή εφημερίδα «Γιεντιότ Αχρονότ» Ραν ΧαΚοέν. Η διαμάχη που ξέσπασε προχθές μεταξύ Ισραήλ και Ευρώπης για μια δημοσκόπηση του Ευρωβαρόμετρου ξαναφέρνει αυτές τις σκέψεις στην επικαιρότητα. Μπορεί, λέει ο Ραν ΧαΚοέν, οι Εβραίοι να πιστεύουν ή να μην πιστεύουν στον Θεό, να τρώνε ή να μην τρώνε χοιρινό, να ζουν ή να μη ζουν στο Ισραήλ, αλλά εκείνο που νοιώθουν να τους ενώνει είναι ο αντισημιτισμός. Όταν ένας Παλαιστίνιος σκοτώνει αθώους Ισραηλινούς αμάχους, αυτό είναι αντισημιτισμός. Όταν οι Παλαιστίνιοι σκοτώνουν ισραηλινά στρατεύματα κατοχής μέσα στο ίδιο το χωριό τους, αυτό είναι αντισημιτισμός. Όταν πανευρωπαϊκή δημοσκόπηση «δείχνει» πως οι περισσότεροι Ευρωπαίοι θεωρούν το Ισραήλ ως απειλή για την ειρήνη, αυτό είναι αντισημιτισμός. Φυσικά δεν σκέφτονται έτσι όλοι οι Εβραίοι (παράδειγμα ο Ραν ΧαΚοέν). Το κακό είναι πως έτσι σκέφτονται οι Εβραίοι που ασκούν την ισραηλινή πολιτική.

Στήν ἐφημερίδα *«Νέα»* (5-11-2003) δημοσιεύεται διά ἑκατομμυριοστήν φοράν ἡ φωτογραφία τοῦ Ἑβραιοπούλου, μέ τάς ὑψωμένας χεῖρας, τό ὁποῖον τώρα ζῇ στήν Ἀμερική καί δίδει συνεντεύξεις κατά τῶν Παλαιστινίων. Ἡ προπαγάνδα ὅμως συνεχίζεται. Ὅποιος βλέπει τήν φωτογραφία ἀμέσως σκέπτεται τούς Ἑβραίους, πού «ἐφόνευσαν» οἱ Ναζί.

Καί τό παραμῦθι ἐξακολουθεῖ. 4 Ἀπριλίου 2004 στό *«Βῆμα»* δημοσιεύεται ἡ περιβόητος φωτογραφία, δίχως φυσικά νά ἀποκαλύπτεται, ὅτι ὁ μικρός ζῇ στήν Ν. Ὑόρκην. Τά ἴδια καί στό *«Βῆμα»* τήν 1ην Αὐγούστου 2004.

«Χαρακτηριστική σκηνή ἀπό τό Ἑβραϊκό γκέτο τῆς Βαρσοβίας».

Σᾶς ἔδειξαν μία φωτογραφία μέ τό Ἑβραιόπουλο. Σᾶς δεικνύω μερικάς, ἀπό τάς χιλιάδας πού διαθέτω, ὅπου πάνοπλοι Ἑβραῖοι σημαδεύουν ἀπειλητικῶς παιδιά! Τά βλέπετε; Δέν ἀγανακτεῖτε; Πῶς τά σχολιάζετε; Θά συνεχίσετε τό παραμῦθι «οἱ καημένοι οἱ Ἑβραῖοι»;

Σᾶς παραθέτω φωτογραφίας, πού ὁπωσδήποτε θά σᾶς ἀγανακτήσουν.

Διά τό ἴδιον ἀκριβῶς περιστατικόν, ὅταν ὁ στρατιώτης εἶναι Γερμανός, τότε πρόκειται περί Ναζί ἐγκληματίου, δολοφόνου κ.τ.λ. Ὅταν ὁ στρατιώτης εἶναι Ἑβραῖος οὐδείς λέγει κάτι. Τσιμουδιά. Αὐτό σημαίνει προπαγάνδα καί πλύσις ἐγκεφάλου. Μήπως διαφωνεῖτε;

«Ὁ πάνοπλος Ἑβραῖος σημαδεύει ἕνα παιδάκι. Οἱ γονεῖς του βλέπουν μέ περιφρόνηση τόν ἑβραιοσιωνιστή. Χιλιάδες παιδάκια τῆς Παλαιστίνης ἔχουν δολοφονηθῆ ἀπό τούς Ἑβραίους».

Κι ἄλλη φωτογραφία ὅπου ὁ Ἑβραῖος «στρατιώτης» μέ τό δάκτυλο στήν σκανδάλη σημαδεύει ἔφηβο Παλαιστίνιο. Ὁ πάνοπλος ἐπιδρομεας ἐναντίον ἑνός ἀόπλου παιδιοῦ.

«Ισραηλινός «στρατιώτης» σημαδεύει με τ' όπλο του μια γυναίκα και τον νεαρό γιό της, στη Χεβρώνα».

*(**«Καθημερινή»**, 11-8-01)*

Στήν έπόμενη σελίδα σᾶς παρουσιάζω δύο φωτογραφίας. Στήν πρώτη 6λέπετε ἕνα τεθωρακισμένο Ἑβραϊκό μεγαθήριο νά πετροβολῆται, ἀπό ἕνα ἡρωϊκό παιδί τῆς Παλαιστίνης, πού ἀτρόμητο ἵσταται μπροστά του. Ὁ πρώην πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Μπαράκ ἐκάλεσε τούς νεαρούς Παλαιστινίους νά σταματήσουν τήν 6ίαν!!!

Ἡ Ἑβραϊκή αὐθάδεια στήν ἀποκορύφωσίν της. Μέχρι πότε ἡ ἀνθρωπότης θά τούς ἀνέχεται;

Στήν δευτέραν φωτογραφίαν 6λέπετε τόν Τζαμάλ Ἀλντούρα ἕναν πατέρα Παλαιστίνιο, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται νά σώσῃ τό παιδί του, τόν Ραμί, ἀπό τάς σφαίρας τῶν Ἑβραίων στρατιωτῶν. Τελικῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν τό παιδάκι. Ἀντί δικῶν μου σχολίων παραθέτω τά σχόλια πού ἔγραψε στήν «Ἐλευθεροτυπίαν» (3-10-2000) ὁ κ. Γιάννης Τριάντης.

Παρακαλῶ νά διαβάσετε πολύ προσεκτικῶς λέξιν πρός λέξιν τό κείμενο:

Ουαί υμίν δολοφόνοι

...Συνηθισμένες από θάνατο οι τελευταίες ημέρες, θα μπορούσαν να καταχωρίσουν τον μικρό Ραμί στους «άδικα νεκρούς όλου του κόσμου». Και το φίλτρο του συνήθους, να σπρώξει την περίπτωσή του στην πληθώρα των ειδήσεων που περνούν σαν σφαίρες από την οθόνη και χάνονται στη χωματερή του κάθε μέρα. Όμως οι τελευταίες **σπαρακτικές στιγμές** του Παλαιστίνιου Ραμί και του τραγικού πατέρα του αποτυπώθηκαν καρέ καρέ στα έντυπα, στις οθόνες και στη μνήμη του κόσμου. Και μιλούν για ένα έγκλημα αποτρόπαιο. Για εν ψυχρώ δολοφονία. Δύο άνθρωποι ανυπεράσπιστοι γαζώνονται από δεκάδες σφαίρες οπλισμένων αστυνομικών. Ο τρόμος **του μικρού παιδιού**, το κλάμα του, οι απελπισμένες κινήσεις του πατέρα για βοήθεια - τίποτε δεν σταμάτησε τους δολοφόνους. Τίποτε δεν σεβάστηκαν οι άθλιοι: ο οδηγός ενός ασθενοφόρου, πού έτρεξε να μεταφέρει το κορμάκι του Ραμί, γαζώθηκε κι αυτός. Εκτελέστηκε εν ψυχρώ από τους εγκληματίες.

Αὐτό ὑποστηρίζομεν κι ἐμεῖς. Οἱ Ἑβραιοσιωνισταί εἶναι ἐγκληματίαι.

Ἰδού λοιπόν ἡ Ἑβραϊκή δολοφονική κτηνωδία. Οἱ ἴδιοι βαρβαροεβραῖοι τροφοδοτοῦν τήν κοινή γνώμη μέ τά παραμύθια των, ὅπως διά τό Ἑβραιόπουλο τῆς φωτογραφίας, τό ὁποῖον ζῇ καί δέν ἔπεσε θῦμα τῶν Ναζί, καθώς διαδίδει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα.

Καί τό παραμῦθι συνεχίζεται. Ἡ γνωστή μας φωτογραφία δημοσιεύεται στά **«Νέα»** της 22ας Μαΐου 2004. Ἡ κ. Σοφία Νικολαΐδου (ἀρθρογράφος) δέν βλέπει αὐτό, πού τώρα βλέπει ὅλος ὁ κόσμος, τά σκοτωμένα παιδιά των Παλαιστινίων ἀπό τους Ἑβραίους, ἀλλά πονεῖ ἡ ψυχή της διά τους «σφαγμένους» Ἑβραίους, πού οὐδείς οὐδέποτε εἶδε. Πάντως τό παιδάκι της φωτογραφίας ζῇ στήν Ν. Ὑόρκην καί ὑβρίζει τους Παλαιστινίους.

Ἡ τηλεόρασις τῆς Βουλῆς («ΒΟΥΛΗ») τήν 23-12-2004 καί ὥραν 21.30 ἔδειξε «ντοκυμανταίρ» παραγωγῆς Ἰερεμία Ἰσαάκ (!)

μέ θέμα τήν γενοκτονίαν τῶν Ἑβραίων καί ἐδείκνυε τήν φωτογραφίαν τοῦ παιδιοῦ μέ τάς ὑψωμένας χεῖρας, ἀκριβῶς αὐτήν, πού παραθέτω ἐδῶ στό βιβλίον καί ἐπαρουσίαζε τό παιδάκι ὡς θῦμα τῆς γενοκτονίας! Ὅσοι εἶδαν τήν ταινίαν θά συνεκινήθησαν ἀσφαλῶς, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅπως ἀπέδειξα ἀντίθετος πρός αὐτά, πού ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα διαδίδει. Πόσοι ὅμως γνωρίζουν τήν ἀλήθεια; Κι ὅσον ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τήν ἀλήθειαν θά ἐπικρατῆ ἡ προπαγάνδα καί οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι θά τήν ἀξιοποιοῦν πολιτικῶς καί οἰκονομικῶς, ἰδίως τό τελευταῖον.

Στήν ἑπομένην φωτογραφίαν βλέπετε παιδιά τῶν Ἑβραίων (;) εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως. Δέν τά ἐσκότωσαν. Τά βλέπετε παχουλά-παχουλά. Τελικῶς ὅλα ἔζησαν καί τά ἀπηλευθέρωσαν οἱ Σύμμαχοι.

Θά μοῦ πῆτε, διατί τά ἐμάζευαν οἱ Γερμανοί; Ὄχι βεβαίως διά νά τά σκοτώσουν, ἀλλά στά πλαίσια τῆς πολιτικῆς των νά διώξουν τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά τούς στείλουν στήν Μαδαγασκάρη, ὅπου ἠδύναντο νά ὀργανώσουν τό κράτος των καί νά ἀφήσουν ἡσύχους τούς Εὐρωπαίους. Αὐτά προκύπτουν ἀπό ἐπίσημα πραγματικά στοιχεῖα, πού θά παρατεθοῦν ἀλλοῦ.

Πράγματι, ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἱστορικοί καί ὅπως προκύπτει, ἀπό κείμενα τοῦ Γ' Ράϊχ οἱ Γερμανοί ἐσχεδίαζαν νά ἀπομακρύνουν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά τούς μεταφέρουν στήν νῆσον **Μαδαγασκάρην**, ὅπου νά σχηματίσουν τό κράτος των καί νά ἀφήσουν ἥσυχον τήν Εὐρώπην. Ἐκτενῆ ἀναφοράν εἰς σχετικά ἔγγραφα κάνει ὁ

Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ στό βιβλίον του («*Γκαῖμπελς*» Ἀγγλ. ἐκδ. Λονδῖνον 1966, «Focal. publ.» σελ. 387-388 κ.τ.λ.) ὅπου παρέχει πληροφορίας, διά τό σχέδιον Ἑβραϊκῆς ἀποικίσεως τῆς Μαδαγασκάρης (Jewish Colonization of Madagascar). Ἐπίσης ἴδετε «*Ἡμερολόγιον*» Γκαῖμπελς (ἐγγραφή 2-7-1942) ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τούς Ἑβραίους «κακοτυχίαν» τῆς Εὐρώπης καί ὑπεστήριζε τόν διωγμόν των ἐξ Εὐρώπης (ἐγγραφή 20-3-1942, 6-5-1942). Οὕτως ἤ ἄλλως ἡ ἀπόφασις τοῦ Χίτλερ συμφώνως πρός μαρτυρίας (Χάνς Λάμμερς) καί ἔγγραφα (κατάθεσις Χάνς Φίκερ τῆς 11-6-1947, ΝΑ. Μ. 1019, 17 καί εἰς Ντ. Ἴρβινγκ ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 647) ἦτο νά λυθῇ τό Ἑβραϊκόν πρόβλημα *μετά τόν πόλεμον*. Ἄρα δέν ὑπῆρχε σχέδιον ἐξοντώσεών των, οὔτε διαταγαί κ.τ.λ. παρά μόνον σχέδια καί διαταγαί μεταφορᾶς τῶν Ἑβραίων εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου βεβαίως πολλοί ἀπέθαναν, ὅπως ἀπέθαναν ἄνθρωποι καί ἄλλων ἐθνικοτήτων.

Οἱ Ἑβραῖοι σκοπίμως ὑποβαθμίζουν τόν πραγματικόν θάνατον τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων καί προβάλλουν μόνον τήν ἰδικήν τους θανάτωσιν. Ἐν τούτοις ἡ ἀλήθεια ἀποδεικνύει, ὅτι ἐν σχέσει πρός τάς ἄλλας ἐθνότητας καί ἀναλογικῶς, ἐάν θέλετε, οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν τά ὀλιγώτερα θύματα. Ἀναφέρω δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα. Ὁ διοικητής τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως τοῦ Ζάσενχάουζεν Ζόργκε Σοῦμπερτ κατηγορήθη ὅτι ἐσκότωσε 198 Ἑβραίους καί 10.000 Ρώσους («*Νιούσγουηκ*» 27-10-1958). Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα σᾶς ἔπεισε νά ἀσχοληθῆτε μόνον διά τούς 198 Ἑβραίους κι ὄχι διά τούς 10.000 Ρώσους. Ἀκόμη ὁ «γκαουλάϊτερ» τῆς Οὐκρανίας Ἔριχ Κόχ κατηγορήθη ὡς ὑπεύθυνος, διά τόν θάνατον 4 ἑκατομμυρίων Ρώσων καί 160.000 Ἑβραίων («*Τάϊμ*» 23-3-1959).

Τήν ἔλλειψιν δέ στοιχείων (ἔγγραφα, διαταγαί, πραγματογνωμοσύναι, εὑρήματα, φωτογραφίαι, ἀναφοραί κ.τ.λ.) προσπαθοῦν οἱ Ἑβραῖοι νά τήν ἀντικαταστήσουν μέ μαρτυρίας ἐπιζώντων ἀμφιβόλου ἀξιοπιστίας ἤ αὐθεντικότητος. Συχνῶς μάλιστα ἀποκαλύπτονται ψεύδη, ὅπως στήν περίπτωσιν τοῦ Ἀαρών Ὀρεστάϊν, ἀρχιραββίνου τῆς Βαυαρίας, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς ποινήν φυλακίσεως ἑνός ἔτους δι' ἀπάτην, δηλαδή πλαστογράφησιν ἐνόρκων καταθέσεων προκειμένου νά αὐξήσῃ τόν ἀριθμόν τῶν θυμάτων τῆς «ναζιστικῆς τρομοκρατίας» (*S.C. Sunday Post*, 11-7-1954).

Ἡ Ἑβραϊκή θρησκεία πιστεύει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι θά κυριαρχήσουν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς οἰκουμένης καί ὅλα τά ἔθνη θά εἶναι δοῦλοι των. Αὐτά γράφουν στά ἱερά των βιβλία, αὐτά διδάσκονται ἀπό νήπια, δι' αὐτά ἀγωνίζονται συνωμοτικῶς. Οὐδέποτε τά ἠρνήθησαν. Ἀπεναντίας προσπαθοῦν πάσῃ θυσίᾳ νά τά ἐφαρμόσουν, διότι ἀποτελοῦν δι' ἐκείνους θεϊκή ἐντολή καί συμφωνία, μέ τόν Θεόν τους. Ὁ Ἰεχωβᾶ θά τούς συνδράμῃ νά ἐπιβληθοῦν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον. Ἔτσι πιστεύουν, ἔτσι σκέπτονται, ἔτσι δροῦν.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν δύνανται διαφορετικῶς νά ἐπιδιώξουν τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν, διότι οὔτε πολεμικάς ἀρετάς, οὔτε πολιτιστικάς ἱκανότητας διαθέτουν, ὥστε νά ἐπιβληθοῦν, εἴτε πολεμικῶς, εἴτε πολιτιστικῶς. Ἐπί πλέον εἶναι ὀλιγάριθμοι καί οὐδέποτε ἐξῆλθον τῆς περιοχῆς των, παρά μόνον ὡς δοῦλοι. Ἔτσι λοιπόν τό σχέδιον των περί παγκοσμίου κυριαρχίας βασίζεται, ὄχι τόσον στήν ὑπόσχεσιν τοῦ Ἰεχωβᾶ, ὅσον στήν συνωμοτικότητά τους.

Ἀντιθέτως οἱ Ἕλληνες ἐπραγματοποίησαν ὄχι μίαν, ἀλλά πολλάς φοράς τήν *παγκόσμιον ἐξουσίαν* των, διά τοῦ ξίφους καί τοῦ πνεύματος. Μέ τόν πόλεμο καί τόν πολιτισμόν δηλαδή, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐκυβερνήσαμεν τήν ἀνθρωπότητα τελικῶς πρός ὄφελός της, διότι τήν ἐξεπολιτίσαμεν. Μέ ἄλλα λόγια οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι ἐκυριεύθησαν ἀπό τούς Ἕλληνας ἐπωφελήθησαν, ἐπειδή οἱ Ἕλληνες ἦσαν φορεῖς ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, τόν ὁποῖον τόν μετέδωσαν, ὅπου μετέβησαν.

Σήμερον π.χ. οἱ Ἀμερικανοί ἐπιδιώκουν κυριαρχίαν εἰς παγκόσμιον ἐπίπεδον. Ἀλλά δέν φέρουν ἀνώτερον πολιτισμόν, ἐν συγκρίσει μέ τά Εὐρωπαϊκά Ἔθνη. Ἔχουν μίαν πολεμικήν δύναμιν κι αὐτήν ἀμφισβητουμένην. Βλέπετε στήν Ἀμερικήν ἕνα τεράστιον πλουσιώτατον κράτος, τό ὁποῖον δέν ἀνέπτυξε ἰδιαίτερον ἰδικόν του πολιτισμόν. Πράγματι δέν ὑπάρχει Ἀμερικανική φιλοσοφία, Ἀμερικανική γλυπτική, Ἀμερικανικόν θέατρον, οὔτε Ἀμερικανικός ἀρχιτεκτονικός ρυθμός καί πολλά ἄλλα.

Ἡ παγκόσμιος κυριαρχία τῶν Ἑλλήνων, πού ἱστορικῶς συνέβη ὑπῆρξε συνέπεια τῆς καθολικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπετέλεσε φυσικόν ἐπακόλουθον τῆς ἀνωτερότητος τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Σχετικῶς ὁ Ἀριστοτέλης (*«Πολιτικά»* Η, 7) ἐξαίρει τήν διανοητικήν καί ψυχικήν ὑπεροχήν τῶν Ἑλλήνων, ἔναντι τῶν ἄλλων Ἐθνῶν

πού εἶναι ὑποδεέστερα, κατώτερα δηλαδή (διανοίας δέ ἐνδεέστερα). Ἡ Ἑλληνική φυλή (τό δέ τῶν Ἑλλήνων γένος) δύναται νά ἐξουσιάζη ὅλων, ἐφ' ὅσων εἶναι ἡνωμένη εἰς ἕνα κράτος: *«δυνάμενον ἄρχειν πάντων, μιᾶς τυγχάνον πολιτείας»*!

Καί ἀληθῶς ὁσάκις ἐπεκράτησε ἡ ἑνότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπηκολούθησε Ἑλληνική αὐτοκρατορία κι Ἑλληνική κοσμοκρατορία.

Διά τούς Ἑβραίους τί νά εἴπωμεν; Κάποιαι χιλιάδες περιφερομένων κτηνοτρόφων τῆς ἐρήμου, ὅπου 40 χρόνια ἐγύριζαν ἐδῶ καί ἐκεῖ καί δέν ἠδύναντο νά ἐξέλθουν αὐτῆς, διότι ἠγνόουν τόν προσανατολισμόν. Τέτοιο πολιτισμό εἶχαν.

Εὑρέθησαν ὅμως οἱ ραββῖνοι, οἱ ὁποῖοι παραμυθιάζουν τούς Ἰουδαίους μέ τόν Ἰεχωβᾶ κι ἐνσταλλάζουν στήν ψυχή τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ φονικόν μῖσος, ἐναντίον ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου, τά ὁποῖα προορίζονται νά ὑποδουλωθοῦν στόν Ἰουδαϊσμό καί νά ἐργάζωνται, διά τούς Ἑβραίους. Αὐτά γράφουν στά ἱερά βιβλία των, αὐτά διδάσκονται, αὐτά πιστεύουν, αὐτά σχεδιάζουν καί δι' αὐτά θά λογοδοτήσουν. Διότι τά ἔθνη δέν σκοπεύουν νά ὑποδουλωθοῦν στούς Ἑβραίους.

Ὁ Ναζισμός λοιπόν γνωρίζων καλῶς τά Ἑβραϊκά σχέδια ἀπεφάσισε, ὅπως ἀλλοῦ περιγράφω, νά ἐκδιώξη τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Εὐρώπην. Καί ἔπραξε κατά τήν γνώμην μου, πολύ ὀρθῶς. Ἡ ἀπαλλαγή τῆς Εὐρώπης ἀπό τούς Ἑβραίους εἶναι ἐπιβεβλημένη, διότι ὁ Ἑβραϊσμός συνιστᾶ ἀπειλή, κατά τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ ἀνίσχυρος Ἑβραῖος δέν μπορεῖ νά ἐπικρατήση δυναμικῶς. Ἔτσι λοιπόν διαλέγει τήν ὕπουλον μέθοδον τῆς ἐπιβολῆς μέσω συνωμοσιῶν καί δι' ἐλέγχου τῶν ΜΜΕ, ὥστε νά κατευθύνη τήν κοινήν γνώμην. Ἡ ἀντίδρασις τῶν Ἐθνῶν εἶναι ἀναμενομένη. Ἀπό τήν περίοδο τῆς Ρώμης, ἕως τήν Ἱσπανία τῆς Ἰσαβέλλας καί τοῦ Φερδινάνδου, τῆς Ρωσίας τῶν Τσάρων, τῆς Αὐστρίας τῆς Μαρίας Θηρεσίας, τῆς Γερμανίας τοῦ Βίσμαρκ, τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας κ.τ.λ. οἱ κύριοι Ἑβραῖοι ἐπλήρωσαν τό τίμημα τῶν συνωμοσιῶν των.

Τό ὅτι εἶναι κατωτέρα φυλή οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐπεριμέναμε τόν Χίτλερ νά μᾶς τό ἀναγγείλη. 2.300 χρόνια πρίν ἀπό τόν Ναζισμό οἱ Ἀλεξανδρινοί φιλόσοφοι, ἱστορικοί καί γραμματικοί (Ἀπίων, Χαιρήμων, Μνασέας, Λυσίμαχος κ.ἄ.) ἐπεσήμαναν τήν Ἑβραϊκή κατωτερότητα. Ἀκόμη καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπεκά-

λει τούς Ἰουδαίους «*κατωτέρα φυλή*» (Ἐπ. CLI Quaest. 10 Migne, P.G. XXIII).

Ὁ Ἐπίσκοπος Εὐσέβιος τῆς Καισαρείας, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Παῦλος θεωροῦν τούς Ἑβραίους «αἵρεσι διεφθαρμένη, ἐπικίνδυνον καί ἐγκληματικήν» («Demonstratio evangelica»). Ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος τούς ἀποκαλεῖ «πλαστογράφους, τυφλωμένους κ.τ.λ.» («Oratio adversus Judeocis», Migne, P.L. XLII). Ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος (Migne, P.L. XXII) τούς ἐπικρίνει ὡς «μιαρούς» καί ὠργισμένος, διά τάς προσβολάς των, κατά τοῦ Χριστοῦ δηλώνει ὅτι «πρέπει νά μισῶμεν τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς ὑβρίζουν τόν Ἰησοῦν Χριστόν ἐντός τῶν συναγωγῶν των» (Ἐπισκ. Quaest. Migne P.G. XXII). Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀφοῦ ἐμελέτησε εἰς βάθος τόν Ἰουδαϊσμό ἔκανε στήν Ἀντιόχεια τά ἕξη περίφημα κηρύγματά του ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, τούς ὁποίους ἀποκαλεῖ «ἀθλίους σκύλους», «κοπάδι κτηνῶν» καί συνιστᾶ πῶς νά προφυλάσσωνται οἱ Χριστιανοί ἀπό τήν «Ἑβραϊκή νόσο» (Α΄ κήρυγμα). Στά κηρύγματά του (Γ, Δ, Ε, ΣΤ) χαρακτηρίζει τούς Ἑβραίους ἐπανειλημμένως «κλέπτας, ἀκαθάρτους, διεφθαρμένους, ἅρπαγας, φιλαργύρους, πονηρούς, καταπιεστάς πτωχῶν...». Κάτι ἀνάλογο σημειώνει ἡ «Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» (λ. «Ἑβραῖος») ὅπου διαβάζομεν: «**ἑβραῖος**: σκληρός, ἄτεγκτος, τοκογλύφος, συμφεροντολόγος, μικρολόγος». Τέτοιους χαρακτηρισμούς δέν τούς ἔκανε ὁ Χίτλερ. Οὔτε κάποιος Ναζί ἀπεκάλεσε τάς Ἑβραϊκάς συναγωγάς «σπήλαια λῃστῶν» ὅπως τάς ὠνόμασε ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος (ἔνθ. ἀνωτ.).

Διά νά καταλάβετε κατά τρόπον ἀναμφισβήτητον τήν ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων θά σᾶς φέρω κάποιον ἁπλούστατον παράδειγμα. Στό Ἰσραήλ, ὅπως οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι παραδέχονται ἐπιτρέπονται τά βασανιστήρια ἀπό τόν νόμο. Ἀκόμη εἷς Ἑβραῖος στρατηγός ἔδωσε συνέντευξι καί ἀνέφερε πῶς ἐβασάνιζε τούς αἰχμαλώτους Ἄραβας, πρίν τούς σκοτώση. Ἐν τούτοις οὐδείς διεμαρτυρήθη. Βλέπετε οἱ Ἑβραιόπληκτοι ἀνέχονται τά πάντα ἀπό τούς Ἑβραίους. Οὐδείς λοιπόν διεμαρτυρήθη. Λέξις. Τσιμουδιά. Ὅταν ὁ 83χρονος Γάλλος Στρατηγός Πώλ Ὠσσαρές παρεδέχθη, ὅτι κατά τό διάστημα 1955-1957 ἐβασάνισε Ἄραβας ἐπαναστάτας στήν Ἀλγερία ἀμέσως ἔπεσαν ὅλοι ἐπάνω του νά τόν κατασπαράξουν. Διότι βλέπετε ὁ Στρατηγός δέν εἶ-

ναι Ἑβραῖος... Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλίας Σιράκ *«ζήτησε νά ληφθοῦν πειθαρχικά μέτρα ἐναντίον τοῦ Ὡσσαρές, τόν ὁποῖον κατεδίκασε καί ὁ πρωθυπουργός Ζοσπέν...»* κι ἐπί πλέον ἡ στάσις τοῦ Ὡσσαρές *«καθιστᾶ γιά πολλούς ἀπαραίτητη πλέον μία συγγνώμη ἀπό τήν ἐπίσημη Γαλλία»* (*«Νέα»* 7-5-2001).

Ἀπό τήν μίαν πλευράν οἱ Ἑβραῖοι ἐκλιπαροῦν τόν οἶκτον καί ἀπό τήν ἄλλην καυχῶνται, ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Ἰεχωβᾶ. Ὅπως καί νά τό ἐξετάσωμεν ἡ ἐκλιπάρησις δέν ταιριάζει, μέ τήν ὑπερηφάνειαν. Αὐτό φυσικά δέν ἐνδιαφέρει τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι ἀπασχολοῦνται μόνο μέ τό κέρδος. Τό οἰκονομικόν ὄφελος πάντοτε δι' ἐκείνους προέχει.

Ἡ Ἑβραϊκή ἀντίληψις θεωρεῖ τό χρῆμα, σκοπόν ζωῆς. Ἡ Ἑλληνική ἀντίληψις θεωρεῖ τό χρῆμα μέσον, πρός ἀπόκτησιν ἀγαθῶν, πού ἐξυπηρετοῦν σκοπούς ζωῆς.

Ἡ συμπεριφορά τῶν Ἑβραίων εἶναι τέτοια, πού στήν ἀρχή σέ ἐκνευρίζει, ἀλλά στό τέλος δέν ἀντέχεις καί βάζεις τά γέλια. Κλαίγουν, παραπονοῦνται, ἐμφανίζονται περίλυποι στάς τηλεοράσεις (εἰς στημένας ἐκπομπάς) ὡς αἰώνια θύματα, παριστάνουν τούς ἀθώους πού τούς καταδιώκουν καί ὅλα αὐτά τά κλαψουρίσματα μέ ἐπιδεξιότητα μετατρέπονται εἰς χρήματα. Ὅλοι πληρώνουν τά παράπονα καί τίς κλάψες τῶν Ἑβραίων. 250.000.000 πεσέτες ἐπλήρωσαν οἱ Ἰσπανοί, ἐπειδή τούς ἐξεδίωξαν ἀπό τήν Ἰσπανία τό 1492! Κάθε δυστυχία των (πραγματική ἤ φανταστική) γίνεται **κερδοφόρος ἐπιχείρησις**. Εἰσπράττουν μέ χίλια πρόσωπα. Ἀποζημιώνονται ὡς κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ὡς διεθνές Ἑβραϊκό συμβούλιο, ὡς ὀργάνωσις θυμάτων τοῦ ναζισμοῦ, ὡς παγκόσμιον σιωνιστικόν κίνημα, ὡς διεθνής κίνησις κατά τοῦ ρατσισμοῦ, ὡς ἵδρυμα διά τό ὁλοκαύτωμα, ὡς Ἑβραϊκαί κοινότητες, ὡς γραφεῖον διώξεως ἐγκλημάτων πολέμου, ὡς Ἑβραϊκά μουσεῖα, ὡς... ὡς... καί εἰσπράττουν ἀπό κρατικούς προϋπολογισμούς (ἰδίως τῆς Γερμανίας, τῶν ΗΠΑ κ.τ.λ.), ἀπό εἰσφοράς ὀργανισμῶν (ΟΗΕ κ.τ.λ.), ἀπό ἐκδηλώσεις, ἀπό ἐράνους, ἀπό κρατικούς χρηματοδότας, δισεκατομμύρια ἐπί δισεκατομμυρίων καταλήγγουν στό ταμεῖον τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ, διά νά δικαιώσουν τόν μέγα Βολταῖρον, πού εἰς ἐπιστολήν του πρός τόν Ντέ Λουϊνοῦ (15-12-1772) ἔγραψε:

«Ἀνήκουν, αὐτοί οἱ περιτετμημένοι, εἰς τήν φυλήν τοῦ Ναφθαλείμ ἤ τοῦ Ἰσαχάρ, πολύ ὀλίγον ἐνδιαφέρει, ἀλλά αὐτοί ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι οἱ πλέον δόλιοι λωποδύται οἱ ὁποῖοι ποτέ ἐρρύπαναν τήν γῆν».

Διά περισσότερα σχετικά εἰς τό: «*Ὁ Ἰούδας διά μέσου τῶν αἰώνων*» τοῦ δρ. Ἀρ. Ἀνδρονίκου (ἔκδ. «Μέλισσα» 1928, σελ. 6 κ.ἑ).

Ὁ Βολταῖρος ἐπίσης καί στό ἔργον του «*Dieux et les hommes*» («Θεοί καί ἄνθρωποι») τούς ἀποκαλεῖ ὡς «*τόν πλέον μισητόν καί αἰσχρόν λαόν μεταξύ τῶν μικρῶν λαῶν*». Ἐπί πλέον στό σύγγραμμά του «Essai sur les moeurs» («Δοκίμιον ἐπί τῶν ἠθῶν») καταγγέλλει ὅτι τό Ἑβραϊκόν ἔθνος εἶναι:

«πάντοτε δεισιδαῖμον, πάντοτε ἄπληστο διά τά ἀγαθά τῶν ἄλλων, πάντοτε βάρβαρον, ἕρπον κατά τάς δυστυχίας καί αὐθάδες κατά τάς εὐτυχίας».

Διά τούς Ἑβραίους εἶπαν: ὁ Ἠσαΐας (Α. 2-4) ὅτι αὐτοί εἶναι «Λαός πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοί ἄνομοι» καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος («*Πρός Θεσσαλονικεῖς Α΄*», Β, 15) ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι ἀρεστοί στόν Θεόν καί εἶναι ἐνάντιοι πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους «*καί Θεῷ μή ἀρεσκόντων καί πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων*».

Ὁ Ἠσαΐας καί ὁ Παῦλος λοιπόν πρέπει νά κατηγορηθοῦν δι᾽ ἀντισημιτισμόν, καί τό «Παιδαγωγικόν Ἰνστιτοῦτον» νά ἀφαιρέσῃ ἀπό τήν Π.Δ. καί τήν Κ.Δ. τά σχετικά ἐδάφια ὡς ἀντισημιτικά.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα εἶναι ὄντως ἀξία συγχαρητηρίων. Στόν κινηματογράφο ἐπί παραδείγματι κυριαρχοῦν. Ἡ μοναδική ἀντίδρασις ὑπῆρξε προπολεμικῶς στά Ἑλληνικά κινηματογραφικά ἐργαστήρια παραγωγῆς ταινιῶν στήν Ἀστόρια τῆς Ν. Ὑόρκης («Σκούρας φίλμ» κ.ἄ.) ὅπου οἱ Ἕλληνες τούς συνηγωνίσθησαν ἐπιτυχῶς καί τούς ἐξε-

δίωξαν. Ἐκεῖνοι τότε ὠργάνωσαν τό Χόλλυγουντ, ἀπό ὅπου μέ ἐπέμβασι οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς δυνάμεως (ἐξαγορά, καταπίεσις κ.τ.λ.) κατώρθωσαν τελικῶς νά ἐπιβληθοῦν τῶν Ἑλληνικῶν ἑταιρειῶν κινηματογράφου, ὥστε σήμερον σχεδόν μονοπωλοῦν τήν τηλεοπτικήν καί κινηματογραφικήν παραγωγήν τῶν ΗΠΑ, ὅπως ἀκριβῶς κατήγγειλε ὁ ἠθοποιός Μάρλο Μπράντο καί παλαιότερον ὁ διάσημος ἠθοποιός Ἔρολ Φλύν, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀπεκάλει τήν Νέαν Ὑόρκην ὄχι New York, ἀλλά Jew York. Οἱ Ἑβραῖοι τόν ἐξώντωσαν κατηγοροῦντες τον, ὡς πράκτορα τῶν Ναζί!

Ἐπίσης ἡ Ἑβραϊκή κυριαρχία ἐπεκτείνεται, στά μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Περιοδικά καί ἐφημερίδες Ἀμερικανικαί, Εὐρωπαϊκαί, Τουρκικαί κ.τ.λ. κατ' ὄνομα εἶναι Ἀμερικανικαί, Εὐρωπαϊκαί, Τουρκικαί κ.τ.λ. κατ' οὐσίαν Ἑβραϊκαί. Ὁ Ἑβραῖος Μπέν Ραφούλ, μετονομάζεται εἰς Ἐρίκ Ρουλώ καί ἀρθρογραφεῖ στήν Ἑβραϊκή «Le Monde». Οἱ Ἑβραῖοι Σεμαβέ καί Μπουρλᾶ ἐκδίδουν τάς «τουρκικάς» ἐφημερίδας «*Χουριέτ*», «*Γκιουναϊντίν*», στή Γερμανία ὁ Ἑβραῖος Ἀουγκστάϊν ἐκδίδει τό «γερμανικόν» περιοδικό *Der Spiegel*, εἰς ΗΠΑ σπανίως θά συναντήσετε γνήσιον Ἀμερικανόν ἐκδότην. Τά ἴδια καί χειρότερα συμβαίνουν στόν κόσμον τοῦ πρώην «ἀνατολικοῦ μπλόκ». Τώρα, τά ΜΜΕ τῶν ἀνατολικοευρωπαϊκῶν κρατῶν σύρονται ἐκ τῆς ρινός, ἀπό τούς Ἑβραίους. Τά στοιχεῖα πού ὑπάρχουν ἀποκαλύπτουν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι διαμορφώνουν τήν διεθνῆ κοινήν γνώμην, ὅπως τούς ἀρέσει καί διά τήν ἀκρίβειαν ὅπως τούς συμφέρει. Τραγικόν. Ὄχι ὅμως ἀπελπιστικόν. Ἤδη ἀπό παντοῦ ἔρχονται τά εὐχάριστα μηνύματα τῆς ἀντιδράσεως, κατά τῆς Ἑβραϊκῆς συνωμοσίας.

Ὅταν ὁ Ἑβραῖος παίρνει τό ἀξιολύπητο ὕφος τοῦ κατατρεγμένου ἀναδεικνύεται εἰς κορυφαῖον ἠθοποιόν. Ὅλα τά Ἔθνη, πού κατά καιρούς ἐστράφησαν κατά τῶν Ἑβραίων τό ἔπραξαν, διότι ἤθελαν νά πάρουν τάς Ἑβραϊκάς περιουσίας ἤ ἐπειδή ἐζήλευαν τήν πρόοδον τῶν Ἑβραίων! Ὅλα τά Ἔθνη εἶναι οἱ κακοί καί μόνον οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οἱ καλοί, τούς ὁποίους οἱ ἄλλοι καταδιώκουν ἀπό φθόνο. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι ἔκαναν κάτι εἰς βάρος ἄλλων, οὐδέποτε ἐξεμεταλλεύθησαν, οὐδέποτε κατεπίεσαν, οὐδέποτε ἐδολοφόνησαν, οὐδέποτε διέπραξαν γενοκτονίας καί σφαγάς ἄλλων. Οἱ Ἑβραῖοι, ὁ πολύπαθος αὐτός λαός εἶναι τοὐλάχιστον ἅγιοι.

Τό Ἑβραιόπουλο μεγαλώνει ἐντός περιβάλλοντος ἐθνικοθρησκευ-

τικῆς προπαγάνδας. Δίχως νά ἀξίζουν κάτι οἱ Ἑβραῖοι, δίχως νά ὑπάρχη Ἑβραϊκός πολιτισμός, δίχως νά ἔχουν ἔνδοξον ἱστορίαν, δίχως νά ἔχουν προσφέρει τό παραμικρό στήν ἀνθρωπότητα διεκδικοῦν νά ἡγοῦνται ὅλων τῶν λαῶν, ὅλου τοῦ κόσμου, διότι τούς τό ὑπεσχέθη ὁ Ἰεχωβᾶ. Ὅποιο Ἔθνος δέν θέλει τούς Ἑβραίους ὁ Ἰεχωβᾶ θά τό καταστρέψη. Ἱστορικῶς φυσικά ὁ Ἑβραιοψευτοθεός δέν ἐτήρησε τήν ὑπόσχεσίν του. Διότι οἱ Ἑβραῖοι μέχρι χθές ἦσαν μίαν ὁλόκληρον ζωήν αἰώνων κοινοί δοῦλοι. Ἡ ἀξία των δέν τούς ἐπέτρεψε νά εἶναι ἐλεύθεροι. Δοῦλοι στούς Ἀσσυρίους, δοῦλοι στούς Αἰγυπτίους, δοῦλοι στούς Βαβυλωνίους, δοῦλοι στούς Ἕλληνας, δοῦλοι στούς Ρωμαίους, πάλι δοῦλοι στούς Βυζαντινούς Ἕλληνας, δοῦλοι στούς Ἄραβας, στούς Τούρκους, στούς Ἄγγλους καί τελευταίως στούς Γερμανούς. Ἕνας λαός δούλων, χωρίς ἱστορία ἤ ἔστω ἱστορία δούλων... καί τώρα τό Ἰουδαϊκό κράτος ὑπάρχει βασισμένο ὄχι στήν ἀξία τῶν Ἑβραίων, ἀλλά στήν Ἀμερικανική ἐλεημοσύνη. Οἱ Ἑβραῖοι τό γνωρίζουν. Ξέρουν καλῶς, ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ κράτους τους δέν ὀφείλεται στήν δύναμί τους, ἀλλά στήν Ἀμερική, δι' αὐτό μανιωδῶς φροντίζουν νά καταλαμβάνουν θέσεις κλειδιά τῆς Ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί τῶν ἀμερικανικῶν ΜΜΕ, διά νά ἐπηρεάζουν τούς Ἀμερικανούς ὑπέρ τοῦ Ἰσραήλ. Ἐν μέρει τό κατορθώνουν. Μέχρι πότε ὅμως; Ὅσον ὑπῆρχε ὁ κομμουνισμός ἐξεμεταλλεύθησαν τήν παρουσία των, στήν Μέση Ἀνατολήν, διότι ἀπετέλουν μεγάλην βάσιν τῶν Ἀμερικανῶν. Τώρα πού ἔπεσε ὁ κομμουνισμός καί οἱ Ἀμερικανοί ἐγκατεστάθησαν στάς Ἀραβικάς χώρας, δέν χρειάζονται τό Ἰσραήλ καί θά ἴδωμεν ποία θά εἶναι ἡ στάσις των στό μέλλον ἀπέναντι στό Ἑβραϊκό κράτος.

Πρωτίστως ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας τῶν λαῶν καί δευτερευόντως ἐξ αἰτίας τῆς Ἑβραϊκῆς δράσεως ἐπέτυχαν οἱ Ἑβραῖοι νά υἱοθετηθοῦν ὑπό τῆς διεθνοῦς κοινότητος. Ὄχι βεβαίως οἱ λαοί, ἀλλά αἱ περισσότεραι κυβερνήσεις ἑβραιοκατευθύνονται. Μέ πλάγια καί ἀνήθικα μέσα ὁ Ἑβραϊσμός ἐλέγχει πολιτικούς καί δημοσίους παράγοντας, πανεπιστήμια κ.τ.λ. Ἐλέγχει ἐν μέρει. Προσπαθεῖ νά ἐλέγχη ἀπολύτως. Συναντᾶ ἀντιδράσεις, πού ὁσημέραι διογκοῦνται. Νά κυριαρχήση ἀποκλείεται, ἁπλῶς διά πολλοστήν φοράν θά ταλαιπωρήση τά Ἔθνη, μέχρις ὅτου ἔλθη ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας.

Οἱ Ἑβραῖοι ἀνήγαγον τόν οἰκονομικόν παρασιτισμόν εἰς ἐπιστήμην καί τέχνην μέ ἀξιοθραυμάστους τρόπους. Ἐφευρίσκουν μεθόδους, πού ὑπερβαίνουν τήν φαντασίαν.

Θά φέρω ὡς παράδειγμα ἕνα γεγονός τελείως ἄγνωστον, πού δέν θά τό ἐπίστευα ἄν δέν ὑπῆρχαν τά στοιχεῖα καί αἱ δημοσιεύσεις ἐκ μέρους τῶν Ἑβραίων.

Συγκεκριμένως ἡ Οἰκονομική Ἐπιτροπή τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου ἐκυκλοφόρησε τό 1938 στό Παρίσι ἕναν ὀγκώδη τόμο μέ τίτλον: *«Ἡ οἰκονομική θέσις τῶν Ἑβραϊκῶν μειονοτήτων»*. Ἀποσπάσματα μετά σχολίων τῆς ἐρεύνης αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν στό περιοδικόν *«Νέα Πολιτική»* (τεῦχος Μαρτίου 1938, σελ. 340 κ.ἑ.). Πληροφορούμεθα λοιπόν, ὅτι ἡ Ἑβραϊκή κοινότης τῆς Θεσσαλονίκης εἶχε 32.500 καί ὁλογράφως τριάκοντα δύο χιλιάδας πεντακοσίους ἀπόρους!! διά τούς ὁποίους *«διαθέτει ὁ δῆμος καί ἡ κυβέρνησις 1.250.000 δρχ. ἐτησίως»*!! (ἔνθ. ἀνωτ.).

Πραγματικῶς εἶναι ἀξιοθαύμαστα τά τεχνάσματα, μέ τά ὁποῖα οἱ κύριοι Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης κατώρθωσαν νά καταγράψουν 32.500 ἀπόρους καί νά εἰσπράττουν ἀπό τό Ἑλληνικόν κράτος μεγάλο χρηματικό ποσόν. Σχετικῶς τό περιοδικόν *«Νέα Πολιτική»* διηρωτᾶτο, ἄν 32.500 Ἕλληνες ἄποροι λαμβάνουν, ἀπό τήν Πολιτείαν τέτοια ποσά.

Συμφώνως πρός μελέτην τοῦ ραββίνου Μιχαήλ Μόλχο (Π. Ἐνεπεκίδη: *«Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944»* ἔκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1969, σελ. 20) οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν τό 1941 46.000, ἐξ αὐτῶν οἱ 32.500 ἐδηλώθησαν ἄποροι!! καί ἐλάμβανον κρατικόν ἐπίδομα.

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι πρόκειται νά εἰσπράξουν ἐπιδόματα παρουσιάζονται πάμπτωχοι. 32.500 Ἑβραῖοι ἄποροι στήν Θεσσαλονίκη! Ὅταν πρόκειται νά ἀποζημιωθοῦν παρουσιάζονται πάμπλουτοι.

Ὁ κ. Σπ. Κουζινόπουλος, Γενικός Διευθυντής Μακεδονικοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων, ἐδημοσίευσε στό *«Βῆμα»* (5-1-2003) ἄρθρον περί τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας τῶν Ἑβραίων στήν Θεσσαλονίκη συμφώνως πρός τά ἐπίσημα (!) στοιχεῖα τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος. Ἰδού τί ὑποτίθεται ὅτι κατεῖχον οἱ πρώην ἄποροι:

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, η μέση περιουσία, κατά κεφαλήν, των Εβραίων της Ελλάδος, λίγο πριν από την εισβολή των Γερμανών στη χώρα μας, ανερχόταν σε 3.360 χρυσά φράγκα, ενώ η συνολική κινητή περιουσία ξεπερνούσε τα 125.000.000 χρυσά φράγκα και η ακίνητος περιουσία τα 75.000.000. Συνολικά, 200.000.000 χρυσά φράγκα. Από αυτά τα 5/6, δηλαδή 168.000.000 χρυσά φράγκα, αναλογούσαν στη Θεσσαλονίκη και το υπόλοιπο 1/6, δηλαδή 32.000.000 χρυσά φράγκα, στην Αθήνα και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Αναλυτικά, από την περιουσία αυτή, το 12,5% αντιπροσώπευε έπιπλα, οικιακά σκεύη και είδη ρουχισμού, το 21,5% κοσμήματα και χρηματικά αποθέματα, το 28,5% εμπορικό και βιομηχανικό κεφάλαιο και το 37,5% ακίνητη περιουσία.

Ειδικότερα, πάντα σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, τα οικογενειακά κοσμήματα ήταν αξίας 8.000.000 χρυσών φράγκων στη Θεσσαλονίκη και 3.000.000 στην υπόλοιπη χώρα, ενώ τα χρηματικά αποθέματα, που είχαν κρυμμένα οι Εβραίοι για τις «δύσκολες στιγμές», ανέρχονταν σε 25.000.000 χρυσά φράγκα στη Θεσσαλονίκη και σε 7.000.000 στην υπόλοιπη χώρα.

Ὅταν ἀνεκηρύχθη ἡ Θεσσαλονίκη, ὡς πολιτιστική πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης, ἐπί δημαρχίας Κοσμοπούλου οἱ Ἑβραῖοι διεμαρτυρήθησαν, ἐπειδή ἡ κοινότητά τους δέν εἶχε κατά τήν γνώμη τους ἐπαρκῆ συμμετοχή.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος Σεφιχά ἐπετέθη, κατά τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κι ἀπεκάλυψε πράγματα, τά ὁποῖα ὅταν τά γράφω μέ ἀποκαλοῦν ἀντισημίτη.

Πρῶτον, ἀπέδειξε ὅτι ὑπάρχει διεθνής διασύνδεσις καί συνεργασία τῶν Ἑβραίων πρός ἐπίτευξιν στόχων. Ἐν προκειμένῳ ὁ Ἑβραῖος Σεφιχά ἰσχυρίσθη, ὅτι διά τήν ἐπιλογήν τῆς Θεσσαλονίκης ὡς πολιτιστικῆς πρωτευούσης τῆς Εὐρώπης ἡ Ἑβραϊκή κοινότης ἐπηρέασε *«τούς Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ὑπουργούς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν»*.

Δεύτερον, ἀπέδειξε τήν ὕπαρξι Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων, πού ἀνά τόν κόσμο δροῦν ἐπιδιώκουσαι τούς σκοπούς των. Ὁ Ἑβραῖος Σεφιχά λέ-

γει εὐθέως, ὅτι ἐζήτησε ἡ Ἑβραϊκή κοινότης Θεσσαλονίκης *«ἀπό Ἑβραϊκούς ὀργανισμούς νά πιέσουν πρός αὐτή τήν κατεύθυνση...»*.

Τρίτον ἀπέδειξε τήν Ἑβραϊκή αὐθάδεια, διότι ἐξεστόμισε ἀπειλητικάς προειδοποιήσεις, ὅτι *«ἡ ὅλη ὑπόθεση μπορεῖ νά ἐξελιχθῆ σέ μπούμεραγκ καθώς δέν θά ἀποδώσει τά ἀνάλογα ἀποτελέσματα, γιατί θά δοθεῖ στρεβλή εἰκόνα τῆς πόλης»*.

Τέταρτον, ἀπέδειξε τάς ὑπόπτους προθέσεις τῶν Ἑβραίων, διά τήν Θεσσαλονίκη, διά τήν ὁποίαν ὑπεστήριξε ὅτι: *«Ὁ κοσμοπολίτικος χαρακτήρας τῆς πόλης καί ἡ πολιτισμική ἰδιαιτερότητά της ὀφείλονται στό Ἑβραϊκό στοιχεῖο»*. Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἱδρύθη ἀπό τούς Ἕλληνας, πάντοτε ἦτο Ἑλληνική πόλις καί ὅσοι ξένοι ἦλθαν Τοῦρκοι, Σλαῦοι κ.ἄ. ἦσαν ἐπιδρομεῖς κι ὄχι γηγενεῖς. Ἰδίως οἱ Ἑβραῖοι ἦλθαν κατόπιν συμφωνίας μέ τόν Σουλτᾶνο, ὁ ὁποῖος τούς ἐπέτρεψε νά ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ, ὅταν οἱ Ἱσπανοί τούς ἐξεδίωξαν τό 1492. Τήν πόλιν οἱ Ἑβραῖοι τήν εὗρον καί εἰσῆλθον εἰς αὐτήν ὡς **ἀπρόσκλητοι εἰσβολεῖς**, κατέσφαξαν Ἕλληνας καί μέ τήν ἀνοχήν τῶν Σουλτάνων ἥρπασαν τάς Ἑλληνικάς περιουσίας καί πάντοτε συνειργάζοντο μέ τούς Τούρκους καί κατεπίεζαν τούς Ἕλληνας. Ἔτσι διδάσκει ἡ ἱστορία. Ἡ Θεσσαλονίκη δέν ἀποκτᾶ κοσμοπολιτικόν χαρακτῆρα, ἐπειδή εἰσέβαλον βιαίως εἰς αὐτήν μερικαί χιλιάδες Ἑβραίων. **Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι Ἑλληνική πόλις καί μόνον Ἑλληνική.**

Πέμπτον, ἀπέδειξε ὁ «ὑπερήφανος Ἕλλην» ὅτι τήν «πονάει» ὅτι «ἡ Θεσσαλονίκη ἦταν πάντα μία ὀρθόδοξη πόλη». Σύμφωνοι.

Ἕκτον, ἀπέδειξε τήν Ἑβραϊκή θρασύτητα ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐάν ἱδρύαμε πανεπιστημιακή ἕδρα, διά τόν Ἑβραϊκό σεφαραδισμό *«θά προσέδιδε τιμή καί λάμψη στό πανεπιστήμιόν μας»*! Ἔτσι πληροφορούμεθα ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἱκανοί νά προσδώσουν τιμή καί λάμψι στά πανεπιστήμια; πῶς καί διατί; μήπως διέπρεψαν στήν φιλοσοφία; στήν ποίηση; στήν γλυπτική; Τιμή καί λάμψι δίδουν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σωκράτους, τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Πυθαγόρου κι ὄχι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κάϊν, τοῦ Αὐνάν, τοῦ Ἰακώβ.

Ὅσον ἀφορᾶ στόν Ὀργανισμό Πολιτιστικῆς Πρωτευούσης αὐτός πρέπει νά ντρέπεται, διότι εἰς ἐκδηλώσεις Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ μετέδωσε ταινία προβολῆς τῶν Ἑβραίων, καθιέρωσε ἡμέρα μνήμης τῶν

Ἑβραίων «μαρτύρων» καί ἐτοποθέτησε νέον μνημεῖον τοῦ Ἑβραϊσμοῦ στή Θεσσαλονίκη. Διερωτῶμαι διατί ὅλα αὐτά, ἀφοῦ οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι Εὐρωπαῖοι;

Κατά τήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὑπῆρξαν πολλοί Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἔκρυψαν Ἑβραίους, ἀπό τούς Γερμανούς. Κάτι ἀντίστοιχον συνέβη εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκάς χώρας. Τό Ἰουδαϊκό ἵδρυμα «Γιάντ Βάσεμ» κατέγραψε τά ὀνόματα ἐκείνων, πού ἔκρυψαν Ἑβραίους καί τούς ἐτίμησε. Ὀρθόν. Τό ἵδρυμα «Γιάντ Βάσεμ» ἑδρεύει στήν Ἰερουσαλήμ κι ἔχει σκοπό νά διαιωνίση τήν μνήμην τῶν «θυμάτων» τοῦ ὁλοκαυτώματος καί φυσικά νά εἰσπράττη. Ὅσοι ἐφύλαξαν διωκομένους Ἑβραίους κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἀνακηρύσσονται «Δίκαιοι τῶν Ἐθνῶν»! Ὁποία τιμή. Οἱ Ἕλληνες πού διέσωσαν Ἑβραίους ὑπολογίζονται περίπου εἰς 200. Στόν «*Ἐλεύθερον Τύπον*» (15-5-1994) διαβάζομεν:

Τιμή σε Έλληνες που έσωσαν Εβραίους

Είκοσι τρεις «Δίκαιοι των Εθνών» Έλληνες πολίτες βραβεύτηκαν προχθές από το Ισραήλ, γιατί με κίνδυνο της ζωής τους έσωσαν Εβραίους συμπατριώτες τους κατά τη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής.

Σε μιά φορτισμένη συναισθηματικά τελετή, στην κατοικία του πρέσβη του Ισραήλ Δαυίδ Σασόν, απονεμήθηκαν οι τιμητικές διακρίσεις που αποτελούν σύμβολο αιώνιας ανάμνησης. Τις διακρίσεις απένειμε το ίδρυμα «Γιάντ Βασέμ», που έχει έδρα στην Ιερουσαλήμ και δημιουργήθηκε δια νόμου από την ισραηλινή Βουλή, με σκοπό την περισυλλογή όλων των στοιχείων και την καταγραφή της ιστορίας του Ολοκαυτώματος, καθώς και την παρουσίαση υλικού σε μουσεία για τη διαιώνιση της μνήμης των θυμάτων και την απότιση φόρου τιμής στους «Δίκαιους των Εθνών».

Οι βραβευθέντες είναι: **Έλενα Ανδριοπούλου** και ο σύζυγός της **Ιωάννης Ανδριόπουλος, Ιωάννης Βαμβακάρης** και η αδελφή του **Φρόσω Βαμβακάρη, Μαρία Βουδούργλου** και ο αδελφός της **Αντώνης, Θέμος** και **Ασπασία Ιωαννίδη, Ανδρέας Καργάδος, Εμμανουήλ Κονιόρδος, Αντέλλα Κοντοπούλου-Ποταμιάνου, Νικόλαος** και **Βασιλική Μπέτσου,** (ιατρός) **Κώστας Νικολάου, Ευθυμία Γιαννοπούλου-Ξανθοπού-** ►

λου, Ιωάννα Παναγιωτοπούλου και ο σύζυγός της **Σωτήρης Παναγιωτόπουλος, Νικόλαος Παφίλης, Δημοσθένης Πουρής, Ευλαμπία Τοκατλίδου, Χαράλαμπος Ψαρόπουλος**, η μητέρα του **Μαρία** και ο αδελφός του **Ιωάννης.**

Ἀπό τό 1945 τιμοῦν οἱ Ἑβραῖοι τούς σωτῆρας των. Καί ἐνῶ κάποτε θά ἔπρεπε νά ἐτελείωναν οἱ τιμώμενοι αὐτοί, κάθε τόσον, αὐξάνουν. Στήν ἐφημερίδα «*Χώρα*» (18-4-2001) δημοσιεύεται κι ἄλλος κατάλογος Ἑλλήνων, πού ἀπέκτησαν τόν ἐπίζηλον τίτλον τοῦ «Δικαίου τῶν Ἐθνῶν». Ἰδού τά ὀνόματα τῶν εὐεργετησάντων Ἑβραίους:

Ο τίτλος του «Δικαίου των Εθνών» σε 22 Έλληνες

Σε 22 Έλληνες που με κίνδυνο της ζωής τους έσωσαν διωκόμενους Εβραίους συμπατριώτες τους κατά τη διάρκεια της κατοχής απονέμουν σήμερα την ύψιστη τιμητική διάκριση του Ισραήλ, τον τίτλο του «Δικαίου των εθνών», ο πρέσβης του Ισραήλ στη χώρα μας Ραν Κουριέλ και ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος Μωυσής Κωνσταντίνης.

Τα βραβεία απονέμονται από το Ίδρυμα «Γιάντ Βασέμ», που δημιουργήθηκε για τη διαιώνιση της μνήμης των ηρώων και μαρτύρων του ολοκαυτώματος και δίδονται σε όσους ξένους πολίτες βοήθησαν με αυτοθυσία Εβραίους κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Κάθε βραβείο συνοδεύεται από τιμητικό μετάλλιο και σε παράλληλη τελετή που γίνεται στο Ισραήλ αναρτάται πλακέτα με το όνομα του «Δικαίου» και φυτεύεται ένα δένδρο στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του ιδρύματος.

Στη σημερινή τελετή, που θα λάβει χώρα στην οικία του Ισραηλινού πρέσβη στην Αθήνα, τα βραβεία θα απονεμηθούν στους Ιωάννη Ιατρού, Αλέκο και Γιαννούλα Νταβή, Γιάννη και Παγώνα Νταβή, Γιώργο και Φαίδρα Μόρφη, Λέανδρο και Καίτη Σπηλιοτοπούλου, καθώς και στους γονείς τους Δημήτρη και Αργυρώ Σπηλιοτοπούλου, Δημήτρη και Μαρία Αγγελοπούλου, Στυλιανό και Δαμασκηνή Ξυρουχάκη καθώς και στα παιδιά τους Μανώλη, Στρατή, Αντώνη, Μαρίκα ►

και Αθηνά, στο σύζυγό της Αθηνάς Μανώλη Παϊτάκη, καθώς και στους Γιώργο και Πελαγία Ξυγάλα.

Έως σήμερα το «Γιάντ Βασέμ» έχει βραβεύσει περίπου 200 Έλληνες. Μεταξύ αυτών πολλοί εκπρόσωποι της Εκκλησίας όπως ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κατά τη διάρκεια της Κατοχής Δαμασκηνός, οι μητροπολίτες Γεννάδιος (Θεσσαλονίκης), Χρυσόστομος (Ζακύνθου), Ιωακείμ (Δημητριάδος), διοικητές της Αστυνομίας κατά τη ναζιστική περίοδο όπως ο Άγγελος Έβερτ και δήμαρχοι όπως ο Λουκάς Καρρέρ καθώς και πολλοί απλοί πολίτες, αφανείς ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ὅμως δέν τελειώνει. Πάλι ἀνακαλύπτονται νέοι σωτῆρες Ἑβραίων, πού πρέπει νά τιμηθοῦν, νά γίνουν ἐκδηλώσεις, δημοσιεύσεις καί φυσικά νά προβληθῇ τό ὁλοκαύτωμα. Στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (9-4-2002) ἀνακοινοῦνται νέα ὀνόματα Ἑλλήνων, πού διέσωσαν Ἑβραίους. Διαβάζομεν:

ΤΙΜΗ ΣΕ 13 ΕΛΛΗΝΕΣ

Οι «Δίκαιοι των Εθνών»

Τα «κατά Ματθαίον Πάθη» του Μπαχ, που έπαιξε στη φλογέρα Ελληνοεβραίος μουσικός, η «Φούγκα του θανάτου», το ποίημα που απήγγειλε η Σάρα Σασόν, τα ευχολόγια γιά ειρήνευση στην πολύπαθη περιοχή της Παλαιστίνης, οι διαδηλωτές έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ στο Ψυχικό και οι Έλληνες τιμώμενοι ως «Δίκαιοι των Εθνών» συνέθεσαν τη χθεσινοβραδυνή εκδήλωση στο σπίτι του πρέσβη του Ισραήλ, Ντάβιντ Σασόν, που έγινε υπό τη σκιά της αιματοχυσίας στη Μέση Ανατολή. Κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, και στην πρεσβεία και στο σπίτι του Ισραηλινού πρέσβη, 13 Έλληνες πολίτες τιμήθηκαν με τον τίτλο του «Δικαίου των Εθνών», αφού με κίνδυνο της ζωής τους έσωσαν διωκόμενους Εβραίους συμπατριώτες τους κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Οι τιμώμενοι έλαβαν βραβεία από το ίδρυμα Γιάντ Βασέμ της Ιερουσαλήμ, τον ειδικό οργανισμό που ►

δημιουργήθηκε για τη διαιώνιση της μνήμης των Ηρώων και μαρτύρων του Ολοκαυτώματος. Βραβεύθηκαν οι: Γιώργος και Φαίδρα Καρακώτσου, ο Σόλων και η Λουλού Βγενοπούλου, ο Αθανάσιος και η Αντριάνα Κατσιγιάννη, ο Πάνος και η Στάσα Ταχαρώνη, ο Πάνος Ζουλαμόπουλος, η Πόπη και ο Κωστής Μαυρογένης, ο Ιωάννης και η Αβροκόμη Καρλάφτη. Την ύψιστη αυτή τιμή έχουν λάβει κατά το παρελθόν άλλοι 215 Έλληνες, μεταξύ των οποίων ο αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, οι μητροπολίτες Γεννάδιος και Χρυσόστομος, ο Άγγελος Έβερτ κ.α.

Καί αἰσίως ἐφθάσαμε στό 2004 καί οἱ Ἑβραῖοι συνεχίζουν νά ἀνακαλύπτουν Ἕλληνας, πού ἔσωσαν Ἑβραίους κατά τήν κατοχήν. Ἔτσι, στήν «*Χώρα*» (28-1-2004) διαβάζομεν «Τιμή στούς Ἕλληνες Χριστιανούς, πού διέσωσαν Ἑβραίους ἀπό ναζί» καί τό κείμενον περιγράφει τήν τελετήν ἀπονομῆς βραβείων, πρός τούς ἐγγονούς τῶν διασωσάντων, πού ἤδη ἔχουν ἀποβιώσει.

Απενεμήθησαν τα ισραηλινά βραβεία των «Δικαίων των Εθνών»

Τιμή στους Έλληνες χριστιανούς που διέσωσαν Εβραίους από ναζί

Τα ισραηλινά βραβεία των «Δικαίων των Εθνών» σε εννέα Έλληνες χριστιανούς, που έσωσαν διωκόμενους Εβραίους συμπατριώτες τους κατά τη διάρκεια της ναζιστικής Κατοχής, απένειμαν χθες ο πρέσβης του Ισραήλ στην Ελλάδα κ. Ραμ Αβιράμ και ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος κ. Μωυσής.

Τα βραβεία δόθηκαν στο πλαίσιο της εκδήλωσης για την «ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος» που πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής.

Τα βραβεία των «Δικαίων των Εθνών» δίδονται από το «Γιαντ Βασέμ», το ίδρυμα που δημιουργήθηκε από το κράτος του Ισραήλ για τη διαιώνιση της μνήμης των έξι εκατομμυρίων θυμάτων του Ολοκαυτώματος και απονέμονται σε άτομα που με κίν-

από το «Γιαντ Βασέμ». Μεταξύ τους και ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Δαμασκηνός, ο πρώην διοικητής της Ελληνικής Αστυνομίας κατά τη διάρκεια της Κατοχής Άγγελος Έβερτ, ο μακαριστός μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, ο μακαριστός μητροπολίτης Δημητριάδος Ιωακείμ, ο πρώην δήμαρχος Ζακύνθου κ. Λουκάς Καρρέρ και πολλοί άλλοι αφανείς Έλληνες, ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Χθες βραβεύθηκαν οι κάτωθι: Δήμος και Θεοδώρα Βεβελέκου, Μιχάλης και Ελένη Μαυρίδη, Σμαράγδα Σαραφιανού, Ιωάννης και Τασία Σπέντζου, Ηλίας και Αγγελική Καζαντζή.

Ο Δήμος και η Θεοδώρα Βεβελέκου δεν είναι πια κοντά μας. Το δίπλωμα και το μετάλλιο του Ιδρύματος «Γιαντ Βασέμ» ως εκ τούτου το

«Όποιος σώζει μία ζωή, σώζει όλον τον κόσμο», λέει μια παλιά εβραϊκή παροιμία

δυνο της ζωής τους έσωσαν διωκόμενους Εβραίους κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Πέρα από τα βραβεία, σε ειδική τελετή που πραγματοποιείται στο Ισραήλ, αναρτάται πλακέτα και φυτεύεται ένα δένδρο προς τιμήν των βραβευθέντων σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο του «Γιαντ Βασέμ» που ονομάζεται «Κήπος των Δικαίων».

Ο Ισραηλινός πρέσβης πιστεύει ότι τα λόγια δεν μπορούν να αποδώσουν το μέγεθος του ηρωισμού των «Δικαίων», αναφέροντας χαρακτηριστικά μία παλιά εβραϊκή παροιμία, που λέει ότι «όποιος σώζει μία ζωή, σώζει όλον τον κόσμο».

Πάνω από 200 Έλληνες έχουν τιμηθεί παρέλαβαν τα εγγόνια τους, Δήμος και Θεοδώρα.

Επίσης σήμερα στη ζωή βρίσκεται μόνον ο γιος της οικογένειας Μοντιάνο, Αλμπέρτος, τον οποίο εκπροσωπεί η κόρη του Σάντρα και η κόρη της οικογένειας Μαυρίδη, Μαρίκα Αδάμ.

Το δίπλωμα και το μετάλλιο του Ιδρύματος «Γιαντ Βασέμ» παρέλαβε η Μαρίκα Αδάμ. Το δίπλωμα και το μετάλλιο του Ιδρύματος «Γιαντ Βασέμ» παρέλαβε ο Ιωάννης Σπέντζος. Ενώ τέλος για τα αδέλφια Ηλία και Αγγελική Καζαντζή το δίπλωμα και το μετάλλιο του Ιδρύματος παρέλαβε η σύζυγος του εκλιπόντος Ηλία, Μαρία Καζαντζή.

ΗΡΩ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ δολοφόνοι ἑνός ὁλόκληρου Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ καί πολλῶν ἄλλων δέν εἶναι ἄξιοι νά ἀπονέμουν, τιμάς μέ τάς αἱματοβαμμένας χεῖρας των, ἀλλά εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων, διά τάς ἐπινοήσεις τῆς προπαγάνδας των. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες μέ τόσους ἀγῶνας καί τόσας θυσίας δέν τιμῶμεν ὅσους ἔσωσαν Ἕλληνας. Δυστυχῶς.

Τό παραμῦθι δέν ἔχει σταματημό. 60 χρόνια μετά τήν λῆξιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου οἱ Ἑβραῖοι, χάριν τῆς προπαγάνδας των ἐξακολουθοῦν νά τιμοῦν ἐκείνους πού διέσωσαν Ἑβραίους στήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Στήν ἐφημερίδα «*Ἐλευθεροτυπία*» (20-1-2005) διαβάζομεν:

Το Ισραήλ τιμά Έλληνες που έσωσαν Εβραίους

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τον τιμητικό τίτλο «Δίκαιος των Εθνών» θα απονείμει ο πρέσβυς του Ισραήλ στην Αθήνα, Ραμ Αβιράμ, σε Έλληνες που έσωσαν Εβραίους στην διάρκεια της Κατοχής σε εκδήλωση για τα 50.000 θύματα του Ολοκαυτώματος των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Την εκδήλωση διοργανώνει η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, στις 27 Ιανουαρίου, στο Μέγαρο Μουσικής (8.30 μ.μ.) και σε αυτή θα παραστεί και θα μιλήσει ο υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας, Γιόσκα Φίσερ, μαζί με τον υπουργό Μακεδονίας-Θράκης Ν. Τσιαρτσιώνη, τον πρόεδρο του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδας, Μ. Κωνσταντίνη, και τον πρόεδρο της Ισραηλιτικής Κοινότητας, Ντ. Σαλτιέλ.

Οἱ ἀρχιεγκληματίαι Ἑβραῖοι, πού δολοφονοῦν γυναικόπαιδα, στήν Παλαιστίνη, πού δέν σέβονται θείους καί ἀνθρωπίνους νόμους αὐτοεχειροτονήθηκαν ἄξιοι νά ἀπονέμουν τίτλους τιμῆς, πρός ξένους καί νά τούς ὀνομάζουν «Δικαίους τῶν ἐθνῶν». Παραβλέπουν ὅμως, ὅτι μεταξύ των τόσων ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, μόνον περίπου 50 διέσωσαν Ἑβραίους.

Ὅταν ὁ γνωστός συγγραφεύς Β. Βασιλικός ἐθεωρήθη, ἀπό τούς Ἑβραίους ὡς μή συμπαθής τους ἀμέσως τοῦ ἐπετέθησαν κι ὁ εὐφυέστατος Στάθης στά «*Νέα*» (13-5-1996) σχολιάζει:

> Νάτη και **η δίωξη** του **Β. Βασιλικού** από τον «περιούσιο λαό» (;) έτσι όπως τον εκφράζει (;) το κράτος του Ισραήλ και τα διεθνή του εξαπτέρυγα. Πρόκειται βεβαίως γιά δίωξη ενός φίλου των Εβραίων, ο οποίος όμως δεν είναι τόσο φίλος όσο θα έπρεπε, διότι είναι και φίλος των Αράβων, ίσως δε και των ανθρώπων γενικώς.
>
> Ποτέ μου δεν πίστεψα σε έναν Θεό που θα με θεωρούσε εκλεκτό παιδί του και τους άλλους παρακατιανούς, δεν μ' αρέσουν οι ρατσιστές θεοί - αλλά το θέμα δεν είναι θεολογικό. Η διεθνής τρομοκρατία που ασκεί πλέον το Ισραήλ εναντίον όσων (παίρνει το ίδιο το δικαίωμα να) χαρακτηρίζει αντισημίτες, φιλοδοξεί να είναι ανάλογος της τρομοκρατίας που ασκεί, ως κράτος, κατά των Αράβων με διάφορα προσχήματα μεν συλλήβδην δε - ακριβώς όπως έκαναν οι Ναζί κατά των θυμάτων τους, πριν μισό αιώνα. **Νισάφι πιά** -προ ημερών η πρεσβεία του Ισραήλ τα έβαλε με τον **Μιχάλη Μητσό- τι θέλουν;** Να μην κρίνουμε; Να μην σκεφτόμαστε; Ή μήπως να μην υπάρχουμε;

Πράγματι αὐτό θέλουν οἱ Ἑβραῖοι: **νά μήν κρίνωμεν**. Ὁτιδήποτε μᾶς λέγουν νά τό δεχώμεθα δίχως κρίσιν, δίχως σκέψιν. Φυσικά δέν θά τούς κάνωμεν τήν χάριν. Μολοταῦτα κατά μυστηριώδη (!) τρόπον ὁ κ. Βασιλικός, διά νά ἐξιλεωθῆ ἔγραψε «σενάριον» ὑπέρ τῶν Ἑβραίων, τό ὁποῖον ἐχρηματοδότησε ἡ «πολιτιστική πρωτεύουσα» ἡ πολύπαθος ἀπό τούς Ἑβραίους Θεσσαλονίκη καί τό ὁποῖον προεβλήθη μέ τόν ἀδιάντροπον τίτλον: «Ἡ Θεσσαλονίκη τῶν Ἑβραίων»! Μετά τήν προβολήν ἠκολούθησε συζήτησις, στήν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ὁ πρόεδρος

τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος Σεφιχά κι ὁ Β. Βασιλικός! («*Νέα*» 14-2-1998). Χρειάζονται σχόλια; Σημειώνω μόνο, ὅτι πληρώνουν οἱ Ἕλληνες, διά νά μᾶς κάνουν οἱ Ἑβραῖοι τήν προπαγάνδα τους.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπιδιώκουν νά ἐξαφανίσουν κάθε τί τό ἐθνικοσοσιαλιστικόν, κυρίως ὁτιδήποτε ἔχει σχέσιν μέ τόν Χίτλερ. Ἡ προπαγάνδα των θέλει νά ἐπιβάλη: α) ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός καί ὁ Χίτλερ εἶναι ἐγκληματίαι καί β) ὁ σιωνισμός καί οἱ Ἑβραῖοι εἶναι τά θύματά των. Ὅποιος ἀμφισβητήση τήν ἄποψιν αὐτήν καταδιώκεται, μέ κάθε τρόπον.

Μέ τά χρόνια καί τήν συνεχῆ προπαγάνδα ἐπέτυχαν οἱ πολλοί νά φοβοῦνται. Ἐμεῖς δέν φοβούμεθα, διότι εἴμεθα ΕΛΛΗΝΕΣ καί λέγομεν ὅσα σκεπτόμεθα. Ἀντιθέτως ἄλλοι ὑποκύπτουν. Μέσα των ὅμως ὑπάρχει ἡ πίστις στήν ἀλήθεια, ἀσχέτως πού δέν ἐκδηλώνεται π.χ. κατά τήν Λ. Φάσινγκερ («*Ἐλευθεροτυπία*» 13-11-1990).

> *«Στην Αυστρία εξακολουθούν να μη μιλούν ανοιχτά για τον ρόλο τους στον πόλεμο. Στις παμπ της επαρχίας, όταν οι άνδρες μεθάνε, τραγουδούν ναζιστικά τραγούδια και λένε πόσο καλός ήταν ο Χίτλερ».*

Ἀσφαλῶς σιγά-σιγά ἀποκαθίσταται ἡ ἀλήθεια, ἡ προπαγάνδα ὑποχωρεῖ καί θά ξημερώση ἡ ἡμέρα, πού θά κυματίσουν αἱ σημαῖαι τοῦ Ναζισμοῦ, στήν χώρα πού τόν ἐγέννησε.

Ἡ διαμαρτυρία εἶναι συνήθως Ἑβραϊκή τακτική. Φέρω ὡς παράδειγμα τήν ἐπιστολή, πού ἔστειλε τό «Σῶμα Ἀντιπροσώπων Βρεταννῶν Ἑβραίων» πρός τήν Ἑλληνική πρεσβείαν στό Λονδῖνον, συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ἐπικαλούμενοι τό Κεντρικόν Συμβούλιον Ἑβραϊκῶν Κοινοτήτων στήν Ἑλλάδα, τήν Ἰσραηλινή Πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας καί τό τμῆμα Ἑλλάδος τῆς Ἐπιτροπῆς Δικαιωμάτων τῶν Μειονοτήτων διαμαρτύρονται, διά «τήν πρόσφατη ἐμφάνιση ἀντισημιτικῆς προπαγάνδας καί γιά βίαια περιστατικά ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος» καί διαμαρτύρονται, πού ἡ Ἑλλάς δέν ἀναλαμβάνει «ἀποτελεσματική δράση» κατά τῶν φερομένων ἀντισημιτῶν.

Τό Ἑλληνικόν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀπήντησε, διά τοῦ ἐκπροσώπου του κ. Μπεγλίτη παραδόξως σθεναρῶς, ὡς ἐξῆς («*Ἐλευθεροτυπία*» 2-12-2002):

«Σε καμμία περίπτωση η ελληνική κυβέρνηση ούτε οι αρχές του ελληνικού κράτους μπορούν να ασκήσουν πρακτικές λογοκρισίας ή παρεμπόδισης του έργου των ΜΜΕ. Οι αναφορές στην ανάπτυξη αντισημιτικής προπαγάνδας κι εμφάνισης βίαιων περιστατικών κατά της ισραηλιτικής κοινότητας στερούνται κάθε αλήθειας και, αν δεν είναι παραπληροφόρηση, τότε υποδηλώνουν άγνοια της ελληνικής πραγματικότητας».

Τήν ἐπιρροή στά ΜΜΕ τῆς Γαλλίας κατήγγειλε ὁ Στρατηγός Ντέ Γκώλ μέ τά ἀκόλουθα λόγια: «*Ὑπάρχει στήν Γαλλία ἕνα ἰσχυρό φιλοϊσραηλιτικό λόμπυ τό ὁποῖο ἀσκεῖ τήν ἐπιρροή του κυρίως στούς κύκλους τῆς ἐνημερώσεως*» («*Le Parisien Liberé*» 29-2-1988). Τά ΜΜΕ τῆς Γαλλίας σήμερα, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ἐλέγχονται ἀπό τήν Ἑβραϊκή ὀργάνωσι L.I.C.R.A. (Διεθνής Σύνδεσμος Ἐναντίον τοῦ Ρατσισμοῦ καί Ἀντισημιτισμοῦ). Ὁ Ροζέ Γκαρωντύ («*Οἱ Θεμελιώδεις μῦθοι τῆς Ἰσραηλινῆς πολιτικῆς*» Ἑλλ. ἐκδ. «Νέα Θέσις» Ἀθ. 1996, σελ. 241) μᾶς δίδει μίαν σαφῆ εἰκόνα τῆς Ἑβραϊκῆς κυριαρχίας στά μαζικά μέσα ἐπικοινωνίας, στήν Γαλλία. Ἀξίζει νά διαβάσετε τό βιβλίον αὐτό. Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρω, ὅτι ὁ L.I.C.R.A. ἐνήγαγε ἐνώπιον τῶν Γαλλικῶν Δικαστηρίων τόν Ροζέ Γκαρωντύ δι' ἀντισημιτισμόν. Τό Πρωτοδικεῖον τῶν Παρισίων τήν 24ην Μαρτίου 1983 δικαιώνει τόν Γκαρωντύ καί καταδικάζει τόν L.I.C.R.A. στά ἔξοδα τῆς δίκης. Οἱ Ἑβραῖοι κάνουν ἔφεσιν, κατά τῆς ἀποφάσεως. Τό Ἐφετεῖον τῶν Παρισίων τήν 11ην Ἰανουαρίου 1984 δικαιώνει πάλιν τόν Γκαρωντύ καί καταδικάζει τόν L.I.C.R.A. στά ἔξοδα τῆς δίκης. Οἱ Ἑβραῖοι κυριολεκτικῶς ἔχουν λυσσάξει. Κινητοποιοῦν τούς πάντες καί τά πάντα. Καταθέτουν αἴτησιν ἀναιρέσεως κατά τῆς ἐφετειακῆς ἀποφάσεως. Τό ἀναιρετικόν δικαστήριον τήν 4ην Νοεμβρίου 1987 ἀπορρίπτει τήν ἀναίρεσιν καί καταδικάζει τούς Ἑβραίους νά πληρώσουν τά δικαστικά ἔξοδα.

Σᾶς ἀνέφερα τό ἀνωτέρω περιστατικόν, διά νά σᾶς ἀποδείξω πρῶτον, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι **δέν εἶναι πανίσχυροι**, ὅπως διαδίδει ἡ προπαγάνδα των καί δεύτερον, ὅτι εἷς ἀτρόμητος ἀγωνιστής μπορεῖ νά τούς νικήσῃ.

Στό 23ο Συνέδριο τῆς Παγκοσμίου Σιωνιστικῆς Ὀργανώσεως ὁ

Πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Μπέν Γκουριόν καθορίζει τήν πολιτικήν τῶν σιωνιστῶν ὡς ἑξῆς:

> *«ἡ συλλογική ὑποχρέωση ὅλων τῶν σιωνιστικῶν ὀργανώσεων τῶν διαφόρων χωρῶν νά βοηθοῦν τό Ἑβραϊκό κράτος σέ κάθε περίσταση εἶναι ἄνευ ὅρων, ἀκόμη καί ἄν μιά τέτοια στάση ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τίς ἀρχές τῶν ἀντιστοίχων χωρῶν»*

(*«Jerusalem Post»* 17-8-1952). Τά χρόνια περνοῦν ἀλλά ἡ πολιτική τῶν σιωνιστῶν μένει ἡ ἴδια. Ὁ Μέγας Ραββῖνος τῆς Γαλλίας Γιόσεφ Σιτρούκ ἐβεβαίωσε τόν Ἰσραηλινό πρωθυπουργό Γιτζάκ Σαμίρ ὅτι *«κάθε Ἑβραῖος Γάλλος εἶναι ἕνας ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰσραήλ... Νά εἶσθε βέβαιοι ὅτι κάθε Ἑβραῖος στήν Γαλλίαν εἶναι ὑπερασπιστής αὐτοῦ πού ὑπερασπίζεσθε ἐσεῖς»* (*«Le Monde»* 9 Ἰουλίου 1990, Ἑβραϊκή ἐφημ. *«Jour J»* 12-7-1990). Τά βλέπετε;

Ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός, διά νά ἐπιτύχῃ τήν Ἑβραϊκήν κυριαρχίαν ἐπιχειρεῖ:

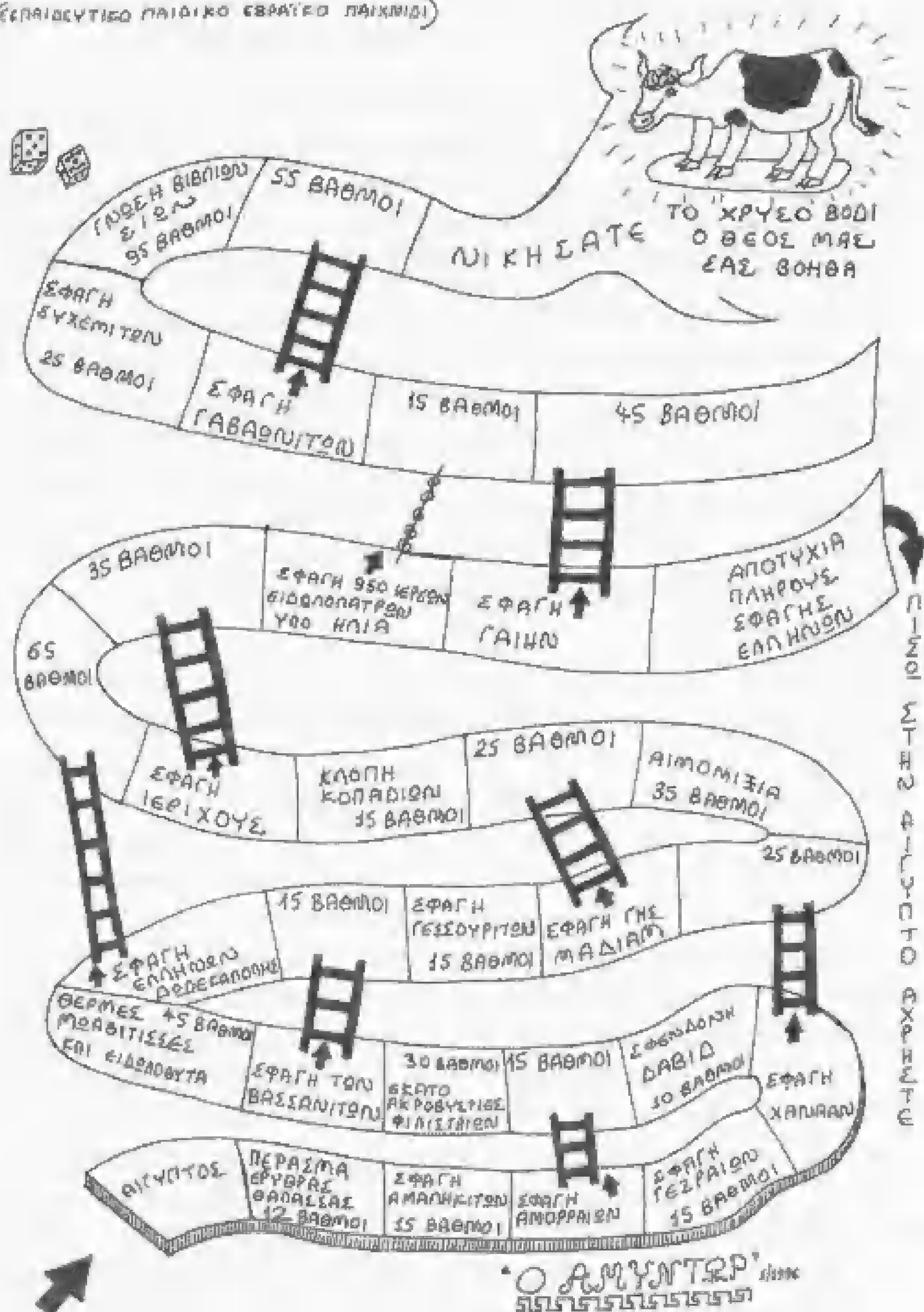
1. Ἀδιάκοπος προπαγανδιστική δυσφήμησις, κάθε ἐκδηλώσεως πατριωτισμοῦ. Ἰδέα, πρόσωπα, ὀργανώσεις, πού ὑποστηρίζουν τόν ἐθνικισμό θά πλήττωνται μέ συκοφαντίας, ὕβρεις καί δολοφονίας.

2. Συνεχής προπαγανδιστική προβολή τοῦ ἐπινοηθέντος «ὁλοκαυτώματος» ὥστε νά: α) δημιουργηθῇ κλῖμα συμπαθείας, ὑπέρ τῶν Ἑβραίων καί β) νά εἰσπράττωνται τεράστια χρηματικά ποσά, διά τούς σκοπούς τοῦ διεθνοῦς Ἑβραϊσμοῦ.

3. Συστηματική διείσδυσις στά Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καί Παιδείας, Ἑβραίων ἤ κρυπτοεβραίων, πού θά ἀλλάζουν ὀνόματα, διά νά μή ἐπισημαίνεται ἡ καταγωγή καί ἡ θρησκεία των. Αὐτοί οἱ σημῖται θά ὑπονομεύουν τήν ἐθνικήν κοινωνίαν, ὅπου παρασιτοῦν, ὥστε τελικῶς ἀφανῶς νά ἐπιβληθοῦν.

4. Πᾶς ἐχθρός τῶν Ἑβραϊκῶν σχεδίων θά χαρακτηρίζεται ἀντισημίτης, ναζί, ρατσιστής, φασίστας κ.τ.λ. καί θά καταπολεμῆται ἀπό τούς πράκτορας τῶν Ἑβραίων φανερούς ἤ κρυφούς.

5. Θά ἱδρυθοῦν ὀργανώσεις, κινήσεις, αἱρέσεις, κόμματα, σύλλογοι, πού ὅλα των θά συγκλίνουν στήν Ἑβραϊκή ἐπίβουλον ἐπιβολήν.

(ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ)
ΑΙΓΥΠΤΟΣ
ΠΕΡΑΣΜΑ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ 12 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΑΜΑΛΗΚΙΤΩΝ 15 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΑΜΟΡΡΑΙΩΝ
ΣΦΑΓΗ ΓΕΣΡΑΙΩΝ 15 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΧΑΝΑΑΝ
ΣΦΕΝΔΟΝΗ ΔΑΒΙΔ 10 ΒΑΘΜΟΙ
15 ΒΑΘΜΟΙ
30 ΒΑΘΜΟΙ
ΕΚΑΤΟ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΕΣ ΦΙΛΙΣΤΑΙΩΝ
ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΒΑΣΣΑΝΙΤΩΝ
ΘΕΡΜΕΣ ΜΩΑΒΙΤΙΣΣΕΣ ΕΠΙ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ 45 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
15 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΓΕΣΣΟΥΡΙΤΩΝ 15 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΓΗΣ ΜΑΔΙΑΜ
25 ΒΑΘΜΟΙ
ΑΙΜΟΜΙΞΙΑ 35 ΒΑΘΜΟΙ
25 ΒΑΘΜΟΙ
ΚΛΟΠΗ ΚΟΠΑΔΙΩΝ 15 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΙΕΡΙΧΟΥΣ
65 ΒΑΘΜΟΙ
35 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ 950 ΙΕΡΕΩΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΩΝ ΥΠΟ ΗΛΙΑ
ΣΦΑΓΗ ΓΑΙΗΝ
ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΣΦΑΓΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ ΑΧΡΗΣΤΕ
15 ΒΑΘΜΟΙ
45 ΒΑΘΜΟΙ
ΣΦΑΓΗ ΓΑΒΑΩΝΙΤΩΝ
ΣΦΑΓΗ ΣΥΧΕΜΙΤΩΝ 25 ΒΑΘΜΟΙ
ΒΙΒΛΙΩΝ
95 ΒΑΘΜΟΙ
55 ΒΑΘΜΟΙ
ΝΙΚΗΣΑΤΕ
ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΟΔΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΣΑΣ ΒΟΗΘΑ
'Ο ΑΜΥΝΤΩΡ'

Ἡ κατάληψις ἑνός κράτους γίνεται μέ δύο τρόπους. Πρῶτον, διά τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιθέσεως, κατά τήν ὁποίαν ἕνα ἄλλο κράτος βιαίως, δηλαδή πολεμικῶς ἐπιβάλλει τήν κυριαρχίαν του, εἰς ἄλλο κράτος. Δεύτερον, διά τῆς ἐσωτερικῆς ὑπονομεύσεως, κατά τήν ὁποίαν ἐκ τῶν ἔνδον ἀποσυντίθεται καί τελικῶς διαλύεται ἕνα κράτος, ἀπό τήν δραστηριότητα ὑπονομευτῶν πρακτόρων.

Οἱ ἐπιζητοῦντες τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν ἑβραιοσιωνισταί ἀκολουθοῦν τόν δεύτερον τρόπον, διά τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκουν νά ἐπικρατήσουν εἰς κάποιο κράτος. Ἐντέχνως προκαλοῦν: α) οἰκονομικάς κρίσεις, β) κοινωνικάς ἀναστατώσεις, γ) διαφθορά ἠθῶν, δ) ἀπεθνικοποίησιν τοῦ λαοῦ, ε) ἀντιθρησκευτικήν ἐκστρατείαν, στ) στρατιωτικήν ἀποδυνάμωσιν, ζ) ἔλεγχον ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, η) παρακμήν ἀξιῶν, θ) ἐξαγορά προσώπων καί ἄλλα πολλά, πού ὅλα των δολιοφθείρουν καί τελικῶς διαλύουν ἕνα κράτος, μίαν ἐθνικήν κοινωνίαν. Πρός τοῦτο χρησιμοποιοῦν πράκτορας, ἀλλά καί οἱ ἴδιοι ὑπεισέρχονται ὡς «δούρειοι ἵπποι» ἐντός τῶν τειχῶν. Ἐνίοτε ὑποκινοῦν πολέμους, ὥστε τά κράτη νά ἐξασθενοῦν κι ἐν συνεχείᾳ νά κυριαρχοῦν εἴτε δι' ἐπαναστάσεως π.χ. Ρωσία 1917, εἴτε δι' ἐπιβολῆς των ὑπό τῶν νικητῶν π.χ. Οὑγγαρία 1954. Ἤδη ἡ τακτική τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν καθορίζεται ἀπό τόν Ἡσαΐαν (ΙΘ, 2-3):

«Καί θά θέσω τούς Αἰγυπτίους ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· καί θά πολεμήσουν ὁ καθένας ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του καί ὁ καθένας ἐναντίον τοῦ γείτονός του· ἡ πόλις ἐναντίον τῆς πόλεως καί τό βασίλειον ἐναντίον τοῦ βασιλείου.»

Ἔτσι μέσω τῶν πολέμων κυριαρχεῖ ὁ ἑβραιοσιωνισμός, ὁ ὁποῖος δεξιοτεχνικῶς τούς προκαλεῖ.

Ἡ ἑβραιοσιωνιστική συνωμοσία διά νά ἐπιτύχη χρειάζεται: α) ἐξασθένησιν στρατοῦ, β) ἔλεγχον πολιτικῆς καί θρησκευτικῆς ἐξουσίας, γ) παρακμήν ἰδεωδῶν καί δ) ἐκφυλισμόν τῶν κοινωνιῶν. Αὐτά οἱ ἑβραιοσιωνισταί τά προετοιμάζουν μέ ποικίλους τρόπους καί κυρίως:

α) μέ τήν διάδοσιν καί ἐπιβολήν ἀντεθνικῶν καί ἀντικοινωνικῶν θεωριῶν, τάς ὁποίας προωθοῦν διά τῶν ἀνθρώπων των παντοῦ καί β) μέ τήν διείσδυσιν στήν ἐξουσίαν.

Στήν Περσίαν π.χ. διεισέδυσαν στό περιβάλλον τοῦ Ξέρξου, διά τῆς Ἐσθήρ, ἡ ὁποία ἀρχικῶς ἀπέκρυψε τήν καταγωγήν της κι ἐν συνεχείᾳ παρέσυρε τόν Ξέρξη στήν ἐκστρατεία κατά τῆς Ἑλλάδος (διά λεπτομερείας εἰς: Κ. Πλεύρης *«Οἱ βάρβαροι»* (ἔκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1994, σελ. 47-48, 195). Ἐκτός τῆς πολιτικῆς διεισδύσεως οἱ Ἑβραῖοι εἰσβάλλουν ἀφανῶς κι ἐπιτηδείως στάς διαφόρους Ἐκκλησίας.

Στήν Ἑβραϊκήν ἐγκυκλοπαίδεια (ed. «Keter» Jerusalem, 1978, p. 870-884) διαβάζομεν, ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος κατεδίωξε τούς Ἑβραίους καί περιώρισε τά δικαιώματά τους (limited the righrts of Jews). Κατόπιν ἀναφέρονται οἱ νόμοι τοῦ Θεοδοσίου καί τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Μετά τονίζουν πόσον τούς κατεδίωξε δι᾽ ἀπομακρύνσεως ἀπό τήν ἐπικράτειαν τῆς Αὐτοκρατορίας τό 632 ὁ Ἡράκλειος, διότι οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν σύμμαχοι τῶν Περσῶν, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων καί ἀπετέλουν πολιτικήν ἀπειλήν (political threat).

Κατόπιν ὁ Λέων τό 721 διέταξε ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι νά βαπτισθοῦν (all Jews to be baptized), τούς κατηγόρησε δι᾽ ἔλλειψιν νομιμοφροσύνης καί τούς κατεδίωξε. Ἀλλά ἐκεῖνοι παρέμεναν στήν Αὐτοκρατορία μας κολλημένοι, ὅπως αἱ βδέλλαι. Ὁ Βασίλειος τό 874 ἐπανέλαβε ὅσα ἔκανε ὁ Λέων. Ἀργότερον ὁ Ρωμανός Λεκαπηνός (920-944) κι αὐτός προέβη στήν καταδίωξι (persecution) τῶν Ἑβραίων, ὅπως καί ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος καί μετά τήν πρώτην ἅλωσιν ὁ Θεόδωρος Δούκας Ἄγγελος, δεσπότης τῆς Ἠπείρου θεωρεῖται διαβόητος, διά τήν σκληρότητά του, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων (was notorious for his cruelty) καί καθιέρωσε ἀνθεβραϊκή πολιτική (antijewsih policy) πού ἠκολούθησαν κι ἄλλοι Ἕλληνες ἡγεμόνες. Σκληρός στήν πολιτική του ἔναντι τῶν Ἑβραίων (harsh in their policy toward the Jews) ἦτο ὁ ἡγεμών τῆς Νικαίας Ἰωάννης Βατάτζης κ.τ.λ. καί φθάνομεν στήν ἅλωσιν τῆς Πόλεως ἀπό τούς Τούρκους, πρός τούς ὁποίους οἱ Ἑβραῖοι ἐδείκνυαν πάντοτε ὑποστήριξιν καί πίστιν (support and loyalty).

Ἐν πάσῃ περιπτώσει κατά τήν περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι παραδέχονται, ὅτι οἱ Αὐτοκράτορες μας ἤθελαν νά τούς διώξουν ἀπό τό Ἑλληνικόν κράτος.

ὅπως ἀκριβῶς στήν ἐποχήν μας ἠθέλησε ὁ Χίτλερ νά τούς διώξη ἀπό τήν Εὐρώπην. Τόσον αὐτός, ὅσον καί οἱ Αὐτοκράτορές μας ἀπέτυχαν.

Εἶναι ἕνα κατόρθωμα τῶν Ἑβραίων, πού προθύμως τούς τό ἀναγνωρίζω: ὅπου ἐγκατασταθοῦν δέν ξεκολλοῦν.

Τί κάνουν στήν πολιτικήν καί θρησκευτικήν ἐξουσίαν; Τάς ὑπονομεύουν καί τάς ὑποσκάπτουν ἐκ τῶν ἔσω, μέχρι καταρρεύσεως. Ἄλλοτε ἐπιτυγχάνουν, ἄλλοτε ὄχι. Ἕως σήμερον γενικῶς δέν κατώρθωσαν νά διαλύσουν τάς πολιτικάς καί θρησκευτικάς ἐξουσίας. Ὅπου ἐπεκράτησαν δέν ἐπέτυχαν νά ἑδραιώσουν τήν κυριαρχίαν των. Ἐπεκράτησαν **προσωρινῶς**, ἀλλά ἔστω καί προσωρινῶς ἐταλαιπώρησαν λαούς καί διέπραξαν ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, κατά τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτικῶν ἡγετῶν τῶν διαφόρων Ἐθνῶν, π.χ. στήν Γαλλία οἱ Ἰακωβῖνοι ὑποκινούμενοι, ἀπό τούς Ἑβραίους κι ἐλεγχόμενοι ἀπό αὐτούς κατέσφαξαν, διά τῆς λαιμητόμου τούς εὐγενεῖς καί τούς κληρικούς. Ἀκόμη καί ὁ ὑπερδημοκράτης Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἀγορεύων στήν Βουλήν τήν 31ην Μαρτίου 1932 θά παραδεχθῆ ὅτι: *«Ἡ Γαλλική Ἐπανάστασις, κύριοι, περιέχει τά δεινότερα ἐγκλήματα...»!* (ὅρα καί Λ. Σπαῆ: *«Πενήντα χρόνια Στρατιώτης»* ἔκδ. «Μέλισσα» Ἀθ. 1979, τόμος Α', σελ. 177).

Ὁ Μιραμπώ ἐζήτησε *«ἡ θηλειά, πού θά κρεμάσουν τούς εὐγενεῖς νά εἶναι ἀπό ἔντερα ἱερέων»*. Καθιερώθη ἡ ἀθεΐα κι ἐπλήγη ὁ οἰκογενειακός θεσμός. Μετά ἀπό ὀλίγον χρόνον ἦλθε ὁ Μ. Ναπολέων, ὁ ὁποῖος ἀνέτρεψε τήν ἐθνοδιαλυτικήν Γαλλικήν δημοκρατίαν καί ἐθεμελίωσε τήν Γαλλικήν Αὐτοκρατορίαν.

Τά ἴδια συνέβησαν στήν Ρωσίαν, ὅπου οἱ ἑβραιομπολσεβῖκοι ἐξετέλεσαν τήν πολιτικήν ἡγεσίαν τῆς Ρωσίας, ἐδολοφόνησαν τόν ἴδιον τόν Τσάρον μέ ὅλην τήν οἰκογένειά του, ἐκρήμνισαν Ἐκκλησίας (οὔτε μία συναγωγή) ἐπέβαλαν τήν ἀθεΐα καί κατήργησαν τόν οἰκογενειακόν θεσμόν.

Αἱ ἑβραιογενεῖς Γαλλική (Ἰακωβῖνοι) καί Σοβιετική (μπολσεβῖκοι) ἐπαναστάσεις ἐπραγματοποίησαν ἀκριβῶς τά ἴδια ἐγκλήματα. Χαρακτηριστικῶς ὁ Ρουμάνος Ἀκαδημαϊκός Τραϊάν Ρομανέσκου στό βιβλίον του *«Ἡ μεγάλη Ἑβραϊκή συνωμοσία»* (γ' ἔκδ. 1961, σελ. 222-233) παραθέτει πίνακα διά τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων εἰς βάρος ἱερωμένων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, στήν Ρωσίαν π.χ.

«Ἀνάμεσα στούς χιλιάδες ἱερεῖς πού οἱ Ἑβραῖοι δολοφόνησαν στήν Ρωσία, εἶναι:

1. Ὁ Μητροπολίτης Βενιαμίν τοῦ Petrograd.
2. Ὁ Ἐπίσκοπος Παντελεήμων τοῦ Polosky.
3. Ὁ Ἐπίσκοπος Νικόδημος τοῦ Bielgorodsky.
4. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος τοῦ Ekaterinenburg.
5. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λεόντιος τοῦ Arkanghels.
6. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τίχων τοῦ Voronej.
7. Ὁ Μητροπολίτης Βλαδίμηρος τοῦ Kiew.
8. Ὁ Ἐπίσκοπος Μητροφάνης ἀπό τήν ἐπαρχία τοῦ Arkanghelsk.
9. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βασίλειος τοῦ Chernikovsky.
10. Ὁ Ἐπίσκοπος Μακάριος Ὀρλόφσκυ ἀπό τήν Ρωσική Ἐπισκοπή τοῦ Βορρᾶ.
11. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρόνικος τοῦ Perm.
12. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμβρόσιος τοῦ Witaka.
13. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἑρμογένης τοῦ Tobolsk.
14. Ὁ Ἐπίσκοπος Γρηγόριος τοῦ Novgorod.
15. Ὁ Ἱερεύς Ἰσίδωρος τοῦ Novgorod.
16. Ὁ Ἐπίσκοπος Ποιμήν τοῦ Turkestan.
17. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἐφραίμ τοῦ Vladivostok.
18. Ὁ Ἐπίσκοπος Λαυρέντιος τοῦ Nijinovgorod. κ.τ.λ., κ.τ.λ.»

Ἀφοῦ κατέσφαξαν πλῆθος ἱερέων οἱ ἑβραιομπολσεβῖκοι ἐπῆραν ἕναν ἰδικόν τους τῆς Ἑβραϊκῆς πέμπτης φάλαγγος, τόν Ἑβραῖον ἐξ Ὀδησσοῦ Ρούμπιν καί τόν ἀνεκήρυξαν Πατριάρχην! μέ τό ὄνομα Ἀλέξιος. Διά πολλά περισσότερα εἰς Μωρίς Πινaί: *«Ἡ Ἑβραϊκή 5η Φάλαγξ στόν Χριστιανικόν κόσμον»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑλληνικόν Αὔριον» Θεσ/νίκη 1982, σελ. 89 κ.ἑ.).

Τελικῶς ἡ Σοβιετική Ἕνωσις αὐτοδιελύθη καί ἡ θρησκεία ἐπανῆλθε στήν δημοσίαν ζωήν, ἐνῶ ἀποκατεστάθησαν οἱ δολοφονημένοι, ἀπό τούς ἑβραιομπολσεβίκους πολιτικοί καί ἱερωμένοι.

Τό 1934 ὁ καθηγητής πολιτικῶν ἐπιστημῶν Χέρμαν Φέστ καί ἡ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας ἐπιφανής λογοτέχνις Σίτσα Καραϊσκάκη ἐκυκλοφόρησαν τό βιβλίον των *«Ἑβραῖοι καί Κομμουνισμός»* τό ὁποῖον ἐπανεξεδόθη τό 1982 ἀπό τόν ἐκδοτικόν οἶκον «Ἐλεύθερη Σκέψις».

Στό διδλίον αὐτό παρουσιάζονται μέ λεπτομερῆ στοιχεῖα ὀνόματα, ψευδώνυμα, ἀξιώματα κ.τ.λ. οἱ Ἑδραῖοι δημιουργοί τοῦ μπολσεδικισμοῦ στήν Ρωσία, ὑποκινηταί τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως καί ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐπιδολῆς τοῦ μαρξισμοῦ στήν Ρωσία. Ὁ Ἰουδαϊσμός ἀνέκαθεν ἐμίσει τούς Ὀρθοδόξους Τσάρους Ρομανώφ καί τούς ἐπολέμει διά τῆς ὀργανώσεως τοῦ «Πανιουδαϊκοῦ Συνδέσμου» ὁ ὁποῖος ἱδρύθη τό 1897. Κατόπιν οἱ Ἑδραῖοι ἐκμεταλλευόμενοι τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καί μέ τήν συμπαράστασιν (χρήματα, πολιτική ὑποστήριξις κ.τ.λ.) τῶν Ἀμερικανοεδραίων κατώρθωσαν νά ἀνατρέψουν, μετά 300 ἔτη ἐξουσίας τήν δυναστείαν τῶν Ρωμανώφ καί νά ἐγκαθιδρύσουν τήν ἰδικήν τους, ἐπί τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, πού τόσα ὑπέφερε ἀπό τόν Ἑδραιομαρξισμό καί ἀπό τόν ὁποῖον μόλις τώρα, ἐπί προεδρίας Πούτιν, ἀπελευθερώνονται οἱ Ρῶσοι.

Προμηθευθῆτε τό διδλίον τῶν Φέστ-Καραϊσκάκη καί θά ἐκπλαγῆτε, ἀπό τόν ρόλον τῶν Ἑδραίων στήν μπολσεδικικήν ἐπανάστασιν καί στό μετέπειτα σοδιετικόν καθεστώς, πάντοτε δάσει ἀκλονήτων στοιχείων.

Ἀνάλογα κινήματα προεκλήθησαν ἀπό τούς Ἑδραίους παντοῦ ὅπου τούς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία π.χ. Παρισινή κομμοῦνα στήν Γαλλία, Σπαρτακισταί στήν Γερμανίαν, ἀναρχικοί στήν Ἰσπανία, ὁ Μπέλα Κούν στήν Οὐγγαρία, ὁ Τέλμαν στήν Γερμανία, ἡ Ἄννα Πάουκερ στή Ρουμανία, οἱ νεότουρκοι («ντονμέδες» δηλ. ψευδοαλλαξοπιστήσαντες Ἑδραῖοι) στήν Ὀθωμανική αὐτοκρατορία κ.τ.λ.

Οἱ ἐμδριθεῖς μελετηταί τῆς ἱστορίας γνωρίζουν καλῶς τά γεγονότα καί τόν ρόλον τῶν Ἑδραίων. Ἄλλοι ἔχουν τό θάρρος νά τά γράψουν καί νά πληροφορήσουν τόν κόσμον, ἄλλοι ὄχι. Ὁ Γερμανός ἱστορικός Θεόδωρος Μόμσεν (1817-1903) στό περίφημον σύγγραμμά του *«Ρωμαϊκή ἱστορία»* (τόμ. 3ος, διδλ. 5, κεφ. 11) ἀνέλυσε, διατί οἱ Ἑδραῖοι θεωροῦνται ἡ μαγιά τῆς «ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως τῶν λαῶν» πρᾶγμα πού οἱ ἴδιοι δέν κρύδουν, ἀφοῦ τό διακηρύσσουν στά Ταλμούδ, στά Πρωτόκολλα τῶν σοφῶν τῆς Σιών καί στήν Παλαιά Διαθήκη.

Ἐντός τῶν ἐθνικῶν κοινωνιῶν λοιπόν οἱ Ἑδραῖοι ὑπεισέρχονται ἀφανῶς (ψευδώνυμα, δῆθεν ἐκχριστιανισθέντες, ἀπόκρυψις καταγωγῆς κ.τ.λ.) μέ σκοπόν νά δολιοφθείρουν τήν θρησκευτικήν καί πολιτικήν ἡγεσίαν τοῦ Ἔθνους, τοῦ ὁποίου στοχεύουν τήν διάλυσιν.

Οὐσιαστικῶς συγκροτοῦν μίαν πέμπτην φάλαγγα. Ὁ ὅρος αὐτός καθιερώθη, ὑπό τοῦ ἐθνικιστοῦ Ἱσπανοῦ Στρατηγοῦ Μόλα, κατά τήν πολιορκίαν τῆς Μαδρίτης, τήν ὁποίαν κατεῖχον οἱ διεθνοκομμουνισταί. Τέσσαρες φάλαγγες ἐπετίθεντο ἐναντίον τῆς πόλεως, διά νά τήν ἀπελευθερώσουν. Ἀλλά ἐντός τῆς πρωτευούσης ὑπῆρχε λαός, πού συνεπάθει τούς ἐθνικιστάς καί αὐτός ὁ λαός ἔδρασε ὡς «πέμπτη φάλαγξ» ὑπονομεύων τούς ἀναρχομαρξιστάς, οἱ ὁποῖοι ἡττήθησαν καί οἱ Ἑβραῖοι ἀρχηγοί των μέ ἐπί κεφαλῆς τήν «Πασσιονάρια» ἐδραπέτευσαν. Ὅσον ἐπεκράτησαν ἔκαναν τά ἴδια πού διέπραξαν στήν Γαλλίαν, Ρωσίαν κ.τ.λ. Ἔσφαξαν τούς πολιτικούς ἰθύνοντας καί πρό παντός τούς κληρικούς. Ἀπηγόρευσαν τήν θρησκείαν καί ἐτυφέκισαν τό ἄγαλμα τοῦ Χριστοῦ! Εὐτυχῶς ἀντέδρασε ὁ Στρατός καί ὁ Στρατηγός Φράνκο τούς συνέτριψε καί διέσωσε τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἱσπανίας καί τήν ἐλευθερίαν τοῦ Ἱσπανικοῦ λαοῦ.

Ἡ Καθολική Ἐκκλησία διεπίστωσε, ὅτι ἡ Ἑβραϊκή διείσδυσις εἶχε προχωρήσει πολύ καί ἔπρεπε νά λάβη μέτρα, ἄλλως οἱ Ἑβραῖοι θά ἐκυριάρχουν στόν καθολικισμόν. Ὅταν τήν 14ην Φεβρουαρίου 1130 ἀπεβίωσε ὁ Πάπας Ὀνώριος Β΄ οἱ κρυπτοεβραῖοι κατώρθωσαν νά ἐκλέξουν, ἀπό τούς ἱερεῖς καί διακόνους καρδιναλίους, Πάπα ἕναν Ἑβραῖο τόν Πιερλεόνι, μέ τό ὄνομα Ἀνάκλητος Β΄. Τότε οἱ ἀντιεβραῖοι Ἐπίσκοποι-Καρδινάλιοι, πού εἶχαν ἐκλέξει Πάπα τόν Γρηγόριον Παπαρέσκι μέ τό ὄνομα Ἰννοκέντιος Β΄ ἀντέδρασαν καί ἐξέσπασε αἱματηρότατος ἐμφύλιος πόλεμος. Κατά θείαν τύχην ἤ πρόνοιαν ἄν θέλετε ὁ Ἅγιος Βερνάρδος ἀπετάθη στόν Γερμανό Αὐτοκράτορα Λοτάρ καί τοῦ ἔγραψε ὅτι: *«Εἶναι ὕβρις διά τόν Χριστό, ὅτι εἷς Ἑβραῖος κάθεται στόν Θρόνον τοῦ Ἁγίου Πέτρου»* (εἰς Πιναί, σελ. 63). Ἀπετάθη ἐπίσης καί στόν βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβῖκον ΣΤ΄, ὁ ὁποῖος συνεκάλεσε σύνοδον εἰς Ἐτάμπ, πού ἐχαρακτήρισε τόν Ἑβραῖο Πάπα ἀντιπάπα καί ὑπεστήριξε τόν Ἰννοκέντιον.

Ἐπίσης κι ὁ Γερμανός Αὐτοκράτωρ συνεκάλεσε σύνοδον στό Βύρτσμπουργκ, κατά τήν ὁποίαν οἱ Γερμανοί Ἐπίσκοποι ἐτάχθησαν ὑπέρ τοῦ Ἰννοκεντίου Β΄. Ἔγινε κατόπιν κι ἄλλη μεγάλη σύνοδος εἰς Ρέμς (τέλη 1131) ὅπου οἱ Ἐπίσκοποι Ἀγγλίας, Καστίλλης, Ἀραγωνίας κ.τ.λ. συνεφώνησαν, μέ τούς ὁμολόγους τους Γάλλους καί Γερμανούς καί ἀνεγνώρισαν τόν Ἰννοκέντιον ὡς νόμιμον Πάπα

καί ἀφώρισαν τόν Ἀνάκλητο (Ἑβραῖο Πιερλεόνι). Ἐν τούτοις διά νά ἐπιβληθῆ ὁ Ἰννοκέντιος ἐχρειάσθη νά διεξαχθοῦν ἀληθεῖς πολεμικαί ἐκστρατεῖαι, διότι ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἑβραῖοι διέθεσαν τεράστια ποσά καί χρυσόν, ὥστε νά διατηρήσουν τήν παπικήν ἕδραν. Ἀπέτυχαν.

Διά τήν οἰκογένειαν Πιερλεόνι, πού αἱματοκύλισε τήν Ρώμην ἡ «Ἑβραιο-ἰσπανική Ἐγκυκλοπαίδεια» (τόμος Β΄, λ. Pierleoni, σελ. 452) γράφει:

> «Pierleoni, σεβάσμια Ρωμαϊκή οἰκογένεια τοῦ 11-13ου αἰ. Baruj Leoni, χρηματοδότης τοῦ Πάπα, βαπτίσθηκε καί ὠνομάσθηκε Benedict Christian. Ὁ γυιός του Leo. Pedro Leonis (Pierleoni) ἦταν ἐπίσης ἡγέτης τοῦ παπικοῦ κόμματος καί ὑποστήριξε τόν Paschalis II κατά τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορα Henry V. Ὁ γιός του Pierleoni II προήχθη σέ καρδινάλιο τό 1116 καί ἐξελέγη Πάπας τό 1130 μέ τό ὄνομα Ἀνάκλητος II. Lucrezia Pierleoni, ἔγραψε στήν βάσι τοῦ ἀγάλματός της τίς διασυνδέσεις τῆς οἰκογενείας της μέ τούς βασιλικούς οἴκους τῆς Αὐστρίας καί τῆς Ἰσπανίας. Παρά τό βάπτισμα καί τούς μικτούς γάμους οἱ Pierleoni συνδεόντουσαν ἐπί αἰῶνες μέ τήν Ἑβραϊκή κοινότητα».

Πῶς γίνεται σεβασμία (εἰς ποίους;) «ρωμαϊκή οἰκογένεια» μέ Ἑβραϊκή καταγωγή; Τό κείμενον ἐπιβεβαιώνει τόν κρυπτοεβραϊσμό ἀκόμη καί μέ τήν πληροφορίαν, ὅτι «παρά τό βάπτισμα» οἱ Πιερλεόνι συνεδέοντο μέ τήν Ἑβραϊκή κοινότητα. Τί συνεδέοντο; Γνήσιοι Ἑβραῖοι ἦσαν. Διά περισσότερα εἰς Πιναί (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 58-59, 80 κ.ἑ.) ὅπου περιγράφονται οἱ δεξιοτεχνικοί τρόποι χρησιμοποιήσεως τοῦ χρήματος (ἐξαγορά, δάνεια κ.τ.λ.) ὑπό τῶν Ἑβραίων Πιερλεόνι, διά τήν κατάληψιν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων.

Θά συνεχίσωμεν τήν ἀναφοράν μας στήν 5ην φάλαγγα τῶν Ἑβραίων, ἀπό τόν Bacon.

Πρός ἀποφυγήν παρεξηγήσεων διευκρινίζω, ὅτι ἔχομεν δύο μέ τό ἐπίθετον Βάκων. Ὁ Ρογῆρος Βάκων (1214-1294) μέγας φιλόσοφος, καθηγητής στήν Ὀξφόρδη καί μέλος τοῦ τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν μοναχῶν καί ὁ Φραγκῖσκος Βάκων (1561-1626) δικηγόρος, δικαστής, Γενικός Εἰσαγγελεύς, μυστικοσύμβουλος τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, προδότης τῶν φίλων του (κόμης Ἔσσεξ) καταδικασμένος, διά 30 ὁμο-

λογουμένας δωροδοκίας, ὅταν ἦτο δικαστής, βουλευτής, πολιτικός. Ὡς πολιτικός συνέγραψε τό διαβόητο σύγγραμμά του, διά τήν «Ἀτλαντίδα» στό ὁποῖον περιγράφει μίαν φανταστικήν πολιτείαν, τῆς ὁποίας ἀναλύει τό πολίτευμα, ὅπου περιλαμβάνεται ἵδρυμα μέ τήν ὀνομασίαν: «Ὁ οἶκος τοῦ Σολομῶντος»! ἤ «Κολλέγιον τῶν ἕξη ἡμερῶν τῆς Δημιουργίας» καί ὅπου εἰσηγεῖται τήν συγκρότησιν (ὀργάνωσις, διδασκαλία, δρᾶσις) διεθνῶν πρακτόρων, πού θά παρακολουθοῦν, ὁτιδήποτε συμβαίνει στόν κόσμον. Εἰδικώτερον στό περιοδικόν *«Τό Φῶς»* (τόμος 1938) πού ἀνέλυσε βαθέως τό ζήτημα διαβάζομεν ἀποκαλύψεις, πού πρέπει νά σᾶς προβληματίσουν, ὅπως κάθε ἐλευθερόφρονα ἄνθρωπον.

Ἀξίζει τόν κόπον νά διαβάσετε τό καταπληκτικόν ἔργον ἑνός διασήμου Γερμανοῦ ἱστορικοῦ καί λογοτέχνου τοῦ Φερδινάνδου Γρηγοροβίου (1821-1891) πού ἔγραψε καί πολλά διά τήν Ἑλλάδα. Τό βιβλίον του, τό ὁποῖον συνιστῶ εἶναι *«Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως τῆς Ρώμης κατά τόν Μεσαίωνα»* πού ἀφώρισε ὁ Πάπας Πίος Θ΄ διότι ὑποτίθεται, ὅτι ἔθιγε τήν Πολιτείαν τῶν Παπῶν, ἐνῶ στήν πραγματικότητα, διότι ἀπεκάλυπτε τά παρασκήνια καί τά γεγονότα μέ τούς Ἑβραίους. Ἀντιθέτως ἡ δημοτική ἀρχή τῆς Ρώμης ἐξέδωσε τό βιβλίον καί ἀνεκήρυξε τόν Γρηγορόβιον ἐπίτιμο πολίτη τῆς Ρώμης.

Ὁ Γρηγορόβιος (δέν ἦτο ναζί!) στό προαναφερθέν σύγγραμμά του (τόμ. 2, βιβλ. 2, κεφ. 3, σελ. 73 κ.ἑ.) ἀναφέρεται στούς Pierleoni καί τήν Ἑβραϊκήν καταγωγήν τους, στήν διένεξι Ἰννοκεντίου καί Ἀνακλήτου (Πιερλεόνι), στήν περιγραφή τῆς συναγωγῆς τῆς Ρώμης, στήν Ἑβραϊκή ἐπιρροή στόν Παπισμό κ.τ.λ. Ἀξιολόγους πληροφορίας εὑρίσκομεν καί εἰς Migne P.L. + 179 - Muhlbacher: «Die streitige Papstwahl des Jahres 1130» 1876).

Εἶναι σημαντικόν νά τονίσωμεν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πεμπτοφαλαγγίται στήν Ἐκκλησίαν καί μέσα στό κράτος ἐπιδιώκουν αὐτά τά δύο νά συγκρουσθοῦν, διά νά ἐπωφεληθοῦν.

Βεβαίως οἱ καθολικοί καρδινάλιοι, ὅταν ἀπηλλάγησαν ἀπό τόν Ἑβραϊκόν κίνδυνον συνειδητοποίησαν τό μέγεθός του καί ἀπεφάσισαν νά λάβουν μέτρα, ὥστε στό μέλλον νά ἀποτραπῆ ἡ ἀπειλή Ἑβραϊκῆς κυριαρχίας στήν καθολική Ἐκκλησία. Ἔπρεπε νά ἀνακαλύψουν τούς ἐγκαθέτους τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, πού παρίσταναν τούς Χριστιανούς, ὑπε-

κρίνοντο, μετέβαλαν ὀνόματα καί σταδιακῶς ἀνήρχοντο εἰς ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα, ἐνῶ ταὐτοχρόνως ἐδημιούργουν συνεχῶς αἱρέσεις διά νά κλονίζουν ἐκ τῶν ἔνδον τόν Χριστιανισμόν. Ἐπρόκειτο περί μιᾶς πραγματικῆς ἐσωτερικῆς ἐκστρατείας ἐπισημάνσεως τῶν κρυπτοεβραίων, ἐντός τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ποῖος θά ἔκανε τό ἔργον αὐτό; Ἀρχικῶς οἱ Ἐπίσκοποι, ἀλλά αὐτοί δέν διέθεταν τά προσόντα, τήν δύναμιν καί ἦσαν ἀπησχολημένοι μέ ἄλλα ζητήματα. Ἐσκέφθησαν τί εἶχαν κάνει σχετικῶς οἱ Βυζαντινοί. Οἱ Ἕλληνες Αὐτοκράτορες ἦσαν ἄτεγκτοι. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι θά ἠδύναντο νά ἐπικρατήσουν στήν Ἑλληνικήν Αὐτοκρατορίαν. Αἱ μυστικαί ὑπηρεσίαι τοῦ Αὐτοκράτορος ἦσαν ἱκανώτεραι, ἀπό τούς Ἑβραίους. Τούς ἀντελαμβάνοντο καί καθιέρωσαν τό πρῶτον ἐναντίον τους τόν θάνατον, ἐπί τῆς πυρᾶς.

Ἡ καταδίωξις τῶν αἱρέσεων εἰδικῶς στό Βυζάντιον ἐγένετο μᾶλλον, διά πολιτικούς λόγους, παρά διά θρησκευτικούς. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνδιαφέρετο, διά τήν ἐθνική ἑνότητα τοῦ Λαοῦ, στήν ὁποία περιλαμβάνεται τό «ὁμόθρησκον» ἡ θρησκευτική δηλαδή ἑνότης. Αἱ αἱρέσεις ἐδίχαζαν θρησκευτικῶς τόν Λαόν, συνεπῶς κατεπολεμοῦντο ἀγρίως, ὡς διασπαστικαί τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος.

Μετά τόν κλυδωνισμόν, πού ὑπέστη ἡ καθολική Ἐκκλησία καί τόν ὁποῖον περιέγραψα ἀνεπτύχθησαν πάντοτε ὑποκινούμεναι, ἀπό τούς Ἑβραίους διάφοροι αἱρέσεις, διά τῶν ὁποίων ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἐπεδίωκε νά διαλύση τόν Χριστιανισμόν στήν Δύσι, ἀφοῦ δέν ἠδυνήθη νά τόν ἐλέγχη. Ἐνεφανίσθησαν οἱ «Καθαροί» πού ἔδρασαν ἐπί πέντε αἰῶνες (10ος-15ος αἰών) καί οἱ ὁποῖοι ὠνομάζοντο καί Βούλγαροι, διότι ἐξεκίνησαν ἀπό τήν Βουλγαρίαν. Οἱ Μανιχαῖοι, οἱ Παυλικιανοί, οἱ Βογομῖλοι, οἱ Χουμιλιάνοι, οἱ Βεγουῖνοι κ.τ.λ. Διά νά μή πολυλογῶ ὁ G. Coulton (*«From St. Francis to Dante»* Cordon 1908, p. 12) ἀναφέρει, ὅτι ὁ Μπέρντολντ τῆς Ρατισβόννης «ὑπελόγιζεν εἰς 150 τάς αἱρέσεις τοῦ 13ου αἰῶνος». Αἱ εὐρωπαϊκαί πόλεις ἐμαστίζοντο ἀπό τήν δρᾶσιν τῶν αἱρετικῶν. Μόνον στό Μιλᾶνον π.χ. ἐδημιουργήθησαν 17 νέαι θρησκεῖαι, μέ κυριωτέρα τήν αἵρεσιν τῶν Παταρίνων (ἐκ τῆς συνοικίας Πατάρια) οἱ ὁποῖοι ἐστράφησαν εὐθέως κατά τοῦ κλήρου καί διεκήρυξαν τήν κατάσχεσιν τῶν ἀγαθῶν καί τῶν κτημάτων τοῦ κλήρου, «ἐάν δέ οἱ κληρικοί ἀντισταθοῦν αἱ οἰκίαι

των νά λεηλατηθοῦν καί νά ἐκδιωχθοῦν ἐκ τῆς πολιτείας» (J. Thompson: «*Economic and social history of the Middle Ages, 300-1300*» N.Y. 1928, p. 662). Τόν ἴδιο καιρό στήν Βερόνα, στήν Φερράραν, στήν Πάρμαν καί είς ἄλλας πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐνεφανίσθησαν ἀντικληρικά κόμματα, τά ὁποῖα κατέλαβαν τήν τοπικήν ἐξουσίαν, ἐφορολόγησαν τούς ἱερεῖς καί ἐστράφησαν κατά τῶν Ἐκκλησιῶν, μέχρι τοῦ σημείου τό 1239 ὁ ὄχλος τοῦ Μιλάνου «μέ βλασφημίας καί ὕβρεις» ἐρρύπανε τάς ἐκκλησίας μέ «ἀναριθμήτους ἀκαθαρσίας» (Οὐΐλ Ντυράν: «*Παγκόσμιος ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ*», Ἑλλ. ἐκδ. «Συρόπουλοι» Ἀθ. 1969, τόμος Δ΄, σελ. 897).

Οἱ Ἑβραῖοι ἔμποροι διέδωσαν τήν αἵρεσιν τῶν Καθαρῶν στήν Μασσαλία, στό Μονπελλιέ, στήν Ὀρλεάνην, στήν Τουλούζην καί είς ὁλόκληρον τήν Γαλλίαν, πού ἀπετελεῖτο ἀπό ἀνεξαρτήτους ἡγεμονίας (χωροδεσπόται), αἱ ὁποῖαι ὡρκίσθησαν πίστιν, στόν βασιλέα τῆς Γαλλίας. Ἡ αἵρεσις τῶν Καθαρῶν περιέπαιζε τόν Σταυρόν, ἠρνεῖτο ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἦτο Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί «ὠνόμαζαν τάς ἐκκλησίας ἄντρα κλεπτῶν» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 899). Συνέβησαν πολλά γεγονότα πού ἀπεδείκνυαν τήν ἀντιχριστιανικότητα τῶν αἱρέσεων π.χ. ὁ Ρογῆρος Β΄ ὑποκόμης τοῦ Μπεζιέ ἐλεηλάτησε ἕνα μοναστήρι, ἐφυλάκισε τόν Ἐπίσκοπον Ἄλμπι, μέ φρουρόν του ἕναν αἱρετικόν. Ὁ Ραϋμόνδος Ροζέ, κόμης τοῦ Φουά, ἔκλεισε Μονάς καί Ἐκκλησίας καί ὁ ἄθλιος ἔβαλε τούς ἵππους του νά τρώγουν τό κριθάρι, ἐπάνω στήν Ἁγίαν Τράπεζαν. Οἱ στρατιῶται του ἔσπασαν τούς πόδας τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ καί τάς ἐχρησιμοποίησαν ὡς γουδόχερα, ἐνῶ ἔκαναν σκοποβολήν μέ στόχον εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ραϋμόνδος ΣΤ΄ τῆς Τουλούζης κατέστρεψε πλῆθος Ἐκκλησιῶν κ.τ.λ. Ὁ H. Lea στά βιβλία του «*History of the inquisition in the Middle Ages*», «*Historical Sketsch of Sacerdotal Celibacy*» καί ὁ W. Durant (ἔνθ. ἀνωτ.) δίδουν διαφωτιστικάς περιγραφάς.

Ὁ πάπας Ἰννοκέντιος Γ΄ (1198) ἐκ τῶν γεγονότων ἐθεώρησε, ὅτι αἱ αἱρέσεις ἐπιδιώκουν τήν καταστροφήν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τοῦ κράτους. Στήν βία τῶν αἱρετικῶν, ἰδίως τῶν Ἀλβιγίων ἀντιτάσσει τήν βίαν. Γράφει στόν Ἀρχιεπίσκοπον Ὥς τῆς Γασκώνης ἐπιστολήν, στήν ὁποίαν καθορίζει τήν πολιτικήν του.

«...ἔχετε ὑποχρέωσιν ἐσεῖς καί οἱ ἐπίσκοποί σας νά ἀντισταθῆτε μέ ὅλας σας τάς δυνάμεις... Σᾶς δίδομεν τήν ἐπίσημον διαταγήν νά

καταστρέψετε μέ όποιοδήποτε μέσον μπορεῖτε ὅλας τάς αἱρέσεις... ἄν τό νομίσετε ἀναγκαῖον μπορεῖτε νά ζητήσετε ἀπό τούς ἄρχοντας καί τόν λαόν νά τούς ἐξοντώση μέ τό σπαθί» (H. Thatcher and McNeal: *«Source book for Medieval History»* N.Y. 1905, p. 309).

Ὁ Ἰννοκέντιος ἐκάλεσε τούς πιστούς Χριστιανούς νά συγκροτήσουν στρατόν, πού θά πολεμήση, ἐναντίον τῶν αἱρετικῶν. Τά στρατεύματά του ἐνισχύθησαν ἀπό Ἰταλούς καί Γερμανούς καί ἔτσι ἤρχισαν σκληρόταται μάχαι. Στήν πόλιν Μπεζιέ ὁ Ἐπίσκοπος ἀπαιτεῖ παράδοσιν τῶν αἱρετικῶν βάσει καταλόγου, πού κατήρτισε. Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως ἀρνοῦνται. Ἐπακολουθεῖ πολιορκία, ἅλωσις τῆς πόλεως καί σφαγή τοὐλάχιστον 20.000 ἀνθρώπων. Τά πάθη κατέστησαν πλέον ἀνεξέλεγκτα. Ὁ παπικός λεγάτος Ἀρνώ ἐρωτηθείς, ἄν κατά τάς σφαγάς θά πρέπει νά ξεχωρίζουν τούς καθολικούς ἀπήντησε: «Σφάξατέ τους ὅλους, ὁ Θεός θά ἀναγνωρίση τούς ἰδικούς του» (F. Guizot: *«History of France»* London 1872, vol. I, p. 507 - G. Coulton: *«Life in the Middle Ages»* Cambridge Univ. Press, 1930, v. I, p. 68). Τελικῶς μετά ἀπό πλῆθος αἱματηρῶν μαχῶν ἐνίκησε ὁ πάπας, διότι οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας καί Γερμανίας ἀντελήφθησαν τήν Ἑβραϊκήν πανουργίαν τῶν αἱρέσεων καί τοῦ παρέσχον πλήρη βοήθεια.

Ἀφοῦ ἐπεκράτησαν οἱ παπικοί ἔπρεπε νά προνοήσουν, ὥστε νά μή ἐπαναληφθοῦν κινήσεις τῶν αἱρετικῶν, μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα. Ὁ πάπας Λούκιος Γ΄ καί ὁ Αὐτοκράτωρ Φρειδερῖκος Α΄ εἶχαν ἤδη προτείνει στήν σύνοδον τῆς Βερώνης τήν σύστασιν ἀνακριτικοῦ σώματος, πρός ἀνακάλυψιν τῶν αἱρετικῶν. Τώρα τά γεγονότα κατέστησαν τοῦτο ἀναγκαῖον. Μέ ψήφισμα τῆς συνόδου τοῦ Λατερανοῦ (1215) ἱδρύθη ἡ Ἱερά Ἐξέτασις τῶν Ἐπισκόπων, λατινιστί Inquisitio ἤ Sanctum Officium, πού ἀπετέλει τρόπον τινά πνευματικόν δικαστήριον, μέ σκοπόν τόν ἐντοπισμόν καί τήν τιμωρίαν τῶν αἱρετικῶν.

Ἡ Ἱερά Ἐξέτασις λοιπόν ὑπῆρξε πρᾶξις προστασίας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τῆς δράσεως τῶν αἱρέσεων.

Ἡ Ἱερά Ἐξέτασις ἔχει μία προϊστορίαν πού ξεκινᾶ ἀπό τήν Παλαιάν Διαθήκην. Στό *«Δευτερονόμιον»* (ΙΖ, 2-7) ὁρίζεται πῶς πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται ὁ αἱρετικός ἤ ἐκεῖνος, πού εἶναι ἀλλόθρησκος, δηλαδή πιστεύει εἰς ἄλλους θεούς. Κατά τό θεόπνευστον βιβλίον ὁ αἱρετικός πρέπει νά σύρεται στήν πύλην τῆς πόλεως καί ἐκεῖ νά λιθο-

βολῆται, μέχρι θανάτου. Στό *«Δευτερονόμιον»* (ΙΓ, 1-10) ὁρίζεται ὅτι, ὅποιος σᾶς ζητεῖ νά ἀποστατήσετε ἀπό τόν Θεόν, πού σᾶς ἔβγαλε ἀπό τήν Αἴγυπτον πρέπει νά τόν θανατώσετε μέ λιθοβολισμόν!

Ἡ Ἱερά Ἐξέτασις λοιπόν ἐφήρμοζε τάς ἐντολάς τῆς Π.Δ. περί αἱρετικῶν καί μάλιστα μέ μετριοπάθειαν, διότι ὅποιος μετενόει ἐγλύτωνε. Ἔκαιαν καί τάς μάγισσας, διότι τό ἀπαιτεῖ ἡ Π.Δ. («Ἔξοδος» ΚΒ, 17) πού ὁρίζει ὅτι «Μάγισσαν δέν θέλεις ἀφήση νά ζῆ»!

Τάς βιβλικάς αὐτάς ἀπόψεις υἱοθετοῦν οἱ Ἑβραῖοι π.χ. εἰς Maimonides: *«Guide to the Perplexed»* London 1885, vol. III, introd., XII).

Στήν Καινή Διαθήκη διδάσκεται, ὅτι ὅποιος δέν μείνη ἡνωμένος μέ τόν Ἰησοῦ θά πεταχθῆ ἔξω, ὅπως τό κλῆμα καί θά ξηρανθῆ. Αὐτά τά κλήματα τά συγκεντρώνουν καί τά ρίπτουν στό πῦρ καί καίγονται! (Ἰωάννης, ΙΕ, 6):

«ἐάν μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τό κλῆμα καί ἐξηράνθη, καί συνάγουσιν αὐτά καί εἰς τό πῦρ βάλλουσι, καί καίεται».

Τήν Ἱεράν Ἐξέτασιν ἀνέλαβαν πρωτίστως οἱ Δομινικανοί μοναχοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεζήτουν τούς αἱρετικούς, δι᾽ αὐτό ἐπωνομάσθησαν τά «λαγωνικά τοῦ Κυρίου» (Domini canes). Χάριν στήν δρᾶσιν τῶν Ἱεροεξεταστῶν ἐξηφανίσθησαν αἱ αἱρέσεις ἤ ἐπέζησαν μικραί καί τελείως ἀβλαβεῖς. «*Ἡ μεσαιωνική Ἱερά Ἐξέτασις ἐπέτυχε τούς ἄμεσους σκοπούς της. Κατέπνιξε τήν αἵρεσιν τῶν Καθαρῶν εἰς τήν Γαλλίαν, περιώρισε τούς Βάλδους εἰς μίαν δράκα διεσπαρμένων ζηλωτῶν, ἀποκατέστησε τήν Ὀρθοδοξίαν στήν νότιον Ἰταλίαν καί ἐπεβράδυνε κατά τρεῖς αἰῶνας τήν διαίρεσιν τοῦ δυτικοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου... Τήν Ἱεράν Ἐξέτασιν δέν πρέπει νά τήν κρίνωμεν ἔξω ἀπό τήν ἐποχήν, ἡ ὁποία ἦτο συνηθισμένη εἰς τήν βίαν καί τήν κτηνωδίαν...*» (Will Durant ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 911-912).

Οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐπέτυχαν νά ἐπιβληθοῦν στόν καθολικισμόν, ἀλλά δέν παρητήθησαν τῶν σχεδίων των. Ἐπιμένουν καί τά τελευταῖα χρόνια ἐπέτυχαν ὁ πάπας νά τούς ἀπαλλάξη, ἀπό τήν κατηγορίαν

τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ! Εἶμαι βέβαιος καί τά στοιχεῖα ὑπάρχουν, ὅτι ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἐργάζεται καταχθονίως ἐναντίον τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Καθολικισμοῦ, ἀλλά παρά τάς προσπαθείας του δέν νομίζω, ὅτι θά κατορθώσῃ κάτι, χωρίς ὅμως νά ἐφησυχάσωμεν.

Ἐπί τέσσαρας αἰῶνας καί πλέον ἐξ αἰτίας τῆς Ἑβραϊκῆς συνωμοσίας συνεκλονίσθη ἡ καθολική Ἐκκλησία καί ἡ Λευκή Φυλή ἐσύρθη εἰς ἐμφύλιον ἐξοντωτικόν πόλεμον. Τοῦτο πράγματι ὑπῆρξε κατόρθωμα τῆς Ἑβραϊκῆς 5ης Φάλαγγος, πού ἐξεμεταλλεύθη ἄριστα τόν θρησκευτικόν φανατισμόν τῶν ἀλόγων μαζῶν.

Τήν διείσδυσιν τῶν Ἑβραίων στόν Χριστιανικόν κόσμον κατήγγειλε κι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανε τούς «παρεισάκτους ψευδαδελφούς» οἱ ὁποῖοι ἐγλίστρησαν ἀνάμεσα στούς Χριστιανούς, διά νά τούς κατασκοπεύουν: «Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι» («*Πρός Γαλάτας*» Β, 4).

Εἰς ἄλλην ἐπιστολήν του («*Πρός Τίτον*» Α, 10) ἀναφέρεται εἰς ἐκείνους, πού δέν πειθαρχοῦν στόν Χριστιανισμόν καί διδάσκουν ψεύδη ἐξαπατῶντες τούς ἀνθρώπους καί τέτοιοι εἶναι προπάντων ἐκεῖνοι, πού ἦλθαν ἀπό τούς Ἰουδαίους: «Καί φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς». Ὁ ἴδιος ἄλλωστε ὁ Ἀπόστολος ὑπέφερε πολλά ἀπό τούς Ἑβραίους: «τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν Ἰουδαίων» («*Πράξεις Ἀποστόλων*» Κ, 19).

Θά προσθέσω ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν ἐπείθετο, ὅταν ἔβλεπε τούς Ἑβραίους νά προσέρχωνται καί νά δηλώνουν, ὅτι πιστεύουν εἰς Αὐτόν. Κατά τό Πάσχα, πού εὑρίσκετο στά Ἱεροσόλυμα ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης (Β, 23-24) πολλοί Ἑβραῖοι «ἐπίστευσαν εἰς τό ὄνομα αὐτοῦ» ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δέν τούς ἐνεπιστεύετο, διότι τούς ἐγνώριζε καλῶς ὅλους: «αὐτός δέ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτόν αὐτοῖς διά τό αὐτόν γινώσκειν πάντας».

Στήν «Μεγάλην Ἑλληνικήν Ἐγκυκλοπαίδειαν» (λ. «Ἀντισημιτισμός») διαβάζομεν:

«[ΕΓΚΥΚΛ.] Ἡ κατὰ τῶν Ἰουδαίων ἐχθρότης, *ὁ ἀντιουδαϊσμός*, ἀναχθεὶς εἰς οἰκονομικοπολιτικὸν δόγμα κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, καὶ δὴ ἐν Γερμανίᾳ διὰ τῆς ἀντιουδαϊκῆς προπαγάνδας τοῦ ►

πάστορος Στάϊκερ καὶ τῶν λιβέλλων τῶν Μάρξ, Τράϊτσκε, Ντύριγγ καὶ Ρόλιγγ, μετωνομάσθη *ἀντισημιτισμός* - οὐχὶ ὀρθῶς, ἀφοῦ οὔτε ἐναντίον ὅλων τῶν Σημιτῶν στρέφεται, οὔτε ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι Σημῖται.

Γένεσις τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. Ἡ ἀντιουδαϊκὴ ἐχθρότης, παλαιὰ ὅσον καὶ ὁ ἰουδαϊσμὸς αὐτός, ἔχει ὡς πρωταρχικὴν ἀφορμὴν τὴν συναίσθησιν τῆς φυλετικῆς ὑπεροχῆς καὶ τὴν ἀδιάλλακτον μισαλλοδοξίαν τῶν Ἑβραίων. Ἡ ἀγέρωχος ὑπερηφανία των ὡς ἔθνους ἐκλεκτοῦ τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰεχωβᾶ (ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ λαοῦ του καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ) καὶ ἡ θεοκρατική των ὀργάνωσις ἀπεξένωσαν αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαούς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἔζων, εἴτε ὡς ὑπόδουλοι εἴτε ὡς κυρίαρχοι, καὶ ἐπροκάλεσαν παρ᾽ ἐκείνοις περιφρόνησιν καὶ ἐχθρότητα καὶ μῖσος ἄσπονδον, τὸ ὁποῖον μεταδοθὲν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λαούς, διαιωνίζεται, τροφοδοτούμενον ἄλλοτε ἄλλως, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας».

Ἡ συναίσθησις τῆς «φυλετικῆς ὑπεροχῆς» πού ἔχουν οἱ Ἑβραῖοι διά τόν ἑαυτόν τους δέν βασίζεται στά ἐπιτεύγματά των (πολιτιστικά - πολεμικά) ἀλλά στήν θρησκευτική τους πίστι. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι ἐδημιούργησαν μίαν κοσμοκρατορίαν, ὅπως ἐμεῖς πολλάς φοράς ἤ μίαν αὐτοκρατορίαν, ὥστε νά αἰσθάνωνται «φυλετικήν ὑπεροχήν». Τά εἴπαμε, οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν ἐπί χιλιετίας δοῦλοι, κτηνοτρόφοι τῆς ἐρήμου. Ἡ ματαιοδοξία τους ἐκδηλοῦται καί μέ τήν διάθεσίν των -δικαίωμά τους- νά μή σχετίζωνται μέ ἀλλοφύλους. Ἔτσι αὐτοὶ ὠργάνωσαν τά «γκέτο» πού εἶναι κλειστοί χῶροι ἀποκλειστικῶς δι᾽ Ἑβραίους.

Ὁ Ἐρνέστος Ρενάν («Ὁ Ἀντίχριστος» Ἑλλ. ἔκδ. «Ἀναγνωστίδη» σελ. 128) σημειώνει:

«Οἱ ἀποκλεισμοὶ στὰ γκέττο, τὸ ξεχωριστὸ ντύσιμο, εἶναι πράγματα ἄδικα, ἀλλὰ ποιὸς τὰ θέλησε πρῶτος; Ἐκεῖνοι ποὺ νόμιζαν πῶς μολύνονται μὲ τὴν ἐπαφή τους μὲ τοὺς ἐθνικοὺς καὶ ποὺ ζήτησαν τὸν χωρισμό καὶ τὴν ἰδιαίτερη κοινωνικὴ ζωή. Ὁ φανατισμὸς δημιούργησε τὰ δεσμά κι αὐτὰ διπλασίασαν τὸν φανατισμό».

Ἡ ὑπονομευτική δραστηριότης τῶν Ἑβραίων, ὅπως εἶναι φυσικόν προκαλεῖ ἀντιδράσεις. Πατριῶται καί θρησκευόμενοι ἄνθρωποι δέν δέχονται τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν. Τό φαινόμενον αὐτό τῆς καταπολεμήσεως τῶν σχεδίων τοῦ διεθνοῦς Ἑβραϊσμοῦ ὠνομάσθη «ἀντισημιτισμός». Ὁ ὅρος ἐπιστημονικῶς δέν εἶναι ὀρθός, διότι σημῖται εἶναι οἱ Ἄραβες καί ἄλλοι λαοί. Τό σωστόν εἶναι νά λέγωμεν περί ἀνθεβραϊσμοῦ ἤ ἀντιουδαϊσμοῦ καί ἀκριβέστερον περί ἀντισιωνισμοῦ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ὅρος «ἀντισημιτισμός» καθιερώθη. Ὅποιος στρέφεται ἐναντίον τῶν Ἑβραίων κατηγορεῖται ὡς ἀντισημίτης. Ἔτσι ἀποκαλοῦν καί ἐμᾶς τά διεθνῆ Ἑβραϊκά δημοσιογραφικά ὄργανα καί τά ΜΜΕ πού ἐλέγχονται ἀπό τούς σιωνιστάς. Ἀδιαφορῶ καί ἀσφαλῶς δέν ἀπολογοῦμαι. Ἀπεναντίας εὐθέως δηλώνω ὅτι εἶμαι ἀντισημίτης, διότι ἀντισημίτης εἶναι ὅποιος ἀντιτίθεται, στόν σκοπό τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, διά παγκόσμιον κυριαρχίαν. Θά ἀνατρέξω στόν Σωκράτη καί θά παραφράσσω τά λόγια του, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι μποροῦν νά μέ σκοτώσουν, ἀλλά δέν μποροῦν νά μέ βλάψουν. Εἶναι δικαίωμά μου νὰ εἶμαι ἀντισημίτης καί κάτι πολύ περισσότερον εἶναι ὑποχρέωσίς μου νά εἶμαι ἀντισημίτης, διότι γνωρίζω καλῶς τί ἔπραξαν, τί πράττουν καί τί σκοπεύουν νά πράξουν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπίσης ἀντισημίτης χαρακτηρίζεται κι ὅποιος ὑποστηρίζει κάτι, πού δέν συμφέρει στούς Ἑβραίους π.χ. ὁ βουλευτής κ. Σ. Παπαθεμελῆς συνομιλῶν στόν τηλεοπτικόν σταθμόν SEVEN (3-10-2001) διερωτήθη: *«Διατί δέν δόθηκαν τά ὀνόματα τῶν Ἑβραίων πού σκοτώθηκαν στούς διδύμους πύργους;»* (κάποτε θά ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀλήθεια).

Ὁ κ. Παπαθεμελῆς ἔκανε αὐτήν τήν ἐρώτησιν. Ἄς τοῦ ἀπαντήσουν. Ἀντ' ἀπαντήσεως ὅμως κατά τήν συνήθη Ἑβραϊκήν τακτική τόν ἀπεκάλεσαν ἀντισημίτη, διότι μέ τήν ἐρώτησίν του *«ἡ συζήτηση ὁδηγήθηκε στά ἀντισημιτικά μονοπάτια...»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 14-10-2001)!

Παντοῦ εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον ἀκούγονται φωναί διαμαρτυρίας κατά τῶν Ἑβραίων. Αὐτοί δέν ἀπαντοῦν στό θέμα, ἀλλά ὑβρίζουν τό πρόσωπον, πού ὑποστηρίζει τό θέμα. Συνήθως χρησιμοποιοῦν τόν χαρακτηρισμό τοῦ ἀντισημίτου. Τούς καταγγέλλεις, ὅτι συνωμοτοῦν, φέρεις τά στοιχεῖα σου καί σοῦ ἀπαντοῦν: εἶσαι ἀντισημίτης. Τούς καταγγέλλεις, ὅτι κατασκοπεύουν, προσκομίζεις τάς ἀποδείξεις σου

καί σοῦ ἀπαντοῦν: εἶσαι ἀντισημίτης. Τούς καταγγέλλεις, ὅτι προωθοῦν τά ναρκωτικά, τήν διαφθορά, παρουσιάζεις τά περιστατικά καί σοῦ ἀπαντοῦν: εἶσαι ἀντισημίτης κ.ο.κ.

Κατ' αὐτόν τόν προπαγανδιστικόν τρόπον προσπαθοῦν νά μή ἀποκαλυφθοῦν. Εἰς μάτην ὅμως, διότι πλέον ἔχουν γίνει ἀντιληπτοί. Ἁπλῶς ὅσο γρηγορώτερον μάθουν οἱ λαοί τήν ἀλήθειαν, τόσον γρηγορώτερον θά εἶναι ἡ ἀντίδρασίς των. Θά φέρω μερικά παραδείγματα.

Ὁ στρατηγός Τζώρτζ Μπράουν, Ἀρχηγός τοῦ Ἀμερικανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐπί κυβερνήσεως Φόρντ, εἰς διάλεξιν πρός τούς φοιτητάς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Β. Καρολίνας κατήγγειλε τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν στήν χώραν του. Ἐπί λέξει εἶπε:

«Βέβαια, κάτι τέτοιο δέν εἶναι ἀδιανόητο ἀλλά μπορεῖ νά πεῖ κανείς ὅτι μία καινούργια ἀνακίνηση τοῦ προβλήματος τοῦ πετρελαίου θά δημιουργοῦσε στόν ἀμερικανικό λαό νέες ἐνοχλήσεις καί πρόσθετα βάσανα. Τότε, ἡ ἀμερικανική κοινή γνώμη θά ἐσκλήρυνε μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκμηδενισθῆ ἡ Ἑβραϊκή ἐπιρροή στήν χώρα μας καί νά συντριβῆ τό Ἰουδαϊκό «λόμπυ». Δέν μπορεῖτε νά διανοηθῆτε κἄν πόσο ἰσχυρό εἶναι. Ὅταν οἱ Ἰσραηλινοί μᾶς ζητοῦν ὅπλα καί τούς δίνουμε τήν ἀπάντηση ὅτι τό Κογκρέσσο δέν θά χορηγήση ποτέ τέτοιες πιστώσεις, μᾶς λέγουν: «Μή στενοχωρῆστε. Ἐμεῖς θά κανονίσουμε μέ τό Κογκρέσσο». Κι ὅμως, εἶναι ξένοι. Δέν ἔχομε παρά νά δοῦμε πού βρίσκεται τό Ἑβραϊκό χρῆμα στήν χώρα μας. Ἔχουν στά χέρια τους τίς τράπεζες καί τίς ἐφημερίδες».

(«Ἑλληνικός Βορρᾶς», 22-11-1984)

Μόλις ἀνεκοίνωσε τά ἀνωτέρω ὁ Στρατηγός Μπράουν δέν ἀντεμετωπίσθη, εἰς ὅσα εἶπε, ἀλλά τόν ἐξύβρισαν. Ὁ Πρόεδρος Φόρντ τόν ἀπεκάλεσε «ἀπερίσκεπτο». Ὁ Ὑπουργός Ἀμύνης Σλέσινγκερ ἐχαρακτήρισε τά λόγια του «λυπηρά καί ἀτυχῆ». Ὁ Γερουσιαστής Προξμάϊρ ἐζήτησε τήν παραίτησίν του. Ἡ Ἑβραϊκή «Οὐάσιγκτων Πόστ» τόν κατηγόρησε διά «χονδροειδῆ» ἀνάμειξι στήν ἐξωτερική πολιτική. Ὅλοι τόν ὕβρισαν, ἀλλά οὐδείς τόν ἀντέκρουσε μέ στοιχεῖα, οὐδείς ἀντεμετώπισε τούς ἰσχυρισμούς του. Ἁπλῶς τόν ἐξύβρισαν κι ἐν συνεχείᾳ ἀπελύθη ἐκ τοῦ ἀξιώματός του.

Παλαιότερον ὁ διάσημος Ἀμερικανός ἀεροπόρος Τσάρλς Λίντ-

μπεργκ ἐδήλωσε περί τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς εἰς ΗΠΑ. Ἀμέσως τοῦ ἐπετέθησαν τό «Ἀμερικανικόν Ἑβραϊκόν Συνέδριον» καί ἡ «Ἀμερικανική Ἑβραϊκή Ἐπιτροπή» πού δέν ἀντέκρουσαν ὅσα ὑπεστήριξε ὁ Λίντμπεργκ, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε πῶς ὁ Ροῦζβελτ (ἦτο Ἑβραῖος καί ἐλέγετο Ντετάνο) παρεσύρετο ἀπό τούς Ἑβραίους. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑβραϊκοῦ συνεδρίου Ἀμερικῆς Γουΐλς Μάσλοου ἀπεκάλεσε τόν Λίντμπεργκ «ναζιστήν» δίχως νά εἴπη τό παραμικρόν ἐπί τῆς οὐσίας («*Ἑλληνικός Βορρᾶς*», 1-9-1970).

Ἡ Ἑβραϊκή τακτική εἶναι ἐμφανής. Παραθέτεις στοιχεῖα. Παρουσιάζεις γεγονότα. Προσκομίζεις ἀποδείξεις. Αὐτά δέν τά ἀντικρούουν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι τελικῶς σέ χαρακτηρίζουν ἀντισημίτη, Ναζί!

Ἡ Ἀμερική εὐτυχῶς ἀντιδρᾶ στήν Ἑβραϊκή ἐπιρροή, ἀλλά τά ΜΜΕ ἀποσιωποῦν τάς μορφάς ἀντιδράσεως. Κάπου-κάπου ξεφεύγουν ἕνα-δύο δημοσιεύματα καί πληροφορούμεθα συμβάντα. Στά «*Νέα*» (11-3-1994) διαβάζομεν:

Οι Εβραίοι

ΞΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ στην ίδια την Αμερική «τους». Ποιός φταίει για τη φτώχεια και τα ναρκωτικά; «Οι Εβραίοι!» Ποιός ελέγχει Τύπο και τηλεόραση; Ποιός το σινεμά; «Οι Εβραίοι!» Τεράστια η συγκέντρωση τις προάλλες στο πανεπιστήμιο Χάουαρντ της Ουάσιγκτον. Και συνέχεια η ίδια επωδός: οι Εβραίοι. Στην εκδήλωση κυριαρχούσαν οι μαύροι μουσουλμάνοι, σημειώνουν οι δημοσιογράφοι που είχαν κληθεί. 48 ώρες μετά, έγινε η φονική επίθεση εναντίον Εβραίων σπουδαστών στη γέφυρα του Μπρούκλιν.

Διαρκώς συχνότερα, γίνεται πάλι λόγος γιά το «Εβραϊκό λόμπυ» των ΗΠΑ - όχι από Τριτοκοσμικούς ή Ευρωπαίους, αλλά και από Αμερικανούς ή νεο-Αμερικανούς, που αισθάνονται πίεση και βία, και θέλουν ν' απαντήσουν ανάλογα.

Στήν Ἰταλία εἰς εἰδικήν σφυγμομέτρησιν τοῦ περιοδικοῦ «*Ἐσπρέσσο*» τό 42% τῶν ἐρωτηθέντων ὡμίλησε κατά τῶν Ἑβραίων.

Ἡ ἰδία ἐφημερίς μᾶς πληροφορεῖ ὅτι:

«Βαριά ατμόσφαιρα επικρατεί στην Ιταλία έπειτα από τα αντισημιτικά επεισόδια των τελευταίων ημερών. Τριάντα κίτρινα αστέρια βρέθηκαν κολλημένα σε βιτρίνες καταστημάτων, ενώ ένα παλιό Εβραϊκό νεκροταφείο βεβηλώθηκε στη Φινάλε Εμίλια, μεταξύ Μόντενα και Φεράρα... «Η άνοδος του αντισημιτισμού έχει δυστυχώς ξαναγίνει ένα πρόβλημα σε όλη την Ευρώπη. Θελήσαμε να δούμε τι ακριβώς συμβαίνει στην Ιταλία, αλλά δεν μπορώ να πω ότι εξεπλάγην μ' αυτά τα αποτελέσματα», βεβαιώνει ο Τζιάν Πάολο Πάνσα, συνδιευθυντής αυτού του περιοδικού που πρόσκειται στην φιλελεύθερη αριστερά...»

Τούς Ἑβραίους δέν ἀνησυχεῖ τόσον ἡ δραστηριότης τῶν ναζιστικῶν κινήσεων, ὅσον ἡ σιωπηρά ἀποδοχή τοῦ «ἀντισημιτισμοῦ» ἀπό τάς μεγάλας λαϊκάς μάζας.

Ἡ Τούλια Ζέβι, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Κοινοτήτων Ἰσραηλιτῶν, μεταξύ ἄλλων ἐδήλωσε:

«Δεν με τρομάζουν τόσο οι αγκυλωτοί σταυροί ή η βιαιότητα των σκίνχεντς, όσο η σιωπή των ανθρώπων και η παθητικότητα». Αυτή η διάχυτη απάθεια, την οποία ο συγγραφέας Πρίμο Λέβι, ο οποίος είχε κρατηθεί σε ναζιστικό στρατόπεδο και αυτοκτόνησε πριν από πέντε χρόνια, αποκαλούσε «γκρίζα ζώνη».

(ἔνθ. ἀνωτ.)

Σφυγμομέτρησις διά τούς Ἑβραίους διεξήχθη καί στήν Ἑλλάδα ὑπό τῆς «Εὐρωδήμ» τό 1986, κατά τήν ὁποίαν τό 41% τῶν ἐρωτηθέντων Ἀθηναίων εἶχε δηλώσει, ὅτι δέν θεωρεῖ ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι «Ἕλληνες» («*Ἐλευθεροτυπία*» 4-2-1995).

Καί πολύ ὀρθῶς, διότι οἱ Ἕλληνες δέν εἶναι σημῖται. Ἄλλαι σφυγμομετρήσεις στήν Εὐρώπη δεικνύουν τί σκέπτονται οἱ Εὐρωπαῖοι, διά τούς Ἑβραίους π.χ. στήν Πολωνία τό 40% τοῦ πληθυσμοῦ δέν τούς θέλει, οὔτε «γιά γείτονες» («*Καθημερινή*» 6-9-1992).

Στήν Σλοβακία τό 30% «πιστεύει ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀποτελοῦν κίνδυνον γιά τήν ἀνάπτυξιν τοῦ κράτους» (ἔνθ. ἀνωτ.).

Στήν Αὐστρία:

«η πλειονότητα των κατοίκων δεν θέλει ούτε να ακούει γιά το Ολοκαύτωμα, ενώ μονάχα το 52% των πολιτών δε σιχαίνεται να σφίξει το χέρι ενός Εβραίου. Το φαινόμενο του αντισημιτισμού είναι εδώ! Γιά άλλη μιά φορά η κεντρική Ευρώπη, όπου έλαβαν χώρα τα παγκρόμ και η κτηνωδία του Ολοκαυτώματος, πλήττεται από "αντιεβραϊσμό"».

Τό έπιστέγασμα ἦλθε μέσα στόν ἴδιον τόν Ἑβραιόπληκτον ΟΗΕ. Τόν Νοέμβριον τοῦ 1975 ἐζητήθη νά καταδικάση ὁ Ὀργανισμός τόν σιωνισμόν. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή μέ 72 ψήφους ὑπέρ, 35 ψήφους κατά καί 32 ἀποχάς. Μόλις ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις καταδίκης τοῦ σιωνισμοῦ ἀμέσως ἀντέδρασε ἡ ἀμερικανική Γερουσία (!) ἡ ὁποία

ὄχι μόνον κατεδίκασε τήν ἀπόφαση, ἀλλά ἐξετάζει τώρα τό ἐνδεχόμενο νά προτείνη τήν ἀποχώρηση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπό τόν ΟΗΕ.

(«Νέα» 27-11-1975)

Ἄλλα μέλη τοῦ Κογκρέσσου συνέστησαν νά ληφθοῦν μέτρα κατά τῶν χωρῶν, πού ἐψήφισαν ἐναντίον τοῦ σιωνισμοῦ!! Τί καλλιτέραν ἀπόδειξιν θέλετε, διά νά πεισθῆτε περί τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς εἰς ΗΠΑ. Ὁλόκληρος Ἀμερική ἠπείλησε νά φύγη ἀπό τόν ΟΗΕ χάριν τῶν Ἑβραίων.

Ὁλόκληρος Ἀμερική ἠπείλησε νά λάβη μέτρα κατά τῶν κρατῶν, πού κατεψήφισαν τόν σιωνισμόν, χάριν τῶν Ἑβραίων κι ὄχι διότι αὐτά συμφέρουν στάς ΗΠΑ... Ἀργότερον ἱεροκρυφίως καί κατόπιν τῶν Ἀμερικανικῶν πιέσεων, ἐξαγορῶν κ.τ.λ. ὁ ΟΗΕ ἀνεκάλεσε τήν καταδικαστικήν ἀπόφασιν. Εἶπα-ξεῖπα.

Ἀποτελεῖ παγίαν Ἑβραϊκήν τακτικήν εἴτε βιαίως (ὅπου μποροῦν) εἴτε μέ χρήματα (ὅπου ἐξαγοράζονται) εἴτε μέ προπαγάνδα (ὅπου παρασύρονται) νά προσπαθοῦν νά φιμώσουν ὅσους τούς πολεμοῦν, ἀκόμη καί εἰς ἀσήμαντα θέματα.

Θά ἀναφέρω ἕνα ἐνδεικτικό παράδειγμα, διότι ἐπιθυμῶ νά στηρίζω τάς γνώμας μου μέ γεγονότα.

Είναι το σκίτσο αντισημιτικό;

Μια γελοιογραφία για τον Σαρόν ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στη Βρετανία

Την περασμένη Δευτέρα, μια ημέρα πριν από τις ισραηλινές βουλευτικές εκλογές, η «Ιντιπέντεντ» δημοσίευσε μία προκλητική γελοιογραφία του Αριέλ Σαρόν, η οποία ενόχλησε ιδιαίτερα την ισραηλινή πρεσβεία, πολλές εβραϊκές οργανώσεις, καθώς και κάποιους αναγνώστες. Θέτουμε λοιπόν εδώ το ερώτημα: είναι αυτή η γελοιογραφία αντισημιτική;

ΝΑΙ Διαστρέβλωση της αλήθειας

Ned Temko
Διευθυντής της εφημερίδας «The Jewish Chronicle»

ΔΕΝ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΑΙ ...

ΤΟ ΘΕΜΑ, ...

■ Το σκίτσο του Ντέιβ Μπράουν είναι βασισμένο και παραπέμπει ηθελημένα στον πίνακα του Γκόγια «Ο Κρόνος καταβροχθίζει τον γιο του»

ΟΧΙ Οι καταγγελίες πρέπει να αντιμετωπιστούν με τον χλευασμό που τους αρμόζει

Gerald Kaufman
Πρόεδρος της Επιτροπής του Βρετανικού Κοινοβουλίου για τον Πολιτισμό και τα ΜΜΕ

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ...

Η ΙΣΡΑΗΛΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ...

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

(«ΝΕΑ» 4-2-03)

Τό σκίτσο τοῦ Ντέιβ Μπράουν εἶναι βασισμένο καί παραπέμπει ἠθελημένα στόν πίνακα τοῦ Γκόγια «Ὁ Κρόνος καταβροχθίζει τόν γιό του».

Στήν Βρεταννική ἐφημερίδα «Ἰντιπέντεντ» ὁ διάσημος γελοιογράφος Ντέϊβιντ Μπράουν ἐδημοσίευσε μίαν πολιτικήν γελοιογραφίαν, πού ἐμφανίζει τόν Σαρόν ὡς ἄλλον Κρόνον νά τρώγη παιδιά, ὅπως πράγματι μεταφορικῶς κάνει, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησίς του εὐθύνεται, διά τήν δολοφονίαν χιλιάδων μικρῶν παιδιῶν στήν Παλαιστίνην.

Ἀμέσως αἱ διεθνεῖς Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις ἀντέδρασαν καί κατηγόρησαν τόν Μπράουν ἐπί ἀντισημιτισμῷ! Ὁ διευθυντής τῆς Ἑβραϊκῆς ἐφημερίδος *«The Jewish chronicle»* ὀνόματι Νέντ Τέμκο «προσεβλήθη» «σοκαρίσθηκε» καί «γέμισε φρίκη» ἐξ αἰτίας τῆς γελοιογραφίας. Γιατί; Δέν εἶναι ἀλήθεια, ὅτι οἱ πάνοπλοι Ἑβραῖοι εἰσβολεῖς στά κατεχόμενα ἐδάφη δολοφονοῦν παιδιά; Ἀλήθεια εἶναι. Βλέπομεν τάς φωτογραφίας καί στήν τηλεόρασι τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα. Νά μή τά καταγγείλωμεν; Κι ἄν ὁ Ἑβραῖος δημοσιογράφος «γέμισε φρίκη» ἀπό μίαν γελοιογραφίαν, ἐμεῖς γεμίζομεν φρίκην ἀπό τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα. Ἄλλως τε τό Ταλμούδ ἀρκεῖ νά μᾶς «γεμίση φρίκη» μ' αὐτά πού γράφει.

Εὐτυχῶς οἱ Ἄγγλοι δέν ἔμειναν ἀδιάφοροι στήν Ἑβραϊκή ἀντίδρασι. Ἀπήντησε ὁ Πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Βρεταννικοῦ κοινοβουλίου, διά τόν πολιτισμό καί τά ΜΜΕ, Γκέραλντ Κάουφμαν, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τήν Ἑβραϊκή ἀντίδρασι «ἀπόλυτα ἄτοπη», «ὕπουλη προσπάθεια» καί ἀπεκάλεσε τήν πολιτική τοῦ κόμματος Λικούντ «ἀηδιαστική» τάς δέ πράξεις τοῦ Ἰσραήλ «ἀποκρουστικές τακτικές». Κατέληξε δέ ὁ Βρεταννός βουλευτής μέ τήν σύστασι «αὐτές λοιπόν οἱ φτηνές καί ἐπιπόλαιες καταγγελίες περί ἀντισημιτισμοῦ πρέπει νά ἀντιμετωπιστοῦν μέ τόν χλευασμό πού τούς ἁρμόζει» (*«Νέα»* 4-2-2003). Κι ἔχει δίκαιον. Ἄλλως τε γιά ποῖο λόγο ὑποχρεούμεθα νά εἴμεθα φιλοσημῖται; Στό κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἔχομεν πλῆθος λόγων νά εἴμεθα ἀντισημῖται καί πρωτίστως ἐξ αἰτίας ὅσων γράφουν οἱ Ἑβραῖοι.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἀμφισβητούντων τάς Ἑβραϊκάς ἀποφάσεις γίνεται, ὅπως εἶπα, μέ τήν ἐξαγορά ἤ τήν προπαγάνδα ἤ τήν βίαν. Στήν Ἀμερική π.χ. τό «Ἰνστιτοῦτο διά τήν ἱστορικήν ἀναθεώρησιν» «Institute for Historical Review» (IHR) ἐδημοσίευσε πολλά βιβλία, μέ τά ὁποῖα οἱ κύριοι Ἑβραῖοι δέν συνεφώνουν. Μεταξύ αὐτῶν ἦτο καί ἡ καταπληκτική ἐργασία τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου David

Hogan μέ τόν τίτλον *«The forced war»* (*«Ὁ ἐπιβληθείς πόλεμος»*) πού ἔκανε ταχέως 13 ἐκδόσεις, μέ σημαντικάς πωλήσεις, ἰδίως στήν Γερμανία (*«Der Erzwungenen Krieg»*) καί ὅπου ἀπεδείκνυε μέ ἀκλόνητα στοιχεῖα, ἔγγραφα κ.τ.λ. εἰς 700 σελίδας τόν τρόπον, πού ἐπεβλήθη ὁ πόλεμος στούς Γερμανούς.

Τέτοια βιβλία φυσικά δέν συμφέρουν στούς Ἑβραίους. Ἀλλά δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ στοιχεῖα, ἔγγραφα κ.τ.λ. Ἔτσι ἐπιλέγεται ἡ βία. Τά μεσάνυκτα τῆς 4ης Ἰουλίου 1984 Ἑβραῖοι τρομοκράται ἀνετίναξαν τήν ἕδρα τοῦ «Ἰνστιτούτου» καί κατέστρεψαν τό 90% τῶν ἐρευνητικῶν βιβλίων, ἀρχείων κ.τ.λ. ὑπό τήν ἀδιαφορίαν τῶν ἀρχῶν (διά περισσότερα στόν πρόλογο τοῦ προαναφερθέντος βιβλίου τοῦ Χόγκαν ἔκδ. 1989).

Μεγάλαι προσωπικότητες τοῦ παρελθόντος ἀπό τόν Κικέρωνα (*«ὑπέρ Φλάκκου»*) μέχρι τόν Ντοστογιέφσκυ (*«Τό ἡμερολόγιον ἑνός συγγραφέως»*) καί τόν Σαίξπηρ (*«Ἔμπορος Βενετίας»*) ἔχουν ἀναφερθῆ στούς Ἑβραίους καί κρίνουσαι τάς πράξεις των κατήγγειλαν τόν Ἑβραϊσμόν, ὡς **ἐπικίνδυνον ἀπειλήν κατά τῆς ἀνθρωπότητος**.

Πώλ Μοράν (1888-1976).

Ὅλας αὐτάς τάς προσωπικότητας ἀδυνατοῦν οἱ Ἑβραῖοι νά τάς ἀντιμετωπίσουν κι ἔτσι σιωποῦν. Αἱ νεώτεραι προσωπικότητες τῆς τέχνης, τῶν ἐπιστημῶν καί τῆς φιλοσοφίας, αἱ ὁποῖαι κατήγγειλαν τόν Ἑβραϊσμό «κατηγοροῦνται» ἀμέσως ἀπό τούς Ἑβραίους ὡς ναζί, ὡς φασίσται καί πολλαί τέτοιαι προσωπικότητες ἐφυλακίσθησαν καί ἐβασανίσθησαν, ὅπως ὁ συγγραφεύς Κνούτ Χάμσουν (βραβεῖον Νόμπελ Λογοτεχνίας), ὁ ἀξεπέραστος ποιητής Ἔζρα Πάουντ κ.ἄ.

Παραθέτω μερικά παραδείγματα ἀποδεικτικά τῆς γνώμης, πού διετύπωσα.

Κνούτ Χάμσουν (1859-1952) ψευδώνυμον τοῦ διασήμου Νορβηγοῦ συγγραφέως Κνούτ Πέτερσεν πού τό 1920 ἐτιμήθη μέ τό βραβεῖον «Νόμπελ» τῆς φιλολογίας. Πολιτικῶς ὑπῆρξε ἐθνικοσοσιαλιστής καί ἰδιαιτέρως θαυμαστής τοῦ Χίτλερ. Μετά τόν Πόλεμον τόν συνέλαβαν, τόν ἐφυλάκισαν εἰς μεγάλην ἡλικίαν, τοῦ ἐδήμευσαν τήν περιουσίαν του, τόν ἔκλεισαν σέ γηροκομεῖον, σέ ψυχιατρεῖον κ.τ.λ. καί τοῦ ἐζήτουν νά ἀπαρνηθῇ τόν Ναζισμόν διά νά πάψουν νά τόν βασανίζουν. Ἐκεῖνος ὅμως οὐδέποτε ἠρνήθη τόν Ἐθνικοσοσιαλισμόν.

Ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκός Πώλ Μοράν ἐθεωρεῖτο ἡ κορυφή τῶν «μοντερνιστῶν» λογοτεχνῶν, μέχρις ὅτου ἐδήλωσε, ὅτι «μισεῖ τούς ὁμοφυλόφιλους καί τούς Ἑβραίους» ἀμέσως τοῦ ἐπετέθησαν κι ὁ ἑβραιοελεγχόμενος τύπος τόν ἀποκάλεσε *«χυδαῖο»*, *«ἠλίθιο»*, *«ὑποκριτή»*, *«ρατσιστή»*, *«μισογύνη»*. *«Ὁ ἀντισημιτισμός τοῦ Πώλ Μοράν ἐξέπληξε τούς συμπατριῶτες του... δέν εἶχε ὅμως ποτέ ταυτιστεῖ* **ὅπως τόσοι ἄλλοι κορυφαῖοι συγγραφεῖς μέ τόν ναζισμό**, *γι' αὐτό καί τόν εἶχαν λατρέψει δεξιοί καί ἀριστεροί ἀναγνῶστες. Οἱ σελίδες τοῦ ἡμερολογίου του βρίθουν ἀπό ἀντισημιτικά σχόλια κάθε εἴδους...»*. Ὁ Πώλ Μοράν, ὁ ὁποῖος σημειωτέον εἶχε νυμφευθεῖ τήν Ἑλληνίδα πριγκίπισσα Ἑλένη Σούτσου, ἔγραψε γιά τόν Μαρσέλ Προύστ: *«Ἡ ἀριστερή του τοποθέτηση, ἡ Ἑβραϊκή καταγωγή του, καθώς καί τό ὅτι ἦταν μασόνος καί ὁμοφυλόφιλος τόν εὐνόησαν»* (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 8-3-2001).

Σχετικῶς μέ τάς συμφοράς πού ὑπέστησαν οἱ ἐπιφανεῖς λογοτέχναι Χάμσουν καί Πάουντ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού τάς δικαιολογοῦν μέ τό γνωστόν αἰτιολογικόν, ὅτι ἦσαν ὑπέρ τῶν Ναζί.

Κάποιος Π. Κοροβέσης γράφει στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (17-1-2005):

Προσωπικά πιστεύω πως ο καλλιτέχνης πρέπει να έχει ασυλία εφ' όρου ζωής. Ως άτομα έχουν την ευθύνη τους, όπως την έχουμε όλοι, αλλά αυτό είναι άσχετο με το έργο τους. Π.χ. δύο μεγάλοι συγγραφείς, ο Κνουτ Χάμσουν και ο Έζρα Πάουντ, ο μεν πρώτος ήταν ►

ναζιστής, ο δε δεύτερος ήταν φασίστας. Αυτό δεν μειώνει σε τίποτα το έργο τους.

Αλλά ως άτομα είχαν την ευθύνη τους για τη στάση τους στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Και κατά την άποψή μου, δικαίως τιμωρήθηκαν γι᾽ αυτό. Αλλά το έργο τέχνης υπάρχει από μόνο του. Είναι αὐτόνομο. Σου αρέσει ή δεν σου αρέσει.

Δικαίως λοιπόν ἐτιμωρήθησαν οἱ διάσημοι λογοτέχναι! Ὄχι διά κάποιαν πρᾶξι των, ἀλλά διότι ὁ μέν εἷς ἦτο Ναζιστής ὁ δέ ἄλλος φασίστας, δηλαδή ἐτιμωρήθησαν, διά τάς ἰδέας των καί διά τήν ἀκρίβειαν ἐτιμωρήθησαν, διότι δέν ἦσαν δημοκράται. Ἐπίσης δικαίως ἐτιμωρήθησαν, διά τήν στάσιν των στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, ἀφοῦ ὑπεστήριξαν τούς Ναζί κι᾽ ὄχι τούς ἑβραιομαρξιστάς καί ἑβραιοπλουτοδημοκράτας. Ὡστόσον ὁ ἀρθρογράφος ἀναγνωρίζει τό ἔργον των, κάτι εἶναι καί αὐτό.

Ὁ ἐπιφανής ἀρχιμουσικός **Χέρμπερτ φόν Κάραγιαν** ἐγεννήθη στό Σάλτσμπουργκ «ἀπό μία οἰκογένεια Ἑλληνικῆς καταγωγῆς» («*Ἐλεύθερος Τύπος*» 30-3-1988) καί ἀπετέλει ζωντανό εἴδωλο γιά τούς μουσικοφίλους... κατέχει ἕνα ρεκόρ ἄπιαστο ἀπό ἄλλον. Περισσότεροι ἀπό 25 ἑκατομμύρια δίσκοι του ἔχουν πουληθεῖ. Ἀλλά ὁ φόν Κάραγιαν ἔχει στήν ζωή του «μαύρη σελίδα» καί ξέρετε ποίαν; ὅτι «ἀνῆκε στό ναζιστικό κόμμα»! Ἔ, καί λοιπόν; ἐπειδή ὁ φόν Κάρα-

«Η πορεία του Κάραγιαν υπήρξε μετεωρική, την ακολουθούσε όμως πάντα το σύννεφο της συμμετοχής του στο Ναζιστικό Κόμμα το 1935».

*(**«Καθημερινή»**, 27-12-98)*

γιαν ἦτο μέλος (δικαίωμά του) τοῦ Ναζιστικοῦ κόμματος ἀναιρεῖται ἡ ἀξία του; ἤ μήπως ὁ φόν Κάραγιαν ἔπρεπε νά ἀνῆκε εἰς τούς μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ;

Ένα είδωλο 80 χρόνων

Ζωντανό είδωλο γιά τους μουσικόφιλους γιά δεκαετίες ολόκληρες ο **Χέρμπερτ φον Κάραγιαν** θα γιορτάσει στις 5 Απριλίου την ογδοηκοστή του επέτειο.

Ο ιδιοφυής μαέστρος γεννήθηκε όπως καί ο **Μότσαρτ** στο Σάλτσμπουργκ από μία οικογένεια... ελληνικής καταγωγής και κατέχει ένα ρεκόρ άπιαστο από άλλον. Περισσότεροι από 25 εκατομμύρια δίσκοι του έχουν πουληθεί και έχει κάνει πάνω από 800 ηχογραφήσεις. Είναι απόλυτα κατανοητή, λοιπόν, η σπουδή με την οποία οι εταιρίες δίσκων έσπευσαν να τιμήσουν την ογδοηκοστή του επέτειο επανεκδίδοντας 25 κόμπακτ δίσκους με 100 από τα μεγαλύτερα έργα του, αλλά και έξι ακόμα που περιλαμβάνουν πρώτες του ηχογραφήσεις που είχαν πρωτοεγγραφεί σε 78 στροφές κατά τη διάρκεια του πολέμου (τη «Μαύρη σελίδα» του **Κάραγιαν** ο οποίος ανήκε στο ναζιστικό Κόμμα). Σήμερα, όταν βλέπουμε την εύθραυστη σιλουέτα του να προχωρεί με αβέβαια βήματα, να διευθύνει με τα μάτια κλειστά αντλώντας από τις ύστατες δυνάμεις του, φαίνονται υπερβολικά τα ανέκδοτα που κυκλοφορούσαν και επιβεβαίωναν τη δόξα του. Μήπως δεν είναι αλήθεια ότι όταν ένας διάσημος Αμερικανός διευθυντής ορχήστρας είπε **«ο Θεός είναι αυτός που μου υπαγορεύει τις εκτελέσεις μου»** ο Κάραγιαν δήλωσε: **«Δεν είναι αλήθεια, σας διαβεβαιώ δεν του έχω πει τίποτα»**!

(«Ελ. Τύπος», 30-3-88)

Τά ἴδια συμβαίνουν καί μέ τόν διάσημο φιλόσοφο **Χάϊντεγκερ** τόν ὁποῖον ἡ διεθνής ἀκαδημαϊκή κοινότης ἀναγνωρίζει ὡς τόν «πιό σπουδαῖο ἴσως φιλόσοφο τοῦ 20οῦ αἰῶνα καί αὐτός πού ἄσκησε τή μεγαλύτερη ἐπιρροή...» (*«Νέα»* 16-12-1987). Ἀλλά ὁ Χάϊντεγκερ **«ὑπῆρξε**

ὅμως καί μέλος τοῦ ναζιστικοῦ κόμματος» καί «ἤδη ἀπό τό 1940 ὁ Χάϊντεγκερ εἶχε ἐκφραστεῖ κατά τῶν Ἑβραίων καί ὑπέρ τῆς γερμανικῆς ὑπεροχῆς» (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἐπί πλέον ὁ Χάϊντεγκερ διέπραξε τό φοβερό κακούργημα: «οὐδέποτε κατήγγειλε τά ἐγκλήματα στό Ἄουσβιτς». Διά νά μειώσουν οἱ Ἑβραῖοι τόν φιλόσοφο ἐκυκλοφόρησαν στήν Γαλλία τό βιβλίο ἑνός Βίκτωρ Φαριάς μέ τόν τίτλον: *«Ὁ Χάϊντεγκερ καί ὁ ναζισμός»*. Στήν πυρά λοιπόν ὁ Χάϊντεγκερ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐκφρασθῆ κατά τῶν Ἑβραίων. Τί νά σχολιάση κάποιος; Τά ἐπιφανέστερα πνεύματα τῆς Γερμανίας, μέ ἐπικεφαλῆς τούς **Γκαῖτε, Κάντ, Σοπενχάουερ, Βάγκνερ** κ.τ.λ., εἶχαν ὁμιλήσει ἤ εἶχαν γράψει ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Θά τούς καταδικάσωμεν; Ἄλλως τε τί σημαίνει ὁμιλῶ ἤ γράφω ἤ γενικῶς ἐκφράζομαι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καί διατί αὐτό εἶναι κακό; Δηλαδή μπορεῖ νά ἐκφράζεσαι ἐναντίον Γάλλων, Ἄγγλων, Ρώσων, Γερμανῶν κ.τ.λ. καί δέν εἶναι κακόν. Ἄν ὅμως ἐκφρασθῆς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων τότε αὐτό καί μόνον εἶναι κακό. Καί διατί παρακαλῶ; Διότι δέν συμφέρει στούς Ἑβραίους.

Ἡ ὀρθή τοποθέτησις ἐξαρτᾶται ἀπό τό *ἄν ἐκεῖνο πού εἶπες εἶναι ἀλήθεια ἤ ὄχι*. **Ἡ ἀλήθεια προηγεῖται.** Ὅλα τά ἄλλα ἕπονται, ἔστω κι ἄν τοῦτο δέν ἀρέση ἤ δέν συμφέρη στούς Ἑβραίους. Τήν Ἑβραϊκή αὐθαδεστάτη ἀπαίτησι νά μή κατηγορῶμεν τούς Ἑβραίους τήν ἀπορρίπτω, ὅπως κάθε λογικός ἄνθρωπος.

Τί εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, ἅγιοι; καί δέν θά τούς κατηγορήσωμεν, ἐάν διαπράττουν καταδικαστέας πράξεις. Τότε θά τούς ἀποκαλύψωμεν καί θά τούς καταγγείλωμεν. Ὅπως ἀπορρίπτω τήν λογοκρισίαν, πού ἐπέβαλε ὁ Ἑβραϊσμός κυρίως στήν Γερμανία. Ἐάν δέν γνωρίζετε σᾶς πληροφορῶ, ὅτι τό βιβλίον τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ «Ὁ Ἀγών μου» ἀπαγορεύεται νά κυκλοφορῆ στήν Γερμανία μέ εἰδικόν νόμον. Μολαταῦτα πολλοί Γερμανοί, οἱ ὁποῖοι θέλουν νά μάθουν -δικαίωμά των- τί ἐπίστευε ὁ Χίτλερ παραγγέλλουν τό βιβλίο μέσω τοῦ ἠλεκτρονικοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ Internet Amazon.com. Τελικῶς μετά ἀπό Ἑβραϊκάς πιέσεις καί ἄλλους τρόπους τό ἠλεκτρονικό βιβλιοπωλεῖο σταματᾶ τήν ἀποστολή παραγγελιῶν. Φυσικά εἶναι δικαίωμά σου νά διαφωνῆς μ' ὅσα ἔγραψε ὁ Χίτλερ. Ἀλλά εἶναι καί δικαίωμά σου νά μπορῆς νά τά διαβάσης. Ἄλλως τε ἐάν δέν τά διαβάσης πῶς θά τά ἀπορρίψης;

Μάρτιν Χάϊντεγκερ

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπέβαλαν στυγνή λογοκρισία καί οἱ Εὐρωπαῖοι δυστυχῶς τήν ἀποδέχονται. Παντοῦ ὅμως ὑψοῦνται φωναί διαμαρτυρίας. Ἀκόμη καί ἀντιχιτλερικοί ἀρνοῦνται στούς Ἑβραίους τήν ἐξουσίαν νά ἀποφασίζουν αὐτοί, τί θά διαβάσωμεν ἐμεῖς.

Τόν φιλόσοφο Μάρτιν Χάϊντεγκερ μπορεῖ νά τόν ὑβρίζῃ, ὁ ὁποιοσδήποτε, ἁπλῶς καί μόνον, διότι ὁ Χάϊντεγκερ ἦτο ναζί. Ἔτσι ἡ ἐφημερίς «Ἀπογευματινή» (28-2-1988) παραθέτει μία φωτογραφία τοῦ φιλοσόφου εἰς συνέδριον Γερμανῶν ἐπιστημόνων τό 1933 στήν Λειψία καί ὁ δημοσιογράφος τόν ἀποκαλεῖ... «αἱματοβαμμένο ναζιστή»!

ΤΥΠΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ • 30 Οκτωβρίου 1988 43

Ιδιοφυείς, διάσημοι αλλά φασίστες

Ένα βιβλίο που κάνει πάταγο!

Ένα βιβλίο που χαλά κόσμο αυτό τον καιρό στο Παρίσι είναι η μελέτη του Βικτόρ Φαριάς «Ο Χάϊντεγκερ και ο ναζισμός».

Ο Χάϊντεγκερ, ο πιο σπουδαίος ίσως φιλόσοφος του 20ού αιώνα, και αυτός που άσκησε τη μεγαλύτερη επιρροή, ονόμαζε τον εαυτό του **«στοχαστή»** και πέρασε τη ζωή του ρωτώντας ξανά και ξανά γιά τη φύση του είναι. Υπήρξε όμως και μέλος του Ναζιστικού Κόμματος. ▶

Ήταν ένας οπορτουνιστής ή αληθινός φασίστας; Το ζήτημα συζητιέται εδώ καί καιρό, τώρα όμως ο **Βικτόρ Φαριάς** μαθητής του του **Χάϊντεγκερ** στο Πανεπιστήμιο του **Φράιμπουργκ**, διατυπώνει στο βιβλίο του την ιδέα (ή σωστότερα, καταλήγει στο συμπέρασμα) ότι η σχέση του φιλοσόφου με το ναζισμό δεν ήταν λάθος κρίσης. Ο **Χάϊντεγκερ** ήταν ένας αληθινός πιστός του ναζισμού. Στο βιβλίο του, που αξίζει να σημειωθεί ότι το απέρριψαν δύο Γερμανοί εκδότες, ο Φαριάς υποστηρίζει ότι ο **«φιλόσοφος του όντος»**, δημοσία αποδεχόταν την πίστη των ναζί, ότι οι Γερμανοί είναι ανώτεροι από όλους τους λαούς.

Ήταν γενικά πιστευτό ότι η σχέση **Χάϊντεγκερ** και ναζί άρχισε το 1933 και τελείωσε μετά ένα χρόνο.

Ο **Φαριάς** όμως γράφει ότι ήδη από το 1910 ο **Χάϊντεγκερ** είχε εκφραστεί κατά των Εβραίων και υπέρ της γερμανικής υπεροχής, ενώ κρατούσε τη ναζιστική ταυτότητα έως το 1945 καί ουδέποτε κατήγγειλε τα εγκλήματα στο Άουσβιτς.

Βέβαια, οι απόψεις που διατυπώνονται στο βιβλίο δεν είναι εντελώς καινούργιες, έχουν...

(«ΝΕΑ», 16-12-87)

Ὁ Χάϊντεγκερ ἐνοχλεῖ ἰδιαιτέρως τούς Ἑβραίους διότι τιμᾶ τούς Ἕλληνας. Πιστεύει μάλιστα ὅτι «μόνον οἱ Ἕλληνες καί οἱ Γερμανοί μποροῦν νά φιλοσοφοῦν» (*«Βῆμα»* 21-12-2003). Ὁ Χάϊντεγκερ ἐξέφρασε τήν πεποίθησιν ὅτι

«Όσο για τα άτομα, κάθε άτομο «αισθάνεται τον εαυτόν του μέσα στο γεγονός ότι ανήκει στη (γενέθλια) γη (του), γιατί του επιτρέπει να νιώθει τελικά με την εμπειρία ότι το ατομικό εγώ είναι σκέτη ματαιότητα» και «η πατρίδα είναι το ίδιο το Είναι». Με άλλα λόγια, δεν υπάρχουν άτομα, αλλά Γάλλοι, Ιταλοί, Ρώσοι –ή Γερμανοί– που είναι κατ' αυτόν τον τρόπο ουσιωδώς διαφορετικοί μεταξύ τους. Γι' αυτό, για τον Χάιντεγκερ, μόνο οι Έλληνες και οι Γερμανοί μπορούν να φιλοσοφούν. Υπό αυτές τις συνθήκες το έθνος δεν μπορεί να είναι, για τα άτομα, παρά η υπέρτατη αξία και η γη τους δεν μπορεί να είναι γι' αυτά παρά «αερή».

Ἀναλόγους ἀπόψεις διά τήν σημασίαν τῆς Πατρίδος καί τῆς φυλῆς διατύπωσε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἰς ὁμιλίας καί δημοσιεύματα του π.χ. «Μή ἀπατώμεθα «ἄνθρωποι» ὑπάρχουν μόνον ζωολογικῶς. Ψυχικῶς ὅμως ὑπάρχουν «Ἕλληνες», ὑπάρχουν «Τοῦρκοι», ὑπάρχουν «Γάλλοι», «Ἄγγλοι», «Γερμανοί», «Βούλγαροι» κ.τ.λ. Ὁ κάθε ἄνθρωπος βλέπει τήν ζωήν, διανοεῖται καί δρᾶ διά τοῦ πρίσματος τῆς ἐθνικότητός του, τῆς φυλῆς του. Ἡ φυλετικότης εἶναι φυσιολογικόν φαινόμενον» (*«Καθημερινή»* 23-1-1935) καί ἀλλοῦ (*Λόγος*, 7-11-1926 καί διά περισσότερα εἰς Κ. Πλεύρη *«Ἰωάννης Μεταξᾶς»* ἐκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1996, σελ. 232 κ.ε.): «Ἡ Πατρίς εἶναι μέσα στόν καθένα καί εἰς κάθε μία ἀπό σᾶς... Τό μυαλό σας εἶναι Ἑλληνικό, ἡ ψυχή σας, ψυχή Ἑλλήνων εἴσθε Ἕλληνες καί Ἕλληνες θά μείνετε γιά πάντα...». Ἐν τέλει ὁ μέγας φιλόσοφος δέν κρίνεται ἀπό τό ἔργον του, ἀλλά διότι «ἔκανε προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ Χίτλερ» καί διότι ὡμίλει στά μαθήματά του διά «τήν ἀλήθεια καί τό μεγαλεῖο τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κινήματος» (ἔνθ. ἀνωτ.). Οἱ Ἑβραῖοι δέν ἀντικρούουν τάς ἀπόψεις των μέ ἀντιπαράθεσιν ἄλλων ἀπόψεων, ἀλλά μέ τόν ἀφορισμόν: «ἦταν μέ τόν Χίτλερ καταδιῶξτε τον».

Ὅλοι γνωρίζετε τόν φανταστικό ἥρωα Τέν-Τέν. Δημιουργός του εἶναι ὁ λογοτέχνης σχεδιαστής **Ἑρζέ** (λογοτεχνικόν ψευδώνυμον τοῦ Ζώρζ Ρεμί) τόν ὁποῖον κατηγοροῦν δι᾽ ἀντισημιτισμόν. Ἡ Βελγική μάλιστα κυβέρνησις, μετά τήν ἀπελευθέρωσι «συνέλαβε τόν διάσημο πιά σκιτσογράφο ἔστω καί γιά λίγο» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 14-3-1996).

Ὁ Ἑρζέ κατηγορήθη μέ τήν βαρυτάτη κατηγορία, ὅτι εἶναι *ναζιστής καί ἔχει ἀκροδεξιούς φίλους!* (*«Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία»* 17-3-1996). Ἐάν ἦτο κομμουνιστής καί εἶχε φίλους ἀναρχικούς οὐδείς θά ἔλεγε κάτι ἐναντίον του. Νά ἔχῃς ὅμως φίλους ἀκροδεξιούς εἶναι ἀπαίσιο. Νά εἶσαι καί Ναζί, ἔ, αὐτό παραπάει. Ὁ Ἑρζέ κατηγορεῖται, ὅτι τό 1942 στό ἔργο του *«Μυστηριῶδες ἀστέρι»* «ὁ κακός ἔχει Ἑβραϊκό ὄνομα!» (*«Ἐλευθεροτυπία»* ἔνθ. ἀνωτ.). Πώ, πώ! ἔκανε λοιπόν ὁ Ἑρζέ τέτοιο ἀποτρόπαιο ἔγκλημα. Ἔδωσε Ἑβραϊκό

ὄνομα στόν κακό μιᾶς ἱστορίας του. Τί βέβηλος πρᾶξις... Οὔτε Ἑβραϊκόν ὄνομα δέν ἐπιτρέπεται νά δίδετε εἰς κακούς, διά νά μή θιγοῦν, ἔστω ἐμμέσως οἱ ἄσπιλοι Ἑβραῖοι. Οἱ Γάλλοι κατηγοροῦν τόν Ἐρζέ, διά τάς ἀπόψεις του ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ἀλλά δέν κατηγοροῦν τόν Βολταῖρο, ὁ ὁποῖος ἔγραψε χειρότερα διά τούς Ἑβραίους.

Παρά τήν συστηματικήν προπαγάνδα τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τοῦ Ἐρζέ οἱ Βέλγοι τιμοῦν τόν συμπατριώτην τους, μέ τήν ἔκδοση ἀναμνηστικοῦ νομίσματος τῶν 10 εὐρώ. Ὁ δημοσιογράφος κ. Χ. Μιχαηλίδης μᾶς πληροφορεῖ (*«Ἐλευθεροτυπία»* 8-1-2004):

***ΤΕΝ-ΤΕΝ**, αγαπητός ήρωας των κόμικς, συμπληρώνει αύριο 75 χρόνια ζωής και, στη γενέτειρά του, το Βέλγιο, εκδίδουν ένα ασημένιο κέρμα του ευρώ προς τιμήν του. Πρόκειται για 50.000 κέρματα των 10 ευρώ, που κυκλοφορούν μόνον ως αναμνηστικά και που από τη μια μεριά θα απεικονίζουν τον Τεν Τεν με τον σκύλο του, τον Σνόουι και από την άλλη έναν χάρτη της ενωμένης Ευρώπης. Η πρώτη εμφάνιση του Τεν Τεν έγινε στις 10 Ιανουαρίου 1929 στην εφημερίδα «Le Vingtieme Siecle». Ο δημιουργός του, Herge, πέθανε τον Μάρτιο του 1983 σε ηλικία 75 ετών. Ο **Σαρλ Ντε Γκωλ**, ο επηρμένος πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, που πίστευε ότι άλλος δημοφιλέστερος από εκείνον δεν υπήρχε, είχε πει κάποτε: «Κατά βάθος, ο μόνος μου πραγματικά αντίπαλος, διεθνώς, είναι ο Τεν Τεν».*

Ὅταν ἐδημοσιεύθη, ὅτι ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἄαχεν Χάνς Σβέρτε ὑπῆρξε ἀξιωματικός τῶν Ἔς-Ἔς ἀμέσως ὁ πρόεδρος τῆς Γερμανίας Ρόμαν Χέρτζογκ «του πήρε πίσω το παράσημο του Σταυρού Εξαιρέτων Υπηρεσιών Πρώτης Τάξεως που του είχε απονεμηθεί το 1983 για τις υπηρεσίες του στη γερμανική επιστήμη» (*«Βήμα»* 11-6-1995).

Ὁ Κάρλ Σμίτ, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται «ἕνας ἀπό τούς μεγάλους πνευματικούς πατέρες» (*«Νέα»* 1-10-1995) «κατηγορεῖται» ὅτι εἶναι ἀντισημίτης καί στρέφεται ἐναντίον τῶν «κατασκευαστῶν γενοκτονιῶν καί ἐγκλημάτων κατά τῆς ἀνθρωπότητος».

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Γιοῦργκεν Χάμπερμας διαμαρτύρεται πού

ὁ Σμίτ εἶναι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καί ὑπέρ τοῦ Χίτλερ. Περισσότερον ὅμως διαμαρτύρεται, διότι εὐφυεῖς νέοι ἀκολουθοῦν τάς ἰδέας τοῦ Σμίτ (Σμιτισμός) καί γράφει (ἔνθ. ἀνωτ.):

> «Στην περίπτωση του Καρλ Σμιτ τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά. Αυτός είχε αρνηθεί να υποβληθεί στην αποναζιστικοποίηση μη μπορώντας πλέον, εξαιτίας αυτού του γεγονότος να επιστρέψει στο πανεπιστήμιο. Γι' αυτό το λόγο, ο δρόμος που επέτρεπε τη συνάντηση με αυτόν τον συνεργάτη του «Γ' Ράιχ» περνούσε αποκλειστικά από το σπίτι του στο Plettenberg, από τους άτυπους κύκλους και τις ομάδες φίλων, καθώς και από τα συμπόσια και τα περιθωριακά συνέδρια που οργανώνονταν για το δάσκαλο. Τα εμπόδια ήταν λιγότερο εύκολα διαβατά αλλά οι επαφές ήταν περισσότερο στενές και οι συζητήσεις περισσότερο έντονες. Βλέπουμε έτσι να γεννιέται μια ατμόσφαιρα συνωμοσίας και μύησης, από όπου προκαλείται η εντύπωση ενός υπόγειου και ανατρεπτικού ρεύματος στην ιστορία των ιδεών της Δυτικής Γερμανίας.
>
> Πράγματι, μεγάλος αριθμός νέων ανθρώπων από τούς πιό ευφυείς και τους παραγωγικούς προσηλητίστηκαν τότε στον "Σμιτισμό"».

Προσέξατε ὅτι ὁ Χάμπερμας, πού παριστάνει καί τόν φιλόσοφο δέν ἀγανακτεῖ, διότι ἐξεδίωξαν τόν Σμίτ ἀπό τό πανεπιστήμιον λόγῳ τῶν ἰδεῶν του, δέν ἀγανακτεῖ πού φιμώνουν τόν Σμίτ, ἀλλά διότι μεγάλος ἀριθμός εὐφυῶν νέων τόν ἀκολουθεῖ!

Ἄλλο παράδειγμα εἶναι ἐπίσης ἡ περίπτωσις τοῦ διασήμου πρώην παγκοσμίου πρωταθλητοῦ στό σκάκι Μπόμπυ Φίσερ, τοῦ ὁποίου ἡ μητέρα εἶναι Ἑβραία καί ὁ ὁποῖος «ἔχει πολλές φορές προκαλέσει μέ ἀντισημιτικά σχόλια» («*Νέα*» 25-8-04). Παρατηρήσατε τήν «λογικήν» τοῦ ὅτι, ἐάν μιλήσετε ἐναντίον τῶν Ἑβραίων αὐτό χαρακτηρίζεται ἀντισημιτισμός καί καταδικάζεται, δίχως νά ἐξετάζεται ἄν αὐτό πού εἴπατε ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἀληθεύη. Ὁ ἀντισημιτισμός, ὅπως τονίζω, μόνον ἀπαγορεύεται, ἔστω κι ἄν λέγετε ἀλήθειαν. Ὁ ἀντιρωσισμός, ἀντικινεζισμός, ἀντιγαλλισμός, ἀντιγερμανισμός καί ὅλα τά ἀντί μπορεῖτε νά τά λέγετε ἐκτός τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, πού ἀπαγορεύεται. Προσωπικῶς εἰς ἐπίδειξιν θαρραλέας διαμαρτυρίας δηλώνω, πάλιν καί πάλιν, ὅτι εἶμαι ἀντισημίτης, καταφρονῶ τούς Ἑβραίους,

διά τούς λόγους πού ἔχω ἀναφέρει καί οὐδένα φοβοῦμαι, ἰδίως δέν φοβοῦμαι τούς ἑβραιοσιωνιστάς, πού θεωρῶ ὑπανθρώπους, δολοφόνους μικρῶν παιδιῶν καί παγκοσμίους συνωμότας.

Τόν Μπόμπυ Φίσερ, ἀπό τό 1992 καταδιώκουν οἱ ΗΠΑ, τάχα διότι ἔλαβε μέρος εἰς σκακιστικούς ἀγῶνας στήν Σερβία, μολονότι τήν εἶχαν ἀποκλείσει. Στήν πραγματικότητα τόν καταδιώκουν, διότι ἐκφράζεται ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καί εἶναι ἐναντίον τῆς δημοκρατίας. Θαρραλέως ἐδήλωσε δημοσίως ὅτι:

> «Η Δημοκρατία είναι ένα μάτσο σκ.... Ελπίζω ότι θα καταλάβουν τις ΗΠΑ υγιείς άνθρωποι, στρατιωτικοί. Θα φυλακίσουν τους Εβραίους και θα εκτελέσουν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες απ' αυτούς».
>
> *«Αλφα Ένα» 11-9-2004*

Μετά ἀπό αὐτάς τάς δηλώσεις ἦτο ἑπόμενον αἱ ΗΠΑ νά ζητήσουν τήν σύλληψίν του, ἀπό τήν Ἰαπωνία, ὅπου εὑρίσκετο. Ἡ Ἰαπωνία ὑπέκυψε στήν Ἀμερικανική ἀπαίτησι καί ἀναμένομεν τήν συνέχειαν.

Ὁ Φίσερ κατηγόρησε τάς ΗΠΑ, ὅτι τόν καταδιώκουν, διότι ἡ χώρα αὐτή: *«ἐλέγχεται ἀπό τούς Ἑβραίους»* (*«Βῆμα»* 23-3-2005) καί στήν συνέχεια ἔφυγε, ἀπό τήν Ἰαπωνία καί μετέβη στήν Ἰσλανδία, ἡ ὁποία, μέ εἰδικήν ψηφοφορίαν, στό κοινοβούλιόν της, τοῦ ἔδωσε τήν Ἰσλανδική ὑπηκοότητα! Εἰς πεῖσμα τῶν Ἑβραίων.

Τό μεγάλο ἔγκλημα τοῦ Φίσερ ἦτο, ὅτι: *«εἶχε ἐκφράσει σκληρές ἀπόψεις κατά τῶν Ἑβραίων»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 30-3-2005) κι' ὡς γνωστόν οὐδείς δικαιοῦται νά κατηγορῇ τούς ἀγαπημένους μας Ἑβραίους.

Πολλοί ἄλλοι καταφέρονται ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, δίχως νά τούς νοιάζῃ, ἄν τούς ἀποκαλέσουν ἀντισημίτας, π.χ.

Ἡ διάσημος Βιρτζίνια Γούλφ ἔγραψε εἰς μίαν ἐπιστολήν της:

«Πόσο μισώ το ότι παντρεύτηκα έναν Εβραίο, πόσο μισώ τους λαρυγγισμούς τους, τα περίεργα κοσμήματά τους, τις μύτες τους και τη βρογχοκήλη τους!»

(«Ελευθεροτυπία» 18-11-2003)

Ἐκτός ἀπό τούς ἠθοποιούς Ἔρολ Φλύν (ἀπεκάλει τήν New York, Jew York λόγῳ τῶν πολλῶν Ἑβραίων πού ἔχει), Μάρλον Μπράντο κ.τ.λ. πού κατηγγέλθησαν ὡς ἀντισημῖται, κατηγορήθη κι ὁ Ἄρνολντ Σβαρτσεναῖγκερ τό 2003, ὅτι τό 1975 (!) ἐδήλωσε «θαυμαστής τοῦ Χίτλερ» («Ἐλευθεροτυπία» 7-10-2003). Αὐτή ἡ δήλωσις πού ἔγινε εἰς συνέντευξιν του τό 1975, προκάλεσε «θύελλα διαμαρτυριῶν» τό... 2003. Παρ' ὅλα αὐτά ὁ ἠθοποιός ἐξελέγη κυβερνήτης τῆς Καλιφορνίας, πρός ἀπογοήτευσιν τῶν Ἑβραίων.

Ὁ διάσημος ἀεροπόρος καί συγγραφεύς Τσάρλς Λίντμπεργκ, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐπέρασε μέ ἀεροπλάνο τόν Ἀτλαντικόν «κατηγορήθη» ὡς φιλοναζιστής. Προσέξατε τώρα τί κάνει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Ἐπειδή οἱ Ἑβραῖοι δέν ἠδύναντο νά προσάψουν στόν Λίντμπεργκ κάτι κακό, κάτι ἀρνητικό τί ἐμηχανεύθησαν; Ἔβαλαν κάποιον Ἑβραῖο ἤ ἑβραιοπράκτορα νά γράψῃ ἕνα βιβλίον ἐναντίον τοῦ Λίντμπεργκ. Ἀλλά

ΤΣΑΡΛΣ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ (1902-1974)

δέν ὑπῆρχε, ὅπως εἶπα κάτι κακόν, εἰς βάρος του Λίντμπεργκ ἔτσι ὁ συγγραφεύς ἔγραψε ὁλόκληρον βιβλίον «The plot against America» (ἐκδ. Jonathan Cap.) δηλαδή: «Ἡ συνωμοσία ἐναντίον τῆς Ἀμερικῆς» ὅπου εἰς 391 σελίδες κατηγορεῖ τόν Λίντμπεργκ, δι' ὅσα **θά ἔπραττε, ἄν ἐξελέγετο πρόεδρος τῶν ΗΠΑ!** Ἀντιλαμβάνεσθε τί γίνεται; Οἱ Ἑβραῖοι κατηγοροῦν τόν Λίντμπεργκ δι' ὅσα θά ἔπραττε, ἄν ἐξελέγετο πρόεδρος τῶν ΗΠΑ, ἀντί τοῦ Ρούζβελτ.

Στήν *«Καθημερινή»* (7-11-2004) διαβάζομεν, διά τό ἔργον «ἱστορικῆς φαντασίας» τοῦ συγγραφέως Φίλιπ Ρόθ:

> «Το μυθιστόρημα είναι τοποθετημένο σε μια σκιώδη χώρα που ποτέ δεν υπήρξε, μια Αμερική όπου ο Λίντμπεργκ, απομονωτιστής και φιλοναζιστής στην πραγματική ζωή του, νίκησε τον Φραγκλίνο Ρούζβελτ και έγινε ο 33ος πρόεδρος των ΗΠΑ».

Ἔτσι μέ φαντασίας καί μυθιστορηματικῶς ἐπικρίνουν ἕναν διάσημο ἄνδρα τῶν ΗΠΑ πού ἐπέτυχε μέγα κατόρθωμα, ἀλλά βλέπεται ἦτο «φιλοναζί», «θαυμαστής τοῦ Χίτλερ» κι ἔπρεπε νά δυσφημησθῆ, μέ κάθε τρόπον.

Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ Ἀμερικανός Σμηναγός Λίντμπεργκ ἀνεχώρησε τό πρωί τῆς 20ης Μαΐου 1927 μόνος του, μέ ἀεροσκάφος τύπου «Ράϋαν» ἀπό τήν Νέαν Ὑόρκην καί ἔφθασε ἄνευ σταθμοῦ πτήσεως εἰς Παρισίους τό βράδυ τῆς 21ης Μαΐου 1927 διανύσας ἀπόστασιν 3.600 μιλίων ἐντός 33 1/2 ὡρῶν. Διά τό ἐπίτευγμά του αὐτό ἔλαβε χρηματικόν βραβεῖον καί τιμητικάς διακρίσεις ἀπό πολλά κράτη. Τέλος ὁ κόσμος συνεκινήθη ἀπό τήν προσωπικήν του τραγωδίαν, ὅταν μία συμμορία κακοποιῶν ἀπήγαγε καί ἐφόνευσε τό μικρό παιδί του.

Ξεδιπλώνεται το ναζιστικό παρελθόν του πρώην γενικού γραμματέα του ΟΗΕ

Δριμύτατη επίθεση κατά του πρώην γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και πρώην προέδρου της Αυστρίας Κουρτ Βάλντχάιμ, ►

με αφορμή το πιθανολογούμενο ναζιστικό παρελθόν του, εξαπέλυσε η αμερικανική εφημερίδα «New York Daily News». Η ευρύτατης κυκλοφορίας σκανδαλοθηρική εφημερίδα αφιέρωσε ολόκληρο το κυριακάτικο πρωτοσέλιδό της στον Βάλντχάιμ με τίτλον: «Τα χρυσά χρόνια ενός πρώην ναζιστή». Το πρωτοσέλιδο δημοσίευμα που συνοδεύεται από τη γνωστή φωτογραφία του στην Αθήνα δίπλα στο διαβόητο στρατηγό της Βέρμαχτ, Φλέπς, αναφέρεται στη σύνταξη που καταβάλλεται στον Βάλντχάιμ για τη δωδεκάχρονη θητεία του στα Ηνωμένα Έθνη.

Η εφημερίδα υπογραμμίζει πώς του έχει καταβληθεί μέχρι σήμερα ως σύνταξη από τον ΟΗΕ το ποσό των 1,823 εκατομμυρίων δολλαρίων, ενώ το ύψος της ετήσιας σύνταξής του από τον ΟΗΕ ανέρχεται στα 124.754 δολλάρια.

Επίσης, παρατίθεται δήλωση του πρώην προέδρου του Παγκόσμιου Εβραϊκού Συνεδρίου Έλαν Στάινμπεργκ, ο οποίος καταγγέλλει την καταβολή σύνταξης στον Βάλντχάιμ ως «ηθική κηλίδα ντροπής» για τον ΟΗΕ. Η «New York Daily News» καταγγέλλει το γεγονός ότι οι ΗΠΑ, που έχουν απαγορεύσει την είσοδο στον Βάλντχάιμ και τον έχουν καταχωρήσει στον κατάλογο των ανεπιθύμητων προσώπων, συνεισφέρουν κατά 24% στη σύνταξη του πρώην γενικού γραμματέα του ΟΗΕ».

(«ΧΩΡΑ», 16-10-02)

Ὁ διάσημος διευθυντής ὀρχήστρας Βίλχελμ Φουρτβαῖνγκλερ (1886-1954) παρά τό γεγονός, ὅτι ἐδικάσθη δύο φοράς κατά τήν διαδικασίαν τῆς ἀποναζιστικοποιήσεως, «το ναζιστικό μίασμα τον ακολουθούσε ως το τέλος της ζωής του» (*«Βῆμα»* 11-6-1995).

Τόν Αὔγουστο τοῦ 1938 ὁ Χένρυ Φόρντ παρεσημοφορήθη, μέ τόν Μεγαλόσταυρον τοῦ Γερμανικοῦ Ἀετοῦ, πού ἀπετέλει τιμητική διάκρισιν δι' ἐξέχοντας ξένους. Ἡ ἐφημερίς *New York Times* (1-8-1938) ἐδημοσίευσε τήν εἴδησιν μέ τό σχόλιον, ὅτι διά πρώτην φοράν ὁ Μεγαλόσταυρος αὐτός ἀπενεμήθη εἰς πολίτην τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς ἐξιφούλκησαν τότε, ἐναντίον τοῦ Ἀμερικανοῦ αὐτοκινητοβιομηχάνου.

Ἡ ἰδία ἐφημερίς (20-12-1922) ἐδημοσίευσε, ὅτι ὁ βιομήχανος Χένρυ Φόρντ ἐχρηματοδότησε τό «ἐθνικιστικόν καί ἀντισημιτικόν»

Ὁ Ἀμερικανὸς αὐτοκινητοβιομήχανος Χένρυ Φόρντ, ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφόρησε τὸ περίφημον βιβλίον του διὰ τοὺς Ἑβραίους, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ αἰώνιος Ἑβραῖος» ποὺ μετεφράσθη καὶ στὰ Ἑλληνικά.

Πρόσωπα] ΜΑΡΤΙΝ ΒΑΛΣΕΡ

Του **Γιώργου Αγγελόπουλου**

Κατηγορούμενος για αντισημιτισμό

Η συζήτηση περί αντισημιτισμού καλά κρατεί στη Γερμανία. Τελευταίος πρωταγωνιστής της, ο Μάρτιν Βάλσερ.

Βραβευμένος συγγραφέας τουλάχιστον 50 μυθιστορημάτων, δοκιμίων και διηγημάτων, ο Βάλσερ κατηγορείται ότι στο τελευταίο βιβλίο του, το οποίο δεν έχει ακόμη κυκλοφορήσει, προβάλλει αντισημιτικά στερεότυπα. Πρόκειται για ένα αστυνομικό μυθιστόρημα με τίτλο «Ο θάνατος ενός κριτικού» (εκδ. Suhrkamp), στο οποίο αφηγείται τον φόνο ενός διάσημου Εβραίου κριτικού από ένα συγγραφέα που θέλει να τον εκδικηθεί επειδή επηρέασε αρνητικά τη σταδιοδρομία του. Στον κριτικό του μυθιστορήματος οι πάντες αναγνωρίζουν τον «πάπα» της γερμανικής λογοτεχνίας Μαρτσέλ Ράιχ-Ρανίτσκι, 82 χρόνων, έναν πολωνικής καταγωγής Εβραίο που επέζησε του Ολοκαυτώματος και... δεν έχει πει ποτέ καλή κουβέντα για τον Βάλσερ.

■ **Μάρτιν Βάλσερ.** Πολεμική έχει ξεσπάσει γύρω από το τελευταίο βιβλίο του

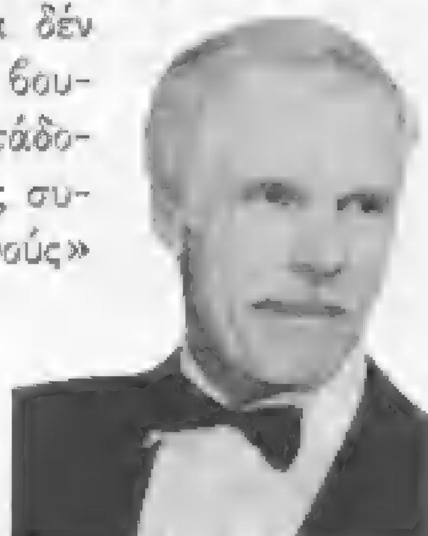
Τον θόρυβο προκάλεσε η άρνηση της «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ» να φιλοξενήσει προδημοσίευση του βιβλίου. Ο διευθυντής των καλλιτεχνικών σελίδων της εφημερίδας Φρανκ Σιρμάχερ κατηγόρησε τον Βάλσερ σε ανοικτή επιστολή του ότι έγραψε ένα «ντοκουμέντο μίσους». «Το μυθιστόρημά σας είναι μια εκτέλεση», και αφορά «τον θάνατο ενός Εβραίου», πολύ περισσότερο από τον θάνατο ενός λογοτεχνικού κριτικού, υπογράμμισε ο Σιρμάχερ, αρνούμενος να δημοσιεύσει αποσπάσματα από ένα βιβλίο που «παίζει» με την ιδέα της ολοκλήρωσης του εγκλήματος των Ναζί, που παρουσιάζει «τη διαρκώς επανερχόμενη θέση ότι ο αιώνιος Εβραίος είναι άτρωτος». Πράγματι, στο τέλος του μυθιστορήματος ο αναγνώστης ανακαλύπτει πως ο κριτικός δεν είναι νεκρός...

«Δεν πίστευα ποτέ πως θα μπορούσαν να βρουν κάποια σχέση ανάμεσα στο βιβλίο μου και το Ολοκαύτωμα, αλλιώς δεν θα το είχα γράψει», απάντησε αμέσως ο Βάλσερ. Ίσως όμως ο 75χρονος συγγραφέας να είχε αποφύγει τις κατηγορίες για αντισημιτισμό αν δεν είχε ήδη προκαλέσει σκάνδαλο όταν κατήγγειλε, το 1998, τη χρησιμοποίηση, όπως υποστήριξε, του Ολοκαυτώματος ως «εργαλείου εκφοβισμού και ηθικού ροπάλου» κατά της σημερινής Γερμανίας. Το βιβλίο του Βάλσερ, όπως και οι πρόσφατες κατηγορίες για αντισημιτισμό εναντίον του Γιούργκεν Μέλεμαν, του αντιπροέδρου των Γερμανών φιλελευθέρων (FDP) που ήρθε σε ανοικτή σύγκρουση με το Κεντρικό Εβραϊκό Συμβούλιο, έχουν φέρει «σε σημείο παροξυσμού την περί αντισημιτισμού συζήτηση στη Γερμανία», έγραψε η συντηρητική «Ντι Βελτ». Τι έχει κανείς δικαίωμα να λέει για τους Εβραίους στη Γερμανία, εξήντα χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα και ενώ η βία μαίνεται μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων και σε ολόκληρη την Ευρώπη ανεβαίνει ένας λαϊκισμός που φλερτάρει με τον αντισημιτισμό και διαβεβαιώνει πως λέει φωναχτά αυτά που οι άλλοι σκέπτονται; Άλλοι αρθρογράφοι έγραψαν για ένα συγγραφέα που γερνάει και προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή προκαλώντας. Ο Μαρτσέλ Ράιχ-Ρανίτσκι δεν είχε για τον Βάλσερ παρά μόνο μία λέξη: «Θλιβερό».

(«ΝΕΑ», 5-6-02)

κίνημα τοῦ Χίτλερ στό Μόναχον. Στήν δίκην τοῦ Χίτλερ, μετά τό ἀποτυχόν κίνημα τοῦ Μονάχου ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βαυαρικῆς Διαίτης (Βουλῆς) κατέθεσε ὅτι *«ἡ βαυαρική Δίαιτα ἀπό μακροῦ εἶχε τήν πληροφορίαν ὅτι τό κίνημα τοῦ Χίτλερ ἐχρηματοδοτεῖτο μερικῶς ἀπό ἕναν Ἀμερικανό ἀντισημιτικό ἀρχηγό, πού εἶναι ὁ Χένρυ Φόρντ... Μία φωτογραφία τοῦ κυρίου Φόρντ ὑπάρχει στό ἐπιτελεῖον τοῦ κ. Χίτλερ...»* (J. Leonard: «The Tragedy of Henry Ford», N. York, «G. Putman's Sons» 1932, p. 208).

Ὁ βαθύπλουτος ἱδρυτής τοῦ διεθνοῦς τηλεοπτικοῦ δικτύου CNN Τέρνερ «ἐξόργισε τό Ἰσραήλ καί τήν Ἑβραϊκή κοινότητα τῶν ΗΠΑ» διότι ἐδήλωσε ὅτι «τό Ἰσραήλ διαθέτει μία ἀπό τίς ἰσχυρότερες πολεμικές μηχανές τοῦ κόσμου. Οἱ Παλαιστίνιοι δέν ἔχουν τίποτε...» κι ἀμέσως ὁ Ἀβραάμ Χίρσον, βουλευτής τοῦ Λικούντ, ζήτησε νά διακοπῆ ἡ μετάδοσι τοῦ CNN στό Ἰσραήλ ἐξαιτίας «τῆς ἐχθρικῆς συμπεριφορᾶς του ἀπέναντι στούς Ἰσραηλινούς» (*«Χώρα»* 30-6-2002).

Ὁ Τέντ Τέρνερ στόν ὁποῖον ἐπετέθη ὁ διεθνής σιωνισμός καί τόν ἐξηνάγκασε νά προβῆ εἰς ἐπανορθωτικάς δηλώσεις.

Στήν φωτογραφίαν πού ἀκολουθεῖ ἡ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς Ἰρένε Πιβέτι «ἐπανέλαβε κάποιες ἀντισημιτικές νύξεις προκαλώντας εὔλογες ἀνησυχίες» (*«Ἀπογευματινή»* 23-4-1994). «Εὔλογες ἀνησυχίες» εἰς ποίους; Στούς περίπου 40.000 Ἑβραίους, πού ζοῦν στήν Ἰταλία καί τούς ὁποίους μεγάλο τμῆμα τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ «δέν συμπαθεῖ καί θά προτιμοῦσε νά ἐγκαταλείψει τήν χώρα» (*«Νέα»* 4-11-1992) ἐνῶ ἄλλο τμῆμα τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ «πιστεύει ὅτι τό ὁλοκαύτωμα οὐδέποτε συνέβη καί ἀποτελεῖ ἐφεύρεση τῶν Ἑβραίων!» (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἡ Πιβέτι, κατήγγειλε δημοσίως τήν θρησκευτικήν πίστι τῶν Ἑβραίων ὡς: «κάλυμα πίσω ἀπό τό ὁποῖο κρύβεται ἡ προσπάθεια πλουτισμοῦ...» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 17-11-1994). Προηγουμένως εἶχε ἐπαινέσει τόν Μουσσολίνι δι' ὅσα ἐπραγματοποίησε διά τάς γυναῖκας καί τήν οἰκογένειαν. Εἶπεν:

«Δέν είμαι φασίστας, αλλά έχω αρκετό μυαλό γιά νά δώ τά θετικά πράγματα που έκανε ο φασισμός στην Ιταλία», τόνισε, προσθέτοντας ότι «τα καλύτερα πράγματα για τις γυναίκες και την οικογένεια τα έκανε ο Μουσολίνι. Μετά απ' αυτό δεν έγινε τίποτε άλλο...»

(«Ελεύθερος Τύπος», 23-4-1994)

καί μετά ὅπως ἀνεμένετο τῆς ἐπετέθησαν οἱ Ἑβραῖοι...

Ἀσχέτως ἰδεολογικῶν ἤ πολιτικῶν διαφορῶν ὀφείλω νά ἀναγνωρίσω τήν ἀξιοπρεπῆ στάσιν τοῦ νομάρχου Χανίων κ. Γιώργου Κατσανεβάκη ὁ ὁποῖος δίχως νά φοβῆται τόν Ἑβραιοσιωνισμόν κατήγγειλε τά ἐγκλήματά του, εἰς βάρος τῶν Παλαιστινίων, κατά τήν διάρκειαν ἐπισκέψεως τοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ Ἰσραήλ στά Χανιά.

Παραθέτω τό γεγονός, ὅπως ἐδημοσιεύθη στόν τύπον, κυρίως διά νά ἰδῆτε, ὅτι ὑπάρχουν ἄνδρες, πού δέν φοβοῦνται τούς Ἑβραίους κι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν συναντοῦν ἀντίδρασιν ὑποχωροῦν, διότι δέν εἶναι τόσον ἰσχυροί, ὅσον ἡ προπαγάνδα τούς παρουσιάζει.

Αποχώρηση πρέσβη μετά τον εξάψαλμο στον Σαρόν

ΧΑΝΙΑ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΒΙΑΚΗ

Σε ναυάγιο ολκής κατέληξε η εθιμοτυπική συνάντηση του πρέσβη του Ισραήλ Ραμ Αβιράμ στο νομάρχη Χανίων Γιώργο Κατσανεβάκη, λόγω της πολιτικής που ακολουθείται στο παλαιστινιακό ζήτημα.

Η χθεσινή επίσκεψη του πρέσβη του Ισραήλ στη Νομαρχία Χανίων ξεκίνησε με τις καλύτερες προϋποθέσεις στις 10.30 το πρωί. Τα πνεύματα άναψαν, όταν ο νομάρχης Χανίων σε κατ' ιδίαν συνάντηση με τον πρέσβη χαρακτήρισε «αντίχριστο» τον Σαρόν για να ολοκληρωθεί η καταστροφή, όταν χαρακτήρισε τον Ισραηλινό ηγέτη «μίσθαρνο όργανο του Μπους», μπροστά στους δημοσιογράφους, με αποτέλεσμα ο πρέσβης να αποχωρήσει άρον-άρον.

Στην κατ' ιδίαν συνάντησή τους, ο νομάρχης Χανίων τόνισε ότι από τη γέννηση του μινωικού κράτους η Κρήτη επιβλήθηκε με τον πολιτισμό και τις αξίες της σε όλη τη Μεσόγειο και όχι με τα όπλα και προχώρησε μόνο σε αμυντικούς πολέμους.

«Γι' αυτό –όπως είπε ο νομάρχης- δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τον πόλεμο που γίνεται τώρα μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστινίων. Εμείς έχουμε μάθει ότι πρέπει να ισχύει η συμπαράσταση και το δίκιο του αδύνατου και όχι το δίκιο του ισχυρότερου».

Ο Ισραηλινός πρέσβης σημείωσε ότι «έτσι ακριβώς είναι, πρέπει να βλέπουμε τα δίκαια του αδύνατου» και πρόσθεσε ότι «το Ισραήλ έχει κάνει πραγματικά πολλές προσπάθειες για την ειρήνη». Τόνισε ότι «το 2000 μετά την κατάρρευση των συνομιλιών, ο Αραφάτ, αντί να συνεχίσει να προσπαθεί, να επιδιώκει τις συνομιλίες, προτίμησε να δώσει το ελεύθερο στην τρομοκρατία και αυτή η επιλογή μας έχει οδηγήσει στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα». Και πρόσθεσε ότι στην πλειοψηφία τους οι δύο λαοί θέλουν να ζήσουν ειρηνικά.

Ο κ. Κατσανεβάκης χαρακτήρισε «αντίχριστο» τον Σαρόν και ευχήθηκε να διωχθεί από την εξουσία, προκαλώντας την αντίδραση του πρέσβη, ο οποίος ανέφερε ότι δεν νομίζει πως οι Χανιώτες θεωρούν τον Σαρόν αντίχριστο. Τα πνεύματα κατευνάστηκαν και ▶

ο νομάρχης κέρασε τον Ισραηλινό πρέσβη τσικουδιά για την ειρήνη. Τα χειρότερα ήρθαν αργότερα μπροστά στους δημοσιογράφους όταν ο νομάρχης Χανίων τόνισε ότι «τα συναισθήματα του χανιώτικου λαού αυτή την περίοδο είναι ότι ο Σαρόν, για όσο διάστημα είναι μίσθαρνο όργανο του παγκόσμιου τρομοκράτη Μπους και ενσπείρει καθημερινά με δολοφονίες, φτώχεια, αδικία, καταστροφές, τον τρόμο στην περιοχή της Παλαιστίνης, δεν θα μπορέσει να επικρατήσει ειρήνη στην περιοχή».

Ο πρέσβης του Ισραήλ έφυγε άρον άρον εμφανώς εκνευρισμένος, ενώ ο νομάρχης Χανίων σημείωσε ότι «όταν του τα έλεγα μέσα δεν αποχώρησε. Φαίνεται ότι τη δεύτερη φορά κατάλαβε τι εννοούσαμε και ίσως ορθώς να αποχώρησε γιατί φάνηκε ότι είναι πιστό όργανο δυστυχώς της πολιτικής του Σαρόν. Είχα την ελπίδα επειδή έχει κάνει σπουδές φιλειρηνικής κατεύθυνσης ότι θα μπορούσε να είναι μια από τις δυνάμεις που αντιστρατεύονται αυτήν την πολιτική του Ισραήλ. Δυστυχώς φαίνεται η συνολική ηγεσία του Ισραήλ είναι πολεμοκάπηλη και ο μοναδικός στόχος που έχει είναι ν' αφανίσει το λαό της Παλαιστίνης...».

*(«**Ελευθεροτυπία**», 10-7-04)*

Τό άνίσχυρον τῶν Ἑβραίων ἀπεδείχθη καί στό Διεθνές Δικαστήριον τῆς Χάγης, τό ὁποῖον κατεδίκασε ὁμοφώνως (!) τό Ἰσραήλ, διά τήν ἀνέγερσιν τοῦ τείχους, πού τό κατεσκεύασαν οἱ Ἑβραῖοι, τάχα διά λόγους ἀσφαλείας καί νομίμου ἀμύνης.

«Συνολικά, η κατασκευή του τείχους στο κατεχόμενο παλαιστινιακό έδαφος από το Ισραήλ κηρύχθηκε παράνομη! Έχει την υποχρέωση να καταστρέψει το κτίσμα, να καταργήσει όλες τις νόμιμες πράξεις και τους κανονισμούς που αναφέρονται σε αυτό και να αποζημιώσει, σύμφωνα με τη νομική ευθύνη του, για όλες τις ζημιές που προκάλεσε. Τα τρίτα κράτη έχουν την υποχρέωση να μην αναγνωρίσουν την παράνομη κατάσταση που δημιουργήθηκε με αυτόν τον τρόπο.

Έτσι, ο σεβασμός του Ανθρωπιστικού Διεθνούς Δικαίου, στο πλαίσιο του κανονισμού της Χάγης του 1907 και της Τέταρτης Σύμβασης της Γενεύης του 1949, επιβάλλεται στο Ισραήλ χωρίς κανέναν περιορισμό. ►

Με το ίδιο σκεπτικό, οι διεθνείς συμβάσεις που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα –οι οποίες αναγνωρίζονται από το Ισραήλ- κηρύχθηκαν εφαρμόσιμες στο κατεχόμενο παλαιστινιακό έδαφος.

Ωστόσο, το Τελ Αβίβ ισχυριζόταν, περιφρονώντας την οικουμενική αξία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ότι αυτά τα κείμενα δεν είναι εφαρμόσιμα παρά μόνο σε περίοδο ειρήνης, ενώ η κατάσταση πολέμου τα παραμερίζει προς όφελος απλώς του ανθρωπιστικού δικαίου.

Το Δικαστήριο απονομιμοποίησε αυτή την επικίνδυνη θέση και επιβεβαίωσε ότι η προστασία που εγγυώνται οι συμβάσεις δεν παύει να υπάρχει σε περιόδους ένοπλης σύγκρουσης. Έτσι, καταδικάζονται οι πολυάριθμες παραβιάσεις των δικαιωμάτων που οφείλονται στην κατασκευή του τείχους και στο καθεστώς που συνδέεται με αυτόν: εδαφικός κατατεμαχισμός, μεταφορά ισραηλινού πληθυσμού στο κατεχόμενο έδαφος (εγκαθίδρυση οικισμών), καταστροφές και κατασχέσεις ιδιοκτησιών, εμπόδια στην ελευθερία κυκλοφορίας, επιδείνωση των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών του παλαιστινιακού πληθυσμού κλπ.

Το Δικαστήριο αγνόησε, επίσης, τα επιχειρήματα ασφαλείας και νόμιμης άμυνας, που προβλήθηκαν για να δικαιολογηθεί η κατασκευή του τείχους.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 21-11-2004)*

Θά παραθέσω ἀποσπάσματα, διά τόν Ε. Πάουντ (1885-1972) ἀπό κείμενο τοῦ Ἀργ. Παπαστάθη, πού ἐδημοσιεύθη στό ΒΗΜAgazino (11-9-2005) καί ἀφήνω σέ σᾶς τά σχόλια.

Ὁ Ε. Πάουντ ὑπῆρξε: *«ὁ μεγάλος ποιητής, ἕνας ἀπό τούς σημαντικότερους πνευματικούς ἀνθρώπους τοῦ περασμένου αἰώνα...».* Ἐπειδή ἦτο φασίστας οἱ δημοκράται τοῦ ἐφέρθησαν ὡς ἑξῆς:

Από τον Φεβρουάριο του 1940 ως τον Σεπτέμβριο του 1943 ο Πάουντ πραγματοποίησε περισσότερες από 300 προπαγανδιστικές εκπομπές. Σε αυτές κυριαρχούσαν οι υβριστικοί χαρακτηρισμοί για τους Συμμάχους σε συνδυασμό με αντισημιτικές αναφορές. Το υλικό από τις εκπομπές του οδήγησε στην καταδίκη του (ερήμην) για προδοσία από δικαστήριο της Κολούμπια των ΗΠΑ το 1943. ►

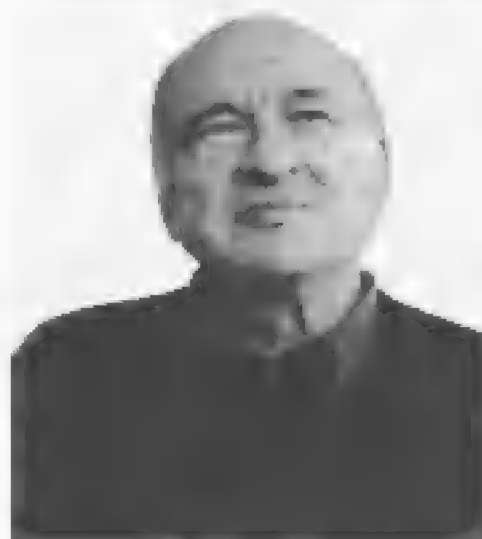
Από τον Μάιο του 1945 ο Πάουντ έζησε για έναν χρόνο (υπό τον φόβο της σύλληψης) μαζί με τη σύζυγό του Ντόροθι στο σπίτι της «επίσημης» ερωμένης του Όλγα Ραντζ στο Ραπάλο. Στις 30 Απριλίου 1945 οι Αμερικανοί κατέλαβαν την περιοχή. Λίγες ημέρες αργότερα ο Πάουντ βρέθηκε έγκλειστος σε αμερικανικό στρατόπεδο στην Πίζα. Τον περιόρισαν σε ένα από τα δέκα υπαίθρια σιδερένια κλουβιά που τοποθετούσαν τους μελλοθάνατους. Τη νύχτα ένας μεγάλος προβολέας φώτιζε το κλουβί εμποδίζοντας τον ύπνο. Ζούσε με ελάχιστες ώρες ύπνου και με μικρές ποσότητες φαγητού και είχε για τουαλέτα ένα μικρό τσίγκινο κουτί. Κρατούσε ωστόσο πάνω του ένα κείμενο του Κομφούκιου και μαζί ένα κινέζικο λεξικό που πρόλαβε να χώσει στις τσέπες του προτού συλληφθεί. Παρέμεινε εκεί για τρεις εβδομάδες. Ο γιατρός του στρατοπέδου, φοβούμενος για τη σωματική και την ψυχική του κατάρρευση, ενήργησε ώστε να τον μεταφέρουν στο αναρρωτήριο.

Εκεί άρχισε να αναρρώνει και ταυτόχρονα να γίνεται αποδεκτός από τους συγκρατούμενούς του, που αντιμετώπιζαν με ενδιαφέρον την παράξενη συμπεριφορά του. Σύμφωνα με μια μαρτυρία ο Πάουντ έπαιξε ένα είδος τένις στο προαύλιο, χρησιμοποιώντας μια παλιά ρακέτα αλλά χωρίς αντίπαλο και μπαλάκι. Χρησιμοποιώντας τη γραφομηχανή του ιατρείου έγραψε ένα από τα σημαντικότερα έργα του, «Τα άσματα της Πίζας» (1945). Σύμφωνα με τον μεταφραστή του έργου στα ελληνικά, Γιάννη Ζέρβα, στο έργο αυτό «ο Πάουντ δεν παύει να πιστεύει στον φασισμό. Δεν παύει να πιστεύει στην ιδεατή πολιτεία που σκέφτηκε ο ίδιος και έβαλε ως αρχηγό τον Μουσολίνι».

Στις 18 Νοεμβρίου 1945 ο Έζρα Πάουντ επιβιβάστηκε για πρώτη φορά στη ζωή του σε αεροπλάνο. Στην απογείωση γελούσε σαν παιδί. Μεταφέρθηκε στην Ουάσινγκτον για να δικαστεί για δεύτερη φορά (παρουσία του αυτή τη φορά) για την κατηγορία της προδοσίας. Κρίθηκε ακατάλληλος να απολογηθεί και μεταφέρθηκε στο ψυχιατρικό νοσοκομείο St Elizabeth's της Ουάσινγκτον. ▶

Έζησε εκεί για 13 χρόνια. Στην αρχή υπό αυστηρό περιορισμό, αργότερα με καλύτερες συνθήκες, που του επέτρεπαν να διαβάζει, να γράφει και να δέχεται επισκέψεις. Η σύζυγός του Ντόροθι δεν τον εγκατέλειψε στιγμή. Με την παρέμβαση πολιτικών και προσωπικοτήτων, όπως ο Έλιοτ, ο Φροστ και ο Χέμινγκγουέϊ, απαλλάχθηκε των κατηγοριών που τον βάρυναν το 1958 και αφέθηκε ελεύθερος. Την ίδια χρονιά επέστρεψε με την σύζυγό του στην Ιταλία και χαιρέτησε φασιστικά τους δημοσιογράφους που τον περίμεναν στην Νάπολι. Δήλωσε: «Ολόκληρη η Αμερική είναι ένα άσυλο τρελών».

Είναι αργά για οιμωγές

Τελικά, ο Εντγκάρ Μορέν κρίθηκε ένοχος. Και καταδικάστηκε... Επειδή είχε γράψει (το 2002, στη «Μοντ») ότι «ο πιο καταδιωγμένος λαός στην ιστορία της ανθρωπότητος αρέσκεται τώρα να εξευτελίζει τους Παλαιστινίους»...

Ο Μορέν παραπέμφθηκε σε δίκη (από τις οργανώσεις «Γαλλία - Ισραήλ» και «Δικηγόροι Χωρίς Σύνορα») με την κατηγορία του αντισημιτισμού. Και καταδικάστηκε για «φυλετική δυσφήμηση» (!)

Θορυβημένοι από την καταδίκη σημαντικοί άνθρωποι της Γαλλίας (Ρεζίς Ντεμπραί, Ζαν Ντανιέλ, Αλέν Τουράν, Ζαν Μποντριγιάρ κ.ά.) υπογράφουν κείμενο αλληλεγγύης και διαμαρτυρίας, στο οποίο σημειώνουν, μεταξύ άλλων:

«Ανησυχούμε βαθιά για κάθε μέτρο που περιορίζει την ελευθερία κριτικής απέναντι σε οποιοδήποτε κράτος. Φοβόμαστε ότι η τιμωρία ενός φανταστικού αντισημιτισμού συμβάλλει στη διάδοση του πραγματικού αντισημιτισμού».

(Τα στοιχεία, από το σημείωμα του Μιχάλη Μητσιού, στα «Νέα»)
*(«**Ελευθεροτυπία**», 29-6-2005)*

Ὁ διάσημος Ἰρλανδός συγγραφεύς Τζώρτζ Μπέρναντ Σῶ (1856-1950) πού τό 1925 ἐτιμήθη μέ τό βραβεῖον Νόμπελ, διά τήν λογοτεχνίαν, ἐδημοσίευσε κείμενα ὑπέρ τοῦ Χίτλερ.

Ἡ ἐπιφανής ἀμερικανίς συγγραφεύς Γερτρούδη Στάϊν (1874-1946) πού διετέλεσε συνεργάτις τοῦ Ρούζβελτ προέτεινε τόν Χίτλερ, διά τό βραβεῖον Νόμπελ τῆς Εἰρήνης. Διά περισσότερα μέ τάς κορυφαίας πνευματικάς προσωπικότητας, πού ὑπεστήριξαν τόν Χίτλερ παραπέμπω στό βιβλίον τοῦ Γ. Γεωργαλᾶ «Κατεστημένα» (ἐκδ. «Σμυρνιωτάκη» Ἀθ. 1988, σελ. 261 κ.ἑ.).

Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ (1880-1941) πού τό 1940 ἦτο ὑπουργός στήν κυβέρνησι τοῦ Τσῶρτσιλ εἶχε δηλώσει τό 1936 ὅτι: «Λέγω καί ἐγώ Χάϊλ Χίτλερ! Διότι εἶναι ἕνας πραγματικά μεγάλος ἄνδρας» (διά περισσότερα σχετικά εἰς Γ. Γεωργαλᾶ: ἔνθ. ἀνωτ.).

Όταν ο αντι-Σαρονισμός ενοχλεί τον κ. πρέσβη...

Από τον πρέσβη του Ισραήλ στην Αθήνα κ. ***Ραμ Αβιράμ*** *η παρακάτω επιστολή προς την «Ε», την οποία δημοσιεύουμε ευχαρίστως, με τη δέουσα απάντηση:*

«Με την αποδεδειγμένη έλλειψη κατανόησης που έχετε επιδείξει στο παρελθόν για τις ευαισθησίες των Εβραίων, ▶

δεν μας εκπλήσσει καθόλου το γεγονός ότι μία αντισημιτική γελοιογραφία του KYP (31.12.04) που παρουσιάζει τον σεΐχη Γιασίν σαν τον «Παλαιστίνιο πνευματικό ηγέτη» και ισχυρίζεται ότι «οι Εβραίοι έκαναν προπόνηση για το Πάσχα», ήταν μία από τις καρικατούρες στον «χιουμοριστικό απολογισμό» της εφημερίδας σας για το 2004.

Ο KYP απαντά

Κύριε πρέσβη,

Δεν μ' αρέσει ν' απολογούμαι για τα σκίτσα που κάνω, αλλά μια και μιλάτε για «έλλειψη κατανόησης» σας απαντώ: «Δεν είμαι αντισημίτης! Είμαι αντι-Σαρόν»! Όσες επιστολές κι αν ανταλλάξουμε κ. πρέσβη, ούτε εσείς θα μπορέσετε να με καταλάβετε ούτε εγώ θα μπορέσω να καταλάβω εσάς. Γιατί μεγαλώσαμε διαφορετικά. Εμείς στην Ελλάδα από τα σχολικά μας χρόνια γνωρίζουμε τον Αριστοφάνη, έναν κωμωδιογράφο ο οποίος σατίριζε όχι μόνο τους άρχοντες και τους κυβερνώντες, αλλά και τους θεούς του Ολύμπου. Έχω μια απορία, κ. πρέσβη. Όταν οι συνάδελφοί μου και εγώ κάνουμε ένα σκίτσο ενάντια στον Μπους ή στον Μπλερ ή σε οποιονδήποτε άλλον ηγέτη, ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε ο Αμερικανός ή ο Βρετανός πρέσβης ή οι πρεσβευτές οποιασδήποτε άλλης χώρας. Μόνο ο Ισραηλινός πρέσβης διαμαρτύρεται!

Και όχι μόνο διαμαρτύρεται, αλλά μας κατηγορεί και για αντισημιτισμό. Αλίμονο κ. πρέσβη, αν οι φιλοπολεμικές ή οι φιλειρηνικές ενέργειες του εκάστοτε πρωθυπουργού του Ισραήλ καθορίζουν τον φιλοσημιτισμό ή τον αντισημιτισμό τους.

Κύριε πρέσβη: Επειδή εγώ θα συνεχίσω να κάνω σκίτσα εναντίον του Σαρόν και εσείς θα συνεχίσετε να στέλνετε επιστολές στην «Ελευθεροτυπία», σας λέω, για να μην κουράζεστε, ότι όσο κι αν διαμαρτύρεστε εναντίον μου, όσο κι αν με κατηγορείτε για «έλλειψη κατανόησης», δεν θα κατορθώσετε ποτέ να με κάνετε ν' αντιπαθήσω τον εβραϊκό λαό. Τον λαό του Ισραήλ τον σέβομαι και τον εκτιμώ. Εύχομαι να γίνει μια «φιλειρηνική αλλαγή», ώστε να εκτιμήσω και τον πρωθυπουργό του και τον πρεσβευτή του.

Με κατανόηση

Γιάννης Κυριακόπουλος - KYP

(Μέλος του Εβραϊκού Μουσείου Αθηνών)

Τό Ἰσραήλ κι ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός δέν σέβονται καθόλου τό Διεθνές Δίκαιον. Ἔτσι εἶναι οἱ Ἑβραῖοι. Ὅταν τούς συμφέρῃ ἐπικαλοῦνται

τό Διεθνές Δίκαιον κι ὅταν δέν τούς συμφέρη τό παραβιάζουν κι οὔτε συμμορφοῦνται, πρός τάς ἀποφάσεις τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, διότι οἱ κύριοι Ἑβραῖοι ὡς περιούσιος λαός τοποθετοῦνται ὑπεράνω παντός δικαίου. Κάτι τέτοια ἔλεγαν καί στήν Γερμανία καί μετά ἐνεθυμήθησαν τάς διεθνεῖς συμβάσεις κ.τ.λ.

Ὅταν ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἰταλίας Σίλβιο Μπερλουσκόνι ὑπεστήριξε (*«Νέα»* 12-9-2003) ὅτι: *«ο Μουσσολίνι δεν σκότωσε ποτέ κανέναν»* τοῦ ἐπετέθησαν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἰταλίας καί ἡ Ἑβραϊκή κοινότης τῆς Ἰταλίας ἐξέφρασε «τόν ἀποτροπιασμό της» διά τάς φιλομουσσολινικάς δηλώσεις τοῦ Μπερλουσκόνι. Οἱ Ἑβραῖοι δέν κατηγόρησαν τόν Μουσσολίνι, πού ἐπετέθη κατά τῆς Ἑλλάδος, τῆς Αἰθιοπίας, τῆς Λιβύης, τῆς Ἀλβανίας, ἀλλά τόν κατηγόρησαν διά τούς ἀντισημιτικούς νόμους τοῦ 1938 ἐξ αἰτίας (δι' ἄλλους χάριν) στούς ὁποίους ἐξετοπίσθησαν *«7.000 Εβραίοι στα ναζιστικά στρατόπεδα. Από αυτούς 5.910 πέθαναν»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἐξ ἄλλου ὁ Μουσσολίνι στά πολλά του λάθη προσέθεσε καί τό ὅτι δέν εἶχε σκοπό νά ἐκδιώξη τούς Ἑβραίους. Τοῦτο διεπιστώθη στό βιβλίον τοῦ Nicholas Farell (*«Mussolini: A new life»* ed. Weidenfeld) ὅπου ὁ συγγραφεύς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μουσσολίνι ἦτο ἀντισημίτης: «πνευματικός ρατσισμός» ἀλλά «δέν ἤθελε νά ἐξαφανίσει ἀπό προσώπου γῆς τούς Ἑβραίους» (ἀνάλυσις τοῦ ἔργου εἰς *«Καθημερινήν»* 24-8-2003).

ΙΤΑΛΙΑ

Τελικά η ποδοσφαιρική ομοσπονδία της χώρας αποφάσισε να τιμωρήσει τον κυνηγό της Λάτσιο, Πάολο ντι Κάνιο, για τον φασιστικό χαιρετισμό του προς τους οπαδούς της ομάδας. Μα τι αντιδημοκρατική συμπεριφορά είναι αυτή; Δεν μπορεί ο άνθρωπος να εκφράσει τις πολιτικές του πεποιθήσεις και μάλιστα προς τους φανατικούς της ομάδας του, που έχουν ακριβώς τις ίδιες; *(«Ελευθεροτυπία», 30-1-2005)*

Ἡ θεοποίησις τῆς δημοκρατίας. Ὅποιος ἐκδηλώση ἀντιθέτους ἰδέας θά τιμωρηθῆ.

Ἐκτός ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος καί τῆς τέχνης κατεδιώχθησαν καί οἱ τεχνοκράται, πού ἦσαν Ναζί. Φέρω ὡς παράδειγμα τήν περίπτωσιν τοῦ διασήμου μηχανικοῦ αὐτοκινήτων Φερδ. Πόρσε, στόν ὁποῖον ὁ Χίτλερ «ἀναθέτει νά φτιάξει ἕνα μικρό αὐτοκίνητο, οἰκονομικό σέ καύσιμα καί συντήρηση ἀλλά γερό καί νά πηγαίνει πάνω ἀπό 100 χιλιόμετρα τήν ὥρα. Τοῦ δίνει μάλιστα κι ἕνα δικό του προσχέδιο, πού δείχνει ἕνα καμπυλωτό αὐτοκινητάκι, σάν σκαθάρι» («Ἐλευθεροτυπία» περιοδικό «Ε» 29-6-2003). Ὁ Πόρσε ἐφυλακίσθη, διότι τόν κατηγόρησαν ὡς... «ἐγκληματία πολέμου»!

Ὁ Χίτλερ ἐσχεδίασε κι ὁ μηχανικός Φερδινάνδος Πόρσε (ἀριστερά στή φωτογραφία) κατεσκεύασε τό πρῶτο λαϊκόν ἁμάξι «Volks Wagen» (σκαθάρι) τοῦ ὁποίου ἐπιδεικνύει ὑπόδειγμα.

Οἱ Ἑβραῖοι πάντοτε κατεδίωκαν μέ τόν χειρότερο τρόπο ὅποιον ἦτο ἐναντίον των. Ἡ ἀντισιωνιστική γνώμη εἶναι ἀπηγορευμένη. Πολλούς διωγμούς ὑπέστησαν ἀθῶαι γυναῖκες, διάσημοι ἤ ὄχι. Ἀναφέρω μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα.

1938. *Ο Χίμλερ με την κόρην του Γκούντρουν η οποία εφυλακίσθη διά τέσσερα έτη. Τελικώς την άφησαν ελεύθερη διότι: «δεν μπορεί να εκτίει ποινή για εγκλήματα που είχε διαπράξει ο πατέρας της, αλλά είναι υποχρεωμένη στο μέλλον να συμπεριφέρεται ως αξιοπρεπής πολίτης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας»*

(«Ελευθεροτυπία», *15-12-1998)*

Ἡ Γκούντρουν Χίμμλερ τό 1998. Ἐγεννήθη τό 1929 καί μένει στό Μόναχον. *«Ἔμεινε στή φυλακή μαζί μέ τήν μητέρα της γιά τέσσερα χρόνια καί ἀργότερα ἔλεγε στούς φίλους της ὅτι αὐτά ἦσαν τά χειρότερα χρόνια τῆς ζωῆς της. Πάμπτωχες μητέρα καί κόρη...»* (*«Βῆμα»* 31-5-1998).

Ἡ Λένι Ρίνφενσταλ ἀπεβίωσε τήν 9ην Σεπτεμβρίου 2003 εἰς ἡλικίαν 101 ἐτῶν. Στήν φωτογραφίαν μέ τόν Γκαῖμπελς καί τόν Χίτλερ. *«Μετά τον πόλεμο φυλακίστηκε (για τρία χρόνια) ανακρίθηκε, πέρασε από δεκάδας δίκας, αλλά τελικά το δικαστήριο την απάλλαξε από την κατηγορία της φιλοναζίστριας. Η κοινή γνώμη όμως ποτέ. Η μεταπολεμική Γερμανία της απαγορεύει να ασκήσει την τέχνη της για πολλά χρόνια. Ζει μόνη με τη μητέρα*

της σε ένα μικρό διαμέρισμα απομονωμένη, καταδιωγμένη και χωρίς χρήματα» («Ἐλευθεροτυπία» 10-9-2003). Χαῖρε δημοκρατία! πού μέ τόσο μῖσος κατεδίωξες μία γυναῖκα, πού ἠθωώνετο ἀπό τά δικαστήρια κατηγορούμενη, ἐπί φιλοναζισμῷ. Πράγματι στήν Γερμανία καί ἀλλοῦ ἡ ἔκφρασις ἀπόψεων ὑπέρ τοῦ ναζισμοῦ ἀποτελεῖ ποινικόν ἀδίκημα, ἔγκλημα. Ἡ ἐλευθερία γνώμης ὑπάρχει π.χ. μπορεῖτε νά ἐπαινῆτε τούς Ἑβραίους. Ἡ διάσημος σκηνοθέτις τοῦ κινηματογράφου Λένι Ρίνφενσταλ ἐτιμήθη μέ πλῆθος διεθνῶν βραβείων, διά τό ἔργον της. Ἡ *«Ἐλευθεροτυπία»* (22-8-2002) ἔγραφε:

> Η Ρίνφενσταλ ηρωοποιεί τον Χίτλερ (στον πρόλογο της ταινίας τον βλέπουμε να κατεβαίνει σαν θεός στη Νυρεμβέργη από αεροπλάνο) στήνοντας εικαστικά εκπληκτικές εικόνες με στόχο να καταδείξουν τη λατρεία του λαού για το μεγάλο Αρχηγό. Με την ταινία της, χρησιμοποιώντας δεκάδες οπερατέρ, συνεχή τράβελινγκ της κάμερας και αρνούμενη την οποιαδήποτε αφήγηση, η Ρίνφενσταλ κατάφερε να προκαλέσει πραγματική επανάσταση στο χώρο του ντοκυμαντέρ, κερδίζοντας διάφορα βραβεία στην Ευρώπη, με αποτέλεσμα να γίνει η επίσημος εκπρόσωπος του εθνικοσοσιαλιστικού κινηματογράφου».

Μέχρι καί ὅταν ἦτο 101 χρονῶν καταδιώκεται ὡς «συμπαθοῦσα τούς Ναζί»!

Τήν 11ην Αὐγούστου 2003 ἀπεβίωσε στή Γαλλία ἡ Νταϊάνα Μόσλεϋ, ἡ ὁποία στήν οἰκία τοῦ Γκαῖμπελς μέ προσκεκλημένο τόν Χίτλερ ἐτέλεσε τόν γάμον της, μέ τόν ἀρχηγόν τῶν Ἄγγλων φασιστῶν σέρ Ὄσβαλντ Μόσλεϋ. Τό 1940, δίχως νά ἔχῃ κάνῃ κάτι, συνελήφθη καί ἔμεινε φυλακισμένη, ὅπως καί ὁ σύζυγός της, διά τρισήμι-

Ἡ Λαίδη Νταϊάνα Μόσλεϋ, διά τήν ὁποίαν ὁ Χίτλερ εἶπεν, ὅτι ἀποτελεῖ «ἔξοχο δεῖγμα γυναικός τῆς Ἀρίας Φυλῆς».

σιν χρόνια. Ἡ καταδίωξίς της ἀπό τούς δημοκράτας ὑπῆρξε ἀπάνθρωπος. Οὐδέν σχολεῖον στήν Ἀγγλία ἐδέχετο τά δύο παιδιά της, πού διά νά σπουδάσουν ἐπῆγαν τό ἕνα στήν Γαλλίαν καί τό ἄλλο στήν Γερμανία. Ἡ Βρεταννική κυβέρνησις ἀφήρεσε ἀπό αὐτήν καί τήν οἰκογένειάν της τά διαβατήρια καί τούς ἐξηνάγκασε νά δραπετεύσουν μέσω Ἰρλανδίας στήν Γαλλίαν. Διατί; Διότι ἡ Νταϊάνα διέπραξε τά παρακάτω φοβερά ἐγκλήματα: α) «ἀρνεῖται πεισματικά νά παραδεχθῆ ὅτι ὁ Χίτλερ ἦταν ἐξ ὁλοκλήρου κακός» ἀπεναντίας μάλιστα ἔλεγε, ὅτι διέθετε χιοῦμορ, β) ἦτο «τρομερά περήφανη διά τόν σύζυγόν της» πού ὡς φασίστα ὤφειλε νά ἀποκηρύξῃ, γ) ἐπί-

Ἡ Νταϊάνα μέ τήν ἀδελφήν της Γιούνιτι, ἡ ὁποία ἀπεπειράθη νά αὐτοκτονήση αὐτοπυροβοληθεῖσα καί τελικῶς ἀπεβίωσε τό 1948 ἡμιπαράλυτος.

στευε ὅτι ὁ πόλεμος «ἔβλαψε τήν χώρα της, ὥστε δέν θυμίζει πιά σέ τίποτε τήν Ἀγγλία, πού ἔζησε στά νειάτα της» καί τό χειρότερο ὅλων δ) δέν ἐπίστευε στά «στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί τίς θηριωδίες τῶν ναζιστῶν».Μετά τόν πόλεμον ἠγωνίσθη, διά τά ἰδανικά τῆς ζωῆς της. Ἔγραψε βιβλία, αὐτοβιογραφία, ἄρθρα καί ἔδωσε πολλάς συνεντεύξεις. Ἡ τελευταία τό 2002. Τό 1989 θά ἐνεφανίζετο στήν ἐκπομπήν «Desert Island Discs» ἀλλ' ἀνεβλήθη πολλάς φοράς, κατόπιν ἐπεμβάσεων τῶν Ἑβραίων, διότι πρέπει νά ἀκούγωνται μόνον αὐτοί. Οἱ ἄλλοι δέν ἔχουν δικαίωμα λόγου.

Τό 1999 ἀπό τάς ἀγγλικάς ἐκδόσεις «Faber» ἐκυκλοφόρησε βιβλίον συνεργάτιδος τῶν *«Financial Times»* Jan Dalley πού ἀναφέρεται στήν βιογραφία τῆς Λαίδης Νταϊάνας Μόσλεϋ («Diana Mossley - A Life»). Ἐκεῖ μέσα διαβάζει κάποιος τά δεινά, πού ὑπέφερε μία κυρία, ἀπό τήν δημοκρατίαν.

Ὁ ἐπιφανής Ρῶσος συγγραφεύς Ντοστογιέφσκυ διάσημος ἀπό τά ἔργα του *«Ἔγκλημα καί Τιμωρία»*, *«Ὁ παίκτης»*, *«Ὁ Ἠλίθιος»*, *«Ἀδελφοί Καραμαζώφ»* κ.τ.λ. κατηγόρησε ἐκτενῶς τούς Ἑβραίους, διά τάς ραδιουργίας των εἰς βάρος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Σημειωτέον, ὅτι

ὁ Ντοστογιέφσκυ ἦτο δημοκράτης καί διά τήν πολιτικήν του δρᾶσιν κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἀλλ' ἡ ποινή του μετετράπη εἰς καταναγκαστικά ἔργα στήν Σιβηρία, ὅπου παρέμεινε κρατούμενος ἐπί τέσσαρα ἔτη.

Ὁ σπουδαῖος Ρῶσος συγγραφεύς Φεοντόρ Ντοστογιέφσκυ (1821-1881) στό βιβλίον *«Τό Ἡμερολόγιον ἑνός συγγραφέως»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Δαρεμᾶ», Ἀθ. σελ. 297 κ.ἑ.) ἀναλύει ἐκτενῶς τό «Ἑβραϊκό ζήτημα». Φυσικά κατηγορήθη ὅτι «μισεῖ τούς Ἑβραίους, σάν λαό, σάν ἔθνος». Ἔτσι ἀντιμετωπίζουν οἱ Ἑβραῖοι ὅσους τούς ἀποκαλύπτουν. Σταθερά τακτική των εἶναι νά μή ἀντικρούουν τά στοιχεῖα, πού τούς φέρουν, ἀλλά νά χαρακτηρίζουν τόν ἄλλον ὡς ἀντισημίτην, ναζί, ἐχθρόν τῶν Ἑβραίων ἀπό... προκατάληψιν κ.τ.λ. Τόν Μάρτιον τοῦ 1877 πού ὁ Ντοστογιέφσκυ ἀνέλυε τόν Ἑβραϊσμό στή Ρωσία δέν ὑπῆρχε ναζισμός, ἀλλοιῶς θά τόν ἀπεκάλουν Χιτλερικό. Ἡ εὔκολος ἀπάντησις. Ποῖος τό λέγει; Αὐτός; Ἅ, εἶναι Χιτλερικός. Καί ἐκαθάρισαν κατά τό κοινῶς λεγόμενον. Ἀλλά τά πράγματα δέν εἶναι ἔτσι, ὅπως τά θέλουν οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι.

Ὁ Ντοστογιέφσκυ λοιπόν γράφει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 300) «δέν ὑπάρχει κανένας λαός στόν κόσμο πού νά παραπονιέται σάν αὐτόν». Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι παραπονιοῦνται, διά νά συσκοτίζουν τά σχέδιά των. Ὀδύρονται ὅτι «μᾶς καταδιώκουν, διότι μᾶς ζηλεύουν», «μᾶς ἀδικοῦν, μᾶς καταπιέζουν, δίχως νά εὐθυνώμεθα διά κάτι». Αἱ ἀθῶαι περιστεραί τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ὑποκρίνονται, ὅτι ἀγνοοῦν τήν Π.Δ. ὅπου διδάσκουν τήν ὑποδούλωσι τῶν Ἐθνῶν, ὅπου καθιερώνουν τήν σφαγή τῶν μή Ἑβραίων, ὅπου ὁ Θεός τους θά τούς ἐξασφαλίση τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν κ.τ.λ., ἀγνοοῦν ἀκόμη τά Ταλμούδ, τά πρωτόκολλά τῶν Σοφῶν τῆς Σιών κ.τ.λ., ἀγνοοῦν τήν παρασιτική ἱστορία των, τάς προδοσίας των κ.τ.λ.

Ὁ Ντοστογιέφσκυ μετά ἀπό ἀναλύσεις συνεπέρανε (ἔνθ. ἀνωτ.):

«Κατὰ συνέπεια, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ παραξενεύεται ἂν ἐκεῖ πέρα βασιλεύουν παντοῦ οἱ Ἑβραῖοι στὰ χρηματιστήρια, ἂν κινοῦν κεφάλαια ἂν εἶναι οἱ μονοπωλητὲς τῆς ἐμπορικῆς πίστης, καί, τὸ ξαναλέω, δὲν εἶναι χωρὶς σημασία τὸ γεγονὸς ὅτι βρίσκονται ἐπικεφαλῆς τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Ὅσο γιὰ τὸ τί θὰ γίνῃ παραπέρα, κι' αὐτὸ τὸ ξέρουν οἱ Ἑβραῖοι: κοντεύει ἡ βασιλεία τους, ἡ ἀπόλυτη βασιλεία τους! Θὰ ἔλθῃ ἡ ἀποθέωση ἐκείνων τῶν ἰδεῶν, ποὺ μπροστά τους θὰ σβύσουν τὰ ὑπέροχα συναισθήματα, τὰ χριστιανικὰ καὶ ἐθνικὰ συναισθήματα, ἀκόμα καὶ ἡ ἐθνικὴ περηφάνεια τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Ἀντίθετα, θάρθῃ ὁ αἰῶνας τοῦ ὑλισμοῦ, τῆς τυφλῆς κι ἀδήφαγης δίψας γιὰ τὰ ὑλικὰ πλούτη, γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ὅπου ὁ καθένας θὰ κυττάζῃ πῶς νὰ κερδίζῃ χρήματα μὲ κάθε μέσον, ἀφοῦ αὐτὸ διακηρύσσουν σὰν τὸν ὑπέρτατο, τὸ λογικὸ σκοπό, σὰν τὴν ἐλευθερία».

Βλέπετε οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι ἀνέκαθεν ἠσχολοῦντο μέ χρηματιστήρια, κινήσεις κεφαλαίων, ἐμπορικήν πίστιν, δηλαδή ὄχι μέ τήν παραγωγήν, ἀλλά μέ τήν παραοικονομίαν καί ἀσφαλῶς πάντοτε ἐτέλουν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἀπολύτου βασιλείας των καί τῆς κυριαρχίας των, ἐφ' ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Τά σχέδια τῶν Ἑβραίων ἀπεκάλυπταν ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος καί τά ἀνέτρεπαν δυναμικοί πολιτικοί ἄνδρες. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι ἐπιμένουν. «*Ὁ αἰώνιος Ἑβραῖος*» ὅπως εὐστόχως εἶπεν ὁ Χένρυ Φόρντ. Παρατηρήσατε ὅτι ἀπό τό 1877 ὁ Ντοστογιέφσκυ προαναγγέλει τόν αἰῶνα τοῦ ὑλισμοῦ, τόν ὁποῖον ζῇ σήμερα ἡ ἀνθρωπότης, κατόπιν ἐπιβολῆς του, ἀπό τά ἑβραιοελεγχόμενα ΜΜΕ. Τό ἀνωτέρω κείμενο τοῦ Ρώσου συγγραφέως πρέπει νά μελετηθῇ μετά προσοχῆς.

Οἱ Ἑβραῖοι κάνουν τά σχέδια των, ἀλλ' εὐτυχῶς καί ἄλλοι ἔχουν τά ἰδικά των, διά τούς Ἑβραίους καί τόν Ἑβραϊσμόν. Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ κι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός στό θέμα τῶν Ἑβραίων ἐτοποθετήθησαν μέ εἰλικρίνεια, εὐθύτητα καί θαρραλέως. Ἀλλ' οὐδέποτε ἐπρογραμμάτισαν -καλῶς ἤ κακῶς- τήν φυσικήν ἐξόντωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐξωευρωπαϊκοῦ λαοῦ. Ἁπλῶς ἐπεδίωξαν νά τούς διώξουν ἐκ τῆς Εὐρώπης. Νά φύγουν. Νά μεταβοῦν στήν γῆ τῶν πατέρων των, στήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ὅπου ρέει «μέλι καί γάλα» καί νά ἀφήσουν ἥσυχον τήν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας οἱ λαοί, κατά καιρούς ἐστράφησαν ἐναντίον των.

Ἄν γυρίσωμεν ὀπίσω μερικούς αἰῶνας βλέπομεν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐξαφανίζονται ἀπό τάς ἐθνικάς κοινωνίας ἐξ αἰτίας τοῦ διωγμοῦ των, ἀλλά μετά ἐπιστρέφουν ἐπιμένοντες. Ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι οἱ λαοί δέν τούς θέλουν. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως δέν ξεκολλοῦν, ἀπό τάς ἐθνικάς κοινωνίας, ὅπου παρασιτοῦν συμφώνως πρός τήν θρησκευτικήν ἐπιταγήν τῶν Ταλμούδ καί τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, κατά τήν ὁποίαν ἀποτελεῖ εὐλογίαν (!) νά δουλεύουν τά Ἔθνη ὑπέρ τῶν Ἑβραίων, ὅπως ἀκριβῶς ηὐχήθη ὁ Ἰσαάκ στόν Ἰακώβ, τόν ὁποῖον ἐξαπατηθείς ἐξελάμβανε, ὡς τόν Ἠσαῦ: *«καί εὐλόγησεν αὐτόν καί εἶπεν... καί δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη»* («Γένεσις», ΚΖ, 29). Μάλιστα ὁ προφήτης Ἠσαΐας (Ξ, 12) σαφέστατα προειδοποιεῖ, ὅτι ὅσα ἔθνη καί ὅσοι βασιλεῖς δέν γίνουν δοῦλοι τῶν Ἑβραίων θά καταστραφοῦν: *«τά γάρ ἔθνη καί οἱ βασιλεῖς οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι ἀπολοῦνται καί τά ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται»*. Διά νά ἐπιζήσουν λοιπόν τά Ἔθνη καί οἱ βασιλεῖς πρέπει νά ὑπηρετοῦν δουλικῶς τούς Ἑβραίους! Αὐτά γράφουν στά ἱερά των κείμενα, αὐτά ὑποστηρίζουν, αὐτά προσπαθοῦν νά κάνουν, ἀλλά τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἀντίθετον πρός τάς Ἑβραϊκάς ἐπιδιώξεις διότι, καθ' ὅλο τό διάστημα τῆς ἱστορίας των οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν πάντοτε δοῦλοι ἄλλων Ἐθνῶν, παρά τάς προφητείας καί τάς ὑποσχέσεις τοῦ Ἰεχωβᾶ. Τώρα βεβαίως οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι δοῦλοι, ἀλλά περιμένετε, δέν ἐτελείωσε ἀκόμη ἡ ἐποχή μας.

Τό 1600 δέν ὑπάρχουν Ἑβραῖοι στήν Ἱσπανία. Μερικοί ἀπέμειναν ἐκεῖ, διότι ἔγιναν Χριστιανοί καί μάλιστα «καλοί Χριστιανοί» (S. Baron: *«Social and religious history of the Jews»* N. York 1937, vol. 2, p. 68). Κάπου-κάπου ἡ «Ἱερά Ἐξέτασις» ἀνεκάλυπτε Ἑβραίους καί τούς ἐθανάτωνε, ἐπί τῆς πυρᾶς. Ὅταν ἔκαναν Ἑβραϊκάς ἱεροτελεστίας τούς συνελάμβαναν καί «τούς ἔκαιαν ζῶντας». Ὁ H. Lea στό βιβλίον του περί τῆς ἱστορίας τῆς «Ἱερᾶς Ἐξετάσεως» (*«History of the Inquisition in Spain»* N. York, 1906, p. 236, 298) περιγράφει τέτοιας περιπτώσεις.

Στό Μιλᾶνο καί στήν Νεάπολιν, πού τότε ἦσαν, ὑπό τήν ἐξουσίαν τῶν Ἱσπανῶν ἐξεδιώχθησαν οἱ Ἑβραῖοι, ὅπως καί ἀπό ὅλας τάς Ἱσπανικάς ἀποικίας.

Οἱ Ἑνετοί μέ ἀποφάσεις τῆς Γερουσίας των ἐξώρισαν ὅλους τούς Ἑβραίους, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπανῆλθον καί ὡς γνήσιοι κεφαλαιοκράται

ἐπεδόθησαν εἰς τραπεζικάς ἐργασίας, ἐμπόριον κ.τ.λ. Τά ἴδια συνέβησαν καί στήν Βενετίαν, ὅπου ἡ «Ἱερά Ἐξέτασις» δέν ἠδύνατο νά τούς καταδιώξῃ. Οἱ Ἑβραῖοι ἀνῆλθον εἰς 6.000 καί διέμεναν εἰς «γκέττο» τό ὁποῖο ὠργάνωσαν στήν συνοικίαν «Γιουντέγκα» ὅπου ἔκτισαν συναγωγήν, ἐπεδόθησαν εἰς ἐμπόριον, τραπεζικάς ἐπιχειρήσεις (τοκογλυφίαν) κ.τ.λ. ὅπως περιγράφει λεπτομερῶς ὁ W. Sombart (*«The Jews and Modern Capitalism»* Glencoe Ill. 1951, p. 69).

Στήν Φερράρα ἡ Ἑβραϊκή κοινότης διελύθη ἀπό τόν πάπα. Ἐνῶ στήν Μάντουα οἱ Δοῦκες Γκονζάγκα ἐπέτρεψαν στούς Ἑβραίους νά μείνουν, ἀφοῦ ἐπλήρωσαν εἰδικούς φόρους καί περιωρίσθηκαν στό «γκέττο» τους, ἀπό τό ὁποῖον ἀπηγορεύετο νά ἐξέλθουν, μετά τήν δύσιν τοῦ Ἡλίου, μέχρι τήν ἀνατολήν αὐτοῦ. Εὐγνωμονοῦντες οἱ Ἑβραῖοι μετέδωσαν στούς κατοίκους πανώλην. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Στρατός ἐλεηλάτησε τό «γκέττο» καί διέταξαν τούς Ἑβραίους νά φύγουν ἀπό τήν Μάντουα «ἐντός τριῶν ἡμερῶν» (S. Brinton: *«The Gonzaga-Lords of Mantua»* London, 1927, p. 227).

Ἡ Μάντουα ἤ Μάντοβα, πού προανέφερα εἶναι μία περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Λομβαρδίας, ἀπό τήν ὁποίαν κατάγεται ὁ Βιργίλιος. Διά μεγάλο διάστημα ἀπετέλεσε κτῆσιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καί ἀργότερον ἀνεδείχθη, χάριν στήν δρᾶσιν τῶν δουκῶν τοῦ οἴκου Λουδοβίκου Γκονζάγκα.

Στήν Ρώμην ὁ πάπας Πίος ὁ 5ος διέταξε οἱ Ἑβραῖοι νά μή ἐξέρχωνται τοῦ «γκέττο», νά φέρουν διακριτικόν σῆμα, νά μή ἀγοράζουν γῆ κ.τ.λ. Κατόπιν ὁ ἴδιος πάπας, ἀφοῦ διεπίστωσε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀσχολοῦνται μέ *«τήν τοκογλυφίαν, τήν μαστρωπείαν καί τήν μαγείαν»* τούς διέταξε νά ἐγκαταλείψουν τά παπικά κράτη τῆς Ἰταλίας (L. Pastor: *«History of the Popes»* St. Louis 1898, vol. 17, p. 334).

Στήν Γαλλίαν ἴσχυαν οἱ περιορισμοί, πού ἐθέσπισε ὁ πάπας Πίος ὁ 5ος, ἀλλ' ἐκεῖ οἱ Ἑβραῖοι ἐτύγχανον τῆς προστασίας τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 14ου, πού ἔπαιρνε πολλά χρήματα ἀπό τόν Ἑβραῖον τραπεζίτην Σαμουήλ Μπερνάρ (Sombart ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 56). Σχετικῶς ἀναφέρω ὅτι, ὅταν ἡ Ἀστυνομία τῆς πόλεως Μέτς ἐθανάτωσε κάποιον Ἑβραῖον μέ τήν κατηγορίαν, ὅτι ἐδολοφόνησε ἕνα «Χριστιανόπουλο» χάριν Ἑβραϊκῆς ἱεροτελεστίας ὁ Λουδοβῖκος ἐξέδωσε βασιλικόν διάταγμα, κατά τό ὁποῖον αἱ κατηγορίαι ἐναντίον Ἑβραίων

θά κρίνωνται ὑπό τοῦ ἀνακτοβουλίου! (H. Graetz: *«History of the Jews»* Philadelphia, 1891, vol. 5, p. 176).

Στήν Πορτογαλίαν οἱ Ἑβραῖοι ἀνέπτυξαν τραπέζας (π.χ. οἶκος Μεντές) καί ἐδωροδόκησαν μέ 1.860.000 δουκάτα τόν βασιλέα Φίλιππον τόν 3ον καί μέ ἄλλα ποσά τούς ὑπουργούς του, διά νά πάρουν ἀπό τόν πάπαν Κλήμεντα τόν 8ον παπικήν «βούλαν» πρός τήν «Ἱεράν Ἐξέτασιν» νά ἀφήση ἐλευθέρους τούς κρατουμένους Ἑβραίους, ὅπως κι ἔγινε. Μετά τόν θάνατον τοῦ Φιλίππου τοῦ 3ου (1621) οἱ Πορτογάλοι ἐξεδίωξαν τούς Ἑβραίους (Lea, ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. 3, σελ. 273).

Ἐγκαταλείποντες οἱ Ἑβραῖοι τήν Ἱσπανίαν καί τήν Πορτογαλίαν μετέβησαν, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, εἰς χώρας τῆς Β. Ἀφρικῆς καί δυστυχῶς στήν Κωνσταντινούπολιν, Θεσσαλονίκην, Σμύρνην, Ἀδριανούπολιν, ὅπου ἐγκατεστάθησαν συνεργαζόμενοι, μετά τῶν Τούρκων, εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ περίπτωσις τοῦ Ἑβραίου Ἰωσήφ Νάζη εἶναι χαρακτηριστική. Ὁ Σουλτᾶνος Σελήμ ὁ 2ος τόν ἀνεκήρυξε δοῦκα (!) τῆς Νάξου καί τοῦ ἀνέθεσε νά εἰσπράττη φόρους ἀπό δέκα νήσους τοῦ Αἰγαίου (C. Brockelmann: *«History of the Islamic Peoples»* N. York, 1947, p. 317).

Νά σημειώσωμεν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἱσπανίας καί τῆς Πορτογαλίας ὀνομάζονται «Σεφαντίμ». Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Γερμανίας, Πολωνίας καί Ρωσίας ὀνομάζονται «Ἀσκεναζίμ».

Στήν Γερμανίαν οἱ Ἑβραῖοι π.χ. στήν Φραγκφούρτην δέν εἶχαν δικαίωμα νά ἐξέλθουν τοῦ «γκέττου» καί ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐνδυμασία καί ἡ οἰκία των ἔφεραν διακριτικόν σῆμα. Ὁ Χίτλερ ἀργότερον ἐφήρμοσε τήν προϋπάρχουσαν νομοθεσίαν. Τελικῶς τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1614 εἰσέβαλαν πλήθη στό «γκέττο» τό ἐλεηλάτησαν, τό κατέστρεψαν κι ἐξεδίωξαν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν πόλιν. Ὁ G. Abbott (*«Israel in Europe»*, p. 229 κ.ἑ.) περιγράφει τά γεγονότα.

Στήν Αὐστρίαν ὁ Αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος ὁ 1ος ὑπεχρέωσε τούς Ἑβραίους εἰς ταπεινωτικούς περιορισμούς καί τούς ἐξεδίωξε, ἀπό τήν Βοημίαν. Ἀργότερον τούς ἐξεδίωξε, ἀπό τήν Αὐστρίαν ἡ Αὐτοκράτειρα Μαρία-Θηρεσία. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἑβραϊκοί οἰκισμοί στήν Γερμανίαν ηὐξάνοντο συνεχῶς, ἰδίως μετά τήν ἐπανάστασιν τῶν Κοζάκων (1648) πολλοί Ἑβραῖοι κατέφυγαν στήν Γερμανίαν καί στήν Πολωνίαν. Τό Βερολῖνον, ἡ Λειψία κ.τ.λ. ἐγέμισαν ἀπό Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι ὡμίλουν τήν διάλεκτον «Γιντίς» πού περιελάμβανε Γερμανικάς

λέξεις μέ Ἑβραϊκάς καί Σλαβικάς συμπληρώσεις καί ἐγράφετο μέ Ἑβραϊκά γράμματα. Τά βιβλία, ἔντυπα κ.τ.λ. τῶν «Ἀσκεναζίμ» ἐκυκλοφόρουν στήν διάλεκτον «Γιντίς». Οἱ Γερμανοί θά ταλαιπωρηθοῦν πολύ, μέχρις ὅτου ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς Ἑβραϊκούς πληθυσμούς, πού διέβρωναν τήν χώραν.

Στήν Πολωνίαν τό 1500 οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν περίπου 50.000, τό 1648 ἀνῆλθον εἰς 500.000! συμφώνως πρός τούς ὑπολογισμούς τοῦ S. Dubnow (*«History of the Jews in Russia and Poland»* Philadelphia, 1916, vol. 1, p. 66). Μετά διαφόρους καταπιέσεις οἱ Πολωνοί ἐξηγέρθησαν, ἐκρήμνισαν συναγωγάς, ἐλεηλάτησαν Ἑβραϊκάς οἰκίας καί ἀπήτησαν ἀπό τόν ἡγεμόνα τους νά μή ἐπιδεικνύη ἀνοχή στούς Ἑβραίους («De non tolerandis Judaeis»). Ὁ διωγμός τῶν Ἑβραίων ἤρχισε, ὅταν ἀπεκαλύφθη εἰς ἕλος τό πτῶμα ἑνός Χριστιανοπούλου, τό ὁποῖον ἐφόνευσαν διά τελετουργικούς σκοπούς τρεῖς Ἑβραῖοι, τούς ὁποίους ἐθανάτωσαν. Παρά τόν διωγμόν οἱ Ἑβραῖοι δέν ἔφευγαν. Ὁ Πολωνός Σεμπαστιάν Μιτσίνσκι ἀπό τήν Κρακοβίαν κυκλοφορεῖ ἔντυπον, ὅπου κατηγορεῖ τούς Ἑβραίους διά παιδοκτονίας, ἀπάτας, προδοσίας κ.τ.λ. Ὁ βασιλεύς Λαδίσλαος ὁ 4ος ἀπαγορεύει στούς Ἑβραίους νά κατοικοῦν πλησίον Χριστιανῶν, νά κτίσουν συναγωγάς κ.τ.λ. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως ἐκεῖ ἀμετακίνητοι ἀπομυζοῦν τούς Πολωνούς, μέχρις ὅτου ξεσπᾶ ἡ ἐπανάστασις τῶν Κοζάκων κατά τῶν Πολωνῶν καί Λιθουανῶν μεγαλοκτηματιῶν, πού ἐχρησιμοποίουν τούς Ἑβραίους ὡς φοροεισπράκτορας ἤ ἐνοικιαστάς φόρων. Οἱ Κοζάκοι κατασφάζουν ἀνηλεῶς τούς Ἑβραίους, πού διά νά σωθοῦν καταφεύγουν στούς Ταττάρους, στήν Γερμανίαν καί ἀλλοῦ. Ὅσοι παρέμειναν στήν χώραν θά σφαγοῦν ἀπό τόν Πολωνικόν Στρατόν, πού ἀφοῦ ἐνίκησε τούς Σουηδούς εἰσβολεῖς (1655) τοῦ Καρόλου τοῦ 11ου, ἐστράφη κατόπιν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Ὁ J. Baron (ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. 2, σελ. 169) περιγράφει τάς σφαγάς χιλιάδων Ἑβραίων καί τάς ὁλοκληρωτικάς καταστροφάς ἑκατοντάδων Ἑβραϊκῶν κοινοτήτων. Ἐπί βασιλείας Ἰωάννου Καζιμήρου χορηγοῦνται, στούς ἐναπομείναντες Ἑβραίους δικαιώματα, ἀλλά ἡ λαϊκή ἐχθρότης ἐναντίον των διογκοῦται, κυρίως τὸ 1660, μετά τήν ἀποκάλυψιν, ὅτι δύο ραββῖνοι -οἱ ὁποῖοι ἐθανατώθησαν- διέπραξαν παιδοκτονίαν, διά λόγους τελετουργικούς.

Στήν Ρωσίαν διεξήχθησαν τά περιβόητα «πογκρόμ» ἐναντίον τῶν

Ἑβραίων, τούς ὁποίους ὁ Ἰβάν ὁ Τρομερός, ὁ Μέγας Πέτρος καί γενικῶς ὅλοι οἱ Τσάροι ἐμίσουν. Μετά μερικούς αἰῶνας οἱ Ἑβραῖοι μπολσεβῖκοι θά ἐκδικηθοῦν δολοφονοῦντες τόν Τσάρον Νικόλαον καί τήν οἰκογένειάν του στό Αἰκατερίνεμπουργκ.

Στήν Ἀγγλίαν ἐσημειώθη διαφορετική ἐξέλιξις. Τό 1290 ἐκδιώκονται οἱ Ἑβραῖοι καί ἀπηγορεύετο ἡ ἐπιστροφή, ἔστω καί ἑνός Ἰουδαίου στήν χώραν. Ἀπό τοῦ 1649 πού ἀνῆλθεν ὁ Κρόμβελ στήν ἐξουσίαν ἀρχίζει ἡ ἐπάνοδος τῶν Ἑβραίων, διότι ὁ θρησκόληπτος Κρόμβελ ἐπίστευε, ὅτι ὁ Ἑβραϊκός λαός *«ὑπῆρξε ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ στόν ὁποῖον Ἐκεῖνος παρέδωσε τόν νόμον Του»* (H. Graetz, ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. 5, σελ. 27). Αὐτοί μέ τεράστια ποσά δωροδοκοῦν καί ἀνέρχονται ἐπί βασιλείας Ἰακώβου τοῦ 1ου (1603-25). Τελικῶς ἐπιβάλλουν Ἑβραϊκήν κυριαρχίαν στήν Ἀγγλίαν.

Χιλιάδες Ἑβραῖοι καταφθάνουν ἀπό τήν Πορτογαλίαν καί τήν Ἰσπανίαν, ἐναντίον τῆς ὁποίας στρέφουν τήν Ἀγγλίαν. Παρά τήν ἀντιπάθειαν τῶν κληρικῶν ὁ Κρόμβελ ἐπείσθη, ὑπό τοῦ Ἑβραίου Μανασσῆ Μπέν Ἰσραέλ καί ὑπεστήριξε τήν Ἑβραϊκήν μετανάστευσιν στήν Ἀγγλίαν, μετά ἀπό ἀπόφασιν διασκέψεως τήν 4ην Δεκεμβρίου 1655. Λεπτομερείας περιγράφει ὁ M. Modder (*«The Jews in the Literature of England»* Philadelphia, 1939, p. 35).

Ὁ πνευματικός, καλλιτεχνικός καί ἱερατικός κόσμος τῆς Ἀγγλίας ἐχθρεύεται τούς Ἑβραίους. Τά ἔργα τοῦ Σαίξπηρ (π.χ. *«Ἔμπορος τῆς Βενετίας»*), τοῦ Οὐίλλιαμ Πρύνν (*«Σύντομος Ἔνστασις»*) κ.ἄ. καλλιεργοῦν τό λαϊκόν μῖσος κατά τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι ἐνεσφηνώθησαν στερεῶς στήν Ἀγγλίαν, μέ τήν ὑποστήριξιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στέμματος καί κυρίως τοῦ Καρόλου Β', Γουλιέλμου Γ' κ.ἄ. καί παρέσυραν τήν Ἀγγλίαν εἰς δύο παγκοσμίους πολέμους, πού ἐπέφεραν δεινά στήν Εὐρώπην, στήν Λευκήν φυλήν καί κατέληξαν στήν διάλυσι τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἤδη ἐξακολουθοῦν νά ἐλέγχουν τήν Ἀγγλίαν, διά πολλῶν μεθόδων, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διαφθορά τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, διά τῆς μαστρωπείας καί τῶν ναρκωτικῶν. Οἱ Ἄγγλοι πρίγκιπες κατέστησαν μέθυσοι, ναρκομανεῖς (*«Χώρα»* 21-6-2003) μέ συζύγους τύπου Λαίδης Νταϊάνα κ.τ.λ. δίχως παραδοσιακάς οἰκογενείας ἀρχῶν.

Τά τελευταῖα ἑκατόν ἔτη ὁ Ἑβραιοσιωνισμός ἐλέγχει πλήρως τήν Ἀγγλίαν -παρά τάς κάποιας διαμαρτυρίας- καί τήν Ὁλλανδίαν. Ἀπό τοῦ 1593 οἱ Ἑβραῖοι ἐγκαθίστανται στό Ἄμστερνταμ, ὅπου ἔκτισαν συναγωγήν. Μετά στήν Χάγην, στό Ρόττερνταμ καί εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ὁλλανδίας. Προηγουμένως ἡγεμόνες τῶν Κάτω Χωρῶν εἶδαν μέ ἀνησυχίαν τήν ἄφιξιν προσφύγων Ἑβραίων, ἀπό Ἱσπανία καί Πορτογαλία καί ἀντέδρασαν π.χ. ὁ Κάρολος Ε΄ διέταξε νά φύγουν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι. Τό δημοτικό συμβούλιον τῆς Ἀμβέρσης ἐζήτησε νά ἐξαιρεθῆ ἡ πόλις αὐτοῦ τοῦ μέτρου. Ἡ αἴτησις ἀπερρίφθη καί ἡ διαταγή ἐφηρμόσθη βιαίως. Σήμερον τά πράγματα εἶναι ἀλλοιώτικα. Ὁ Ἑβραιοσιωνισμός ἐπικρατεῖ στήν Ὁλλανδίαν, ὅπου εἰσήγαγε τήν διαφθοράν (π.χ. γάμοι ὁμοφυλοφίλων, νομιμοποίησις ναρκωτικῶν κ.τ.λ.) καί ὅσα προβλέπονται στά «Πρωτόκολλα». Ὡστόσον καί στήν Ὁλλανδίαν ἀκούγονται φωναί, ἐναντίον τῆς Ἑβραϊκῆς κυριαρχίας. Τό μέλλον θά δείξη, ἄν θά εἶναι ἀποτελεσματικαί.

Καί πρίν ἀπό τό 1600 καί μετά ἀπό αὐτό ἡ ἱστορία κατέγραψε διωγμούς τῶν Ἑβραίων. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι ἀκόμη καί τώρα, πού ἔχουν τήν πατρίδα τους, δέν ἀφήνουν ἥσυχα τά διάφορα Ἔθνη, ὅπου ἔχουν ἐγκατασταθῆ.

Τούς καταδιώκουν, ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι δέν φεύγουν. Ἀκόμη καί στήν Γερμανίαν, ὅπου καθώς ἰσχυρίζονται τούς ἐθανάτωσαν μέ ἀέρια, τούς ἔκαυσαν εἰς «φούρνους», τούς ἐσαπωνοποίησαν κ.τ.λ. ἐπανέρχονται καί ἐγκαθίστανται ξανά, διά νά ἀπομυζήσουν τήν χώραν, συμφώνως πρός τήν προτροπήν τοῦ Ἰακώβ νά μεταβοῦν στήν Αἴγυπτον καί νά φάγουν, μέχρι τόν μυελό τῆς γῆς! *«Φάγεσθε τόν μυελόν τῆς γῆς»* (*«Γένεσις»* Ζ, 18). Καί πραγματικῶς ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἀπεμύζησε τεράστιον ἀριθμόν τρισεκατομμυρίων (!) μάρκων ἀπό τούς Γερμανούς, διά κάτι, πού οὐδέποτε ἀπεδείχθη, ὅτι τοῦ ἔκαναν.

Μετά τόν πόλεμον οἱ Ἑβραῖοι εἰσέβαλαν στήν Γερμανία καί ἔκαναν ὁτιδήποτε ἤθελαν. Ληστρικῶς ἐθησαύρισαν. Τούς ἔδωσαν πλῆθος δικαιωμάτων, ἵδρυσαν ἑταιρείας, πού ἀπεμύζησαν τούς Γερμανούς, ἐξησφάλισαν εἰδική προνομιακή νομοθεσία, συμπεριφέρονται ὡς κυρίαρχοι τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους, ἐγέμισαν τήν Γερμανίαν μέ μνημεῖα τοῦ Ὁλοκαυτώματος, ἐξηυτέλισαν τούς Γερμανούς πολιτικούς, πού ὑποχρεώθησαν νά προσκυνοῦν Ἑβραϊκά μνημεῖα κ.τ.λ. Στήν ἥττη-

μένη Γερμανία, τήν έρειπωμένη, τήν αίμορραγοῦσα μέ 5.000.000 πραγματικούς νεκρούς, μέ έκατομμύρια άναπήρους, μέ πρόσφυγας, μέ κατεστραμμένας πόλεις έπέδραμον χιλιάδες Ἑβραῖοι, ἅρπαγες, λαφυραγωγοί, λεηλάται, ὅπως ἀκριβῶς τούς θέλει ὁ Ἰεχωβᾶ, ἰδίως κατά τήν περίοδον 1946-1966 ὁ Ἑβραϊσμός ἐξεμεταλλεύθη τούς Γερμανούς, ὡσάν τόν πόλεμον νά εἶχαν κερδίσει οἱ ἀπόλεμοι Ἑβραῖοι. Τό Γερμανικόν Ἔθνος ὑπέφερεν τάς ταπεινώσεις λόγῳ ἀδυναμίας του. Οἱ Γερμανοί ὑπέφεραν σιωπηλοί τήν Ἑβραϊκήν ἐπικυριαρχίαν, ἀλλά οὔτε τήν ἐδικαιολόγησαν, οὔτε (προπαντός) τήν λησμονοῦν.

Πράγματι ἀπέθαναν ἐκ κακουχιῶν, βασάνων, ἀσθενειῶν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως κατ' ἀνώτατον ὅριον περί τάς 600.000 Ἑβραίων βάσει ὑπαρχόντων στοιχείων (Δρ. Δ. Γέρμακ: *«Ὁ ἄξονας τοῦ θανάτου»* ἔκδ. «Στερέωμα» σελ. 176). Οἱ ἐξ Ἀμερικῆς κ.τ.λ. Ἑβραῖοι εἰσπράττουν δισεκατομμύρια δολλάρια λόγῳ τοῦ θανάτου τῶν ὁμοφύλων των. Εἰσπράττουν, εἰσπράττουν, διότι ἐάν δέν εἰσπράττουν τί εἴδους Ἑβραῖοι θά ἦσαν καί ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι εἰσπράττουν οἱ ἀληθῶς θυσιασθέντες καί καταστραφέντες Ἕλληνες δέν ἔλαβαν οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν καί διά νά ἐπιζήσουν ἠναγκάσθησαν νά ἐργάζωνται στά ἐργοστάσια τῆς... Γερμανίας. Ἐμεῖς οἱ νικηταί!...

Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ὁ Χίτλερ (οὔτε οἱ Γερμανοί) δέν ἐφηῦρε τόν ἀντισημιτισμόν. Πρίν ἀπό αὐτόν, αἰῶνας, χιλιετίας, ἄλλοι λαοί πού ὑπέφεραν ἀπό τούς Ἑβραίους, ὅταν ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονή τους ἀντέδρασαν καί ἐξαπέλυσαν διωγμούς ἐναντίον τους. Οἱ Ἑβραῖοι παρά ταῦτα πάντοτε ἐπέστρεφον στήν χώραν, ἀπ' ὅπου τούς ἔδιωξαν. Σπανίως λησμονοῦν τά θύματά των. Μέχρι πρότινος ἔκλαιγαν πού δέν ἔχουν κράτος καί στάς προσευχάς των ἐπανελάμβαναν: «τοῦ χρόνου στήν Ἰερουσαλήμ». Τελικῶς οἱ Ἀγγλοαμερικανοί τούς ἐχάρισαν τό κράτος, πού τόσο ἤθελαν, ἔχουν καί τήν Ἰερουσαλήμ, ἄντε λοιπόν στό καλό σας, φύγετε καί πηγαίνετε στήν πατρίδα σας, στήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, στήν χώρα πού ὑπεσχέθη ὁ Ἰεχωβᾶ στούς Πατριάρχας σας, ἐκεῖ ὅπου ρέει «μέλι καί γάλα». Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς καί τῆς Εὐρώπης (ἐξαιρέσει ἐλαχίστων φανατικῶν) δέν μετηνάστευσαν στό Ἰσραήλ. Δέν εἶναι ἀφελεῖς νά ἀφήσουν τό ὄμορφο Παρίσι, τήν Ρώμην, τήν Ν. Ὑόρκην, τήν Ἑλβετίαν, τήν Ἑλλάδα κ.τ.λ. ὅπου καλοπερνοῦν καί νά μεταβοῦν στό Ἰσραήλ. Ἐδῶ

ἐξ ἄλλου ἐκμεταλλεύονται τούς ἀλλογενεῖς, στό Ἰσραήλ ποῖον θά ἐκμεταλλευθοῦν;

Ἡ πρόθεσις τῶν Ἑβραιοσιωνιστῶν νά καταστρέψουν τήν Εὐρώπην προεκάλεσε ἐμφυλίους σπαραγμούς τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἐχάθησαν ἑκατομμύρια νέων τῆς Λευκῆς Φυλῆς καί ἀκόμη ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Γαλλία κ.τ.λ. θά ἀπωλέσουν τάς αὐτοκρατορίας των, ἐνῷ ἡ ἡττηθεῖσα Γερμανία καί οἱ Σύμμαχοί της, ἐπί σειράν ἐτῶν ἠγωνίσθησαν αἱματηρῶς, διά νά ἐπιβιώσουν. Εἰς πεῖσμα τῶν Ἑβραίων τό κατώρθωσαν. Καί πάλιν ἡ Λευκή Φυλή, ἡ Εὐρώπη, εἶναι παγκόσμιος δύναμις, ἀπό ὅλας τάς ἀπόψεις καί κυρίως πολιτιστικῶς. Παρά τό φοβερόν γεγονός τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν πόλεων καί τοῦ θανάτου ἑκατομμυρίων Εὐρωπαίων, τῶν ὁποίων τώρα λείπουν οἱ ἀπόγονοι, παρά ταῦτα ἡ Εὐρώπη, ἡ Λευκή Φυλή μας, ἐπέζησε καί βαδίζει ἐμπρός.

Ἕνα ἀπό τά ὅπλα ἐξοντώσεως τῶν Εὐρωπαίων ἦτο ὁ ἐκμηδενιστικός βομβαρδισμός πόλεων, δίχως νά ἐξυπηρετοῦνται στρατιωτικαί ἀνάγκαι, ἀλλά διά τόν φόνον ἀμάχων, δηλαδή διά τήν ἐξόντωσιν τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Ὁ Γκαῖμπελς («*Ἡμερολόγιον*» 19, 20 Μαΐου 1943), ἐπεσήμανε τόν ρόλον τῶν Ἑβραίων στούς βομβαρδισμούς πόλεων. Ἄλλο ὅπλο τῶν Ἑβραίων, διά τήν ἐξαφάνισιν τῶν Εὐρωπαίων ὑπῆρξε ἡ παράτασις τοῦ πολέμου, ὥστε νά ἐπαυξάνη συνεχῶς ἡ ὁλοκληρωτική καταστροφή τῆς Εὐρώπης.

Ὑπάρχει Ἑβραϊκόν πρόβλημα στήν Εὐρώπην, διά τήν Ἀμερικήν δέν ἐνδιαφερόμεθα. Τό Ἀμερικανικόν Ἔθνος εἶναι βέβαιον, ὅτι τελικῶς θά ἐπιβληθῆ τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Τό Ἑβραϊκόν πρόβλημα συνίσταται ἀκριβῶς στό ὅτι μία ἐξωευρωπαϊκή φυλετική μειοψηφία συνωμοτεῖ εἰς βάρος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, τά ὁποῖα κατά θρησκευτικήν παρακαταθήκην θέλει νά ὑποδουλώση. Τό πρόβλημα αὐτό πρέπει νά ἀντιμετωπισθῆ, διότι ἀλλοιῶς κινδυνεύει ἡ Λευκή Φυλή. Ἄλλη λύσι δέν βλέπω, παρά νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά μεταβοῦν στήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ὅπου τούς περιμένει «μέλι καί γάλα» κατά τά συμπεφωνηθέντα μεταξύ Ἰεχωβᾶ καί Ἑβραίων, πού ἐρραντίσθησαν μέ αἷμα τράγων, διά τό ἔγκυρον τῆς συμφωνίας. (Παῦλος: «Πρός Ἑβραίους» 9,12,19). Ἐγώ τουλάχιστον προτείνω τήν ἀποχώρησιν τῶν Ἑβραίων, ἀπό τήν Εὐρώπην,

ἄλλοι ἴσως προτείνουν διαφορετικάς λύσεις. Πάντως τό πρόβλημα αὐτό, μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλον τρόπο θά λυθῆ. Ἡ Εὐρώπη τῆς Λευκῆς Φυλῆς δέν θά ἐξαφανισθῆ, ἐπειδή τό ἐπιδιώκουν οἱ Ἑβραῖοι. Οἱ σημῖται δέν πρόκειται νά «πατάξουν» τά Εὐρωπαϊκά Ἔθνη, οὔτε ὁ Ἰεχωβᾶ θά ἐρημώση τήν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ. Στόν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τῆς Εὐρώπης ἡ Ἑλλάς εἶναι, ὅπως πάντοτε ὁ προμαχών. Ὁ Ἑλληνισμός ἀπό μόνος του ὡς φορεύς πολιτιστικῶν ἀξιῶν καί πολεμικῆς ἀρετῆς ἀρκεῖ, ὑπό τήν προϋπόθεσιν, ὅτι θά ἰσχυροποιήση τό κράτος του. Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς θά εἶναι ἡ δύναμις, πού θά ἀνατρέψη τά σιωνιστικά σχέδια. Ἰδού διατί τήν πολεμοῦν. Ἀλλά ἀποκλείεται τά «πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» καί εἷς λαός Ἑβραίων αἰωνίων δούλων νά νικήσουν ἕναν Ἑλληνικόν Λαόν ἐπανειλημμένως κοσμοκράτορα, μέ παρελθόν 50.000 χρόνων πολιτισμοῦ! (Ναί, 50.000 χρόνοι πολιτισμοῦ. Ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἄς διαβάση τά πρακτικά τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου (1998) διά τήν Θεόπετραν Τρικάλων, πέραν τῶν χρονολογήσεων τῶν παναρχαίων κειμένων κ.τ.λ.).

Ἡ Ἑλλάς δέν εἶναι μόνον ὁ προμαχών εἶναι καί στήν πρώτην γραμμήν κινδύνου, διότι ὁ Ἑβραϊσμός ἐποφθαλμιᾶ τήν Κύπρον καί τήν Κρήτην.

Τά «γκέττο» ἱδρύθησαν, ἀπό τήν θρησκευτικήν ἡγεσίαν τῶν Ἰουδαίων, διά νά μή ἔρχωνται αὐτοί εἰς ἐπαφήν μέ τούς ἀλλοεθνεῖς καί ἀλλοιωθῆ ὁ ἐθνικοθρησκευτικός των χαρακτήρ. Καί σήμερα -ἄν παρατηρήσετε προσεκτικῶς- τό Ἰσραήλ εἶναι ἕνα μεγάλο «γκέττο». Τό ἠθέλησαν καί τό ἐδημιούργησαν οἱ Ἑβραῖοι, χάριν στήν βοήθειαν ἀρχικῶς τοῦ Οὐΐλσων καί τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καί μετά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον, χάριν στούς Συμμάχους. Ἐκεῖ συνεκεντρώθησαν μερικά ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς ἀληθές «γκέττο». Μόλις ἐξέλθουν τοῦ κράτους-«γκέττο» τούς περιμένουν οἱ Ἄραβες, οἱ ὁποῖοι δικαίως μισοῦν τούς Ἑβραίους, διότι αὐτοί τούς ἐπῆραν τήν γῆ καί καθημερινῶς δολοφονοῦν τά παιδιά τῆς Παλαιστίνης.

Οἱ ἀναλυταί συμφωνοῦν ὅτι τό Ἰσραήλ-«γκέττο» ἀπεδείχθη ἀσύμφορον στούς Ἑβραίους. Συναισθηματικῶς τούς ἱκανοποίησε, ἀλλά πολιτικῶς τούς ζημιώνει, διότι: α) ὑποστηρίζοντές το ἀποκαλύπτονται παντοῦ αἱ κρυπτοεβραϊκαί ὀργανώσεις, πρόσωπα κ.τ.λ., β) ὑφίστανται οἱ Ἰουδαῖοι συνεχῆ οἰκονομικήν αἱμορραγίαν, διά τήν συντήρησιν

150.000 στρατιωτῶν καί δι' ἐξοπλισμούς, γ) ἀποτελεῖ ὁρατόν στόχον τῶν ἐχθρικῶν 'Αραβικῶν κρατῶν, δ) 'Αναγκάζει τούς Ἑβραίους νά παρουσιάζωνται στό φῶς καί νά δροῦν μέ δημοσιότητα, πρᾶγμα πού ἀντίκειται στόν συνωμοτισμόν τους, ε) οἱ Ἰσραηλινοί ζοῦν μονίμως μέ τόν φόβον ἐπιθέσεως τῶν Ἀράβων, πού ἀργά ἤ γρήγορα θά ἀποκτήσουν πολεμικήν τεχνολογίαν. Ἐπί πλέον αἱ ἀπέλπιδες αὐτοανατινάξεις τῶν Παλαιστινίων ὑποχρεώνουν τόν Ἰσραηλινό λαό νά ζῆ εἰς κλίμα ἀνασφαλείας, στ) Τό τέλος τοῦ Ἰσραήλ εἶναι μοιραῖον, δηλαδή θά ὑποστῆ τήν μοῖραν τοῦ ὀλιγαρίθμου παραλιακοῦ πληθυσμοῦ, πού ὑφίσταται τήν πίεσιν τῆς πολυαρίθμου ἐνδοχώρας. Μία ἀβαθής ξηρά δέν εἶναι δυνατόν νά συγκρατήση τά ἑκατομμύρια τῶν Ἀράβων. Τότε βεβαίως οἱ Ἑβραῖοι θά πυροδοτήσουν τά πυρηνικά των καί ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας θά γίνη ἔρημος, ὅπως πάντοτε ἦτο.

Διατυποῦται ὡστόσον ἀντίθετος ἄποψις, ὅτι δηλαδή τό Ἰσραήλ ὠφελεῖ τόν Ἑβραϊσμό, διότι ἔδωσε στούς Ἑβραίους ἕνα κράτος, μέ στρατιωτική δύναμι, ἐπραγματοποίησε τόν ἐθνικό τους πόθο καί ἄλλα τέτοια.

Πράγματι ἐδημιουργήθη ἕνα θνησιγενές κρατίδιο, τό ὁποῖον συντηρεῖ ἡ Ἀμερική. Ἀσφαλῶς ἡ ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων εἰς ΗΠΑ εἶναι μεγάλη, ἀλλά τό γεγονός παραμένει: **Τό Ἰσραήλ ὑπάρχει ὅσο τό διατηρεῖ ἡ Ἀμερική.** Τό Ἰσραήλ εἶναι ἐξηρτημένο κράτος. Ὅσον ἀφορᾶ στήν στρατιωτική δύναμι τῶν Ἰσραηλινῶν πρέπει νά ἔχωμεν σοβαράς ἐπιφυλάξεις, διότι αὐτή δοκιμάζεται ἐναντίον Ἀράβων. Κάποιαι χιλιάδες «κελεμπίαι» δέν κάνουν στρατόν.

Ἀκόμη χάριν στούς Ἀμερικανούς οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν δορυφορικάς πληροφορίας καί πολεμικήν τεχνογνωσίαν, πού στεροῦνται οἱ Ἄραβες. Ἄν ἀπέναντι τῶν Ἑβραίων ἵστατο ἕνα τεθωρακισμένον ἐθελοντικόν σῶμα 10.000 Εὐρωπαίων τότε θά ἐβλέπατε τήν ἀξίαν τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ. Ἀπορῶ μάλιστα, πού οἱ πλουσιώτατοι Ἄραβες δέν ἐχρηματοδότησαν τήν συγκρότησιν στρατιωτικῆς ἐθελοντικῆς μονάδος ἐξ Εὐρωπαίων, ὥστε ἀφ' ἑνός μέν πολιτικῶς, νά καταστήσουν διεθνῆ τόν ἀντισιωνιστικόν ἀγῶνα, ἀφ' ἑτέρου δέ στρατιωτικῶς νά συντρίψουν τούς χαχαμίκους.

Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι ἐπέδειξαν στρατιωτικάς ἀρετάς, δι' αὐτό ἡ

ἐθνική των ἱστορία εἶναι ἱστορία δούλων. Ὡς δολοφόνοι διέπρεψαν. Ὡς στρατιῶται ποτέ. Καί τώρα ἀδυνατοῦν νά ἐπιβάλουν στρατιωτικήν λύσιν στήν Παλαιστίνην, ὅπου τούς πολεμοῦν μέ πέτρας ἄοπλα παιδιά, τά ὁποῖα αὐτοθυσιάζονται.

Ἐπανέρχομαι στήν πρότασίν μου. Γνωρίζω καλῶς, ὅτι ἐάν οἱ Ἄραβες ἀνεκοίνωναν τήν ἵδρυσιν στρατιωτικῆς μονάδος, πού θά πολεμήση τούς Ἑβραίους, θά ἐπαρουσιάζοντο ἐθελονταί, ἀπό τήν Εὐρώπη ὄχι 10.000, ἀλλά ἑκατομμύρια! ὅπως ἀπέδειξαν αἱ κινητοποιήσεις τῶν Εὐρωπαίων, ὑπέρ τῶν Παλαιστινίων καί τῶν Ἰρακινῶν.

Μέσα στόν Ἑβραιοσιωνισμό ἀναπτύσσεται μία τραγωδία μεμονωμένων Ἑβραίων, πού δέν συμφωνοῦν μέ τάς πολιτικάς ἐπιδιώξεις τῆς θρησκείας των. Τήν ἀρχαίαν ἐποχήν εἴχαμε τούς Ἑλληνίζοντας, τούς ὁποίους μέ περισσόν μῖσος κατέσφαξαν οἱ ὁμόφυλοί των. Στούς νεωτέρους χρόνους ἐμφανίζονται κάπου-κάπου Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι διαφωνοῦν μέ τόν σιωνισμό, στόν ὁποῖον βλέπουν **τήν αἰτία τοῦ ἀντισημιτισμοῦ.**

Σκέπτονται λογικῶς καί δέν λέγουν, ὅτι, θά ἐπικρατήσωμεν στήν Οἰκουμένην, ὅτι θά ἁρπάξωμεν τά ἀγαθά τῶν Ἐθνῶν καί θά κάνωμεν δούλους μας ὅλους τούς λαούς. Αὐτά μᾶς διδάσκει ἡ θρησκεία μας. Ὅταν τά πληροφοροῦνται οἱ ξένοι δέν μένουν ἀπαθεῖς. Μᾶς φορτώνουν ὅλα τά κακά. Μᾶς καταδιώκουν. Συνεπῶς διά νά μή καταλήξωμεν στήν καταστροφήν θά πρέπει νά σταματήσωμεν νά ἐπιδιώκωμεν τήν κυριαρχίαν τοῦ κόσμου. Νά ζήσωμεν, χωρίς νά πιστεύωμεν, ὅτι ἐκ Θεοῦ προοριζόμεθα νά καταστῶμεν οἱ κυρίαρχοι τοῦ κόσμου κι ὅλοι οἱ ἄλλοι νά γίνουν δοῦλοι μας.

Αἱ ἀπόψεις αὐταί εὑρίσκουν ἀπήχησιν είς πολλούς Ἑβραίους, τούς ὁποίους οἱ σιωνισταί καταπολεμοῦν λυσσαλέως. Ἄλλοι ὑποκύπτουν, ἄλλοι ἀντέχουν καί καταγγέλλουν.

Ὁ Ἑβραῖος διανοούμενος Μπέν Χάϊμ ἐκυκλοφόρησε στήν Ζυρίχην τῆς Ἑλβετίας ἕνα τεῦχος ἐξ 133 σελίδων, πού τό ἀπευθύνει στούς ἁπανταχοῦ Ἑβραίους. Περίληψιν καί ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύθησαν στήν Γερμανικήν ἐφημερίδα *«Wiena Journal»* (13-11-1938), στό Ἑλληνικόν περιοδικόν *«Τό Φῶς»* (τεῦχος 12, Φεβρ. 1939, σελ. 16 κ.ἑ.). Ὁ συγγραφεύς στρέφεται, μετά πάθους κατά τῶν συναγωγῶν, τάς ὁποίας ὀρθῶς δέν θεωρεῖ ἱερούς τόπους, ἀλλά κέντρα ἐκπορεύ-

σεως ἐχθρότητος, πρός πάντα τά Ἔθνη καί ζητεῖ τήν πυρπόλησίν των! Σχετικῶς διαβάζομεν:

Θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ πλανώμεθα μ' αὐτὴν τὴν ἐξωφρενικὴν ἰδέαν τοῦ «Περιουσίου λαοῦ»; Ἐπὶ πλέον βεβαρυμένοι μὲ ὡς μολύβδινον βάρος, μὲ τὸν Μεσσίαν τὸν ὁποῖον ὁ λαός μας προσκυνεῖ καὶ συνεπείᾳ αὐτοῦ ἀπεκλείσθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀποκλεισμένος.

Ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν συγγνώμην ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, διὰ τὴν τρέλλαν τῶν προγόνων μας τῆς ὁποίας τὸ αἷμα μᾶς βαρύνει μέχρι σήμερον. Ὁ καπνὸς τῶν φλογῶν ὁ ὁποῖος θὰ ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη ὅταν καύσωμεν τὰς συναγωγάς, αὗται αἱ ὁποῖαι λέγονται οἶκοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὅπου ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας μὲ ὑστερισμὸν καὶ ἀλλοφροσύνην ἐπροσκυνοῦσαν καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸν τῆς ἀνισότητος, τῆς ἐχθρότητος ἐναντίον τῶν συνανθρώπων, τὸν Θεὸν τῆς καταστροφῆς.

*Εἰς αὐτὰς λοιπὸν τὰς συναγωγὰς ὅπου τρελλὴ μυστικοπαθὴς θρησκευτικὴ ἀγωγή, δίχως ἐντροπὴν καμμίαν, ἐκαλλιεργεῖτο ἐκεῖ, ἐὰν λέγω τὰς καύσωμεν καὶ τὰς γκρεμίσωμεν, τότε μόνον **θὰ δοθῇ τὸ σημεῖον τῆς πραγματικῆς συναδελφώσεως μετὰ τῶν ἄλλων λαῶν ποὺ μᾶς φιλοξενοῦν. Ἡ ὥρα καθ' ἣν ὁ λαός μας ἔδιδεν τὸν παντοτινὸν ὅρκον πρὸς τὸν Ἰεχωβά, αὐτὴ ἡ ὥρα εἶναι ἡ γεννετήριος ὥρα τοῦ μεγαλυτέρου καὶ καταστρεπτικωτέρου ψεύδους τὸ ὁποῖον ἐγνώρισε ποτὲ ἡ παγκόσμιος ἱστορία.***

Ἀναφερόμενος στήν στάσιν τῶν Ἑβραίων ἔναντι τῆς Γερμανίας γίνεται προφητικός: «Τό Γερμανικόν ἔθνος μᾶς ἀπέκλεισε τελείως, διότι ἡμεῖς ἀνοικτά καί μέ κακίαν ἐτέθημεν ἐναντίον αὐτοῦ, βεβαίως τήν ἐχθρότητά μας αὐτή φυσικά δέν θά τήν λησμονήσουν...»

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν τώρα τελευταίως δὲν ἔχομεν εἰδήσεις ἀπὸ πρόσωπα ὅτι ἤρχισαν νὰ δεικνύουν καὶ ἐκεῖ τοὺς Ἑβραίους μὲ τὸ δάκτυλον;

Αὐτὴ καὶ μόνον ἡ σύμπτωσις προερχομένη ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἐπισήμως ἑβραιόφιλον Γαλλίαν πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγήσουν ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν ὥραν, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ἀπορρίπτοντες τὸν παλαιὸν Ἑβραῖον καὶ ἐπερχόμενοι ὡς ἄλλοι ἄνθρωποι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. ▶

Ὡς ἐκ τούτου κάμνω ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους τῆς Νέας καὶ Παλαιᾶς Γῆς, ν' ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς πλέον κάθε ἀνάμιξίν των εἰς τὴν Διεθνῆ πολιτικὴν κονίστραν καὶ ὅλην των τὴν ἐνεργητικότητα καὶ δύναμιν νὰ ρίξουν εἰς τὰς φροντίδας καὶ ἀνάγκας τὰς ἰδικάς μας τὰς Ἑβραϊκὰς καὶ διὰ τὰς ὁποίας καὶ μόνον θὰ ἔχωμεν καιρὸν πλέον διαθέσωμεν. Αὐτὸ τὸ αἰώνιον λυσσῶδες κτύπημα ἐναντίον τῆς Γερμανίας εἶναι πασιφανὴς αὐτοκτονία. Τὸ ἔργον τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νά κρίνωμεν, ἐκτὸς αὐτῶν ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι εἴμεθα οἱ ὅλως τελευταῖοι ἔχοντες τὸν λόγον εἰς τὰς Διεθνεῖς ὑποθέσεις καὶ οὐδεμίαν γνώμην δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καὶ οὔτε μᾶς ἐκάλεσεν κανεὶς νὰ ἀντιπροσωπεύσωμεν τὸ ὀρθόν, τὸ ἄδικον ἢ τὴν δικαιοσύνην.

Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἄς τὸ καταλάβωμεν ἐπὶ τέλους, εἴμεθα φιλοξενούμενοι εἰς τὰς διαφόρους χώρας, δὲν ἔχομεν κληθεῖ παρ' οὐδενὸς νὰ παίξωμεν τὸν ρόλον τοῦ διαιτητοῦ καὶ ἐφ' ὅσον πράττομεν τοῦτο παρασκηνιακῶς εἴμεθα παράφρονες καὶ ἐὰν ἐνικοῦσεν παντοῦ ἡ Δημοκρατία ἡ κατάστασις δὲν θὰ ἤλλαζεν καθόλου· καθότι ὀφείλω νὰ ἐρωτήσω τοὺς ὁμόφρονάς μου κατὰ πόσον ἦτο καλυτέρα ἡ κατάστασίς μας πρὸ τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἢ πρὸ τοῦ 1933 ἐν Γερμανίᾳ ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ Δημοκρατία; Μήπως τότε δὲν ὑπῆρχε ἀντισημιτισμός, δὲν ὑπῆρχον Πογκρόμ, δὲν ὑπῆρχον παντοῦ ἀνεπιθύμηται συνοικίαι εἰς τὰς ὁποίας οὐδὲ νὰ περάσουν δὲν ἤθελαν οἱ Χριστιανοί;»

Κατόπιν ὁ συγγραφεύς σχολιάζει τήν εἴδησιν, ὅτι στήν Ἀμερικήν ἱδρύθη μία λεγεών Ἑβραίων κατά τοῦ φασισμοῦ ἤ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἀπό 1.000.000 μελῶν καί γράφει, μέ ὀρθήν πρόβλεψιν ὅτι:

«Φυσικώτατα βεβαίως ὁ Φασισμὸς δὲν θὰ μείνῃ ἀδρανὴς καὶ θὰ θέσῃ μαζὶ μὲ τὸν Ἐθνικοσοσιαλισμόν, εἰς ἐνέργειαν πᾶσαν πολεμικὴν τὴν ὁποίαν θὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐθνιστικὰ Κράτη κατὰ τῶν δυστυχῶν ὁμοφύλων μας Ἑβραίων».

Στούς Ἰουδαίους ὅμως δέν ἀκούγονται αἱ φωναί τῆς λογικῆς. Οἱ ὀλίγοι Ἑβραῖοι, πού διεμαρτυρήθησαν, κατά τῶν ἀπανθρώπων σχεδίων τοῦ σιωνισμοῦ ἐξηφανίσθησαν. Αἱ ἀπόψεις των ὅμως δικαιολογοῦν ἀπολύτως τήν ἰδικήν μας δρᾶσιν, ὅπως τοῦ κάθε ἀντισιωνιστοῦ, ὁπουδήποτε στόν κόσμον.

Προσφάτως ἀρκετοί Ἰσραηλινοί διαφωνοῦν μέ τήν ἑβραιοσιωνιστι-

κή πολιτική. Τό 2002 ἔγιναν ἀντιπειθαρχικαί ἐκδηλώσεις στόν Στρατό τοῦ Ἰσραήλ, πού προσεπάθησαν νά τάς κρατήσουν μυστικάς, ἀλλά δέν τό ἐπέτυχαν.

Στήν ἐφημερίδα *«Βῆμα»* 10-2-2002 μέ τίτλο «Διευρύνεται ἡ ἀνταρσία τοῦ Ἰσραήλ» διαβάζομεν, ὅτι νεαροί Ἑβραῖοι ἠρνήθησαν νά ὑπηρετήσουν εἰς κατεχόμενα ἐδάφη καί νά φονεύουν Παλαιστινίους. Τό αἴτημά τους ὑπέγραψαν *«περισσότεροι ἀπό 100 μάχιμοι Ἰσραηλινοί Ἔφεδροι»!* ἐνῶ Ἑβραῖος πιλότος ἐκάλεσε τούς συναδέλφους τῶν F-16 *«νά μή βομβαρδίσουν Παλαιστινιακές πόλεις».*

Τήν ἰδίαν ἐποχήν ἐδημοσιεύθη εἰς τήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (17-2-2002) ἄρθρον τῆς Κορίνας Βασιλοπούλου, πού μᾶς πληροφορεῖ:

> Σαν είδηση αξίζει περίοπτη θέση. Τετρακόσιοι ισραηλινοί στρατιώτες αρνούνται να υπηρετήσουν στα παλαιστινιακά και κατεχόμενα εδάφη.
>
> Μόνο τον περασμένο μήνα ήταν 200 οι έφεδροι που όχι μόνο παράκουσαν το «κάλεσμα της πατρίδας», αλλά και συνέταξαν κοινή δήλωση στην οποία χαρακτήριζαν τη δράση του ισραηλινού στρατού στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας **εγκληματική** απέναντι στους Παλαιστίνιους και συγχρόνως ζημιογόνα για το ίδιο το κράτος του Ισραήλ. Αυτοί οι «ανυπότακτοι», αν και ανοργάνωτοι ακόμα, εκπροσωπούν το άλλο Ισραήλ, που δεν βλέπει τόσο συχνά τα φώτα της δημοσιότητας».

Ἀπό τοῦ 1978 εἶχε προηγηθεῖ τό κίνημα «Shalom Achsbav» («Εἰρήνη τώρα») πού ἵδρυσαν 348 ἔφεδροι ἀξιωματικοί τοῦ Ἰσραήλ πού ἠρνήθησαν νά ὑπηρετήσουν στόν Λίβανο. Ἐπίσης στόν χῶρο τῆς πολιτικῆς ἀρχίζουν νά διατυποῦνται ἀντίθετοι γνῶμαι ἀπό τήν «σκληράν γραμμήν» τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ π.χ. ὁ βουλευτής Οὐρί Ἀβνερί ἵδρυσε τό 1992 τό εἰρηνιστικό κίνημα «Gush shalom». Ὁ Γιτζάκ Ράμπιν πού ὑπέγραψε τάς εἰρηνευτικάς συμφωνίας τοῦ 1993 ἐδολοφονήθη. Οἱ φίλοι του ἵδρυσαν τό Dor Shalom, ἄλλο κίνημα διά τήν εἰρήνην, ὅπως ἡ ὀργάνωσις γυναικῶν Bat Shalom ἤ ἡ «Ἑβραϊκή ἀδελφότης ὑπέρ τῆς ἐπιλύσεως τῶν διαφορῶν, δίχως τήν χρῆσιν βίας». Ἐν πάσῃ περιπτώσει τό συμπαγές μονολιθικό μέτωπο τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ ραγίζει ἐκ τῶν ἔνδον καί τοῦτο θά ὠφελήσῃ πρωτίστως τούς Ἑβραίους.

Αποδοκίμασαν τον Ισραηλινό πρέσβη, στη Θεσσαλονίκη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Δεν είμαστε μέρος αυτού του πολέμου, αντιθέτως φοβόμαστε και ανησυχούμε μήπως δεχτούμε επίθεση από ιρακινούς πυραύλους», είπε ο απερχόμενος πρέσβης του Ισραήλ Νταβίντ Σασόν, ο οποίος τόνισε πως «όλοι προσευχόμαστε ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν θα πάρει ένα αεροπλάνο και θα φύγει από το Ιράκ και μ' αυτόν τον τρόπο θα σώσει όχι μόνον το Ιράκ, αλλά θα αποφύγουμε ένα πόλεμο με βαρύτατες συνέπειες».

Οι δηλώσεις αυτές έγιναν από τον Ισραηλινό διπλωμάτη λίγο μετά την εθιμοτυπική επίσκεψή του στον δήμαρχο Θεσσαλονίκης Βασίλη Παπαγεωργόπουλο, ο οποίος ευχήθηκε να επικρατήσει ειρήνη σε όλο τον κόσμο.

Κατά την έξοδό του από το δημαρχιακό μέγαρο, ο Ισραηλινός πρέσβης αντιμετώπισε τις αποδοκιμασίες μικρής ομάδος εργαζομένων στον δήμο, οι οποίοι προετοιμάζονταν για τη συμμετοχή τους στο συλλαλητήριο για την ειρήνη. Τό δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης διέκοψε την καθορισμένη συνεδρίασή του, σε ένδειξη συμπαράστασης στο λαό του Ιράκ, αλλά η πρόταση της αντιπολίτευσης να ηγηθεί ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο της διαδήλωσης για την ειρήνη απορρίφθηκε από την πλειοψηφία. Το αποτέλεσμα ήταν να καταγγελθεί δήμαρχος και πλειοψηφία από τις 3 παρατάξεις της μειοψηφίας».

(«Ελευθεροτυπία», 22-3-2003

Θά δηλώσω μέ είλικρίνεια καί ἄλλοῦ, ὅτι ἐάν οἱ Γερμανοί ἐθανάτωναν τούς ἑβραιοσιωνιστάς ἐγώ -καί πιστεύω δέν εἶμαι μόνος- δέν ἐπρόκειτο νά λυπηθῶ. **Οἱ ἑβραιοσιωνισταί εἶναι ἐγκληματίαι, πού προετοιμάζουν τόν θάνατόν μας.** Τήν ἐξαφάνισι τῆς Λευκῆς Φυλῆς, τήν ὁποίαν τόσον μισοῦν, μέ φθόνον συμπιεσθέντα στό ὑποσυνείδητόν των, ἐπί αἰῶνας. Τό ἔνστικτον αὐτοσυντηρήσεως τῆς Φυλῆς μᾶς δεικνύει τόν δρόμον τοῦ πολέμου, κατά τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ, μέχρις ἐσχάτων. Ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἐπιδιώκει τήν καταστροφήν μας. Θά τόν ἀφήσωμεν; Ποτέ! Ἰδιαιτέρως μισεῖ ἐμᾶς τούς Ἕλληνας. Θά τοῦ δώσωμεν τήν εὐκαιρίαν νά μᾶς διαλύσῃ; Ποτέ!

Ὁ Ἑβραῖος συγγραφεύς Νταβίντ Γκόρσμαν ἀπευθύνεται, πρός τούς ὁμοφύλους του καί τούς τά λέγει ἔξω ἀπό τά δόντια («Ἐξουσία» 4-11-1999):

«Εμείς οι Εβραίοι»

Μιλώντας για τους ήρωές του, που είναι Εβραίοι, ο Γκρόσμαν αναφέρθηκε και στην «κατάρα» του να ανήκεις στον «εκλεκτό λαό του Θεού». «Η αντίληψη ότι οι Εβραίοι είναι ο "εκλεκτός λαός", όπως και αυτή που τους θέλει στο ρόλο του "αιώνιου θύματος", είναι λάθος. Αυτό είναι τρομερό βάρος για έναν Εβραίο. Εμείς οι ίδιοι πρέπει πρώτα απ' όλους να κατανοήσουμε ότι είμαστε σαν όλους τους άλλους ανθρώπους, ότι δεν είμαστε ο εκλεκτός λαός. Είμαστε βεβαίως διαφορετικοί, αλλά κάθε λαός έχει τις ιδιαιτερότητές του. Πρέπει να καταλάβουμε ότι όλοι είναι εκλεκτοί και να πάψουμε να ζούμε τόσο με το βάρος του "εκλεκτού" όσο και με αυτό του "θύματος"».

Ἀκούγεται συνεχῶς ἡ λέξις «Γκέττο» ἡ ὁποία σημαίνει περιοχήν, ὅπου κατοικοῦν οἱ Ἑβραῖοι ὑποχρεωτικῶς. Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι:

«Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς διασπορᾶς μέ δική τους ἀπόφασι ἀρνήθηκαν νά ἔχουν ἰσονομία μέ τούς πολίτες, δηλαδή ἴσα καθήκοντα καί δικαιώματα, οἱ ἴδιοι περιώριζαν τήν ἐπαφή τους μέ τούς πολίτες καί οἱ ἴδιοι εἶναι δημιουργοί τοῦ γκέττο».

*(Παναγιώτη Χρήστου: **«Ἑλληνική παρουσία στήν Παλαιστίνη»**, ἐκδ. «Κυρομάνος», Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 64)*

Ἐπικρατεῖ ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις, ὅτι οἱ ἐχθροί τῶν Ἑβραίων ἔκλεισαν αὐτούς εἰς συγκεκριμένας περιοχάς, πού ὠνομάσθηκαν «γκέττο» ἤ «γέττο» ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ (;) Ehetto τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τήν προέλευσιν. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι τά «γκέττο» τά ἵδρυσαν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι διέμεναν εἰς ὡρισμένην περιοχήν μόνον αὐτοί καί τήν ὁποίαν περιέφρασσαν καί ἐφρούρουν, ὥστε νά μήν εἰσέρχωνται ξένοι καί οἱ Ἑβραῖοι νά διατηροῦν τήν φυλετικήν καί θρησκευτικήν αὐτοτέλειάν των. Κατά τήν διάρκειαν τῶν συγκρούσεων οἱ Εὐρωπαῖοι

ἀπηγόρευσαν στούς Ἑβραίους νά ἐξέρχωνται τοῦ «Γκέττο» παρά μόνον ὡρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας, μέχρις ὅτου ἴδουν τί θά γίνη μέ αὐτούς. Ἑπομένως τό «γκέττο» εἶναι Ἑβραϊκόν δημιούργημα κι ὄχι ἀντισημιτικόν, ὅπως μᾶς τό παρουσιάζουν. Τά ἀνωτέρω ἐπιβεβαιώνει κι ὁ Ἑβραῖος Ἐλιγιά εἰς κείμενόν του στό λῆμμα: «γκέττο» τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, ὅπου διαβάζομεν:

> **γέττο** (Ghetto) ἤ **γκέττο**. Διά τῆς ἰταλικῆς ταύτης λέξεως, ἧς ἡ ἐτυμολογία εἶναι ἀμφίβολος, καλεῖται ἡ ἰδιαιτέρα περιτετειχισμένη συνοικία ἑκάστης πόλεως, ἐν ᾗ διέμενον οἱ ἐν Εὐρώπῃ Ἰουδαῖοι, περί τά τελευταῖα ἔτη τοῦ Μεσαίωνος. Κατ' ἀρχάς ἐκ λόγων καθαρῶς θρησκευτικῶν καί ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς αὐτοσυντηρησίας, ὁ ἰσραηλιτικός πληθυσμός ἐπροτίμα νά ἐγκαθίσταται σύσσωμος ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ἤ ὁδῷ, πέριξ μιᾶς συναγωγῆς, δίχως νά ὑφίσταται πρός τοῦτο ἐξωτερικόν ἐξαναγκασμόν. Τό 1090 ὑπῆρχον τοιοῦτοι Ἑβραϊκοί συνοικισμοί ἐν Βενετίᾳ καί Σολιράνο, καλούμενοι Judaca ἤ Judacaria. Τό 1375 ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἰταλικῇ Καπύῃ τοποθεσία γνωστή ὑπό τό ὄνομα Sa Nicolo ad Judaicam. Παρόμοιαι τοποθεσίαι ἀναφέρονται καί εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Εὐρώπης, καί δή τῆς Τουρκίας καί Ἑλλάδος, ὑπό τήν γνωστήν ὀνομασίαν «Τσιφούτ-Μαχαλᾶ», «Ὀβριακή» κ.τ.λ. Ἐν τούτοις οἱ ὁπωσδήποτε πολυάριθμοι ἰσραηλιτικοί πληθυσμοί μεγάλων συγχρόνων πόλεων (Νέα Ὑόρκη, Λονδῖνον κ.τ.λ.) διετήρησαν τήν παλαιάν συνήθειαν τῆς ἑκουσίας συγκατοικήσεως ἐν ἰδίοις τμήμασι τῆς πόλεως, ἅτινα κατά συνθήκην καλοῦνται γέττο ὑπό τινων συγχρόνων λαογράφων».

Τόσον στόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, ὅσον καί στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἐπολέμησε ἐπισήμως τήν Γερμανίαν.

Στόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον ἡ διακήρυξις τοῦ κρυπτοεβραίου Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Μπάλφουρ εἶναι κατηγορηματική («Declaration Balfour» p. 23):

> «Οἱ ἀρχηγοί τοῦ Σιωνισμοῦ μᾶς ἔδωσαν τήν ρητήν ὑπόσχεσιν ὅτι, ἐάν οἱ σύμμαχοι ἀνελάμβανον τήν ὑποχρέωσιν νά διευκολύνουν τήν ἀποκατάστασιν μιᾶς ἑστίας ἐθνικῆς διά τούς Ἑβραίους εἰς τήν Παλαιστίνην θά ἔκαμνον πᾶν τό δυνατόν ὅπως κερδίσουν τήν συμπάθειαν (gagner les Sentiments) καί τήν ὑποστήριξιν τῶν Ἑβραίων ὅλου τοῦ κόσμου διά τό ζήτημα (pour la cause) τῶν συμμάχων. Καί ἐκράτησαν τήν ὑπόσχεσίν των».

Στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ διεθνής Ἰουδαϊσμός, δίχως προσχήματα *ἐκήρυξε τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας!*

Τήν 24ην Μαρτίου 1933 ὁ διεθνής Ἰουδαϊσμός ἐκήρυξε τόν πόλεμο κατά τῆς Γερμανίας ἐπισήμως καί δημοσίως, ὅπως εἰς κύριον πρωτοσέλιδον ἄρθρον ἀναφέρει ἡ «*Daily Express*». Ὡς πρώτη πολεμική Ἑβραϊκή ἐνέργεια ἀπεφασίσθη τό «μποϋκοτάζ» τῶν Γερμανικῶν προϊόντων, κατόπιν ἡ δολοφονία Γερμανῶν διπλωματῶν, ὅπως ἔγινε εἰς Γαλλίαν καί Ἑλβετίαν. Φυσικά αὐτάς τάς προκλήσεις δέν ἠδύναντο οἱ Γερμανοί νά τάς ἀφήσουν ἀναπαντήτους.

Ἐπίσης στόν ἔξαλλο ἀντιγερμανισμό τους οἱ Ἑβραῖοι ἐκυκλοφόρησαν ἕνα βιβλίο μέ τίτλο: «*Ἡ Γερμανία πρέπει νά ἀφανισθῆ!*» ὅπου ὁ συγγραφεύς του Θεόδωρος Κάουφμαν ἐπρότεινε τήν στείρωσιν ὅλων τῶν Γερμανῶν ἀνδρῶν: «proposes the sterilization of all male Germans»! Τό βιβλίον αὐτό, πού ἐπήνεσε τό περιοδικό «*Times*» ὁ Γκαῖμπελς τό μετέφρασε στά Γερμανικά καί τό ἐμοίρασε στούς Γερμανούς στρατιώτας...

Στούς «*Τάϊμς*» (6-9-1939) ἐδημοσιεύθησαν ὑπό τόν τίτλον «Οἱ Ἑβραῖοι πολεμοῦν ὑπέρ τῶν δημοκρατιῶν» ἡ ἐπιστολή τοῦ Δρ. Χάϊμ Βάϊσμαν προέδρου τοῦ «Ἑβραϊκοῦ πρακτορείου διά τήν Παλαιστίνην» πρός τόν πρωθυπουργόν τῆς Ἀγγλίας Τσάμπερλαιν μέ ἡμερομηνίαν 29 Αὐγούστου 1939, δηλαδή πρίν ἀκόμη κηρυχθῆ ὁ πόλεμος καί ἡ ἀπάντησις τοῦ Τσάμπερλαιν μέ ἡμερομηνίαν 2 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ Ἑβραῖος γράφει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι αὐτή τήν στιγμήν τῆς ὑπερτάτης κρίσεως βεβαιώνουν μέ τόν πλέον κατηγορηματικό τρόπον τήν διακήρυξίν των, ὅτι συμπαρίστανται στήν Ἀγγλίαν καί θά πολεμήσουν στό πλευρό τῶν δημοκρατιῶν καί τίθενται στήν διάθεσιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Daily Express

FRIDAY, MARCH 24, 1933. ONE PENNY.

JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY

Jews Of All The World Unite In Action

BOYCOTT OF GERMAN GOODS

MASS DEMONSTRATIONS IN MANY DISTRICTS

DRAMATIC ACTION

OFFICER'S DAYS OF LOVE IN BERLIN

MORE JEWS SHOT DEAD

HIGHER WAGES FOR STEEL WORKERS

AN INCREASE OF THREE SHILLINGS A WEEK

BRIGHT SPOT IN A BLACK TOWN

CUTS THAT KILL

New "Sweep" Bill In The Dail

MR. DE VALERA AND STATE CONTROL

SECRET MEASURE

GOLDEN HOPES

IN FIVE MINUTES

MR. MacDONALD EXPLAINS HIS TOUR

"PEACE CAN BE KEPT IN EUROPE"

LATE NEWS

THE TIMES WEDNESDAY SEPTEMBER 6 1939

JEWS TO FIGHT FOR DEMOCRACIES

DR. WEIZMANN'S LETTER TO MR. CHAMBERLAIN

The Jewish Agency for Palestine in London yesterday issued the text of correspondence between Dr. Chaim Weizmann, president of the agency, and the Prime Minister. Dr. Weizmann in his letter to Mr. Chamberlain, dated August 29, wrote:—

Dear Mr. Prime Minister,—In this hour of supreme crisis the consciousness that the Jews have a contribution to make to the defence of sacred values impels me to write this letter. I wish to confirm, in the most explicit manner, the declarations which I and my colleagues have made during the last month, and especially in the last week, that the Jews stand by Great Britain and will fight on the side of the democracies.

Our urgent desire is to give effect to these declarations. We wish to do so in a way entirely consonant with the general scheme of British action, and therefore would place ourselves, in matters big and small, under the coordinating direction of his Majesty's Government. The Jewish Agency is ready to enter into immediate arrangements for utilizing Jewish man-power, technical ability, resources, &c.

The Jewish Agency has recently had differences in the political field with the Mandatory Power. We would like these differences to give way before the greater and more pressing necessities of the time. We ask you to accept this declaration in the spirit in which it is made.

PRIME MINISTER'S REPLY

The Prime Minister's reply, dated September 2, read:—

Dear Dr. Weizmann,—I should like to express my warm appreciation of the contents of your letter of August 29, and of the spirit which prompted it.

It is true that differences of opinion exist between the Mandatory and the Jewish Agency as regards policy in Palestine, but I gladly accept the assurance contained in your letter.

I note with pleasure that in this time of supreme emergency, when those things which we hold dear are at stake, Britain can rely upon the wholehearted cooperation of the Jewish Agency. You will not expect me to say more at this stage than that your public-spirited assurances are welcome and will be kept in mind.

Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός ἐκφράζει τήν θερμήν ἐκτίμησίν του ἐπί τοῦ περιεχομένου τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιστολῆς καί δηλώνει ὅτι ἡ Βρεταννία βασίζεται στήν ὁλόψυχον συνεργασίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ πρακτορείου κ.τ.λ.

Ἀφοῦ λοιπόν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι ἐπισήμως καί δημοσίως ἀνακοινώνουν, ὅτι θά πολεμήσουν ὑπέρ τῶν δημοκρατιῶν καί τίθενται στήν διάθεσιν τῆς Ἀγγλίας, διατί διαμαρτύρονται, πού τούς κατεδίωξαν οἱ Γερμανοί; ὅσον τούς κατεδίωξαν καί ὅπως τούς κατεδίωξαν. Τό «Ἑβραϊκό ἀνθρώπινο δυναμικό» (Jewish man-power) προσφέρεται νά ὑπηρετήση τήν Ἀγγλίαν. Ἑπομένως οἱ Γερμανοί θά ἀντιμετωπίσουν τούς Ἑβραίους ὡς ἐχθρόν. Ὅταν κάνης τόν παλληκαρά νά δέχεσαι τάς συνεπείας καί νά μή διαμαρτύρεσαι, διά τήν συμπεριφοράν αὐτοῦ, πού ἐδιάλεξες ὡς ἀντίπαλον.

Ἀπό τό 1938 οἱ Ἑβραῖοι ἐκυκλοφόρουν πινακίδας μέ ἐπιγραφάς, πού ἐκάλουν στήν μή ἀγοράν Γερμανικῶν προϊόντων, διότι ὅποιος ἀγοράζει ἀγαθά, πού παρήχθησαν στήν Γερμανίαν ἐνισχύει τόν Χίτλερ στήν καταδίωξι τῶν Ἑβραίων (σχετικά εἰς Erich Kern: «*Verheimlichte Dokumente*» FZ-Verlag, München 1988, σ. 297).

FOR JUSTICE . . AND HUMANITY

Boycott all German goods and German firms

Your buying of goods manufactured in Germany ..condones Hitler's cruel persecution of the Jews and encourages him to continue his persecution. By refusing to buy them you are helping the cause of humanity and also our own unemployed.

Μάρτιος 1933. Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Νέας Ὑόρκης πληροφοροῦνται ἀπὸ τοιχοκολλήσεις, ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμὸς ἐκήρυξε τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Γερμανίας, ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

*Μετά τήν ἔκκλησι
τοῦ διεθνοῦς Ἑβραϊσμοῦ,
ἐναντίον
τῶν Γερμανικῶν προϊόντων,
ἀπαντοῦν οἱ Ναζί
καλοῦντες τούς Γερμανούς
νά ἀγοράζουν
μόνον
ἀπό Γερμανικά καταστήματα.
Στήν φωτογραφίαν
μέλος τῶν S.A.
τοποθετεῖ
σχετικήν
δίγλωσσον ἀνακοίνωσιν.*

*Μάρτιος 1933.
Στό Λονδῖνον ἡ πινακίς
ἐπί τοῦ αὐτοκινήτου
πληροφορεῖ τούς Λονδρέζους
ὅτι ἡ Ἰουδαία (!) ἐκήρυξε
τόν πόλεμον ἐναντίον
τῆς Γερμανίας καί καλεῖ
εἰς ἀποκλεισμόν
ὅλων τῶν Γερμανικῶν
προϊόντων.*

Deutsche, verteidigt Euch gegen die jüdische Greuelpropaganda, kauft nur bei Deutschen!

Germans defend yourselves against jewish atrocity propaganda

buy only at German shops!

Ἡ φυσική ἀντίδρασις τῶν Γερμανῶν, κατά τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀγορᾶς τῶν προϊόντων τους ἦτο νά καλέσουν τούς Γερμανούς νά ἀγοράζουν μόνον ἀπό Γερμανικά καταστήματα.

Μάρτιος 1933. Κι ἐνῶ ἡ Ἰουδαία ἐκήρυξε τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας διεθνῶς, ἐντός τῆς Γερμανίας οἱ Ἑβραῖοι τραπεζῖται Βάσερμαν, Βάρμπουργκ καί Μέντελσον ἔβαζαν τήν ὑπογραφήν τους δίπλα στήν ὑπογραφήν τοῦ τότε Καγκελλαρίου Ἀδόλφου Χίτλερ. (διά περισσότερα εἰς Erich Kern: «Verheimlichte Dokumente» Fz-Verlag, Munchen, 1988, σ. 177).

Συστηματική **γενοκτονία** προέτειναν οἱ Ἑβραῖοι, ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Ὁ ὑπάνθρωπος Θεόδωρος Κάουφμαν στό περιβόητον βιβλίον του «*Ἡ Γερμανία πρέπει νά ἐξαφανισθῆ*» («*Germany must perish*») εἰσηγεῖται:

> *«Οἱ Γερμανοί (ὅποιοι κι ἄν εἶναι αὐτοί: ἀντιναζί, κομμουνιστές, ἀκόμη καί φιλοσημίτες) δέν ἀξίζουν νά ζοῦν. Κατά συνέπεια, μετά τόν πόλεμο, θά κινητοποιηθοῦν 20.000 γιατροί πού ὁ καθένας τους θά στειρώνῃ 25 Γερμανούς ἤ Γερμανίδες τήν ἡμέρα, ὥσπου σέ τρεῖς μῆνες νά μήν ὑπάρχῃ οὔτε ἕνας Γερμανός ἱκανός νά ἀναπαραχθῆ καί σέ 60 χρόνια νά ἔχει ἐξαλειφθῆ ὅλη ἡ γερμανική φυλή».*

Κι ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι ἐζήτουν τήν **στείρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ**, μέ τήν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ἑβραιοπλήκτων Τσῶρτσιλ, Ροῦζβελτ καί τῶν ἀνδρεικέλων τῶν κυβερνήσεών των, οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι κατηγόρησαν τούς Γερμανούς, ὅτι τάχα ἔκαναν πειράματα στειρώσεως Ἑβραίων κρατουμένων. Μέ ἄλλα λόγια ἐμεῖς οἱ Ἑβραῖοι θά στειρώσωμεν ὅλους τούς Γερμανούς, ἀλλά θά κατηγορῶμεν ἐσᾶς τούς Γερμανούς, ὅτι ἐκάνατε πειράματα στειρώσεως εἰς μερικούς Ἑβραίους.

Εἰλικρινῶς ἀπορῶ μέ τήν ὑπομονή τῶν Γερμανῶν νά ἀνέχωνται τήν Ἑβραϊκή αὐθάδεια τότε, ἀλλά καί τώρα!

Στήν Ἀνατολή ἕνας ἄλλος ὑπάνθρωπος ὁ Ἑβραῖος Ἠλία Ἔρενμπουργκ ἐκυκλοφόρησε προκήρυξιν στόν ρωσικό στρατό καί ἐκάλει τά σοβιετικά στρατεύματα μέ τά παρακάτω ἀπάνθρωπα:

> *«Σκοτῶστε, σκοτῶστε! Στούς Γερμανούς δέν ὑπάρχουν ἀθῶοι οὔτε μεταξύ τῶν ζωντανῶν, οὔτε μεταξύ αὐτῶν πού πρόκειται νά γεννηθοῦν. Ἐκτελεῖτε τίς ἐντολές τοῦ συντρόφου Στάλιν συνθλίβοντας γιά πάντα τό φασιστικό κτῆνος μέσα στό ἄντρο του. Τσακίστε μέ τήν βία τήν ὑπερηφάνεια τῶν Γερμανίδων γυναικῶν. Πάρτε τες ὡς νόμιμο λάφυρο. Σκοτώνετε, σκοτώνετε, ἀνδρεῖοι στρατιῶτες τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ, μέσα στήν ἀκατανίκητη ἔφοδό σας».*

Ὁ Ναύαρχος Κάρλ Νταίνιτς, διάδοχος τοῦ Φύρερ, στό βιβλίον του «Δέκα χρόνια καί εἴκοσι ἡμέραι» («*Zehn Jahre und Zwanzig Tage*»,

«Bernard und Graefe» verlag, Bonn 1991, σ. 424) παραθέτει στά γερμανικά τήν μοχθηράν προκήρυξιν, ὥστε νά γνωρίζει ὁ Γερμανικός λαός τί τόν περιμένει, ἀπό τούς ἑβραιομπολσεβίκους.

«Tötet, tötet! Es gibt nichts, was an den Deutschen unschuldig ist, an den Lebenden nicht und nicht an den Ungeborenen! Folgt der Weisung des Genossen Stalin und zerstampft für immer das Faschistische Tier in seiner Höhle. Brecht mit Gewalt den Rassenhochmut der germanischen Frauen. Nehmt sie als rechtmässige Beute. Tötet, ihr tapferen, vorwärtsstürmenden Rotarmisten!»

Οἱ Ἑβραῖοι πού κραυγάζουν «Σκοτῶστε, σκοτῶστε» εἶναι οἱ ἴδιοι, πού μισοκλαίγουν, ὅτι τούς ταπεινώνουν οἱ Ναζί, πού τούς ὑπεχρέωναν νά καθαρίζουν πλατείας!

Ὁ Ἔρενμπουργκ, στήν ἐφημερίδα *«Πράβδα»* (14-8-1941) εἶχε δηλώσει, ὅτι: «Ἡ μητέρα μου ὀνομάζεται Σάνα. Εἶμαι ἕνας Ἑβραῖος».

Δυστυχῶς ὅμως καί αὐτή εἶναι ἡ ἀποδεδειγμένη ἀλήθεια, οἱ Ναζί δέν ἀντεμετώπισαν τούς Ἑβραίους, ὅπως ἔπρεπε, παρά τά ἀντιθέτως διαδοθέντα προπαγανδιστικά ψεύδη.

Τά ἴδια ἐζήτει κι ὁ Ρῶσος Στρατάρχης Ζούκωφ μέ προκήρυξί του πρός τόν σοβιετικό στρατό, ἡ ὁποία ἤρχιζε μέ τήν προτροπή: «Θάνατος στούς Γερμανούς» καί κατέληγε: *«Αὐτή τήν φορά θά ἐξαφανίσωμεν τήν γερμανικήν φυλήν, διά πάντα»* (ἔκθεσις Γκέλεν Τ 311/168/0014).

Ἡ ἱστορική πραγματικότης λοιπόν εἶναι ἀκριβῶς αὐτό, πού γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι δηλαδή ἡ ἐθνικοσοσιαλιστική Γερμανία καί ἡ Σοβιετική Ρωσία ὑπέγραψαν σύμφωνον στρατιωτικῆς συνεργασίας καί διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας.

Ἡ συνθήκη αὐτή φέρει τά ὀνόματα τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο χωρῶν, πού τήν ὑπέγραψαν καί ὀνομάζεται «Σύμφωνον Ρίμπεντροπ–Μολότωφ».

Σᾶς παραθέτω τώρα τήν ἀπόφασιν περί τῆς ἐνοχῆς, κατά τό κατηγορητήριον τοῦ «δικαστηρίου» τῆς Νυρεμβέργης τό ὁποῖον ἐδίκασε, κατεδίκασε εἰς θάνατον καί ἀπηγχόνισε τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τοῦ Χίτλερ, φόν Ρίμπεντροπ.

Λέγει ἡ ἀπόφασις σχετικῶς μέ τήν Πολωνίαν ἐπακριβῶς τά ἑξῆς:

«Ὁ κατηγορούμενος Ρίμπεντροπ ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Πολωνίας καὶ μὲ τὸ λόγο του τῆς 12ης Αὐγούστου 1939, προσεπάθησε νὰ ἐξασφαλίση τὴν Ἰταλικὴ στρατιωτικὴ ὑποστήριξη, διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Πολωνίας, ἤθελε μεταβληθῆ εἰς Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο.
Ἀπὸ τὴν 25η ἕως τὴν 30ὴ Αὐγούστου ὁ κατηγορούμενος Ρίμπεντροπ, προσπάθησε νὰ πείση τὴν Βρεττανικὴ Κυβέρνησι, μέσω τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ τοῦ Βερολίνου, νὰ παραιτηθῆ τῶν ἐγγυήσεων ποὺ εἶχε ὑποσχεθῆ εἰς τὴ Πολωνία, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Γερμανία νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερη νὰ καταλάβη τὸ Ντάντσιχ καὶ τὸν Πολωνικὸ διάδρομο, ἐδάφη ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀσφάλειά της»

(Ρ. Στέϊνγκερ: «Η δίκη της Νυρεμβέργης»

Προσέξατε παρακαλῶ πολύ, ὅτι οἱ κύριοι «δικασταί» καί οἱ κύριοι «εἰσαγγελεῖς» τοῦ «δικαστηρίου» ἀποσιωποῦν τελείως ὅτι ἡ Γερμανία, ἀπό κοινοῦ μετά τῆς Ρωσίας ἐπετέθησαν κατά τῆς Πολωνίας, τά ἐδάφη τῆς ὁποίας ἐμοίρασαν μεταξύ των. Τό «δικαστήριον» τσιμουδιά! διά τό Χιτλεροσταλινικό σύμφωνον. Μήπως εἶναι καιρός νά ἀντιληφθῆτε, ὅτι σᾶς παραπλανοῦν; καί κάτι περισσότερον σᾶς ἐξαπατοῦν ἐπί ὀφθαλμοφανῶν καταστάσεων. Σᾶς λέγουν ὅτι ὁ Ρίμπεντροπ «ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο εἰς τήν προετοιμασίαν τῆς ἐπιθέσεως κατά τῆς Πολωνίας». Ναί, ἔπαιξε. Ἀλλά μέ ποιούς; Μέ τούς Ρώσους! Αὐτά τά γνωρίζουν ὅλοι κι ὅμως τά ἀποσιωποῦν. Καταλαβαίνετε ἑπομένως τί διαπράττουν εἰς θέματα, πού ὁ κόσμος δέν γνωρίζει.

Ἡ ἀποσιώπησις τῆς ἐπιθέσεως τῆς Ρωσίας, ἐναντίον τῆς Πολωνίας γίνεται σκοπίμως, ἀκόμη καί ἀπό τούς Πολωνούς. Ἐχθρός τους εἶναι μόνον ἡ Γερμανία. Λησμονοῦν τήν Ρωσικήν ἐπίθεσιν καί τάς δεκαετίας, πού τούς κατεῖχον οἱ Ρῶσοι. Ἔτσι συμβαίνει καί τώρα. Οἱ Πολωνοί ἀφοῦ ἔλαβαν ἀποζημιώσεις ἀπό τούς Γερμανούς ζητοῦν κι ἄλλα χρήματα. Στό *«Βῆμα»* (19-9-2004) διαβάζομεν ἄρθρον μέ τίτλον *«Η Πολωνία βαδίζει προς ρήξη με τη Γερμανία»*. Διατί; Διότι η Πολωνική βουλή εζήτησε, από την κυβέρνηση *«την έναρξη διαπραγματεύσεων με το Βερολίνο για το θέμα των επανορθώσεων από τη ναζιστική κατοχή»*. Φυσικά ἀπό τήν σοβιετική κατοχή δέν

ἔχουν ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως οἱ Πολωνοί, οἱ ὁποῖοι ἥρπασαν τάς τεραστίας περιουσίας τῶν Γερμανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καί Σιλεσίας, τάς ὁποίας προσήρτησαν, στό κράτος των καί ἀπό Γερμανικάς ἐπαρχίας τάς μετέτρεψαν βιαίως εἰς Πολωνικάς. Ἐπίσης μέ εἰδικάς συμφωνίας τό 1953 καί τό 1970 ἔλαβαν ἀποζημιώσεις. Τώρα ζητοῦν καί ἄλλα. Εἶναι αὐθάδεις, ὅπως τό 1939 πού ἡ αὐθάδεια των ὑπῆρξε ἡ ἀφορμή ἐξαετοῦς αἱματοκυλίσματος τῆς Εὐρώπης. Οἱ «δικασταί» τῆς Νυρεμβέργης ἐφήρμοσαν τήν ἀπόφασιν τῶν νικητῶν νά δολοφονήσουν τήν πολιτική καί στρατιωτική ἡγεσία τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους. Εἶναι ἀνάξιοι δικασταί, ἐπίορκοι καί κοινοί ψεῦται, οἱ ὁποῖοι ἀπεσιώπησαν τήν συνεργασίαν Γερμανίας-Ρωσίας, διότι ἔτσι τούς διέταξαν.

> «Ἡ Πολωνία ἤλπιζε καὶ στὴν ὑποστήριξη τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ ξαφνικὰ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἄρχισε νὰ ἀλλάζει πορεία. Τὸ πρῶτο δεῖγμα ἦταν ὅταν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μολότωφ ἄρχισε μιὰ προφορικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Ὅταν ξαφνικὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1939 συνέβη αὐτὸ ποὺ δὲν φανταζόταν κανείς. Ἀκόμα καὶ οἱ φίλοι τῶν κομμουνιστῶν ἔμειναν ἄναυδοι ἀπὸ κατάπληξη ὅταν ἡ Ναζιστικὴ Γερμανία καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ὑπέγραψαν τὸ περίφημο σύμφωνο τῆς ἀμοιβαίας μὴ ἐπιθέσεως. (Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὅρους ποὺ ἔβαλαν οἱ Ναζὶ καὶ ποὺ τοὺς δέχθηκε ὁ Στάλιν ἦταν νὰ παραδώσει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση στὸν Χίτλερ τοὺς Γερμανοὺς κομμουνιστὲς ποὺ τὸ εἶχαν σκάσει στὴ Ρωσία τὸ 1933)».
>
> (Βὰν Ντὲρ Λοὺν: **«Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος»**
> (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐκλεκταὶ σελίδες» σελ. 429)

Στήν Μόσχα τήν 23ην Αὐγούστου 1939 ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ φόν Ρίμπεντροπ ὑπογράφει τό γερμανορωσικόν σύμφωνον φιλίας καί συνεργασίας. Ὄρθιος ἀριστερά ὁ Μολότωφ καί δεξιά ὁ περιχαρής Στάλιν.

Γερμανοί καί Ρῶσοι Ἀξιωματικοί μετά τήν κατάκτησιν καί διανομήν τῆς Πολωνίας μεταξύ Γερμανίας καί Ρωσίας. Κατόπιν οἱ σοβιετικοί «ἐδίκαζαν» τούς Ναζί, διά τήν ἐπίθεσιν κατά τῆς Πολωνίας!

Στάλιν καί Ρίμπεντροπ.

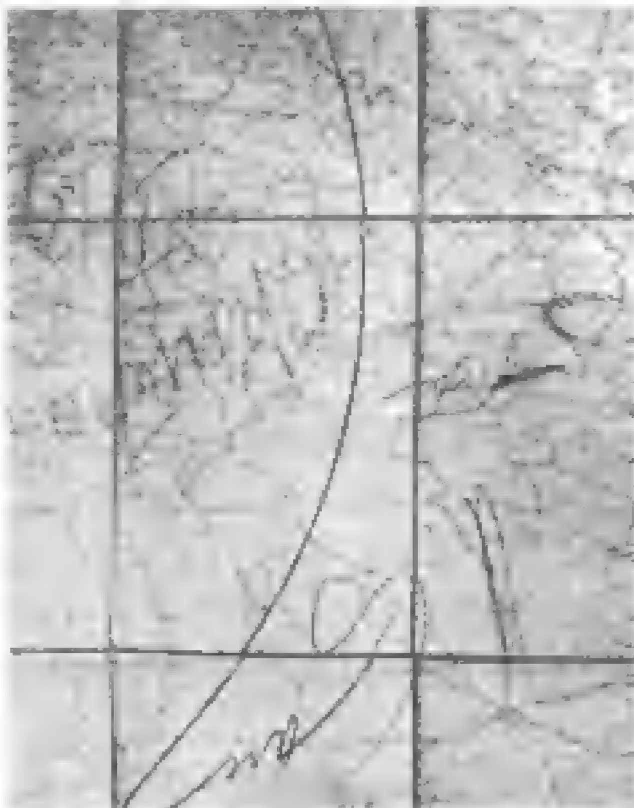

Φόν Ρίμπεντροπ καί Μολότωφ.

Γερμανοί Ἀξιωματικοί μέ Ρώσους Ἀξιωματικούς ὁριοθετοῦν τήν κατοχή τῆς Πολωνίας μεταξύ των.

Γερμανοσοβιετική συμφωνία καί μυστικόν πρωτόκολλον ὑπογραφέν στήν Μόσχα τήν 28η Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ χάρτης διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας, πού φέρει τάς ὑπογραφάς τῶν Στάλιν καί τοῦ φόν Ρίμπεντροπ. Μετά τόν πόλεμον οἱ Ρῶσοι κατέκτησαν καί ὑπεδούλωσαν ὁλόκληρον τήν Πολωνίαν, διά τήν ἐλευθερίαν τῆς ὁποίας οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐκήρυξαν τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας. Διά τήν κατοχήν ἀρχικῶς μέρους καί μετά ὁλοκλήρου τῆς Πολωνίας ἀπό τήν Ρωσίαν οἱ ὑπερασπισταί τῆς ἐλευθερίας Ἀγγλογάλλοι οὐδέν εἶπαν.

Μετά τήν ἧτταν τῆς Πολωνίας ὁ Χίτλερ ἐπεδίωξε τήν εἰρήνην. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι δέν ἄφηναν τόν Τσῶρτσιλ νά τήν δεχθῆ, μολονότι, ἡ προταθεῖσα εἰρήνη ἐξησφάλιζε τήν Βρεταννικήν Αὐτοκρατορίαν, τήν ὁποίαν ὕστερα, ἀπό τόν πόλεμο ἔχασε ἡ Ἀγγλία. Ὁ βαθυστόχαστος Ι. Μεταξᾶς σημειώνει στό «Ἡμερολόγιόν» του (4-10-1939): *«Εἰρήνη ἄραγε; Πολύ ἀμφιβάλλω. Οἱ Ἑβραῖοι δίδουν τό κτύπημα κατά τῆς Γερμανίας»*.

Ὁ Ἀντρέ Φονταίν στό βιβλίον του *«Ἱστορία τοῦ ψυχροῦ πολέμου»* (André Fontaine: *«Histoire de la guerre froide»*) περιγράφει κατηγορηματικῶς τήν ἐγκατάλειψιν τῆς Πολωνίας, ὑπό τῶν Ἀγγλογάλλων, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις χάριν -ὑποτίθεται- αὐτῆς ἐκήρυξαν τόν Παγκόσμιον Πόλεμον.

Μεταξύ πολλῶν λεπτομερειῶν ὁ Φονταίν γράφει (ἔνθ. ἀνωτ. τόμος Α΄, Ἑλλ. ἔκδ. Γ.Ε.Σ. Ἀθῆναι 1968, σελ. 203):

> Δυσχερέστερον καθωρίσθη ἡ τύχη τῆς Πολωνίας. Οὐδέν ἄλλο πρόβλημα ἀπησχόλησε περισσότερον τούς Συμμάχους καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Οὔτε κἄν τό γερμανικόν. Οὐδέν τουλάχιστον συνεζητήθη εἰς τοιαύτην συνεχῶς δραματικήν ἀτμοσφαίραν.
>
> Μόλις ὁ Ἤντεν εἶχεν ἐγκαταλείψει τήν Οὐάσιγκτων ὅπου οἱ πάντες συνεφώνησαν διά τήν ἐρήμην τῶν Πολωνῶν καθορισμόν τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος των, ὅταν τήν 12η Ἀπριλίου 1943, ἐξέσπασεν ὡς κεραυνός ἡ εἴδησις, καθ' ἥν οἱ Γερμανοί ἀνεκάλυψαν εἰς τό δάσος τοῦ Κατύν κοινούς τάφους, περιέχοντας τά πτώματα τουλάχιστον δέκα χιλιάδων Πολωνῶν ἀξιωματικῶν καί ὑπαξιωματικῶν: ἐπρόκειτο περί τῶν δυστυχῶν ἐκείνων διά τήν τύχην τῶν ὁποίων ματαίως ἐπί ὁλόκληρον διετίαν ἡ κυβέρνησις Σικόρσκυ ἐζήτει πληροφορίας ἀπό τούς Σοβιετικούς!

Ὅταν κατόπιν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος στό δάσος τοῦ Κατύν ὁ πρῶτος πρωθυπουργός τῆς ἐξορίστου κυβερνήσεως τῆς Πολωνίας Λαδίσλαος Σικόρσκι (1881-1943) ἐπεσκέφθη τόν Τσῶρτσιλ, στόν ὁποῖον παρέδωσε ὅλα τά ἐνοχοποιητικά στοιχεῖα εἰς βάρος τῶν Ρώσων, ὁ Τσῶρτσιλ ἐπείσθη, ἀλλ' ἀπήντησε κυνικῶς: *«ἐφ' ὅσον ἀπέθανον, οὐδεμία πρᾶξις σας εἶναι ἱκανή νά τούς ἀναστήσῃ»!* (Οὐ. Τσῶρτσιλ: *«Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος»* τόμ. 4, μέρος 2, σελ. 362).

Τελικῶς τό θέμα Σικόρσκι ἐτακτοποιήθη μέ ἀεροπορικό «ἀτύχημα» πού συνέβη τήν 4-4-1943 καί ὅπου ἐφονεύθη ὁ ἴδιος ὁ Σικόρσκι, ἡ κόρη του καί οἱ ἐπιτελεῖς του, πού τόν συνώδευαν.

Ἀποκορύφωσις τῆς ὑποκρισίας τῶν δημοκρατικῶν ἦτο, ὅτι στήν δίκη τῆς Νυρεμβέργης, ὅπου ἐξητάσθη σχολιαστικῶς ἄν κάποιος Γερμανός ὑπαξιωματικός ἔδειρε ἕνα Ἑβραῖον, οὐδόλως ἐξητάσθη τό φρικῶδες ἔγκλημα τῆς δολοφονίας, ἄνω τῶν 10.000 Πολωνῶν Ἀξιωματικῶν, στό δάσος Κατύν.

Ἀφοῦ οἱ Ἄγγλοι παρέσυραν τούς Πολωνούς στήν ἀδιαλλαξία, μετά τήν κήρυξιν τοῦ πολέμου τούς ἐγκατέλειψαν καί μετά τόν πόλεμον τούς παρέδωσαν στούς Ρώσους. Στήν ἀνωτέρω παράστασιν ὁ τραυματίας Πολωνός δεικνύει στόν Τσάμπερλαιν τά ἐρείπια τῆς Πολωνίας καί τοῦ λέγει: «Ἀγγλία ἰδού τό ἔργο σου». Διαφωτιστική διά τήν διένεξι Πολωνίας-Γερμανίας εἶναι ἡ ὁμιλία τοῦ Χίτλερ στό Ράϊχσταγκ τῆς 6ης Νοεμβρίου 1939 (Ἑλλ. ἐκδ. «Ἐλεύθερη Σκέψις» Ἀθ. 1960, ἀπ' ὅπου καί ἡ παρατεθεῖσα φωτογραφία).

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Βαρσοβίας ὄντως ὑπῆρξε ἡρωϊκή πρᾶξις, ἡ ὁποία ὅμως ἀπέδειξε, ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐπρόδωσαν τούς Πολωνούς διά μίαν ἀκόμη φοράν. Ὁ Στάλιν μάλιστα παρέσυρε τούς Πολωνούς νά

ἐξεγερθοῦν, μέ τήν ἐλπίδα βοηθείας καί ἐπιθέσεως τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ. Οἱ Πολωνοί ἐξηγέρθησαν, ἀλλ' ὁ Στάλιν τούς ἐγκατέλειψε. Κι ὄχι μόνον. Ἐπί πλέον τούς ἐξύβρισε (!). Ἄν εἶναι δυνατόν! Κι ὅμως εἶναι. Τήν 22-8-1944 ὁ Στάλιν ἐτηλεγράφησε πρός τόν Τσῶρτσιλ καί τόν Ρούσβελτ (Τσῶρτσιλ: «Ἀπομνημονεύματα», Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος», τόμος ΣΤ', βιβλ. 1ον, σελ. 16):

> «Ἔλαβα τὸ μήνυμα τὸ ὁποῖον μοῦ ἐστείλατε ἐσεῖς καὶ ὁ κ. Ρούζβελτ περὶ τῆς Βαρσοβίας. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἐκθέσω τὴν ἄποψίν μου. Οἱ πάντες θὰ γνωρίσουν ἀργὰ ἢ γρήγορα τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἐγκληματιῶν οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν τὴν περιπέτειαν αὐτὴν τῆς Βαρσοβίας διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἀρχήν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν καλὴν πίστιν τῶν κατοίκων τῆς πολωνικῆς πρωτευούσης καὶ ἔρριψαν σχεδὸν ἀόπλους ἄνδρας ἐναντίον τῶν πυροβόλων, τῶν ἁρμάτων μάχης καὶ τῶν ἀεροπλάνων τῶν Γερμανῶν».

Ἡ «ἐξέγερσις» τῶν Ἑβραίων στήν Βαρσοβίαν κατεστάλη ἀπό τά Ἔς-Ἔς τοῦ εἰκονιζομένου Στρατηγοῦ Γιοῦργκεν Στρόοπ (ἐξετελέσθη τό 1951 εἰς Βαρσοβίαν).

Ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Μόσχας ἐκάλει τούς Πολωνούς νά ἐπαναστατήσουν καί τήν 29ην Ἰουλίου 1944, τό σοβιετικό ραδιόφωνο μετέδωσε ἔκκλησι στούς κατοίκους τῆς Βαρσοβίας, πού ἤκουαν τούς κανονιοβολισμούς τῶν ρωσικῶν πυροβόλων νά ἐξεγερθοῦν.

Ἔτσι τήν 31ην Ἰουλίου 1944 οἱ κάτοικοι τῆς Βαρσοβίας μέ πυρῆνα 40.000 ἄνδρας καί γυναῖκας τοῦ στρατοῦ ἀντιστάσεως καί μέ τήν ἔγκρισιν τῆς ἐξορίστου πολωνικῆς κυβερνήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Μικολάϊτσικ ἐπανεστάτησαν καί ἤρχισαν νά πυροβολοῦν ἀπό παντοῦ τούς Γερμανούς.

Ὅταν οἱ Ἀγγλοαμερικανοί ἠθέλησαν νά ρίψουν ὅπλα καί ἐφόδια στούς ἐπαναστατήσαντες κατοίκους τῆς Βαρσοβίας ἐζήτησαν τήν χρησιμοποίησιν τοῦ ρωσικοῦ ἀεροδρομίου.

Ὁ Στάλιν διά τοῦ Βισίνσκυ ἀνεκοίνωσε τήν 16ην Αὐγούστου 1944 στόν πρεσβευτή τῶν ΗΠΑ, στήν Μόσχα, ὅτι:

> «Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται, φυσικῷ τῷ λόγῳ, ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ρίψιν ὅπλων ὑπὸ ἀγγλικῶν ἢ ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βαρσοβίας, δοθέντος ὅτι τοῦτο δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ τοὺς Βρεταννούς.
>
> Ἀντιτίθεται ὅμως κατηγορηματικῶς εἰς τὴν προσγείωσιν ἀγγλικῶν ἢ ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων ἐπὶ σοβιετικοῦ ἐδάφους ἀφοῦ ἐκτελέσουν τοιαύτας ρίψεις, καθ' ὅσον ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀναμιχθῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἰς τὴν περιπέτειαν τῆς Βαρσοβίας».
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 124)*

καί ταυτοχρόνως ἔστειλε γράμμα στόν Τσῶρτσιλ ὅτι:

> «Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ἀφοῦ ἐξήτασα προσωπικῶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἔχω ἀποκτήσει τὴν πεποίθησιν ὅτι πρόκειται διὰ μίαν ἄφρονα καὶ τρομοκρατικὴν περιπέτειαν ἡ ὁποία κοστίζει τεραστίας θυσίας εἰς τὸν πληθυσμόν...»
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 125)*

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ στρατιωτικός ἡγέτης τῶν Πολωνῶν στρατηγός Μπόρ ἀπηύθυνε πρός τόν Ρῶσο στρατάρχη Ροκοσόφσκυ ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις, διά βοήθειαν. Οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβε. Οἱ προδοθέντες Πολωνοί παρεδόθησαν τήν 2αν Ὀκτωβρίου 1944 ἀφοῦ ἐπί δίμηνον ἐπολέμησαν τούς Γερμανούς, δίχως τήν παραμικράν βοήθειαν, ἐπειδή ὁ Στάλιν ἤθελε νά ἐξοντωθοῦν οἱ Πολωνοί, ὥστε νά καταβροχθίση τά ἐδάφη τους, ὅπως καί ἔγινε δυστυχῶς, μέ τήν ἔγκρισι τῶν ΗΠΑ, διότι ὁ Ροῦσβελτ μέ ἐπιστολήν του (26-8-1944) ἠρνήθη χάριν «τῶν γενικῶν προοπτικῶν τοῦ πολέμου» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 130) νά συνυπογράψη τηλεγράφημα τοῦ Τσῶρτσιλ, πρός τόν «Μπάρμπα Ἰωσήφ».

Ὁ Πολωνικός λοιπόν στρατός ἀντιστοίχως ἐχαρακτηρίσθη ἀπό τόν Στάλιν βάσει ἐπισήμου κειμένου ὡς «ἐγκληματίες» καί ἡ γενναία ἐξέγερσις τῆς Βαρσοβίας «ἄφρων περιπέτεια». Κατόπιν ἐπροδόθη πάλιν ἡ Πολωνία, ὅταν οἱ Ἀγγλοαμερικανοί ἐπέτρεψαν τήν ὑποδούλωσιν της στούς Ρώσους. Ὁλόκληρος παγκόσμιος πόλεμος διεξήχθη -ὑποτίθεται- διά τήν ἐλευθερίαν τῆς Πολωνίας, ἡ ὁποία τελικῶς παρά τάς θυσίας της ἐσκλαβώθη στούς Ρώσους.

Τά σχετικά μέ τό Πολωνικό ζήτημα δέν μᾶς τά ἔχουν περιγράψει, ὅπως ἔπρεπε. Ἡ Πολωνία δέν ὑπῆρξε τό ἀθῶο θύμα, διότι ὑποκινουμένη, ἀπό τούς Ἀγγλοεβραίους προεκάλει τούς Γερμανούς, μέ ὠμότητας εἰς βάρος τῶν Γερμανικῶν πληθυσμῶν, πού ἔζων ὑπό Πολωνικήν κατοχήν, μετά ἀπό τό ἔκτρωμα τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Οἱ Γερμανοί ἐκυκλοφόρησαν πολλά βιβλία, μέ φωτογραφίες Γερμανῶν δολοφονημένων ἀπό τούς Πολωνούς. Ἴσως τό ἐντυπωσιακώτερον εἶναι ἡ ἔκδοσις στά Γαλλικά τοῦ οἴκου «Volk und Reich» (Berlin 1940) ὑπό τόν τίτλον: «Les atrocites commises par les Polonais contre les Allemands de Pologne» («Αἱ ὠμότητες τῶν Πολωνῶν ἐναντίον τῶν Γερμανῶν τῆς Πολωνίας») ὅπου παρατίθενται αὐθεντικά στοιχεῖα, φωτογραφίαι καί ἀνακρίσεις, ὑπό ξένων ἐπιστημόνων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί Ἕλληνες (σελ. 216). Μετά τήν κατάληψιν τῆς Πολωνίας οἱ Γερμανοί ἀνεκάλυψαν πλῆθος ὁμαδικῶν τάφων. Ἰδού μερικαί φωτογραφίαι.

Fosse commune de 45 Allemands assassinés près de Szczepolno, dont 43 paysans allemands du village de Sachsdstein près Wreschen

Devant Varsovie, des Allemands minoritaires ont été assommés et fusillés en masse. Les cadavres, épars le long des routes, dans les champs et dans les forêts, sont identifiés une fois transportés au lieu de rassemblement.

Les cadavres, tous mutilés, étaient allongés les uns près des autres. La plupart des victimes étaient attachées deux par deux avec des cordes.

Τέτοιαι φωτογραφίαι, πού ὑπάρχουν χιλιάδες ἀποκρύπτονται, ὑπό τῆς προπαγάνδας, κατά τήν ὁποίαν ἐγκληματίαι ἦσαν οἱ Ναζί.

«Ὁ Χίτλερ συγχαίρει τόν Χίμλερ κατά τήν ἀνάληψι τῶν καθηκόντων του ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τό 1943».

Ἡ φωτογραφία αὐτή παρατίθεται στό βιβλίον τοῦ Ἴρβινγκ *«Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ»*. Τήν ἰδίαν φωτογραφίαν ὁ Τόλαντ ἔβαλε στό βιβλίον του *«Ἀδόλφος Χίτλερ»* μέ τήν ὑποσημείωσιν: *«Ὁ Χίτλερ συγχαίρει τόν Χίμλερ πού μόλις τοῦ ἀνέφερε ὅτι ἐξόντωσε 6.000.000 Ἑβραίους»*. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη τήν 10ην Ὀκτωβρίου 1943. Ἀφοῦ λοιπόν μέχρι

On October 10, 1943, Hitler congratulates Himmler, who has just revealed that six million Jews have been exterminated. U. S. ARMY

τότε ἐξωλοθρεύθησαν ἕξη ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι καί τό σύνολον τῶν φονευθέντων Ἑβραίων εἶναι τόσοι συνάγεται, ὅτι ἀπό τήν 10ην Ὀκτωβρίου 1943 καί μετά οἱ Γερμανοί δέν ἐσκότωναν Ἑβραίους.

Ἐκτός τούτου ὁ «ἱστορικός» Τόλαντ ψεύδεται. Διότι στήν φωτογραφίαν αὐτήν ὁ Χίτλερ συγχαίρει τόν Χίμμλερ, διά τήν ἀνάληψιν τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ κύριοι ψευτοϊστορικοί νομίζουν, ὅτι δέν θά ὑπάρξουν ἐρευνηταί μέ συνείδησιν εἰλικρινείας καί πιστεύουν, ὅτι τά ψεύδη των θά περάσουν. Ἀλλά δέν εἶναι ἔτσι.

Ὁ Ἄγγλος «ἱστορικός» στό βιβλίον του («*Adolf Hitler*» G.B. 1976, p. 771) ἀναφέρει ὅτι τήν 26ην Ἰανουαρίου 1944 ὁ Χίμμλερ ἀπηυθύνθη εἰς 260 ὑψηλοβάθμους Ἀξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ καί τοῦ Ναυτικοῦ εἰς θέρετρον τοῦ Πόζεν καί τούς ἀνεκοίνωσε «*πώς ὁ Χίτλερ τοῦ ἀνέθεσε τήν ἀποστολήν τῆς ἐξοντώσεως. Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι τό Ἑβραϊκό πρόβλημα ἐλύθη. Ἕξη ἑκατομμύρια ἐσκοτώθησαν. Ἕνα κῦμα χειροκροτημάτων ἐξέσπασε στό ἀκροατήριον... μόνον πέντε δέν ἐχειροκρότησαν*».

Ὁ κ. Τόλαντ δέν φέρει κάποιο στοιχεῖο, κάποια ἔστω ἔνδειξι, πού νά θεμελιώνη τόν ἰσχυρισμόν του. Μία ἀναφορά, μία διαταγή, εἷς ἀπολογισμός, κάτι τέλος πάντων, κάτι, ὁτιδήποτε πού νά στηρίζη ὅσα φέρεται εἰπών ὁ Χίμμλερ. Ἐπομένως ἀφοῦ δέν ὑπάρχει, οὔτε κἄν μία παραπομπή κ.τ.λ. ὁ κ. Τόλαντ δέν συνέγραψε ἱστορίαν, ἀλλά ἐσυκοφάντησε ἕναν νεκρό καί παραπλανᾶ τούς ἀναγνώστας του. Τό ἔγραψε, διότι ἔπρεπε νά ὑπάρξη (δηλαδή νά ἐπινοηθῆ) μία ὁμολογία ἀπό Ναζί Ἀξιωματοῦχο, πού νά δέχεται τά 6 ἑκατομμύρια θανατωθέντων Ἑβραίων. Ἐάν ὁ κ. Τόλαντ λέγει ἀλήθεια νά μᾶς δείξη τά στοιχεῖα, στά ὁποῖα βασίζεται, ὅπως κάνει εἰς ἄλλα θέματα. Ποῦ στηρίζει τήν κατηγορία του; Πρέπει νά μᾶς πληροφορήση, ἄλλως εἶναι συκοφάντης.

Ἕνα ἀπό τάς χιλιάδας τῶν ψευδῶν τῆς ἑβραιομπολσεβικικῆς προπαγάνδας ἦτο τό ἔγκλημα στό Δάσος τοῦ Κατύν, ὅπου οἱ σοβιετικοί ἐδολοφόνησαν πάνω ἀπό 10.000 Πολωνούς ἀξιωματικούς. Τότε κατηγορήθησαν τά Ἔς-Ἔς, μολονότι οἱ Γερμανοί ἀπέδειξαν, ὅτι τό ἔγκλημα διέπραξαν οἱ κομμουνισταί. Μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἀποκατεστάθη ἡ ἀλήθεια. Χαρακτηριστικόν εἶναι τό ἀκόλουθον κείμενον τοῦ Ἡρ. Τζάθα («*Νέα*» 16-4-1990).

Εκτός συνόρων

Το Κατύν

Του Ηρ. Τζάθα

ΟΤΑΝ το 1941-42 η χιτλερική προπαγάνδα πρωτομίλησε για ομαδικούς τάφους δολοφονημένων από Σοβιετικούς το 1939, Πολωνών στρατιωτικών και ενταφιασμένων στο δάσος του Κατύν -μικρής πόλης έξω από το Σμολένσκι της ΕΣΣΔ- η ανθρωπότητα διαπεράστηκε από ένα ωκεάνιο κύμα φρίκης. Γιατί πίστεψε πως τα θύματα ήταν δείγματα της θηριωδίας των Ες-Ες και οι χιτλερικοί δήμιοι χρησιμοποιούσαν την πτωματολογία για να συκοφαντήσουν τη Σ. Ρωσία, τη χώρα που αντιστεκόταν στην επίθεσή τους.

Τα μετέπειτα χρόνια το Κατίν συμβόλιζε τη διαστροφή της ναζιστικής εγκληματικότητας, τον προάγγελο των κρεματορίων, των στρατοπέδων εξόντωσης, των ομαδικών εκτελέσεων, των εξαφανίσεων πληθυσμών. Το Χαϊδάρι, το στρατόπεδο της Λάρισας, ο Χορτιάτης, και άλλοι τόποι εκτελέσεων, ονομάσθηκαν στη λαϊκή ορολογία «μικρά Κατίνα».

Κι έπειτα από μισόν αιώνα, ανακοινώνει επίσημα η Μόσχα ότι οι δολοφονημένοι Πολωνοί στρατιωτικοί ήταν πράγματι θύματα των μυστικών υπηρεσιών του Στάλιν. Πανανθρώπινος αποτροπιασμός; Παγκόσμιος συγκλονισμός; Ας αφήσουμε τα λόγια για να παρακολουθήσουμε μια κατεδάφιση, μιας ακόμη πλαστογραφίας.

Έτσι, η ίδια η ΕΣΣΔ, από τον κουρνιαχτό των ερειπίων της δικής της ψευτιάς, καθαρίζει το ιστορικό της παρελθόν, για να φανεί το καινούργιο της πρόσωπο. Αυτό το ανθρώπινο που ομιλεύει σήμερα, θέλει να είναι διάφανο από καθαρότητα, όπως τα κρύσταλλά της, που θαμπώνουν με τις ανταύγειές τους».

«Τελικά ἡ ἀπόφαση τῆς Νυρεμβέργης πού δημοσιεύτηκε στίς 30 Σεπτεμβρίου καί τήν 1ην Ὀκτωβρίου 1946 δέν θά ἀναφέρει λέξη πάνω στήν ὑπόθεση Κατύν»!! (Μπερνάρντ Μισάλ: *«Τά μεγάλα ἱστορικά αἰνίγματα τῆς ἐποχῆς μας»* Ἑλλ. ἔκδ. «Τσόφλης» Ἀθ. 1971, τόμος Γ', σελ. 158).

Ἕνα μέρος τοῦ λάκκου, ὅπου οἱ Ρῶσοι ἔριξαν τά πτώματα τῶν 10.000 περίπου ἐκτελεσθέντων Ἀξιωματικῶν τοῦ Πολωνικοῦ Στρατοῦ. Καί ἐδῶ τό «δικαστήριο» τῆς Νυρεμβέργης τραγούδια.

Στό βιβλίον τοῦ ἀντιναζί συγγραφέως Χάϊντς Χέχνε, ὑπό τόν τίτλον *«Μαύρη Τάξη - ἡ ἱστορία τῶν Ἔς-Ἔς»* τῶν ἐκδόσεων «Der Spiegel» πού ἐκυκλοφόρησε καί στά Ἑλληνικά (ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1970) διαβάζομεν (σελ. 215):

> Τὴν 7ην Νοεμβρίου, ἕνας νέος Ἑβραῖος ποὺ ὀνομάζονταν Γκρύνσπαν πυροβολεῖ στὸ Παρίσι τὸν τρίτο γραμματέα τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας, Ἔρνστ φὸν Ράθ, γιὰ νὰ ἐκδικηθεῖ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του ποὺ πέθανε στὴν ἐξορία.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι, ὅτι ὁ πατήρ τοῦ δολοφόνου **δέν ἀπεβίωσε** στήν ἐξορία, ὅπως γράφει ὁ ψεύτης Χέχνε, *ἀλλά ἐπέζησε τοῦ πολέμου* (ὅπως κι ὁ δολοφόνος υἱός του) καί κατέθεσε μάρτυς στήν δίκη τοῦ Ἄϊχμαν, ὅπου εἶπε:

> «ΓΚΡΙΖΠΑΝ: Χαραγμένες βαθειὰ στὴν μνήμη μου θὰ παραμείνουν ὁ πλήρης φόβος καὶ ἡ ἀγωνία ποὺ ἐπακολούθησαν μετὰ τὴ δολοφονία, ἀπὸ τὸ γιό μου, τοῦ φὸν Ράτ. Γιὰ πρώτη φορά βλέπαμε ἀνθρώπους νὰ χάνουν κάθε τι τὸ ἀνθρώπινο καὶ νὰ χτυποῦν, καὶ νὰ βασανίζουν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τίποτα δὲν εἶχαν κάνει. Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ζήσαμε καὶ δεχθήκαμε τὶς πιὸ φρικτὲς ταπεινώσεις, γιὰ νὰ ἐκδιωχθοῦμε τελικὰ ἀπὸ τὴν χώρα μας κακήν κακῶς, χωρὶς νὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε κάτι μαζί μας».
>
> (ἐκδ. «Θ. Σκάρπας» **«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»**, τόμος Β΄, σελ. 137)

Προσέξατε τό Ἑβραϊκόν ἦθος. «Μετά τή δολοφονία ἀπό τό γιό μου, τοῦ φόν Ράτ», λέγει ὁ πατήρ Γκρύνσπαν (ἤ Γκρίζπαν) ἀδιαφόρως, ἐνῶ ἀγανακτεῖ, διότι οἱ Γερμανοί τούς ὑπέβαλαν εἰς ξυλοδαρμούς καί ταπεινώσεις. Δηλαδή τί ἤθελε; Νά τούς συγχαροῦν; Ἐπί πλέον πρός συμπλήρωσιν τῶν ἀντιφάσεων ὁ ἀντιναζί Max Domarus («Hitler Reden und Proklamationen 1932-1945», ver. «Pamminger und Partner» Würzburg 1988, teil 1, s. 970) μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ Γκρύνσπαν ἔγινε *«εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διά τήν στέρηση τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑβραίων στήν Γερμανίαν»*. Τίποτε διά τόν πατέρα του. Ὡστόσον ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Ἔριχ Σνάϊντερ στό βιβλίον του: «Ἀδόλφος Χίτλερ» (Ἑλλ. ἔκδ. «Κριός», Ἀθ. 1980) γράφει (σελ. 138) σχετικῶς ὅτι:

«Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ποὺ ἀπέλασε ὁ Χίτλερ ἔστειλε μιὰ κάρτα στὸν 17χρονο γιό του ποὺ ζοῦσε στὸ Παρίσι, περιγράφοντας τὴν ταλαιπωρία του. Ὁ νεαρός, ὁ Χέρσελ Γκρύνσπαν, θύμωσε μὲ τὴν ἀδικία ποὺ ἔκαναν στὸν πατέρα του καὶ ἀποφάσισε νὰ πάει στὴ Γερμανικὴ Πρεσβεία καὶ νὰ τὸν σκοτώσει τὸν πρεσβευτή. Ἀντὶ γι' αὐτόν, πυροβόλησε τὸν τρίτο γραμματέα, ποὺ πέθανε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες».

Τό μόνον ἀληθές εἶναι, ὅτι ὁ Γερμανός διπλωμάτης (Σύμβουλος Α' τάξεως) στήν Γερμανική πρεσβεία τῆς Γαλλίας Ernst Eduard Von Rath ἐπυροβολήθη θανασίμως τήν 7ην Νοεμβρίου 1938 ὑπό τοῦ Ἑβραίου Χέρσελ Γκρύνσπαν, στό Παρίσι.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία καί μοναδική. Ἄν ὁ Ἑβραῖος Γκρύσπαν δέν ἐδολοφόνει τόν Γερμανό διπλωμάτη φόν Ράτ δέν θά συνέβαινε ἡ λεγομένη «Νύχτα τῶν Κρυστάλλων». Ἡ ἐθνικοσοσιαλιστική ὑπερηφάνεια δέν ἠνείχετο Γερμανοί τοῦ Ράϊχ νά δολοφονοῦνται, ὑπό Ἑβραίων. Τά ἄμεσα ἀντίποινα ὑπῆρξαν ἡ φυσική συνέπεια τῆς Ἰουδαϊκῆς ἐγκληματικότητος. Κατά τήν γνώμην μου τότε, διά τήν δολοφονίαν τοῦ φόν Ράτ δέν ἐτιμωρήθησαν οἱ Ἑβραῖοι ὅσον τούς ἔπρεπε, διότι μετά τήν δολοφονίαν, ὑπό τοῦ υἱοῦ τοῦ ραββίνου Δαυΐδ Φρανκφοῦρτερ, στό Νταβός τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Γερμανῶν Ναζί στήν Ἑλβετίαν Βίλχελμ Γκοῦστλοφ (4 Φεβρ. 1936) εἶχαν τότε προειδοποιηθῆ, ὅτι ἄν ἐγκληματίσουν ξανά ἐναντίον Γερμανῶν θά ὑποστοῦν ἀντίποινα.

Νά σημειώσωμεν τέλος, ὅτι ὁ Ἑβραῖος δολοφόνος Γκρύσπαν ἦτο φοιτητής τῆς Ραββινικῆς Σχολῆς (Σκάρπα, ἔνθ. ἀνωτ., τόμος Α', σελ. 137) καί προφανῶς ἐφήρμοσε ὅσα διδάσκουν τά Ταλμούδ.

Ἐπομένως ἐγνώριζαν τά ἐπακόλουθα τῶν ἐγκλημάτων των, τά ὁποῖα ἐπαναλαμβάνω ἦσαν, κατά τήν γνώμην μου, ἤπια. Βεβαίως κατεστράφησαν συναγωγαί, ὅπως τώρα οἱ Ἑβραῖοι κατεδαφίζουν Ἑλληνικάς Ἐκκλησίας καί μουσουλμανικά τεμένη. Βεβαίως κάποιοι Ἑβραῖοι ἐθανατώθησαν (δίχως ἐπίσημα στοιχεῖα) ὅπως τώρα οἱ Ἑβραῖοι δολοφονοῦν Ἑλληνορθοδόξους ἱερεῖς καί χιλιάδας παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης. Βεβαίως ἔσπασαν τάς προθήκας Ἑβραϊκῶν καταστημάτων, ἐνῶ τώρα οἱ Ἑβραῖοι κρημνίζουν οἰκίας καί ὁλοκλήρους Παλαιστινιακούς συνοικισμούς καί κωμοπόλεις. Βεβαίως ἐδάρησαν

κάποιοι Ἑβραῖοι, ὅπως τώρα οἱ Ἑβραῖοι βασανίζουν, μέχρι θανάτου Παλαιστινίους. Τοποθετήσατε τήν «νύκτα τῶν Κρυστάλλων» μπροστά στά τωρινά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων καί συμπεράνετε, ἄν οἱ Ἑβραῖοι δικαιοῦνται νά διαμαρτύρωνται.

Τό ἀπόγευμα τῆς 9ης Νοεμβρίου 1938 ὁ φόν Ράτ ὑπέκυψε στά τραύματά του, εἰς μίαν κλινικήν τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ Χίτλερ ἀπέστειλε στούς γονεῖς τοῦ θύματος τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Herrn und Frau vom Rath, z.Z. Paris.

Nehmen Sie Zu dem schmerzlichen Verlust, der Sie durch den feigen Meuchelmord an Ihrem Sohn getroffen hat, meine aufrichtigste Teilnahme entgegen.
Adolf Hitler»

Δηλαδή:

«Κύριον καί Κυρίαν φόν Ράτ, στό Παρίσι.

Δεχθῆτε τήν εἰλικρινεστάτην συμμετοχήν μου στήν ὀδυνηρά ἀπώλεια, τήν ὁποίαν ὑπέστητε, ἀπό τήν δειλή δολοφονία τοῦ υἱοῦ σας.
Ἀδόλφος Χίτλερ»

Ἕνα κατάστημα Ἑβραίου, τοῦ ὁποίου τήν «νύκτα τῶν κρυστάλλων» ἔσπασαν τήν προθήκη. Ὅταν καταστρέφουν κάποια καταστήματα οἱ

Γερμανοί εἶναι ἔγκλημα καθοσιώσεως. Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἰσοπεδώνουν ὁλοκλήρους πόλεις τῶν 50.000 κατοίκων στήν Παλαιστίνη (π.χ. Κουνέϊτρα) δέν τρέχει τίποτε, κατά τό κοινῶς λεγόμενον. Ὡραία Ἑβραϊκή λογική. Παραθέτω φωτογραφίας, πρός σύγκρισιν τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας μέ τήν Παλαιστινιακή πραγματικότητα. Ἀπέναντι τοῦ ψεύδους τῆς προπαγάνδας ἀντιτάσσω τήν ἀλήθειαν, μέ ἀκλόνητα φωτογραφικά στοιχεῖα. Σπάζουν προθήκας Ἑβραϊκῶν καταστημάτων οἱ Γερμανοί κι ἔχομεν τήν «νύκτα τῶν κρυστάλλων». Ἐντάξει. Συγκρίνατε ὅμως τήν «νύκτα τῶν κρυστάλλων» μέ ὅσα παρακάτω θά σᾶς δείξω καί καταλήξατε στά συμπεράσματά σας.

«Από εδώ πέρασε ο ισραηλινός στρατός κατοχής».

*(«**Ελευθεροτυπία**», 5-9-04)*

Ἡ διεθνής κοινότης ὅμως τώρα ἀσχολεῖται μέ τό σπάσιμο τῆς προθήκης κάποιων Ἑβραϊκῶν καταστημάτων! Καί τιμοῦν τήν ἐπέτειον τῆς «νύκτας τῶν κρυστάλλων».

ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ!

*Τὸ κατάντημα κάποιων Γερμανῶν (!) ἀξιωματούχων.
Ἐξ ἀριστερῶν ὁ Καγκελλάριος Γκέχαρντ Σρέντερ, ὁ πρόεδρος
τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συμβουλίου τῶν Ἑβραίων Ἰγνάτις Μπούμπις
καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας Ρόμαν Χέρτσογκ
παρακολουθοῦν ἐκδήλωσι ἐπὶ τῇ 60ῇ ἐπετείῳ
τῆς «νύχτας τῶν κρυστάλλων»!*

«Παλαιστίνιοι βλέπουν τα ερείπια των οικιών των, που εκρήμνισαν οι Εβραίοι».

«Ἕνα παιδί τῆς Παλαιστίνης μπροστά στήν οἰκία του, τήν ὁποίαν ἐκρήμνισαν οἱ Ἑβραῖοι. Τό ἀποφασιστικόν βλέμμα του ἐκφράζει τό μίσος τῆς καρδιᾶς του, ἐναντίον τοῦ ἐγκληματικοῦ σιωνισμοῦ. Τό παιδί αὐτό θά πολεμήση τούς Ἑβραίους καί τελικῶς θά τούς νικήση».

Με απόγνωση στα μάτια ο μικρός Παλαιστίνιος κοιτάει τα ερείπια των προσφυγικών συγκροτημάτων στη Χαν Γιουνές που ανατίναξαν οι Ισραηλινοί.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 3-9-2004)*

Ὁ μικρός Παλαιστίνιος βλέπετε δέν εἶναι Ἑβραιόπουλο, διά νά τό προβάλη ὁ διεθνής τύπος.

«Παντού όλεθρος. Στους δρόμους της Τζενίν υπάρχουν μόνον πτώματα, ερείπια και γυναίκες που θρηνούν».

(«ΝΕΑ», 15-4-02)

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ *(1).. Κρατική, του Ισραήλ... Και αντιδράσεις. «Έπειτα από μια τραγική νύχτα παρέα με τα πτώματα και τα ερείπια, χιλιάδες εξαγριωμένοι Παλαιστίνιοι βγήκαν χθες στους δρόμους δίπλα από το κατεστραμμένο σπίτι ενός από τους ιδρυτές της στρατιωτικής πτέρυγας της «Χαμάς», φωνάζοντας με οργή συνθήματα κατά του Ισραήλ και δίνοντας όρκους εκδίκησης για το αίμα των αθώων»... Από τον Θεόφραστο Οικονομίδη, στον «Ελ. Τύπο»..*

- Από την ίδια εφημερίδα η λεζάντα που συνοδεύει μια φωτογραφία που δείχνει ερείπια και καταστροφή: «Εικόνες φρίκης αντίκρισαν μέσα στα ερείπια με το φως της ημέρας οι κάτοικοι της Λωρίδας της Γάζας. Τέτοιου είδους «επιτυχίες». Του Ισραήλ φουντώνουν την οργή στις ψυχές ακόμη και των μικρών παιδιών. «Αυτό είναι το αμερικανικό όπλο. Αυτή είναι η ειρήνη των Ισραηλινών» είχε γράψει στον τοίχο του σπιτιού του ο νεαρός Παλαιστίνιος».

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 25-7-02)*

*«Μέ "μπουλντόζες" οἱ Ἑβραῖοι κατεδαφίζουν τάς οἰκίας τῶν Παλαιστινίων.
Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ὅμως φωνάζουν προπαγανδιστικῶς ἐναντίον τῶν Γερμανῶν
πού ἔσπασαν τάς προθήκας κάποιων Ἑβραϊκῶν καταστημάτων τους στήν Γερμανία.
Στήν φωτογραφία βλέπετε τάς γυναῖκας πού θρηνοῦν,
διά τήν καταστροφήν τῶν οἰκιῶν των».*

Ο δυστυχής Παλαιστίνιος εις απόγνωσιν, διότι οι Εβραίοι του κατεδάφισαν τήν οικίαν.

Συμβολισμός μιας τραγωδίας. Νεκρός κείται Παλαιστίνιος, ενώ δίπλα του περνά «αδιάφορα» ισραηλινή μπουλντόζα, που γκρεμίζει ότι αφήνουν τα τανκς.

Ἐν τούτοις οἱ Ἑβραῖοι κι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἐτίμησαν τήν ἐπέτειον τῆς «νύκτας τῶν κρυστάλλων» τότε πού οἱ Γερμανοί ἐκδικούμενοι τήν δολοφονίαν ὑπό Ἑβραίου ἑνός Γερμανοῦ διπλωμάτου, στό Παρίσι ἐξηγγέρθησαν κι ἔσπασαν κάποια Ἑβραϊκά καταστήματα.

«Ισραηλινή επιδρομή. Παλαιστίνια κάθεται μαζί με τα δύο παιδιά της ανάμεσα στα ερείπια που άφησαν πίσω τους οι ισραηλινές δυνάμεις αποχωρώντας από τον προσφυγικό καταυλισμό Χαν Γιούνες, στη Λωρίδα της Γάζας».

(«ΝΕΑ», 5-5-2004)

Στήν Παλαιστίνη οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἔσπασαν ὑαλοπίνακας, ἀλλὰ ἐκρήμνισαν οἰκίας. Μιὰ γηραιὰ Παλαιστίνια διαμαρτύρεται στὸν Ἑβραῖο στρατιώτη.

«Μπουλντόζες του ισραηλινού στρατού ισοπεδώνουν ό,τι άφησαν οι ρουκέτες από το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό των Παλαιστινίων στη Ραμάλα».

(«Ελευθεροτυπία», 14-12-2001)

Στὴν Βηθλεέμ. Μπροστὰ προχωρεῖ τὸ ἅρμα τσακίζοντας ἐπίτηδες αὐτοκίνητα τῶν Παλαιστινίων. Ἀκολουθεῖ ἡ «μπουλντόζα» ποὺ κατεδαφίζει Παλαιστινιακὰς οἰκίας. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως διαμαρτύρονται τὸ 2004 διότι προπολεμικῶς οἱ Γερμανοὶ ἔσπασαν τὰς προθήκας Ἑβραϊκῶν καταστημάτων. Ἐδῶ οἱ Ἑβραῖοι δὲν σπάζουν τζάμια, ἀλλὰ κρημνίζουν οἰκίας, παρὰ τὰς καταδίκας των ἀπὸ τοῦ ΟΗΕ, τὸν ὁποῖον γράφουν εἰς γνωστὸν μέρος τοῦ σώματος.

Καὶ μετὰ οἱ Ἑβραῖοι τώρα τὸ 2004 διαμαρτύρονται ποὺ τὸ 1938 οἱ Γερμανοὶ τοὺς ἔσπασαν τὰ τζάμια κάποιων καταστημάτων των.

Ἄς ἔλθωμεν ὅμως καί εἰς ἕνα ἰδικόν μας παράδειγμα. Πρόκειται διά τήν καταστροφήν τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων, οἰκιῶν καί Ἐκκλησιῶν στήν Κωνσταντινούπολιν καί ἀλλοῦ.

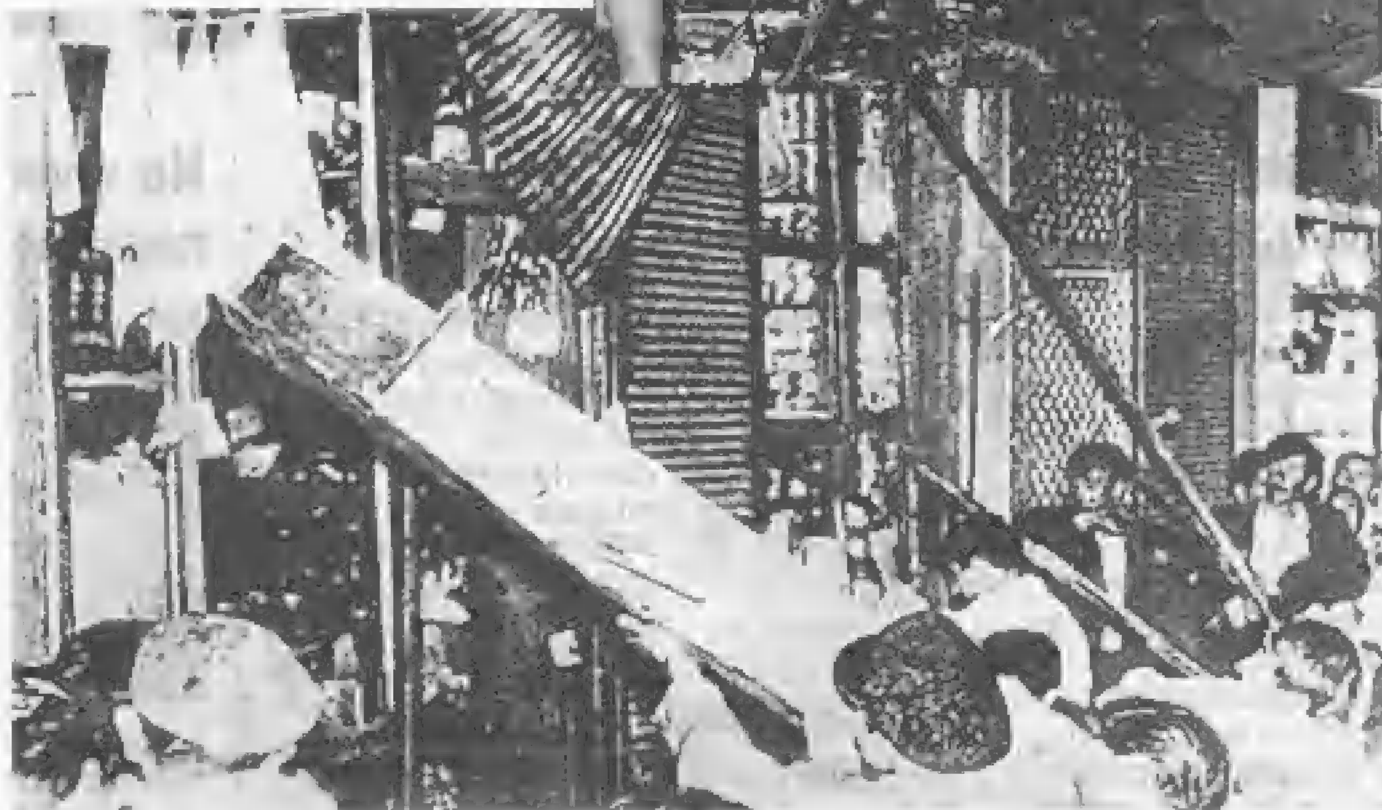
Τά ἐπεισόδια ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ὑπεκίνησε ἡ Ἑβραϊκή ἐφημερίς «Χουριέτ» («Βῆμα» 4-9-2005) στήν Κωνσταντινούπολι, Σμύρνη καί ἀλλοῦ. Στήν φωτογραφία βλέπετε τόν ἱερό Ναόν τῆς ἁγίας Τριάδος στήν Πόλι, πού ἐλήστευσαν, κατέστρεψαν καί ἐπυρπόλησαν οἱ κτηνάνθρωποι.

Οἱ κτηνάνθρωποι κυματίζουν τήν σημαίαν τους θριαμβευτικώς, πρό τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως πού ἐλήστευσαν καί κατέστρεψαν. Πίσω ἕνας στρατιώτης τῶν ἀνθρώπων γελᾶ, διά τά κατορθωμά τους.

Ένας κτηνότουρκος
καταστρέφει
ελληνικόν κατάστημα.
Ουδείς πολιτικάντης
ενθυμείται
την ολοσχερή καταστροφή
των Ελληνικών περιουσιών
της Πόλης.
Την ανέκτα των κρυστάλλων»
όμως την τιμούν.

Ο όχλος των κτηνοτούρκων καταστρέφει τα Ελληνικά καταστήματα της Κωνσταντινουπόλεως. Το νεοελληνικό πλουτοδημοκρατικό κατεστημένο τιμά, ως επέτειον μνήμης, το σπάσιμο προθηκών των εβραϊκών καταστημάτων στην Γερμανία. Διά τους Έλληνας ούτε λέξι.

Κατεστραμμένο Ἑλληνικό κατάστημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετά ἀπό ἐπίθεσι τῶν κτηνοτούρκων τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1955. Τότε κατεστράφησαν χιλιάδες Ἑλληνικά καταστήματα, τά ὁποῖα τό Τουρκικό κράτος ἔδωσε εἰς Τούρκους, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἰδιοκτῆται των ὑπεχρεώθησαν νά φύγουν, ἐκτός χώρας. Ἡ Ἑλληνική δημοκρατία κατέπιε τήν προσβολή καί τήν Τουρκική πρόκλησι. Τό ἴδιο καί οἱ «προοδευτικοί» μας, πού νοιάζονται, διά τάς προθήκας τῶν ἑβραϊκῶν καταστημάτων.

Ὁ ἀντιναζί «ἱστορικός» Ζάν Μαραμπίνι, στό βιβλίον του: «Ἡ καθημερινή ζωή στό Βερολίνο τήν ἐποχή τοῦ Χίτλερ» (Ἑλλ. ἔκδ. «Παπαδήμα», Ἀθ. 2004, σελ. 84) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι κατά τήν διάρκειαν τῆς «νύχτας τῶν κρυστάλλων» «36 (Ἑβραῖοι) δολοφονοῦνται». Τό BBC, στό DVD πού ἐκυκλοφόρησε, ὑπό τόν τίτλον «Ἡ Ἀρία Φυλή» καί διέθεσε δωρεάν ἡ ἐφημερίς «Ἐλευθεροτυπία» μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ δολοφονηθέντες Ἑβραῖοι, κατά τήν «νύχτα τῶν κρυστάλλων» ἦσαν 300!

Ὁ Ναζί Ἀνώτατος Δικαστής Βάλτερ Μπούχ διεξήγαγε ἔρευνα διά τά ἐπεισόδια τῆς «νύκτας τῶν κρυστάλλων» (ἀρχ. ἔγγραφον P.S. 3063/13-2-1939, Νυρ. Τ. XXXII, σελ. 29) καί ὤφειλε νά δικάση 174 μέλη τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος, τά ὁποῖα τήν 11ην Νοεμβρίου 1938 εἶχε ὁ Χάϋντριχ συλλάβει, διότι ἔλαβαν μέρος στά γεγονότα. Αὐτά βεβαίως ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα τά ἀποκρύπτει. Ἀπεναντίας μάλιστα κατηγοροῦν τά SS διά τά ἔκτροπα, τά ὁποῖα προσωπικῶς ὑπερεγκρίνω. Διότι τί θέλετε; Νά ἀνέχωνται οἱ Γερμανοί τήν δολοφονίαν τῶν διπλωματῶν των;

Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν τήν 23ην Αὐγούστου 1933 τήν ἀκόλουθον περιγραφήν:

«Ὁ γιός καί ἡ κόρη τοῦ ἀμερικανοῦ πρεσβευτή βρίσκονταν ἀνάμεσα σ' ἄλλους ξένους στή Νυρεμβέργη τήν Κυριακή 13 Αὐγούστου καί εἶδαν, πῶς διαπομπεύτηκε στούς δρόμους ἕνα κορίτσι: τό κεφάλι του ἦταν ξυρισμένο γουλί καί στίς κομμένες πλεξοῦδες του ἦταν στερεωμένη μιά ἐπιγραφή: «Δόθηκα σ' ἕναν Ἑβραῖο». Διάφοροι ἄλλοι ξένοι ἦταν ἐπίσης αὐτόπτες μάρτυρες αὐτοῦ τοῦ θεάματος».

Τήν περιγραφήν αὐτήν ἀναδημοσιεύει ὁ Βὐλχελμ Ράϊχ στό βιβλίον του *«Ἡ μαζική ψυχολογία τοῦ φασισμοῦ»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Μπουκουμάνη» Ἀθ. 1974, τόμος Α', σελ. 126). Ἄς δεχθῶμεν, ὅτι εἶναι ἀληθής, μολονότι δέν μᾶς φέρουν κάποιον στοιχεῖον. Ἐρωτῶ: ἐπειδή μερικοί Ναζί ἔκαναν κάτι κακό θά καταδικάσωμεν τήν κοσμοθεωρίαν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ; Τά ἴδια ὅμως ἀκριβῶς καί μέ φωτογραφικόν στοιχεῖον ἔκαναν οἱ Γάλλοι δημοκράται εἰς γυναῖκας, πού συνεπάθουν Γερμανούς. Ἐρωτῶ: καταδικάζουν οἱ δημοκράται μας αὐτάς τάς πράξεις τῶν ὁμοϊδεατῶν τους;

Στήν ἐφημερίδα *«Τά Νέα»* (26-8-2004) δημοσιεύεται ἄρθρον διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῶν Παρισίων μέ ὑπότιτλον «Ἡ ἀπελευθέρωση τῆς πόλης τό 1944 δέν ἔγινε ὅπως τήν περιγράφουν οἱ Γάλλοι». Πάντως ἡ καταδίωξις τῶν γυναικῶν, πού εἶχαν σχέσεις μέ Γερμανούς συνέβη, ὡς ἑξῆς: *«διαπομπεύονταν γυμνές στούς δρόμους μέ ξυρισμένο κεφάλι»* ἐνῷ *«ὄχλος ἐπιχειροῦσε νά λυντσάρει Γερμανούς αἰχμαλώτους...»*.

Μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Γαλλίας οἱ δημοκράται ἐξετέλουν ὅσους κατηγοροῦντο, ὡς συνεργάται τῶν Ναζί. Αἱ κατηγορίαι, ὡς ἐπί τό πλεῖστον δέν ἠλέγχοντο δικαστικῶς. Ἐπομένως πολλοί ἔπεσαν θύματα συκοφαντῶν. Τά ὑπάρχοντα ἐπίσημα στοιχεῖα, πού διαθέτομεν εἶναι μέχρι τό 1952. Ἀπό ἐκεῖ καί πέραν σιωπή. *«Συμφώνως πρός τάς ἐπισήμους στατιστικάς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς 11ης Ἀπριλίου 1952, 10.519 Γάλλοι ἐξετελέσθησαν ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον οἱ 846 μετά ἀπό νομίμως ἐπιβληθεῖσαν καταδικαστικήν ἀπόφασιν...»* (Γκέφαλντ Ράϊτλίνγκερ: «Τό οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐπί τῆς ἄμμου» Ἑλλ. ἔκδ.

Γ.Ε.Σ., Ἀθ. 1966, σελ. 514). Καί μετά ὁμιλοῦν περί δικαιοσύνης οἱ δημοκράται μας, πού μόνον στήν Γαλλίαν ἐδολοφόνησαν 10.000 περίπου ἄτομα, χωρίς δίκην!

Διαπόμπευσις στούς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ δύο Γαλλίδων, πού ἐθεωρήθησαν συμπαθοῦσαι τούς Γερμανούς. Τάς «έχουν ξυρίσει γουλί» καί ἐζωγράφισαν στάς κεφαλάς των τόν Ἀγκυλωτόν Σταυρόν. Ἄγνωστος ἀριθμός χιλιάδων Γάλλων καί Γαλλίδων θά δολοφονηθοῦν, ἐπειδή συνεπάθουν τούς Γερμανούς.

Τά ἴδια καί στό Ἄμστερνταμ. Διαπόμπευσις, ξυλοδαρμός γυναικῶν, πού κατηγορήθησαν, διά συμπάθεια πρός Γερμανούς.

Ἀγαλματίδιο μέ παιδάκι τοῦ Βελγίου, τοῦ ὁποίου οἱ Γερμανοί στρατιῶται τοῦ Α΄ Παγκοσμίου πολέμου ἀπέκοψαν τάς χεῖρας! Μετά τόν πόλεμον ἀπεκαλύφθη τό προπαγανδιστικόν ψεῦδος.

«Ἕνα θέαμα πού παρουσιάζεται συχνά: πρό τῆς ἐκκενώσεως τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεων, οἱ Γερμανοί τουφέκιζαν τούς αἰχμαλώτους.»

Ἀκολουθεῖ σχόλιον, στό κείμενον:

«Ἕνα θέαμα πού παρουσιάζεται συχνά» εἶναι νά παρατίθενται φωτογραφίαι, ὅπως ἡ ἀνωτέρω καί νά μᾶς λέγουν ὅτι: α) πρόκειται διά στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Ποῖο; Ποῦ; Πότε; Μυστήριον. β) οἱ Γερμανοί ἐτυφέκισαν τούς αἰχμαλώτους. Μέ ποῖα στοιχεῖα γράφονται αὐτά; Οὐδέν στοιχεῖον. Ἀπεναντίας γνωρίζομεν ἀμέτρητον πλῆθος ἐπιζώντων. Φαίνεται οἱ Γερμανοί δέν ἐπρόλαβαν νά τούς τυφεκίσουν. Ἄλλοι ἐτυφέκισαν τήν ἀλήθειαν. Ἡ φωτογραφία παρατίθεται στό βιβλίον τοῦ Λίντελ Χάρτ *«Ἱστορία τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Καραβία» Ἀθ. 1977, τόμος Β' παράρτημα φωτογραφιῶν σελ. 57) καί δέν ἔχει οὔτε μίαν ἐπεξήγησιν. Ἁπλῶς κατά τό σύνηθες κατηγοροῦνται οἱ Γερμανοί. Ἔχομεν ὅμως τήν ἀξίωσιν, ἀπό ἕνα βιβλίον ἱστορίας νά μᾶς ἐνημερώνῃ ἐπαρκῶς κι ὄχι ἀορίστως π.χ. παραθέτομεν τήν ἀκόλουθον φωτογραφίαν νεκρῶν Γερμανῶν καί δίδομεν σαφεῖς πληροφορίας, δηλαδή:

Πόλις Κάσσελ, μετά τόν βομβαρδισμόν τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1943, πηγή: Erich Kern: «Verheimlichte Dokumente» FZ Verlag, Munchen, σ. 346. Ἔτσι γράφεται ἡ ἱστορία, ἀλλοιῶς ἔχομεν ἀναξιοπιστίαν, ἔλλειψιν δυνατότητος ἐπαληθεύσεως ἤ τό χειρότερον προπαγάνδα.

Τό σχέδιον τῆς μετατροπῆς τῆς Γερμανίας, εἰς χώραν ἀποκλειστικῶς γεωργικήν καί ἡ συμφωνία τῶν Συμμάχων νά ἐξοντώσουν 40.000.000 Γερμανούς *«εἶχε συνταχθεῖ ἀπό τόν Henry Morgenthau τόν ὑπουργό Οἰκονομικῶν τῶν ΗΠΑ καί εἶχε μονογραφηθεῖ ἀπό τόν Τσῶρτσιλ καί τόν Ροῦσβελτ στό Κεμπέκ...»* (Ντ. Ἴρβινγκ, ἔνθ.

ἀνωτ., τόμος Β΄, σελ. 951). Τελικῶς δέν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐξόντωσις τῶν Γερμανῶν ὄχι διότι μετενόησαν οἱ δολοφόνοι Σύμμαχοι, ἀλλά διότι ἔπρεπε νά ἐπιζήση ἡ Γερμανία, πού ἀπετέλει ἀνάσχεσι στόν μπολσεβικικό κολοσσό τοῦ Στάλιν. Ἡ ἀπόφασις ὅμως νά θανατωθοῦν 40.000.000 Γερμανοί εἶναι ἀπόφασις γενοκτονίας, πού ὅμοιά της οὐδέποτε ἐλήφθη ἀπό τούς Ναζί, εἰς βάρος οἱουδήποτε λαοῦ.

Ὅπως τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἔτσι καί τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ὑπεκίνησαν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι διά τοῦ Ἑβραίου δολοφόνου Γαβριήλ Πρίντσιπ ἐδολοφόνησαν τόν Ἀρχιδοῦκα Φερδινάνδον, διάδοχον τοῦ Αὐστριακοῦ Θρόνου, στό Σεράγεβο. Ἡ συμμετοχή Ἀγγλοεβραϊκῆς διεθνοῦς μυστικῆς ὀργανώσεως στήν δολοφονία προκύπτει ἀπό τήν μελέτην τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης ἐκ διαπρεπῶν νομικῶν (Kohler, Aall) ἀλλά καί ἐξ ἐργασιῶν τοῦ Στρατάρχου φόν Λούντεντορφ («Ὑποκινηταί πολέμων καί δολοφόνοι λαῶν», «Πῶς ἔχει παρασκευασθῆ νά γίνη ὁ παγκόσμιος πόλεμος τοῦ 1914») τάς ὁποίας ὁ ἑβραιοσιωνισμός δέν ἀντεμετώπισε μέ ἀντιπαράθεσιν στοιχείων, ἀλλά ἤ μέ πλήρην ἀποσιώπησιν (γνωστή τακτική) ἤ μέ ἀόριστα ψεύδη π.χ. στήν «Καθημερινή» (9-11 Ἰουνίου 1939) Γάλλος (;) δημοσιογράφος παρέκαμψε τήν στοιχειοθεσίαν τοῦ φόν Λούντεντορφ μέ τήν ἀοριστίαν ὅτι: «οἱ ἱστορικοί ὅμως δέν παραδέχονται τήν ἐκδοχήν του».

Ὅποιος λέγει τήν ἀλήθειαν, διά τούς Ἑβραίους κινδυνεύει νά δολοφονηθῆ ἀπό αὐτούς π.χ. ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ΟΗΕ, διά τήν Παλαιστίνην Σουηδός Κόμης Φόλκε Μπερναντόττε ὡς διαμεσολαβητής μεταξύ Ἀράβων καί Ἑβραίων ὑπέβαλε ἔκθεσιν, ὅπου περιέγραφε τήν *«μεγάλης κλίμακος σιωνιστική λεηλασία καί τήν καταστροφή τῶν χωρίων»* τῶν Ἀράβων. Ἡ ἔκθεσις ὑπεβλήθη τήν 16ην Σεπτεμβρίου 1948 (U.N. Document A. 648, p. 14) καί ἀμέσως τήν ἐπομένην οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἐδολοφόνησαν, στήν Ἱερουσαλήμ τόν κόμητα καί τόν Γάλλον βοηθόν του Συνταγματάρχην Σερώ. Ὁ Στρατηγός Α. Λοῦντστρομ, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐντός τοῦ αὐτοκινήτου καί ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος διηγεῖται, εἰς ἀναφοράν του πρός τόν ΟΗΕ τό περιστατικόν τῆς δολοφονίας. Κατόπιν ἐξέδωσε καί βιβλίον ὑπό τόν τίτλον: *«Μία συμβολή στήν μνήμη τοῦ Κόμητος Φόλκε Μπερναντόττε»* (*«Un tributo alla memoria del Conte Folke Bernadotte»* Roma 1970, ed. Fanelli).

Ὁ κόμης Μπερναντόττε οὔτε «τρομοκράτης» ἦτο, οὔτε ἀντισιω-

νιστής. Ἁπλῶς περιέγραφε ἀντικειμενικῶς ὁτιδήποτε ἔβλεπε. Οἱ Ἑβραῖοι ἠδύναντο νά ζητήσουν τήν ἀπομάκρυνσίν του. Δέν εἶχαν δικαίωμα νά τόν δολοφονήσουν. Ἀλλά δέν τούς ἔνοιαζε ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι οἱ ἴδιοι πού μιξοκλαίγουν, διά τήν Ἄννα Φράνκ, ἡ ὁποία ἀπέθανε ἐκ τύφου καί δέν τήν ἐδολοφόνησαν, ἀλλά ἠσθένησε καί ἀπεβίωσε, ὅπως συνέβη εἰς τόσους καί τόσους. Ἡ δολοφονία τοῦ Μπερναντόττε ἐξήγειρε τό 1948 τήν διεθνῆ κοινή γνώμη, ἐγράφησαν βιβλία (ἔκδ. «Hutchinson») ἀλλά ὁ ἀνεκδιήγητος ἑβραιοελεγχόμενος ΟΗΕ ἐσιώπησε, μολονότι οἱ Ἑβραῖοι ἐδολοφόνησαν ἕνα ἐπίσημον ἀπεσταλμένον του, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καί ἐξέχουσα Εὐρωπαϊκή προσωπικότης. Στήν ἐφημερίδα *«Le Monde»* (4-5 Ἰουλίου 1971) ἐδημοσιεύθησαν ὁμολογίαι τοῦ Μπαρούχ Νάντελ καί ἀπεκαλύφθη ὅλο τό παρασκήνιο τῆς Ἑβραϊκῆς ἐγκληματικῆς πράξεως. Συνεπεῖς στό Ταλμούδ οἱ ὑπάνθρωποι ἑβραιοσιωνισταί ἐδολοφόνησαν ἕναν ἀθῶο. Ἡ προπαγάνδα τους σᾶς ἔπεισε νά μή διαμαρτύρεσθε, δι' αὐτά τά ἐγκλήματα, ὅπως ἐκεῖνα εἰς βάρος τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, ἀλλά νά διαμαρτύρεσθε, διά τούς ἀνυπάρκτους θαλάμους ἀερίων, τούς «φούρνους» καί τούς σάπωνας.

Οἱ Ἑβραῖοι δολοφόνοι τιμῶνται στό Ἰσραήλ ὡς ἥρωες π.χ. ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργός λόρδος Μάϊν ἐδήλωσε τήν 9ην Ἰουνίου 1942 στήν βουλή τῶν Λόρδων, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶχαν «νόμιμον δικαίωμα» ἐπί τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἀποτέλεσμα, ὅταν ὁ ὑφυπουργός ἐπεσκέφθη τό Κάϊρο, ἐδολοφονήθη τήν 6ην Νοεμβρίου 1944 ἀπό δύο Ἑβραίους, πού ἦσαν μέλη τῆς τρομοκρατικῆς ὁμάδος «Στέρν» τοῦ Γιτσάκ Σαμίρ. Οἱ δολοφόνοι συνελήφθησαν ἀπό τούς Ἄγγλους καί ἐξετελέσθησαν. Ὡστόσον ἡ ἐφημερίς *«Evening Star»* (2-7-1975) ἀπεκάλυψε ὅτι τό Ἰσραήλ ἀντήλλαξε τά πτώματα τῶν ἐκτελεσθέντων μέ 20 Ἄραβας αἰχμαλώτους καί τά ἔθαψε στό «Μνημεῖον τῶν Ἡρώων» στήν Ἱερουσαλήμ. Ἡ Ἀγγλία τῆς ὁποίας ἐδολοφόνησαν μίαν προσωπικότητα ἠρκέσθη, εἰς ἔκφρασιν δυσαρεσκείας. Τά παραδείγματα δέν εἶναι ἕνα καί δύο, ἀλλά χιλιάδες. Οἱ Ἑβραῖοι πιστοί στήν διδασκαλία τοῦ Ταλμούδ δολοφονοῦν κάθε ἐχθρόν τους, ἐάν βεβαίως δυνηθοῦν.

Ὁ ἱστορικός Ἴρβινγκ εὐστόχως παρατηρεῖ στό βιβλίον του (ἔνθ. ἀνωτ., τόμος Α', σελ. 24) ὅτι ὁ Χίτλερ οὐδέποτε ἐπεδίωξε τήν δο-

λοφονίαν ἀντιπάλων του, ὅπως ἔκαναν αἱ δημοκρατίαι ἄλλοτε ἐπιτυχῶς, ἄλλοτε ἀνεπιτυχῶς. Ἀκόμη ὁ Χίτλερ ἐσέβετο τήν διεθνῆ ἔννομο τάξιν (π.χ. τοξικά ἀέρια κ.τ.λ.). Εἰδικώτερον διαβάζομεν:

«Ωστόσο, αυτός ο ίδιος Χίτλερ αγανακτούσε την τελευταία εβδομάδα της ζωής του για το ότι τα σοβιετικά άρματα μάχης κυκλοφορούσαν στους δρόμους του Βερολίνου φέροντας για παραπλάνηση τη ναζιστική σημαία με τη σβάστικα, και απαγόρευε ρητά στη Βέρμαχτ να παραβιάσει τους κανονισμούς της σημαίας. Είχε αντιταχθεί σε κάθε πρόταση για χρήση δηλητηριωδών αερίων, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν παραβίαση του Πρωτοκόλλου της Γενεύης, την ίδια στιγμή που μόνο η Γερμανία παρήγαγε τα θανατηφόρα αέρια Sarin και Tabun, με τη χρήση των οποίων πιθανόν να είχε κερδίσει τον πόλεμο. Σε μια εποχή όπου δημοκρατικές κυβερνήσεις, επιτυχώς ή μη, επιχειρούσαν, σχεδίαζαν ή συγχωρούσαν τις δολοφονίες όσων τους δυσαρεστούσαν, από αυτήν του στρατηγού Sikorski, του ναυάρχου Νταρλάν, του Στρατάρχη Ρόμελ και του βασιλιά Βόρις της Βουλγαρίας, μέχρι του Φιντέλ Κάστρο, του Πατρίς Λουμούμπα και του Σαλβαντόρ Αλιέντε, μαθαίνουμε ότι ο Χίτλερ, ο πιο αδίστακτος δικτάτορας του κόσμου, όχι μόνο δεν κατέφυγε ποτέ σε δολοφονίες ξένων αντιπάλων του, αλλά και ρητά απαγόρευε στην Άμπβερ (την Υπηρεσία Πληροφοριών του Στρατού) να τις επιχειρήσει. Συγκεκριμένα, απέρριψε τα σχέδια του ναυάρχου φον Κανάρη να δολοφονήσει τους επιτελείς του Κόκκινου Στρατού.

* Σημαντικά έγγραφα της CIA για προγραμματισμένες δολοφονίες και τεχνικές δολοφονιών υπάρχουν τώρα στην ιστοσελίδα του George Washington University, www.gwu.edu/nsarchiv.

Διά τόν Ρόμμελ πού ἀναφέρει ὁ ἱστορικός ὑπενθυμίζομεν, ὅτι καταδρομεῖς τῶν Συμμάχων ἀπεπειράθησαν νά τόν δολοφονήσουν, στήν Ἀφρικήν. Ὁ Γερμανός στρατάρχης ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος, ἐνῶ οἱ καταδρομεῖς ἐφονεύθησαν.

Στήν ἐποχή μας οἱ Λαοί ξυπνοῦν συνεχῶς καί τό πρῶτο πού κάνουν εἶναι νά μή πιστεύουν πλέον στήν ἑβραιοσιωνιστική προπαγάνδα. Οἱ Ἑβραῖοι τό βλέπουν. Καθημερινῶς διαπιστώνουν, ὅτι τά προπαγανδιστικά ψεύδη των δέν πείθουν. Πῶς ἀντιδροῦν; Μέ πολλούς τρόπους. Εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι νά θεωροῦν ἀντισημίτη ὅποιον διαφωνεῖ μέ τούς Ἑβραίους. Σχετικῶς στήν Γαλλία ὁ πρόεδρος Ζάκ Σιράκ «ἔδωσε ἐντολή»! («Νέα» 19-11-2003) νά ληφθοῦν μέτρα ἐναντίον τοῦ ἀντισημι-

τισμοῦ κι ὁ Γάλλος πρωθυπουργός Ζάν Πιέρ Ραφαρέν συνεκρότησε εἰδικήν ἐπιτροπήν, διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, ἐνῶ ὁ ὑπουργός Παιδείας Λύκ Φερύ ἀνεκοίνωσε, ὅτι στόν πόλεμο κατά τοῦ ἀντισημιτισμοῦ θά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ὅπλα ταινίαι καί βιβλία, ὅπως *«Ἡ Λίστα τοῦ Σίντλερ»* καί *«Ἡ Ἐπιλογή τῆς Σόφι»*. Δηλαδή ἀπέναντι στόν ἀντισημιτισμό δέν ἀντιτάσσουν στοιχεῖα ἤ ἐπιχειρήματα, ἀλλά κινηματογραφική ταινία καί μυθιστορήματα. Οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ φίλοι των διαπιστώνουν ὅτι *«ο αντισημιτισμός σημειώνει ανησυχητική άνοδο στη Γαλλία παραδέχθηκε η ηγεσία της χώρας και ανακοίνωσε μέτρα για την αντιμετώπισή του»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἡ διαγωγή τῶν Ἑβραίων δέν γίνεται δεκτή. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι σιωπηλῶς καταδικάζουν τούς Ἑβραίους. Οἱ ὀλιγώτεροι ἔχουν τό θάρρος τῆς γνώμης των καί δημοσίως κατακρίνουν τόν Ἑβραϊσμό. Τέτοιοι θά ἔλεγα γενναῖοι ὑπάρχουν εἰς ὅλας τάς παρατάξεις καί εἰς ὅλας τάς ἰδεολογίας, ἀκόμη καί στούς ἀριστερούς π.χ. αἱ δημόσιαι δηλώσεις τοῦ διασήμου μουσικοσυνθέτου Θεοδωράκη (*«Ἐλευθερία»* 13-11-2003) ὁ ὁποῖος εὐθαρσῶς μεταξύ ἄλλων ἀνεκοίνωσε:

> «Είμαστε μόνοι μας -είπε ο Μίκης Θεοδωράκης- αλλά χωρίς αυτή την αυτογνωσία και το φανατισμό που έχουν οι Εβραίοι. Είμαστε δυο λαοί ανάδελφοι στον κόσμο, εμείς και οι Εβραίοι. Αυτοί όμως έχουν το φανατισμό και καταφέρνουν να επιβάλλονται... Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι αυτός ο μικρός λαός είναι στη ρίζα του κακού, όχι του καλού, που σημαίνει ότι η πολλή αυτογνωσία και η πολλή επιμονή κάνει κακό... Φανταστείτε όμως τι θα γινόταν στην Ελλάδα αν είχαμε την επιθετικότητα των Εβραίων! Τόση χαλαρότητα έχουμε εμείς. Εδώ ντρεπόμαστε να πούμε ποιοί είμαστε...».

Ὁ ἐπί κεφαλῆς τοῦ ἑβραιοσιωνιστικοῦ «Κέντρου Βίζενταλ» ραββῖνος Ἀβραάμ Κοῦπερ ἐξέδωσε ἀνακοίνωσι, πού ἐδημοσιεύθη εἰς δελτίον τύπου, ὅπου προτρέπει τούς Ἑβραίους νά μή ἐπισκέπτωνται τήν Ἑλλάδα, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ὑπάρχει στήν χώρα μας «ἀντισημιτικό κλίμα» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 22-11-2003). Ἡ Ἰσραηλινή πρεσβεία στήν Ἑλλάδα ἐδήλωσε μέ ἀνακοίνωσιν τύπου, ὅτι τό «Κέντρο Βίζενταλ» δέν ἐκφράζει ἐπίσημον θέσιν τῆς Ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως.

Μετά ὅσα διαπράττουν καί ὅσα διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος εἶναι φυσικόν νά ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός ἐδῶ. Ποῖος ὅμως εὐθύνεται; Προφανῶς εὐθύνονται μόνον οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πολιτικοστρατιωτικήν συμφωνίαν μέ τήν ἐχθράν τῆς Ἑλλάδος Τουρκίαν, τῆς ὁποίας ἐπί πλέον τό Ἑβραϊκό «λόμπυ» τῶν ΗΠΑ ἀνέλαβε τάς διεθνεῖς της σχέσεις καί τό χειρότερον ὅλων τό Ἰσραήλ ἐφοδιάζει μέ πυραύλους, ἠλεκτρονικόν ἐξοπλισμόν κ.τ.λ. τήν Τουρκίαν. Μετά ἀπό τήν συμμαχία Τουρκίας-Ἰσραήλ τί θέλετε; Νά γίνωμεν φιλοεβραῖοι;

Πέραν τοῦ γεγονότος τῶν δολοφονιῶν τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού προσβάλλει κάθε ἀνθρώπινη συνείδησιν. Πέραν τῆς ἐπεμβάσεως στά ἐσωτερικά μας (π.χ. ἀφαίρεσις θρησκεύματος, ἀπό τάς ταυτότητας), πέραν ἀπό τάς Ἑβραϊκάς κατασκοπείας εἰς Κύπρον καί Κρήτην δέν χρειάζονται κι ἄλλα διά νά καταφρονῆ κάθε Ἕλληνας τόν ἑβραιοσιωνισμό, τούς ἑβραιοσιωνιστάς καί τούς πράκτοράς των, πού αὐτοί οἱ τελευταῖοι θά πληρώσουν πρῶτοι, ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα...

Ὁ εὐφυής δημοσιογράφος κ. Γιάννης Τριάντης ἐσχολίασε στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (22-11-2003) τήν ταξιδιωτικήν ὁδηγίαν τοῦ «Κέντρου Βίζενταλ» ὡς «πρόκληση μεγέθους» καί ἀνεφέρθη εἰς «ἐξωφρενική συμπεριφορά» καί «θρασύτητα». Ἰδού τό δημοσίευμα:

«Πρόκληση μεγέθους: Ταξιδιωτική οδηγία να μην επισκεφθούν **οι Εβραίοι την Ελλάδα** για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, εξέδωσε η Εβραϊκή οργάνωση «Κέντρο Σιμόν Βίζενταλ». Διότι, «τα κρούσματα αντισημιτισμού και ξενοφοβίας βαίνουν αυξανόμενα»... Πριν από λίγο καιρό το «Κέντρο» αυτό είχε ζητήσει από τον πρωθυπουργό (!) να λογοκρίνει ένα έργο τέχνης. Επίσης, τόσο το «Κέντρο Σιμόν Βίζενταλ» όσο και η περίφημη ADL (Οργάνωση εναντίον της Δυσφήμισης) είχαν ζητήσει -πάλι από την κυβέρνηση της Ελλάδος- **να... λογοκρίνει σκιτσογράφους** και κείμενα, δήθεν αντισημιτικά. Εξωφρενική η συμπεριφορά και θρασύτατες οι παρεμβάσεις του «Κέντρου» και της ADL - ανεξαρτήτως του αν έχουν κάποια βάση ορισμένες από τις ενστάσεις τους ή αν πράγματι υφέρπει αντισημιτισμός στην Ελλάδα. Αλλού το κρίσιμο: ►

Ἡ Ἑλβετική Ὁμοσπονδιακή Ἐπιτροπή κατά τοῦ ρατσισμοῦ ἐδημοσίευσε ἔκθεσιν ὅπου *«...υπογραμμίζεται ότι ο αντισημιτισμός είναι διαδεδομένος στην Ελβετίαν και ότι οι Ελβετοί έχουν σήμερα λιγότερες αναστολές για να εκφράσουν δημόσια αντισημιτικές απόψεις»* (*«Νέα»*, 6-11-1998). Ἡ παραπάνω ἀντιρατσιστική ἐπιτροπή δέν ἔμαθε ποτέ διά τόν... «περιούσιον λαόν», πού τόν ἐδιάλεξε ὁ Θεός, διά νά κυριαρχήση στόν κόσμον; Αὐτά δέν εἶναι ρατσισμός;

Ἐπίσης στήν Γερμανία ὁ Πρόεδρος τῶν Ἑβραίων Ι. Μπούμπις κατηγόρησε τόν διάσημο Γερμανό συγγραφέα Μάρτιν Βάλσερν, διά τάς ἀπόψεις του περί «ὁλοκαυτώματος» καί Ἄουσβιτς, ἀπόψεις πού συνήντησαν *«θετική ἀντίδραση στή Γερμανία»* ἐνῶ ὁ ἴδιος Ἑβραῖος παρεδέχθη ὅτι τό 30% τῶν Εὐρωπαίων *«ἔχει ἀντισημιτικές ἀπόψεις»* (*«Νέα»* 6-11-1998).

Ὁ Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς (ἑβραιοπαϊκῆς) Ἐπιτροπῆς Ρομάνο Πρόντι τάσσεται πάντοτε ὑπέρ τῶν Ἑβραίων. Τελευταίως ἐστράφη κατά τοῦ Ρώσου Προέδρου Πούτιν, τόν ὁποῖον κατηγόρησε, ὅτι προεκάλεσε τήν σύλληψιν τοῦ Ἑβραίου Χαντορκόφσκυ (*«Νέα»* 8-11-2003). Ἐπίσης ἔβαλε καί ὀλίγον μαϊδανό ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἐξέφρασε τήν ἀνησυχίαν του, διά τήν παραβίασιν των στήν Τσετσενία. Διά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, καί διά τάς μαζικάς δολοφονίας τῶν Παλαιστινίων ὁ κ. Πρόντι οὐδέν λέγει.

Ὁ διάσημος ἠθοποιός Μέλ Γκίμπσον ἐγύρισε μία ταινία, διά τά πάθη τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι ἐθεώρησαν τήν ταινίαν ἀντισημιτικήν! καί τά πρακτορεῖα διανομῆς τοῦ Χόλλυγουντ ἠρνοῦντο νά ἀναλάβουν τήν προώθησίν της. Τελικῶς εὑρέθη μία μή ἐλεγχόμενη ἀπό τούς Ἑβραίους ἑταιρεία καί ἀνέλαβε τήν ταινίαν. Στόν «Ἀδέσμευτον» (2-11-2003) διαβάζομεν:

> **ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΟΝΕΣ** προσπάθειες, ο Μελ Γκίμπσον βρήκε τελικά εταιρεία διανομής για την πολυσυζητημένη ταινία του «Τα Πάθη του Χριστού». ▶

Όπως έγινε γνωστό, τη διανομή για τις Ηνωμένες Πολιτείες θ' αναλάβει η ανεξάρτητη εταιρεία Newmarket Films και όχι κάποιο μεγάλο στούντιο παραγωγής του Χόλιγουντ. Επί πολλούς μήνες, ο διάσημος Αυστραλός ηθοποιός έχει υποστεί τις επικρίσεις Εβραϊκών οργανώσεων οι οποίες υποστηρίζουν ότι η ταινία διακατέχεται από αντισημιτισμό. Από την πλευρά τους, πολλές χριστιανικές οργανώσεις μιλούν για την ταινία με ιδιαίτερα κολακευτικά λόγια. Εκπρόσωπος της εταιρείας Newmarket Films και ο ίδιος ο Γκίμπσον αρνήθηκαν να σχολιάσουν τα αρνητικά δημοσιεύματα αμερικανικών εντύπων για τη νέα ταινία».

Βλέπετε λοιπόν μέ πόσον φανατισμόν καί μέ τί πάθος πολεμοῦν οἱ Ἑβραῖοι ὅσους νομίζουν, ὅτι τούς δυσφημοῦν; Τά περί ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τῆς γνώμης, τά περί ἀπαγορεύσεως λογοκρισίας κ.τ.λ. ὅλα παραμερίζονται ὅταν θίγωνται ἤ νομίζουν, ὅτι θίγονται οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι.

Στήν ἐφημερίδα «*Χώρα*» (12-2-2004) διαβάζομεν σχετικῶς, μέ τήν ταινίαν τοῦ Μέλ Γκίμπσον, ὅτι:

Οι Εβραίοι

Φόβοι έχουν εκφραστεί για το περιεχόμενο της ταινίας από πολλά ηγετικά στελέχη της Εβραϊκής κοινότητας διότι όπως υποστηρίζουν η ταινία μπορεί να ενθαρρύνει τον αντισημιτισμό παρουσιάζοντας την κακή πλευρά των Εβραίων.

Ἔτσι λέγουν! Νά μή παρουσιάζεται ἡ κακή πλευρά τῶν Ἑβραίων. Αὐτοί εἶναι ἅγιοι. Δέν πρέπει νά ἐμφανίζωνται τά ἀρνητικά τους. Ὅλοι ἐμεῖς ὑποχρεούμεθα νά ἐπαινῶμεν τούς Ἑβραίους. Δέν δικαιούμεθα νά τούς κατηγορῶμεν, γιά κάτι κακό πού ἔκαναν. Αὐτό πρέπει νά τό λησμονήσωμεν.

Θά ἐπανέλθω στήν δήλωσιν τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, πού ἐχαρακτηρίσθη «ρατσιστική», «ναζιστική», «μισαλλόδοξος». Μόλις ἔγινε ἀμέσως οἱ Ἑβραῖοι ἀντέδρασαν. Τό Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἑλλάδος διεμαρτυρήθη.

Τέτοιου είδους παρεμβάσεις -προκλητικές και άκομψες- παροξύνουν τα πράγματα παρά ευνοούν την εννόηση, την εξομάλυνση (μέσω της γνώσης) και εν τέλει την αποτελεσματική αντιμετώπιση κρουσμάτων αντισημιτισμού. **Ας και επιδιώκουν** να ρίξουν λάδι στη φωτιά οι μπαγάσηδες. (Ψύχραιμη η πρεσβεία του Ισραήλ, απέκρουσε την «οδηγία»).

Ἔστω ἀργῶς οἱ ἀριστεροί -πού κάποιοι ἐξ αὐτῶν δέν εἶναι δημιουργήματα Ἑβραϊκά- ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἡ συμπεριφορά τῶν Ἑβραίων δημιουργεῖ καί τρέφει τόν ἀντισημιτισμό, τόν ὁποῖον θεωροῦν κακό, ὅσον ὅμως κακό θεωροῦν καί τόν σημιτισμό. Σχετικῶς στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (16-11-2003) διαβάζομεν:

Η ΣΥΝΟΧΗ των Ισραηλιτών, σ' όλο τον κόσμον, ήταν και είναι τόση ώστε προκαλεί την αντίδραση εναντίον τους ως συνόλου, για πράξεις μερικών και μάλιστα κυβερνώντων. Η αντίδραση είναι κατακριτέα, αλλά την προκαλούν οι ίδιοι συλλογικά. Ο αντισημιτισμός είναι μια μορφή ρατσισμού. Ο σημιτισμός το ίδιο».

Βεβαίως τήν ἀντίδρασιν τοῦ κόσμου δέν προκαλεῖ ἡ συνοχή τῶν Ἑβραίων, ἀλλά αἱ πράξεις των, πού βασίζονται στά «πρωτόκολλα» καί στά Ταλμούδ καί ἀποβλέπουν στήν παγκόσμιον κυριαρχίαν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Αὐτά πλέον, ὅπως πάντοτε δέν τά ἀνέχονται οἱ Λαοί, διότι οὐδείς θέλει νά τόν μετατρέψουν ἀπό ἐλεύθερον ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον.

Οἱ Ναζί πολύ ὀλίγον ἠσχολήθησαν μέ τούς Ἑβραίους τῶν Βαλτικῶν χωρῶν, διότι ἐκεῖ ὁ λαός τῶν περιοχῶν ἐστράφη μέ μῖσος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Στήν Λιθουανία καί στήν Λεττονία, μόλις ὑπεχώρησε ὁ «Κόκκινος στρατός» ἀμέσως ἤρχισαν ἀνηλεεῖς διωγμοί κατά τῶν Ἑβραίων, ἀπό τούς κατοίκους ἐκείνων τῶν χωρῶν. Διατί; Διότι οἱ Ἑβραῖοι συνεργαζόμενοι μέ τούς σοβιετικούς τό 1940 κατέσφαξαν ἐπιχειρηματίας (τούς ἐπῆραν τάς περιουσίας), κληρικούς καί πνευματικούς ἀνθρώπους. Ταυτοχρόνως κατεπίεσαν τούς Λιθουανούς καί Λεττονούς τόσον, ὥστε ἀμέσως μετά τήν ἀπελευθέρωσίν των ἀπό

Ὁ Ἰωάννης Βόλφγκανγκ Γκαῖτε
(1749-1832)
ἔγραψε πολλά ἐναντίον τῶν Ἑβραίων,
τούς ὁποίους κατήγγειλε
ὡς ἐχθρούς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ κ.τ.λ.
Στήν Ἑλλάδα τό «Ἰνστιτοῦτο Γκαῖτε»
διοργανώνει ἐκδηλώσεις, ὑπέρ τῶν Ἑβραίων!
Διατί δέν σέβονται τήν μνήμην τοῦ Γκαῖτε
καί τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν;

τούς Γερμανούς ἐξεδικήθησαν τούς Ἑβραίους. Ἔγιναν μαζικαί ἐκτελέσεις Ἑβραίων, πού προεκάλεσαν ἀντίδρασιν (!) τῶν Γερμανῶν.

Συγκεκριμένως στό πολεμικόν ἡμερολόγιον τῆς Ὁμάδος Στρατιῶν τοῦ Βορρᾶ τοῦ Στρατάρχου φόν Λέεμπ ἀναφέρεται, ὅτι τήν 5ην Ἰουλίου 1941 ἐστάλη ἀναφορά πρός τήν Ἀνωτάτην Διοίκησιν τῆς Βέρμαχτ (OKW) διά τά γεγονότα. Ἀπήντησε ὁ ὑπασπιστής τοῦ Χίτλερ συνταγματάρχης Σμούντ, ὅτι τά Γερμανικά στρατεύματα δέν δύνανται νά ἐπέμβουν. Ὁ Ὄττο Μπροΐτιγκαμ πού μετέβη στό Κόβνο διεπίστωσε τούς φόνους τῶν Ἑβραίων, ἀπό τήν Λιθουανική ἀστυνομία καί τήν 11η Ἰουλίου 1941 γράφει στό ἡμερολόγιό του, ὅτι στήν Λιθουανία διεξάγονται *«ἀμέτρητα πογκρόμ κατά τῶν Ἑβραίων»*. Ὑπέφεραν πολλά δεινά ἀπό μέρους τῶν Ἑβραίων οἱ Λιθουανοί καί οἱ Λεττονοί, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη καί σήμερον νοσταλγοῦν τήν ἐποχήν τοῦ Χίτλερ. Ἐξ ἄλλου στήν Λεττονία ἀνηγέρθησαν μνημεῖα τώρα, πρός τιμήν τῶν πεσόντων SS!

Στήν Ρωσίαν πού ἀντελήφθησαν πλέον ὅλοι τόν ρόλον τῶν Ἑβραίων ὁ βουλευτής τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἄλμπερτ Μακάσχοφ ἔγραψε εἰς ἄρθρον του: *«Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι παράσιτα καί ὅταν πεθάνω εὐχαρίστως θά ἔπαιρνα μαζί καμμιά δεκαριά ἀπό δαύτους»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 9-11-1998). Ἰδού λοιπόν πού ἡ Ἄκρα Δεξιά κι ὁ Ναζισμός συμφωνοῦν στό θέμα τῶν Ἑβραίων μέ τήν Ἄκρα Ἀριστερά καί τόν κομμουνισμό, μέ τήν διαφορά, ὅτι οὐδέποτε, οὐδαμοῦ, εἰς οὐδέν ἔγγραφον, εἰς οὐδεμίαν ὁμιλίαν οἱ Ναζί ἐδήλωσαν, ὅτι θέλουν νά σκοτώσουν Ἑβραίους.

«Τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο Ἑλλάδας μέ λύπη πληροφορήθηκε τίς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων δηλώσεις τοῦ κ. Μίκη Θεοδωράκη πού ἔγιναν δυστυχῶς ἐνώπιον δύο ὑπουργῶν. Μέ τίς δηλώσεις αὐτές ὁ κ. Θεοδωράκης ἐπανέφερε στόν 21ο αἰώνα ἀπόψεις τοῦ σκοτεινοῦ Μεσαίωνα καί συνθήματα πού χρησιμοποιήθηκαν στή ναζιστική Γερμανία, μέ ἀποτέλεσμα νά σπείρει στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό τῆς χώρας ἀνέμους μισαλλοδοξίας καί ρατσισμοῦ. Εἶναι ἀδιανόητο καί ἀπορίας ἄξιο πῶς ὁ κ. Θεοδωράκης, πού ἔχει προσφέρει τόσα πολλά στή δημοκρατία, προέβη στίς ρατσιστικές αὐτές δηλώσεις».

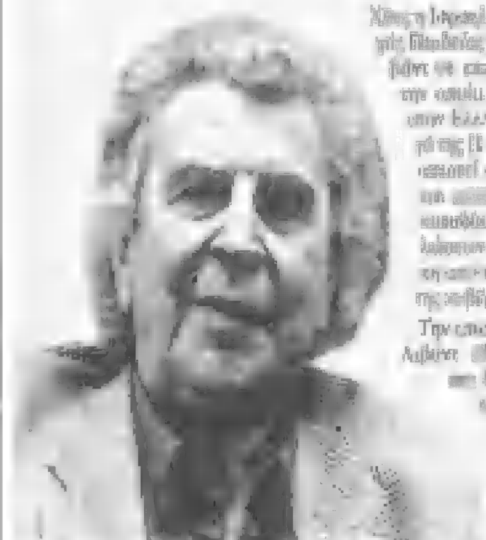
Ρατσιστής λοιπόν καί ὁ Θεοδωράκης, διότι εἶπε τήν ἀλήθεια, διά τούς Ἑβραίους. Καί ὁμιλεῖ τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο διά «σκοτεινό μεσαίωνα». Μά περισσότερον σκοτεινός μεσαίων ἀπό τήν ἐγκληματική Ἑβραϊκή θρησκεία δέν ὑπάρχει! Τά Ταλμούδ πού παραθέτω νομίζω σᾶς πείθουν. Μετά ἀπό τούς Ἑβραίους ἀντέδρασε ὁ πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ Τόμας Μύλερ. Αὐτός εἶναι ἕνας γνήσιος ἑβραιοσιωνιστής, πού ἀντί νά ὑπηρετῇ τάς ΗΠΑ ὑποστηρίζει τό Ἰσραήλ, ὡς γνήσιος Ἑβραῖος πού εἶναι. Μέ ποῖον δικαίωμα εἷς ξένος κρίνει τούς Ἕλληνας πολίτας στό τί λέγουν; ὅταν μάλιστα αὐτό πού λέγεται δέν ἀφορᾷ στήν Πατρίδα του, καθώς ὀρθῶς ἐπεσήμανε ἀκόμη κι ὁ κυβερνητικός ἐκπρόσωπος.

Ὁ Ἑβραῖος λοιπόν Μύλερ -ὁ ὁποῖος σημειωτέον μέ ἔχει πολεμήσει προσωπικῶς εἰς πολύ εὐαίσθητα Ἑλληνικά ἐθνικά θέματα- λογοκρίνει τούς Ἕλληνας, χάριν τῶν Ἑβραίων! Εὐτυχῶς ἀπό παντοῦ ἦλθαν ἀντιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθοῦν νά μή ἀνέχωνται δεσμεύσεις στόν λόγον τους. Ἄν ὁ Θεοδωράκης ὡμίλει κατά τῶν Γάλλων, Βέλγων, Κινέζων, Ἀργεντινῶν κ.τ.λ. ὁ Ἑβραῖος Μύλερ θά ἐσιώπα. Ἐπειδή ὅμως ὁ Θεοδωράκης ὡμίλησε κατά τῶν Ἑβραίων, δηλαδή εἶπε τήν ἀλήθειαν, ὁ Μύλερ ἐξεσπάθωσε, διότι βλέπετε ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου μπορεῖ νά ὑβρίζωνται, νά κατηγοροῦνται, πλήν τῶν ἁγίων Ἑβραίων, πού δέν ἐπιτρέπεται νά τούς θίγωμεν, ἔστω κι ἄν λέγωμεν τήν ἀλήθειαν, ἐπειδή οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ὑπεράνω τῆς ἀληθείας.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ *παρέμβαση Ισραήλ προς Ελλάδα!* **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ:** *Ναι μεν, αλλά*

«Καταδικάστε τον Μίκη»!...

Η κυβέρνηση του Ισραήλ δείχνει αποφασισμένη να διατηρήσει το θέμα που προέκυψε με τις πρόσφατες δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη, ότι το Ισραήλ αποτελεί «τη ρίζα του κακού».

(«Ελευθεροτυπία», 14-11-03)

Τέτοιαι ἀντιλήψεις πιθανῶς νά γίνωνται δεκταί στήν Ζανζιβάρη, στήν Μπαζουτολάνδη καί ἀλλοῦ. Ὄχι ὅμως στήν Ἑλλάδα.

Πρός τιμήν της ἡ ΓΣΕΕ ἀντέδρασε στίς δηλώσεις τῶν Ἑβραίων. Στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (16-11-2003) διαβάζομεν:

Αντεπίθεση ΓΣΕΕ στο Ισραήλ για Μίκη

Διπλή απάντηση δόθηκε από τη ΓΣΕΕ σε Σαρόν και Μίλερ με αφορμή τις δηλώσεις Θεοδωράκη και τη γενοκτονία των Παλαιστινίων. Η εργατική συνομοσπονδία με δύο επιστολές της προς τους πρεσβευτές, στην Αθήνα, του Ισραήλ και των ΗΠΑ, παρεμβαίνει στο θέμα που δημιουργήθηκε από τη δήλωση του Έλληνα ▶

μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη. Απευθυνόμενη στον ισραηλινό πρέσβη Ραμ Αβιράμ η ΓΣΕΕ του ζητεί να διαβιβάσει στην κυβέρνησή του «την έντονη δυσαρέσκεια των Ελλήνων εργαζομένων για τις απαράδεκτες αντιδράσεις της στις δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη», σημειώνοντας ότι «για τους Έλληνες και την πνευματική ηγεσία τους είναι αδιανόητη κάθε επίθεση εναντίον άλλου λαού. Πολύ περισσότερο για ένα λαό, τον οποίο υπερασπιστήκαμε και βοηθήσαμε σε χαλεπούς καιρούς, και καλλιτέχνες, όπως ο Μ. Θεοδωράκης, που με τα έργα τους ύμνησαν και αφύπνισαν συνειδήσεις». Τονίζει επίσης ότι «ο Σαρόν κρύφθηκε πίσω από ένα λαό» και χαρακτηρίζει την κρατική πολιτική «επικίνδυνη για την ευρύτερη περιοχή». Τέλος, καλεί την κυβέρνηση Σαρόν «να εγκαταλείψει τις σκιαμαχίες και να ακούσει τις προτροπές της διεθνούς κοινότητας... για μία δίκαιη και ειρηνική λύση, η οποία θα επιτρέψει την καλή γειτονία δυο λαών με τη δική τους πατρίδα...». Απευθυνόμενη, η ΓΣΕΕ, στον Αμερικανό πρέσβη χαρακτηρίζει «άστοχη και εμπρηστική» την αναφορά του στο «θέμα» που δημιούργησαν οι δηλώσεις του Έλληνα μουσικοσυνθέτη, τονίζοντας στον κ. Μίλερ ότι «διαλέξατε το χειρότερο τρόπο να υπερασπιστείτε το "στρατηγικό σας απόκτημα"...» Και καταλήγει η ΓΣΕΕ: «Θα σας παρακαλούσαμε αντί να επιτίθεστε στους πνευματικούς ταγούς να κάνετε ό,τι είναι δυνατό να αλλάξει η πολιτική της κυβέρνησης Σαρόν ώστε να βρεθεί δίκαιη και ειρηνική λύση που σέβεται και τους Παλαιστινίους και τους Ισραηλινούς ως έχοντες δικαίωμα να έχουν την πατρίδα τους».

Τελικῶς εἴδαμε καί μία ἀκόμη Ἑβραϊκή αὐθάδεια. Συγκεκριμένως:

«Από τον γνωστό ισραηλινό συγγραφέα Άμος Οζ, ο οποίος βρέθηκε την περασμένη εβδομάδα στην Αθήνα, ζητήθηκε να σχολιάσει την παλαιότερη δήλωση του Μίκη Θεοδωράκη ότι «οι Εβραίοι είναι η ρίζα του κακού». Η απάντησή του ήταν η εξής: «Πιστεύω ότι ο Μίκης Θεοδωράκης χρειάζεται επειγόντως γιατρό».

(«Βήμα», 30-1-2005)

Ἐκτός ἀπό τόν μουσικοσυνθέτη Θεοδωράκη οἱ Ἑβραῖοι ἐστράφησαν καί κατά τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιστοῦ Στ. Καζαντζίδη διότι ἐτόλμησε νά ὁμιλήση ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Καί τί δέν τόν εἶπαν. Χιτλερικό, φασίστα, ἀντισημίτη, ὑβριστή, συκοφάντη... ὁλόκληρος ὀχετός ἐναντίον του ἐξαπελύθη ἀπό τήν Ἰσραηλινή πρεσβεία καί τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο Ἑλλάδος. Στήν «Ἐλευθεροτυπία» (14-2-1998) διαβάζομεν:

Αποτροπιασμός για Καζαντζίδη

Από Ισραηλιτικό Συμβούλιο και πρέσβη

Τον «αποτροπιασμό και τη θλίψη» του για «το δημόσιο και ανεξέλεγκτο καταιγισμό ύβρεων και συκοφαντιών που υφίστανται τις τελευταίες ημέρες οι Έλληνες Εβραίοι» από τον Στέλιο Καζαντζίδη εκφράζει με σχετική επιστολή του το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος. Και ο Ισραηλινός πρέσβης στην Ελλάδα κάλεσε όμως χθες την ελληνική κοινή γνώμη «να αποστασιοποιηθεί από τέτοιες άσχημες δηλώσεις που θυμίζουν άλλες σκοτεινές περιόδους», τονίζοντας μεταξύ άλλων πως «αυτές οι εκφράσεις δεν θα έπρεπε να αποτελούν μέρος της ζωής μας. Και σίγουρα όχι σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, που και η ίδια έχει υπάρξει θύμα αισχρής προκατάληψης».

Σε ό,τι αφορά το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδας στην επιστολή του καταγγέλει ότι «ο κ. Καζαντζίδης χρησιμοποιεί, χωρίς δισταγμό, αφενός μεν τα γνωστά επιχειρήματα των χιτλερικών για να δικαιολογήσουν τα έγκλήματά τους κατά της ανθρωπότητας, αφετέρου εφαρμόζει τις παγκόσμια καταδικασμένες φασιστικές μεθόδους της επαναλήψεως για την επιβολή των ψευδολογιών του». Το Συμβούλιο διαμαρτύρεται όπως και για «εκείνους τους τηλεοπτικούς σταθμούς που επέτρεψαν η διαμάχη να καταλήγει στη μετάδοση ύβρεων και ασύστολων συκοφαντιών σε βάρος Ελλήνων πολιτών, Εβραίων το θρήσκευμα».

Το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος τονίζει, τέλος, ότι «επιφυλάσσεται να ασκήσει κάθε νόμιμο δικαίωμα και να προβεί στις δέουσες ενέργειες για την προστασία και αποκατάσταση της θρησκευτικής τιμής των Ελλήνων Εβραίων».

Ἡ τακτική τῶν Ἑβραίων νά κατηγοροῦν ὡς ἀντισημίτας, ὅσους ἀποκαλύπτουν τά Ἑβραϊκά ἐγκλήματα ἔγινε ἀντιληπτή ἀπό ὅλους. Πολλοί «κατηγορούμενοι» διαμαρτύρονται μέ ἀγανάκτησι, ὥστε πλέον δέν ἀποδίδει τό προπαγανδιστικό τέχνασμα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Σχετικόν καί χαρακτηριστικόν εἶναι τό ἀκόλουθον σχόλιον τοῦ κ. Π. Μανταίου στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (2-6-2004) πού ἀναφέρεται στό κέντρο διώξεως «ἐγκληματιῶν πολέμου» τοῦ πλαστογράφου καί ψευδολόγου Σίμωνος Βίζενταλ. Νά προσέξετε παρακαλῶ, ὅτι στό κείμενο γίνεται καταγγελία περί συντάξεως 60 σελίδων καταδοτικῆς ἐκθέσεως! πού ὑπέβαλαν στόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ!! καί ἐκοινοποίησαν στήν πρεσβεία τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα!! Δηλαδή φακέλλωμα καί παρακολούθησις. Λοιπόν πρός τούς κυρίους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔμμισθοι πράκτορες τῶν Ἑβραίων δηλώνω εὐθέως, ὅτι εἶμαι ἀντισημίτης διά χιλίους λόγους καί ὅτι τό Ἰσραήλ, τόν Σιωνισμό καί τούς πράκτορές του, τούς καταφρονῶ καί προκαλῶ τούς Ἑβραιοπράκτορες νά μέ ἀναφέρουν. Θά μοῦ κ.τ.λ. κ.τ.λ. πού λέγει ὁ λαός.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Οι πιο πιστοί αντισημίτες...

Το γελοίον και το θλιβερόν της πτώσεως. Απ' τα ψηλά και τα ιδεώδη, στα χαμηλά και τα ευτελή. Το διάσημο ισραηλιτικό κέντρο «Σιμόν Βίζενταλ» από δεινός διώκτης των ναζί εγκληματιών πολέμου που το καμαρώναμε, κατήντησε αξιολύπητος... φακελωτής γελοιογράφων. Αφού –όπως σημείωσε και σχολίασε ο Πάσχος Μανδραβέλης («Απογευματινή», 23/5) και αναδημοσίευσε ο Τριάντης στον «Τύπο των ήλων» (24/5) - «εγκάλεσε», επί αντισημιτισμώ τους εκ των ημετέρων, τον κουμπάρο μου Καλαϊτζή, τον Στάθη και τον Καμένο, και από τα «Νέα» τους παλιόφιλους Ορνεράκη και Χαντζόπουλο.

Συμπάσχω, καθώς και εμένα, με άλλους 12 συναδέλφους μας, περιποίησε προ έτους την αυτή τιμή ένα από τα ποικιλώνυμα «παρατηρητήρια» που... εργολαβούν περί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποστέλλοντας... καταδοτική έκθεση... 60 σελίδων (!)

στο υπουργείο Εξωτερικών του Ισραήλ, το οποίο, εν συνεχεία κοινοποίησε στην εδώ ισραηλινή πρεσβεία. Όμως το θέμα δεν είναι πόσο συμπάσχουμε εμείς, είναι πόσο πάσχουν οι Παλαιστίνιοι (και γιατί) και πόσο οι φιλειρηνιστές – ανθρωπιστές Ισραηλινοί και όπου γης Ισραηλίτες, από τα εγκλήματα – της κατά Μπους «αυτοάμυνας» του Σαρόν.. Όταν, ο επιζών του Ολοκαυτώματος υπουργός Δικαιοσύνης σήμερα του Ισραήλ, Ιωσήφ Λαπίντ, θλίβεται ότι «Φαντάζουμε σαν τέρατα στα μάτια του κόσμου» («Ε» 24/5). Και όταν – εξαιρετικά σημαντικό γεγονός κατά τη γνώμη μου που πέρασε στα «ψιλά» – η «Διακήρυξη της Τύνιδας» στην πρόσφατη Σύνοδο του Αραβικού Συνδέσμου (23.5) για πρώτη φορά «καταδικάζει απερίφραστα» μαζί με τις «στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον Παλαιστινίων πολιτών αδιακρίτως» – άρα και τις εναντίον Ισραηλινών από Παλαιστίνιους, κάτι που όπως επισημάνθηκε, συνιστά ιστορικό προηγούμενο! Κάποιοι δεν θέλουν – δεν αφήνουν – αυτός ο πόλεμος να τελειώσει. Αυτοί είναι και οι... πιστοί αντισημίτες.

*ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΑΙΟΣ, «**Ελευθεροτυπία**», 2-6-04*

Πάντως αἱ στατιστικαί εἶναι ἐνθαρρυντικαί. Παρά τήν προπαγάνδα οἱ Εὐρωπαϊκοί λαοί ξυπνοῦν. Ἰδίως κατηγοροῦν τό Ἰσραήλ. Ἀρκετά μέ αὐτό τό ὑβρίδιο, πού οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ τήν σκωληκοειδῆ ἀπόφυσι τῶν ΗΠΑ στήν Μέση Ἀνατολή. Ἡ *«Ἐλευθεροτυπία»* (3-11-2003) παρουσιάζει μία ἐνδιαφέρουσα εἴδησιν:

Αντισημιτισμό χρεώνουν στο 59% των Ευρωπαίων οι Ισραηλινοί!

ΡΑΜΑΛΑ

Ως υφέρποντα αντισημιτισμό καταδίκασαν χθες Ισραηλινοί πολιτικοί και μερίδα των Μέσων Ενημέρωσης τη σφυγμομέτρηση της Ε.Ε., σύμφωνα με την οποία το 59% των Ευρωπαίων θεωρούν τό Ισραήλ ως τη χώρα που αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή για τη διεθνή ειρήνη. Την ίδια ώρα, δεκάδες χιλιάδες Ισραηλινοί συγκεντρώθηκαν για την 8η επέτειο από τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν, σε μια προσπάθεια επίδειξης υποστήριξης προς την ειρηνευτική διαδικασία που έχει ▶

τελματώσει. Κατά τον υπουργό, αρμόδιο για τις σχέσεις με τη διασπορά, Νατάν Σαράνσκι, «η Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει δείξει ότι είναι ευαίσθητη σε θέματα που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα πρέπει να σταματήσει την πλύση εγκεφάλου που αποσκοπεί στη δαιμονοποίηση του Ισραήλ, προτού η Ευρώπη ξαναπέσει στις σκοτεινές περιόδους του παρελθόντος της». Για τον εκπρόσωπο της ισραηλινής κυβέρνησης Αβι Πάζνερ, η αρνητική εικόνα που έχουν οι Ευρωπαίοι για το Ισραήλ είναι αποτέλεσμα της αρνητικής κάλυψης από τα ευρωπαϊκά Μέσα Ενημέρωσης κατά τα τρία χρόνια της Ιντιφάντα, η οποία «ήταν άδικη, χαρακτηριζόταν από έλλειψη ισορροπίας και έδωσε γενικά μια διαστρεβλωμένη εικόνα της ισραηλινο-παλαιστινιακής σύγκρουσης». Κατά την εφημερίδα *«Μααρίβ»*, η στάση αυτή της Ευρώπης την καθιστά ακατάλληλη να εμπλακεί σε μια διαδικασία εξεύρεσης λύσης. «Θα ήταν δυνατόν η Ε.Ε., που μας βλέπει ως το χειρότερο κίνδυνο, να γίνει μέρος του προβλήματος και όχι εταίρος για λύση».

Στόν Ἑβραϊκό φανατισμό κατά τόν ὁποῖον χαρακτηρίζεται ἀντισημίτης, ὅποιος δέν συμφωνεῖ μέ τούς Ἑβραίους, ἔχομε θύματα κι ἀπό τήν Ἑβραϊκή πλευρά! Ἀποκαλυπτική εἶναι ἡ περίπτωσις πού δημοσιεύει ὁ κ. Μιχ. Μητσός (ἔχει τόλμη γιά τέτοιους κινδύνους) στά *«Νέα»* (6-11-2003) ὅπου διαβάζομεν:

Περσόνα νον γκράτα

Τον λένε Λυσιέν Λαζάρ. Είναι Εβραίος από τη Γαλλία, που ήλθε με την οικογένειά του στό Ισραήλ πρίν από 35 χρόνια. Τί τα θέλετε όμως; είναι κι αυτός ένας βρωμερός αντισημίτης.

Στήν οδό Σοπέν τής Ιερουσαλήμ υπάρχει μιά συναγωγή πού λέγεται Οχέλ Νεχάμα. Εδώ δέν γίνονται μόνο προσευχές καί θρησκευτικές τελετές. Εβραίοι μετανάστες από τίς Ηνωμένες Πολιτείες συναντούν μετανάστες από τη Γαλλία. Μετανάστες από τήν Αγγλία συζητούν με μετανάστες από τη Νότιο Αφρική. Πολλές φορές έρχονται και «βετεράνοι» Ισραηλινοί. Οι παρευρισκόμενοι συζητούν για τα πάντα - εκτός από την πολιτική. Επειδή άλλος ψηφίζει τον Σαρόν και άλλος τον σιχαίνεται, επειδή άλλοι δεν θέλουν την ειρήνη με τους ►

Παλαιστίνιους κι άλλοι τη θεωρούν μέρος του σιωνιστικού ονείρου, έχουν συμφωνήσει νά αποφεύγουν τίς κακοτοπιές.

Γιά τήν οικογένεια Λαζάρ, η συναγωγή αυτή αποτελούσε ανέκαθεν τό δεύτερο σπίτι τους.

Όλα άλλαξαν όμως εκείνη τήν ημέρα τού Οκτωβρίου, παραμονή τής επετείου τού Γιόμ Κιπούρ, πού ο Λυσιέν βρήκε ένα γράμμα στή θυρίδα του. Ανησύχησε: η κόρη τους, η Γιάελ Μπουργκ, τόν είχε προειδοποιήσει λίγες ημέρες νωρίτερα ότι τό κλίμα στή συναγωγή δέν ήταν καλό γιά τήν οικογένεια.

Τά είχαν μαζί τους γιά ένα άρθρο πού είχε τολμήσει νά γράψει στήν εφημερίδα Yedioth Ahronoth ο σύζυγός της, ο βουλευτής τού Εργατικού Κόμματος Αβραάμ Μπούργκ.

Τό άρθρο μιλούσε γιά τίς δυσκολίες τού σιωνισμού καί τά προβλήματα τού Εβραϊκού κράτους. Καί ο Λαζάρ είχε τολμήσει νά τό μεταφράσει στά γαλλικά προκειμένου νά δημοσιευθεί στή Μόντ.

Ο Λυσιέν άνοιξε τό γράμμα μέ τρεμάμενα χέρια. Όταν τό διάβασε, τού ήλθαν δάκρυα στά μάτια. Πενήντα μέλη τής συναγωγής τόν κατηγορούσαν ότι τούς είχε προδώσει επειδή «μετέφρασε αυτά τά σκουπίδια καί τά έστειλε στόν δυτικό Τύπο». Ενισχύεις τόν αγώνα τών εχθρών μας, τού έγραφαν. «Παίζεις τό παιχνίδι τών καμικάζι. Έσφιξες τήν τελευταία βίδα στή ζώνη μέ τά εκρηκτικά πού αύριο θά σκοτώσει Εβραίους. Σέ καλούμε νά μετανοήσεις αύριο, στό Γιόμ Κιπούρ. Δέν θά σού σφίξουμε τό χέρι». Ο κόσμος ολόκληρος κατέρρευσε μπροστά του. Στά ενενήντα του χρόνια, έπρεπε νά βρεί ένα άλλο χώρο γιά νά προσευχηθεί, όπου δέν θά τόν ήξερε κανένας. Η γυναίκα του τό πήρε ακόμη πιό άσχημα. «Γιά πρώτη φορά στή ζωή μου», λέει στή Χααρέτζ η Ζανίν Λαζάρ, «αισθάνομαι ότι ο Εβραϊσμός δέν συμβαδίζει πλέον μέ τήν ηθική. Κάποτε υπήρχε ένας Εβραϊσμός τής χαράς. Τώρα έχει πάρει τή θέση του ένας Εβραϊσμός τού μίσους».

Πρίν από λίγες ημέρες, ο Λυσιέν μάζεψε τά κουράγια του καί πήγε στή συναγωγή. Ήταν η επέτειος τού θανάτου τού πατέρα του καί ήθελε νά διαβάσει τήν Τορά, όπως κάθε χρόνο. Τού τό επέτρεψαν - αλλά ενώ διάβαζε, τούς έπιασε όλους μιά κρίση βήχα. Ευτυχώς, λόγω ηλικίας, δέν ακούει καλά. Αλλά δέν νομίζει ότι θά ξαναπάει.

Σχετικῶς μέ τόν ὅρον «ἀντισημιτισμός» μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι πρωτοεμφανίσθη στήν δεκαετίαν τοῦ 1870. Στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (11-1-2004) διαβάζομεν:

> Αν και αυτός ο όρος ανάγεται στη δεκαετία του 1870, ο αντισημιτισμός είναι μια παλιά ευρωπαϊκή προκατάληψη για τους Εβραίους. Ο μουσικοσυνθέτης Ρίχαρντ Βάγκνερ την είχε εκφράσει αρκετά καλά όταν είπε: «Θεωρώ ότι η Εβραϊκή φυλή είναι ο εχθρός της καθαρής ανθρωπότητας και όλων των ευγενών στοιχείων που υπάρχουν σε αυτήν».

Στήν ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ (λ. «ἀντισημιτισμός») γράφονται τά ἑξῆς πληροφοριακά:

> Ἡ ἐχθρότης αὐτη πρός τήν Ἑβραϊκήν φυλήν παρουσιάζει τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν ὅτι, ἐν ἀντιθέσει πρός ἄλλας ἐχθρότητας αἱ ὁποῖαι εἶναι τοπικῶς καί χρονικῶς περιωρισμέναι, συναντᾶται ἀπό τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν νεωτάτων, ἐκδηλοῦται δέ κατά περιόδους ἄλλοτε εἰς τήν μίαν καί ἄλλοτε εἰς τήν ἄλλην χώραν τοῦ κόσμου καί ἄλλοτε εἰς πολλάς ταυτοχρόνως. Ἔχει ἐν ἄλλοις λόγοις ἔκφανσιν παγκόσμιον.
>
> Φαίνεται ὅμως ὅτι δυστυχῶς τό Ἑβραϊκόν στοιχεῖον κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον ἐπεδίωξε καί ἐπιδιώκει νά ἐπικρατήσῃ διεθνῶς διά διαφόρων μεθόδων καί μέσων ἐναντίον οἱασδήποτε ἄλλης δυνάμεως, διότι ἔχει ἐπισημανθῆ ἡ ἀσυγκράτητος δραστηριότης του εἰς τήν διεθνῆ πολιτικήν καί οἰκονομικήν ζωήν. Μεγάλοι τραπεζικοί ὀργανισμοί, μεγάλαι διεθνεῖς ἑταιρεῖαι, εἶναι γνωστόν πλέον ὅτι ἐλέγχονται σήμερον ἀπό τό Ἑβραϊκόν κεφάλαιον ἐνῶ ταυτοχρόνως δημοσιογραφικά συγκροτήματα, μεγάλοι ἐκδοτικοί οἶκοι καί τά συστήματα τηλεπικοινωνιῶν εἰς τάς περισσοτέρας εὐρωπαϊκάς χώρας καί τήν Ἀμερικήν ἔχουν περιέλθει εἰς χεῖρας τῶν Ἑβραίων μέ ἀποτέλεσμα τήν γενικήν δυσφορίαν καί τῶν κυβερνήσεων καί τῶν διαφόρων ἐθνῶν. Τόσον δέ προκλητική εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῶν Ἑβραίων ἀπό τῆς πλευρᾶς αὐτῆς καί ἡ ἔντονος ἐπιδίωξις αὐτῶν διά νά κατακτήσουν καί νά διευθύνουν τήν διεθνῆ πολιτικήν καί οἰκονομικήν ζωήν ὥστε ἐσχάτως ἐσημειώθη ὀξυτάτη ἀντίδρασις, ἐναντίον τῶν ἐπιδιώξεων αὐτῶν ὅπως ἀπέδειξεν ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν τοῦ ἐν λόγω Ὀργανισμοῦ τῆς 12ης Νοεμβρίου 1975, κατά τήν ὁποίαν ὁ Σιωνισμός (βλ. λ.) εἶναι μορφή φυλετικῆς διακρίσεως ►

(ρατσισμοῦ). Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη προεκάλεσε τεραστίαν ἐντύπωσιν διεθνῶς διότι ἀπό τά 72 Ἔθνη πού ἔλαβον μέρος εἰς τήν Συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ τά 35 ἐψήφισαν κατά τοῦ Σιωνισμοῦ καί τά 32 ἀπέσχον.

Μερικάς φοράς οἱ Ἑβραῖοι ὑποκινοῦν δημοσκοπήσεις στήν Εὐρώπην, διά νά διαπιστώσουν τήν γνώμην τῶν Εὐρωπαίων δι᾿ αὐτούς. Τά ἀποτελέσματα εἶναι πάντοτε ἐναντίον τους. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχουν ξυπνήσει, ἀσχέτως τοῦ τί κάνουν αἱ κυβερνήσεις των ἤ οἱ πολιτικάντηδες. Προσφάτως εἰς δημοσκόπησιν τοῦ Εὐρωβαρομέτρου τό 59% τῶν Εὐρωπαίων κατήγγειλε τό Ἰσραήλ, ὡς ἀπειλήν κατά τῆς εἰρήνης. Ἀμέσως ὁ πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ρομάνο Πρόντι ἐδήλωσεν ὅτι: *«Ὁ ἀντισημιτισμός δέν ἔχει θέσιν στήν Εὐρώπην»* (*«Νέα»* 5-11-2003) καί ἀπεκήρυξε τά ἀποτελέσματα τῆς δημοσκοπήσεως καί συνέχισε *«πώς ἡ σφυγμομέτρηση δέν ἀπεικεῖ οὔτε τίς ἀπόψεις οὔτε τήν πολιτική τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς... δέν πρέπει νά ὑπάρχει καμμία ἀνοχή στόν ἀντισημιτισμόν»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Βλέπετε λοιπόν σαφῶς ὅτι ὁ κ. Πρόντι ἐτάχθη ἀνεφανδόν, ὑπέρ τοῦ Ἰσραήλ καί δέν ἐσεβάσθη τά ἀποτελέσματα τῆς σφυγμομετρήσεως ὡς ὤφειλε. Τί σημαίνει «ἀποκηρύσσω» τήν δημοσκόπησιν; Καί νά τήν ἀποκηρύσση, αὐτή ἀλλάζει; Φυσικά ὄχι. Ὁ πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς δηλώνει, ὅτι δέν ἀνέχεται τόν ἀντισημιτισμόν! ἀλλά ἀνέχεται τόν ἀντιβελγισμόν, τόν ἀντιγαλλισμόν, ἀντιολλανδισμόν, ἀντισουηδισμόν, ἀντικινεζισμόν κ.τ.λ., ὅλα, τά «ἀντί» τά δέχεται, μόνο νά μή θιγοῦν οἱ Ἑβραῖοι μας ἐνδιαφέρεται, δι᾿ αὐτό δέν ἀνέχεται τόν ἀντισημιτισμό. Οἱ Ἑβραῖοι δικαιοῦνται νά σφάζουν τούς Παλαιστινίους, ἀλλά ὅποιος τούς κατηγορήση θεωρεῖται ἀντισημίτης καί πρέπει νά καταδιωχθῆ, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη μέ τόν Ἀρχηγόν τῶν Εἰδικῶν Δυνάμεων τῆς Γερμανίας στρατηγόν Ράϊνχαρντ Γκέντσελ. Σχετικῶς διαβάζομεν στήν *«Καθημερινή»* (5-11-2003):

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΥΠΕΞ

«Τιμώρησε» στρατιωτικό

ΒΕΡΟΛΙΝΟ. Σε διαθεσιμότητα έθεσε ο Γερμανός υπουργός Εξωτερικών τον επικεφαλής των ειδικών δυνάμεων της χώρας, διότι επαίνεσε ►

συντηρητικό δικηγόρο κατηγορούμενο για αντισημιτισμό, συγκρίνοντας τις πράξεις των Εβραίων κατά τη διάρκεια της Ρωσικής Επανάστασης με εκείνες των ναζί. Ο ταξίαρχος Ράϊνχαρντ Γκέντσελ, διοικητής των γερμανικών ειδικών δυνάμεων από το 2000 και για 40 χρόνια βετεράνος των ένόπλων δυνάμεων, δέχθηκε τα πυρά του Τύπου μετά τη δημοσίευση επιστολής υποστήριξης στο δικηγόρο Μάρτιν Χόφμαν, η οποία προκάλεσε αντιδράσεις εκπροσώπων όλου του πολιτικού φάσματος της χώρας. «Ηταν μια εξαίρετη ομιλία. Η αλήθεια, η διαφάνεια και το κουράγιο των λόγων του σπανίζουν στη χώρα μας», υποστήριξε ο 59χρονος Γκέντσελ. Ο υπουργός Εξωτερικών Πίτερ Στρακ χαρακτήρισε τις παρατηρήσεις «απαράδεκτες».

Σχετικῶς διαβάζομεν καί στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (6-11-2003):

Γερμανία: Αποπομπές λόγω αντισημιτισμού...

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Του Παντελή Βαλασόπουλου

Την αποπομπή από τι τάξεις του γερμανικού Ομοσπονδιακού Στρατοῦ ενός από τα πιο υψηλόβαθμα στελέχη του είχε ως αποτέλεσμα το σκάνδαλο που ξέσπασε στη χώρα και αφορά τις αντισημιτικές δηλώσεις βουλευτού του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος.

Ο υπουργός Άμυνας, Πέτερ Στρουκ, απέλυσε προχθές το βράδυ, με συνοπτικές διαδικασίες, τον αρχηγό των ειδικών δυνάμεων (KSK), στρατηγό Ράϊνχαρντ Γκρέντσελ, επειδή σε επιστολή του υποστήριζε τις αντισημιτικές δηλώσεις του Χριστιανοδημοκράτη πολιτικού Μάρτιν Χόφμαν.

Ο στρατηγός Γκρέντσελ ήταν ένα από τα πιο υψηλόβαθμα στελέχη του Ομοσπονδιακού Στρατού και σχεδιαστής των αποστολών στο εξωτερικό, ενώ η μονάδα που διοικούσε μέχρι χθες έχει ενεργό ρόλο στο Αφγανιστάν και αλλού.

Πριν από ένα μήνα, σε ομιλία στην εκλογική του περιφέρεια, ο Χριστιανοδημοκράτης πολιτικός Μάρτιν Χόφμαν είχε υποστηρίξει ότι ▶

οι Εβραίοι δεν υπήρξαν μόνο θύματα, όπως στην περίπτωση του Ολοκαυτώματος, αλλά και θύτες, όπως στην περίπτωση της Οκτωβριανής Επανάστασης στη Ρωσία, όπου στα εκτελεστικά αποσπάσματα των Μπολσεβίκων αποτελούσαν την πλειονότητα.

Λίγη ώρα μετά, ο υπουργός Άμυνας δήλωνε ότι απολύει το στρατηγό Γκρέντσελ χωρίς καμία στρατιωτική τιμή και εξήγησε ότι «πρόκειται για ένα συγχυσμένο στρατιωτικό, που ακολουθεί έναν ακόμη πιο συγχυσμένο πολιτικό».

Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, οι Πράσινοι, αλλά και το Κεντρικό Εβραϊκό Συμβούλιο ζητάνε από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα να απομακρύνει από την κοινοβουλευτική του ομάδα το βουλευτή Χόφμαν, που στο μεταξύ ζήτησε συγγνώμη για τις δηλώσεις του...

Ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ἐνδεικτικῆς εἰδησεογραφίας συνάγεται, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν νά θεωρῆται ὁ ἀντισημιτισμός ἔγκλημα! καί ὅποιος διατυπώση ἀπόψεις, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων διώκεται ποινικῶς. Ὅπως καί ἀλλοῦ παρατηρῶ ἀνέτως καί δίχως ποινικάς συνεπείας μπορεῖτε νά ὁμιλῆτε ἐναντίον οἱουδήποτε λαοῦ τοῦ κόσμου, πλήν τῶν Ἑβραίων μας. Δέν ἔχει σημασίαν ἄν ἔχετε δίκαιον. Δέν ἔχει σημασίαν ἄν λέγετε τήν ἀλήθειαν, δέν ἔχει σημασίαν ἄν ἡ ἄποψίς σας εἶναι ὀρθή. Σημασίαν ἔχει νά μή εἶναι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, πού ἔτσι τοποθετοῦνται ὑπεράνω τοῦ δικαίου, τῆς ἀληθείας καί τοῦ ὀρθοῦ. Αὐτή τήν ἀντίληψιν κάθε ἀξιοπρεπής ἄνθρωπος τήν ἀπορρίπτει, τήν ἀρνεῖται ἀσυμβιβάστως.

Τό βιβλίον μου, πού τώρα διαβάζετε εἶναι μία ἁπλή ἀπόδειξις, ὅτι ἐμεῖς δέν ὑπολογίζομεν τούς Ἑβραίους. Τούς καταφρονοῦμε, διά τήν ἠθικήν των, διά τήν θρησκείαν των, διά τάς πράξεις των, πού ὅλα μαζί ἀποδεικνύουν, ὅτι εἶναι ὑπάνθρωποι. Γιά μᾶς ὁ ἀντισημιτισμός δηλαδή ἡ ἀντίθεσις, πρός τόν ἑβραιοσιωνισμόν εἶναι πολιτική, ἰδεολογική καί ἠθική ὑποχρέωσις παντός σκεπτομένου, πολιτισμένου καί ἀνεξαρτήτου ἀνθρώπου.

Προσέξατε τοῦτο: ὁ Γερμανικός λαός ἐξέλεξε τόν δικηγόρον Μάρτιν Χόφμαν βουλευτήν του κι ἐπειδή αὐτός διετύπωσε ἀπόψεις καθ'

ὅλα ἀληθεῖς, ἀλλά πού δέν ἀρέσουν στούς Ἑβραίους, τό Κεντρικό Ἑβραϊκό Συμβούλιο ἐζήτησε, ἀπό τό Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα νά ἀπομακρύνη τόν βουλευτή, ἀπό τήν κοινοβουλευτικήν του ὁμάδα. Ὁ δέ βουλευτής δεχθείς προφανῶς πλῆθος πιέσεων ἐζήτησε συγγνώμην, διά τάς δηλώσεις του! ἐνῶ ὁ Στρατηγός, πού τόν συνεχάρη ἀπεστρατεύθη. Οἱ Ἑβραῖοι νομίζουν, ὅτι ἐνίκησαν. Ὄχι δέν εἶναι νίκη των. Ἁπλῶς προεκάλεσαν διά ἀκόμη μίαν φοράν τούς Γερμανούς, πού τούς ἀνέχονται. Μέχρι πότε ὅμως;

Ἡ Γερμανική Κυβέρνησις δέν κατεδίωξε μόνον τόν Στρατηγό της κατεδιώχθη καί ὁ βουλευτής Μάρτιν Χόφμαν, τόν ὁποῖον:

> «το κόμμα του, σε μια διαδικασία μοναδική στα χρονικά της χώρας, τον έστειλε σπίτι του. Παρότι η εκλογική πελατεία του στη συντηρητική επαρχιακή πόλη της Φούλντα τον υποστήριξε λέγοντας, «δεν είναι δυνατόν να μην μπορεί κάποιος να πει ανοιχτά τη γνώμη, σε αυτό το θέμα». Η επίσημη απάντηση σε αυτό είναι: «Οποιοσδήποτε μπορεί να εκφράζει τη γνώμη του για τέτοια θέματα, εκτός από τους Γερμανούς. Άλλο κριτική στην κυβέρνηση του Ισραήλ και άλλο τέτοιες γενικευμένες κατηγορίες εναντίον ενός λαού».
>
> *«Ελευθεροτυπία», 22-11-2003)*

Ἡ δουλοπρέπεια τῶν «Γερμανῶν» πολιτικάντηδων φαίνεται κι᾿ ἀπό τό ἀπίθανον γεγονός, ὅτι ἀνησυχοῦν ἀπό τήν διάδοσι τοῦ ἔργου τοῦ Χίτλερ *«Ὁ ἀγών μου»* εἰς διαφόρους χώρας π.χ. στά *«Νέα»* (11-3-2005) διαβάζομεν:

> *«Ἡ κυβέρνηση της Βαυαρίας, πού ἐλέγχει τό κοπιράιτ, κάνει τά πάντα ὥστε νά ἐμποδίζει τίς ἐπανεκδόσεις του «Mein Kampf». Τό θέμα σχηματίζει σιγά-σιγά ἕνα ἀγκάθι στίς γερμανοτουρκικές σχέσεις.»*

Δηλαδή οἱ δημοκράται «Γερμανοί» ἀντιμετωπίζουν, ὅσα γράφει ὁ Χίτλερ, διά τῆς **ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας, τοῦ βιβλίου τοῦ Χίτλερ.** Αὐτό λέγεται δημοκρατία. Οἱ Τοῦρκοι (!) ὅμως δέν συμβιβάζονται.

Ἐκδίδουν τό «Mein Kampf» τουρκιστί: «Kvagam» πού ταχέως ἐξηντλήθη, ἐπανεξεδόθη καί ἀνεκηρύχθη «διβλίον τοῦ μηνός».

Φυσικά οἱ πρῶτοι πού διεμαρτυρήθησαν ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι: «*πρόκειται γιά ἀντισημιτικό διβλίο καί ἀνησυχοῦμε γι' αὐτό*» δηλώνει ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος Κωνσταντινουπόλεως Σίλδιο Ὀβάντιο (ἔνθ. ἀνωτ.) καί μετά ἔρχονται δουλικῶς οἱ «Γερμανοί» πολιτικάντηδες νά διαμαρτύρωνται, ἐναντίον τῆς Τουρκίας, πού ἐπιτρέπει τήν κυκλοφορίαν τοῦ διβλίου.

Ἐκτός, ἀπό τό σύγγραμμα τοῦ Χίτλερ τεραστίαν ἔκτασιν λαμβάνουν αἱ κινηματογραφικαί ταινίαι, τά μυθιστορήματα, αἱ ἱστορικαί ἐκδόσεις, τά τηλεοπτικά σχόλια κ.τ.λ. ὥστε κατά τόν ἱστορικόν Norbert Frei: «ποτέ ἄλλοτε δέν εἴχαμε τόσο πολύ Χίτλερ» («*Ἐλευθεροτυπία*», 8-3-2005) καί οἱ δημοσιογράφοι ὁμιλοῦν: «γιά χιονοστιβάδα ἀπό Χίτλερ» (ἔνθ. ἀνωτ.).

> ## Μπεστ σέλερ ο Χίτλερ!
>
> Τουρκία: «Ο Αγών Μου» κάνει ρεκόρ πωλήσεων στους νεαρούς άνδρες.
>
> *(«Νέα», 8-3-2005)*

Ἐπί τῇ 60 ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἄουσδιτς ἡ Γερμανική δημοκρατία ὄχι δηλαδή ἡ Γερμανία, οὔτε τό Γερμανικόν Ἔθνος, ἀλλά οἱ πολιτικάντηδες τῆς πλουτοδημοκρατίας, πού τήν κυβερνοῦν, ἀπεφάσισε νά προσφέρῃ στό Ἰσραήλ ὡς δῶρον! 100 ἅρματα καί δύο νέα ὑποβρύχια!

Φυσικά ὑπῆρξαν ἀντιδράσεις, διότι οἱ Γερμανοί εἶναι πατριῶται. Ἄλλως τε 100 ἅρματα πρόκειται νά χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον τῶν Ἀράδων καί δέν ἀποτελοῦν ἀποζημίωσιν τῶν «θυμάτων» τοῦ Ναζισμοῦ.

Λόγῳ τῶν ἀντιδράσεων ἔπρεπε νά εὑρεθῇ μία λύσις, ὥστε νά μή χάσουν οἱ Ἑβραῖοι τά ἅρματα. Ἡ λύσις εὑρέθη:

Η αμερικανική εταιρεία Textron Inc ανέλαβε να διευκολύνει την κατάσταση: Θα παραλάβει από τη Γερμανία το στρατιωτικό υλικό, θα το μοντάρει και θα το παραδώσει στο Ισραήλ.

(«Ελευθεροτυπία», 6-2-2005)

Στό Ἄουσβιτς ἐφυλακίσθησαν ἄνθρωποι πολλῶν Ἐθνῶν. Διατί ἡ Γερμανική δημοκρατία δέν προσφέρει δῶρα καί εἰς ἐκεῖνα τά Ἔθνη, ἀλλά ἐπιλέγει μόνον τό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον σημειωτέον δέν ὑπῆρχε ὡς κράτος, ὅταν διεπράττοντο τά «ἐγκλήματα» εἰς βάρος τῶν Ἑβραίων. Αὐτοί ἦσαν ὑπήκοοι ἄλλων κρατῶν κι' ὄχι τοῦ τότε ἀνυπάρκτου Ἰσραήλ, πού νομικῶς καί ἠθικῶς οὐδέν δικαιοῦται.

Τήν 27ην Ἰανουαρίου 2005, ὅταν στήν βουλήν τῆς Σαξωνίας οἱ βουλευταί τῶν κομμάτων ἠγέρθησαν, διά νά τηρήσουν σιγήν ἑνός λεπτοῦ, πρός τιμήν τῶν Ἑβραίων θυμάτων τοῦ Ναζισμοῦ. Οἱ βουλευταί τοῦ πατριωτικοῦ (ἡ λέξις ἐθνικοσοσιαλιστὴς ἀπαγορεύεται) κόμματος NPD ἀπεχώρησαν καί δέν συμμετεῖχον στήν φιλοεβραϊκή κι' ἀντιγερμανική ἐκδήλωση («Ἐλευθεροτυπία» 6-2-2005).

Ἀμέσως ὁ καγκελάριος Γκέρχαντ Σραῖντερ, ὡς καλός πλουτοδημοκράτης ἐδήλωσε ὅτι: «θα επανεξετασθούν όλα τα νόμιμα μέσα ώστε να απαγορευθή το κόμμα αυτό» (ἐνθ. ἀνωτ.) ἐτόνισε μάλιστα κάτι, πού πρέπει νά προσέξετε ὅτι: «δεν πρέπει να υπάρξει ανοχή στους εχθρούς της δημοκρατίας»! Αὐτό σημαίνει, ὅτι ὅποιος εἶναι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων εἶναι ἐχθρός τῆς δημοκρατίας κι' ἐπίσης δικαιολογεῖ ἄριστα τούς Ναζί καί τούς δίδει τό δικαίωμα νά ἐδήλωναν ἤ νά δηλώσουν, ὅτι δέν πρέπει νά ὑπάρξη «καμία ἀνοχή στούς ἐθχρούς τοῦ Ναζισμοῦ». Ἐκτός ἄν οἱ πλουτοδημοκράται προτιμοῦν δύο μέτρα καί δύο σταθμά. Μέ πειθώ γινόμεθα ὁτιδήποτε, μέ ἐξαναγκασμό δέν γινόμεθα ὁτιδήποτε, οὔτε δημοκράται.

Εὐτυχῶς τό Ἀνώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο τῆς Γερμανίας, πρίν δύο ἔτη, ἀπέρριψε αἴτημα ἀπαγορεύσεως τοῦ NPD καί οἱ πολιτικάντηδες ψευτογερμανοί τύπου Μπράντ, ἀπαγορεύουν διαδηλώσεις «ἀκροδεξιῶν» καί ἐκδηλώσεις των, στό κέντρο τοῦ Βερολίνου, εἰς ἐθνικά μνημεῖα π.χ. πύλη τοῦ Βραδεμβούργου κ.τ.λ.

Τί ὑποκρισία! Διά τόν Β΄ παγκόσμιον πόλεμον π.χ. λέγομεν οἱ Γάλλοι ὑπεχώρησαν, οἱ Γερμανοί ἐπετέθησαν, οἱ Ἄγγλοι ἐνίκησαν, οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς, οἱ Ρῶσοι ἀντεστάθησαν κ.τ.λ. Ἡ γενίκευσις εἶναι δεκτή καί ὀρθή. Οὐδείς λέγει, ὅτι ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπετέθη ἡ Ἰταλική κυβέρνησις, ἀλλά οἱ Ἰταλοί. Στήν Πολωνία δέν εἰσέβαλε ἡ Γερμανική κυβέρνησις, ἀλλά οἱ Γερμανοί κ.ο.κ. Προσέξατε καί τό ἄλλο; ὅτι ὁποιοσδήποτε μπορεῖ νά ἐκφράση τήν γνώμην του διά τέτοια θέματα, ἐκτός ἀπό τούς Γερμανούς! Διατί; Ποῖος τούς τό ἀπαγορεύει; Μήπως τό παγκόσμιο Ἑβραϊκόν Συμβούλιον; Δέν ἔχουν οἱ Γερμανοί ἐλευθερία τοῦ λόγου; Ἐξ ἄλλου ὁ Χόφμαν δέν εἶπε ψεύδη. Ἐπανέλαβε μίαν πασίγνωστον ἀλήθειαν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι στήν Ρωσίαν, κατά τήν ἐπανάστασιν τῶν μπολσεβίκων ἐδολοφόνησαν χιλιάδες Ρώσων. Ἀκόμη προσθέτω, ὅτι ἐκρήμνισαν ἤ ἐπυρπόλησαν τάς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, πού ὅλαι σχεδόν κατεστράφησαν, ἐνῷ οὔτε μία συναγωγή ἔπαθε κάτι. Ὑπάρχει πλῆθος βιβλιογραφίας μέ ἀδιαφιλονίκητα στοιχεῖα, περί τῆς ὀργανώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀπό τούς Ἑβραίους. Δέν θά ἀλλάξωμεν τήν ἱστορίαν, χάριν τῶν Ἑβραίων, ὅσον καί νά τό θέλουν αὐτοί. Ἡ ἀλήθεια πρέπει νά λέγεται δημοσίως καί νά μή ἀποκρύπτεται, ἐπειδή δέν συμφέρει στόν Ἑβραιοσιωνισμό.

Πράγματι στήν Εὐρώπην ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός, τόν ὁποῖον προκαλεῖ τό Ἰσραήλ. Παντοῦ κινοῦνται, γράφουν, ὁμιλοῦν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Σιγά-σιγά τώρα, ὁρμητικῶς αὔριον. Πρόκειται περί λαϊκοῦ κινήματος, στό ὁποῖον μετέχουν πλήθη κόσμου ἀσχέτως ἰδεολογίας, μορφώσεως, κοινωνικῆς τάξεως, ἡλικίας. Στόν «Ἀδέσμευτον» (17-11-2000) δημοσιεύεται ἡ διαπίστωσις ὅτι

> Μετά τις ΗΠΑ, τώρα και στην Ευρώπη ξέσπασε μεγάλο αντισημιτικό ρεύμα μετά την τελευταία κρίση στη Μέση Ανατολή και τα βίαια επεισόδια στις 28 Σεπτεμβρίου, που προκάλεσαν τον θάνατο σε περισσότερα από 100 άτομα και τραυματίστηκαν 3.000 κυρίως Παλαιστινίων! Στη Γαλλία, κατ᾽ εξοχήν χώρα με πατροπαράδοτη φιλοξενία στις μειονότητες, έγιναν ήδη αλλεπάλληλες επιθέσεις σε συναγωγές, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης, σε Εβραϊκά ιδρύματα. ►

Κύματα αντιεβραϊκών διαδηλώσεων έχουν ξεσπάσει τον τελευταίο καιρό ακόμα στις ΗΠΑ και στη Γερμανία σε Εβραϊκά σχολεία και κοινότητες, ενώ στον ιερό πόλεμο που έχει ξεσπάσει δρουν ισλαμιστές και μέλη του «Στρατού του Μωάμεθ», με στόχους ισραηλινούς και αμερικανικούς.

Ο χρόνος είναι μετρημένος για διεθνή εμπλοκή αν δεν επικρατήσουν οι μετριοπαθείς κύκλοι στο παλαιστινιακό κίνημα...

Ἡ σατανική προπαγάνδα θέλει ὁπωσδήποτε νά ἀναπτύσσωνται δῆθεν ναζιστικά κινήματα. Σκοπός τους εἶναι βεβαίως νά δυσφημοῦν τόν ναζισμόν, ἐθνικισμόν, φασισμόν, ρατσισμόν κ.τ.λ. πού τούς παρουσιάζουν ὡς ὑπόθεσιν «τραμπούκων», «κακοποιῶν» κ.τ.λ.

Πρός τόν σκοπόν αὐτόν εὑρίσκει πάντοτε ἀφελεῖς ἤ βαλτούς, πού συγκροτοῦν κάποια δῆθεν ναζιστική ὀργάνωσιν. Εἶναι ἀναγκαῖον, ζωτικόν, διά τήν σατανικήν προπαγάνδα ἡ ἀνακάλυψις «ναζιστῶν». Ὅταν δέν τούς εὑρίσκῃ, τούς δημιουργεῖ. Κι ὅταν δέν μπορῇ νά τούς δημιουργήσῃ, τούς κατασκευάζει φανταστικῶς. Μάλιστα τούς παίρνει καί συνεντεύξεις πού συνήθως μετ᾽ ὀλίγον ἀποκαλύπτεται τό σκηνοθετημένο ψεῦδος καί γελοιοποιοῦνται οἱ ὑποκινηταί των. Πρᾶγμα πού δέν τούς ἀπασχολεῖ. Αὐτό δά τούς ἔλειπε: οἱ Ἑβραῖοι νά ἀνησυχοῦν, μήπως γελοιοποιηθοῦν.

Εἶναι ἐξακριβωμένον, ὅτι ἡ σατανική προπαγάνδα: α) ἀδιστάκτως προσφεύγει στό ψεῦδος, β) δέν σέβεται τήν κοινή γνώμη, τήν ὁποίαν δέν ἐνημερώνει, ἀλλά παραπληροφορεῖ καί γ) συκοφαντεῖ ἰδεολογίας καί ἰδεολόγους. Ἀσχέτως ἄν συμφωνοῦμεν μαζί τους ἤ ὄχι, ἀσχέτως ἄν μᾶς ἀρέσουν ἤ ὄχι πρέπει νά μή χρησιμοποιοῦμεν τό ψεῦδος, τήν παραπλάνησι καί τήν συκοφαντία ὡς πολιτικά ὅπλα. Τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτον, ἀνεπίτρεπτον προκειμένου φυσικά διά πολιτισμένους ἀνθρώπους. Οἱ ὑπάνθρωποι ἀντιθέτως μετέρχονται χαμερπεῖς τρόπους δράσεως, πού ταιριάζουν ἀπολύτως στό ἦθος ἤ στήν φυλετικήν καταγωγήν των. Ὅλοι πάντως ὀφείλομεν νά ἔχωμεν τά μάτια μας ἀνοικτά. Ὅταν διαβάζετε ἐφημερίδα ἤ βιβλία ἤ βλέπετε τηλεόρασιν φροντίζετε νά διακρίνετε τό πραγματικόν (αὐτό πού ἀληθῶς συμβαίνει) ἀπό τό ὑποβολιμαῖον (αὐτό πού θέλουν νά σᾶς πείσουν, ὅτι συμβαίνει, ἐνῶ ἀληθῶς δέν

συμβαίνει). Ἐπαγρυπνῆτε, διότι ἡ σατανική προπαγάνδα εἶναι συνεχής, ἔντεχνος, ἐπίμονος, ὕπουλος.

Τύποι ἀφελῶν ἢ πρακτόρων πού παριστάνουν τούς Ναζί καί τάς φωτογραφίας των διαδίδει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Τούς πραγματικούς Ναζί οὐδέποτε τούς προβάλλουν.

Πλῆθος παρεμφερῶν περιπτώσεων μπορῶ νά ἀναφέρω. Περιορίζομαι εἰς μίαν. Τήν 22αν Αὐγούστου 2004 ἕνα Κέντρο τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος στό Παρίσι ἐπυρπολήθη καί κατεστράφη ἀπό τήν φωτιά.

Στούς τοίχους τοῦ Κέντρου ἀνεκαλύφθησαν Ἀγκυλωτοί Σταυροί. Ἀμέσως ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος κατεδίκασε τήν ἀντισημιτικήν αὐτήν ἐνέργειαν. Ὁ πρωθυπουργός τῆς Γαλλίας Ζάν Πιέρ Ραφαρέν ἐπεσκέφθη τό καμμένο κτίριο. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Ζάκ Σιράκ *«ἐξέφρασε τήν ἀλληλεγγύη του πρός τήν Ἑβραϊκή κοινότητα»*. Ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ Σιλβάν Σαρόν κατέφθασε στό Παρίσι, ἐπῆγε στό πυρποληθέν κέντρον καί ἐδήλωσε, ὅτι μαζί μέ τούς Γάλλους πολιτικούς, ὅτι ὁ ἀντισημιτισμός δέν θά περάση! Αὐτά συμβαίνουν μέχρι τήν 30ήν Αὐγούστου 2004, ὁπότε ἡ Γαλ-

Ὁ ἀνωτέρω ἐμφανιζόμενος ὡς «ἀρχηγός ναζί εἰς ΗΠΑ» Φράνκ Κόλλιν, ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἦτο.. Ἑβραῖος.

λική ἀστυνομία συλλαμβάνει τόν ἐμπρηστήν, πού ἦτο ὁ Ἑβραῖος φύλαξ τοῦ Κέντρου!! Σχετικῶς ἐδημοσιεύθη ἡ εἴδησις ὅτι: *«ἡ ἐμπρηστική ἐπίθεση ἐναντίον ἑνός Κέντρου τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος στό Παρίσι εἶχε ἀρχικά θεωρηθεῖ ἀντισημιτική. Χθές ὅμως ἡ γαλλική ἀστυνομία ἀνακοίνωσε τή σύλληψη ὡς ὑπόπτου γιά τήν ἐπίθεση, ἑνός Ἑβραίου, πρώην ἐργαζομένου στό Κέντρο»* (*«Νέα»* 31-8-2004).

Ἔχομεν πολλάς λεπτομερείας ἐπί τῆς ὑποθέσεως. Ἡ Ἀστυνομία ὑπωπτεύθη, ὅτι κάποιος πού ἔχει σχέσι μέ τό Κέντρον ἔβαλε τήν φωτιά, ἐπειδή ἡ πυρκαγιά ἐξεκίνησε ἀπό μέσα, δίχως νά παραβιαστῆ τό «λουκέτο». Ἄρα ὁ ἐμπρηστής εἶχε κλειδί τῆς εἰσόδου. Ἀνεζητήθη ὁ φύλαξ, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη. Ἡ Ἀστυνομία τόν ἀνεζήτει καί τελικῶς ἐνεφανίσθη μόνος του. Τώρα τί θά γίνη μέ τάς δακρυβρέκτους δηλώσεις τῶν Γάλλων πολιτικῶν, τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας καί τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας; Τίποτε. Θά τάς καταπίουν. Οὐδείς τους ἔχει τόν ἀνδρισμόν νά ζητήση ἐξηγήσεις, ἀπό τούς Ἑβραίους, πού διά λόγους προπαγάνδας καί τάχα διωγμόν των ἐπυρπόλησαν ἕνα Ἑβραϊκόν κέντρον.

Ὁλόκληρος πρωθυπουργός μιᾶς μεγάλης χώρας ἔτρεχε στό καμμένο κτίριο καί μαζί μέ τόν ἀδιάντροπον Ἰσραηλινό ὑπουργό Ἐξωτερικῶν ἐδήλωναν, ὅτι ὁ ἀντισημιτισμός δέν θά περάση. Τώρα πού ἀπεκαλύφθη ἡ ἀλήθεια τί λέγουν;

Τίποτε, διότι τόσο φιλότιμον ἔχει ὁ Γάλλος Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος χάριν τοῦ ἀξιώματός του ὤφειλε νά καλέση τούς ὑπευθύνους τοῦ Κέ-

ντρου καί νά τούς ὑποχρεώση νά τοῦ ζητήσουν συγγνώμη, πού τόν παρεπλάνησαν, διά τά περί ἀντισημιτισμοῦ.

Ἡ ἀθλία αὐτή ὑπόθεσις «προβοκάτσια» σχετίζεται μέ τήν ἔκκλησιν, πού ἀπηύθυνε ὁ πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Σαρόν στούς Ἑβραίους τῆς Γαλλίας νά ἐγκαταλείψουν τήν χώραν καί νά μεταναστεύσουν στό Ἰσραήλ καί μάλιστα ἀμέσως! καθώς διαβάζομεν στήν «Ἐλευθεροτυπίαν» (19-7-2004):

Σαρόν προς Εβραίους: Φύγετε από τη Γαλλία

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Νά μεταναστεύσουν «αμέσως» στο Ισραήλ κάλεσε τους Εβραίους της Γαλλίας ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν λόγω του «ξέφρενου αντισημιτισμού» που επικρατεί, όπως είπε, στην χώρα αυτή. Σε δημόσια συνάντησή του μέ εκπροσώπους αμερικανικών Εβραϊκών κοινοτήτων στην Ιερουσαλήμ, ο κ. Σαρόν πρότεινε στους απανταχού Εβραίους να μετοικήσουν στο Ισραήλ τονίζοντας όμως ότι αυτό είναι απολύτως αναγκαίο για τους Γάλλο-Εβραίους. Άμεση ήταν η αντίδραση του γαλλικού υπουργείου Εξωτερικών που χαρακτήρισε τις δηλώσεις αυτές «απαράδεκτες» και ήρθε σε επαφή με τις ισραηλινές αρχές για να ζητήσει εξηγήσεις.

Τήν ἐπομένην κιόλας ἡ Γαλλία, ἐχαρακτήρισε ἀπαραδέκτους τάς δηλώσεις τοῦ Σαρόν, τόν ὁποῖον ἐθεώρησε ἀνεπιθύμητον στήν Γαλλία καί ἐματαίωσεν τήν ἐπίσκεψίν του, πού εἶχε προγραμματισθῆ. Ἡ εἰδησεογραφία μᾶς πληροφορεῖ ὅτι:

«Σοβαρή ένταση μεταξύ Ισραήλ και Γαλλίας έχουν προκαλέσει οι δηλώσεις του πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, με τις οποίες κάλεσε τους Γαλλοεβραίους να μεταναστεύσουν στο Ισραήλ για να γλιτώσουν από τον άντισημιτισμό. Η Γαλλία ζήτησε εξηγήσεις χαρακτηρίζοντας τις δηλώσεις «απαράδεκτες», χαρακτηρίζοντας πλέον ανεπιθύμητο τον Ισραηλινό πρωθυπουργό, ο οποίος επρόκειτο να επισκεφθεί τη Γαλλία.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 20-7-2004)*

Αὐτά συνέβαιναν τόν Ἰούλιον τοῦ 2004 καί τό Ἰσραήλ, πού κατηγόρει τούς Γάλλους δι' ἀντισημιτισμόν ἔπρεπε νά ἔχῃ κάποιο ἀντισημιτικόν γεγονός, πού νά δικαιολογῇ τάς δηλώσεις τοῦ Σαρόν. Ἔτσι οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι ἔκαψαν, μετά ἕνα μῆνα τό κτίριο τοῦ Ἑβραϊκοῦ κέντρου στό ἀνατολικόν Παρίσι. Ἀλλά οἱ σκευωροί ἀπεκαλύφθησαν κι ὁπωσδήποτε ὠφέλησαν τόν πραγματικόν ἀντισημιτισμόν...

Ἄλλη τακτική τῶν Ἑβραίων εἶναι νά παρουσιάζωνται μέ ψευδώνυμα, διά νά καταλαμβάνουν πολιτικά ἤ καί ἄλλα ἀξιώματα. Ἔχομεν τά παραδείγματα τοῦ Κίσσινγκερ (Ἐλεάζαρ), τοῦ Μπράντ (Φαράμ) καί πλῆθος ἄλλων. Πρό καιροῦ ἐδημιουργήθη ζήτημα στήν Ἑλλάδα, μέ τό ὄνομα τοῦ τότε ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος Ροζενστάϊν ἐξελληνισμένον εἰς Ροζάκην. Δέν μᾶς ἀπασχολεῖ τό ἄτομον. Ἐξετάζομεν τήν Ἑβραϊκήν τακτικήν.

Μόλις ἀποκαλύψεις κάποιον Ἑβραῖον ἀμέσως σοῦ ἐπιτίθενται π.χ. πολλοί «πανεπιστημιακοί» μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἑβραῖο Λίποβατς κατήγγειλαν τήν ἀποκάλυψιν *«ὡς ἐκφραστή πρωτογόνου ρατσισμοῦ πού ἀγγίζει τά ὅρια τῆς ἰδεολογικῆς βαρβαρότητας»!* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 28-11-1996). Κι ὅλα αὐτά διότι ἐλέχθη κάτι τό ἀληθές, ὅτι δηλαδή ὁ κ. Ροζάκης ὀνομάζεται Ροζενστάϊν.

Ἔντασις ἐπίσης προεκλήθη μεταξύ Γερμανίας- Ἀγγλίας, ὅταν ἡ Μικαέλα Βίγκελ δημοσιογράφος τῆς γνωστῆς Γερμανικῆς ἐφημερίδος *«Φρανκφοῦρτερ Ἀλγκεμάϊνε»* ἔγραψεν, ὅτι ὁ Ἄγγλος ὑπουργός

Στήν φωτογραφίαν ἡ τότε (1969) πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ χαριτόβρυτος Γκόλντα Μέϊρ μέ τόν δόκτορα (;) Χένρυ Κίσσιγκερ δεδηλωμένον φιλότουρκον, ὁ ὁποῖος οὔτε Χένρυ εἶναι, οὔτε Κίσσιγκερ, ἀλλά Ἑβραῖος ὀνόματι Μπέν Ἐλεάζαρ. Χαρακτηριστικαί Ἑβραϊκαί φωτογραφίαι, μέ τήν τυπικήν Ἑβραϊκήν μπαγκανομπίτην.

Ὁ Ἑβραῖος Χρῆστος Ροζάκης (πραγματικόν ὄνομα Ροζενστάϊν) πού διετέλεσε ὑφυπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος.
Ὁ βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης ἀπεκάλυψε τήν ἀλήθειαν μέ ἐρώτησιν στήν βουλήν καί ἀμέσως κατηγορήθη ἐπί ἀντισημιτισμῷ!
Ἄν καί εἶπε κάτι ἀληθές.

Ἐξωτερικῶν Μάλκολμ Ρίφκιντ εἶναι Ἑβραῖος («*Ἐλευθεροτυπία*» 24-2-1997).

Βλέπετε πόσον ἐνοχλοῦνται οἱ κύριοι Ἑβραῖοι, ὅταν ἀποκαλύπτεται, ὅτι εἶναι Ἑβραῖοι καί ἀναφέρονται τά ἀληθῆ ὀνόματά των. Τέτοια παραδείγματα ὑπάρχουν πολλά. Σχετικῶς μέ τόν κ. Ροζάκην (Ροζενστάϊν) ὁ «*Ἀδέσμευτος Τύπος*» (29-9-96) ἔγραψε:

> **Τώρα μάλιστα**
>
> Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση!
>
> *Ο λόγος για τον κ. Ροζάκη, τον νέο υφυπουργό Εξωτερικών. Ο οποίος, σε ανύποπτη εποχή, είχε ταχθεί υπέρ της συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου με άρθρο του στο «ΒΗΜΑ». Είχε μάλιστα υιοθετήσει και το παλιό σύνθημα των αναρχικών «Το Αιγαίο ανήκει στα ψάρια του». Τώρα έγινε υφυπουργός Εξωτερικών. Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει! Ο Θεός να βάλει το χέρι του...*

Ὁ κ. Ροζάκης (Ροζενστάϊν) μετέχει στό ἀνθελληνικό Κέντρο Ἐρευνῶν Μειονοτικῶν Ὁμάδων (ΚΕΜΟ) πού κατηγγέλθη ἀπό δημοσιογραφικήν ἔρευναν (Νικ. Σταυρουλάκης εἰς «*Ἀπογευματινή τῆς Κυριακῆς*» 28 Ἰουνίου 1998) ὡς «ὕποπτο κέντρο μέ σκοτεινούς -ἄν ὄχι ἀνθελληνικούς- στόχους».

ΥΠΟΠΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΣ
-ΑΝ ΟΧΙ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ- ΣΚΟΠΟΥΣ

Με κοινοτικά κονδύλια ψάχνουν «μειονότητες» στην Ελλάδα

Ερωτηματικά
για τη συμμετοχή
Χρήστου Ροζάκη,
Δημήτρη Τσάτσου
και άλλων

Ύποπτες μεθοδεύσεις, που φθάνουν μέχρι και σε ανθελληνική προπαγάνδα, ακολουθεί το τελευταίο διάστημα τό αυτοαποκαλούμενο Κέντρο Ερευνών Μειονοτικών Ομάδων (ΚΕΜΟ) επιχειρώντας στην ουσία να εγείρει μειονοτικά ζητήματα στην Ελλάδα.

Το κέντρο, που ιδρύθηκε πριν από 2 χρόνια ως αστική εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, επιδίδεται από φέτος στη διοργάνωση συνεδρίων μελέτης της «γλωσσικής ετερότητας» των Ελλήνων πολιτών στον ελλαδικό χώρο τα οποία μάλιστα επιδοτούνται από κονδύλια της Ευρωπαϊκής...

...Λάρισα με δική του πρωτοβουλία για να παρακολουθήσει τις εργασίες της διημερίδας. Σύμφωνα με τοπικούς παράγοντες, ο **Πιμοφάν** έφθασε στη **Λάρισα την Πέμπτη 4 Ιουνίου**, δυο ημέρες πριν από την έναρξη της διημερίδος που είχε προγραμματισθεί για το Σάββατο 6 Ιουνίου και επιδόθηκε στο...

...ζητούσαν από τη νομαρχία πιστοποιητικά βλάχικης καταγωγής για να σπουδάσουν τα παιδιά τους με υποτροφίες τίς όποίες εύγενῶς παραχωροῦσε η γειτονική Ρουμανία σέ όσους προσεκόμιζαν τέτοια πιστοποιητικά. **Η διημερίδα τελικά έγινε παρά τις αντιδράσεις τοπικών βλάχικων συλλόγων και του νομάρχη,** ο οποίος επισήμανε στους διοργανωτές ότι **«ο λαός της Λάρισας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος σε τέτοια θέματα»,** και συγκέντρωσε το ενδιαφέρον 40, περίπου, ανθρώπων. Σύμφωνα με το επίσημο πρόγραμμα, το θέμα...

Τό γεγονός, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πρωτοστατοῦν στήν δημιουργία μειονοτικοῦ ζητήματος στήν Ἑλλάδα δέν πρέπει νά περάση ἀπαρατήρητο καί εὖγε στήν ἐφημερίδα, πού τό ἀπεκάλυψε.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ἀριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 1263
Ἡμερομηνία καταθέσεως 10-12-96

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εξωτερικών

Κύριε Υπουργέ,

Επειδή ο κος Υφυπουργός Εξωτερικών συνεχίζει την υπερκινητικότητά του με τακτικές που δεν συμφωνούν τα αρμόδια μέλη της Κυβέρνησης και δεν συνάδουν με την ιστορία της Χώρας.

Επειδή οι ιδέες του κου Υφυπουργού από το 1979 προβληματίζουν και ανησυχούν τον πολιτικό κόσμο, υπενθυμίζοντας την αναφορά, προς τον Πρόεδρο της Βουλής που κοινοποιήθηκε σε όλα τα Κόμματα και του ΠΑΣΟΚ συμπεριλαμβανομένου, του κ. Ν. Ζορμπά πρώην Υπουργού της Ένωσης Κέντρου όπου διατυπώθηκαν οι φόβοι για εθνικούς κινδύνους από τις θέσεις του τότε υφηγητού και νυν υφυπουργού (επισυνάπτεται).

Επειδή ο κος Πρωθυπουργός αρνήθηκε να συμπεριλάβει την από 11.11.96 επίκαιρη ερώτησή μου σε αυτές που έπρεπε να απαντήσει.

Επειδή αντί υπευθύνου απαντήσεως μεθοδεύτηκε ενορχηστρωμένη επίθεση εναντίον του ερωτώντος από εξωκοινοβουλευτικούς φορείς και μέσα.

Επειδή και μέσα στη Βουλή έγινε λόγος για παραποίηση του ονόματος του κου Υφυπουργού εκ μέρους μου (επισυνάπτονται πρακτικά).

Επειδή το Σύνταγμα και ο κανονισμός της Βουλής δεν περιχαρακώνουν το όριο Ελευθερίας γνώμης και ελέγχου των Βουλευτών.

Επειδή κατά ουδένα τρόπο η ερώτηση και η έρευνά μου δεν στρέφεται κατά λαού ή ατόμων, παρά για συγκεκριμένη πράξη του κου Υφυπουργού.

Επειδή προκειμένου να αποφύγουν την ουσία του ερωτήματος και την ανάληψη των ευθυνών ή υποχρεώσεων της απαντήσεώς τους, προσπαθούν να μειώσουν την δυναμική του ερωτήματος κολλώντας ετικέτες φασιστικής εμπνεύσεως και πρακτικής.

Επειδή ο επίσημος τηλεφωνικός κατάλογος του Ο.Τ.Ε. καταγράφει τον κο Υφυπουργό με το όνομα ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (επισυνάπτεται).

Επειδή ο ίδιος με αίτησή του στο Υποθηκοφυλακείο Αμαρουσίου υπογράφει ως ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ (επισυνάπτεται).

Επειδή τα συμβόλαια που έχει υπογράψει, μεταξύ αυτού και το προικοσύμφωνο, το έχει υπογράψει ως ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ (επισυνάπτεται).

Επειδή η επίσημη μερίδα του στο Υποθηκοφυλακείο της περιοχής του είναι στο διπλό όνομα ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ (επισυνάπτεται).

Επειδή το υπ' αριθμ. Λ. 324027 Δελτίον ταυτότητος πού έκδόθηκε άπό τό ΙΔ' παράρτημα Ασφαλείας Αθηνών στις 11.7.1964 γράφει ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ όπως βεβαιώνει ο Συμβολαιογράφος Αθηνών κος Βασ. Στασινόπουλος στο υπ' αριθμόν 29.259 συμβόλαιον του (επισυνάπτεται).

Επειδή όταν κάποιος απαρνεῖται με πράξεις του την καταγωγή του, την θρησκεία του, την οικογένειά του, η αποστασιοποίησή του αυτή, όπως και αν επιχειρείται, είναι που προσβάλλει ευθέως εκείνους και εκείνα από τα οποία αποπειράται να κρατήσει αποστάσεις και όχι φυσικά εκείνοι που ερευνούν και ερωτούν γιατί τα έπραξε:

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ

1. Τί άλλο μπορεί να έχει αποκρύψει ο κ. ΡΟΖΕΝΣΤΑΙΝ - ΡΟΖΑΚΗΣ από τον Ελληνικό λαό;
2. Αν γνώριζε ότι ο κ. Υφυπουργός ήταν φορέας δύο επωνύμων.
3. Πότε και με ποιά πράξη απηλλάγει από το πρώτο;

Ο Ερωτών βουλευτής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ κ. Τριάντης («*Ἐλευθεροτυπία*» 14-12-1996) παρατηρεῖ ὅτι:

«Νέες, απολύτως δικαιολογημένες, αντιδράσεις αναμένεται να τροφοδοτήσει η φασίζουσα επίθεση εναντίον του κ. Ροζάκη». (Φευ: Ουδείς μπήκε στον κόπο να ασχοληθεί με τις απόψεις Λεβινάς περί υπεροχής του «Εβραϊκού ανθρώπου»).

Ὀρθῶς ἐπισημαίνει τάς ἀπόψεις τοῦ Λεβινάς, ἀλλ' ἐσφαλμένως χαρακτηρίζει ὡς φασιστική (φασίζουσα) τήν ἐπίθεσιν κατά τοῦ κ. Ροζεν-

στάϊν-Ροζάκη, διότι ὅταν λέγῃς τήν ἀλήθεια δέν κάνεις κάτι κακόν. Ἐκτός κι ἄν θεωρῇ τήν ἀλήθειαν, τήν ὅποιαν ἀλήθειαν φασιστικήν.

Ὁ κ. Λεβινάς πού ἀναφέρει ὁ κ. Τριάντης εἶναι ἕνας Ἑβραῖος ταλμουδιστής, πού κάποιαι ἐργασίαι του μετεφράσθηκαν καί στήν Ἑλληνική. Ὄχι βεβαίως ἐκεῖνα τά ἀποσπάσματα, πού ἀναφέρονται στούς Χριστιανούς κ.τ.λ. Ἐν τούτοις τούς ἐξέφυγε, ἴσως ἐπίτηδες, ἡ ὑπεροχή τοῦ «Ἑβραϊκοῦ ἀνθρώπου»! πού καταγγέλλει ὁ κ. Τριάντης. Ἐμεῖς διερωτώμεθα ποίου ἀνθρώπου; Διότι Ἑβραῖος (στό θρήσκευμα) καί ἄνθρωπος εἶναι ἔννοιαι ἀντιφατικαί, δηλαδή ἡ μία ἀποκλείει τήν ἄλλην.

Κατά τήν σταθεράν τακτικήν των οἱ Ἑβραῖοι ἀποκρύπτουν τήν καταγωγήν των, πού συνήθως ταυτίζεται μέ τό θρήσκευμά των. Δι' αὐτό ἄλλως τε ἠγωνίσθησαν καί προσωρινῶς ἐπέτυχαν στήν Ἑλλάδα νά ἀπαγορεύσουν τήν ἀναγραφήν τοῦ θρησκεύματος στήν Ἀστυνομικήν Ταυτότητα, ὅπως ἀκριβῶς ἀπήτησε τό Ἑβραιοαμερικανικό συμβούλιο καί ἀπεδέχθη ὁ τότε κρυπτοεβραῖος πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος κ. Σημίτης. Στό ἔνθετον τῆς ἐφημερίδος «*Βῆμα*» (2-5-2004) παρατίθεται βιογραφικόν σημείωμα τοῦ Ἑβραίου Φαράμ, γνωστοῦ ὡς Βίλλυ Μπράντ. Διαβάζοντες τό κείμενον βλέπομεν ὅτι: α) δέν γράφουν ὅτι ὁ Ἐλία Φαράμ (Βίλλυ Μπράντ) ἦτο Ἑβραῖος, β) ἀποκρύπτουν ὅτι ὑπηρέτησε στόν Νορβηγικό στρατό καί ἐπέστρεψε

ΕΠΕΛΕΞΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΒΡΑΙΑ

Ἡ κυρία Μαρία Δαμανάκη τό 1973 ὡς ἐκφωνήτρια τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Πολυτεχνείου ἔλεγε: «Ἐδῶ Πολυτεχνεῖο» καί τάς δύο αὐτάς λέξεις ἐξαργύρωσε πολιτικῶς καί οἰκονομικῶς, ἀφοῦ ἀπό τότε ψωμίζεται, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἡ κυρία αὐτή εἶπεν, ἐντός τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς: «Εἶμαι Ἑβραία». Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ ἄνευ λαϊκῆς ψήφου ἀνάδειξίς της, ὡς βουλευτοῦ, ὑπό τοῦ Γ. Παπανδρέου.

στήν Γερμανία ὡς Ἀξιωματικός προπαγάνδας ἐναντίον τῆς Γερμανίας, τήν ὁποία ἐλέῳ τῶν Ἑβραίων τῶν ΗΠΑ ἐκυβέρνησε!

«ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ (3-12-1996)

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, θά ἀρχίσω μέ μιά καθυστερημένη παρατήρηση ἄν μου ἐπιτρέπετε πρός τό Προεδρεῖο. Δέν ἤσασταν ἐσεῖς στήν Ἕδρα, ἀλλά πρίν ἀπό λίγη ὥρα ὁ κ. Καρατζαφέρης μιλώντας ἐδῶ στή Βουλή ἀποκάλεσε τό συνάδελφο κύριο Ροζάκη «κύριο Ροζενστάιν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τί σας ἐνδιαφέρει;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Τί μέ ἐνδιαφέρει, κύριε συνάδελφε; Εἶμαι Ἑβραία γι' αὐτό μ' ἐνδιαφέρει. Καί ὅσο κάνετε προσπάθεια νά ἐπικρατήσει ρατσισμός στήν Αἴθουσα, ἐγώ εἶμαι Ἑβραία. Γι' αὐτό μ' ἐνδιαφέρει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δέν ὑπάρχει ρατσισμός, κυρία Δαμανάκη, πρός Θεοῦ!

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ὅτι οἱ συνάδελφοι ἔχουν ὀνόματα καί τό Προεδρεῖο πρέπει νά εἶναι πιό εὐαίσθητο σ' αὐτές τίς περιπτώσεις. Καί ὁ κύριος Καρατζαφέρης ἐν πάσῃ περιπτώσει μπορεῖ νά τά λέει αὐτά ἀπό τό κανάλι του ἀλλά στό Κοινοβούλιο ἄς εἴμαστε πιό προσεκτικοί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Λογοκρισία θά κάνετε;»

Ἀπό τόν διάλογον πού σᾶς παρέθεσα βλέπετε ὅτι ἡ Δαμανάκη μέ πάθος ὑπεστήριξε τούς Ἑβραίους. Τέτοιο πάθος δέν ἔδειξε, ὑπέρ τῶν καταπιεσμένων Ἑλλήνων τῆς Ἰωνίας καί τῶν ἄλλων σκλαβωμένων Ἑλληνικῶν περιοχῶν, διότι προφανῶς δέν αἰσθάνεται Ἑλληνίς. Αἰσθάνεται Ἑβραία, τό διακηρύσσει καί τό ἐξαργυρώνει, ἀφοῦ ὁ ἄλλος Ἑβραῖος τήν διώρισε βουλευτήν, δίχως νά διαμαρτυρηθοῦν οἱ Πασόκοι βουλευταί.

Νά προσέξετε ὅμως τοῦτο: Ὁ κ. Καρατζαφέρης εἶπε μόνον ἀλήθεια, ὅτι δηλαδή ὁ κ. Ροζάκης εἶναι Ἑβραῖος καί λέγεται Ροζενστάϊν, ὅπως ὁ ἴδιος παραδέχεται, είς ἐπίσημα ἔγγραφα, πού ὁ κ. Καρατζαφέρης κατέθεσε στήν βουλή. Ἡ Δαμανάκη διεφώνησε, στήν

διατύπωσι μιᾶς ἀληθείας. Διατί; Εἶναι σωστό νά ἐμποδίζης τήν ἔκφρασιν μιᾶς ἀληθείας; Τῆς ὅποιας ἀληθείας; Φυσικά ἡ ἀλήθεια δέν πρέπει νά κρύβεται, ἀλλά νά λέγεται, ἀλλ᾽ αὐτό φαίνεται, ὅτι ἀντίκειται, στό Ἑβραϊκόν ἦθος τῆς κυρίας Δαμανάκη.

Οἱ ἑβραιοσιωνισταί μέ ἔχουν πολεμήσει παντοῦ λέγοντες στόν ἕνα, ὅτι εἶμαι πράκτωρ τοῦ ἄλλου π.χ. στούς Ἄραβας ὑποστηρίζουν, ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος τῶν Ἀμερικανῶν καί στούς Ἀμερικανούς, ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος τῶν Ἀράβων. Τά γνωρίζω, τά πληροφοροῦμαι. Φυσικά ἐγώ δέν εἶμαι ἄνθρωπος κάποιου. Ἔτσι ἰσχυριζόμενοι ἐπιτυγχάνουν νά κόπτουν τάς σχέσεις μου. Αὐτό κάνουν μέ ἐν μέρει ἐπιτυχίαν, διότι π.χ. οἱ Ἄραβες καί οἱ Ἀμερικανοί δέν εἶναι ἀφελεῖς. Τούς ἀντιλαμβάνονται. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι, ἰδίως ὅσοι ἐργάζονται στήν CIA μέ ἔχουν δυσφημήσει εἰς Ἄγγλους, Γερμανούς κ.τ.λ. πού αἰφνιδίως χωρίς λόγο ἀπέκλεισαν κάθε ἐπαφήν μαζί μου.

Εἰς μερικήν ἀνταπόδοσιν τοῦ κακοῦ, πού μοῦ ἐπροξένησαν οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἐκδίδω τό παρόν βιβλίον, τό ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς αὐτούς τούς ὑπανθρώπους.

Ἐκεῖνοι μέ συκοφαντοῦν εἰς μερικούς κρατικούς παράγοντας κρυφίως, δολίως καί ἀφανῶς. Ἐνῶ ἐγώ ἀποκαλύπτω τήν ἀλήθειαν, δι᾽ ἐκείνους πρός ὅλους δημοσίως, εὐθέως, ἐμφανῶς καί ἐπωνύμως, μ᾽ ὅτι τοῦτο συνεπάγεται. Μεταξύ μας πράγματι ἔχομεν διαφοράν ἤθους καί δέν ἦτο δυνατόν νά γίνη ἀλλοιῶς, διότι ἐγώ εἶμαι **Ἕλλην**, πού σημαίνει υἱός τοῦ φωτός, ἀντιθέτως ἐκεῖνοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δηλαδή υἱοί τοῦ σκότους.

Ἡ τακτική τοῦ διεθνοεβραϊσμοῦ ἀπέναντί μου ἀποβλέπει νά μή ἔχω προσβάσεις. Μέ ἀπομονώνουν. Τό αἰσθάνομαι. Τούς τό ἀνταποδίδω, μέ συνέπεια ὅπου μέ εὑρίσκουν νά μέ ξερριζώνουν, ὅπου ἐπέρασα νά μή φυτρώνουν. Τελικῶς πιστεύουν, ὅτι θά ἐπικρατήσουν, διότι ἐκεῖνοι ἐκπροσωποῦν διαχρονικά συμφέροντα, ἐνῶ ἐγώ εἶμαι ἕνα ἄτομον μέ ἡμερομηνίαν λήξεως. Ναί ἔτσι εἶναι, μέ μίαν ὅμως σημαντικήν διαφοράν, πού εἶναι, ὅτι **τά βιβλία μου μέ κάνουν διαχρονικόν** κι ἀπό τήν μελέτην τους πιθανῶς θά ξεπεταχθῆ κάποιος σπουδαῖος, μέ ἄστρον καί τότε θά ἐπαναληφθῆ ἡ ἱστορία κι ὁ ἑβραιοσιωνισμός θά ἐπιστρέψη στό ἐρημικόν του μηδέν.

Συνήθεις «κατηγορίαι» πού ἐξαπολύουν ἐναντίον μου οἱ διάφοροι

πλουτοδημοκράται εἶναι, ὅτι εἶμαι ρατσιστής, ἀντιδημοκράτης, ἀντισημίτης. Διά νά μή ὑποβληθοῦν στόν κόπο νά τάς ἐπαναλάβουν δηλῶ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι εἶμαι ρατσιστής, ἀντιδημοκράτης, ἀντισημίτης. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα τά στοιχεῖα καί τά ἐπιχειρήματα, πού φέρω νά τά ἀντιμετωπίσουν μέ στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα καί νά σχολιάσουν ὅσα λέγω κι ὄχι ποῖος τά λέγει ἤ τί πιστεύει αὐτός, πού τά λέγει. Κατά λογικήν ἀπαίτησιν ἐξετάζονται ἀντίθετοι ἀπόψεις καί ἀναζητεῖται ἡ ἀλήθεια. Ἀποτελεῖ παραλογισμόν -σόφισμα- ὅταν κάποιος ἐκθέτη ἀπόψεις νά μή ἀσχολοῦνται μέ τάς ἀπόψεις, ἀλλά μέ τό ποῖος τάς ὑποστηρίζει.

Ἑπομένως στό βιβλίον, πού διαβάζετε θά πρέπει νά κρίνετε τάς ἀπόψεις πού παραθέτω. Τό τί εἶμαι ἐγώ, οὔτε ἐνισχύει, οὔτε μειώνει τήν ἀξίαν τῶν ἀπόψεών μου.

Στό INTERNET οἱ Ἑβραῖοι μέ συκοφαντοῦν. Συγκεκριμένως κάποιος Ἑλληνοεβραῖος ὀνόματι Daniel Perdurant ἔγραψε μίαν διατριβήν (!) τήν ὁποία ὑπέβαλε στό Διεθνές Κέντρο Μελέτης Ἀντισημιτισμοῦ Vidal Sasoon, τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἱερουσαλήμ. Μέρος τῆς διατριβῆς, μετεφέρθη στό INTERNET καί ὁ Ἑβραῖος συγγραφεύς μέ κατηγορεῖ δι' ἀντισημιτισμόν, δίχως φυσικά νά ἀντικρούη τά στοιχεῖα μου. Ἁπλῶς μέ κατηγορεῖ καί ὡς συνεπής Ἑβραῖος μέ συκοφαντεῖ, διότι ὁ ψεύτης ἀδιαντρόπως ἰσχυρίσθη, ὅτι ἐφυλακίσθην δι' οἰκονομικά σκάνδαλα πρίν ἀποκατασταθῆ ἡ δημοκρατία: «Plevris was jailed for financial scandals just before the restoration of democracy»! Ἀνεζητήσαμεν τόν συκοφάντη Ἑβραῖο, ἀλλά δέν τόν εὕρομεν, οὔτε τό κέντρο Βιντάλ Σασούν μᾶς δίδει στοιχεῖα, ἔτσι αὐτός ὁ συκοφάντης Ἑβραῖος μένει ἀτιμώρητος, πρός τό παρόν νομικῶς καί ἀλλοιῶς.

Ὁμιλῶ καί γράφω πάντοτε μέ στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα. Φυσικά οὐδέποτε τότε ἤ ἄλλοτε κατηγορήθην δι' οἰκονομικά σκάνδαλα, ὅπως μέ συκοφαντεῖ ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἰούδα, τοῦ Κάϊν, τοῦ Αὐνάν κ.τ.λ. ὑπάνθρωπος Ἑβραιοσιωνιστής. Ἀπό τόν «ἑβραιοκρατούμενο» (*«Ἐπίκαιρα»* 28-5-1975) Ἰωαννίδη συνελήφθην μαζί μέ ἀρκετά στελέχη τοῦ Κ4Α, διότι οἱ Ἑβραῖοι ἐπέβαλαν τήν σύλληψίν μας, στόν Ἰωαννίδη *«πού ἦταν φανατικός σιωνιστής. Ἄλλως τε εἶχε συγγενῆ διακεκριμένο Ἰσραηλίτη μέ Ἑλληνική ὑπηκοότητα...»* (*«Βραδυνή»* 12-3-1977).

Τό ἐρώτημα: ὑπάρχουν Ἑβραῖοι πού ἀγαποῦν τήν Ἑλλάδα; Ἄν

ἔπρεπε νά δώσω μονολεκτικήν ἀπάντησιν θά ἔλεγα: Ναί. Χρειάζεται ὅμως νά προσθέσω, ὅτι ὁ Ἑλληνισμός εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Συνεπῶς ὅποιος εἶναι Ἑβραῖος θά ἀγαπᾶ πραγματικῶς τήν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον στό βάθος τῆς ψυχῆς του ἀποδιώξη τόν Ἑβραϊσμό. Τοῦτο συνέβη μέ τούς Ἑλληνίζοντας Ἰουδαίους, τούς ὁποίους μέ περισσόν μῖσος κατέσφαξαν οἱ ὁμόφυλοί τους.

Στό ἐρώτημα: μπορεῖ εἷς Ἑβραῖος νά θεωρηθῆ Ἕλλην; ἀπαντῶ εὐθέως: ὄχι. Διότι ἡ φυλετική καταγωγή δέν ἀλλάζει, μέ τήν διοικητικήν πρᾶξιν τῆς παροχῆς Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος, πού εἶναι νομικόν γεγονός κι ὄχι φυλετικόν καί ἐθνολογικόν.

Στό ἐρώτημα: Ὑπάρχουν Ἑβραῖοι, πού ἠγωνίσθησαν, διά τήν Ἑλλάδα; ἀπαντῶ: **Ναί.** Ἀλλ' αὐτοί ἦσαν ἐξαιρέσεις τοῦ μισελληνικοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ἐδῶ θεωρῶ χρήσιμον νά φέρω τό παράδειγμα τοῦ Συνταγματάρχου **Μαρδοχαίου Φριζῆ** (1893-1940). Ὁ Ἑβραῖος αὐτός ἐτελείωσε τό 1916 τήν Σχολήν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν. Κατά τήν διάρκειαν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας διεκρίθη, διά τόν ἡρωϊσμόν του καί ἐμονιμοποιήθη. Ὅταν κατέρρευσε τό μέτωπον συνελήφθη ὑπό τῶν Τούρκων, ἀπό τούς ὁποίους ἐζήτησαν οἱ Ἑβραῖοι νά τόν ἐλευθερώσουν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθη, ἐπειδή ἤθελε νά μείνη μέ τούς ἄνδρας του.

Τό 1940 προήχθη κατ' ἐκλογήν εἰς Ἀντισυνταγματάρχην καί ἐστάλη στήν περιοχήν τοῦ Δελβινακίου, ὅπου ἐφρόντισε διά τήν ἀμυντικήν ὀργάνωσίν της.

Μέ τήν κήρυξιν τοῦ πολέμου τό ἀπόσπασμα τοῦ Φριζῆ κατώρθωσε νά ἐκδιώξη τούς Ἰταλούς στόν ποταμόν Ἀῶον. Τήν 3ην Νοεμβρίου 1940 ἐχθρικά τμήματα *«διέβησαν τόν ποταμόν Ἀῶον εἰς δύο σημεῖα τῆς περιοχῆς, ἀλλά κατόπιν ἐπιθέσεως τοῦ «ἀποσπάσματος Ἀώου» πού συνεκροτήθη πέντε ἡμέρας μετά τήν ἐπίθεσιν ὑπό τοῦ συνταγματάρχου Μ. Φριζῆ καί ἐκάλυπτε τό δεξιό τῆς 8ης Μεραρχίας ἀπερρίφθησαν αὐθημερόν βορείως τοῦ ποταμοῦ»* (Θ. Παπακωνσταντίνου: «Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος» ἐκδ. «Γαλαξίας-Κεραμεικός» Ἀθ. 1966, σελ. 61). Τήν συμβολήν τοῦ Συνταγματάρχου Φριζῆ στήν ἀντιμετώπισιν τοῦ εἰσβολέως ἀναφέρει κι ὁ Ἄγγελος Τερζάκης (*«Ἑλληνική Ἐποποιΐα 1940-41»* Ἀθ. 1964, σελ. 80 κ.ἑ.).

Ἀπό τήν κήρυξιν τοῦ πολέμου, μέχρι τάς πρώτας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου 1941, ὁ Φριζῆς ἐμάχετο συνεχῶς. Διέβη τόν ποταμόν Λογ-

γαρίτσαν καί κατέλαβε ὑψώματα καί γεφύρας στρατηγικῆς σημασίας, ὅπως τήν γέφυραν τῆς Πρεμετῆς καί ὀχυρά, ὅπως τό Μελάσι καί συνέχισε νά προωθῆται, ἐνῶ συνέλαβε 200 Ἰταλούς στρατιώτας τῆς μεραρχίας «Μοδένα». Διά τήν ἐπί τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἡρωϊκήν του δρᾶσιν προήχθη ἐπ᾽ ἀνδραγαθίᾳ εἰς Συνταγματάρχην. Τήν 5ην Δεκεμβρίου 1941 ἐπεθεώρει μονάδας του, ὅταν ἡ περιοχή ἐβομβαρδίσθη, ὑπό τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας καί ἐφονεύθη ἀπό ἔκρηξιν βόμβας.

Ἐμεῖς πού δέν εἴμεθα φανατικοί, ἀλλά φιλαλήθεις ὑποχρεούμεθα νά ἀναγνωρίσομεν τόν μέχρις αὐτοθυσίας ἀγῶνα τοῦ Φριζῆ, ὁ ὁποῖος στό Μέτωπο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐμάχετο γενναίως, διά τήν Ἑλλάδα, τήν **Μεγάλη Ἑλλάδα** κι ὄχι διά τόν σιωνισμό ἤ τό Ἰσραήλ ὅπως ὁ υἱός του καί ὁ ραββῖνος ἐγγονός του. Ὁ Φριζῆς δέν ἀνήκει στούς Ἑβραίους, ἀλλά στόν Ἑλληνισμό, διότι ὑπῆρξε Ἀξιωματικός τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καί ἐπολέμησε πρωτίστως στήν Μεγαλοϊδεατικήν Μικρασιατικήν ἐκστρατείαν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Γενόμενος μάλιστα Ἀξιωματικός τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ὡρκίσθη στήν Ἑλληνικήν Πατρίδα, τήν ὁποία ὑπηρέτησε μέ τόν ἀγῶνα του, στήν Μικράν Ἀσίαν καί μέ τόν θάνατόν του στήν Β. Ἤπειρο. Προφανῶς εἶχε παύσει νά ἀνήκῃ στόν Ἑβραϊσμό. Ἄλλως τε ἀλλόθρησκοι δέν ἀνεκηρύσσοντο Ἀξιωματικοί τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

*Ὁ **Μαρδοχαῖος Φριζῆς** φέρων τήν τιμημένην στολήν τοῦ Ἕλληνος Ἀξιωματικοῦ ὑπερήσπισε μέ γενναιότητα τήν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἀώου, ἐκεῖνο δηλαδή το κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, πού τοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς καί ἐθυσίασε τήν ζωήν του ὡς πολεμιστής τῆς Ἑλλάδος. Αὐτόν τόν ἄνδρα δέν τόν χαρίζομεν στόν Ἑβραϊσμόν, διά τόν ὁποῖον φυσικά δέν ἐπολέμησε στήν Μικράν Ἀσίαν, οὔτε ἔγινε ἀξιωματικός χάριν τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλά χάριν τῆς Ἑλλάδος, πρός τήν ὁποίαν προσέφερε τήν ζωήν του. Τό παράδειγμά του, ἄς ἐμπνέῃ τόν ἐγγονόν του κι ὄχι τό Ταλμούδ.*

Οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες κατεδιώξαμεν τούς Ἑβραίους, ὅπως ἔκαναν ἄλλοι λαοί. Οἱ Ἕλληνες ἐπαναλαμβάνω κατά τήν ἀρχαιότητα καί τό Βυζάντιον ἠγνόουν παντελῶς τούς Ἑβραίους, πλήν ἐκείνων

τῶν περιπτώσεων, πού συνελαμβάνοντο Ἑβραῖοι συνωμοτοῦντες (μέ Πέρσας, Τούρκους κ.τ.λ.) ὁπότε οἱ Αὐτοκράτορές μας τούς ἐτιμώρουν π.χ. Κωνσταντῖνος Μέγας, Ἡράκλειος, Λέων Σοφός κ.ἄ. Κατά τά λοιπά οἱ Ἑβραῖοι ἦλθαν στήν πατρίδα μας, ἰδίως μετά τήν συμφωνίαν τους μέ τούς Τούρκους, τό 1492, ὁπότε οἱ Ὀθωμανοί τούς ἐπέτρεψαν νά ἐγκατασταθοῦν στήν Θεσσαλονίκην, ὅπου ἐξεδίωξαν τούς Ἕλληνας ἐκ τῶν οἰκιῶν τοῦ λιμένος καί ἥρπασαν τάς περιουσίας των. Ἔκτοτε δέ, συνειργάζοντο συστηματικῶς μέ τούς Τούρκους ἐπιδιώκοντες τήν ἐξαφάνισιν τῆς Φυλῆς μας.

Οἱ σημερινοί «πολιτικοί», «πνευματικοί» πράκτορες τῶν Ἑβραίων ἑώρτασαν προσφάτως τήν ἄφιξιν τῶν Ἑβραίων στήν Θεσσαλονίκη. Ἑώρτασαν δηλαδή τήν κατάκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς πόλεως, ὑπό τῶν Ἑβραίων! Ἔτσι δέν εἶναι; Μᾶς ἐρώτησαν ἐάν τούς θέλωμεν; Φυσικά ὄχι. Ἦλθαν μετά ἀπό συμφωνία μέ τόν Τοῦρκον Σουλτᾶνο Βαγιαζήτ Β΄ (1447-1512) τήν ἐποχή πού οἱ καθολικοί βασιλεῖς τῆς Ἱσπανίας Φερδινάνδος καί Ἰσαβέλλα τούς ἐξεδίωξαν, διότι ἀπεκαλύφθησαν συνεργαζόμενοι μετά τῶν Ἀράβων κατά τόν δεκαετῆ (1482-1492) πόλεμον τῶν Ἱσπανῶν ἐναντίον των, πού ἔληξε μέ τήν κατάληψιν τῆς Ἀνδαλουσίας. Τότε οἱ Ἱσπανοί ἐξεδίωξαν τούς Ἄραβας καί μαζί των τούς Ἑβραίους.

Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρω ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εὐγνωμονοῦντες τόν Βαγιαζήτ τόν ἐδολοφόνησαν! Συγκεκριμένως ἀφοῦ συνεννοήθησαν μέ τόν πρωτότοκον διάδοχον τοῦ Σουλτάνου, τόν Σελήμ, ἔβαλαν τόν Ἑβραῖον ἰατρόν τοῦ Βαγιαζήτ νά τόν δηλητηριάση, ὅπως καί ἐγένετο: **«ἐδηλητηριάσθη ὑπό τινος Ἑβραίου ἰατροῦ»** (ἐγκ. «ΗΛΙΟΣ», τόμος 4ος, σελ. 16, λ. «Βαγιαζήτ») μέ συνέπεια νά ἀποκτήσουν περισσότερα προνόμια, ἀπό τόν νέον Σουλτάνον.

Στήν Θεσσαλονίκη, πού ἵδρυσε ὁ Κάσσανδρος, ἐγκατεστάθησαν οἱ Ἑβραῖοι καί σήμερον τό ἄθλιον ψευδεπίγραφον νεοελληνικόν κράτος ἑορτάζει τήν... ἄφιξίν των! Τί γραικυλισμός εἶναι αὐτός! Πρωτοφανές! Τό λεγόμενον Ἑλληνικόν κράτος νά ἑορτάζη ἐπισήμως τήν εἰσβολή στήν Πατρίδα μας ἀλλοφύλων μισελλήνων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν στήν Θεσσαλονίκη καί κατεδυνάστευσαν τούς Ἕλληνας ἐπί αἰῶνας, ὅσον διήρκεσε ἡ Τουρκοκρατία.

Ὅταν γράφω τά ἀνωτέρω πού ἐδιαβάσατε εἶμαι ἀντισημίτης; Χάριν τῶν Ἑβραίων δέν θά ἀρνηθῶ τήν εἰλικρίνειαν.

Θά προχωρήσω ἀκόμη περισσότερον. Ἀφήνω κατά μέρος τά στοιχεῖα, ἀφήνω τά ἐπιχειρήματα, πού δικαιολογοῦν ἀπολύτως τήν θέσιν μου, ἔναντι τῶν Ἑβραίων καί λέγω τό ἀδικαιολόγητον, τό αὐθαίρετον, τό ἀναπόδεικτον, ὅτι ἔτσι θέλω καί δέν μοῦ ἀρέσουν οἱ Ἑβραῖοι, ὅπως δέν μοῦ ἀρέσουν οἱ Κάφροι ἤ οἱ Λάπωνες. Καί λοιπόν τί; Θά ἀπολογηθῶ, ἐπειδή δέν μοῦ ἀρέσουν οἱ Ἑβραῖοι; Θά μοῦ ζητήσετε τόν λόγον; Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά μοῦ ἀρέσουν οἱ Ἑβραῖοι ἤ ὁποιος ἄλλος ξένος λαός; Ἐγώ εἶμαι Ἕλλην. Αἰσθάνομαι Ἕλλην. Ζῶ ὡς Ἕλλην καί οὐδείς θά μοῦ ἐπιβάλλῃ, νά συμπαθῶ τόν κάθε χαχαμῖκο, μουζῖκο, χαχόλο, φελάχο, καννίβαλο, Οὐζμπέκο, Σελτζοῦκο κ.τ.λ. Ἐάν οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἄξιοι συμπαθείας, ἐπαίνων, θαυμασμοῦ νά τό ἐπιτύχουν μέ τήν ἀξίαν των καί οὐχί ἄλλοτε ἐκλιπαροῦντες, ἄλλοτε μέ νομική ἤ φυσική βία, διότι αὐτά προκαλοῦν ἀντιδράσεις καί μετά νά μή παραπονοῦνται, ὅτι ἀναπτύσσεται ἀντισημιτισμός.

Τό ἔχω ξαναγράψει. Ξεκάθαρα πράγματα. Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Φαραώ μέχρι τήν ἐποχή τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, ἐδῶ καί χιλιάδες ἔτη δηλαδή, διαφορετικοί λαοί, μέ διαφορετικά πολιτεύματα, εἰς διαφορετικάς ἐποχάς ἐστράφησαν κατά τῶν Ἑβραίων. Ὅλοι αὐτοί οἱ λαοί εἶχαν ἄδικον καί δίκαιον οἱ Ἑβραῖοι; Ἄλλως τε μή λησμονῆτε, ὅτι ἀπό τήν ἀρχαιότητα (Κικέρων, Σενέκας κ.τ.λ.) αἱ ἐπιφανέστεραι προσωπικότητες τῆς Εὐρώπης ὡμίλησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Γκαῖτε, Σαίξπηρ, Βολταῖρος, Κάντ, Βάγκνερ, Νίτσε, Σοπενχάουερ, Ναπολέων κ.τ.λ. ὅλοι αὐτοί εἶχον ἄδικον καί δίκαιον οἱ Ἑβραῖοι; Ὁ Βολταῖρος ἤ ὁ Σαίξπηρ ἦταν χιτλερικοί;

Οἱ ἀχαλίνωτοι γραικύλοι δουλικώτατα ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους, ἐπί «χρήμασι ἤ ἄλλοις περιουσιακοῖς ἀνταλλάγμασι» ὅπως προβλέπει ὁ νόμος, διά τάς πόρνας.

Τέλος πρέπει νά σημειώσωμεν, ὅτι πολλοί Ἑβραῖοι ἀντιδροῦν στόν ἑβραιοσιωνισμό. Κι αὐτοί εἶναι ἤ Ἰουδαϊσταί ἤ ἄτομα πού ἀπέβαλαν τόν ταλμουδικόν φανατισμόν. Νά εἴμεθα δίκαιοι. Προσωπικῶς γνωρίζω Ἑβραίους, πού δέν ἔχουν σχέσιν μέ τάς διδασκαλίας τοῦ Ταλμούδ. Εἶναι Ἑβραῖοι, στό θρήσκευμα. Δικαίωμά τους. Ἀνέρχονται οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς κ.τ.λ. Εὖγε τους. Ἀλλά αἱ μεσσιανι-

καί διδασκαλίαι περί παγκοσμίου ἐπικρατήσεως δέν τούς κατευθύνουν, στήν ζωή καί στήν δρᾶσιν τους. Θά διερωτηθῆτε: Τότε τί Ἑβραῖοι εἶναι ἄν δέν πιστεύουν στό Ταλμούδ; Κι ἐγώ τό ἴδιο διερωτῶμαι. Τό γεγονός ὅμως παραμένει, ὅτι δημοσίως κατακρίνουν τό Ἰσραήλ π.χ. ὁ Ἑβραῖος πολιτικός Τόμι Λαπίντ, πού διετέλεσε ὑπουργός Οἰκονομικῶν στήν κυβέρνησι Σαρόν εἶχε τό θάρρος νά καταγγείλῃ τήν συμπεριφορά τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ εἰδησεογραφία στήν «*Καθημερινή*» (5-6-2004) εἶναι ἐνδεικτική καί θέλει πολλή προσοχή στήν ἀνάγνωσίν της:

> «...Όταν όμως μια κυβέρνηση όπως αυτή του Σαρόν, θεωρεί ότι μπορεί νά εκπληρώσει αυτόν τον σκοπό πραγματοποιώντας επιθέσεις, βομβαρδίζοντας αμάχους, δολοφονώντας παιδιά, γυναίκες και ηλικιωμένους, προχωρώντας σε προληπτικές δολοφονίες ή ανατινάσσοντας σπίτια που ανήκουν σε γνωστούς, σε συγγενείς πραγματικών ή φανταστικών τρομοκρατών, τότε αυτή η κυβέρνηση γίνεται η ίδια τρομοκράτης και χάνει κάθε δικαίωμα να επικαλείται την ηθική ανωτερότητά της έναντι των φανατικών που είναι αποφασισμένοι να πνίξουν στο αίμα το κράτος του Ισραήλ. Η πιο οξεία κριτική για τις φρικαλεότητες των Ισραηλινών εναντίον των Παλαιστινίων στη Γάζα, δεν προήλθε από τα χείλη ή από τη γραφίδα εχθρών του Ισραήλ, αλλά από τον Τόμι Λαπίντ, ηγέτη ενός κεντρώου ισραηλινού κόμματος και υπουργό Δικαιοσύνης της κυβέρνησης Σαρόν. Πρέπει να αναγνωρίσουμε το θάρρος αυτού του Ισραηλινού, όπως και του στρατιώτη Ντάρμπι τους οποίους οι φανατικοί τους συμπολίτες, κατηγορούν ως προδότες της πατρίδας τους».
>
> ***(«Καθημερινή», 5-6-04)***

Αἱ ἐνδοεβραϊκαί ἀντιθέσεις περιλαμβάνουν καί τήν ἀπό αἰώνων διένεξι, μεταξύ Ἰουδαϊσμοῦ καί Σιωνισμοῦ. Στήν φωτογραφία βλέπετε τούς ἰουδαϊστάς ραββίνους, πού διαδηλώνουν ἐναντίον τοῦ σιωνισμοῦ.

Μεταξύ τῶν Ἑβραίων ἀνεπτύχθη ὄχι ἁπλῶς διχοτόμησις εἰς Σιωνιστάς καί Ἰουδαϊστάς, ἀλλ' ὅπως ἔφερε ἡ ἐξέλιξις τά πράγματα μεταξύ τῶν Ἑβραίων, διά νά ἀκριβολογήσωμεν ὑπάρχει τριχοτόμησις, πού εἶναι: α) Ἡ «διασπορά», β) Ὁ Σιωνισμός καί γ) Τό Ἰσραήλ.

Μεταξύ των δέν έπικρατεῖ ὁμόνοια, σύμπνοια, ἀλλ' ἔναντι τῶν τρίτων εἶναι πάντοτε ἡνωμένοι.

Αἱ προαναφερθεῖσαι διαιρέσεις τῶν Ἑβραίων, διά τά ἄλλα Ἔθνη δέν ἔχουν σημασία, ἀφοῦ ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι συμφωνοῦν, ὅτι προορίζονται ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ νά κυριαρχήσουν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον, διαφωνοῦν στά μέσα, στούς τρόπους κι ὄχι στόν σκοπόν.

Πάντως εἶναι ἐξηκριβωμένον, ὅτι αἱ σχέσεις Σιωνισμοῦ-διασπορᾶς-Ἰσραήλ διέρχονται κάποιαν κρίσιν, ἰδίως ἀπό τότε πού νέοι Ἑβραῖοι ζητοῦν ἐπανεξέτασιν τῶν πολιτικοθρησκευτικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί ἀρνοῦνται νά σφάζουν ἀλλοεθνεῖς. Στό μέλλον θά φανῆ, ἄν αὐτό τό κίνημα τῶν νέων Ἑβραίων θά φέρη ἀποτελέσματα.

Φωτογραφία ἀπό διαδήλωσι Ἑβραίων ἀντισιωνιστῶν. Τά συνθήματά των εἶναι «Δέν εἴμεθα ὅλοι σιωνισταί» καί «Εἰρήνη τώρα». Ὑπάρχουν πολλαί Ἑβραϊκαί ἀντισιωνιστικαί ὀργανώσεις. Μία ἐξ αὐτῶν μέ τίτλο «Nature karta» πού εἶναι «ἡνωμένοι Ἑβραῖοι κατά τοῦ σιωνισμοῦ» θεωροῦν «ἀπάνθρωπον τήν μεταχείρισιν τῶν Παλαιστινίων» καί βεβαιώνουν τό ἑξῆς ἀληθές ὅτι:

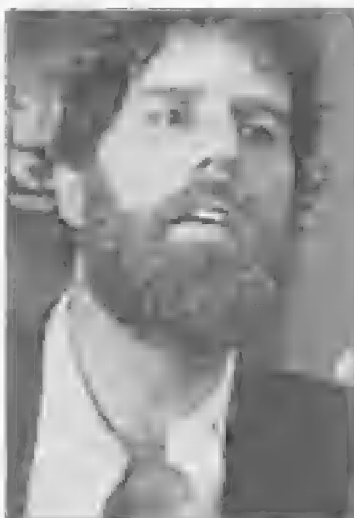
> «το σιωνιστικό κράτος ιδρύθηκε για να προστατέψει τους Εβραίους από τον αντισημιτισμό. Έγινε όμως η κύρια αιτία που τον προκαλεί»
>
> *(«Ελευθεροτυπία», 9-5-2004)*

Ἀξίζει ἐπίσης νά σημειώσωμεν ὅτι ὁ Ἑβραῖος Σεργκέϊ Σάντλερ, ἐκπρόσωπος τῆς ὀργανώσεως «New profile» ἔδωσε συνέντευξι στήν «Ἐλευθεροτυπία» (27-6-2004) ὅπου κατήγγειλε τήν ἐγκληματική συμπεριφορά τοῦ Ἰσραήλ καί ἀπεκάλυψε τό πλῆθος τῶν Ἑβραίων ἀντιρρησιῶν, πού ἀρνοῦνται νά πολεμήσουν κατά τῶν Παλαιστινίων. Μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε:

> «Είμαι εδώ», μας λέει, «αντιπροσωπεύοντας την ειρηνική προσπάθεια του Ισραήλ. Τους εκατοντάδες νέους και νέες, γυναίκες και άντρες, που αρνούνται ανοιχτά να αντιταχθούν στον ισραηλινό στρατό, επειδή αυτός προωθεί τον πόλεμο και διαπράττει εγκλήματα πολέμου».

Ἡ δικαιοσύνη μοῦ ἐπιβάλλει νά ἀναγνωρίσω, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη καί ραββῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἄν καί σιωνισταί εἶναι ἀνθρωπισταί, ὅπως ὁ ραββῖνος Ἀρίκ Ἄσερμαν ὁ ὁποῖος:

Για πολλά χρόνια, ο Άσερμαν σκαρφάλωνε πάνω σε σπίτια Παλαιστινίων την ώρα που οι ομοεθνείς του ετοιμάζονταν να τα ισοπεδώσουν. Από το «βήμα» αυτό, διάβαζε στους στρατιώτες τις διατάξεις του διεθνούς δικαίου που παραβίαζαν με τη δράση τους. Πρόσφατα τάχθηκε εναντίον της κατασκευής του «τείχους ασφαλείας», επειδή χωρίζει τα παλαιστινιακά χωριά από τα χωράφια τους. «Φιλο-Ισραηλινός», τονίζει, «είσαι όταν εργάζεσαι για ένα καλύτερο Ισραήλ και αληθινός Σιωνισμός είναι να εργάζεσαι για ένα Ισραήλ, όχι μόνο φυσικά, αλλά και ηθικά ισχυρό. Λέγεται πως, αν επικρίνεις για οτιδήποτε το Ισραήλ, σε κάποιο βαθμό το απο-νομιμοποιείς. Εγώ πιστεύω το αντίθετο».

Διευθυντής της οργάνωσης Ραβίνοι για ανθρώπινα Δικαιώματα, έχει συλληφθεί πολλές φορές - σε μια περίπτωση επειδή θέλησε να εμποδίσει τους στρατιώτες να δέσουν έναν Παλαιστίνιο μπροστά σε τζιπ ως ανθρώπινη ασπίδα. Στα τέλη Μαρτίου καταδικάσθηκε για πρώτη φορά για την αντίστασή του. Ο εισαγγελέας ζήτησε από το δικαστήριο να επιβάλει στον 45χρονο ραβίνο ποινή προσφοράς κοινωφελούς εργασίας μετά από την καταδίκη του για παρεμπόδιση της κατεδάφισης αυθαίρετων παλαιστινιακών κατοικιών στην ανατολική Ιερουσαλήμ. Το να ορθώνει το ανάστημά του στις μπουλντόζες, δεν είναι κάτι ακίνδυνο.

(«Νέα», 18-4-2005)

Ὁ Γκίλαντ Ἄτζμον εἰς συνέντευξίν του (*«Νέα»* 28-3-2005) εἶπεν:

Γιατί διαλέξατε την «αυτοεξορία» στο Λονδίνο; Οι απόψεις σας δεν έχουν έρεισμα στο Ισραήλ; Δεν βρίσκεται λόγο να αντιπαρατίθεστε στον σιωνισμό, ζώντας στη χώρα σας;

Δεν είμαι ακριβώς εξόριστος. Αποφάσισα να μη συμμετέχω στην αποικιοποίηση της Παλαιστίνης από τους σιωνιστές. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει ποτέ περίπτωση οι απόψεις μου να αποκτήσουν έρεισμα ▶

στην ισραηλινή κοινωνία. Και δεν βλέπω κανέναν λόγο να πολεμήσω τον σιωνισμό από τα μέσα. Δεν κάνω διάκριση ανάμεσα σε αριστερό και δεξιό σιωνισμό. Για μένα το Τελ Αβίβ είναι ένα κατασκεύασμα της αποικιοκρατίας. Αντίθετα με τον Άμος Οζ, πιστεύω ότι ο σιωνισμός είναι το απόλυτο κακό. Είναι μια ρατσιστική και εθνικιστική θεώρηση. Για μένα ο Οζ είναι η ενσάρκωση αυτού του απόλυτου κακού. Ο αποικιοκράτης που ψάχνει για ηθική δικαίωση. Αντιθέτως, οι δεξιοί σιωνιστές ουδέποτε προσποιήθηκαν ότι είναι μεγάλοι ανθρωπιστές.

«Ὁ σιωνισμός εἶναι τό ἀπόλυτο κακό», Γκίλαντ Ἄτζμον, Ἑβραῖος σύγχρονος μουσικός καί συγγραφεύς. («*Νέα*», 28-3-2005)

«Ὁ σιωνισμός εἶναι τό μεγαλύτερο κακό στόν πλανήτη», ὁ ἴδιος. («*Ἐλευθεροτυπία*», 30-3-2005).

Ἐάν τά ἴδια ἀκριβῶς πού λέγει ὁ Ἑβραῖος Γκίλαντ Ἄτζμον τά ἐπαναλάβω ἐγώ οἱ Ἑβραῖοι θά μέ ἀποκαλέσουν Ναζί, ἀντισημίτη καί τά συναφῆ. Ἔλα ὅμως τώρα, πού τούς κατηγορεῖ ἕνας Ἑβραῖος, τόν ὁποῖον φυσικά δέν μποροῦν νά χαρακτηρίσουν Ναζί κ.τ.λ.

Στούς ἀντιθέτους πρός τήν ἐγκληματικήν πολιτικήν τοῦ Ἰσραήλ περιλαμβάνονται πολλοί στρατιωτικοί, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νά πυροβολήσουν παιδιά. Διαμαρτύρονται καί ὑφίστανται τάς συνεπείας π.χ. καθαιρέσεις, στρατοδικεῖα, διωγμοί. Παραδείγματα ὑπάρχουν πολλά. Ἀναφέρω ἕνα πού εἶναι ἡ δημοσία δήλωσις 27 πιλότων, πού ἐσχολιάσθη καί ἀπό τόν τύπον π.χ. «*Ἐλευθεροτυπία*» (26-9-2003):

Το Ισραήλ απειλεί με διαθεσιμότητα τους αντιρρησίες πιλότους

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Μια τρίχρονη Παλαιστίνια που πέθανε από νευρικό σοκ, 4 μέλη ένοπλων παλαιστινιακών οργανώσεων και ένας Ισραηλινός στρατιώτης είναι ο αιματηρός απολογισμός της χθεσινής ημέρας κατά την οποία η ανταρσία των 27 πιλότων της ισραηλινής αεροπορίας ήταν το κύριο θέμα συζήτησης. Η δημόσια δήλωση των 27 πιλότων, εκ των οποίων εννέα εν ενεργεία, ότι είναι παράνομες και αήθεις οι επιχειρήσεις στα παλαιστινιακά εδάφη προκάλεσε αίσθηση στο Ισραήλ. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν ξεκαθάρισε ότι «ο καθένας μπορεί να λέει τη γνώμη του, είναι όμως απαράδεκτο μια ομάδα στρατιωτικών να αναμιγνύεται σε ένα θέμα που δεν την αφορά». Την ίδια ώρα, η πλειονότητα των αρθρογράφων του Τύπου καταδίκασαν την ενέργεια των 27. Όπως ο Ναχούμ Μπαρνέα της «Γιεντιότ Αχρονότ» που διακήρυξε ότι οι αντάρσιες «ή θα πρέπει να αποσύρουν την ανοιχτή επιστολή τους ή να απαλλαγούν των καθηκόντων τους». Οι 27 υποστήριξαν εκτός των άλλων ότι η συνεχιζόμενη κατοχή της Δυτικής Όχθης και της Γάζας διαφθείρει την ισραηλινή κοινωνία.

Σε διαθεσιμότητα οι πιλότοι

Ο διοικητής της πολεμικής αεροπορίας, πτέραρχος Χαλούτζ, δήλωσε ότι οι εννέα εν ενεργεία πιλότοι δεν ασκούν αυτή τη στιγμή τα καθήκοντά τους, αντιμετωπίζουν την πιθανότητα να τεθούν σε διαθεσιμότητα αλλά ακόμα και να φυλακιστούν. Πολλοί συνάδελφοι των 27 έσπευσαν να κυκλοφορήσουν «αντεπιστολές» για να εκφράσουν την υποστήριξή τους στους διοικητές τους. Λίγες ήταν οι φωνές υποστήριξης στους αντάρσιες και μάλλον περισσότερες εκείνες που παραδέχτηκαν ότι θα πρέπει η στάση τους να προβληματίσει. Τέτοια ήταν η θέση του στρατιωτικού αναλυτή Αλέξ Φίσμαν. «Μπορούμε να τους κρατήσουμε στο έδαφος ή να τους κλειδώσουμε, δεν μπορούμε όμως να αψηφήσουμε τα ερωτήματα που θέτουν». Ένας από τους αντάρσιες δήλωσε στη «Γιεντιότ Αχρονότ» ότι η ισραηλινή πολεμική αεροπορία «δεν έχει κανένα πρόβλημα να ρίχνει βόμβες –δεν έχει σημασία αν η βόμβα ζυγίζει 250, 500 ή 1.000 κιλά- ακόμα και στις πιο πυκνοκατοικημένες γειτονιές του κόσμου».

Κάθε τόσον διαβάζομεν εἰδήσεις, πού ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ σιωνιστική πολιτική τοῦ Σαρόν συναντᾷ ἀντιδράσεις, ἐκ μέρους συνετῶν Ἑβραίων π.χ.

Διαδήλωση κατά Σαρόν

Την ίδια ώρα, το ισραηλινό ειρηνιστικό κίνημα «Ειρήνη τώρα» συγκέντρωνε περισσότερους από δύο χιλιάδες πολίτες στην Ιερουσαλήμ με συνθήματα «Ο Σαρόν διαλύει την χώρα» και «Χρειάζεται μια άλλη φωνή». Εν τω μεταξύ, οι ΗΠΑ για διάφορους λόγους άμβλυναν την αντίθεσή τους στην ανέγερση συνόρων ασφαλείας στη Δυτική Όχθη και μετέχουν σε διαπραγματεύσεις για το τι τελικά θα καλύψουν τα τείχη, που συμβάλλουν στη διαίρεση των κοινοτήτων και της ζωής χιλιάδων Παλαιστινίων».

(«Ελευθεροτυπία», 27-10-03)

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΚΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡΟΝ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Χιλιάδες Ισραηλινοί πολίτες διαδήλωσαν στο Τελ Αβίβ υπέρ της αποχώρησης από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Οι συμμετέχοντες - πάνω από δέκα χιλιάδες κατά τους διοργανωτές- ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του κινήματος «Ειρήνη Τώρα». Με κεντρικό σύνθημα «Έξω από τα κατεχόμενα για να σωθεί το Ισραήλ» εξέφρασαν τη διαμαρτυρία τους τόσο κατά των ισραηλινών στοχειμένων επιθέσεων όσο και κατά των επιθέσεων των Παλαιστινίων καμικάζι. Η πορεία πραγματοποιήθηκε χωρίς επεισόδια στο κέντρο του Τελ Αβίβ. Εκπρόσωποι του κινήματος τόνισαν ότι ζητώντας τον τερματισμό της κατοχής υπερασπίζονται πάνω απ' όλα τα συμφέροντα του Ισραήλ. Ανάμεσα στους διαδηλωτές βρισκόταν και ο γενικός γραμματέας του Εργατικού Κόμματος, ο οποίος κατηγόρησε τον πρωθυπουργό Αριέλ Σαρόν για αδιαλλαξία που οδήγησε στην πτώση της παλαιστινιακής κυβέρνησης υπό τον μετριοπαθή Μαχμούντ Αμπάς.

(«Ελευθεροτυπία», 22-9-03)

Έτσι, φαινόμενα πρωτόγνωρα απασχολούν την πολιτική ηγεσία του Ισραήλ, όπως η χαλάρωση της πειθαρχίας, οι αποτυχημένες επιχειρήσεις, οι αυτοκτονίες των στρατιωτών, οι λιποταξίες, η άρνηση εκτέλεσης πολεμικής αποστολής από αξιωματικούς κ.ά. Προβλήματα που δεν λύνονται με πειθαρχικά μέσα, αφού πηγάζουν από τα σπλάχνα της ισραηλινής κοινωνίας. *(«Χώρα», 4-1-04)*

Διεπιστώσαμεν λοιπόν, ὅτι ὁ Ἑβραιοσιωνισμός ὑφίσταται ῥήγματα. Πάντοτε ἐπίστευα, ὅτι σώφρονες Ἑβραῖοι βλέπουν μέ ἀνησυχία τάς ἀνισορρόπους ἐπιδιώξεις κάποιων ὁμοεθνῶν τους, πού μάλιστα τούς κατηγοροῦν, ὅτι διά τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ὁλοκαυτώματος ἀποκομίζουν πολιτικά καί οἰκονομικά ὀφέλη. Τό παραπάνω ὑποστηρίζω ἐγώ; Ἰδού ὅμως Ἑβραῖοι κι ὄχι τυχαῖοι ἰσχυρίζονται τά ἴδια ἀκριβῶς πράγματα μέ ἐμένα. Μήπως εἶναι ναζί;

Στό περιοδικόν *«Ταχυδρόμος»* (8-1-2005) ὁ Ἑβραῖος Ἄμος Ὄζ (πραγματικόν ὄνομα Κλόζνεφ) ἔδωσε συνέντευξι στόν δημοσιογράφο τῆς ἀριστερᾶς κ. Παῦλο Τσίμα, πού μετέβη ἐπί τούτου στό Τέλ Ἀβίβ καί μᾶς ἐχαρακτήρισε τόν Ὄζ ὡς «διάσημο Ἰσραηλινό ἱστορικό»! Παρακαλῶ νά μοῦ ὑποδείξουν ἕνα βιβλίον ἱστορίας αὐτοῦ τοῦ «διασήμου ἱστορικοῦ». Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Ὄζ ἐδήλωσε τά ἑξῆς:

«Οι πρόγονοί μου έφθασαν εδώ, όπως ένας ναυαγός κολυμπά προς μια σωσίβια λέμβο. Το 1931, όταν ο αντισημιτισμός στην Ευρώπη είχε αρχίσει να γίνεται βίαιος, ο παππούς μου έκανε αίτηση για τη γαλλική υπηκοότητα. Την απέρριψαν. Οι Αμερικανοί το ίδιο. Έφθασε να ζητήσει τη γερμανική ιθαγένεια, μόλις 18 μήνες πριν την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, και είναι ευγνώμων στους Γερμανούς που του είπαν «όχι» κι έτσι, με πολύ βαριά καρδιά, υποχρεώθηκε να τα μαζέψει όλα και να έρθει εδώ, στη σκονισμένη ασιατική Ιερουσαλήμ. Επομένως, αν εγώ είμαι σήμερα ζωντανός και σου μιλώ, είναι επειδή η Ευρώπη έδωσε μια κλοτσιά στον παππού μου και τον έδιωξε εγκαίρως, πριν τον βρει ο Χίτλερ. Οι γονείς μου ένιωσαν σαν κάποιος να τους είχε πετάξει από το κατάστρωμα του «Τιτανικού» ►

στα παγωμένα νερά, ενώ το πάρτι, φωτογαγωγημένο, συνεχιζόταν. Ήρθαν εδώ κολυμπώντας να σωθούν. Μα, αν είχαν μείνει στον «Τιτανικό», θα είχαν πεθάνει. Χρωστώ τη ζωή μου στο πρόδρομο μίσος για τους Εβραίους των Πολωνών, των Ουκρανών και των Ρώσων. Αν εκείνοι δεν είχαν αρχίσει να μισούν τόσο πολύ τους Εβραίους, οι γονείς μου θα είχαν μείνει εκεί και θα τους είχε βρει ο Χίτλερ».

Ὁ κ. Τσίμας, δέν ἐρώτησε τόν Ὄζ, διατί οἱ Γάλλοι καί οἱ Ἀμερικανοί δέν ἐδέχθησαν τήν οἰκογένειά του; Διατί παραπονεῖται, πού ἐπέστρεψε στήν «γῆ τῆς ἐπαγγελίας», πού στόν χαιρετισμό τους οἱ Ἑβραῖοι εὔχονται «καί τοῦ χρόνου στήν Ἱερουσαλήμ»; διατί οἱ Πολωνοί, οἱ Οὐκρανοί καί οἱ Ρῶσοι εἶχαν «πρόδρομο μῖσος» διά τούς Ἑβραίους, ἰδίως οἱ Πολωνοί διατί;

Τό θετικόν πάντως τοῦ Ἑβραίου Ὄζ εἶναι ὅτι ἀναγνωρίζει, πῶς οἱ Παλαιστίνιοι ἔχουν δικαιώματα καί πρέπει νά κάνουν τό ἰδικόν των κράτος. Ἄλλη μιά ρωγμή στό Ἑβραιοσιωνιστικό τεῖχος.

Προσέξατε τά συνθήματα: «Τό Ἰσραήλ δέν ἀντιπροσωπεύει τόν παγκόσμιον ἑβραϊσμό», «Σιωνισμός καί ἰουδαϊσμός εἶναι ἄκρως ἀντίθετοι», «οἱ αὐθεντικοί Ραββῖνοι πάντοτε ἀντετίθεντο στό σιωνισμό καί στό κράτος τοῦ Ἰσραήλ». Μέσα στά συνθήματα εἶναι καί κάποιο ἀπολύτως ἀληθές, ἐκεῖνο πού λέγει: «Οἱ σιωνισταί ἔκλεψαν τήν ἱερά γῆ ἀπό τούς Παλαιστινίους». Ἡ βασική διαφορά μεταξύ σιωνισμοῦ - ἰουδαϊσμοῦ εἶναι, ὅτι οἱ μέν σιωνισταί ἐπιδιώκουν τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν, διά τοῦ Ἰσραήλ, ἐνῶ οἱ ἰουδαϊσταί πιστεύουν, ὅτι θά ἐπικρατήσουν παγκοσμίως παραμένοντες καί κυριαρχοῦντες, ὅπου εὑρίσκονται. Καί αἱ δύο παρατάξεις στηρίζονται εἰς ἐδάφια τῆς Π.Δ.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς δίκης τοῦ Ἄϊχμαν στήν Ἱερουσαλήμ κατεφάνη ἡ ἀντίθεσις Σιωνισμοῦ - Ἰουδαϊσμοῦ, ἀφοῦ τό «Ἀμερικανικό Συμβούλιον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ» εἰς ἐπιστολήν του ἠρνήθη «στήν Ἰσραηλινή Κυβέρνησι νά ὁμιλῆ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Ἑβραίων. Τό Συμβούλιον διακηρύσσει ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμός εἶναι ὑπόθεσις θρησκείας καί ὄχι ἐθνικότητος» («*Le Monde*», 21-6-1960).

Οἱ Ἰουδαϊσταί καταφέρονται ἐναντίον τῶν σιωνιστῶν, διότι μέ τήν

πολιτικήν καί τάς πράξεις των «άποϊουδαΐζουν τούς Έβραίους» ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τέλ-Ἀβίβ Βενιαμίν Κοέν («*Le Monde*», 19-6-1982).

Διά νά ἁρπάξουν τήν γῆ τῶν Παλαιστινίων οἱ Ἑβραῖοι ἔπρεπε νά εἶχαν κάποιαν ἐδαφικήν βάσιν ἐκεῖ. Τί ἔκαναν λοιπόν; Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ «σιωνιστικοῦ συνεδρίου» ἵδρυσαν τό 1901 στό Λονδῖνον, μίαν ἑταιρείαν περιωρισμένης εὐθύνης ὑπό τήν ἐπωνυμίαν Ἐθνικὸν Ἑβραϊκόν Κεφάλαιον (Κέρεν Καγιεμέτε Λεϊσραέλ) μέ ἑνδεκαμελῆ διοίκησιν, ἕδραν τήν Ἱερουσαλήμ καί σκοπόν τήν ἀγοράν κτημάτων, ἀπό τούς Παλαιστινίους.

Τό Ἐθνικόν Ἑβραϊκόν Κεφάλαιον συνεκέντρωσε χρήματα καί ἤρχισε νά ἀγοράζῃ τμήματα τῆς Παλαιστινιακῆς γῆς, ἀπό τούς ἰδιοκτήτας των Ἄραβας, στούς ὁποίους ἔδιδε καλάς τιμάς. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον οἱ Ἑβραῖοι ἀπέκτησαν ἰδικήν των γῆ, ἐκεῖ ὅπου δέν εἶχαν. Τά κτήματα πού ἠγοράζοντο ἐξεμισθοῦντο ἤ παρεχωροῦντο κατά τήν χρῆσιν, ὄχι κατά τήν ἰδιοκτησίαν, εἰς Ἑβραίους μετανάστας. Τό εὐφυές αὐτό σύστημα ἐφαρμόζουν τώρα, τῇ εἰσηγήσει τῶν Ἑβραίων συμβούλων καί μέ τήν χρηματικήν Ἑβραϊκήν συμβολήν οἱ Τοῦρκοι στήν Θράκην, ὅπου ἀγοράζουν κτήματα καί ἀστικά ἀκίνητα τῶν Ἑλλήνων, ἔναντι ὑψηλῶν τιμημάτων ἀγορᾶς, πού καλύπτουν μέ δῆθεν δάνεια, ἀπό Τουρκικάς τράπεζας. Ἔτσι πωλεῖται ἡ Θράκη, ὑπό τήν ἀνοχήν τῶν ἐθνοπροδοτῶν πολιτικάντηδων.

Οἱ Ἑβραῖοι κακῶς ὁμιλοῦν δι' ἀπελευθέρωσιν ἐδαφῶν, διότι ἐκεῖνα τά ἐδάφη τῆς Παλαιστίνης τά εἶχαν ἐγκαταλείψει, οὔτε εἰς ἐκεῖνα ὑπῆρχαν Ἑβραῖοι. Οἱ Ἕλληνες τό 1821, 1912-13, 1921-1922, 1940 ἐπολέμησαν καί ἀπηλευθέρωσαν ἐδάφη, ὅπου ἀπό χιλιετίας διέμενον Ἕλληνες, στούς ὁποίους ἐδώσαμεν τήν ἐλευθερίαν. Ἡ Ἑλλάς ὡς κράτος ἐπανιδρύθη, ἐπί μέρους Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, πού περιελάμβαναν Ἑλληνικούς πληθυσμούς. Τό κράτος μας τό 1828 ἔγινε μέ θυσίας καί ἐπεξετάθη πάλιν μέ θυσίας. Οἱ Ἑβραῖοι διά τήν ἵδρυσιν τοῦ κράτους των δέν ἠγωνίσθησαν πολεμικῶς, ἀλλά τούς τό ἐχάρισαν. Καί μετά διατηροῦνται, πρῶτον χάριν στήν στρατιωτική καί οἰκονομική βοήθεια τῶν ΗΠΑ καί δεύτερον, στήν καλήν τους τύχη νά τούς μάχωνται, ἄλλοι σημῖται στρατιωτικῶς ἀνίκανοι.

Ἡ πολιτική ἀντίληψις περί κράτους καί χώρας τήν ἐδιδάξαμεν

πρῶτοι ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι διεκρίναμεν τόν Ἑλληνικόν κρατικόν χῶρον ἀπό τόν Ἐθνικόν Ἑλληνικόν καί διά τῆς Μεγάλης Ἰδέας ἐπολεμήσαμεν ἐν μέρει ἐπιτυχῶς νά περιλάβωμεν στό κράτος μας, ὅλον τόν Ἐθνικόν μας χῶρον. Ἡ πολιτική αὐτή ὀνομάζεται πολιτική ἐθνικῆς ὁλοκληρώσεως. Ἀλλ' ἐμεῖς ἐπιδιώκομεν προσάρτησιν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, μέ Ἑλληνικούς πληθυσμούς, ἐνῷ οἱ Ἑβραῖοι ἐπιδιώκουν νά προσαρτήσουν ξένα ἐδάφη, μέ ξένους πληθυσμούς. Ἡ διαφορά εἶναι ἐμφανής.

Συμφώνως πρός ἀνεγνωρισμένας στατιστικάς τό 1882 οἱ Ἑβραῖοι πού εὑρίσκοντο στήν Παλαιστίνην ἦσαν περίπου 24.000. Τό 1914 ἀνῆλθον εἰς 85.000 περίπου. Τό 1922 εἰς 84.000 περίπου ἐπί συνολικοῦ ἀριθμοῦ 752.000 περίπου κατοίκων. Ἔκτοτε ἤρχισε μία συστηματική μετανάστευσις τῶν Ἑβραίων πρός τήν Παλαιστίνην, ὥστε τό 1931 ἐξεπέρασαν τάς 175.000 ἐπί συνολικοῦ πληθυσμοῦ 1.033.000. Τό 1940 ὑπερέβησαν τάς 464.000 καί τό 1945 μέ τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ἐπί συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Παλαιστίνης 1.887.000 οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν 583.000 (I.N.S., Memento Economique, «La Palestine», Paris 1948, p. 38).

Τό Ἰσραήλ ἔπαιρνε κυρίως μέ τήν βία, ἀλλά καί μέ χρήματα τήν γῆ τῶν Παλαιστινίων καί ἐπεξετείνετο, ἐνῷ ταυτοχρόνως διεκήρυττε, ὅτι δέν ἔχει ἐδαφικάς διεκδικήσεις. Ὁ Στρατηγός Μοσέ Νταγιάν ἀγορεύων στούς Ἑβραίους στρατιώτας ἔλεγε: *«Στρατιῶται τοῦ Ἰσραήλ. Δέν ἔχομεν σκοπόν κατακτήσεως ἐδαφῶν»!* («New York Times», 5-6-1967) καί ἀμέσως ἐπετέθη κατά τῶν Αἰγυπτίων, διότι στόν πόλεμον, ὅπως καί στούς ἄλλους Ἀραβοϊσραηλινούς πολέμους τό Ἰσραήλ ἐπετίθετο πάντοτε. Ὁ Ἰσραηλινός πρεσβευτής στό Λονδῖνο τό ἐδήλωσε σαφῶς: *«Ἦτο τό Ἰσραήλ πού ἔρριξε τόν πρῶτο πυροβολισμό στόν πόλεμο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς»* («The Guardian» 8-6-1967). Σχετικαί ἀνταποκρίσεις τῶν «Times» (9-6-1967) ἀπό τό Τέλ Ἀβίβ. Ἀφοῦ οἱ Ἑβραῖοι ἐκυρίευσαν ἐδάφη τῶν Ἀράβων ἀνεκοίνωσαν, διά στόματος τοῦ Ἑβραίου πρωθυπουργοῦ Λεβύ Ἐσκόλ, ὅτι *«δέν θέλομεν οὔτε ἕνα μέτρο ἀραβικῆς γῆς»* (V. Nabuy: «The June war», ed. «Morrsett Press», London 1969, p. 11). Δηλαδή ἔχομεν τήν ἀκόλουθον Ἑβραϊκήν τακτικήν: α) δηλώνουν, ὅτι δέν ἔχουν ἐδαφικάς διεκδικήσεις, β) ἐπιτίθενται καί κατακτοῦν ἐδάφη, γ) κατόπιν δηλώνουν, ὅτι δέν θέλουν ἀραβικήν γῆ, τήν ὁποίαν ὅμως κρατοῦν.

Ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς τακτικῆς εἶναι μόνον στόν πόλεμον τοῦ Ἰουνίου 1967 ἐντός 6 ἑβδομάδων, μετά τήν κατάπαυσιν τοῦ πυρός 100.000 περίπου Ἄραβες ὑπεχρεώθησαν βιαίως νά ἐγκαταλείψουν τά χωρία των τῆς δυτικῆς ὄχθης, ἄλλοι 100.000 περίπου νά φύγουν ἀπό τά ὄρη Ἀλ Γκολάν καί νά μεταφερθοῦν ἀραβικοί πληθυσμοί, ἀπό τά παράλια τῆς Μεσογείου, στά Ἰορδανικά σύνορα (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 13) κι ἔτσι οἱ Ἑβραῖοι ἀποκτοῦν τά λεγόμενα κατεχόμενα ἐδάφη.

Πρό αὐτῆς τῆς ἀπανθρώπου μεταχειρίσεως τῶν Ἀράβων ὁ δημοσιογράφος Μιχαήλ Ἄνταμς ἔγραψε στήν «*The Guardian*» (1-2-1986): *«ἤμουν τέσσερα χρόνια αἰχμάλωτος πολέμου στήν Γερμανία, ἀλλά οἱ Γερμανοί οὐδέποτε μοῦ ἐφέρθησαν τόσον σκληρῶς ὅσον μεταχειρίζονται οἱ Ἰσραηλινοί τούς Ἄραβας στήν λωρίδα τῆς Γάζας, ὅπου ἡ πλειοψηφία ἐξ ἐκείνων εἶναι γυναῖκες καί παιδιά»*. Μετά τήν ἀναφοράν αὐτήν ἡ Ἑβραϊκή ἑταιρεία, πού ἦλθε καί στήν Ἑλλάδα «Marks and Spencer» ἔκοψε τάς διαφημίσεις της στήν ἐφημερίδα, πού ἐτόλμησε νά δημοσιεύση τό ἄρθρον τοῦ Ἄνταμς.

Νά μή λησμονήσωμεν τόν ΟΗΕ. Αὐτός κάποτε ξυπνᾶ, καταδικάζει τήν Ἑβραϊκήν ἐπιθετικότητα καί μέ πρότασι τῆς Ἀγγλίας τήν 22αν Νοεμβρίου 1967 ζητεῖ τήν ἀποχώρησι τοῦ Ἰσραήλ ἀπό τά κατεχόμενα ἐδάφη. Οἱ Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται. *«Προσεύχομαι νά μή δῶ τέτοια ἡμέρα»* θά εἴπη ὁ Νταγιάν («Jewish observer and Middle East Review», 10-5-1968) καί περισσότερον κατηγορηματικῶς θά δηλώση μέ εἰλικρίνειαν, ὅτι ἐπήραμε ὅσα ἐπήραμε *«ἀλλά αὐτό δέν εἶναι τό τέλος»*: «But this is not the end» («Ha' olam Haze», 7-8-1968).

Ἀργότερον ὁ τότε πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Ἐσκόλ (πού δέν ἤθελε ἕνα μέτρο Ἀραβικῆς γῆς) εἰς συνέντευξίν του στό περιοδικόν «Newsweek» (11-2-1969) διακηρύττει, ὅτι *«δέν θά φύγουν ποτέ»* ἀπό τά ἐδάφη, πού κατέλαβαν...

Ἀκολουθοῦντες τά θρησκευτικά διδάγματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περί ὁμαδικῶν σφαγῶν οἱ σύγχρονοι Ἑβραῖοι εὐθύνονται, διά τέτοια ἀποτρόπαια μαζικά ἐγκλήματα π.χ. στό ἀραβικόν χωρίον Ντέϊρ Γιασίν ὀλίγα χιλιόμετρα δυτικῶς τῆς Ἱερουσαλήμ, αἱ Ἑβραϊκαί τρομοκρατικαί ὀργανώσεις «Ἰργκούν» καί «Στέρν» ἐπετέθησαν στούς ἀμάχους καί κατέσφαξαν 254 ἀόπλους χωρικούς (ὄχι 240 πού γράφεται) μεταξύ τῶν ὁποίων 100 γυναῖκες καί παιδιά. Αὐτά συνέβησαν τήν

νύκτα τῆς 9ης Ἀπριλίου 1948, μερικάς ἑβδομάδας πρίν ἀνακηρύξουν τήν ἵδρυσι τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους καί προεμήνυσαν τό αἱματόβρεκτον μέλλον τοῦ Ἰσραήλ. Μεταξύ τῶν δολοφόνων ἦτο ὁ μετέπειτα πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Μεναχέμ Μπεγκίν, ὁ ὁποῖος ἡγεῖτο τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «Ἰργκούν» ἐνῷ ἡ ἄλλη σιωνιστική ἐγκληματική ὁμάς «Στέρν» εἶχε ἐπί κεφαλῆς τόν περιβόητο Γιτζάκ Σαμίρ. Τά σώματα τῶν 254 θυμάτων τὰ ἔρριξαν, εἰς φρέατα. Ὅσους δέν ἐδολοφόνησαν ἐπί τόπου τούς μετέφεραν μέ φορτηγά στόν Ἑβραϊκό τομέα τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου τούς ἐσκότωσαν μέ λιθοβολισμό! («Arab perspectives» New York, 1982, p. 25).

Τό ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε *«ἀπό τούς 800.000 Ἄραβες πού ἔζων στά τότε ἐδάφη τοῦ Ἰσραήλ, μόνον 165.000 παρέμειναν»* οἱ ὑπόλοιποι φοβούμενοι διά τήν ζωήν των ἔφυγαν, ὅπως ἀκριβῶς ἐπεδίωκαν οἱ Ἑβραῖοι, διά νά ἐγκατασταθοῦν στήν Ἀραβικήν χώραν. Πράγματι μετά τήν σφαγήν καθώς ἔγραψε ὁ Alexander Cockburn («Village Voice», 15-10-1982) *«τό Ντέιρ Γιασίν ἰσοπεδώθη μέ μπουλντόζας διά νά ἐφαρμόσουν (οἱ Ἑβραῖοι) οἰκιστικόν πρόγραμμα»*.

Χιλιάδες τέτοιαι σφαγαί διεπράχθησαν, ὑπό τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων, κι ὅσον οἱ Ἑβραῖοι σφάζουν, τόσον καί περισσότερον φωνάζουν, διά τά "ἐγκλήματα" τῶν Γερμανῶν εἰς βάρος των, πρός ἀποπροσανατολισμόν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης.

Τί νά πρωτοθυμηθῆ κάποιος, ἀπό τάς χιλιάδας τῶν περιστατικῶν; Ἀναφέρω τήν εἰσβολήν στόν Λίβανον τόν Μάρτιον τοῦ 1970, ὅπου *«ἐφόνευσαν 2.000 πολίτας»* ἐδημιούργησαν πλέον τῶν 62.500 προσφύγων καί συστηματικῶς ἀνετίναξαν 2.500 ἀραβικάς οἰκίας» (*«Times»*, 3-4-1970).

Ἀναφέρω τάς ὁμαδικάς σφαγάς στά προσφυγικά στρατόπεδα Σάμπρα καί Σατίλα, πού ξεπερνοῦν κάθε ὅριο. Ὅταν ἤρχισαν αἱ μαζικαί ἐκτελέσεις ἀμάχων, γυναικῶν καί παιδιῶν ὁ δημοσιογράφος James Pringle προσεπάθησε νά μεταβῆ στά στρατόπεδα. Μετά ἀπό ἔτη ἐνθυμεῖται καί ἀφηγεῖται: *«Ὁ δρόμος του ἀπεκλείσθη ἀπό τούς Ἰσραηλινούς»* («his way was blocked by Israeli troops»). Οἱ πυροβολισμοί ἠκούγοντο μέσα στά στρατόπεδα. *«Τί συμβαίνει ἐκεῖ;»* ἐρωτᾷ. Τοῦ ἀπήντησαν φυσιολογικώτατα: «We are slaughtering them» δηλαδή τούς σφάζομεν! (*«Newseek»*, 27-9-1982).

Ὄχι μήν ἀπορῆτε ἡ Ἑβραϊκή θρησκεία, ὅπως πάντοτε, ἔτσι καί τώρα ἐπιτάσσει τήν ἐξόντωσι τῶν ἀντιπάλων. Δέν εἶναι ὁ Ναζισμός, πού κάνει γενοκτονίας. Εἶναι ὁ Ἑβραϊσμός κι ἄν δέν μέ πιστεύετε ἐπικαλοῦμαι τά λόγια τοῦ Ραββίνου Israel Hess, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐπίσημος Ραββῖνος τοῦ Ἑβραϊκοῦ πανεπιστημίου Μπάρ Ἐλάν. Ὁ Ραββῖνος λοιπόν αὐτός ἐδημοσίευσε στό περιοδικό «University Review» (22-5-1982) ἄρθρον μέ τίτλον: «The Holy Obligation to commit Genocide as Given by the Jewish Religion Law» δηλαδή *«ἡ ἱερά ὑποχρέωσις νά διαπραχθῆ γενοκτονία ὡς ὁρίζεται ἀπό τόν Ἑβραϊκό θρησκευτικό νόμον»!!* ὅπου διαβάζομεν τά ἑξῆς ἀπίθανα: «The Lord declares that those have faith in him must commit genocide against the enemy» δηλαδή: *«Ὁ Κύριος διακηρύσσει ὅτι ἐκεῖνοι πού ἔχουν πίστιν εἰς αὐτόν πρέπει νά διαπράξουν γενοκτονίαν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ».* Ἄν δέν σᾶς ἀρκῆ αὐτό τό κείμενο θά σᾶς ἀναφέρω κι ἄλλο, πού ἔγραψε ὁ ἀρχιραββῖνος τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ Abraham Zemel (A. Weistfeld International Publishing House (Ottawa, 1984, p. 37):

«Jewish religious law says there is a justification for the murder of non-Jewish civilians, including women and children. Kill even the best among the goyim (gentiles).

Δηλαδή: *«Ὁ Ἑβραϊκός θρησκευτικός νόμος λέγει ὅτι ὑπάρχει δικαιολογία διά τόν φόνον μή Ἑβραίων πολιτῶν, περιλαμβανομένων γυναικῶν καί παιδιῶν. Σκοτώσατε κυρίως τούς ἀρίστους μεταξύ τῶν Γκοΐμ (κτηνῶν)....».*

Ἦσαν τέτοιας ἐκτάσεως τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, ὥστε ἀκόμη κι ὁ φίλος των πρώην πρόεδρος τῶν ΗΠΑ ἀγανακτήσας κατηγόρησε εἰς συνέντευξίν του στήν καναδικήν ἐφημερίδα *«The Gazette»* (2-10-1982) τόν Μπεγκίν, διά τήν ἐγκληματικήν συμπεριφοράν του. Ἀκόμη ὁ Ἀμερικανός ἀπεσταλμένος Morris Draper ἐπεσκέφθη τόν τότε Ὑπουργόν Ἀμύνης καί σημερινόν πρωθυπουργόν Ἀριέλ Σαρόν καί τοῦ εἶπεν: *«Πρέπει νά σταματήσετε τάς σφαγάς... ἔχω ἕναν Ἀξιωματικόν στό στρατόπεδο τῆς Σατίλα καί μετρᾶ πτώματα... Πρέπει νά ντρέπεσθε... Ἡ κατάστασις εἶναι φοβερά. Σκοτώνονται παιδιά...»*

(«The Globe and Mail», 22-11-1982). Ἐκεῖνον τόν Σεπτέμβριον (16-18) τοῦ 1982 οἱ Ἑβραῖοι ἐξεπέρασαν τόν ἑαυτόν τους. Ἐπισήμως ἔσφαξαν περίπου 1.500 ἀνθρώπους, ἀλλά ὁ πραγματικός ἀριθμός τῶν θυμάτων δέν θά ἐπισημανθῆ ποτέ ἀκριβῶς. Σημειώνω χαρακτηριστικῶς, ὅτι ἐσκότωσαν καί τά ζῶα, ὅπως παραγγέλλει ἡ Παλαιά Διαθήκη. Οἱ ἱερόσυλοι ἀπόγονοι τοῦ Ἰούδα ἔκοβαν μέ πελέκεις τάς χεῖρας τῶν νεκρῶν ἤ τά δάκτυλά των, διά νά ἀφαιρέσουν δακτυλίδια ἤ βραχιόλια, πού ἔκλεπταν μαζί μέ τά χρήματα, πού εἶχαν μαζί των οἱ νεκροί. Τέτοιαι ἀπάνθρωπαι σκηναί περιγράφονται λεπτομερῶς βάσει στοιχείων, ἀπό τόν A. Weisfeld (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 93 κ.ἑ.).

Ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος, τότε κατεδίκασε τάς σφαγάς, ἀλλά δέν ἐτιμώρησε τούς Ἑβραίους, πού ἀπτόητοι συνεχίζουν νά σκοτώνουν τούς Παλαιστινίους.

Δέν κατηγορῶ τούς Ἑβραίους πού κατώρθωσαν, νά κάνουν τό κράτος τους. Ἀπεναντίας μάλιστα. Κατηγορῶ τόν Ἑλληνικόν Λαόν καί τήν πολιτικήν καί πνευματική ἡγεσία του, πού δέν διεκδικοῦν ὅσα πραγματικῶς δικαιοῦται ἡ Ἑλλάς.

Ἐξ αἰτίας δειλίας καί ἡττοπαθείας ἐγκατελείφθησαν οἱ ὑπόδουλοι ὁμογενεῖς μας καί τά σκλαβωμένα Ἑλληνικά ἐδάφη. Στό θέμα αὐτό ἐξεπέσαμεν τόσον, ὥστε νά ἔχωμεν παράδειγμα τούς Ἑβραίους. Δυστυχῶς αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Οἱ Ἑβραῖοι παίρνουν, ὅσα δέν τούς ἀνήκουν καί οἱ Ἕλληνες δέν παίρνουν, ὅσα τούς ἀνήκουν. Οἱ μέν Ἑβραῖοι ἐπῆραν γῆν, ὅπου δέν ὑπῆρχαν Ἑβραῖοι, οἱ δέ Ἕλληνες προδίδουν γῆν, ὅπου ἐπί χιλιετίας ζοῦν συνεχῶς Ἕλληνες.

Οἱ Ἑβραῖοι συγκεντρώνουν τεράστια οἰκονομικά ποσά, ἀπό ὅλον τόν κόσμον. Ποῖος τά συγκεντρώνει; Ποῖοι τά διαχειρίζονται; Ποῦ διατίθενται; Οὐδείς γνωρίζει. Ὑπάρχει μία σκιώδης ἡγεσία ἀπό Ἑβραίους, ἡ ὁποία ἐλέγχει τόν διεθνῆ Ἑβραϊσμό μέ διαφορετικά ὀνόματα π.χ. «παγκόσμιον Ἑβραϊκόν συμβούλιον», «διεθνής σιωνιστική ἕνωσις» κ.τ.λ. μέ ἑκατοντάδας ὑπερεθνικάς ὀργανώσεις πολιτικάς, οἰκονομικάς, κοινωνικάς κ.τ.λ. Ὅλαι αὐταί διά νά λειτουργοῦν χρειάζονται χρήματα, πολλά χρήματα, τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι δέν τά δίδουν, ἀλλά τά ἁρπάζουν, τά ὑφαρπάζουν καί τά ληστεύουν μέσῳ τραπεζικῶν, χρηματιστηριακῶν συνδυασμῶν, μέσῳ μονοπωλίων καί προσχεδιασμένας κερδοσκοπείας δι' αὐξοσημειώσεων τιμῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης π.χ. πετρελαίου καί

ἰσοτιμιῶν συναλλαγμάτων στάς χρηματαγοράς καί φυσικά τά Ἔθνη πληρώνουν συνεχῶς τόν Ἑβραϊσμόν.

Τά «εἰσπραττόμενα» κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον πελώρια ποσά πηγαίνουν στό «διεθνές Ἑβραϊκόν ταμεῖον» καί διατίθενται, πρός σκοπούς, τούς ὁποίους προγραμματίζει ἡ παγκόσμιος Ἑβραϊκή ἡγεσία, πού ἀποτελεῖ ἄτυπον ὑπερκυβέρνησιν, ὅπως τήν περιγράφουν τά «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών».

Μία ἀπό τάς προτεραιότητας τῶν Ἑβραίων εἶναι τά ΜΜΕ. Πρός τά ἐκεῖ διαθέτουν ἰλιγγιώδη ποσά, διά νά ἐλέγχουν καί νά κατευθύνουν τήν κοινήν γνώμην. Μετέχουν στά κεφάλαια ἐφημερίδων, περιοδικῶν καί τηλεοράσεων. Κατώρθωσαν στήν Ἀμερική νά κλείσουν τήν Ἑλληνικήν ἑταιρείαν «ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜ» καί μετέφεραν τό κέντρο τοῦ κινηματογράφου, ἀπό τήν Ἑλληνικωτάτην Ἀστόριαν στό Χόλλυγουντ καί ὅπου μποροῦν ἀγοράζουν οἱ ἴδιοι ἐφημερίδας ἤ περιοδικά, ἰδίως στήν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καί ΗΠΑ. Τελευταίως ἡ Γαλλική ἐφημερίς «Λιμπερασιόν» γνωστή ἀπό τάς σχέσεις της, μέ τήν ἀναρχοαριστεράν προσφάτως ἐπωλήθη στόν Ἑβραῖο τραπεζίτη Ἐντουάρ ντέ Ρότσιλντ, πού *«εἶναι περίπου σίγουρο πῶς ὁ Ρότσιλντ θά ξεκινήση σύντομα τόν νέο ἐκδοτικό του οἶκο στή Γαλλία»* (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 6-12-2004).

Ὁ Ἑβραῖος τραπεζίτης Ρότσιλντ ἔχει ἱστορία, ἀπό τό 1800 περίπου, ὅταν ἡ οἰκογένειά του ἐγκατεστημένη στήν Φρανκφούρτη, μέ γενάρχη της τόν Ἰουδαῖον ἔμπορον Μωϋσῆ Μάουερ Ρότσιλντ. Ὁ υἱός του Ἄνσελμος εἶχε πέντε υἱούς, οἱ ὁποῖοι ἵδρυσαν τράπεζας εἰς διαφόρους χώρας. Ὁ Σολομών Ρότσιλντ ἐγκατέστησε τράπεζαν στήν Βιέννην καί συνεδέθη στενῶς μέ τόν διαβόητον μισέλληνα Μέττερνιχ, τόν ὁποῖον ἐχρηματοδότει καί ὑπεκίνει ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ναθαναήλ Ρότσιλντ ὡργάνωσε τράπεζαν στό Λονδῖνο καί ἐδάνεισε τό Ἀγγλικόν κράτος, τό ὁποῖον ἐξώθει στόν πόλεμον, κατά τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ Κάρολος Ρότσιλντ ἵδρυσε τράπεζα στήν Νεάπολιν καί ἐκερδοσκόπησε, διότι τοῦ ἀνεκοίνωσαν τήν ἧτταν τοῦ Μ. Ναπολέοντος στό Βατερλώ, πρίν αὐτή ἀναγγελθῆ ἐπισήμως. Ὁ Ἀδόλφος Ρότσιλντ ἵδρυσε τράπεζα στό Παρίσι τό 1812, στήν ὁποίαν διετέλεσε διευθυντής ὁ μετέπειτα Γάλλος πρωθυπουργός Πομπιντοῦ. Οἱ Ρότσιλντ ἐστράφησαν μέ μῖσος κατά τοῦ Στρατηγοῦ Ντέ Γκώλ,

ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐδήλωσαν οἱ Ἑβραῖοι Μαντές Φράνς, Ντανιέλ Μεγιέρ, ὑπενόμευσαν τό πυρηνικό πρόγραμμα τῆς Γαλλίας μέ δολιοφθοράς στά πυρηνικά της ἐργοστάσια, δολοφονία Στρατηγοῦ Λίγιερέ, τοῦ ἐπί κεφαλῆς τοῦ πυρηνικοῦ προγράμματος τῆς Γαλλίας καί μέ τήν ἐσωτερικήν ἀναστάτωσιν τοῦ Μαΐου 1968 τῆς ὁποίας ἡγεῖτο ὁ Ἑβραῖος Ντάνιελ Κοέν Μπεντίτ, πού εἰσήχθη στήν Γαλλίαν, ἐκ Γερμανίας, διά τήν ἀνατροπήν τοῦ Ντέ Γκώλ κι ὅλα αὐτά, διότι ὁ Ντέ Γκώλ ἐζήτησε νά ἀποσυρθῇ τό Ἰσραήλ ἀπό τά Ἀραβικά ἐδάφη, πού κατέκτησε καί νά ἐφαρμόση τάς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ. Ἡ Ε' Γαλλική δημοκρατία ἐπλήρωνε πολύ ἀκριβῶς τήν ἀνοχήν της στούς Ἑβραίους. Ὁ Ντέ Γκώλ ἀντέδρασε δυναμικῶς στά Ἑβραϊκά σχέδια. Συγκεκριμένως ἀπολύει τό 70% τῶν δημοσιογράφων τῆς Γαλλικῆς τηλεοράσεως, ὡς φιλα προσκειμένων πρός τόν Ἑβραιομαρξισμόν («4η Αὐγούστου», τεῦχος Σεπτεμβρίου 1968). Ἀντιμετωπίζει τήν διεθνῆ πίεσιν, δι' ὑποτίμησιν τοῦ Γαλλικοῦ νομίσματος, πού ἐσχεδίασαν εἰς διάσκεψιν 500 Ἑβραῖοι ἐκπρόσωποι οἰκονομικῶν συγκροτημάτων ἀπό 50 χώρας, πού συνεκεντρώθησαν τήν 9ην Ἀπριλίου 1968 μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ: Ἰάκωβος Πιφέρ (Τραπεζικόν συγκρότημα Πιφέρ-Λονδῖνο, Ν. Ὑόρκης) Ἰσαάκ Βόλφσον (Ἀγγλική Χημική Βιομηχανία), Δαυΐδ Σούσμαν (Ἀδάμαντες Ν. Ἀφρικῆς), Δανιήλ Ρικανάτι (Τραπεζικόν συγκρότημα Ἑλβετίας), Λέων Παρθία (Τράπεζα Ἀργεντινῆς), Ἄλεκ Λέρνερ (Τραπεζικόν συγκρότημα Λονδίνου), λόρδος Σίφ (συγκρότημα Ρότσιλντ Ἀγγλίας), Ἀστόρε Μάγιερ (ἀσφαλιστικόν συγκρότημα Ἰταλίας), Πιέρ Οὐρί (συγκρότημα Ρότσιλντ Γαλλίας), Λέων Ράϊμπαν (τραπεζικόν συγκρότημα ΗΠΑ), κ.τ.λ. («Jerusalem Post» 8 καί 15 Ἀπριλίου 1968) ἐκεῖ ἀπεφασίσθη «ἐκστρατεία ἐναντίον ντέ Γκώλ καί τῆς νέας Γαλλικῆς Πολιτικῆς... πιστώσεις στό Ἰσραήλ διά τόν ἐξοπλισμόν του...».

Στόν πόλεμον κατά τοῦ Ντέ Γκώλ ἔρριξαν οἱ Ἑβραῖοι ὅλα τά ΜΜΕ, πού διέθεταν. Ἡ ἐφημερίς «*Μόντ*» μέ συνιδιοκτήτη τόν Ἑβραῖο Μπέβ Μερύ καί πολιτικό συντάκτη τόν Ἐρίκ Ρουλώ (πραγματικόν ὄνομα Μπέν Ραφούλ, μέ τόν ὁποῖον εἶχα ἕνα ἐπεισόδιο στή Τρίπολι τῆς Λιβύης), ἡ κομμουνιστική «Οὑμανιτέ» (τό 47% ἀνήκει στόν Ρότσιλντ), τό «*Ἐξπρές*» Ἑβραϊκῆς ἰδιοκτησίας (Σερβάν Σρεμπέρ), ἡ σοσιαλιστική «*Κομπά*» τοῦ Ἑβραίου τραπεζίτου Σμίτζα,

«Παρατηρητής» (ἀνήκει ἐπίσης στούς Ρότσιλντ), ἡ *«Φιγκαρό»* πού ἐν μέρει ἐλέγχεται ἀπό Ἑβραίους, ὅπως καί τό μονοπώλιον τῶν διαφημίσεων (Μπλοϋστάϊν-Μπλανσέ) κ.τ.λ.

Τό *«Ἐξπρές»* πού ἀνέφερα δέν εἶναι ἕνα μόνο περιοδικόν, ἀλλ᾽ ἕνα συγκρότημα πού περιλαμβάνει τήν «Ἐξπρές Οὐνιόν» τήν «Τεκνίκ Οὐνιόν» (πού ἐλέγχει τά οἰκονομικά περιοδικά «Ἐξπανσιόν» καί «Μάνατζμεντ»), τήν «Ἐντίτ Οὐνιόν» (ἀσχολουμένη μέ ἐκδόσεις προπαγάνδας) τήν «Λίστ Οὐνιόν» (πού ἐκδίδει πολλά περιοδικά) κ.τ.λ.

Αὐτάς καί ἄλλας ἀποκαλύψεις ἐκάναμε, ἀπό τήν πολιτικήν μας ἐπιθεώρησιν «4η Αὐγούστου» στήν ὁποίαν ἐπετέθη ἡ «Μόντ» (30-4-1970) μέ ἕνα ἄρθρον πού ὑπογράφει ἀνωνύμως κάποιος ὑποτίθεται Ἕλλην καί στόν ὁποῖον ἀπηντήσαμε ἐκτενῶς (4Α, Μάϊος 1970).

Ὅταν στό Παρίσι τό περιοδικόν *«Σαριβάρι»* ἀνεφέρθη στήν Ἑβραϊκή ἐπιρροή στόν Γαλλικό τύπον, στήν πολιτικήν κ.τ.λ. κατεδιώχθη δικαστικῶς διά *«φυλετικήν ἐξύβρισιν»* τῶν Ἑβραίων καί κατεδικάσθη διότι: *«ἐξαίρει τό μῖσος κατά τῶν Ἑβραίων παρουσιάζοντάς τους ὡς κατέχοντες μεγάλες θέσεις σέ διαφόρους τομεῖς τῆς δημοσίας, καλλιτεχνικῆς, πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς»* (4Α τεῦχος Δεκεμβρίου 1969).

Οἱ Ἑβραῖοι διατηροῦν: α) μίαν ἀόρατον ὑπερκυβέρνησιν, πού χαράσσει τήν Ἑβραιοσιωνιστικήν πολιτικήν, β) μίαν ὑπηρεσίαν συλλογῆς πληροφοριῶν, γ) ἕνα δίκτυον διεθνοῦς προπαγάνδας, δ) μίαν ὀργάνωσιν παρανόμων ἐνεργειῶν π.χ. δολοφονιῶν, δολοφθοριῶν κ.τ.λ. καί ε) μίαν διεθνῆ οἰκονομικήν ἐπιχείρησιν.

Ὅλα αὐτά εἶναι γνωστά, ἀπό τάς ἐκδηλώσεις των ἤ ἀπό διαφωνήσαντας Ἑβραίους, πού ἀπεκάλυψαν μέ στοιχεῖα τά ἀνωτέρω.

Τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ εἶναι ἕνα ἀπό τά ὅπλα τοῦ διεθνοῦς σιωνισμοῦ, ἀλλ᾽ ὄχι τό μόνον. Ἡ πραγματική δύναμις τοῦ σιωνισμοῦ εὑρίσκεται στά πέντε σημεῖα, πού προανέφερα.

Πολλοί πολιτικοί εἶναι δημιουργήματα τῶν Ἑβραίων, διότι τούς χρηματοδοτοῦν καί τούς προβάλλουν διά τῶν ΜΜΕ, πού διαθέτουν ἐν ἀφθονίᾳ. Ἔτσι λοιπόν ἡ πολιτική ἀξία ἑνός προσώπου δέν κρίνεται, ἀπό τά ἀτομικά του προσόντα, ἀλλά ἀπό τά χρήματα πού δαπανᾶ καί τήν δημοσιότητα πού ἔχει. Καί τά δύο αὐτά τά προσφέρουν οἱ Ἑβραῖοι, ὥστε νά ἐλέγχουν τήν πολιτικήν ζωήν μιᾶς

χώρας φυσικά πρός τό ἰδικόν των συμφέρον. Συνήθως χρησιμοποιοῦν ἀνθρώπους, πού δέν εἶναι Ἑβραῖοι. Ὅταν ὅμως ἀποθρασυνθοῦν ἀδιστάκτως προωθοῦν ὁμοφύλους των. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἐξηγεῖται ἐπαρκῶς διατί κάποιοι Ἑβραῖοι γίνονται πρωθυπουργοί π.χ. Λεόν Μπλούμ, Μαντές Φράνς, Ζώρζ Πομπιντοῦ στήν Γαλλίαν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Ἑβραῖοι φροντίζουν νά συνδέωνται, μέ τούς πολιτικούς ὅλων τῶν κομμάτων. Ἀπό τήν συντηρητικήν δεξιάν, μέχρι τήν ἐπαναστατικήν ἀριστεράν, ἕως τόν ἀναρχισμόν, παντοῦ στόν πολιτικόν χῶρον οἱ Ἑβραῖοι εἰσέδυσαν, πλήν τοῦ φασισμοῦ, τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καί τῶν ὁμοειδῶν καθεστώτων, ὅπου ὁ Ἑβραϊσμός εἶναι παράνομος, ὡς ἐθνοδιαλυτικός καί διώκεται αὐτός καί τά ὄργανά του.

Κατά τά λοιπά οἱ σοσιαλισταί, πού κόπτονται ὑπέρ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν καί παρουσιάζονται τάχα ὡς προοδευτικοί ἀνήκουν εἰς Ἑβραϊκάς ὀργανώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντλοῦν τήν πολιτικήν των δύναμιν π.χ. ὁ Γάλλος πρωθυπουργός Ζάκ Μιττεράν ἀνεδείχθη «Μέγας Μαγίστρος» τῆς Ἑβραιομασονικῆς στοᾶς τῆς «Μεγάλης Ἀνατολῆς» στήν Γαλλία, ὅπου στήν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν του συνέζευξε τόν Μαρξισμόν μέ τόν Μασονισμόν (πού ὡστόσον διαδίδει ὅτι δέν ἀσχολεῖται μέ τήν πολιτικήν) καί ὅπως ἐδημοσιεύθη («*Μόντ*» 19-9-1970): *«ἀσχολήθηκε μέ τό κυριώτερο θέμα συζητήσεως τοῦ ἔτους, δηλαδή τήν μαρξιστικήν σκέψιν καί κατέληξε: Συμπεράναμε ὅτι ὄχι μόνο δέν ὑπάρχει ἑτεροδοξία μεταξύ τῆς μαρξιστικῆς σκέψεως καί τῆς μασονικῆς σκέψεως, ἀλλά ὑπῆρχε καί ὁμοιότης στήν διαλεκτική μεθοδολογία...»*. Ἔτσι βλέπομεν μίαν ὁμοιότητα μεταξύ Μαρξισμοῦ-Μασονισμοῦ, πού δέν ὑπεθέταμεν κάτι ἀντίθετο, ἀφοῦ αὐτά τά δύο κινήματα προῆλθον, ἀπό τήν ἰδίαν Ἑβραϊκήν μήτραν.

Μία ἄλλη ὁμοιότης εἶναι, ὅτι ὁ μαρξισμός ἐχθρεύεται τόν ἐθνικοσοσιαλισμόν, φασισμόν κ.τ.λ. καί ὁ μασονισμός δέν δέχεται ὡς μέλη φασίστας ἤ ἐθνικοσοσιαλιστάς.

Ὅταν γνωρίζετε τάς ἰδεολογικάς τοποθετήσεις τῶν ἀνθρώπων μπορεῖτε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νά ἑρμηνεύετε τά γεγονότα, ὅπου συμβαίνουν στήν γῆ π.χ. ὁ ἐθνικιστής Στρατηγός Ἀουγκοῦστο Πινοσέτ ἦτο ἀναπόφευκτον νά συγκρουσθῆ, μέ τόν Ἑβραῖο μαρξιστή καί μασόνο πρωθυπουργό τῆς Χιλῆς Σαλβαντόρ Ἀλλιέντε. Τό μῖσος τῶν Ἑβραίων κατά τοῦ Στρατηγοῦ Πινοσέτ ἀποδεικνύεται, ἀφοῦ τώρα στήν ἡλικίαν

τῶν 92 ἐτῶν καί ἐνῷ ἀσθενεῖ βαρέως τοῦ ἀσκοῦν ποινικήν δίωξιν καί τόν καταδιώκουν δικαστικῶς, διότι τό 1973 δηλαδή πρό 33 ἐτῶν (ὅλα τά ἀδικήματα παραγράφονται) εὐθύνεται *«διά τήν ἀπαγωγήν ἐννέα ἀντικαθεστωτικῶν καί τόν φόνον ἑνός ἀπό τούς ἀπαχθέντας...»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 14-12-2004). Ἔτσι ἀπεφάσισε ὁ δικαστής Γκούσμαν, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἀπό μακρυά μυρίζει Ἑβραϊσμόν.

Χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρω, ὅτι ὅταν ὁ Ἀλλιέντε ἀνέλαβε (χρήματα + δημοσιότης) πρωθυπουργός (μέ τό 35% τῶν ψήφων) στήν τελετή ἐγκαταστάσεως του προσέτρεξαν οἱ Ἑβραιομαρξισταί τοῦ διεθνοῦς χώρου π.χ. ὁ Ἑβραῖος γερουσιαστής τῶν ΗΠΑ Φουλμπράϊτ, ὁ μαρξιστής ζωγράφος Πικάσσο, ἡ κομμουνίστρια ἠθοποιός Βανέσσα Ρεντγκραίηβ, ὁ κομμουνιστής ὁμοφυλόφιλος σκηνοθέτης Παζολίνι, ἡ ἀναρχική τῆς μαριχουάνας Τζέην Φόντα κ.ἄ. πού ὅλους αὐτούς ἡ ἐφημερίς *«Ἀπογευματινή»* (3-11-1970) ἀπεκάλεσε «δημοσιότητες»! Στήν Χιλή ἐφάνη στήν πρᾶξι ἡ σύζευξις Ἑβραιομαρξισμοῦ καί Ἑβραιομασονισμοῦ, πού διά νά ἑδραιωθοῦν στήν ἐξουσία ἀνέθεσαν τήν Ἀστυνομία καί τάς μυστικάς ὑπηρεσίας τῆς χώρας, στόν γαμβρό τοῦ Ἀλλιέντε Κουβανό Λούις Φερνάντες, πού ἦτο ἀξιωματικός τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Κάστρο. Ἀλλά δέν ἐπετεύχθησαν τά σχέδια των, λόγῳ Πινοσέτ.

Ὁ Μιττεράν στήν προαναφερθεῖσαν ὁμιλίαν του *«ἔφερε ὡς ὑπόδειγμα τήν ἐπιρροήν τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς στά κράτη τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ὅπου εἰδικῶς ἡ Μεγάλη Ἀνατολή ἀποτελεῖ ἰσχύν....»*.

Δέν ἔχομεν πρόχειρα στοιχεῖα, διά τήν ἰσχύν τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς στούς Κάφρους, ἀλλά στήν Ν. Ἀμερικήν καί συγκεκριμένως στήν Χιλή ὁ Στρατηγός Πινοσέτ ἰσοπέδωσε τόν Ἑβραιομασονισμό, παρά τάς προσπαθείας τοῦ διεθνοῦς σιωνισμοῦ. Διά μίαν ἀκόμη φοράν ἀπεδείχθη ἱστορικῶς, ὅτι εἷς ἐμπνευσμένος **Ἐθνικός Ἡγέτης**, ἐντός ἐλαχίστου χρόνου δύναται νά ἐπιβληθῆ καί νά διαλύση ὅλα ὅσα αἱ σιωνιστικαί συνωμοσίαι ἐσχεδίασαν.

Στό τέλος ἡ «μεγάλη στοά» καί ἡ «Μεγάλη Ἀνατολή» τῆς Γαλλίας θρηνοῦν τήν ἀπώλεια τοῦ *«ἀδελφοῦ ὑποδειγματικοῦ ἐλευθεροτέκτονος»* («frère, franc-maçon exemplaire») καί διευθύνοντος τήν «μεγάλην στοάν τῆς Χιλῆς» (*«Μόντ»*, 14-9-1973).

Ὁ διεθνής Ἑβραιοσιωνισμός δέν κατώρθωσε νά σώση τόν ἐκλεκτόν του. Ἔτσι ἐγένετο στό παρελθόν, ἔτσι θά γίνεται πάντοτε, ἐνόσον ὑπάρχουν πατριῶται.

Ὁ ἀκριβής ἀριθμός τῶν διεθνῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων εἶναι ἄγνωστος, διότι ἀφ' ἑνός μέν οἱ Ἑβραῖοι δέν τάς ἀποκαλύπτουν, ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι ἐντός τῶν γνωστῶν ὀργανώσεων κρύπτονται καί λειτουργοῦν ἄλλαι ὀργανώσεις ἄγνωστοι. Ἐννοεῖται, ὅτι τό πλέγμα ὅλων αὐτῶν τῶν ἐν πολλοῖς συνωμοτικῶν ὀργανώσεων ἀπαιτεῖ τεράστια χρηματικά ποσά, τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι ἐξασφαλίζουν μέ τάς συνήθης μεθόδους των π.χ. κατευθυνόμεναι οἰκονομικαί κρίσεις, κερδοσκοπεία στό συνάλλαγμα, τοκογλυφία, τραπεζικά θαλασσοδάνεια, χρηματιστηριακαί ἀπάται, αὐξομειώσεις τιμῶν βασικῶν εἰδῶν, σκόπιμοι ἀνατιμήσεις, λῆψις ἀποζημιώσεων καί οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων ἀπό διαφόρους κυβερνήσεις, ἀπό τήν καταλήστευσιν τῆς Γερμανίας κ.τ.λ.

Ἐντός τοῦ Παγκοσμίου Σιωνιστικοῦ Συνεδρίου εὑρίσκεται ἡ ὑπερκυβέρνησις τῶν Ἑβραίων, πού ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων, τά ὀνόματα τῶν ὁποίων εἶναι μυστικά. Ἐκεῖ λαμβάνονται ἀποφάσεις, διά τόν τρόπον δράσεως τοῦ διεθνοῦς Ἑβραιοσιωνιστικοῦ κινήματος, πρός κατάληψιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξουσίας. Ἀπό ἐκεῖ προέρχονται, χρηματοδοτοῦνται κι ἐλέγχονται *πολιτικά κόμματα* π.χ. σοσιαλιστικά, φιλελεύθερα κ.τ.λ. *οἰκονομικαί τάσεις* π.χ. καπιταλισμός, πολυεθνικαί ἑταιρεῖαι κ.τ.λ. *συνωμοτικαί κινήσεις* π.χ. ἀναρχισμός, τρομοκρατία κ.τ.λ. *ψευδοϊδεολογικά ρεύματα* π.χ. παγκοσμιοποίησις, πολυπολιτισμός κ.τ.λ. *ἀντικοινωνικαί ἕξεις* π.χ. ὁμοφυλοφιλία, ναρκωτικά κ.τ.λ. *διεθνής προπαγάνδα* π.χ. Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως, κινηματογράφος *παράνομοι δραστηριότητες* π.χ. φόνοι, δολιοφθοραί κτλ., *θρησκεῖαι* π.χ. μάρτυρες Ἰεχωβᾶ, αἱρέσεις κ.τ.λ. καί πλῆθος *διεθνῶν ὀργανώσεων*, τάχα κοινωνικῶν, φιλανθρωπικῶν, κ.τ.λ.

Τάς ἀνωτέρω παραφυάδας του ὁ Ἑβραιοσιωνισμός τάς προωθεῖ ὅσο μπορεῖ, ὅπου μπορεῖ, συμφώνως πρός τάς ἀποφάσεις, πού περιγράφονται στά «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών». Ἔτσι ἀλλοῦ ἔχει ἐπιτυχίας, ἀλλοῦ ὄχι. Γενικῶς δέν ἐπικρατεῖ, ἀλλ' ἀγωνίζεται νά ἐπικρατήση. Πιστεύω ὅτι παρά τήν ἐγκληματικήν ἀδιαφορίαν τῶν Χριστιανῶν δέν θά ἐπιτύχη νά ἐπιβληθῆ, ὅπως ἐπιθυμεῖ. Ἁπλῶς θά δημιουργῆ προβλήματα, πού θά προκαλοῦν ἀντιδράσεις κι ἕνα κῦμα

ἀντισημιτισμοῦ θά διαλύη, ὅσα στό σκότος προετοιμάζει εἰς βάρος τῶν ἐθνῶν καί τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Ἑβραιοσιωνισμός.

Διά νά εἴμεθα εἰλικρινεῖς ὀφείλομεν νά ἀναγνωρίσωμεν τήν ἑνότητα τῶν Ἑβραίων, ἔναντι τῶν ξένων καί τήν ὀργάνωσιν, πού κάνουν στό κάθε τί. Παρ' ὅλα αὐτά δέν προχωροῦν. Ἀντιθέτως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες διακρινόμεθα ἀπό τήν διχόνοια μεταξύ μας καί ἀπό τήν ἔλλειψιν ὀργανώσεως στό κάθε τί, πού πάντοτε ἀντιμετωπίζομεν ἀτομικῶς κι ὄχι συλλογικῶς. Παρ' ὅλα αὐτά ἐμεῖς προχωροῦμε. Διότι ἐμεῖς εἴμεθα ΕΛΛΗΝΕΣ δηλαδή ἀνωτέρα Φυλή κι ὄχι ἄθλιοι σημῖται.

Τά ἱστορικά παραδείγματα εἶναι πολλά. Σκεφθῆτε, ὅτι ὁ Μ. Ἀλέξανδρος παρέδωσε στούς διαδόχους του μίαν κοσμοκρατορίαν, τήν ὁποίαν ἐκεῖνοι καί οἱ Ἐπίγονοι (διάδοχοι τῶν διαδόχων) ἠγωνίσθησαν εἰς ἐμφυλίους πολέμους, ἐπί πέντε αἰῶνας, διά νά τήν διαλύσουν. Εἴχαμε ὑποτάξει ὁλόκληρον τόν κόσμον καί οὐδείς ξένος μᾶς ἀνέτρεψε, παρά μόνοι μας ἐσφαζόμεθα χωρίς λόγο (!) μεταξύ μας. Ἐν τούτοις κατωρθώσαμε πράγματα, πού οὐδείς ἄλλος λαός ἐπέτυχε. Ἀπεναντίας οἱ Ἑβραῖοι ἔχοντες ἑνότητα, χρήματα, πειθαρχίαν στήν ἐθνικοθρησκευτικήν των ἡγεσίαν καί ὀργάνωσιν ἐδῶ καί 2.500 χρόνια τί κατώρθωσαν; Τίποτε. Ναί, ἀλλά ἐπέζησαν. Σύμφωνοι καί οἱ σκώληκες ἐπέζησαν.

Αἱ ὑπόγειοι διασυνδέσεις τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ καί τῶν συνοδοιπόρων του δέν εἶναι εὔκολον νά ἀποκαλυφθοῦν. Κάποτε ὅμως συμβαίνει δύο πηγαί, ἐνῶ φαίνονται διαφορετικαί νά λέγουν τά ἴδια πράγματα, διότι ὁ ἐντολεύς των πού τούς τά ὑπηγόρευσε εἶναι ὁ ἴδιος ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός π.χ. στήν Γερουσίαν τῶν ΗΠΑ ὁ Γερουσιαστής Ἑβραῖος Χάρτκε («Greek Report», June 1970), μέ κατηγόρησε διά τάς «ἀντισημιτικάς» μου θέσεις καί περιέλαβε στήν ὁμιλίαν του ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἔχομεν ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας καί ἐδημοσιεύσαμεν στήν 4Α (τεῦχος Ὀκτωβρίου 1970) ἀποσπάσματα ἀπό τό βιβλίον μου: «Democracy and freedom» δηλαδή *«Δημοκρατία καί ἐλευθερία»*. Τέτοιο βιβλίον ἐγώ οὐδέποτε ἔγραψα! Τά ἀποσπάσματα, πού ὁ Χάρτκε ἀνέφερε εἶναι, ἀπό τό βιβλίον μου *«Δικτατορία καί Ἐλευθερία»* ἀλλά φαίνεται, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐντολεῖς τοῦ Γερουσιαστοῦ δέν τόν ἐπληροφόρησαν ὀρθῶς, ἔτσι ἔκανε λάθος στόν τίτλο. Ὅσα ἰσχυρίσθη ὁ Χάρτκε στήν Γερουσία ἦσαν ἀκριβῶς,

τά ἴδια ἐν μεταφράσει βεβαίως στά Ἀγγλικά, πού ἐγράφησαν στήν «Κομμουνιστική Ἐπιθεώρηση» (τεῦχος 2, Αὐγούστου 1969) ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ΚΚΕ. Πάντως οἱ Κουκουέδες ἔγραψαν τόν ὀρθόν τίτλον τοῦ βιβλίου: «Δικτατορία καί Ἐλευθερία» πού τό ἐχαρακτήρισαν: *«ξετσίπωτο κήρυγμα ὑπέρ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ἕνας λίβελλος κατά τῆς δημοκρατίας...»* καί φυσικά ἡ «Κομμουνιστική Ἐπιθεώρηση» (ἔνθ. ἀνωτ.) μέ κατηγορεῖ διά «ρατσισμό καί ἀντισημιτισμό»...

Ἡ «Κομμουνιστική Ἐπιθεώρηση» λοιπόν κι ὁ Γερουσιαστής Χάρτκε συμφωνοῦν καί λέγουν τά ἴδια, στά ὁποία συμφωνεῖ καί ἡ γνωστή ἐφημερίς *«New York Times»* (4-6-1970) μέ ἄρθρον τοῦ Ἄλφρεντ Φρέντλυ.

Ἡ ὑπόγειος διασύνδεσις ἀποδεικνύεται ἀκόμη, διότι αὐτοί οἱ Ἑβραιόπληκτοι διαπράττουν τό ἴδιο λάθος π.χ. ἡ Πολιτική Ἐπιθεώρησις τῆς «4ης Αὐγούστου» (4Α) ἦτο μηνιαία. Ἡ «Κομμουνιστική Ἐπιθεώρηση» (ἔνθ. ἀνωτ.) λανθασμένως γράφει, ὅτι ἡ 4Α «ἔβγαινε δύο φορές τή βδομάδα» κι ὁ Χάρτκε ἐπανέλαβε τό ἴδιο λάθος εἰπών, ὅτι ἡ 4Α ἐκδίδεται δύο φοράς τήν ἑβδομάδα: «the biweekly newspaper, the fourth of August».

Ἀναφερόμεθα εἰς σιωνιστικάς συνωμοσίας, παρασκηνιακάς δράσεις καί ὑπονομεύσεις, πού προέρχονται ἀπό τούς Ἑβραίους. Δέν θά εἶμαι ὅμως πλήρης στό θέμα, ἄν δέν ἀπαντήσω στό ἐρώτημα. Εὐθύνονται δι᾽ ἐκεῖνα ὅλα οἱ Ἑβραῖοι ἤ κάποιο μέρος αὐτῶν;

Γνωρίζω προσωπικῶς πολλούς Ἑβραίους, πού εἶναι δικηγόροι, ἐπαγγελματίαι κ.τ.λ. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀπέναντι, ἀπό τό γαλακτοπωλεῖο τοῦ πατρός μου στά Πατήσια ἕνας Ἑβραῖος, πού δέν ὑπάρχει λόγος νά ἀναφέρω τό ὄνομά του, εἶχε ἐμπορικό κατάστημα καί ἔβλεπα αὐτόν καί τά παιδιά του νά ἐργάζωνται, ἀπό τό πρωί ἐκεῖ. Αὐτοί ἦσαν διεθνεῖς συνωμόται; Πρό ἐτῶν εἰς ἐπαρχιακήν πόλιν, ὅπου ἐλάμβανα μέρος εἰς σκακιστικούς ἀγῶνας ἤρχισε αἰφνιδίως νά χιονίζῃ. Ἐπῆγα εἰς ἕνα κατάστημα μέ πινακίδα Ἑβραϊκοῦ ὀνόματος πού τυχαίως εἶδα, διά νά ἀγοράσω ἕναν σκοῦφο. Τό ἐμπορικό ἀνῆκε εἰς Ἑβραῖον, πού ἦτο ἐκεῖ μαζί μέ τήν σύζυγόν του καί τόν ἀδελφόν του. Δέν ὑπάρχει λόγος νά ἀναφέρω τό ὄνομά του. Μέ ἀνεγνώρισαν ἀπό τάς ἐκπομπάς μου στήν τηλεόρασιν καί μοῦ παρεπονέθησαν πού κατηγορῶ τούς Ἑβραίους. Ἔγινε μία πολύ εὐγενική συζήτησις. Μοῦ

ἐχάρισε κι ἕνα βιβλίον διά τήν Ἀκρόπολιν, οὔτε ἐδέχθη χρήματα διά τήν ἀγορά πού ἔκανα. Ὁ Ἑβραῖος, πού μοῦ ἐδώρισε τό βιβλίον μέ ἔβλεπε μέ κατανόησι, ὁ ἀδελφός του ὄχι. Κάπου-κάπου τηλεφωνούμεθα. Εἶναι αὐτοί διεθνεῖς συνωμόται;

Πρό ἐτῶν παρεθέριζα στόν Ἅγιο Μηνᾶ πλησίον τῆς Χαλκίδος καί ἔμενα στό ἴδιο ξενοδοχεῖο μέ ἕνα ζεῦγος Ἑβραίων. Ὁ σύζυγος ἰατρός, ἡ κόρη δικηγόρος καί ἡ σύζυγος μία πανέξυπνος κυρία, μέ τήν ὁποίαν συνωμιλοῦν ὥρας ἀτελειώτους. Εἶναι αὐτοί διεθνεῖς συνωμόται;

Ἀπό προσωπικήν ἐμπειρίαν καί μέ τήν λογικήν κατέληξα, στήν διαπίστωσιν, ὅτι ὑπάρχει πλῆθος Ἑβραίων, ἰδίως τῆς διασπορᾶς, πού δέν μετέχουν ἐνεργῶς στά συνωμοτικά σχέδια τῶν σιωνιστῶν. Πολλοί τους ὅπως πιστεύω, δέν ἔχουν διαβάσει τό Ταλμούδ, ἀλλ᾽ ἀκολουθοῦν τήν θρησκείαν των, ἐκ παραδόσεως. Ὁδηγοῦμαι στό ἀκόλουθον συμπέρασμα: Εὐθύνη διά τάς πράξεις τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ ἔχουν: α) οἱ Σιωνισταί Ἑβραῖοι, πού δραστηριοποιοῦνται ὑπέρ τοῦ Ἰσραήλ καί τοῦ διεθνοῦς σιωνισμοῦ, β) οἱ Ἑβραῖοι πού ἀποδέχονται ὅτι προορίζονται νά κυριαρχήσουν στά Ἔθνη καί νά ἐγκαθιδρύσουν τήν παγκόσμιον Ἑβραϊκήν κυριαρχίαν καί γ) οἱ Ἑβραῖοι, πού ἐνισχύουν τάς ἀνωτέρω δύο κατηγορίας Ἑβραίων.

Ὁπωσδήποτε ὑπάρχουν Ἑβραῖοι, πού δέν ἔχουν εὐθύνην, διά τά σχέδια καί τάς πράξεις τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ. Αὐτοί εἶναι: α) Ὅσοι Ἑβραῖοι διεφώνησαν πρός τόν Σιωνισμόν καί τόν Ἰουδαϊσμόν καί κατήγγειλαν τά σχέδια των, β) Ὅσοι Ἑβραῖοι δέν πιστεύουν ὅτι τούς προορίζει ὁ Θεός τους νά κυριεύσουν ὁλόκληρον τόν κόσμον καί γ) Ὅσοι Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται νά διαπαιδαγωγήσουν τά παιδιά των, συμφώνως πρός τάς διδασκαλίας τοῦ Ταλμούδ. Ὅλοι αὐτοί οἱ Ἑβραῖοι δυστυχῶς ἀποτελοῦν μίαν μικράν μειοψηφίαν, ἀσήμαντον θά ἔλεγα, πού οἱ Ἑβραιοσιωνισταί τούς στιγματίζουν ὡς ἐξωμότας, ἀρνησιθρήσκους κ.τ.λ. ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ἁπλῶς σκέπτονται λογικῶς καί ἀνθρωπιστικῶς.

Μέ αὐτούς τί πρέπει νά γίνῃ; Ἐμεῖς δέν δυνάμεθα νά κάνωμεν κάτι. Οἱ Ἑβραιοσιωνισταί τούς πολεμοῦν, μέχρι δολοφονίας, ὅπως διδάσκουν τά Ταλμούδ κι ὅπως ἐνήργησαν ἐναντίον τῶν Ἑλληνιζόντων Ἑβραίων, πού τούς κατέσφαξαν στήν περίοδον τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων, ὅταν τούς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία.

Ἡ μεγίστη, ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν Ἑβραίων διαπαιδαγωγεῖται ἀπό παιδικῆς ἡλικίας, συμφώνως πρός τάς διδασκαλίας τοῦ Ταλμούδ καί τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δηλαδή νά θεωροῦν τόν ἑαυτόν τους περιούσιον λαόν, ἐκλεκτόν ὑπό τοῦ Θεοῦ καί προωρισμένον νά κυριαρχήση εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί ὅλα τά Ἔθνη νά τούς ὑπηρετοῦν. Μέ αὐτούς τί πρέπει νά γίνη; Ὁτιδήποτε φαντασθῆτε εἶναι ὀλίγον. Ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα ἐμεῖς γνωρίζομεν τί πρέπει νά γίνη. Συμφωνεῖτε, νομίζω, ὅτι δέν θά ἦτο ἄδικον νά τούς κάνωμεν, ὅσα ἀκριβῶς μᾶς κάνουν. Ἀπεναντίας θά ἦτο σύμφωνον πρός τόν Μωσαϊκόν νόμον, συνεπῶς νά μή παραπονεθοῦν, διότι οἱ ἴδιοι προετοιμάζουν τό μέλλον, πού τούς περιμένει. Ὁ Ἑβραῖος ἀκολουθεῖ μίαν σοφήν μέθοδον ἰσχυροποιήσεως τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί καταπολεμήσεως ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνικισμῶν. Τί κάνει; Ὑποστηρίζει ὅλας τάς ἐπαναστάσεις, προωθεῖ ὅλους τούς νεωτερισμούς, διακηρύσσει τήν παγκοσμιοποίησι, ἐνῶ ταυτοχρόνως φροντίζει, εἰς ὅτι ἀφορᾶ στούς Ἑβραίους νά εἶναι συντηρητικοί, παραδοσιακοί, ἐθνικισταί. Ὁ Ἀλαίν Ντέ Μπενουά στό βιβλίον του *«Οἱ ἰδέες στά ὀρθά»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐλεύθερη Σκέψις», Ἀθ. 1980, σελ. 162), γράφει, γιά τόν Ἑβραϊκόν λαόν, ὅτι:

> «Πρόσκειται σέ ὅλους τούς νεωτερισμούς, σέ ὅλες τίς ἐπαναστάσεις καί συγχρόνως ἔχει ἄκρα συνείδησι τοῦ ἀπωτάτου παρελθόντος του. Κανένας λαός δέν εἶναι, ὅσο αὐτός, ἀνοικτός στόν οἰκουμενισμό. Κανένας ὅμως δέν φροντίζει περισσότερο νά διατηρήση τήν ἰδιαιτερότητά του, τόν πολιτισμό του, τήν ταυτότητά του.

Ἐδῶ θά συγχαρῶ τούς Ἑβραίους. Ἡ οἰκουμενικότης, ἡ νεωτεριστική παρακμή κ.τ.λ. εἶναι διά τούς ἄλλους. Στούς Ἑβραίους θά ἐπικρατῆ ἐθνικισμός, θρησκευτικότης, παράδοσις, «ρατσισμός». Εὖγε των. Ἄν κι ἐμεῖς εἰσηγούμεθα διά τούς Ἕλληνας τά ἴδια θά μᾶς κατηγορήσουν ὡς ἐθνικιστάς, συντηρητικούς, «ρατσιστάς» κ.τ.λ. καί οἱ πρῶτοι, πού θά μᾶς κατηγορήσουν θά εἶναι οἱ Ἑβραῖοι!

Ἡ παρακάτω φωτογραφία ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα *«Ἐλευθεροτυπία»* (20-10-2004). Τό παιδάκι πού βλέπεται διαπαιδαγωγεῖται

«Μερικές φορές φτύνουν, άλλοτε διακόπτουν τις λιτανείες. Έχουν πετάξει σκουπίδια μπροστά στις εκκλησίες, έχουν σπάσει σταυρούς...».

ταλμουδικῶς, μέ μῖσος κατά τῶν ἀλλοεθνῶν καί τῶν Χριστιανῶν, πού ὑφίστανται διωγμούς ἀπό τούς Ἑβραίους, στό Ἰσραήλ. Στήν ἴδια ἐφημερίδα διαβάζομεν διαμαρτυρίαν τοῦ Ἀρμενίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱερουσαλήμ Νουρχάν Μανουκιάν, ὁ ὁποῖος *«δέχθηκε ἐπίθεση ἀπό μαθητή Ἑβραϊκῆς θρησκευτικῆς σχολῆς ὁ ὁποῖος τόν ἔφτυσε...»* καί παρακάτω ἀναφέρεται δημοσίευμα τῶν «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ὅπου διαβάζομεν:

> Όπως επισημαίνει στην εφημερίδα εργαζόμενος στο Καθολικό Πατριαρχείο της Ιερουσαλήμ, δεν πρόκειται για μεμονωμένο επεισόδιο και οι επιθέσεις των υπερορθοδόξων Εβραίων είναι αρκετά συνηθισμένο φαινόμενο στην παλιά πόλη. Κατά τον αρχιεπίσκοπο Μανουκιάν, «μερικές φορές φτύνουν, άλλοτε διακόπτουν τις λιτανείες. Έχουν πετάξει σκουπίδια μπροστά στις εκκλησίες και έχουν σπάσει σταυρούς σε μνήματα»
>
> ***(ενθ. ανωτ.)***

Αἱ ΗΠΑ προστατεύουν τούς Ἑβραίους μή τυχόν καί κάποιος τούς... προσβάλλει, ἐνῷ ἀδιαφοροῦν διά τάς πράξεις τῶν Ἑβραίων, πού σπάζουν Σταυρούς στά Χριστιανικά μνήματα, φτύνουν, διακόπτουν λιτανείας κ.τ.λ.

Σᾶς παρακαλῶ, φίλοι ἀναγνῶσται, νά διερωτηθῆτε: διά ποῖον λόγον αἱ ΗΠΑ συμπεριφέρονται ἔτσι προκλητικῶς ὑπέρ τῶν Ἑβραίων; Διότι οἱ Ἀμερικανοί πολιτικάντηδες χρηματοδοτοῦνται καί συνεπῶς ἐλέγχονται, ἀπό τόν διεθνῆ σιωνισμόν.

Κάποιοι φοβοῦνται τάς εἰδικάς ὑπηρεσίας, πού παρακολουθοῦν τούς ἀντισιωνιστάς. Ἐμεῖς ὄχι. Ἀπόδειξις τό παρόν βιβλίον.

«Στρατιώτης» τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ διαβάζει Ταλμούδ ἤ Παλαιά Διαθήκη. Μετά θά σκοτώση παιδάκια τῆς Παλαιστίνης, ὅπως ὁ Ιεχωβά που δι' Ἀγγέλου (!) ἔσφαζε τά νήπια τῶν Αἰγυπτίων. Αὐτά διδάσκονται στά θρησκευτικά των, αὐτά κάνουν. Ἕως πότε;

Βεβαίως καί σήμερον οἱ Ἑβραῖοι πιστεύουν ὅτι ἡ Παλαιστίνη πού κατέχουν εἶναι μία χώρα, **πού τούς ὑπεσχέθη ὁ Θεός τους.** Ἡ Γκόλντα Μέϊρ πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ, τό δηλώνει εὐθέως, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεός (by God Himself) μᾶς ὑπεσχέθη αὐτήν τήν γῆ (*«Le Monde»*, 15-10-1971) κι ἄλλος πρωθυπουργός ὁ Μπεγκίν συμφωνεῖ, ὅτι τούς ὑπεσχέθη ὁ Ἰεχωβᾶ ἐκείνην τήν χώραν καί ἔτσι ἔχουν *«δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς»* (*«Davar»*, 12-12-1987). Ἤδη ὁ διαβόητος Μοσέ Νταγιάν εἶπεν, ἀφοῦ ἔχομεν τήν Βίβλον καί εἴμεθα ὁ λαός τῆς Βίβλου ἕπεται ὅτι *«ἔχομεν καί τήν γῆν τῆς Βίβλου»* (*«Jerusalem Post»*, 10-8-1967). Ἐξ ἄλλου ἡ διακήρυξις ἱδρύσεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ τήν 14η Μαΐου 1948 ὑπεστήριζε τό ἱστορικόν καί φυσικόν

(!) δικαίωμα τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ νά ἐγκατασταθῆ, στήν Παλαιστίνην, ὅπως ἀκριβῶς διεκήρυττε τό ὑπόμνημα τῆς Σιωνιστικῆς Ὀργανώσεως στήν διάσκεψιν εἰρήνης τοῦ 1919.

Ὁ φανατικός σιωνιστής Μπέν Σιώρ Ντινούρ, πού διετέλεσε πρῶτος ὑπουργός παιδείας, στό κράτος τοῦ Ἰσραήλ καί προσωπικός φίλος τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους Δαυίδ Μπέν Γκουριόν ἔγραψε τό 1954 στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου, διά τήν ἱστορίαν τῆς δολοφονικῆς Ἑβραϊκῆς ὀργανώσεως «Χαγκάνα» («History of the Haganah») πού πρωτοδημοσίευσε ἡ Παγκόσμιος Σιωνιστική Ὀργάνωσις, ὅτι: *«Στήν χώραν μας ὑπάρχει θέσις μόνον διά τούς Ἑβραίους. Θά εἴπωμεν στούς Ἄραβας: φύγετε! Ἐάν δέν συμφωνήσουν, ἐάν ἀντισταθοῦν, θά τούς διώξωμεν διά τῆς βίας»* (περισσότερα εἰς R. Garaudy: «The case of Israel» ed. «Shorouk international», London 1983, p. 38). Ἔτσι λοιπόν διά τῆς βίας τήν ὁποίαν ἀποδέχονται, ὅταν τήν χρησιμοποιοῦν εἰς βάρος ἄλλων καί τήν ἀρνοῦνται, ὅταν τήν ὑφίστανται ἀπό ἄλλους. Τί ἔξυπνοι πού εἶναι!

Ἡ προσπάθεια τῶν σιωνιστῶν ἀνέκαθεν ὑπῆρξε ἡ μετανάστευσις Ἑβραίων στό Ἰσραήλ, διά νά ἰσχυροποιηθῆ αὐτό, νά μεγαλώση καί νά καταστῆ κέντρον τῶν Ἑβραϊκῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων, ἀνά τόν κόσμον.

Ἔτσι ἐφήρμοσαν διάφορα σχέδια μεταφορᾶς Ἑβραίων, ἀπό ἄλλας χώρας στό Ἰσραήλ π.χ. ἐπιχείρησις «Ἀλῆ Μπαμπά» διά τήν μετανάστευσιν τῶν Ἑβραίων τοῦ Ἰράκ, στό Ἰσραήλ. Ἐπιχείρησις «μαγικός τάπης» διά τήν μεταφοράν τῶν Ἑβραίων τῆς Ὑεμένης, στό Ἰσραήλ κ.τ.λ. Οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀλγερίας προετίμησαν νά μεταβοῦν στήν Γαλλίαν, παρά στό Ἰσραήλ μέ συνέπεια τό 1963 ἡ Ἑβραϊκή ὁμογένεια στήν Ἀλγερία νά δικασθῆ στά Ἱεροσόλυμα μέ τήν κατηγορίαν τῆς προδοσίας καί νά καταδικασθῆ! Πρίν ἀπό τό 1948 διεβίουν στήν Λιβύη περίπου 35.000 Ἑβραῖοι, πού ἐγκατέλειψαν τήν χώραν διά νά μεταβοῦν στήν Ἰταλία κι ὄχι στό Ἰσραήλ. Τό 1967 ὑπῆρχαν ἀκόμη 5.100 Ἑβραῖοι στήν Λιβύην ἐκ τῶν ὁποίων 2.900 ἔφυγαν στήν Ἰταλίαν («*Jewish Chronicle*», 16-02-1968). Παντοῦ ἐσημειώθη μία ἀπροθυμία τῶν Ἑβραίων νά μεταναστεύσουν στό Ἰσραήλ, πρός μεγάλην λύπην τῶν σιωνιστῶν. Ἀλλά δέν ἀπεγοητεύθησαν. Ἀπό τάς εὐρωπαϊκάς χώρας οἱ Ἑβραῖοι δέν ἔφευγαν. Ἐδέχοντο ὅμως νά πληρώνουν εἰδικόν φόρον δι' ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰσραήλ. Ἔμειναν ὡστόσον

οἱ Ἑβραῖοι τῆς τότε Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, πού ὑπελογίζοντο εἰς 2.000.000 ἄτομα. Ἡ διεθνής Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐκινητοποιήθη, πρός τήν κατεύθυνσιν νά ἐπιτραπῆ, στούς Ἑβραίους νά μεταναστεύσουν στό Ἰσραήλ, ὥστε αὐτό νά τονωθῆ πληθυσμιακῶς. Η ΕΣΣΔ ἔφερε ἀντιρρήσεις, διότι μία τέτοια μαζική μετανάστευσις Ἑβραίων θά κατέστρεφε τάς καλάς σχέσεις της μέ τούς Ἄραβας. Σύνθημα τῶν σιωνιστῶν ἦτο: «Let our people go» δηλαδή «ἀφήσατε τόν λαόν μας νά πάη» (K. Kishtainy: «Whiter Israel?» Beirut, 1970, p. 64) καί αἱ Ἑβραϊκαί ἐφημερίδες ἐπεκαλοῦντο ποικίλους λόγους «διά νά ἐπιτραπῆ ἡ μετανάστευσις ὅσων Ἑβραίων τήν ἤθελαν» (*«Jerusalem Post»*, 3-12-1965). Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἰσραήλ ἀπετέλεσε «πολύ βασική ἐπιδίωξη τοῦ Ἑβραϊκοῦ κράτους» (B. Litvinoff: «Ben Gurion of Israel» London, 1954, p. 229). Ἡ Ρουμανία ἐπιέσθη τόσον, ὥστε ἐπέτρεψε νά ἀναχωρήσουν μερικοί, ἀπό τούς 138.000 πού εἶχε τό 1958. Ἡ Πολωνία στήν ὁποίαν ἔζων περίπου 20.000 Ἑβραῖοι τούς ἔδωσε ἄδεια μεταναστεύσεως των, πρός Ἰσραήλ, ἄγνωστος ἀριθμός ἔφυγε φαίνεται ὅμως, ὅτι οἱ περισσότεροι ἐπεθύμουν νά ἐγκατασταθοῦν εἰς ΗΠΑ.

Τό γεγονός πάντως εἶναι ὅτι μαζική μετανάστευσις Ἑβραίων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης δέν ἔγινε. Ἐν τούτοις ὁ Μπέν Γκουριόν τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1958 ἀνήγγειλε στόν κόσμον ὁλόκληρον, ὅτι περίπου τρία ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι μετηνάστευσαν στό Ἰσραήλ ἐξ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καί ἀπεκάλεσε τοῦτο τό ἐπίτευγμα ὡς: «τό μέγιστο θαῦμα τῶν καιρῶν μας» («the greatest miracle in our time»). Χάριν εἰς αὐτό τό «θαῦμα» πολλά ἑκατομμύρια δολλάρια συνεκεντρώθησαν, ἀπό τούς σιωνιστάς «ἕως ὅτου ἀπεκαλύφθη μετά τέσσαρας μῆνας ὅτι αὐτό ἦτο ἄλλη μία σιωνιστική ἀπάτη»! (K. Kishtainy, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 65).

Η ΕΣΣΔ πού δέν ἱκανοποίησε τό Ἑβραϊκόν αἴτημα ἐχαρακτηρίσθη ἀντισημιτική. Τό μέλος τῆς δολοφονικῆς ὀργανώσεως «Irgun» καί μετέπειτα πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Μπεγκίν ἀπεφάνθη κατηγορηματικῶς: «ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ σοβιετική κυβέρνησις εἶναι ἀντισημιτική» (M. Begin: «The revolt», London 1951, p. 17).

Ἐδῶ ἐπενοήθη ἄλλο Ἑβραϊκό ψεῦδος. Οἱ σιωνισταί ἤθελαν νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι τῆς ΕΣΣΔ, ἀλλ' ἐκεῖνοι δέν ἐπεθύμουν νά μεταβοῦν στό Ἰσραήλ, δι' ἕνα νέο ξεκίνημα στό ἄγνωστον. Ἔτσι οἱ σιωνισταί

κατηγόρησαν τήν ΕΣΣΔ, ὅτι τάχα δέν ἀφήνει τούς Ἑβραίους νά φύγουν, ἐνῷ τό ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ σιωνισταί ἐζήτουν ἀπό τήν ΕΣΣΔ νά ἐξαναγκάση τούς Ἑβραίους νά φύγουν πρός Ἰσραήλ, μολονότι ἐκεῖνοι δέν ἤθελαν.

Παρά τάς πιέσεις, χρηματοδοτήσεις, προνόμια κ.τ.λ. οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐγκατέλειψαν τάς χώρας, ὅπου παρασιτοῦν. Εἰδικῶς τώρα πού κλονίζεται ἡ ἐσωτερική ἀσφάλεια τοῦ Ἑβραϊκοῦ κράτους, τό πληθυσμιακόν πρόβλημα κατέστη ὀξύτερο καί ὀξύτατο, ἄν λάβετε ὑπ' ὄψιν τήν Ἰσραηλινήν ὑπογεννητικότητα ἐν σχέσει πρός τήν Ἀραβικήν ὑπεργεννητικότητα. Τό μέλλον τοῦ Ἰσραήλ προμηνύεται μαῦρο, ὅπως τό παρελθόν τῶν Ἑβραίων.

Ἡ Ρωσία ὑπέφερε πολλά ἀπό τούς Ἑβραίους καί εἶναι βέβαιον, ὅτι οὐδέποτε θά τούς συγχωρήση. Μετά τήν θύελλα Γκορμπατσώφ-Γέλτσιν ἐπεβλήθη ὁ Πούτιν, πού καθώς ὅλα βεβαιώνουν εἶναι Ρῶσος πατριώτης καί Χριστιανός Ὀρθόδοξος, πού ἀποκαθιστᾶ τήν ἐθνικήν τάξιν στήν Ρωσίαν. Ἡ πρώτη πρᾶξις του ἦτο νά ἀνακτήση τάς περιουσίας τοῦ Ρωσικοῦ κράτους, πού ἔκλεψαν οἱ Ἑβραῖοι καί νά φυλακίση ὅσους δέν ἐπρόλαβαν νά δραπετεύσουν.

Σιγά-σιγά ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, ἀπό τούς Ἑβραίους σταματᾶ. Θά ἀκολουθήσουν κι ἄλλα μέτρα περιστολῆς τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ἡ ρωσική αὐτοκρατορία συνέρχεται κι ὅταν συνέλθη πλήρως, τότε θά τακτοποιήση τούς λογαριασμούς της μέ τούς Ἑβραίους.

Κατά τάς περιστάσεις ἡ Ἑβραϊκή τακτική ἄλλοτε ἐπήνει, ἄλλοτε κατηγόρει τήν ΕΣΣΔ. Εἶναι ἀδύνατον νά εὕρης τήν ἄκρην. Χρειάζεται ὑπομονή καί βαθυτάτη ἀνάλυσις, διά νά ἐντοπισθοῦν αἱ ἐκφάνσεις τῆς Ἑβραϊκῆς τακτικῆς. Μόνον ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιον, ὅτι οἱ σιωνισταί ἤθελαν καί θέλουν τό Ἰσραήλ. Τό ἔχουν. Καί εἰς αὐτό τούς ἐβοήθησαν οἱ σιωνισταί, πού μέχρις ἑνός σημείου ἤλεγχαν τήν ΕΣΣΔ. Ὁ Ἑβραῖος Δαυΐδ Χόροβιτς στό βιβλίον του *«κράτος ἐν τῇ γενέσει του»* περιγράφει, ὅτι μαζί μέ τόν Μωϋσῆ Σέρτοκ, Ἐλιάχου Ἐπστάϊν, πού ἀνῆκαν στό Ἑβραϊκό Πρακτορεῖον στόν ΟΗΕ συνωμίλουν πολλάς φοράς μέ τόν σοβιετικόν ἀντιπρόσωπον στόν ΟΗΕ Συμεών Τσαράπκιν καί τόν σύμβουλόν του Μπόρις Στάϊν. Μετά ἀπό ἀρκετάς συναντήσεις στό Γενικό Προξενεῖο τῆς ΕΣΣΔ στήν Ν. Ὑόρκην ὅπου συνεζήτουν, διά τό μέλλον τῆς Παλαιστίνης

αἰφνιδίως ὁ Τσαράπκιν ἐσηκώθη, ἐξῆλθε τοῦ δωματίου δι' ὀλίγα λεπτά καί ἐπέστρεψε μέ μίαν φιάλην οἴνου καί μερικά ποτήρια... Ὁ Τσαράπκιν ἐγέμισε τά πέντε ποτήρια καί ὑψώνων τό ἰδικόν του ἔκανε τήν πρόποσιν: «Στό μελλοντικό Ἑβραϊκόν κράτος» (D. Horowitz: «State in the Making» N. York, 1953, p. 271-272).

Η ΕΣΣΔ συνέβαλε στήν δημιουργία τοῦ Ἰσραήλ, τό ὁποῖον ὅμως ἐστράφη κυρίως πρός τάς ΗΠΑ, ὅπου ἐξηγοράζοντο εὐκολώτερον οἱ πολιτικάντηδες. Ἔτσι ὁ Μπέν Γκουριόν ἐδήλωσε στόν Ἀμερικανό πρεσβευτή Τζαίημς Μάκ Ντόναλντ: *«Τό Ἰσραήλ καλωσορίζει τήν ρωσικήν ὑποστήριξιν στά Ἡνωμένα Ἔθνη... Ὄχι μόνον τό Ἰσραήλ εἶναι δυτικόν στόν προσανατολισμόν του, ἀλλ' ὁ λαός μας εἶναι δημοκρατικός καί συνειδητοποιεῖ ὅτι μόνον μέ τήν συνεργασίαν καί τήν ὑποστήριξιν τῶν ΗΠΑ μπορεῖ νά γίνη δυνατός καί νά παραμείνη ἐλεύθερος»* (James Mc Donald: «My Mission to Israel, 1948-1951», N. York, 1951, p. 257).

Δύο κρατικοί γίγαντες αἱ ΗΠΑ καί ἡ ΕΣΣΔ διεφώνουν εἰς ὅλα (πολιτική, οἰκονομία, σύστημα κυβερνήσεως, ἰδανικά κ.τ.λ.) καί συνεφώνουν εἰς ἕνα: στό νά ἱδρύση κράτος τό Ἰσραήλ. Τοῦτο παραδεχόμεθα εἶναι κατόρθωμα τῶν Ἑβραίων, πού ὀφείλεται εἰς ἕνα καί μόνον λόγο: στά χρήματα, πού διέθεσαν.

Ἡ ἑβδομαδιαία Ἑβραϊκή ἐφημερίς «THE JEWISH STANDARD» τῆς 21-5-1948 ἀνακοινώνει τήν ἵδρυσι τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, μέ πρῶτον πρωθυπουργόν τόν Δαυίδ Μπέν Γκουριόν, ὁ ὁποῖος διεκήρυξε ἀργότερον («Israel Government year book 1952», Government printer, Jerusalem, 1952, p. 15) ὅτι *«τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἐγκατεστάθη μόνον, εἰς ἕνα τμῆμα τῆς χώρας τοῦ Ἰσραήλ»*. Τά ἴδια ἀκριβῶς ἔγραψε καί στό βιβλίον του: «Ἀναγέννησις καί πεπρωμένον τοῦ Ἰσραήλ» (Ben Gourion: «Rebirth and Destiny of Israel» ed. «Philosophical Library», New York, 1954, p. 466).

Πολύ εὐφυῶς οἱ Ἑβραῖοι διέκριναν τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἀπό τήν χώραν τοῦ Ἰσραήλ. Τό κράτος ἱδρύθη, ἐπί ἑνός μέρους τῆς χώρας, στήν ὁποίαν σιγά-σιγά πρέπει τό Ἑβραϊκό κράτος νά ἐπεκταθῇ. Σαφέστατα κι ἐπισήμως οἱ Ἑβραῖοι ἐδήλωσαν, ὅτι θά ἐπαναγκατασταθοῦν (re-establish) «στήν ἀρχαία πατρίδα των» (Joseph Badi (ed.) «Fundamental Laws of the state of Israel», Twayne, New York, 1961, p. 8). Καμμία

THE JEWISH STANDARD

CALL TO ARMS

By

A. ABRAHAMS

(See page 3)

NATIONAL JEWISH WEEKLY

Friday, May 21st, 1948

STATE OF ISRAEL IS PROCLAIMED

ISRAEL MOVING TO OFFENSIVE

Striking Successes Reported

"Our Call to Jewry to Rally to Our Side"

TWO KINDS OF RECOGNITION

Britain Avoiding the Issue

Important Differences

ἀντίρρησις. Εἴμεθα σύμφωνοι. Πηγαίνετε, κύριοι Ἑβραῖοι κι ἐπανα-γκαταστα θῆτε μετά ἀπό 2.000 χρόνια στήν Πατρίδα σας. Πηγαίνετε στήν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας κι ἀφήσατε τήν Εὐρώπη, στούς Εὐρωπαίους καί στή Λευκή Φυλή. Σεῖς εἶσθε Σημῖται. Πηγαίνετε λοιπόν στήν χώραν σας καί ἀφήσατέ μας ἡσύχους.

Ἀλλά ὄχι, οἱ κύριοι Ἑβραῖοι ἐκ παραδόσεως καί ἐξ ἰδιοσυγκρασίας εἶναι παμφάγοι ἅρπαγες. Θέλουν καί τά δύο, Μεγάλο Ἰσραήλ, πού θά καταχτήση ὅλας τάς γύρω περιοχάς καί παντοδύναμον «διασπο-ράν» πού θά ἐπικυριαρχῆ, εἰς ὅποια χώρα παρασιτεῖ. Τελικῶς ἐπι-διώκοντες οἱ Ἑβραῖοι καί τά δύο, ἔχασαν καί τά δύο. Τό κράτος των ἐπιζῆ ἐξ αἰτίας τῶν ΗΠΑ καί συγκεκριμένως, ἐξ αἰτίας τῶν ὑπό τῶν Ἑβραίων χρηματοδοτουμένων Ἀμερικανῶν πολιτικῶν καί ἡ «διασπορά» των, ἴσως μέ ἐξαίρεσιν τάς ΗΠΑ, φθίνει παντοῦ.

ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ!

Ὁ πρώην Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Μπίλ Κλίντον (ὑπόθεσις Λεβίνσκι) ὁμιλεῖ στήν Ἑβραϊκή συναγωγή Μπόκα Ρατόν τῆς Φλώριδας, δίπλα στήν Ἰσραηλινή σημαία καί φέρει τό Ἑβραϊκό κάλυμμα κεφαλῆς «Κιπά».

Ὁ Ἑβραῖος τραπεζίτης Μπερνάρ Λαζάρ ἐκυκλοφόρησε τό 1814 δηλαδή **πρίν ἀπό τήν δημοσίευσιν** τῶν «Πρωτοκόλλων τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» βιβλίον, ὑπό τόν τίτλον «Ἀντισημιτισμός» ὅπου (σελ. 19) γράφει: *«Ἡ ὥρα θά ἔλθη -ὅπως εἶπαν οἱ προφῆται- ὁπότε θά λάβης τούς λόφους τῶν προγόνων σου καί οἱ λόφοι αὐτοί θά εἶναι τό κέντρον τοῦ κόσμου, τοῦ κόσμου πού θά σοῦ εἶναι ὑποτελής»!*

Ἔτσι λοιπόν ὁ κόσμος θά εἶναι ὑποτελής στό Ἰσραήλ. Βεβαίως οἱ Ἑβραῖοι μέ τό τραπεζικό κεφάλαιο, τά ΜΜΕ καί τό πλῆθος τῶν ὀργανώσεων, πού ἐλέγχουν ἔχουν δύναμιν, ἀποκτοῦν δύναμιν, ἀλλά νά πιστεύουν ὅτι θά κάνουν τόν κόσμον ὑποτελῆ εἰς αὐτούς δέν εἶναι ὄνειρο, εἶναι ψυχασθένεια, ἀπό τήν ὁποίαν, ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα -πού δέν εἶπαν οἱ προφῆται- θά θεραπευθοῦν, διότι ὑπάρχει τό φάρμακον ἤ μήπως νομίζουν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι, ὅτι ὁ κόσμος θά τούς ἀφήση νά τόν ὑποδουλώσουν;

Οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἀμερική ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶναι Ἀμερικανοί Ἑβραϊκοῦ θρησκεύματος. Διατί λοιπόν ἔχουν στήν συναγωγήν τους τήν σημαία τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ;

Ὁ Κλίντον διεβεβαίωσε τούς Ἑβραίους, ὅτι ὁ Τζόν Κέρι, ὑποψήφιος πρόεδρος τῶν ΗΠΑ, *«εἶναι πιστός φίλος τοῦ Ἰσραήλ»! καί ὅτι*

«δεσμεύεται ἀπολύτως γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ Ἰσραήλ»! («*Βῆμα*», 28-10-2004). Τό ἀληθές πάντως εἶναι, ὅτι ὁ Κέρι δέν εἶναι μόνον πιστός φίλος τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' εἶναι γνήσιος Ἑβραῖος, πού ἡ οἰκογένειά του μετέβη στήν Ἀμερικήν, ἀπό τήν Εὐρώπην.

Ὁ πρώην πρωθυπουργός τῆς Γαλλίας Μισέλ Ροκάρ, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Πολιτισμοῦ τῆς Ε.Ε. ἐδήλωσε, διά τό Εὐρωπαϊκόν Μουσεῖον («*Ἐλευθεροτυπία*», 27-11-2003):

> «Τι να πούμε για ένα μουσείο που οι διευθυντές του είναι από το Ισραήλ, χώρα που βρίσκεται στην Ασία κι όχι στην Ευρώπη»

Κι ἐμεῖς «τί νά ποῦμε;» διά τό «Ἐθνικό Κέντρο Ἐπιστημονικῆς Ἔρευνας τῆς Γαλλίας», πού ἔχει διευθυντή τόν Ἑβραῖο Ἔντγκαρ Μορέν, πού βεβαίως δέν ἔχει Γαλλικήν συνείδησιν καί τόν ὁποῖον τό πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀνηγόρευσε εἰς ἐπίτιμο διδάκτορα. Ὁ πρύτανις μάλιστα τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γιάννης Ἀντωνόπουλος ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἀναγόρευσις τοῦ Ἑβραίου *«σέ ἐπίτιμον διδάκτορα ἀποτελεῖ τιμή γιά τό πανεπιστήμιο»*! («*Ἐλευθεροτυπία*», 20-11-2003).

Ὁ Μορέν ἔχει ὅλα τά προσόντα δημοσίας προβολῆς. Εἶναι Ἑβραῖος, κομμουνιστής καί φυσιογνωμικῶς καί τό ἄλλο.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα μέ τούς διεθνεῖς πλοκάμους της φροντίζει νά δίδωνται στούς Ἑβραίους πάσης φύσεως τιμητικοί τίτλοι. Τά βραβεῖα βροχή στούς ἀπογόνους τοῦ Ἰούδα. Τά «Νόμπελ» κ.τ.λ. ἔρχονται τό ἕνα μετά τό ἄλλο, ὥστε νά προβάλεται ὁ Ἑβραιοσιωνισμός.

Πράγματι ὑπάρχει ἕνα καλῶς ὠργανωμένο δίκτυο προωθήσεως τῶν Ἑβραίων. Πρός τοῦτο διαθέτουν ἄφθονα χρήματα καί προχωροῦν ὄχι ἀνεβάζοντες τούς ἑαυτούς των, ἀλλά κατεβάζοντες τούς ἄλλους. Οὐδέποτε ἀποκαλύπτονται. Χρησιμοποιοῦν ψευδώνυμα καί κινοῦνται ὑποχθονίως, διά νά ἐπιτύχουν τούς σκοπούς των. Τέχναι, ἐπιστῆμαι, κρατικαί θέσεις κ.τ.λ. εἶναι εὐάλωτοι στόν Ἑβραϊσμό, πού γνωρίζει νά ἑλίσσεται ὀφιοειδῶς, νά παραγκωνίζη τεχνηέντως τούς ἄλλους, νά ἀνέρχεται στά ἀξιώματα καί νά λαμβάνη τιμητικάς διακρίσεις.

Μετά ἔρχονται οἱ ἀφελεῖς καί θαυμάζουν τούς Ἑβραίους, διότι βλέπουν αὐτό πού φαίνεται κι ὄχι αὐτό πού εἶναι. Ἔτσι ἡ φαινομενικότης ἐπιβάλλεται στήν πραγματικότητα. Πρέπει νά γίνη κατανοητόν, ὅτι ἡ προβολή τῶν Ἑβραίων δέν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀξίας των, ἀλλά τῆς προπαγανδιστικῆς ὀργανώσεώς των. Ἐάν εἶχαν τήν ὅποιαν ἀξίαν θά τήν ἀπεδείκνυαν στήν ἱστορία καί στόν πολιτισμόν των. Τούς ἀναγνωρίζω τήν ἱκανότητα ἐπιβιώσεώς των, πού δέν ὀφείλεται εἰς φυλετικάς ἀρετάς των, ἀλλά στόν θρησκευτικόν συνωμοτισμόν των. Ἐπέζησαν πολλῶν θυελλῶν, πού οἱ ἴδιοι προεκάλεσαν. Ἐπέζησαν ὄχι ἐντός τῆς χώρας των, ἀλλά ἐντός τῶν ἄλλων Ἐθνῶν, τά ὁποῖα ἀπεμύζησαν καί ἀπομυζοῦν. Ἕως πότε; Θά διεπιστώνατε τήν ἀξίαν τῶν Ἑβραίων, ἐάν ἔμεναν στόν τόπον των καί ἀνεδείκνυαν τήν ἰδικήν των ἱστορίαν καί τόν ἰδικόν των πολιτισμόν. Εἶναι ἀδύνατον νά ἀξιολογήσετε τούς Ἑβραίους, πού παρασιτοῦν εἰς ξένας χώρας. Ὅπου εὑρίσκονται παραμένουν ὑποσκάπτοντες τά θεμέλια τῶν Ἐθνικῶν Κοινωνιῶν, δίχως οἱ λαοί νά τούς ἀντιλαμβάνωνται. Αὐτήν τήν ἱκανότητα ὑποχρεούμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων νά τούς τήν ἀναγνωρίσωμεν. Ἀλλά πέραν αὐτοῦ οὐδέν.

Οἱ Λευκοί εἶναι ἀγαθοί. Δέν ὑποπτεύονται τούς Ἑβραίους, παρά μόνον τήν τελευταίαν στιγμήν καί τότε ξεσποῦν. Ἔτσι ἐξεδηλώθησαν κατά καιρούς κύματα ἀντισημιτισμοῦ, χάριν τῆς ὑπάρξεως τῆς Λευκῆς Φυλῆς, τήν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι ζηλοφθόνως μισοῦν. Ἐνώπιον τῶν πολλῶν καί ποικίλων λαμπρῶν πολιτισμῶν, πού ἀνέπτυξαν οἱ Λευκοί οἱ Ἑβραῖοι αἰσθάνονται δέος, πού μετατρέπεται εἰς καταστρεπτικόν μῖσος. Πρῶτον καί κύριον θῦμα των ὁ **Ἑλληνικός πολιτισμός**. Ἐπυρπόλησαν τάς βιβλιοθήκας μας, ἐκρήμνισαν τά μνημεῖα μας, κατέστρεψαν τά ἀγάλματά μας, διέβρωσαν τά κράτη μας, ἔστρεψαν ἐχθρούς ἐναντίον μας, ἐδολοφόνησαν Ἕλληνας... κι ἐμεῖς τί κάνομεν; Συνιστῶμεν ἐπιτροπήν στό Ὑπουργεῖον «Ἐθνικῆς» Παιδείας μέ σκοπόν νά ἀφαιρέση, ἀπό τά σχολικά βιβλία, ὁτιδήποτε δέν συμφέρει τούς Ἑβραίους ὡς ἀντισημιτικόν! Ναί, τέτοιος ἐξευτελισμός.

Ὁ Ἰουδαῖος Ἔρικ Χομπσμπάουμ ἐγεννήθη ἀπό Ἑβραίους γονεῖς στήν Ἀλεξάνδρεια τό 1917. Ἐμεγάλωσε στό Βερολῖνο καί στήν Βιέννη. Μετά τήν ἄνοδο τοῦ Ναζισμοῦ στήν Γερμανίαν μετέβη στήν Ἀγγλίαν καί σήμερα θεωρεῖται Βρεταννός μαρξιστής «ἱστορικός».

Τόν Ἑβραῖον αὐτόν κομμουνιστήν ἐτίμησε τό Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καί τήν 11ην Ὀκτωβρίου 2004 ἀνηγγόρευσε ἐπίτιμο διδάκτορα (!) τοῦ τμήματος Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ἐνῶ τήν προηγουμένην λέκτωρ τοῦ ἰδίου πανεπιστημίου ἐδημοσίευσε («*Βῆμα*», 10-10-2004) ἐξυμνητικόν ἄρθρον ὑπέρ τοῦ «Βρεταννοῦ» ἱστορικοῦ. Ποίου Βρεταννοῦ; Ἑβραῖος εἶναι. Διατί τό ἀποκρύπτουν.

Στήν Εὐρώπην καί στήν Ἀμερικήν ὑπάρχουν χιλιάδες, ναί χιλιάδες! Ἕλληνες καθηγηταί εἰς ξένα πανεπιστήμια. Τό πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης δέν τιμᾶ μέ τίτλους ἐκείνους τούς ἐπιφανεῖς Ἕλληνας, πού δοξάζουν τήν πατρίδα μας στό ἐξωτερικόν, ἀλλά τιμᾶ τούς Ἑβραίους ψευδοεπιστήμονας, χάριν τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκμεταλλεύεται προπαγανδιστικῶς τούς ἐπιστημονικούς τίτλους, πού ἀπονέμουν στούς ἀπογόνους τοῦ Λὐνάν.

Ὁ κίνδυνος πού ἐκπροσωπεῖ σήμερον τό Ἰσραήλ εἶναι, ἀφ᾿ ἑνός μέν ἡ διεθνής Ἑβραιοσιωνιστική συνωμοσία, ἡ ὁποία μπορεῖ ἀμέσως καί ἀνέτως ν᾿ ἀντιμετωπισθῇ, ἀφ᾿ ἑτέρου ὁ πυρηνικός ἐξοπλισμός τοῦ σιωνιστικοῦ κρατιδίου, πού εἶναι σχεδόν ἀδύνατον νά ἀντιμετωπισθῇ καί ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ θανάσιμον ἀπειλήν, διά πολλούς λαούς, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ Ἑλληνικός, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτοί οἱ τελείως ἀπολίτιστοι, οἱ ὁποῖοι περιεφέροντο «τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ» («*Δευτερονόμιον*», ΚΘ, 5) διότι ἠγνόουν ἀκόμη καί τόν προσανατολισμόν κατέχουν πυρηνικά ὅπλα, τά ὁποῖα ἐλέγχουν φανατικοί θρησκόληπτοι.

Στό Ἰράκ, μέχρις στιγμῆς τοὐλάχιστον, δέν εὑρέθησαν ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς παρά τά ἀντιθέτως λεχθέντα. Τό Ἰσραήλ ἀπεναντίας διαθέτει τόσα πυρηνικά, ὅσα ἀρκοῦν, διά νά καταστρέψουν ὁλόκληρο τόν κόσμον.

Συγκεκριμένως, ὅπως ἀνεκοίνωσε τό Διεθνές Ἰνστιτοῦτον διά τήν ἔρευναν καί τήν εἰρήνην τῆς Σουηδίας *«τό Ἰσραήλ κατέχει τουλάχιστον 200 πυρηνικές βόμβες»!!* («*Ἐλευθεροτυπία*», 20-4-03). Κατά τήν βρεταννική ἀμυντική ἐπιθεώρησι «Jane's» τό Ἰσραήλ κατέχει «πάνω ἀπό 400 πυρηνικές κεφαλές» (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἐπί πλέον τό

Ἰσραήλ διαθέτει χημικά καί βιολογικά ὅπλα καί **ἀρνεῖται** νά ἐπικυρώση τήν συνθήκη ἀπαγορεύσεως τῶν χημικῶν καί βιολογικῶν ὅπλων. Ἀκόμη νά προσθέσωμεν, ὅτι χάριν στούς Ἀμερικανούς εἰδικούς τό Ἰσραήλ κατεσκεύασεν πυραύλους (Ἰεριχώ-2) βεληνεκοῦς 1.500 χλμ. καί (Ἰεριχώ-3) 4.500 χλμ.!!! Γιά ποῦ τούς ἔχει αὐτούς τούς πυραύλους; Ἡ τεχνογνωσία ποῦ προσέφεραν αἱ ΗΠΑ στό Ἰσραήλ ὀφείλεται στήν ἐπιρροή τῶν Ἑβραιοσιωνιστῶν στούς Ἀμερικανούς πολιτικούς.

Αὐτά ἡ κυβέρνησις Μπούς δέν τά ἔβλεπε! Ἀλλά ἀνησύχει, διά τούς 10-20 ἀπηρχαιωμένους Ἰρακινούς πυραύλους τύπου «Σκούντ». Εἶναι δικαίωμα τῶν ΗΠΑ νά ὑποκρίνωνται, ὅπως εἶναι δικαίωμά μας νά μή πιστεύωμεν τά ψεύδη, μέ τά ὁποῖα τά Ἑβραιόπληκτα ΜΜΕ τροφοδοτοῦν τήν Ἀμερικανική κοινή γνώμη.

Προσέξατε ἰδιαιτέρως τοῦτο: Δέν εἶναι τό Ἀμερικανικό Ἔθνος οὔτε ὁ Ἀμερικανικός λαός, πού ἐγκληματοῦν κατά τῆς ἀνθρωπότητος καί κατά τῆς ἀληθείας, ἀλλά οἱ **Ἑβραιοσιωνισταί** πού κινοῦνται στά παρασκήνια τῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ, μέχρις ὅτου εὑρεθοῦν πατριῶται πολιτικοί καί ἀπαλλάξουν τήν Ἀμερική ἀπό τόν ἀσφυκτικό Ἑβραϊκό ἐναγκαλισμό.

Ἄλλως τε ἤδη μεγάλοι Ἀμερικανοί ἀπό τόν Τζώρτζ Οὐάσιγκτων ἕως τόν αὐτοκινητοβιομήχανο Χένρυ Φόρντ κατήγγειλαν τήν ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων στήν Ἀμερική καί περιέγραψαν τάς καταστρεπτικάς συνεπείας της.

Τό Ἰσραήλ δικαιοῦται νά ἀναπτύσση πυρηνικόν ὁπλοστάσιο καί πυραύλους. Τά ἄλλα κράτη δέν δικαιοῦνται. Ὡραία λογική, καθαρά Ἑβραϊκή. Οἱ κύριοι Ἰουδαῖοι μᾶς λέγουν. Ὅλοι ἐσεῖς δέν θά ἀποκτήσετε ἐξοπλισμούς, παρά μόνον ἐγώ. Ὅλοι ἐσεῖς δέν θά κατασκευάσετε πυραύλους, παρά μόνον ἐγώ. Ὅλοι ἐσεῖς δέν θά ἔχετε πυρηνικά ὅπλα, παρά μόνον ἐγώ. Δηλαδή ἡ Ἑβραϊκή πολιτική ἐπιθυμεῖ ἕνα πανίσχυρο Ἰσραήλ καί ὅλοι οἱ γείτονές του νά εἶναι ἄοπλοι! Τό 2003 τό Ἰράν ἐξετόξευσε τόν πύραυλο «Σαχάμπ 3» ὁ ὁποῖος ἔχει βεληνεκές 1.300 χλμ. Ἀμέσως ἐσήμανε συναγερμός στό Ἰσραήλ. Ὁ Ἑβραῖος ἀρχηγός τοῦ Ἰσραηλινοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου στρατηγός Μοσέ Γιααλόν σπεύδει στήν Ἀμερική γιά *«νά παρουσιάσει στοιχεῖα σχετικά μέ τό πυρηνικό πρόγραμμα στό Ἰράν»*

(«*Ἐλευθεροτυπία*», 8-7-03). Ἄν καταλαβαίνωμεν καλῶς οἱ Ἑβραῖοι ἔτρεξαν στόν προστάτη τους καί τοῦ κατήγγειλαν τούς Ἰρανικούς ἐξοπλισμούς. Μήπως τό Ἰράν ὤφειλε, διά νά ἀναπτύξῃ τά πολεμικά του προγράμματα νά ζητήσῃ τήν ἄδειαν τῶν Ἑβραίων ἤ τῶν Ἀμερικανῶν; Τότε πού τό Ἰσραήλ ἐπρομηθεύετο ἀτομικά-πυρηνικά ὅπλα, ἀπό τάς ΗΠΑ ἐρώτησε κάποιον; Καί διατί τό λέγουν στήν Ἀμερική; Μήπως τήν κατέστησαν χωροφύλακα τοῦ κόσμου; Καί εἰδικώτερον μήπως ἡ Ἀμερική εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἰσραήλ; Ἐάν συμβαίνῃ κάτι τέτοιο νά μᾶς τό ἀνακοινώσουν καί πρωτίστως νά τό μάθῃ ὁ Ἀμερικανικός λαός, ὁ ὁποῖος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀποδέχεται ἡ ὑπερδύναμις του νά ὑπηρετῇ τούς Ἑβραίους. Ἐδιαβάσαμεν (ἔνθ. ἀνωτ.) ἐπίσης ὅτι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως Ἄβι Πάζνερ ἐδήλωσε ὅτι: «*Εἶναι πολύ ἀνησυχητικό, ἰδίως ὅταν γνωρίζουμε ὅτι τό Ἰράν προσπαθεῖ νά ἀποκτήσει πυρηνικά ὅπλα*». Ἄν τό Ἰράν ἀποκτήσῃ πυρηνικά ὅπλα εἶναι πολύ ἀνησυχητικό, ἐνῷ τό Ἰσραήλ, πού ἀπέκτησε εἶναι καθησυχαστικόν! καί παρακάτω ὁ Ἑβραῖος κυνικώτατα ἀποκαλύπτεται: «*Ἔχουμε μοιρασθεῖ τίς ἀνησυχίες μας αὐτές μέ τούς Ἀμερικανούς καί Εὐρωπαίους φίλους μας. Πρέπει νά κάνουμε τά πάντα γιά νά ἐμποδίσουμε τό Ἰράν νά ἀποκτήσει πυρηνικά ὅπλα*». Ποίους Εὐρωπαίους φίλους ἐννοεῖ; Ἀμερικανούς φίλους (δηλαδή Ἀμερικανοεβραίους καί πράκτορες τοῦ σιωνισμοῦ) ἔχουν πολλούς. Μαζί τους λοιπόν ἐμοιράσθησαν τάς ἀνησυχίας των καί πρέπει νά κάνωμεν (γιατί δέν κάνουν μόνοι τους;) τά πάντα διά νά ἐμποδίσωμεν τό Ἰράν νά ἀποκτήσῃ πυρηνικά ὅπλα! Δηλαδή οἱ Εὐρωπαῖοι καί οἱ Ἀμερικανοί νά ἐπιτεθοῦν στό Ἰράν, διά νά μή καταστῇ αὐτό ἀπειλή, διά τό Ἰσραήλ... Φαίνεται ὅτι ὁ Ἑβραιο-σιωνισμός ἀπαιτεῖ ἀπό τούς Ἀγγλοαμερικανούς, ὅπως ἐδημιούργησαν τό Ἰσραήλ νά ἐξασφαλίζουν καί στό μέλλον τήν ὕπαρξίν του.

Πάντως ἡ τακτική τοῦ «ἐμεῖς ἰσχυροί, οἱ ἄλλοι ἀσθενεῖς» εἶναι γνωστή ἀπό παναρχαίους χρόνους καί τήν ἐφαρμόζουν τώρα οἱ Ἑβραῖοι. Τήν διδάσκουν μάλιστα στούς φίλους καί συμμάχους των Τούρκους (πού γίνονται ἰσχυροί) καί μέσῳ γραικύλων τήν ἐπιβάλλουν στήν Ἑλλάδα (πού γίνεται ἀσθενής) ἡ ὁποία παραμελεῖ τούς ἐξοπλισμούς της καί κυριολεκτικῶς διαλύει τάς Ἐνόπλους Δυνάμεις

της. Οἱ πολιτικάντηδες μάλιστα κλείνουν Στρατόπεδα καί τά χαρίζουν στήν τοπικήν αὐτοδιοίκησιν, καθώς διέπραξαν μέ ἱστορικά στρατόπεδα, ὅπως εἰς Θεσσαλονίκην π.χ. «Παύλου Μελᾶ», «Καρατάσου» κ.ἄ.

Τό 1981 οἱ Ἰρακινοί ἐδημιούργησαν πυρηνικόν ἀντιδραστῆρα καί τό Ἰσραήλ, κατά προκλητικήν παραβίασιν τῆς διεθνοῦς νομιμότητος αἰφνιδιαστικῶς (ὑπούλως) ἐβομβάρδισε καί κατέστρεψε τόν πυρηνικόν ἀντιδραστῆρα τοῦ Ἰράκ.

Ὁ ραββῖνος Ὀβαντία Γιόσεφ ἐδήλωσε, διά τούς Ἄραβας μέ εἰλικρίνειαν: *«Ἀπαγορεύεται νά τούς λυπόμαστε. Πρέπει νά τούς ρίχνουμε πυραύλους καί νά τό ἀπολαμβάνουμε, νά τούς ἐξοντώσουμε. Εἶναι κακοί, εἶναι καταραμένοι»* (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 19-4-2001). Ἄν αὐτά τά ἐδήλωνε κάποιος Ἰσλαμιστής ἱερωμένος, διά τούς Ἑβραίους, τότε θά ἐξεγείρετο ἡ «διεθνής κοινή γνώμη».

Τέλος πάντων μέ εἰλικρίνειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἄν οἱ Ἰρανοί ρίξουν πυραύλους στούς Ἑβραίους ἐγώ προσωπικά θά τό ἀπελάμβανα. Δέν λυποῦμαι, τούς Ἰουδαίους, διότι εἶναι ἐγκληματίαι καί ὅπως πάντοτε προετοιμάζουν συμφοράς, διά τήν ἀνθρωπότητα. Οἱ μισάνθρωποι ραββῖνοι κάποτε θά μάθουν, ὅτι τό μῖσος πού κηρύσσουν θά ἀντιμετωπισθῆ μέ μῖσος. Ἐξ ἄλλου αὐτοί πού διδάσκουν τό «ὀφθαλμόν ἀντί ὀφθαλμοῦ» τούς ἀξίζει νά τό ὑποστοῦν.

Τά πυρηνικά ὅπλα τοῦ Ἰσραήλ πράγματι ἀπειλοῦν τήν ἀνθρωπότητα. Ἀκόμη καί ὁ ΟΗΕ ἀνησυχεῖ καί θεωρεῖ τό πυρηνικό ὁπλοστάσιο τῶν Ἑβραίων *«ἐφιάλτη γιά τόν ΟΗΕ τά πυρηνικά τοῦ Ἰσραήλ»* (*«Χώρα»*, 27-9-2002). Ἐν τούτοις ὁ ΟΗΕ οὐδέν πράττει καί φυσικά ἀντιλαμβάνεσθε διατί.

Εὐτυχῶς εὑρέθη εἷς Ἑβραῖος (!) πού μετεῖχε στήν ὑλοποίησι τῶν πυρηνικῶν προγραμμάτων τῶν σιωνιστῶν.

Πρόκειται διά τόν Μορντεχάϊ Βανούνου, ὁ ὁποῖος τό 1986 ἀπεκάλυψε στούς *«Τάϊμς»* τοῦ Λονδίνου τήν ἀλήθεια.

Ἀμέσως ἡ μυστική ὑπηρεσία τοῦ Ἰσραήλ, ἡ διαβόητος «Μοσάντ» τόν ἀπήγαγε ἀπό τήν Ρώμην καί βιαίως τόν μετέφεραν στό Ἰσραήλ, ὅπου τόν κατεδίκασαν εἰς 18 ἔτη φυλάκισιν. Ὅταν ἐξέτισε τήν ποινήν του τόν ἄφησαν ἐλεύθερον, ἀλλά μέ περιορισμούς.

Στήν *«Χώραν»* (3-2-2004) διαβάζομεν:

Πυρηνικός επιστήμονας σέ κλοιό

Ο Ισραηλινός πρώην πυρηνικός επιστήμονας Μορντεχάι Βανούνου που εξέτισε ποινή κάθειρξης 18 ετών με την κατηγορία της αποκάλυψης μυστικών του πυρηνικού προγράμματος του Ισραήλ, θα παραμείνει και μετά την απελευθέρωσή του από τη φυλακή, στις 21 Απριλίου, υπό αυστηρή παρακολούθηση.

Δημοσιεύματα

Σύμφωνα με την εφημερίδα «Γεντιάτ Αχρανότ», οι μυστικές υπηρεσίες απαγόρευσαν στον Βανούνου να δώσει συνεντεύξεις και να φύγει στο εξωτερικό, ενώ θα ελέγχεται το ταχυδρομείο του και θα είναι υποχρεωμένος να παρουσιάζεται τακτικά στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής όπου θα διαμένει. Ο 49χρονος σήμερα Βανούνου είχε καταδικαστεί το 1986 σε κάθειρξη 18 ετών με την κατηγορία της κατασκοπείας μετά την αποκάλυψη στους «Τάιμς του Λονδίνου» στοιχείων για το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ.

Ο Βανούνου, που εργαζόταν στον πυρηνικό σταθμό της Ντιμόνα, στο Νότιο Ισραήλ, είχε διαφύγει στο εξωτερικό μετά τις αποκαλύψεις του, αλλά εντοπίστηκε στη Ρώμη από τη Μοσάντ, από την οποία και απήχθη για να μεταφερθεί στο Ισραήλ. Την επιβολή των αυστηρών περιοριστικών μέτρων μετά την αποφυλάκιση του Βανούνου ζήτησε ο ίδιος ο πρωθυπουργός του Ισραήλ, Αριέλ Σαρόν, που έχει την ευθύνη και για τις μυστικές υπηρεσίες της χώρας.

Εἶναι ἐντυπωσιακό, πού τό ἐξευτελισθέν Ἰταλικό κράτος δέν ἀντέδρασε, στήν ἀπαγωγήν ἀπό αὐτό ἑνός ἐπιστήμονος. Ἄλλο νά ἐζητεῖτο ἡ ἀπέλασίς τους κι ἄλλο νά τόν ἀπήγαγε μία ξένη χώρα, μέσα ἀπό τήν Ἰταλική Πολιτεία, πού ἔχει ἔννομον τάξιν, τήν ὁποίαν ὅπως καί τήν διεθνῆ παρεβίασαν οἱ Ἰσραηλινοί.

Ὁ Βανούνου, πού πρέπει νά ἔχη τήν εὐγνωμοσύνη τῶν ἀνθρώπων, ζῆ τώρα ἐλεύθερος, ἀλλά εἰς ἀπομόνωσιν. Δέν τοῦ ἐπιτρέπουν νά ἰδῆ κάποιον καί οὔτε νά φύγη ἀπό τό Ἰσραήλ. Ὅταν ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος, πού τοῦ ἐπῆρε τήν συνέντευξιν τόν εἶδε στό Ἰσραήλ ἀμέσως συνελήφθη.

Συνέλαβαν και τον δημοσιογράφο που μίλησε με τον Βανούνου!

Η αστυνομία του Ισραήλ συνέλαβε χθες στην Ιερουσαλήμ τον Βρετανό δημοσιογράφο Πίτερ Χούναμ, ο οποίος είχε αποκαλύψει «ευαίσθητα» στρατιωτικά μυστικά του Εβραϊκού κράτους το 1986 σε συνέντευξη που είχε πάρει από τον πρόσφατα αποφυλακισθέντα Ισραηλινό πυρηνικό μηχανικό Μορντεχάι Βανούνου. Σύμφωνα με μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων, αστυνομικοί με πολιτικά συνάντησαν τον Πίτερ Χούναμ στο ξενοδοχείο του στην Ιερουσαλήμ, τον έβαλαν σε αυτοκίνητο και έφυγαν. Εκπρόσωπος του πρωθυπουργικού γραφείου που επιβλέπει τις υπηρεσίες ασφαλείας του Ισραήλ επιβεβαίωσε την είδηση για τη σύλληψη του δημοσιογράφου. Υπενθυμίζουμε ότι το 1986, ο Χούναμ εξασφάλισε αποκλειστική συνέντευξη του Βανούνου, ο οποίος εργαζόταν στον απόρρητο ισραηλινό πυρηνικό σταθμό της Ντιμόνα. Η συνέντευξη δημοσιεύτηκε στους «Σάντεϊ Τάιμς» του Λονδίνου και οδήγησε ανεξάρτητους αναλυτές στο συμπέρασμα ότι το Ισραήλ είχε στη διάθεσή του πυρηνικά όπλα. Τον περασμένο μήνα, ο Χούναμ πήγε στο Ισραήλ για την απελευθέρωση του Βανούνου (αφέθηκε ελεύθερος στις 21 Απριλίου αφού πέρασε 18 χρόνια στη φυλακή) και τον συνάντησε σε εκκλησία της Ιερουσαλήμ, παρά τους αυστηρούς περιορισμούς που έχει επιβάλλει η ισραηλινή κυβέρνηση στις επαφές του Βανούνου με δημοσιογράφους και μέσα ενημέρωσης. Εκπρόσωπος του βρετανικού υπουργείου Εξωτερικών δήλωσε σχετικά με τη σύλληψη του δημοσιογράφου ότι «το διπλωματικό προσωπικό μας εξετάζει το ζήτημα».

*(«**Ελευθεροτυπία**», 27-5-2004)*

Ἐκτός ἀπό τό Ἰράκ πού τάχα εἶχε ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς, πρόβλημα δημιουργεῖται καί μέ τό Ἰράν, τό ὁποῖον ἔχει προσχωρήσει στήν συνθήκην, διά τήν μή ἀνάπτυξιν τῶν πυρηνικῶν ὅπλων. Ἐπίσης τό Ἰράν σέβεται τή διεθνῆ νομοθεσία, διά τά πυρηνικά, πρᾶγμα, πού δέν κάνει τό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον μυστικῶς καί δίχως νά δίδῃ λογαριασμόν στήν Διεθνῆ Ὑπηρεσία Ἀτομικῆς Ἐνεργείας (ΙΑΕΑ) ἀναπτύσσει πυρηνικά ὅπλα. Κι' ἐνῶ τό Ἰσραήλ ἀνελέγκτως προχωρεῖ

στόν πυρηνικόν ἐξοπλισμόν αἱ ΗΠΑ, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία καί γενικῶς ἡ Ε.Ε. ἀσχολεῖται μέ τό Ἰράν ἄν ἐμπλουτίζη τό πλουτώνιον ἤ ὄχι καί ἀπειλοῦν κυρώσεις. Διά τό Ἰσραήλ λέξις, τσιμουδιά! Χωρίς ντροπή.

Τελικῶς Εὐρώπη καί ΗΠΑ συνεφώνησαν, ἄν τό Ἰράν δέν ἱκανοποιήση τάς ἀξιώσεις των, τότε θά ζητήσουν τήν παραπομπή τοῦ Ἰράν στό Συμβούλιο Ἀσφαλείας τοῦ ἐξευτελισμένου ΟΗΕ, ὅπου ὁ κάφρος Ἀνάν θά ὑποστηρίξη ὁτιδήποτε τόν διατάξουν. Εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν «ἡ Τεχεράνη προειδοποιεῖ ὅτι τά περιθώρια τῆς ὑπομονῆς της δέν εἶναι ἀνεξάντλητα» (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 19-9-2004). Προσωρινῶς ἡ Τεχεράνη δέν ἀνέχεται ταπεινώσεις καί κυρίως δέν ἀνέχεται τήν ἀνοχή τῶν Ἀμερικανῶν καί Εὐρωπαίων, ἔναντι τοῦ Ἰσραήλ.

Οἱ Ἑβραῖοι ἀνέπτυξαν πυρηνικό ὁπλοστάσιο, τό ὁποῖον δέν ἐνοχλεῖ τάς Δυτικάς κυβερνήσεις, πού νοιάζονται μήπως στό Ἰράν ἐμπλουτίσουν τό πλουτώνιο. Ἡ διεθνής ὑποκρισία στήν ἀποκορύφωσίν της.

Ποιος θα πιέσει (τώρα) το Ισραήλ για τα πυρηνικά;

«Η περίπτωση της Λιβύης δείχνει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που κάνουν τα αμερικανικά «γεράκια». Δείχνει ξεκάθαρα γιατί -αν ο στόχος της δυτικής συμμαχίας στο Ιράκ ήταν πράγματι τα όπλα μαζικής καταστροφής του Σαντάμ - ο πόλεμος θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί. Ο Καντάφι παραδίδει τα δικά του όπλα μαζικής καταστροφής με διαπραγματεύσεις. Η απόφαση του Καντάφι, όμως, έχει και «παράπλευρες απώλειες». Πως θα χειριστούν τώρα οι Αμερικανοί στην κατακραυγή των αράβων ηγετών που ζητούν από το Ισραήλ να κάνει ό,τι και η Λιβύη; Την ώρα που οι Ισραηλινοί ορθώνουν ένα αποτρόπαιο τείχος που θυμίζει το καθεστώς του απαρτχάιντ, την ώρα που καταγγέλλουν την ειρηνευτική πρωτοβουλία της Γενεύης, την ώρα που ο ειρηνιστής πυρηνικός επιστήμονας Μορντεχάι Βανούνου σαπίζει χρόνια τώρα στις ισραηλινές φυλακές επειδή ξεσκέπασε τα μυστικά πυρηνικά όπλα του Ισραήλ. Άραβες ηγέτες ζητούν περιφερειακό αφοπλισμό και ανοίγουν τα οπλοστάσιά τους σε διεθνείς ελέγχους. Ξαφνικά, ο Μουαμάρ Καντάφι παρουσιάζεται ως άνθρωπος της ειρήνης, ως ηγετική προσωπικότητα του αραβικού κόσμου που προσδίδει κύρος στην αραβική αντιπαράθεση ►

με το Ισραήλ. Και ο Αριέλ Σαρόν; Ο Καντάφι παραδίδει τα όπλα μαζικής καταστροφής της Λιβύης. Ο Σαρόν αρνείται να παραδώσει τα δικά του. Ποιος από τους δύο είναι τώρα ο παρίας; Ποιος προχωρεί στον πολιτισμό και ποιός επιστρέφει στη βαρβαρότητα;»

*ΡΟΥΣΣΟΣ ΒΡΑΝΑΣ («**Ελευθεροτυπία**», 24-12-2003)*

Ἤδη καταφθάνουν ἀπό παντοῦ ἀποκαλυπτικαί πληροφορίαι, διά τά ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς, πού διαθέτουν οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὁποῖοι πολύ συχνῶς ἀποτυγχάνουν, εἰς ἀτομικάς δολοφονίας, ὅπως στήν περίπτωσι τῆς ἀποπείρας δολοφονίας τοῦ Χάλεντ Μεσάλ ἀξιωματούχου τῆς Ἰσλαμικῆς ὀργανώσεως «Χαμάς». Τί συνέβη; Συνέβη κάτι κινηματογραφικόν. Ἑβραῖοι πράκτορες τῆς «Μοσάντ» ἐπλησίασαν τόν Μεσάλ στό Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας καί τοῦ ἔρριξαν στό αὐτί ἕνα δηλητήριον, τό ὁποῖον θά προεκάλει τόν θάνατον τοῦ Μεσάλ, μετά μερικάς ἡμέρας καί θά ἐφαίνετο, ὡς καρδιακή προσβολή! Τέτοια δηλητήρια ἔχουν ἀνακαλύψει οἱ Ἑβραῖοι καί τά χρησιμοποιοῦν, ἐντός ξένων κρατῶν μάλιστα. Ὅμως οἱ σωματοφύλακες του Μεσάλ συνέλαβαν τούς πράκτορες τῆς «Μοσάντ» καί κατόπιν πιέσεως τοῦ βασιλέως τῆς Ἰορδανίας Χουσεΐν τό Ἰσραήλ ἔδωσε τό ἀντίδοτο, διά τό δηλητήριον κι ἔτσι ἐσώθη τό παρ' ὀλίγον θῦμα των. Ἡ δολοφονία ἀποτελεῖ συστατικό τῆς Ἑβραϊκῆς ψυχῆς. Τό παράδειγμα δίδει ἡ πολιτική καί θρησκευτική ἡγεσία τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ. Ἄλλως τε δημοσίως ὁ ἐγκληματίας Σαρόν ἠπείλησε εὐθέως τήν ζωήν τοῦ Ἀραφάτ:

«Δεν θα συμβούλευα τον Αραφάτ να αισθάνεται ασφαλής. Δεν θα συμβούλευα καμία ασφαλιστική εταιρεία να του κάνει ασφάλεια ζωής».

*«**Ελευθεροτυπία**», 5-4-2004*

Προηγουμένως ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως Ἐχούντ Ὄλμερτ ἐπεβεβαίωσε ὅτι: «*ἡ ἰδέα, γιά δολοφονία τοῦ Παλαιστινίου προέδρου ἔχει ὀπαδούς, στά ὑψηλότερα δυνατά κλιμάκια...*

Τό Ἰσραήλ μιλάει ἀνοικτά καί γιά δολοφονία του» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 15-9-2003).

Φυσικά ὁ μέγιστος κίνδυνος δέν εἶναι αἱ ἀτομικαί δολοφονίαι, ἀλλά αἱ μαζικαί, ἀπό τάς ὁποίας κινδυνεύει ἡ ἀνθρωπότης, στό μέλλον.

Ἀξίζει πάντως νά διαβάσετε μίαν σχετικήν εἰδησεογραφίαν, πού ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα *«Βῆμα»* (11-10-1998) διά νά ἀντιληφθῆτε τί προετοιμάζουν οἱ Ἑβραῖοι.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, Οκτώβριος

Το μυστικό του Ινστιτούτου Βιολογικής Έρευνας στο Τελ Αβίβ

Όπλα μαζικής καταστροφής σε ισραηλινά μαχητικά F-16

Τα Ισραηλινά καταδιωκτικά αεροσκάφη έχουν εξοπλισθεί για να μεταφέρουν χημικά και βιολογικά όπλα. Σύμφωνα με ισραηλινές στρατιωτικές πηγές, τα πληρώματα των καταδιωκτικών F-16 έχουν εκπαιδευθεί στην τοποθέτηση των χημικών ή βιολογικών όπλων εντός λεπτών αφού λάβουν τη σχετική διαταγή να επιτεθούν κατά του αντιπάλου.

Τα όπλα πιστεύεται ότι κατασκευάζονται στο απόρρητο Ινστιτούτο Βιολογικής Έρευνας που βρίσκεται στο προάστιο του Τελ Αβίβ Νες Ζιόνα. Η ύπαρξη του εργαστηρίου αποκαλύφθηκε πρόσφατα, όταν οι ολλανδικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι ήταν ο τελικός προορισμός της αποστολής 42 γαλονιών με τη χημική ουσία DMMP με αεροσκάφος της εταιρείας El Al που κατέπεσε στο Άμστερνταμ πριν από έξι χρόνια, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν το τετραμελές πλήρωμα και άλλα 39 άτομα στο έδαφος.

Αυτή η χημική ουσία χρησιμοποιείται για την κατασκευή του αερίου σαρίν που πλήττει το νευρικό σύστημα ενώ οι κάτοικοι της γειτονιάς του Άμστερνταμ όπου συνετρίβη το αεροσκάφος έχουν έκτοτε παραπονεθεί για προβλήματα υγείας. Το ισραηλινό ινστιτούτο κατασκευάζει όχι μόνο χημικά και βιολογικά όπλα για χρήση σε βόμβες αλλά και άλλα ασυνήθιστα όπλα. Για παράδειγμα, πιστεύεται ότι κατασκεύασε το δηλητήριο που χρησιμοποιήθηκε σε μια παράξενη απόπειρα ►

δολοφονίας στο Αμράν του Χάλεντ Μεσάλ, ηγετικού στελέχους της οργάνωσης των ισλαμιστών Χαμάς. Στην περίπτωση του Μεσάλ πράκτορες της ισραηλινής μυστικής υπηρεσίας Μοσάντ έριξαν το δηλητήριο στο αφτί του ενώ έφθανε στο γραφείο του στην ιορδανική πρωτεύουσα. Αν ένας σωματοφύλακας του Μεσάλ δεν προλάβαινε να συλλάβει τους πράκτορες, το δηλητήριο θα προκαλούσε τον θάνατο του Μεσάλ σε λίγες ημέρες, φαινομενικά από καρδιακή προσβολή. Μόνο μετά από ισχυρή πίεση εκ μέρους του ιορδανού βασιλιά Χουσεΐν, το ισραηλινό ινστιτούτο αναγκάστηκε να προμηθεύσει αντίδοτο για το δηλητήριο. Το Ισραήλ έχει κατά καιρούς κατηγορήσει την Αίγυπτο, τη Λιβύη, τη Συρία και το Ιράν ότι κατασκευάζουν χημικά και βιολογικά όπλα αλλά ποτέ δεν έχει παραδεχθεί το δικό του πρόγραμμα κατασκευής όπλων μαζικής καταστροφής. Το Ισραήλ έχει μεν υπογράψει αλλά ποτέ δεν επικύρωσε τη διεθνή σύμβαση που απαγορεύει την ανάπτυξη, παραγωγή, εναποθήκευση ή χρήση χημικών όπλων. Σύμφωνα με βιολόγο που κάποτε κατείχε ανώτερη θέση στην ισραηλινή μυστική υπηρεσία «δεν υπάρχει σχεδόν καμμία γνωστή ή άγνωστη μορφή χημικού ή βιολογικού όπου που δεν κατασκευάζεται στο ισραηλινό ινστιτούτο». Το εν λόγω ίδρυμα αποτελεί ένα από τα αυστηρότερα απόρρητα στο Ισραήλ. Ιδρύθηκε αρχικά το 1952 έως ένα κτίριο κρυμμένο σε πορτοκαλεώνα. Αργότερα όμως επεκτάθηκε σε μεγάλη έκταση και περιστοιχίζεται από τοίχο ύψους δύο μέτρων και ευαίσθητα μηχανήματα που ανιχνεύουν την παρουσία κάθε ατόμου στην περιοχή. Η ύπαρξη του ινστιτούτου δεν καταγράφεται σε κανένα χάρτη. Επισήμως χαρακτηρίζεται ως υπηρεσία που παράγει χημικά προϊόντα για τη γεωργία και διεξάγει έρευνες για ιδιωτικές εταιρείες.

Μετά από πληροφορίες που διέρρευσαν για κινδύνους για το περιβάλλον από τοξικές ουσίες που παράγονται στο ινστιτούτο, μέλη του ισραηλινού κοινοβουλίου ζήτησαν άδεια να το επισκεφθούν αλλά αυτό δεν τους επετράπη. Τουλάχιστον έξι άτομα έχουν σκοτωθεί σε διάφορα ατυχήματα που συνέβησαν στο ινστιτούτο, οι στρατιωτικοί λογοκριτές όμως δεν επέτρεψαν να δοθούν λεπτομέρειες.

καί τέλος, διά νά μήν ἀμφισβητῆτε τά γεγονότα παραθέτω ἐδῶ μίαν ἀνταπόκρισιν, ὅπως ἐδημοσιεύθη στά *«Νέα»* (25-8-2000):

Έτοιμοι οι Ισραηλινοί να κατασκευάσουν 200 πυρηνικές κεφαλές

Ρέει πλουτώνιο σε μυστικούς αγωγούς!

Αμερικανοί επιστήμονες, ύστερα από μελέτη φωτογραφιών που τράβηξε ο δορυφόρος του ΙΚΟΝΟΣ και δημοσιεύτηκαν στο Ίντερνετ, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι το Ισραήλ διαθέτει αρκετή ποσότητα πλουτωνίου για να κατασκευάσει περισσότερες από 200 πυρηνικές κεφαλές. Οι πρόσφατες φωτογραφίες των μυστικών πυρηνικών εγκαταστάσεων που διαθέτει το Ισραήλ στην Ντιμόνα, στην έρημο Νεγκέβ, δημοσιεύτηκαν στην ιστοσελίδα της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Επιστημόνων (FAS) και συγκρίνονται με παλαιότερες, οι οποίες είχαν τραβηχτεί από αμερικανικό αναγνωριστικό δορυφόρο το 1971.

Στην ιστοσελίδα της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Επιστημόνων δημοσιεύτηκαν φωτογραφίες από τις μυστικές πυρηνικές εγκαταστάσεις που διαθέτει το Ισραήλ στην Ντιμόνα.

Η έκθεση

Στην έκθεση της FAS αναφέρεται πως η ισχύς του πυρηνικού αντιδραστήρα έχει εγκαταστάσεις της Ντιμόνα έχει αυξηθεί σημαντικά, που πρακτικά σημαίνει ότι το Ισραήλ έχει σήμερα τη δυνατότητα να παράγει περίπου 20 κιλά πλουτωνίου το χρόνο. Αυτό υποδηλώνει ότι οι Ισραηλινοί έχουν παραγάγει ήδη αρκετό πλουτώνιο για την κατασκευή τουλάχιστον 200 πυρηνικών κεφαλών, υποστηρίζουν οι Αμερικανοί επιστήμονες.

Οι τελευταίες φωτογραφίες των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ισραήλ παρουσιάστηκαν επίσης στην ισραηλινή τηλεόραση και δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ». ▶

Οι ισραηλινές αρχές επιτρέπουν στα ΜΜΕ να δημοσιεύουν ξένες εκθέσεις για τα πυρηνικά όπλα που διαθέτει η χώρα, αρκεί να αναφέρεται η πηγή προέλευσής τους.

Το Ισραήλ είναι η μόνη χώρα στη Μέση Ανατολή που διαθέτει πυρηνικά, αν και επισήμως τα διαψεύδει.

Επίσης, αρνείται να επιτρέψει την επιθεώρηση των πυρηνικών του εγκαταστάσεων από ξένους επιστήμονες, ενώ είναι από τα λίγα κράτη που δεν έχουν ακόμη υπογράψει τη συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Το 1986, ο Μορντιχάι Βανούνου, που εργαζόταν ως τεχνικός στις εγκαταστάσεις της Ντιμόνα, καταδικάστηκε σε 18 χρόνια κάθειρξη επειδή αποκάλυψε πληροφορίες για τις πυρηνικές δυνατότητες του Ισραήλ, που δημοσιεύτηκαν στους «Σάντεϊ Τάιμς».

Το πυρηνικό εργοστάσιο της Ντιμόνα λειτουργεί από το 1965 και οι αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών πιστεύουν ότι το Ισραήλ έχει ήδη κατασκευάσει 75-130 πυρηνικές κεφαλές.

Λοιπόν τόν Ἰσραήλ διαθέτει πυραύλους μεγάλου βεληνεκοῦς, πυρηνικά, χημικά, βιολογικά καί ἄλλα ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς. Δολοφονεῖ μέ εἰδικά δηλητήρια, πού προκαλοῦν ἀσθενείας, κάνει ἀπαγωγάς, οἱ ραββῖνοι διακηρύσσουν ἐξόντωσιν λαῶν κι ἀρνοῦνται νά ἐπικυρώσουν διεθνεῖς συνθήκας, διά τά χημικά κ.τ.λ. ὅπλα καί νά δεχθοῦν ὁποιονδήποτε ἔλεγχον, ἀπό τάς διεθνεῖς ἐπιτροπάς ἀτομικῆς ἐνεργείας, τόν ΟΗΕ κ.τ.λ.

Κι ἐμεῖς, ἐσεῖς, ὅλοι μας ἀσχολούμεθα, μέ τό ὁλοκαύτωμα καί ψηφίζομεν νόμους, πού ὅποιος τούς ἀρνηθῆ εἶναι ποινικόν ἀδίκημα, ὥστε νά μή θιγοῦν οἱ φιλάνθρωποι Ἑβραῖοι.

Τώρα τό Ἰσραήλ εἶναι ἕτοιμον νά χρησιμοποιήση χημικά κ.τ.λ. ὅπλα. Πρίν ἐχρησιμοποίει τό χασίς! **Τό φαντάζεσθε;** Φυσικά ὄχι. Διότι ποῖος ἀξιοπρεπής ἄνθρωπος μπορεῖ νά δεχθῆ τήν χρησιμοποίησι τοῦ χασίς διά πολιτικοστρατιωτικούς λόγους; Μποροῦν ὅμως οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι μέ τήν κωδικήν ὀνομασίαν «Λάχαβ» (λεπίς, στά Ἑβραϊκά) ἀπό τό 1960-1980 διωχέτευσαν τόνους χασίς στόν Αἰγυπτιακό στρατό:

«Σύμφωνα με ανώτερες στρατιωτικές πηγές, η επιχείρηση είχε εγκριθεί επισήμως από τη στρατιωτική ιεραρχία. Τα έσοδα από τις επικερδείς αγοραπωλησίες του χασίς υποστηρίζεται ότι διοχετεύθηκαν σε ένα μυστικό ταμείο του στρατού από το οποίο χρηματοδοτούνταν άλλες κρυφές επιχειρήσεις.

1979. Ένας πρώην συνταγματάρχης που ήταν επικεφαλής αποστολών φορτίων ναρκωτικών στις αρχές της δεκαετίας του 1970, δήλωσε: «Δεν έχω τύψεις. Μας επέτρεψε να ελέγχουμε και ουσιαστικά να αποφύγουμε το λαθρεμπόριο ναρκωτικών στο Ισραήλ και να αυξήσουμε τη χρήση ναρκωτικών στις τάξεις του αιγυπτιακού στρατού. Μερικές φορές (οι μονάδες που ήταν αρμόδιες για τη λαθραία διοχέτευση του χασίς στην Αίγυπτο) ανέφεραν ότι είχαν υπερβολικά μεγάλες ποσότητες και τους έδινα την άδεια να πετάξουν ναρκωτικά στη θάλασσα, δυτικά του Τελ Αβίβ».

(«Νέα», 23-12-1996)

Οὐδέποτε, οὔτε στήν φαντασία του τό Ἑλληνικό Γενικό Ἐπιτελεῖο Στρατοῦ θά ἐπρομηθεύετο τόνους χασίς, διά νά τό διοχετεύσῃ εἰς ἕναν ἐχθρικό στρατό. Ἡ Στρατιωτική Τιμή δέν ἐπιτρέπει τέτοιας προστύχους μεθόδους πολέμου. Ἀλλά Στρατιωτική Τιμή δέν ὑπάρχει στούς τοκογλύφους, τοῦ Ἰσραήλ πού κατηγγέλθη ἀπό τόν ΟΗΕ εἰς εἰδικήν ἔκθεσιν, ὅτι ὡς κράτος ἠσχολεῖτο μέ τό ξέπλυμα διαμαντιῶν:

«Διαμάντια αξίας 30 εκατ. δολαρίων εξάγονται λαθραία κάθε μήνα από την Ανγκόλα, «ξεπλένονται» από το Ισραήλ και διατίθενται στη διεθνή αγορά».

*(«**Βήμα**», 25-11-2001)*

Ἀσφαλῶς λοιπόν ἕνα κράτος -τό μοναδικόν στόν κόσμον- πού ξεπλένει διαμάντια μετατρέπεται εἰς «μαφίαν». Διά τό χρῆμα οἱ Ἑβραῖοι ἐξευτελίζουν τήν ἠθικήν ἀξίαν τοῦ Στρατοῦ καί τοῦ κράτους των. Γεγονότα ἀδιανόητα, διά τούς Ἕλληνας καί διά κάθε πολιτισμένη

κοινωνία. Εἰλικρινῶς μπορεῖτε νά διανοηθῆτε τήν ὁποιανδήποτε Ἑλληνικήν κυβέρνησιν, ὅτι ἠδύνατο νά συναινέση στήν διάπραξι παρανόμων πράξεων;

Ὅπως θά γνωρίζετε ἡ θρησκεία τῶν Ἑβραίων ἀπαγορεύει τάς ἀπεικονίσεις («Ἔξοδος», 20,4). Ἔτσι λέγουν δέν ἀνεπτύχθησαν στούς Ἑβραίους αἱ καλαί τέχναι. Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι αἱ νομάδες τῶν κτηνοτρόφων τῆς ἐρήμου δέν ἠδύναντο νά καλλιτεχνήσουν, ἐκ φυσικῆς ἀδυναμίας των. Οἱ περιφερόμενοι βοσκοί δέν ἔχουν τήν ἱκανότητα νά δημιουργήσουν γλυπτά, νά ἀνεγείρουν οἰκοδομήματα, νά ζωγραφίσουν ἤ νά ἐπιδοθοῦν, εἰς ὅποιαν μορφήν, ὅποιας εἰκαστικῆς τέχνης. Οἱ εὑρηματικοί ραββῖνοι λοιπόν ἀπηγόρευσαν στούς Ἑβραίους νά κάνουν ὅ,τι δέν μποροῦν.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ὁ μόνος λαός τῆς Ἀρχαίας Ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος δέν ἐδημιούργησε γλυπτικήν, ζωγραφικήν, ἀρχιτεκτονικήν κ.τ.λ. Δι᾽ αὐτό δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνα, μά οὔτε ἕνα, ἀρχαῖο Ἑβραϊκό γλυπτό, ἤ ἔργο ζωγραφικῆς, μία ἔστω τοιχογραφία, ἤ ἕνα μωσαϊκόν. Τίποτε.

Οἱ Ἀρχαιοέλληνες, πρωτοδημιούργησαν τήν καλλιτεχνίαν (φιλοκαλλία) εἰς ὅλας της τάς ἐκδηλώσεις καί εἰσήγαγαν, στόν πολιτισμόν τῆς ἀνθρωπότητος τήν αἰσθητικήν, μέ ἐπιδίωξιν τοῦ κάλλους καί τήν ἀπεικόνισιν τῆς πραγματικότητος, ἰδιαιτέρως δέ τῆς ζωγραφικῆς, μέ σκοπόν τήν προαγωγήν τῶν συναισθημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ὄχι ἡ τέχνη, διά τήν τέχνην, ἀλλά ἡ τέχνη, διά τόν ἄνθρωπον καί συγκεκριμένως, διά τήν βελτίωσιν αὐτοῦ.

Κατά ταῦτα, πού γενικώτερον ἀνέφερα ἡ τέχνη ἀποτελεῖ ἀξίαν συνεκτικήν τῆς κοινωνίας. Αὐτήν τήν ἀξίαν, πού εἶναι ξένη, πρός τόν ἑβραιοσιωνισμόν πλήττουν οἱ Ἑβραῖοι, μέ τήν ἀνάπτυξιν καί διάδοσιν ἑνός ἐκφυλισμένου εἴδους τέχνης παρακμῆς, πού σκοπίμως ἐπενόησαν.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐκστρατεία διαβρώσεως τῆς τέχνης ὀνομάζεται: «*Γκναζούφ*» καί διεξάγεται παγκοσμίως. Ἐφθάσαμεν στό σημεῖον αἱ Σχολαί Καλῶν Τεχνῶν, αἱ ἐκθέσεις κ.τ.λ. νά μή ἐπαινοῦν ζωγραφικά ἔργα, πού ἐκφράζουν τό κάλλος καί τήν πραγματικότητα, ἀλλά κυριολεκτικῶς ἀκαταλαβίστικα τερατουργήματα. Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, πρῶτος καί χειρότερος ἐπρόδωσε τήν καλλιτεχνικήν παράδοσιν τῆς πόλεως καί ἐτοποθέτησε παντοῦ ἀπαίσια, ἀκατανόητα γλυπτά π.χ. πρό τῆς πινακοθήκης, πρό τοῦ «Χίλτον», στήν πλατεῖα Κολωνακίου,

ἔναντι τοῦ «Ρέξ» κ.τ.λ. Πρό καιροῦ στόν περίβολον τοῦ Ὠδείου-ἄλλου φρικτοῦ κτιρίου - ἔγινε ἔκθεσις ἀφηρημένης γλυπτικῆς. Ἔβαλαν, ἐπί τῆς χλόης διάφορα σκουριασμένα ἐλατήρια, κυλίνδρους τσακισμένους καί ἄλλα τέτοια ἐξαμβλώματα, τά ὁποῖα αἱ κυρίαι τοῦ Κολωνακίου παρετήρουν ἐμβριθῶς, διά νά πάρουν τό μήνυμα καί τόν προβληματισμόν τοῦ «καλλιτέχνου». Τήν ἐπομένην τό πρωί τά ἐκθέματα εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Αἱ ἔρευναι τῆς Ἀστυνομίας ἀπέδειξαν, ὅτι τά ἐκτρώματα δέν τά ἔκλεψε κάποιος, ἀλλά τά ἐμάζευσε τό σκουπιδιάρικο, διότι οἱ καθαρισταί ἐνόμισαν, ὅτι τά εἶχαν πετάξει ἐκεῖ.

Οἰκογενειακός μου φίλος ταλαντοῦχος ζωγράφος ἐφιλοτέχνησε τήν προσωπογραφίαν τοῦ πατρός τοῦ Στρατηγοῦ Λ. Ἀντωνακέα. Εἶναι ἕνα ἀριστούργημα. Νομίζεις, ὅτι μπορεῖς νά πιάσης τά παράσημα, πού κοσμοῦν τό στῆθος τοῦ Στρατηγοῦ. Τόσον φυσικά. Βραβεῖον, ἀπό τόν Δῆμο ἔλαβε ἕνα ἄλλον ἔργον του, πού εἶναι μία μαύρη ἐπιφάνεια, μέ μία μουτζούρα ἀσημένια στήν ἄκρη. Μοῦ εἶπε: «*τέτοια θέλουν*». Δηλαδή «*κάποιοι*» ἐπιβάλλουν τήν ἑβραιόπληκτον τέχνην. Εὐτυχῶς οὔτε ἡ κοινωνία, οὔτε οἱ ἀληθεῖς καλλιτέχναι τήν ἀνέχονται. Ἀλλά αἱ τηλεοράσεις κ.τ.λ. τήν διαδίδουν.

Ἀξίζει νά ἀναφέρω, ὅτι κάποτε κι᾽ ἕνας ἐπιφανής ζωγράφος αὐτῆς τῆς παρακμιακῆς τέχνης ὁ Πάμπλο Πικάσσο, εἰς κρίσιν ἀληθείας εἶπεν, εἰς συνέντευξίν του, στόν συγγραφέα Τζιοβάνι Παπίνι τά ἑξῆς:

«Στην τέχνη, ο λαός δεν αναζητά πλέον ανακούφιση και εξύψωση. Αλλά οι λεπτεπίλεπτοι, οι πλούσιοι, οι αργόσχολοι, αναζητούν το καινούργιο, το παράδοξο, το πρωτότυπο, το ασυνήθιστο, το σκανδαλώδες. Και εγώ, από τον κυβισμό και έπειτα, ικανοποίησα τους σοφούς και τους κριτικούς με όλες τις ευμετάβλητες σαχλαμάρες που μου έρχονται στο κεφάλι, και όσο λιγότερο με καταλάβαιναν τόσο περισσότερο με θαύμαζαν. Με το να διασκεδάζω με αυτά τα παιχνίδια, αυτές τις κουταμάρες, αυτές τις σπαζοκεφαλιές, έγινα διάσημος και μάλιστα πολύ γρήγορα. Και η διασημότης για ένα ζωγράφο σημαίνει πωλήσεις, κέρδη, περιουσία, πλούτη. Και σήμερα -όπως ξέρεις- είμαι διάσημος, είμαι πλούσιος. Αλλά όταν βρίσκομαι μόνος με τον εαυτό μου, δεν έχω το κουράγιο

να θεωρούμαι καλλιτέχνης με τη μεγάλη και την παλιά σημασία της λέξεως. Αυτοί ήσαν μεγάλοι ζωγράφοι, ο Τζιότο, ο Ρέμπραντ, ο Τισιανός, ο Γκόγια. Δεν είμαι παρά ένας κοινός σαλτιμπάγκος, που κατάλαβε το πνεύμα των καιρών του και εξήντλησε όσο καλύτερα μπορούσε τη βλακεία, τη ματαιοδοξία, τη φιλοχρηματία των συγχρόνων του. Είναι πικρή η εξομολόγησή μου, πιο βλαβερή απ' όσο φαίνεται, αλλά έχει τη χάρη να είναι ειλικρινής».

(«**Δημοσιογραφική**» τεύχος Μαρτίου 1999,
διά περισσότερα εἰς «**Βῆμα**» 14-3-1999)

Δυστυχῶς, ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὁ Πικάσσο, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ἔγινε διάσημος *«μέ κουταμάρες»* καί *«μέ τίς εὐμετάβλητες σαχλαμάρες πού μοῦ ἔρχονται στό κεφάλι»*. Ἀκόμη προσέξατε τήν δήλωσίν του, ὅτι: *«ὅσο λιγότερο μέ καταλάβαιναν τόσο περισσότερο μέ θαύμαζαν»*!

Τά ἴδια ἀκατανόητα κυριαρχοῦν καί στήν μουσικήν, ὅπου τά ἀκούσματα, ἀπό μελωδίας τάς κατήντησαν ἠχορρύπανσιν. Ἐπί πλέον προστίθεται ἡ ξενομανία, πού ἐδῶ στήν Πατρίδα τῆς μουσικῆς βομβαρδίζεται ὁ λαός, μέ τήν νεγρική ὑπομουσική. Σχετικῶς ὁ Εὐρωβουλευτής δημοσιογράφος Γιάννης Μαρίνος σχολιάζει στό *«Βῆμα»* (14-3-1999):

«Και κατέληξα στην προσωπική διαπίστωση ότι σήμερα για να αναγνωρισθεί κάποιος ως καλλιτέχνης σε οποιονδήποτε τομέα (μουσική, ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική ακόμη και ποίηση) θα πρέπει να αποφεύγει το αρμονικό, το συμμετρικό, το μελωδικό, το ωραίο, το σαφές, το κατανοητό. Η παραφωνία, η ακαλαισθησία, η ανισορροπία, το άσχημο, το απωθητικό, το κακόγουστο, το αφύσικο, το θορυβώδες, το ακατανόητο φαίνεται ότι συνιστούν στον αιώνα μας τις βάσεις για να δημιουργήσεις ένα έργο τέχνης, που θα γίνει μόνο γι' αυτό αποδεκτό.

Δεν είχα συμπληρώσει αυτές τις εμπειρικές και ακραίες απόψεις μου και κάποιος ευγενικός κύριος που καθόταν δίπλα μου ►

μέ χαιρέτησε και μου συστήθηκε. Ήταν ένας από τους πιο γνωστούς σύγχρονους συνθέτες έντεχνης μουσικής. ***Αισθάνθηκα πολύ άσχημα,*** *καθώς ήμουν βέβαιος ότι είχε ακούσει αυτά που έλεγα και του ζήτησα συγγνώμη γιατί μπορεί αθέλητα να τον έθιξα. Και τότε κατάπληκτος τον άκουσα να μου απαντά: «Μα δεν έχετε άδικο σε αυτά που σκέφτεστε. Σας βεβαιώνω ότι αυτά περίπου ισχύουν. Και εγώ για να γίνω δεκτός ως σύγχρονος συνθέτης έντεχνης μουσικής, προσπαθώ να αποφεύγω τη μελωδία, την αρμονία, αυτό που απομνημονεύεται και τραγουδιέται. άλλιώς δεν θα μπορούσα να σταδιοδρομήσω ως συνθέτης!».*

Μετά τά άνωτέρω πρέπει, ώς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι, νά καταπολεμήσετε τήν **ψευτοτέχνη**, πού οἱ Ἑβραῖοι χρηματοδοτοῦν, διά νά ἐπιβληθῆ. Ἀρχικῶς ἐπιβάλλεται νά ἀρνῆσθε νά συμμετέχετε εἰς ἐκδηλώσεις ἐκφυλισμένης τέχνης καί νά διαμαρτύρεσθε μέ τηλεφωνήματα, ἐπιστολάς κ.τ.λ. Ταυτοχρόνως νά ὑποστηρίζετε ἐκδηλώσεις πραγματικῆς τέχνης.

Ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία, πού ἐξετέθη εἰς δημοσίαν ἔκθεσιν εἶναι «ἔργον» τοῦ εἰκονιζομένου ζωγράφου Θανάση Τότσικα, ὁ ὁποῖος βάζει τό πέος του, εἰς ἕνα καρπούζι. Πρόκειται περί Ἑβραϊκῆς ἐμπνεύσεως «τέχνης» τῆς παρακμῆς καί τοῦ ἐκφυλισμοῦ, μέ τήν ὁποίαν πλήττουν τήν Ἰδέαν, περί κάλλους τῆς Ἀρχαιοελληνικῆς τέχνης. Συγχαίρω τήν ἄγνωστόν μου κυρίαν, ἡ ὁποία ἔσπασε αὐτό τό «ἔργο τέχνης» ἐκεῖ ὅπου ἐξετίθετο δημοσίως.

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ; ΒΛΑΚΕΙΑ;

Μουσική του Βάγκνερ «παραβίασε» το άβατον του Ισραήλ

«Ξετσίπωτος», «υπεράπτης», «απολίτιστος» «αναίσθητος». Αυτά είναι μερικά από τα «κοσμητικά» επίθετα με τα οποία ο δήμαρχος της Ιερουσαλήμ «στόλισε» τον μαέστρο (καί πιανίστα) Ντάνιελ Μπαρεμπόιμ μετά τη συναυλία που διηύθυνε. Ο λόγος; Ότι στο τέλος της συναυλίας, ως «ανκόρ», ανακοίνωσε ότι θα παίξει ένα κομμάτι από το έργο «Τριστάνος και Ιζόλδη» του Βάγκνερ και όσοι δεν επιθυμούσαν να το ακούσουν θα έπρεπε να αποχωρήσουν από την αίθουσα.

Ο Βάγκνερ είναι ένα ταμπού για το ισραηλινό κοινό αφού υπήρξε αγαπημένος συνθέτης του Αδόλφου Χίτλερ. Ο Μπαρεμπόιμ ήθελε να παίξει Βάγκνερ στο κύριο πρόγραμμα, εντούτοις κάμφθηκε από τις διαμαρτυρίες και έπαιξε αντ' αυτού Στραβίνσκι. Οι περισσότεροι πάντως παρακολούθησαν και το «ανκόρ», κάποιοι όμως έφυγαν θορυβωδώς, αποκαλώντας τον μαέστρο φασίστα».

(«Νέα», 10-7-01)

Ἐπειδή ὁ Βάγκνερ ἦτο ὁ ἀγαπημένος συνθέτης τοῦ Χίτλερ ἀπαγορεύεται ἡ μουσική του. Φυσικά ὁ μαέστρος πού ἀπετόλμησε νά διευθύνη μουσική Βάγκνερ ἐχαρακτηρίσθη «φασίστας» καί ἐξυβρίσθη, ἀπό τόν δήμαρχο τῆς Ἱερουσαλήμ. Φανατισμός; βλακεία; καί τά δύο μαζί; Πάντως τί νά καταλάβουν, ἀπό Βάγκνερ οἱ χθεσινοί κτηνοτρόφοι τῆς ἐρήμου καί μόνιμοι δοῦλοι τοῦ ἑνός ἤ τοῦ ἄλλου κατακτητοῦ των. Μία Ἑβραία διεμαρτυρήθη στόν Ι. Μεταξᾶ:

«Γιατί ἀπαγορεύω τήν παράνομο συμβίωσι! Τῆς ἀπήντησα ὅπως ἔπρεπε. Εἶναι στά χέρια τῶν Ἑβραίων τῆς Γαλλίας. Τῆς εἶπα «Φαντάζομαι ἄν σᾶς ἄκουε ὁ Ναπολέων τί θά σᾶς ἔριχνε στό κεφάλι». (Ι. Μεταξᾶ: «Ἡμερολόγιον» ἐγγραφή 30-12-1938)

Πράγματι οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν, κάθε ἐκδήλωσι, πού ὑποσκάπτει τάς Ἐθνικάς Κοινωνίας, ὅπως εἶναι ἡ παράνομος συμβίωσις, πού ἀποτρέπει τήν δημιουργίαν οἰκογενείας, στήν ὁποίαν βασίζεται ἡ κοινωνία. Ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν τῶν μή Ἑβραίων διδάσκεται στά «Πρωτόκολλα» καί στά Ταλμούδ.

Ἀποκορύφωσις τοῦ ἐκφυλισμοῦ εἶναι ἡ παράνομος συμβίωσις, μεταξύ ὁμοφυλοφίλων, πού τώρα εἰς παρηκμασμένας κοινωνίας ἐπιτρέπεται ὁ γάμος! Ποῖος γάμος; Πραγματικῶς ὑπάρχει συμβίωσις ὁμοφυλοφίλων. Στά πλαίσια τῆς τακτικῆς τῶν ἑβραιοσιωνιστῶν νά ὑπονομεύουν τάς Ἐθνικάς κοινωνίας εἶναι ἡ προβολή καί διάδοσις τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἡ ὁποία ὅμως διώκεται στό Ἰσραήλ, διότι εἴπαμε ἡ διαφθορά εἶναι, διά τούς ἄλλους.

Ὁ Χιτλερικός νόμος βάσει τοῦ ὁποίου ἡ ὁμοφυλοφιλία ἀπετέλει ἀδίκημα καταργήθη, στήν Γερμανία, μόλις τό 1969. Τώρα ἡ κυβέρνησις Σραΐντερ, μέ πρότασιν τῆς ὑφυπουργοῦ πολιτισμοῦ Κριστίνα Γέϊς ἐτίμησε τούς ὁμοφυλοφίλους, πού ἐθυσιάσθησαν (!) διά νά ὑπερασπισθοῦν τάς σεξουαλικάς των προτιμήσεις. Κι' ὄχι μόνον τούς ἐτίμησαν, ἐντός τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλ' ἀπεφάσισαν τήν ἀνέγερσιν μνημείου, διά τούς ὁμοφυλοφίλους θυμάτων τῶν Ναζί. Προσδιωρίσθησαν μάλιστα καί ἀριθμοί. Στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (21-12-2003) *διαβάζομεν:*

*Η αρχή έγινε πριν από ένα χρόνο, όταν το επίσημο γερμανικό κράτος παραδέχθηκε για πρώτη φορά τη δολοφονία δεκαπέντε χιλιάδων ομοφυλόφιλων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και την καταδίκη ως εγκληματιών κατά του Τρίτου Ράιχ άλλων πενήντα χιλιάδων εκπροσώπων του «τρίτου» φύλου. Σήμερα, σχεδόν εξήντα χρόνια μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, έγινε ένα βήμα παραπάνω για την ηθική αποκατάσταση αυτών που εξευτελίστηκαν και θυσιάστηκαν.. Η γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε την ανέγερση μνημείου σε κεντρικό σημείο του Βερολίνου προς τιμήν των χιλιάδων ανθρώπων που αναγκάστηκαν να φορούν τα ροζ περιβραχιόνια της ντροπής που επέβαλαν οι ναζί. Το μνημείο, που θα στοιχίσει στο γερμανικό κράτος **610** χιλιάδες δολάρια, θα βρίσκεται σχεδόν δίπλα στο μνημείο που έχει χτιστεί στη μνήμη των Εβραίων του Ολοκαυτώματος.*

Ὁ Ἑβραιοσιωνισμός προωθεῖ τήν ὁμοφυλοφιλίαν, τήν ὁποίαν οἱ πράκτορές του παρουσιάζουν ὡς φυσιολογικόν γεγονός, τό ὡραιοποιοῦν ὀνομάζοντές το: «ἰδιαιτερότητα»! καί διά τῶν τηλεοράσεων τό ἐπιβάλλουν, στήν κοινωνίαν.

Ἀναμφιβόλως ἐπιστήμονες, ἱερωμένοι, παιδαγωγοί κ.τ.λ. διαμαρτύρονται καί ἐναντιοῦνται, εἰς αὐτόν τόν ἐκπεσμόν ἠθῶν, ὅπου ἡ ὁμοφυλοφιλία προάγεται, ἀπό τούς αὐτοαποκαλουμένους «προοδευτικούς» ὡς ἀποδεκτή «σεξουαλική συμπεριφορά», ἐνῶ πρόκειται περί ψυχοσωματικῆς ἀνωμαλίας, πού ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ διαφθοράν ἐκδηλουμένην, εἰς ἀξιολύπητα ἄτομα.

Διά νά ἔχουν στήν ἐπικαιρότητα τήν ὁμοφυλοφιλίαν οἱ ἑβραιοσιωνισταί δυσφημοῦν τάς διασήμους προσωπικότητας τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑποστηρίζοντες τό συκοφαντικόν, ὅτι οἱ Ἀρχαιοέλληνες ἐνέκριναν τήν ὁμοφυλοφιλίαν. Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι πράγματι ὑπῆρχαν στήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα ὁμοφυλόφιλοι, ὅπως ὑπῆρχαν καί κλέπται, πόρναι, δολοφόνοι καί ἄλλα ἀντικοινωνικά στοιχεῖα, πού ἡ ἔννομος τάξις τῆς κοινωνίας δέν ἀπεδέχετο. Εἰδικῶς διά τούς ὁμοφυλοφίλους γνωρίζομεν τήν Ἀρχαιοελληνικήν νομοθεσίαν τήν ὁποίαν ἀναφέρω στό βιβλίον μου «Οἱ κίναιδοι».

Τελευταίως ἐδυσφήμησαν καί τό Μ. Ἀλέξανδρο, τόν ὁποῖον εἰς κινηματογραφικήν ταινίαν ἤθελαν, κατά κάποιον διφορούμενον τρόπον νά τόν παρουσιάσουν, ὡς ὁμοφυλόφιλον. Ἐπρόκειτο περί ἀνιστορήτου συκοφαντίας, πού ἀποδεικνύεται ἀμέσως ἀπό τόν Πλούταρχον ὁ ὁποῖος ἀναφέρει («Ἀλέξανδρος» 22) ὅτι ὅταν κάποιος τοῦ ἔγραψε, ὅτι ἕνας Θεόδωρος ἀπό τόν Τάραντα ἔχει πρός πώλησιν δύο νεαρούς ὑπερβολικῶς ὡραίους καί τόν ἠρώτησε ἄν τούς θέλῃ ὁ Ἀλέξανδρος ἔξαλλος ἤρχισε νά φωνάζῃ πολλάς φοράς, πρός τούς φίλους του ἐρωτῶν τί αἰσχρόν ἔχει κάνει ποτέ, ὥστε ὁ Φιλόξενος κάθεται καί τούς προξενεύει τέτοια πρόστυχα; Ἔστειλε μάλιστα δι᾽ ἐπιστολῆς ἀπάντησιν στόν Φιλόξενον, στήν ὁποίαν τόν ἐλοιδόρησε πολύ καί τόν διέταξε νά στείλῃ τόν Θεόδωρον καί τό φορτίον του στόν ὄλεθρον, δηλαδή στόν θάνατον.

Ἀκόμη δέ ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει (ἔνθ. ἀνωτ.) ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέπληξε τόν νεαρόν Ἄγνωνα, πού ἤθελε νά ἀγοράσῃ τόν φημισμένο Κρώβυλον, ἀπό τήν Κόρινθον κ.τ.λ.:

«Ἐπεὶ δὲ Φιλόξενος ὁ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ στρατηγὸς ἔγραψεν εἶναι παρ' αὐτῷ Θεόδωρόν τινα Ταραντῖνον ἔχοντα παῖδας ὠνίους δύο τὴν ὄψιν ὑπερφυεῖς, καὶ πυνθανόμενος, εἰ πρίηται, χαλεπῶς ἐνεγκὼν ἐβόα πολλάκις πρὸς τοὺς φίλους ἐρωτῶν, τί πώποτε Φιλόξενος αἰσχρὸν αὐτῷ συνεγνωκὼς τοιαῦτα ὀνείδη προξενῶν κάθηται. Τὸν δὲ Φιλόξενον αὐτὸν ἐν ἐπιστολῇ πολλὰ λοιδορήσας ἐκέλευσεν αὐτοῖς φορτίοις τὸν Θεόδωρον εἰς τὸν ὄλεθρον ἀποστέλλειν. Ἐπέπληξε δὲ καὶ Ἅγνωνι [νεανίσκῳ] γράψαντι πρὸς αὐτόν, ὅτι Κρωβύλον εὐδοκιμοῦντα ἐν Κορίνθῳ βούλεται πριάμενος ἀγαγεῖν πρὸς αὐτόν».

Εἰλικρινῶς εἶναι ἐπινόησις νοσηρᾶς φαντασίας σαπροῦ ἐγκεφάλου ἡ κατασυκοφάντησις τοῦ κοσμοκράτορος Μ. Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος, τέλος πάντων, γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι εἶχε πολλούς δεσμούς μέ γυναῖκας.

Αὐτό τό εἰσαγόμενον προϊόν τῆς ἠθικῆς διαβρώσεως ἦλθε καί στήν Ἑλλάδα. Σχετικῶς τήν 5-5-1988 ἱδρύθη Σωματεῖον Ὁμοφυλοφίλων, τό καταστατικόν τοῦ ὁποίου ἐνέκρινε Δικαστήριον! (Μονομελές Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν) μέ σκοπόν τήν προβολήν τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὡς θεμιτῆς σεξουαλικῆς σχέσεως. Ἡ ἐλευθερία τῆς σεξουαλικῆς ἐπιλογῆς θεωρεῖται ἀπεριόριστος, ὥστε αὔριον θά ἴδωμεν σωματεῖα αὐνανιζομένων, κτηνοβατῶν κ.τ.λ. Ἐπικοινωνιολογικῶς αἱ τηλεοράσεις προβάλλουν (μέ ἐξαιρέσεις εὐτυχῶς) τούς ὁμοφυλοφίλους, κατά προκλητικόν τρόπον π.χ. ἐμφανίζεται στήν μικράν ὀθόνην, εἰς τηλεοπτικήν ὁμήγυριν κάποιος κύριος (;) τόν ὁποῖον ὁ τηλεπαρουσιαστής ἀναγγέλει: «*ἔχομεν μαζί μας τόν πρόεδρον τῶν ὁμοφυλοφίλων...*» ὡσάν νά λέγῃ τόν πρόεδρον τῶν βιοτεχνῶν καί οἱ χαζοθεαταί, ἀντί νά κλείσουν τάς τηλεοράσεις καί νά διαολοστείλουν τηλεφωνικῶς τόν τηλεπαρουσιαστήν ἀποχαυνωμένοι παρακολουθοῦν τό θέαμα τοῦ κιναίδου, πού ἀναλύει τάς ἀπόψεις του.

Πολιτικῶς κάποια κόμματα συνεργάζονται μέ ὁμοφυλοφίλους, διά ψήφους καί διά νά δείξουν «προοδευτικότητα» π.χ. προσφάτως τό

ΠΑΣΟΚ στό σκηνοθετημένο συνέδριόν του οἱ ὠργανωμένοι ὁμοφυλόφιλοι («Ἑλληνική Ὁμοφυλοφιλική Κοινότητα) εἶχαν περίπτερον! («*Νέα*», 4-3-2005).

Ἀσφαλῶς θά τρίζουν τά κόκκαλα τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ πράξει ἀπέδειξε, ὅτι ὑπῆρξεν ἔνθερμος ὑπέρμαχος τοῦ θηλυκοῦ φύλου κι' ὄχι ἐκείνων, πού κατά Ἀρχαιοελληνικήν ρῆσιν ἔπαυσαν νά εἶναι ἄνδρες, δίχως νά γίνουν γυναῖκες.

Ἡ τακτική τῶν Ἑβραίων δέν εἶναι μόνον νά ψεύδωνται, ἀλλά καί νά ἀποκρύπτουν τήν ἀλήθειαν π.χ. ὁ ὑπερφανατικός ἀντιναζί «ἱστορικός» Ζάν Μαραμπινί, συνεργάτης τῶν ἑβραϊκῶν συμφερόντων Γαλλικῆς (στήν γλῶσσαν) ἐφημερίδος «*Μόντ*» ἐκυκλοφόρησε μέσῳ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου ἑβραϊκῶν συμφερόντων «Χασέτ» τό 1985 τό βιβλίον του: «Ἡ καθημερινή ζωή στό Βερολῖνο ὑπό τόν Χίτλερ» (Jean Marabini: «La vie quotidienne a Berlin sous Hitler» (Hachette, 1985). Στήν Ἑλληνικήν ἔκδοσιν («Παπαδήμας» Ἀθ. 2004, σελ. 84) διαβάζομεν, διά τήν «νύκτα τῶν κρυστάλλων» (9 πρός 10 Νοεμβρίου 1938) πού οἱ Ναζί «σπάζουν τά τζάμια τῶν ἑβραϊκῶν καταστημάτων». Ναί αὐτό συνέβη, εἶναι γεγονός, ἀλλ' ὁ ἱστορικός δέν μᾶς ἀποκαλύπτει τούς λόγους, διά τούς ὁποίους οἱ Ναζί ἐνήργησαν ἔτσι. Δέν μᾶς λέγει ὁ ἱστορικός τί ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι, ὥστε νά προκαλέσουν τήν ὠργισμένην ἀντίδρασιν τῶν Ναζί. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἕνα ἱστορικό γεγονός ἀκρωτηριάζεται, ἀφοῦ δέν καταγράφεται ὁλόκληρος ἡ ἀλήθεια, ἀλλά μόνο ὅτι συμφέρει στό ἕνα μέρος.

Ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας ἀποτελεῖ φοβερόν ὅπλον τῶν προπαγανδιστῶν, μέ τό ὁποῖον παραπλανοῦν τούς λαούς. Ἐπί Χίτλερ ἡ μεγαλυτέρα εὐρωπαϊκή κινηματογραφική ἑταιρεία καί ἴσως ἡ μεγαλυτέρα τοῦ κόσμου ἦτο ἡ U.F.A. (Universum Film Aktiengesselschaft, δηλαδή Παγκόσμιος Ἑταιρεία Ταινιῶν). Ἡ ἑταιρεία αὐτή «*θά παράγει τίς πιό ἀντισημιτικές ταινίες μεγάλου μήκους...*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 124). Τί ἔγιναν αὐταί αἱ ταινίαι; ποῦ ὑπάρχουν; διατί δέν προβάλλονται; καί ἄν μποροῦν οἱ Ἑβραῖοι νά τάς ἀντιμετωπίσουν, μέ τήν ἰδικήν των ἄποψιν. Ὁ ἀντίπαλος λοιπόν νά μήν ἀκούγεται, οὔτε νά βλέπεται. Οἱ λαοί νά μή πληροφοροῦνται τήν ἄλλην γνώμην. Αὐτή ἡ ἀποσιώπησις τῶν ἀντιπάλων ἀποτελεῖ τήν βασικήν τακτικήν τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας.

Πραγματικῶς θά ἦτο πολύ ἐνδιαφέρον νά ἐδείκνυαν τάς ταινίας τῆς U.F.A. οἱ Ἑβραῖοι νά ἀντέκρουαν ὅσα ἐπαρουσίαζε ἡ U.F.A. καί τέλος οἱ λαοί νά ἔκριναν, ἀφοῦ βεβαίως ἐμάθαιναν τί ἰσχυρίζοντο καί αἱ δύο πλευραί. Τοῦτο εἶναι τό ὀρθόν. Διότι ὅταν τόν λόγον ἔχει μόνον ἡ μία πλευρά (μονόλογος) δέν ὁδηγούμεθα στήν ἀλήθεια, ἀλλά ἐκεῖ, πού θέλει ἡ προπαγάνδα. Φυσικά μέ τόν πόλεμον οἱ ὑποστηρικταί τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν ἔκλεισαν τήν U.F.A. διά νά ὁλοκληρώσουν τόν μονόπλευρον ἔλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης, στήν Γερμανίαν καί γενικώτερον στήν Εὐρώπην.

Ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας συμπληροῦται μέ τήν παραποίησίν της, ὅπως θά δείξω στήν συνέχεια.

Τήν φωτογραφίαν αὐτήν ἐδημοσίευσε στό «*Βῆμα*» (26-10-2003) ὁ καθηγητής τῆς ἱστορίας στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν κ. Χάγκεν Φλάϊσερ στό ἄρθρον του «*Ιστορικές παλινδρομίες*» μέ τόν ὑπότιτλον «Πλατεία Λορέτο, Μιλάνο: θύματα του Μουσολίνι κατακρεουργημένα από τους συνεργάτες του, εκτεθειμένα σε κοινή θέα προς παραδειγματισμό!»

Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι δέν πρόκειται, περί θυμάτων τοῦ Μουσσολίνι, ἀλλά περί τοῦ ἰδίου τοῦ Μουσσολίνι! Καί ἄλλων φασιστῶν.

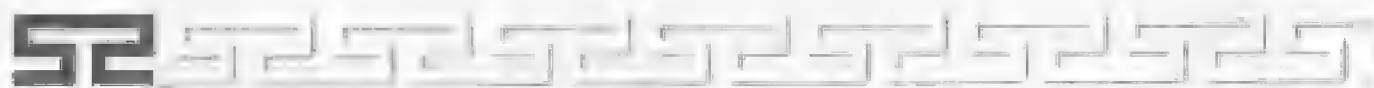

Ἔτσι κάνει συνήθως ἡ ἑβραιομαρξιστική προπαγάνδα. Παραποιοῦν φωτογραφίας, δηλαδή παραποιοῦν τήν ἀλήθεια καί ὁ λαός, πού δέν τήν γνωρίζει πείθεται, εἰς αὐτά πού τοῦ προπαγανδίζουν.

Πιστεύω, ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τό μέγεθος τῆς ἀπάτης. Ἐν προκειμένῳ καθηγητής πανεπιστημίου τῆς ἱστορίας συνεργεῖ στήν πλαστογραφία τῆς ἱστορίας, ἀφοῦ στό ἄρθρον του «ἱστορικές παλινδρομίες» ἐνεφάνισε τόν δολοφονημένο Μουσσολίνι, τήν ἐρωμένην του Κλάρα Πετάτσι καί τούς ἄλλους δολοφονημένους φασίστας, ὡς θύματα τοῦ Μουσσολίνι. Τόσον κατακρεουργήθη ἡ ἱστορική ἀλήθεια, ὥστε τό ἄρθρον του πρέπει νά τιτλοφορῆται «ἱστορικές ψευδολογίες». Τό ζήτημα δέν εἶναι ἀσήμαντον, οὔτε πρέπει νά περάση ἀπαρατήρητον.

Ἐκάθησα λοιπόν καί ἔγραψα στόν κ. Φλάϊσερ τήν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2004
Πρός τόν
καθηγητήν Ἱστορίας
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
κ. Χάγκεν Φλάϊσερ
εἰς Πανεπιστημιούπολιν

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Κύριε καθηγητά,

Ἐν ὄψει τῆς ἐκδόσεως ἑνός βιβλίου μου παραθέτω μίαν φωτογραφίαν, τήν ὁποίαν ἐδημοσιεύσατε εἰς ἄρθρον σας, στήν ἐφημερίδα «*Βῆμα*» (26-10-2003) ὑπό τόν τίτλον «Ἱστορικές παλινδρομίες».

Στήν φωτογραφίαν ἐκείνη γράφετε: «Πλατεία Λορέτο, Μιλάνο: Θύματα του Μουσολίνι κατακρεουργημένα από τους συνεργάτες του, ἐκτεθειμένα σέ κοινή θέα πρός παραδειγματισμό». Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι δέν πρόκειται περί θυμάτων τοῦ Μουσσολίνι, ἀλλά περί τοῦ ἰδίου τοῦ Μουσσολίνι, τῆς ἐρωμένης του Κλάρας Πετάτσι, τοῦ γραμματέως τοῦ φασιστικοῦ κόμματος Ἀκίλε Σταράτσι κι᾽ ἄλλων

ἀξιωματούχων τοῦ φασισμοῦ, τούς ὁποίους ἐδολοφόνησαν καί τά πτώματά των ἐκρέμασαν ἀνάποδα, στήν πλατεῖαν (Πιατσάλε) Λορέτο τοῦ Μιλάνου, τήν Κυριακήν τῆς 29ης Ἀπριλίου 1945.

Σᾶς ἀποστέλλω τήν φωτογραφίαν πού ἐβάλατε στό ἄρθρον σας μέ τό ἀνακριβές σχόλιόν της καί ἄλλην ἰδίαν φωτογραφίαν, μέ τό ἀκριβές σχόλιόν της, στά Γερμανικά. Ἔχω καί ἄλλας φωτογραφίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλῶ θερμῶς, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας νά ὑποβληθῆτε στόν κόπον νά μέ πληροφορήσετε, εἰς ποίαν συγγραφικήν πηγήν ἐστηρίξατε τήν διαβεβαίωσίν σας, ὅτι οἱ εἰκονιζόμενοι νεκροί εἶναι κατακρεουργημένα θύματα τοῦ Μουσσολίνι, πού ἐκτίθενται εἰς κοινήν θέαν πρός παραδειγματισμόν;

Μετά τιμῆς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ΣΚΟΥΦΑ 81, 106 80 ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ.: 210 3619666, 210 3637983, ΚΙΝ.: 6944519868,
ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ: 210 3614 063, WWW.PLEVRIS.GR, E-MAIL: INFO@PLEVRIS.GR

Ὀφείλω νά ὁμολογήσω, ὅτι ὁ κ. Φλάϊσερ ἐφέρθη ἀπέναντί μου ἀξιοπρεπῶς. Μοῦ ἐτηλεφώνησε – παρά τάς ἀντιθέτους συστάσεις – καί μοῦ εἶπε, ὅτι ἔχω δίκαιον. Στήν φωτογραφίαν δέν εἰκονίζονται θύματα φασιστῶν, ἀλλά ὁ Μουσσολίνι κ.τ.λ. Μοῦ ἐδήλωσε ἀκόμη, ὅτι δέν εὐθύνεται αὐτός, διά τά γραφέντα στόν ὑπότιτλο τῆς φωτογραφίας, τόν ὁποῖον ἔβαλαν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπιμελείας τοῦ ἄρθρου του. Δέν εἶχα λόγον νά διαφωνήσω. Βεβαίως τοῦ ἐτόνισα, ὅτι ὅταν εἶδε τήν πλαστογραφία ὤφειλε, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, νά ζητήση ἐπανόρθωσιν, ὥστε νά μή σχηματίζωνται ἐσφαλμέναι ἐντυπώσεις στούς ἀναγνώστας. Ἀπαραδέκτως ὁ κ. Φλάϊσερ, ὡς καθηγητής ἱστορίας, ἄφησε νά πλανᾶται τό ψεῦδος. Διατί; Τό γνωρίζει καί τό γνωρίζομεν.

Ὁ κ. Φλάϊσερ ἀναγνωρίζω, ὅτι ὑπῆρξε στήν συγκεκριμένη περίπτωσι εὐγενέστατος καί δέν ἀπέφυγε τήν ἐπικοινωνία μαζί μου, μέ τήν συνήθη δικαιολογίαν: «δέν συζητῶ μέ φασίστες κ.τ.λ.».

Κανονικῶς ἔπρεπε νά ἐμάθαινα τό ὄνομα τοῦ πλαστογράφου, πού ὁ ἀλήτης εἶδε «κατακρεουργημένα θύματα» καί ἐξηπάτησε τό ἀναγνωστικόν κοινόν, ἀλλά ἔδωσα τόπον στήν ὀργήν, πρός τό παρόν, διότι προηγοῦνται ἄλλοι.

Πάντως πιστεύω, ὅτι σᾶς ἔδωσα μίαν ἀπόδειξιν, **διά τό πῶς παραποιοῦν τήν ἀλήθειαν.**

Τήν 29ην Ἀπριλίου 1945 ὁ Μουσσολίνι ἐτυφεκίσθη, δίχως δίκη, στό Κόμο. Ἐδολοφόνησαν καί τήν σύντροφόν του Κλάρα Πετάτσι καί μαζί μέ τόν Γραμματέα τοῦ Φασιστικοῦ Κόμματος Ἀκίλε

Σταράτσι τούς ἐκρέμασαν ἀνάποδα εἰς πλατεῖαν τοῦ Μιλάνου, ὅπου παρεμόρφωσαν μέ κτυπήματα τά πτώματα, οἱ ἴδιοι οἱ Ἰταλοί, πού μέχρι χθές ἐκραύγαζαν Duce-Duce-Duce. Οἱ ἱστορικοί πιστεύουν, ὅτι ὁ Μουσσολίνι ἐδολοφονήθη, κατόπιν προσωπικῆς διαταγῆς τοῦ Τσῶρτσιλ, διά πολλούς λόγους. Ἔτσι δέν ἔγινε ποτέ ἡ δίκη του, ὅπου θά ἐλέγοντο πολλά καί θά ἀπεκαλύπτοντο περισσότερα, ἰδίως διά τήν ἐπίθεσιν κατά τῆς Ἑλλάδος καί συγκεκριμένως, διά τό πῶς παρεκινήθη, ὑπό τῶν Ἄγγλων νά ἐπιτεθῇ, ὥστε νά ἐπεκταθῇ ὁ πόλεμος: Ὁ υἱός του Βιττόριο ἐδήλωσε:

«Στίς 16.30 τῆς 28 Ἀπριλίου ὁ λογιστής Βάλτερ Αουντίζιο, κομμουνιστής, δολοφόνησε ὄχι μόνον τόν πατέρα μου, ἀλλά καί μιά γυναίκα ἄοπλη κι ἀθώα».

(«Μουσσολίνι» φακ. «Mondadori»
Ἑλλ. Ἐκδ. «Φυτράκη» Ἀθ. 1972 σελ. 187).

Ὁ Τσῶρτσιλ ὑποκριτικῶς ἔγραφε στά «Ἀπομνημονεύματά» του (Ἑλλ. ἔκδ. Ἀθ. 1955, τόμ. ΣΤ, 6ιβλ. 2, σελ. 176):

«Σύμφωνα μὲ ὁδηγίες τῶν κομμουνιστῶν, ὁ Ντοῦτσε καὶ ἡ ἐρωμένη του μετεφέρθησαν τὴν ἐπαύριο μὲ αὐτοκίνητο σὲ ἐρημικὸ σημεῖο καὶ ἐξετελέσθησαν μὲ περίστροφο.

Τὰ πτώματά τους, διακομισθέντα μὲ ἄλλα στὸ Μιλάνο, ἐκρεμάσθησαν ἀπὸ τὰ πόδια μὲ ἄγκιστρα κρεοπωλίου μπροστὰ σὲ ἕνα σταθμὸ βενζίνης τοῦ Πιατσάλε Λορέτο, ὅπου προσφάτως εἶχαν τουφεκισθῆ δημοσίᾳ Ἰταλοὶ παρτιζάνοι.

Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ μοίρα τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος. Μοῦ ἐστάλη μία φωτογραφία τῆς τελευταίας σκηνῆς καὶ στὴν θέα της αἰσθάνθηκα ἔντονη φρίκη.

10.5.1945

Ὁ Πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον Ἀλεξάντερ (Ἰταλίαν)

Εἶδον τὴν φωτογραφίαν. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐδολοφόνησε τὸν Μουσολίνι, προέβη εἰς ἐξιστόρησιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ «Νταίηλυ Ἐξπρές», ἐπαιρόμενος διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσε τὴν βδελυρὰν καὶ ἄνανδρον πρᾶξιν του. Εἰδικῶς ἀνέφερεν ὅτι ἐφόνευσε καὶ τὴν ἐρωμένην τοῦ Μουσολίνι. ►

Ήτο καί αὐτή εἰς τόν κατάλογον τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου! Ἀπό ποῖον εἶχε λάβει ἐντολήν νά ἐκτελέση αὐτήν τήν γυναῖκα; Νομίζω ὅτι αἱ βρεταννικαί στρατιωτικαί ἀρχαί ὀφείλουν νά διεξαγάγουν ἀνακρίσεις ἐπί τῶν σημείων αὐτῶν.

Πάντως, τό ἀποτρόπαιο αὐτό ἐπεισόδιο ἀπήλλαξε τόν κόσμο ἀπό μιά ἰταλική Νυρεμβέργη».

«Δέν ἀνεχόμεθα τούς Ἑβραίους ἀνάμεσά μας»

J.W. GÖTHE («Wilhelm Meisters Wanderjare»).

«Ἀπαισία, ρυπαρά καί ἐπικίνδυνη φυλή».

GIORDANO BRUNO («Spacio della Bestis Triofante» 1584).

«Ἔθνος ἀπατεώνων».

IMMANUEL KANT («Anthropologie und Pragmatischer Hinsicht» Königsberg 1798)

«Δέν εἶσθε Γερμανοί, ἀλλά ἀπατεῶνες»

ΛΟΥΘΗΡΟΣ («Von den Juden und ihre Lügen»).

«Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι βδέλλαι τῆς ἀνθρωπότητας, κτήνη, μεγάλοι δάσκαλοι τοῦ ψεύδους».

ARTHUR SCHOPENHAUER («Parerga und Paralipomena» II, 174).

Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι «ἀπαίσιον ἔθνος».

ΣΕΝΕΚΑΣ («Περί τῆς προλήψεως» 36).

«Ὑμεῖς ἐκ του πατρός τοῦ διαβόλου ἐστέ, καί τάς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός ὑμῶν θέλετε ποιεῖν» δηλαδή: «σεῖς κατάγεσθε ἀπό τόν πατέρα σας, τόν διάβολον καί τάς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός σας θέλετε νά κάνετε».

ΙΗΣΟΥΣ («Κατά Ἰωάννην» Η, 44).

Μ Ε Ρ Ο Σ   Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ν

ΕΒΡΑΙΚΑΙ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΙ

Προπαγάνδα καί Πραγματικότης

Ἡ Πνευματική ἐλευθερία – Ἡ ἐπιστήμη τῆς ἱστορίας – Τό ἀνέλεγκτον ὁλοκαύτωμα – Οἱ ἀρνηταί τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας – Τά εἴδη δουλείας – Πράξεις γραικύλων – Ὁ ἱστορικός Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ – Ἡ συκοφάντησις τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ – Ἡ καταδίωξις τῶν ἀντιφρονούντων – Διεθνής φιλοεβραϊκή λογοκρισία – Ἡ Ἐβραϊκή προπαγάνδα – Ρ. Γκαρωντύ: μιά θαραλλέα φωνή – Βία καί ἀποσιώπησις – Μερικά παραδείγματα δημοκρατικῆς συμπεριφορᾶς – Ἡ Ἐβραϊκή ὑπονόμευσις καί ἡ σωστή δυναμική ἀντίδρασις – Ἡ παρουσία τῶν Ἐβραίων εἰς ΗΠΑ – Φράνκλιν καί Τροῦμαν – Ἀξιόλογοι Ἀμερικανοί πατριῶται ἐναντίον τῶν Ἐβραίων – Ἡ ἐπίδρασις τῶν Ἐβραιοσιωνιστῶν στά ΜΜΕ καί στούς πολιτικούς τῶν ΗΠΑ – Τό πολεμικόν «Liberty» – Πολιτική καί στρατιωτική συμμαχία Τουρκίας-Ἰσραήλ – Ὁ ἐφοδιασμός τῶν Τούρκων μέ ὅπλα ἀπό τούς Ἐβραίους – Κοιναί Ἐβραιοτουρκικαί στρατιωτικαί ἀσκήσεις – Τό «Ἐβραϊκό λόμπυ» τῶν ΗΠΑ στήν ὑπηρεσία τῆς Τουρκίας – Ὁ Τουρκικός λαός θεωρεῖται μέρος τοῦ Ἰσραήλ! – Ἐβραιότουρκοι κατάσκοποι στήν Κύπρο – Αἱ ἐβραιοτουρκικαί συμφωνίαι – Ἡ στάσις τῶν γραικύλων καί αἱ πατριωτικαί ἀντιδράσεις – Καταγγελίαι ἐφημερίδων – Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός – Ἡ καταστροφή τῆς Γερμανίας –

Τό τέλος τῆς Λευκῆς Φυλῆς; Ὄχι! – Τά καλά τῆς δημοκρατίας – Κάποιοι Ἐθνικοί Ἡγέται.

Διά μίαν ἀκόμη φοράν ἀπευθύνομαι στούς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται **ἐλευθέρως**. Ὑπάρχουν μερικά πράγματα, τά ὁποῖα, ἀπησχολημένοι μέ τήν καθημερινότητα τοῦ βίου, δέν τά προσέχωμεν. Δέν τούς δίδομεν τήν σημασίαν, πού πρέπει. Ἕνα τέτοιο πρᾶγμα εἶναι ἡ *ἐλευθερία σκέψεως*. Εἴμεθα πραγματικῶς πνευματικῶς ἐλεύθεροι ἤ ὄχι;

Παριστάμεθα μάρτυρες τῆς ὑπούλου ἐπιθέσεως, κατά τῶν αἰωνίων Ἑλληνικῶν ἀξιῶν, ἀπό μέρους διεθνῶν κέντρων, πού εὑρίσκουν -ὅπως πάντοτε- πράκτορας στήν Ἑλλάδα. Πλήττουν τόν πατριωτισμόν-ἐθνικισμόν. Προσβάλλουν τά Ἑλληνικά μας σύμβολα, ὅπως τήν Σημαίαν. Ὑποβαθμίζουν τήν φυλετικήν μας ὑπεροχήν, π.χ. μᾶς θεωροῦν Ἰνδοευρωπαίους. Μολύνουν τό Ἔθνος, μέ τήν ξενικήν εἰσβολήν. Διαδίδουν ἐθνοδιαλυτικάς θεωρίας, π.χ. «οἱ ἀντιρρησίαι συνειδήσεως». Ὑπονομεύουν τήν θεοσέβειαν τοῦ λαοῦ, μέ ἀντεθνικάς δῆθεν θρησκευτικάς κινήσεις, π.χ. οἱ ιεχωβάδες. Ἐπιδιώκουν τήν ἐπιβολήν τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου, ὅπως ἐπέτυχαν στά τηλέτυπα τοῦ Στρατοῦ, ὑποθηκοφυλακείων κ.τ.λ. Μειώνουν τόν Ἑλληνικόν πολιτισμόν, π.χ. ὅτι τάχα τό ἀλφάβητόν μας τό εὗρον οἱ Φοίνικες κ.τ.λ. Ἐκ παραλλήλου ἡ ὑπογεννητικότης, τά ναρκωτικά, αἱ ἐκτρώσεις, ἡ πολεμική ἐξασθένησις, ἡ ὑποταγή στήν Ε.Ε. καί πολλά ἄλλα ἀνθελληνικά ὑπονομεύουν τήν ἀξίαν τοῦ Ἕλληνος, τήν ὑπερηφάνειαν τῆς Ἑλληνικότητος καί ἐμποδίζουν τό ἔθνος νά προχωρήσῃ, στήν *Μεγαλοϊδεατικήν ἱστορικήν ἀποστολήν* του.

Ἅπαξ διά παντός ὁ Ἕλλην ὀφείλει νά συνειδητοποιήσῃ, ὅτι δέν εἶναι ὑπάνθρωπος σημίτης, ἄξεστος Τοῦρκος, κουτόφραγκος ἤ ὁποιοσδήποτε βουτυρολαός. Ὁ Ἕλλην ἀνήκει στήν πρωτοπόρον **εὐγενῆ φυλήν**, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τόν πολιτισμόν καί τόν προσέφερε στήν ἀνθρωπότητα. Ἀκόμη μέσα μας ζοῦν τά κοσμογονικά στοιχεῖα, πού ἀποτελοῦν τήν γενετικήν ἰδιοσυστασία τῆς φυλῆς μας. Ἀκόμη μέσα μας ὑπάρχει ὁ ζωοδότης Ἥλιος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος περιμένει τήν εὐκαιρίαν νά φωτίσῃ, νά λάμψῃ. Οἱ γραικύλοι, οἱ ξενομανεῖς, οἱ διάφοροι βάρβαροι ἐπιβουλεύονται τήν ὕπαρξίν μας. Θά ἐπιβιώσωμεν, εἰς πεῖσμα των!...

Ἕνα ἀπό τά πολλά πλήγματα πού δέχεται ὁ Ἑλληνισμός εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον στρέφεται, κατά **τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως**.

Ἡ πνευματική ἐλευθερία εἶναι ἀποκλειστικόν Ἑλληνικόν δημιούργημα. Οἱ ὑπόλοιποι λαοί τήν ἠγνόουν, μέχρις ὅτου τούς τήν ἐδιδάξαμεν. Κατά τήν Ἀρχαιότητα ἡ πνευματική ἐλευθερία ἦτο παντελῶς ἄγνωστος, εἰς ὅλους τούς λαούς. Μόνον μετά τήν Ἀναγέννησιν καί χάρις στήν δρᾶσιν τῶν Βυζαντινῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, πού ἐγκατέλειψαν τάς Βυζαντινάς τουρκοκρατουμένας πόλεις καί κατέφυγον στήν Δύσι ἤρχισε στήν Ἰταλία, Αὐστρία, Γαλλία, Γερμανία κ.τ.λ. νά ἀναπτύσσεται κίνημα ἀναγνωρίσεως τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας. Μέ ἄλλα λόγια αὐτό τό ἀγαθόν, πού ἐμεῖς τό διεθέταμεν ἀνέκαθεν οἱ ξένοι τό ἀπέκτησαν τά τελευταία 300 περίπου ἔτη.

Πνευματική ἐλευθερία σημαίνει, ὅτι δέν *τίθενται δεσμεύσεις στό πνεῦμα.* Ἡ σκέψις εἶναι ἀπεριόριστος, ἀπό τήν φύσιν της καί ἀπό τόν προορισμόν της. Περιορισμοί στήν σκέψι σημαίνουν δουλεία καί μάλιστα πνευματικήν, ἡ ὁποία εἶναι χειροτέρα τῆς σωματικῆς.

Ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ στηρίζεται, στήν *πνευματική ὑπεροχή τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς,* ἡ ὁποία θά παύσῃ νά ὑπάρχῃ, ἄν παύσῃ νά ὑπάρχῃ ἐλευθερία σκέψεως. Ὁ Ἕλλην καταστρέφεται, ὅταν τοῦ ἐξοντώσουν τήν ἐλευθερίαν σκέψεώς του, διότι ὅπως ἀπεδείχθη ἱστορικῶς ὁ Ἕλλην μεγαλουργεῖ ὡς ἐπιστήμων, καλλιτέχνης, φιλόσοφος, πολεμιστής, ἐπιχειρηματίας κ.τ.λ. ὅταν εἶναι *ἐλεύθερος νά σκέπτεται.* Ἐξ ἄλλου ἡ σκέψις προηγεῖται πάσης δημιουργίας. Ἡ ἰδία ἡ σκέψις ὡς σύλληψις, ὡς ἰδέα, ἀλλά καί ὡς λέξις ἀκόμη εἶναι γνήσιον Ἑλληνικόν προϊόν. Ἡ «σκέψις» μέ τήν φιλοσοφικήν, ψυχολογικήν καί λογικήν ἔννοιαν τοῦ ὅρου ἔγινε νοητή τό πρῶτον μόνον ἀπό τούς Ἕλληνας. Μετά τήν ἔμαθαν οἱ ὑπόλοιποι λαοί, ἀπό ἐμᾶς φυσικά.

Οἱ μισέλληνες γνωρίζουν τήν σπουδαιότητα, πού ἔχει διά τόν Ἕλληνα ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως, δι᾽ αὐτό τήν καταπολεμοῦν, μέ διαφόρους σατανικάς μεθόδους.

Θέλουν νά στερήσουν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως στούς Ἕλληνας, διά νά φθείρουν καί νά ἐξαφανίσουν τήν δυναμικήν τους ἀξίαν. Ἐάν π.χ. ἡ οἰκονομία δέν πηγαίνει καλῶς δέν χάνεται ἡ Ἑλλάς. Ἀπεναντίας ἐάν ὁ Ἕλλην ἀπωλέσῃ τήν πνευματικήν του ἐλευθερίαν ἀπωλέσθη καί ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἀντοχή μας, ἀνά τάς χιλιετίας ὠφείλετο, στό ὅτι

καί στήν πλέον δύσκολον στιγμήν τῆς ἱστορίας μας εἴχομεν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως, ἡ ὁποία μᾶς ἐξησφάλιζε, ὅλα τά ἄλλα ἀγαθά.

Ὁ Ἕλλην δέν νοεῖται μακράν τῆς σκέψεως. Ὁπωσδήποτε ἱστορικῶς διεκρίθη, ἀπό ἀνώτερα αἰσθήματα, ἀπό ἐνοράσεις, ἀπό θείας ἐμπνεύσεις. Ὄντως εἰς αὐτά ὑπῆρξε πρωταγωνιστής. Στήν σκέψιν του πάντως ὀφείλει λαμπρούς πολιτισμούς καί τήν ἐπιβίωσίν του. Ἀποτέλεσμα τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως ἦσαν αἱ ἐπιστῆμαι, ἡ φιλοσοφία, ἡ λογική, ἡ πολιτική καί τόσαι ἄλλαι ἐπινοήσεις ἀποκλειστικῆς Ἑλληνικῆς προελεύσεως. Καταλάβετέ το δέν εἶναι κακόν νά ἐπαίρεσθε, διά τήν ἀξίαν σας. *Εἴμεθα οἱ ἐκλεκτοί.* Ὄχι διότι μᾶς ἐδιάλεξε κάποιος ψευτοθεός, ἀλλά διότι ἐπεβλήθημεν μέ αὐτοκρατορίας-κοσμοκρατορίας καί ἀντιστοίχους πολιτισμούς, ὅταν οἱ ἄλλοι λαοί, ὅλοι των ἀνεξαιρέτως εὑρίσκοντο εἰς ἀνθρωποειδῆ κατάστασιν. **Μᾶς χρεωστοῦν, ὅτι τούς ἐκάναμε ἀνθρώπους.**

Μολαταῦτα ἡ προπαγάνδα τῶν Ἑβραιοδιεθνῶν κύκλων, μέ τήν βοήθειαν καλοπληρωμένων ἐγχωρίων ὀργάνων ἀγωνίζεται -καί ἐν μέρει ἐπέτυχε- νά θεωρῶμεν κακόν νά ὑπερηφανευώμεθα, διά τήν ἀξίαν μας. Διαδίδουν ψευδεῖς θεωρίας (π.χ. Ἰνδοευρωπαῖοι, φοινικισταί, ἀφροκεντρικοί, ἐξ ἀνατολῶν τό φῶς κ.τ.λ.) πού δέν ἔχουν ἴχνος ἀληθείας καί τάς ὁποίας διδάσκουν στήν ἐκπαίδευσι ἐκεῖνοι, πού δέν ἔχουν ἴχνος φιλοτίμου. Οἱ Ἑλληνόφωνοι προδόται τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀρθρογραφοῦν, ὁμιλοῦν ἀπό τηλεοράσεως, ἐκδίδουν βιβλία, κάνουν διαλέξεις καί διαδίδουν τά μισελληνικά ἀντεπιστημονικά εἰσαγόμενα κατασκευάσματα. Διά νά προχωρήσουν ἀρνοῦνται τόν διάλογον, μονολογοῦν, διότι ἐάν ἐδέχοντο νά διαλεχθοῦν θά εἶχαν ἀποκαλυφθῆ ποῖοι εἶναι, τί διδάσκουν καί τί ἐπιδιώκουν.

Προσέξατε, ὅτι τά μισελληνικά κατασκευάσματα εἶναι *προϊόντα εἰσαγωγῆς*. Μᾶς ἦλθαν ἔξωθεν. Κάποιοι ὕποπτοι τύποι εἶπαν ἤ ἔγραψαν κάτι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων καί ἀμέσως ὁ μισελληνισμός ἀναπαράγεται στό ἐσωτερικόν τῆς χώρας, ἀπό τά ἐδῶ φερέφωνα. Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν ξένοι ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι κονιορτοποιοῦν τάς μισελληνικάς ἀντεπιστημονικάς θέσεις, ἀλλά αὐτοί: α) δέν εἶναι ὠργανωμένοι, εἰς κύκλωμα διεθνοῦς διασπορᾶς καί β) οἱ «Ἕλληνες» «ἐπιστήμονες» τούς ἀποσιωποῦν. Τά παραδείγματα εἶναι πολλά. Προέχουν ὅμως αἱ περιπτώσεις τοῦ Ἰνδοευρωπαϊσμοῦ καί τοῦ Φοινικισμοῦ.

Ὁ κατ' ἐξοχήν χῶρος στόν ὁποῖον οἱ μισέλληνες δροῦν, μέ σκοπό νά στερήσουν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ **ἱστορία**, περί τῆς ὁποίας θά ἀναφερθῶ ἐν συνεχείᾳ.

Ἡ ἱστορία εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἔχει ἀντικείμενον τάς πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Περιγράφει τά γεγονότα, ἀναζητεῖ τά αἴτιά των καί καταλήγει εἰς συμπεράσματα. Ἡ χρησιμότης της εἶναι προφανής. Ἡ γνῶσις τοῦ παρελθόντος ἀποτελεῖ ἐφόδιον, διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος.

Βασική προϋπόθεσις, διά νά θεωρῆται ἡ ἱστορία ἐπιστήμη εἶναι ἡ ἀντικειμενικότης. Ἡ ἱστορική ἀλήθεια πρέπει νά καταγράφεται, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει. Αἱ παρατηρήσεις, αἱ ἀποσιωπήσεις, τά ψεύδη, αἱ ἀλλοιώσεις τῶν συμβάντων δέν ἀποτελοῦν ἱστορίαν. Εἶναι προπαγάνδα, παραπληροφόρησις, ἐξαπάτησις καί ὁτιδήποτε ἄλλο θέλετε, ἐκτός ἀπό ἱστορία.

Συνήθως ἀμέσως μετά τούς πολέμους τήν ἱστορίαν τήν γράφει ὁ νικητής. Ὁ νικητής ἐπεβλήθη καί παρουσιάζει τήν πραγματικότητα, ὅπως ἐπιθυμεῖ, ὅπως τόν συμφέρει. Ἀπεναντίας ὁ ἡττημένος καί νά ἔχῃ δίκαιον δέν μπορεῖ νά τό διεκδικήσῃ. Ἡ φωνή του δέν ἀκούγεται. Ἐνίοτε ἀπαγορεύεται νά διατυπωθοῦν ἤ νά λεχθοῦν γνῶμαι, ἀπόψεις ἀντίθετοι, πρός ὅσα διατυμπανίζει ὁ νικητής. Τό οὐαί τοῖς ἡττημένοις ἐφαρμόζεται δυστυχῶς καί στήν συγγραφήν βιβλίων, τά ὁποῖα ψευδεπιγράφως ἀποκαλοῦνται «ἱστορικά». Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι πρόκειται περί προπαγάνδας τοῦ νικητοῦ. Ἰδίως στόν τύπο βλέπετε ἔξαρσι αὐτοῦ τοῦ φαινομένου. Οἱ διάφοροι κονδυλοφόροι, διά λόγους συμφέροντος γράφουν πάντοτε ὑπέρ τοῦ νικητοῦ. Ὅλο τό δίκαιον τοῦ κόσμου τό ἔχει αὐτός. Καί ὅλο τό ἄδικον ὁ ἡττημένος. Πρός τήν κατεύθυνσιν αὐτήν στρέφεται καί ἡ δῆθεν ἱστοριογραφία.

Ἡ ἱστορική ἀλήθεια, διά νά ἀποκατασταθῇ χρειάζεται νά περάσουν κάποια χρόνια. Χρειάζεται ἐπίσης θάρρος. Τό πόσα χρόνια ἐξαρτᾶται, ἀπό τό πάθος τῶν ἀνθρώπων. Κάποτε πρέπει νά περάσουν καί αἰῶνες, διά νά ὑπάρξῃ ἀπόστασις, ἀπό τά γεγονότα καί τούς δημιουργούς των, ὥστε ὁ ἱστορικός ἀνεπηρέαστος νά περιγράψῃ καί νά κρίνῃ. Μέχρι τότε θά ἐπικρατοῦν τά πάθη καί τά μίση.

Ἐπί τῶν ἀνωτέρω θά μνημονεύσω δύο παραδείγματα. Ἕνα ξένο καί ἕνα δικό μας.

Πρῶτον, ὅταν ἡττήθη ὁ Ναπολέων στό Βατερλώ, ὅλα τά βιβλία ἱστορίας τῆς ἐποχῆς τόν ἀπεκάλουν τύραννον, καταστροφέα τῆς Γαλλίας, αἱματοχυλιστήν τῆς Εὐρώπης κ.τ.λ. Μετά ἕναν αἰῶνα ὁ Ναπολέων ἀπεκλήθη Μέγας καί θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχήν ἐθνικός ἥρως τῆς Γαλλίας, αὐτός ὁ ὁποῖος οὔτε Γάλλος ἦτο καί ὁ ὁποῖος κατέλυσε τήν Γαλλικήν Δημοκρατίαν, διά τήν ὁποίαν τόσον ὑπερηφανεύονται οἱ Γάλλοι. Τό ἴδιο πρόσωπον λοιπόν εἰς κάποιαν χρονικήν περίοδον *καταδικάζεται*, ἐνῶ εἰς κάποιαν μεταγενεστέραν *ἐπαινεῖται*.

Δεύτερον, ὁ διχασμός τῶν Ἑλλήνων εἰς βασιλικούς καί βενιζελικούς, πού ἤρχισε τό 1915 καί ἀκόμη ὑφέρπει. Οἱ συγγραφεῖς βιβλίων «ἱστορίας» πού εἶναι βασιλόφρονες ἀποδίδουν στόν Βενιζέλο ὅλας τάς συμφοράς. Οἱ συγγραφεῖς βιβλίων «ἱστορίας» πού εἶναι βενιζελικοί ἀποδίδουν στόν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὅλα τά ὀλέθρια. Ἡ ἀντικειμενικότης κυριολεκτικῶς δολοφονεῖται, ἀπό τά ἑκατέρωθεν πολιτικά μίση. Ὁτιδήποτε ἔπραξε ὁ Βενιζέλος εἶναι, διά τούς βασιλικούς κακόν. Καί ἀντιστρόφως ὁτιδήποτε ἔπραξε ὁ Βασιλεύς εἶναι, διά τούς βενιζελικούς κακόν. Οὐδέποτε, διά τούς μέν ἔκανε κάτι καλόν ὁ Βασιλεύς καί οὐδέποτε, διά τούς δέ ἔκανε κάτι καλόν ὁ Βενιζέλος. Ἡ ἀποθέωσις τῶν παθῶν τυφλώνει τήν λογικήν σκέψιν καί ἐξαφανίζει τήν στοιχειώδη καλοπιστίαν. Ὅταν βεβαίως παρέλθη ἱκανός καιρός καί οἱ συγγραφεῖς πάρουν ἀπόστασιν ἀπό τά γεγονότα, πού περιγράφουν, θά καταγραφῆ, ἐπί τέλους ἡ ἱστορία.

Μέχρι τότε ὅμως θά συμβαίνουν παράδοξα πράγματα, γελοιότητες καί τό χειρότερο ὅλων *πνευματική καταπίεσις*. Ὁπωσδήποτε πρέπει νά προσθέσω, ὅτι ἀπειλεῖται τό ἐνδεχόμενον θανατώσεως κάποιου διαφωνοῦντος, ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε νά ἐκφράση ἀντίθετον γνώμην ἀπό ἐκείνην τοῦ νικητοῦ. Κλασσικόν παράδειγμα ἡ περίπτωσις τοῦ συγγραφέως Ἴωνος Δραγούμη, τόν ὁποῖον ἐδολοφόνησαν, ὡς βασιλικόν.

Ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καί ἀναμφιβόλως ἡ καλοπιστία ἐπιβάλλουν νά ἐξετάσωμεν *ὅλας τάς ἀπόψεις*, πρᾶγμα πού σημαίνει, ὅτι ὅλοι δικαιοῦνται *νά ἀκούγωνται*. Καί ἀναλόγως νά κρίνωμεν. Ὅταν κάποιος ἐμποδίζεται νά ἐκφράση τήν ἄποψίν του, τότε φυσικά δέν ἔχομεν ἀντικειμενικήν, ἀλλά ὑποκειμενικήν συζήτησιν. Ἐπομένως τά συμπεράσματα δέν θά εἶναι ὀρθά. Τό δέον λοιπόν, διά τήν συγγραφήν τῆς ἱστορίας εἶναι νά ἀκούγωνται ὅλοι. Πᾶσα ἄποψις, νά ἐξετάζεται

καί νά ἀπορρίπτεται, μέ στοιχεῖα, μέ ἐπιχειρήματα, μέ αἰτιολογία. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ συγγραφή τῆς ἱστορίας. Ἀτυχῶς αὐτό συνήθως δέν γίνεται. Ἐπικρατοῦν πάθη, προκαταλήψεις καί συμφέροντα μέ ἀποτέλεσμα, διά κάποιο χρονικό διάστημα νά μήν ἔχωμεν ἱστορίαν, ἀλλά *ἀναληθεῖς διηγήσεις*.

Ὅποιος ἐμποδίζει τή ἔκφρασιν ὡρισμένης γνώμης αὐτός εἶναι ὕποπτος μεροληψίας καί συμφέροντος. Ὅποιος κρύπτει τήν ἀλήθειαν τό κάνει, διότι ἐξυπηρετεῖ σκοπιμότητα καί ἀσφαλῶς αὐτός δέν γράφει ἱστορίαν.

Στήν σύγχρονον ἐποχήν βλέπομεν τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι διά νά θεμελιώσουν τό «ὁλοκαύτωμα» ἀπαγορεύουν, μέ νόμο κάθε ἀμφισβήτησίν του. Ὁ νόμος αὐτός ἀπ' ὅτι γνωρίζω ἰσχύει εἰς εὐρωπαϊκάς χώρας π.χ. Γαλλία, Γερμανία, ὅπου ὅποιος ἀμφισβητήση τό «ὁλοκαύτωμα» τῶν Ἑβραίων τιμωρεῖται μέ 1-5 ἔτη φυλακήν. Βιβλία πού ἐξετάζουν τό «ὁλοκαύτωμα», τούς «θαλάμους ἀερίων» κ.τ.λ. ἀπαγορεύονται νά κυκλοφοροῦν καί οἱ συγγραφεῖς των καταδιώκονται, ὅπως συνέβη μέ τόν Ροζέ Γκαρωντύ. Πρέπει «σώνει καί καλά» νά δεχθῶμεν ὅ,τι μᾶς λέγουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἡ διαφορετική ἄποψις ἀπαγορεύεται. Ὅποιος ἰσχυρισθῆ κάτι ἀντίθετον, πρός τήν Ἑβραϊκή γνώμη διαπράττει ποινικόν ἀδίκημα. Ἄν εἶναι δυνατόν! Καί ὅμως τοῦτο γίνεται εἰς πολιτισμένα εὐρωπαϊκά κράτη, τά ὁποῖα χάριν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καταπνίγουν τήν ἐλευθερίαν γνώμης.

Στό θέμα τοῦ «ὁλοκαυτώματος» πού σημαίνει τήν ἐξόντωσι 6.000.000 Ἑβραίων ἀπό τούς Γερμανούς ἔχω γράψει ἀπό τό 1968 μονογραφίαν καί ἀνήκω στούς πρώτους, πού ἠμφεσβήτησαν τούς Ἑβραϊκούς ἰσχυρισμούς, *ἀπέδειξα* ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ψεύδονται καί κερδοσκοποῦν, μέ τά δῆθεν θύματά των λαμβάνοντες, ἐπί σειράν δεκαετιῶν τεραστίας οἰκονομικάς ἀποζημιώσεις, ἀπό τήν Γερμανίαν. Δύνασθε νά ὑποστηρίξετε, ὅτι στόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον δέν ἐφονεύθησαν 20.000.000 Ρῶσοι, ὅπως *πραγματικῶς* συνέβη, ἀλλά οὔτε εἷς Ρῶσος ἔπαθε κάτι. Δύνασθε νά ἀρνηθῆτε, ὅτι ἔγινε ἡ Γαλλική ἐπανάστασις, ἡ Ὀκτωβριανή, ἡ Χιροσίμα. Οὐδέν πρόβλημα. Δύνασθε νά δεχθῆτε τό παράλογον, νά ἀρνηθῆτε τό ὀφθαλμοφανές κ.τ.λ. Οὐδείς θά σᾶς ἐνοχλήση, οὐδείς θά διαμαρτυρηθῆ. Ἐάν ὅμως τολμήσετε νά ἀμφισβητήσετε τούς θαλάμους ἀερίων ἤ τά 6.000.000

Ἑβραίων. Ἔ! τότε ἔρχεται ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου. Κινητοποιοῦνται... εἰσαγγελεῖς (ἄκουσον ἄκουσον ἡ Εἰσαγγελία νά καθορίζῃ τήν ἱστορίαν), κραυγάζουν τηλεοράσεις, ὑβρίζουν οἱ δημοσιογράφοι κ.τ.λ. καί ὅλα αὐτά, διότι θίγεται ὁ ἐκλεκτός λαός.

Τό ἀξιόλογον δίτομον ἔργον τοῦ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ *«Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ»* (ἔκδ. «Γκοβόστη» Ἀθ. 2003), εἶναι ἀξιόπιστον, ὡς πρός τήν ἱστορικήν περιγραφήν τοῦ Χίτλερ καί τοῦ ναζισμοῦ. Ὁ συγγραφεύς χρησιμοποιεῖ **ἀποδεικτικά στοιχεῖα** ἐξηκριβωμένα καί ἔχει τήν σύνεσι νά διακρίνῃ τά ψεύδη, πού ἐπέβαλεν ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα.

Ὅπως ἦτο ἑπόμενον οἱ ψευδοϊστορικοί ἐπετέθησαν κατά τοῦ Ἴρβινγκ, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἐγκυρότητα τῶν ἀναμφισβητήτων στοιχείων, πού διέθετε κυριολεκτικῶς τούς διέλυσε. Παρέθεσε μάλιστα μίαν σειράν στοιχείων, διά τῶν ὁποίων ἀπέδειξε, ὅτι οἱ περισσότεροι «ἱστορικοί» μετεχειρίσθησαν *ἐν γνώσει των πλαστά ἔγγραφα!* ἐνῶ σκοπίμως ἀπεσιωπήθησαν γνήσια ἔγγραφα. Τά ὑπηρεσιακά π.χ. «Ἡμερολόγια» τοῦ Χίμμλερ παραμένουν, ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἐξηφανισμένα. Εἶναι γνωστόν, ὅτι κάποιον μέρος τους κατέληξε στήν Μόσχα καί ἐδημοσιοποιήθησαν ἐγγραφαί τῶν ἐτῶν 1941-42. Ὁ Ἑβραῖος διπλωμάτης στό προξενεῖο τοῦ Ἰσραήλ στήν Ν. Ὑόρκη Χάϊμ Ρόζενταλ κατώρθωσε, μέ ὕποπτα μέσα νά περιέλθουν στήν κατοχήν του μερικά τεύχη τῶν «Ἡμερολογίων» τά ὁποῖα ἐχάρισε τό 1982 στό Πανεπιστήμιον τοῦ Τέλ Ἀβίβ. Αἱ ἀντιδράσεις τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων ἀπέδωσαν. Ὁ Ρόζενταλ ἐθεωρήθη ἀνεπιθύμητον πρόσωπον (persona non grata) καί ἀπηλάθη ἐξ ΗΠΑ, ἐνῶ μετά ἀπό δικαστικούς ἀγῶνας τό Ἑβραϊκό πανεπιστήμιο ἐπέστρεψε τά τεύχη.

Ἡ τύχη τῆς σκοπίμου ἐξαφανίσεως ἐπερίμενε τά «Ἡμερολόγια» ἐπιφανῶν Ναζί, ὅπως τοῦ Στρατηγοῦ τῶν Ἔς-Ἔς Κάρλ Βόλφ, τοῦ Χάνς Λάμερς, τοῦ Βίλχελμ Μπρύκνερ, τοῦ Κάρλ Μπότενσατζ. Τά πρωτότυπα των κατεσχέθησαν ἀπό Ἀμερικανούς καί Γάλλους καί **ἀπεσιωπήθησαν**. Ἄλλα «Ἡμερολόγια» παρεποιήθησαν, διά νά ἐξαπατοῦν τούς ἱστορικούς, πού δέν ἐμβαθύνουν στόν ἔλεγχον τῆς γνησιότητος. Τό 1945 οἱ Ἀμερικανοί ἐπέβαλαν, στόν ὑπεύθυνο τηρήσεως τοῦ ἐπισήμου πολεμικοῦ ἡμερολογίου τῆς OKW (Ἀνωτάτη Διοίκησις Βέρμαχτ) Χέλμουτ Γκράϊνερ νά ξαναγράψῃ (!) τό ἡμερολόγιον καί νά **ἀπαλείψῃ ὁτιδήποτε εὐνοϊκό**, διά τόν Χίτλερ, στόν ὁποῖον ἔπρεπε νά

ἀποδίδωνται ὅλα τά λάθη τοῦ πολέμου! Τό 1948 τά δικαστήρια τοῦ Μονάχου ἐκήρυξαν πλαστά τά «Ἡμερολόγια» τῆς Εὔας Μπράουν. Τά γνήσια «Ἡμερολόγια» τῆς συζύγου τοῦ Χίτλερ ἀνευρέθησαν τό 1945 ὑπό τῆς ὁμάδος CIC (Σῶμα Ἀντικατασκοπείας τοῦ Στρατοῦ τῶν ΗΠΑ) τοῦ Συνταγματάρχου Ρόμπερτ Γκατίρερ, **πού τά ἐξηφάνισε!**

Τά «*Ἀπομνημονεύματα*» τῆς γραμματέως τοῦ Χίτλερ Κρίστα Σρέντερ (*«Hitler privat»* Ντύσσελντορφ 1949) ἐγράφησαν, ἀπό τόν Ἀλμπέρ Ζολέρ, σύνδεσμο τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ στήν 7ην στρατιάν τῶν ΗΠΑ! «*Αἱ σημειώσεις Μάρτιν Μπόρμαν*» (*«Die Bormann-Diktate»*) τάς ὁποίας ἐδημοσίευσε ὁ καθηγητής Τρέβορ Ρόπερ τό 1961 («Η διαθήκη τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ») καί ἐπανεξεδόθησαν τό 1981 στήν Γερμανία (*«Hitlers Politisches Testament»* Ἀμβοῦργον 1981) εἶναι ἐμφανῶς ἀλλοιωμέναι. Χειρότεραι παραποιήσεις συνέβησαν στά «*Ἀπομνημονεύματα*» τοῦ Ἄλμπερτ Σπέερ (*«Inside the Third Reich»* ἐκδ. Propylaen, Βερολῖνον 1969). Ὁ ἴδιος ὁ Σπέερ, πού ἀπεφυλακίσθη τό 1966 παρεδέχθη, ὅτι τό βιβλίον πού ἐκυκλοφόρησε ὡς «*Ἀπομνημονεύματά*» του ἦτο «πολύ διαφορετικόν» ἀπ' ὅσα εἶχε γράψει καί ἀπεκάλυψε, ὅτι τάς ἀλλαγάς ἔκανε ἡ ἐπιμελήτρια τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Οὐλστάϊν» Ἀνέτ Ἔνγκελ μαζί μέ δύο ἄλλους Ἑβραίους! Τό 1979 ὁ Σπέερ ἠρνήθη (λόγῳ πιέσεων) νά ἐκδώση τά γνήσια ἀπομνημονεύματά του. Ἀλλά τό 1984 ὁ Γερμανός συγγραφεύς Ματθίας Σμίτ ἐκυκλοφόρησε ἕνα βιβλίον (*«Albert Speer: The End of a Myth»* N. York) ὅπου ἐπαρουσίασε τήν ἀλήθειαν. Μολαταῦτα οἱ «ἱστορικοί» ἀνατρέχουν, στά δῆθεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Χίτλερ καί τά μνημονεύουν ὡς πηγήν! Ὁ Σπέερ δέν ὑπῆρξε ἔντιμος ἔναντι τῆς ἱστορίας, διότι κατά τήν διάρκειαν τῆς φυλακίσεώς του στό Σπαντάου ἐπανεδακτυλογράφησε τά ἀπομνημονεύματά του, μέ πολλάς μεταβολάς, δηλαδή παραποιήσεις, διότι προφανῶς ἔτσι τοῦ ἐπέβαλαν οἱ Σύμμαχοι, διά νά τόν ἀποφυλακίσουν. Τά νέα διαφορετικά ἀπομνημονεύματα ὁ Σπέερ ἐδώρισε στά ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς τοῦ Κόμπλεντζ (Koblenz Bundesarchiv). Ἡ σύγκρισις των ὅμως τοῦ τόμου 1943, πού φυλάσσεται στά ἀρχεῖα τῆς Βρεταννικῆς κυβερνήσεως, μέ ἐκεῖνα τοῦ Κόμπλεντς ἀποδεικνύουν τάς ἀλλαγάς, δηλαδή τάς παραποιήσεις.

Τό μεγαλύτερον μέρος τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ στρατηγοῦ Ἄλφρεντ Γιόντλ μᾶλλον ἀνηρπάγη, ἀπό τούς Βρεταννούς τῆς 11ης

Μεραρχίας Τεθωρακισμένων, πού ἐλεηλάτησαν καί τήν ἰδιωτικήν του περιουσίαν στό Φλένσμπουργκ, τόν Μάϊον τοῦ 1945. Ἕνα τμῆμα τῆς λεγομένης «Συλλογῆς Χίτλερ» (φωτογραφίαι, ἐπιστολαί, ἀναφοραί κ.τ.λ.) πού εὑρίσκετο στήν οἰκίαν τοῦ Χίτλερ στό Μόναχο ἐκλάπη, ἀπό τόν στρατιώτη Ἔρικ Χάμ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκλημάτων Πολέμου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ καί ἐπωλήθη εἰς δημοπρασίαν στό Σικᾶγο!...

Ἡ «ἔκθεση Γκερστάϊν» περιέχει μόνο ψεύδη. Ὁ Χένρυ Ρόκ ὑπέβαλε διατριβή ἐξ 172 σελίδων στό Πανεπιστήμιον τῆς Νάντης, στήν Γαλλίαν τόν Ἰούνιον 1985, ὅπου κατεδείκνυε πῶς ἡ ἔκθεσις παρεπλάνησε τούς ἱστορικούς, μέ τά πλαστά ἔγγραφά της. Τό ἀποτέλεσμα ἦτο ἀναμενόμενον: Ὁ Χένρυ Ρόκ ἔχασε τό διδακτορικόν του δίπλωμα!...

Πρωταθλητής στήν μυθογραφία ἐναντίον τοῦ Χίτλερ ὑπῆρξε ὁ πρώην Ναζιστής, ἀπό τό Ντάντσιχ Χέρμαν Ράουσνινγκ, τοῦ ὁποίου τό βιβλίον «*Ὁ Χίτλερ μοῦ εἶπε*» ἀπό τό 1940 μέχρι τό 1973 ἐπραγματοποίησε πολλάς ἐκδόσεις. Ὁ Γερμανός καθηγητής ἱστορίας Ἔμπερχαρντ Γιαῖκελ εἰς ἄρθρον του, στήν *«Geschichte in Wissenschaft und Unterricht»* (τεῦχος 11, 1977) ἐβεβαίωσε, ὅτι τό βιβλίον τοῦ ἐξωμότου Ράουσνινγκ ἐστερεῖτο παντός στοιχείου ἀξιοπιστίας. Τό κατόρθωμα τοῦ Ράουνσνινγκ ἔγκειται, στό ὅτι ἔγραψε ὁλόκληρον βιβλίον μέ δῆθεν συνομιλίας του μέ τόν Χίτλερ, τόν ὁποῖον ἀποδεδειγμένως εἶδε στήν ζωήν του τό πολύ δύο φοράς, εἰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις καί οὐδέποτε ἰδιωτικῶς.

Δυστυχῶς στήν δίκην τῆς Νυρεμβέργης πλῆθος πλαστῶν κειμένωνξ ἐλήφθησαν, ὑπό τῶν κατηγόρων καί τοῦ δικαστηρίου ὡς αὐθεντικά πειστήρια! Τόν Ἴρβινγκ, πού ἀπέδειξε τήν πλαστότητά των, ἀντί νά τόν εὐχαριστήσουν τόν κατεδίωξαν. Τόν ἀπήλασαν ἀπό τόν Καναδᾶ (1992) καί τήν Αὐστρίαν, ἐνῶ τοῦ ἀπηγόρευσαν τήν εἴσοδον εἰς πολλάς χώρας π.χ. Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία, Ἰταλία, Ν. Ἀφρική (1993) κ.τ.λ. Ἄλλα δημοκρατικά κράτη ἔλαβαν μέτρα ἐναντίον του. Στήν δημοκρατία τῆς Αὐστραλίας οἱ φοιτηταί τῶν Πανεπιστημίων New South Wales καί Western Australia ἐτιμωρήθησαν, διότι... ἀνεφέρθησαν στό βιβλίον τοῦ Ἴρβινγκ «*Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ*». Ἔτσι σέβονται τήν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως καί τήν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως γνώμης. Τελικῶς τοῦ κατέστρεψαν

τήν οἰκίαν μέ δόμβας καί ἐπυρπόλησαν, τούς ἐκδοτικούς οἴκους, πού ἐκυκλοφόρησαν διβλία του. Προηγουμένως διεθνεῖς Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις ἤ κινήσεις ἐλεγχόμεναι ἀπό Ἑβραίους ἀπήτησαν τήν ἀπόσυρσιν τῶν διβλίων τοῦ Ἴρβινγκ, ἀπό τάς διβλιοθήκας.

Βλέπετε οἱ δημοκράται τῆς ἐποχῆς μας δέν συγχωροῦν, τόν Ἴρβινγκ, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ἐλέγχους τοῦ χάρτου καί τῆς μελάνης π.χ. τῶν «ἐγγράφων Κανάρη». Οἱ ἔλεγχοι γενόμενοι εἰς εἰδικά ἐργαστήρια στήν Ἀγγλίαν ἀπέδειξαν τήν πλαστότητα τῶν περιβοήτων ἐγγράφων.

Δύο τρόποι ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν πού ἀμφισβητοῦν τό «ὁλοκαύτωμα» ὑπάρχουν. Τρόπος πρῶτος: *Συζητοῦνται ἐλευθέρως αἱ δύο ἀπόψεις καί ὁ κόσμος κρίνει ποῦ εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ποῦ τό ψεῦδος.* Τρόπος δεύτερος: *Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καί τιμωρεῖται ποινικῶς ὁποιαδήποτε ἀμφισβήτησις τοῦ «ὁλοκαυτώματος».* Οἱ Ἑβραῖοι ἐπέλεξαν τόν δεύτερον τρόπον, ὁ ὁποῖος βεβαίως δέν ἁρμόζει εἰς ἀνθρώπους, πού σέβονται τόν **ἐλεύθερον διάλογον** καί τήν **ἀλήθειαν.**

Πράγματι εἶναι πρωτοφανές, ἀπό τά ἑκατομμύρια ἱστορικά γεγονότα μόνον ὅποιος ἀμφισβητεῖ τά ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων νά τιμωρῆται. Ἐάν ἀμφισβητῆ τά ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν κατά τῶν Ἑλλήνων, κατά τῶν Γάλλων κατά τῶν Ρώσων κ.τ.λ. δέν συμβαίνει τό παραμικρόν. Πρός Θεοῦ ὅμως νά μή θιγοῦν οἱ Ἑβραῖοι, τότε ἐπέρχεται θύελλα διαμαρτυριῶν καί καταδιώξεων. Ὁ καθηγητής Φωρισών θά δαρῆ ἀνηλεῶς, διότι ἀπέδειξε τήν πλαστότητα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἄννας Φράνκ. Οὔτε εἷς ἀπό τούς προοδευτικούς διανοητάς, τούς ἀνθρωπιστάς, τούς κοπτομένους ὑπέρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης κ.τ.λ. τοῦ συμπαρεστάθη ἤ ἔστω κατέκρινε τήν κακοποίησιν τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ. Οὔτε εἷς ἀπέκρουσε τά στοιχεῖα, πού παρέθεσε. Ἁπλῶς ἐδιαιοπράγησαν ἐναντίον του καί αἱμόφυρτον τόν ἔστειλαν στό νοσοκομεῖο, διά νά μάθη νά μή ἀμφισβητῆ τάς Ἑβραϊκάς ἀπόψεις.

Τό αὐτονόητον διά τούς πνευματικούς ἀνθρώπους, εἶναι ὅτι ἡ ἱστορία, ὅπως κάθε ἐπιστήμη, ἀναπτύσσεται, ὅπου ὑπάρχει ἐλευθερία σκέψεως. Δίχως αὐτήν ἔχομεν ἐπιβολήν καί ἑπομένως ὄχι ἱστορίαν.

Μετά ἀπό ὅσα ἐλέχθησαν συνοψίζομεν τά ἀκόλουθα συμπεράσματα-διαπιστώσεις:

1. *Τί πρέπει νά γίνεται, τό δέον.*
- Ἡ ἱστορία νά γράφεται ἀντικειμενικῶς.
- Τά στοιχεῖα νά ἀντιμετωπίζωνται, μέ στοιχεῖα καί τά ἐπιχειρήματα, μέ ἐπιχειρήματα.
- Νά ἀκούγωνται ὅλαι αἱ ἀπόψεις καί νά κρίνωνται ἀμεροληπτως.
- Νά ἐπικρατῇ ἐλευθερία σκέψεως καί διαλόγου.
- Οὐδείς νά ἀπαγορεύῃ τήν ἔκφρασιν γνώμης στόν ἄλλον.

2. *Τί γίνεται τώρα, τό συμβαῖνον.*
- Ἡ ἱστορία γράφεται ὑποκειμενικῶς.
- Τά στοιχεῖα ἀντιμετωπίζονται, μέ ὕβρεις καί τά ἐπιχειρήματα, μέ ἀποσιώπησιν.
- Ἀκούγεται μόνον ἡ ἄποψις τοῦ ἐπικρατοῦντος, ὁ ὁποῖος δέν ἐπιτρέπει ἀντίθετον γνώμην.
- Καταπιέζουν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως καί ἀρνοῦνται τόν διάλογον.
- Οἱ ἐξουσιασταί ἀπαγορεύουν τήν ἔκφρασιν διαφορετικῆς γνώμης, ἀπό τήν ἰδικήν των καί μάλιστα ἐνίοτε ἐπί ποινῇ.

Τά μέσα προπαγάνδας τῶν **ἀρνητῶν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας** ἔχουν κάνει καλή ἐργασίαν. Κατώρθωσαν νά ἐγκλωβίσουν τούς λαούς, στήν ψευδῆ εἰκόνα τῶν πραγμάτων, πού τούς ἔδωσαν, διά μιᾶς μακροχρονίου καί ἐπιμόνου πλύσεως ἐγκεφάλου.

Ἐπί παραδείγματι μόλις ἀποπειραθῇς νά ὁμιλήσῃς ἀντιθέτως, πρός τά κρατοῦντα, ἀντί νά σοῦ εἴπουν νά τούς ἀναφέρῃς τά στοιχεῖα ἤ τά ἐπιχειρήματά σου, διά νά τά ἀντικρούσουν, ἄν μποροῦν ἤ νά τά ἀποδεχθοῦν, ἄν πεισθοῦν, ἐκεῖνοι σοῦ ἐπιτίθενται μέ χαρακτηρισμούς, ὅπως «φασίστα», «ρατσιστή» κ.τ.λ. Οὔτε νά σέ ἀκούσουν θέλουν. Αὐτό ἔχει συμβῆ εἰς ἐμέ ἐπανειλημμένως.

Ἄς ἐξετάσωμεν μέ λογική τό ζήτημα, διότι εἶναι ἐνδιαφέρον. Ὑποστηρίζω συγκεκριμένη γνώμη, πρός τήν ὁποίαν κάποιος διαφωνεῖ. Δικαίωμά του. Τί θά πρέπει νά γίνῃ; νά συζητήσωμεν ἤ νά ἀλληλοϋβρισθῶμεν; Φυσικά νά συζητήσωμεν καί νά προσπαθήσωμεν νά πείσῃ ὁ εἷς τόν ἄλλον, μέ στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα. Αὐτό λέγει ἡ λογική. Ἀλλά δυστυχῶς οἱ ἀρνηταί τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ἐπέτυχαν νά ἐπικρατήσῃ ἡ νοοτροπία τοῦ ὅποιος δέν συμφωνεῖ μαζί μας

νά τοῦ κλείσετε τό στόμα, νά μή τόν ἀφήσετε νά ὁμιλήση. Καί ἄν δέν μπορῆτε τότε μή συνομιλήσετε μαζί του, ἀλλά φύγετε, διά νά μή ἀποδειχθῆ ποῖος ἔχει δίκαιον.

Ἐνθυμοῦμαι μεταξύ πολλῶν ἄλλων, ὅτι κάποτε οἱ ἀναρχικοί ἔσπασαν ἕδρανα, θύρας κ.τ.λ. στό ἀμφιθέατρον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, διά νά μή λάβω μέρος εἰς συζήτησιν. Ἐάν ἐκεῖνα τά ἀνθρωπάρια ἦσαν ἀξιοπρεπῆ ἄτομα θά ἄφηναν νά γίνη διάλογος, ὥστε νά διαπιστωθῆ ποῖος ἔχει ὀρθή τοποθέτησι καί ποῖος λάθος. Ἄλλην φοράν ὁ κ. Θ. Πάγκαλος ἠρνήθη νά συνομιλήση τηλεοπτικῶς μαζί μου καί ἀπεχώρησε. Τοῦ ἐδίδετο μία εὐκαιρία νά συντρίψη ἐμέ τόν φασίστα μέ τήν ἐπιχειρηματολογία του, ἀλλά προετίμησε τήν φυγήν.

Ὅταν ἐπαναλαμβάνω ἀμφισβητήσης κάποιας ἀπόψεις τῶν Ἑβραίων σοῦ ἐπιτίθενται, μέχρις ἐξοντώσεως, ἄν βεβαίως τό κατορθώσουν. Ἡ Ἀμερικανίς Κριστίνα Τζέφρυ, ὡς στέλεχος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῶν ΗΠΑ ὑπεστήριξε τό αὐτονόητον, ὅτι διά τήν ὁλόπλευρον παιδείαν τῶν Ἀμερικανοπαίδων πρέπει στό Γυμνάσιο νά διδάσκωνται ὄχι μόνον αἱ θέσεις τῶν Ἑβραίων, διά τό ὁλοκαύτωμα, ἀλλά καί αἱ γνῶμαι τῶν Ναζιστῶν. Μόλις οἱ Ἑβραῖοι ἐπληροφορήθησαν, ὅτι θά ἀκουσθῆ καί μή Ἑβραϊκή γνώμη, τί ἔκαναν; ἐνήργησαν ἔτσι ὥστε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς *«ἀπέλυσε χθές τήν νεοδιορισθεῖσα Τζέφρυ»* (*«Ἀδέσμευτος Τύπος»* 11-1-1995).

Τό 1994 ὁ Διευθυντής τῶν Ἀρχείων τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ Συνταγματάρχης Πώλ Γκοζάκ ἐπραγματοποίησε ἐκτενῆ ἔρευνα, ἐπί τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἑβραίου λοχαγοῦ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ Ντρέϋφους, ὁ ὁποῖος εἶχε καταδικασθῆ, διά προδοσίαν στρατιωτικῶν μυστικῶν στούς Γερμανούς καί κατόπιν εἶχε ἀθωωθῆ, ὡς θῦμα πλεκτάνης.

Ὁ Συνταγματάρχης Γκοζάκ εἰς τρισέλιδον ἔκθεσίν του *«ἀμφισβήτησε τήν ἀθωότητα τοῦ Ἑβραίου λοχαγοῦ»* (*«Βῆμα»* 13-2-1994). Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑβραιοκρατουμένης Γαλλίας ἦτο ἄμεσος. Ὁ ὑπουργός Ἀμύνης Φρανσουά Λεοτάρ εἰδοποίησε ἀμέσως τόν Γκοζάκ νά ἀδειάση τό γραφεῖο του *«μέσα σέ μία ὥρα! καί νά μή ξαναπατήσει στήν ὑπηρεσία πού διηύθυνε...»* (*«Νέα»* 15-2-1994). Κι ὅταν ὁ πρώην Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐτόλμησε νά ἀναφέρη κάτι τό ὁποῖον δέν συνέφερε στό Ἰσραήλ, ἀμέσως ἐκινητοποιήθη

ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός. «Ἡ ἀμερικανοεβραϊκή ἐπιτροπή» ἐξέφρασε «τήν βαθιά ἀνησυχία της» διά τάς δηλώσεις τοῦ κ. Πάγκαλου, εναντίον τοῦ ὁποίου ἔκανε διάβημα στόν Ἕλληνα πρεσβευτήν, εἰς ΗΠΑ («*Ἐλευθεροτυπία*» 5-3-1998). Ὅπως ἀνεμένετο ὁ κ. Πάγκαλος ἀπεπέμφθη τῆς κυβερνήσεως.

Τέλος, πολλάκις διάφοροι «πνευματικοί ἄνθρωποι» τύπου Σωμερίτη, Δήμου, Γεωργουσοπούλου, Φραγκουδάκη κ.τ.λ. κατεφέρθησαν μέ δημοσιεύματά των ἐναντίον μου. Ὅταν ἐκλήθησαν νά ἔλθουν, στήν τηλεόρασιν νά συνομιλήσωμεν ἀπέφυγαν τόν διάλογον. Ἁπλῶς περιωρίσθησαν στόν μονόλογο. Εἶναι ὅμως αὐτό δημοκρατικόν; Ἀσφαλῶς ὄχι, ἐάν βεβαίως ἡ δημοκρατία εἶναι ὅπως ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶναι.

Ἐξηκριβωμένως ὄχι μίαν, ἀλλά πολλάς φοράς ἐγνώρισα τήν φίμωσι, τήν βιαιότητα, τήν ἀποφυγήν διαλόγου, ἀπό ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ταυτοχρόνως διατείνονται, ὅτι εἶναι ὑπέρμαχοι τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Ἐπειδή γνωρίζω, ὅτι δέν ἔχουν τήν δύναμι νά μέ ἀντιμετωπίσουν. Ἐπειδή γνωρίζω, ὅτι ὑποστηρίζω τό ὀρθόν καί ἐκεῖνοι τό λάθος. Δι᾽ αὐτό συχνῶς τούς προκαλῶ, ἀπό τήν τηλεόρασι νά ἔλθουν εἰς διάλογον. Ὅσον τούς προκαλῶ, τόσον σωπαίνουν. Διότι γνωρίζουν, ὅτι θά ἀποδειχθῆ, ὅτι ἐγώ ἔχω δίκαιον καί ἐκεῖνοι ἄδικον. Πραγματικῶς τί καλύτερον νά ἐμφανισθοῦν στήν τηλεόρασιν καί νά ἀντικρούσουν τάς θέσεις μου; Θά μέ ἐξουδετερώσουν καί θά προστατεύσουν τούς τηλεθεατάς, πού μέ παρακολουθοῦν. Ἀντ᾽ αὐτοῦ προτιμοῦν τήν ἀποφυγήν κάθε συζητήσεως. Ἔτσι φέρονται οἱ δημοκράται μας. Τρέμουν τόν ἐλεύθερον διάλογον. Ὡστόσον ἐμεῖς, πού ἐπιδιώκομεν τόν διάλογον «κατηγορούμεθα» ὡς «φασίσται» ἀπό ἐκείνους, πού ἀρνοῦνται τόν διάλογον!...

Ἡ πεῖρα στήν ζωή, ἡ κοινωνιολογία, ἡ ἱστορία καί ἡ πολιτική διδάσκουν, ὅτι ὑπάρχουν δύο εἴδη δουλείας.

α) Ἡ δουλεία πού βασίζεται στήν ***ὑλική δύναμη***. Κάποιος ἐπιβάλλεται βιαίως καί σέ ἐξαναγκάζει νά κάνεις ὁτιδήποτε ἐκεῖνος θέλει. Ἐσύ δέν μπορεῖς νά πράξης διαφορετικῶς καί ὑποκύπτεις στήν δύναμι. Μέσα σου ὅμως διατηρεῖς τήν ἀνεξαρτησία τῆς προσωπικότητός σου. Ψυχικῶς δέν ὑποτάσσεσαι, μέ συνέπειαν ὅποτε μπορέσης θά ἀντιδράσης.

β) Ἡ δουλεία πού βασίζεται στήν ***ψυχολογικήν κυριαρχίαν*** μέσω

τῆς προπαγάνδας. Κάποιος σέ παρεπλάνησε νά πράττης ὁτιδήποτε θέλει, ἐνῶ ταυτοχρόνως νά πιστεύης, ὅτι τό πράττεις μέ τήν δική σου θέλησιν. Ἐδῶ πλέον ἔχασες τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς προσωπικότητός σου. Ὑπετάγης ψυχικῶς, μέ συνέπεια νά ἔχης μετατραπῆ εἰς δοῦλον, πού ἔχει πεισθῆ ὅτι εἶναι ἐλεύθερος.

Σήμερον οἱ λαοί καί ἰδιαιτέρως ὁ Ἑλληνικός λαός καταπιέζονται ἀπό τήν δευτέραν μορφήν δουλείας. Τά πανεπιστήμια, μέρος τῶν ἐφημερίδων καί τῶν τηλεοράσεων συμβάλλουν στήν πνευματικήν ὑποδούλωσι τοῦ Ἔθνους. Ὁ σκοπός των εἶναι προφανής. Ἐπιδιώκουν ἡ **ἀνωτέρα Ἑλληνική φυλή** νά μετατραπῆ εἰς *βαλκάνιον πληθυσμόν*, ἄβουλον, πειθήνιον, δίχως ἱστορικόν πεπρωμένον. Θά τό κατορθώσουν; Πιστεύω πώς ὄχι καί βασίζω τήν πεποίθησίν μου στήν εὐφυΐαν, στό ἠθικόν σθένος τῶν Ἑλλήνων καί πρό παντός στήν κληρονομικότητά των.

Ὁ ἐχθρός πού θέλει νά μᾶς ἐξοντώση εὑρίσκεται, ἐντός τῆς πόλεως. Εἰσῆλθεν μέ «δούρειον ἵππον».

Οἱ γραικύλοι ἔφεραν ἕνα ξύλινο ἄλογο ἐντός τῶν τειχῶν. Εἶναι γεμάτο ἀπό ὡρκισμένους ἐχθρούς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ, ἀντιρρησίας συνειδήσεως, ἀναρχικούς, μειονότητας, ναρκοεμπόρους, ἡττοπαθεῖς, λαοπλάνους, ἐκμεταλλευτάς, προδότας, πού περιμένουν νά νυκτώση, διά νά ἐξαπολυθοῦν ἐναντίον μας. Ἐναντίον τῆς Πατρίδος. Θά τούς ἀφήσετε;

Δέν εἶμαι διατεθειμένος νά ὑπακύψω στήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα, οὔτε πρόκειται νά κατηγορήσω τούς Ἑβραίους, δίχως στοιχεῖα. Τό ζήτημα πού ἐνδιαφέρει ἐμέ τόν Ἕλληνα πρωτίστως δέν εἶναι τί διέπραξαν οἱ Γερμανοί εἰς βάρος τῶν Ἑβραίων, ἀλλά *τί διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων.*

Πραγματικῶς εἶναι ἐντροπή, πού οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν νά μή γνωρίζη ὁ Ἑλληνικός λαός τό μῖσος καί τά ἐγκλήματα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐπιρροή ἀφήρεσε ἀπό τήν ἐκπαίδευσιν ὅλα τά στοιχεῖα, πού ἐνοχοποιοῦν τούς Ἑβραίους, διά τά ἐγκλήματά τους. Ἐπί πλέον ἔβαλαν τούς «Ἕλληνας» νά συστήσουν ἐπιτροπή ἐλέγχου τῶν σχολικῶν καί πανεπιστημιακῶν βιβλίων μήπως εὑρεθοῦν ἀπόψεις «ἀντισημιτικαί» πού πρέπει νά ἀπαλειφθοῦν. Τό «Παιδαγωγικόν Ἰνστιτοῦτον» δέν ἀνεζήτησε, μήπως ἐντός τῶν σχολικῶν καί πανεπι-

στημιακῶν βιβλίων ὑπάρχουν ἀνθελληνικαί ἀπόψεις ἤ ἀνακρίβειαι, ἀλλά μήπως ὑπάρχουν ἀπόψεις -ἀσχέτως ἄν εἶναι ἀλήθεια- πού δέν ἀρέσουν στούς Ἑβραίους, διά νά τάς ἀπαλείψουν. Τό μῖσος τῶν Ἑβραίων, κατά τῶν Ἑλλήνων, πού διατυποῦται στά Ἱερά βιβλία τῶν Ἑβραίων οὐδείς ἐσκέφθη νά τό ἀπαλείψη. Οὔτε βεβαίως τό Ἰσραήλ ἔθεσε, ὑπό τήν κρίσιν ἐπιτροπῆς, μήπως στά σχολικά καί πανεπιστημιακά του βιβλία ὑπάρχουν ἀνθελληνικαί ἀπόψεις. Ἀποτέλεσμα τῆς ἑβραιοϋποταγῆς τοῦ «Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου» εἶναι νά γράφη τό σχολικό βιβλίο, διά τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό ἁπλῶς καί μόνον ὅτι «τόν σκότωσαν» δίχως νά ἀποκαλύπτη τούς δολοφόνους Ἑβραίους. Προσοχή δέν ἀνευθυνολογῶ. Θά παραθέσω ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα.

Τά ἴδια κάνουν καί μέ τόν Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε΄ ὅπου ἀποκρύπτουν τόν αἰσχρό ρόλο τῶν Ἑβραίων, πού ἐδιαβάσατε, στά κείμενα, πού παρέθεσα.

Συνεπῶς ἀντιμετωπίζομεν μίαν *Ἑβραϊκή ἐπιρροήν* στήν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων. Θέλετε μήπως νά μείνωμεν ἀδιάφοροι; Ὄχι. Θά πράξωμεν τό καθῆκον μας. Ἡ ἱστορική ἀλήθεια προέχει καί δέν θά θυσιάσωμεν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως, στόν βωμόν ὁποιουδήποτε *συμφέροντος*, ὁποιουδήποτε *φόβου*. **Ἡ Ἑλλάς θά μείνη Ἑλληνική.** Δέν θά γίνη Ἰουδαϊκή.

Ὡστόσον θά δείξωμεν τήν διαφοράν μας, ἀπό τούς σημίτας. Ἐμεῖς δεχόμεθα, προτείνομεν καί προκαλοῦμεν είς διάλογον, διά νά ἐξακριβωθῆ ἡ ἀλήθεια. Τόσα ὄργανα διαθέτουν οἱ Ἑβραῖοι, τόσους ἰδικούς των ἀνθρώπους ἔχουν. Ἄς τολμήσουν, ἐκτός καί ἄν φοβοῦνται τήν ἀλήθειαν.

Εἰλικρινῶς δέν ἔχω κάτι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἀορίστως. Μοῦ εἶπαν, ὅτι ἔγραψα ἕνα βιβλίον («*Ἄς μιλήσουμε γιά Ἑβραίους*») ἐναντίον τους. Ἀπήντησα: Τί ἀνακριβές γράφω είς αὐτό; Διά νά ἐπανορθώσω. Ἐσιώπησαν. Διότι ὅσα γράφω ἐκεῖ εἶναι ἀληθῆ. Οὐδείς μπορεῖ νά κατηγορηθῆ, ἐπειδή λέγει τήν ἀλήθειαν. Ἄν δέν συμφέρη στούς Ἑβραίους, αὐτό εἶναι πρόβλημα δικό τους.

Ὁ Ἑβραϊσμός μέ ἀπασχολεῖ, πού μετατρέπει τόν Ἑβραῖο είς διώκτη τοῦ Ἕλληνος καί τοῦ κάθε Ἑλληνικοῦ, ὅπως ἀπέδειξα, μέ ἀκλόνητα στοιχεῖα.

Ὄχι μόνον δέν ἀμφιβάλλω, ἀλλά καί θεωρῶ πολύ φυσικό ἡ πλειοψηφία τῶν ἀναγνωστῶν μου νά βλέπη, τά πράγματα τελείως διαφορετικῶς. Διά πολλούς ὑπάρχει ὁ κακός Γερμανός. Ὑπάρχει ὁ Ἔς-Ἔς πού βασανίζει. Τόσα χρόνια τώρα ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, μέ τήν βοήθεια τῆς δημοκρατίας καί τοῦ κομμουνισμοῦ (ἐκτρώματα καί τά δύο τῆς Ἑβραϊκῆς μήτρας) ἔκανε πλύσι ἐγκεφάλου στούς λαούς.

Ὁ Γερμανικός Ἐθνικοσοσιαλισμός ἐσυκοφαντήθη, ὅσον καμμία ἰδεολογία στόν κόσμο, ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος διεμόρφωσε ἰδέας καί ἐπίστευσε, εἰς αὐτάς. Ἀσφαλῶς δέν ἀντεμετωπίσθη ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός στό ἰδεολογικό χῶρο, οὔτε στάς θέσεις του, ἐπί τῶν κάθε λογῆς κοινωνικῶν, πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καί ἄλλων προβλημάτων, πού ἀπασχολοῦν τά Ἔθνη. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός διεσύρθη καί ἐδυσφημήσθη σκοπίμως, ἐπί τοῦ τομέως, πού ὀνομάζεται «ἀνθρώπινα δικαιώματα» καί κατηγορήθη τό ἴδιο σκοπίμως, ὡς ὑπεύθυνος ἐγκλημάτων.

Τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οἱ «φοῦρνοι», τό «σαποῦνι» καί τά βασανιστήρια ὑπῆρξαν καί παραμένουν τά προσφιλῆ θέματα, τά ὁποῖα δεξιοτεχνικῶς, μέχρι καί βλακωδῶς ἐκμεταλλεύεται ἡ ἀντιναζιστική προπαγάνδα. Δεξιοτεχνικῶς οἱ Ἑβραῖοι παραγωγοί κινηματογραφικῶν καί τηλεοπτικῶν ταινιῶν παρουσιάζουν τόν ἐγκληματία Ναζί, τόν μοχθηρό Γερμανό, ἐνῶ ταυτοχρόνως βλέπετε βλακώδεις ταινίας, ὅπου φονεύονται οἱ Γερμανοί ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλον, κατά ἑκατοντάδας, κατά χιλιάδας. Μόνιμος νικητής ὁ ἀντιστασιακός ἥρως, ὁ κομμουνιστής ἀντάρτης, «οἱ κομμάντος τῶν συμμάχων» καί οὕτω καθ' ἑξῆς.

Μή λησμονῆτε, ὅτι ὁ ἀντιναζισμός συνετήρησε καί συντηρεῖ ἀτελείωτον σειράν λογοτεχνικῶν ἔργων. Μποροῦμε λοιπόν νά διαπιστώσωμεν, ὅτι **ἀρκετοί ζοῦν ἔχοντες ἐπάγγελμα τόν ἀντιναζισμόν**. Ἐκεῖ ὅμως πού ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ὀργιάζει εἶναι στήν «μικρή ὀθόνη». Διά τῆς τηλεοράσεως εἰσῆλθε, στήν οἰκίαν μας ὁ ἀντιναζισμός. Ἐκεῖνα τά ἔργα, ὅπως τό «ὁλοκαύτωμα» σᾶς συγκινοῦν καί ἐντυπωσιάζεσθε, ἀπό τά δῆθεν βασανιστήρια, τά ὁποῖα δῆθεν ὑπέστησαν πρό 60 καί πλέον ἐτῶν οἱ Ἑβραῖοι, στόν κινηματογράφο, ἐνῶ τήν ἴδια ἀκριβῶς ὥρα οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι, στά κατεχόμενα ἐδάφη τῶν Παλαιστινίων σκοτώνουν παιδάκια (πραγματικά καί ὄχι τοῦ κινηματογράφου) βασανίζουν, βομβαρδίζουν Παλαιστινιακά χωριά, κατεδαφίζουν οἰκίας, πόλεις. Ἤ μήπως τόσο συντόμως ἐξεχάσατε, ὅτι αἱ εἰ-

δήσεις τῆς τηλεοράσεως ἔδειξαν τούς Ἑβραίους στρατιώτας νά σπάζουν μέ πέτρας τά κόκκαλα Παλαιστινίων κρατουμένων ἤ νά θάπτουν μέ «μπουλντόζας» ζωντανούς Ἄραβας! Αὐτά συνέβησαν καί ἐξακολουθοῦν νά γίνωνται τώρα, σήμερα στήν Παλαιστίνη. Ὅμως οἱ ἔνοχοι τέτοιων φρικαλέων ἐγκλημάτων πωλοῦν τά «ὁλοκαυτώματα» διά νά τούς λυπηθοῦν. Ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν Φαρισαίων...

Δέν αὐταπατῶμαι, ὅτι μέ δύο-τρία βιβλία ὅσο ἄριστα τεκμηριωμένα καί ἄν εἶναι θά ἀνατραπῆ τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας, εἰς βάρος τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καί ἰδιαιτέρως τοῦ Γερμανικοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Τοὐλάχιστον πιστεύω, ὅτι πρέπει κάπου νά συγκεντρωθοῦν καί νά ἀποκαλυφθοῦν ὅλα τά τεχνάσματα, μέ τά ὁποῖα ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐξαπατᾶ τούς λαούς.

Ὅταν συνομιλῶ μέ ἐξύπνους ἀνθρώπους καί τούς λέγω, ὅτι τά πράγματα δέν εἶναι ἔτσι, ὅπως τά ἐμφανίζουν συναντῶ ἀμέσως τήν καθιερωμένη ἀντίδρασι. Μά εἶναι βέβαιο σοῦ ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ Ναζί αἱματοκύλισαν τόν κόσμο, ἐδολοφόνησαν ἑκατομμύρια στούς «φούρνους», ὁ Χίτλερ ἦτο τρελλός κ.τ.λ. Χρειάζεται ὑπομονή καί περισσότερο ἐπιμονή νά τούς κάνης νά μή ἀμφισβητήσουν, ὅσα τούς ἐνεσφήνωσε ἡ προπαγάνδα στό κεφάλι τους. Χρειάζεται νά τούς φέρης στοιχεῖα, λογικά ἐπιχειρήματα, ἀποδείξεις καί σιγά-σιγά τούς βλέπεις νά ἀποροῦν, διά τήν ἀντίθετον γνώμην. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι θά μελετήσουν καί θά ἐξετάσουν τό ζήτημα καί στό τέλος θά ἀντιληφθοῦν τήν ἀλήθειαν. Καί τότε...

Στό ἐξωτερικό, ἀλλά καί στήν Ἑλλάδα ἀρκετοί τολμηροί καί *φιλαλήθεις συγγραφεῖς* γράφουν βιβλία, μέ γνώμονα τήν ἱστορική ἀκρίβεια καί ὄχι τό συμφέρον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Αὐτοί οἱ συγγραφεῖς στήν Εὐρώπη καί στήν Ἀμερική ἀποκαλοῦνται **«ἀναθεωρηταί τῆς ἱστορίας»**. Ὡρισμένοι ὡδηγήθησαν στά δικαστήρια καί κατεδικάσθησαν, ἐπειδή διέψευσαν τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Τούς κατηγόρησαν διά... ἀντισημιτισμό, πρᾶγμα πού μέ εἰδικούς νόμους ἀπαγορεύεται. Δηλαδή, ὅταν λέγης μίαν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία δέν συμφέρει στούς Ἑβραίους διαπράττεις ποινικόν ἀδίκημα. Ἄν εἶναι δυνατόν! Κι ὅμως εἶναι.

Μολαταῦτα παντοῦ στήν Εὐρώπη, ἀκόμη καί στήν Ἀμερική οἱ λαοί ἐκουράσθησαν, ἀπό τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Ἡ ὑπερβολή φέρει ἀντίθετα ἀποτελέσματα, ἀπό τά ἐπιδιωκόμενα. Ἐπῆλθε ὁ κόρος.

Ἐζαλίσθησαν, ἀπό τάς ψευδεῖς διηγήσεις. Σταδιακῶς παρατηρεῖται τό φαινόμενο ἡ διεθνής κοινή γνώμη νά δυσπιστῆ, στήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα, ἡ ὁποία παρεποίησε τήν ἱστορία καί τήν ἀλήθεια μέ προκλητικό τρόπο.

Στά πανεπιστήμια ἀκούγονται τώρα ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι πρό 40 ἤ 30 ἐτῶν ἦτο ἀδιανόητον νά φαντασθῆ κάποιος νά τάς εἴπη δημοσίως ἤ νά τάς διδάξη. Εὐρωπαῖοι καί Ἀμερικανοί καθηγηταί αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη νά μή κρύψουν ἀληθείας, οὔτε νά ὑποστηρίξουν ψεύδη. Ἔτσι μέσα ἀπό τά πανεπιστήμια ἀρχίζει ἡ ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας, ἀρχίζει ἡ ἧττα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Ἄν ὅλα συνεχισθοῦν μέ τόν τωρινό ρυθμό, εἰς ὀλίγα χρόνια θά ἐπικρατήση ἡ ἀλήθεια ὁριστικῶς, ἐπί τῶν Ἑβραϊκῶν παραμυθιῶν.

Ἐλπίζω ὅτι συντόμως τά περί ἑκατομμυρίων Ἑβραίων, «φούρνων» κ.τ.λ. θά ἀνήκουν ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἐξεκίνησαν: στήν προπαγάνδα. Μέχρι τότε ὀφείλομεν μέ κατανόησι νά βλέπομεν τά θύματα τῆς παραπληροφορήσεως.

Δύο σημεῖα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας, τά ὁποῖα πρέπει νά προσέξωμεν εἶναι τά ἑξῆς: **Πρῶτον**, δέν σοῦ ἐπιτρέπουν νά ἀποκαλύπτης τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν ψευδῆ ὀνόματα, διά νά κρύβωνται. Οἱ Ἑβραῖοι αὐτοί συνήθως ἐπιδιώκουν νά κατέχουν ἀξιώματα στό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καί στό Ὑπουργεῖον Οἰκονομίας.

Ἀπό τό ἕνα Ὑπουργεῖο προωθοῦν τά πολιτικά των σχέδια καί ἀπό τό ἄλλο παίρνουν πληροφορίας, ὥστε νά κερδοσκοποῦν.

Δεύτερον, μόλις ἀμφισβητήσης κάποια θέσι τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας ἀμέσως κινητοποιοῦν τούς πάντας καί τά πάντα, διά νά σέ διαλύσουν προσωπικῶς. Ἐάν εἶσαι ὑπάλληλος, καθηγητής κ.τ.λ. θά ἐπιτύχουν τόν διωγμόν σου, ἄν εἶσαι ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας θά σέ πολεμήσουν, μέ κάθε τρόπο. Βεβαίως δέν κατορθώνουν πάντοτε νά ἐπιβάλωνται. Ὑπάρχουν ἄνδρες, ἰδίως ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι οὔτε φοβοῦνται, οὔτε ἐξαγοράζονται ἀπό τούς Ἑβραίους, ἀλλά προασπίζουν τήν ἀλήθεια. Αὐτοί οἱ ἐπιστήμονες μέ βιβλία, διαλέξεις κι ἀρθρογραφία ἀγωνίζονται νά ἀποκαταστήσουν τήν ἀλήθεια καί νά ἀφυπνίσουν ὅσους ἐνάρκωσε ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Ὑπάρχουν ὅμως κι ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι τρομοκρατοῦνται ἀπό τούς Ἑβραίους, ὑποχωροῦν καί καταλήγουν νά ἐξυμνοῦν τόν Ἑβραϊσμό! Ροζέ Γκαρωντύ καί Ντέϊβιντ

Ἴρβινγκ εἶναι δύο παραδείγματα ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι δέν ὑπέταξαν τήν ἀλήθεια στήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Θά ἀναφέρω γεγονότα, τά ὁποῖα εἰς πολλούς εἶναι γνωστά.

Μέ δύο λόγια. Ὁ Ροζέ Γκαρωντύ, φιλόσοφος, γερουσιαστής, κομμουνιστής, κρατούμενος εἰς στρατόπεδο συγκεντρώσεως συνέγραψε τό βιβλίον: *«Θεμελιώδεις μῦθοι τῆς Ἰσραηλινῆς Πολιτικῆς»* ὅπου ὑποστηρίζει, ὅτι **«τό ὁλοκαύτωμα δέν συνέβη, ὅπως μᾶς λένε»** (*«Βῆμα»* 24-11-96). Ὁ συγγραφεύς φέρει τά στοιχεῖα του, τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι ἀντέκρουσαν μέ τόν ἀκόλουθον... ἐπιστημονικόν τρόπον: οἱ σιωνισταί τῆς Ἑβραϊκῆς ὁμάδος BETA ἀπεπειράθησαν νά δολοφονήσουν τόν ἐκδότη τοῦ βιβλίου στήν Γαλλία, ὁ ὁποῖος διεσώθη μέ βαρυτάτους τραυματισμούς. Στήν Ἑλλάδα οἱ πράκτορες τῶν Ἑβραίων ἔκαψαν τόν ἐκδοτικόν οἶκον «Νέα Θέσις» τοῦ κ. Ἰω. Σχοινᾶ, ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίον στά Ἑλληνικά καί τέλος ὡδήγησαν στά δικαστήρια τόν Γκαρωντύ.

Ὁ Γάλλος συγγραφεύς ἔδωσε στήν ἐφημερίδα *«Βῆμα»* (24-11-96) συνέντευξιν, ὅπου μεταξύ ἄλλων λέγει τά ἑξῆς χαρακτηριστικά:

«Ο Χίτλερ παγκοσμίως προκάλεσε 50.000.000 θανάτους. Οι Σλάβοι, πού θυσίασαν 17 εκατομμύρια, γιατί δεν μιλούν για Ολοκαύτωμα; Και ύστερα, κοιτάξτε τις υπερβολές στα νούμερα. Πρόσφατα η πινακίδα έξω από το Άουσβιτς που έγραφε «Εδώ πέθαναν τέσσερα εκατομμύρια Εβραίοι» αντικατεστάθη και μαζί της η αλήθεια απεκατεστάθη! Τώρα η πινακίδα γράφει «ένα εκατομμύριο Εβραίοι». Το νέο νούμερο προέκυψε από μελέτες της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας. Σημειώστε: μέλη της είναι και πολλοί Εβραίοι ιστορικοί. Γιατί να μη μιλήσω για όλα αυτά; Αφού είναι γεγονότα!»

– Και νομίζω ότι δεν ήσασταν το μόνο θύμα της αντίδρασης.

«Δυστυχώς όχι. Ο ιδιοκτήτης του οίκου που εκδίδει τους *«Θεμελιώδεις Μύθους της Ισραηλινής Πολιτικής»* στη Γαλλία υπέστη σοβαρότατους τραυματισμούς από ένοπλους σιωνιστές της ομάδας BETA. Εδώ πάλι κάποιοι έκαψαν το βιβλιοπωλείο του κ. Γιάννη Σχοινά, που έχει τις εκδόσεις «Νέα Θέση», από τις οποίες κυκλοφορεί το βιβλίο μου... Θεωρώ πως υπάρχει μία διεθνής σιωνιστική οργάνωση που διαθέτει την εξουσία να επιβάλλει σε όλες σχεδόν τις χώρες του ▶

κόσμου την πολιτική του Ισραήλ. Ξέρετε τι είπε ο γάλλος ραββίνος Σιτρούκ όταν συνάντησε στο Ισραήλ τον Γιτζάκ Σαμίρ; «Κάθε Γαλλοεβραίος είναι συγχρόνως και εκπρόσωπος του Ισραήλ». Καμία σχέση με τη θρησκεία! Φαντασθείτε, σαν να δηλώνει ότι κάθε καθολικός θεωρεί τον εαυτό του πολίτη του ιταλικού κράτους. Αδύνατον! Καταλαβαίνετε; Δεν μπορούσα να μη γράψω αυτό το βιβλίο».

– Δεν φοβόσαστε μήπως κάποιοι διαστρεβλώσουν τις θέσεις σας για να τις εκμεταλλευθούν με κακό σκοπό; Οι νεοναζί, για παράδειγμα;

«Ακούστε, εγώ έμαθα να περπατάω με τα πόδια! Όποιος και να μού το πεί, δεν πρόκειται να περπατήσω με τα χέρια! Όταν κάτι είναι αληθινό, γίνεται να μην το πούμε επειδή παραμονεύουν μια χούφτα νεοφασίστες να το διαστρεβλώσουν; Αυτούς τους πολεμώ, όπως πολέμησα και παλιά τον Χίτλερ, από την πρώτη κιόλας μέρα. Κλείστηκα 33 μήνες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, είχα 14 καταδίκες σε θάνατο, αλλά δεν έπαψα να μιλώ για την αλήθεια»...

Ἡ παραπομπή τοῦ Γκαρωντύ σέ δικαστήριο προεκάλεσε διάφορα σχόλια, τά ὁποῖα ἀξίζει νά μνημονεύσωμεν. Ὁ εὐρωβουλευτής κ. Μαρίνος ἔγραψε στό («*Βῆμα*» 9-7-2000):

«Και θυμήθηκα ακόμη ότι όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στις πιό ευαίσθητες ευρωπαϊκές κοινωνίες, π.χ. στή γαλλική, ὁ άλλοτε διάσημος κομμουνιστής φιλόσοφος Ροζέ Γκαροντύ, όταν εγκατέλειψε το Κομμουνιστικό Κόμμα και προσχώρησε στον ισλαμισμό, αντιμετώπισε την αφηνιασμένη επίθεση της γαλλικής ιντελιγκέντσιας και των φανατισμένων αριστερών «προοδευτικών» δυνάμεων. Αποτέλεσμα; Όχι μόνον ο Γκαροντύ αλλά και ο περίφημος αββάς Πιέρ, που θέλησε να τον υπερασπισθεί, να αντιμετωπίσουν τη φίμωσή τους, τον αποκλεισμό τους από τη δημοσιότητα και καταιονισμό λάσπης, επειδή ο εν λόγω φιλόσοφος ισχυρίστηκε ασεβώς ότι το ολοκαύτωμα των Εβραίων δεν είχε την έκταση και τις συνέπειες που γνωρίζουμε όλοι, αλλά χρησιμοποιείται ως όπλο της σιωνιστικής προπαγάνδας. Και σε επίμετρο: Πληροφορήθηκα πρόσφατα στο Ευρωκοινοβούλιο ότι η γερμανική νομοθεσία θεωρεί ποινικό αδίκημα, τιμωρούμενο αυστηρά, το να αρνείται ►

κάποιος το Ολοκαύτωμα. Ποιός από τους υποστηρικτές της ελευθερίας του λόγου θα με πληροφορήσει γιατί πρέπει να ανέχονται οι πιστοί χριστιανοί να εξευτελίζεται ο Χριστός ή ο Μωάμεθ ή ο Βούδας, αλλά δεν επιτρέπεται να αμφισβητείται ή κατεστημένη ιστορία του ΕΑΜ ή ο σχολιασμός του Ολοκαυτώματος; Και πως θα αντιδρούσαν αν κυκλοφορούσαν μυθιστορήματα με την ξεδιάντροπη ερωτική ζωή του Μαρξ ή του Λένιν;»

Στό δικαστήριο ὁ Γκαρωντύ ὑπεστήριξε τό δικαίωμα ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Ὑπερήσπισε διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν ἄποψιν ὅτι: «**Πρόκειται για μια απάτη** *χωρίς ιστορικό προηγούμενο. Ποτέ δεν αποδείχτηκε πως λειτουργούσαν πράγματι θάλαμοι αερίων στα ναζιστικά στρατόπεδα. Ο ένας και μοναδικός θάλαμος αερίων που επιδεικνύεται σήμερα στους τουρίστες του Άουσβιτς, έχει διορθωμένη την παλιά ταμπέλα, που άλλοτε έγραφε: Εδώ βλέπετε το θάλαμο αερίων, όπου τόσα εκατομμύρια Εβραίοι κ.τ.λ. Σήμερα η ίδια πινακίδα λέει: Αυτός ο θάλαμος αερίων κατασκευάστηκε μεν, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκε. Στην είσοδο του Άουσβιτς,* **υπάρχει και μια άλλη διόρθωση.** *Άλλοτε η πινακίδα έγραφε: Εδώ μέσα βρήκαν το θάνατο 4 εκατομμύρια Εβραίοι. Σήμερα ο διορθωμένος αριθμός κάνει λόγο για 1,5 εκατομμύριο. Κάποιοι μας δουλεύουν άγρια. Τίποτα πιο επικίνδυνο από το ιστορικό ψέμα, ούτε και ο νεοναζισμός».*

Τελικῶς: *«Το γαλλικό δικαστήριο τον κατεδίκασε στην καταβολή προστίμου 120.000 φράγκων συν ένα φράγκο ακόμη (συμβολική η κίνηση) σε κάθε οργάνωση που τον κατήγγειλε. Ο Γκαρωντύ όμως δηλώνει ότι βγήκε νικητής από αυτή τη διαδικασία και χαρακτηρίζε τους δικαστές «θαυμασίους», γιατί επέβαλαν το ελάχιστο των ποινών, δηλώνοντας στην ουσία ότι «εμείς οι δικαστές θεωρούμε πως ο Γκαρωντύ επέκρινε την ουσία της δίκης της Νυρεμβέργης, που προστατεύεται στη Γαλλία από έναν ειδικό νόμο, αλλά δεν έχουμε αρμοδιότητα επί της ιστορικής αληθείας». Ο Γκαρωντύ αναφέρεται στο ντροπιαστικό για πολλούς νόμο Γκεϊσό που επιβάλλει λογοκρισία σε όποιον τους θελήσει να αμφισβητήσει δεδομένα της εποχής»* (*«Ελευθεροτυπία»* 5-3-98).

Πραγματικῶς εἶναι παράλογο νά μπορῆς νά ἀμφισβητήσης **ὅλα** τά γεγονότα, **ὅλων** τῶν ἐποχῶν, **ὅλων** τῶν ἱστοριῶν, **ὅλων** τῶν λαῶν, ἄνευ συνεπειῶν καί μόνον ἄν ἀμφισβητήσης τό ὁλοκαύτωμα τῶν Ἑβραίων νά τιμωρῆσαι μέ φυλακή. Εὐτυχῶς οἱ Γάλλοι δικασταί ἀνεγνώρισαν ὅτι *«δέν ἔχουν ἁρμοδιότητα ἐπί τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας»* γεγονός τό ὁποῖον τιμᾶ τήν Γαλλική δικαιοσύνη καί εἶναι πολύ θετικό, διά τήν περαιτέρω ἱστορική ἔρευνα.

Ἀξιοσημείωτα εἶναι τά *σχόλια* τοῦ Βασίλη Ραφαηλίδη, ὁ ὁποῖος διεκήρυξε, ὅτι *δέν θά ἀρνηθῶμεν τήν ἐλευθερίαν τῆς ἐκφράσεως, διότι αὐτό θέλουν οἱ Ἑβραῖοι.* Ὅπως ἦτο ἑπόμενον τοῦ ἐπετέθησαν. Ἰδού κάποια κείμενα, ὅπως ἐδημοσιεύθησαν στήν (*«Ἐλευθεροτυπία»* 13-11-90):

ΦΙΜΩΣΗ (2)... Μπαράζ επιθέσεων δέχθηκε **ο Βασίλης Ραφαηλίδης**, από αφορμή την αρθρογραφία περί το βιβλίο του Γκαρωντύ. Τα επιχειρήματα γνωστά: Ο Ραφαηλίδης είναι υπερασπιστής του Χίτλερ (!) Ο Γκαρωντύ και ο Ραφαηλίδης είναι αντισημίτες, «αρνητιστές», «αναθεωρητές» βέβηλοι. Αντιγράφουμε **από το «Έθνος»** αποσπάσματα της απάντησης του Β. Ραφαηλίδη:

- «Ούτε σε μια αράδα στα δέκα κείμενά μου δεν αμφισβήτησα τη ναζιστική βαρβαρότητα, κυρίως στην αντισημιτική της εκδοχή (...) Όμως, κάποιοι ταυτίζουν δολιότατα τον αντισημιτισμό με τον αντισιωνισμό, δηλαδή την εχθρότητα απέναντι στην Εβραϊκή εκδοχή του ρατσισμού και τη βλακώδη προγονολατρεία. Δεν φαντάζομαι να περίμεναν στην πρεσβεία του Ισραήλ να ταυτιστώ με τους εξ Εβραίων ηλιθίους που λένε μαζί με τον Μοσέ Νταγιάν, πως αν οι Εβραίοι είναι ο λαός της Βίβλου, τότε η Παλαιστίνη τους ανήκει!»

– «... Γιατί να ξεχωρίζει η γενοκτονία των Εβραίων από ανάλογα βάρβαρα ιστορικά γεγονότα;

Μα, ακριβώς γιατί οι Εβραίοι δεν είναι όποιοι κι όποιοι, είναι ο «περιούσιος λαός», ο λαός της Βίβλου, όπως λέει ο Νταγιάν, ο λαός που διάλεξε ο Θεός για να σώσει δι' αυτού τον κόσμο!

Α, να μου χαθείτε, απατεώνες, και σεις και όλοι οἱ άλλοι πονηροί και αποβλακωμένοι, που σκέφτονται ομοίως, των Ελλήνων εθνικιστών μη εξαιρουμένων...»

- «Καταλάβατε τώρα **ποιοί υποδαυλίζουν** τον αντισημιτισμό;»...

Εἰς τάς ἐπιθέσεις ἐναντίον του ὁ Βασίλης Ραφαηλίδης ἀπήντησε δυναμικά. Στήν («*Ἐλευθεροτυπία*» 21-12-96) διαβάζομεν:

Επιστολή στην «Ε» με αφορμή δημοσίευμα του «Ιού» για την υπόθεση Γκαρωντύ έστειλε ὁ δημοσιογράφος Βασίλης Ραφαηλίδης. Δημοσιεύεται η επιστολή ως έχει, καθώς και απάντηση του «Ιού».

«Με καθυστέρηση διάβασα το ιοβόλο κείμενό σας για τον Γκαρωντύ. Τώρα ξέρω αυτό που ήδη υποπτευόμουν από χρόνια για σας. Πως είστε γκεμπελίσκοι και σταλινίσκοι. Εφαρμόζετε με απόλυτη συνέπεια το δόγμα του Μουσολίνι (1919) σύμφωνα με το οποίο μπορεί να προστατεύει κανείς οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα, αρκεί να μην αντιλαμβάνεται τα πράγματα ταξικά.

Τα φάτσιο λειτουργούν απολύτως αυτόνομα, αλλά οι βέργες δένονται απ' έξω, από έναν ηγέτη, ή έναν «ιδεολόγο» ή μια ομάδα. Θέλω να πω πως είστε φασίστες -κυριολεκτικά- και μπορώ να το αποδείξω μέσα από τα κείμενά σας. Μην ξεχνάτε πως οι ναρόντνικοι, με τους οποίους ο Λένιν συγκρούστηκε άγρια, ήταν το ιστορικό πρότυπο για τον πρώην μαρξιστή Μουσολίνι, τον στενό φίλο και κακό μαθητή της Βέρας Ζασούλιτς.

Με τα βλακώδη που γράψατε για μένα και την ιδεολογική μου σχέση με τον... Πλεύρη (!!) και με τη γελοία και παραπλανητική φωτογραφία μου που δημοσιεύσατε (με την ακόμη πιό παραπλανητική λεζάντα) μου κηρύξατε τον πόλεμο. Σας βεβαιώ, ο χαμένος δεν θα είμαι εγώ. Είμαι πολύ καλύτερα από σας πληροφορημένος και ξέρω από πού προέρχεστε, πού το πάτε, με ποιούς συνεργάζεστε εντός και εκτός Ελλάδος.

Για να είμαι έντιμος όπως πάντα, ενημέρωσα σχετικά το φίλο μου Σεραφείμ Φυντανίδη.

Βασ. Ραφαηλίδης

Δυστυχῶς δέν ἐμάθαμε πληροφορίας διά τούς συνεργαζομένους «ἐντός καί ἐκτός τῆς Ἑλλάδος» διότι ὁ Βασίλης Ραφαηλίδης «ἀπέθανε»!...

Εἶναι βέβαιον πάντως, ὅτι ἀσχέτως πολιτικῶν φρονημάτων καί ἰδεολογικῶν ἀντιθέσεων οἱ Εὐρωπαῖοι διαμαρτύρονται. Δέν μποροῦν οἱ Ἑβραῖοι νά λογοκρίνουν τήν ἀνθρωπότητα! Σχετικῶς ἡ ἀνάλυσις τήν

ὁποίαν κάνει ὁ Σήφης Πολυμίλης στήν («Ἐλευθεροτυπία» 26-4-96) εἶναι ἀξιοπρόσεκτος:

Ε, ΟΧΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Έχουν χυθεί ποταμοί αίματος, έχουν γραφτεί εκατομμύρια σελίδες, έχουν γίνει χιλιάδες αντιπαραθέσεις γι' αυτήν την περιβόητη ελευθερία γνώμης κι έκφρασης. Για το δικαίωμα **του οποιουδήποτε πολίτη, να εκφράζει χωρίς περιορισμούς τις οποιεσδήποτε απόψεις του.** Το πρόβλημα όμως φαίνεται ότι είναι και θα παραμείνει άλυτο.

• • • Και το αξιοπερίεργο αν θέλετε είναι ότι η συζήτηση αυτή δεν αφορά κάποιες χώρες όπου η δημοκρατία αποτελεί μονίμως είδος εν ανεπαρκεία. Αφορά και χώρες πού θέλουν να είναι στην πρωτοπορία της φιλελεύθερης δημοκρατίας, χώρες όπου υποτίθεται ο πλουραλισμός κι η αντιπαράθεση ιδεών είναι όχι απλώς δεδομένα αλλά... εξαγώγιμο προϊόν. Το πολυσυζητημένο θέμα επανήλθε πάλι στο προσκήνιο με αφορμή την κατηγορία που απαγγέλθηκε κατά του Γάλλου διανοητή Ροζέ Γκαρωντύ για το όντως αμφιλεγόμενο και προκλητικό για τις απόψεις βιβλίο του περί των «θεμελίων» λίθων της ισραηλινής πολιτικής».

• • • Ο Γκαρωντύ, μετά από μια μακρόχρονη θητεία στην κομμουνιστική αριστερά, βρήκε εδώ και κάμποσο καιρό **ιδεολογική στέγη σ' ένα άλλο δόγμα,** τον ισλαμισμό. Και με το βιβλίο του αμφισβητεί την εξόντωση 6 εκατομμυρίων Εβραίων από τούς ναζί, γεγονός πού προκάλεσε μηνύσεις από Γάλλους θύματα των στρατοπέδων και κάποιες αντιρατσιστικές οργανώσεις. Είναι η δεύτερη φορά, που μια παρόμοια άποψη **οδηγείται για... διάλογο στα γαλλικά δικαστήρια.** Πριν από μερικά χρόνια ο Νόαμ Τσόμσκι είχε υπερασπιστεί, εν ονόματι της ελευθερίας της έκφρασης, μια αντίστοιχη άποψη που είχε διατυπωθεί πάλι στη Γαλλία από κάποιο ακροδεξιό ή ναζί αν δεν μας απατά η μνήμη μας.

• • • Ούτε είναι φυσικά η πρώτη φορά που γράφονται ιστορικές ανακρίβειες ή αν θέλετε η Ιστορία ξαναγράφεται κάτω από το πρίσμα μιας όψιμης ιδεολογικής προσέγγισης. Κι ούτε η περίπτωση Γκαρωντύ θα είναι η τελευταία. Αλλά **είναι τραγικό κι απαράδεκτο να καλείται ένα δικαστήριο να ...αποφασίσει τι επιτρέπεται να γράφεται και τί όχι...** Και μάλιστα σε μια χώρα που διεκδικεί τα πρωτεία στον πλουραλισμό και την ελευθερία της έκφρασης. Αλλοίμονο για όλους μας αν καταλήξουμε να είναι τα δικαστήρια ο τελικός κριτής ιδεών και απόψεων...

ΣΗΦΗΣ ΠΟΛΥΜΙΛΗΣ

Ἐναντίον τοῦ Γκαρωντύ ἐπετέθη ὁ συγγραφεύς κ. Ἰάκωβος Καμπανέλλης τοῦ ὁποίου δήλωσις παρετέθη στό Ἑβραϊκό περιοδικό «Χρονικά» (τεῦχος Νοε.-Δεκ. 1996) καί ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

• *«Ματαιοπονεῖ ὅποιος ἀμφισβητεῖ τό Ὁλοκαύτωμα, γεγονός πού τό εἴδαμε μέ τά μάτια μας χιλιάδες ἄνθρωποι. Καί διαψεύδεται ἀκόμη κι ἀπό τούς ἴδιους ἐκείνους πού τό σκέφθηκαν καί τό προγραμμάτισαν, πού καί τό ὁμολόγησαν καί ἦταν καί ὑπερήφανοι γι᾽ αὐτό. Τό Ὁλοκαύτωμα ἔγινε, δυστυχῶς. Εἶναι τό μεγαλύτερο ἔγκλημα στήν παγκόσμια ἱστορία καί ὅποιος τό ἀρνεῖται ἁπλῶς ἐπιχειρεῖ νά συλλαβίσει τό μεγαλύτερο ψεῦδος πού εἰπώθηκε ποτέ. Τό ὅτι καί ὁ Γκαρωντύ συμμετέχει σ᾽ αὐτήν τήν ἐνορχηστρωμένη ἀπό κάποιους παραμόρφωση τῆς ἱστορίας δέν δηλώνει τίποτα περισσότερο ἀπό τό ξεπεσμό τοῦ ἴδιου τοῦ Γκαρωντύ»!*

Τά ἴδια περίπου δηλώνουν καί οἱ Ἑβραῖοι Ζύλ Ντασσέν, Χάγκεν Φλάϊσερ (καθηγητής ἱστορίας στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν!) καί Θάνος Λίποβατς. Ὅλοι τους κατηγοροῦν, ἀλλά οὐδέν στοιχεῖον, οὐδέν ἐπιχείρημα προτείνουν, διά νά ἀντικρούσουν τό βιβλίο τοῦ Γκαρωντύ. Δέν μᾶς ἐπισημαίνουν ποῦ ψεύδεται ὁ Γκαρωντύ! Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, πού ἀνεφέρθημεν στόν κ. Καμπανέλλην θέλω νά σᾶς πληροφορήσω τά ἀκόλουθα. Ὁ κύριος αὐτός ἔγραψε, διά τό στρατόπεδον Μαουτχάουζεν, ὅπου ἐκρατήθη ἀπό τούς Γερμανούς. Στό «Προσάρτημα» θά διαβάσετε μίαν ἀλληλογραφίαν μου, μέ τόν κ. Καμπανέλλην, ὁ ὁποῖος κατηγορήθη, ἀπό τόν λογοτέχνη Ρένο Ἀποστολίδην. Πάντως πρέπει νά διευκρινισθῆ ὁ λόγος, διά τόν ὁποῖον συνελήφθη ὁ κ. Καμπανέλλης.

Καί στό ἐξωτερικό αἱ ἀντιδράσεις, ὑπέρ τοῦ Γκαρωντύ ἦσαν πολλαί. Ἀναφέρω τόν ἐπιφανῆ Ἑλβετό πανεπιστημιακό συγγραφέα Ζάν Ζιγκλέρ, ὁ ὁποῖος *«έσπευσε να τον (Γκαρωντύ) υπερασπιστεί στο όνομα της ελευθερίας της εκφράσεως... και ο δημοφιλέστατος στη Γαλλία αββάς Πιέρ φυσιογνωμία του αγώνα κατά της φτώχειας και των διακρίσεων έστειλε επιστολή υποστήριξης προς τον Γκαρωντύ...»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 24-4-1996).

Διαπιστώνετε λοιπόν, ὅτι **οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι παντοδύναμοι** νά κλείνουν ὅλα τά στόματα. Ἄλλως τε ὑπάρχουν καί δικαστήρια, τά ὁποῖα σέβονται τήν δικαιοσύνη καί δικαιώνουν τούς καταδιωκομένους, ἀπό τούς Ἑβραίους π.χ. διαβάζομεν στόν (*«Ἐλεύθερο Τύπο»* 26-5-1994) ὅτι: Ὅταν στήν Γαλλική Βουλή τήν 2αν Μαΐου 1990 συνεζητεῖτο ὁ νόμος, πού ποινικοποιεῖ τήν ἀμφισβήτησι τοῦ ὁλοκαυτώματος, οἱ φιλοεβραῖοι ἐξεδηλώθησαν προκλητικῶς. Καθώρισαν τόν σκοπόν τοῦ νόμου, ὡς ἑξῆς: *«Πρόκειται διά τήν θεσμοθέτησιν μιᾶς νέας ποινικοποιήσεως μέ σκοπό νά κατασταλῇ αὐτό πού ὀνομάζεται ἀναθεωρητισμός... ὁ ἀναθεωρητισμός πρέπει νά τιμωρεῖται, διότι ἀποτελεῖ φορέα ἀντισημιτισμοῦ»!* («ἐφημ. Κυβερνήσεως», σελ. 912, 956). Δηλαδή σκοπός τοῦ νόμου εἶναι νά προστατεύονται οἱ Ἑβραῖοι, εἴτε ἔχουν δίκαιον (καλῶς) εἴτε ἔχουν ἄδικον (κακῶς).

Ὁ νόμος ἐψηφίσθη. Ἀλλά 265 Γάλλοι βουλευταί, μεταξύ τῶν ὁποίων καί σημερινός Γάλλος Πρόεδρος Σιράκ ἐψήφισαν ἐναντίον του.

Ὁ Γάλλος καθηγητής πανεπιστημίου τῆς φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου Φρανσουά Τερρέ ἔγραψε στήν ἐφημερίδα «*Φιγκαρώ*» (15-5-1996) ὅτι: *«Ἡ ἱστορία δέν εὑρίσκει τούς κριτάς της στά δικαστήρια»*. Ὀρθῶς. Διότι εἶναι παράλογο νά ἀποφανθοῦν τά δικαστήρια ἄν ἕνα ἱστορικό γεγονός συνέβη ἤ ὄχι κι ἄν ἰσχυρισθῇς ὅτι δέν συνέβη νά τιμωρῆσαι ποινικῶς κι ὄχι μόνον, ἀλλά νά ἀπαγορεύεται ἐκτός τῆς ἀρνήσεως καί ἡ ἀμφισβήτησις. Ὁ Γάλλος καθηγητής ἐζήτησε νά κατατεθῇ προσφυγή στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο τοῦ Στρασβούργου *«διά νά ἀπαλλαγῶμεν ἀπό τόν εἰδεχθῆ χαρακτῆρα ἑνός νόμου, πού ἐπαναφέρει τό ἀδίκημα τῆς γνώμης»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ὅλα ἔγιναν χάριν τῶν Ἑβραίων. Σήμερον μπορῶ νά εἴπω στήν Γαλλία, ὅτι οὐδέποτε συνέβη ἡ Γαλλική Ἐπανάστασις τοῦ 1789, ὅτι ὁ Ναπολέων δέν ὑπῆρξε, ὅτι ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος δέν ἔγινε κι ὅ,τι θέλω δίχως συνέπεια, ἐνῷ δέν ἐπιτρέπεται νά ἀμφισβητήσω τό ὁλοκαύτωμα καί τά σχετικά παραμύθια τῶν Ἑβραίων, ἔστω κι ἄν προσκομίζω ἀκλόνητα στοιχεῖα. Ὁ ἑβραιοσιωνισμός εἶναι ὑπεράνω τῆς ἀληθείας.

Τό ἀπαράδεκτον αὐτοῦ τοῦ νόμου ἐπεσήμανε ὁ μετέπειτα ὑπουργός Δικαιοσύνης τῆς Γαλλίας Τουμπόν ὁ ὁποῖος εἰσηγήθη στήν βουλή νά ἀπορριφθῇ ὁ νόμος διότι *«ὀλισθαίνομεν πρός τό ἀδίκημα τῆς γνώμης»*

καί ὅτι δέν εἶναι δυνατόν *«νά καθορίζεται ἡ ἱστορική ἀλήθεια ἀπό τόν νόμον, ἀντί νά τήν ἀφήσωμεν νά λεχθῆ ἀπό τήν ἱστορίαν»* («ἐφημερίς Κυβερνήσεως» 22-6-1991, σελ. 3.571). Τά ἴδια ὑπεστήριξε κι ὁ πρώην Πρόεδρος τῆς Ἑλβετίας Ζωρζ-Ἀντρέ Σεβαλλάζ, πού εἶναι ἱστορικός (*«ἐφημερίς Γενεύης»*, 2-5-1996).

Ὁ Ἑβραῖος «ἱστορικός» Πιέρ Βιντάλ-Νακέ ἀνήκει εἰς ἐκείνους, πού πολεμοῦν τούς ἀρνητάς τοῦ ὁλοκαυτώματος, διά *«τῆς καταγγελίας κειμένων τῶν ἀρνητῶν τοῦ ὁλοκαυτώματος»* (*«Νέα»*, 9-9-2004).

Ἐδῶ πρέπει νά προσέξωμεν πρῶτον, ὅτι ὑπάρχουν ἀρνηταί τοῦ ὁλοκαυτώματος, οἱ ὁποῖοι μέ κείμενα ἀπορρίπτουν τούς Ἑβραϊκούς ἰσχυρισμούς περί σχεδίου θανατώσεως τῶν Ἑβραίων καί δεύτερον νά προσέξωμεν τόν τρόπον ἀντικρούσεως, τῶν κειμένων τῶν ἀρνητῶν τοῦ ὁλοκαυτώματος, πού σταθερῶς εἶναι εἰς: Οἱ Ἑβραῖοι κατηγοροῦν ὅσους ἀρνοῦνται τό ὁλοκαύτωμα, δίχως νά ἐξετάζουν τά στοιχεῖα, πού ἀναφέρουν. Συμβαίνει δηλαδή τό γνωστόν τέχνασμα. Ἐσύ παρουσιάζεις τά στοιχεῖα σου καί ἐκεῖνοι κατηγοροῦν ἐσένα, δίχως νά διαψεύδουν τά στοιχεῖα σου. Προεξοφλῶ, ὅτι θά γίνη τό ἴδιο καί μέ τό βιβλίο, πού τώρα διαβάζετε. Ὅπως σεῖς θά διαπιστώσετε τά κείμενά μου βασίζονται εἰς στοιχεῖα. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως θά κατηγορήσουν ἐμένα, **ὡς πρόσωπον** καί θά μέ ἀποκαλέσουν ἀντισημίτην, φασίστα, χιτλερικόν καί ἄλλα τέτοια, πού δέν μέ ἐνοχλοῦν, καθώς σημειώνω καί ἀλλοῦ. Ἐμένα τό μόνο πού μέ ἐνδιαφέρει, ὅταν ὁμιλῶ ἤ γράφω, εἶναι νά λέγω ἤ νά γράφω τήν **ἀλήθειαν**.

Ἀξίζει πάντως νά ὑποστηρίξωμεν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐξαγοράζουν, μέ πολλούς τρόπους, ὡρισμένους ἀντιπάλους των. Ἱκανοποιοῦν φιλοδοξίας, προσφέρουν χρήματα, ἀπειλοῦν, παρακαλοῦν, ἐκβιάζουν κ.τ.λ. διά νά μετατρέψουν ἕναν χθεσινόν ἐχθρόν, εἰς σημερινόν φίλον. Φέρω κάποιο χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Στήν φωτογραφία βλέπετε ἕναν ἄνθρωπο, πού χάριν τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας ἐπωλήθη στούς Ἑβραίους τῆς πλουτοδημοκρατίας.

Εἶναι ὁ Τζ. Φίνι, ὁ ὁποῖος ἐξεκίνησε ὡς στέλεχος τῆς φασιστικῆς νεολαίας, κατόπιν ἔγινε Γενικός Γραμματεύς τοῦ «Movimento Sociale Italiano» (MSI) τοῦ «Κοινωνικοῦ Κινήματος Ἰταλίας», ὅπως τώρα καλεῖται τό φασιστικόν κόμμα. Στήν συνέχεια ἱδρύει τήν «Ἐθνικήν

Ττζ. Φίνι.
Παράδειγμα ιδεολογικού προδότου

Συμμαχίαν» καί συμμετέχει στήν κυβέρνηση τοῦ Μπερλουσκόνι.

Αἴφνης ἀνέβλεψεν. Τόν Ἰανουάριον 1995 ἀποκηρύσσει τόν φασισμόν καί προσωπικῶς τόν Μουσσολίνι.

Ἀμέσως μετά ἀποκηρύσσει τόν ἀντισημιτισμό καί τόν «ρατσισμόν» καί πρός πλήρη πλουτοδημοκρατικήν κάθαρσίν του ἐπισκέπτεται τό Νταχάου! (διά περισσότερα εἰς «Ἐλευθεροτυπία», 21-11-2004).

Ὁ Φίνι ἀπεκήρυξε ὅλα, δι' ὅσα ἐπί μίαν ζωήν ἠγωνίσθη, διά νά διορισθῇ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν. Καλλίτερον ἔτσι. Ἄλλως τε ἕνας φασίστας, πού ἔπαυσε νά εἶναι φασίστας δέν ἦτο ποτέ του φασίστας. Ὁ Φίνι κατέληξε ἐκεῖ, πού ἀπό τήν ἀρχή πραγματικῶς ἀνῆκε: στήν ἑβραιοκρατουμένη πλουτοδημοκρατία.

Δικαστήριο αθώωσε τον ηγέτη των νεοναζί

ΜΟΝΑΧΟ, 26

Δικαστήριο του Μονάχου αθώωσε χθες το ηγετικό στέλεχος των νεοναζί και φανατικό «φίλο» του **Αδόλφου Χίτλερ**, τον 27χρονο **Έβαλντ Άλτανς**, ο οποίος κατηγορείται για προκλητικές δηλώσεις στην τηλεόραση πως ποτέ δεν εξολοθρεύθηκαν 6.000.000 Εβραίοι στα ναζιστικά κρεματόρια...

Ο δικαστής **Φλόριαν Σένκ** έκρινε ορθές νομικά τις παραπάνω κρίσεις του Άλτανς, που κατηγορείτο, επίσης, ότι χαιρέτησε με το ναζιστικό τρόπο μπροστά από το γραφείο του.

ΡΟΖΕ ΓΚΑΡΩΝΤΥ «Αὐτό δέν ἦταν ὁλοκαύτωμα»

Ἡ Ἰσραηλινή πρεσβεία ἀπήντησε στόν Β. Ραφαηλίδη, καθώς καί τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιον Ἑλλάδος μέ ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν στό «Ἔθνος» (11 Νοεμβ. 1996) ὅπου οἱ δύο προαναφερθέντες Ἑβραϊκοί φορεῖς διαμαρτύρονται, πού ἐδημοσιεύθησαν ἀπόψεις ἀμφισβητήσεως τοῦ ὁλοκαυτώματος. Διατί; Ἐπειδή τό θέλουν οἱ Ἑβραῖοι οὐδείς θά σχολιάζη τό ὁλοκαύτωμα; Ἀπό ποῦ ἀντλοῦν αὐτό τό δικαίωμα τῆς φιμώσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης;

Ἐμεῖς, ἐπειδή πιστεύομεν στήν ἐλευθερία τοῦ λόγου, παραθέτομεν τάς δύο ἐπιστολάς πρός κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν. Ἐμεῖς ἀποδεικνύομεν, ὅτι πράγματι θέλομεν νά ἀκούγεται ἡ ἀντίθετος ἄποψις.

α) *Επιστολή Ισραηλινής πρεσβείας:*

«Οφείλουμε να απευθύνουμε μια απάντηση σε δύο άρθρα του συντάκτη σας Βασίλη Ραφαηλίδη που έφεραν τους τίτλους «Οι φανταστικοί θάλαμοι αερίων» και «Η τελική λύση». Ο νεοναζισμός είναι απλά ένα πρόσωπο του αντισημιτισμού. «Η επιδίωξη» για τη σταδιακή άρνηση του ολοκαυτώματος είναι το άλλο.

Ο Βασίλης Ραφαηλίδης ισχυρίζεται ότι δεν είναι αντισημίτης και ελπίζουμε να μην είναι, ωστόσο ταυτίζει τις θέσεις του με αυτές μιας γνωστής ιστορικής σχολής συγγραφέα, που ενώ υποτίθεται ότι

«διορθώνει» την ιστορία, προσπαθεί να υποβαθμίσει ή ακόμα και να αρνηθεί την ύπαρξη του Ολοκαυτώματος, αγνοώντας τις αποδεδειγμένες πληροφορίες χιλιάδων μαρτυριών, εγγράφων και έγκριτων ιστορικών που αναφέρονται στα γεγονότα της Ναζιστικής γενοκτονίας. Σε πολλές κοινωνίες, η άρνηση του Ολοκαυτώματος αποτελεί ποινικό αδίκημα. Αυτές οι κοινωνίες έχουν απορρίψει αυτές τις ιδέες και έχουν περιθωριοποιήσει τους εμπνευστές τους. Στην αρχή του 21ου αιώνα, δεν θα έπρεπε να προσφέρει μιά έγκριτη έφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας ένα βήμα σ' αυτή την ρατσιστική προπαγάνδα στην Ελλάδα που πολέμησε εναντίον των Ναζί και έχασε χιλιάδες από τούς πολίτες από τις Ναζιστικές βαρβαρότητες, ξέρουμε ότι η Ελληνική κοινωνία και οι αναγνώστες σας θα κρίνουν με το σωστό τρόπο δημοσιεύματα αυτού του τύπου».

β) *Επιστολή Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου:*

«Στο πλευρό του Γκαρωντύ, ο οποίος στα 80 χρόνια του προσεχώρησε στην Ακροδεξιά και ασπάστηκε τον Μωαμεθανισμό κι από αίσθημα υποχρέωσης νεοσύλλεκτου Γενίτσαρου, στρέφεται τώρα κατά του Ιουδαϊσμού, δε στάθηκε κανένας στη Γαλλία, μά ούτε σε ολόκληρη την υφήλιο. (Ούτε οι Νεοναζί καλά-καλά δεν υιοθέτησαν τα μυθεύματά του γιατί γνώριζαν ότι δεν αντέχουν στην βάσανο της απλής λογικής). Στάθηκε μόνο ένας στη Γαλλία, ο επίσης γηραιός αββάς Πέτρος, η θρυλική αυτή μορφή που είχε συγκλονίσει τη γαλλική κοινωνία στη δεκαετία του '50 για τη μέριμνα του για τους άστεγους. Μετά την κατακραυγή, όμως, που σημειώθηκε στη Γαλλία κατά του Γκαρωντύ και την ευθεία αποδοκιμασία του κατά τα άλλα σεβαστού αββά Πέτρου, ο τελευταίος απομονώθηκε κι αποσύρθηκε από τα κοινά, δηλώνοντας: «Στάθηκα στα πλευρό του Γκαρωντύ όχι για τις απόψεις του αλλά γιατί είναι παλιός φίλος! Προσωπικά, μου είναι ανυπόφορο να ζήσω με την ιδέα ότι με θεωρούν αντισημίτη. Θεωρώ ότι το Ολοκαύτωμα δεν ήταν και δε θα είναι ποτέ θέμα του παρελθόντος». Κανένας λοιπόν σε καμιά χώρα εκτός από τις αραβικές, τίς οποίες επισκέφθηκε (λίγο πριν από την έκδοση του βιβλίου του), σοβαρός άνθρωπος δεν ασχολήθηκε -και το κυριότερο δεν ασπάστηκε- τις νεοναζιστικές απόψεις του Γκαρωντύ. ▶

Και δεν ασπάστηκε κανένας αυτές τις απόψεις επειδή το Ολοκαύτωμα και τα εγκλήματα κατά των 6.000.000 αθώων Εβραίων, έχουν κριθεί δικαστικά από το Διεθνές Δικαστήριο της Νυρεμβέργης και κυρίως έχουν καταδικαστεί από την κοινή συνείδηση της πολιτισμένης ανθρωπότητας. Ο μόνος μη νεοναζιστής αλλά «προοδευτικός» δημοσιογράφος, όπως ο ίδιος θέλει να εμφανίζεται, ο οποίος υιοθέτησε τις φιλοχιτλερικές απόψεις του καταδικασθέντα Γκαρωντύ, είναι ο Βασίλης Ραφαηλίδης.

Γι' αυτόν ακόμη και οι δικαστές της Δίκης της Νυρεμβέργης κακώς δέχθηκαν, όπως τολμά να γράφει, «το τερατώδες ψέμα πως οι ναζιστές χρησιμοποίησαν θαλάμους αερίων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Εβραίων».

Μετά από μόνη αυτή την εξωφρενική τοποθέτηση, κρίνουμε -και σε αυτό το σημείο είμαστε βέβαιοι πως θα συμφωνούν όλοι οι καλής πίστης άνθρωποι- άσκοπο να ασχοληθεί κανένας με τις επί του προκειμένου ιδέες του κ. Βασίλη Ραφαηλίδη.

Ο ελληνικός λαός που πολέμησε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατά του ιταλικού ναζιστικού φασισμού για τα ιδεώδη της ελευθερίας, είναι σε θέση να κρίνει τον πλαστογράφο της νεότερης ιστορίας Ροζέ Γκαροντί.

Επίσης, από την πλευρά μας, πραγματικά λυπούμαστε που ο έμπειρος δημοσιογράφος κ. Β. Ραφαηλίδης συστρατεύτηκε με τις απόψεις και τα ψεύδη ενός νεοφασίστα. Τέλος, λυπούμαστε κύριε διευθυντά, διότι μια ιστορική εφημερίδα όπως το «Έθνος», που έχει κάνει αγώνες για την ελευθερία, φιλοξένησε παρόμοιες ιδέες».

Παρακαλῶ προσέξατε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι παραδέχονται, ὅτι ἡ ἄρνησις τοῦ «Ὁλοκαυτώματος» ἀποτελεῖ ποινικόν ἀδίκημα (ἐπιβολή) ὅτι διαμαρτύρονται, πού ἡ ἐφημερίς «*Ἔθνος*» «ἐφιλοξένησε παρόμοιες ἰδέες» (ἀποσιώπησις) ὅτι προέβαλαν τήν συμπαράστασι «προσωπικοτήτων» (κινητοποίησις) καί τέλος οὐδέν στοιχεῖον ἤ ἐπιχείρημα ἐπαρουσίασαν κατά τῶν θέσεων Γκαρωντύ, τόν ὁποῖον ἐξύβρισαν (ὕβρις). Ἀπέναντι τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας: ἐπιβολή - ἀποσιώπησις - κινητοποίησις - ὕβρις ἵσταται ἡ στιβαρά ἀλήθεια.

Στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (10-3-2005) διαβάζομεν:

Νέα, πολύ αυστηρά μέτρα, που θα περιορίζουν τη δυνατότητα οργάνωσης διαδηλώσεων από ακροδεξιούς, αποφάσισε η γερμανική κυβέρνηση, μετά από διαπραγματεύσεις που κράτησαν λίγες ημέρες. Το σχέδιο νόμου θα παρουσιαστεί στην ομοσπονδιακή Βουλή την Παρασκευή με τη μορφή του επείγοντος και αναμένεται ότι θα υπερψηφιστεί και από μεγάλο μέρος της αντιπολίτευσης. Τα νέα μέτρα αφορούν τη μεταρρύθμιση της νομοθεσίας περί συναθροίσεων και διαδηλώσεων όσων «εξυμνούν τόν εθνικοσοσιαλισμό ή δικαιολογούν τις πράξεις των ναζί αλλά και όσων αρνούνται την ιστορική αλήθεια του Ολοκαυτώματος». Επίσης, πιο αυστηρές γίνονται οι ποινές για όσους εκφράζουν δημόσια τη συμπάθειά τους προς τον εθνικοσοσιαλισμό ή αρνούνται το Ολοκαύτωμα. Οι ποινές θα ξεκινήσουν από τρία χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή.

Στη Γαλλία, οξύτατες υπήρξαν οι αντιδράσεις εναντίον της απόπειρας να ξαναγραφεί «η ιστορία της αποικιοκρατίας», και να εμφανιστεί ο ρόλος του γαλλικού στρατού στις αποικίες ως... «δράση εκπολιτισμού και προόδου»... Αντέδρασαν αμέσως είκοσι επιφανείς ιστορικοί –με πρώτο τον Βιντάλ Νακέ– και τόνισαν ότι είναι απαράδεκτο να «ρυθμίζεται» με νόμους η Ιστορία... «Τότε γιατί υποστηρίξατε τον Νόμο Γκεϊσό, ο οποίος ποινικοποιεί την αντίθετη άποψη για το Ολοκαύτωμα;», ρώτησαν τον Νακέ και τους υπόλοιπους. «Κάναμε λάθος», ήταν η απάντηση. Και ζήτησαν να καταργηθείο φαιός αυτός νόμος.

Λοιπόν συμφωνεῖτε; Ὅποιος ἀρνεῖται τό Ὁλοκαύτωμα θά φυλακίζεται! Μπορεῖτε νά ἀρνηθῆτε, ὁτιδήποτε θέλετε. Ἀλλά ὄχι τό Ὁλοκαύτωμα. Αὐτό ὀφείλετε νά τό δέχεσθε, δίχως ἐξέτασι. Διότι ἔτσι θέλουν οἱ Ἑβραῖοι. Θά ὑποταχθῆτε ἤ θά διαμαρτυρηθῆτε; Ἐγώ πάντως ἐδιάλεξα τόν δρόμον μου.

Τέλος ἀπετέλει τακτικήν τῶν Ἑβραίων ἀνέκαθεν νά ἀποσιωποῦν ἤ νά καταστρέφουν ὁτιδήποτε δημοσίευμα, κείμενο, βιβλίο κ.τ.λ. δέν τούς συμφέρει. Ἰδού ἕνα παράδειγμα:

«Ἡ Οὐκρανικὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν ἐξέδωσε τὸ βιβλίον *«Ἰουδαϊσμὸς χωρὶς Ἐξωραϊσμούς»*. Τὸ βιβλίον ἀπηγορεύθη καὶ ὅλα τὰ ἀντίτυπα κατεστράφησαν μετὰ τὶς ἔντονες διαμαρτυρίες τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος. (TIME, 17.4.1964)».

Ἔ, λοιπόν, κύριοι Ἑβραῖοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀρνούμεθα νά μᾶς κλείσετε τό στόμα.

Ὁ Θέμος Ἀναστασιάδης (*«Βῆμα»* 4-3-2001) παραστατικῶς γράφει, ὅτι ἄν διά τό ὁλοκαύτωμα λεχθῇ: *«ὑπερβολές, πού τό εἴδατε, ἀφοῦ ἔζη... μόνο ἑκατομμύρια χάθηκαν καί ἄλλοι τόσοι ἔζησαν; Μερική καταστροφή ἦταν»*, τότε ἐκεῖνος πού θά ἔλεγε ἔτσι **«θά τόν εἶχαν φάει ζωντανό»!** Καί πράγματι ἔτσι συμβαίνει. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπαιτοῦν νά σεβώμεθα τούς **ἀνυπάρκτους νεκρούς των**. Ἐγώ προσωπικῶς καί ὑπαρκτοί νά ἦσαν, διατί νά τούς σεβασθῶ; Δέν ἔχω κάποιο λόγο νά τιμῶ τούς Ἑβραίους, ἀπεναντίας γνωρίζω τά ἐγκλήματά των, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων κατά τήν Ἀρχαιότητα, τόν Μεσαίωνα καί τήν Νεωτέρα ἐποχή, ὥστε μόνο αἰσθήματα περιφρονήσεως μοῦ δημιουργεῖ αὐτός ὁ μισελληνικός καί μισόχριστος λαός.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Αγία Παρασκευή, 1-3-1995
Αριθ. Πρωτ. 602
Προς
τον Υπουργό
Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
κ. Γεώργιο Παπανδρέου
Ενταύθα
Κοιν.: Διεύθυνση
Δευτ/θμιας Εκπ/σης

Κύριε Υπουργέ,

Σας γνωρίζω ότι η Ολομέλεια του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στη συνεδρίαση της 16-2-1995 αποφάσισε ομόφωνα να προτείνει τη συγκρότηση επιτροπής η οποία θα εξετάσει εάν στα σχολικά βιβλία υπάρχουν στοιχεία αντισημιτισμού

ή άλλου είδους φυλετικών διακρίσεων και θα υποβάλλει σχετική έκθεση στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Η Επιτροπή προτείνεται να αποτελείται από τους παρακάτω:

1. *Νικ. Πετρόπουλο*, Σύμβουλο του Π.Ι., ως πρόεδρο
2. *Αθαν. Νάκα*, Μόνιμο Πάρεδρο του Π.Ι.
3. *Νικ. Φραγκάκη*, Σύμβουλο του Υπουργού
4. *Μαργ. Δεφίγγου*, Σύμβουλο του Υπουργού
5. *Ναπ. Μήτση*, φιλόλογο αποσπασμένο στο Π.Ι.
6. *Μαν. Σαμουηλίδη*, εκπρόσωπο του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Συντονισμού και Γνωματεύσεως.

Παρακαλώ για την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Ο Πρόεδρος του Π.Ι.
Καθηγητής Μιχάλης Κασσωτάκης

Τό κατάπτυστο αὐτό ἔγγραφο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου καθιερώνει τόν ἔλεγχο τῶν σχολικῶν βιβλίων, ἀπό ἐκπρόσωπο τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄν ὑπάρχουν στά σχολικά βιβλία στοιχεῖα ἀντισημιτισμοῦ θά πρέπει νά ἀπαλειφθοῦν. Θέτω τρία ἐρωτήματα: Πρῶτον: ἄν τά ἀντισημιτικά στοιχεῖα εἶναι ἀληθῆ, διατί πρέπει νά ἀπαλειφθοῦν; δεύτερον: ὑπάρχει στό Ἰσραήλ ἀντίστοιχος ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας μέλος της εἶναι Ὀρθόδοξος Ἕλλην, πού ἐξετάζει ἄν ὑπάρχουν στά Ἑβραϊκά σχολικά βιβλία ἀνθελληνικά στοιχεῖα, ὥστε νά ἀπαλειφθοῦν, βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος; καί τρίτον: τό Παιδαγωγικόν Ἰνστιτοῦτον, διατί ἀναζητεῖ μόνον ἀντισημιτικά στοιχεῖα καί δέν ἀναζητεῖ ἀντιρωσικά, ἀντιαμερικανικά, ἀντιγαλλικά, ἀντιγερμανικά κ.τ.λ. στοιχεῖα; Μόνον τούς Ἑβραίους ἀνέλαβε νά προστατεύσῃ;

ΔΙΧΩΣ ΣΧΟΛΙΟΝ

Απευθυνόμενος στην Αμερικανο-Εβραϊκή Επιτροπή, τον Μάϊο του 2000, ο Γιώργος Παπανδρέου, από την Ουάσινγκτον ομολόγησε ότι ως υπουργός Παιδείας, δημιούργησε μιά επιτροπή με αντικείμενο να αναζητήσει και να αφαιρέσει από όλα τα σχολικά εγχειρίδια ▶

και βιβλία κάθε αναφορά που έθιγε τους Εβραίους και προκαλούσε αντι-σημιτικούς συνειρμούς.

Δεν έκρυψε, όπως έχει καταγραφεί, και την χαρά του που αυτή η αποστολή ολοκληρώθηκε υπό την αιγίδα του.

Δεν παρέλειψε, μεταξύ άλλων, να δηλώσει επίσης, ότι αποτελεί για εκείνον μέγιστη προσωπική τιμή το γεγονός ότι ολόκληρη η οικογένεια του είχε πάντοτε ιδιαίτερα φιλικές σχέσεις με τους Εβραίους, από τον παππού του ακόμα, Γεώργιο Παπανδρέου.

«Άλφα Ένα», 24-1-04

Όλοι πρέπει νά έξυπηρετοῦν τούς Ἑβραίους. Ὅποιος δέν τό κάνει θά κατηγορηθῇ ὡς ἀντισημίτης καί θά πολεμηθῇ. Ἐάν εἶναι ἰσχυρός θά κινητοποιηθῇ ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός, ὅπως πρό πολλῶν ἐτῶν συνέβη, ἐναντίον τῶν βιομηχανικῶν κολοσσῶν τῆς Ἰαπωνίας TOYOTA καί NISSAN. *«Πολλά Ἰαπωνικά βιομηχανικά συγκροτήματα ἀρνοῦνται νά ναυπηγήσουν πλοῖα διά λογαριασμόν τοῦ Ἰσραήλ ἤ νά προβοῦν εἰς ἐπενδύσεις εἰς τήν χώραν ἤ καί νά πωλήσουν εἰς αὐτό διαρκῆ καταναλωτικά ἀγαθά, ὡς αὐτοκίνητα, μηχανήματα κ.ἄ. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἐπιχειρήσεις μή ἀποκρύπτουσαι τήν ἀπόφασίν των, ὅπως μή προβοῦν εἰς οἱανδήποτε συναλλαγήν μετά τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ τακτική αὕτη ὡδήγησε προσφάτως εἰς κῦμα διαμαρτυριῶν ἀπό πλευράς τοῦ ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου Ἑβραϊκοῦ στοιχείου. Οἱ πρόεδροι τῶν μεγάλων Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων κατεφέρθησαν ἰδίως ἐναντίον τῶν Ἰαπωνικῶν Ἀερογραμμῶν καί τῶν βιομηχανιῶν αὐτοκινήτων Νισσάν καί Τογιότα τῶν ὁποίων ἡ ἄρνησις νά συναλλαγοῦν μετά τοῦ Ἰσραήλ ἀπεδείχθη διά ντοκουμέντων» («Ναυτεμπορική»*, 18-9-1970).

Οἱ Ἰάπωνες παραμένουν πατριῶται καί κάτι πολύ περισσότερον ἀτρόμητοι πατριῶται, πρᾶγμα πού ἀποδεικνύουν πάντοτε, μέ τά ἔργα καί τήν σιωπήν των.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπρογραμμάτισαν καί ἐξαπέλυσαν προπαγανδιστικήν ἐκστρατείαν παγκοσμίως. Ὁ σκοπός των εἶναι τριπλοῦς. Πρῶτον: νά προκαλέσουν τήν συμπόνοια καί κατ' ἐπέκτασιν τήν συμπαράστασιν

τῶν λαῶν, δεύτερον: νά ἀποκρύψουν τελείως τόν διεθνῆ συνωμοτικόν των ρόλον καί τρίτον: νά κερδοσκοπήσουν.

Κατ' ἀρχήν τό πλῆθος δημοσιευμάτων, κινηματογραφικῶν ταινιῶν, τηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν, θεατρικῶν ἔργων, διαλέξεων, ἐκδηλώσεων κ.τ.λ. παρουσιάζουν τούς Ἑβραίους, ὡς τά μόνα θύματα τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Οἱ ἄκακοι Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐπείραξαν κάποιον, οὐδέποτε ἐδολοφόνησαν πληθυσμούς, οὐδέποτε ὑπενόμευσαν κοινωνίας, οὐδέποτε ὑπεκίνησαν ἐξεγέρσεις, οὐδέποτε ἐξεμεταλλεύθησαν ἔθνη, οὐδέποτε ἐγκληματίσαν, αὐτοί οἱ ἀθωώτατοι Ἑβραῖοι κατεδιώχθησαν, ἀπό τούς Γερμανούς Ναζί, πού συνεκέντρωσαν τόν «ἐκλεκτό λαό» τοῦ Ἰεχωβᾶ, εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, διά νά τόν κάνουν «σαποῦνι» ἤ νά τόν θανατώσουν εἰς θαλάμους ἀερίων. Τελικῶς οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι 6.000.000 ὁμοφύλων των ἔχασαν τήν ζωήν των. 6.000.000 ἀκριβῶς, οὔτε εἷς παραπάνω, οὔτε εἷς παρακάτω.

Ἀρκετοί ἐπιστήμονες, πολιτικοί καί ἱστορικοί ἠμφεσβήτησαν ἄλλοι τόν ἀριθμόν τῶν νεκρῶν, ἄλλοι τούς θαλάμους τῶν ἀερίων καί ἄλλοι ἀπέδειξαν, ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε σχέδιον γενοκτονίας τῶν Ἑβραίων. Αἱ διαπιστώσεις αὐταί ἐδημοσιεύθησαν εἰς βιβλία καί προεκάλεσαν τήν μῆνιν τῶν Ἑβραίων. Αὐτοί ἀντί νά ἀντικρούσουν τά στοιχεῖα ἐπέτυχαν, ὅπως καί ἀλλοῦ σημειώνω νά ἀπαγορεύσουν τήν διατύπωσιν τέτοιων ἀπόψεων. Μερικά κράτη ἑβραιοκρατούμενα ἐψήφισαν νόμον, ὅπου ὅποιος ἀμφισβητεῖ τό δῆθεν ὁλοκαύτωμα τῶν 6.000.000 Ἑβραίων διαπράττει ποινικόν ἀδίκημα καί τιμωρεῖται μέ φυλάκισι (π.χ. Γαλλία, Αὐστρία).

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπέβαλαν αὐτή τήν ἀπαράδεκτον κατάστασιν, διά λόγους συμφέροντος. Ὅπως γνωρίζετε τό Ἰσραήλ καί αἱ Ἑβραϊκαί κοινότητες ἔλαβαν τεραστίας ἀποζημιώσεις διά τά «θύματα» τοῦ ναζισμοῦ. Ἐπίσης Ἑβραῖοι εἰσέπραξαν μυθώδη χρηματικά ποσά, ἀπό τήν Γερμανία, ὡς ἀποζημίωσιν διά τάς ψυχικάς ἤ σωματικάς βασάνους, πού ὑπέστησαν κατά τήν διάρκειαν τῆς κρατήσεώς των, εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ὅταν λοιπόν ἀποδεικνύεται, ἀπό μελετητάς καί ἱστορικούς, ὅτι τά 6.000.000 εἶναι ψεῦδος, τότε οἱ Ἑβραῖοι χάνουν, ἐκτός τῶν ἄλλων, *μίαν ἀξιόλογον πηγήν ἐσόδων*. **Ἔπρεπε λοιπόν νά ἀπαγορευθῆ ὁποιαδήποτε ἀμφισβήτησις τοῦ ὁλοκαυτώματος.**

Εἰς ὡρισμένας χώρας ἐπεβλήθη ἡ Ἑβραϊκή θέλησις. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ἀρχίζει ὁ προπαγανδιστικός διάκοσμος. Παντοῦ στήνουν μνημεῖα διά τά θύματά των. Τά μνημεῖα αὐτά ἀποκαλύπτουν πρόεδροι δημοκρατίας, ἐνῶ πρωθυπουργοί, ὑπουργοί καί ἄλλοι ἰθύνοντες προσέρχονται εὐλαβικῶς νά καταθέσουν στεφάνους καί νά τιμήσουν τούς Ἑβραίους τοῦ ὁλοκαυτώματος. Ταυτοχρόνως προβαίνουν εἰς δημοσίας δηλώσεις, ὅπου ἐκφράζουν τόν πόνον των, διά τόν χαμόν τῶν Ἑβραίων. Οἱ Ἑβραῖοι συνεπῶς ἱκανοποιοῦνται, ἀπό τήν ἀπόδοσιν τῆς προπαγάνδας των.

Εἰδικῶς στήν Ἑλλάδα εἴδαμε νά πραγματοποιοῦνται, ἰδίως στήν Θεσσαλονίκη φιλοεβραϊκαί τελεταί μνήμης τῶν Ἑβραίων «θυμάτων» στά ὁποῖα ἀνήγειρον δαπάναις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους μνημεῖα. Διά τούς 520.000 Ἕλληνας νεκρούς τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν μαχόμενοι κατά Ἰταλῶν, Βουλγάρων καί Γερμανῶν ἤ ἐξετελέσθησαν ἤ ἐφονεύθησαν στήν Ἀντίστασιν ἤ ἀπέθαναν ἀπό τάς κακουχίας τῆς κατοχῆς **οὐδέν μνημεῖον** ἐστήθη. Οὔτε ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἀπεκάλυψε ἀναμνηστικάς στήλας τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικῆς θυσίας. Τά πραγματικά θύματα τοῦ Διστόμου, τῶν Καλαβρύτων κ.τ.λ. δέν ἀπεζημιώθησαν καί μόλις τό 1997 (!) προσέφυγαν στά δικαστήρια, διά νά τούς ἀναγνωρισθῆ τό δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Αὐτή ἡ μονομέρεια τοῦ κράτους μας νά φροντίζη προκλητικῶς τούς Ἑβραίους καί νά παραμελῆ προκλητικῶς τούς Ἕλληνας δέν δικαιολογεῖται, ἀλλά ἐξηγεῖται, ἀφοῦ οἱ ἰθύνοντες ἐλέγχονται ἀπό τόν διεθνῆ Ἑβραϊσμόν.

Ἐσεῖς φίλοι ἀναγνῶσται γνωρίζετε ὅλοι σας τά 6.000.000 Ἑβραίων, πού ἐφονεύθησαν, ὅπως λέγουν, κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον. Γνωρίζετε ὅμως **πόσοι Ἕλληνες ἐφονεύθησαν;** Γνωρίζετε; Ὄχι! Διατί; Ἐρωτῶ: Διά ποῖον λόγον γνωρίζετε τά «θύματα» τῶν Ἑβραίων καί δέν γνωρίζετε τά θύματα τῶν Ἑλλήνων; Μέ εἰλικρίνεια παραδεχθῆτε, ὅτι ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐπέτυχε νά σᾶς κάνη νά ἐνδιαφέρεσθε περισσότερο, διά τούς Ἑβραίους καί καθόλου, διά τούς Ἕλληνας!

Τί θλιβερή διαπίστωσις... χιλιάδες κινηματογραφικαί ταινίαι ἐγυρίσθησαν, διά τούς Ἑβραίους, πού ἐφονεύθησαν ἤ ἀπέθαναν κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. ΟΥΔΕΜΙΑ διά τούς Ἕλληνας!

Οἱ καθηγηταί μας, οἱ λογοτέχναι μας, οἱ πολιτικοί μας κ.τ.λ. τρέ-

χουν νά τιμήσουν τήν μνήμην τῶν Ἑβραίων, ἐνῶ οὐδείς τιμᾶ τήν μνήμη τῶν Ἑλλήνων. Ντροπή τους.

Μάθετε λοιπόν τήν ἀλήθεια. Βάσει ἀποδεικτικῶν στοιχείων (ὄχι μέ μαρτυρικάς καταθέσεις κι ἄλλα Ἑβραϊκά παραμύθια) ὁ ἀρχιτέκτων Κ. Δοξιάδης, ἐπί κεφαλῆς ὁμάδος ἐπιστημόνων, ἐξεπόνησε εἰδικήν τετράγλωσσον ὀγκώδη μελέτην, ὑπό τόν τίτλον *«Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος στόν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο»*. Τό βιβλίον αὐτό ὑπό μορφήν λευκώματος ἐπαρουσιάσθη τόν Ἀπρίλιον καί Μάϊον τοῦ 1945 εἰς Λονδῖνον, Παρίσι καί κατετέθη ὡς ἐπίσημον στοιχεῖον ὅλων τῶν καταστροφῶν, πού ὑπέστη ἡ Πατρίς μας, μέ κάθε λεπτομέρειαν στήν Διάσκεψι τοῦ ΟΗΕ στόν Ἅγιον Φραγκίσκον. Στήν ἔκθεσιν αὐτήν αἱ ἀπώλειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀνέρχονται εἰς **520.000 Ἕλληνας καί Ἑλληνίδας**, πού ἔχασαν τήν ζωήν των ἤ ἐξηφανίσθησαν. Τά θύματα πραγματικά καί ὄχι φανταστικά ἐφονεύθησαν, κατά τόν Ἑλληνοϊταλικόν πόλεμον, κατά τόν Ἑλληνογερμανικόν καί ἐν συνεχείᾳ ἀπό ἐκτελέσεις, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων, βομβαρδισμούς, ἀντίστασι, κακουχίας καί ἐξαφανίσεις εἰς ὁμηρείας.

Τό λεύκωμα δέν εὑρίσκεται εὐκόλως. Στήν βιβλιοθήκηνη μου ἔχω ἕνα ἀντίτυπον καί λυποῦμαι, διότι σχολικά βιβλία γράφουν, διά τήν Ἄννα Φράνκ καί δέν ἀναφέρουν ἕνα ἀπό τάς χιλιάδας Ἑλληνοπαίδων, τά ὁποῖα ἐξετελέσθησαν ἀπό τούς κατακτητάς ἤ ἀπεβίωσαν ἀπό τήν πείνα καί τάς κακουχίας. Δυστυχῶς στήν νεοελληνική (γραικυλική) ἐκπαίδευσι προηγοῦνται οἱ μισόχριστοι καί μισέλληνες Ἑβραῖοι.

Εἶναι γεγονός, ὅτι στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον οἱ Γερμανοί συνεκέντρωσαν τούς Ἑβραίους, εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Δέν συνεκέντρωσαν μόνον τούς Ἑβραίους, ἀλλά πλῆθος Εὐρωπαίων. Ὅπως ἀπεδείχθη οὐδέποτε οἱ Γερμανοί ἐσχεδίασαν νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους. Ὅσοι ἀπό αὐτούς ἀπεβίωσαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἀπεβίωσαν πολλοί, ἀπέθαναν ἐξ αἰτίας τῶν κακουχιῶν, τῶν ἀσθενειῶν, τῆς ὑποσιτίσεως κ.τ.λ. καί ὄχι διότι ἐφηρμόζετο πρόγραμμα ἐξολοθρεύσεως τῆς Ἑβραϊκῆς φυλῆς. Τήν ἀνυπαρξίαν τέτοιου σχεδίου δέχονται πάντες οἱ ἱστορικοί, πλήν τῶν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ἤ ἐπιρροῆς. Τά βιβλία πού ἐγράφησαν καί διαψεύδουν τό ὁλοκαύτωμα εἶναι πολλά, εἶναι σοβαρῶν συγγραφέων καί τό σπουδαιότερον ἀποδεικνύουν, μέ στοιχεῖα ὅσα ὑποστηρίζουν. Δέν

θά έπαναλάβω έδῶ ὅσα ἐκθέτουν, διότι δέν εἶναι αὐτός ὁ σκοπός τοῦ βιβλίου μου. Ἐδῶ θέλω νά δείξω τήν μέθοδον προπαγανδιστικῆς δράσεως τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν νά θεωροῦνται τά μοναδικά θύματα τῶν Γερμανῶν, ἐνῶ τά ἑκατομμύρια τῶν Εὐρωπαίων, πού ἔπεσαν μαχόμενοι ἤ ὑπέκυψαν στά δεινοπαθήματα τοῦ πολέμου νά μή ὑπολογίζωνται καθόλου. Οὔτε νά ἀποζημιώνωνται, οὔτε νά τιμῶνται. Τά πάντα διά τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι δέν ἐσκοτώθησαν εἰς μάχας, ἀλλά ἀπέθαναν ἀπό ἀσθενείας κ.τ.λ. στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Δέν ἐπρόκειτο δηλαδή περί ἡρώων, ἀλλά περί θυμάτων, ἄν πράγματι ἦσαν.

Διαισθάνομαι, ὅτι ὅποιος διαβάση τάς γραμμάς αὐτάς θά ἀντιδρᾶ. Εἶναι φυσικόν. Τόσα χρόνια τόν «πείθουν» περί τῶν Ἑβραίων τοῦ ὁλοκαυτώματος, περί τῶν θαλάμων ἀερίων κ.τ.λ. Πῶς τώρα ὁ ἀναγνώστης μου θά δεχθῆ κάποια ἀντίθετον γνώμην; Ἐτόνισα στήν ἀρχήν, ὅτι ἀπευθύνομαι στούς Ἕλληνας, πού σκέπτονται ἐλευθέρως. Ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας ἀπευθύνομαι στήν σκέψιν τοῦ ἀναγνώστου μου καί τοῦ λέγω: Ἔγινε ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης, ὅπου κατεδικάσθησαν Γερμανοί πολιτικοστρατιωτικοί ἡγέται δι᾽ ἐγκλήματα πολέμου. Τούς περισσότερους ἀπηγχόνησαν. Εἰς ὅλα τά βιβλιοπωλεῖα πωλεῖται τό βιβλίον: *«Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»*, ὅπου μπορεῖτε νά διαβάσετε τάς ἀγορεύσεις τῶν εἰσαγγελέων, τάς καταθέσεις τῶν μαρτύρων κατηγορίας καί τήν ἀπόφασιν. *Ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων ἀπουσιάζει!* Δέν ὑπάρχει κάπου. Οὐδέποτε μᾶς τήν ἀνεκοίνωσαν. Οὐδείς τήν ἐδημοσίευσε. Ὁ κόσμος δέν ἔμαθε τί ἀπελογήθησαν οἱ «ἐγκληματίαι πολέμου». Διατί αὐτή ἡ ἀποσιώπησις; Ὁ ἀναγνώστης, πού σκέπτεται ἐλευθέρως θά διερωτηθῆ μαζί μου: Διατί ἀποκρύπτουν τί εἶπαν οἱ Γερμανοί «ἐγκληματίαι πολέμου»; Ὁ πνευματικῶς ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἀπαιτεῖ νά ἀκούση τόν κατηγορούμενον, τήν ἀπολογίαν του, ἀσχέτως ἄν εὐθύνεται ἤ ὄχι.

Ὁ Ἑβραϊσμός ἀπαγορεύει νά μάθη ὁ κόσμος τήν ἀπολογίαν τοῦ Ἔς, τοῦ Γκαῖρινγκ, τοῦ Κάϊτελ, τοῦ Γιόντλ, τοῦ Ρίμπεντροπ κ.τ.λ. Ἐγώ ὡς πολιτικός ἐπιστήμων ἤθελα πολύ νά πληροφορηθῶ τί ἰσχυρίσθη στό δικαστήριον τῶν νικητῶν συμμάχων ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας φόν Ρίμπεντροπ ἤ ὁ Ὑπαρχηγός τοῦ Χίτλερ φόν Ἔς. Τάς πληροφορίας αὐτάς ὁλόκληρος ἐνδιαφερόμενος κόσμος ἐπιθυ-

μεῖ νά τάς γνωρίση. Ματαίως. Οἱ Ἑβραῖοι δέν τό ἐπιτρέπουν. Ποῦ εἶναι λοιπόν ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος; Ποῦ εἶναι ἡ ἐλευθερία σκέψεως; Δέν βλέπετε τό ὀφθαλμοφανές; Θά μαθαίνετε ὅσα θέλομεν, ἐμεῖς οἱ Ἑβραῖοι. Ὅποιος ἀποπειραθῆ νά σᾶς διαφωτίση, τότε θά δεχθῆ ἐπίθεσιν καί βροχήν συκοφαντιῶν καί ὕβρεων.

Διά νά καταστῆ παραστατική ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας θά σᾶς ἀναφέρω τό ἑξῆς:

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁμιλῶ στήν τηλεόρασιν ἐναντίον τῶν Βέλγων. Ἔτσι, δέν μοῦ ἀρέσουν οἱ Βέλγοι ἤ οἱ Ὁλλανδοί ἤ οἱ Νορβηγοί κ.τ.λ. καί τούς κακοχαρακτηρίζω. Τί θά συμβῆ; Τίποτε. Ἄν ὅμως ὁμιλήσω ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ἔστω καί ἄν λέγω ἀλήθειαν, τότε τήν ἐπομένην θά μοῦ ἐπιτεθοῦν δημοσιογράφοι, τηλεοράσεις, διαμαρτυρίαι κ.τ.λ. ὁ «φασίστας», ὁ «ἀντισημίτης», ὁ «Ναζί» καί θά καταδιωχθῶ ἐμφανῶς καί πρό παντός ἀφανῶς. Ἐφθάσαμεν στό σημεῖον τό ἀντιγάλλος, ἀντιάγγλος, ἀντισουηδός κ.τ.λ. νά μή σημαίνη κάτι, ἐνῶ τό ἀντισημίτης νά ἰσοδυναμῆ μέ βαρυτάτην κατηγορίαν, μέ ἔγκλημα καθοσιώσεως καί νά ξεπέση ἡ ἀνθρωπότης στήν κατάπτωσι νά κηρύξη τό 1997 ἔτος κατά τοῦ ἀντισημιτισμοῦ! Διατί νά μήν ὑπάρχη καί ἔτος κατά τοῦ ἀνθελληνισμοῦ ἤ κατά τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ ἤ κατά τοῦ ἀντιρωσισμοῦ; Μόνον οἱ Ἑβραῖοι δικαιοῦνται διεθνοῦς συμπαραστάσεως; Οἱ ἄλλοι λαοί δέν πειράζει, ἄς τούς μισοῦν, ἄς τούς σφάζουν, ὅπως τούς Ἀρμενίους. Μόνον νά μή θιγοῦν οἱ Ἑβραῖοι μας, ὁ «ἐκλεκτός λαός» τοῦ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος ὅταν τούς ἐμάζευσαν οἱ Γερμανοί δέν τούς ἐλυπήθη, οὔτε τούς ἐφρόντισε.

Ὁπωσδήποτε οἱ Γερμανοί συνεκέντρωσαν τούς Ἑβραίους, εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Δέν ἀρνούμεθα τήν πραγματικότητα. Ἐμεῖς δέν εἴμεθα Ἑβραῖοι νά βλέπωμεν τά γεγονότα, ὅπως μᾶς συμφέρει. Θά εἴμεθα ἀντικειμενικοί. Εἶναι σοβαρόν καί ὡς ἐκ τούτου ἀπαράδεκτον νά συλλαμβάνης καί νά μεταφέρης βιαίως ὁποιονδήποτε ἄνθρωπον, νά τόν φυλακίζης, νά τοῦ διαλύης τήν οἰκογένεια, νά τόν ταλαιπωρῆς, νά τόν ὑποδουλώνης καί μετά νά ἀποθνήσκη, ἀπό πολλάς αἰτίας.

Αὐτά τά ἀρνούμεθα καί τά καταδικάζομεν, ὡς ἀπάνθρωπα. Προσθέτω πάντως, ὅτι στούς διωγμούς καί στάς ἐξοντώσεις λαῶν **πρῶτοι διδάξαντες καί ἐφαρμόσαντες εἶναι οἱ Ἑβραῖοι καί ὁ Θεός των**. Τά

ἐγκλήματά των οὐδέποτε τά κατεδίκασαν, ἀπεναντίας τά ἐγκρίνουν μέχρι τώρα! Τάς περιγραφάς τῶν ἐγκλημάτων στήν Παλαιάν Διαθήκην τάς θεωροῦν... ἱερά κείμενα! Στά δέ Ταλμούδ, πού εἶναι τά ἀνώτατα θρησκευτικά βιβλία τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἐκεῖ πλέον τό ἔγκλημα ἐπιτάσσεται. Εἶναι ἐντολή τοῦ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει στούς Ἑβραίους τό θεάρεστον ἔργον νά σφάζουν Χριστιανούς κ.τ.λ. ὅπως ἐδιαβάσατε, στά ἱερά Ἑβραϊκά βιβλία τῶν Ταλμούδ.

Ἡ βιαία τακτική τῆς ἀποσιωπήσεως τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων δέν μᾶς εὑρίσκει συμφώνους. Ἀπεναντίας πιστεύομεν στήν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως γνώμης. Ἐμεῖς οἱ φασίσται. Οἱ ἄλλοι, οἱ δημοκράται, μᾶς στεροῦν αὐτό τό δικαίωμα, εἴτε ἐμμέσως π.χ. ἀνάκλησις ἀδείας διαθέσεως χώρου, δι' ὁμιλίαν ἤ ἀμέσως μέ τήν βίαν.

Ἀπό τά πολλά, πού ἔχω περάσει θά ἀναφέρω μερικά χαρακτηριστικά, διά νά σᾶς πείσω, ὅτι οἱ δημοκράται ἀποσιωποῦν ἤ βιαιοπραγοῦν ἐναντίον ὅσων δέν συμφωνοῦν μαζί των.

Ἐφθάσαμε στό σημεῖο, πού πρέπει νά εἴπω μερικάς ἀληθείας. Ἀρκετά παρεπλάνησαν τόν Λαό. Τόν δῆθεν κυρίαρχο.

Τάς ἀληθείας, πού ἀκολουθοῦν δέν θά εὑρεθῆ κάποια τηλεόρασις νά τάς ἀναφέρη. Φοβοῦνται μήπως ξυπνήση ὁ Λαός. Οὔτε αἱ ἐφημερίδες θά σχολιάσουν ὅσα ἀκολουθοῦν. Τό περισσότερο πού θά κάνουν εἶναι νά παραποιήσουν ὅσα γράφω, κατά τήν καθιερωμένη συνήθειά τους. Οὔτε θά τάς ἀντιμετωπίσουν, διότι εἶναι ἀναντιμετώπιστοι. Ἔτσι τό βαρύ πέπλο τῆς ἀποσιωπήσεως θά σκεπάση τά γραφόμενά μου. Θέλουν νά μέ σταματήσουν νά γράφω καί νά ὁμιλῶ, διότι τούς ἐνοχλοῦν αἱ πατριωτικαί ἀλήθεια, πού γράφω ἤ λέγω. Ἐδιάλεξαν τήν ἀνήθικο μέθοδο τῆς ἀποσιωπήσεώς μου. Ὁ Πλεύρης δέν πρέπει νά ἀκούγεται. Ὁπωσδήποτε κλείσατε του τό στόμα. Θά σᾶς φέρω ὀλίγα χαρακτηριστικά παραδείγματα, διά νά ἰδῆτε πόσον οἱ κύριοι καί αἱ κυρίαι τῆς πλουτοδημοκρατίας, μέ ἀδικοῦν.

Ἐπρόκειτο νά ὁμιλήσω μεταξύ ἄλλων στό Νέο Φάληρο καί στήν Ν. Σμύρνην. Οἱ γραικύλοι ὑπεκίνησαν διαμαρτυρία, διότι θά... ὡμίλουν καί ἐζήτησαν νά μή γίνουν αἱ ὁμιλίαι μου. Ἀντί νά ἔλθουν νά μέ ἀντιμετωπίσουν, μέ στοιχεῖα καί ἐπιχειρήματα ἐδιάλεξαν τόν δρόμο τῆς **βιαίας ἀποσιωπήσεώς μου**. Στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (22-5-1995) διαβάζομεν:

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τον Πλεύρη

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας διοργανώνουν σήμερα το απόγευμα στο Πλανητάριο, οι νεολαίες ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμού καί της Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση της περιοχής Παλαιού Φαλήρου.

Οι τοπικές νεολαίες και οι μειοψηφίες στις διοικήσεις των τοπικών αρχών διαμαρτύρονται επειδή στη συζήτηση που θα γίνει στη δημοτική βιβλιοθήκη Παλαιού Φαλήρου για «Το παιδί και το βιβλίο» θα παρευρεθεί για να εκθέσει τις απόψεις του, ο ακροδεξιός Κώστας Πλεύρης.

Ανάλογες ήταν οι αντιδράσεις και των κατοίκων της Νέας Σμύρνης, όταν πριν δυο μήνες ο δήμαρχος της περιοχής Γιώργος Σιότροπος είχε καλέσει τον Κώστα Πλεύρη να μιλήσει στην Εστία Νέας Σμύρνης.

Τά ἴδια καί στό Περιστέρι κ.τ.λ. Παντοῦ μάλιστα ἐτοιχοκόλλησαν «ἀφίσσες» ὅπου ἐκάλουν τόν λαό νά μή μέ ἀφήση νά ὁμιλήσω!

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τήν Δευτέρα 22/5 στίς 7 μ.μ.
στό Εὐγενίδειο Ἵδρυμα (Πλανητάριο)
μιλάει ὁ φασίστας

Πλεύρης

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ

Ν. ΠΑΣΟΚ, Ν. ΣΥΝ, ΟΣΕ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ «STOP ΧΑΙΝΤΕΡ»

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Σάββατο 11 Μάρτη, 12 μεσ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ-ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΕΞΩ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΠΛΕΥΡΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΔΕΝ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ: Γ' ΕΛΜΕ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ * ΔΙΚΤΥΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ * ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ * Π.Κ. ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - * ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Τ.Π. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΛΙΟΣΙΑ

Ἡ δημοτική σύμβουλος τοῦ δήμου Νέας Σμύρνης κ. Ἔλλη Ζάννου, μαζί μέ δημοτικούς συμβούλους ἀντέδρασαν ἔντονα στό ἐνδεχόμενο τῆς παρουσίας μου!! στήν πόλιν. **Μέ ποῖον δικαίωμα μοῦ στεροῦν τήν ἐλευθερία νά μεταβῶ, ὅπου θέλω;** Μετά ἀπό δημοσίευμα, πού παραθέτω (διατί ἐγώ δέν φοβοῦμαι τήν δημοσιότητα τῆς ἀντιθέτου γνώμης) τῆς ἐτηλεφώνησα καί τήν ἐκάλεσα νά εἴπη τάς ἀπόψεις της, στήν τηλεόραση ΤΗΛΕΑΣΤΥ, ὅπου εἶχα ἰδικήν μου ἐκπομπήν. Ἠρνήθη κατηγορηματικῶς. Αὐτοί εἶναι οἱ δημοκράται. Ἔτσι εἶναι ἡ δημοκρατία τους. Καί τώρα προκαλῶ ἐκείνη τήν κυρίαν εἰς συζήτησιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἀρνηθῆ. Τόσον λοιπόν φοβεῖται τήν ἐλευθερίαν τοῦ διαλόγου;

Η άποψις της **ΕΛΛΗΣ ΖΑΝΝΟΥ**, δημοτικής συμβούλου Ν. Σμύρνης και μέλους του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Οι ναζί δεν έχουν θέση

Όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι της αντιπολίτευσης στο Δήμο Ν. Σμύρνης αντιδράσαμε έντονα στο ενδεχόμενο, όχι μόνο της παρουσίας του Κ. Πλεύρη στην πόλη μας, αλλά και της νομιμοποίησης της, καθώς στην προγραμματιζόμενη εκδήλωση θα συμμετείχε, προλογίζοντας τον ομιλητή, και ο νεοεκλεγείς δήμαρχος Γ. Σιότροπος. Δέν μπορούσαμε, λοιπόν, νά παραβλέψουμε τήν πολιτική σημασία αύτής της εκδήλωσης σε ένα δήμο με δημοκρατική παράδοση και πορεία, στην οποία έχουμε συμβάλλει κι εμείς από θέσεις πρώτης ευθύνης.

Είναι περιθωριακό το φαινόμενο Κ. Πλεύρη;

Αν πριν από δέκα χρόνια το πολιτικό κλίμα επέτρεπε να τον θεωρήσει κανείς γραφικό ναζιστή, με συγκεκριμένο κοινωνικό ακροατήριο, σήμερα, όπου με την προβολή του «Μακεδονικού» και των «εθνικών θεμάτων» καλλιεργείται συστηματικά ένα κλίμα μεγαλοϊδεατισμού και εθνικισμού και εκτρέφονται πάσης φύσεως φαινόμενα μισαλλοδοξίας και ρατσισμού, δεν μπορεί να αγνοήσει κανείς την προσπάθεια πολιτικής νομιμοποίησής του. Μια προσπάθεια, η οποία αποβλέπει στο να αξιοποιήσει αυτό το κλίμα με τη συνεργασία του με δήμους, συλλόγους και πνευματικά ιδρύματα, απευθύνοντας τον προπαγανδιστικό του λόγο σ' ένα ακροατήριο ευρύτερο απ' αυτό που του καθορίζει η φασιστική του ιδεολογία. Αυτή, την οποία, μετά από χρόνια «συνετής» σιωπής, επιχειρεί να τη συγκαλύψει πίσω από το δήθεν ενδιαφέρον του για τη γλώσσα, την αρχαία γραμματεία και την ελληνική ιστορία.

Και βέβαια η αντίδραση στη Ν. Σμύρνη δεν περιορίστηκε στο ψήφισμα τῶν δημοτικῶν συμβούλων, αλλά ἀπέκτησε ἕνα καθολικό χαρακτήρα, καθώς στήν προγραμματισμένη εκδήλωση διαμαρτυρίας θα συμμετείχαν πολιτικά κόμματα, νεολαίες, τοπικοί φορείς και μαθητές από τα σχολεία της περιοχής.

Και ήταν ακριβώς η δυναμική των προγραμματιζόμενων κινητοποιήσεων, αυτή που ανάγκασε το δήμαρχο και τη γ.γ. του δήμου να ματαιώσουν την εκδήλωση, προκειμένου να μην αντιμετωπίσουν την κατακραυγή πολιτών και φορέων της πόλης, εγγράφοντας τέτοιου είδους υποθήκη για το μέλλον. ►

Όσο για τον κ. Πλεύρη, οφείλω να ομολογήσω ότι δεν με εξέπληξαν οι αντιδράσεις που του προκάλεσε η ματαίωση της εκδήλωσης: στην εκπομπή του, στο Tele City, συνεπής στίς φασιστικές του πρακτικές, μας παρέδωσε βορά στους «Χρυσαυγίτες» και τα φασιστοειδή, ανακοινώνοντας από τηλεοράσεως (και μάλιστα περισσότερες από μια φορές), τους αριθμούς των τηλεφώνων μας, με την προτροπή να χρησιμοποιηθούν.

Σε τηλεφώνημα, δε, που μου έκανε ο ίδιος, αξιοποίησε τις γνώσεις του στο άντικείμενο της ομιλίας του για την ελληνική γλώσσα, στην πιο χυδαία, όμως, και πεζοδρομική εκδοχή της...

(«Ελευθεροτυπία», 18.3.95)

Ὁ κ. Θάνος Λίποβατς καθαρῶς τό ἐδήλωσε. Ὅσοι δέν συμφωνοῦν μέ τήν δημοκρατία πρέπει νά τούς ἀπαγορεύεται ἡ ἐλευθερία λόγου. Πρέπει νά φιμωνώμεθα (*«Οἰκονομικός Ταχυδρόμος»* 22-6-1995). Ἐμεῖς πού ζητοῦμε ἐλεύθερο διάλογο καί θέλομεν νά ἀκούγωνται ὅλαι αἱ ἀπόψεις εἵμεθα φασίσται. Ἐκεῖνοι πού θέλουν νά ἀκούγεται μόνον ἡ γνώμη τους εἶναι... δημοκράται.

Ὁ «ἱστορικός» κ. Σπῦρος Λιναρδᾶτος διαμαρτύρεται, πού μέ ἀφήνουν ἐλεύθερο (!) νά ὁμιλῶ ἀπό τηλεοράσεως καί νά λέγω φοβερά πράγματα. Ἰδού τό κείμενο (*«Νέα»* 2-4-1995).

«...Το ίδιο ελεύθερος αφήνεται ο γνωστός «καθηγητής» και λάτρης της 4ης Αυγούστου και όλων των δικτατόρων, από τον Χίτλερ ως τον Καντάφι, να κηρύσσει από τηλεοπτικό κανάλι με μορφή διδασκαλίας, ότι θα πρέπει να οργανώσουμε αντάρτικα, κατά το πρότυπο του Μακεδονικού αγώνα, για να «βάλουμε μυαλό στους απολίτιστους βόρειους γείτονές μας», αφού «και τα Σκόπια είναι δικά μας»...

Διά τήν πληρότητα τοῦ ζητήματος σημειώνω, ὅτι αἱ φιμώσεις, αἱ βίαιαι ἀποσιωπήσεις καί οἱ ἀποκλεισμοί προκαλοῦν ποικίλας ἀντιδράσεις. Ἐγώ πάντως ἀπό τηλεοράσεως ἀνεκοίνωσα, ὅτι τέτοιαι ἐνέργειαι χαλυβδώνουν τήν θέλησίν μου, διά ἀγῶνα καί ἡ δήλωσίς μου

αὐτή ἠνώχλησε τόν κύριον «ἱστορικόν». Στήν «Ἐλευθεροτυπία» (5-6-1995) διαβάζομεν:

> «Η καταστροφή των περιπτέρων τριών εκδοτικών οίκων, που ως επί το πλείστον, φιλοξενούσαν βιβλία του γραφικού Κωνσταντίνου Πλεύρη και άλλων ομοίων του, έδωσε μια πολύ καλή αφορμή στον εν λόγω «κύριο» να διακηρύττει σε ιδιωτικό τηλεοπτικό κανάλι (TeleCity) γεμάτος αποφασιστικότητα και πείσμα, ότι δεν τον καταβάλλουν τέτοιες ενέργειες και ο «αγώνας» του (κάτι ανάλογο με το «Mein Kampf» του Αδόλφου Χίτλερ) θα συνεχιστεί...».

Προσέξατε πῶς χύνουν τά παρδαλά φιδάκια τό προπαγανδιστικό δηλητήριό τους. Συγχέουν σκόπιμα τόν ἀγῶνα μου μέ τό «Mein Kampf» (οὐδόλως μέ ἐνοχλεῖ, ἀπεναντίας μέ τιμᾶ) καί τούς ἐνοχλεῖ ἡ πρότασίς μου, δι' ἀντάρτικα διά τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ὑποδούλου Ἕλληνος. Θαυμαστής τοῦ δικτάτορος λοιπόν ἐγώ. Ὅταν ὅμως ὁ δημοκράτης δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ἀβραμόπουλος ἐπισκέπτεται τόν Κάστρο, ἀλληλοπαρασημοφοροῦνται καί ἀλληλοϋμνοῦνται, οἱ δημοκρατικοί κονδυλοφόροι τό βουλώνουν, διότι .... ὁ Κάστρο εἶναι δημοκράτης, πού ὅλο ἐκλογάς κάνει.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Βιβλίων, Χάρτου καί Γραφικῶν Τεχνῶν κ. Ν. Παλαιστίδης ἐδικαιολόγησε τήν βίαν:

> *Πολλοί έμαθαν ότι ο σύλλογός μας οργάνωσε στις 21.5.1995 συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην είσοδο της 18ης Γιορτής Βιβλίου στο Πεδίον του Άρεως, κατά της παρουσίας φασιστικών εκδοτικών οίκων στις εκθέσεις βιβλίου και εναντίον της διακίνησης φασιστικών ιδεών στο χώρο μας.*
>
> *Επίσης, πολλοί γνωρίζουν ότι, την ίδια ώρα, 200 άτομα, κυρίως νέοι, εκφράζοντας με τον δικό τους τρόπο τις αντιφασιστικές τους διαθέσεις, έκαναν διαδήλωση μέσα στο χώρο της έκθεσης και γκρέμισαν τα περίπτερα τριων φασιστικών εκδοτικών οίκων.*

Ὥστε οἱ καταστροφεῖς μέ τάς πέτρας καί τούς λοστούς ἦσαν νέοι, πού *«ἐκφράζανε μέ τόν δικό τους τρόπο τίς ἀντιφασιστικές τους διαθέσεις»*. Κάποτε θά ὑπενθυμίσωμεν αὐτάς τάς δηλώσεις στόν κ. Παλαιστίδη, μέ τόν δικό μας τρόπο.

Ὅταν συνωμίλησα τηλεοπτικῶς μέ τόν τότε πρόεδρον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Τάκη Παπᾶ στό «Κανάλι 5» οἱ εὐερέθιστοι δημοκράται ἀφηνίασαν. Παντοῦ διαμαρτυρίαι. Ἄκου ὁ Παπᾶς νά ὁμιλῆ μέ τόν Πλεύρη.

Ὁ κατά τά ἄλλα σοβαρός δημοσιογράφος κ. Τριάντης ἐσχολίαζε στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (16-6-1995).

> «Και πόσο απογοητευτικό να διαπιστώνεις ότι άνθρωποι σαν τον Τάκη Παπά, συνδιαλέγονται με απολογητές του φασισμού σαν το Γεωργαλά και τον Πλεύρη (προχθεσινή εκπομπή στο «Κανάλι 5».

Ὁ φίλος κ. Ἰω. Σχοινᾶς ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ζητεῖ νά τοῦ δοθῆ ἡ αἴθουσα τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, διά νά δώσῃ συνέντευξι, τήν 6ην Μαΐου 1999. Ἡ Ἕνωσις Ξένων Ἀνταποκριτῶν ἐγκρίνει τήν κράτησι τῆς αἰθούσης. Ἀλλά δέχεται πιέσεις καί τήν ἑπομένη στέλνει ἔγγραφο στόν Ἰω. Σχοινᾶ, ὅπου τόν πληροφορεῖ, ὅτι ἀκυρώνει (!) τήν παραχώρησι τῶν γραφείων της... «γιά λόγους ἀσφαλείας». Ἔτσι δίχως ντροπή. Παραθέτω τό σχετικόν ἔγγραφον.

> THE FOREIGN PRESS ASSOCIATION OF GREECE
> 23, ACADEMIAS STREET - ATHENS 134 - TEL. 210 3637318
> ΕΝΩΣΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 23 - ΑΘΗΝΑ 134 - ΤΗΛ. 210 3637318
>
> Αθήνα, 5 Μαΐου 1999
>
> Υπόψη: κ. Ιωάννη Σχοινά
> Κύριε Σχοινά.
> Το Δ.Σ. της Ένωσης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου Ελλάδος σας πληροφορεί ότι ακυρώνει τη Συνέντευξη Τύπου για την Πέμπτη, 6-5-99 στα γραφεία της Ένωσης για λόγους ασφαλείας.
> Κατ' εντολήν του Δ.Σ. της ΕΛΞΤ
> *Λίλη Κυριαζή*

Ὁ Δῆμος Καλλιθέας κατόπιν αἰτήσεως μᾶς παραχωρεῖ τήν αἴθουσα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, διά προεκλογικήν ἐκδήλωσιν καί τήν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἐκδηλώσεως! (31-3-2000) διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 65 ἐγγράφου του ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Θ. Ψαλιδόπουλος καί ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Γ. Μαγγανίας ἀνακαλοῦν τήν ἀπόφασίν του, διότι μᾶς ἔδωσαν τήν αἴθουσαν «ἐκ παραδρομῆς»!

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ματζαγριωτάκη 76, 176 75 Καλλιθέα
Τηλ. 210 9573150, 210 9589031

Καλλιθέα, 31.3.2000
Α.Π. 65

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΕΙΓΟΝ – ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ

Προς
– "Πρώτη Γραμμή" - Κύριο Κώστα Πλεύρη
– Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αθηνών
– Πολυδύναμο Αστυνομικό Τμήμα Καλλιθέας

Με την παρούσα σας γνωστοποιούμε ότι η διεξαγωγή σήμερα, 31 Μαρτίου 2000, προεκλογικής εκδήλωσης του κόμματος "Πρώτη Γραμμή"-"Ελληνικό Μέτωπο", στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Καλλιθέας (Ματζαγριωτάκη 76) δεν έχει τη συγκατάθεση του Δήμου Καλλιθέας, ως εκ παραδρομής εγνώσθη.

Κατόπιν τούτου, οι οργανωτές της προαναφερομένης εκδήλωσης καλούνται να φροντίσουν για τη μη διεξαγωγή της στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου της Καλλιθέας.

Ο Αντιδήμαρχος
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΨΑΛΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Πρόεδρος
του Δημοτικού Συμβουλίου
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΓΑΝΙΑΣ

Ὁ δημοσιογράφος κ. Γιάννης Πρετεντέρης μέ ἐκάλεσε στήν ἐκπομπήν του στόν ΑΝΤ 1 μέ τίτλον: *«Τέλος ἐποχῆς»* διά νά συζητήσωμεν ἐνώπιον ἀκροατηρίου, μέ ἄλλους μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ κ. Θ. Πάγκαλος. Ἡ ἐκπομπή εἶχε διαφημισθῆ καί ὅλοι ἐγνώριζαν ὅτι θά συμμετεῖχα. Ὁ κ. Πάγκαλος ἐν τούτοις ἐξέφρασε τήν ἀντίθεσίν

του στήν παρουσία μου καί ισχυρίσθη, ὅτι δέν ἐγνώριζε, ὅτι θά ἤμουν καί ἐγώ ἐκεῖ. Ἐδήλωσε μάλιστα, ὅτι ἐάν «ἐρχόμουν στήν ἐξουσίαν» θά τόν ἔκανα σαποῦνι! Ὑπεχρεώθην νά ἀπαντήσω ἀστεϊζόμενος, ὅτι *«μέ τόν ὄγκο πού ἔχει μόνο γιά σαποῦνι κάνει»*. Ἐπηκολούθησαν γέλια, ἐνῶ ὁ κ. Πάγκαλος παρέμενε σιωπηλός. Στήν ἐκπομπήν παρευρίσκοντο καί δύο Ἑβραῖοι, τούς ὁποίους ἀπεστόμωσα, μέ τά στοιχεῖα πού εἶχα, τούς διέσωσε ὁ κ. Πρετεντέρης, ὁ ὁποῖος

> «όταν ο Πλεύρης άρχισε να διαβάζη τα αποσπάσματα από το Ταλμούδ και την Παλαιά Διαθήκη όπου υβρίζονται οι Έλληνες, τον έκοψε δια της βίας για να μη θιγούν οι Εβραίοι...»
>
> *(«Ελευθ. Ώρα», 12-5-1995)*

Τήν ἐπομένην ἡμέραν ὁ δημοκρατικός τύπος μέ ἐξύβριζε. Δέν ἀνεφέρθησαν στά στοιχεῖα, πού προσεκόμισα, οὔτε ἐσχολίασαν τά ἐπιχειρήματά μου. Μέ ὕβρισαν π.χ. ἡ *«Ἐλευθεροτυπία»* (13-5-1995) ἔγραψε:

> «Όταν βάζουμε γουρούνια στο σαλόνι μας, τότε είναι ουτοπία να περιμένουμε ότι θα το βρούμε όπως το αφήσαμε. Είσαι σίγουρος ότι θα αφήσουν την μπόχα τους».

Ἡ ἰδία ἐφημερίς (12-5-1995) μέ ἀπεκάλεσε «θρασύτατο» καί κατηγόρησε τόν κ. Πρετεντέρη, ὅτι ἔδωσε βῆμα στούς Νεοναζί. Συγκεκριμένως ὑπεστήριξε ὅτι:

> «Με τον **φασισμό** δεν κάνεις, εν ονόματι της πλουραλιστικής δημοκρατίας, διάλογο: **τον μάχεσαι**».

Βλέπετε λοιπόν, ἄς δεχώμεθα ἐμεῖς τόν διάλογον, οἱ δημοκράται μᾶς τόν ἀρνοῦνται καί καλοῦν τούς ὀπαδούς τους νά μάχωνται ἐναντίον μας. Πῶς νά μάχωνται; ἀφοῦ ἀπέκλεισαν τόν διάλογον, μέ ποῖον τρόπο

θά γίνη ἡ μάχη; Προφανῶς μέ τήν διαιοπραγίαν. Ἀλλοιῶς πῶς; ἴσως μέ ὕβρεις π.χ. γουρούνια. Ὁ κ. Πάγκαλος προέτεινε («*Ἐλεύθερος Τύπος*» 14-5-1995) νά γράφουν εἰς Video τάς ἀπόψεις μου καί «μετά νά σχολιάζονται ἀνενόχλητα». Ἡ ἀπάντησίς μου τούς ἐνοχλεῖ, τό γνωρίζομεν, ὅπως γνωρίζομε καί τό διατί.

Ὁ δημοσιογράφος κ. Ν. Ἀγγελῆς («*Ἐλεύθερος Τύπος*» 26-5-1995) μέ ἐχαρακτήρισε μέ τά ἀκόλουθα λόγια:

> Τώρα, για το νηφάλιο μέσο πολίτη, ο Πλεύρης είναι ένας πολυλογάς με ιδιόρρυθμες αντιλήψεις που απλώς θέλει να... μπουκάρει στην Κορυτσά. Κηρύσσει κάποιες λογικές ιδέες και πολύ περισσότερες παράλογες, αλλά γενικώς δεν αποτελεί κίνδυνο για τη Δημοκρατία.

Φυσικά ὁ κ. Ἀγγελῆς δέν γράφει ποίας λογικάς ἤ ποίας παραλόγους ἰδέας κηρύσσω. Πάντως τήν πεποίθησίν μου, διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Β. Ἠπείρου ὁ «νηφάλιος» κ. Ἀγγελῆς τήν ἀπέδωσε μέ τήν μειωτικήν φρᾶσιν, «θέλει (ὁ Πλεύρης) νά μπουκάρει στήν Κορυτσά». Εὖγε του. Τόσον τιμᾶ τούς Βορειοηπειρώτας.

Τά «*Νέα*» (22-5-1995) δημοκρατικώτατα τότε ἔγραψαν δι' ἐμέ:

> **Κ. ΠΛΕΥΡΗΣ** («Τέλος Εποχής») Φωτεινό (!) παράδειγμα αηδίας, σιχασιάς, εμετικής διάθεσης σε συσκευασία κουλτούρας πεζοδρομίου!

Φυσικά πῶς νά ἀπαντήσης εἰς τέτοιας ὕβρεις. Νά εἴπης δηλαδή τί; Ἀπάντησις βεβαίως ὑπάρχει, ὑπό ἄλλας συνθήκας.

Ἡ «*Καθημερινή*» (12-5-1995) ἐδημοσίευσε, ὅτι ἔχω *«γνωστές ἀκραῖες, προκλητικές ἀπόψεις»* καί διετύπωσε τήν καινοφανῆ γνώμην ὅτι *«ἡ δημοκρατία θέλει χαλινάρι»*. Ἐν τέλει ἡ δημοσιογράφος κ. Ντέπυ Γκολεμᾶ διατύπωσε τήν **ὀρθήν ἄποψιν**:

> «Δημοκρατία έχουμε βέβαια και κανείς δεν πρέπει να αποκλείει κανενός είδους συζητήσεις, όσο επικίνδυνες και αν είναι»
>
> *(«Ελ. Τύπος», 12-5-1995)*

Ἄνω: *Ὁ κ. Πρετεντέρης μέ χαιρετᾶ στήν ἀρχήν τῆς ἐκπομπῆς* **καί κάτω** *ἀκοῦνε προσεκτικῶς τήν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεών μου.*

Ἐνῶ ἡ συμπαθεστάτη κ. Μ. Παπαδοπούλου ἔγραφε, ὅτι στήν ἐκπομπή «προκαλοῦσα τό σύμπαν»! Ἡ ἀλήθεια ὅμως, στήν ὁποίαν πρέπει νά σταματήσωμεν μέ ἀνησυχίαν εἶναι, ὅτι οἱ δημοκράται μᾶς ἠρνοῦντο τόν «ἰσότιμο διάλογο». Ὁ κ. Πάγκαλος εἰς συνέντευξιν του στό ραδιοφωνικό σταθμό «Flash 96» ἐξήγησε διατί ἀπεχώρησε ἀπό τήν ἐκπομπήν (2 λεπτά πρίν τελειώση):

> «Ήταν γιατί διαπίστωσα ότι εκεί γινόταν μια απόπειρα να έχουμε έναν ισότιμο διάλογο. Δεν φέρθηκα έτσι επειδή είμαι βουλευτής ή κάτι αυτήν την στιγμή, αλλά ως πολίτης Έλληνας δεν δέχομαι να μιλήσω με αυτά τα πρόσωπα τα οποία μου αμφισβητούν το δικαίωμα να μιλάω και τα οποία έχουν έκδηλες τις προθέσεις τους. Οι άνθρωποι είναι φασίστες και είναι ψυχικά άρρωστοι και έτσι έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Ως ένα δείγμα κοινωνικής ψυχοπαθολογίας».

Γουρούνια εἴμεθα. Πολυλογάδες εἴμεθα. Προκλητικοί εἴμεθα. Ψυχοπαθεῖς εἴμεθα. Παράδειγμα ἀηδίας καί σιχασιᾶς εἴμεθα, διότι δεχόμεθα τόν ἰσότιμο διάλογο, πού οἱ ὑβρισταί μας ἀρνοῦνται.

Ὁ κ. Πάγκαλος ὁ ὁποῖος μέ ἐχαρακτήρισε «ψυχικά ἄρρωστον» («Νέα» 12-5-1995) καί ὡς «δεῖγμα κοινωνικῆς ψυχοπαθολογίας».

Τό βῆμα τῆς δημοκρατίας ἀντέχει ἕναν φασίστα;

«Τέλος ἐποχῆς». Οἱ ἀπόψεις διίστανται. Ἔπρεπε ἢ ὄχι νά δοθεῖ βῆμα στόν ἀκροδεξιό Κ. Πλεύρη»

Πολλοί επετέθησαν στον Γιάννη Πρετεντέρη επειδή έδωσε βήμα στον ακροδεξιό Κώστα Πλεύρη. Όμως ο κ. Πλεύρης διατηρεί ωραία εκπομπή στο Κανάλι «Τέλε Σίτυ», στην οποία έχει αναφερθεί επανειλημμένα στην ανωτερότητα της λευκής φυλής έναντι των άλλων φυλών καί έχει εκφράσει ναζιστικές απόψεις για τους Εβραίους.

(«Νέα», 22-5-1995)

Η ΚΟΝΤΡΑ ΑΝΕΒΑΣΕ ΤΗΝ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Επεισοδιακό το προχθεσινό «Τέλος Εποχής» στον ΑΝΤ-1, με θέμα τον «Καθημερινό Φασισμό», καθώς το στούντιο μεταμορφώθηκε σε ρινγκ αντεγκλήσεως μεταξύ του Θεόδωρου Πάγκαλου, του Κώστα Πλεύρη και του κοινού με αποτέλεσμα να αποχωρήσει ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. ▶

Ωστόσο, η αντιπαράθεση αυτή, που έκανε τον παρουσιαστή της εκπομπής Γιάννη Πρετεντέρη να αισθανθεί σε «αναμμένα κάρβουνα», έφερε στο «Τέλος Εποχής» θεαματικότητα 35%. Εξάλλου, ο γνωστός δημοσιογράφος, μιλώντας χθές στόν Flash 9,61 και στον Planet Fm, εξέφρασε τον προβληματισμό του για την επιλογή του κοινού που συμμετέχει σε κάθε εκπομπή. Ενώ από την πλευρά του ο Θεόδωρος Πάγκαλος χαρακτήρισε απαράδεκτη τη στάση του κοινού απέναντί του.

Την ίδια στιγμή που διαδραματίζονταν αυτά στον ΑΝΤ-1, η συζήτηση στο MEGA, χάριζε στο «Μήλον της Έριδος» του Παύλου Τσίμα 20%, ενώ το «Προφίλ» του Πάνου Παναγιωτόπουλου, στο ΣΤΑΡ, για το «Παρακράτος του Ποδοσφαίρου» έπιανε 14%.

(«Ελ. Τύπος», 12-5-1995)

Τόν Νοέμβριον τοῦ 1994 μέ ἐκάλεσαν νά λάβω μέρος σέ συζήτησιν στήν Νομική Σχολή Ἀθηνῶν. Ἡ βία τῶν ἀντιφρονούντων ἐματαίωσε τήν συζήτησιν. Τά συνθήματα των «φασίστες θά πεθάνετε», «θά σᾶς πάρουν μέ φορεῖα» κ.τ.λ. ὑποτίθεται, ὅτι ἐλέχθησαν ἀπό φοιτητάς τῆς Νομικῆς, ὅπου τό πρῶτον πού μαθαίνουν εἶναι νά ἀκούγωνται ὅλαι αἱ γνῶμαι. Ὁ χειρότερος κακοῦργος δικαιοῦται νά ἀκουσθῇ. Ἐμεῖς ὄχι. Ἀντί νά σᾶς ἐξιστορήσω τά γεγονότα μεταφέρω δημοσιεύματα τῆς ἐποχῆς, μέ φωτογραφίας, πού δεικνύουν τήν συμπεριφοράν τῶν δημοκράτων.

ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΣΕ... ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Γήπεδο Νομικής, θύρα Σβώλου

Ως θρυαλλίς σε εύφλεκτο ακροατήριο λειτούργησε ο Κ. Πλεύρης

της Γκέλης Σπανού

Στη θύρα Σβώλου. Στο γήπεδο της Νομικής. Οργισμένοι φοιτητές (;) απροσδιορίστου ταυτότητος, κατάφεραν χθες το μεσημέρι να κάνουν το βουλευτή της Ν.Δ. Βύρωνα Πολύδωρα να χάσει την ψυχραιμία του καθώς προσπαθούσε κάθιδρος να βρει οδό διαφυγής. ▸

Το βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελο Γιαννόπουλο να κοκκινίσει ολόκληρος και να υβρίσει με ασυνήθιστη -ακόμα και γι' αυτόν- ένταση. Το δημοσιογράφο Βασίλη Ραφαηλίδη να απορήσει -για πρώτη φορά ίσως- «προς τα πού βρίσκεται ο φασισμός». Τέσσερις φοιτητές-μέλη της ΔΑΠ να τραυματιστούν ελαφρά.

Αφορμή για τη γηπεδοποίηση της Νομικής Σχολής ήταν η παρουσία του γνωστού για τις ακροδεξιές απόψεις του, δικηγόρου Κωνσταντίνου Πλεύρη, σε συζήτηση που διοργάνωσε η ΔΑΠ ΝΔΦΚ με θέμα: «πατριωτισμός - εθνικισμός - αδιαφορία». Από νωρίς, συγκεντρωμένοι έξω από το αμφιθέατρο Σβώλου μοίραζαν την έγγραφη καταγγελία του Δ.Σ. του συλλόγου φοιτητών Νομικής για την πρόσκληση του κ. Πλεύρη. Όταν στη μία ακριβώς έφτασε ο κ. Πολύδωρας, στη θέα των χιλίων περίπου ατόμων που βρίσκονταν στο αμφιθέατρο, μονολόγησε: «τρομερή επιτυχία, σπουδαία διοργάνωση». Ο κ. Γιαννόπουλος εξέφρασε επίσης τον ενθουσιασμό του για το πλήθος και το πάθος. Οι δύο βουλευτές θυμήθηκαν μαζί, ανταλλάσσοντας χαμόγελα, τα φοιτητικά τους χρόνια στη Νομική. Αλλά η νοσταλγία τους κράτησε λίγο. Ο κ. Πλεύρης, σχεδόν σηκωτός, κατάφερε να διαπεράσει το φράγμα των μαινόμενων εναντίον του συγκεντρωμένων στην είσοδο του αμφιθεάτρου.

Ενθουσιασμένος από κάποιο χειροκρότημα, ύψωσε θριαμβευτικά, ηγετικά, τα χέρια. Η εκτροπή άρχισε. Ενώ οι «απ' έξω» φώναζαν: «Εδώ δεν είναι Γερμανία, έξω θα σας βγάλουμε όλους με φορεία», ο πρόεδρος της ΔΑΠ Ευτύχης Βαρδουλάκης προσπαθούσε να ακουστεί: «Δεν ήρθατε εδώ για να αποθεωθείτε κ. Πλεύρη. Ήρθατε για να πείτε τις απόψεις σας. Μην προκαλείτε».

Το κακό είχε γίνει. Οι πόρτες σιγά-σιγά υποχωρούσαν από την πίεση. Ο κ. Ραφαηλίδης προσπάθησε να κατευνάσει τους «συντρόφους»: «Το φασισμό δεν τον πολεμάμε με φασισμό. Ήρθαμε σε πανεπιστήμιο, κι όχι σε γήπεδο». Κανένα αποτέλεσμα.

Ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος θύμισε τον Αλέξανδρο Σβώλο: «Ήταν καθηγητής μου. Απολύθηκε τρεις φορές από φασιστικά καθεστώτα. Θεμελίωσε τα ανθρώπινα δικαιώματα και έμεινε όρθιος στις επάλξεις. Ας μην τον προσβάλλουμε μέσα στην αίθουσα που φέρει το όνομά του». Αλλά οι «απ' έξω» είχαν μπει μέσα.

Ούτε η δήλωση του κ. Πλεύρη ότι προτίθεται να αποχωρήσει ►

για να μη δημιουργηθούν επεισόδια δεν στάθηκε ικανή να αποτρέψει το επεισόδιο.

Ο συντονιστής της συζήτησης δημοσιογράφος Γιώργος Παπαδάκης μόλις που πρόλαβε να πει ότι η συζήτηση ματαιώνεται με κοινή συναίνεση. Αλλά και χωρίς κοινή συναίνεση, θα ματαιωνόταν.

Είχε αρχίσει ήδη μιά άλλη φοιτητική εκδήλωση: πόρτες έσπασαν. Μικρόφωνα ποδοπατήθηκαν. Θρανία καταστράφηκαν. Μέτωπα μάτωσαν από ιπτάμενα αντικείμενα.

Φοιτητές -οι μεν- φώναζαν ότι «φασισμός είναι να απαγορεύεις το δικαίωμα στην επιλογή ιδεολογίας». Φοιτητές (;) -οι δε- φώναζαν «φασίστες θα πεθάνετε».

Το «ντου» έγινε και είχε όλα τα χαρακτηριστικά χουλιγκανικής επίθεσης.

(«Έθνος», 10-11-94)

«Σε πεδίο μάχης μετέτρεψαν χθες το αμφιθέατρο της Νομικής φοιτητές από διάφορες παρατάξεις -κυρίως αριστεριστές- με αφορμή μία... προαναγγελθείσα ανοικτή συζήτηση στην οποίαν μετείχαν οι κ.κ. Ε. Γιαννόπουλος, Β. Πολύδωρας, Β. Ραφαηλίδης και Κ. Πλεύρης. Η συμμετοχή του τελευταίου φαίνεται ότι ήταν η αφορμή των επεισοδίων. Όσο για τη συζήτηση... έμεινε για μια άλλη φορά».

(«Ελ. Τύπος», 10-11-1994)

«Ξύλο και αίμα στη Νομική σε επεισόδια που είχαν προσχεδιαστεί».

(«Ελ. Τύπος» 10-11-1994)

Έκρηξη για έναν φασίστα στη Νομική

Ρεπορτάζ:
Δημήτρης Τζάθας

Μπορεί να πέρασαν τα χρόνια της έντονης πολιτικοποίησης των φοιτητικών αγώνων, αλλά εκείνες οι παραδόσεις παραμένουν ζωντανές στα Πανεπιστήμια. Έτσι χθες, εκατοντάδες φοιτητές της Νομικής εμπόδισαν να πραγματοποιηθεί συζήτηση, στήν οποία είχε προσκληθεί να πάρει μέρος ο δικηγόρος κ. Κ. Πλεύρης, από τους ιδρυτές της ακροδεξιάς οργάνωσης «4η Αυγούστου».

Στη Νομική. *Εκατοντάδες εξαγριωμένοι φοιτητές ματαίωσαν εκδήλωση της ΔΑΠ, στην οποία ήταν καλεσμένος ο ακροδεξιός Κ. Πλεύρης.*

Πολύ νωρίτερα από τη μια το μεσημέρι, οπότε είχε προγραμματιστεί από τη ΔΑΠ σε αμφιθέατρο της Νομικής εκδήλωση με θέμα «Εθνικισμός και πατριωτισμός», ομάδες φοιτητών είχαν αποκλείσει και τις δύο εισόδους της σχολής. Κι αυτό γιατί, εκτός από τους πρώην υπουργούς Ε. Γιαννόπουλο και Β. Πολύδωρα και τον δημοσιογράφο Β. Ραφτηλίδη, είχε κληθεί και ο Κ. Πλεύρης, την παρουσία του οποίου, όμως, είχε απαγορεύσει και το Διοικητικό Συμβούλιο της Νομικής.

Έτσι, όταν ο γνωστός για τις ακροδεξιές του θέσεις δικηγόρος εμφανίστηκε στην πόρτα της οδού Σίνα περιτριγυρισμένος -για προστασία- από μέλη της ΔΑΠ, οι φοιτητές ξέσπασαν σε συνθήματα: «Έξω οι φασίστες από τις σχολές», «Εδώ δεν είναι Γερμανία, οι ναζί στην εξορία», «Φασίστες θα πεθάνετε»... Ο Κ. Πλεύρης μεταφέρθηκε σηκωτός στο Αμφιθέατρο Σβώλου, ενώ πέρα από τις γροθιές και τις κλωτσιές που έπεφταν ανάμεσα σε μέλη αριστερών παρατάξεων και σε ΔΑΠίτες, σύννεφο σχημάτιζαν οι δεκάδες αναπτήρες, τα κέρματα ως και... τα αυγά που έριχναν οι αγανακτισμένοι φοιτητές. Για περίπου μισή ώρα έξω από το αμφιθέατρο, στον προθάλαμο και στις σκάλες, επικρατούσε πανικός. Στις εισόδους του, τα μέλη της ΔΑΠ προσπαθούσαν με κόπο να απομακρύνουν τούς υπόλοιπους φοιτητές, αρκετοί από τούς οποίους με ξύλα και έδρανα στα χέρια ήθελαν να εισβάλλουν στον χώρο και να επιτεθούν στον Πλεύρη. Πολύ γρήγορα, οι δύο ξύλινες πόρτες δεν άντεξαν και έσπασαν από την πίεση του πλήθους με αποτέλεσμα, ο κίνδυνος για μία γενικότερη σύρραξη ήταν μεγάλος. Ωστόσο, τις ίδιες στιγμές, χάος επικρατούσε και μέσα στο αμφιθέατρο, όπου παρευρίσκονταν περίπου 300 άτομα. Η πλειονότητα απ' αυτούς ήταν νεαροί οι οποίοι επευφημούσαν τον Πλεύρη και ήθελαν, έστω και κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, να γίνει η συζήτηση! Όμως, ανάμεσά τους, υπήρχαν και αρκετοί ηλικιωμένοι που, πάνω στην ταραχή και τον φόβο τους, είχαν ανέβει στα έδρανα και ζητούσαν να ματαιωθεί η συζήτηση ώστε να εκτονωθεί η κατάσταση. Όπως είναι φυσικό, σε μια τέτοια ατμόσφαιρα κάθε προσπάθεια για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης ήταν μάταιη. Αυτή την άποψη διετύπωσαν και οι επίσημοι προσκεκλημένοι: «Εγώ ήρθα για να πω τη γνώμη μου για το φαινόμενο του εθνικισμού στην περιοχή μας. Δεν έχω καμία διάθεση να συζητήσω με τον κ. Πλεύρη. Αλλά έτσι δεν γίνεται τίποτα. Οπότε αποχωρώ», δήλωσε ο κ. Γιαννόπουλος.

Ανάλογη ήταν και η στάση του κ. Πολύδωρα, ο οποίος όμως καυτηρίασε την συμπεριφορά «μερίδας φοιτητών» χαρακτηρίζοντάς τη ως αντιδημοκρατική. Ο κ. Ραφαηλίδης με τη σειρά του δεν θέλησε να γίνει η εκδήλωση και εξέφρασε τη λύπη του «γι' αυτά τα φαινόμενα», καθώς δεν δίνεται η ευκαιρία στους δημοκρατικούς πολίτες να ξεσκεπάσουν την αντίληψη των φασιστών. Βέβαια και ο κ. Πλεύρης δεν ήταν σε θέση να συμμετάσχει στη συζήτηση και έκανε λόγο περί... έλλειψης δημοκρατίας στα Πανεπιστήμια! Έτσι, έπειτα από μία ώρα και αφού τα μέλη της ΔΑΠ «παραπλάνησαν» τους αγανακτισμένους φοιτητές φυγάδευσαν -ξανά σηκωτό- τον Πλεύρη από την οδό Σίνα χωρίς να γενικευθούν τα επεισόδια. Υπεύθυνη αυτών των επεισοδίων θεωρούν τη ΔΑΠ οι υπόλοιπες φοιτητικές παρατάξεις. Η ΠΑΣΠ, αφού αποδοκίμασε τα γεγονότα στα οποία -όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της- δεν συμμετείχε, κατηγόρησε τη φοιτητική παράταξη της Νέας Δημοκρατίας ότι με την πρόσκληση του Πλεύρη «περιφρόνησε τη δημοκρατική ευαισθησία των φοιτητών της Νομικής». Η Ν. ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε την παρουσία ανδρών των ΕΚΑΜ οι οποίοι -όπως τονίζει- φωτογράφιζαν τους εξαγριωμένους φοιτητές.

Η Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (ΕΑΑΚ) χαιρέτισε τους φοιτητές που εναντιώθηκαν στην παρουσία του Πλεύρη στην εκδήλωση, επισημαίνοντας πως «αποδείχθηκε ότι οι φασιστικές και οι εθνικιστικές προκλήσεις μπορούν να ακυρώνονται στην πράξη». *«Νέα», 10-11-1994*

«Έκρηξη» για τον εθνικιστή Κ. Πλεύρη σε εκδήλωση της ΔΑΠ στη Νομική

(«Έθνος», 10-11-94)

Πλήθος αριστερών φοιτητών εισβάλλουν στην αίθουσα Σβώλου.

Πολιτικῶς ἀντίθετοι, ἀλλά φίλοι μέ τόν ἀείμνηστο Βασίλη Ραφαηλίδη εἴχαμε πολλάς τηλεοπτικάς συγκρούσεις. Ἐκεῖνος πρός τιμήν του ἐδέχετο τόν διάλογον. Μετά τά γεγονότα τῆς Νομικῆς, ἔγραψε ἄρθρον στό «Ἔθνος» (11-11-1994) πού ἀξίζει νά διαβάσετε.

Κάθε μερα

Από τον ΒΑΣΙΛΗ ΡΑΦΑΗΛΙΔΗ

Αμφίπλευρος Φασισμός

Χτες, περί ώραν 13.30, επρόκειτο να αρχίσει στην αίθουσα Σβώλου της Νομικής Σχολής, στην οδό Σόλωνος, μια συζήτηση με θέμα τον εθνικισμό και τον πατριωτισμό, οργανωμένη από τους νεοδημοκράτες φοιτητές της Νομικής. Με κάλεσαν και πήγα με την πονηρή σκέψη πως ο καλύτερος τόπος να συζητάει κανείς τέτοια «αθλητικά» θέματα με τον κ. Πλεύρη, τον κ. Γιαννόπουλο και τον κ. Πολύδωρα, είναι η αρένα. Όμως, δύσκολα θα μπορούσα να φανταστώ πως σε μια αρένα θα ήταν δυνατόν να υπάρχουν μόνο ταύροι και καθόλου ταυρομάχοι. Κάπου δύο χιλιάδες ταύροι εντός και εκτός αιθούσης ματαίωσαν τελικά μια συζήτηση που προμηνύονταν θερμή εξαιτίας της παρουσίας του υπέρθερμου Έλληνα κ. Πλεύρη. Πήγαμε, λοιπόν, σε πανεπιστημιακή αίθουσα και βρεθήκαμε σε γήπεδο, με μαινόμενους φίλαθλους να ουρλιάζουν οι μισοί «έξω ο Πλεύρης» και οι άλλοι μισοί «θέλουμε τον Πλεύρη». Οι αριστεριστές εκδίωξαν τελικά με τη φασίζουσα συμπεριφορά τους το φασίστα και μαζί του και μας τους άλλους. Μια ασφυκτικά υπερπλήρης αίθουσα, χιλίων θέσεων υποθέτω, άδειασε με εντυπωσιακή ταχύτητα, όταν τα εκτός αιθούσης μαινόμενα πλήθη γκρέμισαν την αμπαρωμένη τεράστια πόρτα και εισέβαλαν στην αίθουσα που, υποψήφιοι ακροατές και υποψήφιοι ομιλητές, την αδειάσαμε σε πέντε λεπτά, σαν κάποιος να τοποθέτησε βόμβα, για να κάνουν φαντάζομαι τη συζήτηση οι αφασικοί αριστεριστές μεταξύ τους και να καταλήξουν φαντάζομαι στο συμπέρασμα πως ο καλύτερος τρόπος να αντιμετωπίζεις φασίστες είναι να τους λιανίζεις εξ αρχής για να μην προλάβουν ν' ανοίξουν το στόμα τους, ώστε πρώτα να γελοιοποιηθούν και μετά να κακοποιηθούν, εφόσον προκύψει η ανάγκη για τη χρήση βίας, ►

που δε νομίζω πως θα προέκυπτε. Έτσι βαρβαρικά που έγιναν τα πράγματα, θα ήταν δύσκολο τελικά να καταλάβεις σε ποιά μεριά βρίσκονταν οι φασίστες: στη μεριά αυτών που ήταν έτοιμοι να σπάσουν πλευρά «πλευρικών», ή στη μεριά αυτών πού είναι πάντα έτοιμοι να μας παλουκώσουν όλους. Πάντως, μέσα στην αίθουσα δεν θα μπορούσαν να κάνουν κάτι τέτοιο, κι ας ήταν πολλοί, όπως φάνηκε από τη θριαμβική είσοδο του κ. Πλεύρη, και το χειροκρότημα που εισέπραξε, αλλά και από το γιουχαΐτό που εισέπραξα εγώ.

Που το εισέπραξα ωστόσο και από αλλού, όταν επιχείρησα να καλμάρω τους συντρόφους από μικροφώνου και να τους πείσω πώς, πρώτα μιλάει κανείς και ύστερα δέρνει αν παραστεί ανάγκη. Το πορτοφόλι πάντως δεν μου το έκλεψαν οι φασίστες, γιατί ανάμεσα από τους μαινόμενους αριστεριστές, αναρχοαυτόνομους και λουμπενοειδείς πέρασα με χίλια βάσανα για να μπω στην αίθουσα. Παρακαλώ λοιπόν όποιον μου το έκλεψε ή όποιον το βρήκε, να κρατήσει τις 50.000 δραχμές που υπήρχαν μέσα και να μου επιστρέψει με το ταχυδρομείο τις δυο ταυτότητες, την αστυνομική και την επαγγελματική (της ΕΣΗΕΑ). Δεν είμαι κατά της κλοπής χρημάτων είμαι κατά της κλοπής ταυτοτήτων, κυρίως επαγγελματικών. *«Έθνος», 11-11-94*

«Με τον φασισμό δεν κάνεις διάλογο: τον μάχεσαι»

(«Ελευθεροτυπία», 12-5-1995)

Ἡ ἐφημερίς *«Βῆμα»* (13-11-1994) δημοκρατικότατα διαμαρτύρεται πού μέ ἐκάλεσαν νά ἐκθέσω τάς ἀπόψεις μου καί καλῶς μέ ἐπέταξαν οἱ ἀντίπαλοί μου ἔξω. Ἐγκρίνει δηλαδή τήν βία, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀρνεῖται τήν ἔκθεσι ἀπόψεων, πού δέν τούς ἀρέσουν. Αὐτά πού σᾶς λέγω, τά ἐπιβεβαιώνουν μέ τά δημοσιεύματά τους, πού ἀποσκοποῦν στήν ἀποσιώπηση ἀντιθέτων ἀπόψεων. **διά τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἤ διά τῆς βίας.**

«Και βέβαια δεν έπρεπε να καλέσουν οι ομοϊδεάτες σου της ΔΑΠ τον φασίστα και χουντικό Πλεύρη στη Νομική να εκθέσει ►

τις απόψεις του περί εθνικισμού και καλώς τον πέταξαν έξω οι αντίπαλοί τους»
(ενθ. άνωτ.)

Ὡστόσο νά σημειώσωμεν ἐπαινετικῶς τήν δήλωση τοῦ τότε Γραμματέως τῆς ΔΑΠ Ε. Βαρδουλάκη, ὁ ὁποῖος εἶπεν:

«Κάθε παράταξη μπορεί να κάνει όποια εκδήλωση θέλει. Είναι απαράδεκτο το 1994 να υπάρχουν άτομα που θέλουν να εμποδίσουν την ελεύθερη διακίνηση απόψεων και ιδεών»

(«Καθημερινή», 10-11-1994)

Παρέθεσα μερικά συμβάντα, ὥστε νά πάρετε μίαν ἰδέαν τοῦ τί ἀντιμετωπίζομεν ἐμεῖς, πού δέν ἀνήκομεν στό ἑβραιοπλουτοδημοκρατικό κατεστημένον. Εἰλικρινῶς λυπούμεθα καί συλλυπούμεθα τούς καλοπίστους, πού στρέφονται ἐναντίον μας, διότι παρεσύρθησαν ἀπό τήν προπαγάνδα. Εἶναι διττῶς θύματα, πρῶτον, διότι παρεπλανήθησαν

Μέ τήν ἀποσιώπησι καί τήν βία οἱ δημοκράται μας ἐμποδίζουν νά ἀκουσθῆ ἀντίθετος γνώμη, ἰδίως ἐάν εἶναι ἀντισημιτική! Ἔτσι τέσσαρας φοράς ἐπιτεθέντες ἐπυρπόλησαν τά γραφεῖα μας, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας.

καί δεύτερον, διότι τό άγνοοῦν καί βάλλουν έναντίον προσώπων, πού εἶναι ἰδεολόγοι.

Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ παρασυρθέντες δέν ἀπαλλάσονται τῶν εὐθυνῶν τους, ὅταν καί ἐάν...

Αὐτό τό κλῖμα ἀποσιωπήσεως-βίας ἐπικρατεῖ διεθνῶς. Τό ἐπέβαλαν οἱ Ἑβραῖοι, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας, διά νά μονοπωλοῦν τήν ἔκφρασιν γνώμης, τῆς ἰδικῆς των γνώμης.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕΝ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΟΧΙ!

Γκρίζα ζώνη...

...Οι ιδέες, όλες οι ιδέες, ως και οι πλέον επίφοβες (υβριστικές -για θεούς και δαίμονες, ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα- ρατσιστικές, αντεθνικές, ανατρεπτικές) πρέπει να κυκλοφορούν ελεύθερες. Να διατυπώνονται ελεύθερα σε συνάξεις, να τυπώνονται σε βιβλία, να διαδίδονται. Το δικαίωμα του εκφράζεσθαι ***είναι αναφαίρετο.*** *Ουδείς έχει το δικαίωμα να επιβάλλει περιορισμούς ή όρους. Και προπάντων να θεσπίζει ασφυκτικό πλαίσιο, το οποίο να προβλέπει απαγορεύσεις στην κυκλοφορία ιδεών και βιβλίων. Κανένας φόβος για «πρόκληση μίσους», καμία φροντίδα για προστασία τιμαλφών (θρησκευτικών, ιστορικών κ.τλ.)* ***δεν νομιμοποιείται να ορθώνει τείχη*** *στη διάδοση των ιδεών. Τίποτε δεν επιτρέπεται να αναχαιτίζει απόψεις, «πιστεύω», δοξασίες και ισχυρισμούς που αφορούν στο πεδίο των ιδεών (άλλης τάξεως ζήτημα η συκοφαντία εναντίον προσώπων)... Έστω και ένα δειλό βήμα στην γκρίζα ζώνη των απαγορεύσεων* ***νομιμοποιεί την ανελεύθερη σκέψη,*** *τη λογική της ισχύος και, εν τέλει, τον πυρήνα του φασισμού. Και ταυτόχρονα, η λογική αυτή, η λογική των απαγορεύσεων και της λογοκρισίας, ανοίγει τον ασκό του Αιόλου: όταν π.χ. απαγορεύεται να κυκλοφορήσει ένα βιβλίο επειδή* ***αμφισβητεί τα δεδομένα για το Ολοκαύτωμα*** *Γκαροντί ή θεωρείται υβριστικό για τον Ιησού, τον Μεγαλέξανδρο και τον Μωάμεθ, είναι προφανές ότι δεν περιστέλλεται απλώς το δικαίωμα της προσωπικής έκφρασης.* ►

αλλά τιτρώσκεται το γόνιμον των ιδεολογικών συγκρούσεων, η αμφισβήτηση, η αναίρεση και το εύχυμον αναθεωρείν. (αλήθεια, προς τι ο τρόμος μπροστά στην «αναθεώρηση»; Αν π.χ. έπειτα από συζητήσεις και συγκρούσεις η επίσημη Εκκλησία καταδικάσει ως εγκληματίες τους δολοφόνους της Υπατίας - και μάθουν για το γεγονός οι εν αγνοία και μακαριότητι τελούντες Χριστιανοί - δεν θα έχουμε να κάνουμε με μια εξαιρετική περίπτωση γόνιμου αναθεωρείν; Το ίδιο θα μπορούσε να συμβεί και με όλα τα ιστορικά γεγονότα της δικής μας και της παγκόσμιας ιστορίας)... Δυστυχώς, τα αυτονόητα δεν ισχύουν: ανθούν οι απαγορεύσεις και θάλλουν οι περιορισμοί. Όχι στο Ιράν ή στη Σουαζιλάνδη, αλλά στη Γαλλία και στις ΗΠΑ. Στην πεφωτισμένη Δύση γενικότερα... Μόλις πριν από δύο μήνες καταδικάστηκε ο εβραϊκής καταγωγής Έντγκαρ Μορέν επειδή επέκρινε την πολιτική του Ισραήλ. Η καταδίκη στηρίχθηκε σε νόμο για το... φυλετικό μίσος. Βέβαια, τότε που η Γαλλία, με τον νόμο Γκεϊσό, απαγόρευε να κυκλοφορήσει το βιβλίο του Γκαροντί για το Ολοκαύτωμα, ούτε ο Μορέν ούτε κανείς άλλος, εκτός από τον Αββά Πιερ, βρέθηκε να εκπέμψει σήμα κινδύνου για τη φαιά νομοθεσία και την ολοκληρωτικού τύπου απαγόρευση ••• Μέσα στον Σεπτέμβριο έχει προγραμματιστεί να γίνει μία σύναξη ημετέρων και ξένων νεοναζί στην Πελοπόννησο. Δυστυχώς, κόμματα της αριστεράς και οργανώσεις εγνωσμένες ευαίσθητες ζητούν την απαγόρευση της μαύρης σύναξης. Αντί, να επιβεβαιώσουν εμπράκτως τον σεβασμό τους στην απόλυτη ελευθερία του εκφράζεσθαι και συνέρχεσθαι, και να περιφρονήσουν επιδεικτικά τα μαύρα μυγάκια που θολώνουν περιστασιακά το παρμπρίζ της Ευρώπης, ζητούν να απαγορευτεί η συγκέντρωση... Δυστυχώς, δεν καταλαβαίνουν, πέραν των άλλων ότι αύριο, με κάποιον πιθανό νόμο περί ασφάλειας κτλ. θά 'ρθει η σειρά αναρχικών, κομμουνιστών, αριστερών κ.ά. Τότε, όμως, θα είναι αργά...

Γιάννης Τριάντης
(«Ελευθεροτυπία», 27-8-2005)

Ἡ καταδίωξις λόγῳ τῶν ἰδεῶν μου δέν σταματᾶ εἰς ἐμέ, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καί εἰς ὅσους εἶχαν οἱανδήποτε σχέσιν μαζί μου π.χ. στό δημοκρατικότατον «*Βῆμα*» (16-5-2004) διαβάζομεν:

«Ἀναγνωρίζετε ἕνα ἀκροδεξιό flair στόν τομέα ἐνημέρωσης τοῦ ὑπουργείου Παιδείας; Στό γραφεῖο Τύπου ἀπασχολεῖται δημοσιογράφος ὁ ὁποῖος στό παρελθόν παρουσίαζε ἐκπομπή στό Telecity συνεπικουρούμενος ἀπό τόν κ. ***Κ. Πλεύρη****».*

Ἐπειδή λοιπόν κάποιος δημοσιογράφος ἐπαρουσίαζε τηλεοπτικήν ἐκπομπήν μαζί μου πρέπει ἐκεῖνος νά καταγγελθῆ, μέ σκοπό τήν καταδίωξίν του (ἀπόλυσις, μετάθεσις, ὑποβιβασμός κ.τ.λ.). Ἔτσι εἶναι φίλοι μου, ἡ δημοκρατία καί ἡ ἐλευθερία της. Ὅσο συμφωνεῖς μαζί της ἔχεις ὅλα τά καλά, ἐάν διαφωνήσης, σέ περιμένουν δυσάρεστοι συνέπειαι. Κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον ὁ πολύς κόσμος, διά νά ἔχη τήν ἡσυχίαν του καί νά μήν ἀντιμετωπίση προβλήματα προτιμᾶ τήν σιωπήν, πού δέν σημαίνει συγκατάθεσιν ἤ ὑποταγή στήν δημοκρατίαν, ἀλλ᾽ εἶναι προσποίησις, διά νά ἀποφύγη περιπετείας. Κάποιοι ἄλλοι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐγώ, δέν φοβούμεθα νά δηλώσωμεν ἀντιδημοκράται δεχόμενοι, ὁτιδήποτε ἤθελε ἐπακολουθήση, κατά τήν ρῆσιν τοῦ Ἰω. Μεταξᾶ: **«Κάνε ὅ,τι πρέπει καί ἄς γίνη ὁ,τιδήποτε»**.

«Ὁ σταυρός εἶναι σύμβολο εἰδωλολατρίας καί μίσους ἀπέναντι στόν Ἰουδαϊσμό».

Ραββῖνος Ρόζεν (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 20-10-2004)

«Ὅσο περισσότερο εἶσαι Ἑβραῖος, τόσο περισσότερον εἶσαι ἄνθρωπος».

Ραββῖνος Ἀϊζεμπεργκ: «Μία ἱστορία τῶν Ἑβραίων» (CAL 1970)

«Διά νά λύσης ἕνα πρόβλημα χρειάζονται χρήματα κι᾽ ἄν δέν λύνεται, τότε χρειάζονται πολλά χρήματα».

Ἑβραϊκή ρῆσις

«Θεωρεῖται Ἑβραῖος κάθε ἄτομο πού ἔχει γεννηθῆ ἀπό μητέρα Ἑβραία».

(«Νόμος ἐπιστροφῆς» 5710/1959 ἄρθ. 46)

Οἱ Ἑβραῖοι ἀνέκαθεν ὑπενόμευαν τάς Μεγάλας Δυνάμεις, ὅπως τήν Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία. Μόνο τό Βυζάντιον δέν κατώρθωσαν νά ὑπονομεύσουν, διότι οἱ Βυζαντινοί πολιτικοί καί στρατιωτικοί ἀπεδείχθησαν ἱκανοί νά ἀντιμετωπίσουν τόν συνωμοτικόν Ἑβραϊσμό. Δι' αὐτόν τόν λόγον οἱ Ἑβραῖοι ὑπεκίνουν λαούς νά ἐπιτίθενται, κατά τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ ὁποία κατόπιν τούς ἐξεδικεῖτο, καθώς τούς ἔπρεπε. Ἱσπανία, Γαλλία, Γερμανία, Ἰταλία, Ρωσία κ.τ.λ. ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαί χῶραι ὑπέφεραν, ἀπό τούς Ἑβραίους τά πάνδεινα. Πόλεμοι, ἐπαναστάσεις, ἀνατροπαί βασιλέων καί κυρίως δολοφονίαι ὑπεκινοῦντο, ὑπό τοῦ διεθνοῦς ἑβραιοσιωνισμοῦ συμφώνως πρός τάς θρησκευτικάς ἐπιταγάς τῆς Π.Δ. καί τοῦ Ταλμούδ. Στήν ἐποχήν μας αἱ δύο ὑπερδυνάμεις βάλλονται, ὑπό τῶν Ἑβραίων, ὥστε διαλυόμεναι νά προκαλέσουν χάος ἤ ἀνακατατάξεις, ἀπό τάς ὁποίας θά ἐπωφεληθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι.

Κατά πρῶτον ἡ Ρωσία, διά τῆς οἰκονομικῆς κυριαρχίας τῶν Ἑβραίων ὁδηγεῖται στήν πολιτικήν ὑποδούλωσιν, ἀπό τήν ὁποίαν φαίνεται, ὅτι τήν σενεκράτησεν ὁ πρόεδρος Πούτιν. Τό ρωσικόν ἔθνος μ' ἕναν λαόν πολλῶν ἑκατομμυρίων περιπίπτει, εἰς χεῖρας μερικῶν Ἑβραίων, πού ἐκμεταλλεύονται ὁλόκληρον τήν Ρωσίαν. Διά τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῆς Ρωσίας οἱ Ἑβραῖοι γονυπετοῦν τήν χώραν, ἕως ὅτου ἀντιδράση ὁ Ρωσικός γίγας καί τότε οἱ Ἰουδαῖοι θά ὑποστοῦν τό «πογκρόμ» πού τούς ἀξίζει καί θά διαμαρτύρωνται, ὅτι τούς καταδιώκουν. Ἐκτός τῆς οἰκονομίας προσπαθοῦν νά ἐπιβληθοῦν καί χρησιμοποιοῦν τά ΜΜΕ, ἐνῶ ταυτοχρόνως χρηματοδοτοῦν πολιτικούς ὅλων τῶν παρατάξεων, ὥστε νά ἔχουν ὑποχείριόν τους τά κόμματα. Ἐν μέρει τό ἐπιτυγχάνουν, ἀλλά «μηδένα πρό τοῦ τέλους μακάριζε».

Κατά δεύτερον εἰς ΗΠΑ, τήν ἄλλην ὑπερδύναμιν, οἱ Ἑβραῖοι κατευθύνουν τό πλεῖστον τῶν ΜΜΕ, ἐλέγχουν τό τραπεζικόν κεφάλαιον κατά μεγάλο ποσοστόν καί δι' ἐσφαλμένων πληροφοριῶν παρέσυραν τάς ΗΠΑ νά εἰσβάλουν στό Ἰράκ καί ἔτσι νά ἐμπλακοῦν εἰς μίαν περιπέτειαν, ἄνευ τέλους. Συγχρόνως ζημιώνουν τόν πρόεδρον Μπούς, τόν ὁποῖον ἀλλοιῶς δέν ἠδύναντο νά βλάψουν. Ἡ Ἑβραϊκή μοχθηρά πονηρία ἐπεβλήθη τῆς Ἀμερικανικῆς ἀφελείας. Τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ καί ὡρισμέναι μυστικαί ὑπηρεσίαι αὐτῆς τῆς χώρας ἔπεισαν τήν κυβέρνησιν Μπούς, ὅτι μόλις εἰσέλ-

θουν τά Ἀμερικανικά στρατεύματα στό Ἰράκ, ὁ λαός θά τούς ὑποδεχθῆ ὡς ἀπελευθερωτάς, θά σχηματισθῆ κυβέρνησις κ.τ.λ. καί τέλος οἱ ΗΠΑ θά κερδοσκοπήσουν μέ τό πετρέλαιο κ.τ.λ. Ἡ κυβέρνησις Μπούς παρεπλανήθη καί ἀπό τεχνητάς ἐκπομπάς τῆς τηλεοράσεως καί ἄρθρα ἐφημερίδων, πού ἔδωσαν μίαν ψευδῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως. Σήμερον ἡ ἐμπλοκή τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι γεγονός. Εἰς τοῦτο συνέβαλαν καί οἱ Ἑβραιόπληκτοι Ἄγγλοι.

Κατά τρίτον οἱ Ἑβραῖοι, διά τῶν ΜΜΕ καί τῶν ἐλεγχομένων πολιτικῶν προώθησαν τά συμφέροντά των στήν Ἑνωμένη Εὐρώπη. Αἱ ἐπιτυχίαι των ὅμως εἶναι ἐπιφανειακαί, διότι ὅπως ἀπεδείχθη ἀπό σφυγμομετρήσεις, οἱ Εὐρωπαϊκοί λαοί γνωρίζουν τί σημαίνει Ἑβραιοσιωνισμός. Στήν Εὐρώπην εἶναι δύσκολον νά ἀποδώσουν τά Ἑβραϊκά τεχνάσματα. Παρά τήν ἐκμετάλλευσιν τῶν μύθων τοῦ ὁλοκαυτώματος, στρατοπέδων συγκεντρώσεως κ.τ.λ. ὁ μέσος Εὐρωπαῖος δέν παρασύρεται πλέον ἀπό τούς Ἑβραίους. Φυσικά κάποιοι κρυπτοεβραῖοι Ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν ἤ ἄλλοι πολιτικάντηδες ἐκφράζουν τόν Ἑβραιοσιωνισμό, ἀλλά δίχως οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα. Προσπαθοῦν νά χρησιμοποιήσουν ἐντυπώσεις, π.χ. ὁ Πατριάρχης, πού οὐδέποτε κατέθεσε στέφανον εἰς μνημεῖα Ἑλλήνων πεσόντων, ὑπέρ πατρίδος ἐτίμησε τό Ἑβραϊκόν μνημεῖον, στήν Θεσσαλονίκην. Ἐτίμησε δηλαδή τούς μισοχρίστους καί μισέλληνας Ἑβραίους, διότι τοῦ τό ἐπέβαλαν; ἤ διότι τό ἠσθάνετο; Τά ἴδια καί ὁ πρώην ἀποτυχών βουλευτής καί μετά πρόεδρος τῆς δημοκρατίας μας ἔτρεξε νά τιμήση τούς Ἑβραίους. Αὐτά βεβαίως εἶναι προπαγανδιστικά πυροτεχνήματα. Τίποτε περισσότερον.

Θαυμάζω πάντως τούς Ἑβραίους, πού κατέφεραν πρός ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τους νά σύρουν ἀπό τήν μύτην ἀκόμη καί τό εὐρωκοινοβούλιον, τό ὁποῖον μετέτρεψαν εἰς ἑβραιοκοινοβούλιον. Ἐπί παραδείγματι τήν 7ην Ὀκτωβρίου 1998 οἱ 400 ἀπό τούς 420 παρόντας εὐρωβουλευτάς ἐψήφισαν, ὑπέρ τῆς ἄρσεως τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας τοῦ Λεπέν, διότι αὐτός ἐτόλμησε νά διαπράξη τό μέγα ἔγκλημα νά χαρακτηρίση τούς «θαλάμους ἀερίων» ὡς λεπτομέρεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ὁ Γάλλος πολιτικός θά δικασθῆ στήν Γερμανίαν! διά τό φοβερόν ἔγκλημά του, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Μονάχου. Προφανῶς θά τρίζουν τά κόκκαλα τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Κάντ, τοῦ Βάγκνερ, τοῦ Σοπενχάουερ καί τῶν ἄλλων ἐπιφανῶν Γερ-

μανῶν, πού περιέγραψαν μέ τόν περιφρονητικώτερον τρόπον τήν Ἑβραϊκή παρασιτική παρουσία στήν Εὐρώπη. Στό λίκνον τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Οἱ Ἑβραῖοι, πού οὐδέποτε προσέφεραν κάτι στήν Εὐρώπην παίρνουν τά πάντα ἀπό αὐτήν. Λυποῦμαι, πού οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τά πάντα στήν Εὐρώπη οὐδέν ἔλαβαν ἐξ αὐτῆς, οὔτε τό παραμικρόν. Οἰκτρά ἀποτυχία τῶν γραικύλων πολιτικῶν.

Τόν Ἑβραῖο Ἀνατόλι Τσουμπάϊς (ἐμπνευστή τῶν ἰδιωτικοποιήσεων στήν Ρωσία) τόν Ἑβραῖο Χανταρκόφσκι καί τούς ἄλλους Ἑβραίους κερδοσκόπους, οἱ ὁποῖοι ἐλεηλάτησαν τόν πλοῦτο καί τάς παραγωγικάς πηγάς τῆς Ρωσίας κατήγγειλε ὁ νομπελίστας συγγραφεύς Ἀλεξάντερ Σολζενίτσιν μέ τά ἑξῆς λόγια:

«Τα καλύτερα εργοστάσιά μας, οι ανεκτίμητοι φυσικοί μας πόροι μεταβιβάστηκαν -στην ουσία χωρίς αντίτιμο- στα χέρια μιας ομάδας τυχοδιωκτών... Κι όταν ο νέος πρόεδρός μας, ήρθε στην εξουσία, υπήρχαν ελπίδες ότι θα διέλυε αυτούς τους αγύρτες, ότι θα τους ανάγκαζε να πληρώσουν ολόκληρη την τιμή όσων άρπαξαν, αλλά αυτό δεν συνέβη...»

(«Ελευθεροτυπία», 22-11-2003)

Στήν φωτογραφίαν ὁ Ἑβραῖος Βλαδιμίρ Γκουσίνσκι, κάτοχος ρωσικοῦ καί ἰσραηλινοῦ διαβατηρίου συνελήφθη στό ἀεροδρόμιον τῶν Σπάτων ἐρχόμενος ἀπό τό Τέλ Ἀβίβ βάσει τοῦ ἀπό 13-11-2000 ἐντάλματος συλλήψεως τῆς Ρωσικῆς «Ἰντερπόλ». Ὁ Ἑβραῖος αὐτός κατηγορεῖται δι' οἰκονομικά ἐγκλήματα, εἰς βάρος Ρωσικῶν τραπεζῶν καί ἡ Ρωσική δικαιοσύνη τόν ἀναζητεῖ, προκειμένου νά τόν δικάσῃ, διά διακεκριμένην ἀπάτην.

Ἀρχικῶς συνελήφθη στήν Ἱσπανία βάσει τοῦ ἰδίου ἐντάλματος, ἀλλά παρά τήν αἴτησιν τῆς Ρωσίας νά ἐκδοθῆ εἰς αὐτήν ἀφέθη ἐλεύθερος, διότι *«μεσολάβησε η τότε υπουργός των εξωτερικών των ΗΠΑ Μαντλίν Ολμπράϊτ και η διαγραφομένη έκδοσίς του στην Ρωσία δεν ολοκληρώθηκε»* (*«Χώρα»* 26-8-2003). Δέν χρειάζεται πολλή σκέψις, διά νά ἀντιληφθῆτε τήν διεθνῆ ἀλληλοϋποστήριξι τῶν Ἑβραίων. Ἡ Ἑβραία Ὀλμπράϊτ, Ἀμερικανίς ὑπήκοος, ὑποστηρίζει τόν Ἑβραῖο Γκουσίνσκι, Ρῶσον ὑπήκοον. Κι ὄχι μόνον. Μετά τήν

ἐδῶ σύλληψίν του ἐκινητοποιήθησαν «Ἀμερικανοί» γερουσιασταί! καί δι' ἐπιστολῶν των διεμαρτυρήθησαν, διά τήν ἀπόφασιν τῶν Ἑλληνικῶν διωκτικῶν ἀρχῶν νά συλλάβουν τόν προστατευόμενόν τους. Ἀκόμη *«φαίνεται ότι ασκούν εντονώτατες πιέσεις για την απελευθέρωση του Γιουσίνσκι αρκετοί γερουσιαστές της Αμερικανικής κυβερνήσεως, οι οποίοι προέβησαν από την πρώτη κιόλας στιγμή της σύλληψης σε σχετικό αίτημα προς το Υπουργείο Εξωτερικών...»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Ὁ Γκουσίνσκι ἤλεγχε στήν Ρωσίαν -κατά τήν παγίαν τακτικήν τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ- τηλεοπτικά δίκτυα, ὅπως τό NTV.

Ἐάν εἴχαμε κράτος ἐθνικόν αἱ ἐπιστολαί τῶν γερουσιαστῶν, τάς ὁποίας προφανῶς ὑπεκίνησαν οἱ Ἑβραῖοι θά ἐπεστρέφοντο, ὡς ἀπαράδεκτοι ἐπεμβάσεις στά ἐσωτερικά τῆς χώρας μας καί μάλιστα στήν δικαιοσύνην της. Ἐπίσης δέν μπορῶ νά καταλάβω τί σημαίνει πίεσις; καί πῶς αὐτή ἐκδηλοῦται: Δηλαδή πῶς μᾶς πιέζουν; Λέγουν π.χ. ἀφήσατε ἐλεύθερον τόν Γκουσίνσκι ἀλλοιῶς τί; τί θά μᾶς κάνουν; ἄντε νά μή πῶ τί.

Παρακαλῶ προσέξατε τήν ἀριστοκρατικήν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἑβραίου «μεγιστάνος τῶν Ρωσικῶν ΜΜΕ». Εἶναι τυπικῶς Ἑβραϊκή.

Ὁ Ἑβραῖος αὐτός, πού εἶναι *«μέλος τοῦ πανίσχυρου Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 26-8-2003) καί πρόεδρος τοῦ Ρωσικοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου ἵδρυσε τήν ἑταιρεία Mediamast ἡ ὁποία ἐχρεωκόπησε καί δέν ἐπέστρεψε τά χρήματα, πού εἶχε πάρει ὕψους 250 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁ οἰκονομικός διευθυντής της μάλιστα κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν τριῶν ἐτῶν, δι' ἀπάτην ὕψους 170 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁ Γενικός Εἰσαγγελεύς τῆς Ρωσίας ἐκδίδει ἔνταλμα συλλήψεώς του, ἀλλά ὁ Γκουσίνσκι ὡς νομοταγής πολίτης πού εἶναι, ὅπως ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι, διαφεύγει στό ἐξωτερικόν, ἐνῶ τό ἔνταλμα μετατρέπεται εἰς διεθνές καί ἐπί πλέον κατηγορεῖται διά «ξέπλυμα» 95 ἑκατομμυρίων δολλαρίων κ.τ.λ.

Ὅπως γνωρίζετε, ὅταν κάποιο μέλος Διοικητικοῦ Συμβουλίου σωματείου, ὀργανώσεως κόμματος, κ.τ.λ. κατηγορηθῇ διά ποινικά ἀδικήματα καί ἰδίως δι᾽ οἰκονομικάς ἀπάτας ἀπομακρύνεται, μέχρις ὅτου ξεκαθαρίσῃ δικαστικῶς ἡ ὑπόθεσις. Στήν περίπτωσι Γκουσίνσκι οἱ Ἑβραῖοι δέν τόν ἀπεμάκρυναν, ἀλλά διεθνῶς τόν ὑπεστήριξαν, ἴσως διότι κατά τό Ταλμούδ, τό ὁποῖο ὁ Ἰεχωβᾶ μελετᾶ ὄρθιος (MECHILA) ὁ Γκουσίνσκι δέν διέπραξε ποινικόν ἀδίκημα, μέ τάς ἀπάτας του εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν, ἀλλά ὑπήκουσε εἰς θρησκευτικάς ἐπιταγάς πού ὁρίζουν:

BABHA KAMA (113B): «Ἐπιτρέπεται νά ἐξαπατᾶ τις τούς Χριστιανούς».

ZOHAR (I, 160A): «Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει πάντοτε νά προσπαθοῦν νά ἐξαπατοῦν τούς Χριστιανούς».

IORE DEA (157, ZH): «Ἐπιτρέπεται νά ἐξαπατᾷς Χριστιανούς».

CHOZEN HAMISZRAT (348): «Ἕνας Ἑβραῖος δύναται νά κλέψῃ ἕνα «γκόϊ» (ἀλλόθρησκον).

CHOZEN HAMISZRAT (247): «Αὐτοί (οἱ Ἑβραῖοι) ἔχουν δικαίωμα νά κλέβουν».

Συνεπῶς διά τούς Ἑβραίους ὁ Γκουσίνσκι εἶναι **ἕνας εὐσεβής πιστός τοῦ Ἰεχωβᾶ**, πού τηρεῖ τάς ἠθικάς ὑποθήκας τοῦ Ταλμούδ. Εἰλικρινῶς δέν μᾶς ἐνδιαφέρει τό τί ἔκανε ἤ διά τό τί κατηγορεῖται ὁ Ἑβραῖος ἐμεῖς ἐνδιαφερόμεθα, διά τάς πιέσεις τάς ὁποίας ἐδέχθη ἡ χώρα μας καί διαμαρτυρόμεθα, ἐπειδή τάς ἐδέχθη.

Στήν ἐφημερίδα *«Ἐλευθεροτυπία»* (29-8-2003) διαβάζομεν:

> Υπενθυμίζεται ότι η αμερικανική κυβέρνηση, η ισραηλινή κυβέρνηση αλλά και το παγκόσμιο Εβραϊκό συμβούλιο έχουν ήδη ασκήσει το μέγιστο της επιρροής και της πίεσης προς την ελληνική κυβέρνηση ώστε να μη διανοηθεί τη φυλάκιση ή την έκδοσή του στη Μόσχα.

Αἱ ΗΠΑ καί τό Ἰσραήλ εἶναι κράτη καί μποροῦν ἀπαραδέκτως νά ἀσκήσουν πίεσιν, στήν ὁποίαν περισσότερον ἀπαραδέκτως τό Ἑλληνικόν κράτος θά ὑποχωρήσῃ. Ἀλλά τό παγκόσμιον Ἑβραϊκόν Συμβούλιον τί εἶναι; διά νά ἀσκῇ πίεσιν στό κράτος μας, ὥστε αὐτό «νά

μή διανοηθεῖ»! τήν φυλάκισιν ἤ ἔκδοσιν τοῦ Ἑβραίου; ὁ ὁποῖος τελικῶς ἀφέθη ἐλεύθερος καί αἱ ἐφημερίδες ὅλαι, δίχως ἐξαίρεσιν μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι «Ἀποφυλακίστηκε ὁ Ρῶσος»! (*«Ἀπογευματινή»* 29-8-2003). Ποῖος Ρῶσος;

Τέλος, προκλητική ὑπῆρξε ἡ στάσις τοῦ Ἑβραιοσιωνιστοῦ πρεσβευτοῦ τῶν ΗΠΑ στήν Ἑλλάδα Τόμας Μύλερ, ὁ ὁποῖος *«ἐκφράζει ἀντιρρήσεις γιά τήν σύλληψη»*! (*«Βῆμα»* 31-8-2003) δίχως νά ἔχη τέτοιο δικαίωμα, ἀφοῦ ὁ Γκουσίνσκι δέν εἶναι Ἀμερικανός ὑπήκοος.

Ἀνεφέρθην κάπως ἐκτενῶς στό θέμα, διότι εἶναι πρόσφατον καί ἀποδεικνύει τήν ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων στήν Ἀμερικήν.

Ὁ Χανταρκόφσκυ ἐφέρετο ἰδιοκτήτης τῆς ἑταιρείας πετρελαίων «Γιοῦκος» ἀλλά εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐπρόκειτο περί Ἑβραϊκῆς ἑταιρείας μέ οὐσιαστικόν ἰδιοκτήτην τόν ἑβραιοσιωνισμό. Τώρα, πού ὁ Χανταρκόφσκυ συνελήφθη *«ἡ ἑταιρεία ἔχει νέο ἐπικεφαλῆς τόν Ἀμερικανό ὑπήκοο Σεμιόν Κούκες, Ρωσοεβραῖο μετανάστη στίς ΗΠΑ ἀπό τό 1977»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 5-11-2003).

Ὡστόσον τό κράτος κατέσχεσε τό 61% τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρείας. Ἄλλαι ἑταιρεῖαι τῆς Ἑβραϊκῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας εἶναι ἡ «Σιμπνέφτ» τοῦ Ρ. Ἀμπράμοβιτς, πού τήν ἐπώλησε, ἡ «Λουκόϊλ» τοῦ Β. Ἀλεκπέροφ, πού συνεβιβάσθη, ἡ «Ἴντερος» τοῦ Β. Ποτάνιν, πού κι αὐτός διά νά σωθῆ συνεβιβάσθη, οἱ τηλεοπτικοί σταθμοί ORT, RTR τοῦ Μπ. Μπερεζόφσκυ, πού ἐξωρίσθη κ.τ.λ. Αἱ ἀνωτέρω ἑταιρεῖαι κατηγοροῦνται δι' ἀδικήματα φορολογικά, ξεπλύματος χρήματος, ὑπεξαιρέσεις, ἀπάτας καί ὅλα ὅσα συνιστᾶ τό Ταλμούδ νά διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι, εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν.

Ἡ Ἀγγλίς δημοσιογράφος Chrystia Freeland, εἰς ἐκτενές ἄρθρον της στούς «Financial Times» (1-11-2003) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ πατήρ τοῦ Χανταρκόφσκυ ἦτο Ἑβραῖος: «His father was Jewish» καί ἀναφέρεται στήν ὕπαρξι «Ἑβραϊκῆς ὀλιγαρχίας»!: «Jewish oligarch» στή Ρωσία. Αὐτήν τήν οἰκονομικήν ὀλιγαρχίαν φαίνεται ὁ σημερινός Ρῶσος ἡγέτης Πούτιν εἶναι ἀποφασισμένος νά τήν διαλύση.

Ἐπί Γκορμπατσώφ καί Γέλτσιν οἱ Ἑβραῖοι μέ χρηματοδότησι τοῦ ὁμοφύλου των Ροτσάϊλντ συγκεκριμένως τοῦ «Ἄγγλου» τραπεζίτου Τζέϊκομπ Ροτσάϊλντ, ἐξηγόρασαν, ἔναντι ἀσημάντων ποσῶν ἤ μέ μόνον ἀντάλλαγμα τήν λειτουργίαν των πλῆθος ρωσικῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίως

στὸ χῶρο τῆς ἐνεργείας καί τῶν ΜΜΕ καί ἐδημιούργησαν τό γνωστόν Ἑβραϊκόν «κράτος ἐν κράτει». Διά τοῦ ἑβραιομαρξισμοῦ κατετυράννησαν τόν Ρωσικόν λαόν καί διά τοῦ ἑβραιοκαπιταλισμοῦ τόν ληστεύουν. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἔπεσαν ἔξω στούς ὑπολογισμούς των, διότι ὁ Πούτιν μέχρι στιγμῆς τοὐλάχιστον ἀπεδείχθη πατριώτης καί κατεπολέμησε τήν Ἑβραϊκήν οἰκονομικήν ὀλιγαρχίαν. Στάς συλλήψεις τῶν Ἑβραίων ἀπατεώνων ἀντιδρᾶ τό Ἀμερικανικόν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν!

«Πίσω ἀπό τά κάγκελα ὁ 40χρονος Ρωσοεβραῖος μεγαλοεπιχειρηματίας Μιχαήλ Χανταρκόφσκι, πού συνελήφθη τό πρωί τοῦ Σαββάτου μέσα στό πολυτελές ἀεροσκάφος του, ἰδιοκτήτης τῆς πετρελαϊκῆς ἑταιρείας «Γιοῦκος» μέ προσωπική περιουσία 8 δισ. δολλάρια!»

*(**«Ἐλευθεροτυπία»** 27-10-2003)*

Κατά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον οἱ Ἑβραῖοι τοκογλύφοι (ἀδελφοί Ρότσιλντ, τράπεζα Μόργκαν κ.ἄ.) ἐδάνειζαν τήν Γαλλίαν καί εἰσέπρατταν ὑπερβολικάς προμηθείας, πού ὁ Μπριάν εἶχε ἀναγκασθῆ νά δεχθῆ. Ὁ Γερουσιαστής Γκωντέν ντέ Βιλαίν κατηγόρησε ἐπίσης τούς Ἑβραίους, διά λαθρεμπορίαν ἐν καιρῷ πολέμου. Τελικῶς ὅταν ὁ Κλεμανσώ ἀνέλαβε τήν ἐξουσία στήν Γαλλία ἐνημερώθη, διά τόν ὅρο τῆς τοκογλυφικῆς προμηθείας καί:

«Κάλεσε λοιπόν τούς βαρόνους Έντουάρ καί Έντμόν καί τούς δήλωσε ὅτι, ἐάν δέν ἀναιροῦσαν αὐτό τόν ὅρο ἐντός εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, θά ἔπρεπε δυστυχῶς νά τούς συλλάβει καί εἶχε ἀναμφίβολα πολλά στοιχεῖα γιά νά τούς στείλει στό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα».

(εἰς Ροζέ Πεϋρεφίτ)

Ἔτσι θέλουν οἱ Ἑβραῖοι. Διότι μόνον ἔτσι καταλαβαίνουν: ἐντός 24 ὡρῶν καί ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα. Κι αὐτά ἐλέχθησαν ἀπό ἕναν δημοκράτη, ἀλλά δυναμικόν πατριώτην).

Ὁ Βενιαμίν Φραγκλῖνος (1706-1790) εἰς λόγον του πρός τό Συνταγματικόν Συνέδριον, εἰς Φιλαδέλφειαν ΗΠΑ τό 1787, εἶπεν:

«Σέ ὁποιαδήποτε χώρα ὅπου ἐγκαταστάθησαν σέ μεγάλους ἀριθμούς Ἑβραῖοι, ἔχουν μειώσει τήν ἠθική στάθμη, ἔχουν ἀπαξιώσει τήν ἐμπορική της ἀκεραιότητα, ἔχουν διαχωρήσει τούς ἑαυτούς των καί δέν ἔχουν ἀφομοιωθεῖ, ἔχουν χλευάσει καί προσπάθησαν νά ὑπονομεύσουν τή Χριστιανική θρησκεία, ἔχουν ἐγκαταστήσει ἕνα «κράτος ἐν κράτει» καί ὅταν ἀντικρούονται, ἔχουν προσπαθήσει νά στραγγαλίσουν ἐκείνη τή χώρα μέ οἰκονομικό θάνατο. Ἐάν δέν τούς ἀποκλείσετε ἀπό τίς ΗΠΑ, μέ τό Σύνταγμα αὐτό, σέ ὀλιγότερο ἀπό 200 χρόνια θά ἔχουν εἰσβάλλει σέ τόσο μεγάλους ἀριθμούς ὥστε αὐτοί θά ἐπικρατήσουν καί θά καταβροχθίσουν τό ἔδαφος καί θά ἀλλάξουν τόν τύπο τῆς κυβέρνησής μας.

– Ἐάν δέν τούς ἀποκλείσετε, σέ λιγότερο ἀπό 200 χρόνια, οἱ ἀπόγονοί μας θά ἐργάζονται στούς ἀγρούς γιά νά παρέχουν τήν περιουσία, ἐνόσω αὐτοί θά βρίσκονται στό λογιστήριο νά τρίβουν τά χέρια τους.

Σᾶς προειδοποιῶ Κύριοι,

– Ἐάν δέν ἀποκλείσετε τούς Ἑβραίους γιά πάντα, τά παιδιά σας θά σᾶς βλαστημοῦν στούς τάφους σας! Οἱ Ἑβραῖοι, κύριοι, εἶναι Ἀσιάτες καί ποτέ δέν θά γίνουν κάτι ἄλλο!»

Ἡ διακήρυξις αὐτή εὑρίσκεται στό Ἐθνολογικόν Μουσεῖον τῶν ΗΠΑ εἰς Οὐάσιγκτων (SMITHONIAN MUSEUM). Διά περισσότερα εἰς Κ. Κωνσταντινίδη: *«Δημιουργοί καί παραχαράκτες τῆς Παγκόσμιας Ἱστορίας»* (σελ. 216) καί περιοδικόν *«Τό Φῶς»* (τεῦχ. Αὐγού-

στου 1938). Τό «ἡμερολόγιον» τοῦ Τροῦμαν εὑρισκόμενο στήν βιβλιοθήκην Χάρρυ Τροῦμαν τῆς Ἰνδιαναπόλεως ἠγνοήθη λόγω τῶν ἀντιεβραϊκῶν του θέσεων. Σχετικῶς στό «*Βῆμα*» (27-7-2003) διαβάζομεν:

> «Το αγνοημένο αυτό ημερολόγιο του Τρούμαν περιέχει και ένα άλλο στοιχείο που προκάλεσε έκπληξη και, σε ορισμένη μερίδα Αμερικανών, απορία και οργή. Ο πρόεδρος Τρούμαν εμφανίζεται αντισημίτης, αγανακτισμένος «με αυτούς τους Εβραίους». Το πράγμα είναι περίεργο επειδή ο Τρούμαν εργάστηκε σταθερά υπέρ της δημιουργίας του ανεξάρτητου κράτους του Ισραήλ το 1948 και μάλιστα παρά την αντίθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ που, όπως γράφει ο τότε υφυπουργός Εξωτερικών Ντιν Άτσεσον, οι υπηρεσίες του έβλεπαν ότι «θα στραφεί ο αραβικός κόσμος εναντίον μας».

Ἀπεδείχθη λοιπόν ὅτι ὁ Τροῦμαν ὑπῆρξεν ὁ τυπικός πολιτικάντης. Δημοσίως ὑπεστήριζε τούς Ἑβραίους, διά νά παίρνη τάς ψήφους των καί ἰδιωτικῶς τούς κατηγόρει.

Παρά τάς σχέσεις του μέ τούς Ἑβραίους ἤ μᾶλλον ἐξ αἰτίας τῶν σχέσεων του αὐτῶν ἐγνώριζε καλῶς τί ἀληθῶς εἶναι οἱ Ἑβραῖοι καί τούς περιέγραψεν στό «*Ἡμερολόγιον*» του (21 Ἰουλίου 1947):

> «Βρίσκω ότι οι Εβραίοι είναι πολύ εγωιστές και ατομικιστές. Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου πόσοι Εσθονοί, Λετονοί, Φινλανδοί, Πολωνοί, Γιουγκοσλάβοι ή Έλληνες σφάχτηκαν ή κακόπαθαν στον πόλεμο, ιδιαίτερη όμως μεταχείριση πρέπει να έχουν οι Εβραίοι. Όταν γίνουν κάτι, όταν αποκτήσουν φυσική, οικονομική ή πολιτική εξουσία τότε ούτε ο Χίτλερ ούτε ο Στάλιν τους φθάνουν σε σκληράδα ή σε απαίσια συμπεριφορά σε αυτούς που έχουν από κάτω, τους φέρονται σαν σε σκυλιά. Βάλε ένα Εβραίο κακομοίρη σε κάποια υψηλή θέση και δεν πάει να είναι Ρώσος, Εβραίος, Νέγρος να είναι η διεύθυνση, το συνδικάτο, οι Μορμόνοι, οι Βαπτιστές, αμέσως ξεσαλώνει. Έχω συναντήσει πολύ λίγους, ελάχιστους, που να θυμούνται το παρελθόν τους όταν οι ίδιοι τα [κονόμησαν].

Στήν ἰδίαν ἐγγραφήν κατηγορεῖ τόν Ἑβραῖον Ὑπουργόν του Χένρυ Μοργκεντάου:

> «Δεν υπήρχε κανένας λόγος να έρθει να με δει (ο Μόργκεντο). Αυτοί οι Εβραίοι δεν έχουν αίσθηση του μέτρου ούτε μπορούν να κρίνουν και να λάβουν υπόψη τους τη διεθνή κατάσταση. Ο Χένρι έφερε μιά χιλιάδα Εβραίους στη Νέα Υόρκη υποτίθεται προσωρινά και παρέμειναν».

Τό ἐπί 22 ἔτη μέλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου Paul Findley γνωρίζει καλῶς τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν, στήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῶν ΗΠΑ καί ἀνεφέρθη εἰς αὐτήν. Ἐκυκλοφόρησε μάλιστα χρησιμώτατον βιβλίον δι' ἐκείνους, πού ἐτόλμησαν νά ὁμιλήσουν (*«The dare to speakout»* ed. Lawrence Hill books, Chicago, 1989) καί τό ὁποῖον ἐπέτυχε πωλήσεις, πού τό ἔκαναν «best sellers». Ὁ Φίντλαιϋ περιέγραψε τήν συμπεριφοράν τῶν Ἑβραίων ἔναντι Ἀμερικανικῶν προσωπικοτήτων, πολιτικῶν, δημοσιογράφων καθηγητῶν κ.τ.λ. πού δέν ὑποστηρίζουν τό Ἰσραήλ, ἀλλά τά συμφέροντα τῶν ΗΠΑ π.χ. (Percy A., Stevenson G. Ball, J. Jackson, G. Geyer, J. Ennes, M. Ward, Sh. Scoville κ.ἄ.). Πραγματικῶς τό βιβλίον εἶναι καταπληκτικόν, διότι ἀποδεικνύει τά Ἑβραϊκά τεχνάσματα καί εἰς 400 περίπου σελίδας ἀποκαλύπτει τήν περίσφιγξιν, πού ἐπέτυχαν οἱ σιωνισταί, εἰς βάρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Εἰλικρινῶς θεωρῶ ἐξαιρετικῶς παρήγορον τό γεγονός, ὅτι κυκλοφοροῦν τέτοια βιβλία στήν Ἀμερικήν, διότι ἀποδεικνύουν, ὅτι τελικῶς οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐλέγχουν τά πάντα, ὅπως σκοπίμως διαδίδουν. Ἕνα πλῆθος ἑβραιοσιωνιστικῶν ὀργανώσεων κατακλύζουν τάς ΗΠΑ π.χ. «Jewish Community Council», «Jewish Community Relations», «Jewish Defense League», «Jewish Federation», «Jewish Institute for National Security Affairs», «Jewish Labour Committee», «Jewish National Fund», «Jewish Student Board», «American Israel Public Affairs Committee» (ἡ διαβόητος AIPAC), «American Jewish Committee», «American Jewish Congress», «American Zionist Council» κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ ἔλεγχος τῶν ΜΜΕ τῶν ΗΠΑ κατά μεγάλο, μέγιστον μέρος

ἀπό τούς Ἑβραίους ἔχει ὡς συνέπεια ὅπως ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς Γκόρ Βιντάλ (*«BHMAgazino»*, 10-8-2003):

> Οι αμερικανοί πολίτες έχουν ελάχιστη -αν όχι καθόλου- ενημέρωση για τη δική τους χώρα και τις αποφάσεις της κυβέρνησής τους, πολύ λιγότερη δε για τον υπόλοιπο κόσμο.

Οἱ Ἑβραῖοι παρουσιάζουν στήν Ἀμερικανική κοινή γνώμη, ὅσα τούς συμφέρουν καί ἀποκρύπτουν, ὅσα δέν τούς συμφέρουν. Δυστυχῶς ὁ Ἀμερικανικός λαός, ὡς ἐπί τό πλεῖστον χειραγωγεῖται, ἀπό τούς Ἑβραιοσιωνιστάς εἰς ὅλα τά θέματα, ἀκόμη καί εἰς ἐκεῖνα, πού εἶναι πασίγνωστα οἱ Ἑβραῖοι λογοκρίνουν, ἄν καί πῶς θά τά ἐμφανίσουν δημοσίως. Διά νά ἀντιληφθῆτε τήν ἔκτασιν τῶν ἀνωτέρω θά σᾶς περιγράψω τήν περίπτωσιν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τῶν ΗΠΑ Liberty. Πολλά παραδείγματα δύναμαι νά προσκομίσω. Περιορίζομαι ἐδῶ, εἰς ἕνα ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικόν, ἀφ' ἑνός μέν τῆς Ἑβραϊκῆς ὑπουλότητος, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπικυριαρχίας στά ΜΜΕ καί στούς πολιτικάντηδες.

Τόν Ἰούνιον τοῦ 1967 στήν Ἀνατολικήν Μεσόγειον ἔπλεε τό Liberty, πού ἦτο κυρίως πλοῖον συλλογῆς πληροφοριῶν, μέσω δορυφόρων καί ἠλεκτρονικῶν συστημάτων. Παρηκολούθει τόν Ἀραβοϊσραηλινόν πόλεμον ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅταν τήν 8ην Ἰουνίου 1967 ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἀπό μαχητικά ἀεροσκάφη («Μιράζ» καί «Μυσταίρ») τοῦ Ἰσραήλ, πού τό ἔπληξαν μέ πυραύλους καί ἀπό τρία Ἑβραϊκά τορπιλλοφόρα. Τό πλοῖον ἐκτυπήθη εἰς 821 σημεῖα! στά πλευρά καί στό κατάστρωμα ἀπό πυραύλους, ἐνῶ αἱ τορπίλλαι του προεκάλεσαν ρῆγμα 40 ποδῶν, μέ ἀποτέλεσμα νά φονευθοῦν 34 μέλη τοῦ πληρώματος καί 171 νά τραυματισθοῦν. Ἐσώθησαν 82.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐγνώριζαν, ὅτι ἐπρόκειτο περί Ἀμερικανικοῦ πλοίου, ἀλλά τοῦ ἐπετέθησαν, διότι τό πλοῖον θά συνεκέντρωνε πληροφορίας ὅτι τό Ἰσραήλ προετοιμάζετο νά ἐπιτεθῇ στά ὑψώματα Γκολάν, ἐνῶ ταυτοχρόνως διεβεβαίωνε τάς ΗΠΑ, ὅτι θέλει εἰρήνην καί δέν θά στραφῇ ἐναντίον τῆς Συρίας. Ἔτσι διά νά μή ἀποδειχθῇ ἡ διπρόσωπος τακτική τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους ἀπεφάσισαν νά βυθίσουν τό Li-

berty. Ἀλλά δέν τό κατώρθωσαν. Παρά τά φοβερά πλήγματα ἀπό πυραύλους καί τορπίλλας ὁ ἡρωϊκός πλοίαρχός του William Mc Gonagle τραυματισμένος βαρέως, παρέμεινε στήν γέφυρα καί ἐπέτυχε νά ὁδηγήση τό κατεστραμμένον πλοῖον του στήν Μάλτα.

Σημειωτέον ὅτι, πρό τῆς ἐπιθέσεως ἐγένετο, ἀπό τούς Ἰσραηλινούς ἐπισταμένη ἀεροπορική ἀναγνώρισις καί παρακολούθησις τοῦ στόχου. Κατά τήν ἐπιδρομήν οἱ Ἑβραῖοι ἐπεδίωκαν νά βυθίσουν τό Liberty καί νά σκοτώσουν ὅλους τούς ἄνδρας του. Ὁ Ἀξιωματικός Charles Rowley διαβεβαιώνει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἤθελαν νά ζήση κάποιος: «They didn't want anyone to live» (P. Findlay, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 167). Δι' αὐτό ἐπυροβόλουν ἀπό ἀεροπλάνα καί ἀπό ἑλικόπτερα τάς σωστικάς λέμβους, τούς ναυαγούς κι ὅσους εὑρίσκοντο στό κατάστρωμα.

Φυσικά οἱ Ἀμερικανοί ἀπέστειλαν σῆμα κινδύνου, στά παραπλέοντα ἰδικά τους πολεμικά, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν τά ἀεροπλανοφόρα «Σαρατόγκα» καί «Ἀμέρικα». Ὁ Ναύαρχος Donald Egen (συνεντεύξεις εἰς τύπον 29-8-1983) σκοπεύει νά διασώση μέ τά μαχητικά του τό Liberty, ἀλλά λαμβάνει ραδιόσημα ἀπό τόν ὑπουργόν ἀμύνης τῶν ΗΠΑ Robert Mc Namara μέ τήν ἐντολή νά μή καταρρίψουν, οὔτε νά ἀπομακρύνουν τούς ἐπιτιθέμενους! (Μετά ὁ Μάκ Ναμάρα διωρίσθη ἀπό τούς Ἑβραίους πρόεδρος τῆς Παγκοσμίου Τραπέζης).

Ὁ κρυπτοεβραῖος Μάκ Ναμάρα ἐφώναξε στόν κυβερνήτην τοῦ «Ἀμέρικα» ραδιοτηλεφωνικῶς νά ἀποσύρη ἀμέσως ἐκεῖνα τά ἀεροπλάνα, πού ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν τοῦ Liberty: «to get those aircraft back immediately»! (ἔνθ. ἀνωτ.). Μίαν ὁλόκληρον ἡμέρα τό Liberty παραμένει ἀβοήθητον! Μόνο ἕνα μικρόν σοβιετικόν πολεμικόν συμπαρεστάθη στό πληγωμένο σκάφος, πού πρός ἀπογοήτευσιν τῶν Ἑβραίων δέν ἐβυθίζετο. Τήν ἐπομένην τῆς ἐπιθέσεως καί ἀφοῦ πλέον ὅλος ὁ κόσμος ἐπληροφορήθη τό γεγονός καί τό Liberty δέν ἐβυθίζετο προσέτρεξαν πλησίον του δύο καταδρομικά τῶν ΗΠΑ μέ ἰατρούς, φαρμακευτικόν ὑλικόν καί μετέφεραν μέ ἑλικόπτερα τούς τραυματίας, στό ἀεροπλανοφόρον «Ἀμέρικα» ὅπου 2.000 ναῦτες τούς ὑπεδέχθησαν ζητωκραυγάζοντες τήν ἀνδρείαν των.

Ἐν τῷ μεταξύ τό Liberty κατέπλευσε στήν Μάλτα κι ἔκτοτε κατόπιν ἑβραιοσιωνιστικῶν ἐνεργειῶν συνέβησαν γεγονότα, διά τά ὁποῖα

πρέπει νά έντρέπωνται αί Ήνωμέναι Πολιτεῖαι, ώς κράτος καί μάλιστα, ώς ύπερδύναμις, πού τήν σύρει άπό τήν μύτη ό Έβραϊσμός.

Ή Άμερικανοϊσραηλινή Έπιτροπή Δημοσίων Ύποθέσεων είργάσθη πυρετωδῶς στό Κογκρέσσον, ὥστε ή ύπόθεσις τῆς έπιθέσεως νά άποσιωπηθῆ ἤ τουλάχιστον νά θεωρηθῆ, ώς τυχαῖον συμβάν. Ό πρόεδρος Lyndon Johnson ἔδωσε έντολή νά κλείση τό ζήτημα! Τό Πεντάγωνον άπηγγόρευσε νά δοθοῦν συνεντεύξεις τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος τοῦ Liberty ἤ νά άπαντήσουν είς έρωτήσεις δημοσιογράφων, ὅπως τούς έζήτησε ό ναύαρχος Isaak Kidd. Ό φάκελλος τῆς ύποθέσεως έξηρέθη πάσης δημοσιότητος, διότι έχαρακτηρίσθη «top secret».

Ή παρασημοφορία μέ τήν ύψίστην έθνική διάκρισιν τοῦ μεταλλίου τιμῆς τοῦ Κογκρέσσου τοῦ γενναίου πλοιάρχου, κατόπιν προεδρικῆς διαταγῆς δέν έγένετο στόν Λευκόν Οἶκον, ὅπως προβλέπει τό πρωτόκολλον, οὔτε έπετράπει ή δημοσιότης της!

Στόν κοινό τάφο, στό έθνικόν νεκροταφεῖον Ἄρλινγκτον ἔγραψαν στήν έπιτύμβιον στήλην «άπέθανον στήν Άνατολικήν Μεσόγειον»! οὔτε άναφορά τοῦ όνόματος τοῦ πλοίου των, οὔτε τῶν περιστάσεων, οὔτε τόν ρόλον τοῦ Ίσραήλ. Ώσάν νά άπέθαναν άπό άσθένειαν.

Ή κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ έδέχθη τήν έξήγησιν τῶν Έβραίων, ὅτι έπετέθησαν, έπειδή έκ λάθους ένόμισαν, ὅτι έπρόκειτο δι' αίγυπτιακόν πλοῖον. Ψευδέστατον, διότι έκτός τοῦ ὅτι τό σκάφος εἶχεν άναγνωρισθῆ, τέτοια πλοῖα δέν διέθετε ή Αἴγυπτος.

Νά σημειώσω, ὅτι οί Έβραῖοι δέν έξέφρασαν τήν λύπην τους, διά τάς άπωλείας τῶν Άμερικανῶν. Ό δημοσιογράφος τῆς «Washington Star» (16-6-1967) Smith Hempstone άνταποκριτής τῆς έφημερίδος του στό Τέλ Άβίβ έδημοσίευσε, ὅτι οὔτε εἷς Έβραῖος έξεδήλωσε λύπην, διά τόν θάνατον έκείνων τῶν Άμερικανῶν: «To express sorrow for the deaths of the Americans».

Τό ζήτημα λοιπόν έπρόκειτο νά λησμονηθῆ. Αί τηλεοράσεις καί αί έφημερίδες ούδέν ἔγραψαν. Εὐτυχῶς ύπῆρξαν ύγιεῖς πατριωτικαί άντιδράσεις καί ή άλήθεια δέν άπεσιωπήθη. Συνοπτικῶς άναφέρω μερικάς:

α) Ό ύποπλοίαρχος τοῦ Liberty, James Ennes, πού έτραυματίσθη στό κατάστρωμα τοῦ πλοίου περιέγραψε λεπτομερῶς τήν έπίθεσιν στό βιβλίον του «Assault on the Liberty» («Έπίθεσις στό Λίμπερτυ») καί ἔκανε διαλέξεις έπί τοῦ συμβάντος, είς άρκετά πανεπιστήμια. Οί

Ἑβραῖοι τόν «κατηγόρησαν» ὡς... ἀντισημίτην! καί ἡ ὀργάνωσις «Ἑβραϊκαί Φοιτητικαί Ἑνώσεις» («Jewish Studen Unions») διεμαρτυρήθησαν, διατί τά πανεπιστήμια τοῦ παραχωροῦν αἴθουσαν, διά νά κάνη ὁμιλίας (ἡ γνωστή τακτική).

β) Ὁ Ἐθνικός Διοικητής τῶν παλαιμάχων πολεμιστῶν τῶν ΗΠΑ στό ἐξωτερικόν James Currieo ἀναφέρθη στήν *«δολοφονική ἰσραηλινή ἐπίθεση»* («Murderous Israeli a Hack») καί ἐδημοσίευσε στό περιοδικόν τῶν «βετεράνων» (VEM) ἀνοικτή ἐπιστολή, στόν πρόεδρον Ρῆγκαν νά στείλη ἀντιπροσωπεία στό κοιμητήριον, διά νά συμμετάσχη στήν ἀπονομή τιμῆς στούς πεσόντας. Δέν ἐλήφθη ἀπάντησις! «There was no reply»...

γ) Ὁ Ναύαρχος Thomas Moorer, Πρόεδρος τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐπιτελείων, συνεχάρη τόν Ennes διά τό βιβλίον του καί κατήγγειλε τήν συμπεριφοράν τοῦ προέδρου Τζόνσον, τήν ὁποίαν ἀπέδωσε στήν ἀνησυχίαν του, διά τήν ἀντίδρασιν τῶν Ἑβραίων ψηφοφόρων: «President Johnson was worried about the recestion of Jewish voters» (P. Findlay ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 179).

δ) Τό 1982 οἱ ἐπιζήσαντες τοῦ πολεμικοῦ ἵδρυσαν Σύνδεσμον Πολεμιστῶν τοῦ USS Liberty καί ἤλλαξαν τήν ἐπιγραφήν τοῦ τάφου τῶν φονευθέντων εἰς «φονευθέντες στό USS Liberty».

ε) Ὁ Γερουσιαστής Larry Pressler ἐζήτησε ἐπανειλημμένως, μέ διαβήματά του νά διεξαχθῆ περαιτέρω ἀνάκρισις, στό ἐπεισόδιο τοῦ Liberty. Ματαίως.

στ) Κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν ἐνδιαφερομένων καί βάσει τῆς πράξεως περί ἐλευθερίας τῆς πληροφορίας («Freedom of information act») ἐπετεύχθη τό 1976 νά ἀποχαρακτηρισθῆ ἡ ὑπόθεσις ὡς «ἄκρως ἀπόρρητος».

ζ) Ὁ Ναύαρχος Donald Engen ἀπέδωσε εὐθύνας, στόν πρόεδρο Τζόνσον, πού δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά βοηθήση τό Liberty, ἐνῶ αὐτό ἐδέχετο ἐπίθεσιν.

η) Ὅταν τό Πεντάγωνον ἀνεκοίνωσε, ὅτι ἐπρόκειτο περί ἀτυχήματος κι ὅτι τό Ἰσραήλ ἐζήτησε συγγνώμην προεκάλεσε δυσμενῆ σχόλια, κυρίως κατηγορήθη, ὅτι κρύπτει τήν ἀλήθειαν π.χ. ἡ *«Washington Star»* (30-6-1967) ἐχρησιμοποίησε κατηγορηματικῶς τήν λέξιν «cover up» δηλαδή: καλύπτω. Ἄν πράγματι ἐπρόκειτο περί πλάνης («error»). Διατί παρεμποδίσθη ἡ ἀνάκρισις, ἡ ὁποία θά ἀπεδεί-

κνυε τήν ἀλήθειαν; διότι ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς ἐρεύνης θά ἀπεδείκνυε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐσχεδίαζαν νά βυθίσουν τό Liberty κι αὐτήν τήν πληροφορίαν τήν εἶχε ἡ CIA μίαν ἡμέραν, πρίν ἀπό τήν ἐπίθεσιν: «The CIA had learned a day before the attack that the Israelis planned to sink the ship» (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 168) ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι ἐκτός τῆς CIA δέν ἐπληροφόρησαν τό Ναυτικόν Ἐπιτελεῖον τῶν ΗΠΑ. Κατά τήν CIA τέλος ὁ Μωσέ Νταγιάν προσωπικῶς διέταξε τήν ἐπίθεσιν, ὅπως μνημονεύεται εἰς ἔγγραφον τῆς CIA πού ἐδημοσιοποίησε ὁ «Κόνγκρεσμαν» Φίντλαιϋ (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 176).

θ) Ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τοῦ Σάν Φρανσκίσκο KGO ἀνεκοίνωσε, ὅτι θά μεταδώση συνέντευξιν τοῦ Ennes στό «Talk Show» τοῦ Ray Taliaferno. Πρίν μεταδοθῆ ἡ συνέντευξις οἱ Ἑβραῖοι ἔστειλαν πάνω ἀπό 500 ἐπιστολάς διαμαρτυρίας! στὸ σταθμό («over 500 protest letters») καί ἠπείλησαν τήν ζωήν τοῦ Taliaferno. Τελικῶς ἡ ἐκπομπή ἐπραγματοποιήθη, ὅπως ἐπρογραμματίσθη, διότι οὐδείς ἐφοβήθη τάς ἀπειλάς τῶν Ἑβραίων καί ἔτσι διά μίαν ἀκόμη φοράν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός δέν εἶναι, ὅπως παριστάνει, παντοδύναμος εἰς ΗΠΑ.

ι) Ὁ ἐκδότης τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Journal of Electronic Defence» Paul Backus ἐκάλεσε τόν Ennes νά γράψη ἕνα ἄρθρον σχετικόν μέ τό ἐπεισόδιον τοῦ Liberty. Μόλις οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ περιοδικοῦ ἐδιάβασαν τό ἄρθρον ἀπηγόρευσαν τήν δημοσίευσίν του κι ὁ ἀξιοπρεπής Backus, πού ἦτο ἀπόστρατος ἀξιωματικός τοῦ ναυτικοῦ παρητήθη, διότι δέν ἐδέχετο τήν καταπίεσιν στήν πληροφόρησιν: «Suppress the information» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 177). Τελικῶς τό ἄρθρον τοῦ Ennes ἐδημοσιεύθη εἰς ἀνταγωνιστικόν περιοδικόν τοῦ ἀρνηθέντος, στό «Defense Electronics» πού ἐκυκλοφόρησεν εἰς νέαν αὐτοτελῆ ἔκδοσιν.

Παρέθεσα κάπως ἀναλυτικῶς τό περιστατικόν μέ τό Liberty, διότι ἤθελα νά δείξω:

α) τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν εἰς ΗΠΑ

β) τάς ἀντιδράσεις ἐναντίον τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς καί,

γ) ἐνόσον ὑπάρχουν γενναῖα ἄτομα οἱ Ἑβραῖοι ἡττῶνται.

Ὅλοι μας βλέπομεν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δολοφονοῦν καί κατόπιν ἀποτρέπουν τήν δημοσιότητα τῶν πράξεών τους! Τά ἐγκλήματά των πάση θυσίᾳ πρέπει νά ἀποκρύπτωνται. Ὅποιος τούς καταγγείλει εἶναι ἀντισημίτης...

Πολλούς Ἀμερικανούς προέδρους ἐπηρεάζουν οἱ Ἑβραῖοι ἀμέσως. Συγκεκριμένως ἡ Ἀμερικανοϊσραηλιτική Ἐπιτροπή Δημοσίων Ὑποθέσεων γνωστή ὡς A.I.P.A.C. (American Israeli Public Affairs Committee) κυριολεκτικῶς κατηύθυνε κάποιους Ἀμερικανούς Προέδρους π.χ. τό 1946 ὁ πρόεδρος Χάρρυ Τρούμαν γνωστός μασόνος ἀνεκοίνωσε: *«Λυποῦμαι κύριοι ἀλλά πρέπει νά ἀπαντήσω σέ ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀνθρώπων πού προσδοκοῦν τήν ἐπιτυχίαν τοῦ σιωνισμοῦ. Δέν ἔχω χιλιάδες Ἄραβες μεταξύ τῶν ψηφοφόρων μου»*. (Μέλβιν Βόφσκυ: *«Εἴμεθα ἕνα! Ἀφρικανοί, Ἑβραῖοι καί Ἰσραήλ»* Ν. Ὑόρκη, 1978 Ander Press, σελ. 265-266). Τό 1961 ὁ πρόεδρος Τζών Κέννεντυ συνηντήθη στό ξενοδοχεῖον «Γουώλντορφ Ἀστόρια» τῆς Ν. Ὑόρκης μέ τόν Ἑβραῖο πρωθυπουργό Μπέν Γκουριόν καί τοῦ ἐδήλωσε ὅτι: *«Γνωρίζω ὅτι ἐξελέγην χάρις στίς ψήφους τῶν Ἀμερικανοεβραίων. Τούς ὀφείλω τήν ἐκλογήν μου. Πεῖτε μου τί πρέπει νά κάνω γιά τόν Ἑβραϊκό λαό»* (Ἔντουαρντ Τίβναν, *«Τό λόμπυ»*, σελ. 56 (ἀναφερόμενος στόν βιογράφο τοῦ Μπέν Γκουριόν, Μισέλ Μπάρ Τζοχάρ).

Τό 1967 ὁ Πρόεδρος Λύντον Τζόνσον βοηθεῖ τό Ἰσραήλ, στόν πόλεμο τῶν «Ἕξη ἡμερῶν» ὥστε ὁ Ἑβραῖος διπλωμάτης Ι. Κέναν ἔγραψε: *«Ἡ γραμμή ἀμύνης τοῦ Ἰσραήλ»* Μπούφαλο 1981, ἐκδ. «Προμηθεύς» σελ. 66-67: *«Ὁ Τζόνσον εἶναι ὁ καλύτερος φίλος πού εἶχε ποτέ τό Ἑβραϊκό κράτος στόν Λευκό Οἶκο!»*

Τό 1967 ὁ πρόεδρος Τζίμμυ Κάρτερ ἐπεσκέφθη τήν συναγωγή τῆς Ἐλισάβετ στό Νιού Τζέρσευ, ὅπου εἶπεν: *«Τιμῶ τόν ἴδιο Θεό μέ ἐσᾶς. Ἐμεῖς (οἱ βαπτιστές) μελετοῦμε τήν ἴδια Βίβλο μέ ἐσᾶς»*. Καί καταλήγει: *«Ἡ ἐπιβίωση τοῦ Ἰσραήλ δέν εἶναι θέμα πολιτικό. Εἶναι καθῆκον ἠθικό»* (*«Τάϊμ»* 21-6-1976).

Μέ τόν Νίξον οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν μερικάς δυσκολίας, ἐνῶ μέ τόν Οὐΐλσον καί τόν Ροῦζβελτ καθώριζαν τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῶν ΗΠΑ. Ἡ ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων ὀφείλεται εἰς τρεῖς λόγους: α) διαθέτουν ψήφους, β) χρηματοδοτοῦν πολιτικούς καί κόμματα καί γ) διαμορφώνουν τήν κοινή γνώμη μέσω τῶν ΜΜΕ πού ἐλέγχουν. Ἤδη ἀπό τό 1961 ὁ πρώην Πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας Κλέμεντ Ἄτλυ ἀναφέρει (*«Ἕνας πρωθυπουργός ἐνθυμεῖται»* ἐκδ. «Χάϊνεμαν» Λονδῖνον 1961, σελ. 181): *«Ἡ πολιτική τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν*

στήν Παλαιστίνη διεμορφώθη ἀπό τήν Ἑβραϊκή ψῆφο καί τάς ἐπιχορογήσεις πολλῶν μεγάλων Ἑβραϊκῶν ἑταιρειῶν».

Στήν φιλοϊσραηλινή πολιτική ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, διά κάποιο διάστημα ἀπετέλεσεν ἐξαίρεσιν. Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐκεῖνος εἶχε τόσην αἴγλη στήν Ἀμερική, ὥστε δέν ἐχρειάζετο τάς ψήφους τῶν Ἑβραίων. Ἔτσι ἐχάραξε στό Μεσανατολικό μίαν ὀρθή καί λογικήν πολιτική, ἡ ὁποία συνίστατο, ἀφ᾽ ἑνός μέν αἱ ΗΠΑ νά ὑποστηρίξουν ὅποιο μέρος ἐδέχετο ἐπίθεσιν, ἀφ᾽ ἑτέρου δέ στήν Ἀραβοϊσραηλινή διένεξι αἱ ΗΠΑ θά ἐτήρουν οὐδετερότητα («neutrality»). Διά περισσότερα εἰς «Department of State Bulletin» (5-3-1956, p. 368-369, 23-4-1956, p. 668). Αὐτή ὅμως ἡ ἐθνική ἐξωτερική πολιτική τῶν ΗΠΑ δέν διήρκησε.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἠκολούθησε ἰδικήν του πολιτικήν, στήν Ἀραβοϊσραηλινή διένεξι, μέ κύριο στόχο νά ἐξουδετερώση στήν σοβιετικήν ἐπιρροήν στόν Ἀραβικόν κόσμον. Ἡ πολιτική αὐτή, πού ὁ Κέννεντυ διεκήρυττε στούς προεκλογικούς του λόγους ἀνησύχει τό Ἰσραήλ. Ἔτσι ὅταν ὁ Τζών Κέννεντυ ἀνέλαβε πρόεδρος τῶν ΗΠΑ (21-5-1961) τήν ἐπομένην κιόλας ἑβδομάδα τόν ἐπεσκέφθη, στήν Νέα Ὑόρκη, ὁ Μπέν Γκουριόν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐζήτησε ἀποτελεσματικάς ἐγγυήσεις, διά τήν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων στήν Μέσην Ἀνατολήν, ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Περιλαμβανομένης καί τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. («The New York Times», 31-5-1961). Ὁ Κέννεντυ δέν ἠκολούθησε ἐδῶ μονομερῆ στάσι, ἀλλά μέ δήλωσίν του διεκήρυξε, ὅτι: *«αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὑποστηρίζουν τήν ἀσφάλεια καί των δύο μερῶν, δηλαδή του Ἰσραήλ καί των Ἀράβων γειτόνων του* («Deadline Data» 3-5-1963)... *καί θά ἀποτρέψουν ἤ θά σταματήσουν ὁποιαδήποτε ἐπίθεσιν».* Ἴσως αὐτή ἡ πολιτική νά τοῦ ἐστοίχισε τήν ζωήν.

Μετά τήν δολοφονίαν τοῦ Κέννεντυ ὁ πρόεδρος Λύντον Τζόνσον, ἄλλα διεκήρυξε καί ἄλλα ἔκανε. Εἶπεν, ὅτι αἱ ΗΠΑ ἐπιθυμοῦν φιλίαν μ᾽ ὅλα τά κράτη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὅμως ὑπεστήριξε μόνον τό Ἰσραήλ. Ἐν ὀνόματι τάχα τῆς ἀποφυγῆς ἐπικρατήσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, στήν περιοχήν ἰσχυροποίησε τό Ἰσραήλ οἰκονομικῶς καί στρατιωτικῶς.

Τήν 1ην Ἰουνίου 1964 ὁ τότε πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Λεβύ

Ἐσκόλ ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τάς ΗΠΑ καί μετά ἀπό συνομιλίας, μέ τόν Τζόνσον ἀνεκοίνωσαν τήν *«στενήν σχέσιν μεταξύ Ἰσραήλ καί Ἡνωμένων Πολιτειῶν»* («The Washington Post» 2-6-1964). Τό πόσον «στενή σχέσιν» ἀνέπτυξαν φαίνεται ἀπό τήν κοινήν δήλωσίν των, ὅτι: *«ὁ Πρόεδρος καί ὁ Πρωθυπουργός ἐξέφρασαν τήν πεποίθησίν των, ὅτι οἱ λαοί των ἔχουν κοινάς ἀξίας καί εἶναι ἀφιερωμένοι στήν πρόοδον της ἀνθρωπότητος, στήν ἀτομικήν ἐλευθερίαν καί στήν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν»* (Jules Davids: «Documents on American Foreign Relations 1964» ed. «Harper and Row» N. York, 1965, p. 326-327). Κατόπιν ὁ Ἐσκόλ ἐπέστρεψε στό Ἰσραήλ, ὅπου ἐβεβαίωσε τήν Ἰσραηλινή βουλή («Κνέσετ») ὅτι συνεφώνησε μέ τόν πρόεδρον Τζόνσον αἱ ΗΠΑ νά ὑποστηρίζουν τό Ἰσραήλ εἰς περίπτωσιν πολέμου μέ τούς Ἄραβας. («The New York Times» 24-6-1964) πρᾶγμα πού συντόμως ἀπεδείχθη ἀληθές, ὅπως ἀπεκάλυψεν ὁ Νάσερ εἰς ὁμιλίαν του στό Πανεπιστήμιον τοῦ Καΐρου τήν 23ην Ἰουλίου 1967 πού ἐπληροφόρησεν, ὅτι: «ὁ ἐκπρόσωπος του Ἀμερικανοῦ προέδρου ἀργά τήν νύκτα ἐκάλεσε τόν Αἰγύπτιον πρεσβευτήν στήν Οὐάσιγκτον καί του εἶπεν, ὅτι το Ἰσραήλ ἔχει τήν πληροφορίαν, ὅτι προετοιμάζομεν ἐπίθεσιν ἐναντίον του, γεγονός πού θά μας ἐκθέση εἰς ἐπικίνδυνον κατάστασιν. Μᾶς ἐζήτησε αὐτοσυγκράτησιν...» (Theodor Draper: «Israel and World Politics» ed. «Viking Press» N. York 1967, p. 36).

Στόν διαβόητον πόλεμον, πού ἐπηκολούθησεν οἱ Ἀμερικανοί ἀπήτησαν ἀνεφοδιασμόν τῶν ἀεροσκαφῶν των, στήν Κρήτην. Ὁ Συνταγματάρχης Γεώργιος Παπαδόπουλος, πού κατεῖχε μέ Στρατιωτικήν Ἐπανάστασιν τήν ἐξουσίαν ἠρνήθη. Καί δι' αὐτό οἱ Ἑβραῖοι χρησιμοποιοῦντες τόν Ἀντισυνταγματάρχην Ἰωαννίδην τόν ἀνέτρεψαν, τόν ἔρριξαν στήν φυλακή καί διέδωσαν, ὅτι ἦτο πράκτωρ τῆς CIA.

Ἔτσι ἔκτοτε ἡ Ἀμερική, μέ τόν ἐμφανέστερο τρόπον κατέστη ἐγγυητής τοῦ Ἰσραήλ. Μέ ποῖον ἀντάλλαγμα; Οὐδέν. Αἱ ΗΠΑ ἐνισχύουν πολιτικῶς, οἰκονομικῶς καί στρατιωτικῶς τό Ἰσραήλ καί αὐτό τί δίδει στάς ΗΠΑ; Τίποτε, παρά μόνον ψήφους, στούς πολιτικάντηδες, πού κατήντησαν τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῆς Ἀμερικῆς νά τήν σύρουν, ἀπό τήν μύτην οἱ Ἑβραῖοι.

Ἀντίστοιχον εὐμενῆ μεταχείρισιν αἱ ΗΠΑ προσέφεραν καί στά οἰκονομικά τοῦ Ἰσραήλ. Διά νά μή πολυλογῶ σᾶς ἀναφέρω, ὅτι

ἐπέτρεψαν στό Ἰσραήλ νά πωλῆ στήν Ἀμερικήν «ὁμόλογα» καί νά εἰσπράττη δισεκατομμύρια δολλάρια. Τέτοια οἰκονομική διευκόλυνσι, εἰς οὐδέν κράτος ἡ Ἀμερική ἔδωσε, παρά μόνον στό Ἰσραήλ. Οἱ Ἀμερικανοί ἠγόραζαν αὐτά τά δανειακά ὁμόλογα, **«δίχως νά γνωρίζουν τί συμφέρον τά ὁμόλογα ἐξυπηρετοῦν»**! («American Jewish Yearbook 1965» p. 242).

Τά ἴδια καί στόν πολεμικό ἐξοπλισμό, πού ὅλος προσεφέρθη, στό Ἰσραήλ, ἀπό τάς ΗΠΑ ἀπολύτως δωρεάν ἤ διά πλαγίου τρόπου δηλαδή τούς ἔδιδαν δάνειο π.χ. 2 δίς δολλάρια καί τό Ἰσραήλ ἠγόραζε πολεμικόν ὑλικόν ἀξίας 2 δίς δολλαρίων. Ἀπό τοῦ 1955 (!) μάλιστα αἱ ΗΠΑ, ἐπρομήθευσαν, στό Ἰσραήλ ἀτομική τεχνολογία, ὥστε νά καταστῆ ἱκανό νά κατασκευάση ἀτομική βόμβα, ἐνῶ ταυτοχρόνως (θαυμάσατε πῶς σᾶς κοροϊδεύουν) ὑπεγράφη μεταξύ ΗΠΑ-Ἰσραήλ συμφωνία, ὅτι ἡ ἀτομική βοήθεια τῶν ΗΠΑ δέν θά χρησιμοποιηθῆ... διά στρατιωτικούς σκοπούς («Keesings Contemporary Archives» vol. 12, p. 17290).

Οἱ πρόεδροι Φόρντ, Κάρτερ, Ρήγκαν δέν μετέβαλαν τήν φιλοϊσραηλινή πολιτική. Ὁ πρόεδρος Μπούς, τόσον ὁ πατήρ, ὅσον καί ὁ υἱός οὐσιαστικῶς ἐδέχθησαν ἐπίθεσιν, ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν, ὅτι ἦλθε ἡ ὥρα νά ἐκλέξουν Ἑβραῖο πρόεδρον τῶν ΗΠΑ. Δέν θά εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἡ σκέψις των ὑπελόγιζε, ὅτι ἐλέγχουν τά περισσότερα ΜΜΕ, πλῆθος πολιτικῶν, διαθέτουν ἄφθονα χρήματα, διατί νά μή ἔχουν καί Ἑβραῖο πρόεδρο; Ἔτσι ἐσκέφθησαν, ἀναλόγως ἐσχεδίασαν, ἀλλ' ἀπέτυχαν. Κατόπιν ἐνέπλεξαν μέ ψευδεῖς πληροφορίας τόν Μπούς εἰς περιπετείας, πού εἶναι μία ἄλλη ἱστορία, τῆς ὁποίας οὐδείς γνωρίζει τό τέλος.

Νά ὁλοκληρώσω μέ τήν ὑπενθύμισιν, ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός ἐπολέμησε τόν Νίξον καί ἰδίως τούς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ὑποψήφιον πρόεδρον Δουκάκην καί Ἀντιπρόεδρον Ἀναγνωστόπουλον (Ἄγκνιου).

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἐξαγοράζουν πληρώνουν καλῶς. Ἄλλως τε τά χρήματα δέν τά ἔβγαλαν μέ τήν ἐργασίαν των, ἀλλά ἀπό ἐπιχορηγήσεις, ἀποζημιώσεις καί φυσικά ἀπό τά δόλια τεχνάσματα τῶν χρηματιστηρίων. Στόν ἐκπρόσωπο π.χ. 60 ἑκατομμυρίων Χριστιανῶν τῆς Ἀμερικῆς τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἀπένειμε τήν τιμητικήν διάκρισιν Γιαμποτίνσκυ, διά τάς ὑπηρεσίας του πρός τούς Ἑβραίους, πού συνοδεύε-

ται μέ χρηματικό βραβεῖο 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καί ἄλλα 140 ἑκατομμύρια δολλάρια ἀπό τήν δωρεά Σδάγγερτ! (*«Τάϊμ»* 17-2-1986).

Ὅσον ἀφορᾶ στήν δύναμι τῶν Ἑβραϊκῶν ψήφων θά παρατηρήσωμεν, ὅτι εἶναι περίπου 6.5 ἑκατομμύρια ψῆφοι, ἀλλ' ἔχουν ἀξίαν, διότι στάς Ἀμερικανικάς ἐκλογάς σημειοῦται μεγάλη ἀποχή καί αἱ Ἑβραϊκαί ψῆφοι κατευθύνονται μαζικῶς. Ἐπίσης καί τέλος οἱ Ἑβραῖοι χρησιμοποιοῦν δεξιοτεχνικῶς τήν ὑπερδύναμιν τῶν ΜΜΕ, ὥστε οὐσιαστικῶς ἐλέγχουν γερουσιαστάς καί βουλευτάς. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω, ὅτι τήν 21η Μαΐου 1975, 75 Γερουσιασταί ἐζήτησαν ἐγγράφως ἀπό τόν πρόεδρο Φόρντ νά ἐνισχύση τό Ἰσραήλ, ὅπως καί ἔκανε.

Τό 1981 ὁ πρόεδρος Ρόναλτ Ρήγκαν: *«ἔδωσε στό Ἰσραήλ αὐτό πού ἑρμηνεύθηκε ὡς «ἐξουσιοδότηση ἐν λευκῷ» στόν στρατιωτικό του τυχοδιωκτισμό, ὑπό τό πρόσχημα τῆς αὐτοάμυνας. Πρῶτο ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἡ εἰσβολή στόν Λίβανο»* (*«Οὐάσιγκτων Πόστ»* 5-12-1985).

Τό 1995 ὁ πρόεδρος Μπιλ Κλίντον εἰς ὁμιλίαν του στήν Σύνοδον τοῦ A.I.P.A.C. ἀπεκάλυψε τά ἐξῆς ἀπίθανα, διά τάς σχέσεις ΗΠΑ - Ἰσραήλ. Εἶπεν:

«Οι Η.Π.Α. ετήρησαν τις υποσχέσεις τους: η στρατιωτική δύναμη του Ισραήλ είναι σήμερα πιο ακμαία από ποτέ. Συμφωνήσαμε για την πώληση των F 15 Is, του καλύτερου αεροσκάφους στον κόσμο μεγάλης ακτίνας δράσεως. Συνεχίσαμε την προμήθεια, που είχε αρχίσει μετά τον πόλεμο του Κόλπου, 200 αεροπλάνων και ελικοπτέρων μάχης. Έχουμε δεσμευθή να συμμετάσχουμε με 350 εκατομμύρια δολλάρια στην κατασκευή του Arrow, που θα προστατεύη το Ισραήλ από κάθε νέα επίθεση από βλήματα. Του προμηθεύσαμε ένα υπερσύγχρονο σύστημα πολλαπλής εκτοξεύσεως πυραύλων...

...Για να αυξήσουμε τις δυνατότητές του σε υψηλή τεχνολογία, του προμηθεύσαμε υπερυπολογιστές και του εδώσαμε πρόσβαση, πράγμα άνευ προηγουμένου εκ μέρους των Η.Π.Α. στην αμερικανική αγορά εκτοξευτών όπλων στο διάστημα.

...Η συνεργασία μας σε ζητήματα στρατηγικής και πληροφοριών ουδέποτε υπήρξε τόσο στενή. Αυτή την χρονιά, προέβημεν σε κοινά γυμνάσια μεγάλης εμβέλειας και προβλέπουμε μια επέκταση των εγκαταστάσεων μας αποθηκεύσεως στρατιωτικού υλικού στο Ισραήλ. Το Πεντάγωνο υπέγραψε συμβόλαια για περισσότερα από 3 εκατομμύρια δολλάρια για την αγορά υλικού υψηλής τεχνολογίας από ισραηλινές εταιρείες....»

***«Middle East International»**, 26-5-1995*

Ἀνέκαθεν οἱ Ἑβραῖοι ἠκολούθουν τήν τακτικήν νά ὑπεισέρχωνται στούς ἰσχυρούς καί δι' αὐτῶν νά ἐπιδιώκουν τούς σκοπούς των. Μόνοι των εἶναι ὀλιγάριθμοι καί ἀδύναμοι νά ἐπιβληθοῦν. Ἔτσι ἀναγκαστικῶς χρειάζονται τήν ὑποστήριξιν τῶν πολιτικῶς καί οἰκονομικῶς δυνατῶν.

Στό παρελθόν ἐπλησίαζαν τούς ἡγεμόνας. Τούς ἔδιδαν χρήματα, γυναῖκας, ἱκανοποίουν τάς ἐπιθυμίας των, ἐκολάκευον. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑβραίας Ἐσθήρ, τήν ὁποίαν ὁ προαγωγός θεῖος της Μαρδοχαῖος ἐγνώρισε στόν Ξέρξη εἶναι γνωστή. Ὁ Σουλτάνος Βαγιαζίτ ὁ μέθυσος ἔδωσε δικαιώματα, ἐπί δέκα νήσων τοῦ Αἰγαίου στόν Ἑβραῖον Ἰωσήφ Νάζη προμηθευτήν οἴνων. Ὁ ψευδώνυμος Ἑβραῖος Φλάβιος Ἰώσηπος προσεκολλήθη εἰς Ρωμαίους Αὐτοκράτορας κ.τ.λ. Στό Βυζάντιον καί στήν Τσαρικήν Ρωσίαν δέν κατώρθωσαν νά προχωρήσουν οἱ Ἑβραῖοι λόγῳ τῆς Ὀρθοδοξίας. Παντοῦ ἀλλοῦ ἐδημιούργησαν προσβάσεις μέ δεξιοτεχνίαν καί ἐμπειρίαν αἰώνων.

Στήν ἐποχήν μας εἰσδύουν συστηματικῶς στά Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καί Οἰκονομικῶν πρωτίστως καί δευτερευόντως στό Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἐπίσης φροντίζουν νά λαμβάνουν οὐσιαστικά ἀξιώματα στούς Διεθνεῖς Ὀργανισμούς. Γενικῶς, ὅταν ἀκούγετε τήν λέξιν «διεθνής» κατά 99% νά πηγαίνη ἀμέσως ὁ νοῦς σας στούς Ἑβραίους.

Αἱ ΗΠΑ καί ἡ Ἀγγλία (καί ὄχι μόνον) κυριολεκτικῶς ἔχουν ἐμπλακεῖ στά ἀόρατα δίκτυα τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος τί κάνει; **Δημιουργεῖ δικήν του ὀργάνωσιν, ἐντός τῶν Ἀμερικανικῶν καί Ἀγγλικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν** ἀπό ἄτομα, πού ἐργάζονται ἐκεῖ. Πέραν τῶν Ὑπουργείων οἱ Ἑβραῖοι ἀφανῶς φυσικά δικτυώνονται, ἐντός τῶν μηχανισμῶν τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, πρῶτον, διά νά ἔχουν πληροφορίας καί δεύτερον, διά νά παρασύρουν τάς κυβερνήσεις.

Ἑκατόν ἐπί τοῖς ἑκατόν οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν μέσα στήν CIA τήν ἰδικήν τους ὀργάνωσιν. Χρησιμοποιοῦν τήν CIA διά νά παίρνουν πληροφορίας καί φυσικά, διά νά παρασύρουν μέ ὑποβολιμαίαν πληροφόρησιν τήν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ. Τά ἀνώτατα στελέχη τῆς CIA γνωρίζουν λεπτομερείας, καί ἄλλας ὑποπτεύονται.

Μέ τήν τακτικήν τῆς διεισδύσεως στήν ἐξουσίαν ξένων κρατῶν, οἱ Ἑβραῖοι κατορθώνουν νά μεταχειρίζωνται αὐτά τά κράτη, διά τούς σκοπούς τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ π.χ. τό καθεστώς τοῦ Σαντάμ Χουσεΐν ἀνετράπη στό Ἰράκ, ὄχι διότι εἶχε ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς.

ἀλλά διότι τό Ἰσραήλ ἐπεθύμει τήν συντριβήν ἑνός ὡρκισμένου ἐχθροῦ του. Τό ἴδιο ἦτο ἀνίκανον νά καταλύση τό καθεστώς τοῦ Ἰράκ. Παρέσυρε λοιπόν μέ πολιτικά μέσα καί μέ κατεσκευασμένας πληροφορίας τάς ΗΠΑ καί τήν Ἀγγλίαν νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰράκ μέ ψευδεῖς δικαιολογίας, μέ προκλητικήν παραβίασιν τοῦ διεθνοῦς δικαίου καί μέ πρωτοφανῆ περιφρόνησιν τοῦ ἐξηυτελισμένου ΟΗΕ.

Ἐπίσης οἱ Ἑβραῖοι χρησιμοποιοῦν τάς μυστικάς ὑπηρεσίας, διά τήν καταπολέμησιν τῶν ἀντιπάλων των. Ἔχω ἕνα προσωπικόν παράδειγμα. Ἡ CIA πεισθεῖσα ἀπό τούς Ἑβραίους, πού λειτουργοῦν στούς μηχανισμούς της ἐδημιούργησε ἕνα φάκελλον ἐναντίον μου, βάσει τοῦ ὁποίου ἀπεκλείσθη ὁποιαδήποτε ἐπαφή Ἀμερικανικῶν κρατικῶν παραγόντων, ὑπηρεσιῶν κ.τ.λ. μέ ἐμέ. Ἀκόμη καί τό FBI διετάχθη, ἀπό τούς Ἑβραιοσιωνιστάς νά ἀποφύγη κάθε σχέσιν μαζί μου καί ἐπ᾽ αὐτοῦ δυστυχῶς τό FBI ἐπέδειξε συμπεριφοράν τουλάχιστον ἀπρεπῆ. Ἐάν ἡ CIA καί τό FBI ἀμφισβητοῦν τά ἀνωτέρω νά μέ καλέσουν νά τούς τά ἀποδείξω ἤ μήπως ὁ τότε (2003) πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ στήν Ἑλλάδα Μύλερ νομίζει, ὅτι δέν γνωρίζω τί συμβαίνει; καί διά ποίους ὁ ἴδιος ἐργάζεται;

Τό θέμα πάντως εἶναι νά δείξω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τόν ἑβραιοσιωνιστικόν τρόπον δράσεως, πού τόν περιέγραψα καί ὁ ὁποῖος ἔχει τό πλεονέκτημα οἱ θιγόμενοι νά στρέφωνται κατά τῆς CIA ἤ τοῦ FBI κι ὄχι κατά τῶν πραγματικῶν ὑπευθύνων, πού εἶναι οἱ Ἑβραῖοι. Στήν προσωπικήν μου περίπτωσιν ἡ CIA παρεσύρθη, ἀπό τούς Ἑβραίους καί παρέσυρε τό FBI. Ἐγώ δέν στρέφομαι κατά τῆς CIA ἤ τοῦ FBI πού πολύ θά τό ἤθελαν οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλά ἐναντίον τῶν τελευταίων, διότι γνωρίζω, ὅτι αὐτοί ἐντέχνως καί μέ δολιότητα ὡδήγησαν τήν CIA εἰς λανθασμένας ἐκτιμήσεις εἰς βάρος μου. Ἐπιθυμοῦν νά ὀργισθῶ καί νά καταφερθῶ ἐναντίον τῆς CIA, ὥστε οἱ Ἑβραῖοι ὑποκινηταί νά δικαιώνωνται καί νά λέγουν βλέπετε, πού εἴχαμε δίκαιον; ὁ Πλεύρης κατηγορεῖ τήν CIA, διάκειται ἐχθρικῶς κ.τ.λ. Αὐτά τά λάθη τά κάνουν ἄλλοι, ὄχι ἐγώ, ὁ ὁποῖος πρό 40 ἐτῶν ἔγραφα βιβλία ψυχολογικοῦ πολέμου καί προπαγάνδας, ὥστε νά εἶναι ἀδύνατον νά παγιδευθῶ εἰς θέματα, πού ἐπί μακρόν ἐδίδασκα στάς Σχολάς Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Σᾶς διαβεβαιῶ, ὅτι τόν ἀντιαμερικανισμόν τόν καλλιεργοῦν οἱ

Ἑβραῖοι, διά νά ἰσχυρίζωνται στούς Ἀμερικανούς, ὅτι **ἐμεῖς εἴμεθα οἱ φίλοι σας**. Οἱ ἄλλοι σᾶς ὑβρίζουν. Στήν Ἑβραϊκή διασπορά καί στήν διεθνῆ παρουσία τῶν Ἑβραιοσιωνιστῶν ὀφείλεται τό διεθνές τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ, πού συμφέρει στούς Ἑβραιοσιωνιστάς. Αὐτά βεβαίως δέν εἶναι εὔκολα ζητήματα, διά νά τά κατανοήση ὁ κοσμάκης τῶν τηλεοπτικῶν χαζοκυτίων καί τοῦ κατευθυνομένου τύπου, πού γράφει ὅσα τόν διατάζουν οἱ ἰδιοκτῆται του.

Οἱ Ἑβραῖοι παντοῦ τροφοδοτοῦν τόν ἀντιαμερικανισμόν, ὥστε νά μονοπωλοῦν τήν φιλίαν τῶν Ἀμερικανῶν. Στήν ὑπόθεσι τῶν Ἀραβοαμερικανικῶν σχέσεων, ὀρθή πολιτική τῶν Ἀράβων εἶναι νά τά εὕρουν μέ τάς ΗΠΑ, ὥστε νά σπάσουν τήν ἀποκλειστικότητα ἐπιρροῆς τῶν Ἑβραίων.

Μία συνάντησις Ἀραβικῶν κρατῶν-ΗΠΑ θά ἔλυνε τό πρόβλημα τῶν Ἀμερικανοαραβικῶν σχέσεων. Πρός τήν κατεύθυνσιν αὐτήν εἰργάσθην καί ἐπραγματοποιήθη, μετά ἀπό πολλάς συζητήσεις συνάντησις στήν οἰκίαν μου παρουσίᾳ καί τῇ μεσολαβήσει Στρατηγοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ΚΥΠ. Ἦλθεν ἐκπρόσωπος τῆς CIA καί ἐνῷ ὅλα ἐξελίσσοντο καλῶς αἴφνης ἡ Ἀμερικανική πλευρά ἐξηφανίσθη! Προφανῶς οἱ Ἀμερικανοεβραῖοι ἀπηγόρευσαν, κάθε περαιτέρω συζήτησιν μέ Ἄραβας. Ἡ προσπάθεια μας νά μάθωμεν τί συνέβη συνήντησε ἀδιαπέραστον τεῖχος σιωπῆς. Ὁ Ἕλλην Στρατηγός ἀπετάθη στόν Ἀμερικανό Στρατιωτικό Ἀκόλουθο, πού ἦσαν γνωστοί, τοῦ διηγήθη τά καθέκαστα καί ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, ὅτι θά τόν ἐνημερώση συντόμως. Ἀποτέλεσμα: ἐχάθη ὁ Ἀκόλουθος, οὔτε στό τηλέφωνο εὑρίσκεται. Ἔτσι δουλεύουν οἱ Ἑβραῖοι ὄχι σάν ἐμᾶς, πού διαθέτομεν πάνω ἀπό 20 ἑκατομμύρια Ἕλληνας ὁμογενεῖς εἰς ΗΠΑ καί περιορίζονται νά χορεύουν καλαματιανό στάς ἑορτάς, ἀντί νά ἀποτελέσουν δύναμιν πιέσεως, ὑπέρ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐθνικῶν θεμάτων.

Θά προσθέσω κάτι ἀκόμη ἀπό τά πολλά. Τόν Μάϊον τοῦ 1974 οἱ Ἑβραῖοι ἀποφασίζουν νά πλήξουν τό «Κόμμα 4ης Αὐγούστου» λόγῳ τῆς ἀντισιωνιστικῆς του πολιτικῆς. Χαλκεύουν λοιπόν πληροφορίας, ὅτι τάχα ἐσχεδίαζα μέ Παλαιστινίους νά δολοφονήσω τόν Συνταγματάρχη Ἰωαννίδη. Προσκομίζουν καί μαρτυρία Ἄραβος (;) κι ὁ γνωστός διά τήν εὐφυΐαν του Ἰωαννίδης, τούς πιστεύει καί διατάσσει τήν σύλληψίν μου καί τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ4Α, καί μᾶς φυλακίζει στό ΕΑΤ/ΕΣΑ

ἀπ' ὅπου ἀφέθημεν ἐλεύθεροι μέ τήν γενικήν ἀμνηστίαν τῆς μεταπολιτεύσεως. Τά ὕπουλα κτυπήματα τῶν Ἑβραίων τούς τά ἀνταποδίδω, στό πολλαπλάσιον μέ ἐντίμους τρόπους, ἰδίως μέ τά βιβλία μου καί τάς διαλέξεις μου, ὅπου ἐνημερώνω καί διαφωτίζω τό κοινόν.

Κάποτε διεμαρτυρήθην εἰς δικηγόρον τοῦ Ἰωαννίδη παλαιόν φίλον ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκεῖνος ἐσχολίασε: «Ἄστα, ρέ Κώστα, ξέρουμε, ὅτι ἔφερνες Παλαιστίνιους διά νά σκοτώσουν τόν Ἰωαννίδη, μᾶς τά κατέθεσε Παλαιστίνιος»...

Στά τρία Ὑπουργεῖα πού ἀνέφερα καί στάς μυστικάς ὑπηρεσίας οἱ Ἑβραῖοι καταλαμβάνουν θέσεις καί τάς ἐκμεταλλεύονται. Κατορθώνουν πολλά. Φέρω διά παράδειγμα, ὅτι χάριν 4-5 ἑκατομμυρίων Ἑβραίων, πού διαβιοῦν στό μικρό Ἰσραήλ αἱ ΗΠΑ ἔκαναν ἐχθρόν των 300 ἑκατομμύρια Ἄραβας, πού καταλαμβάνουν τεράστιον ἐδαφικόν χῶρον, ἀπό τόν Ἰνδικόν ὠκεανόν, ὡς τόν Ἀτλαντικόν. Ποία δύναμις ἔφερε τήν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ νά προτιμᾶ τούς ἀριθμητικῶς ἀσημάντους Ἑβραίους κι ὄχι τόν Ἀραβικόν κόσμον; Φυσικά οἱ Ἑβραιοσιωνισταί τῆς Ἀμερικῆς, μέ τήν ἐπιρροήν, πού ἀσκοῦν στήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῶν ΗΠΑ, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν τήν συντριπτικήν δύναμίν των, ὑπέρ τῶν Ἑβραίων.

Ἀναμφισβητήτως αὐτό πού βλέπω, τό βλέπουν καί οἱ Ἀμερικανοί πατριῶται, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς κινοῦνται νά ἀνατρέψουν αὐτήν τήν Ἑβραϊκήν διείσδυσιν, ἡ ὁποία διά νά φέρῃ ἀποτελέσματα δέν ἀπαιτεῖ πλῆθος προσώπων, ἀλλ' ἐλαχίστους εἰς θέσεις κλειδιά.

Ὅλοι σας γνωρίζετε τό ὕποπτον ἐνδιαφέρον τοῦ Ἰσραήλ, διά τήν Κύπρον. Ὅταν συνεσκέφθησαν οἱ ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος, Τουρκίας καί Ἀγγλίας (Παπανδρέου, Τζέμ, Ρήντκλιφ) καί οἱ τρεῖς ἦσαν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς. Τά συμπεράσματα προκύπτουν ἀπό μόνα των. Ὁσάκις ἀποκαλύπτεται, ὅτι κάποιος ἀξιωματοῦχος εἶναι Ἑβραῖος, πού μετέβαλε τό ὄνομά του, διά νά μή φαίνεται, ἀμέσως τά ΜΜΕ κατηγοροῦν τόν ἀποκαλύψαντα κι ὄχι τόν ἀποκαλυφθέντα! π.χ. περίπτωσις Ἑβραίου Ροζενστάϊν, πού ὡς Ροζάκης ὡρίσθη ὑφυπουργός ἐξωτερικῶν τῆς Πατρίδος μας. Μόλις ὁ βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης ἀπεκάλυψε τήν καταγωγήν καί τό ὄνομα τοῦ Ροζάκη, ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἀπό τά ΜΜΕ καί ἀπό τούς ἑβραιοελεγχόμενους πολιτικούς. Ἀλλά ὁ κ. Γ. Καρατζαφέρης δέν

ἐψεύδετο, οὔτε ἀπέκρυπτε κάτι. Ὁ Ἑβραῖος Ροζενστάϊν ἐψεύδετο καί ἀπέκρυπτε. Ἔφθασαν λοιπόν στό σημεῖον νά κατηγοροῦν, ὅποιον λέγει τήν ἀλήθειαν.

Ὁ Χένρυ Φόρντ, ὁ γνωστός αὐτοκινητοβιομήχανος, πού δέν μπορεῖ νά «κατηγορηθῆ» ὡς Ναζί συνέγραψε τό περίφημον σύγγραμμά του *«Ὁ διεθνής Ἑβραῖος»* (Henry Ford: *«The International Jew»* L. Angeles, California) ὅπου (κεφ. 19, σελ. 49) ἀποδεικνύει τήν Ἑβραϊκή κυριαρχία στό θέατρον καί στόν κινηματογράφον καί ἐξηγεῖ πῶς τό 1885 ἔγινε ἡ πρώτη εἰσβολή (first invasion) τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς, εἰς αὐτά τά δύο ὅπλα μαζικῆς προπαγάνδας.

Ἔκτοτε οἱ Ἑβραῖοι διεθνῶς διεισδύουν στόν κινηματογράφο, θέατρον καί τηλεόρασιν. Κατόπιν ὁ συγγραφεύς περιγράφει τούς τρόπους, μέ τούς ὁποίους οἱ Ἑβραῖοι δημιουργοῦν τούς «stars», πῶς ἐλέγχουν τούς παραγωγούς, τούς κριτικούς, ἀκόμη καί τούς τεχνικούς. Πῶς ἀποκλείουν τούς μή Ἑβραίους καί πῶς κρύπτονται οἱ Ἑβραῖοι μέ ψευδώνυμα (cover names). Ὁ Ἑβραϊκός ἔλεγχος τῆς δημοσίας γνώμης, διά τοῦ θεάτρου καί τοῦ κινηματογράφου δέν ἐπραγματοποιήθη δίχως ἀντίδρασιν. Τό Ἑβραϊκόν θεατρικόν «trust» ἐδέχθη τήν ἐπίθεσιν τοῦ Harrison Grey Fiske διασήμου κριτικοῦ τοῦ δράματος, ὁ ὁποῖος τήν 25ην Δεκεμβρίου 1897 ἐδημοσίευσε ἄρθρον στό περιοδικόν *«Dramatic mirror»* ὅπου ἀπηύθυνε βαρυτάτας κατηγορίας, ἐναντίον τῆς *«συμμορίας τῶν τυχοδιωκτῶν ἀτίμου καταγωγῆς....»*. Τόν Μάρτιον τοῦ 1898 ἀναδημοσιεύεται τό ἄρθρον του. Ἀμέσως ἀντεπετέθησαν οἱ Ἑβραῖοι μέ ραδιουργικάς μεθόδους. Τό περιοδικόν *«Dramatic Mirror»* ἀπεκλείσθη, ἀπεμονώθη, κατεπολεμήθη, μέχρι καί μονογραφίαι ἐναντίον τοῦ Fiske ἐκυκλοφόρησαν. Ὁ Fiske ἔπρεπε νά ἐξοντωθῆ, διότι μέ τήν δρᾶσιν του ἐμπόδιζε τήν πλήρη ἰουδαιοποίησιν τοῦ θεάτρου (the complete Judaization of the theater). Οἱ Ἑβραῖοι λοιπόν ἐπικρατοῦν στό θέατρον, μέ τό ὁποῖον οὐδέποτε εἶχαν τήν παραμικράν σχέσιν. Ἱστορικῶς πρωτοδημιουργοί τοῦ θεάτρου ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ὅπου ἐδιδάσκοντο τά ἔργα τοῦ Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους καί χιλιάδων δραματουργῶν, εἰς ἐποχήν πού οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶχαν οὔτε ἕναν θεατρικόν λογοτέχνην καί φυσικά οὔτε ἕνα θέατρον.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κινηματογράφου, μέ τάς πολλάς δυνατότητάς του προσέφερε στόν Ἑβραϊσμό ἕνα ἐπί πλέον μέσο μαζικῆς προπα-

γάνδας. Αἱ κινηματογραφικαί ταινίαι κατά χιλιάδας θά μᾶς δεικνύουν τά ἀθῷα θύματα, πού εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, τόν κακό Γερμανό, τόν Ναζί πού βασανίζει καί σκοτώνει τάς Ἑβραϊκάς περιστεράς. Ἡ πλύσις ἐγκεφάλου συνεχίζεται στό θέατρον μέ ἔργα διωγμοῦ τῶν Ἑβραίων, τά ὁποῖα παίζουν ἠθοποιοί, διά οἰκονομικά ὀφέλη καί προβολή καί τά ὁποῖα παρακολουθοῦν διάφοροι πολιτικοί παράγοντες, διά νά φανοῦν ἀρεστοί στούς ὑποχθονίους Ἑβραίους.

Στό θέαμα (κινηματογράφος, θέατρον, τηλεόρασις) τά Ἑβραϊκά ψεύδη κυριαρχοῦν μέ τελικό σκοπό τό θέαμα νά ἀποτελέση Ἑβραϊκή ἀποκλειστικότητα. Τά ἴδια προσπαθοῦν νά κάνουν καί στήν μουσικήν, ὅπου ἡ «Τζάζ εἶναι Ἑβραϊκή δημιουργία» (Jazz is a Jewish creation) καί ὅπως καταγγέλλει ὁ Φόρντ (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 55) κατέστη ἐθνική μουσική τῶν ΗΠΑ, τήν ὁποίαν ὁ συγγραφεύς ἀποκαλεῖ «μίασμα» (miasma). Ἡ Ἑβραϊκή παρουσία στήν μουσική, παντοῦ στόν κόσμο, συνεχῶς αὐξάνει. Θέλουν νά ἐλέγχουν τά ἀκούσματα, μέ κατωτέρας

Αντισημιτική γαλλική αφίσα του 1944: «Ο αμερικανικός κινηματογράφος είναι κατά 95% στα χέρια των Εβραίων».

(«Βήμα», 31-5-98)

ποιότητος μουσικήν, διά τόν ἀποπολιτισμόν τῶν λαῶν καί τήν ἀπομάκρυνσίν των, ἀπό τάς ἐθνικάς των παραδόσεις.

Αἱ περισσότεραι ἐφημερίδες ἐλέγχονται ἀπό τούς Ἑβραίους ἤ τούς ἰδίους προσωπικῶς ἤ μέσῳ πρακτόρων τους, πού συνήθως εἶναι ναρκομανεῖς, ὁμοφυλόφιλοι, καταχρεωμένοι, ἀρνησιπάτρηδες. Ὁ γνωστός Βασ. Βασιλικός ἐδήλωσε («*Ἐλεύθερος Τύπος*» 18-10-1992) ὅτι: «*ὁ γαλλικός τύπος εἶναι Ἑβραιοκρατούμενος... Μόνο πού ὡς μή Ἑβραῖοι, ἐμεῖς δέν ἔχουμε εὔκολη πρόσβαση στόν τύπο....*»

Διατί ἡ «ἀφίσσα» εἶναι ἀντισημιτική; Εἶναι ἀληθές ὅτι τό 95% τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου τό 1941 ἦτο «στά χέρια τῶν Ἑβραίων» ἤ ὄχι; Ἄν εἶναι ἀλήθεια, τότε κακῶς κατηγοροῦν τήν «ἀφίσσα». Καί σήμερα οἱ Ἑβραῖοι ἐλέγχουν τόν Ἀμερικανικό κινηματογράφο ὅπως, κατήγγειλε κι ὁ Μάρλον Μπράντο.

Οι ΗΠΑ δήλωσαν πως θα διαθέσουν 300 εκατ. δολλάρια για να ενισχύσουν οικονομικά τους Παλαιστινίους, που πλήττονται από τους αποκλεισμούς που τους επιβάλλει το Ισραήλ

Ψυχρολουσία για τον Σαρόν

Ο Μπους αρνήθηκε να διακόψει τις σχέσεις με τον Αραφάτ

Ο πρόεδρος Τζόρτζ Μπούς δεν έκανε τελικά το χατίρι στον Αριέλ Σαρόν, ο οποίος επισκεπτόταν χθες τον Λευκό Οίκο για τέταρτη φορά αφότου ανέλαβε την πρωθυπουργία του Ισραήλ, πριν από έναν χρόνο: διατήρησε μεν την πίεση επί του Γιάσερ Αραφάτ, λέγοντας ότι πρέπει «να κάνει ό,τι μπορεί για να καταπολεμήσει την τρομοκρατία», αρνήθηκε όμως να διακόψει τις σχέσεις με τον Παλαιστίνιο πρόεδρο, όπως είχε ζητήσει ο Σαρόν.

(«Νέα» 9-10-2002)

Ἄλλη μία ἀπόδειξις, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐπιτυγχάνουν πάντοτε αὐτό πού θέλουν. Αἱ ΗΠΑ -ἐκτός τῶν ΜΜΕ καί ἀρκετῶν πολιτικάντηδων- ἀποφασίζουν συχνῶς, δίχως νά ὑποκύπτουν στούς Ἑβραίους.

Ἀμέσως μετά τό τρομοκρατικό κτύπημα, στήν Νέαν Ὑόρκην

στούς διδύμους Πύργους τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι κατέρρευσαν ἤρχισαν ἔρευναι τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ΗΠΑ. Ἡ μικτή ἐπιτροπή τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κογκρέσσου συνέταξε μίαν ἔκθεσιν, ὅπου κατεβλήθη προσπάθεια νά ἀποσιωπηθῆ ὁ ρόλος τῶν Ἑβραίων. Τό κείμενον ἀποτελεῖται ἐξ 132 σελίδων καί ἔχει λογοκριθῆ, ὥστε νά μή δημοσιοποιηθοῦν ζητήματα, πού θεωροῦνται «ἐθνικῆς ἀσφαλείας». Παρά τάς σκοπίμους παρεμβάσεις ὑπάρχουν τά γεγονότα, πού δέν μποροῦν νά ἀμφισβητηθοῦν. Ἔτσι ἐπελέγη ἡ τακτική τῆς ἀποσιωπήσεως π.χ. συνελήφθησαν 60 Ἑβραῖοι, τούς ὁποίους οἱ ὁμοσπονδιακοί ἀνακριταί κατηγόρησαν, ὅτι ἐπί μακρόν κατεσκόπευαν Ἀμερικανικούς κυβερνητικούς ἐπισήμους. Ἡ σύλληψις 60 Ἰσραηλιτῶν δέν ἔμεινε μυστική. Ἡ τηλεόρασις «Φόξ Νιούς» τήν 12ην Δεκεμβρίου 2002 μέ τόν Κάριν Κάμερον ἀπεκάλυψε τό γεγονός. Μία ὁμάδα ἐκ τῶν συλληφθέντων Ἑβραίων παρεδέχθη, ὅτι εἶναι μέλη τῆς διαβόητου μυστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰσραήλ Μοσάντ! Ὅλοι οἱ συλληφθέντες κατηγοροῦνται διά παράβασιν τῆς μεταναστευτικῆς νομοθεσίας (δηλ. εἰσῆλθαν παρανόμως στήν Ἀμερική, διατί; τί νά κάνουν;) κι ἐπί πλέον -προσέξατε τοῦτο- τούς ἀπηγγέλθησαν κατηγορίαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νέου ἀντιτρομοκρατικοῦ νόμου, ὑπό τήν ὀνομασίαν «Πάτριοτ». Ἡ τηλεοπτική ἐκπομπή, κατεκεραύνωσε τούς Ἑβραίους, διότι: α) ὑπάρχουν πατριῶται εἰς ΗΠΑ καί β) οἱ κύριοι Ἑβραιοσιωνισταί δέν εἶναι πανίσχυροι. Ἀκόμη ἐπροχώρησε εἰς περιγραφάς συμβάντων, πού τελικῶς φανερώνουν τόν ρόλον τῶν Ἑβραίων π.χ. τήν 6ην Δεκεμβρίου 2001 ὁ ὑπουργός δικαιοσύνης τῶν ΗΠΑ, Τζών Ἄσκροφτ, καταθέτει ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Δικαστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Γερουσίας, στήν ὁποίαν προεδρεύει ὁ Πάτρικ Λέχι, ἐξετάζεται ἐπί τετράωρον. Γεμίζει 45 σελίδας γραφομηχανῆς. Ἀλλά παρά τάς ἐπανειλημμένας ἐρωτήσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀρνεῖται (!) νά ἀναφέρη τά ὀνόματα τῶν κρατουμένων καί τόν τόπον, ὅπου κρατοῦνται. Διατί; Ὡστόσον ἐδημιουργήθη δικονομικόν θέμα, διότι κατά τήν Ἀμερικανικήν νομοθεσίαν (Ποιν. Δικον.) δέν ἐπιτρέπεται ἡ κράτησις πλέον τοῦ 7ημέρου. Ὁ Ἄσκροφτ τότε τούς εἶπε, ὅτι οἱ κρατούμενοι ἐνέχονται διά τάς τρομοκρατικάς ἐπιθέσεις τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2001 καί ὅτι «πολύ συντόμως» θά τούς ἀπαγγελθοῦν κατηγορίαι καί θά δικασθοῦν ἀπό στρατοδικεῖον, διότι ὡς ἀλ-

λοδαποί ἐπετέθησαν κατά τῶν ΗΠΑ. Ἀπό τήν ἀνωτέρω διαβεβαίωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης παρῆλθον πλέον τῶν πέντε ἐτῶν καί οὐδέν ἔγινε. Διατί; Ἐπέρασαν πέντε χρόνια καί ποῦ εἶναι τό «πολύ συντόμως». Μία ζωή οἱ πολιτικάντηδες ἐξαπατοῦν τόν ἀμνήμονα λαόν.

Ἀκόμη διά τήν σύλληψιν τῶν 60 Ἑβραίων ἠρωτήθη ὁ λαλίστατος ἡμινέγρος Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Κόλιν Πάουελ, τήν 13ην Δεκεμβρίου 2001 καί ἀπήντησε ὅτι *«ἔχω γνῶσιν ὅτι συνελήφθησαν ὡρισμένοι ἰσραηλινοί πολίτες. Ἔχω ἔλθει εἰς ἐπαφήν μέ τήν ἰσραηλινήν κυβέρνηση πρός αὐτή τήν κατεύθυνση διά νά καταστῆ βέβαιον ὅτι οἱ συλληφθέντες ἔχουν τό δικαίωμα πλήρους προσβάσεως πρός τό διπλωματικόν προσωπικόν ἐδῶ εἰς ΗΠΑ. Σχετικῶς μέ τό διατί συνελήφθησαν καί κρατοῦνται καί διά τό ἄλλο σκέλος τῆς ἐρωτήσεώς σας, στό ἄν ἀνήκουν στήν μυστική ὑπηρεσία πληροφοριῶν καί τί ἀκριβῶς ἔκαναν σᾶς παραπέμπω στό F.B.I. διότι διά νά εἶμαι εἰλικρινής ἐγώ ἀσχολοῦμαι μόνο μέ τά προξενικά (διπλωματικά) μέρη αὐτοῦ τοῦ προβλήματος καί ὄχι μέ αὐτά τῆς ἀντικατασκοπείας καί τῆς τηρήσεως τοῦ νόμου»!*

Εἶναι πράγματι ἀξιοπρόσεκτος ἡ φρασεολογία τοῦ ἡμινέγρου π.χ. *«συνελήφθησαν ὡρισμένοι ἰσραηλινοί πολίτες»* τούς ὁποίους αἱ Ἀμερικανικαί ὑπηρεσίαι τους συνέλαβαν ἔτσι στήν τύχην; Ὁ Πάουελ τούς ἐξησφάλισε πρόσβασι στούς διπλωμάτας τοῦ Ἰσραήλ, ὡσάν αὐτό νά ἦτο τό ζητούμενον. Ὁ ἡμινέγρος πού ἐξηπάτα τόν ΟΗΕ ὅτι ἤξερε, ὅτι τό Ἰράκ διαθέτει μαζικά ὅπλα καταστροφῆς (ἀκόμη νά εὑρεθοῦν) τώρα δέν γνωρίζει τί ἔκαναν οἱ συλληφθέντες Ἑβραῖοι, διότι περιορίζεται εἰς προξενικάς δραστηριότητας καί δίχως νά ἀρνηθῆ τόν παράνομο ρόλο των παρέπεμψε τόν ἐρωτήσαντα δημοσιογράφο στό F.B.I., τό ὁποῖον θέλει νά πιστεύσωμεν δέν ἐπληροφόρησε τόν Ἀμερικανό ὑπουργό ἐξωτερικῶν, ἐπί ἑνός τόσο σοβαροῦ πράγματος. Καλά νά μᾶς κοροϊδεύη ὁ Μπλαίρ, ἀλλά ὄχι καί οἱ ἡμινέγροι.

Στό θέμα τοῦτο ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Λευκοῦ οἴκου κρυπτοεβραῖος Ἄρι Φλάϊσερ ἀπήντησε τήν ἰδίαν ἡμέραν κυνικώτατα, ὅτι δέν ἀπαντᾶ καί συνεπλήρωσε: *«Σᾶς παραπέμπω στό Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης γι' αὐτά. Δέν ἔχω γνῶσι τῆς ἐκθέσεως. Μόνο τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης»* (διά περισσότερα μέ φωτογραφίας κ.τ.λ. εἰς *«Ποντίκι»* 7-8-2003).

Πάντες συμφωνοῦν, ὅτι διά τό τρομοκρατικό κτύπημα τῆς 11-9-2001 ἔγινε κι ἐξακολουθεῖ νά γίνεται προσπάθεια συγκαλύψεως τοῦ ρόλου τῶν Ἑβραίων. Ἀκόμη καί ἡ κάφρα σύμβουλος τοῦ προέδρου Μπούς ἐπί θεμάτων ἐθνικῆς ἀσφαλείας, μετέπειτα ὑπουργός ἐξωτερικῶν, Κοντολίζα Ράϊς σιωπᾶ ἐπιμελῶς. Μόνον διά τό Ἰράκ ἐφλυάρει.

Συγκεκριμένως οἱ Ἑβραῖοι συμφώνως πρός τάς διδασκαλίας τῶν «Πρωτοκόλλων» ἐπιδιώκουν τήν διάλυσιν τῶν μεγάλων κρατῶν, ὥστε νά ἐπικρατήση διεθνές χάος, ἀπό τό ὁποῖον νά ἐπωφεληθοῦν. Κατέστρεψαν τήν Ρωσίαν. Καταστρέφουν τήν Ἀμερικήν, διά τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπλοκῆς της (Ἰράκ) διά τῆς ἐσωτερικῆς της ἀνασφαλείας (τρομοκρατικό κτύπημα εἰς πύργους) καί διά τῆς προετοιμαζομένης οἰκονομικῆς κρίσεως (δημοσίου χρέους). Αὐτά δέν θά τά ἀναλύσω ἐδῶ, διότι ἄλλο εἶναι τό θέμα μας. Ὅπως τά γνωρίζω, τά γνωρίζουν καί στήν Ἀμερικήν, ὁπότε ἄν ἤ ὅταν οἱ Ἀμερικανοί ξυπνήσουν καί συνειδητοποιήσουν τήν ἀλήθειαν τότε ὁ Χίμμλερ θά φαντάζη, ὡς ἐκκλησιαστικός ἐπίτροπος ἐνορίας. Μέχρι τότε οἱ Ἀμερικανοεβραῖοι θά διεισδύουν καί θά ἐξωθοῦν τάς ΗΠΑ, εἰς προκλητικάς πράξεις π.χ. ἤδη πρό ἐτῶν στό βιβλίον μου «*Ἄς μιλήσουμε γιά Ἑβραίους*» (ἔκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1990, σελ. 183), ἀπεκάλυψα ὅτι ὑπάρχει εἰδική κρατική ὑπηρεσία στό Ἰσραήλ, πού παρακολουθεῖ καί καταγράφει ὅσους καταγγέλλουν τόν σιωνισμό μέ σκοπό κάποτε νά τούς καταδιώξουν. Αὐτή ἡ Ἑβραϊκή ὑπηρεσία προσφάτως ἐδημιούργησε παράρτημα, ἐντός τοῦ Ὑπουργείου, ἐπί τῶν ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ!, στό γνωστόν «Σταίητ Ντηπάρτμεντ». Εἰδικώτερον ἐνεκρίθη νόμος, ὑπό τοῦ «Κογκρέσσου» βάσει τοῦ ὁποίου ἱδρύθη

«ειδική υπηρεσία η οποία θα καταγράφει τις αντισημιτικές ενέργειες σε ολόκληρο τον κόσμο και θα διαμορφώνει στρατηγική για την καταπολέμησή τους. Θα καταγράφει ενδεχόμενες επιθέσεις ή προσβολές εναντίον Εβραίων ή εναντίον Εβραϊκής ιδιοκτησίας καθώς και εναντίον Εβραϊκών νεκροταφείων και συναγωγών. Θα παρακολουθεί επίσης και θα καταγγέλλει την αντι-εβραϊκή προπαγάνδα, χωρίς όμως να προσδιορίζεται τι ακριβώς συνιστά τέτοια προπαγάνδα.

(«Ελευθεροτυπία», 20-10-2004)

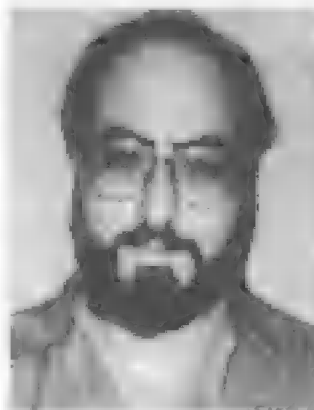
Τέτοιος νόμος στήν Ἀμερική δέν ὑπάρχει ὑπέρ τῶν Ἀμερικανῶν, ἀλλ' ὑπάρχει ὑπέρ τῶν Ἑβραίων!

Τό ἔγκλημα τῆς 11-9-2001 τό διέπραξαν οἱ Ἑβραῖοι χρησιμοποιοῦντες ὡς ὄργανα Ἄραβας, πού δέν ἤξεραν, ὅτι εἶναι ὄργανα τῶν Ἑβραίων, οὔτε ἤξεραν, ὅτι θά φονευθοῦν. Τούς ἐξεπαίδευσαν νά καταλάβουν τά ἀεροπλάνα, νά βάλουν ἕνα «τσίπ» στόν αὐτόματο πιλότο καί ὅτι μετά θά τούς ὡδήγουν εἰς προσγείωσιν, ὅπου θά ἀνεκοίνωναν τά αἰτήματά των, ἐνῶ μέ ἠλεκτρονικό τηλεχειρισμό, ἐκ τοῦ ἐδάφους ὡδήγησαν τά ἀεροπλάνα, πρός τούς καθωρισμένους στόχους καί ἐθυσίασαν Ἄραβας, πού ἤδη εἶχαν ἀνακοινώσει ἐπικειμένην προσγείωσιν, διότι ἔτσι τούς εἶχαν πείσει.

Οἱ πράκτορες τῶν Ἑβραίων στήν CIA πρῶτον ἀπέκρυψαν πληροφορίας πρός τήν ἱεραρχίαν, τήν ὁποίαν ἐχθρεύονται, ἰδίως τόν τότε Ἕλληνα Ἀρχηγόν της CIA λόγῳ καί τῆς στάσεώς του στήν ὑπόθεσι τοῦ ἰσραηλινοῦ κατασκόπου Πόλαρντ καί δεύτερον μετά τήν τρομοκρατική πρᾶξιν ἀποπροσανατολίζουν τάς ἐρεύνας, μέ παραπλανητικάς πληροφορίας. Ἄλλως τε, ὅπως ἐδημοσίευσε ἡ ἐφημερίς *«New York Times»* (19-9-2001) ἀπό τό 1996 ὁ πακιστανός τρομοκράτης Ἀμπντούλ Χακίμ Μουράντ *«εἶχε ὁμολογήσει στίς Ὁμοσπονδιακές ἀρχές ὅτι μάθαινε νά πιλοτάρει ἀεροπλάνο γιά νά τό ρίξει στό ἀρχηγεῖο τῆς CIA»*. Ποῖοι τόν μάθαιναν; ἔγινε ἀξιοποίησις τέτοιων πληροφοριῶν; ὄχι διότι οἱ ἐντός τῆς CIA Ἑβραῖοι παρεμπόδισαν τάς ἀποκαλύψεις. Εἶναι οἱ ἴδιοι πού θησαυρίζουν μέ τά ναρκωτικά. Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἡ Ἀμερική δέν στέλνει ἕνα ἀεροσκάφος νά πυρπολήση τάς φυτείας «παπαρούνας» τοῦ Ἀφγανιστάν, διότι οἱ Ἑβραῖοι τῆς CIA κερδοσκοποῦν στά ναρκωτικά. Ὑπερβολαί; Ἀνακρίβειαι; ὄχι. Τό καταγγέλλει ὑπεύθυνον πρόσωπον, ὁ συγγραφεύς Γκόρ Βιντάλ σύμβουλος τοῦ Τζών Κέννεντυ κι ἑτεροθαλής ἀδελφός τῆς Τζάκυ Ὠνάση, πού εἰς συνέντευξίν του ἐδήλωσε:

> «Στην αρχή εξαπολύσαμε τον πόλεμο κατά των ναρκωτικών αλλά αυτός δεν πέτυχε και πολλά πράγματα επειδή πολλοί Αμερικανοί έκαναν περιουσίες από τα ναρκωτικά, συμπεριλαμβανομένης της CIA»
>
> *(«**ΒΗΜAgazino**» 10-8-2003)*

Ἡ περιωρισμένη ἐπιρροή τῶν Ἑβραίων στήν Ἀμερική ἐφάνη, στήν περίπτωσιν τῆς συλλήψεως Ἑβραίου κατασκόπου, τόν ὁποῖον παρά τάς ἰσραηλινάς πιέσεις οἱ Ἀμερικανοί δέν ἀποφυλακίζουν. Ὡς γνωστόν Ἑβραῖοι κατάσκοποι συλλαμβάνονται παντοῦ, ὅπως στήν Κύπρο ἤ στήν Νορβηγία, ἤ στήν Ἑλβετία. Ἀκόμη καί τήν Ἀμερικήν κατασκοπεύουν. Ἐκεῖ ὅμως δέν παίζουν. Συνέλαβαν τόν Ἑβραῖο κατάσκοπον Τζόναθαν Πόλαρντ, τόν ἔπιασε τό FBI τήν στιγμήν, πού *«ἐπιχειροῦσε νά μπῆ στό προαύλιο τῆς Ἰσραηλινῆς πρεσβείας γιά νά ζητήση ἄσυλο»* (*«Νέα»* 22-11-98). Τελικῶς ὁ Ἑβραῖος κατάσκοπος κατεδικάσθη ἰσόβια καί ἀπό τό 1985 εὑρίσκεται στήν φυλακή, παρά τάς ἐπιμόνους προσπαθείας τοῦ διεθνοῦς ἑβραϊσμοῦ νά τόν ἀπελευθερώση. Μάλιστα τόν Νοέμβριον τοῦ 1998 ὁ Ἑβραῖος πρωθυπουργός Νετανιάχου ἔθεσε ὡς ὅρον ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας, μέ τήν Παλαιστίνη τήν ἀποφυλάκισι τοῦ κατασκόπου του. Ὁ Κλίντον ἴσως τό ἐδέχετο, ἀλλά ἡ CIA ἀντέδρασε ἐντόνως. Ὁ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἀρχηγός της Τζώρτζ Τένετ ἐδήλωσε, ὅτι ἄν ὁ Ἑβραῖος κατάσκοπος ἀφεθῆ ἐλεύθερος θά παραιτηθῆ. Τελικῶς τό αἴτημα ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑβραίου κατασκόπου ἀπερρίφθη, γεγονός πού ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐλέγχουν τάς ΗΠΑ, ὅπως θέλουν νά παρουσιάζονται.

Παρά λίγο... *Ο Αμερικανοεβραίος κατάσκοπος Τζόναθαν Πόλαρντ λίγο έλειψε (άθελά του) να τινάξει τις ισραηλινο-παλαιστινιακές συνομιλίες στον αέρα.*

Λίγο πριν επιτευχθεί η τελική συμφωνία, οι Ισραηλινοί είχαν απειλήσει να τινάξουν τα πάντα στον αέρα, απαιτώντας την απελευθέρωση του Αμερικανοεβραίου κατασκόπου Τζόναθαν Πόλαρντ. Στο θέμα επήλθε τελικά συμβιβασμός, αφού ο Κλίντον υποσχέθηκε να επανεξετάσει την υπόθεση του πρώην αξιωματικού του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού, ο οποίος καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη το 1987 για κατασκοπεία υπέρ του Ισραήλ.

Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπέντζαμιν Νετανιάχου πίεζε για την αποφυλάκιση του Πόλαρντ, ώστε να ικανοποιήσει πάγιο αίτημα των Ισραηλινών ακροδεξιών και να κάμψει έτσι τις αντιρρήσεις τους για τη συνέχιση του διαλόγου με τους Παλαιστινίους. *(«Νέα» 24-10-98)*

«Όταν θά πρέπει νά έκλέξωμεν μεταξύ τών καθηκόντων μας άπέναντι στήν Αγγλία ή τόν έβραϊσμό έπιβάλλεται ή έπιλογή τοῦ δευτέρου».

(Joseph Kohen «Jewisch World» 1-1-1909).

«Οί Έβραῖοι πού θέλουν νά είναι Άγγλοι πατριῶτες καί καλοί Έβραῖοι, λέγουν άπλῶς ψέμματα».

(«Jewish Chronicle» 10-12-1911).

«Κάθε Γάλλος Έβραῖος είναι ἕνας άντιπρόσωπος τοῦ Ίσραήλ».

(Μέγας Ραββῖνος Σιτρούκ, «Μόντ» 12-7-1990).

«Ή συλλογική ύποχρέωσις ὅλων τῶν σιωνιστικῶν όργανώσεων τῶν διαφόρων χωρῶν νά βοηθοῦν σέ κάθε περίστασιν τό Έβραϊκόν κράτος είναι ἄνευ ὅρων, άκόμη καί ἄν μία τέτοια στάσις ἔρχεται είς άντίθεσιν, μέ τάς άρχάς τῶν άντιστοίχων χωρῶν»

(Μπέν Γκουριόν, είς 23 Συνέδριον Παγκοσμίου Σιωνισμοῦ - «Jerusalem Post» 17-8-1952).

«Ώς γνήσιος δέ Έβραῖος θέτει πάντοτε τό συμφέρον τῆς φυλῆς του ύπεράνω πάσης έθνικῆς πίστεως καί πάσης ίδεολογίας».

(«Έστία» 8-10-1973).

Παρά τήν ὑποστήριξιν τῶν ΗΠΑ στό Ἰσραήλ, αὐτό συνεχίζει τήν κατασκοπευτικήν του δραστηριότητα.

Κάθε τόσον συλλαμβάνονται στήν Ἀμερικήν κατάσκοποί του π.χ. μετά τήν ἀποκάλυψιν τοῦ κατασκόπου τῶν Ἑβραίων ἐκινητοποιήθησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῶν σιωνιστῶν νά ἀποσιωπήσουν τήν ὑπόθεσιν ἀσκοῦντες πιέσεις ἐδῶ κι ἐκεῖ.

Στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (9-9-2004) διαβάζομεν τήν σχετικήν ἀνταπόκρισιν:

ΗΠΑ: Συγκάλυψη κατασκοπίας

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Ερευνα του FBI που αφορά διαρροές πληροφοριών ασφαλείας, στις οποίες φέρονται αναμεμιγμένοι αξιωματούχοι του Πενταγώνου και Ισραηλινοί δεν φαίνεται πιθανό να οδηγήσει σε παραπομπές υψηλόβαθμων υπευθύνων, εξαιτίας της άσκησης ισχυρών πιέσεων από τον Λευκό Οίκο. Επισήμως ο Λευκός Οίκος διαψεύδει ότι γίνεται οποιαδήποτε προσπάθεια συγκάλυψης και εκπρόσωπός του δήλωσε ότι υπάρχει πλήρης στήριξη στην εν εξελίξει έρευνα.

Ωστόσο άλλες πηγές που φαίνεται να γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα σε σχέση με την έρευνα αποκάλυψαν στην εφημερίδα "Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς" ότι ο Λευκός Οίκος και ο Αμερικανός υπουργός Δικαιοσύνης, Τζον Άσκροφτ, έκαναν παρέμβαση. "Ο Λευκός Οίκος υπολογίζει στο FBI. Κάποια πρόσωπα στο FBI έχουν αναστατωθεί και θεωρούν ότι ο Άσκροφτ κάνει πολιτική με το θέμα αυτό", σχολίασε πρώην αξιωματούχος των μυστικών υπηρεσιών.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται η περίπτωση του Πολ ΜακΝάλτι, εισαγγελέα στην περιφέρεια της Βιρτζίνια, που είχε αναλάβει την έρευνα στην περιοχή και ο οποίος έλαβε εντολή να ρίξει τους ρυθμούς και να καθυστερήσει την όλη διαδικασία. Όταν του ζητήθηκε να σχολιάσει τις πληροφορίες αυτές, ο ίδιος δήλωσε απλώς ότι η έρευνα συνεχίζεται. Η έρευνα ήλθε στο φως τον περασμένο μήνα, όταν αξιωματούχοι επιβεβαίωσαν πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες ο Λόρενς Φράνκλιν, αναλυτής του Πενταγώνου, βρίσκεται στο επίκεντρο έρευνας σχετικά με το αν έδωσε διαβαθμισμένες πληροφορίες σε Ισραηλινό διπλωμάτη στην Ουάσιγκτον και στην Επιτροπή Αμερικανο-ισραηλινής πολιτικής δράσης, που είναι μια ιδιατέρως δραστήρια ομάδα άσκησης πίεσης. Αξιωματούχοι του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών φοβούνται ότι μια μικρή ομάδα νεο-συντηρητικών του Πενταγώνου ίσως προσπάθησαν να κάνουν κάποιες ενέργειες με υπερβάλλοντα ζήλο και χωρίς να ενημερώσουν το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και την Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών.

ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Ένταση μεταξύ των ΗΠΑ και των πιστών τους συμμάχων στο Ισραήλ προκαλεί η απόφαση της ισραηλινής κυβέρνησης να πωλήσει ισραηλινής κατασκευής ιπτάμενα ραντάρ στην Κίνα.

Ενόχλησε τους Αμερικανούς η πώληση ισραηλινών ραντάρ στην Κίνα

Ενώ το Ισραήλ επισκέπτεται ο πρόεδρος της Κίνας Τζιάνγκ Ζεμίν, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Μπάρακ δήλωσε ότι «δίνουμε πολύ μεγάλη σημασία στις σχέσεις μας με την Κίνα και στην αξιοπιστία μας». Παρατήρησε όμως ότι «συνειδητοποιούμε πλήρως τις ανησυχίες και τις ευαισθησίες των Αμερικανών» στο θέμα αυτό, αλλά «δεν μεταφέρουμε αμερικανική τεχνολογία και θα συνεχίσουμε τις συνομιλίες με τις αμερικανικές αρχές για το θέμα αυτό».

Κατά τη διάρκεια κοινής συνέντευξης Τύπου με τον Τζιάνγκ Ζεμίν, δύο ερωτήσεις τέθηκαν στον Κινέζο πρόεδρο σχετικά με το θέμα αυτό. Και τις δυο φορές παρενέβη ο Μπάρακ, που επανέλαβε την ίδια δήλωση.

Ο αναπληρωτής υπουργός Άμυνας του Ισραήλ, Εφρέμ Σνεχ, δήλωσε ότι το Ισραήλ έχει δεσμευθεί με συμβόλαιο για την πώληση τουλάχιστον ενός αεροσκάφους εφοδιασμένου με ραντάρ «Φάλκον». «Αυτή είναι μία υποχρέωση που δεν μπορούμε να παραβιάσουμε», πρόσθεσε.

Επισήμανε ακόμη ότι το συμβόλαιο δίνει τη δυνατότητα αγοράς άλλων τριών αεροσκαφών από την Κίνα.

Όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ», τα ιπτάμενα ραντάρ «θα εξυπηρετήσουν ουσιαστικά ένα στόχο για το Πεκίνο: να κρατήσει μακριά τις αμερικανικές αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις σε περίπτωση πολέμου στα στενά της Ταϊβάν».

Κατά την πρόσφατη επίσκεψη του Μπάρακ στην Ουάσιγκτον, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον του ζήτησε να ματαιώσει την πώληση των ιπτάμενων ραντάρ, ενώ ορισμένα μέλη του Κογκρέσου απειλούν να παρακρατήσουν 250 εκατ. δολάρια από την αμερικανική βοήθεια προς το Ισραήλ γιά κάθε αεροσκάφος που θα πωληθεί. Το ποσόν αυτό αντιστοιχεί περίπου στην αξία κάθε αεροσκάφους».

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 15-4-2000)*

Νότα των ΗΠΑ στο Ισραήλ

Ιερουσαλήμ, 26. Για δεύτερη φορά σε διάστημα μικρότερο των δύο εβδομάδων, το Συμβούλιο Ασφαλείας με τη συγκατάθεση των Ηνωμένων Πολιτειών, καταδίκασε τό Ισραήλ για τα αιματηρά επεισόδια στην Ιερουσαλήμ, αλλά και το Ισραήλ απέρριψε το σχετικό ψήφισμα.

Με το τελευταίο ψήφισμα αποδοκιμάζεται η άρνηση του Ισραήλ να δεχτεί την ερευνητική για τα γεγονότα επιτροπή και ζητείται για άλλη μια φορά από τις ισραηλινές Αρχές να επιτρέψουν στην επιτροπή να προχωρήσει στο έργο της.

Ο Αμερικανός πρόεδρος Τζώρτζ Μπούς, έστειλε νότα στον Ισραηλινό πρωθυπουργό Γιτζάκ Σαμίρ, πριν τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, με την οποία του ζητάει να συνεργαστεί με την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών.

(«Απογευματινή», 26-10-90)

Η Μόνικα και η Μοσάντ

Ουάσιγκτων

«Σαν σκουπίδι» ένιωσε η **Μόνικα Λεβίνσκι** την ώρα που ο Αμερικανός πρόεδρος απολογείτο στο έθνος αλλά όχι και σ' αυτήν. Αυτό απεκάλυψε στην συνέντευξή της στο τηλεοπτικό κανάλι ABC, η νεαρά «πέτρα του σκανδάλου». Σέ μικρά αποσπάσματα που μετέδωσε για τη διαφήμιση της συνέντευξης το αμερικανικό δίκτυο, η Μόνικα υποστηρίζει ότι πιέστηκε από τον Κένεθ Σταρ, ο οποίος χρησιμοποίησε «αμφίβολες μεθόδους», για να αποσπάσει την ομολογία της. Όσο για τον Μπιλ Κλίντον, πιστεύει ότι «τον πείραξε πολύ όταν τον έπιασαν στα πράσα και όχι η σχέση μαζί της». Η Λεβίνσκι υποστηρίζει ότι νιώθει ανακουφισμένη που αθωώθηκε ο πρόεδρος και παραδέχεται ότι ήταν λάθος της που έμπλεξε με παντρεμένο. Δηλώνει πάντως ότι η σχέση της με τον πρόεδρο δέν ήταν μόνο σεξ και ότι τον ερωτεύθηκε με το πρώτο φιλί. Νέες διαστάσεις παίρνει ωστόσο το σκάνδαλο Λεβίνσκι, αφού σύμφωνα με το συγγραφέα Γκόρντον Τόμας, οι πράκτορες της Μοσάντ παρακολουθούσαν τις συνομιλίες της με τον Αμερικανό πρόεδρο. ▸

Σύμφωνα με το βιβλίο *«Οι κατάσκοποι του Γεδεών - Η μυστική ιστορία της Μοσάντ»* οι Ισραηλινοί παρακολουθούσαν τα τηλέφωνα της Λεβίνσκι και κατάφεραν να αποσπάσουν πικάντικες λεπτομέρειες διάρκειας 30 ωρών. Ως αντάλλαγμα της σιωπής τους, οι Ισραηλινοί ζήτησαν και πέτυχαν να σταματήσει η έρευνα που έκανε το Εφ Μπι Αι για να εντοπιστεί Ισραηλινός πράκτορας στο προεδρικό περιβάλλον, με το κωδικό όνομα «Μέγκα». Ο Τόμας υποστηρίζει ότι ο Μέγκα παρέχει ακόμη τις υπηρεσίες του...

(«Απογευματινή», 4-3-1999)

ΗΠΑ-Ισραήλ σε «επικίνδυνες σχέσεις»

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Αντιμέτωπες με τη δυσπιστία των αραβικών χωρών απέναντι στις εξαγγελίες τους υπέρ ενός παλαιστινιακού κράτους, οι ΗΠΑ επεξεργάζονται επειγόντως ριζικές αλλαγές στη μέχρι τώρα πολιτική τους στο Μεσανατολικό, κατανοώντας την ανάγκη να αλλάξουν την εικόνα τους στον αραβικό κόσμο μετά την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα «Γεντιότ Αχαρονότ», η Ουάσιγκτον βάζει τις τελευταίες πινελιές σε «μια νέα πρωτοβουλία που θα ανακοινωθεί «προσεχώς». Σύμφωνα με το δημοσίευμα, «αυτή η πρωτοβουλία θα θέσει ιδέες για μία οριστική επίλυση της σύγκρουσης Ισραηλινών και Παλαιστινίων, ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνεται και η δημιουργία ενός παλαιστιανικού κράτους με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ». Η εφημερίδα γράφει ότι η αμερικανική πρωτοβουλία θα παρουσιαστεί σύντομα από τον Αμερικανό υπουργό Εξωτερικών, Κόλιν Πάουελ. Όπως γράφει η εφημερίδα, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός, Αριέλ Σαρόν, κατά την επίσκεψή του στην Ουάσιγκτον στις αρχές Νοεμβρίου θα συντονίσει τη στάση του Ισραήλ με αυτή των Αμερικανών αξιωματούχων. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τζόρτζ Μπους, δήλωσε χθές ότι πιστεύει «πως ένα παλαιστιανικό κράτος, του οποίου τα σύνορα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης, πρέπει να υπάρξει από τη στιγμή που το κράτος αυτό θα αναγνωρίσει το δικαίωμα του κράτους του Ισραήλ να υπάρχει, να το σεβαστεί και ▶

και ζει ειρηνικά μέσα στα σύνορά του». Ο εκπρόσωπος του Αριέλ Σαρόν, Ρaανάν Γκισίν, δήλωσε χθες ότι οι ΗΠΑ δεν πρόκειται ποτέ να επιβάλουν στο Ισραήλ μιά λύση. Αναφερόμενος στις δηλώσεις του προέδρου Μπους και προσπαθώντας να καθησυχάσει την ισραηλινή κοινή γνώμη, ο αξιωματούχος είπε ότι «οι ΗΠΑ δεν θα υποβάλουν ποτέ στο Ισραήλ αιφνιδιαστικά ένα σχέδιο για τη ρύθμιση της ισραηλο-παλαιστινιακής σύγκρουσης. Οι ΗΠΑ δεν έχουν ποτέ υποβάλει σχέδιο ρύθμισης το οποίο δεν είναι αποδεκτό και από τις δύο πλευρές». Στη Νέα Υόρκη, ο ανιψιός του βασιλιά Φαχντ της Σαουδικής Αραβίας, πρίγκιπας Αλ Ουαλίντ μπεν Ταλάλ μπεν Αμπντούλ Αζίζ, δήλωσε ότι οι ΗΠΑ πρέπει να αναθεωρήσουν την «τυφλή» υποστήριξή τους προς το Ισραήλ.

Σιμόν Πέρες-Αριέλ Σαρόν. Κάπως έτσι αντιμετωπίζουν το «όραμα» του Μπους για παλαιστινιακό κράτος. Πάντως, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός διεμήνυσε στις ΗΠΑ ότι δεν πρόκειται να επιβάλουν στη χώρα του μια λύση.

(«Ελευθεροτυπία», 13-10-01)

Ποιός ξέρει διά ποίους λόγους οἱ Ἑβραῖοι κατασκοπεύουν τάς ΗΠΑ καί ἐκτός Ἀμερικῆς;

Πωλοῦν τάς πληροφορίας; θέλουν νά γνωρίζουν τήν Ἀμερικανικήν δύναμιν; ἐργάζονται διά λογαριασμόν ἄλλων; προετοιμάζονται νά δράσουν, ἄν τούς ἐγκαταλείψουν οἱ Ἀμερικανοί; Μᾶλλον χρειάζονται τάς πληροφορίας, διά νά προβοῦν εἰς ἐνέργειαν δῆθεν προερχομένην ἀπό Ἕλληνας ἤ Ἄραβας καί νά δημιουργήσουν πρόβλημα.

Στήν ἐφημερίδα *«Ἐλευθεροτυπία»* (19-10-2001) δημοσιεύεται ἡ εἴδησις τῆς συλλήψεως τεσσάρων Ἑβραίων, πού δintεoσκόπησαν τήν Ἀμερικανικήν βάσιν στήν Σούδα:

Πιάστηκαν τέσσερις Ισραηλινοί να βιντεοσκοπούν τη βάση της Σούδας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Τέσσερις Ισραηλινοί κρατούνται και ανακρίνονται στο Τμήμα Ασφαλείας Χανίων γιατί βιντεοσκόπησαν τμήμα της αμερικανικής βάσης και της 115 σμηναρχίας στη Σούδα. Η σύλληψή τους έγινε στη Χερσόνησο Ηρακλείου έπειτα από παρακολούθηση του αυτοκινήτου στο οποίο επέβαιναν. Τους τέσσερις Ισραηλινούς -μία γυναίκα και τρεις άντρες- αντιλήφθηκαν οι αστυνομικοί που περιπολούν στις στρατιωτικές εγκαταστάσεις της Σούδας προχθές το απόγευμα και αμέσως ενημέρωσαν το γενικό αστυνομικό διευθυντή Κρήτης, υποστράτηγο Νικόλαο Κρινή, ο οποίος διέταξε να μη συλληφθούν, αλλά να τεθούν υπό παρακολούθηση. Οι Ισραηλινοί αναχώρησαν από τα Χανιά και έφτασαν στη Χερσόνησο, όπου κατέλυσαν σε πολυτελές ξενοδοχείο. Χθες το πρωί συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στο τμήμα της περιοχής.

Θέτω τό ἐρώτημα: Ποῖον τό μέλλον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ; Φυσικά δέν εἶμαι προφήτης, ἀλλά ἐκτιμῶ, ὅτι τό Ἰσραήλ **εἶναι ἀδύνατον νά ἔχη μέλλον**, ἐπειδή μόλις οἱ Ἀμερικανοί δέν τό χρειάζονται θά τό ἐγκαταλείψουν. Συγκεκριμένως ὁ φόβος τῶν Ἑβραίων πάντοτε ἦτο μήπως αἱ ΗΠΑ εὕρουν φιλικόν κράτος στήν Μ. Ἀνατολή καί παύσουν νά ἔχουν ἀνάγκην τό Ἰσραήλ, ὡς στρατιωτικήν βάσιν. Τώρα πού ἐγκατεστάθησαν οἱ ἴδιοι οἱ Ἀμερικανοί στό Ἰράκ, διατί νά πληρώνουν τήν συντήρησιν τοῦ Ἰσραήλ, τό ὁποῖον οἰκονομικῶς μαστίζεται ἀπό πληθωρισμόν, ἀλλά καί δέν μπορεῖ νά ὀρθοποδήση, ὡς ἀπομονωμένη νησίς ἐντός ἐχθρικοῦ περιβάλλοντος. Ἀφοῦ τακτοποιοῦνται στρατιωτικῶς στό Ἰράκ καί στήν Σαουδικήν Ἀραβίαν οἱ Ἀμερικανοί θά προσβλέπουν, στά τεράστια ὀφέλη, πού θά ἀποκομίσουν ἀπό τήν Ἀραβικήν ἀγορά, ἡ ὁποία περιλαμβάνει 300.000.000 ἀνθρώπους καί ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπό τόν Ἀτλαντικό Ὠκεανό, μέχρι τόν Ἰνδικό. Ἡ μικρά Ἰουδαία δέν τούς χρειάζεται. Θά τήν ἐγκαταλείψουν κι ὁ περιούσιος λαός θά ἐγκαταλείψη κι αὐτός τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καί θά ἐπι-

στρέψη στήν Εὐρώπην, κυρίως καί δυστυχῶς στήν Κύπρον καί τήν Κρήτην, ὅπου πραγματοποιοῦν ἤδη ἀγοράς ἐκτάσεων, κατά τό προηγούμενον τῆς Παλαιστίνης. Διά πολλούς λόγους ματαιοπονοῦν. Ἁπλῶς θά χάσουν τά χρήματά των. Ὅσοι Ἑβραῖοι παραμείνουν ἤ θά ὑποδουλωθοῦν στούς Ἄραβας ἤ θά γυρίσουν στήν ἔρημο ἐν ἀναμονῇ ὁδηγιῶν τοῦ Ἰεχωβᾶ. Πάντως πρόοδος ἑνός Ἰσραηλινοῦ κράτους ἀποκλείεται. Ἡ ἐξαφάνισίς του εἶναι ζήτημα χρόνου.

Ὁ διάσημος σκηνοθέτης Μέλ Γκίμπσον στήν νέαν του ταινία *«Τά πάθη»* διηγεῖται τάς δώδεκα τελευταίας ὥρας τοῦ Ἰησοῦ, προεκάλεσε τάς ἀντιδράσεις τῶν διεθνῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων *«πού ἀνησυχοῦν γιά τήν ἀναζωπύρωση τοῦ ἀντιεβραϊκοῦ μένους τῶν Χριστιανῶν περασμένων αἰώνων»* (*«Χώρα»* 19-8-2003). Ἐπίσης (ἔνθ. ἀνωτ.) διαβάζομεν:

> «Οι αντίπαλοι του Γκίμπσον ισχυρίζονται ότι η ταινία είναι απόλυτα εχθρική προς τους Εβραίους, τους οποίους κατηγορεί ευθέως για τον θάνατο του Χριστού, και ότι παρουσιάζει την πορεία του προς τη Σταύρωση όπως τη θέλει ο Αμερικανο-Αυστραλός σκηνοθέτης».

Παρά τάς ἐπιθέσεις τῶν Ἑβραίων ὁ Γκίμπσον ὡλοκλήρωσε τήν ταινίαν, ἡ ὁποία τοῦ ἐστοίχισε 25 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τόν ὑποστηρίζουν οἱ Εὐαγγελισταί π.χ. ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἀμερικανῶν Εὐαγγελιστῶν ἱερεύς Τέντ Χάγκαρντ, πού εἶδε τήν ταινίαν ἐδήλωσε ὅτι: *«Ὁ Μέλ Γκίμπσον εἶναι ὁ Μιχαήλ Ἄγγελος τῆς γενιᾶς του»*. Ἀντιθέτως συμπεριφέρονται οἱ καθολικοί δεσμευόμενοι ἀπό τήν ἀπόφασιν τοῦ Πάπα νά ἀπαλλάξῃ τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν κατηγορίαν τῆς θεοκτονίας.

Τελικῶς παρά τήν πολεμικήν τῶν Ἑβραίων ὁ Γκίμπσον ἐτελείωσε καί προβάλλει τήν ταινίαν του διά τόν Χριστόν, πρᾶγμα πού ἀποδεικνύει τήν πεποίθησίν μου, ὅτι στήν Ἀμερικήν οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶναι παντοδύναμοι. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τό Ἰσραήλ ἐξαρτᾶται ἀπό τήν Ἀμερικήν. Οἱ Ἰσραηλινοί ὑπάρχουν ὡς κράτος, ὄχι χάρις στήν ἱκανότητά τους, ἀλλά, χάρις στό ἔλεος τῶν ΗΠΑ. Ἕνα ἔλεος πού ὀφείλεται περισσότερο στό ὅτι οἱ Ἀμερικανοί ἐχρειάζοντο στρατιωτική βάσι, στήν Μ. Ἀνατολή καί ὀλιγώτερον, στήν Ἑβραϊκή ἐπιρροή.

Τό ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ ἐδημοσίευσε ἔκθεσιν, ὅπου ἐπισημαίνονται χῶραι μέ ἀντισημιτικάς ἐκδηλώσεις. Τούς ἔστειλα τήν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Πρός τό Ὑπουργεῖον
τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ
εἰς Οὐάσιγκτων

Ἀξιότιμοι κύριοι

Σχετικῶς μέ τήν ἔκθεσίν σας, διά τήν ὕπαρξιν ἀντισημιτισμοῦ στήν Ἑλλάδα ἐπιθυμῶ νά σᾶς γνωρίσω τά ἀκόλουθα:

Κατ' ἀρχήν, δι' ὁτιδήποτε κάνωμεν στήν Ἑλλάδα, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες εἶναι δικαίωμά μας καί εἰς οὐδένα δίδομεν λογαριασμόν. Σᾶς διευκρινίζω τοῦτο, διά νά μή νομίσετε, ὅτι ἀπολογοῦμαι στήν ἔκθεσίν σας ἤ ἀποδίδω κάποιαν σημασίαν εἰς αὐτήν.

Ὁ λόγος πού σᾶς ἀπευθύνω τήν ἐπιστολήν μου εἶναι, διότι θέλω νά ἐκφράσω τήν λύπην μου, πού αἱ ΗΠΑ κατήντησαν νά ἐνδιαφέρωνται, διά τούς Ἑβραίους περισσότερον, ἀπ' ὅσον ἐνδιαφέρονται διά τούς Ἀμερικανούς. Σᾶς ἐνοχλεῖ ὁ ἀντισημιτισμός κι' ὄχι ὁ ἀντιαμερικανισμός, διότι τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ τελεῖ ὑπό τόν ἔλεγχον τῶν ἑβραιοσιωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεύονται πολιτικῶς καί οἰκονομικῶς τήν Ἀμερικήν.

Ἐάν εἴχατε διαβάσει τήν Ἑλληνικήν ἱστορίαν θά ἐγνωρίζατε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀνέκαθεν ἦσαν ἀμείλικτοι ἐχθροί τῶν Ἑλλήνων καί τῆς Ὀρθοδοξίας καί παραμένουν μισέλληνες καί μισόχριστοι.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δέν τούς ἐπειράξαμεν ποτέ. Οὐδεμίαν σχέσιν εἴχαμε μαζί τους, οὔτε οἱ ἱστορικοί μας τούς ἀναφέρουν, διότι ὅταν ἐμεῖς ἐκάναμεν πολλάς αὐτοκρατορίας καί κοσμοκρατορίας καί ἡ Ἑλληνική ἱστορία, ἐπί χιλιετίας ἐταυτίζετο μέ τήν παγκόσμιον ἱστορίαν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν μερικαί χιλιάδες νομάδων ποιμένων, πού περιεφέροντο εἰς μικράν ἔρημον ἐπί 40 ἔτη, διότι δέν ἐγνώριζαν, οὔτε τόν προσανατολισμόν!

Ἄν δέν εἶχαν σταυρώσει τόν Χριστόν οὐδείς θά τούς ἐγνώριζε, καθόσον εἰς ὁλόκληρον τήν ἱστορίαν των ἦσαν δοῦλοι τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ρωμαίων, πάλιν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Τούρκων, τῶν Ἀράβων, τῶν Γερμανῶν...

Ἐάν ὄντως ἀναζητῆτε ἀντισημιτισμόν μπορεῖτε νά εὕρετε στήν ὁμιλίαν τοῦ Φραγκλίνου στό Κογκρέσσο, στόν λόγο τοῦ Μ. Ναπολέοντος στήν Ἐπαναστατική Συνέλευσι, στά ἔργα τοῦ Σενέκα, Σουετωνίου, Γκαῖτε, Κάντ, Σοπενάουερ, Βάγκνερ, στόν Βολταῖρο, πού στό «φιλοσοφικό λεξικό» του (παρ. 1) χαρακτηρίζει τούς Ἑβραίους ὡς «τούς πλέον δολίους λωποδύτας πού ἐρρύπαναν τήν γῆν» καί διά νά μή κουράζεσθε εἰς ἐπιστημονικά διβλία διαβάσατε τόν «Αἰώνιον Ἑβραῖον» τοῦ αὐτοκινητοβιομηχάνου Χένρυ Φόρντ, διά νά μάθετε ἐπί τέλους τί σημαίνει Ἑβραῖος.

Λυποῦμαι ἀκόμη, διότι δέν ἐνδιαφέρεσθε, διά τόν ἀντικινεζισμόν, ἀντιγαλλισμόν, ἀντιρωσισμόν, ἀντιαγγλισμόν, ἀντικαναδισμόν κ.τ.λ. καί ἐνδιαφέρεσθε μόνον διά τόν ἀντισημιτισμόν. Διατί; διότι προφανῶς δέν ἐνδιαφέρεσθε ὡς γνήσιοι Ἀμερικανοί, ἀλλά ὡς παρασιτοῦντες στήν Ἀμερική Ἑβραῖοι, πού παρασκηνιακῶς ἐλέγχετε τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, τό ὁποῖον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ λόγου μένει ἀπαθές, πρό τῶν ἀποτροπαίων ἐγκλημάτων τῶν Ἑβραίων στήν Παλαιστίνη, ὅπου οἱ Ἑβραῖοι δολοφονοῦν χιλιάδες παιδιά, σφάζουν ἀμάχους, καταστρέφουν πόλεις, βομβαρδίζουν ἕναν λαό, πού μέ τεῖχος τοῦ αἴσχους ἔχουν ἀποκλείσει.

Καί σεῖς ἀναζητεῖτε ἀντισημιτισμόν στήν Εὐρώπην καί κατηγορεῖτε διάφορα εὐρωπαϊκά κράτη ἐπεμβαίνοντες κατ' αὐτόν τόν τρόπο στά ἐσωτερικά των.

Εἰλικρινῶς θλίβομαι, διά τόν ἐκπεσμόν τῆς κραταιᾶς Ἀμερικῆς, πού τήν χρησιμοποιεῖ ὁ ἑβραιοσιωνισμός ὡς ὄργανόν του. Εὔχομαι ὅπως καί πιστεύω, ὅτι ὁ Ἀμερικανικός λαός κάποτε θά ξυπνήση, θά ἀντιληφθῆ τήν ἀλήθεια, θά ἀντιδράση καί τότε οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς θά ἐνθυμοῦνται τήν ἐποχήν τοῦ Χίτλερ, μέ νοσταλγίαν.

Ἐπειδή εἶσθε, ὅπως ἰσχυρίζεσθε, δημοκράται παρακαλῶ νά ὁρίσετε ὅποιον θέλετε, ὅπου θέλετε, διά μίαν ἐλευθέραν δημοσίαν συζήτησιν, ἐκτός κι ἄν ἀποφεύγετε τήν ἀλήθειαν.

Μετά τιμῆς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

Φυσικά οὐδέποτε μοῦ ἀπήντησαν.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν σέβονται τούς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου, τοῦ κάθε δικαίου καί τούς ἀγράφους νόμους τῆς ἠθικῆς. Διά τούς Ἑβραίους προέχει τό οἰκονομικόν τους συμφέρον. Τίποτε ἄλλο. Χάριν τῶν συμφερόντων των καταπατοῦν τάς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ καί τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, πού ἐπανειλημμένως κατεδίκασαν τό Ἰσραήλ. Βομβαρδίζουν ξένας χώρας π.χ. Ἰράκ, Τυνησία κ.τ.λ. κατά παράβασιν τῆς διεθνοῦς νομιμότητος. Ο ΟΗΕ καταδικάζει αὐτάς τάς πράξεις, ἀλλ' οἱ Ἑβραῖοι προκλητικῶς ἀδιαφοροῦν. Βασανίζουν κρατουμένους. Οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί ματαίως διαμαρτύρονται. Δολοφονοῦν παιδιά, κρημνίζουν οἰκίας, καταστρέφουν πόλεις, καταπιέζουν. Ὅλος ὁ κόσμος, ὅλα τά διεθνῆ πολιτικά καί δικαιοδοτικά ὄργανα καταδικάζουν τήν συμπεριφοράν τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' αὐτοί δέν δίδουν σημασίαν. Τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ πλαστογραφεῖ ξένα διαβατήρια (π.χ. τοῦ Καναδᾶ) διά νά κινοῦνται οἱ πράκτορές του, δολοφονεῖ εἰς διαφόρους χώρας πολιτικούς ἀντιπάλους τους κι ὄχι σπανίως φονεύει ἀθώους ἀνθρώπους, ὀργανώνει ἀπαγωγάς, κατασκοπεύει, δολιοφθείρει, ἀναπτύσσει τό Ἰσραήλ ἀτομικά ὅπλα, διά τά ὁποῖα ἀρνεῖται τούς καθιερωμένους ἐλέγχους, οἱ Ἑβραῖοι προκαλοῦν διεθνεῖς οἰκονομικάς κρίσεις, ταραχάς καί πολέμους, ἐξαγοράζει καί γενικῶς διαπράττει πλῆθος παρανόμων καί ἀπανθρώπων ἐνεργειῶν, διά τάς ὁποίας δέν λογοδοτεῖ -πρός τό παρόν- οὔτε λογαριάζει κάποιον. Γεννᾶται λοιπόν τό ἐρώτημα: Ποῦ ὀφείλεται ἡ δύναμις τῶν Ἑβραίων νά μήν ὑπολογίζουν τήν διεθνῆ κοινωνίαν καί τήν παγκόσμιον γνώμην; Ὄχι οἱ Ἑβραῖοι καί τό κράτος των δέν εἶναι ἰσχυροί, δέν εἶναι αὐτοδύναμοι. **Ἕλκουν τήν δύναμίν των ἀπό τάς ΗΠΑ**, ὅπου ἐλέγχουν κατά 80% τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τό Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καί μέρος τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἐλέγχουν ἀκόμη τά ΜΜΕ καί διά τῶν χρημάτων, πού ἀφθόνως διαθέτουν ἐπηρεάζουν τήν Ἀμερικανικήν Γερουσίαν. Ἔτσι ὁ Ἑβραϊσμός μέ τάς διακλαδώσεις του παριστάνει τόν πανίσχυρον, **ἐνῶ πραγματικῶς δέν εἶναι.** Ὅταν αἱ ΗΠΑ, διά ποικίλους λόγους καί αἰτίας ἀποσύρουν τήν ὑποστήριξίν των στό Ἰσραήλ αὐτό καί ὁ διεθνής σιωνισμός θά χαθοῦν, θά ἐκμηδενισθοῦν, θά ἐξαφανισθοῦν. Διότι οἱ Ἑβραῖοι οὐδέποτε στήν ἱστορίαν των εἶχαν αὐθύπαρκτον ὀντότητα. Πάντοτε ἐπέζων ἐκμεταλλευόμενοι ἄλλους, εἴτε ἐλέγοντο Αἰγύπτιοι, εἴτε λέγονται Ἀμερικανοί τῶν ὁποίων

ἥρπαζαν τά ἀγαθά καί ἐχρησιμοποίουν τήν δύναμίν των. Ἱστορικῶς ὁ Ἑβραϊσμός οὐδέποτε ἀπό μόνος του καί βασιζόμενος, στάς ἰδικάς του δυνάμεις κατώρθωσε κάτι. Οἱ δοῦλοι δέν γράφουν ἱστορίαν, οὔτε δημιουργοῦν πολιτισμόν. Δέν χρειάζεται ἰδιαιτέρα μελέτη, διά νά καταλάβετε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι στήν χώραν των οὐδέν ἐπραγματοποίησαν. Ἁπλῶς στό Ἰσραήλ συνεκεντρώθησαν 4-5 ἑκατομμύρια σιωνισταί, πού τούς συντηροῦν οἱ Ἀμερικανοεβραῖοι καί ὁ Ἑβραϊσμός τῆς διασπορᾶς. Ὁλόκληρος ὁ Ἑβραϊσμός τελεῖ ὑπό Ἀμερικανικήν κηδεμονίαν. Δίχως τάς ΗΠΑ τό Ἰσραήλ ἐξηφανίσθη.

Ἐπαναλαμβάνω τήν βεβαιότητα τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Ἰσραήλ, ἀπό τάς ΗΠΑ, διά νά ὑπογραμμίσω τήν βεβαιότητα, ὅτι κάποτε Ἀμερικανοί πατριῶται θά εἴπουν στούς Ἑβραίους: μέχρις ἐδῶ! καί τότε θά ἐπέλθη τό τέλος τοῦ Ἰσραήλ, τό ὁποῖον θά ἀντιδράση μέ πράξεις ἀπογνώσεως π.χ. ἀνατινάξεις κτιρίων, βιολογικόν πόλεμον, δολοφονίας κ.τ.λ. πού μᾶλλον θά ἐπιταχύνουν τήν πανωλεθρίαν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ἀργά ἤ γρήγορα ἡ ἀνθρωπότης θά ἀπαλλαγῆ, ἀπό τόν Ἑβραϊσμό, πού τήν ταλαιπωρεῖ, ἄλλοτε ἐμφανῶς, ἄλλοτε ἀφανῶς. Τό θέμα ἐξαρτᾶται, ἀπό τό πότε θά ξυπνήσουν οἱ Ἀμερικανοί. Τότε θά ἔλθη τό τέλος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Εἶναι ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι οἱ πρῶτοι Ἀμερικανοί, πού θά ξυπνήσουν θά εἶναι οἱ Ἀμερικανοί τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Ἐκεῖ στήν Ἀμερική οἱ Ἑβραῖοι θά εὕρουν ἀπέναντί των τήν Λευκήν Φυλήν, πού διά μίαν ἀκόμη φορά θά ἐπικρατήση τοῦ Ἑβραϊσμοῦ **ὁριστικῶς πλέον**. Δέν κάνω προβλέψεις, οὔτε ὑποθέσεις, ἀλλά σᾶς πληροφορῶ περί ἐξελίξεων, πού ἤδη ἤρχισαν νά γίνωνται.

Ἡ μόνη ὁδός σωτηρίας τῶν Ἑβραίων εἶναι νά παύσουν νά ὀνειρεύωνται τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν, νά παύσουν νά πιστεύουν, ὅτι προορίζονται ἐκ Θεοῦ νά ὑποδουλώσουν ὅλα τά Ἔθνη τοῦ κόσμου καί νά ζήσουν, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοί. Ἀλλοιῶς ὁ ἀφανισμός τους θά συμβῆ ὁλοκληρωτικῶς καί διά παντός. Τό πολύ-πολύ θά ἐναπομείνουν μερικαί χιλιάδες, πού θά κόβουν τά πουλάκια τους καί θά περιμένουν τόν Ἰεχωβᾶ τους.

Οἱ Ἑβραῖοι προσέφεραν στούς Τούρκους ὅπλα ὑψηλῆς τεχνολογίας, τά ὁποῖα ἐμεῖς γνωρίζομεν μόνον ἀπό τά βιβλία. Τήν 11ην Αὐγούστου 2002 ἡ ΕΤΠ ὑπέβαλε στόν ἄχρηστο, μέχρι ἐπικίνδυνο τότε

ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀναφοράν, περί τοῦ ὑπερσυγχρόνου ἐξοπλισμοῦ τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία

> είχε μόλις παραλάβει από το Ισραήλ τα μισά από 108 μη επανδρωμένα «βομβαρδιστικά» αεροσκάφη τύπου Harpy, συνολικής αξίας 90 εκατ. δολαρίων. «Τα αεροσκάφη αυτά, γράφει το δελτίο, χρησιμοποιούνται για την καταστροφή ραντάρ και πυραυλικών εγκαταστάσεων του εχθρού που είναι πέραν των συνόρων. Το σύστημα που κατασκευάζει η ισραηλινή εταιρεία IAI, αποτελείται από ένα μίνι αεροσκάφος μήκους 2,5, φέρει αισθητήρες για ανίχνευση της ακτινοβολίας τού ραντάρ και εκρηκτικά». Το μικρό αεροσκάφος μπορεί για ώρες να κάνει βόλτες πάνω από ύποπτες περιοχές καί όταν αρχίσει να λειτουργεί το ραντάρ, εφορμά στον στόχο σαν βόμβα! Ο μεγάλος κίνδυνος είναι ότι πρόκειται για πολύ «ύπουλο» και άκρως επιθετικό όπλο, που μπορεί να επιφέρει ισχυρά πλήγματα στην αεράμυνα. *(«Νέα» 10-9-2002)*

Πέραν τούτου ὑπεγράφη μεταξύ Τουρκίας καί Ἰσραήλ συμβόλαιον *«εκσυγχρονισμού, από ισραηλινή εταιρεία 300 τουρκικών ελικοπτέρων με προσθήκην ηλεκτρονικών συστημάτων προστασίας από πυραύλους»* (ἔνθ. ἀνωτ.) καί στήν συνέχειαν:

> Παράλληλα το Ισραήλ φέρεται να έχει ανάψει πράσινο φως στη ρωσική εταιρεία Καμόφ για την πώληση στην Τουρκία επιθετικών ελικοπτέρων Erdokan KA-50-2 που κατασκευάζουν μαζί (χρησιμοποιούνται ηλεκτρονικά από το Ισραήλ).
>
> Ήδη, σύμφωνα με το πρακτορείο «Infonews», η Ρωσία εκχώρησε στην Τουρκία άδεια κατασκευής του ισχυρού αντιαρματικού πυραύλου για τα ελικόπτερα αυτά.
>
> Πρόκειται για τον κατευθυνόμενο με λέιζερ πύραυλο Vihk που στα ρωσικά σημαίνει «ανεμοστρόβιλος»...

Εἰς ἄλλο κεφάλαιον ἐκτίθενται τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἀνέκαθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνεμάχουν μέ τούς κατά καιρούς ἐχθρούς τῶν Ἑλλήνων, ἰδιαιτέρως μέ τούς Τούρκους, μέ

τούς ὁποίους πάντοτε ἦσαν φίλοι. Τό ἴδιο γίνεται καί στήν σύγχρονον ἐποχήν. Τώρα οἱ Ἑβραῖοι συμπαρίστανται στούς Τούρκους, εἰς τρία σημεῖα: α) πολιτικῶς, β) στρατιωτικῶς καί γ) εἰς διεθνεῖς δημοσίας σχέσεις, κυρίως εἰς ΗΠΑ.

Ὅλα αὐτά πού πραγματοποιοῦνται, εἰς βάρος τῶν Ἑλληνικῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων ἀποδεικνύονται, ἀπό τήν καθημερινήν δημοσιογραφίαν, ἡ ὁποία παρουσιάζει τά γεγονότα. Ἔτσι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως Φίλων τῆς Τουρκίας ἐδήλωσε κυνικῶς:

> Αγωνιστήκαμε εναντίον των λόμπι των Αρμενίων, των Ελλήνων και των Αράβων. Γράφαμε επιστολές σε αμερικανικές εφημερίδες κάθε φορά που δυσφημούσαν την Τουρκία.
>
> Παρελάσαμε στις τουρκικές παρελάσεις με αμερικανικές, τουρκικές και ισραηλινές σημαίες.
>
> *(«Βήμα», 28-4-2002)*

Πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι ὑπεστήριζαν τούς Τούρκους. Ἀκόμη καί διά τούς διωγμούς, πού ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἱστορικόν περιστατικόν, πού ὅλοι γνωρίζουν, οἱ Ἑβραῖοι ἰσχυρίζονται τά ἀντίθετα π.χ.

> «Ο αρχιραββίνος του Ισραήλ Γαβριήλ Νισσίμ, εμφανιζόμενος ως διαπρύσιος κήρυξ του... τουρκικού φιλελευθερισμού, διέψευσεν ότι οι Τούρκοι καταπιέζουν τους ομογενείς της Κωνσταντινουπόλεως, τονίζων ότι «οι ισχυρισμοί των Ελλήνων στερούνται λογικής βάσεως».
>
> *(«Ελληνικός Βορράς» 2-7-1966)*

Ὁ ἀρχιραββῖνος τοῦ Ἰσραήλ ὁμιλεῖ, διά τούς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως! Ἀπό ποῦ καί ὡς ποῦ;

Εἰς ΗΠΑ ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι μισέλληνες καί ὑπέρ τῶν Τούρκων. Φέρω ὡς παράδειγμα ὁμιλίαν Ἑβραίου καθηγητοῦ στήν Οὐάσιγκτων, ὅπως τήν μετέδωσε ὁ τύπος («Νέα» 18-9-1998):

Κυνικός και φιλότουρκος Ισραηλινός καθηγητής

ΑΙΣΘΗΣΗ λόγω του κυνισμού της και της φιλοτουρκικής της τοποθέτησης προκάλεσε στην Ουάσιγκτον η ομιλία του καθηγητή Εφραίμ Ινμπάρ, μέλους του Κέντρου Στρατηγικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μπάρ Ιλάν του Ισραήλ.

Ο κ. Ινμπάρ μιλώντας στο ίδρυμα Γουντρόου Γουίλσον της Ουάσιγκτον υποστήριξε κυνικά ότι οι σχέσεις Ισραήλ-Τουρκίας είναι τόσο σημαντικές, ώστε το Ισραήλ είναι διατεθειμένο να υποστεί οποιοδήποτε τίμημα στις σχέσεις του με την Ελλάδα ή την Κύπρο, προκειμένου να ικανοποιηθεί η τουρκική πλευρά.

Ο ομιλητής είπε ακόμη ότι οι δύο χώρες έχουν το κοινό συμφέρον να μην υπάρξει αραβική ηγεμονία στη Μέση Ανατολή και τον κοινό εχθρό, τη Συρία. Μάλιστα, ο κ. Ινμπάρ ερμηνεύοντας την πραγματικότητα με τον δικό του τρόπο, δεν θέλησε να κρίνει την Τουρκία στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με βάση τα ευρωπαϊκά κριτήρια. Η Τουρκία, είπε, έχει την καλύτερη επίδοση στον τομέα αυτό από οποιαδήποτε χώρα της Μέσης Ανατολής, πλην του Ισραήλ. Σημειώνεται ότι απέφυγε να παραδεχθεί την αρμενική γενοκτονία και σε μία επίδειξη ρεαλισμού είπε ότι αυτό που ενδιαφέρει το Ισραήλ είναι το μέλλον και όχι το παρελθόν της Τουρκίας. Έφερε δε ως παράδειγμα τη συμφιλίωση του Ισραήλ με τη Γερμανία. Ο ομιλητής υπογράμμισε ακόμη ότι τα κύρια οφέλη του Ισραήλ από τη συνεργασία του με την Τουρκία είναι η πρόσβαση των ισραηλινών αεροπλάνων στον τουρκικό εναέριο χώρο, καθώς και η διεκδίκηση από προνομιακή θέση συμβολαίων πώλησης οπλικών συστημάτων προς την Τουρκία, αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολλαρίων. Από τη σχέση αυτή η Τουρκία δεν ωφελείται μόνο στον τομέα του εκσυγχρονισμού της μαχητικής της ικανότητας, αλλά ελπίζει και στη βοήθεια του Εβραϊκού λόμπι στο Κογκρέσο.

Οι θέσεις του κ. Ινμπάρ είναι άγνωστο κατά πόσο απηχούν τις απόψεις της ισραηλινής κυβέρνησης.

(«Νέα» 18-9-98)

Ἄλλως τε ὁ Ἑβραϊσμός τῆς Ἀμερικῆς δέν κρύβει τάς προθέσεις του:

> Είναι κοινό μυστικό, όμως, ότι το Εβραϊκό λόμπι στις ΗΠΑ έχει αναλάβει δραστήριο ρόλο όχι μόνον εναντίον της εγκατάστασης των S-300 αλλά και ευρύτερα της προώθησης των τουρκικών θέσεων.
>
> *(«**Καθημερινή**» 13-9-98)*

Ἡ χαριτόβρυτος φυσιογνωμία τῆς Ἑβραίας (ἐκ Τσεχίας) Ὀλμπράϊτ, πού γιά μεγάλο διάστημα κατηύθυνε τήν ἐξωτερική πολιτικήν τῶν ΗΠΑ.

Οἱ Ἀμερικανοί ἐνισχύουν συνεχῶς μέ ἐξοπλισμούς τό Ἰσραήλ. Προσφάτως:

> «Δεσμεύτηκαν να στείλουν στο Ισραήλ "βόμβες μεγάλου βεληνεκούς". Όπως γράφει η ισραηλινή εφημερίδα "Χααρέτζ", η πώληση των βομβών αυτών σκοπεύει "στη διατήρηση του ποιοτικού πλεονεκτήματος του Ισραήλ έναντι του Ιράν και την προώθηση των στρατηγικών και τακτικών συμφερόντων των ΗΠΑ».
>
> *(«**Ελευθεροτυπία**», 23-9-2004)*

Μάλιστα οἱ Ἑβραιότουρκοι συνεργάζονται στήν ἀγορά γῆς, στήν Κρήτη, τήν ὁποίαν ἐποφθαλμιᾶ ὁ σιωνισμός. Ἡ εἴδησις εἶναι πράγματι ἀνησυχητική:

ΠΕΛΑΤΕΣ

Κρητική γη, αλλά και επιχειρήσεις, αγοράζουν Τούρκοι και Ισραηλινοί (στο «Έθνος» η είδηση), ζήτημα πού απασχολεί έντονα τις τοπικές αρχές και όχι μόνον: «Στήν ΕΥΠ, σύμφωνα με πληροφορίες έχουν φθάσει στοιχεία για τη δράση Τουρκικών αλλά και Ισραηλίτικων εταιρειών και χωρίς οι ίδιοι να φαίνονται πουθενά, διαπραγματεύονται και προχωρούν σε αγορές ξενοδοχειακών μονάδων, παραδοσιακών κτισμάτων και οικοπέδων κυρίως στους νομούς Ηρακλείου, Χανίων και Ρεθύμνου, αλλά και σε μικρότερο βαθμό στο νομό Λασιθίου.

Η υπηρεσία θεωρεί ότι μπορεί απ' αυτή την ανεξέλεγκτη μέχρι τώρα δραστηριότητα να προκληθούν και εθνικά θέματα, ενώ υπάρχει το δεδομένο από το παρελθόν, λόγω της «στρατηγικής» σημασίας θέσεις του νησιού στην Ανατολική Μεσόγειο, ότι υπήρξε στόχος πολλών».

(«Ελευθεροτυπία», 13-8-96)

Διά τήν ἀνάπτυξιν σχέσεων Τουρκίας-Ἰσραήλ παίζουν σοβαρόν ρόλον διάφοροι Ἑβραῖοι ἐπιχειρηματίαι, πού κερδοσκοποῦν, ὅπως ὁ Ἰσαάκ Ἄλατον, διά τόν ὁποῖον τό «*Βῆμα*» (26-12-1999) γράφει:

Ο «σύνδεσμος» με το Ισραήλ

Ο **Ισαάκ Άλατον** είναι ο επιχειρηματίας που εδώ και πολλές δεκαετίες παίζει καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη των σχέσεων ανάμεσα στην Τουρκία και στο Ισραήλ και κρατάει τη θέση του άτυπου συνδέσμου ανάμεσα στις κυβερνήσεις των δυο χωρών. Η **Αλάρκο**, της οποίας είναι πρόεδρος, από την ίδρυσή της το 1954 ως σήμερα έχει αναπτύξει στενές σχέσεις με αμερικανικές και ευρωπαϊκές εταιρείες και κράτησε έναν σταθερά δυτικόφιλο προσανατολισμό. Η παραδοσιακή φιλία του κ. Άλατον με τον πρόεδρο **Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ** βοήθησε πολύ τον τελευταίο να αντιμετωπίσει με επάρκεια διάφορες απειλές σε βάρος του καθεστώτος, κυρίως την απειλή από τούς ισλαμιστές.

(«Βήμα», 26-12-99)

Τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἑβραιοτουρκικῆς συμμαχίας συνοψίζεται, εἰς ὀκτώ ὑπογραφείσας συμφωνίας, τάς ὁποίας ἐδημοσίευσε ἐν περιλήψει τό *«Βῆμα»* (13-9-1998):

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Οι οκτώ συμφωνίες Τουρκίας-Ισραήλ

Του **Ν. Χασαπόπουλου**

Οκτώ συμφωνίες, αλλά -κατά τον πρωθυπουργό της Τουρκίας κ. Μ. Γιλμάζ- καμιά από αυτές δεν είναι μυστικές, έχει υπογράψει η Τουρκία με το Ισραήλ σε αμιγώς στρατιωτικό επίπεδο.

Πρόκειται για γιγαντιαίες συμφωνίες, που αν υλοποιηθούν σχηματίζεται ένας ισχυρότατος στρατιωτικός άξονας στην Ανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια, με πρωταγωνιστές την Άγκυρα και το Τελ Αβίβ. Οκτώ στρατιωτικές συμφωνίες, που έχουν θορυβήσει τον αραβικό κόσμο, περιλαμβανομένης και της Αιγύπτου, και που, παρά τις ισραηλινές καθησυχαστικές διαψεύσεις, αποτελούν πλέον ορατή απειλή και για την Ελλάδα, αλλά και για την Κύπρο».

* **Πρώτη συμφωνία** (καθαρά στρατιωτική): Τούρκοι χειριστές αεροσκαφών F-16 και Fantoms θα εκπαιδεύονται εφ' εξής από Ισραηλινούς στον ηλεκτρονικό πόλεμο και στον τρόπο αποφυγής πυραύλων αέρος-αέρος και επιφανείας-αέρος. Η εκπαίδευση των Τούρκων πιλότων θα γίνεται στο Ισραήλ και η πρακτική τους εκπαίδευση στο πεδίο βολής του Ικονίου (το οποίο, σημειωτέον, αποτελεί και ΝΑΤΟϊκό πεδίο βολής).

* **Δεύτερη συμφωνία** (πολιτικοδιπλωματική): Συνεργασία της Τουρκίας με το Εβραϊκό λόμπυ σε Ευρώπη και ΗΠΑ για την προώθηση των εθνικών θεμάτων των δύο χωρών. Τούρκοι διπλωμάτες πρόκειται να επισκεφθούν τις ΗΠΑ και να πραγματοποιήσουν επαφές με τους ηγέτες του Εβραϊκού λόμπυ, ενώ Αμερικανοεβραίοι θα προσκληθούν στην Άγκυρα, όπου θα ενημερωθούν από τα υπουργεία Εξωτερικών και Άμυνας, και θα έχουν συναντήσεις με τον πρόεδρο και τον πρωθυπουργό της χώρας.

* **Τρίτη συμφωνία** (οικονομική): Οι δύο χώρες αποφάσισαν να ►

στηρίξουν με όλα τα μέσα την κατασκευή του αγωγού Baku Ceyhan. Τον αγωγό τον θεωρούν νευραλγικό σημείο στις οικονομίες των δύο χωρών.

* **Τέταρτη συμφωνία** (στρατιωτικοδιπλωματική). Πλήρη συνεργασία, πολιτική, διπλωματική και στρατιωτική υπό μορφήν ανταλλαγής στρατιωτικών πληροφοριών και ηλεκτρονικής παρακολούθησης στο Αζερμπαϊτζάν και στην ευρύτερη περιοχή της Κεντρικής Ασίας. Πρόκειται για συμφωνία-μαμούθ, βάσει της οποίας προβλέπεται πλήρη ενεργοποίηση των μυστικών υπηρεσιών και των δύο χωρών.

* **Πέμπτη συμφωνία** (καθαρά στρατιωτική): Οι χερσαίες και οι ναυτικές δυνάμεις των δύο χωρών εφ' εξής θα συνεργάζονται κατά το πρότυπο της συνεργασίας της Αεροπορίας των δύο χωρών. Η Τουρκία θα συμμετάσχει με το Ισραήλ, την άνοιξη του 1999, σε ναυτική άσκηση στην Ανατολική Μεσόγειο (κοντά στα χωρικά ύδατα της Κύπρου). Στην άσκηση θα συμμετάσχουν με αεροναυτικές δυνάμεις και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η άσκηση θα διεξαχθεί υπό μορφήν «ασκήσεων συνεργασίας για την ειρήνη».

* **Έβδομη συμφωνία** (καθαρά στρατιωτική): Οι αμυντικές βιομηχανίες των δύο χωρών θα συνεργασθούν για την ανάπτυξη νέων οπλικών συστημάτων, στούς τομείς των πυραύλων αέρος-αέρος, στην κατασκευή μη επανδρωμένων αεροσκάφων, ενός νέας (τρίτης και τέταρτης) γενιάς άρματος μάχης, στον εκσυγχρονισμό των αεροσκαφών και των αρμάτων μάχης, στον τηλεπικοινωνιακό τομεά, στον ηλεκτρονικό κ.τ.λ.

(«Βήμα», 13-9-98)

Ὅσον ἀφορᾶ στήν στρατιωτική συνεργασία Ἑβραιοτούρκων ἐκεῖ τά πράγματα εἶναι πλέον προκλητικά, ἀφοῦ οἱ Ἰσραηλινοί ἐκπαιδεύουν Τούρκους πιλότους, διά νά μᾶς πολεμήσουν, ἀφοῦ οἱ Ἰσραηλινοί ἐφοδιάζουν μέ πυραύλους (Ποπάϋ κ.τ.λ.) τήν Τουρκίαν, ἀφοῦ τό Ἰσραήλ ἐκσυγχρονίζει τά Τουρκικά ἅρματα.

Τήν 29ην Μαρτίου 2002 ὑπεγράφη μεταξύ Ἰσραήλ καί Τουρκίας «συμβόλαιον ὕψους 668 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, διά τήν ἀναβάθμισιν καί τόν ἐκσυγχρονισμόν 170 τάνκς τύπου Μ-60» («*Νέα*» 28-4-2002) καί τά ἀεροσκάφη τῆς Τουρκίας, μέ τήν ὁποίαν μαζί κάνουν

κατασκοπεία, εἰς βάρος τῆς Κύπρου καί τῆς Ἑλλάδος. Ὁ «Ἀδέσμευτος Τύπος» (10-6-1996) ἀποκαλύπτει:

Σε πανίσχυρα ραντάρ που θα εξοπλίσουν τα Φάντομ της Άγκυρας

Ισραηλινοί εκπαιδεύουν Τούρκους πιλότους

Τούρκοι πιλότοι εκπαιδεύονται στη χρησιμοποίηση των νέων ραντάρ με τα οποία θα εξοπλιστούν τα παλιά μαχητικά τους F4 από το Ισραήλ.

Φαίνεται ότι ο χρόνος επείγει και η Τουρκία επιθυμεί να έχει «έτοιμους» χειριστές των εκσυγχρονισμένων Φάντομ που θα αρχίσει σύντομα να παραλαμβάνει από το Ισραήλ.

Για το λόγο αυτό οι Τούρκοι πιλότοι εκπαιδεύονται τώρα σε ένα άλλο ισραηλινό αεροσκάφος του οποίου το ραντάρ είναι ίδιο με εκείνο που θα φέρουν τα τουρκικά F4».

Καί ἡ «Ἐλευθεροτυπία» (5-6-2000) προσθέτει, ὅτι:

Κατασκοπευτικό δορυφόρο από τό Ἰσραήλ παίρνει ἡ Τουρκία

Σε ισραηλινή εταιρεία ανέθεσε τελικώς η Τουρκία την κατασκευή του πρώτου κατασκοπευτικού δορυφόρου της. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «Μιλλιέτ», η Τουρκία υπέγραψε συμβόλαιο ύψους 274 εκ. δολαρίων (95 δισ. 900 έκ. δρχ.) με την ισραηλινή εταιρεία Israel aircraft Industries, η οποία επελέγη από το υπουργείο Άμυνας, επειδή μείωσε σχεδόν κατά 50% την αρχική προσφορά της. Στο διαγωνισμό συμμετείχε επίσης και η γαλλική εταιρεία alcatel με μιά προσφορά 350 εκ. δολαρίων. Το δημοσίευμα δεν είχε μέχρι χθες επιβεβαιωθεί από τις πρεσβείες του Ισραήλ ή της Γαλλίας στην Άγκυρα. Η Τουρκία, η οποία έχει αριθμητικά το μεγαλύτερο στρατό στο ΝΑΤΟ μετά τις ΗΠΑ, σχεδιάζει να δαπανήσει 150 περίπου δισ. δολάρια (52 τρισ. 500 δισ. δρχ.) μέσα στα επόμενα 30 χρόνια για τον εκσυγχρονισμό του στρατού της.

Αὐτά εἶναι συνέπεια μιᾶς στενῆς Ἑβραιοτουρκικῆς συνεργασίας, πού τήν ἐπιθυμοῦν καί τά δύο μέρη, διότι στρέφεται κατά τῆς Ἑλλάδος. Στό Τέλ Ἀβίβ ὁ ἀρχηγός τῆς Τουρκικῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας συνειργάσθη στό παρελθόν, μέ τόν Ἑβραῖο ὑπουργό Ἀμύνης καί ἐδήλωσε ὅτι:

> Ο Τούρκος πτέραρχος Ιλχάν Κιλίτς έγινε δεκτός από τον Ισραηλινό υπουργό Άμυνας Γιτζάκ Μορντεχάι, ο οποίος δήλωσε αργότερα ότι η χώρα του είναι «προετοιμασμένη να διευρύνει τη συνεργασία της (μέ την Τουρκία) και να την υποστηρίξει με διάφορους τρόπους».
>
> *(Ελευθεροτυπία», 17-12-1998)*

Καί διά νά μή μακρυγορῶ, διά τάς σχέσεις Ἰσραήλ-Τουρκίας ἀρκεῖ νά ἀναφέρω, τάς δηλώσεις τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἑβραϊκοῦ «Λόμπι» εἰς γεῦμα, πού τοῦ παρέθεσε ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργός Γιλμάζ. Στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (11-3-1998) διαβάζομεν:

> «Η Τουρκία και ο τουρκικός λαός είναι κομμάτι του Ισραήλ», είπε ενώπιον του αμφιτρύωνος Γιλμάζ ο εκπρόσωπος του Εβραϊκού λόμπι, το οποίο «καταβάλλει προσπάθειες για να υπερασπιστεί τις υποθέσεις της Τουρκίας στις ΗΠΑ».

Ἔτσι λοιπόν; Τί λέγει τό Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον; Ἄν εἴχαμε Ἑλληνικόν κράτος θά διεκηρύσσαμεν, ὅτι ἡ Παλαιστίνη καί ὁ Παλαιστινιακός Λαός εἶναι κομμάτι τῆς Ἑλλάδος. Λεπτομερείας διά τήν Ἑβραιοτουρκικήν συνεργασίαν δημοσιεύονται στά *«Νέα»* (10-3-1998):

> **Εβραϊκές πλάτες για Τουρκία στις ΗΠΑ**
>
> **ΑΓΚΥΡΑ** / Του Άρη Αμπατζή
>
> Οι επαφές του Εβραϊκού λόμπι στην Τουρκία ολοκληρώθηκαν, με δεδομένα τον εκθειασμό εκ μέρους και των δύο πλευρών της ►

τουρκοϊσραηλινής συνεργασίας και την επιθυμία της τουρκικής και για συνδρομή του Εβραϊκού λόμπι στις ΗΠΑ για την εξουδετέρωση των ελληνικού και αρμενικού λόμπι, που σύμφωνα με τον Τούρκο πρωθυπουργό Μεσούτ Γιλμάζ «έχουν προκαλέσει προβλήματα στις τουρκοαμερικανικές σχέσεις». Το Εβραϊκό λόμπι συναντήθηκε στην Άγκυρα με τον πρωθυπουργό, τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Μπουλέντ Ετζεβίτ και τον υπαρχηγό των ενόπλων δυνάμεων στρατηγό Τσεβίκ Μπιρ. Στο γεύμα που παρέθεσε την περασμένη Πέμπτη ο Γιλμάζ προς τιμήν του Εβραϊκού λόμπι, ο πρωθυπουργός έκανε λόγο για «ευαίσθητα σημεία στις τουρκοαμερικανικές σχέσεις» και αναφέρθηκε στα «προβλήματα που ανακύπτουν εξαιτίας της δραστηριότητας κάποιων εθνικών λόμπι». Συγκεκριμένα προβλήματα, σύμφωνα με τον Γιλμάζ, ήταν «το ότι δεν εγκρίνονται στο Κογκρέσο η ετήσια οικονομική βοήθεια και η πώληση όπλων».

Στο ίδιο γεύμα μίλησε και ο εκπρόσωπος του Εβραϊκού λόμπι Μελ Σάλμπεργκ, ο οποίος είπε ότι «η Τουρκία είναι σημαντική χώρα και για τις ΗΠΑ και για το Ισραήλ», τονίζοντας πως «η Τουρκία και ο τουρκικός λαός είναι κομμάτι του Ισραήλ και όλοι καταβάλλουν προσπάθειες για την ανάπτυξη των αμερικανοτουρκικών και των τουρκοϊσραηλινών σχέσεων». Ως προς το θέμα των λόμπι, ο πρόεδρος του Εβραϊκού Κογκρέσσου στις ΗΠΑ (AJC) Φιλ Μπάουμ είπε ότι «το Εβραϊκό λόμπι καταβάλλει προσπάθειες για να υπερασπιστεί τις υποθέσεις της Τουρκίας, στις ΗΠΑ».

Ἀποτέλεσμα τῆς Τουρκοεβραϊκῆς στρατιωτικῆς συνεργασίας εἶναι, ἀφ' ἑνός μέν ἡ συμμετοχή τῆς Τουρκίας στό ἀντιβαλλιστικό σύστημα τῶν ΗΠΑ! ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ παραγωγή πυραύλων «τουρκικῆς» κατασκευῆς, ἐνῷ στήν ἀλήθεια πρόκειται, διά τεχνολογία, πού παρέλαβε ἡ Τουρκία ἀπό τό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον μέ τήν σειράν του τήν ἐπῆρε ἀπό τάς ΗΠΑ. Ἕνα δημοσίευμα τῶν «*Νέων*» (10-11-2004) εἶναι ἰδιαιτέρως διαφωτιστικόν:

ΤΡΙΑ ΝΕΑ πυραυλικά συστήματα που μπορούν να καταστρέψουν κρίσιμα στοιχεία της ελληνικής αεράμυνας μέσα στην Ελλάδα έχει ή πρόκειται να αποκτήσει η Τουρκία, κυρίως με τη βοήθεια ►

των ΗΠΑ. Πρόκειται βασικά για τη συμμετοχή της Άγκυρας στο παγκόσμιο αντιβαλλιστικό πρόγραμμα των ΗΠΑ μέσω της οποίας η Τουρκία αναβαθμίζεται γεωπολιτικά κατακόρυφα καθώς καθίσταται ο πυραλικός προμαχώνας της Ουάσιγκτον στην πιο καυτή περιοχή του κόσμου.

Ταυτόχρονα, προωθεί δύο ακόμη αμιγώς δικούς της πυραύλους, για την εξέλιξη των οποίων έδωσε στοιχεία ο υπουργός Άμυνας της Τουρκίας κ. Β. Γκιονούλ κατά την προχθεσινή συζήτηση για τον αμυντικό προϋπολογισμό. Αν και ο υπουργός επικαλέστηκε το απόρρητο που επιβάλλουν οι σχεδιαστές-μηχανικοί, δήλωσε, σύμφωνα με ανοικτές πηγές στην Άγκυρα, σχετικά:

- Άρχισε η παραγωγή πυραύλου μικρού βεληνεκούς, η ανάπτυξη του οποίου είχε ξεκινήσει προ 5 ετών. Οι ενέργειες στον τομέα αυτό βρίσκονται, όπως ειπώθηκε, «σε σημαντικό επίπεδο».

Καί ἐμεῖς τί κάνομεν; Διαλύομεν στρατόπεδα, καταργοῦμεν μονάδας, μειώνομεν τούς ἐξοπλισμούς, ὥστε ἡ Ἑλλάς νά καταστῇ πολεμικῶς ἀνέτοιμος καί βορά τοῦ Τουρκικοῦ ἐπεκτατισμοῦ καί Ἑβραϊκοῦ μισελληνισμοῦ. Στήν φωτογραφία πού παραθέτω βλέπουμε τόν πύραυλο «Arrow 2» Ἀμερικανοϊσραηλινής κατασκευῆς, μέ τόν ὁποῖον θά βομβαρδίζουν οἱ Τοῦρκοι τήν Ἑλλάδα, πού οἱ **πολιτικάντηδες τήν ἐγκατέλειψαν ἄοπλον!**

Ἐπιπροσθέτως αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις τῶν ΗΠΑ ἔστειλαν ἐπιστολήν «προς τον πρόεδρον Τζόρτζ Μπους με την οποία του ζητούσαν να αυξήσει τη βοήθεια προς την Τουρκία με το επιχείρημα πως *«η στρατιωτική, πολιτική και οικονομική συνεργασία της Άγκυρας με το Ισραήλ συνεχίζεται ακλόνητη»* (*«Νέα»* 28-4-2002).

Φυσικά αὐτά εἶναι γνωστά στήν Ἑλλάδα καί πολύ ἐνδιαφερόμενοι (ὄχι κρατικοί παράγοντες) κρούουν τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου π.χ. ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰδικός

στὴν Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία Γιάννης Βαληνάκης εἰς ἄρθρον στὴν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (20-12-1998) μεταξὺ ἄλλων γράφει:

Η αξία των εμπορικών σχέσεων ανήλθε στα 750 εκατ. δολάρια

Ωστόσο οι στρατιωτικές σχέσεις αποτελούν μόνο ένα μέρος μιας ευρύτερης συνεργασίας που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στις δύο χώρες. Η αξία των εμπορικών σχέσεων ανέρχεται στα 750 εκατ. δολάρια με προοπτική να φτάσει τα 2 δισ. το 2000, καταλαμβάνοντας την πρώτη θέση των εμπορικών συναλλαγών, σε διμερές επίπεδο, στη Μ. Ανατολή.

• Συμπερασματικά, οι τουρκο-ισραηλινές σχέσεις αναπτύσσονται ραγδαία σε όλους τους τομείς στη βάση πολύ σημαντικών αμοιβαίων κερδών. Αντιστοίχου επιπέδου γεωπολιτικές ανάγκες και στρατηγικά κέρδη για την Ελλάδα και την Κύπρο δεν διαφαίνονται καν στον ορίζοντα, κι έτσι τα περιθώρια ουσιαστικής αναβάθμισης της συνεργασίας με το Ισραήλ δεν είναι ορατά.

• Μένει φυσικά να προσδιοριστεί η πρακτική αντίδραση στα τουρκο-ισραηλινά σχέδια. Όποιος και αν είναι οι προθέσεις του Τελ Αβίβ, ο άξονας αυτός εξ αντικειμένου βλάπτει ουσιαστικά την Ελλάδα και την Κύπρο και πρέπει γι' αυτό να αντιμετωπιστεί.

Σύμφωνοι. Ποῖος ὅμως θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἄξονα Ἰσραὴλ-Τουρκίας; Μήπως ὁ πρώην ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν μας, ποὺ ὡς Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ἀκολουθεῖ τὴν Ἑβραϊκὴ πολιτικὴ ὑποστηρίξεως τῆς Τουρκίας! Πρᾶγμα ποὺ προεκάλεσε εἰρωνικὰ δημοσιογραφικὰ σχόλια π.χ. στὴν ἐφημερίδα «*Χώρα*» (15-5-2001) διαβάζομεν:

Συνήγορος δολοφόνων!

Φόρεσε το τούρκικο φέσι του ο Γιωργάκης και υπερασπίστηκε τη δημοκρατική πορεία της γειτονικής χώρας, προκαλώντας ακόμη και γέλωτες στους άλλους 14 υπουργούς Εξωτερικών των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ►

προχθεσινό συμβούλιο στις Βρυξέλλες. Το τι είπε ο Γιωργάκης Τζεμ - συγγνώμη, Παπανδρέου ήθελα να γράψω- δεν λέγεται. Όταν κάποιοι άλλοι υπουργοί έθεσαν το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία και τους θανάτους των κρατουμένων, ο Γιωργάκης αφήνιασε. «Τι είναι αυτά που λέτε; Η Τουρκία κινείται σε θετική κατεύθυνση και κάνει πρόοδο στα θέματα του σωφρονιστικού συστήματος». Αν είναι δυνατόν. Ούτε ο Τζεμ δεν θα έλεγε τέτοια πράγματα. Δεν σου είπαν; Δεν έχεις διαβάσει στις εφημερίδες, κύριε Παπανδρέου, ότι έχουν πεθάνει 17 άτομα στις τουρκικές φυλακές από απεργίες πείνας; Δεν έχεις διαβάσει για τα λευκά κελιά; Έχει βουίξει η υφήλιος και εσύ πηγαίνεις συνήγορος σε στυγνούς δολοφόνους; Έχει δίκιο ο Αλέκος Αλαβάνος, ο οποίος δήλωσε ότι «αυτό που έγινε στις Βρυξέλλες ήταν ντροπή για τη χώρα μας».

Τό «Ἑβραϊκό λόμπυ» τῆς Ἀμερικῆς προετοιμάζει πολλά δεινά, διά τήν Πατρίδα μας, ἀλλά ὁ κ. Παπανδρέου ἀδιαντρόπως ὑπερασπίζεται τούς Τούρκους προκαλῶν, ὅπως ἐδιαβάσατε τούς γέλωτας τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Εὐρώπης.

Ναί, ὁ Γ. Παπανδρέου ἐξυπηρετεῖ τήν Τουρκίαν καί μάλιστα παρανόμως καί προκλητικῶς π.χ. *«Μέ προφορικήν ἐντολή τοῦ ΥΠΕΞ Γ. Παπανδρέου πρός τίς Βρυξέλλες ἡ Ἑλλάδα ἀποδέχεται αἴτημα τῆς Τουρκίας γιά μετονομασία τῶν «Στενῶν» (κατοχυρωμένη ἀπό τή συνθήκη τοῦ Μοντρέ) σέ «Τουρκικά στενά»!* («Ἐλευθεροτυπία» 6-6-2003). Ἔτσι ὁ Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς Γ. Παπανδρέου προωθεῖ τούς Τουρκικούς ἐθνικούς στόχους, διότι ἔτσι θέλει τό Ἰσραήλ. Ἀλλ' ἔσεται ἦμαρ. Ἤ μήπως θά ἀντιμετωπίσουν τόν ἄξονα Ἰσραήλ-Τουρκίας τύποι ὡς ὁ Τσοχατζόπουλος, πού μέ τήν φιλοεβραϊκή στάσι τους προεκάλεσαν τήν ἀγανάκτησιν Ἑλλήνων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας, ὅπως διαβάζομεν στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (22-9-1998):

«Αγανακτισμένοι δηλώνουν αξιωματικοί της Ελληνικής Αεροπορίας για την άδεια που δόθηκε σε ισραηλινό αεροσκάφος να πραγματοποιήσει εκπαιδευτικές πτήσεις σε πολύ χαμηλό ύψος στην περιοχή ►

του αεροδρομίου της Ρόδου (και όχι μόνο). Όπως μας πληροφόρησαν, το ισραηλινό αεροσκάφος τύπου C-130, έχοντας την άδεια των αρμοδίων ελληνικών αρχών, πραγματοποίησε στις 13 Σεπτεμβρίου «χαμηλές αποτυχημένες προσεγγίσεις» στη Ρόδο.
Για να αιτιολογήσουν την αγανάκτησή τους, περιορίστηκαν να μας υπενθυμίσουν το... πρόσφατο ταξίδι Γιλμάζ στο Τελ Αβίβ και την αυξανόμενη τουρκοϊσραηλινή στρατιωτική συνεργασία! Αλήθεια, τι έχει να πει ο κ. **Τσοχατζόπουλος;**»

Αἱ Ἑλληνικαί ἐφημερίδες, ὅσαι δέν ἐλέγχονται ἀπό τούς Ἑβραιοσιωνιστάς καταγγέλλουν τήν στάσιν τοῦ «Ἑβραϊκοῦ λόμπυ» τό ὁποῖον κυριολεκτικῶς ἐκήρυξε τόν πόλεμον, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Στόν *«Ἀδέσμευτον Τύπον»* (24-11-1998) ἀποκαλύπτεται ὁ ρόλος τοῦ «Ἑβραϊκοῦ λόμπυ» τῶν ΗΠΑ.

Ας μην κρυβόμαστε πιά, το ισχυρό Εβραϊκό λόμπι στην Ουάσιγκτον (γράφουν ανοικτά ο *«Αγγελιοφόρος»*, η *«Εξουσία»* και άλλες εφημερίδες) πρωτοστατεί για τη συμμαχία Τελ Αβίβ-Άγκυρας!

Και γι' αυτό οι δυο πράκτορες της «Μοσάντ» πιάστηκαν στα... πράσα στην Κύπρο:

Ας είναι, θα το... φάμε κι αυτό, αφού οι «μυγιάγγιχτοι» Εβραίοι ξεχνούν ότι η Ελλάδα και η Κύπρος πολέμησαν και έχυσαν το αίμα τους κατά του ναζισμού, ενώ η Τουρκία παρίστανε την... ουδετέρα (βοηθώντας τους Γερμανούς στα κρυφά)!...

Ἡ συνεργασία Ἑβραίων-Τούρκων ἔχει καί τήν σκοτεινή της πλευρά, πού εὑρίσκεται στήν ἀλληλοβοήθεια τῶν μυστικῶν τους ὑπηρεσιῶν.

Οἱ Ἑβραῖοι χρησιμοποιοῦν Τούρκους καί οἱ Τοῦρκοι Ἑβραίους, ἰδίως στήν Κύπρον, ὅπου τελικῶς συνελήφθησαν οἱ κατάσκοποι των, τούς ὁποίους μέ ἐνεργείας τοῦ... «Ἑβραϊκοῦ λόμπυ» τῶν ΗΠΑ ἐξηναγκάσθη (δυστυχῶς ὑπέκυψε) ἡ Κύπρος νά τούς ἀπελευθερώση.

Ἡ εἰδησεογραφία καθώς ἐδημοσιεύθη στόν τύπον παρουσιάζει τήν ἀλήθειαν. Στά *«Νέα»* (25-2-1999) διαβάζομεν:

Στενή συνεργασία μυστικών υπηρεσιών Τουρκίας-Ισραήλ

Του Robert Fisk

ΕΠΙ ΜΗΝΕΣ αξιωματικοί των ισραηλινών και των τουρκικών υπηρεσιών πληροφοριών επάνδρωναν κοινούς σταθμούς παρακολούθησης στα σύνορα της Συρίας, του Ιράκ και του Ιράν, και μοιράζονταν πληροφορίες για τους αντάρτες του ΡΚΚ και τις συριακές και ιρακινές στρατιωτικές κινήσεις.

Στην Άγκυρα και την Ιερουσαλήμ, Ισραηλινοί και Τούρκοι αξιωματούχοι συζήτησαν επίσης τις εμπειρίες τους από δυο παρόμοιες ζώνες κατοχής - την ισραηλινή στον Νότιο Λίβανο και την τουρκική στο Βόρειο Ιράκ. Τα ισραηλινά αεριωθούμενα πετάνε τώρα τακτικά κατά μήκος της τουρκοσυριακής μεθορίου και, σύμφωνα με συριακές πηγές, πάνω από το βόρειο Ιράκ.

Η περικύκλωση της Συρίας είναι ο βασικός στόχος αυτής της συμμαχίας που συνεχίζει να αναπτύσσεται. Η έκταση της τουρκο-ισραηλινής συνεργασίας είναι ακόμη εν πολλοίς άγνωστη στα αραβικά κράτη και σε πολλούς στο ίδιο το Ισραήλ.

Οι Τούρκοι ενδιαφέρονται να αγοράσουν το ισραηλινό σύστημα πρόωρης προειδοποίησης «Propine» και την άκρως απόρρητη αντιπυραυλική τεχνολογία «Wall», που χρηματοδοτείται εν μέρει από τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η αναβάθμιση των «Φάντομ» της Τουρκίας από το Ισραήλ στοιχίζει ήδη στην Άγκυρα περίπου 200 δισεκατομμύρια δραχμές, χαμηλή τιμή για τον τουρκικό στρατό, ο οποίος έχει να ξοδέψει στην επόμενη δεκαετία για εξοπλισμό 9, 5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Η Τουρκία έχει δώσει στο Ισραήλ την άδεια να περάσουν τα αεροπλάνα του από τον τουρκικό εναέριο χώρο για να επιτεθούν στο Ιράκ αν το Ισραήλ αποτελέσει και πάλι στόχο των ιρακινών πυραύλων, όπως είχε συμβεί το 1991 στον Πόλεμο του Κόλπου. Το Ισραήλ χρειάστηκε να κάνει τα «στραβά μάτια» σε ζητήματα ηθικής για να διατηρήσει τη συμμαχία του με την Τουρκία.

Η Τουρκία ζήτησε με επιτυχία τη βοήθεια του Εβραϊκού λόμπι στη Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον για να καλοπιάσει τους Αμερικανούς και να υπογραμμίσει τη στρατηγική σημασία της Τουρκίας ►

στη Μέση Ανατολή μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Αναπόφευκτα φιλοϊσραηλινές οργανώσεις αρχίζουν τώρα να βλέπουν με συμπάθεια τον ισχυρισμό της Τουρκίας ότι η σφαγή 1,5 εκατομμυρίων Αρμενίων το 1915 δεν συνιστά γενοκτονία και -παρά τις απόλυτες αποδείξεις για το αντίθετο- δεν αποτελεί το πρώτο ολοκαύτωμα του αιώνα.

Ο Γιόσι Σαρίντ, μέλος της επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων και άμυνας της Κνεσέτ, παρατηρεί ότι «οι Εβραίοι που έχασαν 6 εκατομμύρια από τον λαό τους στη φρίκη της ναζιστικής γενοκτονίας θα πρέπει να είναι οι τελευταίοι που θα αρνηθούν την ύπαρξη μιας άλλης γενοκτονίας.

Δεν υπάρχει ούτε μια προσβολή που αυτή η (ισραηλινή) κυβέρνηση να μην είναι πρόθυμη να διαπράξει με το πρόσχημα ενός κοντόφθαλμου εθνικού συμφέροντος, που θα αποδειχθεί αντιπαραγωγικό».

Οι Ισραηλινοί κατάσκοποι στην Κύπρο

Η ισραηλινή κυβέρνηση επέβαλε λογοκρισία στα ΜΜΕ από την περασμένη Πέμπτη, για την υπόθεση των δύο Ισραηλινών που συνελήφθησαν στην Κύπρο για κατασκοπία. Το μέτρο αυτό λαμβάνεται στο Ισραήλ σε υποθέσεις που αφορούν την άμυνα και την ασφάλεια του κράτους.

Την υπόθεση από νομική άποψη χειρίζεται δικηγορικό γραφείο που έχει εμφανιστεί και σε άλλες υποθέσεις με πράκτορες των Ισραηλινών Μυστικών Υπηρεσιών. Ο Ισραηλινός δικηγόρος, Ρούμπιν Μπαχάρ, που εργάζεται για το δικηγορικό γραφείο «Χορόβιτζ» του Τελ Αβίβ, πήγε στην Κύπρο για να συνεργαστεί με τον δικηγόρο των Ισραηλινών στην Λευκωσία. Ο Ρ. Μπαχάρ επισήμως είναι απεσταλμένος από τις οικογένειες των συλληφθέντων ως κατασκόπων Ισραηλινών.

Υπεύθυνος του δικηγορικού γραφείου «Χορόβιτζ» είναι ο Άμνον Γκόλντεμπεργκ που είχε διορίσει το 1996 ο Σιμόν Πέρες για να χειριστεί υπόθεση στη Νορβηγία στην οποία εμπλέκονταν δύο πράκτορες της Μοσάντ και η οποία είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο ενός αθώου Μαροκινού. Τότε, οι πράκτορες της Μοσάντ είχαν δολοφονήσει ►

έναν Μαροκινό σερβιτόρο, όταν λανθασμένα τον εξέλαβαν για Παλαιστίνιο που ήταν αναμεμειγμένος στη δολοφονία Ισραηλινών αθλητών στους Ολυμπιακούς του Μονάχου τη δεκαετία του '70.

Πάντως, η έγκυρη ισραηλινή εφημερίδα «Χάρετζ» έχει γράψει ότι Ισραηλινοί αξιωματούχοι ενημέρωσαν τις κυπριακές αρχές πως οι δύο συλληφθέντες συμπατριώτες τους είναι όντως πράκτορες της Μοσάντ, που βρίσκονταν σε μυστική αποστολή στην Κύπρο. Η εφημερίδα υποστηρίζει ότι αποστολή των δύο Ισραηλινών ήταν να βεβαιωθούν ότι η κυπριακή Αστυνομία δεν θα εντόπιζε ή θα παρενέβαινε σε μυστική συνάντηση της Μοσάντ στην περιοχή «Ζύγι». Εάν οι πληροφορίες αυτές είναι ορθές, τότε η αποστολή τους φαίνεται ότι απέτυχε, αφού οι δύο άνδρες κατάφεραν μεν να προστατεύσουν τη συνάντηση της Μοσάντ αλλά απέτυχαν να καταλάβουν ότι οι ίδιοι ήταν αντικείμενο παρακολούθησης από τις τοπικές αρχές, αναφέρεται στο δημοσίευμα, το οποίο υπογράφεται από τον Ρόνεν Μπέργκμαν.

Επί της ουσίας της υποθέσεως, φαίνεται ότι οι δύο Ισραηλινοί έκαναν ζημιά στους σχεδιασμούς της Εθνικής Φρουράς, αφού σε χάρτες που βρέθηκαν στην κατοχή τους ήταν σημειωμένες πολλές στρατιωτικές θέσεις, γεγονός που ανάγκασε την ηγεσία της Εθνικής Φρουράς να αλλάξει τη διάταξη των δυνάμεών της. Από την άλλη πλευρά, ο εντοπισμός και η σύλληψη των δύο Ισραηλινών αποτελεί επιτυχία των μυστικών υπηρεσιών της Κύπρου, που απέδειξαν την ετοιμότητά τους.

(«Αδέσμευτος» 7-11-98)

Το Εβραϊκό λόμπι ΗΠΑ για τους δυο κατασκόπους

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Και το ισχυρό Εβραϊκό λόμπι της Αμερικής παρεμβαίνει στην υπόθεση κατασκοπείας των δύο Ισραηλινών πρακτόρων της Μοσάντ. Σύμφωνα με πληροφορίες, το Εβραϊκό λόμπι επέδειξε ενδιαφέρον και πιέζει να αφεθούν ελεύθεροι.

Χθες πραγματοποιήθηκε συνάντηση των δικηγόρων των δυο υποδίκων με το γενικό εισαγγελέα, ο οποίος όμως είναι ανένδοτος, εμμένοντας ότι πρέπει να αφεθεί η υπόθεση να εξελιχτεί στο δικαστήριο. ▸

Η υπεράσπιση των Χαρκόβ Ούτι και Νταμάρι Ιγκάλ έχει αλλάξει στάση και παραδέχεται εμμέσως πως αυτοί παρακολουθούσαν τους ασυρμάτους της αστυνομίας και κατείχαν τα μηχανήματα που εντοπίστηκαν στο διαμέρισμά τους. Δεν παραδέχονται όμως ότι κατασκόπευαν την άμυνα «ενός φιλικού κράτους». Οι δυο Ισραηλινοί επιμένουν ότι παρακολουθούσαν τις δραστηριότητες Αράβων τρομοκρατών. Εκείνο που εκτιμάται τελικά ότι θα γίνει, είναι να εκδικαστεί η υπόθεση και, στην περίπτωση καταδίκης, να δοθεί σε κάποιο στάδιο χάρη στους δυο Ισραηλινούς. Για την υπόθεση έχουν ετοιμαστεί απόρρητες εκθέσεις της ΚΥΠ και της Εθνικής Φρουράς. Η έκθεση της ΚΥΠ αναφέρει ότι, την περίοδο που συνελήφθησαν οι δύο, υπήρχαν αυξημένες δραστηριότητες του στρατού, δεν αναφέρει όμως αν αυτοί κατασκόπευαν ή όχι αμυντικούς στόχους.

Οι δυο ύποπτοι παρουσιάστηκαν χθες στό δικαστήριο Λάρνακας, τό όποιο ανέλαβε την υπόθεσή τους για την έρχόμενη Παρασκευή, για να μελετηθεί αίτημα της εισαγγελίας, όπως μέρος της δίκης διεξαχθεί κεκλεισμένων των θυρών.

(«Ελευθεροτυπία» 28-1-99)

Σε κρίσιμο σημείο οι σχέσεις Λευκωσίας

Η περιορισμένη επιτυχία του ισραηλινού προέδρου Έζερ Βάισμαν να πείσει, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του, τη Λευκωσία ότι η στρατιωτική συμφωνία της χώρας του με την Τουρκία δεν στρέφεται καθ' οιονδήποτε τρόπο κατά της Κύπρου εξανεμίστηκε σε μερικά μόνο εικοσιτετράωρα. Η σύλληψη των δυο Ισραηλινών έγινε μόλις τρεις ημέρες μετά την ολοκλήρωση της πρώτης επίσημης επίσκεψης που πραγματοποίησε ισραηλινός πρόεδρος στο νησί. Οι ανησυχίες που υπήρχαν ►

στην Κύπρο για τις επιπτώσεις της τουρκοϊσραηλινής συμφωνίας μετατράπηκαν, κυριολεκτικά εν μία νυκτί, σε σοβαρότατες υποψίες. Σύμφωνα με τον ισραηλινό Τύπο, ο κ. Βάϊσμαν -που συνδέεται φιλικά με τον κύπριο ομόλογό του Γλαύκο Κληρίδη, αφού και οι δύο είναι βετεράνοι του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, με υπηρεσία στη Βρετανική Βασιλική Αεροπορία (RAF)- συγκλονίστηκε μόλις πληροφορήθηκε τη σύλληψη των δύο πρακτόρων.

Πρωί πρωί της Δευτέρας έστειλε στη Λευκωσία τον γενικό διευθυντή του γραφείου του Αριέλ Σοίμερ, ο οποίος διαβίβασε στον κ. Κληρίδη προσωπικό μήνυμα, σε απολογητικό τόνο, στο οποίο σύμφωνα με πληροφορίες του «Βήματος» δεν αρνείται ότι οι δύο είναι πράκτορες της Μοσάντ, αλλά προτρέπει όπως οι τόνοι κρατηθούν σε χαμηλά επίπεδα, ώστε να ξεπεραστεί το πρόβλημα. Η κυπριακή κυβέρνηση είχε ήδη στείλει το μήνυμα ότι ήταν πρόθυμη να χειριστεί το θέμα δια της σιωπηράς, διπλωματικής οδού. Ώρες μόνο μετά τη σύλληψη των Αργκόβ και Νταμάω, το υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης εξέδιδε μια παράξενη ανακοίνωση, με οδηγίες του υπουργού Νίκου Κάσιη: το υπουργείο διευκρίνιζε ότι από τις ανακρίσεις δεν είχε προκύψει «οτιδήποτε που να συνδέει τις υπό εξέταση ενέργειές τους (των δυο συλληφθέντων) με την κυβέρνηση του Ισραήλ».

Στο Τελ Αβίβ όμως το θέμα είχε αρχίσει να παίρνει διαστάσεις και να εξελίσσεται σε κόντρα μεταξύ του δεξιού πρωθυπουργού Βενιαμίν Νετανιάχου και του Εργατικού προέδρου Βάϊσμαν, ο οποίος είχε την πρωτοβουλία των κινήσεων με το μήνυμα, δια απεσταλμένου, στον Γλαύκο Κληρίδη. Ο Νετανιάχου υιοθέτησε τη σκληρή γραμμή, δηλώνοντας ότι η υπόθεση θα διαλευκανθεί «και φυσικά θα τους φέρουμε (τους δυο) πίσω στην πατρίδα». Η δήλωση αυτή εκνεύρισε τη Λευκωσία· ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κάσιης απάντησε ότι εκείνοι παίζουν το βιολί τους και εμείς το δικό μας. Η παρέμβαση Νετανιάχου άλλαξε άρδην την αρχική συγκαταβατική προσέγγιση της κυπριακής κυβέρνησης.

Την περασμένη Τετάρτη ο γενικός διευθυντής του ΥΠΕΞ Αλέκος Σιάμπος προέβη σε εν αυστηρότατο διάβημα προς τον ισραηλινό πρέσβη Σέμι Τσουρ, ενώ δημοσίως πλέον η Λευκωσία είναι κατηγορηματική: η υπόθεση έχει πάρει τον δρόμο της.

(«Βήμα» 15-11-98)

Η Κύπρος υπέκυψε στις πιέσεις για τους 2 πράκτορες της Μοσάντ

Η Κύπρος υπέκυψε στις ασφυκτικές πιέσεις του Ισραήλ και ουσιαστικά αθώωσε τους δυο πράκτορες της Μοσάντ που είχαν συλληφθεί και κατηγορηθεί για κατασκοπεία.

Ο γενικός εισαγγελέας Αλ. Μαρκίδης απέσυρε τις δυο κατηγορίες που αφορούσαν την κατασκοπεία και παραδέχτηκε ότι ασκήθηκαν έντονες πιέσεις όχι μόνο από πλευράς Ισραήλ αλλά και από Αμερικανούς γερουσιαστές, όπως επίσης και από υπουργούς και αξιωματούχους ευρωπαϊκών χωρών.

Σύμφωνα με τον γενικό εισαγγελέα οι πιέσεις ασκήθηκαν σε ανώτατο επίπεδο και μίλησε για τηλεφωνήματα προς τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον υπουργό Εξωτερικών.

Όπως ανέφεραν έγκυρες πηγές, αποφασιστικό ρόλο έπαιξε το Εβραϊκό λόμπι στην Ουάσιγκτον και τη Νέα Υόρκη που απειλούσε να μποϋκοτάρει τις θέσεις της κυπριακής κυβέρνησης στο Κυπριακό. Τόση μάλιστα ήταν η πίεση ώστε και στελέχη της ελληνικής ομογένειας εισηγήθηκαν στον κ. Κληρίδη ότι έπρεπε να βρεθεί ένας συμβιβασμός.

Ο ίδιος ο γενικός εισαγγελέας του Ισραήλ είχε επισκεφθεί διακριτικά τη Λευκωσία και είχε δυο συναντήσεις με τον Κύπριο ομόλογό του. Όπως είπε ο κ. Μαρκίδης, οι Ισραηλινοί, αλλά και όσοι πίεζαν εκ μέρους τους, προσπαθούσαν να πείσουν την κυβέρνηση ότι οι ενέργειες των δυο πρακτόρων δεν εστρέφοντο κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά έγιναν στο πλαίσιο αντιμετώπισης ενδεχόμενων ενεργειών τρομοκρατικής οργάνωσης -και μάλιστα της Χεζμπολάχ- εναντίον του Ισραήλ.

Οι δυο πράκτορες, ο Ούντι Χάργκοβ και ο Ιγκάλ Νταμάρι, είχαν συλληφθεί από την κυπριακή αστυνομία ύστερα από καταγγελία ιδιοκτήτη ταβέρνας που είχε παρατηρήσει ύποπτες κινήσεις τους κοντά σε στρατόπεδο της Εθνικής Φρουράς στο Ζύγι. Σε έρευνα στο διαμέρισμα που είχαν νοικιάσει βρέθηκε εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών και παρακολούθησης των συχνοτήτων της αστυνομίας.

(«Νέα» 30-1-99)

Τά 6λέπετε: καί δέν εἶναι τά μόνα. Ἀνέκαθεν οἱ Ἑβραῖοι ἐστρέφοντο, κατά τῆς Κύπρου. Χαρακτηριστικῶς στόν *«Ὀρθόδοξο Τύπον»* (15-9-1975) διαβάζομεν:

> « • ΤΟ ΕΤΟΣ 115 μ.Χ. συνέβη ἕν τῶν τρομερωτέρων γεγονότων τῆς ἱστορίας τῆς Μεγαλονήσου. Οἱ ἀνά τήν ρωμαϊκήν αὐτοκρατορίαν Ἰουδαῖοι ἐπαναστάτησαν κατά τῆς ρωμαϊκῆς ἀρχῆς. Μεγάλαι ἐξεγέρσεις ἐγένοντο ἐν Κυρηναϊκῇ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἀλλά καί ἐν Κύπρῳ. Οἱ πολυάριθμοι Ἰουδαῖοι τῆς Κύπρου, ὑπό τήν ἀρχηγίαν Ἀρτεμίωνος τινος ἔδραμον εἰς τά ὅπλα, μέ ἀποτέλεσμα νά πνίξουν τήν Νῆσον εἰς τό αἷμα καί νά τήν βυθίσουν εἰς μέγα πένθος. Διέπραξαν ἀπιστεύτους ὠμότητας καί ἐφόνευσαν περί τάς 240.000 Κυπρίων, τήν δέ ἀνθοῦσαν τότε πόλιν Σαλαμῖνα τήν μετέβαλον εἰς ἐρείπια.
>
> • Ἡ ἐπανάστασις κατεστάλη μετά δεινόν ἀγῶνα. Τοσαύτη δέ ὑπῆρξεν ἡ ἀγανάκτησις τῶν Κυπρίων κατά τῶν Ἑβραίων, ὥστε ὅσοι Ἰουδαῖοι δέν ἀπωλέσθησαν κατά τήν ἐξέγερσιν, ἐξεδιώχθησαν τῆς Νήσου. Μετά ταῦτα, ἐπί αἰῶνας ἀπηγορεύετο ἐπί ποινῇ θανάτου, ἡ ἀπόβασις Ἰουδαίου εἰς Κύπρον. Μάλιστα, ἐάν συνέβαινε μέλος τῆς μισητῆς ταύτης φυλῆς νά ριφθῇ ὑπό τῶν ἀνέμων ἤ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης εἰς τάς κυπριακάς ἀκτάς, ἐφονεύετο.
>
> • Ἐπί Τουρκοκρατίας, μετά τόν θάνατον τοῦ σουλτάνου Σουλεϊμάν Β΄, πού συνέβη τό ἔτος 1566 μ.Χ., ὁ διάδοχος του Σελήμ Β΄ ὁ μέθυσος ἐπεχείρησε νά καταλάβῃ τήν Κύπρον, ὡς ἐσκόπευε νά πράξῃ καί ὁ πατήρ του. Εἰς τοῦτο προετρέπετο ὑπό τινός Ἑβραίου ὀνόματι Μιχουέζ, ἔμπιστου φίλου καί συμβούλου του».

> *Έχει δεσμεύσει για αεροναυτικές ασκήσεις ολόκληρο το αρχιπέλαγος και τμήματα του Κρητικού*
>
> # Η Τουρκία «αποκλείει» το Αιγαίο
>
> ## Και ηλεκτρονικές παρεμβολές ισραηλινής... τεχνολογίας
>
> *(«**Βήμα**» 15-11-98)*

Ἐπί τέλους, ὅλα ὅσα ἐπί ἔτη ἔλεγα, διά τάς σχέσεις Τουρκίας-Ἑβραίων ἔρχονται τώρα στό φῶς τῆς δημοσιότητος καί προκαλοῦν τάς ἀντιδράσεις τῶν δημοκρατικῶν ἐφημερίδων, δίχως αὐταί νά «κατηγο-

Στό μέσον τῆς φωτογραφίας: ὁ Ἑβραῖος Σιντούκ (λοχαγός Γαλλικοῦ στρατοῦ συλληφθείς κ.τ.λ.) ὁ ὁποῖος ἐχρηματοδότησε, μέ Ἑβραϊκά κεφάλαια τόν Κεμάλ.

ροῦνται» ὅτι ἐκφράζουν «ναζιστικάς ἀπόψεις» ὅπως συνέβαινε μέ ἐμένα.

Τά «*Νέα*» (2-12-98) μέ δισέλιδον τίτλον γράφουν: «*Τό παρασκήνιο τῆς ἀνίερης συμμαχίας Τουρκίας-Ἰσραήλ*». Στό ἄρθρο (ἀνταπόκρισις ἐξ Οὐάσιγκτων τοῦ Νότη Παπαδοπούλου) περιλαμβάνεται μία γελοιογραφία τοῦ περιφήμου Στάθη, καθώς καί ἡ πληρωμένη καταχώρησις τοῦ Ἑβραϊκοῦ «λόμπυ» ὑπέρ τῆς Τουρκίας. Τό ἄρθρον, πρέπει νά διαβασθῇ μετά προσοχῆς, διότι ἀποδεικνύει τόν Τουρκοεβραϊσμό, πού φυσικά στρέφεται εὐθέως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλως τε καί στό ἄρθρον ἐπιβεβαιοῦται μέ ἐπίτιτλον, ὅτι: «*Οι Εβραίοι της Αμερικής στηρίζουν αναφανδόν την Άγκυρα και επηρεάζουν υπέρ αυτής το πολιτικοστρατιωτικό και βιομηχανικό κατεστημένο*». Παραθέτω τό κείμενον, πρός ἐνημέρωσίν σας καί διά νά ξυπνήσουν μερικοί ἑβραιόπληκτοι.

Οι Εβραίοι της Αμερικής στηρίζουν αναφανδόν την Άγκυρα και επηρεάζουν υπέρ αυτής το πολιτικοστρατιωτικό και βιομηχανικό κατεστημένο

Το παρασκήνιο της ανίερης συμμαχίας Τουρκίας-Ισραήλ

Ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Στρομπ Τάλμποτ είχε μόλις τελειώσει την ομιλία του σε μια κατάμεστη από ►

διπλωμάτες, δημοσιογράφους και πολιτικούς αίθουσα του κεντρικού ξενοδοχείου και η ατμόσφαιρα ήταν εμφανώς βαριά παρά τον υπέροχο ηλιόλουστο καιρό -μέσα Οκτωβρίου- στην Ουάσιγκτον.

Οι συγκεντρωμένοι ήταν εμφανώς δυσαρεστημένοι. Περίμεναν ότι το Νο 2 του Στέιτ Ντιπάρτμεντ θα αναφερόταν κάπου στην ομιλία του και στο Κουρδικό. Ούτε περίμεναν ότι ο κ. Τάλμποτ θα έφθανε να καταδικάσει τον αντιδημοκρατικό τρόπο αντιμετώπισης των ισλαμιστών ή να προειδοποιήσει πως οποιαδήποτε προσπάθεια απομάκρυνσης των S-300 από την Κύπρο θα προκαλούσε την αντίδραση των ΗΠΑ.

Η εκδήλωση είχε οργανωθεί από το Εβραϊκό λόμπι προς τιμήν της μνήμης του Τουργκούτ Οζάλ. Και αντί να ακούγονται έπαινοι υπέρ της Άγκυρας ακουγόταν σκληρή κριτική. Ένα από τα στελέχη της αμερικανοϊσραηλινής κοινότητας, που έβλεπε ότι χανόταν όλη η ουσία για την οποία είχε διοργανωθεί η πολυδιαφημισμένη εκδήλωση, δεν μπόρεσε να κρατηθεί: «Κύριε υπουργέ, νομίζω ότι αναφερθήκατε στην ομιλία σας μόνο στα αρνητικά της Τουρκίας και αποσιωπήσατε τα θετικά...».

Ὁλοκληρώνων τό κεφάλαιον τῆς στρατιωτικῆς συνεργασίας Ἰσραήλ-Τουρκίας ὑπενθυμίζω, ὅτι κατά τήν περίοδο τοῦ Ἰουλίου 1974, ὅταν συνέβησαν τά τραγικά γεγονότα στήν Κύπρον οἱ Ἑβραῖοι συμπαρεστάθησαν στούς Τούρκους μέ κάθε τρόπο (πληροφορίαι, παραπλανήσεις Ἑλληνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπικοινωνίαι κ.τ.λ.) καί μέ συμμετοχή ἀκόμη Ἰσραηλινῶν πολεμικῶν πλοίων, στήν Τουρκική ἀπόβασιν. Στά *«Νέα»* (27-2-1975) δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθος εἴδησις:

«Ἀναφέρεται είδικώτερα, ὅτι ἰσραηλινά ἀναγνωριστικά παραβιάζουν -κατά λάθος- τόν ἀνατολικό ἐναέριο χῶρο τῆς Κύπρου στίς ἀρχές Ἰουλίου καί δύο τουλάχιστον φορές κατά τό διάστημα τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἰουλίου. Σκάφος τοῦ ἰσραηλινοῦ ναυτικοῦ -συνέπεσε νά βρεθῆ- σχεδόν μέσα στήν τουρκική ἀρμάδα εἰσβολῆς καί ἦταν αὐτό ἀκριβῶς, πού συνέλεξε τούς ναυαγούς τοῦ τουρκικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ, τό ὁποῖον βύθισε κατά λάθος ἡ τουρκική ἀεροπορία».

Τέλος, χάριν τῆς ἀληθείας, πρέπει νά σημειώσω, ὅτι ὁ τ. Ὑπουρ-

γός Ἐξωτερικῶν τῆς Πατρίδος μας Θ. Πάγκαλος ἐπέκρινε μέ δηλώσεις του τό Ἰσραήλ, δίχως νά φοβῆται τάς συνεπείας. Προφανῶς διαθέτει κάτι ἀπό τό γονίδιον τοῦ πάππου του, γενναίου Στρατηγοῦ Θ. Παγκάλου. Ἐναντίον τοῦ Ἕλληνος πολιτικοῦ ἐξεσηκώθησαν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀμερικῆς μέ ἐντόνους διαμαρτυρίας, διότι βλέπετε οὐδείς δικαιοῦται νά ἐπικρίνη τό Ἅγιον Ἰσραήλ. Ἡ «*Ἐλευθεροτυπία*» (5-3-1998) μᾶς πληροφορεῖ:

Αμερικανο-Εβραίοι κατά Πάγκαλου

Τη «βαθιά ανησυχία» της για τις επικριτικές δηλώσεις που έκανε πρόσφατα για το Ισραήλ ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών Θεόδωρος Πάγκαλος, εξέφρασε η Αμερικανοεβραϊκή Επιτροπή, δημοσιεύοντας παράλληλα τη σχετική επιστολή διαμαρτυρίας που έστειλε στον πρέσβη της Ελλάδος στις ΗΠΑ, Λουκά Τσίλο».

Πρέπει νά ἀντιλαμβάνεσθε ποῖοι ἐφρόντισαν, διά τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Παγκάλου, ἀπό τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος...

Ἐλάχιστα μέ ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τῶν Ἑβραίων, διά τόν ἐθνικοσοσιαλισμόν, ὅπως καί ἡ γνώμη ὅσων ἀκολουθοῦν ἀπό ἄγνοια ἤ ἀπό συμφέρον τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Σταματῶ στήν ἱστορικήν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία διδάσκει τήν ἠθικήν ἀνωτερότητα τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ προσωπικότης καί ὄχι ἡ ἐκ τῆς φύσεως της ἄλογος μᾶζα, ὅπως συμβαίνει στήν δημοκρατία. Ἡ ποιότης τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ὑπερέχει τῆς ποσότητος τῆς πλουτοδημοκρατίας, στήν ὁποία προστίθεται ὁ ὄχλος τῶν ψηφοφόρων, πού ἐξαγοράζονται ἤ παρασύρονται.

Καί τοῦτο πρέπει νά ἐπισημανθῆ μέ ἔντονο τρόπον, ὅτι δηλαδή πραγματικῶς δέν ἐπικρατοῦν, αἱ μᾶζαι, ἀλλ' ἐκεῖνοι πού διαμορφώνουν τήν γνώμην τῶν μαζῶν καί τάς κατευθύνουν, ὅπως ἐπιθυμοῦν, δίχως αἱ μάζαι νά ἀντιλαμβάνωνται τόν οὐσιαστικόν ἔλεγχον πού ὑφίστανται. Ἔτσι διά τῆς πλουτοδημοκρατίας προχωρεῖ ὁ Ἑβραιοσιωνισμός, ὁ ὁποῖος στήν νεωτέραν ἐποχήν τήν ἐπέβαλε ἀρχικῶς τό 1789 στήν Γαλλία καί καυχᾶται δι' αὐτό στά «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών».

Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταί ἀκολουθοῦν τήν Πυθαγόρειον προτροπήν «τάς λεωφόρους μή βαδίζειν» (νά μή συντάσσεσαι μέ τήν γνώμη τῶν πολλῶν) καί ἀναγνωρίζουν τό Ἀξίωμα τοῦ Ἀρχηγοῦ, τό ὁποῖον ἐκφράζουν οἱ «βελτίονες», οἱ «κρείττονες» καί γενικῶς οἱ «κράτιστοι». Πέραν καί μακράν ἀπό τόν ὠφελιμιστικόν ὑλισμόν ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός μέ πνευματικάς ἀνατάσεις ἵπταται εἰς χώρους ἀξιῶν, πού δέν περιμένω νά ἐννοήσουν ἤ νά αἰσθανθοῦν οἱ Ἑβραιόπληκτοι καί οἱ μαζάνθρωποι.

Στοιχεῖον τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ἀνωτερότητος εἶναι τό μεγαλεῖον τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας, πού εἶναι τρόπος ζωῆς. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός εἶναι κοσμοθεωρία, διά «κυρίους» ὄχι διά δούλους. Εἶναι πίστις ὑπερεχόντων ἀνθρώπων. Πρωταρχικῶς ἐγεννήθη στήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὡς βιοθεωρία (Σωκράτης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης κ.τ.λ.) καί ὡς πρᾶξις ζωῆς (Μ. Ἀλέξανδρος, Διάδοχοι, Ἐπίγονοι κ.τ.λ.). Ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ ἐπανειλημμένως θά παραδεχθῆ ὅτι μητέρα τοῦ Γερμανικοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἶναι ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς καί γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Ἐθνικοσοσιαλιστική ἐπανάστασις στηρίζεται στόν Ἑλληνισμό, ἐνῶ αἱ ἐπαναστάσεις τῶν Ἰακωβίνων, Καρμπονάρων, Μπολσεβίκων κ.τ.λ. στόν Ἰουδαϊσμό, ἀπό τόν ὁποῖον καί προεκλήθησαν, διά νά ἐξοντώσουν τάς ἐθνικάς κοινωνίας, πού ἔπληξαν.

Τέλος πάντων δέν πρόκειται ἐδῶ νά κάνω μίαν ἀνάλυσιν τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ἀλλά δέν μπορῶ νά ἀνέχωμαι τούς δολοφόνους, ληστάς, βιαστάς, καταπιεστάς, παράσιτα, διαφθορεῖς, ὑπονομευτάς τῆς ἐλεεινῆς Ἑβραΐλας νά συκοφαντοῦν τούς Ἐθνικοσοσιαλιστάς. Μέ τήν ὁμιλία, μέ τήν γραφή καί μέ ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο ἀγωνίζομαι, διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Ὁ ἀγών αὐτός, νά θεωρηθῆ μνημόσυνον, ὑπέρ Ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καί γυναικῶν τῆς Λευκῆς Φυλῆς, οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τήν ζωήν των, στό ἐθνικοσοσιαλιστικόν των καθῆκον. Ἡ Θεία Πρόνοια ἄς ἀναπαύση τήν ψυχήν των, πού εἶναι ψυχή πολεμιστῶν κι ὄχι τοκογλύφων.

Ἡ σύγχυσις ἡ ὁποία σκοπίμως προκαλεῖται στήν ἱστορία μέ ἀνακριβείας δέν γίνεται τυχαίως, ἀλλά σκοπίμως. Στήν ὑπόθεσι τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐπιδιώκει νά φορτώνη ὅλα τά κακά τοῦ κόσμου στούς Γερμανούς μέ ἀσαφεῖς, ἀορίστους κατηγορίας, τάς ὁποίας συχνῶς ἐπαναλαμβάνουν ἄλλοι ἴσως καλοπροαιρέτως κι ἔτσι ὁ προπαγανδιστικός θόρυβος διατηρεῖται κι ἐπαυ-

ξάνει συνεχῶς π.χ. στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (29-8-2003) ὑπάρχει μία στήλη πού τιτλοφορεῖται: «Πρίν 60 χρόνια». Ἐκεῖ διαβάζομεν:

> «Πεθαίνει ξαφνικά σε ηλικία 49 ετών ο βασιλιάς Βόρις Γ΄ της Βουλγαρίας. Υπόνοιες ότι δηλητηριάστηκε, με γερμανικές διαταγές».

Ὅσοι διαβάσατε αὐτό τό κείμενο θά σχηματίσετε τήν γνώμην ἐξ ὑπονοιῶν (!) ὅτι οἱ Γερμανοί ἐδολοφόνησαν τόν Βασιλέα τῆς Βουλγαρίας, ὁ ὁποῖος ἦτο σύμμαχός των κι ὄχι ἐχθρός των. Ἰδού ὅμως ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅπως λεπτομερῶς τήν περιγράφει ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 773-775):

> «Ένα ακόμη επεισόδιο χαρακτηρίζει το αβυσσαλέο μίσος του Χίτλερ προς τον ιταλικό Βασιλικό Οίκο της Σαβοΐας. Είχε καλέσει τον βασιλιά Βόρις της Βουλγαρίας στη Φωλιά του Λύκου, για ανεπίσημη επίσκεψη. Στις 14 Αυγούστου, γευμάτισαν μαζί επί τρεις ώρες και ξανά την άλλη μέρα. Στα μεσοδιαστήματα, ο Βόρις διασκέδαζε με το χόμπι του, το οποίο ήταν να κάνει βόλτες με μιά ατμομηχανή – και το προσωπικό του Χίτλερ του είχε προμηθεύσει μια, που βρισκόταν υπ΄ ατμόν σε κάποια γειτονική, βοηθητική σιδηροδρομική γραμμή. Σύμφωνα μέ τόν Franz von Sonnleitner, ὁ Βόρις τελικά συμφώνησε νά επιτρέψει την αξιοποίηση των ανέπαφων μεραρχιών του στον πόλεμο κατά των Ρώσων: «Ήμασταν όλοι ευχαριστημένοι», έγραφε ο Sonnleitner, «όταν έφυγε ο Βόρις». Ο ίδιος ο Χίτλερ συνόδευσε το βασιλιά ως το αεροδρόμιο του Ράστενμπουργκ.
>
> Δυο εβδομάδες αργότερα, ο βασιλιάς Βόρις έπεσε άρρωστος από μια ξαφνική, μυστηριώδη ασθένεια. Ο Γερμανός αεροπορικός ακόλουθος στην Σόφια διέθεσε αμέσως αεροπορικό μεταφορικό μέσο, στις 24 Αυγούστου, για να έρθει να δει τον βασιλιά ο Γερμανός γιατρός του, dr. Seitz. Ο γιατρός, ωστόσο, ανέφερε ότι ο βασιλιάς πέθαινε. Στην αρχή είχε διαγνώσει πάθηση της χοληδόχου κύστης, και τότε ο Χίτλερ έστειλε τον πιο σπουδαίο γιατρό του Ράιχ, τον καθηγητή Hans Eppinger, από την Βιέννη για να βοηθήσει. Παρουσιάστηκαν όμως κάποιες επιπλοκές και τότε, ο διάσημος νευρολόγος καθηγητής Maximilian de Crinis έφτασε αεροπορικώς από το Βερολίνο στις 28 του μηνός. Αλλά στις 4.20 μ.μ. ο βασιλιάς πέθανε. Η Ιταλίδα σύζυγος του βασιλιά, Giovanna, δεν επέτρεψε να γίνει αυτοψία, αλλά ο Eppinger παρατήρησε ότι τα κάτω άκρα του βασιλιά είχαν μαυρίσει, κάτι που το είχε δει μόνον μια φορά πριν, όταν ο πρωθυπουργός της Ελλάδος Ιωάννης Μεταξάς είχε δηλητηριαστεί. ►

τον Ιανουάριο του 1941. Με την επιστροφή των Γερμανών γιατρών, ο Χίτλερ έδωσε εντολή στον Υπουργό του της Δικαιοσύνης να τους απαλλάξει από τον όρκο του απόρρητου και να τους ανακρίνει. Και οι δυο αποφάνθηκαν ομόφωνα ότι αιτία του θανάτου ήταν ένα δηλητήριο εξωτικού φιδιού. Ήταν ένας χαρακτηριστικός «βαλκανικός θάνατος», όπως είπε ο Eppinger.

Ο Χίτλερ ήταν απαρηγόρητος για την απώλεια αυτής της σταθεροποιητικής επιρροής της Βουλγαρίας. Διέταξε να παραστεί στη βασιλική κηδεία μια πολυμελής αντιπροσωπεία. Το ένστικτό του τον έκανε να πιστεύει ότι ο βασιλικός Οίκος της Σαβοΐας ήταν πίσω από τη δολοφονία: μήπως δεν ήταν ύποπτο ότι η πριγκίπισσα Mafalda, γυναικαδέλφη του βασιλιά και κόρη του βασιλιά της Ιταλίας, σύζυγος του πρίγκιπα Φιλίππου της Έσσης και «το πιό μαύρο ψοφίμι του ιταλικού Βασιλικού Οίκου» (όπως περιφρονητικά τη χαρακτήριζε ο Χίτλερ), είχε περάσει πολύ πρόσφατα μερικές εβδομάδες στην Σόφια;

Από τις μυστικές υπηρεσίες του Γκαίρινγκ, ο Χίτλερ έμαθε ότι ο πρίγκηπας Φίλιππος είχε πρόσφατα μιλήσει κρυπτογραφικά από το τηλέφωνο με τη Mafalda, προφανώς χρησιμοποιώντας κάποιο δικό τους κώδικα. Αν τον συνελάμβανε όμως, θα σήμαινε πολύ σύντομα συναγερμό στην ιταλική μοναρχία. Έτσι, ο Χίτλερ κάλεσε τον πρίγκηπα επισήμως στο Στρατηγείο του και, ενώ του φέρθηκε πολύ φιλόξενα, έδωσε εντολή στους φρουρούς του να μην τον αφήσουν να ξαναφύγει».

Χιλιάδες Ἕλληνες ἐδιάβασαν τήν «Ἐλευθεροτυπίαν» καί χιλιάδες Ἕλληνες παρεπλανήθησαν, ἐν ἀγνοίᾳ ὅπως θέλω νά πιστεύω τῆς ἐφημερίδος. Ἡ προπαγάνδα πάντως ἐπέτυχε τοῦ στόχου της, πού ἦτο ἡ δυσφήμησις τῶν Γερμανῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Χίτλερ ἦτο ἀπαρηγόρητος, διά τόν θάνατο τοῦ Βουλγάρου Βασιλέως, ἀλλά ἡ προπαγάνδα ἐπαρουσίασε μέ ὑπονοίας, τούς Γερμανούς, ὡς δολοφόνους του.

Ἔτσι δυστυχῶς σχηματίζουν τά πλήθη ἀπόψεις καί διαμορφοῦται ἡ λεγομένη «κοινή γνώμη». Ἡ Ἑλληνική ἀντίληψις περί πολέμου, ὅπως προκύπτει ἐκ τῆς ἱστορίας μεταξύ τῶν ἄλλων, πρῶτον ἐσέβετο τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τοῦ ἀντιπάλου καί δεύτερον οἱ Ἕλληνες δέν ἐσκότωναν ἀμάχους.

Ἀπεναντίας ἡ Ἑβραϊκή ἀντίληψις περί πολέμου, ὅπως διατυποῦται στήν Παλαιά Διαθήκη, διδάσκει τόν φόνον τῶν ἀντιπάλων ἡγετῶν καί τήν σφαγήν τοῦ ἐχθρικοῦ λαοῦ.

Αἱ σφαγαί βασιλέων καί ἀμάχων λαϊκῶν πληθυσμῶν, πού καθιερώθησαν στήν Π.Δ. συνεχίζονται καί τώρα στό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον δολοφονεῖ ἡγετικά στελέχη τῶν Παλαιστινίων καί ἀδιακρίτως σκοτώνει ἀμάχους, γυναῖκας καί παιδιά. Κάτι ἀνάλογον συνέβη στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον (οὐδέποτε εἰς ἄλλον πόλεμον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας). Οἱ Γερμανοί ἐσέβοντο τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τῶν ἡττηθέντων καί οὐδέποτε ἐδολοφόνησαν μαζικῶς λαούς μέ βομβαρδισμούς ἀμάχων. Ἐβομβάρδισαν πόλεις, μόνον διά στρατιωτικούς λόγους.

Ἀπεναντίας οἱ Σύμμαχοι ὑποκινούμενοι, ἀπό τούς Ἑβραίους ἐπετίθεντο κατά κύματα μέ χιλιάδας βομβαρδιστικῶν καί συστηματικῶς, δίχως στρατιωτικήν ἀνάγκην, κατέστρεφαν μικράς ἤ μεγάλας πόλεις τῆς Γερμανίας, μόνον καί μόνον, διά νά σκοτώσουν ἀμάχους.

Ὅταν ἐνίκησαν ἐδολοφόνησαν, διά τῆς ψευτοδίκης τῆς Νυρεμβέργης τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τοῦ Γ΄ Ράϊχ.

Ἡ συμπεριφορά τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, πρός τούς ἀντιπάλους του Στρατούς ὑπῆρξεν ἄψογος, ἀπό πάσης πλευρᾶς. Οἱ Γερμανοί ἐσεβάσθησαν τήν Στρατιωτικήν Τιμήν καί ἀνεγνώρισαν τούς ἀνδρείους ἐχθρούς των. Ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ Χίτλερ στόν ἐπινίκειον λόγον του, μετά τήν λῆξιν τῆς ἐκστρατείας στά Βαλκάνια ἐτίμησε δι' εἰδικῆς ἀναφορᾶς τόν Ἕλληνα Στρατιώτη καί ἐπέτρεψε, στούς Ἕλληνας Ἀξιωματικούς νά φέρουν τά ξίφη των, γεγονός πού ἐπέσυρε τάς διαμαρτυρίας τοῦ Μουσσολίνι, ματαίως.

Τούς ἡττημένους Γάλλους, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀνταποδόσεως τούς ὑπεχρέωσε νά ὑπογράψουν τήν παράδοσίν των, στήν σιδηροδρομικήν ἅμαξαν, ὅπου ὑπέγραψαν οἱ Γερμανοί τήν συνθηκολόγησίν των κατά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Ἀλλά δέν τούς ἐταπείνωσε, ἀπεναντίας ὁ ἴδιος ὁ θριαμβευτής Χίτλερ ἀνεφέρθη, μέ κολακευτικούς λόγους, στόν ἡρωϊκόν Γαλλικόν Στρατόν, στό προοίμιον τῆς συνθηκολογήσεως, πού συνέταξε ὁ ἴδιος καί ἀνέγνωσε ὁ Στρατάρχης Κάϊτελ.

Οἱ Γερμανοί ἐφέρθησαν ἱπποτικῶς, στούς ἡττηθέντας Γάλλους Ἀξιωματικούς. Δέν ἐζήτησαν τήν παράδοσιν τοῦ Γαλλικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. Δέν ἐδίωξαν Γάλλους Στρατηγούς, διότι ἐπετέθησαν κατά τῆς Γερμανίας. Δέν ἐφυλάκισαν τούς Γάλλους Στρατάρχας καί Ἀρχιναυάρχους. Δέν ἐταπείνωσαν τούς Γάλλους Ἀξιωματικούς μέ δημοσίας διαπομπεύσεις. Ἀκόμη δέν ἐταπείνωσαν τόν Γαλλικόν Λα-

όν, οὔτε τόν ὕβρισαν, οὔτε τόν ἐσυκοφάντησαν, ὅπως ἔκαναν οἱ Σύμμαχοι, ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ.

Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἡττημένοι Ἀγγλογάλλοι περιμένουν στήν Δουνκέρκη νά δραπετεύσουν στήν Ἀγγλίαν. Ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπό εἰδικήν ἔρευναν τοῦ B.B.C. πού ἀνεδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα «Νέα» (13-12-2003) τά ναυαγοσωστικά καί τά πλοιάρια τῶν ἁλιέων πού μετέφεραν τούς πανικοβλήτους Ἀγγλογάλλους δέν τό ἔκαναν ἀπό πατριωτισμό, ἀλλά διότι «εἶχαν ὑπογράψει ναυτικά συμβόλαια» καί ἔλαβαν ἀμοιβή «τῆς τάξεως τῶν τριῶν σελινίων ἀνά ἄνδρα» (ἔνθ. ἀνωτ.). Τελικῶς μετεφέρθησαν στήν ἀσφάλεια τῆς βρεταννικῆς νήσου 350.000 ἡττημένοι στρατιῶται.

Ὁ Στρατάρχης Κάϊτελ διαβάζει τούς ὅρους συνθηκολογήσεως τῆς Γαλλίας. Ὁ Γάλλος Στρατηγός Χυντζιζέρ καί ὁ ναύαρχος Λελέκ παρακολουθοῦν σιωπηλοί. Δίπλα στόν Κάϊτελ καθισμένος ὁ Χίτλερ. Ἀπέναντι ὁ φόν Ἔς. Οἱ Γερμανοί νικηταί ἐσεβάσθησαν τήν Στρατιωτικήν Τιμήν καί τό Διεθνές Δίκαιον καί δέν ἐδίκασαν τους Γάλλους στρατηγούς ὡς ἐγκληματίας πολέμου, ἀφοῦ ἡ Γαλλία ἐκήρυξε τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας κι ὄχι ἀντιστρόφως. Οὔτε τούς ἐταπείνωσαν μέ προσβλητικάς συμπεριφοράς, ὅπως ἔκαναν οἱ Σύμμαχοι, ὅταν ἐνίκησαν, πρός τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τοῦ πεσόντος Γ΄ Ράϊχ.

Ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίση τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἔδωσε ἐγγύησιν στὴν Πολωνίαν καὶ εἰσῆλθε στὸν πόλεμο, ποὺ δὲν τὸν ἤθελε ὁ Χίτλερ καὶ δια αὐτὸ δεν την κατέλαβε ὁλόκληρον. Ἡ Γαλλία τὸ 1939 ἐκήρυξε τὸν πόλεμον, κατὰ τῆς Γερμανίας, μὲ ἀπόφασιν τῆς βουλῆς της, ὅπως ἀκριβῶς ἔκανε καὶ τὴν 15ην Ἰουλίου 1870, μὲ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, δηλαδὴ ἡττήθη καὶ οἱ Γερμανοὶ κατέλαβαν τὸ Παρίσι.

Παρά τήν ὑλικήν ὑπεροχήν οἱ Ἀγγλογάλλοι ἡττήθησαν. Οἱ Γερμανοί μόνοι των ἐνίκησαν τούς Ἀγγλογάλλους, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε θά ἐνίκων μόνοι των τούς Γερμανούς. Ὁ Ἑβραϊσμός ἐπέτυχε, διά μίαν ἀκόμη φοράν νά αἱματοκυλισθῇ ἡ Εὐρώπη, τήν ὁποίαν τόσον μισεῖ. Ἀφοῦ τότε δέν τήν κατέστρεψε τό ἐπιδιώκει τώρα, μέ τήν μετανάστευσιν ἐγχρώμων τριτοκοσμικῶν, ὥστε νά διαλύση τήν Λευκήν Φυλήν. Ἴδωμεν.

Τήν 11ην Νοεμβρίου 1918, ἐντός ἑνός ξυλίνου «βαγκόν-ρεστωράν» στό δάσος τῆς Κομπιένης ὁ Γάλλος Στρατάρχης Φός ἐπέβαλε τούς ὅρους του, στούς ἡττημένους Γερμανούς Στρατηγούς, τούς ὁποίους διά νά μειώση ἄφησε νά περιμένουν ἐπί μακρόν ἔξω, ὑπό βροχήν.

Τήν 21ην Ἰουνίου 1940 ὁ νικητής Χίτλερ διέταξε νά μεταφέρουν τό ἴδιο «βαγκόν-ρεστωράν» πού ἐξετίθετο εἰς μουσεῖον, στό ἴδιο ἀκριβῶς μέρος τοῦ δάσους τῆς Κομπιένης καί ἐκεῖ ἡ Γαλλική ἀντιπροσωπεία ὑπέγραψε τούς ὅρους ὑποταγῆς τῆς Γαλλίας, δίχως νά ταπεινώση τούς Γάλλους Ἀξιωματικούς.

Μετά τό «βαγκόν-ρεστωράν» μετεφέρθη, πρός ἐπίδειξιν στήν Γερμανίαν.

Ὁ νικητής Γερμανικός Στρατός παρελαύνει στό Παρίσι. Ἑκατομμύρια Ἀγγλογάλλοι ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἀντιθέτως ἡ φρουρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» ἐξ 8.000 ἀνδρῶν μόνον, ὑπό τόν Στρατηγόν Κ. Μπακόπουλον ἐπερίφανε νικηφόρως τά ὀχυρά.

Ὁ Χίτλερ συνοδευόμενος, ἀπό τόν ἀναπληρωτήν του Φόν Ἔς, τόν Στρατάρχην τοῦ Ράϊχ Γκαίρινγκ, τόν Ἀρχιναύαρχον Ραίντερ, τόν Στρατάρχην Κάϊτελ κ.ἄ. προσέρχεται στό δάσος τῆς Κομπιέννης, διά τήν ὑπογραφήν τῆς συνθηκολογήσεως τῆς Γαλλίας.

Ἡ Γαλλική ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία ὑπέγραψε τήν παράδοσιν τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖται ἀπό τούς Ναύαρχον Λελύκ, Στρατηγούς Μπερζερέ καί Χυντζιζέρ καί τόν πρέσβυν Νοέλ. Ὄπισθεν τό περίφημον «βαγόνι» ὅπου τό 1918 οἱ ἡττηθέντες Γερμανοί ὑπέγραψαν τήν συνθήκην παραδόσεώς των.

Οἱ Γερμανοί, μετά τήν νίκην των ἐφέρθησαν ἀξιοπρεπῶς στούς Γάλλους, ὅπως καί εἰς ὅλους τούς ἡττηθέντας στρατούς.

Ἀντιθέτως οἱ Σύμμαχοι κυριολεκτικῶς ἐβασάνισαν τούς Γερμανούς στρατιώτας.

Ἐκτός ἀπό τούς ἡγέτας ἐδεινοπάθησαν καί οἱ ἁπλοί στρατιῶται. Ἑκατοντάδες χιλιάδες νέοι στρατευμένοι Γερμανοί θά μεταφερθοῦν στά βάθη τῆς Ρωσίας. Δέν θά ἐπιστρέψουν. Εἶναι μία θυσία, στήν ὁποίαν ὑπεβλήθη ἡ Γερμανία τόν καιρόν τῆς εἰρήνης. Στή φωτογραφία Βερολινέζοι παρακολουθοῦν τούς αἰχμαλώτους στρατιώτας των, στήν πορείαν τους πρός τόν βασανιστικόν θάνατον. Στόν Ἑβραῖο Γιόζεφ Μπρόζ (Τίτο) οἱ Σύμμαχοι παρέδωσαν 200.000 Γερμανούς, ἀπό τούς ὁποίους ἐλάχιστοι ἐσώθησαν. Διά τά μαζικά αὐτά ἐγκλήματα οἱ «ἱστορικοί» σιωποῦν.

Λένινγκραντ 1946. Ἄνευ δίκης ἀπαγχονίζουν τούς Γερμανούς Ἀξιωματικούς. Τοὐλάχιστον 2.500.000 Γερμανοί θά ἐξοντωθοῦν, ἀπό τούς μπολσεβίκους, δίχως ποτέ νά λογοδοτήσουν. Ἐν τῷ μεταξύ βρεταννικόν στρατοδικεῖον κατεδίκασε τόν Στρατάρχην φόν Μανστάϊν είς 18 ἔτη εἱρκτήν διότι -ὅπως ἰσχυρίσθησαν- δέν ἐμπόδισε τήν ἄνευ δίκης ἐκτέλεσι πολιτικῶν ἐπιτρόπων τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ (*«Καθημερινή»* 20-12-1949). Ἐπίσης μετά τόν πόλεμον παρεχωρήθησαν στήν Πολωνίαν, Γερμανικά ἐδάφη ἀνατολικῶς τῆς Γραμμῆς Ὄντερ-Νάϊσε. Τότε:

> «δώδεκα ἑκατομμύρια Γερμανοί ξεριζώθησαν ἀπό τά ἐδάφη αὐτά καί ἐστάλησαν πρός δυσμάς είς μίαν ἐφιαλτικήν μετανάστευσιν, ἡ ὁποία ἐστοίχισε δύο ἑκατομμύρια ζωές». *(«Times», 3-12-1965)*

Τό πῶς ἀκριβῶς συμπεριεφέροντο οἱ Σύμμαχοι, στούς αἰχμαλώτους Γερμανούς Ἀξιωματικούς καί Στρατιώτας τό εἴδαμε ζωντανῶς τήν 27ην Δεκεμβρίου 2004 καί ὥραν 21.00 στήν τηλεόρασιν τῆς Βουλῆς («ΒΟΥΛΗ») ὅπου ἐβλέπαμε τούς Συμμάχους νά κτυποῦν μέ ξύλα, νά κτυποῦν μέ πέτρας, νά κλωτσοῦν, νά γρονθοκοποῦν Γερμανούς αἰχμαλώτους Ἀξιωματικούς ἤ Στρατιώτας. Αἱ σκηναί ἦσαν θέαμα ἀνανδρίας. Ὁ νικητής πρέπει νά εἶναι μεγαλόψυχος κι ὄχι μικρόψυχος ἐκδικητικός, ἔναντι τοῦ ἀόπλου ἐχθροῦ.

Ὁ Στρατάρχης Κάϊτελ. Πρίν τόν ἀπαγχονίσουν τόν ἐκακοποίησαν. Ἔτσι, ἀτίμως καί ἀνάνδρως, δέν ἐφέρθησαν οἱ Γερμανοί στούς συλληφθέντας Στρατηγούς τῶν Συμμάχων.

Πιέρ Λαβάλ (1883-1945). Γάλλος πολιτικός, ὁ ὁποῖος διετέλεσε τρεῖς φοράς πρωθυπουργός τῆς πατρίδος του. Κατηγορήθη ὡς συνεργάτης τῶν Γερμανῶν, διατί ἀνέλαβε πρωθυπουργός τῆς ἐλευθέρας Γαλλίας, ὑπό τόν Στρατάρχην Πεταίν. Ἀμέσως μετά τήν λῆξιν τοῦ πολέμου συνελήφθη εἰς Αὐστρίαν, ὅπου εἶχε καταφύγει ὑπό τῶν Ἀμερικανῶν καί παρεδόθη στούς Γάλλους, διά νά δικασθῆ κατηγορούμενος δι᾿ ἐσχάτην προδοσίαν. Στήν δίκην του (ἀπ᾿ ὅπου ἡ φωτογραφία) ὑπερήσπισεν τήν πολιτικήν του, ἀλλά τό δικαστήριο τόν κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Πρό τῆς ἐκτελέσεως του ἀπεπειράθη νά αὐτοκτονήση εἰπών ὅτι «ἀρνοῦμαι νά πεθάνω ἀπό γαλλικάς σφαίρας...». Οἱ ἰατροί τῆς φυλακῆς, τοῦ ἔκαναν πλύσιν στομάχου κι ἐνῶ δέν ἠδύνατο νά βαδίση ἐτυφεκίσθη.

Βίντκουν Κουΐσλινγκ (1887-1945). Νορβηγός Ταγματάρχης πολιτικός, πρώην ὑπουργός ἀμύνης καί ἡγέτης τοῦ κόμματος «Ἐθνική Ἕνωσις». Τήν 16ην καί 18ην Δεκεμβρίου 1939, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Α. Ρόζεμπεργκ εἶδε προσωπικῶς τόν Χίτλερ, ἀπό τόν ὁποῖον ἐζήτησε βοήθειαν, διά νά ἐμποδισθοῦν οἱ Ἄγγλοι νά ἀποβιβασθοῦν στήν Νορβηγίαν. Ὁ Χίτλερ ἀπήντησε, ὅτι: «προτιμοῦσε ἡ Νορβηγία, ὅπως καί ἡ ὑπόλοιπη Σκανδιναβία νά παραμείνουν τελείως οὐδέτερες» (Λίντελ Χάρτ ἔνθ. ἀνωτ. τόμος Α, σελ. 86). Ὅταν οἱ Ἄγγλοι ἀπεπειράθησαν νά κυριεύσουν τήν Νορβηγίαν, μέ τήν σιωπηράν συγκατάθεσιν τῆς Νορβηγικῆς κυβερνήσεως, τούς προέλαβαν οἱ Γερμανοί, ἐπηκολούθησαν μάχαι, (Ἀπρίλιος - Μάϊος 1940) πού κατέληξαν στήν κατατρόπωσιν καί φυγήν τῶν Ἄγγλων, τούς ὁποίους ἠκολούθησαν οἱ συνεργάται των Νορβηγοί. Τό 1942 ἀνέλαβε πρωθυπουργός ὁ Κουΐσλινγκ, πού μετά τόν πόλεμον οἱ προδόται τόν ἀπεκάλεσαν προδότην καί μέ ταχυτάτην δίκην ἐσκότωσαν αὐτόν (4-10-1945) καί ὅσους κατεῖχαν πολιτικά ἀξιώματα. Τό χειρότερον εἶναι, ὅτι ἡ Συμμαχική προπαγάνδα τόν ἐδυσφήμησε συστηματικῶς, ὥστε τό ὄνομά του κατέστη συνώνυμον τοῦ προδότου - συνεργάτου τῶν Γερμανῶν, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἁπλῶς ἦτο πατριώτης.

Γάλλοι ἀντάρται ταπεινώνουν Γερμανούς Ἀξιωματικούς, πού παρεδόθησαν. Οὐδέποτε οἱ Ναζί ἐταπείνωσαν τούς ἡττηθέντας ἀντιπάλους των. Φυσικά μεταξύ δημοκρατῶν καί Ναζί ὑπάρχει ποιοτική διαφορά παντοῦ.

Οἱ Γερμανοί ΟΥΔΕΠΟΤΕ ἐφόνευσαν κάποιον πολιτικόν ἤ στρατιωτικόν ἡγέτην τῶν χωρῶν πού ἐκυρίευσαν. Ἀπεναντίας οἱ Σύμμαχοι ἐδολοφόνησαν μέ παρωδίας δικῶν τήν πολιτικήν καί στρατιωτικήν ἡγεσίαν 13 Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, πού συνειργάσθησαν -δικαίωμά των- μέ τήν Γερμανίαν. Στήν φωτογραφίαν ἐκ δεξιῶν ὁ πρωθυπουργός τῆς Οὐγγαρίας Σελάσι, ὁ Στρατηγός Μπερέγκφυ καί ἄλλοι Οὖγγροι Ὑπουργοί δολοφονημένοι τόν Μάρτιον τοῦ 1946 μετα ἀπό μίαν ψευτοδίκην.

23 Μαΐου 1945. Ὁ πόλεμος ἔχει τελειώσει. Οἱ δημοκράται νικηταί συλλαμβάνουν τήν μεταχιτλερικήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τῆς Γερμανίας, κατά ταπεινωτικόν τρόπον, πού κινηματογραφοῦν, φωτογραφίζουν, διά νά ἐπιδείξουν, ὡς θέαμα. Αὐτά δέν τά ἔκαναν οἱ Ναζί, ὅταν συνέλαβαν τάς κυβερνήσεις Γαλλίας, Πολωνίας, Ὁλλανδίας, Βελγίου, Νορβηγίας, Δανίας κ.τ.λ.

Ὁ Χίτλερ μέ τόν Στρατάρχην Κάϊτελ καί τόν Στρατηγόν Γιόντλ, τούς ὁποίους ἀπηγχόνισαν οἱ Σύμμαχοι μέ ἀπόφασιν τοῦ ψευτοδικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης.

Μεταξύ τῶν πολλῶν Ἀρχηγῶν κρατῶν, πού οἱ Σύμμαχοι ἐδολοφόνησαν ἦτο καί ὁ Ἰωσήφ Τίσο (1887-1947) καθολικός ἱερεύς, πού διωρίσθη ἀπό τόν Χίτλερ πρόεδρος τοῦ Σλοβακικοῦ κράτους καί παρέμεινε πιστός εἰς αὐτόν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1945. Μετά τόν πόλεμον συνελήφθη στήν Αὐστρίαν, μέ τήν κατηγορία τοῦ ἐγκληματίου πολέμου (!) καί μετεφέρθη στήν Πράγα, ὅπου τήν 18ην Ἀπριλίου 1947 τόν ἀπηγχόνισαν.

Διά τά ἐγκλήματα τῶν Συμμάχων, ὑπάρχουν ὅλα τά στοιχεῖα, ἀλλά δέν εἶναι τοῦ παρόντος βιβλίου, νά τά παρουσιάσω. Πάντως εἰς γενικάς γραμμάς οἱ Σύμμαχοι ἐδολοφόνησαν, ἀφοῦ προηγήθησαν βασανιστήρια περίπου 7.000.000 Γερμανούς καί συμμάχους τους π.χ. στό Μπλάϊμπουργκ τό 1945 ἐδολοφονήθησαν, ἀπό τούς Γιουγκοσλάβους κατ' ἐντολήν τοῦ «στρατάρχου» Τίτο (Ἑβραῖος ὀνόματι Ἰωσήφ Μπρόζ) περίπου 360.000 Γερμανοί καί Κροάται συνεργάται των, πού ἐτάφησαν εἰς ὁμαδικούς τάφους, οἱ ὁποῖοι ἀπεκαλύφθησαν. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωσις 300 περίπου αἰχμαλώτων, πού ἐτάφησαν ζωντανοί, ἕως τόν λαιμόν καί μετά τούς ἀπεκεφάλισαν μέ δρεπάνια! Στή Σουδητία οἱ Τσέχοι κατέσφαξαν πλῆθος Γερμανῶν, ὥστε 1.200 Γερμανοί ηὐτοκτόνησαν, διά νά μήν ὑποστοῦν τόν φρικώδη θάνατο πού τούς ἀνέμενε. Στό στάδιον τῆς Πράγας 5.000 περίπου στρατιῶται καί Ἀξιωματικοί τῶν SS ἐξετελέσθησαν, διά πολυβολισμῶν.

Ἀξιόλογα τά βιβλία *«Ἐγκλήματα Πολέμου τῶν Συμμάχων»* τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Ἐλευθέρα Σκέψις» (Ἀθ. 1987, ἔνθα καί ἐκτενής βιβλιογραφία) τοῦ ἱστορικοῦ Ἔριχ Κέρν: *«Verbrechen am deutschen Volk»* (*«Ἐγκλήματα κατά τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ»*). Τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Carlton Press (Ν. Ὑόρκη 1952) *«In Titos death»* (*«Στόν θάνατον τοῦ Τίτο»*) τοῦ Ἄγγλου Γ. Σπέϊτ *«Bombing Vindicated»* (*«Ἐκδίκησις τοῦ βομβαρδισμοῦ»*). Τῶν Γερμανικῶν ἀρχειακῶν ἐκδόσεων (Βόννη 1958): *«Dokumente deutscher Kriegschaden»* (*«Στοιχεῖα διά τάς Γερμανικάς ἀπωλείας»*). Τῶν ἄρθρων τῆς Γερμανικῆς ἐφημερίδος *«National Zeitung»* (31-1-1964, 10-4-1965). Τῆς Γαλλικῆς Ἐπιθεωρήσεως *«Paroles Francaises»* (27-3-1947) κ.τ.λ.

Οἱ Σύμμαχοι ἐλειτούργησαν στρατόπεδα συγκεντρώσεως στήν Πολωνία, Τσεχοσλοβακία καί στήν ἰδία τήν Γερμανία. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως Χουτόζανι, Μπρούν, Σόνμπεργκ, Λύντστορφ, διεπράχθησαν μαζικαί ἐκτελέσεις, βιασμοί γυναικῶν κι ἀπερίγραπτα βασανιστήρια. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι καί οἱ Πολωνοί κατέσφαξαν τάς Γερμανικάς μειονότητας, πού ὑπῆρχαν ἐκεῖ. 15.000.000 περίπου Γερμανοί ἐξηναγκάσθησαν νά φύγουν, ἀπό τάς οἰκίας των. Ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐχαρακτήρισε τήν ἐξορίαν αὐτῶν τῶν Γερμανῶν ὡς «ἀποκορύφωμα ἀνθρωπίνης τρέλλας» καί ὡς «θέαμα τελείως φρικτό» (*«Τάϊμς»* 5-11-1945). Ὁ ἴδιος ὁ πάπας Πίος ὁ 12ος, εἰς ἐπιστολήν του (10-1-1946) πρός τόν καρδινάλιον Φολχάμπερ διαμαρτύρεται, διά τά βάσανα καί τήν ἀτίμωσι, πού ὑπέστησαν αἱ Γερμανίδες. Φοβεραί περιγραφαί βασανιστηρίων καί βιασμῶν κατηγγέλθησαν ἀπό τό «American Order» (1-11-1945, 6-12-1945). Τά ὑπομνήματα πού ἐλάμβανε ὁ Διεθνής Ἐρυθρός Σταυρός μέ καταγγελίας δι' ὁμαδικάς δολοφονίας ἔμεναν ἀναπάντητα... Παραλείπω νά ἀναφέρω τά ἐγκλήματα τῶν Ρώσων, διότι αὐτά εἶναι πέραν πάσης περιγραφῆς.

Ἐπιθυμῶ νά καταστήσω σαφές, ὅτι ἀπό πλευρᾶς Συμμάχων ἔγιναν πλῆθος ἐγκλημάτων, διά τά ὁποῖα ἔχουν κυκλοφορήσει πολλά βιβλία. Οἱ Σύμμαχοι δέν ἐσκέπτοντο νά συμπεριφερθοῦν στούς Γερμανούς ὡς πρός ἡττημένο ἀντίπαλο. Ἤθελαν νά ἐκμηδενίσουν τό Γερμανικόν Ἔθνος, διότι αὐτό ὑπούλως τούς ἐπέβαλαν οἱ Ἑβραῖοι. Ὁ Τσῶρτσιλ διηγεῖται στά «Ἀπομνημονεύματά» του (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος», Ἀθ. 1955, τόμ. 5ος, βιβλίον 2ον, σελ. 48) ὅτι μετά ἀπό

ἕνα δεῖπνον κατά τήν διάσκεψιν τῆς Τεχεράνης ὁ Στάλιν εἰσηγήθη τό ἑξῆς ἀποτρόπαιον:

> «Τό Γερμανικό Ἐπιτελεῖο, εἶπε, ἔπρεπε νά ἐκκαθαρισθῆ. Ἡ ἰσχύς τῶν γερμανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐβασίζετο ἐπάνω σέ πενήντα περίπου χιλιάδες ἀξιωματικῶν καί τεχνικῶν. Ἄν τούς συγκεντρώναμε καί τούς ἐτουφεκίζαμε στό τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν, θά ἐξεμηδενίζετο μιά γιά πάντα ἡ γερμανική στρατιωτική ἰσχύς».

Ὁ Τσῶρτσιλ ἀντέδρασε, διότι αὐτό τό ἔγκλημα δέν θά τό ἐνέκρινε ἡ Βρεταννική βουλή καί ἡ Βρεταννική κοινή γνώμη. Ὁ Στάλιν ἐπέμενε: «Πρέπει νά τουφεκισθοῦν πεντήκοντα χιλιάδες» εἶπε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 49). Ὁ Τσῶρτσιλ πάλιν διεφώνησε καί τότε ἐπενέβη ὁ Ροῦζβελτ:

> «Στό σημεῖο αὐτό ἐπενέβη ὁ Πρόεδρος. Εἶχε νά προτείνη μία συμβιβαστική λύσι. Δέν θά ἐτουφεκίζοντο πενῆντα χιλιάδες, ἀλλά σαράντα ἐννέα μόνον. Τότε ὅμως ἐσηκώθη ὁ Ἔλλιοτ Ροῦζβελτ ἀπό τή θέσι ὅπου ἐκάθητο στό ἄκρο τοῦ τραπεζιοῦ καί ἔβγαλε ἕνα λόγο στόν ὁποῖο ἐτόνισε πόσο ἐγκάρδια συμφωνοῦσε μέ τήν πρότασι τοῦ στρατάρχου Στάλιν καί πόσο ἦταν βέβαιος ὅτι ὁ στρατός τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θά τόν ὑπεστήριζε»
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ.)*

Ὁ Ἔλλιοτ Ροῦζβελτ ἦτο υἱός τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου. Τελικῶς δέν ἐδολοφονήθησαν 50.000 Γερμανοί Στρατιωτικοί, ἀλλά πολύ περισσότεροι. Ὑπολογίζονται βάσει ἀναμφισβητήτων στοιχείων, εἰς 1.500.000!! περίπου καί μεταξύ των οἱ Ἀξιωματικοί τοῦ Γερμανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. Ἐλπίζω ἀπό τά ἀνωτέρω νά καταλήξετε, εἰς κάποια συμπεράσματα.

Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ κρίνεται ὑπό τῆς ἱστορίας, ὡς μιά δυναμική προσωπικότης, ἡ ὁποία ἐπαρουσίασε τήν ἰδεολογίαν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καί ἠγωνίσθη πολιτικῶς καί στρατιωτικῶς, διά τήν ἐπιβολήν της. Ἡττήθη στρατιωτικῶς, ἀφοῦ προηγουμένως κατενίκησε ὅλους τούς ἀντιπάλους τοῦ Γ' Ράϊχ, ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νά

ἀνθέξῃ μαχόμενος, εἰς ἐκτεταμένα μέτωπα στήν Ἀφρική, στά Βαλκάνια, στήν Ἰταλία, στήν Δύσι, στήν Ἀνατολή. Τό ἀνθρώπινο ἀποθεματικόν τῆς Γερμανικῆς νεολαίας τῶν πολεμιστῶν ἐμειώθη ἀπελπιστικῶς καί ἐνῶ ἤρχιζε ἡ σύμπτυξις ὅλαι αἱ ἐλπίδες τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας ἐναπετέθησαν στήν Γερμανικήν ἐπιστήμην, ἡ ὁποία ἔδωσε μέν τά μυστικά ὅπλα (πύραυλοι, ἀεριωθούμενα, ἱπτάμεναι βόμβαι κ.τ.λ.) ἀλλά ἦτο πλέον ἀργά.

Στό πολιορκούμενον Βερολῖνον ἐγράφη τό τέλος τῆς τραγωδίας. Ἐκεῖ ἀνέζησαν οἱ Θερμοπύλαι τῆς Εὐρώπης. Ὁ Χίτλερ παρέμεινε στήν Καγκελλαρίαν καί ἠκολούθησε τήν τύχην τῶν ἑκατομμυρίων, πού ἐθυσιάσθησαν διά τήν Πατρίδα των καί τήν Εὐρώπην.

Ἐάν ὁ Χίτλερ μετά τήν ἐπίσκεψίν του στό Παρίσι ἀπέθνησκε θά παρέμενε νικητής καί θά ἐθεωρεῖτο ἡ μεγαλυτέρα πολιτικοστρατιωτική φυσιογνωμία τῆς Γερμανίας. Τώρα πού ἡττήθη φορτώνουν εἰς αὐτόν ὅλα τά κακά τοῦ κόσμου, ὅλας τάς ἀδικίας, ὅλα τά ἐγκλήματα καί ὅλους τούς μειωτικούς χαρακτηρισμούς. Διότι τήν ἱστορίαν ἀρχικῶς τήν γράφει ἡ προπαγάνδα τῶν νικητῶν.

Τό 1939 ἐξέσπασε πόλεμος μεταξύ Γερμανίας καί Ρωσίας, ἐναντίον τῆς Πολωνίας. Οἱ Ἀγγλογάλλοι, πού εἶχαν ἐγγυηθῆ τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πολωνίας μέ ρητάς ὑποσχέσεις ἀμέσου βοηθείας, ἐκήρυξαν τόν πόλεμον, κατά τῆς Γερμανίας κι ὄχι κατά τῆς Ρωσίας. Διατί; Εἰς οὐδέν βιβλίον ἱστορίας ἐδιάβασα τήν ἀπάντησιν. Ἐκτός αὐτοῦ εἰς ὅλα τά βιβλία τῆς «ἱστορίας» πού ἔγραψαν οἱ νικηταί ὑπεύθυνος τοῦ πολέμου θεωρεῖται ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία ἐπετέθη, κατά τῆς Πολωνίας. Ὁ πραγματικός ὅμως ἐπιτιθέμενος δέν εἶναι ὁ ἐκκινῶν τάς πολεμικάς ἐπιχειρήσεις, ἀλλά ὁ προκαλῶν αὐτάς. Τό ὀγκῶδες βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ Χόγκαν (*«Ὁ ἐπιβληθείς πόλεμος»*) ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Πολωνοί προεκάλεσαν τήν ἐπίθεσιν μέ τήν ἐξωφρενικήν συμπεριφοράν των, ἀπέναντι στό πρόβλημα τοῦ Δάντσιχ καί στούς Γερμανικούς πληθυσμούς, πού ὑπεδούλωσαν στά Γερμανικά ἐδάφη, πού τούς παρεχωρήθησαν μετά τόν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον. Ἀκόμη ὅλα τά κείμενα βεβαιώνουν, ὅτι ἤθελαν τόν πόλεμον καί μάλιστα ἐπίστευαν, ὅτι θά καταλάβουν τό Βερολῖνο. Οἱ ἐμπρησταί τοῦ πολέμου Ἑβραῖοι ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας νά ὑποκινοῦν καί νά ἐρεθίζουν κυρίως μέσῳ Ἀγγλίας τούς Πολωνούς, ὥστε τελικῶς ἐπῆλθεν μοιραίως ἡ σύγκρουσις.

Ἡ Γερμανική πολεμική μηχανή συνέτριψε τόν γενναῖον Πολωνικόν Στρατόν τάς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου. Κατόπιν μέχρι τῆς πλήρους καταρρεύσεως τοῦ Πολωνικοῦ Ἔθνους παρῆλθον δώδεκα ἀκόμη ἡμέραι. Στό διάστημα αὐτό οἱ Ἀγγλογάλλοι ἔμειναν ἀπαθεῖς καί μέ ψευδεῖς ὑποσχέσεις παρέσυραν τούς Πολωνούς νά ἀντιτάξουν ἄμυναν, μέχρις ἐσχάτων. Ταυτοχρόνως, οἱ Ρῶσοι μέ ἑκατόν μεραρχίας παρά τήν ὑπογραφήν Ρωσοπολωνικῆς συνθήκης εἰρήνης ἐπετέθησαν καί μέ τούς Γερμανούς διεμοίρασαν τήν Πολωνία, κατά τά συμπεφωνηθέντα στήν συνθήκην Ρίμπεντροπ-Μολότωφ.

Οἱ πρῶτοι πού ἀντελήφθησαν, ὅτι ἐξηπατήθησαν ἀπό τούς Ἄγγλους ἦσαν οἱ ἴδιοι οἱ Πολωνοί, οἱ ὁποῖοι εἶδαν τήν Ἀγγλίαν νά τούς ἐγκαταλείπη, ἐνῶ προηγουμένως τούς ἐξώθησεν εἰς ἀδιάλακτον πολιτικήν κατά τῆς Γερμανίας. Στά στρατόπεδα αἰχμαλώτων οἱ Πολωνοί Στρατιῶται ἐπανειλημμένως ἐξυλοκόπησαν τούς Ἄγγλους στρατιώτας, ὥστε οἱ Γερμανοί δέν τούς ἔβαζαν μαζί πλέον.

Οἱ Ἄγγλοι διέπραξαν εἰς βάρος τῆς Πολωνίας μίαν ἀκόμη ἀτιμίαν. Ὁ πρωθυπουργός τῆς ἐξορίστου Πολωνικῆς κυβερνήσεως Λαδίσλαος Σικόρσκυ συνεκρούσθη μέ τούς Ρώσους, στό θέμα τῆς ἐκτελέσεως 10.000 περίπου Πολωνῶν Ἀξιωματικῶν στό δάσος Κατύν πλησίον τοῦ Σμολένσκ καί ἐζήτησε ἀπό τόν Διεθνῆ Ἐρυθρόν Σταυρόν νά ἐρευνήση τήν ὑπόθεσιν, τότε οἱ Ἄγγλοι χάριν καί κατ᾿ ἀπαίτησιν τῶν Σοβιετικῶν ἐδολοφόνησαν τόν Σικόρσκυ, τήν κόρην του καί Ἀνωτάτους Πολωνούς Ἀξιωματικούς καταρρίψαντες τό ἀεροπλάνον στό ὁποῖον ἐπέβαιναν (4-7-1943).

Ἡ νέα Πολωνική κυβέρνησις ὑπό τόν Στανίσλαον Μικολάϊτσικ συνεζήτησε μέ τήν Σοβιετικήν τόν Ἰανουάριον τοῦ 1944 τήν ρύθμισιν τῶν Πολωνορρωσικῶν συνόρων, δίχως ἀποτέλεσμα, διότι οἱ Ρῶσοι δέν παρεχώρουν στούς Πολωνούς τά ἐδάφη, πού τούς κατέκτησαν, ὑπό τήν ἀνοχήν τῶν «ἐγγυητριῶν δυνάμεων» τῆς Ἀγγλίας καί Γαλλίας.

Τέλος τοῦ 1941 ἡ κατάστασις στήν Εὐρώπην ἐτέλει στήν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῶν Γερμανῶν. Διότι ἡ Ἰταλία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ρουμανία ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Χίτλερ. Ἡ Ἰσπανία, Πορτογαλία, Σουηδία παρέμεναν οὐδέτεραι, φιλικῶς διακείμεναι καί ἐφοδιάζουσαι τήν Γερμανίαν. Ἡ Γαλλία, ἡ Ὁλλανδία, τό Βέλγιον, ἡ Πολωνία, τό Λουξεμβοῦργον, ἡ Δανία, ἡ Νορβηγία, ἡ Γιουγκοσλα-

βία, ἡ Ἑλλάς εἶχαν κυριευθῆ ἀπό τούς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι ἐπλησίαζαν νικηφόρως πρός τήν Μόσχαν. Ἡ ἡττηθεῖσα Ἀγγλία, ἐσώθη, χάριν στήν γεωγραφικήν της θέσιν. Ἄν δέν ἦτο νῆσος, δίχως ἀμφιβολίαν θά τήν εἶχαν κατακτήσει οἱ Γερμανοί.

Ἔτσι λοιπόν βλέπετε, ὅτι στό τέλος τοῦ ἔτους 1941 ὁ Χίτλερ πολιτικοστρατιωτικῶς ἐκυριάρχει τῆς Εὐρώπης. Ἐάν τότε ἀπέθνησκε τί θά ἔγραφε ἡ ἱστορία;

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ πολέμου ὑπῆρξε ἀναπόφευκτος, διά τήν Γερμανίαν καί ἐπωφελεστάτη, διά τήν Ἀγγλίαν. Εὑρέθησαν καί ἐδημοσιεύθησαν ὅλα τά ἔγγραφα, πού ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι προετοίμασαν εἰσβολήν -ὅπως καί ἔκαναν- στήν Νορβηγίαν, διά νά ἀποκόψουν θαλασσίας ὁδούς στόν Γερμανικό στόλο καί τάς μεταφοράς μεταλλευμάτων στήν Γερμανία, ἀπό τήν Σουηδίαν. Τούς προέλαβαν οἱ Γερμανοί καί στάς διεξαχθείσας μάχας ἡττήθησαν οἱ Ἄγγλοι καί ὅσοι δέν ἠχμαλωτίσθησαν διέφυγαν, μέ τόν συνήθη ἐπαίσχυντον τρόπον τους. Μαζί των ὁ γηραιός βασιλεύς Χάκων καί ἡ κυβέρνησίς του.

Στήν Γιουγκοσλαβίαν δέν εἶχαν κάποιον λόγον νά ἐπιτεθοῦν οἱ Γερμανοί, ἀλλά ἐξηναγκάσθησαν ὡς ἑξῆς: Τήν 25ην Μαρτίου 1941 τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἀντιβασιλέως Παύλου, ὁ Πρωθυπουργός τῆς Γιουγκοσλαβίας Τσέτκοβιτς, μέ τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν Μάρκοβιτς ἐπεσκέφθησαν τόν Χίτλερ στό Βερολῖνο καί κατόπιν συνομιλιῶν ὑπέγραψαν στά Ἀνάκτορα «Μπελβεντέρε» τῆς Βιέννης οἰκονομικήν καί πολιτικοστρατιωτικήν συνθήκην, μεταξύ Γερμανίας-Γιουγκοσλαβίας. Τήν ἑπομένην νύκτα τῆς 26ης πρός 27η Μαρτίου 1941 ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἀεροπορίας Σίμοβιτς ἡγεῖται στρατιωτικοῦ κινήματος, πού τάχιστα ἐπικρατεῖ. Ἀνατρέπει τήν κυβέρνησιν, ἐξορίζει τόν Ἀντιβασιλέα καί ἀνακηρύσσει Βασιλέα τόν ἀνήλικον βασιλόπαιδα Πέτρον Β΄. Τό κίνημα αὐτό δεξιοτεχνικῶς εἶχε ὀργανώσει ἡ Ἀγγλική Μυστική Ὑπηρεσία, ἡ περιβόητος «Ἰντέλιτζενς Σέρβις», ὅπως λεπτομερῶς ἀπεκάλυψε ὁ υἱός τοῦ Τσῶρτσιλ, Ράντολφ, ὁ ὁποῖος ἀργότερον ὑπηρέτησε στό στρατηγεῖον τῶν ἀνταρτῶν τοῦ μισέλληνος Ἑβραίου Γιόζεφ Μπρόζ (Τίτο) ὡς σύνδεσμος αὐτοῦ, μετά τοῦ πατρός του.

Καθώς ἦτο ἀναμενόμενον οἱ Γερμανοί ἀντέδρασαν ἀμέσως, διότι δέν ἦτο δυνατόν νά ἀφήσουν στά πλευρά των μίαν ἐχθρικήν Γιουγκοσλαβίαν ἐν ὄψει τῆς ἐπιθέσεώς των, κατά τῆς Ρωσίας. Τήν ἑπομένην

ἑβδομάδα τοῦ πραξικοπήματος ἐξαπολύονται ἀεροπορικαί ἐπιδρομαί κατά τοῦ Βελιγραδίου καί τοῦ ἀεροδρομίου τῆς χώρας. Ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἡ Γιουγκοσλαβία καταρρέει κι ὁ Βασιλεύς Πέτρος διαφεύγει μέ τήν κυβέρνησίν του, στό Κάϊρον τῆς Αἰγύπτου. Ἐξ αἰτίας τῶν Ἄγγλων οἱ Γιουγκοσλάβοι ὑπέστησαν πολλά δεινά κι ἐπί πλέον ἡ Ἀγγλία εὐγνωμονοῦσα τούς μοναρχικούς Ἀξιωματικούς τοῦ βασιλέως Πέτρου, πού τήν ἐβοήθησαν κατήργησε τήν βασιλείαν καί ἐπέβαλε τόν Ἑβραῖο Μπρόζ (Τίτο) κατόπιν συμφωνίας μέ τούς Ρώσους, ὅπως περιγράφει κυνικῶς ὁ Τσῶρτσιλ στά ἀπομνημονεύματά του. Ὁ Τίτο ἦτο ὁ πρῶτος πού ἐδημιούργησε τό Μακεδονικόν ζήτημα, εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας. Ἐκτός ἀπό τόν Τίτο οἱ Ἄγγλοι ὠργάνωσαν ἀνταρτικάς ὁμάδας, ὑπό τόν στρατηγόν Μιχαήλοβιτς, τόν ὁποῖον κατόπιν ἐγκατέλειψαν, ἐπρόδωσαν καί ὁ Τίτο ἐδολοφόνησε.

Στήν Ἑλλάδα τά πράγματα δέν ἦσαν εὔκολα, οὔτε διά τούς Γερμανούς, οὔτε διά τούς Ἄγγλους, διότι ἐδῶ ἡγεῖτο ὁ Ἐθνικός Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς. Παρά τήν θέλησιν τῶν Γερμανῶν, πού δέν ἤθελαν ἐπέκτασιν τοῦ πολέμου ἐπετέθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Χίτλερ ἐναντίον μας οἱ Ἰταλοί. Εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ σατανική «Ἰντέλιζεντς Σέρβις» ἀπό τοῦ 1938 διωχέτευε ἐντέχνως πληροφορίας στούς Ἰταλούς, ἰδίως στό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ὅτι οἱ Ἕλληνες δέν ἐπρόκειτο νά πολεμήσουν. Στό «Ἡμερολόγιον» του ὁ Μεταξᾶς ἀναζητεῖ ποῖοι καί πῶς ἔδιδαν αὐτάς τάς πληροφορίας, πού παρεκίνουν τούς Ἰταλούς νά μᾶς ἐπιτεθοῦν. Αἱ Ἀγγλικαί ὑποκινήσεις μέσῳ ψευδῶν πληροφοριῶν ἐν συνδυασμῷ, πρός τήν μεγαλομανίαν τοῦ Ἰταλικοῦ Imperio ὡδήγησαν στήν 28ην Ὀκτωβρίου 1940. Χειμῶνα καιρό, εἰς ὀρεινήν περιοχήν, δίχως δυνατότητα ἀξιοποιήσεως ἁρμάτων καί ἀεροπορίας οἱ Ἰταλοί ἐξεστράτευσαν νά κυριεύσουν τήν Ἑλλάδα. Τό ΟΧΙ πού ἔλαβε ὁ Ἰταλός πρεσβευτής Γκράτσι, ἀπό τόν Μεταξᾶ συνεχίσθη στά ὄρη τῆς Β. Ἠπείρου, ὅπου οἱ ἥρωες Ἕλληνες μαχηταί μέ ἀποφασιστικούς Ἀξιωματικούς καθήλωσαν τούς Ἰταλούς καί μετά τούς κατεδίωξαν, διά τῆς λόγχης.

Οἱ Ἄγγλοι προσπαθοῦν νά παρασύρουν τόν Μεταξᾶ νά δεχθῆ τήν βοήθειάν των, ὥστε νά προκαλέση τούς Γερμανούς. Ὁ Μεταξᾶς δέχεται τήν Ἀγγλικήν βοήθειαν, ἀλλά ὁρίζει τί εἴδους καί πόσην. Ἀλλοιῶς τί νά κάνη μερικά ἀεροπλάνα; Ἐδῶ δέν μᾶς βοηθεῖτε κατά

τῶν Ἰταλῶν τούς λέγει. Τί θά γίνη ἄν προστεθοῦν κι οἱ Γερμανοί; (διά περισσότερα εἰς βιβλίον μου «*Ἰωάννης Μεταξᾶς*»). Οἱ Ἄγγλοι πλέον βλέπουν, ὅτι ὁ Μεταξᾶς δέν παρασύρεται μέ ψευδεγγυήσεις κι ἀνεκπληρώτους ὑποσχέσεις. Πρέπει λοιπόν νά ἐκλείψη καί προχωροῦν στήν ἰατρικήν δολοφονίαν του. Ἀναλαμβάνει ὁ Ἀ. Κοριζῆς, ὁ ὁποῖος πείθεται στήν διαβεβαίωσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β΄ νά δεχθῆ τήν Ἀγγλικήν βοήθειαν, διότι θά εἶναι ἐπαρκής. Ἔτσι ἔρχονται Ἄγγλοι Στρατιῶται, ὀλίγον πυροβολικόν, ὀλίγα ἅρματα, ὅλα ἀπ' ὀλίγον, ἀλλά ἀρκετόν νά ἀνησυχήσουν οἱ Γερμανοί, πού πάντοτε ἐφοβοῦντο τό δεύτερον μέτωπο στό μαλακόν ὑπογάστριον τῆς Εὐρώπης, ὅπως συνέβη στόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Δίδουν στόν Μουσσολίνι μίαν τελευταίαν εὐκαιρίαν. Νά ἐπιτεθῆ πάλιν τόν Μάρτιον καί νά νικήση. Ὁ Ντοῦτσε ἐπιτίθεται, ἀλλ' ἡττᾶται. Συμπίπτουν καί τά Γιουγκοσλαβικά γεγονότα κι ἔτσι ὁ Χίτλερ στέλλει τήν στρατιά τοῦ φόν Λίστ ταυτοχρόνως ἐναντίον Ἑλλάδος καί Γιουγκοσλαβίας. Ὁ πρωθυπουργός Κοριζῆς περιμένει τήν Ἀγγλικήν βοήθειαν, πού δέν ἔρχεται. Οἱ Γερμανοί γνωρίζουν διά πρώτην φοράν στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον τήν ἧττα στά ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» ἀλλά φθάνουν, διά τῆς διαλυθείσης Γιουγκοσλαβίας στήν Θεσσαλονίκην. Ἡ «Γραμμή Ὀλύμπου» δέν θά τούς κρατήση, διότι τό Ἀγγλικόν τμῆμα, πού ἐφρούρει μέρος της, μόλις εἶδε τά Γερμανικά ἅρματα πανικόβλητον ἐγκατέλειψε τάς ὀχυράς θέσεις του καί ἔφθασε στήν Κόρινθον! Ὁ Κοριζῆς στό Ὑπουργικόν Συμβούλιον τῆς Μ. Παρασκευῆς τῆς Λαμπρῆς τοῦ 1941 διαμαρτύρεται στόν Βασιλέα, πού οἱ Ἄγγλοι δέν ἐτήρησαν τάς ὑποσχέσεις των, ἐνῶ ὁ Γεώργιος Β΄ τόν εἶχε διαβεβαιώσει, ὅτι θά τάς τηρήσουν. Μετά σύντομον συζήτησιν ὁ Πρωθυπουργός ἀναχωρεῖ, διά τήν οἰκίαν του. Ὁ Βασιλεύς διατάσσει τήν σκοτεινήν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἰ. Διάκου νά τόν ἀναζητήση. Ὁ Διάκος φθάνει στόν Κοριζῆ ἐγκαίρως; καθυστερημένως; οὐδείς γνωρίζει. Ὁ τραγικός πρωθυπουργός εἶχε αὐτοκτονήσει, μέ δύο σφαίρας (!) περιστρόφου. Ἑκατοντάδες χιλιάδες Γερμανοί Στρατιῶται κατακλύζουν τά Βαλκάνια. Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ πολέμου ἐξησθένει τήν Γερμανίαν, ἡ ὁποία ἐπολέμει λαούς, μέ τούς ὁποίους οὐδέν τούς ἐχώριζε π.χ. Ἑλλάς, Γιουγκοσλαβία ἤ ἐπολεμεῖτο ἀπό λαούς, στούς ὁποίους οὐδέν κακόν ἡ Γερμανία ἔπραξε π.χ. Κύπρος, Ἰνδία.

Διά τά γεγονότα καί τά παρασκήνια τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ πολέμου τοῦ 1941 σᾶς συνιστῶ τά βιβλία μου: *«Γκαῖμπελς - Σημειώσεις ἀπό τό Ἡμερολόγιον του»* καί *«Ἰωάννης Μεταξᾶς»*.

Ἡ Δανία κατελήφθη τήν 9ην Ἀπριλίου 1940 ἀπό τούς Γερμανούς. Ὁ Βασιλεύς Χριστιανός Ι΄ ἀνεκοίνωσε, ὅτι παύει νά ἀσκῆ τά καθήκοντά του καί ἐκρατήθη ὑπό τῶν Γερμανῶν στά θερινά Ἀνάκτορά του, μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας του (5-5-1945). Μετά τήν ἀπελευθέρωσιν οἱ Δανοί πού συνειργάσθησαν μέ τούς Γερμανούς καί ἰδίως οἱ ἐγχώριοι Ναζί («Χίππου») κατεδιώχθησαν σκληρῶς καί οἱ περισσότεροι κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον.

Ἡ Ὁλλανδία ὑπῆρξε κι αὐτή θῦμα τῆς Ἀγγλοεβραϊκῆς ἐπιρροῆς. Διέθετε ἑτοιμοπόλεμον στρατόν ἐκ 250.000 ἀνδρῶν μέ 600 σύγχρονα πολεμικά ἀεροσκάφη. Ἐκτός τούτων ἡ ἄμυνα τῆς χώρας ἐβασίζετο εἰς σχέδιον τεχνητῶν πλημμυρῶν. Τελικῶς οἱ Ὁλλανδοί ἡττηθέντες κυρίως ὑπό ἀεραγημάτων παρεδόθησαν.

Τό Βέλγιον παρά τήν Γαλλικήν καί Βρεταννικήν στρατιωτικήν ἐνίσχυσιν δέν κατώρθωσε νά ἀντιμετωπίση τήν Γερμανικήν εἰσβολήν. Οἱ Βέλγοι μετά ὀλιγοήμερον ἀγῶνα ἐσυνθηκολόγησαν, ἐνῶ οἱ Ἀγγλογάλλοι ἀντί νά πολεμήσουν ἔφυγαν πρός Δουνκέρκην. Ὁ Βασιλεύς Λεοπόλδος Γ΄ δέν ἐδέχθη νά γίνη φυγάς στό Λονδῖνο, ἀλλά ἠκολούθησε τάς τύχας τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ. Μολονότι ἐτήρησε ἄψογον στάσιν καί παρά τό γεγονός, ὅτι ἐφυλακίσθη ὑπό τῶν Γερμανῶν οἱ Ἄγγλοι ὑπεκίνησαν τήν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τοῦ θρόνου καί τόν ἐξηνάγκασαν εἰς παραίτησιν, ὑπέρ τοῦ υἱοῦ του Μπωντουέν. Τό Φλαμανδικόν τμῆμα τοῦ Βελγίου, μέ ἡγέτην τόν Λεόν Ντεγκρέλ ἐπολέμησε, μέχρι τέλους, στό πλευρό τοῦ Τρίτου Ράϊχ.

Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ πλήθους τῶν συγκλονιστικῶν περιστατικῶν, πού συνθέτουν τήν ἱστορίαν τῶν ἐτῶν 1939-1945 δεσπόζουσα προσωπικότης εἶναι ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ, διότι ὅλα διεξήχθησαν χάριν αὐτοῦ ἤ ἐναντίον αὐτοῦ.

Θά πρέπει ἐπίσης νά σημειώσωμεν, ὅτι Εὐρωπαϊκοί λαοί ἐκινητοποιήθησαν ὑπέρ τοῦ Χίτλερ στόν ἀγῶνα του, κατά τοῦ ἑβραιομπολσεβικισμοῦ. Στό πλευρό τῶν Γερμανικῶν Στρατιῶν πού ἐπετέθησαν ἐναντίον τῆς τότε Σοβιετικῆς Ἑνώσεως («σχέδιον Βαρβαρόσσα») ἐμάχοντο μεραρχίαι Εὐρωπαίων ἀπό τήν Γαλλίαν, Ἱσπανίαν, Νορβηγίαν, Βέλγιον,

Ἰσραηλινός «ἀξιωματικός» καί ἑβραιομπολσεβῖκος «ἀξιωματικός».
Αἱ ἴδιαι γλοιώδεις φυσιογνωμίαι.

Δανία καί ἄλλων χωρῶν, πού δέν ἦσαν Σύμμαχοι μέ τούς Γερμανούς, ἀλλά οὐδέτεραι ἤ κατεχόμεναι ἀπό αὐτούς. Ἀκόμη ἐπῆγαν μέ τούς Γερμανούς οἱ Οὐκρανοί καί τά Βαλτικά κράτη (Ἐσθονία, Λιθουανία, Λεττονία) καί μέρος τῶν Ρώσων, ὑπό τόν στρατηγόν Βλασώφ.

Τόν Αὔγουστον τοῦ 1940 βρεταννικά βομβαρδιστικά ἐπέταξαν, διά πρώτην φοράν ὑπεράνω τοῦ Βερολίνου καί ἔρριξαν ὀλίγας ἐμπρηστικάς βόμβας. Φυσικά δέν ἔπληξαν κάποιο στρατιωτικόν στόχον, ἀλλ' ἐνήργησαν ἔτσι, διά νά προκαλέσουν τόν Χίτλερ. Ἀπό Γερμανικῆς πλευρᾶς οὐδεμία ἀντίδρασις. Τήν 29ην Αὐγούστου 1940 βρεταννικά ἀεροπλάνα κτυποῦν τήν πρωτεύουσαν τοῦ Ράϊχ. Τώρα δέκα Βερολινέζοι φονεύονται.

Ὁ Αὔγουστος τοῦ 1940 εἶναι κρίσιμος μήν. Τότε ὁ Χίτλερ καταβάλλει ἐντατικάς προσπαθείας, διά τήν ἐπίτευξιν εἰρήνης. Μολονότι εἶναι νικητής, μολονότι συνέτριψε τούς Ἀγγλογάλλους ἐπιδιώκει εἰρήνην, διότι οὐδέν ζητεῖ, οὐδέν ἀπαιτεῖ δυτικῶς τῆς Γερμανίας. Οἱ Ἄγγλοι βασιζόμενοι στήν ἀσφάλεια, πού τούς παρεῖχε ἡ νῆσος των (πού αὐτή ἔσωσε τήν Ἀγγλία κι ὄχι ἡ γενναιότης τῶν Ἄγγλων) συνεχίζουν, ἀφ' ἑνός μέν νά ἀρνοῦνται ὁποιανδήποτε πρότασιν εἰρήνης, ἀφ' ἑτέρου δέ νά προκαλοῦν μέ αἰφνιδιαστικούς βομβαρδισμούς τοῦ Βερολίνου.

Ἤδη ὁ Χίτλερ ἔκανε ἄλλη μία προσπάθεια δι' εἰρήνευσιν. Ἀπο-

στέλλει τόν Γερμανόν δικηγόρον Λοῦντβιχ Βαϊσάουερ στήν Στοκχόλμην, μέ ἐντολήν νά παραδώση στόν Ἄγγλον πρεσβευτήν συγκεκριμένας προτάσεις εἰρήνης π.χ. ἀνεξαρτησία ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἵδρυσις ἐλευθέρου Πολωνικοῦ κράτους, οὐδεμία διεκδίκησις εἰς βάρος τῆς Ἀγγλίας κ.τ.λ. Δυστυχῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐπέβαλον ὁλοκληρωτικῶς τήν θέλησίν των, στήν Ἀγγλικήν πολιτικήν. Ἐάν ἐδέχοντο τάς προτάσεις τοῦ Χίτλερ θά εἶχε ἀποφευχθῆ ἡ φοβερά αἱματοχυσία τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ἀλλά ὁ Ἑβραιόπληκτος ἀλκοολικός Τσῶρτσιλ διατάσσει νά μή ἐπιτραπῆ ἡ εἴσοδος τοῦ δικηγόρου Βαϊσάουερ στήν Ἀγγλικήν πρεσβείαν τῆς Στοκχόλμης. Ὁ Χίτλερ πληροφορεῖται τά νέα καί ἀπογοητεύεται. Συζητεῖ ἐμπιστευτικῶς μέ τόν ὑπαρχηγόν του Ροῦντολφ Ἔς, ὁ ὁποῖος δραστηριοποιεῖ γνωριμίας του μέ Ἄγγλους καί συμβουλεύεται τόν διάσημο καθηγητή γεωπολιτικῆς Κάρλ Χαουσχόφερ, ὁ ὁποῖος γράφει προσωπικήν ἐπιστολήν στόν Δοῦκα Χάμιλτον. Ἡ «Ἰντέλιντζενς Σέρβις» κλέπτει τήν ἐπιστολήν! Συνεπῶς δέν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς εἰρήνης. Ἀρχάς Σεπτεμβρίου ὁ Τσῶρτσιλ στέλλει τά βομβαρδιστικά του στό Βερολῖνο. Ἄλλοι δέκα πέντε πολίται φονεύονται. Τήν 6ην Σεπτεμβρίου 1940 ὁ Γκαῖμπελς γράφει στό ἡμερολόγιόν του, ὅτι: *«ὁ Φύρερ δέν ἀντέχει ἄλλο»* καί πράγματι εἶχε ἐξαντληθῆ ἡ ὑπομονή του. Δέν ἠδύνατο νά ὑπομένη περισσότερον. Ὤφειλε νά ἀπαντήση. Τό βράδυ τῆς 6ης Σεπτεμβρίου διατάσσει τήν «Λουφτβάφφε» νά βομβαρδίση τό Λονδῖνο.

Αὐτήν τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν περί τοῦ ποῖος ἤρχισε τούς βομβαρδισμούς πόλεων οἱ «ἱστορικοί» τῶν νικητῶν Συμμάχων τήν ἀποκρύπτουν, ὅπως ἀνεντίμως ἀποκρύπτουν τάς εἰρηνευτικάς προτάσεις τοῦ Χίτλερ. Ἔφθασαν μάλιστα στό σημεῖο νά ἐξαφανίσουν ἔγγραφα ἀπό τά ἀρχεῖα! Εὐτυχῶς πολλά βιβλία ἀντικειμενικῶν ἱστορικῶν καί ἄλλων ἐρευνητῶν ἀναφέρουν τά στοιχεῖα, πού διεσώθησαν εἰς ἐπίσημα τηλεγραφήματα, ἀναφοράς κ.τ.λ. καί κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον γνωρίζομεν τήν ἀναμφισβήτητον ἱστορικήν ἀλήθειαν, περί τῆς εὐθύνης τῶν Ἄγγλων (τοῦ Τσῶρτσιλ δηλαδή) διά τήν ἔναρξιν βομβαρδισμῶν πόλεων, ἐπί τῷ σκοπῷ γενικῆς ἀναφλέξεως.

Ὁ Χίτλερ ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας δυστυχῶς ἐτήρησε ἱπποτικήν στάσιν. Οἱ Ἄγγλοι παρά τήν ἐκμηδενιστικήν ἧτταν των, ἐξησφαλισμένοι ἀπό τήν νησιωτικήν θέσιν των, προεκάλουν τούς Ναζί μέ

βομβαρδισμούς Γερμανικῶν πόλεων, δίχως νά ὑπάρχη στρατιωτικός λόγος. Προεκάλουν διά νά ἀπαντήση ὁ Χίτλερ, ὥστε νά καταστραφοῦν Ἀγγλικαί πόλεις καί ὁ Ἀγγλικός λαός νά ἐξεγερθῆ. Μέχρι τότε οἱ Ἄγγλοι δέν ἐγνώριζαν διά τί πολεμοῦν, διά τί σκοτώνονται. Πρίν ἀρχίσουν νά ὑποπτεύωνται τόν ρόλον τῶν ὑποδαυλιστῶν τοῦ πολέμου Ἑβραίων πρέπει νά τούς δοθῆ ὁ λόγος μίσους, κατά τῶν Γερμανῶν. Ἔτσι ὁ Τσῶρτσιλ διέταξε καί ἐξετελοῦντο βομβαρδισμοί Γερμανικῶν πόλεων. Κάποιος ἀριθμός Ἀγγλικῶν βομβαρδιστικῶν, μέ σοβαράς ἀπωλείας, ἔρριπτε τυχαίως εἰς Γερμανικάς πόλεις βόμβας. Οἱ Ναζί Ἀξιωματοῦχοι ἐζήτουν, ἀπό τόν Χίτλερ νά προβῆ εἰς ἀντίποινα. Ὁ Γκαῖρινγκ ἐπαρουσίασε ἕνα σχέδιον καταστροφῆς Βρεταννικῶν πόλεων. Ὁ Χίτλερ τό ἀπέρριψε. Ἐκτός ἀπό τούς ὑψηλοβάθμους Ναζί, περισσότερον ἐντόνως οἱ Στρατιωτικοί προέτειναν στόν Χίτλερ νά βομβαρδίση τήν Ἀγγλίαν. Ὁ Ναύαρχος Ραῖντερ, ὁ Στρατηγός Γιόντλ, ὁ Ἐπιτελάρχης τῆς Ἀεροπορίας Γιέσονεκ ἐπέμεναν νά βομβαρδισθῆ τό Λονδῖνον. Ὁ Χίτλερ ἠρνεῖτο νά δώση αὐτήν τήν ἄδειαν. Ἀργότερον, ὅταν τά πράγματα ἔφθασαν στό ἀπροχώρητο τήν ἔδωσε. Ὁ Γκαῖμπελς στό «Ἡμερολόγιόν» του (ἐγγραφή 27 Ἰουνίου 1940) σημειώνει τήν στάσιν τοῦ Χίτλερ καί τήν 29 Ἰουνίου 1940 παρατηρεῖ: «*Ὁ Τσῶρτσιλ προσπαθεῖ ἁπλῶς νά μᾶς προκαλέση. Ἀλλά ὁ Φύρερ δέν ἐπιθυμεῖ νά ἀπαντήση ἀκόμη*». Τελικῶς ἠναγκάσθη ὁ Χίτλερ νά ἀνταποδώση τά πλήγματα. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ὁ Τσῶρτσιλ ἐπέτυχε νά χαθῆ ὁριστικῶς κάθε εὐκαιρία συνάψεως εἰρήνης, μεταξύ τῶν ἐμπολέμων. Φυσικά ὁ Τσῶρτσιλ προεκάλει τούς Γερμανούς, ὄχι διότι ἦτο γενναῖος, ἀλλά διότι ἐγνώριζε, ὅτι ὁ ἑβραιόπληκτος Ροῦζβελτ ἀργά ἤ γρήγορα θά ἐνέπλεκε τάς ΗΠΑ στόν πόλεμο, κατά τοῦ Ναζισμοῦ, συμφώνως πρός τούς πόθους τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἤδη κηρύξει τόν πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας, μέ τό αἷμα τῶν ἄλλων, πού ὑπεκίνησαν ἤ παρέσυραν στόν πόλεμον.

Τό ἀντίποινον, καί ἐπικρατέστερον τά ἀντίποινα, εἶναι πρᾶξις ἐκδικήσεως, διά βλαπτικήν πρᾶξιν, πού ὑπέστη κάποιος. Κατά τά διεθνῶς κρατοῦντα τά ἀντίποινα γίνονται εἰς ἀνταπόδοσιν συνήθως ὁμοίας πράξεως π.χ. ἕνα κράτος ἐπιβάλλει δασμόν στά προϊόντα ἄλλου κράτους, τό ὁποῖον εἰς ἀντίποινα ἐπιβάλλει καί αὐτό δασμόν

στά προϊόντα τοῦ κράτους, πού πρῶτον ἐνήργησε τήν δυσμενῆ πρᾶξιν. Αὐτά τά ἀντίποινα ἀνήκουν στά λεγόμενα εἰρηνικά, καθόσον ὑπάρχουν καί τά πολεμικά ἀντίποινα, πού γίνονται κατά τήν διάρκειαν τῶν πολέμων, μεταξύ τῶν ἐχθρῶν.

Τό διεθνές δίκαιον τοῦ πολέμου ἀποδέχεται ἐθιμικῶς τά ἀντίποινα, ἐάν αὐτά: α) ἔχουν ἀναλογίαν πρός τήν πρᾶξιν τοῦ ἐχθροῦ καί δέν εἶναι ὑπερβολικά, β) διατάσσονται, ὅταν ὁ ἐχθρός παρέβη τά ἔθιμα καί τό δίκαιον τοῦ πολέμου, ὡς τό ὁρίζουν αἱ διακρατικαί συμβάσεις.

Ἐνίοτε ἡ ἀπειλή ἀντιποίνων ἀποτρέπει ἐχθρικάς ἐνεργείας π.χ. κατά τήν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου οἱ Ἰταλοί δέν ἐβομβάρδισαν τάς Ἀθήνας, διότι ἄν τό ἔπρατταν θά ἐβομβαρδίζετο ἡ Ρώμη ἤ δέν ἐχρησιμοποιήθησαν δηλητηριώδη ἀέρια, ἀπό τήν μίαν πλευράν, διότι θά τά ἐχρησιμοποίει καί ἡ ἄλλη.

Οἱ Γερμανοί ἠναγκάσθησαν, ἀπό τούς Ἄγγλους νά βομβαρδίσουν Ἀγγλικάς πόλεις εἰς ἀντίποινα, διά τούς Ἀγγλικούς βομβαρδισμούς, ἐναντίον τῶν Γερμανικῶν πόλεων. Πρῶτοι οἱ Ἄγγλοι, δίχως στρατιωτικήν ἀνάγκην, ἀλλά μόνον διά νά προκαλέσουν τούς Γερμανούς ἐβομβάρδισαν Γερμανικάς πόλεις. Τελικῶς οἱ Γερμανοί ἀνταπέδωσαν. Μάλιστα αἱ γνωσταί Γερμανικαί ἱπτάμεναι βόμβαι ὠνομάσθησαν V1 καί V2 ἀπό τό ἀρχικόν γράμμα τῆς λέξεως Vergeltungsbomben, πού σημαίνει βόμβαι ἀντιποίνων. Στόν περίφημον ἐπινίκειον λόγον του, ὁ Χίτλερ κατήγγειλε τούς βομβαρδισμούς τῶν Γερμανικῶν πόλεων, πού ἤδη τρεῖς μῆνας πρίν εἶχαν ἀρχίσει οἱ Ἄγγλοι. Τή 5ην Σεπτεμβρίου 1940 ἡ Ἀγγλική ἀεροπορία βομβαρδίζει τό Βερολῖνον καί φονεύονται δέκα πέντε πολῖται. Αὐτή ἦτο ἡ σταγών, πού ἐξεχείλισε τό ποτῆρι. Τήν ἐπομένην ὁ Χίτλερ διατάσσει τόν βομβαρδισμόν τοῦ Λονδίνου.

Ἡ δύναμις τῆς προπαγάνδας εἶναι τέτοια, πού σήμερα ὁ κόσμος —πλήν τῶν ἱστορικῶν— πιστεύει ὅτι οἱ Γερμανοί ἐβομβάρδισαν τό Λονδῖνο πρῶτοι, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐπί τρίμηνον προεκάλουν, μέ βομβαρδισμούς Γερμανικῶν πόλεων καί φόνους ἀμάχων.

Αἱ πόλεις τῆς Γερμανίας ἐπυρπολοῦντο συστηματικῶς ἡ μία μετά τήν ἄλλην, ἀπό τούς ἐκμηδενιστικούς βομβαρδισμούς. Χιλιάδες βομβαρδιστικά τῶν Συμμάχων διήρχοντο καί ἔρριπταν ἐμπρηστικάς βόμβας φωσφόρου, πού ἀπετέφρωναν τά πάντα. Ὅλαι αὐταί αἱ ἀπάνθρωποι καταστροφαί δέν ἐξυπηρέτουν πολεμικούς σκοπούς. Δέν ἀπέβλεπαν στήν

στρατιωτικήν ἧτταν τῆς Γερμανίας, ἀλλά στήν ἐξαφάνισι τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ. Ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική καταστροφή τῆς Δρέσδης τόν Φεβρουάριον τοῦ 1945, ὀλίγον δηλαδή πρίν τελειώση ὁ πόλεμος, ἀπό τήν Ἀγγλοαμερικανικήν ἀεροπορίαν.

Τήν νύκτα τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1945 κι ἐνῷ ἐτελείωνε ὁ πόλεμος 796 ἀεροσκάφη «Λάνκαστερ» τῆς Ἀγγλικῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας ἔρριξαν 1.182 τόννους ἐμπρηστικῶν βομβῶν καί 1.478 τόννους ἐκρηκτικῶν βομβῶν, στήν πολιτιστική πόλι τῆς Δρέσδης. Τήν ἑπομένην ἡμέραν 311 Ἀμερικανικά ἀεροσκάφη «ἱπτάμενα φρούρια» (Β17) ἐβομβάρδισαν τήν ἤδη καταστραφεῖσαν πόλιν. Ἱστορικοί «ἀνεβάζουν τόν ἀριθμό τῶν νεκρῶν σέ 250.000» (*«Ἀδέσμευτος Τύπος»*, 14-2-2005). Αὐτό πράγματι ἦτο ὁλοκαύτωμα.

Μαχόμενοι εἰς τέσσαρα μέτωπα οἱ Γερμανοί ὑπεχώρουν πρό τῆς συντριπτικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐχθροῦ. Ἠγωνίζοντο ἄνδρες, ἐναντίον μαζῶν. Αἱ τεθωρακισμέναι μεραρχίαι τῆς Βέρμαχτ καί τῶν SS ἐκινοῦντο μέ συνθετικήν βενζίνην, τά τρόφιμα ἦσαν ἐλάχιστα, ἑκατομμύρια τραυματιῶν ἐστεροῦντο περιθάλψεως. Τό 1945 ἡ Γερμανία ἔκειτο ἰσοπεδωμένη, αἱμάσσουσα. Κι ὅμως τότε, εἰς μίαν ὑστάτην ἔξαρσιν ἀντεπετέθη στάς Ἀρδέννας καί κατώρθωσε ἐντός, μερικῶν ἡμερῶν

νά συλλάβη 25.000 Ἀμερικανούς, ἀλλά ἡ προέλασις διεκόπει ἐλλείψει καυσίμων. Ὁ ὑλικός παράγων ἐπεβλήθη.

Οἱ ἐκμηδενιστικοί βομβαρδισμοί, πού συστηματικῶς κατέστρεφαν τάς πόλεις, δίχως νά ἀποτελοῦν στρατιωτικήν ἀνάγκην ὑπῆρξαν Ἑβραϊκή ἐπινόησις, πού ἐφήρμοσαν οἱ Σύμμαχοι. Χαρακτηριστικά παραδείγματα συνέβησαν στήν Δρέσδην καί στήν Χιροσίμα.

Ἀνωτέρω βλέπετε ἕνα σωρό, ἀπό τά τουλάχιστον 200.000 θύματα, πού ἔκαψε ἡ συμμαχική ἀεροπορία μέ Ἑβραϊκή προτροπή, τόν Φεβρουάριον τοῦ 1945 στήν μαρτυρική πόλι τῆς Δρέσδης. Αὐτό πράγματι ἦτο ὁλοκαύτωμα. Στήν ἐφημερίδα *«Νέα»* (1-10-2002) δημοσιεύεται τό ἀκόλουθον διαφωτιστικόν ἄρθρον τοῦ κ. Μιχ. Μητσοῦ.

Η μεγαλύτερη σφαγή της ιστορίας

Ο Τζωρτζ Μπους αναζητεί, λέει, τον καλύτερο τρόπο για να εκδικηθεί τους Γερμανούς. Και που να δει τί του ετοιμάζουν εκείνοι.

Χάρις στο εκρηκτικό δίδυμο Σρέντερ-Φίσερ, αλλά και μερικούς αιρετικούς διανοούμενους, η Γερμανία αρχίζει να επανεξετάζει το παρελθόν της και να παίρνει αποστάσεις από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι βέβαια η αντίθεσις της στον σχεδιαζόμενο πόλεμο κατά του Ιράκ. Αλλά οι Γερμανοί σκοπεύουν να ▶

προχωρήσουν ακόμη παραπέρα. Καθώς έχουν όλο και μεγαλύτερη πρόσβαση στα αρχεία των συμμάχων, αρχίζουν να αναρωτιούνται μήπως τον περασμένο αιώνα δέν υπήρξαν μόνο θύτες αλλά και θύματα. Μήπως η καταστροφή της Δρέσδης, την οποία ξαναθυμήθηκαν πρόσφατα με τις πλημμύρες, ήταν ένα έγκλημα πολέμου για το οποίο κάποιοι πρέπει να πληρώσουν.

Στη Δρέσδη. Το μέγαρο Τσβίνγκερ, λίγο μετά τους σφοδρούς βομβαρδισμούς του 1945

Όπως γράφει η *Κοριέρε ντέλα Σέρα*, οι Γερμανοί ιστορικοί συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι ο βομβαρδισμός της Δρέσδης τον Φεβρουάριο του 1945 ήταν ο πιο αιματηρός, ο πιό διεστραμμένος καί ο πιό ανώφελος βομβαρδισμός της ιστορίας.

Ο πιο αιματηρός: Λόγω της χαώδους εξόδου των προσφύγων, ο ακριβής αριθμός των νεκρών δεν μπορεί να υπολογιστεί. Ήταν όμως τουλάχιστον 200.000, τρεις φορές περισσότεροι από τα θύματα της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα, τέσσερις φορές περισσότεροι από τα θύματα του σφυροκοπήματος του Βερολίνου, που κράτησε πέντε χρόνια.

Ο πιο διεστραμμένος: Σκοπός των Άγγλων και των Αμερικανών ήτο να σκοτώσουν όσο το δυνατόν περισσότερους αμάχους (στη Δρέσδη δεν υπήρχαν Γερμανοί στρατιώτες, ούτε συστήματα αεράμυνας). Για τον λόγο αυτό, οι επιχειρήσεις έγιναν σε έξι στάδια. Στις 10 το βράδυ της 13ης Φεβρουαρίου φωτίστηκε ο στόχος, δηλαδή το κέντρο της πόλης, με ειδικές βόμβες. Έπειτα, ρίχτηκαν εμπρηστικοί μηχανισμοί που θρυμμάτισαν τζάμια και κατέστρεψαν σκεπές, ώστε να δημιουργηθούν ρεύματα αέρα και να διευκολυνθεί το έργο των 600.000 εμπρηστικών βομβών που έπεσαν στη συνέχεια. Η Δρέσδη είχε γίνει ήδη μια κόλαση φωτιάς. Αλλά το μαρτύριό της δεν είχε τελειώσει. Το τέταρτο στάδιο των βομβαρδισμών περιλάμβανε την εξόντωση με τοξικά αέρια ▶

όσων είχαν καταφύγει στα υπόγεια, μαζί με τις νοσοκόμες και τους πυροσβέστες που είχαν απομείνει. Η «εθνοκάθαρση» ολοκληρώθηκε με τον βομβαρδισμό των στρατιών των προσφύγων. Και για να εξασφαλιστεί ότι κανείς κάτοικος της καταραμένης πόλης δεν θα έμενε ζωντανός, βομβαρδίστηκε την επομένη και το γειτονικό Τσέμνιτς, όπου είχαν φθάσει ορισμένοι δυστυχείς με το τρένο.

Ο πιο ανώφελος: Εκείνο τον Φεβρουάριο, το Ράιχ ψυχορραγούσε, ο Χίτλερ ήταν κλεισμένος στο καταφύγιό του, οι Σύμμαχοι βρίσκονταν στον Ρήνο και οι Ρώσοι ετοιμάζονταν να μπουν σε μια Δρέσδη γεμάτη από γέρους, γυναίκες και παιδιά, που νόμιζαν ότι θα τους προστατεύσει η ομορφιά της πόλης. Ακόμη και σήμερα, δεν έχει δοθεί καμμιά εξήγηση για τη μεγαλύτερη σφαγή της ιστορίας. Ίσως, λοιπόν, να μπορούν να τη δώσουν κάποιοι από εκείνους που τη σχεδίασαν.

Αμβούργον Ιούλιος 1943.

ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ

ΔΡΕΣΔΗ

ΚΟΛΩΝΙΑ

Τήν 30ην Ὀκτωβρίου 1943 ἐνεκρίθη στήν Μόσχαν, ὑπό τῶν Ἄγγλων, Γάλλων, Ρώσων καί Ἀμερικανῶν δήλωσις διώξεως τῶν Γερμανῶν δι' ἐγκλήματα.

Τήν 8ην Αὐγούστου 1945 οἱ προαναφερθέντες ἐπεκύρωσαν τήν ἀνωτέρω δήλωσιν καί ἀπεφάσισαν (Λονδίνειος συμφωνία) τήν ἵδρυσιν Διεθνοῦς Στρατοδικείου, διά νά δικάση τούς Γερμανούς ἐγκληματίας πολέμου. Στόν κανονισμό τοῦ Διεθνοῦς Στρατοδικείου πού συνεστήθη ὡρίσθη ὡς ἔγκλημα πολέμου: **«Ἡ καταστροφή πόλεων»** (ἄρθρον 6 παρ. 6) πλέον τῶν λοιπῶν διεθνῶν συμβάσεων, πού δέν ἐπέτρεπαν τόν βομβαρδισμόν πόλεων. Αὐτά στά λόγια.

Στά ἔργα οἱ Σύμμαχοι ἔκαναν τά ἀντίθετα καί ἰδού ἡ φωτογραφική ἀπόδειξις:

ΦΡΑΪΜΠΟΥΡΓΚ

Τά «ἀδέλφια-ἔθνη» γράφει τό ἀνωτέρω εἰκονογράφημα, οἱ Ἄγγλοι καί οἱ Ρῶσοι δηλαδή, δίδουν συνάντησιν **«πάνω ἀπό τάς πόλεις τοῦ ἐχθροῦ»** τάς ὁποίας βομβαρδίζουν μέ ἐμπρηστικάς βόμβας φωσφόρου, πού ἀπηγορεύοντο, τάς πυρπολοῦν καί ἐξαφανίζουν κάθε ζωή, δίχως νά ὑπάρχῃ στρατιωτικός στόχος.

Μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς ἀναφορᾶς τῶν βομβαρδισμῶν θά ὑπενθυμίσω, ὅτι οἱ ἀσυνείδητοι Ἄγγλοι διέπραξαν μίαν ἀκόμη ἀτιμίαν: Ἐχρησιμοποίουν βόμβας μέ φώσφορον, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἀπηγορεύετο διεθνῶς

λόγω τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων πού ἐδημιούργουν. Ἐπί τοῦ ἰδίου θέματος ὁ Χίτλερ εἶχε αὐστηρῶς ἀπαγορεύσει, στήν Λουφτβάφε νά μεταχειρισθῆ τέτοιας βόμβας, παρά τάς ἀντιθέτους εἰσηγήσεις, ἔστω καί ὑπό μορφήν ἀντιποίνων.

Ἀκόμη τήν ἐποχήν ἐκείνην (1942) οἱ Γερμανοί ἐπιστήμονες εἶχαν τελειοποιήσει ἄγνωστα στούς Συμμάχους ἀέρια νεύρων (Sarin, Taban) μέ τά ὁποία ἠδύνατο ἀμέσως νά δώσουν τήν νίκην στήν Γερμανίαν καί βιολογικά ὅπλα, ἀλλά ὁ Χίτλερ καί ἐδῶ ἀπηγόρευσε τήν χρῆσιν των, πράγμα πού ὀρθῶς ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ (ἐνθ. ἀνωτ., τόμος Β, σελ. 628) χαρακτηρίζει «ἀνεξήγητες ἀπαγορεύσεις».

Χωρίς τήν παραμικράν ἀμφιβολίαν συμπεραίνομεν ὅτι ὁ Χίτλερ προετίμησε νά χάση τόν πόλεμον, παρά νά φανῆ ἀπάνθρωπος. Εἶναι κάτι, διά τό ὁποῖον ἡ ἱστορία θά τόν κρίνη.

Ὑπάρχουν στρατιωτικοί πού ἀποδεικνύουν, ὅτι περισσότεροι Γάλλοι, Ὀλλανδοί καί Βέλγοι ἐφονεύθησαν ἀπό τούς Ἀμερικανικούς βομβαρδισμούς, παρά ἀπό τούς Γερμανούς! Ὁ Βασιλεύς μάλιστα τοῦ Βελγίου ἦτο ἐξωργισμένος μέ τούς ὑποχωροῦντας Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ἐλεηλάτουν τάς Βελγικάς οἰκίας! Ἡ ἱστορία κατέγραψε τέτοιας χυδαίας συμπεριφοράς, πού οὐδέποτε διέπραξαν οἱ Γερμανοί.

Οἱ ἐκμηδενιστικοί βομβαρδισμοί δέν ἐσέβοντο, οὔτε ἀνεκτίμητα πολιτιστικά μνημεῖα. Οἱ Σύμμαχοι κατέστρεψαν μέ κατευθυνομένας βόμβας φημισμένας Μητροπόλεις, ὄχι τυχαίως ἀλλά σκοπίμως ἰσοπεδώθησαν ξακουστοί καθεδρικοί ναοί. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπεκίνουν τήν πολιτιστικήν καταστροφήν τῆς Εὐρώπης. Φέρω ὡς χαρακτηριστικό παράδειγμα τήν περιώνυμον Μονήν τῆς πόλεως τοῦ Μόντε Κασσίνο, πού ἱδρύθη τό 528, ἀπό τόν Ἅγιον Βενέδικτον καί συγκατελέγετο, μεταξύ τῶν ἐπιφανεστέρων καλλιτεχνικῶν κειμηλίων τῆς Εὐρώπης καί ἦτο ἀφιερωμένη στόν Ἐσταυρωμένον.

Οἱ Γερμανοί εἶχαν ὀχυρωθεῖ, στό ὄρος τῆς πόλεως καί στήν γύρω περιοχήν, δίχως νά εἰσέλθουν στήν Μονήν, ὥστε αὐτή νά μή κινδυνεύη, ἀπό βομβαρδισμούς. Αὐτό τό ἐγνώριζαν οἱ Σύμμαχοι, πού ἐπεκοινώνησαν μέ τούς μοναχούς. Ὁ Τσῶρτσιλ βεβαιώνει στά ἀπομνημονεύματά του (ἔνθ. ἀνωτ., τόμος Ε, βιβλ. 2ον, σελ. 159) ὅτι: «*Στό μοναστήρι δέν ὑπῆρχαν γερμανικά στρατεύματα...*». Ἐν τούτοις ἀπεφασίσθη ὁ βομβαρδισμός τῆς Μονῆς. Διά νά εἴμεθα ὅμως

δίκαιοι πρέπει νά δώσωμεν τήν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Διοικητής τῆς Στρατιᾶς Μάρκ Κλάρκ διεφώνησε καί ἐζήτησε νά τοῦ δοθῆ ἐντολή, ἀπό τόν Ἀνώτατο Διοικητή Στρατηγόν Ἀλεξάντερ, ὁ ὁποῖος τοῦ τήν ἔδωσε. Ἔτσι τήν 15ην Φεβρουαρίου τοῦ 1944 ἐρρίφθησαν, ἐπί τῆς Μονῆς 450 τόννοι βομβῶν! οἱ ὁποῖοι ἐκονιορτοποίησαν τούς γρανιτένιους καί ἐκ πορφυρίτου κίονας, ἐκρήμνισαν τοίχους, μέ πολυτίμους διακοσμήσεις καί μετέτρεψαν τήν Μονήν εἰς σωρόν ἐρειπίων, ἐντός τῶν ὁποίων τότε ἐγκατεστάθησαν μονάδες τῆς 1ης Γερμανικῆς Μεραρχίας Ἀλεξιπτωτιστῶν, τούς ὁποίους ὁ Ἄγγλος στρατιωτικός ἱστορικός τοῦ «Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου» Λίντελ Χάρτ (ἔκδ. «Καραβία», Ἀθ. 1979, τόμ. Β, σελ. 720) χαρακτηρίζει «ἀδαμάστους»!! καί πράγματι ἀπεδείχθησαν ἔτσι, διότι παρά τάς ἐπανειλημμένας συμμαχικάς ἐπιθέσεις, πού ὑπεστήριζε ὅλη ἡ πολεμική ἀεροπορία τῆς Μεσογείου καί 2.000 πυροβόλα οἱ ἀμυνόμενοι δέν ὑπεχώρησαν καί προεκάλεσαν τεραστίας ἀπωλείας, στούς ἐπιτιθεμένους. Ὁ Τσῶρτσιλ περιγράφει (ἐνθ. ἀνωτ., σελ. 160):

«Στήν 4η Ἰνδική μεραρχία, πού εἶχε ἀντικαταστήσει τελευταία τούς Ἀμερικανούς στά ὑψώματα βορείως τοῦ μοναστηριοῦ, ἔλαχε ἡ μοίρα νά κάμη τήν ἐπίθεσι. Ἐπί δύο διαδοχικές νύχτες μάταια προσεπάθησε νά καταλάβη ἕνα γήλοφο πού εὑρίσκετο μεταξύ τῆς θέσεως πού κατεῖχε καί τοῦ λόφου ὅπου τό μοναστήρι. Τήν νύκτα τῆς 18ης Φεβρουαρίου ἔγινε μία τρίτη προσπάθεια. Ὁ ἀγών ἦταν σκληρότατος, καί ὅλοι οἱ ἄνδρες μας πού κατώρθωσαν νά φθάσουν ὡς τόν γήλοφο ἐφονεύθησαν. Ἀργότερα, τήν ἴδια νύκτα μία ταξιαρχία ἄφησε πλαγίως τόν γήλοφο αὐτόν καί ἐκινήθη κατ' εὐθεῖαν ἐναντίον τοῦ μοναστηριοῦ, ἀλλά συνήντησε ἕνα κρυμμένο φαράγγι τό ὁποῖο εἶχε ναρκοθετηθεῖ σέ μεγάλη ἔκταση καί εὑρίσκετο ὑπό τό συνεχές πῦρ ἐχθρικῶν πολυβόλων τοποθετημένων σέ πολύ μικρή ἀπόστασι. Ὑπέστη σοβαρές ἀπώλειες καί ἀναγκάσθηκε νά σταματήση. Ἐνῶ ἡ σκληρά αὐτή μάχη ἐμαίνετο στά ὑψώματα ἐπάνω ἀπό τήν θέσι αὐτή, ἡ νεοζηλανδική μεραρχία κατώρθωσε νά διαβῆ τόν ποταμό Ραπίντο λίγο χαμηλότερα τῆς πόλεως τοῦ Κασσίνο. Ὑπέστη ὅμως ἀντεπίθεση ἀπό ἅρματα μάχης πρίν σταθεροποιήση τό προγεφύρωμά της καί ἠναγκάσθη νά ὑποχωρήση. Ἡ κατ' εὐθεῖαν ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Κασσίνο εἶχε ἀποτύχει».

Ταυτοχρόνως μέ τήν ἐπίθεσιν κατά τῆς Μονῆς διεξήχθη σκληρός ἀγών καί διά τήν κατάληψιν τῆς πόλεως, πού ἔκειτο στούς πρόποδας

τοῦ ὄρους τῆς Μονῆς. Ὁ Λίντελ Χάρτ (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 716) ἐξιστορεῖ:

> «Στό μεταξύ μέσα στήν πόλη συνεχιζόταν σκληρός ἀγώνας. Νέες προσπάθειες καί ἀπό τά δύο μέρη ἀποδείχτηκαν ἄκαρπες στίς 19 Φεβρουαρίου, καί τήν ἐπομένη ὁ Ἀλεξάντερ ἀποφάσισε ὅτι ἄν δέν θά εἶχαν ἐπιτυχία μέσα σέ τριάντα ἕξι ὧρες, ἡ ἐπιχείρηση ἔπρεπε νά ἐγκαταλειφθῆ, γιατί οἱ ἀπώλειες γίνονταν βαρειές. Στίς 23 διεκόπη ὁριστικά, μέ τήν συγκατάθεση τοῦ Φράϊμπεργκ. Ἔτσι ἡ τρίτη μάχη τοῦ Κασσίνο τερματίσθηκε μέ ἀπογοήτευση. Ὕστερ' ἀπ' αὐτά, τό Νεοζηλανδικό Σῶμα διαλύθηκε, στίς μονάδες του δόθηκε μία περίοδος ἀναπαύσεως καί ἔπειτα τίς σκόρπισαν σέ ἄλλα Σώματα».

Αἰφνιδιασμένος διά τήν ἀποτυχίαν ὁ Τσῶρτσιλ διέταξε νά γίνη μία ἀκόμη ἐπίθεσις, κατά τοῦ Μόντε Κασσίνο, μέσα Μαρτίου 1944. *«Ὕστερα ἀπό σφοδρό βομβαρδισμό, στόν ὁποῖον ἐδαπανήθησαν σχεδόν 1000 τόννοι βομβῶν καί 1200 τόννοι ὀβίδων τό πεζικό μας ἄρχισε νά προελαύνη».* *«Μοῦ ἐφαίνετο ἀκατανόητον»*, εἶπεν ὁ Ἀλεξάντερ, *«ὅτι ἦτο δυνατόν νά ὑπάρχουν στρατιῶται ἐν ζωῇ κατόπιν τοῦ ὀκταώρου αὐτοῦ τρομακτικοῦ βομβαρδισμοῦ. Καί ὅμως ὑπῆρχαν. Οἱ ἄνδρες τῆς Γερμανικῆς μεραρχίας ἀλεξιπτωτιστῶν ἠγωνίσθησαν σῶμα πρός σῶμα μέ τούς Νεοζηλανδούς καί τούς Ἰνδούς...»* (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 165). Στό τέλος περίλυπτος ὁ Τσώρτσιλ ὁμολογεῖ τήν ἀποτυχίαν κι ἐκείνης τῆς ἐπιθέσεως: *«...δέν κατορθώσαμεν νά συντρίψωμεν τόν ἐχθρόν σ' αὐτήν τήν ἀναμέτρησιν δυνάμεων»*. Θέλει νά μάθη ἀπό τόν Ἀλεξάντερ, διατί δέν ἐπέτυχαν νά νικήσουν τούς Γερμανούς, μολονότι ἡ συμμαχική ὑλική ὑπεροχή ἦτο συντριπτική καί τό μέτωπο μόλις 3-5 χιλιομέτρων. Στέλει τηλεγράφημα (20-3-1944) ὅπου κάνει καί προτάσεις πλευροκοπήσεως τῶν Γερμανῶν. Αὐθημερόν ὁ Ἀλεξάντερ ἀπαντᾶ καί συνοψίζει μέ εἰλικρίνειαν στρατιωτικοῦ τάς αἰτίας τῆς ἀποτυχίας του (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 167):

> «Αἱ καταστροφαί αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ἀπό τούς βομβαρδισμούς εἰς τάς ὁδούς τοῦ Κασσίνο ἦσαν τόσον τρομακτικαί ὥστε ἡ χρησιμοποίησις ἁρμάτων μάχης καί ἄλλων πολεμικῶν ὀχημάτων ἠμποδίσθη σοβαρῶς. Ἡ ἀντοχή καί ►

ἡ ἐπιμονή τῶν Γερμανῶν αὐτῶν ἀλεξιπτωτιστῶν εἶναι πράγματι ἐκπληκτική, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπέστησαν τήν ἐπίθεσιν ὁλοκλήρου τῆς ἀεροπορικῆς μας δυνάμεως Μεσογείου, καί ἐπί πλέον εὑρέθησαν ὑπό τά πυρά 800 σχεδόν πυροβόλων, ἅτινα ἀπετέλεσαν τήν μεγαλυτέραν συγκέντρωσιν πυρός μέχρι σήμερον, καί τοῦτο ἐπί ἕξ ὁλοκλήρους ὥρας. Δέν πιστεύω νά ὑπάρχουν ἄλλα στρατεύματα εἰς τόν κόσμον τά ὁποῖα θά ἦτο δυνατόν ν' ἀνθέξουν καί κατόπιν ν' ἀγωνισθοῦν μέ τήν ἰδικήν των σκληρότητα. Πρόκειται νά συναντηθῶ αὔριον μέ τόν Φράϋμπεργκ καί τούς διοικητάς στρατιῶν διά νά συζητήσω τήν κατάστασιν μαζί των».

Ὁ λόγος πού ἐμακρυγόρησα, στό θέμα Μόντε Κασσίνο εἶναι ἐπίσης, διότι ἤθελε νά ἐπισύρω τήν προσοχή σας, στήν ἀπάντησιν τοῦ Στρατηγοῦ Ἀλεξάντερ. Σᾶς παρακαλῶ νά τήν ξαναδιαβάσετε καί κατόπιν νά διερωτηθῆτε, ἄν ἐκεῖνοι οἱ γενναῖοι Γερμανοί ἀλεξιπτωτισταί ἦσαν ἥρωες ἤ ἐγκληματίαι, ὅπως μᾶς τούς ἐμφανίζει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Ἀναμφισβητήτως ἦσαν ἥρωες, τούς ὁποίους ἁρμόζει «τοῖς Ἕλλησι» νά τιμοῦν, ἀσχέτως ἄν εἶναι ἐχθροί ἤ ὄχι. Ἦσαν ἥρωες, διότι ἔτσι τούς παραδέχονται οἱ Ἄγγλοι ἐχθροί των, ὅπως ὁ Ἀλεξάντερ, ὁ Χάρτ κ.ἄ.

Μετά ἀπό συνεχεῖς βομβαρδισμούς τήν 27ην πρός 28ην Ἰουλίου 1943 τά μεσάνυκτα εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τοῦ ἑνός τετάρτου ἐρρίφθησαν 2.382 τόννοι βομβῶν στήν πόλιν τοῦ Ἀμβούργου. Αἱ ἐμπρηστικαί βόμβαι φωσφόρου προεκάλεσαν θερμοκρασίαν 750 βαθμῶν, δηλητηριώδη ἀέρια καλύπτουν τήν πόλιν, ἐνῶ αἱ φλόγες φθάνουν εἰς ὕψος 5 χιλιομέτρων! Οἱ κάτοικοι τῆς πόλης καίγονται, ἐξαεροῦνται. Εἶναι ἀδύνατον νά καταμετρηθοῦν οἱ νεκροί, πού ὑπολογίζονται εἰς 100.000 περίπου. 48.000 πάντως νεκροί ἐξηκριβώθησαν.

Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄνθρωποι (ἄγνωστον πόσοι) ἀπεβίωσαν, κατά τά ἑπόμενα χρόνια, ἀπό τήν ραδιενέργεια. Ὅλοι των ἦσαν ἄμαχοι. Ἀλλά δέν ἐδικάσθησαν οἱ Ἀμερικανοί, πού παρεβίασαν τό διεθνές δίκαιον καί τήν σύμβασιν τῆς Γενεύης, πού ἀπαγορεύουν βομβαρδισμούς πόλεων.

Ἡ Χιροσίμα κατεστράφη τήν 6ην Αὐγούστου 1945, τήν 08.15 πρωϊνήν. Δέκα τετραγωνικά χιλιόμετρα τῆς πόλεως ἐξηφανίσθησαν,

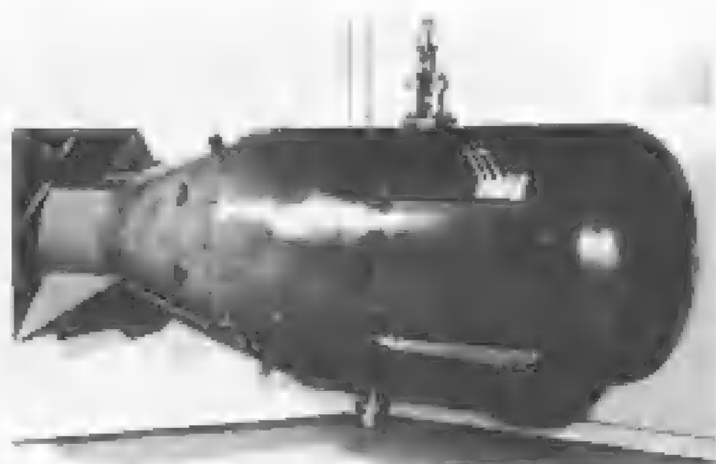
Ἡ πόλις τῆς Χιροσίμα, μετά τήν ἔκρηξιν τῆς ἀτομικῆς βόμβας.

90.000 περίπου οἰκοδομήματα κατέρρευσαν καί ἀμέσως ἐφονεύθησαν 75.000-80.000 ἀθῶοι ἄνθρωποι.

Τό Ἀμερικανικόν ἀεροσκάφος τύπου «B29 Superfortress» (ὑπερφρούριον) «Ἰνόλα Γκέϊ» ἀπό τό ὄνομα τῆς μητρός τοῦ κυβερνήτου του, πού ἔρριξε τήν πρώτην ἀτομικήν βόμβα στή Χιροσίμα καί προεκάλεσε τόν ἄμεσον θάνατον ἀθώων ἀνθρώπων παιδιῶν, γυναικῶν, ἀμάχων καί ἄλλους τόσους καί περισσότερους, κατά τά ἑπόμενα ἔτη, ἀπό τάς συνεπείας τῆς ραδιενεργείας. Οἱ Ἀμερικανοί τό διατηροῦν

Φωτογραφία τῆς ἀτομικῆς βόμβας, πού οἱ Ἀμερικανοί ἔρριξαν στήν Χιροσίμα.

εἰς ἀρίστην κατάστασιν καί τό ἐκθέτουν, διά νά ὑπενθυμίζουν στόν κόσμον τό ὑπερκακούργημα, τό ὁποῖον διέπραξαν εἰς βάρος ἀθώων ἀνθρώπων, κατά βάναυσον παραβίασιν τῆς συνθήκης τῆς Γενεύης, πού ἀπαγορεύει βομβαρδισμόν πόλεων καί τοῦ καταστατικοῦ τοῦ δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης, πού οἱ ἴδιοι οἱ Ἀμερικανοί ἐξεπόνησαν καί τό ὁποῖον ρητῶς ἀπαγορεύει (ἀρθρ. 6, 6): «ἠθελημένην καταστροφήν πόλεων». Μάλιστα εἰς μίαν ἔκθεσιν τό 1995 «*ἡ Ἀμερικανική Γερουσία διετύπωσε ἐπικρίσεις, ὅτι ἡ ἔκθεσις ἔδινε ἔμφαση στίς Ἰαπωνικές ἀπώλειες*»! («*Νέα*» 29-8-2003). Δηλαδή τί ἤθελε ἡ Ἀμερικανική Γερουσία; νά μή ἀναφέρωνται αἱ ἀπώλειαι;

Αἱ ΗΠΑ, δηλαδή ἡ κυβέρνησίς των, ἔρριξε τήν ἀτομική βόμβα στήν Χιροσίμα καί στό Ναγκασάκι ὄχι ἀπό στρατιωτική ἀναγκαιότητα, ἀλλά διά λόγον πού ὁ ναύαρχος Λῆχυ ἀνέφερε καί ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύει πῶς σκέπτονται οἱ πλουτοδημοκράται: «*Οἱ ἐπιστήμονες καί ἄλλα πρόσωπα ἤθελαν νά ἐκτελεσθῆ αὐτό τό πείραμα λόγῳ τῶν κολοσσιαίων ποσῶν πού εἶχαν ξοδευθῆ γιά τό ἐπίτευγμα αὐτό*»! Χάριν λοιπόν τῶν καταβληθέντων χρημάτων ἔπρεπε νά θυσιασθοῦν πολλαί δεκάδες χιλιάδων ἀμάχων. Κυνικώτατα ἀξιωματοῦχος τῆς ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως «Πρόγραμμα Μανχάτταν», δηλώνει ὡς αἰτίαν τῆς ἐξαπολύσεως τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, πάλιν τό χρῆμα, πού εἶχε δαπανηθῆ διά τήν κατασκευήν της:

«Ἡ βόμβα ὄφειλε νά ἐπιτύχη ἀπόλυτα - γιατί εἶχε ξοδευθῆ τόσο πολύ χρῆμα γι' αὐτή. Ἄν κατέληγε σέ μιάν ἀποτυχία, πῶς θά μπορούσαμε νά δικαιολογήσουμε τέτοια ὑπέρογκη δαπάνη; Νά σκεφθῆ κανείς ποιά θά ἦταν ἡ κατακραυγή τῆς κοινωνίας... Ὅσο, λοιπόν, περνοῦσε ὁ καιρός, μερικοί στή ▶

Ουάσιγκτον προσπάθησαν νά πείσουν τό στρατηγό Γκρόουβς, διευθυντή τῆς Μανχάτταν Πρότζεκτ, νά ἀποσυρθῆ προτοῦ εἶναι ἀργά, γιατί ἤξερε πολύ καλά ὅτι αὐτός θά εὕρισκε τό μπελά του, ἄν ἐμεῖς δέν πετυχαίναμε. Ἡ ἀνακούφιση πού αἰσθανθήκαμε, ὅλοι ὅσοι σχετιζόμαστε μ' αὐτό, ὅταν τέλειωσε καί ρίχτηκε ἡ βόμβα, ἦταν ἀπέραντη».

(Λίντελ Χάρτ: «Ἱστορία τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου», Ἑλλ. ἐκδ. «Καμιδία», Ἀθ. 1979, τόμος Β, σελ. 933).

Καταπληκτικόν. Ὥστε «κατακραυγή τῆς κοινωνίας» θά ὑπῆρχε εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τῆς ἀτομικῆς βόμβας, διότι δέν θά ἐδικαιολογεῖτο ἡ δαπάνη κατασκευῆς της. Ἐνῶ μέ τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἀτομικῆς βόμβας, πού προεκάλεσε τόν θάνατον δεκάδων χιλιάδων ἀθώων ἀνθρώπων δέν ὑπῆρξε «κατακραυγή τῆς κοινωνίας» διότι ἐδικαιολογήθη ἡ δαπάνη κατασκευῆς τῶν ὀλεθρίων βομβῶν, μέ τόν θάνατον τόσων χιλιάδων ἀνθρώπων.

Διά τήν πλουτοδημοκρατίαν ἡ ἀνθρωπίνη ζωή δέν ἔχει ἀξία. Τό κέρδος προέχει.

Ἡ πάντοτε ἀποτελεσματική τακτική τῶν Ἄγγλων νά προκαλοῦν, κατέστη συνήθης. Μεταξύ τῶν ἐνεργειῶν προκλήσεως περιλαμβάνο-

Ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ, μέ τήν καλλονήν σύζυγόν του.
Ὁ Ἀμερικανός πρόεδρος ἐπεδίωκε τήν ὁλοκληρωτικήν καταστροφήν τῆς Εὐρώπης κυρίως διά τοῦ συστηματικοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν πόλεων της.

νται δολοφονίαι προσώπων. Οὐδέποτε οἱ Ναζί ἐδολοφόνησαν προσωπικότητας τῶν ἐχθρῶν των. Οὐδέποτε. Ἡ δολοφονία ἀποτελεῖ πατροπαράδοτον Ἑβραϊκὴν τακτικήν, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε συνιστοῦν οἱ ραββῖνοι στά Ταλμούδ καί τῇ ἐμπνεύσει τῶν Ἰουδαίων ἐφήρμοσαν οἱ Ἄγγλοι. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ ἐξόχου ἀνδρός Ράϊνχαρντ Χάϊντριχ (Reihard Heydrich). Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 292) διηγεῖται τό γεγονός τῆς δολοφονίας του καί τῶν κινήτρων της:

> Έχοντας βασικά σαν αποστολήν του ν' αυξήσει την οικονομική αποδοτικότητα του Προτεκτοράτου, ο Χάϊντριχ, αντί να υποβάλλει το λαό σε στερήσεις, αυξάνει τις μερίδες τροφίμων 2.000.000 Τσέχων εργατών, δίνει 200.000 ζευγάρια παπούτσια στους εργαζομένους σε πολεμικά εργοστάσια και επιτάσσει προς όφελός τους τα καλύτερα ξενοδοχεία της Βοημίας και της Μοραβίας, για να τους εξασφαλίσει άνετες διακοπές. Η κοινωνική ασφάλιση των Τσέχων αναδιοργανώνεται πάλι προς όφελος των εργατών και των αγροτών. Η σχετική χαλάρωση που δημιουργήθηκε από τον Χάϊντριχ στην Τσεχοσλοβακία, η επιφανειακή υποταγή του λαού στο Γερμανικό ζυγό είναι κάτι που δεν συμβιβάζεται και δεν προωθεί καθόλου τις υποθέσεις της εξόριστης Κυβέρνησης του Μπένες στο Λονδίνο. Η παθητικότητα των Τσέχων απέναντι στο Γερμανό κατακτητή, εμποδίζει πραγματικά τις διαπραγματεύσεις των Συμμάχων κι αμφισβητεί την ύπαρξη κι αυτής της ίδιας της Κυβέρνησης στην εξορία, που έχει ανάγκη για να επιβιώσει από την υποστήριξη μιας δραστήριας αντίστασης. Όμως αυτή η αντίσταση, δεν θα εμφανιζόταν όσο οι Γερμανοί εξακολουθούσαν να εφαρμόζουν στην Τσεχοσλοβακία την πολιτική της χαλαράς κατοχής, που ήτο έργο του Ράϊνχαρντ Χάϊντριχ. Λογική συνέπεια: πρέπει να εξουδετερωθεί ο Χάϊντριχ για να ξεπηδήσει έτσι ένα κύμα αντιποίνων τόσο σκληρών, ώστε να δοθεί ένα νεύρο στην Τσέχικη Αντίσταση. Στις 27 Μαΐου 1942 στο προάστειο Χολεσοβίτσε της Πράγας, δυο άνθρωποι που έχουν επιλεγεί από την Κυβέρνηση του Μπένες για να δολοφονήσουν τον Χάϊντριχ, οι υπαξιωματικοί Γιαν Κούμπις κι ο Γιόζεφ Γκάμπρικ, πυροβόλησαν πάνω στο αυτοκίνητο του άρχοντα των SD. Ο Χάϊντριχ τραυματίζεται θανάσιμα κι υποκύπτει στις 4 Ιουνίου του 1942.
>
> Το Λονδίνο πέτυχε στους σκοπούς του. Ένα κύμα τρομοκρατίας από τα πιο φοβερά της Ιστορίας του Γ' Ράιχ, εξαπολύεται στη Βοημία και στη Μοραβία. 10.000 Τσέχοι συλλαμβάνονται, 1300 απ' αυτούς τουφεκίζονται χωρίς καμμιά μορφή δίκης. Απ' αυτά τ' αντίποινα θα γεννηθεί ένα μεγάλο αντιστασιακό κίνημα.

Δέν νομίζω νά χρειάζωνται σχόλια, διά νά άντιληφθῆ κάποιος τήν ὕπουλον σκοπιμότητα τῶν δολοφονιῶν, τάς ὁποίας διέπραξε ἡ Ἀγγλική δημοκρατία, εἰς βάρος τῶν Ναζί, τούς ὁποίους ἀπό πάνω κατηγορεῖ, ὡς ἐγκληματίας.

Μία πρώτη σκέψις, πού ἔρχεται στό μυαλό ὅλων εἶναι: διατί οἱ Ναζί ἐξεδικοῦντο μέ ἀντίποινα τάς δολοφονίας στελεχῶν των καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον ηὔξανε ἡ βία στά κατεχόμενα ἐδάφη ἐναντίον των; Δυστυχῶς δέν γίνεται ἀλλοιῶς. Ἄν στήν βίαν δέν ἀπαντήσῃς μέ βίαν, ἡττήθης, ἐχάθης. Ἐνῶ διά τῆς βίας ἄν εἶσαι δυνατώτερος νικᾷς, ἐπιβάλλεσαι.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν Ἄγγλων ἐνέκειτο εἰς τοῦτο: διά πράξεων βίας ἀπέτρεπαν τήν εἰρηνικήν συνύπαρξιν τῶν διαφόρων λαῶν, μέ τούς Γερμανούς. Δολοφονίαι ἀπό τό ἕνα μέρος, ἀντίποινα ἀπό τό ἄλλο καί διαιωνίζεται ὁ κύκλος τοῦ αἵματος, πρᾶγμα πού συνέφερε στούς Ἄγγλους, διότι δέν συνεβίωναν οἱ Γερμανοί μέ ἄλλους λαούς. Ἄν πάλιν οἱ Γερμανοί δέν ἔκαναν ἀντίποινα, τότε θά συνεχίζοντο αἱ δολοφονίαι καί ὁ Γερμανός νικητής θά ἀπεδεικνύετο ἀδύνατος στήν ἐπιβολήν τῆς ἰδικῆς του εἰρήνης, μέ συνέπεια σιγά-σιγά νά ἐξεγείρωνται οἱ κυριευθέντες λαοί. Σχετικῶς ὁ Ἴρβινγκ (ἔνθ. ἀνωτ., τόμος Β', σελ. 631, 641) γράφει:

Στις 27 του μηνός ο Χάιντριχ τραυματίστηκε θανάσιμα στο κέντρο της Πράγας, ενώ περνούσε με την ανοικτή Mercedes του. Ο σκοπός αυτής της ενέργειας ήταν να «πάρει φωτιά η Ευρώπη» από την πρόκληση ναζιστικών αντιποίνων κατά του Τσεχικού πληθυσμού. Για να εκδικηθούν τον θάνατο του Χάιντριχ, οι Γερμανοί κατεδάφισαν το Λίντιτσε, το χωριό όπου βρέθηκαν να έχουν καταφύγει οι Τσεχικής καταγωγής δολοφόνοι.

Αναμφίβολα -σύμφωνα με τον στρατηγό των SS Karl Wolff- η δολοφονία του Ράινχαρντ Χάιντριχ παρακίνησε τον Χίμλερ να ασχοληθεί με το Εβραϊκό Πρόβλημα με ανανεωμένη βιασύνη. Αυτόπτες μάρτυρες έχουν περιγράψει τις τραυματικές επιπτώσεις του γεγονότος πάνω στον Reichsführer: εμφανίστηκε για δείπνο εκείνη την ημέρα με τον Χίτλερ, σταχτοπρόσωπος και μόλις που μπορούσε να μιλήσει. Σύμφωνα με τα όσα γράφει στο ημερολόγιό του ο Γκαίμπελς, ένα Εβραϊκό συνέδριο στην Μόσχα είχε μόλις δώσει από ραδιόφωνο οδηγίες προς τον παγκόσμιο Σιωνισμό να εξαπολύσει έναν πόλεμο δολοφονιών, οπότε οι Ναζί υπέθεσαν ότι ο Χάιντριχ ήταν το πρώτο θύμα αυτού του πολέμου. «Οι δολοφονίες μπορεί να αποτελέσουν κακό προηγούμενο αν δεν δράσουμε ►

δίχως οίκτο ενάντιά τους», έγραφε ο Γκαίμπελς. Και διέταξε να συλληφθούν 500 Εβραίοι του Βερολίνου, ως όμηροι. Και ήρθε η ημέρα της επίσημης επικήδειας τελετής του Χάιντριχ, στην Καγκελαρία. Παρευρέθησαν ο Τσέχος πρόεδρος Emil Hácha και τα μέλη της κυβέρνησής του. Εξακόσιοι εξήντα Γερμανοί συγκεντρώθησαν πίσω από τον Χίτλερ για να αποδώσουν τιμές στον αρχηγό της Γκεστάπο. Ο Χίτλερ συνήθιζε να τον αποκαλεί «άνθρωπο με ατσάλινα νεύρα». Σύμφωνα με τον επίσημο ιστορικό του Wilhelm Scheeidt, ο Χίτλερ σκεπτόταν ακόμη και να τον ορίσει διάδοχό του. Στην Πράγα, ο Χάιντριχ συμπεριφερόταν κατά τα πρότυπα του Χίτλερ κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των εργατών. Την εποχή της δολοφονίας του είχαν χτιστεί ήδη τα πρώτα είκοσι αναρρωτήρια για Τσέχους εργάτες. Και την ημέρα που πέθανε, 50.000 εργάτες διαδήλωσαν στην Πράγα κατά της απόπειρας αυτής που είχαν υποκινήσει οι Βρετανοί.

Ἡ προπαγάνδα κατηγορεῖ τόν Χάϋντριχ ὥστε ὁ ἀπληροφόρητος κόσμος νά τόν θεωρῇ ὡς ἕναν καταπιεστή. Ἡ ἀλήθεια εἶναι τελείως διαφορετική. Ὁ διπλωματοῦχος τῆς Στρατιωτικῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἄαχεν, Ἰάκωβος Χονδρομαντίδης μᾶς δίνει στό περιοδικόν *«Στρατιωτική Ἱστορία»* (τεῦχος 88, Δεκέμβριος 2003) περιγραφή τῆς ἀληθοῦς προσωπικότητος καί τοῦ ἔργου τοῦ Χάϋντριχ, τόν ὁποῖον ἐδολοφόνησαν οἱ Ἄγγλοι διά δύο λόγους: πρῶτον, διότι τόν συνεπάθουν οἱ Τσέχοι καί δεύτερον, διότι τόν ἐφοβοῦντο λόγῳ τοῦ θαυμασμοῦ, πού ἐνέπνεε. Σχετικῶς:

Σίγουρο είναι ότι ο παραμερισμός του αρχηγού της RSHA αποφασίσθηκε, οργανώθηκε και εκτελέσθηκε από το Λονδίνο, αφού για τους Βρετανούς ο Χάιντριχ και η πολιτική του ήταν ο πιο επικίνδυνος αντίπαλος στην προσπάθειά τους να προσεταιρισθούν τους λαούς οι οποίοι βρίσκονταν υπό γερμανική κατοχή και να δημιουργήσουν εστίες αντίστασης. Η μεγαλύτερη πρόκληση, όπως είπε ο Ρόναλντ Πάτζετ, ένας Βρετανός βουλευτής των Εργατικών μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν «ο μύθος που είχε πλεχθεί γύρω από το πρόσωπο του Χάιντριχ, ο μύθος του ξανθού αγγέλου και θεού του πολέμου ταυτόχρονα. Και αυτός ήταν ο λόγος που τον εκτελέσαμε». Ίσως το πρώτο θύμα του πολέμου είναι η αλήθεια και αυτό αφορά ακόμα και σήμερα τη ζωή και τη δράση του Ράινχαρντ Χάιντριχ».

(ενθ. ανωτ.)

Χάϋντριχ Ράϊνχαρτ (1904-1942)

Προσέξατε τούς λόγους, διά τούς όποίους οί Ἄγγλοι ἐδολοφόνησαν τόν Χάϋντριχ καί ὀρθῶς ὁ συγγραφεύς ἐπισημαίνει, ὅτι τό πρῶτο θῦμα τοῦ πολέμου εἶναι ἡ ἀλήθεια, διότι ἄλλα διέδωσε ἡ προπαγάνδα διά τήν δρᾶσι καί τήν προσωπικότητα τοῦ Χάϋντριχ. Χρήσιμος εἶναι ἡ ἐξιστόρησις τῶν γεγονότων, ὅπως ἐδημοσιεύθη στήν «Στρατιωτική Ἱστορίαν» (ἔνθ. ἀνωτ.):

Ένας από τους πιο έμπιστους συνεργάτες του Χάιντριχ ήταν ο Τσέχος Εμάνουελ Μόραβετς. Ο Μόραβετς, ένας 45χρονος αξιωματικός του Τσεχοσλοβακικού Στρατού, ανέλαβε το Υπουργείο Προπαγάνδας στην κυβέρνηση Χάχα. Μιλώντας συχνά στο ραδιόφωνο, προπαγάνδιζε την «αγαστή συνεργασία» Τσέχων και Γερμανών και προέτρεπε τους συμπατριώτες του να εργάζονται περισσότερο και αποδοτικότερα «υπέρ της γερμανικής νίκης», που θα ήταν και «νίκη ολόκληρης της Ευρώπης». Για τους νεαρούς Τσέχους που είχαν γεννηθεί μετά το 1918 και δεν γνώρισαν την παράδοση της Αυστροουγγρικής Μοναρχίας, οργάνωσε εκπαιδευτικές περιηγήσεις στο εσωτερικό του Ράιχ που κατέληγαν στο Βερολίνο. Τον Δεκέμβριο του 1940 προκήρυξε έναν μαθητικό διαγωνισμό, στον οποίο συμμετείχαν 72.000 Τσέχοι μαθητές που έγραψαν διηγήματα για «φιλικούς Γερμανούς στρατιώτες». Ο Χάιντριχ ήταν ενθουσιασμένος μαζί του. Τον Ιανουάριο του 1942 ο Μόραβετς ανέλαβε και το Υπουργείο Παιδείας...

Από πολύ νωρίς οι τσεχικές ομάδες αντίστασης που δρούσαν στο Προτεκτοράτο εκδηλώθηκαν εναντίον οποιασδήποτε απόπειρας κατά του Χάιντριχ. Ένας από τους αρχηγούς των ομάδων αυτών, ο καθηγητής Βάνεκ, έγραψε στο Λονδίνο: «Οποιαδήποτε απόπειρα δεν θα χρησίμευε σε τίποτα και στον λαό μας θα έφερνε απρόβλεπτες συνέπειες». Με άλλα λόγια οι Τσέχοι αντιστασιακοί προειδοποιούσαν για εκατόμβες. Ο Μπένες όμως και ο Τσώρτσιλ αδιαφορούσαν. Η κοινωνική πολιτική του επιτρόπου και η συμπάθεια που έτρεφαν γι' αυτόν οι εργατικές μάζες, αποτελούσαν το μεγαλύτερο εμπόδιο στα σχέδιά τους να ξεσηκώσουν τον λαό της χώρας.

Αποφασίστηκε λοιπόν η αποστολή δυο Τσέχων πατριωτών που είχαν καταφύγει στη Βρετανία, του Γιάν Κιούμπις και του Γιόζεφ Γκάμπτσικ, με σκοπό να δολοφονήσουν τον Χάιντριχ. Σκοπός αυτής της ενέργειας ήταν «να πάρει φωτιά η Ευρώπη» από την πρόκληση των γερμανικών αντιποίνων κατά του τσεχικού πληθυσμού.

Οι δυο Τσέχοι πατριώτες έπεσαν με αλεξίπτωτο στις 27 Δεκεμβρίου 1941, μετά από μιά εφιαλτική πτήση πάνω από ολόκληρη την κατεχόμενη Ευρώπη. Αφού περιπλανήθηκαν για λίγο έξω από την Πράγα, ήλθαν σε επαφή ►

με στελέχη της αντιστασιακής οργάνωσης SOCOL και ενημερώθηκαν για την κατάσταση που επικρατούσε στο Προτεκτοράτο. Μερικές εβδομάδες αργότερα προστέθηκε στην ομάδα ως τρίτο μέλος ένας άλλος Τσέχος που είχε εκπαιδευτεί στη Βρετανία και γνώριζε τους δυο άντρες, ο Γιόζεφ Βάλτσικ, ο οποίος είχε ειδικότητα ελεύθερου σκοπευτή. Οι Κιούμπις και Γκάμπτσικ μετά από πολυήμερη παρακολούθηση διεπίστωσαν ότι ο Χάιντριχ μετεκινείτο χωρίς ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας. Ως κατάλληλο χώρο για την ενέδρα θεώρησαν ένα σημείο κοντά στη συμβολή των οδών Αρμάντι και Χολεζοβίσκατς. Όσο περνούσαν οι ημέρες η αγωνία και η ένταση στην ομάδα κορυφώνονταν.

Το πρώτο δεκαήμερο του Μαΐου του 1942 ένας σύνδεσμος της αντίστασης έδωσε την πληροφορία ότι στις 27 Μαΐου ο Χάϊντριχ θα εγκατέλειπε οριστικά την Πράγα. Αμέσως γεννήθηκε η ιδέα ότι εκείνη θα ήταν η καλύτερη ημέρα για την επιχείρηση, επειδή ο Χάϊντριχ μεταβαίνοντας στο αεροδρόμιο δεν θα είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας. Λίγο πριν από τις 11 τι πρωί της 27/5 μια μαύρη Mercedes πλησίασε τη συμβολή των οδών Αρμάντι και Χολεζοβίσκατς. Επιβάτες της ήταν ο Χάϊντριχ και ο επιλοχίας των SS Κλάιν (οδηγός). Οι τρεις εκτελεστές περίμεναν με τεντωμένα νεύρα. Μόλις εμφανίστηκε το αυτοκίνητο, ο Γκάμπτσικ επιχείρησε να ρίξει με το Sten που έκρυβε κάτω από την καπαρντίνα του. Το όπλο υπέστη εμπλοκή και προμοκρατημένος ο δεύτερος της ομάδας, ο Κιούμπις, έβγαλε μια αντιαρματική χειροβομβίδα από μια τσάντα, την απασφάλισε και την έριξε στο αυτοκίνητο. Ακολούθησε μιά εκκωφαντική έκρηξη και ο χώρος γέμισε από τα φλεγόμενα συντρίμια της Mercedes και μια μυρωδιά καμμένου δέρματος από την ταπετσαρία. Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα ο Χάϊντριχ κατέρρευσε αιμόφυρτος, ενώ ο Κλάιν δολοφονήθηκε από τον Γκάμπτσικ πυροβολούμενος πισώπλατα. Όταν η αστυνομία κατέφθασε στον χώρο της ενέδρας, βρήκε μόνο τον βαριά τραυματισμένο Χάϊντριχ. Στο νοσοκομείο όπου τον μετέφεραν διαπιστώθηκε πως η κατάσταση του ήταν πολύ σοβαρή. Την επομένη ένα επιτελείο Γερμανών χειρουργών από το Βερολίνο προσπάθησε να τον σώσει. Στις 4 Ιουνίου επήλθε το μοιραίο.

Οι Γερμανοί για να εκδικηθούν εξαπέλυσαν έναν πρωτοφανή διωγμό και κύμα συλλήψεων. Μέσα σε ένα μήνα συνέλαβαν τους Τσέχους δολοφόνους του Χάϊντριχ (ο Κιούμπις αυτοκτόνησε λίγο πριν συλληφθεί, ενώ ο Γκάμπτσικ σκοτώθηκε μετά από μάχη σε κρησφύγετο της ορθόδοξης εκκλησίας των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου). Στις 11 Ιουνίου κατεδαφίστηκε το χωριό Λίντιτσε (όπου εκτελέστησαν τουλάχιστον 170 ἄτομα) και λίγο αργότερα το χωριό Λέκαζυ. Η σορός του Χάϊντριχ τοποθετήθηκε στην αίθουσα ►

δεξιώσεων του Πύργου στο Χράτσιν και τοποθετήθηκε μια τιμητική φρουρά από τους πιο στενούς συνεργάτες. Τρεις ημέρες αργότερα δεκάδες χιλιάδες Τσέχων συνέρρευσαν στην κεντρική πλατεία της Πράγας, Wenzelplatz, για να διαδηλώσουν κατά των «δολοφόνων του Λονδίνου». Οι φωτογραφίες εκείνης της εποχής και τα σχετικά κινηματογραφικά επίκαιρα είναι αδιάψευστοι μάρτυρες ως προς το πόσο δημοφιλής ήταν ο Γερμανός επίτροπος. Η κηδεία του έγινε δημοσία δαπάνη στο Βερολίνο στις 9 Ιουνίου 1942. Τον επικήδειο εκφώνησε ο Χίμλερ, ενώ στην τελετή παραβρέθηκαν ο Χίτλερ και ο πρόεδρος Χάχα.

Οἱ δολοφόνοι Ἄγγλοι ἐπέτυχαν τόν σκοπόν τους. Οἱ Γερμανοί ἐκδικούμενοι τήν δολοφονία κατέσφαξαν τά χωριά, πού ἐφιλοξένησαν τούς Ἄγγλους πράκτορας καί ἀνετράπη ἡ πολιτική τοῦ Χάϋντριχ πού ἀποδεδειγμένως τόν ἤθελαν οἱ Τσέχοι. Ὁ Ἄγγλος βουλευτής Πάτζετ εἴδατε ἀνωτέρω, ὅτι ὡμολόγησε διατί ἐσκότωσαν τόν Χάϋντριχ, πού ἦτο ὑπόδειγμα ἱππότου, ἄριστος βιολιστής, ἀξιωματικός, οἰκογενειάρχης, πρωταθλητής ξιφομαχίας. Τόν παρουσιάζουν ὡς θύτη, ἐνῶ πραγματικῶς ὑπῆρξε θῦμα.

Οἱ Γερμανοί ἐν ἀντιθέσει, πρός τά προπαγανδιστικά ψεύδη τῶν συμμάχων δέν διέπραξαν ἐγκλήματα πολέμου (ἄλλη ὑπόθεσις τά ἀντίποινα) ὅπως ἔκαναν οἱ Σύμμαχοι π.χ. βύθισις ἀπό ὑποβρύχιον τοῦ Γερμανικοῦ ἐπιβατηγοῦ πλοίου «Βίλελμ Γκοῦστολφ» (9.000 νεκροί) ἤ τοῦ Γερμανικοῦ νοσοκομειακοῦ πλοίου «Στόϋμπεν» τό ὁποῖο ἐτορπιλλίσθη καί ἐπνίγησαν 2.500 τραυματίαι καί 1.000 πρόσφυγες κ.τ.λ. Τέτοια ἀσυγχώρητα ἐγκλήματα ἔμειναν δυστυχῶς ἀτιμώρητα. Οὐδεμία στρατιωτική ἀνάγκη ἐπέβαλε στούς Συμμάχους νά ἰσοπεδώνουν Γερμανικάς πόλεις μέ ἐκμηδενιστικούς βομβαρδισμούς ἤ νά βυθίζουν νοσοκομειακά πλοῖα. Εἰς πολλάς περιπτώσεις καταρρίψεως συμμαχικῶν ἀεροπλάνων οἱ Γερμανοί προέβαλαν τάς ταινίας, πού ἐγύριζαν αἱ κινηματογραφικαί μηχαναί, πού ἦσαν προσηρμοσμέναι, στά ἀεροπλάνα καί ἔβλεπαν Γερμανούς, Γερμανίδας ἀμάχους καί παιδιά νά πολυβολοῦνται καί νά φονεύωνται. Ὁ Χίτλερ πού εἶδε τάς ταινίας ἐξωργίσθη. Ἀλλ' ἀπέρριψε –κακῶς– τήν πρότασιν τοῦ Γκαῖμπελς νά ἐκτελεσθοῦν οἱ συλληφθέντες πολυβοληταί ἀμάχων. Ὁ Γκαῖμπελς ἐπέμενε στήν ἐκτέλεσι τῶν συλλαμβανομένων πληρωμάτων τῶν

συμμαχικῶν ἀεροπλάνων πού κατερρίπτοντο, ἀλλά ἡ πρότασίς του ἀπερρίφθη κατηγορηματικῶς. Ὁ Ρίμπεντροπ καί ὁ Γκαῖρινγκ τόν κατηγόρησαν. Ὁ Γκαῖμπελς τούς ἠρώτησε: «*Ἀφοῦ οἱ Σύμμαχοι δέν σέβονται τήν Συνθήκην τῆς Γενεύης, διατί τήν σεβόμεθα ἐμεῖς;*». Ἐπηκολούθησαν ἀντεγκλήσεις, πού τελικῶς κατέληξαν, στήν ἀπόφασιν νά συνεχίσουν νά τηροῦν τήν σύμβασι τῆς Γενεύης, παρά τάς παραβάσεις της ἀπό τούς Συμμάχους.

Οὐδέποτε οἱ Ἄγγλοι, στήν ἀπαισίαν ἱστορίαν των ἐσεβάσθησαν τό διεθνές δίκαιον, παρά μόνον ὅταν τούς συνέφερε. Ἐκτός ἀπό τάς βαναύσους παραβιάσεις τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κρατῶν καί τάς παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν λαῶν οἱ Ἄγγλοι προκλητικῶς παρεβίαζαν τήν οὐδετερότητα τῶν κρατῶν, πού δέν ἤθελαν νά ἐμπλακοῦν στόν πόλεμον. Ἀναφέρω τό χαρακτηριστικόν ἐπεισόδιον μέ τό Γερμανικόν πλοῖον ἀνεφοδιασμοῦ «Ἄλτμαρκ». Τό πλοῖον αὐτό μετέφερε 300 Ἄγγλους αἰχμαλώτους μέλη πληρωμάτων πλοίων, πού ἐβύθισε τό θωρηκτόν τσέπης «Ναύαρχος Κόμις Σπέε». Τόν Φεβρουάριον τοῦ 1940 τό «Ἄλτμαρκ» εἰσέπλευσε στό φιόρδ Γιόζιν, τῆς Νορβηγίας, διά νά μή βυθισθῆ ἀπό τά Ἀγγλικά πολεμικά, πού τό κατεδίωκαν. Τό Βρεταννικόν ἀντιτορπιλλικόν «Κοζάκος» παρεβίασε τήν Νορβηγικήν οὐδετερότητα καί εἰσῆλθε στό φιόρδ, διά νά κανονιοβολήση τό Γερμανικόν πλοῖον. Δύο Νορβηγικά περιπολικά ἠρνήθησαν νά ἐπιτρέψουν τήν εἴσοδον τοῦ Βρεταννικοῦ πολεμικοῦ, ἀλλά τελικῶς πρό τῆς ἰσχύος του ὑπεχώρησαν καί ὁ «Κοζάκος» εἰσέρχεται στήν Νορβηγική θάλασσα. Ὁ κυβερνητής τοῦ «Ἄλτμαρκ» προσπαθεῖ νά γλυτώση, ἀπό τόν διώκτην του, ἐπακολουθεῖ συμπλοκή σώματος πρός σῶμα καί ἐν τέλει οἱ Ἄγγλοι κατορθώνουν νά ἐπικρατήσουν στό μεγαλύτερον μέρος τοῦ Γερμανικοῦ πλοίου καί ἀπελευθερώνουν τούς αἰχμαλώτους, τούς ὁποίους μεταφέρουν στόν «Κοζάκο» καί ἀποχωροῦν, ἀφοῦ ἐποδοπάτησαν τήν Νορβηγικήν οὐδετερότητα.

Ὁ ἐπιφανής Ἄγγλος ἱστορικός καί στρατιωτικός συγγραφεύς Λίντελ Χάρτ στό βιβλίον του «Ἱστορία Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου» (Ἑλλ. ἔκδ. «Καραβία», Ἀθ. 1977, τόμ. Α, σελ. 92) ἀναφέρεται στήν περίπτωσι τῆς προετοιμασίας κι ἐκτελέσεως εἰσβολῆς τῶν Ἄγγλων στήν οὐδετέρα Νορβηγία. Τελικῶς τούς προέλαβαν οἱ Γερμανοί

οἱ ὁποῖοι καί τούς ἐνίκησαν. Ἀλλά κατόπιν στήν «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης οἱ εἰσβάλλοντες στήν Νορβηγία Ἄγγλοι ἐδίκασαν τούς Γερμανούς διότι... εἰσέβαλαν στήν Νορβηγία. Ὑποκρισία καί θρασύτης. Ἰδού τί γράφει ὁ Χάρτ:

«Ἕνα ἀπό τά πιό ἀμφισβητήσιμα σημεῖα τῶν δικῶν της Νυρεμβέργης ὑπῆρξε ὅτι ἡ σχεδίαση καί ἡ ἐκτέλεση τῆς ἐπιθέσεως κατά τῆς Νορβηγίας ἀπετέλεσε μία ἀπό τίς μεγαλύτερες κατηγορίες ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Εἶναι ἀκατανόητο πῶς οἱ κυβερνήσεις τῆς Βρετανίας καί τῆς Γαλλίας εἶχαν τήν ἀδιαντροπιά νά ἐγκρίνουν νά περιληφθῆ αὐτή ἡ κατηγορία, καί πῶς οἱ ἐπίσημοι κατήγοροι μπόρεσαν νά πιέσουν γιά καταδίκη μ' αὐτή τήν κατηγορία. Μιά τέτοια πράξη ὑπῆρξε μιά ἀπό τίς πιό χειροπιαστές περιπτώσεις ὑποκρισίας στήν ἱστορία».

Βλέπετε ἐπομένως ὅτι ἡ «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης πλήττεται καί οὐσιαστικῶς, διότι ἀπό τυπικῆς νομικῆς ἀπόψεως ἀναμφισβήτητα ἀποτελεῖ ἔκτρωμα ἑνός νοσηροῦ Ἑβραϊκοῦ ἐγκεφάλου.

Τόν Μάρτιον τοῦ 1940 αἱ Γερμανικαί ὑπηρεσίαι κατασκοπείας εἶχαν πληροφορίας, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἑτοιμάζοντο νά καταλάβουν μέρος τῆς Νορβηγίας. Ἔτσι ὁ Χίτλερ ἀπεφάσισε νά εἰσβάλη στήν Νορβηγία, ὅπου ἔστειλε τόν σπουδαῖο στρατηγό Ντήτλ. Ἐκεῖ οἱ Γερμανοί συνεκρούσθησαν μέ ὑπερτέρας δυνάμεις Ἄγγλων, Πολωνῶν καί ἄλλων, τάς ὁποίας ἐνίκησαν καί ἔτρεψαν εἰς φυγήν. Μία Βρεταννική Ταξιαρχία στόν πανικόν της ἐγκατέλειψε σημαντικούς φακέλλους, ἀπό τούς ὁποίους ἀπεδεικνύετο, ὅτι πολύ πρίν δράση ὁ Χίτλερ οἱ Ἄγγλοι εἶχαν ἀποφασίσει τήν κατάληψιν τῆς Νορβηγίας, ἀλλά τούς προέλαβαν οἱ Γερμανοί, πού ἐνήργησαν δυναμικῶς καί ἐπολέμησαν ἀνδρείως μέ ἀποτέλεσμα οἱ ἡττημένοι σύμμαχοι νά διαφύγουν, ὅσοι δέν ἠχμαλωτίσθησαν.

Τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ ἐκυκλοφόρησε εἰς ὅλον τόν κόσμον Λευκήν Βίβλον μέ φωτοτυπίας τῶν Ἀγγλικῶν σχεδίων, βάσει τῶν ἐγγράφων πού ἀνευρέθησαν. Ἡ διεθνής κοινή γνώμη ἔμεινε ἄναυδος. Διότι οἱ Ἄγγλοι κατηγόρουν ὑποκριτικῶς τούς Γερμανούς, ὅτι δέν ἐσεβάσθησαν τήν οὐδετερότητα τῆς Νορβηγίας, ἐνῷ οἱ ἴδιοι

προετοιμάζοντο καί εἶχαν ἐκπονήσει τά ἐπιτελικά σχέδια εἰσβολῆς των, στήν Νορβηγίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἄγγλοι αἰχμάλωτοι ὡδηγήθησαν μαζικῶς στό Βερολῖνον. Ἔντρομοι ἀνέμεναν νά τούς ἐκτελέσουν. Ἔτσι τούς εἶχαν προπαγανδίσει. Ἔκπληκτοι συνηντήθησαν μέ τόν Χίτλερ! κι ὅπως ἀναφέρει ἐπιτελικός Ἀξιωματικός τοῦ Χάλντερ «*ἔφαγαν, ἤπιαν καί ἐπί τετράωρον ἐξεναγήθησαν στήν πόλιν*». Αὐτά συνέβησαν τέλη Ἀπριλίου 1940 καί οἱ προαναφερθέντες αἰχμάλωτοι ἦσαν οἱ πρῶτοι Ἄγγλοι αἰχμάλωτοι τῶν Γερμανῶν. Ἀφοῦ τούς ἐπεριποιήθησαν τούς ἔβαλαν εἰς στρατόπεδον αἰχμαλώτων, ὅπου οἱ ἤδη κρατούμενοι ἐκεῖ Πολωνοί τούς ἐπετέθησαν καί τούς ἔδειραν, διότι ἡ Ἀγγλία δέν ἐτήρησε τάς ὑποσχέσεις της, πρός τήν Πολωνίαν. Ὁ Γκαῖμπελς, μέ συμβουλή τοῦ Χίτλερ ἔστειλε συνεργεῖα, διά νά κινηματογραφοῦν καί νά φωτογραφίζουν τούς ἀλληλοδερομένους συμμάχους.

Ἡ Γερμανία στόν Β´ Παγκόσμιον πόλεμον, ἡττήθη, διά δύο λόγους. Πρῶτον, διότι εἶχε σύμμαχον τήν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε στήν Γερμανία δύο καταστρεπτικά μέτωπα: ἕνα στήν Ἑλλάδα καί ἕνα στήν Β. Ἀφρικήν καί τελικῶς τό 1943 ἐπρόδωσε τήν Γερμανίαν, μέ ὅλας τάς συνεπείας, στήν ἐξέλιξι τοῦ πολέμου καί δεύτερον, διότι οἱ Σύμμαχοι διέθεταν συντριπτικήν ὑλικήν ἀνωτερότητα π.χ. τό 1940 οἱ Σύμμαχοι παρήγαγον 39.518 ἀεροσκάφη, ὁ Ἄξων 16.815. Τό 1941 οἱ Σύμμαχοι 64.706, ὁ Ἄξων 19.264. Τό 1942 οἱ Σύμμαχοι 101.519, ὁ Ἄξων 26.670. Τό 1943 οἱ Σύμμαχοι 151.761, ὁ Ἄξων 43.100. Τό 1944 οἱ Σύμμαχοι 167.654, ὁ Ἄξων 67.987 (Paul Kennedy: «*The Rise and Fall of the Great Powers*» G.B. ed. Kewin Kyman A1. 7).

Οἱ πίνακες τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν στούς ἐξοπλισμούς καταδεικνύουν τήν ὑλικήν ὑπεροχήν τῶν Συμμάχων, ὥστε νά θεωρῆται θαῦμα τό ὅτι οἱ Γερμανοί διεξήγαγον, ἐπί ἕξη ἔτη πόλεμον π.χ. διά νά ἀντιληφθῆτε τήν ἐξοπλιστικήν δύναμιν τῶν Συμμάχων σᾶς ἀναφέρω, ὅτι «*τό 1943-44 αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παρήγαγον ἀπό μόναι των ἕνα πλοῖον τήν ἡμέρα καί ἕν ἀεροσκάφος κάθε πέντε λεπτά τῆς ὥρας*»! (ἔνθ. ἀνωτ., ὅπου καί στατιστικοί πίνακες). Κατά τήν ἀπόβασιν στήν Νορμανδίαν (6 Ἰουνίου 1944) «*οἱ Γερμανοί ἠδυνήθησαν νά συγκεντρώσουν 319 ἀεροσκάφη ἔναντι 12.837 συμμαχικῶν*» (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἡ ἧττα τῆς Γερμανίας, ὡς κράτους δέν σημαίνει καί ἧτταν τοῦ

ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ὡς ἰδεολογίας, καθ' ὅσον αἱ ἰδέαι ἀνατρέπονται δι' ἄλλων ἰδεῶν καί ὄχι διά τῶν ὅπλων π.χ. ὁ κομμουνισμός κατέρρευσε στήν Ρωσίαν καί στήν Εὐρώπην ἰδεολογικῶς καί τά κομμουνιστικά κράτη ἔπαυσαν νά εἶναι κομμουνιστικά ὄχι ἀπό εἰσβολή ξένων δυνάμεων, ἀλλά ἐξ ἀποσυνθέσεως τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας. Ἀντιθέτως ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός, ὡς ἰδεολογία δέν ἡττήθη. Ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τοῦ συγχρόνου ἐθνικισμοῦ καί ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχη στόν χῶρον τῶν ἰδεῶν.

Ὁ Χίτλερ κατηγορήθη διά κάτι, πού ἀληθῶς δέν συνέβη. Ἀργότερον ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος θά τόν κατηγορήση, διότι ἐνῶ ἠδύνατο νά ἀπαλλάξη τήν Εὐρώπην, ἀπό τούς Ἑβραίους δέν τό ἔκανε.

Φαντάζομαι τώρα τούς Ἑβραίους νά φωνάζουν: Ὁ Πλεύρης προτείνει τήν ἐξόντωσίν μας, ὁ Ναζί, ὁ φασίστας κ.τ.λ. Ἀγαπητοί μου κύριοι Ἑβραῖοι ἐγώ δέν ζητῶ νά ὑποστῆτε, ὅσα τά ἱερά σας βιβλία διδάσκουν νά ὑποστῶμεν ἐμεῖς, ἀπό σᾶς, πρᾶγμα, πού θά ἦτο σύμφωνον μέ τήν μωσαϊκήν ἐπιταγήν τοῦ «ὀφθαλμόν, ἀντί ὀφθαλμοῦ». Ἐγώ ζητῶ νά μᾶς ἀπαλλάξετε, ἀπό τήν παρουσίαν σας. Οὔτε θέλω νά σᾶς φυλακίσουν, οὔτε νά σᾶς καταδιώξουν, οὔτε κάτι ἄλλο κακό νά σᾶς συμβῆ. Ἀπεναντίας σεῖς μέ τόν ἐπισημότερον τρόπον καί εἰς θρησκευτικά σας μάλιστα βιβλία ζητεῖτε νά μᾶς δολοφονήσετε, νά βιάσετε τάς γυναῖκας μας, νά σφάξετε τά παιδιά μας κι ἐνῶ σεῖς θέλετε νά διαπράξετε ἐναντίον μας ὅλα αὐτά τά ἐγκλήματα ἔχετε τήν ἀναίδειαν νά διαμαρτύρεσθε, ὅταν καταγγέλλουν τά ἐγκλήματά σας.

Ναί, σᾶς ἔχουν καταδιώξει στό παρελθόν. Ἀλλά διατί; Διότι σεῖς προεκαλέσατε, σεῖς εὐθύνεσθε μέ ὅσα διαπράττετε ἐναντίον τῶν Ἐθνῶν, πού ἀπό κακοτυχία τους σᾶς ἔχουν ἀνάμεσά των.

Τώρα στήν Παλαιστίνη δεικνύετε τόν πραγματικόν ἑαυτόν σας. Εἶσθε ἐγκληματίαι, διότι αὐτό ἐδίδαξε ἡ θρησκεία σας. Εἶσθε δολοφόνοι, διότι ἀπό παιδιά ἐγαλουχήθητε στό ἔγκλημα. Ἐπομένως ἐμεῖς οἱ ἄλλοι δικαιούμεθα νά σᾶς ἀντιμετωπίσωμεν. Καί θά τό κάνωμεν.

Ἐπειδή εἶμαι Ἕλλην καί πιστεύω στόν ἐλεύθερον διάλογον καλῶ διά μίαν ἀκόμη φοράν, εἰς δημοσίαν συζήτησιν τούς Ἑβραίους καί τούς Ἑβραιοπλήκτους, ὥστε νά διασταυρωθοῦν αἱ ἀντίθετοι γνῶμαι καί νά λάμψη ἡ ἀλήθεια. Θά τό τολμήσετε; Προεξοφλῶ ὄχι.

Ἡ συμπεριφορά τῶν SS δέν ἦτο αὐτή, πού διαδίδουν οἱ ἑβραιοσιω-

νισταί καί τά ὄργανά τους. Ἀλλά δέν ἔχω λόγο νά τήν ἐκθέσω. Ἁπλῶς σᾶς ὑπενθυμίζω, ὅτι ἤδη ἀνεγείρονται μνημεῖα τιμῆς τῶν SS ὄχι βεβαίως στήν Γερμανίαν, ἀλλά στάς Βαλτικάς χώρας π.χ. εἰς Λέτσεν καί διαμαρτύρονται Ἕλληνες δημοσιογράφοι («*Νέα*» 7-11-2003).

Ὅπως ἐτόνισα ἐπικαλοῦμαι, ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἀντιναζιστικάς καί φιλοεβραϊκάς πηγάς, δι᾽ εὐνόητους λόγους. Θά ἀναφερθῶ πάλι στόν ἑβραιόπληκτο συγγραφέα Χάϊντς Χέχνε, ὁ ὁποῖος στό βιβλίον του «Ἡ μαύρη τάξη» περιγράφει τήν ἱστορία τῶν SS τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀναγνωρίση τήν γενναιότητα. Συγκεκριμένως γράφει (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 275):

Κιόλας οἱ μεραρχίες τῶν Ἔς-Ἔς ἔχουν ἀναλάβει δράση μέσα στή Σοβιετική Ἕνωση κι ἀνοίγουν μέ ἰσχυρές ἐπιθέσεις τό δρόμο στόν κύριο ὄγκο τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων. Ἡ «Λέϊμπσταντάρτε» διασχίζει τόν Δνείπερο διασπᾶ τίς ἀμυντικές γραμμές τῶν Ρώσων στό Περεκόπ καί καταλαμβάνει τό Ταγκαρόκ καί τό Ροστόβ. Ἡ μεραρχία «Βίκινγκ» ἀπωθεῖ τούς Σοβιετικούς μέχρι τήν Ἀζοφική θάλασσα, ἐνῶ ἡ μεραρχία «τοῦ Ράϊχ» διασπᾶ τή Σοβιετική ἄμυνα στά νότια τοῦ Μποροντίνο καί καταλαμβάνει θέσεις λίγα χιλιόμετρα μακρυά ἀπ᾽ τή Μόσχα. Ὅταν περί τά τέλη τοῦ 1941 οἱ Σοβιετικοί θά περάσουν στήν ἀντεπίθεση, οἱ μεραρχίες τῶν Ἔς-Ἔς θά σχηματίσουν ἕνα μέτωπο χωρίς νά διασπασθοῦν ἀπό τά τρομερά πλήγματα τῆς στρατιᾶς τοῦ Στάλιν καί θά κερδίσουν, μέ βαρύτατες ἀπώλειες τή φήμη ὅτι ἀποτελοῦν τό θώρακα τῆς Βέρμαχτ.

Οἱ μεραρχίες τῶν Ἔς-Ἔς μάχονται μέ ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν. Συντόμως

θρηνοῦν τήν ἀπώλεια 1239 ἀξιωματικῶν καί 35.377 ἀνδρῶν. Ἡ μεραρχία «Βίκινγκ» νικᾶ στό Τσερκάσου ἀλλά πληρώνει ἀκριβά τούτη τή νίκη: χάνει ὅλα τ᾽ ἅρματα μάχης, ὅλο τό βαρύ ὑλικό καί τούς μισούς ἄνδρες της. Τό 1943, τά Βάφφεν - SS ἔχουν χάσει το ἕνα τρίτο τοῦ δυναμικοῦ τους στή Ρωσία»

(ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 279)

Ἡ μεραρχία τῶν SS «Das Reich» συντρίβει τήν ρωσικήν ἄμυνα νοτίως τοῦ Μποροντίνο καί στρατοπεδεύει ἀπέναντι στή Μόσχα. Ἡ

μεραρχία τῶν SS «Leibstandarte A.H.» (Σωματοφυλακή Ἀδόλφος Χίτλερ) διασχίζει τόν ποταμό Δνείπερο, διασπᾶ τάς ἀμυντικάς γραμμάς τῶν σοβιετικῶν στό Περοκόπ καί κυριεύει τό Ροστόβ.

Ἄλλη μεραρχία τῶν SS ἡ «Viking» καταδιώκει τούς Ρώσους, μέχρι τήν Ἀζοφική θάλασσα. Ἡ μεραρχία τῶν SS τῆς Χιτλερικῆς Νεολαίας (Hitler jugend) ἡ μεραρχία τῶν SS «Nordland» καί ἡ μεραρχία SS «Totenkopf» (Νεκροκεφαλή) τσακίζουν ὁλόκληρα Ρωσικά σώματα στρατοῦ. Νικοῦν ἀλλά αἱ ἀπώλειαι των εἶναι τρομακτικαί. Μαζί μέ τούς Γερμανούς πολεμοῦν 50.000 Ἱσπανοί ἐθελονταί τῆς «Κυανῆς Μεραρχίας» (Division Azul) μέ διοικητήν τόν Στρατηγόν Μουνιόθ Γκράντες. Τά SS πάντως κρατοῦν τά ἐδάφη πού κατέκτησαν.

Στόν ἀντιναζί συγγραφέα Χάϊντς Χέχνε (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 275 κ.έ.) διαβάζομεν:

> «Ὅταν στίς 8 Φεβρουαρίου 1942 τά Σοβιετικά στρατεύματα περικυκλώνουν στά νοτιοανατολικά τοῦ Ἰλμένσεε τή μεραρχία Νεκροκεφαλῆς καί πέντε ἄλλες μεραρχίες τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ὁ Ἄϊκε ἀποδείχνεται σκληρός καί πεισματικός ἀντίπαλος:
>
> «Ὀφείλουμε, κατά ἕνα μεγάλο μέρος, στόν σωματάρχη Ἄϊκε τό γεγονός ὅτι μπορέσαμε νά ἀντισταθοῦμε ἐπί μῆνες στίς ἐπιθέσεις τῶν Σοβιετικῶν», παραδέχεται ὁ στρατάρχης Μπούσχ.
>
> Παντοῦ ὅπου πολεμοῦν, οἱ μονάδες τῶν Ἔς-Ἔς βρίσκονται στήν πρώτη γραμμή γιά νά πραγματοποιοῦν τέτοια κατορθώματα ὥστε ὁρισμένοι στρατηγοί τῆς Βέρμαχτ κι ἀκόμη ἀνώτεροι Σοβιετικοί ἀξιωματικοί νά ἐξυμνοῦν τήν ἀποφασιστικότητα τῶν ἐπεμβάσεων τους.
>
> Ὁ στρατηγός Ἀρτεμένκο πού διοικοῦσε τό 27ο Σῶμα τῆς Σοβιετικῆς στρατιᾶς, θά δηλώσει, μετά τήν αἰχμαλωσία του, τό 1941 ὅτι ἡ «μεραρχία «Βίκινγκ» δέν ἄφησε καιρό στά Σοβιετικά στρατεύματα νά ἀνασάνουν, κι οἱ Ρῶσοι στρατηγοί ἔβγαλαν ἕνα ἀναστεναγμό ἀνακούφισης ὅταν ἡ μονάδα αὐτή ἀντικαταστάθηκε ἀπό μονάδες τῆς Βέρμαχτ».
>
> Οἱ μεραρχίες LAH. «τοῦ Ράϊχ» καί «Τότενκοπφ» γίνονται μονάδες ἱππικοῦ κάτω ἀπ' τή διοίκηση τοῦ Νάουλ Χάουσσερ.
>
> Τόν Μάρτιο τοῦ 1943, ὁ στρατηγός Χάουσσερ, ἐπικεφαλῆς τῶν ἁρμάτων μάχης του, ἀντιμετωπίζει νικηφόρα τή γενική ἐπίθεση τῶν Σοβιετικῶν ►

γύρω στό Χάρκοβο καί γίνεται, μέσα στό καλοκαίρι τοῦ 1943, ἐπικεφαλῆς τῆς Γερμανικῆς ἀντεπίθεσης στό Νότιο Μέτωπο τῆς Ρωσίας.

Ἕνα χρόνο ἀργότερα, οἱ μεραρχίες τῶν Βάφφεν - SS εἶναι οἱ κολῶνες πού στηρίζουν ὁλόκληρο τό Γερμανικό Ἀνατολικό Μέτωπο στή Ρωσία. Δύο φορές, οἱ σχηματισμοί τῶν Ἔς-Ἔς ἀποφεύγουν, κατά τήν ἔκφραση τοῦ Ἀμερικανοῦ ἱστορικοῦ Στέιν, ἕνα καινούργιο Στάλιγκραντ συντρίβοντας τά Σοβιετικά στρατεύματα τοῦ Τσερκάσυ καί τοῦ Κάμεντς - Ποντόλσκι.

Οἱ ἐπαναλαμβανόμενες νίκες τῶν Βάφφεν-SS βαδίζουν συντροφικά μέ τεράστιες ἀπώλειες. Ὁ Στέινερ, διοικητής τῆς μεραρχίας Βίκινγκ λέει: «Δέν μοῦ μένουν παρά ὑπολείμματα στρατευμάτων».

Αἱ συντριπτικαί ἀπώλειαι τῶν SS εἰς ἄνδρας ποιότητος ἦτο ἀδύνατον νά ἀναπληρωθοῦν. Μολαταῦτα τό 1944 910.000 ἄνδρες τῶν SS ἐπολέμουν, εἰς ὅλα τά μέτωπα μέ πρωτοφανές θάρρος, ὡς Σπαρτιᾶται ἀπέναντι δεκάδων ἑκατομμυρίων ἐχθρικῶν στρατευμάτων μέ ὑλικήν ὑπεροπλίαν. Μετά τόν πόλεμον θά ἔχουν ἐπιζήσει μόνον 3 διοικηταί μονάδων τῶν SS.

Ήρωες οι ναζί για τους Ουκρανούς

Με μια πρωτοφανή απόφαση πού προκάλεσε σοκ στή Ρωσία αλλά και στη ρωσική κοινότητα του Κιέβου, τοπικό δικαστήριο της Δυτικής Ουκρανίας αναγνώρισε πρώην στρατιώτες των ναζί ως ήρωες της ανεξαρτησίας της χώρας, εξισώνοντάς τους με τους πρώην στρατιώτες του σοβιετικού στρατού.

Έτσι, τα πρώην μέλη της μεραρχίας των Ες Ες «Γκαλιτσίνα» θα έχουν πλέον τις ίδιες συντάξεις και τα ίδια προνόμια με όσους πολέμησαν για να απελευθερώσουν την Ουκρανία από τους ναζί. Σχολιάζοντας την απόφαση, ο πρωθυπουργός της χώρας δήλωσε ότι τίποτε δεν μπορεί να δεσμεύσει την ιστορία, ενώ ο επικεφαλής της επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της ρωσικής Άνω Βουλής, Μιχαήλ Μαργκέλοφ, κατεδίκασε την απόφαση του δικαστηρίου.

Όμως το φάντασμα του ναζισμού απασχολεί και τους Αυστριακούς. Σάλο δημιούργησε στην κωμόπολη Λέοντινγκ, έξω από την πόλη ►

Λιντς, η απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου να προχωρήσει στην ανακαίνιση ενός κτιρίου όπου έμεινε για έξι χρόνια ο Αδόλφος Χίτλερ με την οικογένειά του.

Οι τοπικοί άρχοντες υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ της απόφασής τους και του Χίτλερ, αφού το κτίριο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως κοινοτικό γραφείο... κηδειών.

(«Χώρα», 22-3-2002)

Ἡ ἐφημερίς *«Ἐλευθεροτυπία»* (8-5-2005) διαμαρτύρεται, διότι «στίς βαλτικές χῶρες παρελαύνουν πρώην ναζί καί στήνονται μνημεῖα στούς φασίστες.

Τούς στρατιώτας των πού ἐπολέμησαν ὑπέρ τῶν Γερμανῶν ἀπό τάς τάξεις τῶν SS ἐτίμησαν καί στήν Ἐσθονίαν, ὅπου *«παρουσία 2000 ατόμων, τελέστηκαν από τις αρχές της Εσθονικής πόλης Λίχουλα τα αποκαλυπτήρια μνημείων προς τιμήν των πεσόντων στο πλευρό των ναζιστικών δυνάμεων κατά της ΕΣΣΔ στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο....»* (*«Metro»*, 23-8-2004).

Ἐδῶ πρέπει νά ὑπενθυμίσωμεν ὅτι ἡ Τσεχοσλοβακία μέ 1.000.000 στρατό ὑπετάγη, δίχως ἕναν πυροβολισμόν. Ἡ Δανία ἐκυριεύθη τηλεφωνικῶς. Ἡ Πολωνία τῶν 35.000.000 κατοίκων μέ 2.000.000 στρατό καί 900 σύγχρονα ἀεροπλάνα ἡττήθη ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν. Ἡ Γαλλία καί ἡ Ἀγγλία τῶν 130.000.000 κατοίκων μέ 3.500.000 στρατό καί 2.500 ἀεροπλάνα, μαζί μέ τούς Βέλγους καί Ὀλλανδούς συμμάχους των ἡττήθησαν ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν καί ἑκατοντάδες χιλιάδες ριψάσπιδων στρατιωτῶν ἔτρεξαν πρός τήν θάλασσαν, διά νά μεταφερθοῦν στήν ἀσφάλεια τῆς Βρεταννικῆς νήσου. Ἡ Ἑλλάς ἀντιθέτως, ἀφοῦ ἐπί ἑξάμηνον κατενίκησε τούς Ἰταλούς, ἀντεμετώπισε ἀφόβως καί νικηφόρως στά ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» τόν μέχρι τότε ἀήττητο Γερμανικό Στρατό. Οἱ 8.000! Ἕλληνες πολεμισταί πού ὑπερήσπιζαν τά 19 βασικά ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» δέν τό ἔβαλαν στά πόδια. Ἔμειναν ἐκεῖ ἀκλόνητοι, ὡς οἱ Σπαρτιᾶται τοῦ Λεωνίδου καί ἐνίκησαν προκαλέσαντες τόν θαυμασμόν τῶν Γερμανῶν καί τοῦ κόσμου ὅλου, διότι ἀντεμετώπισαν ὀκτώ μεραρχίας ἐχθρικοῦ πεζικοῦ, τρεῖς μεραρχίας

τεθωρακισμένων καί έπτακόσια άεροπλάνα, δίχως νά λυγίσουν παρά τό γεγονός ὅτι τό Βρεταννικόν Ἐκστρατευτικόν Σῶμα (Β.Ε.Σ.) πού ἦλθε στήν Ἑλλάδα τό ἔβαλε στά πόδια καί ἐδῶ τρέχον πρός τάς παραλίας, διά νά διαφύγη πρός Αἴγυπτον.

Ὁ ἀριστερός Βασίλης Ραφαηλίδης στό βιβλίον του «Ἱστορία τοῦ Νεοελληνικοῦ κράτους» (ἔκδ. «εἰκοστοῦ πρώτου», Ἀθ. 1993, σελ. 183) γράφων διά τά Ἔς-Ἔς τούς ἀποκαλεῖ: «ἄνδρες τῶν Ταγμάτων Θανάτου» καί βεβαιώνει ὅτι: ««αὐτό σημαίνει Ἔς-Ἔς»! Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ἡ ὀνομασία Ἔς-Ἔς προέρχεται, ἀπό τήν σύνθετον λέξιν «Schutzstaffeln» πού σημαίνει «Ὁμάδα προστασίας» κι' ὄχι «τάγματα θανάτου». Ἔτσι λοιπόν ἐκεῖνοι, πού ἀγνοοῦν (;) τί σημαίνει Ἔς-Ἔς μᾶς ἀναλύουν λεπτομερῶς τί ἔκαναν αὐτά.

«Μέ τούς Εὐρωπαίους συντρόφους σου, ὑπό τό ἔμβλημα τῶν Ἔς-Ἔς θά νικήσης» γράφει ἡ διαφήμισις, πού καλεῖ τούς Γάλλους νά πολεμήσουν στό πλευρό τῶν Γερμανῶν. Χιλιάδες Γάλλοι ἐνετάχθησαν στά Ἔς-Ἔς καί ἐπολέμησαν γενναίως στήν Εὐρωπαϊκή ἐκστρατεία, ἐναντίον τοῦ ἑβραιομπολσεβικισμοῦ καί τῆς ἑβραιοπλουτοδημοκρατίας. Ἐκεῖνοι οἱ ἡρωϊκοί πολεμισταί ὑπῆρξαν οἱ Ἐκλεκτοί τῆς Εὐρώπης, οἱ Ἱππόται τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Ἀκολουθοῦν διαφημίσεις διαφόρων Ἐθνῶν, πού ἐκάλουν εἰς στρατολόγησιν στά Ἔς-Ἔς.

Ὁ Ἀρχηγός τῶν Ἔς-Ἔς Χ. Χίμμλερ, μέ τήν συνοδείαν του ἐπισκέπτεται τήν Ἀκρόπολιν.

Τά ἐπίλεκτα στρατεύματα τῶν «Waffen SS» ἐπετέθησαν στήν «Γραμμή Μεταξᾶ» ὅπου τά ἀντιμετώπισαν νικηφόρως οἱ Ἕλληνες ὑπερασπισταί τῶν ὀχυρῶν, ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Στρατηγοῦ Κωνσταντίνου Μπακοπούλου (1889-1950).

Γάλλοι έθελονταί προσέρχονται νά καταταγοῦν, διά νά πολεμήσουν, ἐναντίον τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ὡς σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν.

Ἡ ἀλήθεια νά λέγεται. Στήν ἄνω φωτογραφίαν βλέπετε Δανούς! ντυμένους μέ τήν Γερμανικήν στολήν τῶν Waffen SS νά παρελαύνουν στήν Κοπενχάγη. Διά περισσότερα εἰς περιοδικόν «ΤΟΤΕ» τεῦχος Ἀπριλίου 2005). Ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι ἀπό τήν οὐδετέραν Ἑλβετία ὑπῆρξαν τουλάχιστον 2.000 Ἑλβετοί ἐθελονταί οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν στά Ἔς-Ἔς καί κυρίως στήν 6η ὀρεινή μεραρχία Νόρντ SS (Vincenz Oertle: «Sweizer Freiwillige an deutscher Seite» Zurich 1995, s. 561, 638).

Ὁ Φύρερ ἐπιθεωρεῖ τήν «Leibstandarte SS Adolf Hitler» («Σωματοφυλακή Ἔς-Ἔς Α. Χίτλερ»). Δεξιά ὁ διοικητής της Στρατηγός τῶν Ἔς-Ἔς Ζέπ Ντήτριχ.

NORDMENN
KJEMP FOR NORGE

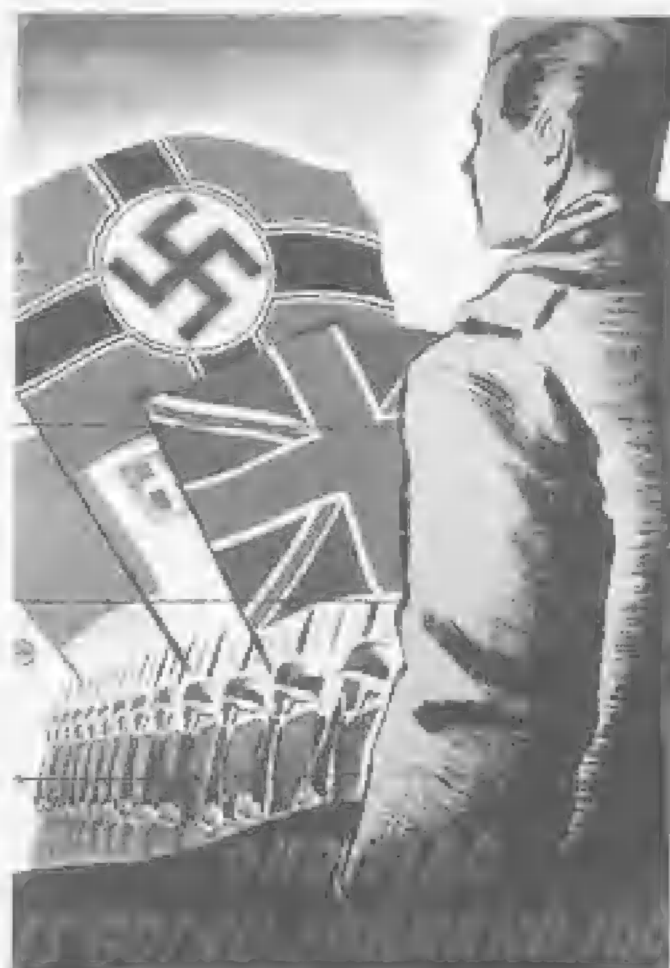

WAFFEN-SS
EINTRITT NACH VOLLENDETEM 17. LEBENSJAHR

FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!

BRIGADE
WALLONIE
SS
MOTORISÉES

OP-TEGEN HET BOLSJEWISME
MELDT U AAN BIJ DE
WAFFEN SS
DEN HAAG

ITALIANA

Til vakt ved Nordens grense mot øst
SS-SKIJEGERBATALJON
NORGE

Ἐθελονταί Στρατιῶται ἀπό τήν Φλάνδρα, στά Ἔς-Ἔς. Τούς ἐπιθεωρεῖ ὁ Διοικητής τους «Στουρμπανφύρερ» (Ταγματάρχης) Κόνραντ Σέλονγκ.

Ἡ συμπεριφορά τῶν SS ἀπέναντι τῶν Ἑβραίων ἀποδεικνύεται καί ἀπό περιγραφάς, ὅπου διαπιστοῦται, ὅτι τά SS κάθε ἄλλο παρά κατεδίωκαν τούς Ἑβραίους, διά νά τούς σκοτώσουν, ὅπως ἐπιμένουν νά μᾶς τά παρουσιάζουν. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω μίαν περίπτωσιν, τήν ὁποίαν διηγεῖται ὁ Στρατιώτης τῶν SS Γιόχαν Φός στήν πολεμικήν βιογραφίαν του, ὑπό τόν τίτλον: «Στρατιώτης τῶν SS» (Ἑλλ. Ἐκδ. «Ἰωλκός» Ἀθ. 2004, σελ. 150-153):

Δεν είχα προλάβει καλά-καλά να κατέβω, όταν το τρένο άρχισε να κινείται πάλι. Όσοι από εμάς βρισκόμασταν ακόμη έξω βιαστήκαμε να πηδήξουμε στα βαγόνια. Έμεινα στην πόρτα, μαζί με μερικούς άλλους, περίεργοι να μάθουμε την αιτία της καθυστέρησής μας. Οι σκιές που είχα διακρίνει στην απόσταση άρχισαν σιγά σιγά να παίρνουν σχήμα. Ήταν μια ομάδα είκοσι ή τριάντα

ρακένδυτων ανθρώπων, ντυμένων με πολιτικές ενδυμασίες. Τη βλοσυρή και ισχνή αυτή ομάδα φρουρούσαν άνδρες με τη χλαίνη των Waffen-SS και με τα ντουφέκια τους ακουμπισμένα στην καμπύλη που σχημάτιζε το δεξί τους χέρι.

Καθώς το τρένο προχωρούσε αργά στο κομμάτι της σιδηροτροχιάς που επισκευαζόταν, είδα τα πρόσωπα των ανδρών του συνεργείου, οι οποίοι είχαν τραβηχτεί από τις γραμμές για να περάσει ο συρμός. Τρομοκρατήθηκα. Μεγάλα, μαύρα μάτια μας κοίταζαν παρακλητικά και φοβισμένα, μέσα από βαθιές κόχες σε κάτι ισχνά και χλομά πρόσωπα, σκεπασμένα με μάλλινα μυτερά καπέλα, που έμοιαζαν γελοία μεγάλα. Οι περισσότεροι από αυτούς φορούσαν το κίτρινο, εξάκτινο άστρο του Δαβίδ στα σακάκια τους. Άρχισα να τρέμω καθώς τους παρακολουθούσα να σηκώνουν τα χέρια προς το μέρος μας και να φωνάζουν δειλά: «Herr Soldat, bitte ein Stück Brot» (Κύριε στρατιώτη, ένα κομμάτι ψωμί σας παρακαλώ!). Τα ισχνά τους χέρια έβγαιναν από τα μανίκια τους, έτσι που φαίνονταν ακόμη πιο μεγάλα και τόνιζαν τις παρακλητικές κινήσεις τους. Ήταν ανθρώπινα πλάσματα που είχαν περιέλθει στο κατώτατο επίπεδο εξευτελισμού.

Καθώς το τρένο προχωρούσε αργά, εμείς που στεκόμασταν στην πόρτα θα θέλαμε να τους δώσουμε κάτι, αλλά δεν είχαμε τίποτε μαζί μας, μια και τρώγαμε ό,τι μας έδιναν. Κάποιος από το επόμενο βαγόνι τους έδωσε μισή φραντζόλα ψωμί, την οποία άρπαξε ένας νεαρός και την έκρυψε αμέσως στο σακάκι του.

Το τρένο σταμάτησε πάλι και έτσι μπορέσαμε να δούμε από μακριά τα όσα ακολούθησαν. Ο νεαρός με τη μισή φραντζόλα συρόταν από έναν συγκρατούμενό του προς τον πλησιέστερο φρουρό. Καθώς φαίνεται ο φρουρός τον διέταξε να του παραδώσει το ψωμί, αλλά εκείνος αρνήθηκε να υπακούσει. Τότε ο φρουρός απέσπασε βίαια το ψωμί από τον κρατούμενο και το πέταξε μακριά με μια απότομη κίνηση. Αμέσως ο νεαρός έτρεξε πίσω από τη λεία του, πριν προλάβει να τον σταματήσει η δυνατή διαταγή του φρουρού: «Halt! Stehen bleiben» (Αλτ! Ακίνητος!), κάτι που αποτελεί και την τελευταία προειδοποίηση πριν από τον πυροβολισμό. Ο φρουρός τον έφτασε και αφού προσπάθησε να τον κάνει να σηκωθεί κραδαίνοντας το ντουφέκι του, άρχισε να τον κλοτσά όπως ήταν πεσμένος στο έδαφος και μετά να τον κτυπά με το κοντάκι του

ντουφεκιού του. Το θέαμα ήταν ανυπόφορο. Ακούστηκαν θυμωμένες κραυγές από τα βαγόνια, ακόμη και απειλές από όσους βρίσκονταν πιο κοντά στη σκηνή. Τα υπόλοιπα συνέβησαν πολύ γρήγορα. Από το βαγόνι των επιβατών φάνηκαν δύο αξιωματικοί οι οποίοι προχωρούσαν αποφασιστικά και γρήγορα προς το μέρος της συμπλοκής. Ο πρώτος ήταν ο φον Χάρτμαν, ακολουθούμενος από έναν άγνωστο σε μένα και πολύ νεότερό του αξιωματικό. Πλησιάζοντας από τα πλάγια το φρουρό ο φον Χάρτμαν του φώναξε μια διαταγή που ακούστηκε καθαρά από όλους: «Σε διατάζω να σταματήσεις αμέσως αυτό που κάνεις!».

Ο φρουρός γύρισε απότομα, έτσι που το ντουφέκι του τώρα ήταν στραμμένο προς τους δύο αξιωματικούς. Ο νεότερος αξιωματικός, που στεκόταν ένα βήμα πίσω από τον φον Χάρτμαν, τράβηξε το πιστόλι του και σημάδεψε τον φρουρό. Η αναμέτρηση κράτησε για λίγα μόλις δευτερόλεπτα. Ο φρουρός κατέβασε το ντουφέκι και το πιστόλι ξαναμπήκε στη θήκη του. Ο φον Χάρτμαν έδωσε μια διαταγή την οποία δεν ακούσαμε καθαρά και ο νεαρός κρατούμενος πήγε προς το μέρος των αξιωματικών. Φαίνεται ότι οι τελευταίοι τον είχαν πάρει υπό την προστασία τους.

Οι δύο άνδρες γύρισαν προς το τρένο και έκαναν νόημα στο νεαρό να προχωρήσει μπροστά τους. Η σκηνή της αποχώρησης του φον Χάρτμαν, με το μετρημένο βήμα και το χαρακτηριστικό του βάδισμα, ήταν εξαιρετικά εντυπωσιακή. Οι αξιωματικοί σταμάτησαν μπροστά από το μεταφορικό βαγόνι που βρισκόταν δίπλα στο δικό τους και, αφού παρέδωσαν το νεαρό σε έναν υπαξιωματικό, ανέβηκαν στο τρένο, το οποίο άρχισε σε λίγο να κινείται και να αναπτύσσει ταχύτητα. Κλείσαμε την πόρτα και αρχίσαμε να καθαρίζουμε το χώρο. Όσοι είδαν τη σκηνή από την πόρτα είπαν στους άλλους τι είχε συμβεί. Όλοι μας ικανοποιηθήκαμε από την επέμβαση των αξιωματικών μας. Κάποιος από εμάς είπε ότι, στον επόμενο σταθμό όπου θα μας μοίραζαν το πρόγευμα, ήλπιζε να δώσουν διπλή μερίδα στο νεαρό. Το περιστατικό με είχε ενοχλήσει βαθιά. Βέβαια, στην περίπτωση αυτή —και προς το παρόν– η τάξη είχε αποκατασταθεί. Αυτό όμως δεν αρκούσε για να διαλύσει τις έντονες ανησυχίες μου...

Καθώς περιμέναμε από το σκοτάδι εμφανίστηκε ο φον Χάρτμαν μαζί με τον υπαξιωματικό στον οποίον είχε παραδώσει τον

κρατούμενο εργάτη. Βλέποντάς μας, στράφηκε προς το μέρος μας και μας χαιρέτησε εντελώς ανεπίσημα: «Τι κάνουν οι νεαροί μου ήρωες; Ανυπομονούν για μια κρουαζιέρα στη Βαλτική;»

Έτσι όπως σταμάτησε για να μας μιλήσει, βρεθήκαμε πρόσωπο με πρόσωπο. «Είμαστε μια χαρά», τού είπα. «Μπορώ, με την άδειά σας, να πω ότι ανακουφιστήκαμε πολύ με την επέμβασή σας σε εκείνο το περιστατικό το πρωί».

Το πρόσωπό του πήρε μια σοβαρή έκφραση. Μόνο τα μάτια του έδειχναν ότι είχε εκτιμήσει αυτό που υπονοούσε η φράση μου.

«Επρόκειτο για μια σοβαρή παράβαση πειθαρχίας», απάντησε. «Σε μια τέτοια περίπτωση, αποτελεί καθήκον όλων μας να φροντίσουμε ώστε η πειθαρχία να αποκαθίσταται αμέσως».

Μετά προχώρησε για να ανταλλάξει λιγα λόγια με την επόμενη ομάδα.

Περίεργοι ρωτήσαμε τον υπαξιωματικό για την τύχη του Εβραίου προστατευόμενού του. «Όλα πήγαν καλά», μας απάντησε. Ο αρχηγός έκανε μια αναφορά και παρέδωσε ο ίδιος τον κρατούμενο στις τοπικές αρχές. Έδειξαν κατανόηση. Ο αρχηγός εξασφάλισε ότι δεν επρόκειτο να στείλουν το αγόρι πίσω στο ίδιο τάγμα εργασίας».

Ὅπως ἐδιαβάσατε στήν διήγησι ὁ Ἀξιωματικός τῶν SS Χάρτμαν, πού μετ' ὀλίγον ἔπεσε στό πεδίον τῆς μάχης, ἐφρόντισε τόν ἄγνωστον Ἑβραῖον, χάριν τοῦ ὁποίου ἠπειλήθη ἔνοπλος συμπλοκή μεταξύ SS καί φρουροῦ στρατοπέδου. Εἴδατε, ὅτι καίτοι ἐστεροῦντο ἄρτου κάποιος SS «ἔδωσε μισή φρατζόλα ψωμί» στόν Ἑβραῖον, τόν ὁποῖον ἀνέλαβε, ὑπό τήν προστασίαν του ὑπαξιωματικός τῶν SS. Πράγματι, ἄν ἡ πολιτική τῶν SS ἦτο διαφορετική δέν θά συμπεριεφέροντο ἔτσι. Ἀντιληφθῆτε το σᾶς ἔχουν ἀποκρύψει τήν ἀλήθειαν, σᾶς εἶπαν σκοπίμως ψεύδη.

Ἡ τηλεόρασις τῆς Βουλῆς (ΒΟΥΛΗ) στήν καθημερινή ἀντιναζιστική προπαγάνδα, μέ τήν ὁποίαν τήν τροφοδοτεῖ ὁ Ἑβραῖος Ἰερεμίας Ἰσαάκ ἐπαρουσίασε τήν 22αν Ἰανουαρίου 2005 (ὥρα 20.45) τήν Γερμανική κατοχή στήν Ὀλλανδία καί μᾶς ἔδειξε 25.000 Ὀλλανδούς νά παρελάνουν πηγαίνοντας στό μέτωπο, διά νά πολεμήσουν στό πλευρό τῶν Γερμανῶν!

Ἡ συντριπτική ὑλική ὑπεροχή τῶν Συμμάχων καί στό τέλος ἡ προδοσία τῶν Ἰταλῶν ἐξηνάγκασαν τούς Γερμανούς, εἰς συνεχεῖς συ-

μπτύξεις, μέχρις ὅτου ὁ πόλεμος ἔφθασε στά σύνορα τοῦ Ράϊχ. Στά ἐρείπια τῶν Γερμανικῶν πόλεων διεξήχθησαν λυσσώδεις μάχαι μεταξύ τῶν ἀπεδεκατισμένων μεραρχιῶν τῶν Γερμανῶν καί τοῦ πλήθους τῶν Συμμαχικῶν στρατιῶν.

Σχετικῶς ὁ πρώην πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Εὐάγγελος Σδράκας θά γράψῃ («Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ» ἐκδ. «Μαίανδρος» Θεσσαλονίκη 1987, σελ. 125):

Βεβαίως, οὐδείς δύναται ν' ἀμφιβάλῃ, ὅτι ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ καί τό κραταιόν Ἐθνικοσοσιαλιστικόν οἰκοδόμημα ἔπιπτον πρό τῆς βίας τῶν πραγμάτων, πρό τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀντιπάλων.

Πράγματι αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ ποσότης, οἱ ἀριθμοί δηλαδή, ἐνίκησαν τάς ἀξίας.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Συμμάχων ἦσαν πελώριαι, ἀλλά ἀπεκαθίσταντο ἀμέσως ἀπό νεοφερμένα στρατεύματα, ἐνῶ οἱ Γερμανοί δέν διέθεταν πλέον ἐφεδρείας. Ἀπετάθησαν ἀπεγνωσμένως στήν Χιτλερική Νεολαία (Hitlerjugend) ἰδίως ὅταν ἀνέλαβε τήν διεύθυνσι τοῦ «ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου» ὁ Γκαῖμπελς. Νεαροί καί παιδιά ὑπερήσπισαν μέ ἡρωϊσμό καί αὐτοθυσία τήν Πατρίδα των. Ὀλίγον πρό τοῦ τέλους ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ θά τιμήσῃ εἴκοσιν μικρούς μαχητάς. Κύματα χιλιάδων βομβαρδιστικῶν καί χιλιάδες πυροβόλα καταστρέφουν τά πάντα σπιθαμή πρός σπιθαμή στό Γερμανικόν ἔδαφος. Ἐν τούτοις οἱ Γερμανοί δέν ἐλύγιζαν. Τά ὑπόγεια ἐργοστάσια τους κατέφεραν τό 1944 νά κατασκευάζουν ἕν ἀεροσκάφος τήν ἡμέρα, πού ἀμέσως ἐρρίπτετο στήν μάχην. Στό ἔπακρον τῆς αὐτοθυσίας 150 Γερμανοί πιλότοι ἐθυσιάσθησαν, εἰς ἀποστολάς αὐτοκτονίας καταστρέφοντες Ἀμερικανικά βομβαρδιστικά. Τά καύσιμα καί τά τρόφιμα ἐσπάνιζαν. Ὁ πόλεμος κρίνεται ἀπό ἕνα σημεῖον καί πέραν λογιστικῶς. Ὁ ἀνθρωπισμός ἐξηφανίσθη τελείως. Ἡ συμμαχική ἀεροπορία κατέστρεψε πλοῖα-νοσοκομεῖα, ἐβομβάρδιζε, χωρίς στρατιωτικόν σκοπόν μικράς πόλεις. Τά μαχητικά τῶν Ἄγγλων καί τῶν Ἀμερικανῶν

ἐπολυβόλουν πληθυσμούς, πρόσφυγας, δίχως ἔλεος. Οἱ ἀριθμοί φονευθέντων ἀμάχων μᾶς φαίνονται σήμερον ὑπερβολικοί, ἀλλά δέν εἶναι. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπεκίνουν τήν φυσικήν ἐξόντωσιν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, πρᾶγμα πού ἐδέχοντο οἱ Ἄγγλοι καί οἱ Ἀμερικανοί, ἐνῶ ταυτοχρόνως οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἀπέφευγαν νά πολεμήσουν. Στήν ἀπόβασι τῆς Νορμανδίας ὅπου οἱ Σύμμαχοι ὑπέστησαν φοβεράς ἀπωλείας ἐπολέμησαν μονάδες διαφορετικῶν ἐθνῶν. Οἱ στρατιῶται διηρωτῶντο μεταξύ των: «Ποῦ εἶναι οἱ Ἑβραῖοι;» Οἱ Ἑβραῖοι ἔζων ἀσφαλεῖς στά μετόπισθεν, ὅπου ἐκερδοσκόπουν ἤ προσεπάθουν νά ἐπιβιώσουν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Λευκοί ἀλληλοεσφάζοντο. Καί ὁ πόλεμος συνεχίζετο, ἐπειδή οἱ Σύμμαχοι ἐδήλωσαν, ὅτι μόνον ἄν ἡ Γερμανία παραδοθῆ ἄνευ ὅρων, μόνον τότε θά σταματήσουν.

Τέτοια προϋπόθεσι, διά τήν σύναψιν εἰρήνης οἱ Γερμανοί τήν ἀπέρριψαν καί διεκήρυξαν τό: «δέν θά συνθηκολογήσωμεν ποτέ» («wie Kapitulieren nie!») καί συνέχιζαν τόν μέχρις ἐσχάτων ἀγῶνα, ἀπό ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν, ἀπό πόλεως εἰς πόλιν, ἀπό τετραγώνου εἰς τετράγωνον, ἕως τοῦ φλεγομένου τέλους, πού ἐπεσφράγισε ἡ αὐτοκτονία τοῦ Ἀρχηγοῦ τους, ὁ ὁποῖος ἐπέλεξε νά ἀκολουθήση τήν μοῖραν ἑκατομμυρίων Γερμανῶν. Ἡ Λευκή Φυλή τό 1945 ὑπέστη τήν μεγαλυτέραν καταστροφήν τῆς ἱστορίας της. Ὁ ἐπικός ἀγών τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας, διά τήν κυριαρχίαν τῶν Ἀρίων ἐτελείωσε, δίχως Νίκην. Τά ἐπόμενα ἔτη τό θανασίμως πληγωμένο Γερμανικόν Ἔθνος κατώρθωσε νά ἐπιζήση τῆς συμφορᾶς.

Τό Βερολῖνο παρέμεινε Γερμανικόν, ὅπως προέβλεψε ὁ Χίτλερ: «Berlin bleibt deutsch» (διακήρυξις πρός Στρατιώτας τοῦ Ἀνατολικοῦ Μετώπου τῆς 16-4-1945 εἰς «Deutsches Nachrichtenbüro»).

Ἡ ἱστορία κατέγραψε στόν διεξαχθέντα πόλεμον γεγονότα ἡρωϊκά καί φρικαλέα, πού ὅλα μαζί συνθέτουν τήν τελευταίαν τραγωδίαν τῆς Εὐρώπης. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πρέπει νά αἰσθανώμεθα ἐθνικήν ὑπερηφάνειαν, διότι ἀπεδείχθημεν ἀντάξιοι τῶν προγόνων μας. Ἀτρόμητοι ἐνικήσαμεν τούς Ἰταλούς. Ἄφοβοι ἐνικήσαμεν τούς Γερμανούς στά ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ». Κατά τήν διάρκειαν τῆς Τριπλῆς Κατοχῆς δέν ὑπεκύψαμεν, ἀλλ' ὠργανώσαμεν πραγματικήν ἀντίστασιν.

Ὑπεφέραμεν τά πάνδεινα καί τελικῶς ἐπεβιώσαμεν πλήρεις δόξης

Χίμμλερ - Χίτλερ

ΧΑΪΝΡΙΧ ΧΙΜΜΛΕΡ (1900-1945)

Ἀνώτατος Ἀρχηγός τῶν SS («Schutzstaffel» δηλαδή ὁμάς προστασίας) πού ἀπετέλουν τόν κομματικόν στρατόν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ὡς Ράϊχσφύρερ τῶν SS καί Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν οὐδέποτε ἐσχεδίασε ἤ διέταξε τόν φόνον ἤ τήν κακοποίησιν κάποιου. Οἱ Ἑβραῖοι σκοπίμως ἐκαλλιέργησαν ἐντέχνως μέ τήν προπαγάνδαν των τήν χειροτέραν φήμην δι᾽ ἐκεῖνον τόν ἰδεολόγον Γερμανόν Πατριώτην καί Εὐρωπαῖον. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τά στοιχεῖα καί τά ἐπιχειρήματα ἐπιβεβαιώνουν τό ὑψηλόν ἦθος τοῦ Ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐνῶ ἠδύνατο αὐθημερόν μέ μίαν διαταγήν του νά θανατώση ὅλους τούς Ἑβραίους, αὐτός προετίμησε νά τούς ἐκτοπίση ἀπό τήν Εὐρώπην, ὥστε νά ἀπαλλάξη τήν Ἤπειρον τῆς Λευκῆς Φυλῆς, ἀπό τούς ἐξωευρωπαίους σημίτας.

Τά SS καί μάλιστα τά μάχιμα SS (Waffen SS) ὑπῆρξαν οἱ ἱππόται τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, ἀκατάβλητοι πολεμισταί ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τήν ζωήν, στό ἰδανικόν μιᾶς Νέας Τάξεως, διά τούς πολιτισμένους λαούς. Δυστυχῶς διά τήν ἀνθρωπότητα ἡττήθησαν, ἐξ αἰτίας τῆς τεραστίας ὑλικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐχθρῶν τους.

Στό μέλλον, ὅταν θά ἀποκαλυφθῆ ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, θά δικαιωθοῦν καί θά τιμηθοῦν ἀπό τήν ἱστορίαν, ἐάν βεβαίως ἐξακολουθῆ νά ὑπάρχη Εὐρώπη καί Λευκή Φυλή.

Τούς κατηγόρησαν ὡς ἐγκληματίας. Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ἄλλοι ἦσαν οἱ ἐγκληματίαι, τότε καί τώρα, καθώς τούς εἴδατε στάς φωτογραφίας ἀπό τήν Παλαιστίνην, πού παρέθεσα εἰς αὐτό τό βιβλίον.

Οἱ ἄνδρες τῶν SS ὑπήγοντο εἰς αὐστηρόν κώδικα Τιμῆς καί δι᾽ ὅρκου ἀνελάμβαναν τήν ὑποχρέωσιν ἐναρέτου διαγωγῆς, μέ ὑψηλήν αἴσθησιν καθήκοντος πρός τήν Πατρίδα καί τήν Λευκήν Φυλήν.

Πάντες ὑπῆρξαν ὑποδείγματα πίστεως, πειθαρχίας καί μαχητικότητος, ὑπέρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ἡ παράστασίς των ἐξέφραζε τό μεγαλεῖον τοῦ χαρακτῆρος των, μέ συνέπεια στάς τάξεις τῶν SS νά συγκαταλέγεται τό ἐκλεκτότερον μέρος τῆς Ἀρίας Φυλῆς.

καί μέ τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Δωδεκανήσου ἐμεγαλώσαμεν τήν Ἑλλάδα στόν Αἰγαιακόν χῶρον. Οἱ Γερμανοί ἐξηναγκάσθησαν νά μᾶς ἐπιτεθοῦν καί ἔφεραν μαζί των ὅσα ὀλέθρια ἀκολουθοῦν τόν πόλεμον. Μισελληνισμός ὅμως δέν ὑπῆρξε ἐκ μέρους των, οὔτε ἐκ μέρους τοῦ Ναζισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τήν Ἑλλάδα μητέρα τοῦ ἀνθρωπίνου Πολιτισμοῦ. Ἡ ἱστορική εὐθύνη διά τά δεινά, πού ὑπέφεραν οἱ Ἕλληνες ἐπιπίπτει στούς Ἰταλούς, οἱ ὁποῖοι ἐπί πλέον μέ τήν προδοσίαν των, πρός τήν Γερμανία ἐξῆλθον τοῦ πολέμου ἡττημένοι καί ἄτιμοι.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν ἐπέτυχαν νά κυριαρχήσουν στήν Εὐρώπην, διά τῆς ὑποδαυλίσεως ἐμφυλίου πολέμου, μεταξύ τῶν κρατῶν τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Τώρα προσπαθοῦν νά κυριαρχήσουν στήν Εὐρώπην, διά τῆς σχεδιασμένης μεταναστεύσεως ἀλλοφύλων, ὥστε νά ἀλλοιωθῆ ἡ Λευκή Φυλή. Θά τό ἐπιτύχουν; Δέν τό πιστεύω.

Πάντως ἐδημιούργησαν παντοῦ στήν Εὐρώπην τό φυλετικόν πρόβλημα, τό ὁποῖον ὀξύνουν μέ τήν βοήθειαν τῶν πολιτικάντηδων, τηλεπαρουσιαστῶν, «καθηγητῶν», δημοσιογράφων καί λοιπῶν γνωστῶν ἤ ἀγνώστων πρακτόρων τους. Τελικῶς τό μόνον, πού θά ἐπιτύχουν εἶναι νά ἐρεθίσουν τούς Εὐρωπαίους καί νά προκαλέσουν τήν ἀντίδρασίν των. Ἐνθυμηθῆτε με. Αὐτήν τήν φοράν δέν θά εὑρεθοῦν καλοί Γερμανοί Ναζί, πού θά μαζεύουν τούς Ἑβραίους, διά νά τούς στείλουν στήν Μαδαγασκάρη, ἀλλ' Ἱππόται τῆς Λευκῆς Ἀποκαλύψεως. Τούς φαντάζομαι νά καλπάζουν μέ γυμνά ξίφη, πάνω στά σταχιά ἄτια τοῦ θανάτου.

Ἄν ὁ κύριος τῆς φωτογραφίας, πού καθαρίζει τό φροῦτον του εἶχε κερδίσει τόν πόλεμον θά ἦτο τελείως διαφορετική ἡ ὄψις τοῦ κόσμου. Δηλαδή: α) Δέν θά διεκινδύνευε ἡ ὕπαρξις τῆς Λευκῆς Φυλῆς, ἀπό τά ἑκατομμύρια τῶν εἰσβολέων ἐγχρώμων μεταναστῶν, β) Δέν θά ἐγένετο στήν Ἑλλάδα τό κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου κι ὁ συμμοριτοπόλεμος,

πού τόσον έστοίχισαν στήν Πατρίδα μας, γ) Δέν θά ύπεδουλοῦντο στούς κομμουνιστάς Εύρωπαϊκοί Λαοί, ὅπως Ρουμάνοι, Οὔγγροι, Τσέχοι κ.τ.λ., δ) Οἱ Ἑβραῖοι θά μετεφέροντο στήν Μαδαγασκάρη καί θά εἶχε ἀπαλλαγεῖ ἀπό αὐτούς ἡ Εὐρώπη, ε) Δέν θά ἐκυριάρχουν παγκοσμίως οἱ Ἀμερικανοί, πού δέν εἶναι φορεῖς πολιτισμοῦ, στ) Δέν θά ἀνεβοκατέβαζαν κερδοσκοπικῶς τάς τιμάς πετρελαίου οἱ διάφοροι σεΐχηδες, ζ) Θά ἐπεκράτουν ἀνώτεραι ἠθικαί ἀξίαι ζωῆς, μεταξύ τῶν Ἐθνῶν, η) Οὐσιαστικῶς θά εἶχε ἐξαφανισθῆ ἡ ἐγκληματικότης, ἰδίως τά ναρκωτικά καί ὁ ἐκφυλισμός π.χ. ὁμοφυλοφιλία, θ) Αἱ Εὐρωπαϊκαί νεολαῖαι, θά εἶχαν μέλλον προοδευτικόν, ι) Θά ἀπεμακρύνετο ἡ Τουρκία ἀπό τήν Εὐρώπη, ια) ἡ Ἑλλάς θά ἀνήρχετο πρός βορρᾶν εἰς περιοχάς πού τώρα κατέχουν ἄλλοι καί θά ἀπηλευθεροῦτο ἡ Ἰωνία, ιβ) Θά ἀνεπτύσσετο ἡ τέχνη πάσης μορφῆς, ιγ) Θά ἐσημειοῦτο ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ, ιδ) Θά ἐκυριάρχει ἡ Λευκή Φυλή, ὡς πρωτοπόρος τῆς ἀνωτερότητος στό ἀνθρώπινον εἶδος, ιε) ὁ πολιτικός ρόλος τῆς Εὐρώπης θά ἦτο παγκόσμιος, ιε) Θά παρεμερίζετο ὁ ὑλιστικός Ἑβραϊκός τρόπος ζωῆς, ιστ) Θά ἀνήρχετο βιολογικῶς ἡ Λευκή Φυλή διά τοῦ εὐγονισμοῦ καί χίλια δύο ἄλλα ἐπιτεύγματα θά ἐπραγματοποιοῦντο.

Πρό τοῦ τέλους. Μία ἀπό τάς τελευταίας ἐμφανίσεις τοῦ Χίτλερ στό μέτωπον τοῦ Ὄντερ.

Τήν 20ήν Μαρτίου 1945 ὁ Χίτλερ ἐπιθεωρεῖ μία ὁμάδα νεαρῶν τῆς Χιτλερικῆς Νεολαίας, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν στό πεδίον τῆς μά-

χης. Ὁ Χίτλερ βαδίζει στόν διάδρομο τοῦ κτιρίου τῆς Καγκελαρίας μέ ὑψωμένα τά πέτα τοῦ μανδύα του συνοδευόμενος, ἀπό τόν Ἀρχηγό τῆς Νεολαίας Ἄξμαν.

Ὁ νεώτερος μαχητής ὀνομάζεται Ἄλφρεντ Τσέχ καί εἶναι μόλις 12 ἐτῶν. Ὁ Χίτλερ τοῦ ἀπονέμει τόν Σιδηροῦν Σταυρόν καί τοῦ τραβάει φιλικῶς τό αὐτί. Ἡ σκηνή κινηματογραφεῖται ἀπό τήν Deutsche Wochenschau καί εἶναι ἡ τελευταία κινηματογραφική ταινία, ὅπου ἐμφανίζεται ὁ Χίτλερ (Κρατικά ἀρχεῖα Κόμπλεντς ἀριθμ. 10/1945).

Gegeben zu Berlin, den 29. April 1945, 4.00 Uhr.

Ὅλα ἐτελείωσαν. Ὁ Χίτλερ συντάσσει τήν διαθήκην του. Ὡς μάρτυρες ὑπογράφουν ὁ Γκαῖμπελς, ὁ Μπόρμαν, ὁ Κρέμπς κι ὁ Μπούργκντορφ.
Ὅλοι των θά αὐτοκτονήσουν. Ὁ Χίτλερ θά φύγῃ μέ τήν πεποίθησιν, ὅτι κάποτε ὅλοι θά ἀναγνωρίσουν, ὅτι εἶχε δίκαιον.

Οἱ σοβιετικοί καταλαμβάνουν τό φλεγόμενο Βερολῖνο καί ὑψώνουν τό σφυροδρέπανο στήν πύλην τοῦ Μπράντεμπουργκ. Οἱ Ἄγγλοι μέ τήν πολιτικήν τῆς μή εἰρηνεύσεως ἔχασαν τήν Αὐτοκρατορίαν τους, καθώς καί οἱ Γάλλοι καί ἔφεραν τούς σοβιετικούς στήν Εὐρώπην. Κατόπιν ὁ κύριος ὑπεύθυνος τοῦ πολέμου Τσῶρτσιλ θά ὁμολογήσῃ τό κακό, πού ἐπροξένησαν στήν ἀνθρωπότητα:

«Τὴν 1ην Ἰουλίου τὰ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγ. Βρετανίας ἄρχισαν νὰ συμπτύσσωνται μέσα στὰ ὅρια τῶν οἰκείων ζωνῶν κατοχῆς, ἀκολουθούμενα ἀπὸ πλήθη προσφύγων. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἐγκατεστάθη στὴν καρδιὰ τῆς Εὐρώπης. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἦτο μοιραῖο γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Οὐΐνστων Τσώρτσιλ: «Ἀπομνημονεύματα»
(Ἑλλ. ἐκδ. «Ἴκαρος» 1955, τόμος ΣΤ, 2ον βιβλίον, σελ. 241)

Ὁ Τσῶρτσιλ δέν ἦτο ἀνέκαθεν ἐναντίον τῶν Ναζί ἢ τοῦ φασισμοῦ. Κάθε ἄλλο. Ἀντιφασίστας καί ἀντιναζί ἔγινε μέ ἀντάλλαγμα τήν πολιτική ἐξουσία, τήν ὁποίαν τοῦ ἐξησφάλισαν οἱ Ἑβραῖοι κι αὐτός ἀνέλαβε τήν ὑποχρέωσιν νά μή δεχθῇ ποτέ τάς προτάσεις εἰρήνης τοῦ Χίτλερ. Ἔτσι ἐξ αἰτίας τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν φιλοδοξιῶν του κατέστη ἐμπρηστής τοῦ πολέμου, τόν ὁποῖον τεχνηέντως ἐπεξέτεινε, ὅπου ἠδύνατο.

Εἰδικῶς διά τόν Τσῶρτσιλ θά πρέπει νά σημειώσωμεν, ὅτι ἐξετίμα ἰδιαιτέρως τόν Μουσσολίνι, μέ τόν ὁποῖον εἶχεν ἀλληλογραφία, τήν ὁποίαν ὁ Μουσσολίνι ἔφερε μαζί του εἰς χαρτοφύλακα, πού ὑπῆρξε κι ἡ αἰτία τῆς ἐκτελέσεώς του, ἄνευ δίκης καί φυσικά ἐξηφανίσθη ὁ χαρτοφύλαξ.

Ἐξ ἄλλου αἱ ἰδέαι τοῦ Τσῶρτσιλ ἦσαν ἀκριβῶς ὅσα ὑπεστήριζε ὁ Χίτλερ, μέ τήν διαφοράν, ὅταν ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τόν πόλεμον στήν Γερμανίαν δέν τάς ἐδημοσιοποίει, ἀλλ' οὐδέποτε τάς ἠρνήθη. Ὁ Ἄγγλος ἱστορικός Ἄντριου Ρόμπερτς εἰς ἄρθρον του, ἀπέδειξεν ὅτι:

«Οπαδός της θεωρίας περί ανωτερότητας της λευκής φυλής ήταν ο πατέρας της νίκης, Ουΐνστον Τσώρτσιλ, ο οποίος αποκαλούσε τους μαύρους «μπαμπουίνους» και εξέταζε το ενδεχόμενο επιβολής του μέτρου της στείρωσης για τη διατήρηση της "φυλετικής καθαρότητας" της Βρετανίας».

(«Νέα», 8-4-1994)

Ἀκόμη ὁ Ρόμπερτς ἀναφέρει τούς χαρακτηρισμούς, πού ἔκανε ὁ Τσῶρτσιλ, διά κάποιους λαούς π.χ. οἱ Ἄραβες εἶναι «ἄχρηστοι», οἱ

Κινέζοι «κοτσιδάκηδες», οἱ Ἰνδοί «κτηνώδεις» καί ὁ Ἄγγλος ἱστορικός συμπεραίνει:

> «Με τα σημερινά κριτήρια - ίσως ακόμα και με τα κριτήρια του καιρού του - ο Τσώρτσιλ ήταν από πεποίθηση ρατσιστής και περιφρονούσε όλες σχεδόν τις εθνικότητες»
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ.)*

Ἐκτός ἀπό ρατσιστής ὁ Τσῶρτσιλ ἐθαύμαζε τόν Μουσσολίνι καί εἶχε ὡς ὑπουργός δηλώσει, ὅτι ἄν ἦτο Ἰταλός θά ἦτο φασίστας κι ὅτι μοναδική σκέψις τοῦ Ντοῦτσε εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ. Παρά τάς ἀντιδράσεις ὁ Τσῶρτσιλ δέν ἀνεκάλεσε τάς δηλώσεις του καί ἀργότερον ἀνέπτυξε πολιτικάς ὑπόπτους σχέσεις μέ τόν Μουσσολίνι, τόν ὁποῖον διήγειρε μέσω τοῦ Τσιάνο νά ἐπιτεθῇ κατά τῆς Ἑλλάδος! Στούς φακέλλους Mondadori στήν βιογραφίαν τοῦ Τσῶρτσιλ (Ἑλλ. ἔκδ. «Φυτράκη», Ἀθ. 1972, σελ. 78) διαβάζομεν:

Ὁ Μουσσολίνι γοητεύει τόν Τσώρτσιλ

Τό χειμώνα τοῦ 1927, ὁ Τσώρτσιλ ταξίδεψε γιά διακοπές στήν Αἴγυπτο. Πηγαίνοντας γιά τό Κάϊρο, σταμάτησε στή Ρώμη, ὅπου, ἀδιαφορώντας γιά τό γεγονός ὅτι ἦταν ὑπουργός τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καί ἐπομένως μία ἐπίσημη προσωπικότητα, ἐξέφρασε, στίς 20 Ἰανουαρίου 1927, ἀνεπιφύλακτα, μιά ἐγκωμιαστική κρίση γιά τόν Μουσσολίνι. Τό γεγονός προκάλεσε μεγάλη ἐντύπωση, γιατί ἦταν ἡ πρώτη ἴσως εὐνοϊκή γνώμη ξένου πολιτικοῦ γιά τόν φασισμό, μετά τήν ἔνταση πού δημιουργήθηκε ἀπό τή δολοφονία τοῦ Ματτεότι (1924). Εἶπε τότε ὁ Τσώρτσιλ: «Δέν μπόρεσε νά μή γοητευθῶ, ὅπως καί τόσοι ἄλλοι, ἀπό τήν εὐγενική καί ἁπλή συμπεριφορά τοῦ ἐξοχωτάτου κυρίου Μουσσολίνι καί ἀπό τήν ἤρεμη καί γαλήνια στάση του. Ἡ μόνη σκέψη του εἶναι ἡ διαρκής εὐημερία τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ». «Ἄν ἤμουν Ἰταλός, εἶμαι βέβαιος ὅτι θά ἤμουν μαζί σας (μέ τούς φασίστες) ἀπό τήν ἀρχή ὡς τό τέλος τοῦ νικηφόρου ἀγώνα σας ἐναντίον τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεων καί τῶν παθῶν τοῦ λενινισμοῦ». Κατά τούς ἱστορικούς, ὁ Τσώρτσιλ, ὁδηγημένος ἀπό τό ►

δαιμόνιό του γιά τή δράση, δοκίμασε μιά ἐνστικτώδη συμπάθεια γιά τόν Μουσσολίνι πού τοῦ φαινόταν φτιαγμένος ἀπό τήν ἴδια πάστα. Τά λόγια του, λέει ὁ Chastenet, προκάλεσαν τήν ἀποδοκιμασία τῶν ἐργατικῶν καί τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. «Ἀλλά ὁ Τσώρτσιλ δέν ἀνακάλεσε καί συνέχισε, σάν νά μήν εἶχε συμβῆ τίποτα, τό δρόμο του γιά τήν Αἴγυπτο, ὅπου ἔστησε τό καβαλέτο του μπροστά στῆ Σφίγγα καί στίς Πυραμίδες».

Ὁ καθηγητής ἱστορίας στό Πανεπιστήμιον «East Anglia» Τζών Τσάρμλυ βεβαιώνει εἰς δημοσίευμά του («Νέα» 5-2-2005) ὅτι ὁ Τσώρτσιλ «στοχαζόταν μεγαλοφώνως για την αποτυχία του δημοκρατικού πειράματος... δυσπιστούσε έναντι της δημοκρατίας» καί «όπως έδειξε η στάση του έναντι του Μουσσολίνι (ως το 1940) ο Τσώρτσιλ ήταν μάλλον υπέρ της δεξιάς αυταρχικής διακυβερνήσεως» καί στή συνέχεια περιγράφει τήν πολιτικήν ἀποτυχίαν του, εἰς ὅσα ἐπεδίωξε.

Τα λάθη. Οι υποθέσεις για τις οποίες αγωνίστηκε ο Τσώρτσιλ δεν προωθήθηκαν απ' αυτά που έκανε. Αγωνίστηκε για την Αυτοκρατορία, αλλά οι προσπάθειες της περιόδου 1941-1945 επιτάχυναν την κατάρρευσή της. Αγωνίστηκε για να είναι ελεύθερη η Ευρώπη, αλλά μετά το 1945 η μισή ήταν λιγότερο ελεύθερη απ' όσο ήταν το 1939. Αγωνίστηκε για την ισορροπία των δυνάμεων, αλλά άφησε την Ευρώπη στη σκιά του κομμουνισμού που απεχθανόταν. Και αγωνίστηκε για να διατηρήσει τη βρετανική ανεξαρτησία, αλλά έκανε τη χώρα του δορυφόρο της Αμερικής.

Ὁ ἀμείλικτος ἐχθρός τῶν Γερμανῶν Τσῶρτσιλ περιέργως ἔχει τήν ἐντιμότητα πολλάκις, στά «Ἀπομνημονεύματά» του νά ἀναγνωρίση τήν ὑπεροχήν τῶν Γερμανῶν, ὄχι τήν ὑλικήν, ὅπου ἐκεῖ πάντοτε καί παντοῦ ὑπερεῖχον συντριπτικῶς οἱ Σύμμαχοι, μὲ μοναδικήν ἐξαίρεσιν τήν ἐπίθεσιν τῆς Γερμανίας, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅπου συντριπτικῶς ὑπερεῖχον οἱ Γερμανοί.

Φέρω ὡς παράδειγμα τήν περιγραφήν, πού κάνει ὁ Τσῶρτσιλ,

σχετικῶς μέ τήν Νορβηγικήν ἐκστρατείαν, διά τήν ὁποίαν γράφει (ἔνθ. ἀνωτ. τόμ. Α, βιβλίον 2, σελ. 207):

«Παρηκολουθήσαμε τήν νορβηγική ἐκστρατεία μέχρι τοῦ σημείου πού ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως ἐπηρεάσθη ἀπό τρομερώτερα γεγονότα. Ἡ ὑπεροχή τῶν Γερμανῶν στά σχέδια, στήν διοίκησι καί στήν ἐνεργητικότητα εἶναι φανερή. Ἔθεσαν, χωρίς νά καμφθοῦν, σέ ἐφαρμογή ἕνα προσεκτικά ἑτοιμασμένο σχέδιο δράσεως. Ἀντελαμβάνοντο πλήρως τήν χρῆσι τοῦ ἀεροπορικοῦ ὅπλου σέ μεγάλη κλίμακα καί ἀπ' ὅλες τίς πλευρές του. Ἡ ἀτομική ὑπεροχή τῶν στρατιωτῶν των, ἐξ ἄλλου, ἦταν σημαντική καί ἐφαίνετο ἰδιαίτερα σέ ἐπιχειρήσεις μικρῶν ὁμάδων. Στό Νάρβικ, μία ἀνάμικτη καί αὐτοσχέδιος γερμανική δύναμις ἕξη μόνον χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκράτησε σέ ἀπόστασι ἐπί ἕξη ἑβδομάδες εἴκοσι περίπου χιλιάδες συμμαχικῶν στρατευμάτων καί, παρ' ὅλον ὅτι ἠναγκάσθη νά ἀποσυρθῆ ἀπό τήν πόλι, ἐπέζησε διά νά ἰδῆ τόν ἐχθρό ν' ἀποχωρῆ...

Οἱ Γερμανοί διέβησαν σέ ἑπτά ἡμέρες τόν δρόμο ἀπό τό Namsos στό Mosjoen, πού οἱ Γάλλοι καί οἱ Ἄγγλοι εἶχαν διακηρύξει ὅτι εἶναι ἀδιάβατος...

Στήν νορβηγική αὐτή ἐκστρατεία, τά καλύτερά μας στρατεύματα, τῶν Σκώτων καί Ἰρλανδῶν Φρουρῶν, δέν κατώρθωσαν νά κρατήσουν τήν πρωτοβουλία ὅταν ἀντιμετώπισαν τήν ὁρμή, τήν τόλμη καί τήν ἀνώτερη ἐκπαίδευσι τῆς νεολαίας τοῦ Χίτλερ».

Καί παρακάτω (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 211) ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ Γερμανοί ἐσέβοντο τό Διεθνές δίκαιον τοῦ πολέμου, τό ὁποῖον ἀνέκαθεν παρεβίαζαν οἱ Ἄγγλοι:

«Ὅταν ὁ Γερμανός ναύαρχος ἐπληροφορήθη ὅτι βρεταννικές νηοπομπές εὑρίσκοντο στήν ἀνοικτή θάλασσα, ἀπεφάσισε νά ἐπιτεθῆ ἐναντίον τους. Ἐνωρίς τό ἑπόμενο πρωί, 8 Ἰουνίου, ἀνεκάλυψε ἕνα πετρελαιοφόρο συνοδευόμενον ἀπό ἕνα ἁλιευτικό, ἕνα κενό ὁπλιταγωγό, τό «Ὅραμα», καί τό νοσοκομειακό πλοῖο «Ἀτλαντίς». Ἐσεβάσθη τήν ἰδιότητα τοῦ «Ἀτλαντίς». Τά ὑπόλοιπα ἐβυθίσθησαν.

Ὁ Βρεταννός ἱστορικός Μάϊκλ Φράϋ θά βεβαιώση («Νέα» 5-2-2005) ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ «τη δεκαετία του 1930 έμοιαζε τελειωμένος καταδικασμένος ίσως να πεθάνει από το ποτό...». Αὐτός ὁ ἀλκοολικός ἠρ-

νήθη τήν πρότασιν εἰρήνης τοῦ Χίτλερ καί αἱματοκύλισε τήν Εὐρώπην, τάχα χάριν τῆς δημοκρατίας, στήν ὁποίαν πραγματικῶς δέν ἐπίστευε.

Πλήν τοῦ Τσῶρτσιλ κι ὁ μετέπειτα πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Στρατηγός Ντέ Γκώλ ἦτο φίλος τοῦ φασισμοῦ, ὑπέρ τοῦ ὁποίου ἔγραψε ἄρθρο στήν «Γαλλική Στρατιωτική Ἐπιθεώρησιν» (τεῦχος Ἰανουαρίου 1934) ὑπό τόν τίτλον: «Ἡ οἰκονομική δραστηριοποίησις στό ἐξωτερικόν». Ἐπίσης ὁ Ζάν Πώλ Σάρτρ εἶχε κατηγορήσει τόν Ντέ Γκώλ, ὡς φιλοφασίστα (ἐφημερίς: «Κομπά» 22-10-1947). Ἐξ ἄλλου ὁ Ντέ Γκώλ εἶχε καταφερθῆ ἐναντίον τῶν κομμάτων καί ἐτάσσετο, ὑπέρ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀρχηγοῦ. Συγκεκριμένως ὑπεστήριζε (φάκελλοι Mondadori, «Ντέ Γκώλ» Ἑλλ. ἔκδ. «Φυτράκη», Ἀθ. 1972, σελ. 110):

> «Τώρα πού βεβαιώθηκα ὅτι ἡ κυριαρχία ἀνήκει στό λαό ὅταν αὐτός ἐκφράζεται, δέν δεχόμουν πιά νά κατακερματίζεται αὐτή ἡ κυριαρχία στά διάφορα συμφέροντα πού ἀντιπροσωπεύουν τά κόμματα. Κατά τή γνώμη μου, τά κόμματα ἔπρεπε νά περιωρίζονται στήν ἔκφραση γνώμης καί στήν ἐκλογή τῶν βουλευτῶν πού θά ψηφίζουν τούς νόμους στούς κόλπους τῆς Βουλῆς. Ἀλλά γιά νά εἶναι τό Κράτος - αὐτό εἶναι τό χρέος του - ὄργανο τῆς γαλλικῆς ἑνότητος, τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων τῆς χώρας καί τῆς συνέχειας τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος, ἔπρεπε ἡ κυβέρνηση νά μήν ἐξαρτᾶται ἀπό τό κοινοβούλιο, ἤ ἀπό τά κόμματα, ἀλλά ἀπό ἕναν ἡγέτη πού θά ἐκλεγόταν ἄμεσα ἀπό τό σύνολο τοῦ ἔθνους καί θά περιβαλλόταν μέ τήν ἐξουσία νά διοικῆ, νά ἀποφασίζη καί νά ἐνεργῆ. Χωρίς αὐτό, ἡ πολλαπλότης τῶν τάσεων πού δημιουργοῦν οἱ ἀτομικές πρωτοβουλίες, οἱ διαφορισμοί, οἱ διασπάσεις θά περιώριζαν κάποτε τό Κράτος σέ ἁπλό προσκήνιο ἀσταθῶν ἰδεολογιῶν, προσωπικῶν ἀντιζηλιῶν, χωρίς διάρκεια καί χωρίς ἀξία».

Ἐν τέλει ἡ ἀντισιωνιστική καί ἰδιαίτερα ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ καί τῶν Ἑβραίων τῆς Γαλλίας πολιτική τοῦ Ντέ Γκώλ εἶναι γνωστή. Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1968 ὁ Στρατηγός κατήγγειλε δημοσίως τήν συνωμοσία τῶν Ἑβραίων κατά τοῦ κόσμου καί κατά τῆς Γαλλίας, δι' αὐτό ἤδη εἶχε διατάξει τήν ἀπομάκρυνσι ὅλων τῶν Ἑβραίων, πού εἰργάζοντο στό πυρηνικό πρόγραμμα τῆς Γαλλίας καί εἶχε διατάξει

έρευναν έπί τῆς σιωνιστικῆς έπιρροῆς έπί τῶν Γαλλικῶν στρατιωτικῶν πυρηνικῶν έγκαταστάσεων («Ἐλεύθερος Κόσμος», 12-12-1967).

Ὁ ὑπουργός οἰκονομικῶν τοῦ Ροῦζβελτ, Ἑβραῖος Μοργκεντάου εἰσηγήθη τό ὁμώνυμον σχέδιον, διά τοῦ ὁποίου προεβλέπετο ἡ «*γενοκτονία ὁλοκλήρου τοῦ διανοητικῶς παραγωγικοῦ τμήματος τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους καί τήν διαμόρφωσιν του εἰς ἔθνος γεωργῶν*». Φαίνεται, ὅτι τό σχέδιον δέν ἐφηρμόσθη, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ τότε (1944) ὑπουργοῦ ἀμύνης Στίμσον. Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1967 ἐδημοσιεύθη ἔκθεσις τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε ὅτι τό «σχέδιον Μοργκεντάου» ἦτο σοβιετικῆς προελεύσεως. Εἶχε δηλαδή ἐκπονηθῆ, ἀπό τούς Ἑβραιομαρξιστάς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τό ὁποῖον ὑπέβαλε στόν Μοργκεντάου ὁ Ἑβραῖος Χάρυ Χουαίτ, ἀνώτερο στέλεχος τοῦ ὑπουργείου οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ὡς μέλος τῆς σοβιετικῆς κατασκοπείας εἰς ΗΠΑ καί ὁ ὁποῖος ἀπέθανε μυστηριωδῶς, ἐντός τῶν φυλακῶν, ὅπου ἐκρατεῖτο, προφανῶς διότι ἐγνώριζε πολλά (διά περισσότερα εἰς «4Δ» τεῦχος Δεκεμβρίου 1967).

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ (1889-1945)

Ὁ τραγικός ἡγέτης τοῦ Τρίτου Γερμανικοῦ Ράϊχ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἐντυπωσιακωτέρα ἀρχηγική μορφή τῆς νεωτέρας ἐποχῆς. Ἐάν ἐπεκράτει, ὁ κόσμος θά ἦτο διαφορετικός διά τήν Εὐρώπην, τήν Λευκήν Φυλήν, τόν πολιτισμόν καί τήν ἀνθρωπότητα. Προῆλθε ἀπό τόν λαόν καί ἀνεδείχθη ἐκ τοῦ μηδενός. Ἄν μετά τήν κατάληψιν τῆς Γαλλίας ἀπέθνησκε θά ἐτιμᾶτο ὡς Ἐθνικός ἥρως τῆς Γερμανίας.

Τώρα στήν Γερμανία καί Αὐστρίαν ἀπαγορεύεται νά ἀναφέρουν τό ὄνομά του, παρά μόνον διά νά τόν ὑβρίσουν. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κυκλοφορία τοῦ βιβλίου του «Ὁ Ἀγών μου», ὅπου ὅλα ὅσα γράφει εἶναι ἀλήθεια. Δέν ἀντικρούουν τά γραφόμενά του, ἀλλά ἀπαγορεύουν ►

Ο ΦΥΡΕΡ

τήν κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου του. Αὐτό σημαίνει δημοκρατία. Θά ἔλθη ἡμέρα, κατά τήν ὁποίαν οἱ Εὐρωπαῖοι θά κυριαρχήσουν ἤ θά καταστραφοῦν. Καί στάς δύο περιπτώσεις θά ἀναγνωρίσουν ὅτι ὁ Χίτλερ εἶχε δίκαιον. Ὁ Χίτλερ, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιθέσεως τοῦ Μουσσολίνι στήν Ἑλλάδα, ἐπῆλθε παρά τήν θέλησίν του ἐναντίον της, διότι προκειμένου νά ἐκστρατεύση στήν Ρωσία ὑπεχρεοῦτο νά κλείση τό Βαλκανικόν μέτωπον.

Οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν διά τήν ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος, νικηφόρως στήν «Γραμμή Μεταξᾶ». Τό ὅτι μᾶς εὗρεν ἀντιμετώπους δέν σημαίνει, ὅτι ὅπου ἔχει δίκαιον θά τοῦ τό ἀρνηθῶμεν.

Στό «Ἡμερολόγιον» τοῦ Γκαῖμπελς φαίνεται καθαρῶς, ὅτι ὁ Χίτλερ παρά τήν θέλησίν του ἐξηναγκάσθη νά ἐπιτεθῆ, κατά τῶν Ἑλλήνων, τούς ὁποίους ἐθεώρει «δημιουργούς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ» («Mein Kampf») καί οἱ Ἕλληνες Ἐθνικοσοσιαλισταί θά ἦσαν καί αὐτοί ἐξηναγκασμένοι νά τόν πολεμήσουν, διότι ὑπεράνω ὅλων ἔχουν τήν Ἑλλάδα.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος θά καταλογίση στόν Ἀδόλφον Χίτλερ τά ἑξῆς:

1. *Δέν ἀπήλλαξε, ἐνῶ ἠδύνατο, τήν Εὐρώπην, ἀπό τούς Ἑβραίους.*
2. *Δέν ἐχρησιμοποίησε τά εἰδικά χημικά ὅπλα, πού μόνον ἡ Γερμανία διέθετε, διά νά νικήση.*

Ἐξ αἰτίας τῆς ἥττης τῆς Γερμανίας τότε, κινδυνεύει ἡ Λευκή Φυλή καί ἡ Εὐρώπη τώρα. Ὁ λόγος πού ὁ Χίτλερ δέν ἐπραγματοποίησε τά ἀνωτέρω εἶναι τά ἀνθρωπιστικά του αἰσθήματα.

Παρά τούς ὀχετούς λάσπης καί τάς συκοφαντίας εἰς βάρος του ἡ ἱστορική ἀλήθεια βεβαιώνει, ὅτι ὁ Χίτλερ ὑπῆρξε ἐξαιρετικῶς εὐαίσθητος καί ἐκ χαρακτῆρος ἠρνεῖτο νά θυσιάση ἀμάχους, ἔστω καί μέ ἀντάλλαγμα τήν νίκην.

Ἀπεναντίας οἱ ἐχθροί του ἀπεδείχθησαν πραγματισταί, διότι μέ ἐκμηδενιστικούς βομβαρδισμούς ἰσοπέδωσαν τάς Γερμανικάς πόλεις καί προεκάλεσαν, πλήν τῶν φοβερῶν καταστροφῶν, ἑκατομμύρια νεκρῶν καί ἠκρωτηριασμένων Γερμανῶν καί Γερμανίδων ἀμάχων πολιτῶν.

Οἱ Ἀγγλοαμερικανοί ἐφήρμοσαν π.χ. στήν Δρέσδην καί στήν Χιροσίμα Ἑβραϊκάς περί πολέμου ἀντιλήψεις, κατά τάς ὁποίας σκοτώνουν ἀθώους, ἀμάχους, παιδιά, ἐξαφανίζουν τά πάντα.

Ο Χίτλερ θεωρείται η σημαντικότερη προσωπικότητα του αιώνα μας! Αυτό απέδειξε σφυγμομέτρηση του αμερικανικού περιοδικού «Τάιμ» μέσω του «Ίντερνετ», στην οποία οι αναγνώστες του καλούνταν να ψηφίσουν το πρόσωπο που σημάδεψε αρνητικά ή θετικά τον 20ό αιώνα. Το νέο αυτό προκάλεσε έντονη δυσφορία στους Ισραηλινούς, που «βομβαρδίζουν» την ηλεκτρονική σελίδα του περιοδικού με ψήφους υπέρ του Γιτζάκ Ράμπιν. Παράλληλα στη Δανία, ο πρωθυπουργός, Πολ Νίρουπ Ρασμούσεν, αποκάλυψε ότι ο πατέρας του ήταν μέλος του ναζιστικού κόμματος της χώρας στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Σε δηλώσεις του υποστήριξε ότι δεν πιστεύει ότι η αποκάλυψη αυτή θέτει σε κίνδυνο την θέση του, ωστόσο «ο κόσμος έπρεπε να το μάθει από τον ίδιο». ***(«Αδέσμευτος Τύπος», 4-12-1999)***

Ὁ ἱδρυτής τῆς ἰδεολογίας τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ Ἀδόλφος Χίτλερ ἐγεννήθη τήν 20ήν Ἀπριλίου 1889 καί ηὐτοκτόνησε τήν 30ήν Ἀπριλίου 1945. Τό ἀνάστημά του ἦτο 1,75 καί τό βάρος του 75 χλγ. Τά μαλλιά του ἦσαν καστανά καί τά μάτια του γαλανά. Πρίν ἀπό τό τέλος ἐνυμφεύθη τήν πιστήν σύντροφον τῆς ζωῆς του Εὔα Μπράουν, ἡ ὁποία τόν ἠκολούθησε στόν θάνατον. Οὐδέν περιουσιακόν στοιχεῖον διέθετε.

Ὁ θαυμασμός τοῦ Χίτλερ, πρός τό Ἀρχαιοελληνικόν Πνεῦμα δέν εἶναι ἀτεκμηρίωτος. Ἐκτός τοῦ ὅτι συχνῶς ἐπαινεῖ τόν Ἑλληνισμόν, στό «Mein Kampf» στόν ὁποῖον ἀποδίδει τήν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ ὑπάρχουν καί αἱ συνομιλίαι του, πρός τούς Στρατηγούς του καί ἄλλους στενούς συνεργάτας του, πού κατεγράφησαν εἰς πρακτικά, τά ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν π.χ. «Ἀπογευματινή» (20-5-1965) καί ὅπου ἀναζητεῖ τούς προγόνους τῶν Γερμανῶν, στούς Ἀρχαιοέλληνας! Σχετικῶς ὁ ἱστορικός ἀντιναζί J. Fest στό βιβλίον του «Hitler» (Ullstein verlag, Berlin, 1987, s. 734) παραθέτει τήν ἀπάντησιν, πού ἔδωσε ὁ Χίτλερ, ὅταν ἠρωτήθη: πού πρέπει νά ἀναζητήσωμεν τούς προγόνους μας; Ἀπεκρίθη μέ τό ἑξῆς καταπληκτικόν: *«ἐάν κάποιος μᾶς ἐρωτᾶ σχετικῶς μέ τούς προγόνους μας,*

«Ξέρω πόσο ὁ γερμανικός λαός ἀγαπᾶ τόν Φύρερ του. Γι' αὐτό θά ἤθελα νά πιῶ στήν ὑγεία του».

Ἰωσήφ Στάλιν *(23-8-1939)*
(Φάκελλοι Mondadori **«Στάλιν»**
Ἑλλ. Ἐκδ. **«Φυτράκη»**
Ἀθ. 1972, σελ. 143)

πρέπει πάντοτε νά ὑποδεικνύωμεν τούς Ἕλληνας». Ἐπί λέξει ὁ Φύρερ εἶπε: *«Wenn man uns nach unseren Vorfahren fragt, mussen wir immer auf die Griechen himweisen»!* Μάλιστα ἀπέτρεψε τήν διενέργειαν ἀνασκαφῶν στήν Γερμανίαν, διότι τό περισσότερον πού θά ἀνεκάλυπταν θά ἦτο μία ζωή λιθίνης ἐποχῆς, ὅταν οἱ Ἕλληνες εἶχαν ἤδη κτίσει τήν Ἀκρόπολιν...

Ἡ ἄποψις τοῦ Χίτλερ ἐπί συγγενείας Ἑλλήνων - Ἀρχαίων Γερμανῶν δέν εἶναι ἀτεκμηρίωτος. Ὁ Σουηδός καθηγητής Μάρτιν Νίλσον γράφει («Ὅμηρος καί Μυκῆνες», Ἑλλ. ἐκδ. «Δωδώνη», Ἀθ. 1989, σελ. 287): *«Ὑπάρχει μία μεγάλη ὁμοιότητα ἀνάμεσα στήν παλιά τευτονική καί τήν ὁμηρική βασιλεία, ἡ ὁποία ἐξηγεῖται ἐν μέρει στήν κοινή προέλευση τῶν Ἑλληνικῶν καί τῶν Τευτονικῶν Φυλῶν».*

Ἀπό τό INTERNET (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 29-1-2005): «Είναι ώρα να εκλεγεί παγκόσμιος ηγέτης και η ψήφος σου μετράει. Για τους τρεις υποψήφιους που διεκδικούν την εξουσία είναι γνωστό τα εξής: Ο Α΄ υποψήφιος συνεργάζεται με ανέντιμους πολιτικούς και συμβουλεύεται αστρολόγους. Έχει δύο ερωμένες, καπνίζει συνεχώς και πίνει ως 10 μαρτίνι την ημέρα.

Ο Β΄ υποψήφιος έχει απολυθεί δύο φορές από τη δουλειά του, κοιμάται μέχρι το μεσημέρι, έκανε χρήση όπιου νέος και πίνει 5 ουίσκι κάθε απόγευμα. Και ο Γ΄ υποψήφιος είναι παρασημοφορημένος σαν

ήρωας πολέμου. Είναι χορτοφάγος. Δεν καπνίζει, πίνει περιστασιακά καμιά μπίρα και δεν έχει εξωσυζυγικές σχέσεις. Ποιον θα ψηφίζατε; Ο Α΄ υποψήφιος ήταν ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ! Ο Β΄ ήταν ο Ουίνστον Τσόρτσιλ! Και ο Γ΄ ο Αδόλφος Χίτλερ!»

ΙΩΣΗΦ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ (1897-1945)

Ένα από τά φωτεινότερα πνεύματα τοῦ αἰῶνος. Φιλόσοφος, ἀγωνιστής καί βαθύς γνώστης τῆς ψυχολογίας τοῦ πλήθους ἐνίκησε, εἰς ὅλα τά πεδία μάχης τόν ἑβραιομπολσεβικισμόν καί ἡγήθη τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου τῆς πατρίδος του. Εἶχε τό θάρρος νά ἀκολουθήση αὐτός καί ἡ σύζυγός του τήν τύχην ἑκατομμυρίων Γερμανῶν, Γερμανίδων καί Γερμανοπαίδων, πού ἐσκοτώθησαν στόν πόλεμον. Τό ζεῦγος Γκαῖμπελς ηὐτοκτόνησε, ἀφοῦ προηγουμένως ἐδηλητηρίασε τά ἕξη παιδιά του, διά νά μή ἐπιζήσουν τῆς ἥττης τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας. Τέτοια παραδείγματα αὐτοθυσίας οὐδεμία ἄλλη πολιτική ἡγεσία ἔχει νά ἐπιδείξη. Ἀπεναντίας οἱ ἡττημένοι (Ἄγγλοι, Γάλλοι, Βέλγοι, Ὀλλανδοί, Πολωνοί, Ἰταλοί κ.τ.λ.) προετοίμων τήν ταπείνωσιν καί ὠδηγοῦντο αἰχμάλωτοι. Πάντες, πλήν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ὁ πρωθυπουργός Ἀ. Κορυζῆς ηὐτοκτόνησε, χάριν τῆς τιμῆς τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, πού ἐκ τῆς μοίρας κατεῖχε.

Ὁ Γκαῖμπελς ἐδυσφημήσθη μέ ἐκεῖνα «συκοφαντεῖτε, συκοφαντεῖτε στό τέλος κάτι θά μείνη» ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τόν μισοῦν θανασίμως, διότι γνωρίζουν ὅτι τούς ἐγνώριζε καλῶς, καλλίτερον ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου Ναζί. Τό «Ἡμερολόγιον» του διεσώθη καί ἀποτελεῖ ἱστορικόν στοιχεῖον.

Θά σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα τῆς δυνάμεως τῆς προπαγάνδας, μέ τήν εὐκαιρίαν, πού γράφω διά τόν Γκαῖμπελς. Αὐτός εἶναι συνδεδεμένος μέ τήν ρῆσι «Συκοφαντεῖτε, συκοφαντεῖτε, στό τέλος κάτι θά μείνη». Τό εἶπε ὁ Γκαῖμπελς; Ἔτσι γνωρίζουν ὅλοι. Πολιτικοί, ▸

δημοσιογράφοι κ.τ.λ. ἀναφέρονται εἰς ἐκείνη τήν ρῆσιν τοῦ Γκαῖμπελς. Ἐρωτῶ; Ποῦ; Πότε; τήν εἶπε ἤ τήν ἔγραψε; Οὐδείς γνωρίζει. Ἀλλά ὅλοι εἶναι βέβαιοι, ὅτι προέρχεται ἀπό τόν Γκαῖμπελς. Ψεῦδος ἤ ἀκριβέστερον συκοφαντία, πού αὐτοεπεβεβαιώθη, διότι κάποιος ἐσυκοφάντησε, ὅτι ὁ Γκαῖμπελς ἀνέφερε ἤ προέτεινε τήν γνωστήν φράσιν καί ἡ συκοφαντία παρέμεινε ὅλη κι ὄχι κάτι ἀπό αὐτήν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ ρῆσις αὐτή δέν ἀνήκει στόν Γκαῖμπελς, ἀλλά τήν ἀναφέρει καί τήν προτείνει ὁ Φρ. Βάκων στό ἔργον του: «De augmanties» κεφ. 8 καί συγκεκριμένως τό ζήτημα ἀνέλυσε τό περιοδικόν «Τό Φῶς» (τεῦχος ΙΓ, Μάρτιος 1939, σελ. 11) ὅπου διαβάζομεν: «Καυχᾶσθε καί πάντοτε θά μείνη κάτι τό ἀξίωμα τό ὁποῖον εἶναι τόσον ἀληθές, ὅπως καί τό συκοφαντεῖτε καί πάντοτε θά μείνη κάτι τί».

Ὁ Γκαῖμπελς μέ τά ἕξη παιδιά του τά ὁποῖα ἐθανάτωσε πρίν αὐτοκτονήση μέ τήν σύζυγόν του.

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Φύρερ καί Ὑπουργός τοῦ Ράϊχ Ροῦντολφ Ἔς «αὐτοκτόνησε» τήν 17ην Αὐγούστου τοῦ 1987 στή φυλακήν Σπαντάου εἰς ἡλικίαν 93 ἐτῶν. Στήν φωτογραφίαν μέ συγκίνησιν βλέπει τήν στολήν του καί τόν μανδύα τοῦ πιλότου, πού ἔφερε κατά τήν πτῆσιν του στήν Ἀγγλία τήν 10ην Μαΐου 1941, διά νά ἐπιτύχῃ τήν εἰρήνην, τήν ὁποίαν ἀπέρριψε ὁ ἑβραιόπληκτος πλουτοδημοκράτης Τσώρτσιλ, ὁ ὁποῖος «παρουσίαζε κυκλοθυμικές τάσεις καί συχνά ἔπαιρνε ἀπερίσκεπτες ἀποφάσεις ἰδίως ὅταν βρισκόταν ὑπό τήν ἐπήρεια τοῦ ἀλκοόλ»! («Ἐλευθεροτυπία» 6-7-2003, ON-OF σελ. 41).

Ἡ φωτογραφία αὐτή δημοσιεύεται στό βιβλίον τοῦ υἱοῦ τοῦ Ροῦντολφ Ἔς Wolf Rudiger Hess ὑπό τόν τίτλον «*Mein Vater Rudolf Hess*» πού ἐκυκλοφόρησε καί στά Ἑλληνικά, ὑπό τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Δωδώνη», Ἀθῆναι 2002 καί ἀξίζει νά τό διαβάσετε.

Στήν Νυρεμβέργη ὁ Ἔς ἐτελείωσε τήν ἐπιθετικήν «ἀπολογίαν» του μέ τά ἀκόλουθα λόγια:

> «Είχα το προνόμιο, επί πολλά χρόνια της ζωής μου, να ενεργώ υπό τόν μεγαλύτερο γόνο που έφερε στη ζωή η χώρα μου, στα χίλια χρόνια της ιστορίας της. Καί αν ακόμη μπορούσα να το κάνω, δεν θα επιθυμούσα να διαγράψω αυτό το χρόνο από τη ζωή μου. Είμαι ευτυχής, ξέροντας, ότι έκαμα το καθήκον μου απέναντι του λαού μου, το καθήκον μου ως Γερμανός, ως ▶

εθνικοσοσιαλιστής, ως πιστός οπαδός του Αρχηγού μου. Δεν μετανοώ για τίποτε. Εάν βρισκόμουν και πάλι στην αρχή, θα έπραττα και πάλι όπως έπραξα, κι αν ακόμη ήξερα ότι στο τέλος θα μ' έκαιαν στην πυρά. Ο,τιδήποτε και αν πρόκειται να κάνουν οι άνθρωποι, μια μέρα θα σταθώ εμπρός στο βήμα της κρίσεως του Αιώνιου Θεού. Θα πω το δίκαιό μου σ' Εκείνον, και ξέρω ότι θα με απαλλάξει».

(ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 306)

Ὁ Ἕς κατά παράβασιν τοῦ γραπτοῦ καί ἀγράφου νόμου ἐδικάσθη παρανόμως, κατεδικάσθη παρανόμως καί ἔμεινε φυλακισμένος ἀπό τό 1941-1987. Οἱ φανατικοί πλουτοδημοκράται καί ἑβραιομαρξισταί τοῦ ἐστέρησαν, ὅλα τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί διά νά ἀποδείξουν τόν παρανοϊκό φανατισμό τους ἀπεφάσισαν τήν κατεδάφισιν τῶν φυλακῶν Σπαντάου, ὅπου ἐκρατεῖτο *«γιά νά μή γίνουν τόπος προσκυνήματος τῶν νοσταλγῶν τοῦ ναζισμοῦ»* («Καθημερινή» 23-8-1987). Κατά βασίμους πληροφορίας ἡ μήτηρ τοῦ Ἕς, ἦτο Ἑλληνίς τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καί ἐγεννήθη ὁ Ἕς τό 1894.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ (1893-1946)

Ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τοῦ Χίτλερ κατέβαλε ἀγωνιώδεις προσπαθείας διά τήν διάσωσιν τῆς εἰρήνης. Ὅσοι μελετοῦν τά διπλωματικά ἀρχεῖα διαπιστώνουν τάς παραποιήσεις τῆς ἀληθείας, πού ἔχουν διαπράξει οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ὑπεδαύλισαν τήν Ἀγγλογαλλικήν κήρυξιν πολέμου, κατά τῆς Γερμανίας, μετά τήν εἰσβολήν τῆς τελευταίας στήν Πολωνίαν. Ἀλλά δέν ἐκήρυξαν τόν πόλεμον καί κατά τῆς Ρωσίας πού ταυτοχρόνως μέ τήν Γερμανίαν ἐπετέθη κατά τῆς Πολωνίας. Οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐνίκησαν εἰς δύο παγκοσμίους πολέμους καί ἀντί νά διευρύνουν τά κράτη των ἀπώλεσαν τάς αὐτοκρατορίας των, διότι οἱ πόλεμοι δέν ἐπεβάλοντο ἀπό ἐθνικάς ἀνάγκας τῶν χωρῶν των, ἀλλά διεξήχθησαν ἀπό τούς ἐμπρηστάς τοῦ πολέμου Ἑβραίους. Τό πῶς συνέβη τοῦτο ἔχει καταγραφεῖ ὑπό τῆς ἱστορίας καί τό γνωρίζουν ὅσοι σχηματίζουν ἀπόψεις ἐκ τῆς μελέτης ἀντικειμενικῶν βιβλίων, ἀρχείων κ.τ.λ. κι ὄχι ἀπό κινηματογραφικάς ταινίας.

ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ - ΧΙΤΛΕΡ

Ἡ πίστις του στήν εἰρήνη ἐφάνη στά τελευταῖα λόγια του πρίν τόν ἀπαγχονίσουν, πού ἦσαν μία εὐχή δι' εἰρήνην.

Ὁ Ἀρχηγός τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τῶν SS Βάλτερ Σέλλεμπαργκ ἀναφέρει στάς σημειώσεις του, πού διεσώθησαν τό ἀκόλουθον περιστατικόν.

Ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν φόν Ρίμπεντροπ ἐζήτησε, ἀπό τόν Χίτλερ τήν ἄδειαν νά συναντηθῆ τό 1944 μέ τόν Στάλιν, μέ τόν ὁποῖον στό παρελθόν εἶχε προσωπικάς ἐπαφάς.

Κατά τήν συνάντησιν ὁ Ρίμπεντροπ μέ τό πιστόλι του θά ἐφόνευε τόν Στάλιν, πού ἦτο ὁ πλέον ἐπικίνδυνος ἐχθρός τοῦ Ράϊχ, δίχως ὁ Ρίμπεντροπ νά ἐνδιεφέρετο διά τάς συνεπείας στό ἄτομό του.

Προσεφέρετο νά θυσιασθῆ. Ὁ Χίτλερ ἀπηγόρευσε νά γίνη αὐτό, πού θά ἀπετέλει πρόκλησιν στήν Θείαν Πρόνοιαν.

Ὁ Ναζί Χίτλερ ἀπηγόρευε τήν δολοφονίαν τοῦ χειροτέρου ἀντιπάλου του, ἐνῶ ὁ δημοκράτης Τσῶρτσιλ διωργάνωνε τήν δολοφονίαν τοῦ Στρατάρχου Ρόμμελ, ἀπό καταδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπέτυχαν καί ἄλλοι ἐφονεύθησαν, ἄλλοι συνελήφθησαν.

Ὁ Στρατάρχης τοῦ Ράϊχ Χέρμαν Γκαῖρινγκ (1893-1946). Ηὐτοκτόνησε μὲ δηλητήριο, πρὶν τὸν ἀπαγχονίσουν. Ὁ Γκαῖρινγκ μὲ διαταγήν του, κατὰ τὴν «νύκτα τῶν κρυστάλλων» ἀπηγόρευσε κάθε παράνομον πρᾶξιν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Στὴν δίκη τῆς Νυρεμβέργης κατήγγειλε τὰ ψεύδη περὶ στρατοπέδων ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων μὲ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς κατήγορος ἀντέκρουσε.

Τὸ δακτυλίδι τῶν Ἒς-Ἒς μὲ τὸ ἔμβλημα τῆς νεκροκεφαλῆς καὶ ἄλλα σύμβολα μυστικιστικοῦ χαρακτῆρος.

Ὁ Χίτλερ με τὸ λυκόσκυλόν του «Μπλόντι» ποὺ διέταξε νὰ θανατώσουν, πρὶν αὐτοκτονήσῃ.

1945. Γερμανικὸς πύραυλος. Τεχνολογία ἀπολύτως ἄγνωστος στοὺς συμμάχους, ἡ ὁποία δὲν ἔκρινε τὸν πόλεμο ἐλλείψει χρόνου, δι᾽ ἀξιοποίησίν της. Ὁ Χίτλερ εἶχε παρασημοφορήσει τὸν Βέρνερ φὸν Μπράουν, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐξέλιξιν τοῦ πυραυλικοῦ προγράμματος τῆς Γερμανίας.

Ἑβραῖοι ἐργάζονται στήν Πολωνία. Πειθήνιος ὁ ἐκλεκτός λαός ὑπηρέτησε τούς Γερμανούς. Τώρα ζητεῖ καί λαμβάνει χρήματα ἀπό διαφόρους Γερμανικάς ἑταιρείας διά τά δεδουλευμένα. Ὁ περιούσιος, ἐκλεκτός κ.τ.λ. λαός τῶν Ἑβραίων τοκογλύφων ὑπεχρεώθη ἀπό τούς Ναζί νά ἐργασθῆ. Εἶναι κάτι ἀσυγχώρητον. Νά ἐργάζεται ὁ περιούσιος λαός; ἐνῶ ὁ Ἰεχωβᾶ ὑπεσχέθη ὅτι ὅλα τά ἔθνη θά δουλεύουν δι' αὐτόν.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΓΛΥΠΤΑΙ

Ἡ νέα γλυπτική τοῦ Ράϊχ φέρει τά χαρακτηριστικά μιᾶς ἀληθινῆς μνημειακῆς τέχνης, πού μόνον μέ τήν κλασσικήν Ἑλληνικήν περίοδον καί μέ τά ἀθάνατα αὐτῆς ἔργα ἠμπορεῖ νά συγκριθῆ. Μεταξύ τῶν σημαντικωτέρων ἐκπροσώπων τῆς μνημειακῆς αὐτῆς τέχνης συγκαταλέγεται ὁ Γερμανός γλύπτης Ἄρνο Μπρέκερ, ὁ ἀποκληθείς: «ὁ νέος Φειδίας τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐποχῆς». Τά γλυπτικά ἔργα καί μνημεῖα τοῦ Μπρέκερ ἐμπνέονται ἀπό τόν Ἑλληνικόν κλασσικισμόν καί εἶναι φορεῖς μιᾶς νέας πολιτιστικῆς θεωρήσεως.

Ὁ ἐπιφανής Γερμανός γλύπτης Ἄρνο Μπρέκερ προσωπικός φίλος τοῦ Χίτλερ, μέ τήν Ἑλληνίδα σύζυγό του, (ἡ φωτογραφία αὐτή ἐδημοσιεύθη στό περιοδικόν «Νέα Εὐρώπη», τεῦχος 12) ἡ ὁποία εὑρίσκετο είς ἄμεσον ἐπαφήν μέ τόν Ἰωάννην Μεταξᾶ καί προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας στήν Πατρίδα. Ὁ Γκαῖμπελς τήν ἀναφέρει στό «Ἡμερολόγιον» του, ὅπου περιγράφει τήν θλίψιν τοῦ Χίτλερ, πού ἠναγκάσθη νά ἐπιτεθῆ στήν Ἑλλάδα:

«30 Ἀπριλίου 1941 (Τετάρτη) χθές:... Μέ τόν Φύρερ. Συζήτησις γιά τήν κατάστασιν. Εἶναι θλιμμένος πού ἠναγκάσθη νά ἐπιτεθῆ κατά τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἕλληνες δέν ἔκαναν τίποτε γιά νά ἀξίζουν αὐτό. Προτίθεται νά τούς συμπεριφερθῆ ὅσον τό δυνατόν φιλανθρώπως. Οἱ Ἰταλοί κάνουν τό ἀντίθετον. Μέ τήν συμπεριφοράν τους δέν κερδίζουν παρά μῖσος καί αὐξάνουν τήν δημοτικότητά μας. Ὁ Μουσσολίνι, ἐπί τοῦ προκειμένου εἶναι ὁτιδήποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό εἰλικρινής μαζί μας. Ἀλλά ὑποχρεούμεθα νά μένωμεν σιωπηλοί πρός στιγμήν. Ὁ Μπρέκερ πού εἶναι ἐπίσης παρών εἶναι πολύ θλιμμένος. Ἡ σύζυγός του εἶναι Ἑλληνίς... Οἱ Ἰταλοί συμπεριφέρονται ἀπέναντί μας μ' ἕναν ἀλαζονικό τρόπο. Ὁ Ἀλφιέρι εἶναι ἠλίθιος καί χωρίς κρίση. Ἕνας τυπικός κουτός. Ὁ Τσιάνο ἀλαζών, φαντασμένος... Βλέπομεν τήν εἴσοδόν μας ἐντός τῶν Ἀθηνῶν στά κινηματογραφικά ἐπίκαιρα. Ὁ Φύρερ θεωρεῖ σκληρό νά τό χαρῆ, τόσον εἶναι συγκινημένος ἀπό τήν τύχη τῆς Ἑλλάδος».

Παρά τήν ἔρευνα δέν ἔμαθα ὑπευθύνως τό ὄνομα ἐκείνης τῆς Ἑλληνίδος, ἡ ὁποία μετεῖχε τοῦ προσωπικοῦ περιβάλλοντος τοῦ Χίτλερ καί τονίζω πάλιν προσέφερε σημαντικάς ὑπηρεσίας στήν Ἑλλάδα. Προφανῶς θά ἦτο σπουδαία προσωπικότης, διά νά τήν νυμφευθῆ ὁ Μπρέκερ.

Ἡ πρώτη διεθνής συμφωνία, πού ὑπέγραψε ὁ Χίτλερ ἦτο μέ τό Βατικανό, τόν Ἰούλιο τοῦ 1933. Ὁ Ναζισμός ἀντεμετώπιζε συνεχῶς προβλήματα μέ τό Χριστιανικό ἱερατεῖο, πού ἦτο διῃρημένον είς 30 περίπου αἱρέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀλληλοεμισοῦντο.

Διά νά εὕρῃ κάποιαν λύσιν ὁ Χίτλερ ἵδρυσε τό 1935 Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων μέ ἐπικεφαλῆς τόν Χάνς Κέρλ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐστράφησαν διάφοροι κληρικοί, πού τελικῶς ἐξετοπίσθησαν είς στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Ὁ πανίσχυρος Ὑπουργός τῆς Καγκελαρίας τοῦ Ράϊχ Μάρτιν Μπόρμαν, μέ τόν Χίτλερ καί τόν Ρίμπεντροπ.

Δεξιά ὁ Γκαίμπελς, εἰς ναζιστικήν ἐκδήλωσιν, ὅπου παρίστανται καί ἱερωμένοι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, πού χαιρετοῦν κι αὐτοί ἐθνικοσοσιαλιστικῶς. Ὁ κλῆρος ἐτάχθη μέ τό μέρος τοῦ Χίτλερ π.χ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Αὐστρίας καρδινάλιος Θεόδωρος Ἴνιτζερ, ὅταν εἰσῆλθεν ὁ Χίτλερ στήν Αὐστρία διέταξε τά κωδωνοστάσια τῶν Ἐκκλησιῶν να σημαιοστολισθοῦν μέ τήν σβάστικα καί νά κτυποῦν χαρμοσύνως τά σημαντρά των. Ὅσον ὁ Χίτλερ ἀνήρχετο τό ἱερατεῖον ἦτο μαζί του. Κατά τήν πτῶσιν ἐστράφη πρῶτον ἐναντίον του.

Ὁ Χίτλερ διέκειτο σταθερῶς κατά τοῦ ἱερατείου, ἐνῶ ταυτοχρόνως δέν ἤθελε σύγκρουσι μέ τάς Χριστιανικάς ἐκκλησίας, διά πολιτικούς λόγους. Ὁ ἴδιος ἠρνεῖτο τήν Παλαιάν Διαθήκην ὡς «ἑβραϊκόν κατασκεύασμα» καί ἐθεώρει τόν Χριστόν Ἄριον καταδιωχθέντα ὑπό τῶν Ἑβραίων. Προσωπικῶς ἐπίστευε ἀκραδάντως στόν Θεόν τοῦ ὁποίου συχνῶς ἐπεκαλεῖτο τήν βοήθειαν, καθώς καί στήν Θείαν Πρόνοιαν, ἀλλά δέν ἦτο Χριστιανός, διά πολλούς λόγους, τούς ὁποίους προσφυῶς ἀνέλυσε εἰς συνομιλίας μέ συνεργάτας του. Δέν ἐδέχετο *«έναν ἐκδικητικό Θεόν πού καταδικάζει τόν ἄνθρωπον στήν κόλασιν...»*. Στό θέμα τῆς θρησκείας, ὅπως εἰς ὅλα ὁ Χίτλερ μονίμως προσέφευγε στήν πολιτιστικήν κληρονομίαν τοῦ Ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος (Ἡμερ. A. Schmundt 8-6-1941, ἐπιστ. C. Schroeder 21-4-1939, σημ., W. Hewel 29-6-1941 κ.ἄ.).

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὅπως φαίνονται στό Ἰράκ, ὅπως τά γνωρίζουν οἱ Ἰρακινοί

Διασάφησις

Παριστάμεθα μάρτυρες τῆς εἰσβολῆς στό Ἰράκ. Ὁ πόλεμος ἐπεβλήθη ἀπό τούς **ἑβραιοσιωνιστάς**, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν τήν κυβέρνηση Μπούς, μέ δόλωμα τά ὀφέλη τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας καί κυρίως τῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν, καθώς καί μέ τόν ἔλεγχον τῶν πετρελαίων τῆς περιοχῆς, πού συνδυάζει ὑψηλά κέρδη καί ἀποτελεῖ μέσον ἐκβιασμοῦ τῆς Εὐρώπης καί της Ἰαπωνίας.

Οὐσιαστικῶς στό Ἰράκ δέν ἐπετέθη τό Ἀμερικανικό Ἔθνος, ἀλλά τό Ἀμερικανικόν κράτος. Οἱ εἰσβολεῖς στό Ἰράκ δέν εἶναι Στρατιῶται τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλά μισθοφόροι. Ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Περί ὅλων τούτων ἐπιβάλλεται νά παρουσιάσωμεν τήν γνώμην μας, ἀσχέτως ἄν αὐτή ἐνοχλήση, ὅποιον ἐνοχλήση, διότι ἐμεῖς δέν τελοῦμεν ὑπό πολιτικήν κηδεμονίαν. Ἐξ ἄλλου ἡ περίπτωσις τοῦ Ἰράκ μᾶς θυμίζει τό πρόσφατον ἔνδοξον παρελθόν μας, ὅταν τό 1940 ἀντεκρούσαμεν νικηφόρως τήν Ἰταλικήν Αὐτοκρατορίαν καί τό 1941 ἀντέστημεν γενναίως στά ἀπόρθητα ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» πολεμοῦντες ἐναντίον τοῦ μέχρι τότε ἀηττήτου Τρίτου Ράϊχ.

Σκοπός μας εἶναι νά δείξωμεν τά ἐγκλήματα, πού διαπράττει ἡ δημοκρατία. Θά σᾶς δείξω μέ φωτογραφίας τί κάνουν οἱ δημοκράται.

Στό Ἰράκ δέν ἐπετέθη, ὅπως φαίνεται ὁ Μπούς καί ὁ Μπλαίρ μόνοι των. Στό Ἰράκ ἐπετέθη καί τό κατέκτησε ἡ Ἀμερικανική καί ἡ Ἀγγλική δημοκρατία. Μαζί των καί ἄλλαι δημοκρατίαι ἠκολούθησαν, ὅπως ἡ Ἱσπανική δημοκρατία, ἡ Ἰταλική δημοκρατία, ἡ Πολωνική (!) δημοκρατία, ἡ Βουλγαρική δημοκρατία κ.τ.λ. Τά κοινοβούλια τῶν ἀνωτέρω χωρῶν ἔλαβαν ἀπόφασιν νά εἰσβάλουν στό Ἰράκ. Νά κατακτήσουν τό Ἰράκ. Νά ἁρπάξουν τά πετρέλαια τοῦ Ἰράκ, τάχα ἐν ὀνόματι τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ, ἀπό τόν δικτάτορα Σαντάμ Χουσεΐν. Διατί δέν ἀπελευθερώνουν τό Κουβέϊτ ἀπό τόν δικτάτορα σεΐχη ἤ τήν Σαουδική Ἀραβία ἀπό τό θεοκρατικό δεσποτικό καθεστώς της ἤ τήν Κούβα ἀπό τόν ἑβραιομαρξιστή δικτάτορα Κάστρο ἤ τό Πακιστάν ἀπό τόν δικτάτορα στρατηγό Μουσάρεφ; μέ τόν ὁποῖον αἱ δυτικαί δημοκρατίαι συνεργάζονται ἀπό τό 1999 κ.τ.λ.

Ἐκ τῶν πραγμάτων συμπεραίνεται σαφῶς, ὅτι αἱ δημοκρατίαι βομβαρδίζουν πόλεις μέ ἄμαχον πληθυσμόν, δροῦν βιαίως κατά χωρῶν, δίχως τήν ἔγκρισι τοῦ ἐξηυτελισμένου ΟΗΕ, κυριεύουν Ἔθνη καί τούς ἐπιβάλλουν τόν τρόπον διακυβερνήσεως των. Οὐδέποτε οἱ Ναζί εἰσέβαλαν εἰς ξένην χώραν, διά νά τῆς ἀλλάξουν τό πολίτευμα καί νά τήν ἐξαναγκάσουν νά κυβερνηθῆ, ὅπως αὐτοί ἤθελαν. Οἱ Ναζί ἔκαναν πόλεμον ὄχι διά νά μεταβάλουν πολιτεύματα, ἀλλά δι᾽ ἐθνικούς των λόγους. Θά παρατηρήσωμεν, ὅτι τά ἐγκλήματα πού διαπράττονται στό Ἰράκ καί διά τά ὁποῖα ὅλοι συμφωνοῦν, ὅτι γίνονται, ὑπεύθυνοι εἶναι αἱ δημοκρατίαι, διότι αὐταί ἔδωσαν τήν συγκατάθεσίν των στούς Μπούς, Μπλαίρ κ.τ.λ. νά βομβαρδίζουν ἀμάχους πληθυσμούς, κατά παράβασιν τοῦ δικαίου τοῦ πολέμου, τῆς συμβάσεως τῆς Ρώμης, τῆς συμβάσεως τῆς Γενεύης κ.τ.λ.

1. Αἰτία τοῦ πολέμου

Δύο ἦσαν αἱ αἰτίαι τοῦ πολέμου, κατά τάς ΗΠΑ καί τήν Ἀγγλίαν.

Πρώτη αἰτία. **Νά ἐξουδετερωθοῦν τά ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς πού εἶχε τό Ἰράκ.** Ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπή Ἐπιθεωρητῶν τοῦ ΟΗΕ

δέν άνεΰρε τέτοια ὅπλα, ὅπως τά ἀτομικά, χημικά, διολογικά καί παρά τό γεγονός, ὅτι ἐζήτησε παράτασι τοῦ χρόνου ἐρεύνης δέν τῆς τόν ἔδωσαν, ἀλλά ἐπέσπευσαν τήν ἀποχώρησίν της, διά νά ἐπιτεθοῦν στό Ἰράκ, πρίν ἡ ἐπιτροπή διαπιστώση τήν ἀνυπαρξίαν ὅπλων μαζικῆς καταστροφῆς.

Πέραν τοῦ ὅτι οὐδέν ἐπιλήψιμον εὑρέθη στό Ἰράκ γεννῶνται κάποια σοβαρά ἐρωτήματα π.χ. α) ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τό Ἰράκ ἔχει ἀτομικά ἤ χημικά ὅπλα, ὅπως ἔχουν οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ρῶσοι κ.τ.λ. Αὐτοί διατί τά ἔχουν καλῶς καί κακῶς τά ἔχει τό Ἰράκ; Ἀτομικά ὅπλα ἔχει τό Ἰσραήλ καί τό δέχονται. Διατί λοιπόν νά μήν ἔχη καί τό Ἰράκ; 6) Ποῖος ἔδωσε τό δικαίωμα εἰς τάς ΗΠΑ ἤ ἀπό ποῦ τό ἀντλοῦν νά ἐλέγχουν τά ὁπλοστάσια ξένων χωρῶν; Ο ΟΗΕ δέν ἀνέθεσε εἰς ΗΠΑ, Ἀγγλίαν, Πολωνίαν, Βουλγαρίαν, Ἀλβανίαν καί Σκόπια πού ἀποτελοῦν τήν «Συμμαχίαν» νά ἀφοπλίζουν ἄλλα κράτη ἐπιλεκτικῶς. Διατί διά τό Ἰσραήλ σιωποῦν;

Δευτέρα αἰτία. **Ἡ ἀνατροπή τοῦ καθεστῶτος τοῦ δικτάτορος Σαντάμ Χουσεῖν καί ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ.** Ἕνα πρῶτο σχόλιον πού θά κάνωμεν εἶναι, ὅταν οἱ Ἀμερικανοί συνειργάζοντο μέ τόν Σαντάμ καί τόν ἐπεσκέπτετο ὁ Ντόναλντ Ράμσφελντ καί ἐφωτογραφίζοντο μέ χειραψίας δέν ἐγνώριζαν τότε ὅτι ὁ Σαντάμ εἶναι δικτάτωρ; Φυσικά τό ἐγνώριζαν. Διατί λοιπόν ἐξανίστανται τώρα κι ὄχι τότε καί διατί τότε δέν ἐνδιεφέροντο, διά τάς ἐλευθερίας τῶν Ἰρακινῶν;

Ἐπί πλέον τούς ἐκάλεσε ὁ Ἰρακινός λαός νά ἐπέμβουν στά ἐσωτερικά του; Ἀσφαλῶς ὄχι. Φαίνεται κάποιοι θεωροῦν τόν κόσμον ἀφελέστατον, ὥστε νά πιστεύη, ὅτι οἱ Ἀμερικανοί ἀπεφάσισαν νά πολεμήσουν διά τήν ἐλευθερίαν τῶν Ἰρακινῶν. Θά προσθέσω ἀκόμη, ὅτι τό ἀντιδικτατορικόν μένος καί ἡ δημοκρατική εὐαισθησία τῶν ΗΠΑ σταματᾶ στόν Σαντάμ Χουσεῖν καί ἀνέχονται ἄλλους δικτάτορας ὅπως ὁ Κάστρο στήν Κούβα ἤ ὁ στρατηγός Μουσάρεφ πού ἐπέβαλαν στό Πακιστάν. Ὅλαι δέ αἱ Ἀραβικαί χῶραι ἔχουν δικτατορίας προεχουσῶν τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, τῶν Ἐμιράτων καί ἰδίως τοῦ Κουβέϊτ. Δι' αὐτάς τάς θεοκρατικάς δικτατορίας αἱ ΗΠΑ οὐδέν λέγουν καί συνεργάζονται μαζί τους.

Τά ἴδια γεγονότα ἀποδεικνύουν τό μέγεθος τῆς ὑποκρισίας. Ἡ

πρώτη καί ἡ δευτέρα αἰτία τοῦ πολέμου εἶναι ψευδεῖς. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ πόλεμος ἔγινε διά δύο λόγους:

Πρῶτος λόγος. **Νά ἐξασφαλισθῆ τό Ἰσραήλ** ἀπό τόν ὡρκισμένο ἐχθρόν του πού ἦτο τό Ἰράκ, τό ὁποῖον ὑπεστήριζε ἀποφασιστικῶς τούς Παλαιστινίους.

Δεύτερος λόγος. **Νά καταληφθοῦν αἱ ἰρακιναί πετρελαιοπηγαί** ἀπό τάς ΗΠΑ ὥστε νά ἐλέγχουν τά μεγάλα κοιτάσματα πετρελαίου τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν καί νά πιέζουν τήν Εὐρώπην καί Ἰαπωνίαν, πού προμηθεύονται ἀπό τούς Ἄραβας πετρέλαιο, διά τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐνεργειακοῦ τους προβλήματος.

Οἱ ἀνωτέρω δύο λόγοι ἀποτελοῦν τήν πραγματικήν αἰτίαν τῆς ἐπιθέσεως τῶν ΗΠΑ ἐναντίον τοῦ Ἰράκ.

2. Συνέπειαι τῆς εἰσβολῆς

Αἱ συνέπειαι τῆς εἰσβολῆς εἶναι ἐμφανῶς αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἀποδεικνύεται ὅτι **ἐπιθετικούς πολέμους κηρύσσουν δημοκρατικά, κοινοβουλευτικά πολιτεύματα** μέ τήν ἔγκρισιν τῶν κοινουβουλίων τους καί δίχως νά σέβωνται τό Διεθνές Δίκαιον.

β) **Ἐξηυτελίσθη τελείως καί ἀνεπανορθώτως ὁ ΟΗΕ**, ὁ ὁποῖος ἐστάθη ἀνίκανος νά ἀποτρέψη τόν πόλεμον ἤ ἐκραγέντα ἤδη νά τόν σταματήση.

γ) Ὁμοίως ἡ **«Ἑνωμένη Εὐρώπη» ἐμειώθη**, διότι διεσπάσθη κι ἀπεδείχθη ὅτι μόνον ἑνωμένη δέν εἶναι ἀφοῦ ἄλλα μέλη της κατεδίκασαν τόν πόλεμον κι ἄλλα συμμετεῖχον εἰς αὐτόν.

δ) **Ἀπεδείχθη ἡ δειλία τῶν Ἀραβικῶν κρατῶν** - ἄνευ ἐξαιρέσεως - τά ὁποία ἐγκατέλειψαν τούς ὁμοεθνεῖς των τοῦ Ἰράκ. Μέ τήν συμπεριφοράν των αἱ Ἀραβικαί ἡγεσίαι ἐκηλίδωσαν τήν Ἀραβικήν ἱστορίαν.

ε) **Ἀπεδείχθη ἡ ὑποδούλωσις τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, τοῦ Κουβέϊτ καί τῶν Ἐμιράτων στήν Ἀμερικανική Ὑπερδύναμιν.** Μία ὑποδούλωσις, τήν ὁποίαν κάθε ἀξιοπρεπής ἄνθρωπος καταδικάζει, διότι ἰσοδυναμεῖ μέ ἄμεσον προδοσίαν τοῦ Ἀραβικοῦ Ἔθνους, ἀφοῦ ἀπό τά ἐδάφη των ἐξορμοῦν οἱ ἐπιθέσεις τῶν ΗΠΑ κατά τοῦ Ἰράκ πού εἶναι Ἀραβικό κράτος.

στ) **Ἀπεδείχθη ἡ ἀδυναμία τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης**, ἀφοῦ παρά τήν διατρανωθεῖσαν θέλησίν της αἱ ΗΠΑ ἐνήργησαν ἀντιθέτως.

ζ) **Ἀπεδείχθη ὁ ἔλεγχος τῶν διεθνῶν καί μέρους τῶν ἐθνικῶν ΜΜΕ** ἀπό τούς ἑβραιοσιωνιστές.

3. Ἡ θέσις τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους

Ἡ πολιτική θέσις τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους (διά νά μή μεταχειριζώμεθα τό ἱερόν ὄνομα τῆς Ἑλλάδος) ὑπῆρξε σαφεστάτη καί συνίστατο στό **νά λέγουν ἐναντίον τῶν ΗΠΑ καί νά πράττουν ὑπέρ αὐτῶν**. Ἔτσι βλέπομεν ὑπουργούς τῆς κυβερνήσεως νά διαδηλώνουν τό πρωί κατά τῶν ΗΠΑ καί τό βράδυ νά ὑπογράφουν διευκολύνσεις ὑπέρ τῶν ΗΠΑ. Τό κοινοβουλευτικόν ἦθος τῶν πολιτικάντηδων! Καί ὁ λαός: Μά αὐτός *τά ἀνέχεται ὅλα*.

Ἐπαρουσιάζοντο στήν τηλεόρασι διάφοροι πολιτικάντηδες ὅλων τῶν κομμάτων καί τάχα κατεδίκαζαν τόν πόλεμον, διά νά ἐξαπατήσουν τόν Ἑλληνικό λαό, ὁ ὁποῖος ἀσχέτως πολιτικῆς τοποθετήσεως διεδήλωνε ὁμοψύχως στούς δρόμους κατά τοῦ πολέμου.

Τό νεοελληνικό κράτος ἀπετόλμησε νά στείλη κι ἕνα πολεμικό πλοῖο ἐναντίον τοῦ Ἰράκ. Γιατί; Ἔδωσε τήν Σούδα, τό Ἄκτιον κι ὅτι ἐζήτησαν οἱ Ἀμερικανοί. Γιατί;

Ἀπό πάνω οἱ πολιτικάντηδες μᾶς περιπαίζουν, διότι περπατοῦν ἔξω ἀπό τήν πρεσβεία τῶν ΗΠΑ καί φωνάζουν: «Ἀμερικάνοι φονιάδες τῶν λαῶν» ἐνῶ πρίν λίγο παρεχώρουν στούς Ἀμερικανούς πλῆθος διευκολύνσεων π.χ. ἀνεφοδιασμός πλοίων, ἐπικοινωνίαι, ἀγκυροβόλια, μεταφοραί κ.τ.λ.

Γιατί ὅλα αὐτά; Φυσικά διότι οἱ πολιτικάντηδες ἐλέγχονται ἀπό τάς ΗΠΑ καί μερικοί ἀπό αὐτούς εἶναι *Ἀμερικανοί ὑπήκοοι ἤ ἑβραιοσιωνισταί*. Μέ δύο λόγια, τό νεοελληνικόν κράτος ἀπεδείχθη ἀμερικανόδουλον. Εἶναι Yes man.

4. Ἄδοξος νίκη

Στόν πόλεμο αὐτόν δέν ὑπάρχει δόξα γιά τούς Ἀμερικανούς, διότι γιά νά ὑπάρξη δόξα πρέπει νά ἐκδηλωθῆ ἀνδρεία, ἡ ὁποία ἀπου-

σιάζει παντελῶς ἀπό τούς εἰσβολεῖς. Συγκεκριμένως θέλω νά ἐπισημάνω τήν ἀπόλυτον ὑλικήν ὑπεροχήν τῶν Ἀμερικανῶν, ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει νά ἀντιτάσσουν στούς Ἰρακινούς μαχητάς, τήν ὅποιαν παντοδύναμον πολεμικήν μηχανήν χρησιμοποιοῦν αἱ ΗΠΑ.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί εἶχαν μίαν περίπου ἰσοδύναμον πολεμικήν ἀεροπορίαν μέ ἐκείνην τῶν Ἀμερικανῶν.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί διέθεταν τά προηγμένης τεχνολογίας ἅρματα τῶν ΗΠΑ.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί εἶχαν τηλευκατευθυνομένους μέ «λέϊζερ» πυραύλους, ὅπως οἱ εἰσβολείς.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί ἐχρησιμοποίουν εἰδικάς βόμβας τρομακτικῆς ἰσχύος, καθώς ἔκαναν οἱ ἐπιτιθέμενοι.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί μετεχειρίζοντο δορυφόρους διά συλλογήν πληροφοριῶν, πού ἀξιοποιοῦν τά στρατεύματα τῶν ΗΠΑ.

Ἄν οἱ Ἰρακινοί παρέτασσαν ἀεροπλανοφόρα, πανίσχυρα ἑλικόπτερα, κατασκοπευτικά ἀεροπλάνα καί ὅλους τούς ἐξοπλισμούς καί τάς ἀνέσεις τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, τότε θά ἐβλέπαμε τήν πολεμικήν ἀξίαν τῆς «Συμμαχίας».

Τώρα πλῆθος πανόπλων, μέ συντριπτικήν τεχνολογικήν ὑπεροχήν κρατῶν 500.000.000 ἀνθρώπων ἐπετέθη ἐναντίον ἑνός κράτους μέ 15.000.000 πληθυσμοῦ καταπονηθέντος ἀπό δωδεκαετῆ ἀποκλεισμό καί φυσικά ἐπεβλήθησαν ὑλικῶς. Ἐνίκησαν στρατιωτικῶς, ἀλλ' ἡττήθησαν *ἠθικῶς καί ἰδεολογικῶς*. Πιστεύω δέ καί πολιτικῶς, ὅπως προβλέπω, ὅτι θά δείξῃ τό ἱστορικόν μέλλον. Ὅταν μεταξύ ἀντιπάλων δέν ὑπάρχει στοιχειώδης *ἰσότης ὅπλων*, ἀλλά ἐπικρατεῖ μονομερής συντριπτική ὑπεροχή **δέν ἀναγνωρίζεται ἡρωϊσμός** στόν πανίσχυρο, πού πλήττει τόν ἀδύνατο. Σκεφθῆτε ἑκατό ἄτομα νά κτυποῦν ἕνα ἄτομο. Οἱ ἑκατό ἀσφαλῶς θά νικήσουν τὸν ἕνα, ἀλλ' οὐδείς θά τούς θεωρήση ἥρωας. Καί ὄχι μόνον. Ὅλοι θά τούς καταδικάσουν ἠθικῶς, γιά ἄνανδρον συμπεριφοράν. Ἔτσι ἀκριβῶς συνέβη στό Ἰράκ, ὅπου οἱ Ἀγγλοαμερικανοί καί οἱ σύμμαχοί των κατήγαγον νίκην χωρίς δόξαν.

5. Τό ἔγκλημα

Στόν πόλεμο αὐτό διεπράχθη ἕνα ἀπεχθές ἔγκλημα εἰς βάρος ἀμάχων. Τά βομβαρδιστικά τῆς «Συμμαχίας» καί οἱ πύραυλοι της κα-

τέστρεψαν ὁλοκλήρους πόλεις, κωμοπόλεις καί χωριά, δίχως δισταγμόν. Ἀπεναντίας ἀπέδειξαν ἐγκληματικήν πρόθεσιν νά ὑποτάξουν τόν Ἰρακινό λαό, διά τῆς ἐξοντώσεώς του.

Τραγικά θύματα τῆς κτηνωδίας τῶν δημοκρατῶν ἦσαν τά παιδιά τοῦ Ἰράκ. Αἱ εἰκόνες πού εἴδαμε ὅλοι, στήν τηλεόρασιν εἶναι φρικαλέα δείγματα. Βρέφη καί μικρά παιδιά ἀκρωτηριασμένα! μισοκαμμένα, τραυματισμένα, νεκρά... Ἐπίσης πολλαί γυναῖκες, ἡλικιωμένοι, ἀσθενεῖς στά νοσοκομεῖα, ἀβοήθητοι τραυματίαι.

Αἱ καταστροφαί οἰκιῶν, κτηρίων, ἐργοστασίων, πανεπιστημίων, δημοσίων ἔργων κ.τ.λ. καί οἱ θάνατοι χιλιάδων ἀθώων ἀνθρώπων δέν ἦσαν ἀρκετά διά τούς Ἀγγλοαμερικανούς. Ἡ καταστροφή καί ὁ θάνατος ἔπρεπε νά συμπληρωθοῦν μέ τήν ταπείνωσιν τῶν Ἰρακινῶν. Οἱ εἰσβολεῖς συνελάμβαναν πολίτας ἄνδρας καί γυναῖκας. Τούς ἔκλειναν τά μάτια μέ σάκκους ἤ ὑφάσματα. Τούς ἔδεναν τάς χεῖρας καί τούς ὑποχρέωναν νά γονατίσουν, ἐνῶ τούς ἐχαστούκιζαν ἤ τούς συμπεριεφέροντο βιαίως. Ἀκόμη τοῦτο: Ἀφοῦ τούς ἐστέρησαν τά πάντα, κατόπιν τούς διένειμαν μέ ὕφος κυρίαρχου, δῆθεν ἀπό πονοψυχία νερό καί μερικά τρόφιμα, πού τά ἐβάπτισαν ἀνθρωπιστική βοήθεια! Αὐτά τά ἔδιδαν περιφρονητικῶς εἰς ἐπίδειξιν ψευτοκαλωσύνης, ἐνῶ πραγματικῶς ἤθελαν νά ταπεινώσουν τόν ὑπέροχον Ἰρακινό λαό, νά τόν κάνουν νά τούς ἐκλιπαρήση γιά βοήθεια. Τό ἐπέτυχαν; Πιστεύω ὄχι.

Ὅλαι αἱ πράξεις τῆς δημοκρατικῆς «Συμμαχίας» εἶναι τόσον ἀπαξιωτικαί, ὥστε οἱ μισθοφόροι δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά ὀνομάζονται **Στρατιῶται**, διότι ὁ Στρατιώτης εἶναι τιμητική ἰδιότης, διά τόν ἄνδρα. Οἱ δημοκράται εἰσβολεῖς δέν εἶναι κάν πολεμισταί. Εἶναι κοινοί **δολοφόνοι**. Ἰδίως οἱ ἀεροπόροι των εἶναι μαζικοί δολοφόνοι. Ἀποτελοῦν μάλιστα τήν ἀποκορύφωσιν τοῦ ἀνάνδρου φονέως, ὁ ὁποῖος ἵπταται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, βλέπει εἰς ὀθόνη τούς στόχους καί ἐξαπολύει τάς ὀλεθρίους βόμβας ἤ πυραύλους του, δίχως αὐτός νά διακινδυνεύση, ἐνῶ ἀπό κάτω σπέρνει τόν θάνατον. Ἐπειδή πιστεύω στόν Θεό δηλώνω τήν ἀκλόνητον πεποίθησίν μου, ὅτι στό μέλλον θά ἐπέμβη ἡ Θεία Δίκη, πρός τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, οἱ ὁποῖοι παρεβίασαν προκλητικῶς τό Διεθνές Δίκαιον καί κυρίως τόν Θεῖον Νόμον κι ἐγκλημάτισαν εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητος καί τοῦ πολιτισμοῦ της.

6. Οἱ πρωταγωνισταί

Πίσω ἀπό αὐτούς πού φαίνονται, ὅτι πρωταγωνιστοῦν στόν ἀνόσιο πόλεμο κατά τοῦ Ἰράκ κρύπτονται οἱ ὑποκινηταί, πού εἶναι οἱ Ἑβραιοσιωνισταί, οἱ ὁποῖοι ἐπί ἔτη καί ἔτη δολοφονοῦν τά *ἡρωϊκά παιδιά* τῆς Παλαιστίνης, ὑπό τήν ἀνοχήν τῆς διεθνοῦς κοινωνίας καί τοῦ ἐξηυτελισμένου ΟΗΕ τοῦ ἀπογόνου ἀνθρωποφάγου Ἀνάν.

Οἱ βασικοί ἡγέται τῆς δημοκρατικῆς «Συμμαχίας» (πραγματικῶς συμμορίας) εἶναι: α) ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Μπούς, κατά δήλωσιν του πρώην κοκαϊνομανής, πρώην ἀλκοολικός καί τώρα αἱρετικός, μέλος μιᾶς δῆθεν Χριστιανικῆς ὀργανώσεως, β) ὁ Τόνυ Μπλαίρ (Ἀμπράμοβιτς), πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας σιωνιστής, ὑπηρέτης τῶν βρεταννικῶν ἀνακτόρων, ὅπου ὁ Διάδοχος τοῦ θρόνου ἐρωτοτροπεῖ ἐδῶ κι ἐκεῖ, ἡ πρώτη σύζυγός του «πηδιότανε» μέ φρουρούς της καί ὁ ἐπίδοξος διάδοχος παίρνει ναρκωτικά, γ) Ἡ καννιβαλικῆς καταγωγῆς Κοντολίζα Ράϊς, πού αἰφνιδίως διωρίσθη ρυθμιστής τῶν ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, δ) Ὁ μιγάς νεγροειδής Κόλιν Πάουελ, ὁ ὁποῖος ἀνερριχήθη στό ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν, διότι ἀπεδέχθη νά κάνη αὐτόν τόν ἐλεεινό πόλεμο, ε) Ὁ παρανοϊκός ὑπουργός ἀμύνης Ντόναλντ Ράμσφελντ, πού μόνον ἡ φυσιογνωμία του δεικνύει τήν ψυχήν του, στ) ὁ ἑβραιοσιωνιστής Ρίτσαρντ Πέρλ. Κι ὅταν λέγω ἑβραιοσιωνιστής δέν χρειάζεται νά προσθέσω κάτι ἄλλο. Οἱ ἄλλοι πού μετέχουν εἶναι ἀνθρωπάκια, σκουπίδια, πού συνειργάσθησαν στό ἔγκλημα γιά τά δολλάρια πού τούς ἔδωσαν, διότι εἶναι ἐξηγορασμένοι.

Ἄν μελετήσετε προσεκτικῶς τά πρόσωπα τῶν «στρατηγῶν» τῶν ΗΠΑ, ἰδίως τοῦ «Ἀρχιστράτηγου» Τόμι Φράνκς θά καταλάβετε, ὅτι πρόκειται περί δαιμονισμένων ἀνθρώπων πού παίρνουν ψυχοφάρμακα καί τό μάτι των γυαλίζει ἐπικινδύνως. Ἄλλως τε ἡ μαζική δολοφονία ἀμάχων προϋποθέτει *ἔλλειψιν συνειδήσεως*.

Τήν 8ην Ἀπριλίου 2003 ἡ Ἑλληνική τηλεόραση ΝΕΤ στό βραδυνό δελτίο τῶν ειδήσεών της ἔδειξε τόν Ἀλῆ, ἕνα παιδάκι πέντε ἐτῶν, τοῦ ὁποίου Ἀμερικανικός πύραυλος ἐκρήμνισε τήν οἰκίαν, ἐφόνευσε τούς γονεῖς του καί τοῦ δυστυχοῦς Ἀλῆ ἀπεκόπησαν ἀπό τόν βραχίονα καί αἱ δύο χεῖρες. Τό θέαμα τοῦ μικροῦ εἶναι συγκλονιστικόν. Εἶδα τά δακρυσμένα μάτια του καί ἐσταμάτησε ἡ ἀναπνοή μου.

7. Τά διδάγματα

Ἐκ τοῦ πολέμου ἐξάγονται ὡρισμένα διδακτικά συμπεράσματα, τά ὁποῖα ἐν συνόψει εἶναι τά ἀκόλουθα:

α) Θαυμάζομεν τόν *ἡρωϊσμόν τοῦ Ἰράκ*, τό ὁποῖον δέν ἐφοβήθη νά ἀντιταχθῆ στήν Ἀμερικανικήν ὑπερδύναμιν καί νά ὑποκύψη χωρίς μάχην.

β) Οἱ δημοκράται ἐκυρίευσαν τόν Ἰρακινό λαό διά τῆς βίας, ἀλλά δέν τοῦ ἐπεβλήθησαν ψυχικῶς.

γ) Ἡ ἐθνική πολιτική τοῦ Ἰράκ ἀποτελεῖ φωτεινόν παράδειγμα, διότι δέν ἐχαράχθη ἀπό φόβον, ἀλλά ἀπό τήν *πατριωτικήν ἰδέαν*.

δ) Ἡ διεθνής κοινή γνώμη *οὐδέν πρακτικόν ἀποτέλεσμα* ἐπέφερε.

ε) Τά Ἀραβικά κράτη *δέν συμπαρεστάθησαν* στό Ἰράκ. Ντροπή τους.

στ) Ἀντιθέτως πρός τάς κυβερνήσεις τῶν Ἀραβικῶν κρατῶν οἱ Ἄραβες ὡς λαός, παντοῦ διεδήλωσαν ὑπέρ τοῦ Ἰράκ.

ζ) Ἐπαναλαμβάνω ὅτι *ἐξηυτελίσθη* ὁ ΟΗΕ.

η) Ἡ Εὐρώπη διηρημένη ἀπεδείχθη ἀνίκανος δι' ἑνιαίαν πολιτικήν, ἐνῶ ταυτοχρόνως εὐρωπαϊκά κράτη (Ἀγγλία, Ἰσπανία κ.τ.λ.) ἀπεκαλύφθησαν ὑποτελῆ στήν ἐξωτερική πολιτική τῶν ΗΠΑ.

θ) Ὁ Ἀμερικανός λαός ἔμεινε *ἀπληροφόρητος*, διότι τά ΜΜΕ τῆς Ἀμερικῆς ἐλέγχονται ὑπό τῶν ἑβραιοσιωνιστῶν. Παρά ταῦτα μεγάλο μέρος τῶν Ἀμερικανῶν ἐτάχθη κατά τοῦ πολέμου, τόν ὁποῖον προεκάλεσε ὁ ἑβραιοσιωνισμός τῶν ΗΠΑ, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

ι) Τό Ἰράκ διέσωσε τήν τιμή τοῦ Ἀραβικοῦ Ἔθνους. Διότι ἀτρόμητον ἐπολέμησε τήν ὑπερδύναμι τῶν ΗΠΑ.

ια) Στόν πόλεμον αὐτόν οἱ ἑβραιοσιωνισταί, διά μίαν ἀκόμη φοράν, ἔβαλαν ἄλλους νά μάχονται διά τά ἑβραιοσιωνιστικά συμφέροντα. Τώρα οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἐκμεταλλεύονται τήν δύναμι τῶν ΗΠΑ.

ιβ) Αἱ δημοκρατίαι τῶν ΗΠΑ, Ἀγγλίας, Ἰσπανίας κ.τ.λ. δέν ἐσεβάσθησαν τήν ἀνθρωπίνην ζωήν, τήν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐθνῶν, τήν μή ἀνάμειξιν στά ἐσωτερικά ἄλλων κρατῶν καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον παρεβίασαν τόν *Διεθνῆ Νόμον*.

ιγ) Στόν πόλεμο ἡ δημοκρατική *«Συμμαχία» διέπραξε ἐγκλήματα πολέμου*, πού ἀποδεικνύονται ἀπό τά ἴδια τά *ἀναμφισβήτητα γεγονότα*.

ιδ) Τό Ἰράκ ἔδωσε μαθήματα *ἀνδρείας καί πατριωτισμοῦ* εἰς ὁλόκλη-

ρον τόν κόσμο καί τό παράδειγμά του θά καταγραφῆ μέ χρυσᾶ γράμματα στήν ἱστορίαν.

ιε) Μετά ἀπ' ὅσα συνέβησαν στό Ἰράκ ἡ λεγομένη Δύσις ἀπώλεσε τό δικαίωμα νά ὁμιλῆ διά πολιτισμό.

8. Μετά τόν πόλεμο

Κατ' ἀρχήν εἶναι ἐντυπωσιακόν, ὅτι ἡ Βαγδάτη παρεδόθη, χωρίς ἀντίστασι, δίχως ἄμυνα. Ὁ Ἰρακινός στρατός, ἡ προεδρική φρουρά καί οἱ «φενταγίν» ἐξωπλισμένοι μέ ἅρματα, ἀντιαρματικά καί ὁπλισμόν ἐξηφανίσθησαν. Πῶς καί διατί; Ἄγνωστον. Δέν ἐξηγεῖται ἡ ἀπουσία τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ἰράκ, πού δέν ἐπολέμησαν, ἐνῶ ἐπολέμησαν ἁπλοί ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ. Πιθανῶς νά ἐξωντώθησαν ἀπό τήν ἀεροπορίαν.

Νοσοκομεῖα, Πανεπιστήμια, δημόσια κτήρια καί κυρίως Μουσεῖα ἐλεηλατήθησαν καί ἐπυρπολήθησαν, ὑπό τά ἀπαθῆ βλέμματα τῶν δημοκρατῶν. Γνωρίζω τό Μουσεῖον τῆς Βαγδάτης, ὅπου ἐκτίθενται πολύτιμα ἀρχαιολογικά εὑρήματα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Μεσοποταμίας. Ὅλα ἐκλάπησαν κι ὅσα δέν ἠδύνατο νά μεταφερθοῦν, τά κατέστρεψαν. Αὐτά τά ἐπαίσχυντα τά διέπραξαν οἱ δημοκράται.

Ὁ Ντ. Ράμσφελντ μάλιστα εἶπε ἀπό τηλεοράσεως τό καταπληκτικόν, ὅτι οἱ Ἰρακινοί ἔχουν τώρα ἐλευθερία καί κάνουν ὅτι θέλουν!... Ἔτσι λοιπόν ἡ καταστροφή τοῦ Ἰρακινοῦ πολιτισμοῦ καί αἱ λεηλασίαι ἀποτελοῦν ἐκδήλωσιν ἐλευθερίας. Ἀκόμη διαπράττονται κι ἄλλα ἐγκλήματα, ἐνῶ οἱ εἰσβολείς μέχρι στιγμῆς ἐξαθλιώνουν τόν ἰρακινό λαό, ὁ ὁποῖος δέν ἔχει Ἀστυνομία, Δικαιοσύνη, τά σχολεῖα εἶναι κλειστά, δέν λειτουργεῖ κράτος, τά τρόφιμα λείπουν, δέν κυκλοφορεῖ νόμισμα κ.τ.λ. Διά τῆς πλήρους ἐξαθλιώσεως, οἱ Ἀμερικανοί ἐπιδιώκουν τήν καθυπόταξιν τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ.

Ἀντικειμενικῶς συμπεραίνεται, ὅτι οἱ δημοκράται κατέκτησαν τό Ἰράκ, ἐξοντώνουν τόν Ἰρακινό λαό καί μετατρέπουν τό Ἰράκ εἰς ἀποικίαν. Τοῦτο δηλαδή ἡ **ἐξόντωσις τοῦ Ἰράκ**, ἀπετέλει σταθερόν στόχον τοῦ διεθνοῦς ἑβραιοσιωνισμοῦ, πού τώρα ἐπετεύχθη διά τῶν ΗΠΑ αἱ ὁποῖαι εἶχαν καί αἱ ἴδιαι συμφέρον νά ἐλέγχουν τά Ἀραβικά πετρέλαια.

Ἡ Ἀμερικανική στρατιωτική ἱστορία ἔχει παράδοσι στούς ἐκμη-

δενιστικούς πολέμους. *Δρέσδη, Χιροσίμα, Βιέτ-Νάμ*, εἶναι μερικά παραδείγματα. Ἡ ἐξόντωσις ἀμάχων δέν ταιριάζει στήν Λευκήν Φυλήν. Ἔχει προέλευσιν Ἑβραϊκήν συμφώνως πρός τάς προτροπάς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, περί ὁλοκληρωτικῆς σφαγῆς γυναικῶν καί παιδιῶν κάθε ἀντιπάλου, τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλουν τήν καταστροφήν τῶν πόλεων, μέχρι καί τήν σφαγήν ὅλων τῶν ζώων, τήν κοπήν δένδρων κ.τ.λ. Τό παράδειγμα ἔδωσε ὁ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος κατέσφαξε τά νήπια τῶν Αἰγυπτίων.

Ὑποκινούμενο λοιπόν ὑπό τῶν Ἑβραίων τό Ἀμερικανικό κράτος υἱοθέτησε τήν ἀπάνθρωπον τακτικήν τῶν βομβαρδισμῶν μέ σκοπόν τήν ἐπιβολήν, διά τῆς μαζικῆς δολοφονίας ἀμάχων. Αὐτήν τήν ἀλήθειαν τήν ἀποκρύπτουν ἀπό τό Ἀμερικανικό Ἔθνος, τό ὁποῖον δέν ἀνέχεται τέτοια συμπεριφορά. Δι' αὐτό τώρα, στόν πόλεμο τοῦ Ἰράκ, ἡ τηλεόρασις CNN ἔδειχνε τά πάντα ἐκτός ἀπό τόν μαζικόν ὄλεθρον, πού ἔσπειρε ἡ ἀεροπορία καί οἱ πύραλοι τῶν ΗΠΑ. Σχετικῶς ὁ πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ ὁ ἑβραιοσιωνιστής Τόμ Μύλλερ, ἐρωτηθείς, διά τάς δολοφονίας παιδιῶν στό Ἰράκ ἀπεκρίθη κυνικῶς, μέ τήν σύστασι νά βλέπωμεν CNN κι ὄχι Ἑλληνικάς τηλεοράσεις. Τήν 13ην Ἀπριλίου 2003 στόν αὐθάδη Ἑβραῖον ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς του, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα Α1 ὁ Πρόεδρος τοῦ ΛΑΟΣ Εὐρωβουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης καί συνέστησε στόν Μύλερ νά ἀσχολεῖται μέ τά διπλωματικά καθήκοντά του καί νά μή δίδη συμβουλάς στούς Ἕλληνας!

Ἐπίσης ἡ καταστροφή πολιτιστικῶν μνημείων, ὄζει Ἑβραϊσμοῦ. Ὅπως ἔβαλαν νά ἰσοπεδώσουν τήν Δρέσδην, τήν κατ' ἐξοχήν πολιτιστικήν πόλιν τῆς Γερμανίας, ἔτσι τώρα λεηλατοῦν καί καταστρέφουν τήν πολιτιστικήν κληρονομίαν τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ. Εἶναι φυσικόν οἱ ἀπολίτιστοι Ἑβραῖοι νά μή συγκινοῦνται ἀπό τά πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἄλλων λαῶν. Ἀλλά οἱ Ἀμερικανοί; Ὁ μέν λαός των ἀγνοεῖ τήν ἀλήθεια, ἡ δέ κυβέρνησίς των ὑποκινουμένη ἀπό ἑβραιοσιωνιστάς ἀδιαφορεῖ. Ἀσφαλῶς ἡ ἐκτίμησις τῶν στοιχείων πολιτισμοῦ τῆς Μεσοποταμίας δέν ἐνδιαφέρει ἀπογόνους νεγροειδῶν διασταυρώσεων ἤ πρώην (;) ἀλκοολικούς καί πρεζάκηδες.

Στό μέλλον τό πιθανώτερον πού θά συμβῆ θά εἶναι ἡ δημιουργία στό Ἰράκ κάποιας ἑστίας ἐντάσεως, μέ τρομοκρατικάς πράξεις,

ἀντάρτικα πλέον καί ἐπιχειρήσεις αὐτοκτονίας. Αἱ ΗΠΑ, χάριν τῶν Ἑβραίων καί τῶν πετρελαίων κατώρθωσαν νά ἀπωλέσουν κάθε σεβασμόν ἐκ μέρους τῶν λαῶν πρός αὐτάς καί νά ἐμπλακοῦν εἰς μίαν περιπέτειαν, δίχως ἐμφανές τέλος. Ὅλα αὐτά **θά προκαλέσουν τήν ἀφύπνισιν τῶν Ἀράβων καί τότε οἱ πρῶτοι, πού θά πληρώσουν θά εἶναι οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Ἰσραήλ, πρός ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπότητος.**

Αἱ δημοκρατίαι πού εἰσέβαλαν στό Ἰράκ. Αἱ δημοκρατίαι πού καταπιέζουν τόν Ἰρακινό λαό εἶναι οἱ ἑξῆς:

Χῶρες	Δυνάμεις στό Ἰράκ	Χῶρες	Δυνάμεις στό Ἰράκ
ΗΠΑ	140.000	Ὁνδούρα	370
Βρεταννία	11.000	Σαλβαδόρ	360
ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ		Δομινικανή Δημοκρατία	300
Ἰταλία	3.400	Οὐγγαρία	300
(συμπεριλαμβανομένων καί		Νικαράγουα	230
πορτογαλικῶν καί ρουμανικῶν τμημάτων)		Λιθουανία	193
Πολωνία	2.400	Σιγκαπούρη	192
Οὐκρανία	1.700	Σλοβακία	190
Ἱσπανία	1.300	Μογγολία	180
Ὁλλανδία	1.100	Λεττονία	142
Αὐστραλία	1.000	Νορβηγία	104
Τσεχική Δημοκρατία	706	Ἀλβανία	100
Νότιος Κορέα	675	Φιλιππίνες	95
Δανία	500	Νέα Ζηλανδία	61
Βουλγαρία	470	Ἐσθονία	50
Ταϊλάνδη	450	ΠΓΔΜ	28
Ρουμανία	400	Καζακστάν	25

«Ἔχει πλάκα νά σκοτώνεις»

Τζαίημς Μάτις, Ἀμερικανός Στρατηγός (*«Νέα»*, 9-2-2005)

Ἕνας Ἰρακινός, πού οἱ δημοκράται ἀπήλλαξαν, ἀπό τήν δικτατορίαν τοῦ Σαντάμ. Χαῖρε ΟΗΕ! Χαῖρε δημοκρατία! Χαίρετα ἀνθρώπινα δικαιώματα! Ὦ ὑποκριταί...

Ο βομβαρδισμός
δεν είναι φυσικά... βασανισμός(!).
Η 8χρονη Σάρα Χάιντερ, όπως μεταφέρθηκε
στο νοσοκομείο της Νατζάφ,
μετά το βομβαρδισμό των Αμερικανών
που κατέστρεψε το σπίτι της
και σκότωσε τους γονείς της.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 13-5-04)*

Ἀνθρώπινα δικαιώματα

Εκατοντάδες κρατούμενοι των Αμερικανών στο Γκουαντανάμο δεν έχουν πρόσβαση σε δικηγόρο και δεν τους έχει αποδοθεί επισήμως κατηγορία.

(«Βήμα», 4-4-04)

Ἰδού ἡ Δημοκρατία

Δημοκράτης ἀπειλεῖ μέ σκύλο τόν κρατούμενο, πού εἶναι χειροπόδαρα δεμένος.

Πρώτη φορά ζῶο τραβάει μέ λουρί ἄνθρωπο.

*(«**Ἐλευθεροτυπία**», 9-5-04)*

Δύο γυναίκες σημάδεψαν τὴν ἰρακινὴ ἐκστρατεία τῆς Αὐτοκρατορίας: Ἡ στρατιώτης Τζέσικα, μὲ τὴν ψεύτικη «διάσωσή» της, βοήθησε νὰ κερδίσουν οἱ Ἀμερικανοὶ τὸν ἐπικοινωνιακὸ πόλεμο λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση τῆς Βαγδάτης καὶ ἡ βασανίστρια Ἴνγκλαντ ποὺ συνέβαλε ἀποφασιστικὰ νὰ χάσει ἡ ὑπερδύναμη τὴ μεταπολεμικὴ «εἰρήνη». Ὅμως, οἱ πραγματικοὶ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν τραγωδία ἦταν ἄντρες μὲ γαλόνια (πετρελαίου).

(«Ἐλευθεροτυπία», 22-5-04)

Θαυμάσατε Δημοκρατία – Ἡ ἀληθὴς Δημοκρατία

Ἀφοῦ ἐγύμνωσαν τοὺς Ἰρακινούς, τοὺς ἐσώρευσαν καὶ διασκεδάζουν.

Ἡ Ἀμερικανὶς ποὺ εἶναι στρατιωτίνα τῆς δημοκρατίας ἐξευτελίζει τοὺς γυμνοὺς κρατουμένους καὶ φωτογραφίζεται, διὰ τὸ κατόρθωμά της. Πόσα ἄλλα θὰ συνέβησαν, ποὺ δὲν γνωρίζομεν!

Τὸ πορνίδιον καὶ ὁ δημοκρατικὸς κτηνάνθρωπος γελοῦν. Εἶναι δημοκράται.

Γυμνός κρατούμενος ἀπειλεῖται ἀπό σκύλους. Αὐτά δέν τά βλέπει ἡ κ. Πόντε εἰσαγγελεύς τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης· ποῦ εἶναι τά ἀνθρώπινα δικαιώματα;

Τό δημοκρατικό κτῆνος κτυπᾶ μέ τό ὅπλο του τά γεννητικά ὄργανα τοῦ κρατουμένου. Βασανισμοί μέ τήν ἀνοχή τοῦ ΟΗΕ καί τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν.

Μέσα στό Ἰράκ, μέσα στήν πατρίδα τους, εἰσέβαλαν οἱ δημοκράται καί δένουν πισθάγκωνα τούς ἰρακινούς, διά νά τούς διδάξουν τί σημαίνει δημοκρατία.

Ἀμερικανός δημοκράτης συμπεριφέρεται δημοκρατικῶς εἰς συλληφθέντα Ἰρακινόν.

Ἀπελευθερωθεὶς Ἰρακινός.

«Είδαμε φωτογραφίες κρατουμένων δεμένων σαν ζώα, αν και δεν τους έχουν ακόμη αποδώσει κατηγορίες», δηλώνει στην 30σέλιδη έκθεση της μητέρα κρατουμένου από το Κουβέιτ στο Γκουαντάναμο.

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 25-6-04)*

Ἄλλος κόψιμος δημοκράτης τῶν ΗΠΑ ἐκπαιδεύει ἰρακινό στά συνταγματικά δικαιώματα.

Ἡ ταπείνωσις τῶν Ἀράβων

Εἰσβολεῖς ἀπελευθερώνουν Ἰρακινούς, πού τούς καταπίεζε τό καθεστώς Σαντάμ. Τώρα τούς καταπιέζουν οἱ δημοκράται.

Ἀπελευθέρωσις...

Κι ἄλλοι ἀπελευθερωμένοι Ἰρακινοί. Αἱ δυτικαί δημοκρατίαι ταπεινώνουν 300.000.000 Ἀράβων, χάριν 5.000.000 Ἑβραίων τοῦ Ἰσραήλ.

Στήν «Ἐλευθεροτυπία» (19-4-04) διαβάζομεν:

> **ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ**
> Προετοιμάζοντας την κοινή γνώμη για ενδεχόμενη κατάρρευση του προσχήματος στο οποίο οι ΗΠΑ στήριξαν την εισβολή τους στο Ιράκ, ο Αμερικανός υπουργός άμυνας Ντόναλντ Ράμσφελντ, παραδέχθηκε χθες ότι οι εκατοντάδες ειδικοί που έχουν σταλεί στο Ιράκ δεν θα βρουν εύκολα όπλα μαζικής καταστροφής.

Κι ὅμως ὁ ὑπονεγροειδής ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ εἶχε προσκομίσει στόν ΟΗΕ «ἀποδείξεις» περί τῆς ὑπάρξεως ὅπλων μαζικῆς καταστροφῆς, τότε πού αἱ ΗΠΑ ἤθελαν ἀπό τόν ΟΗΕ ψήφισμα ἐγκρίσεως ἐπεμβάσεως στό Ἰράκ. «Τό ψεῦδος δέν ζῆ διά νά γεράση» εἶπεν ὁ Σοφοκλῆς: «οὐδέν ἕρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου» (Στοβαῖος ΙΒ 2). Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ ΟΗΕ Χάνς Μπλίξ ἀφήνει ἀνοικτό τό ἐνδεχόμενο νά μή ὑπάρχουν ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς στό Ἰράκ. Ἀπάντησις κυβερνήσεως Μπούς: ἀπηγορεύθη ἡ εἴσοδος τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ ΟΗΕ στό Ἰράκ. Δηλαδή μιλᾶμε γιά πολύ δημοκρατία καί σεβασμό τοῦ διεθνοῦς δικαίου!

Ὁ Ἰμπραήμ εἶναι 27 ἐτῶν. Ἔχασε τά δύο του μάτια, τό ἀριστερό του χέρι καί τά δάκτυλα τῶν ποδιῶν του. Τώρα περιμένει βοήθεια σέ νοσοκομεῖο τῆς Βαγδάτης. Θῦμα τῆς δημοκρατίας τῶν ΗΠΑ, τῆς Ἀγγλίας κ.τ.λ. Τοῦ ἔδωσαν τά ἀτομικά δικαιώματα, πού τοῦ ἐστέρει τό καθεστώς Σαντάμ.

Ἀπελευθέρωσις

Ὁ ἀπελευθερωτής εἰσβολεύς ἐξηγεῖ στόν ἀπελευθερούμενο Ἰρακινό τά δημοκρατικά του δικαιώματα.

Μαθήματα Δημοκρατίας

Τα «ηνία» της Βαγδάτης
αναλαμβάνουν τώρα
οι πεζοναύτες των ΗΠΑ,
οι οποίοι επέβαλαν
και απαγόρευση της κυκλοφορίας
από τη δύση
ως τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου.

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 17-4-03)*

Ὁ Δημοκράτης Ράμσφελντ

καὶ τὸ ἔργον του

Δραστηριότητες Δημοκρατιῶν

Οἱ εἰσβολεῖς ἀπελευθερώνουν Ἰρακινούς.

Η ἀνάκριση.
Βιετναμέζος ανακρίνεται από Αμερικανούς στρατιώτες το 1967. Ξέρει τι τον περιμένει.

(«Νέα», 30-12-2003)

Ἔτσι ἀνακρίνει ἡ δημοκρατία. Τά χέρια σφιχτοδεμένα πίσω σέ σανίδα, κλειστά τά μάτια μέ ὕφασμα. Ἰδού πῶς σέβεται ἡ δημοκρατία τά ἀνθρώπινα δικαιώματα τότε, τώρα καί πάντα.

Πάντοτε τά ἴδια

1966. Παρῆλθον 39 ἔτη, ἀλλά ἡ δημοκρατική τακτική ἔναντι τῶν αἰχμαλώτων δέν μετεβλήθη.

Οἱ ἀπελευθερωταί

Ἰδού πῶς συμπεριφέρονται οἱ δημοκράται. Ἔτσι ἐλευθερώνουν τούς Ἰρακινούς;

Στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» (9-11-2003) ἐδημοσιεύθη ἡ κατωτέρω φωτογραφία μέ τά σχόλιά της.

«Ακρως απόρρητες» φωτογραφίες των αμερικανικών αρχείων από τη μαζική εκτέλεση 1.800 νοτιοκορεατών πολιτικών κρατουμένων στην Ταετζόν κατά τις πρώτες μέρες του πολέμου.

Ἡ ἀμερικανική λοιπόν δημοκρατία, στόν πόλεμο τῆς Κορέας ἐφόνευσε εἰς μαζικήν ἐκτέλεσιν 1.800 πολιτικούς κρατουμένους. Αὐτό φυσικά εἶναι ἔγκλημα, διά τό ὁποῖον οὐδείς ἐτιμωρήθη καί τό διέπραξε μία δημοκρατία, ἡ ὁποία οὔτε κατηγορήθη. Μαζικαί ἐκτελέσεις πολιτικῶν κρατουμένων οὐδέποτε ἔγιναν ἀπό τούς Ναζί.

Τάδε έφη

ΒΑΝ ΝΤΕΡ ΣΤΟΚ

«Είδα Αμερικανούς πεζοναύτες να σκοτώνουν αμάχους (...) Εκείνη τη νύχτα, ένας έφηβος που διασχίζει τη γέφυρα πυροβολείται (...) Ένας παππούς βαδίζει αργά με το μπαστούνι του. Τον σκοτώνουν κι αυτόν (...) Είδα 15 θανάτους αμάχων μέσα σε δυο ημέρες».

(«ΜΟΝΤ»/«Ε»)

Ο Λοράν βαν ντερ Στοκ είναι Βέλγος, φωτογράφος του πρακτορείου «Gamma». *(«Ελευθεροτυπία», 15-4-03)*

«Απάτη» ξεκλήρισε δεκαπενταμελή οικογένεια

Οι ΗΠΑ... λυπούνται και συνεχίζουν να σκοτώνουν

Του σκότωσαν 6 παιδιά, γονείς, αδέλφια

(«Νέα», 8-4-03)

Δημοκρατικός ἀνθρωπισμός

Εἰσβολεῖς ἀπελευθερώνουν Ἰρακινούς. Αὐτή εἶναι ἡ δημοκρατία!

(«Χώρα», 11-4-03)

(«Νέα», 15-4-03)

Ἀπελευθερωτὴς καὶ ἀπελευθερούμενος!

Πρόεδρος Μπούς πρὸς τοὺς Ἰρακινούς: «Τὸ καθεστὼς τοῦ Σαντὰμ Χουσεΐν καταρρέει καὶ τὰ χρόνια καταπίεσης κτηνωδίας καὶ φόβου τελειώνουν».

(«Χώρα», 11-4-2003)

Χρειάζονται σχόλια;

Τόν ρίχνουν στό ἔδαφος
καί τόν πατοῦν στόν σβέρκο.
Ὁ νόμος καί ἡ τάξη τῶν Ἀμερικανῶν..

(«Νέα», 15-4-03)

Δύο πολιτισμοί

Ὁ Ἀμερικανικός δημοκρατικός πολιτισμός δίπλα στόν Μεσοποταμιακό πολιτισμόν. Ἕνα δημοκρατικό ἅρμα στήν βιβλιοθήκη τῆς Βαγδάτης.

Γιατί κύριοι Δημοκράται;

Οι γιατροί δουλεύουν χωρίς αμοιβή, φάρμακα, αναλώσιμο ιατρικό υλικό και κρεβάτια, με λιγοστό νερό και τροφή. Η απόγνωση ζει στα νοσοκομεία της Βαγδάτης, όπου καμία ανθρωπιστική βοήθεια δεν φτάνει..

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 30-4-03*

Ἐκτός ἀπό τά παιδιά ταπεινώνονται καί οἱ ἡλικιωμένοι ἀπό τούς δημοκράτας τῆς Δύσεως.
Βλέπετε πῶς ὁ δημοκράτης τῶν ΗΠΑ (Σύνταγμα, δικαιώματα κ.τ.λ.) συμπεριφέρονται στόν γέρο Ἄραβας. Ἔτσι εἶναι ἡ δημοκρατία. Πάντα ἦτο ἔτσι.

Πολιτισμός; Τί εἶναι αὐτό;

ΧΤΥΠΗΣΑΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ, 13 ΝΕΚΡΟΙ, ΤΑ ΕΞΙ ΠΑΙΔΙΑ
Έξι μικρά παιδιά είναι μεταξύ των 13 Ιρακινών που έπεσαν νεκρά από τα πυρά Αμερικανών στρατιωτών στην πόλη Φαλούτζα.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 30-4-03)*

Τό Μουσεῖο τοῦ Τικρίτ χτυπημένο ἀπό ἀμερικανική βόμβα. Ἕνας ἄλλος τρόπος προστασίας τῆς Ἱστορίας..

Τί ζητοῦν στό 'Ιράκ

Ἔρχονται οἱ δημοκράται. Μέ διάλογον, μέ ἐλευθερίαν ἐκφράσεως γνώμης προσπαθοῦν νά ἑδραιώσουν τήν δημοκρατίαν στό Ἰράκ.

Αἱ φυλακαί τῆς δημοκρατίας, διά τούς πολιτικούς της ἀντιπάλους. Οἱ κρατούμενοι, χωρίς δίκη, χωρίς δικηγόρους, χωρίς δικαιώματα, βασανίζονται σωματικά καί ψυχικά. Τούς βλέπετε. Κυττάξτε τους καλῶς. Εἶναι δεμένοι χειροπόδαρα! Τούς ἔχουν κλειστά τά μάτια. Τούς χορηγοῦν ψυχοφάρμακα. Δέν ἔχουν τό ἐλάχιστο δικαίωμα ὡς ἄνθρωποι. Χαῖρε δημοκρατία.

*Στήν φωτογραφίαν βλέπετε τόν κ. Ράμσφελντ νά χαιρετᾶ
τόν Σαντάμ Χουσεΐν στήν Βαγδάτην τήν 20ήν Δεκεμβρίου 1983.
Τότε ὁ κ. Ράμσφελντ φαίνεται δέν ἐγνώριζε,
ὅτι ὁ Σαντάμ ἦτο δικτάτωρ...*

*Ὁ Γάλλος πρόεδρος κ. Σιράκ συνομιλεῖ πρό ἐτῶν μέ τόν Σαντάμ.
Οὔτε αὐτός ἐγνώριζε ὅτι ὁ Σαντάμ ἦτο δικτάτωρ.*

Ἀσφαλῶς κάποτε, ἴσως συντομώτερα ἀπ' ὅσον νομίζετε, οἱ Ἰρακινοὶ θὰ ἐκδικηθοῦν, διὰ τὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς ποὺ ὑφίστανται δίχως ὁ λαός, αὐτὸς νὰ ἔκανε κάτι κακὸ στοὺς δημοκράτας.

Ἐκδημοκρατισθέντες Ἰρακινοὶ ἐξετάζονται προφορικῶς ὑπὸ ἐκπροσώπων τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας.

Ἄραβες, μέχρι πότε θά σᾶς ταπεινώνουν;

Σεβασμός δικαιωμάτων Ἰρακινῶν.

Κάποτε θά πληρώση μέ τήν ζωήν του

Θά γίνετε δημοκράται θέλετε δέν θέλετε. Ἡ δημοκρατία γνωρίζει νά πείθη.

Οι πεσόντες θά σηκωθοῦν καί τότε...

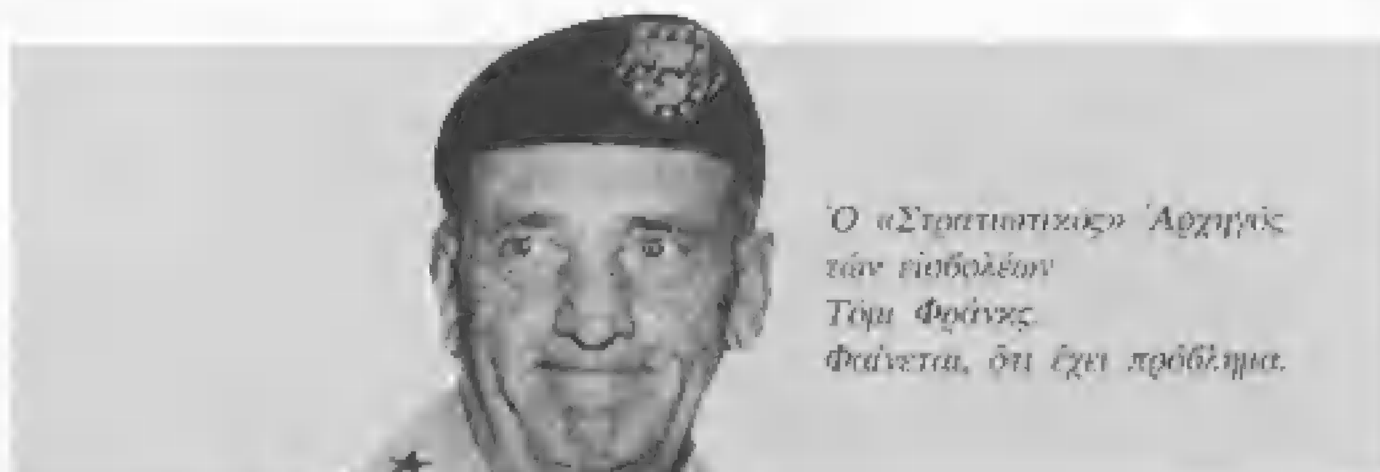

Ἀμερικανός στρατιώτης διδάσκει ἰρακινό πολίτη τί εἶναι δημοκρατία, ἐλευθερία, ἀτομικά δικαιώματα...

Δημοκρατικός στρατιώτης

Ὁ μικρός Ἰρακινός βλέπει μέ περιφρόνησι τόν Ἄγγλο κατακτητή τῆς πατρίδος του. Ὁ μικρός δέν γνωρίζει, ὅτι ὁ Ἄγγλος ὑπερασπίζεται τάς ἀτομικάς ἐλευθερίας τῶν Ἰρακινῶν.

Ὁ «Στρατιωτικὸς» Ἀρχηγὸς τῶν εἰσβολέων Τὸμι Φράνκς. Φαίνεται, ὅτι ἔχει πρόβλημα.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς διοικήσεως στὸ Ἰράκ, ἀπόστρατος στρατηγὸς Τζέϊ Γκάρνερ. Τί φυσιογνωμία!

*Ἀμερικανὸς στρατιώτης τῆς δημοκρατίας ἐπιδεικνύει
τὰ μέσα τοῦ ἰδεολογικοῦ του ἀγῶνος.*

Ἀπελευθερωτής καί ἀπελευθερούμενος

Δημοκρατική Ἐλευθερία σημαίνει: δέσιμο χεριῶν, δέσιμο ματιῶν, γκρέμισμα οἰκιῶν, ξυλοδαρμοί, δολοφονίαι. Χαῖρε δημοκρατία. Χαῖρε ΟΗΕ.

ΑΙΣΧΟΣ!!!

Ὁ ἐπιδρομεύς δημοκράτης ἀπειλεῖ μέ τό πιστόλι του δεμένους Ἰρακινούς, ριγμένους κάτω μπροστά στά παιδιά τους. Κτηνωδία.

Αὐτὸ εἶναι δημοκρατία. Ἡ ταπείνωσις τῶν Ἰρακινῶν, ἐνῶ οἱ καφροαμερικανοὶ γελοῦν.

Ἰδοὺ τί σημαίνει δημοκρατία. Βλέπετε τὴν δημοκρατικὴ συμπεριφορά; Ναί. Ἀλλὰ τὴν ἀνέχεσθε. Διατί;

Κάποτε κάποιοι θά πληρώσουν

Ἀμερικανός δημοκράτης ὁδηγεῖ δεμένον Ἰρακινόν, διά νά παρακολουθήση μαθήματα δημοκρατίας, εἰς εἰδικόν χῶρον ἐκπαιδεύσεως.

Μαθήματα δημοκρατίας ἐξ οὐρανοῦ

Τά δημοκρατικά βομβαρδιστικά κατέστρεψαν ὁλόκληρα οἰκοδομικά τετράγωνα. Η παράδοσις τῆς Δρέσδης, Χιροσίμα κ.τ.λ. διατηρεῖται ζωντανή.

Αὐτό λέγεται Δημοκρατία

Ἰρακινοί γυμνωμένοι, ταπεινωμένοι, τραυματισμένοι, μέ δεμένα τά μάτια καί τά χέρια, ἀπό ξένους δημοκράτας, πού εἰσέβαλαν στήν Πατρίδα τους, τό Ἰράκ, διά νά τούς... ἀπελευθερώσουν ἀπό τήν δικτατορίαν τοῦ Σαντάμ.

Δημοκρατική συμπεριφορά

Δεμένος χειροπόδαρα, μέ κλειστά τά μάτια καί τραυματισμένος στά πέλματα πού αἱμορραγοῦν ὁ Ἰρακινός τῆς φωτογραφίας σέρνεται σάν ζῶο, ἀπό τούς δημοκράτας πού τόν ἀπηλευθέρωσαν.

Δημοκρατικός σεβασμός ἀτομικῶν δικαιωμάτων

*Γεμάτος αἵματα, δεμένος χειροπόδαρα,
ὁ ἀπελευθερωθεὶς Ἰρακινὸς ὁδηγεῖται βιαίως ποῦ;*

*Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἰρὰκ Ρὸϊ Πὼλ Μπρέμερ ποὺ προΐσταται
τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς χώρας συνοδεύεται ἀπὸ συνταγματολόγους
κι ἄλλους εἰδικοὺς στὰ θέματα τῆς δημοκρατίας.*

Ἔνοπλοι κατὰ ἀόπλων

Ποῖος ἄλλος ἔχει σειρὰν διὰ μαθήματα δημοκρατίας;

Ὑπάνθρωποι ἐναντίον Ἰρακινῶν

Κάφροι δημοκρᾶται προβαίνουν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπελευθερωθέντων Ἰρακινῶν.

Γυμνοί, για τιμωρία!

Γυμνοί και στο στήθος τους χαραγμένη (!) η φράση «Αλί Μπαμπά-κλέφτης». Η Διεθνής Αμνηστία χαρακτήρισε «φρικτή» την ταπεινωτική μεταχείριση των Ιρακινών από τους Αμερικανούς πεζοναύτες

Αλγεινή εντύπωση για τα στρατεύματα κατοχής αλλά και πολλές ανησυχίες έχει προκαλέσει άρθρο νορβηγικής εφημερίδας (Dagbladet) τη Μεγάλη Παρασκευή, καθώς και οι φωτογραφίες που το συνοδεύουν, οι οποίες δείχνουν Αμερικανούς στρατιώτες να συνοδεύουν γυμνούς Ιρακινούς άνδρες σε πάρκο της Βαγδάτης, ενώ στο στήθος των κρατουμένων κάποιος έχει γράψει στα αραβικά «Αλί Μπαμπά-κλέφτης». Στο άρθρο μάλιστα Αμερικανός αξιωματούχος φέρεται να δηλώνει ότι αυτή η μεταχείριση είναι αποτελεσματική μέθοδος για να αποτρέπονται οι κλέφτες και ότι θα χρησιμοποιηθεί ξανά. Η Διεθνής Αμνηστία χαρακτήρισε «φρικτή» αυτού του είδους την ταπεινωτική μεταχείριση, ξεκαθάρισε ότι συνιστά ξεκάθαρη παραβίαση των ευθυνών των δυνάμεων κατοχής και κάλεσε της αρχές των ΗΠΑ να διερευνήσουν το περιστατικό και να δώσουν στη δημοσιότητα τα πορίσματά τους.

Σημειώνεται ότι στο άρθρο 27 της Τέταρτης Συνθήκης της Γενεύης αναφέρεται σαφώς ότι «τα προστατευόμενα πρόσωπα δικαιούνται σε όλες τις περιστάσεις σεβασμό για το πρόσωπό τους, την τιμή τους, τα οικογενειακά τους δικαιώματα, τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις και πρακτικές και τα ήθη και τα έθιμά τους. Θα έχουν ανθρώπινη μεταχείριση ανά πάσα στιγμή και θα προστατεύονται ιδιαίτερα από κάθε πράξη βίας, απειλή τέτοιας πράξης και από προσβολές και την περιέργεια του κοινού».

(«Ελευθεροτυπία», 30-4-2003)

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΟΗΕ;;

Οἱ δημοκράται ἀπελευθερωταί τοῦ Ἰράκ.

Πάνοπλοι δημοκράται
εἰσέρχονται
σέ μία οἰκία Ἰρακινῶν.
Τούς περιμένει ἕνα παιδάκι.
Θά τό τρομάξουν
ἀλλά δέν τούς νοιάζει.
Ἡ δημοκρατία τους
νά εἶναι καλά.

Ὑπάρχει Θεία Δίκη

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΡΗΣ

Το γοερό κλάμα του Αλί

Βαγδάτη. Νοσοκομείο Αλ Κίντι. Ο ηλικίας μόλις 12 ετών Αλί Ισμαήλ Αμπάς κλαίει γοερά νυχθημερόν στο κρεβάτι του πόνου. Δεν έχει πλέον χέρια... Σε όλο του το σώμα υπάρχουν εγκαύματα. Οι γιατροί αμφιβάλλουν εάν θα τα καταφέρει να ζήσει. «Ήταν μεσάνυχτα, όταν έπεσε πάνω μας ο πύραυλος», λέει. «Όλοι κοιμόμασταν. Ο πατέρας, η μητέρα και ο αδελφός μου σκοτώθηκαν. Η μητέρα μου ήταν πέντε μηνών έγκυος. Το σπίτι μας ήταν μια μικρή παράγκα. Γιατί μας βομβάρδισαν; Δεν θέλαμε τον πόλεμο. Φοβόμουν αυτόν τον πόλεμο. Όταν ήμουν μικρός, ήθελα να γίνω στρατιωτικός, τώρα θέλω να γίνω γιατρός. Πώς, όμως; Δεν έχω χέρια. Μπορείτε να μου δώσετε πίσω τα χέρια μου; Νομίζετε ότι οι γιατροί μπορούν να μου δώσουν καινούργια χέρια»; Τι να απαντήσεις σε αυτό το παιδί; Αναρωτιέμαι αν αυτή είναι η πρόοδος του ανθρώπινου γένους εν έτει 2003.

(«Χώρα», 20-4-03)

Αὐτάς τάς φρικαλεότητας δέν τάς ἔδειξε τό CNN.

Ἐπιμονή

Παρά τά ἐντατικά μαθήματα δημοκρατίας οἱ Ἰρακινοί θαρραλέως δεικνύουν, στούς δημοκρατικούς στρατιώτας φωτογραφίας τοῦ Σαντάμ.

Μια μάνα
θρηνεί το χαμένο γιό της
πάνω από την αστερόεσσα
ο Αμερικανός πρόεδρος
δεν παρέστη
ούτε σε μία
από τις εκατοντάδες κηδείες
των στρατιωτών
που έστειλε
στο θάνατο και,
όταν άρχισαν
να πληθαίνουν,
απαγόρευσε στον Τύπο
να τις καλύπτει.

*(«**Καθημερινή**», 1-1-04)*

Στήν φωτογραφία Ἀμερικανίς κλαίει διά τόν δικό της, πού ἐσκοτώθη στό Ἰράκ. Ἔτσι ἐθρήνησαν καί θρηνοῦν χιλιάδες μητέρες τοῦ Ἰράκ. Ἀλλά αὐταί δέν ὑπολογίζονται ἀπό τήν δημοκρατία.

Νέες βαρβαρότητες. Σταβαγμένοι και «συσκευασμένοι» σε λευκά σεντόνια, οι Ιρακινοί αιχμάλωτοι μεταφέρονται μέσα σε «κλούβα» από τους Αμερικανούς δεσμώτες τους. Όταν χρειάζεται, τους πατάνε με τις μπότες τους για να μην πιάνουν χώρο

ΙΡΑΚ Σοκ από Αμερικανό να εκτελεί άοπλο τραυματία, παρέμβαση ΟΗΕ

Τα κτήνη της Φαλούτζα

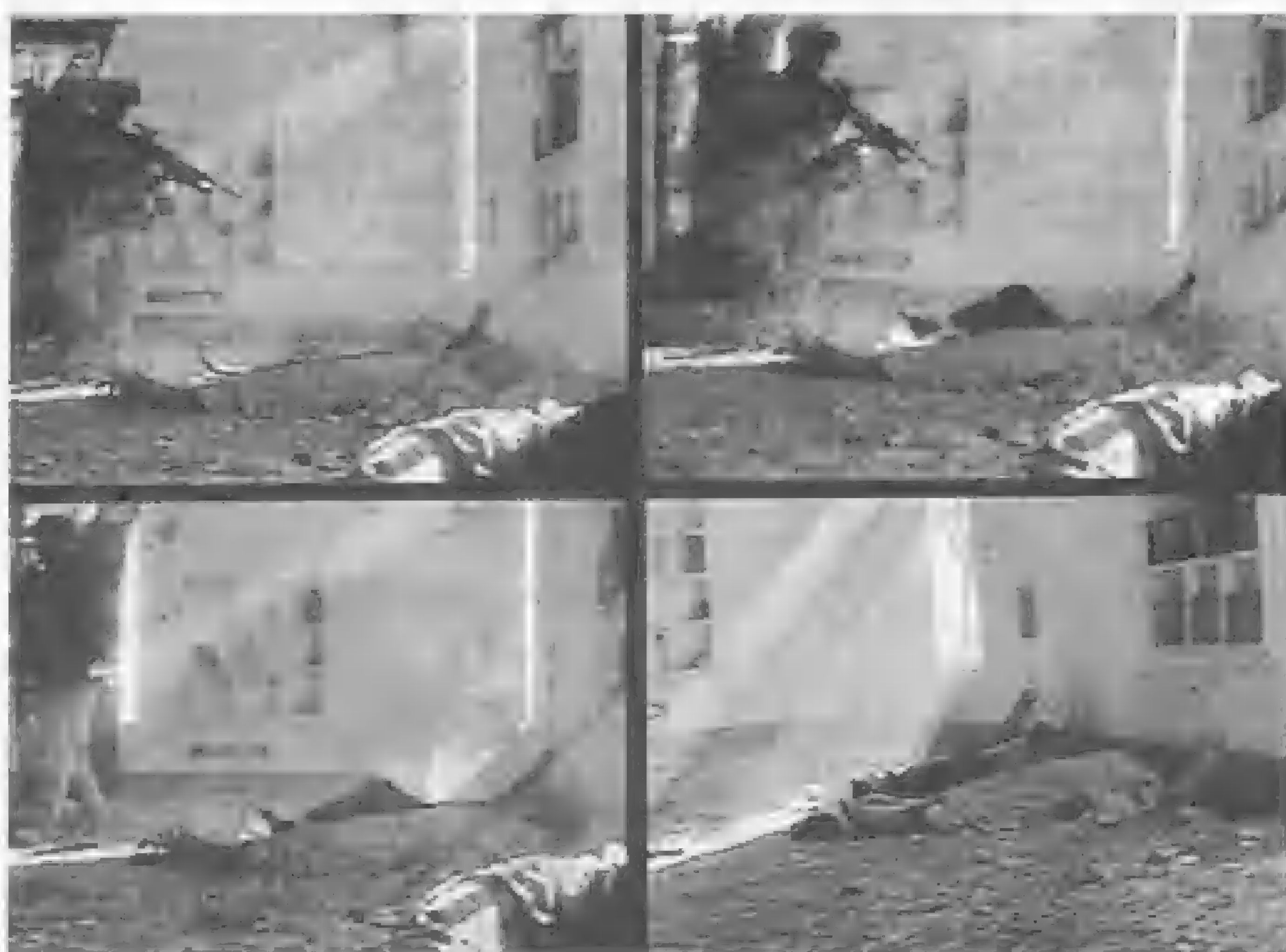
ΒΑΓΔΑΤΗ

Αλγεινές εντυπώσεις προκάλεσαν οι εικόνες Αμερικανού που σκοτώνει τραυματία αντάρτη στη Φαλούτζα, ο ΟΗΕ ζητεί να αποδοθεί δικαιοσύνη, ενώ οι επιχειρήσεις συνεχίζονται κυρίως στη Μοσούλη.

Πολλά τηλεοπτικά κανάλια σε όλο τον κόσμο έδειξαν χθες Αμερικανό πεζοναύτη να πυροβολεί από πολύ κοντά έναν τραυματισμένο και άοπλο άνδρα σε τέμενος της Φαλούτζα. Ο αμερικανικός στρατός ανακοίνωσε ότι διερευνά την εκτέλεση του τραυματία και διευκρίνισε ότι ο πεζοναύτης ετέθη σε διαθεσιμότητα.

Ο σταυροφόρος της ειρήνης του Μπους επί το έργον... καρέ καρέ

(«Ελευθεροτυπία», 17-11-2004)

Ο εξευτελισμός του εχθρού σου, ο οποίος έπεσε στα χέρια σου και η ταπείνωσή του, δείχνει το μέτρο της δικής σου βαρβαρότητας, αμάθειας, ευτέλειας και μετριότητας. Ο εξευτελισμός του Σαντάμ Χουσεΐν δείχνει πόσο πίθηκος είναι ο Πίθηκας Πρόεδρος Μπους και πόσον ανόητος και αβαθής ο αμερικανικός πολιτικός πολιτισμός...

Απ' την εποχή που ο Αχιλλέας διέσυρε τον νικημένον Έκτορα κι ύστερα μετανοιωμένος παρέδωσε τον νεκρό στον πατέρα του να ταφεί με τιμές, η ανθρωπότητα έμαθε πώς όταν τιμάς τον εχθρό σου μεγεθύνεις τη νίκη σου. Σημασία δεν έχει τι ήταν ο Σαντάμ Χουσεΐν, σημασία έχει τι είναι η Δημοκρατία που τον ατιμάζει. Μόνον τρισβάρβαροι κατσαπλιάδες (σαν τον Αντίγονο τον Μονόφθαλμο που έκλεισε τον Ευμένη σ' ένα κλουβί) φέρονται όπως τώρα ο Μπους, δείχνοντας όχι μόνον τι είναι, αλλά κι ότι δεν θα μάθουν τίποτε περισσότερον ποτέ...

Σημείωση: Ο Αντίγονος έκλεισε τον Ευμένη στο κλουβί, όταν με προδοσία έπεσε στα χέρια του απ' τη μανία του που, ως τότε δεν είχε καταφέρει να τον νικήσει ποτέ. Νομίζω, το ίδιο και οι Αμερικανοί.. ξέρουν κατά βάθος ότι έτσι εν τέλει δεν θα νικήσουν ποτέ...

Στάθης Σ. «Νέα» 18-12-2003

Αμερικανός δημοκράτης βασανίζει Ιρακινό.
Εκτενές άρθρο για τέτοια βάρβαρα περιστατικά
στην «Ελευθεροτυπία» ***(20-8-2004)***

Οἱ ἐργάτες μέ τίς ριγέ φόρμες δέν συνδικαλίζονται, δέν ἀπεργοῦν καί δέν ἀμείβονται, ὅτι... καλύτερο δηλαδή. Οἱ φυλακισμένοι εἰς ΗΠΑ ἁλυσοδεμένοι ἐργάζονται εἰς παραγωγήν στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ, δίχως «κοινωνική ἀσφάλιση, δέν ὑπάρχουν κανονισμοί ἀσφαλείας στό χῶρο δουλειᾶς, δέν ὑπάρχουν ἀμοιβές μέ συλλογικές συμβάσεις, δέν ὑπάρχει συνδικαλισμός» («Ἐλευθεροτυπία», 9-11-2003). Ἡ δημοκρατία παραβιάζουσα στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ποδοπατοῦσα τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια ἁλυσοδένει στήν ἐποχή μας (!) ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἐκμεταλλεύεται τήν ἐργασίαν. Οἱ Ναζί ἐχρησιμοποίουν κρατουμένους ὡς ἐργάτας τῆς πολεμικῆς των βιομηχανίας, ἀλλ' οὐδέποτε τούς ἁλυσόδεναν καί ἐπί πλέον τούς ἔδιδαν ἡμερομίσθιο.

Ἔργα Δημοκρατίας

*Στό Ἰράκ ἡ δημοκρατία
(Ἀμερικανική, Ἀγγλική, Ἰταλική, Ἰαπωνική, Πολωνική, Βουλγαρική κ.τ.λ.) ἀποκαλύπτουν
τό πρόσωπόν τους.
Ἐδῶ στήν φωτογραφίαν
βλέπετε πῶς δένουν
τούς Ἰρακινούς,
πού ἀπηλευθέρωσαν
ἀπό τόν Σαντάμ.*

Τα δυό αιματοβαμμένα Ιρακινόπουλα στο νοσοκομείο είναι τυχερά που ζουν. Δεκαεφτά άλλα παιδιά έπεσαν νεκρά από τα «αντίποινα» των Αμερικανών που γέμισαν τη Φαλούτζα πτώματα, τραυματίες και απόγνωση.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 18-9-2004)*

Τούς Ἀμερικανούς πού σκοτώνουν τά παιδιά τοῦ Ἰράκ δέν τούς ἔστειλε ἐκεῖ ἡ Ἀμερική, ἀλλά ἡ **δημοκρατία**, μέ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου της καί τῆς Βουλῆς της.

Ὁ Ἄγγλος δρ. Ντέϊβιντ Κέλυ διετέλεσε ἐπιθεωρητής ὅπλων στό Ἰράκ καί κατηγορήθη ὅτι διέρρευσε στόν δημοσιογράφο τοῦ BBC Ἄντριου Κίλιγκαν τά στοιχεῖα τοῦ φακέλου, διά τά ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς τοῦ Ἰράκ, τά ὁποῖα παρεποίησε ὁ σύμβουλος ἐπικοινωνίας τοῦ Τόνυ Μπλαίρ, Ἄλιστερ Κάμπελ. Συνέπεια τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ δρος Κέλυ, ὅτι ὁ πρωθυπουργός Μπλαίρ ἐψεύδετο χρησιμοποιῶν ψευδεῖς πληροφορίας ἦτο νά εὑρεθῇ τήν 18ην Ἰουλίου 2003 τό πτῶμα του εἰς δασικήν περιοχήν.

Τά ἔργα τῆς Δημοκρατίας

Φωτογραφίες φρίκης Βρετανών βασανιστών

Σειρά φωτογραφιών που θα παρουσιαστούν σε στρατοδικείο της Γερμανίας, για να στηρίξουν τις κατηγορίες βασανιστηρίων στο Ιράκ, μεταδόθηκαν χθες από το «Ρόιτερ». Οι φωτογραφίες δείχνουν Βρετανούς στρατιώτες να βασανίζουν και να εξευτελίζουν ακόμα και σεξουαλικώς Ιρακινούς κρατούμενους...

(**«Ελευθεροτυπία»**, *19-1-2005*

Ἐπί πλέον νά παρατηρήσωμεν, ὅτι δέν εἶναι μόνον οἱ Ἀμερικανοί Στρατιῶται καί οἱ Ἄγγλοι, πού βασανίζουν, ἀλλά βασανίζουν ὅλοι οἱ δημοκράται, πού εἰσέβαλον στό Ἰράκ, ἀκόμη καί οἱ Δανοί! Προσφάτως ἀπεκαλύφθη καί ἐδημοσιεύθη, ὅτι μία γυνή Ἀξιωματικός τῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν καί τέσσαρας ἄλλοι Δανοί τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας ἐβασάνισαν Ἰρακινούς στό Νότιον Ἰράκ («*Χώρα*», 2-1-2005). Οἱ «Βρετανοί βασανιστές» εἶναι φυσικά στρατιῶται δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Εἶναι ἡ ἰδία ἡ Ἀγγλική δημοκρατία, πού ἐδολοφόνει καί ἐβασάνιζε τούς Κυπρίους Πατριώτας, οἱ ὁποῖοι ἐμάχοντο, ὑπέρ τῆς ἐθνικῆς των ἐλευθερίας.

Χιλιάδες φωτογραφίαι διαφόρων δημοκρατῶν πολλῶν δημοκρατιῶν ὑπάρχουν καί ἀποδεικνύουν τά βασανιστήρια, πού διέπραξαν. Δέν ὑπάρχει οὔτε μία φωτογραφία, οὔτε ἕνα στοιχεῖον περί ἀτομικῶν βασανιστηρίων, ἐκ μέρους τῶν Ἔς-Ἔς. Ἐνθυμηθῆτε με. Τόν ἰσχυρισμόν μου αὐτόν θά τόν ἁρπάξουν οἱ καιροφυλακτοῦντες ἑβραιοπράκτορες, διά νά μέ κατηγορήσουν, ὅτι δικαιώνω τά ἐγκλήματα τῶν Ἔς-Ἔς. Ποῖα ἐγκλήματα; Βεβαίως στόν πόλεμο γίνονται ἀντίποινα, τυφεκίζονται ἀντίπαλοι καί ἄλλα τέτοια ἀπάνθρωπα. Εἶναι πόλεμος. Δέν ὁμιλῶ περί αὐτοῦ, ἀλλά περί βασανισμοῦ ἀνθρώπων καί ἐξευτελισμοῦ των ἀπό κτηνώδεις βασανιστάς, δίχως λόγον. Στό σημεῖον αὐτό πρωταγωνιστεῖ ὁ ζωώδης ἑβραιομαρξισμός καί ἡ ἀπεχθεστάτη ἑβραιοπλουτοδημοκρατία. Ἰδιαιτέρως ἡ δημοκρατία, ἀπό τήν ἀρχαίαν ἐποχήν ἐπέδειξε τήν ἐγκληματικήν της φύσιν, πού ἀποκρύπτει μέ τάς κενολογίας περί ἀτομικῶν δικαιωμάτων, λαϊκῆς κυριαρχίας κ.τ.λ. Ἡ δημοκρατία στήν νεωτέρα ἐποχή συνδέεται, μέ τήν λαιμητόμον καί τά τελευταία χρόνια, μέ τά βασανιστήρια καί τάς ἀνθρω-

Ανατολή: Περιμένοντας τους βασανιστές των «απελευθερωτών»

ποκτονίας στό Ἰράκ, τήν Παλαιστίνην καί ἀλλοῦ. Ἀκόμη καί ἡ «*Ἐλευθεροτυπία*» (25-6-2005) ἀναγνωρίζει, ὅτι οἱ δῆθεν ἀπελευθερωταί τῶν Ἰρακινῶν εἶναι βασανισταί!

Τύποι δημοκρατῶν στά ἀνάκτορα τοῦ Σαντάμ. Πάνοπλοι εἰσέβαλαν, διά νά χαρίσουν ἐλευθερία στούς Ἰρακινούς.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ!

Τοῦ ἐκρήμνισαν τήν οἰκίαν, τόν ἐσκότωσαν, δηλαδή τόν ἀπηλευθέρωσαν. Ποῖος; Μά φυσικά ἡ Ἀγγλική καί ἡ Ἀμερικανική δημοκρατία (ἐμπρός στό ἔργον καί πίσω στήν ὑποκίνησι ὁ ἑβραιοσιωνισμός).

Ζητείται Σύνταγμα

«Πτώμα Ιρακινού σε δρόμο του Ραμάντι. Η καθημερινή φρίκη στο Ιράκ δεν βρίσκει καμμία ..συνταγματική συντεταγμένη».

(*«Ελευθεροτυπία»*, 24-8-2005)

Ἡ «Ἐλευθεροτυπία» εἰρωνεύεται τάς συνταγματικάς συντεταγμένας.

Καί εἴμεθα στήν ἀρχήν!...

Γνωρίζω πανεξύπνους δημοσιογράφους, πού εἶναι ἰδεολόγοι δημοκράται, ἀριστεροί, κομμουνισταί κ.τ.λ. ἀλλά ἐλευθερόφρονες, δηλαδή σκέπτονται ἐλευθέρως καί δέν ἀνέχονται τήν καταπίεσιν. Ἀναφέρω ἐπί παραδείγματι ἕναν τόν κ. Στάθη (Σταυρόπουλο) τόν ὁποῖον εἰλικρινῶς θαυμάζω, διά τό πνεῦμα, τήν μόρφωσιν καί τό προσωπικόν του θάρρος. Αὐτός λοιπόν ὁ εὐφυής εἶναι δεδηλωμένος ἀντιναζί. Πάντοτε γράφει, κατά τοῦ Ναζισμοῦ κι' ὅταν χρειάζεται νά κατακρίνη, κάποιους δι' ἀνελευθερίαν, ἀμέσως τούς συγκρίνει μέ τούς Ναζί. Πόσον τούς ἀδικεῖ! Ἐπίστευσε, ὡς καλόπιστος ἄνθρωπος τάς

πλαστογραφίας, τά έντεχνα προπαγανδιστικά ψεύδη καί τά παραποιηθέντα γεγονότα, βάσει τῶν ὁποίων καταδικάζει τόν Ναζισμό. Ἔχει κάνει δύο λάθη. Πρῶτον καί βασικόν δέν ἤκουσε τήν ναζιστικήν ἄποψιν, ἀλλά μόνον τήν πλουτοδημοκρατικήν ἤ τήν μαρξιστικήν καί δεύτερον ἐδέχθη ἀνελέγκτως, ὅσα τοῦ εἶπαν ἐναντίον τῶν Ναζί. Τά «στοιχεῖα» βάσει τῶν ὁποίων ἐσχημάτισε τήν γνώμην του, ὁ καθ' ὅλα ἔντιμος αὐτός πνευματικός ἄνθρωπος εἶναι ἐσφαλμένα, κατασκευάσματα σατανικῆς προπαγάνδας.

Τό Κατύν, τό Ἰράκ, ἡ Χιροσίμα, ἡ Δρέσδη κ.τ.λ. δέν ὑπῆρξαν ἔργα τῶν Ναζί. Αἱ δολοφονίαι μικρῶν παιδιῶν στήν Παλαιστίνη δέν διεπράχθησαν ἀπό Ναζί, ἀλλά ἀπό Ἑβραίους, πού ὀδύρονται διά τό ἀνύπαρκτον ὁλοκαύτωμά τους. Τά μεγάλα ὁμαδικά ἐγκλήματα, πού ἐνδεικτικῶς προανέφερα ἐτελέσθησαν, **ἀπό δημοκρατίας**. Ὅμως οὐδείς κατηγορεῖ τήν ἐγκληματοῦσα δημοκρατίαν, ἀλλά τόν Μπούς ἤ τόν Μπλαίρ. Μά αὐτοί ἐπῆγαν π.χ. στό Ἰράκ, μέ τήν ἔγκρισι τῶν κοινοβουλίων τους. Ἄρα εὐθύνεται τό δημοκρατικόν σύστημα, ὅπως ἀποδεικνύω κι' ἀλλοῦ. Ἐν τούτοις ὁ Στάθης δέν κατηγορεῖ τήν δημοκρατίαν, ἀλλά εἶναι τόσον ποτισμένος μέ ἀντιναζισμό, ὥστε γράφει ὅτι οἱ ἐγκληματίαι Δυτικοί, ἰδίως αἱ ΗΠΑ χρησιμοποιοῦν ναζιστικάς μεθόδους. Θεωρεῖ ἑπομένως ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ὁ Ναζισμός σημαίνει βία, ἔγκλημα, καταπίεσι, πράξεις πού τώρα κάνουν οἱ κατ' ἐξοχήν δημοκράται τῆς Ἀμερικῆς καί Ἀγγλίας καί οἱ χρηματάν-

θρωποι Ἑβραῖοι, ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων μέ τόν φρικτώτερον τρόπον. Ὁ Στάθης καταδικάζει τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, τούς ὁποίους κατηγορεῖ ὅτι συμπεριφέρονται ὡς Ναζί. Ἔχει λάθος καί κάτι χειρότερο ἔχει ἀδικήσει τόν Ναζισμόν. Τά ἑκατομμύρια τῶν Εὐρωπαίων, μέ ἐπί κεφαλῆς τούς Γερμανούς Ἐθνικοσοσιαλιστάς δέν ἐπολέμησαν ἐπί ἕξη ἔτη, δέν ἐθυσιάσθησαν χάριν ἑνός τυραννικοῦ καθεστῶτος, ἀλλά χάριν τοῦ ὑψηλοῦ ἰδεώδους τῆς Λευκῆς Φυλῆς. Στηρίζομαι στήν φιλαλήθεια τοῦ Στάθη, στηρίζομαι στή ἀτομικήν του ἐντιμότητα, πού θά τόν ὁδηγήσουν κάποτε νά δηλώσῃ: Εἶμαι Ναζί. Τώρα θά διαμαρτυρηθῆ μ' ὅσα γράφω. Εἶναι φυσικόν. Οἱ ἄνθρωποι δέν ἀλλάζουν ἀμέσως, ἀλλά μόνον, ὅταν πεισθοῦν, πού ἀπαιτεῖται χρόνος. Τώρα ἀπευθύνομαι στήν Ἀρχαιοελληνικήν παιδείαν του καί τόν παρακαλῶ μόνον νά σκεφθῆ τό: **ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν**. Ἁπλῶς νά σκεφθῆ: μήπως ἔσφαλλα; μήπως ὁ Ναζισμός δέν εἶναι, ὅπως μοῦ τόν ἐπαρουσίασαν; Ἄς ἀκούσω καί τήν ἄλλην πλευράν.

Ὅταν ὁ καλόπιστος Στάθης εἶδε τό Ἑβραιόπουλο μέ ὑψωμένας τάς χεῖρας καί δίπλα τόν ἔνοπλο Γερμανό Στρατιώτη καί τόν διαβεβαίωσαν, ὅτι τό παιδάκι ἐσκοτώθη, τό ἐπίστευσε ὡς συμβάν καί κατέκρινε τούς Ναζί. Μετά ἀποδεικνύεται, ὅτι τό παιδάκι ζῆ, εὑρίσκεται στήν Ν. Ὑόρκη καί δίδει συνεντεύξεις ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων, τῶν ὁποίων μάλιστα ζητεῖ τήν ἐξόντωσι! Ὁ καλόπιστος μόλις ἐπληροφορεῖτο αὐτήν τήν ἀλήθειαν θά ἐσυλλογίζετο. Μοῦ εἶπαν ψέμματα. Αὐτό ἀκριβῶς λέγομεν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν εἶπαν μόνον ἕνα ψέμμα, δύο, ἑκατό, ἀλλά χιλιάδας. Ὁλόκληρος ὁ ἀντιναζισμός ἐθεμελιώθη στά ψεύδη. Πολλά, ἀμέτρητα, ὥστε εἶναι δύσκολον νά τά ἐντοπίσῃς. Διαπρεπεῖς πνευματικοί ἄνθρωποι, πού δημοσιογραφοῦν εἶναι οἱ: Τριάντης, Μιχαηλίδης, Καλαμίτσης, Μητσός καί ἄλλοι. Ὁ κ. Μιχαηλίδης βλέπων τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, πού δολοφονοῦν τά ἡρωϊκά παιδιά τῆς Παλαιστίνης ἐξέσπασε: **«Τά παιδιά ρέ καθάρματα;»** Ἔχει δίκαιον καί συμπληρώνω: Τά καθάρματα πού σκοτώνουν παιδιά θά σεβασθοῦν τήν ἀλήθειαν; ἤ θά τήν παραποιήσουν; ἤ θά τήν πλαστογραφήσουν; πρός συμφέρον τους;

Ὑπάρχουν πολλοί διανοούμενοι ἀντιναζί, ἱστορικοί, συγγραφεῖς, πού ὅταν ἀνεκάλυψαν τήν ἀλήθειαν κατήγγειλαν τούς Ἑβραίους. Στά πανεπιστήμια καί ἀνεξάρτητοι ἐρευνηταί ἔχουν ἤδη πρό πολλοῦ ἀντι-

ληφθῆ τήν ἀπάτη τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας, τήν ἀποκαλύπτουν καί ἀποκαθιστοῦν τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν. Ὁ Ναζισμός δικαιώνεται παρά τήν λυσσασμένη ἀντίδρασι τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ καί τῶν πρακτόρων του. Τελικῶς ἡ ἀλήθεια θά νικήση. Ἡ ἀλήθεια πού τήν ἀπηγόρευσαν ποινικῶς νά λεχθῆ θά νικήση, διότι ἡ δύναμις τῆς ἀληθείας εἶναι ἰσχυροτέρα πάσης νομικῆς κατασκευῆς.

Οἱ κύριοι πού προανέφερα καί τούς ὁποίους θεωρῶ ὑπερέχοντα μυαλά εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἔμαθαν τόν Ναζισμό, ἀπό τούς ἐχθρούς του. Δέν ὑποστηρίζω, ὅτι ἔπρεπε νά ἐμάθαιναν τόν Ναζισμό ἀπό τούς φίλους του. Ἁπλῶς πιστεύω, ὅτι διά νά σχηματισθῆ ὀρθή γνώμη ἀπαιτεῖται νά ἀκούγωνται καί αἱ δύο πλευραί. Αὐτό λέγω καί τίποτε παραπάνω. Εὐτυχῶς ὁ κόσμος ξυπνᾶ. Εἶναι θέμα χρόνου νά καταρρεύση ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, ὁπότε οἱ Ἑβραῖοι διά νά ἀποτραβήξουν τήν προσοχήν τῶν λαῶν θά ἀνάψουν κάποιον πόλεμον. Τό ἔχομεν ξαναϊδῆ τό ἔργον. Ὡστόσον νά ἐπαινέσωμεν ἐδῶ τούς ἱστορικούς πού ἀναθεωροῦν τήν ἐπιβληθεῖσαν ἄποψιν, ὑπό τῶν Ἑβραίων. Γίνεται παντοῦ μία ἀναθεώρησις τῆς ἱστορίας, ὅπως διεπίστωσε κι ὁ Α. Λιάκος (*«Βῆμα»*, 26-10-2004) πού ἐπεσήμανε τήν *«γενικότερη τάση ἱστορικῆς ἐπαναξιολόγησης τοῦ φασισμοῦ»*.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα δέν εἶναι μόνον προκλητική, κάποτε γίνεται ἐξοργιστική. Οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἵδρυσαν ἕναν Σύνδεσμο -πού ἀλλοῦ; στήν Ἀμερική- ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται «ἀντιδυσφημιστικός Σύνδεσμος» Anti-Defamation League (ADL) κι ὅποιος ἐπιτίθεται ἐναντίον ὅσων ἀποκαλύπτουν τούς Ἑβραίους π.χ. σκοτώνουν οἱ Ἑβραῖοι ἕνα παιδάκι. Κάποιος δημοσιογράφος καταγγέλει τό συμβάν. Ἀμέσως ἔρχεται ὁ ADL ἀποκαλεῖ τόν δημοσιογράφον «ἀντισημίτην» τόν κατηγορεῖ, ὅτι δυσφημεῖ τούς Ἑβραίους, τόν καταγράφουν, εἰς εἰδικούς καταλόγους προγραφῶν καί εἰδοποιοῦν τούς ἀνθρώπους τους, ὅτι ὁ συγκεκριμένος δημοσιογράφος πρέπει νά πολεμηθῆ, νά ἀποκλεισθῆ, νά ἀποβληθῆ κ.τ.λ.

Ἐπειδή πιθανῶς κάποιος ἀναγνώστης μου νά νομίση, ὅτι ὑπερβάλλω σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα πού συνέβη στόν Στάθη (ὑποθέτω ὅτι μετά ἀπό αὐτό θά τοῦ ἐδημιουργήθησαν κάποια ἐρωτηματικά ὡς πρός τήν παναγαθότητα τῶν Ἑβραίων). Ὅταν ὁ περίφημος σκιτσογράφος ἀπεικόνισε τά ἐγκλήματα τῆς κυβερνήσεως Σαρόν ἀμέσως

τοῦ ἐπετέθησαν. Αὐτός ὅμως δέν ἐφοβήθη, ὅπως ἄλλοι, οὔτε ἐξηγοράσθη, ὅπως ἄλλοι. Ἀντεπετέθη μέ εὐφυᾶ ὀξύτητα κι ἔγραψε («*Ἐλευθεροτυπία*», 5-4-2004) τά ἑξῆς:

«Επανέρχεται το ADL (εκ Νέας Υόρκης) και ζητάει πάλι το κεφάλι μου επί πίνακι – ήγουν επί αντισημιτισμώ. Αφορμή πάλι αντιφασιστικά κι αντιπολεμικά σκίτσα.

Μάλιστα κατά τη συνήθη λογοκριτική του αντίληψη το ADL (μια διεθνής λίγκα φιλοσιωνιστικών συμφερόντων), το μεν ζητάει απ' την κυβέρνηση (!) να μας συνετίσει (!!), το δε, συγχέει σκοπίμως τὴν κριτική που κάνουμε στη ισραηλινή κυβέρνηση με τον χυδαίο αντισημιτισμό (προσπαθώντας μάλιστα να τον φυτέψει εκεί που δεν φυτρώνει. Καθ' ότι, φαίνεται, ότι, εν τέλει, ο αντισημιτισμός είναι πολύ «χρήσιμος» στο ADL και τους Αμερικανούς υποτακτικούς άμα τε και πάτρωνές του). Εις ό,τι με αφορά, το έχω ξαναγράψει και το ξαναγράφω: θα συνεχίσω να κάνω κριτική στην Ισραηλινή κυβέρνηση και τον κ. Σαρόν, όσον μετέρχονται μεθόδων δολοφονικών, ρατσιστικών, φασιστικών και ναζιστικών –που να χτυπιέται κάτω το ADL και το όποιο τσιράκι του. Επίσης, κανένα ADL και καμμιά ναζιστική μετενσάρκωση δεν θα μου κάνει "δίκη προθέσεων" εις ό,τι αφορά τον σεβασμό μου στον Εβραϊκό λαό και τα πάθη του.

Όσοι προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν το Ολοκαύτωμα, ως εισιτήριο διαρκείας κι άλλοθι των δικών τους ναζιστικών μεθόδων και εγκλημάτων, είναι γυμνοί στα μάτια των λαών καιρό τώρα...»

Πεντακάθαροι προβάλλουν αἱ ἐπιδιώξεις καί τά προσχήματα τῶν Ἑβραίων πού εἶναι: α) κατηγορία ἐπί ἀντισημιτισμῷ, β) αἴτημα κρατικῆς ἐπεμβάσεως διά φίμωσιν, γ) ἀποτροπή πάσης κριτικῆς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Δυστυχῶς ὁ Στάθης γράφει διά «ναζιστικάς μεθόδους» ἐνῷ αἱ ἐγκληματικαί μέθοδοι εἶναι Ἑβραϊκαί καί τάς ἐφήρμοζαν οἱ Ἑβραῖοι χιλιετίας, πρίν ἐμφανισθοῦν οἱ Ναζί.

Ὅλαι αἱ δημοκρατίαι ἐγκληματοῦν, ἀπό τήν φύσιν των.

Τά ἐγκλήματα τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας, τά περιγράφω λεπτομερῶς στό βιβλίον μου «*Ὁ διωγμός τῶν ἀρίστων*». Ἀπό τότε

ἐξηφανίσθη ἡ δημοκρατία κι ἐπανεφανίσθη τό 1789 στήν Γαλλίαν, ὅπου μέχρι νά καταργηθῆ ἀπό τόν Μ. Ναπολέοντα ἄφησε φρικαλέα παραδείγματα ἐγκληματικότητος, πού περιγράφει ὁ M.A. Thiers στήν «Histoire de la revolution francaise».

Ἀναλογισθῆτε, ὅτι στό ἐλάχιστον χρονικόν διάστημα μεταξύ 2ας καί 6ης Σεπτεμβρίου 1792 ἐσφάγησαν, ἐντός τῶν φυλακῶν τῆς δημοκρατίας 150.000 περίπου ἱερεῖς. Ἡ κόρη τοῦ διευθυντοῦ τῶν Ἀπομάχων Σομπρολιέ, διά νά χαρίσουν τήν ζωήν στόν πατέρα της ὑπεχρεώθη ἀπό τούς Γάλλους δημοκράτας νά πίη ἕνα ποτήρι αἷμα ἐκ τῶν σφαζομένων πλησίον της. Ἄλλοι δημοκράται ἀπεκεφάλισαν τήν καλλονήν Λαμπάλ καί εἷς ἐξ ἐκείνων ἐκυκλοφόρει, μέ τήν κεφαλήν καί τά ἐντόσθιά της, ἀφοῦ προηγουμένως ἔφαγε τήν καρδιάν της.

Στό Δ΄ κεφάλαιον τῶν «Πρωτοκόλλων τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» ἀναλύονται τά στάδια ἐκ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ δημοκρατία καί στήν συνέχειαν θεωρεῖται ἀπό τούς Ἑβραίους *«ἀναγκαῖον νά καταστρέψωμεν τήν πίστιν, νά ἀποσπάσωμεν ἀπό τόν νοῦν τῶν Χριστιανῶν αὐτήν ταύτην τήν ἀρχήν τῆς Θεότητος καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...»*

Ἔτσι ἀκριβῶς οἱ Γάλλοι δημοκράται καθοδηγούμενοι ὑπό τῶν Ἑβραίων ὑπεχρέωσαν, μετά ἀπό βασανιστήρια τόν Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Παρισίων νά δηλώση στήν Δημοκρατικήν Συνέλευσιν, ὅτι ἀπαρνεῖται τόν Χριστιανισμόν. Ἡ Συνέλευσις αὐτή ἀπηγόρευσε τόν Χριστιανισμόν, ὅπως ἤθελαν οἱ Ἑβραῖοι καί ἐπέβαλε ὡς θρησκείαν τόν «Ὀρθόν Λόγον» ὁ ὁποῖος παριστάνετο εἰς ὁμοίωμα ξανθῆς γυναικός, πού ἐν πομπῇ μετέφεραν στήν Συνέλευσι, ὅπου ὁ πρόεδρος τήν ἐφίλησε ὑπό τά χειροκροτήματα τῶν βουλευτῶν. Διά περισσότερα εἰς Φ. Μινιέ: *«Ἱστορίαν Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως»* (Ἑλλ. ἐκδ. μεταφρ. Σ. Σίμου 1847).

Κατά συνέπειαν, ὅσοι τοὐλάχιστον, γνωρίζουν τήν ἱστορίαν τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789, στήν Γαλλίαν δέν ἐκπλήσσονται, ἀπό τά ἐγκλήματα, πού σήμερα διαπράττουν τόσαι δημοκρατίαι ὅλαι μαζί, στό Ἰράκ καί οἱ Ἑβραῖοι στήν Παλαιστίνη.

Ἡ τακτική, πού ἐφαρμόζουν οἱ δημοκράται εἶναι ἁπλουστάτη: Κάνεις ὁτιδήποτε θέλω παρασυρόμενος, ἀπό τήν προπαγάνδα μου, εἰδάλλως σέ σφάζω. Μέ ἄλλα λόγια: Ἐάν δέν ἐπιτυγχάνη ἡ προπαγάνδα χρησιμοποιεῖται ἡ βία. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἱστορίας πείθει,

περί αὐτοῦ. Ἀπαιτεῖται ὅμως νά διαβάζετε ἱστορίαν, πρᾶγμα πού σχεδόν ὅλοι δέν κάνουν.

Ὁ Ἑβραῖος Σαρόν μέ τόν σύγχρονο Ἰεχωβᾶ.

Ἀσφαλῶς οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν ἐπιρροήν στήν Ἀμερική. Ἡ πολιτική τῶν ΗΠΑ αὐτό ἀποδεικνύει, ἀλλά θά εἶναι λάθος μας νά πιστεύσωμεν, ὅτι κυριαρχοῦν στάς ΗΠΑ. Ὄχι δέν εἶναι ἔτσι. Αὐτό τό ψεῦδος τό διαδίδουν οἱ Ἑβραῖοι, διότι τούς συμφέρει. Περί αὐτοῦ ἔχομεν πολλάς ἀποδείξεις. Ἴσως ἡ σπουδαιοτέρα εἶναι, ὅτι 60 Ἀμερικανοί διπλωμάται καί κυβερνητικοί ἀξιωματοῦχοι συνυπέγραψαν ἐπιστολήν, πρός τόν Πρόεδρον Μπούς μέ τήν ὁποίαν τόν κατηγοροῦν ὅτι *«ἡ προκλητική ὑποστήριξί σας πρός τάς ἐξωδικαστικάς δολοφονίας τοῦ Σαρόν κοστίζει στήν χώρα μας ἀξιοπιστία καί φίλους»* (*«Νέα»*, 5-5-2004). Τήν ἐπιστολήν συνέταξε ὁ πρώην πρέσβυς τῶν ΗΠΑ Ἄντριου Κίλγκορ καί ὁ πρώην ἀξιωματοῦχος τῆς CIA Ρίτσαρντ Κέρτις. Μία ἑβδομάδα πρίν 52 Ἄγγλοι, πρώην διπλωμάται, ὁμοίως δι' ἐπιστολῆς των, στόν πρωθυπουργόν Τόνι Μπλαίρ τόν ἐκάλεσαν νά ἀναθεωρήση τήν φιλοϊσραηλινή πολιτικήν του. Ὅταν στήν Ἀμερική καί στήν Ἀγγλία ἀκούγωνται διαμαρτυρίαι δημοσίως, ἀπό ὑπεύθυνα πρόσωπα καταλαβαίνετε, τό ἀντισιωνιστικόν κίνημα πού ἀρχίζει νά διογκοῦται, μέχρι τοῦ σημείου στήν *«Ἐλευθεροτυπίαν»* (25-9-2003) ὁ Θεσσαλονικεύς δημοσιογράφος Γ. Λαμψίδης νά παρατηρῆ ὅτι οἱ *«σιωνιστές δικαιώνουν στά μάτια τῶν πολιτῶν κάθε χώρας τούς διῶκτες τους ναζί»*. Πράγματι στό προσεχές μέλλον θά ἔλθη ἡ δικαίωσι τῶν Ναζί.

Ἀπό τάς φωτογραφίας εἴδατε τί κάνει ἡ δημοκρατία, ἡ ὁποία κα-

τηγορεῖ τόν ναζισμό γιά ἐγκλήματα. Οἱ δημοκράται πολιτικοί καί στρατιωτικοί ἡγέται ὅμως δέν δικάζονται δι᾽ ἐγκλήματα πολέμου. Διότι ἡ δημοκρατία δέν τό ἐπιτρέπει.

Ἡ Εἰσαγγελεύς τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης ἐδήλωσε ὅτι: «*Ἔπρεπε νά δικάσω καί τόν Σαντάμ*» («*Ἐλευθεροτυπία*», 5-7-2004). Τά ἐγκλήματα τῶν δημοκρατικῶν δέν τά βλέπει; Δέν εἶδε τάς φωτογραφικάς ἀποδείξεις; Ὄχι, τίποτε. Οὐδείς δικαιοῦται νά θίξῃ τήν δημοκρατίαν, τήν θεάν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τά ἐγκλήματα, πού εἴδατε ἔγιναν μέ τήν ἔγκρισιν κοινοβουλίων. Δι᾽ αὐτό δέν γίνονται καί διαμαρτυρίαι εἰς αὐτά. Νά σημειώσετε, ὅτι οἱ προοδευτικοί ἀριστεροί ἔχουν τό στοματάκι των κλειστό. Μόνον τόν Πινοσέτ θυμοῦνται.

Ὁ Δικηγορικός Σύλλογος Ἀθηνῶν πρός τιμήν του ὑπέβαλε πρῶτος μηνυτήριον ἀναφοράν ἐναντίον τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ Μπλαίρ, διά τήν παράνομον καί ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν τῆς Ἀγγλίας κατά τοῦ Ἰράκ:

> «Όπως αναφέρεται σε χθεσινή ανακοίνωση, ο ΔΣΑ, ανταποκρινόμενος στο θεσμικό ρόλο που έχει για τη διαφύλαξη της διεθνούς νομιμότητος, θα υποβάλλει στον αρμόδιο εισαγγελέα τη μηνυτήρια αναφορά, η οποία σε πρώτο στάδιο στρέφεται κατά των Βρετανών υπευθύνων».
>
> ***(«Ελευθεροτυπία», 23-5-2003)***

Πάντως τό Διεθνές Ποινικό Δικαστήριον τῆς Χάγης (ΔΠΔ) ἐφρόντισε νά κηρύξῃ ἑαυτό ἀναρμόδιον (!) διά τούς Ἀμερικανούς στό Ἰράκ καί κατ᾽ ἐπέκτασιν καί διά τούς Ἄγγλους.

Ὁ Εἰσαγγελεύς τοῦ Δικαστηρίου Μορένο Ὀκάμπο σχετικῶς μέ τάς μηνύσεις κατά μελῶν τῆς δημοκρατικῆς «Συμμαχίας» διά ἐγκλήματα πολέμου ὑπεστήριξε ὅτι «δέν εἶναι ἀρκετά λεπτομερεῖς»! («*Ἐλευθεροτυπία*», 17-7-2003).

ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ – ΗΠΑ

"Εκτεταμένα τα βασανιστήρια από τους Αμερικανούς"

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Συγκαλύπτει το Πεντάγωνο την έκταση των βασανιστηρίων στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, ενώ στο Γκουαντανάμο εκδηλώθηκε απόπειρα ομαδικής αυτοκτονίας κρατουμένων όταν εντάθηκαν οι ανακρίσεις.

Η Αμερικανική Ένωση Πολιτικών Δικαιωμάτων (ACLU) έφερε στο φως της δημοσιότητας νέα κυβερνητικά έγγραφα, που αποκαλύπτουν ότι οι βασανισμοί Ιρακινών κρατουμένων δεν συνέβαιναν μόνο μέσα στις διαβόητες φυλακές του Αμπού Γκράιμπ αλλά και έξω, και μάλιστα από τμήματα ειδικών δυνάμεων. Αναφέρονται ο σοδομισμός γηραιάς Ιρακινής με ρόπαλο από Αμερικανούς στρατιώτες, που κατηγορούνται ακόμα ότι την άγγιζαν στα γεννητικά της όργανα, καθώς και καψίματα με τσιγάρα, ηλεκτροσόκ κ.λ.π. που έκαναν άλλες ομάδες σε άλλες περιοχές του Ιράκ. "Οι κυβερνητικές έρευνες, όσον αφορά τις καταγγελίες βασανιστηρίων και κακομεταχείρισης, υπήρξαν θλιβερά ανεπαρκείς" δήλωσε ο Αντόνι Ρομέρο, εκτελεστικός διευθυντής της ACLU. "Ορισμένες έρευνες βασικά ξέπλυναν τα βασανιστήρια και την κακομεταχείριση. Τα έγγραφα (που δημοσιοποίησε η ACLU) αναφέρουν εκτεταμένους βασανισμούς", είπε.

Το αμερικανικό Πεντάγωνο υποστηρίζει ότι ερευνά κάθε καταγγελία κακομεταχείρισης, αλλά η ACLU αναφέρει ότι ο στρατός δεν ενεργεί αρκετά σοβαρά ερευνώντας τις καταγγελίες.

Η οργάνωση αναφέρει ότι ο στρατός "κάνει τα στραβά μάτια" στα βασανιστήρια, τα οποία είναι διαδεδομένη πρακτική και εκτός φυλακών. Πολλές έρευνες "εγκαταλείπονται, διότι κάποιου αυτού του είδους οι συμπεριφορές χαρακτηρίζονται αποδεκτή πρακτική".

Απόγνωση στο Γκουαντανάμο

Ο αμερικανικός στρατός ανακοίνωσε ότι το 2003, στο Γκουαντανάμο, 23 κρατούμενοι επιχείρησαν να αυτοαπαγχονιστούν ή να αυτοστραγγαλιστούν, στο πλαίσιο οργανωμένης επιχείρησης εκφοβισμού των φυλάκων και αναστάτωσης της λειτουργίας της φυλακής. ►

Ήταν η χρονιά που στις φυλακές εκδηλώθηκε κύμα αποπειρών αυτοκτονίας, ύστερα από εντολή του διοικητή των φυλακών, υποστράτηγου Μίλερ, να δοθούν περισσότερες πληροφορίες από τους κρατουμένους που σχετίζονται με την Αλ Κάιντα.

Εν τω μεταξύ, κλιμακώνονται, οι πιέσεις να δικαιολογηθούν οι μακροχρόνιες κρατήσεις φυλακισμένων στο Γκουαντανάμο.

Αναφέρονται δε σχέδια να χτιστούν νέες φυλακές για τους προφυλακισμένους επί μακρό διάστημα, για τους οποίους το Πεντάγωνο ισχυρίζεται είτε ότι είναι επικίνδυνο να ελευθερωθούν είτε αποτελούν πολύτιμη πηγή πληροφοριών.

Χθες οι 4 Βρετανοί κρατούμενοι που ελευθερώθηκαν από το Γκουαντανάμο και έφτασαν στο Λονδίνο συνελήφθησαν.

(*«Ελευθεροτυπία»*, 26-1-05)

Ἀμέσως μετά τόν πόλεμο ἐπαρουσιάσθη τό φαινόμενον διάφοροι «ἱστορικοί» νά γράφουν ἀντιναζιστικά βιβλία βασιζόμενοι στήν φαντασία των κι ὄχι στήν ἀλήθεια. Ἔτσι ἐκυκλοφόρησαν χιλιάδες χιλιάδων βιβλία εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον, πού περιγράφουν τά πλέον ἀπίθανα, ἀντιφατικά κι ἀνιστόρητα ἐναντίον τῶν Ναζί.

Ἀφοῦ διωγκώθη αὐτή ἡ βιβλιογραφία, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, ἔγινε ἀντικείμενον κριτικῆς.

Ἐπεσημάνθησαν τά ψεύδη ἐκ μέρους ἀμερολήπτων ἱστορικῶν καί τά ἀντιναζιστικά βιβλία κατηγγέλθησαν ὡς ἀναξιόπιστα. Ἀκόμη καί οἱ ἴδιοι Ἑβραῖοι ἀντελήφθησαν πόσον ἐπιζήμιον τούς εἶναι νά ἀποκαλύπτεται ἡ ἀντιναζιστική ψευδολογία.

Ἔτσι ἐξηναγκάσθησαν νά κάμουν κριτική στά ἀντιναζιστικά βιβλία. Δέν εἶναι λοιπόν μόνον οἱ λεγόμενοι «ἀναθεωρηταί» ἀλλά καί φανατικοί ἀντιναζί, πού σχολιάζουν δυσμενῶς τά ψευδολογήματα τῶν σκοπίμως ψευδομένων ἀντιναζί.

Ἀναφέρω τόν συγγραφέα Ἑβραιόπληκτο Heinz Höhne, ὁ ὁποῖος στό βιβλίον του *«Ἡ μαύρη τάξη - Ἡ ἱστορία τῶν Ἔς-Ἔς»* (Ἑλλ. ἐκδ. «Πλανήτης», Ἀθ. 1970, σελ. 11 κ.ἑ.) ἐπικρίνει τούς φαντασιοπλήκτους φιλοεβραίους π.χ. γράφει:

«Τά ἀρχεῖα τῶν Ἔς-Ἔς πού ξεθάφτηκαν ἀπ' τούς Συμμάχους, ἔπειτα ἀπ' τόν πόλεμο ἔμελλαν νά συμβάλλουν πολύ γιά νά γνωσθεῖ ἡ κίνηση καί νά ἐπιφέρουν σοβαρές διορθώσεις στίς θέσεις πού εἶχαν θεσπισθεῖ προγενέστερα.

Οἱ θέσεις τοῦ Κογκόν πρό παντός διορθώθηκαν σοβαρά. Καί πρῶτα-πρῶτα οἱ ἡμερομηνίες, οἱ ἀριθμοί καί τά ὀνόματα πού ἀναφέρει ὁ καθηγητής, αὐτά πού δέν ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένα μέ τήν ἀτομική του πείρα στό ΚΖ τοῦ Μπούχενβαλντ, ἐπαληθεύθηκαν ἀνακριβῆ. Πολλές φορές ἤδη ὁ Κογκόν εἶχε ἐπιφέρει διορθώσεις στό βιβλίον του. Ὁ ἀρχηγός τῆς ἐγκληματικῆς ἀστυνομίας (KRIPO) Ἄρτουρ Νέμπε, περιγράφει στήν πρώτη ἔκδοση ἕνα λειτουργό τῶν Ἔς-Ἔς τό ἴδιο αἱμοχαρῆ ὅσο κι ἀνώνυμο, πού γίνεται στή δεύτερη ἔκδοση ἕνα εἶδος ἀνθρώπου λογικοῦ, πού γνωρίζει, ἀμέσως ἀπ' τήν ἀρχή τοῦ Ράϊχ, ἀληθινές κρίσεις συνείδησης. Οἱ μεταγενέστερες ἐκδόσεις τοῦ βιβλίου τοῦ Κογκόν προκαλοῦν τήν ἀμφιβολία ὅσον ἀφορᾶ στήν ἱστορικότητα ἀπό πολλές ἐπιβεβαιώσεις του. Ὁ Κογκόν κατονομάζει καί περιγράφει μίαν εἰδική ὑπηρεσία ἀσφαλείας, πού κανένας πράκτορας τῆς Ἔς-Ντέ δέν τήν γνώρισε ποτέ· σύμφωνα μ' αὐτόν, 155 ἀρχηγοί Ἔς-Ἔς δολοφονήθηκαν ἀπό τούς «ἐκδικητές τοῦ Ρέμ», γεγονός πού δέν βρίσκουμε κανένα ἴχνος του πουθενά· βεβαιώνει ἐπίσης ὅτι τό τμῆμα 1 τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους (Γκεχάϊμε Σταατπολιτζάϊ, Γκεστάπο) δέν εἶχε ἀρχηγό, κι ὅμως ὁ ἀρχηγός εἶναι ἀλήθεια ἀπόλυτα γνωστός στό πρόσωπο τοῦ Δρα Βέρνερ Μπέστ».

Βλέπετε πῶς γράφουν οἱ ἀντιναζί τήν ἱστορίαν; Αἱ θέσεις τοῦ συγγραφέως κυρίου Κογκόν «διορθώθηκαν σοβαρά». Λάθος ὀνόματα, λάθος ἡμερομηνίαι, λάθος ἀριθμοί κτλ. Ἐμεῖς τί νά σχολιάσωμεν; Ὅλα εἶναι ψευδῆ. Καί τά λέγη ἀντιναζί συγγραφεύς, μήπως σταματήση τὸ ψεῦδος πού βλάπτει τόν ἀντιναζισμό. Ματαίως. Δέν ὑπερβάλλω. Ὅλοι ψεύδονται. Ὁ Höhne συνεχίζει:

«Ὁ Γάλλος συγγραφέας Ζάκ Ντελαρύ συγγράφει μίαν Ἱστορία τῆς Γκεστάπο χωρίς καί νά ἔχει διαβάσει τά ἀρχεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ραϊχσφύρερ Ἔς-Ἔς. Ἕνας ἄλλος χρονικογράφος, ὁ Ἄγγλος Ἔντουαρντ Κράνσκοου, δέν κατορθώνει νά ξεχωρίσει τή διαφορά ἀνάμεσα στίς ἰδιότητες τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους (Γκεστάπο) ἀπό κεῖνες τῶν Ἀϊνζατζγκροῦππεν. Ὁ Γάλλος Μπενουά Μεσέν, συγγραφέας μίας Ἱστορίας ►

τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, σέ δέκα τόμους, ἀποδείχνει πῶς μποροῦμε νά γράψουμε μίαν ἱστορία τῆς ὑπόθεσης Ρέμ στηριζόμενοι πάνω σέ μερικούς λόγους τοῦ Χίτλερ καί σέ μερικούς τίτλους τῶν ἐφημερίδων. Φυσικά τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἀδύνατο. Ὁ συγγραφέας ἐπιβεβαιώνει ἁπλά καί μόνο αὐτό πού οἱ Ναζί δέν ἔπαυσαν ποτέ νά ἰσχυρίζονται.

Ὅποιος γράφει τήν ἱστορία μ' ἕνα τρόπο τόσο ἐπιπόλαιο θά πρέπει νά παραδεχθεῖ ἐπίσης νά τοῦ ἀποδείξουν τά λάθη του: ὁ Ἄγγλος Ρέϊτλιγκερ (οἱ Ἔς-Ἔς, ἡ Τελική Λύση) θεμελιώνει μία θεωρία πού σύμφωνα μ' αὐτήν ὁ Χάϋντριχ, ἀπόγονος Ἑβραίων, θά εἶχε ἐνεργήσει ἐνάντια στούς Ἑβραίους ἀπό μίσος γιά τή φυλή του· ἐπαληθεύεται ὅτι ὁ συγγραφέας αὐτός ἀγνοεῖ τό ρατσιστικό Ἐθνικοσοσιαλιστικό διάγγελμα τῆς 22ας Ἰουνάλιου 1932, πού ἀποδίνει στόν Χάϋντριχ μίαν Ἀρία καταγωγή. Ὁ Ρέϊτλιγκερ δίνει πολλές λεπτομέρειες πάνω στή βιογραφία τοῦ Χάϋντριχ - ἀξιωματικοῦ πληροφοριῶν στή Βαλτική, συνεργάτη τοῦ «ναυάρχου» Κανάρη, ἀρχηγοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν τοῦ στόλου τῆς Βόρειας Θάλασσας, προστάτη τοῦ γκαουλάϊτερ Κόχ κι ἐραστή τῆς γυναίκας του: ὅλες αὐτές οἱ λεπτομέρειες εἶναι ψεύτικες».

Τί νά προσθέσω *«ὅταν ὅλες αὐτές οἱ λεπτομέρειες εἶναι ψεύτικες;»* Ὅσον ἀφορᾶ στόν διαβόητον Σίμον Βίζενταλ δι' ὅσα γράφει διά τόν Ἄϊχμαν ὁ Höhne διαπιστώνει κατηγορηματικῶς: «Ὅσα τά λόγια τόσα καί τά ψέμματα»! Ἔτσι ὅμως δέν γράφεται ἱστορία.

Γνωρίζω, ὅτι οἱ ἀντιναζί ἔγραψαν ψεύδη. Ὅταν τό ἔλεγα, ὅταν τό ἐφώναζα δέν μέ ἐπίστευαν. Τώρα ἔρχονται οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἤ φιλοεβραῖοι καί παραδέχονται, ὅτι κάποιοι ἀντιναζί συγγραφεῖς ἀνέφεραν ἀνακριβείας, λάθη, ψεύδη κ.τ.λ. Λοιπόν, ποῖος ἔχει δίκαιον; Καί πῶς ἀποκαθίσταται ὁ ἀγρίως συκοφαντηθείς Ναζισμός; Ἐξ ἄλλου δέν εἶναι «κάποιοι» ἀλλά ἀνεξαιρέτως ὅλοι οἱ ἀντιναζί συγγραφεῖς ἔγραψαν ψεύδη! κι ἐξηπάτησαν τόν κόσμον. Ὁ Ναζισμός δέν ὑπῆρξε, ὅπως μᾶς τόν ἐπαρουσίασε ἡ πλουτοδημοκρατική καί ἑβραιομπολσεβικική προπαγάνδα.

Οἱ διάφοροι «ἱστορικοί» ἀντιναζί γράφουν σκοπίμως πραγματικά λάθη ἱστορίας, π.χ. ἔχω ἕνα βιβλίον *«Οἱ Μεγάλοι Κατακτηταί»* τοῦ Δρ. Χέφερ, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, πού ἐξέδωσε ἄγνωστος ἐκδοτικός οἶκος, εἰς Ἀθήνας, ἀγνώστου χρονολογίας, μέ μετάφρασιν-ἐπιμέλειαν τοῦ κ. Ε. Ἀνδρουλάκη, τοῦ ἱστορικοῦ καί ἀρχαιολογικοῦ

Τοῦρτσιλ, Ρούζβελτ καί Στάλιν, στήν διάσκεψη τῆς Γιάλτας, πού ἐπραγματοποιήθη στό θερινό ἀνάκτορο τοῦ Τσάρου «Livadia Palace», ἀπό 4-11 Φεβρουαρίου 1945 καί ὅπου δημοκρατικώτατα ἀπεφάσισαν τήν διανομήν τοῦ κόσμου.

τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ στήν σελ. 308 διαβάζομεν ὅτι ὁ Χίτλερ *«ἀφοῦ κατέκτησε τήν Οὐγγαρία, τή Ρουμανία καί τή Βουλγαρία...»* ἐνῶ τό ἱστορικῶς ἀληθές εἶναι, ὅτι ὁ Χίτλερ δέν κατέκτησε αὐτάς τάς χώρας, ἀλλά αὐταί μέ τήν θέλησίν των συνεμάχησαν μέ τόν Χίτλερ καί ὡς σύμμαχοί του ἐπολέμησαν, είς διάφορα μέτωπα. Σχετικῶς διά νά μή καταφύγω είς δυσεύρετα στόν ἀναγνώστην ἱστορικά βιβλία μεταφέρω ἐδῶ τί ἀκριβῶς γράφει ἡ ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ:

> «Κατά τήν ἐποχήν ἐκείνην εἶχεν ἀρχίσει νά μεσουρανῆ ὁ Γερμανός δικτάτωρ Ἀδόλφος Χίτλερ καί ἡ βουλγαρική πολιτική διεῖδε διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν δυνατότητα νά πραγματοποιήση τάς μακεδονικάς της ἐπιδιώξεις μέ τήν βοήθεια τῶν Γερμανῶν. Αἱ περί ἀναθεωρήσεως τῶν συνόρων ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων, ὑποθαλπόμεναι ἀπό τήν γερμανικήν προπαγάνδαν ἐγένοντο διαρκῶς ►

ἐντονώτεραι. Ὁ βασιλεύς Βόρις ἀκολουθῶν σαφῶς γερμανόφιλον πολιτικήν καί ἔχων ἀπό τοῦ 1930 ὡς σύζυγον Ἰταλίδα πριγκίπισσαν - τήν θυγατέρα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ Γ΄ Ἰωάνναν - οὐδεμίαν ἄφινεν ἀμφιβολίαν ὅτι, εἰς περίπτωσιν νέου πολέμου, θά ἔτασσε τήν χώραν του καί πάλιν παρά τό πλευρόν τῶν Γερμανῶν.

Ὁ Β΄ παγκόσμιος πόλεμος. Μετά τήν ἔκρηξιν τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου προσέλαβεν ὁ Βόρις ὡς πρωθυπουργόν τόν καθηγητήν Φίλωφ, δεδηλωμένον γερμανόφιλον καί θαυμαστήν τοῦ χιτλερικοῦ καθεστῶτος. Ὁ Χίτλερ ὑπεσχέθη ἀνεπιφυλάκτως εἰς τούς Βουλγάρους τήν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν πρός Βορρᾶν, Δυσμάς καί Νότον ἐδαφικῶν των ἐπιδιώξεων. Καί τήν 1ην Μαρτίου 1941 ὑπέγραφεν ἡ Βουλγαρία πανηγυρικῶς τό Τριμερές σύμφωνον (ὅλ. λ. Ἀντικομιντέρν), μετασχοῦσα τήν 25ην Νοεμβρίου 1941 καί τῆς ὑπό 13 κρατῶν ἐπισήμου ἐπικυρώσεως του. Τοιουτοτρόπως ἀπέκτα ἡ χιτλερική Γερμανία καί ἐπισήμως πλέον τό δικαίωμα νά χρησιμοποιῆ τό βουλγαρικόν ἔδαφος διά πολεμικούς σκοπούς. Ὄχι μόνον ἀνενόχλητοι ἀλλά καί μέ τήν πλήρη ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως καί τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βουλγαρίας, ὅστις τούς ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς διερχομένους ἀπ' τήν Βουλγαρίαν προκειμένου νά ἐπιτεθοῦν ἐκ τῶν ὄπισθεν κατά τῆς Ἑλλάδος οἱ Γερμανοί τοῦ Χίτλερ ἔφθασαν εἰς τά ἑλληνικά σύνορα» (ἔνθ. ἀνωτ., λ. «Βουλγαρία»).

Ἄρα δέν κατέκτησε ὁ Χίτλερ τήν Βουλγαρίαν, οὔτε ποτέ ἐπολέμησε καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐναντίον της, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ δόκτωρ Χέφερ.

«Μέ τήν ἐπικράτησιν τοῦ φασισμοῦ καί ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ, παρετηρήθη ταυτοχρόνως ἄνοδος τῶν ὑπερεθνικιστικῶν κομμάτων ἐν Οὐγγαρίᾳ, ἅτινα ἐζήτουν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν καί τήν ἐφαρμογήν ὁλοκληρωτικοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ χώρᾳ. Συμπαθῆ πρός τόν φασισμόν πολιτικήν ἠκολούθησεν ἡ κυβέρνησις τοῦ στρατηγοῦ Ἰουλίου Γκέμπες (1932-1936), ἥτις καί ἐνίσχυσε τόν ἐπανεξοπλισμόν. Τοῦτ' αὐτό συνέβη καί μέ τάς κυβερνήσεις Κάλμαν Ντάρανυ (1936-1938) καί Μπέλα Ἴμρεντυ (1938-1939). Ἡ τελευταία αὕτη ἐψήφισε καί διάφορα μέτρα ἐναντίον τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἑβραίων.

Κατά τόν ὑπό τοῦ Χίτλερ γενόμενον διαμελισμόν τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἡ Οὐγγαρία ἔλαβε λωρίδα γῆς βορείως τοῦ Δουνάβεως ἐκτάσεως

11.930 τέτρ. χιλιομέτρων καί μέ πληθυσμόν 1.058.000 κατοίκων. Τόν Μάρτιον 1939 ἡ Ρουθηνία ἐπαναπροσηρτήθη, προσθέσασα εἰς τήν Οὐγγαρίαν ἔκτασιν 12.059 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καί 670.000 κατοίκους. Ἡ τρίτη ἀναθεώρησις τῶν συνόρων τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τήν παραχώρησιν εἰς τήν Οὐγγαρίαν ἐκτάσεως 43.102 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τῆς βορείου Τρανσυλβανίας μέ 2.633.000 κατοίκους, ἀποσπασθείσης ἐκ τῆς Ρουμανίας. Καί τέλος κατά τήν τετάρτην καί τελευταίαν προσάρτησιν ἐδαφῶν ἡ Οὐγγαρία ἔλαβεν ἔκτασιν 11.947 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων μέ 1.026.000 κατοίκους, ἀποσπασθεῖσαν ἀπό τήν Νοτιοσλαυίαν, μετά τήν κατάληψιν ταύτης ὑπό τῶν Γερμανῶν κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον. Οὕτω ἡ συνολική ἔκτασις τῆς Οὐγγαρίας ἔφθασε τά 172.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα μέ πληθυσμόν 14.753.000 κατοίκων.

Μετά δέ τήν κατά Σεπτέμβριον 1939 ἔκρηξιν τούτου ἦτο πλέον βέβαιον, ὅτι ἡ Οὐγγαρία θά ἐνεπλέκετο ὁπωσδήποτε. Τήν 20 Νοεμβρίου 1940 ἡ χώρα προσεχώρησεν εἰς τό Τριμερές Σύμφωνον, τόν δέ Ἀπρίλιον 1941, ἡ Γερμανία προετοιμαζομένη ὅπως εἰσβάλη εἰς τήν Νοτιοσλαυίαν, ἠξίωσεν ὅπως χρησιμοποιήση τό οὐγγρικόν ἔδαφος. Ἡ Οὐγγαρία ἐτάχθη μετά τῆς Γερμανίας κηρύξασα τόν πόλεμον κατά τῆς Ρωσίας τήν 27 Ἰουνίου 1941 καί τήν 13 Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους ἐναντίον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τόν Μάρτιον 1942 τόν Μπάρντοσου διεδέχθη εἰς τήν πρωθυπουργίαν ὁ Μίκος Κάλλαϋ.

Τά οὐγγρικά στρατεύματα μετέσχον τῆς κατά τῆς Ρωσίας ἐκστρατείας, ἀλλ' ἦτο φανερόν, ὅτι τοῦτο οὐδόλως προεκάλεσεν ἐνθουσιασμόν ἐν τῇ χώρᾳ. Οἱ Γερμανοί ἠξίωσαν ἐνεργωτέραν συμμετοχήν τῆς Οὐγγαρίας εἰς τόν πόλεμον, ἐνισχύσαντες τά συμπαθοῦντα πρός αὐτούς κόμματα κατά τῆς κυβερνήσεως. Τήν 19η Μαρτίου 1944 ὁ Κάλλαϋ ἐξηναγκάσθη νά παραιτηθῇ, τοῦτον δέ διεδέχθη ὁ στρατηγός Νταϊμέ Στόγιαϋ, ἄλλοτε πρεσβευτής εἰς τό Βερολῖνον. Τήν 29 Αὐγούστου ὁ ναύαρχος Χόρτυ ἀνέθεσε τήν κυβέρνησιν εἰς στρατιωτικούς ὑπό τόν στρατηγόν Γκέζα Λάκατος. Σκοπός τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τούτου ἦτο ἡ λῆψις ἔτι αὐστηροτέρων μέτρων πρός συνέχισιν τοῦ πολέμου.

(ἔνθ. ἀνωτ., λ. «Οὐγγαρία»)

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι ὁ Χίτλερ δέν κατέκτησε τήν Οὐγγαρίαν. Ἀπεναντίας μάλιστα τῆς προσέφερε ἐδάφη κι ἐκείνη ἐπολέμησε μαζί του, ὡς σύμμαχος τῆς Γερμανίας, μέχρις ὅτου τήν κατέλαβον οἱ Ρῶσοι.

Κι ἐρχόμεθα τώρα στήν ἄλλην φίλην καί σύμμαχον τοῦ Χίτλερ τήν Ρουμανίαν.

> «Τήν 6 Σεπτεμβρίου 1940 ὁ Κάρολος Β΄ παρητήθη ὑπέρ τοῦ υἱοῦ του Μιχαήλ. Νέα κυβέρνησις ἐσχηματίσθη ὑπό τόν στρατηγόν Ἴωνα Ἀντωνέσκου, ὁ ὁποῖος αὐτοανεκηρύχθη ἀρχηγός τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ καί προσεχώρησεν εἰς τόν Ἄξονα. Τήν 22 Ἰουνίου 1941 Ρουμανικά στρατεύματα συνηνώθησαν μετά τῶν Γερμανικῶν εἰς τήν κατά τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐπίθεσιν καί κατά τά ἑπόμενα τρία ἔτη ἐμάχοντο ὁμοῦ μετά τῆς Βέρμαχτ εἰς νότιον Ρωσίαν. Τήν 23 Αὐγούστου 1944, ὅταν ὁ Σοβιετικός στρατός ἐπλησίαζε πρός τήν Ρουμανικήν πρωτεύουσαν, καταδιώκων τούς ὑποχωροῦντας Γερμανούς, ὁ βασιλεύς Μιχαήλ ἐξηνάγκασε τόν Ἀντωνέσκου εἰς παραίτησιν, ἀνήγγειλε τήν συνθηκολόγησιν τῆς Ρουμανίας μέ τούς Συμμάχους καί διέταξε τάς Ρουμανικάς δυνάμεις νά ἐπιτεθοῦν κατά τῶν ὑποχωρούντων Γερμανικῶν καί Οὐγγρικῶν στρατευμάτων»
>
> **(ἔνθ. ἀνωτ., λ. «Ρουμανία»)**

Ἑπομένως ἡ Ρουμανία διετέλεσε σύμμαχος τῆς Γερμανίας καί Ρουμανικά στρατεύματα ἐπολέμησαν μαζί μέ τούς Γερμανούς, ἐναντίον τῶν Ρώσων. Ὅταν ὁ Χίτλερ ἔχανε τόν πόλεμον ἡ Ρουμανία, ἡ Οὐγγαρία καί ἡ Βουλγαρία, ὅπως ἄλλως τε καί ἡ Ἰταλία, Φινλανδία κ.τ.λ. τόν ἐγκατέλειψαν καί ἐστράφησαν ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Πάντως τό ἱστορικῶς βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ Χίτλερ δέν κατέκτησε ἐκείνας τάς χώρας, πού οἰκειοθελῶς συνεμάχησαν μέ τήν Γερμανίαν.

Σᾶς ἀνέφερα μέ κάποιας λεπτομερείας τό ἀνωτέρω παράδειγμα, διά νά ἀντιληφθῆτε πολύ καλῶς πῶς γράφεται ἡ «ἱστορία», πού φορτώνει ὅλα τά κακά στόν Χίτλερ. Σημειώνω τέλος, ὅτι ὁ ἐπιμελητής τοῦ προαναφερθέντος βιβλίου γράφει στόν πρόλογον, ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, πού ἐκυρίευσε *«τούς λαούς τῆς Ἀσίας»* μετέδωσε εἰς αὐτούς *«τό δημοκρατικό πνεῦμα»*! Οἱ κύριοι ἱστορικοί τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετέτρεψαν τήν Βασιλεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἰς δημοκρατίαν! Ἔλεος.

Ἡ μανία τῶν Ἑβραίων νά καταστρέψουν, ὁτιδήποτε σχετίζεται μέ τόν Χίτλερ φθάνει στά ὅρια τῆς ὑστερίας. Ὅπως εἶναι γνωστόν τήν

20ην Ἰουλίου 1944 μία ὁμάς προδοτῶν ἀπεπειράθη νά δολοφονήσῃ τόν Χίτλερ μέ μία βόμβα, πού ἐτοποθέτησαν κάτω ἀπό τήν τράπεζα συσκέψεων. Ὁ Χίτλερ διεσώθη, μέ πολλά μικροτραύματα. Τά κατεστραμμένα ἀπό τήν ἔκρηξιν ἐνδύματά του, τά ἔδωσε στήν Εὔα Μπράουν, ὡς ἀναμνηστικά τοῦ γεγονότος. Οἱ Ἀμερικανοί στρατιῶται τά ἀνεῦρον, στό καταφύγιον τοῦ Χίτλερ καί ἀφοῦ τά ἐφωτογράφησαν τά μετέφεραν στήν Ἀμερικήν, ὅπου εἰς εἰδικήν τελετήν τά ἔκαυσαν τό 1947.

Τά παραμύθια, διά τούς Ναζί δημιουργοῦνται, στά γραφεῖα ψυχολογικοῦ πολέμου τοῦ διεθνοῦς σιωνισμοῦ, πού εὑρίσκει τόν τρόπον διαδόσεώς των μέσῳ ἐφημερίδων καί τηλεοράσεων π.χ. στά «Νέα» (8-11-2004) διαβάζομεν ἄρθρον μέ τίτλον: «Τό χαμένο χρυσάφι τῶν Ναζί» καί παρακάτω μᾶς διαβεβαιοῦν ὅτι: *«ὁ Χίτλερ φυγάδευσε στήν Ἀργεντινή τόνους χρυσοῦ μέ ὑποβρύχια»!* καί γνωρίζετε πόσον: *«Ἑκατομμύρια κιλά χρυσοῦ τῶν ναζί εἶχαν σταλεῖ μέ ὑποβρύχια μέχρι τίς ἀκτές τῆς Παταγωνίας τίς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου...»* διά νά χρηματοδοτηθοῦν σημαντικές φυσιογνωμίες τῶν Ναζί. Ἐγυρίσθη καί «ντοκυμανταίρ» διά τά ἑκατομμύρια κιλῶν (!) χρυσοῦ πού μετεφέρθησαν στήν Ἀργεντινή μέ ὑποβρύχια, ὅταν «τό καθεστώς παρέπαιε».

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὅλα τά ὑποβρύχια τῆς Γερμανίας δέν ἠδύναντο νά μεταφέρουν ὄχι ἑκατομμύρια, ἀλλ' οὔτε ἕνα ἑκατομμύριον κιλά χρυσοῦ στήν Ἀργεντινή. Ἐν τούτοις αὐτά γράφονται. Εἴπομεν ὅτι ὁ ἀντιναζισμός εἶναι κερδοφόρος.

Ἡ φωτογραφία πού ἀκολουθεῖ στήν ἐπόμενη σελίδα ἐδημοσιεύθη στό *«Βῆμα»* (27-9-2000). Φυσικά δέν ἐλήφθη *«λίγα χρόνια ἀπό τό τέλος»* οὔτε ὁ Χίτλερ *«ἀποχαιρετᾷ περίλυπος τούς ἀνθρώπους του»*. Διότι πρίν ἀπό τό τέλος ὁ Χίτλερ δέν εἶχε δίπλα του τόν Χίμμλερ, οὔτε ἐφόρουν στολάς τῶν S.A. Εἶναι φωτογραφία, πρίν ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἐξουσίας τῶν Ναζί κι ὄχι πρίν ἀπό τό τέλος.

Ἐκυκλοφόρησε καί στήν Ἑλλάδα τό βιβλίο τῆς Τράουντλ Γιοῦνγκε μέ τίτλο *«Μέχρι τό τέλος»* (ἐκδ. «Μέδουσα» Ἀθ. 2003) ὅπου σκιαγραφεῖ τόν Χίτλερ, ὅπως τόν ἔζησε. Στόν ὑπότιτλο διά νά δώσουν ἐγκυρότητα στό βιβλίον γράφουν: «ἡ γραμματεύς τοῦ Χίτλερ ἀφηγεῖται». Στήν πραγματικότητα ἡ Γιοῦνγκε δέν ἦτο γραμματεύς,

*Μύθος: «Λίγο πριν από το τέλος ο Αδόλφος Χίτλερ αποχαιρετά περίλυπος τους ανθρώπους του» («**Βήμα**», 27-9-2000)*

ἀλλά δακτυλογράφος τοῦ Χίτλερ (1943-1945). Γραμματεῖς τοῦ Χίτλερ ἦσαν ἡ Γκέρντα Νταρανόφσκι (Ντάρα) μετέπειτα σύζυγος τοῦ Σμηνάρχου Κρίστιαν (1937-1945), ἡ Γιοχάνα Βόλφ (1929-1945) πού ἐφυλακίσθη μέχρι τό 1948, ἡ Κρίστα Σραῖντερ (1930-1945) πού ἐπίσης ἔμεινε στήν φυλακή, μέχρι τό 1948.

Ἡ Γιοῦνγκε, μολονότι κατεῖχε ἁπλῆ θέσιν δακτυλογράφου τοῦ ὑπασπιστηρίου τοῦ Χίτλερ ὅπου διωρίσθη, κατόπιν ἐξετάσεων καί βάσει τοῦ νόμου, περί ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας ἐν καιρῷ πολέμου, μετά τήν ἧτταν τῆς Γερμανίας, κατεδιώχθη, ἐφυλακίσθη, ἀντεμετώπισε ψυχολογικά προβλήματα, ὥστε ἠθέλησε νά μεταναστεύση, ἀλλ' οὐδένα κράτος τήν ἐδέχετο, ἀκόμη καί ἡ Αὐστραλία, διότι ἦτο δακτυλογράφος τοῦ Χίτλερ! Ἄν καί δέν ὑπῆρξε μέλος τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος ὑπεχρεώθη νά ἀπαντήση εἰς 131 ἐρωτήσεις ἐπί τοῦ Ναζισμοῦ, διά νά ἐπανενταχθῆ στήν κοινωνίαν!

Τό βιβλίον της διαδίδουν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι μέ σχόλια καί ἐπιλόγους προσπαθοῦν νά τήν παρουσιάσουν ἐχθρικήν, πρός τόν Χίτλερ, τῆς ζητοῦν ἐξηγήσεις, διά τά ἐγκλήματα καί ἄλλα τέτοια προπα-

Πρόσφατος φωτογραφία τῆς Τράουντλ Γιοῦνγκε, προσωπικῆς δακτυλογράφου τοῦ Χίτλερ. Ὅταν ὁ σύζυγός της λοχαγός τῶν SS Χάνς Γιοῦνγκε ἐφονεύθη στό μέτωπο ὁ Χίτλερ τῆς εἶπε: «Ἄχ παιδί μου, λυποῦμαι πολύ, πολύ. Ὁ σύζυγός σου ἦτο σπουδαῖος ἄνθρωπος». Εἰς αὐτήν ὁ Χίτλερ ὑπηγόρευσε τήν πολιτική του διαθήκην. Ὅταν τῆς επρότειναν νά φύγη ἀπό τό καταφύγιον τῆς Καγκελαρίας ἠρνήθη: «Ἐγώ θά μείνω».

γανδιστικά. Ἤδη ὅταν ἦτο φυλακισμένη κάποιος Ἑβραῖος πού ὑπηρέτει Ἀξιωματικός στόν Ἀμερικανικό Στρατό τήν ὑπέβαλε *«σέ πολύωρη ἀνάκριση καί μετά τῆς λέει νά γράψει ὅ,τι θυμᾶται ἀπό τίς τελευταῖες ἡμέρες της στό καταφύγιο τοῦ Φύρερ. Γεμίζει τρεῖς κόλλες χαρτί καί ὁ Ἀξιωματικός ἐντυπωσιάζεται τόσο πολύ πού τῆς προσφέρει 5.000 δολλάρια γιά τά δικαιώματα ἔκδοσης»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 278). Γνήσιος Ἑβραῖος. Ὅμως ἡ Γιοῦνγκε ἀρνεῖται. Τό βιβλίο τῆς Γιοῦνγκε ἔχει ἀξίαν, διότι παρουσιάζει τόν Χίτλερ ὄχι ὡς πολιτικοστρατιωτικόν ἡγέτην, ἀλλά ὡς ἄνθρωπον μέ τάς συνηθείας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τῶν ἀστείων, τῆς ἀγάπης πρός τήν σκύλαν του, τῆς φιλίας κ.τ.λ. Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν καί παρά τά δηλητηριώδη σχόλια ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἀπέτυχε, ἐπειδή ὁ ἄνθρωπος Χίτλερ μόνον συμπάθεια προκαλεῖ.

Τό βιβλίον ἐγυρίσθη εἰς κινηματογραφικήν ταινίαν, μέ τίτλον «Ἡ Πτώση» πού εἶναι ἐντυπωσιακή.

Ἡ διεξαγωγή τοῦ πολέμου, ὑπό τῶν Ἄγγλων ἐστερεῖτο ἱπποτικοῦ πνεύματος. Περί τούτου ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες γνωρίζομεν καλῶς, ἀπό τήν Ἀγγλικήν συμπεριφοράν, ἔναντι τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ. Στόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ ἐγκληματική κτηνωδία τῶν Ἄγγλων ὑπῆρξε ἀπερίγραπτος. Ἀναφέρω δύο ἐνδεικτικά περιστατικά π.χ. τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1942 ἡ Γερμανική ναρκοθέτις «Οὖλμ» ἐβυθίσθη. Οἱ Ἄγγλοι τότε ἐσκότωσαν μέ πολυβολισμούς ὅλους τούς

ἐπιζήσαντες Γερμανούς (ἡμερολόγιον Γερμανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ 11ης καί 14ης Σεπτεμβρίου 1942). Στό νησάκι Σάρη τῆς Μάγχης ἀπεβιβάσθησαν Ἄγγλοι στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι συνέλαβαν πέντε Γερμανούς μηχανικούς ἐντός ἑνός ξενοδοχείου, τούς ἔδεσαν καί μετά τούς ἔσφαξαν! (καθηγητής Foot εἰς «SOE in France», p. 186). Ἡ πρᾶξις αὐτή τῶν Ἄγγλων ἐπροκάλεσε τήν μῆνιν τοῦ Χίτλερ καί διαταγάς του, διά τήν λῆψιν ἀντιποίνων κατά τῶν δολοφονικῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἄγγλων. Ὅσοι τέτοιοι δολοφόνοι (συνήθως ἦσαν ποινικοί κατάδικοι) συνελαμβάνοντο ἔπρεπε νά τυφεκίζωνται ἀμέσως.

Ἀνέκαθεν στήν ἱστορίαν τους οἱ Ἄγγλοι δέν ἐσέβοντο τήν ἀνδροπρεπῆ διεξαγωγή τοῦ πολέμου. Πάντοτε ἔσφαζαν ἀνυπεράσπίστους ἤ ἀμάχους. Πάντοτε ἦσαν ἐγκληματίαι.

Ἀντιθέτως ὁ Γερμανικός Στρατός (Βέρμαχτ) καί τά Ἔς-Ἔς ὑπῆρξαν ὑποδειγματικοί πολεμισταί, πού στό πεδίον τῆς μάχης ἐσέβοντο τόν ἐχθρόν τους. Ἔχουν εἰπωθεῖ τά ἄκρως ἀντίθετα, ἀλλά δέν ἀληθεύουν. Ἀπό Γερμανικῆς πλευρᾶς ὁ πόλεμος διεξήγετο ἱπποτικῶς. Μόνον στό Ἑλληνικόν μέτωπον οἱ Γερμανοί ἀντεμετώπισαν μαχητάς ἀπαραμίλλου ἀξίας. Δι' αὐτό, ὅταν παρέλαβαν τά ἀκυρίευτα ὀχυρά τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» τά Γερμανικά στρατεύματα παρετάσσοντο, πρό τῶν ἀπερχομένων Ἑλλήνων Στρατιωτῶν καί ἐπαρουσίαζαν ὅπλα, διά νά τιμήσουν τόν Ἑλληνικόν ἡρωϊσμόν.

Ἀκόμη ὁ Γερμανικός Στρατός καί τά Ἔς-Ἔς ἐσέβοντο τούς αἰχμαλώτους στρατιωτικούς. Ὅποιος ἐξ αὐτῶν ἀπέθνησκε ἐκηδεύετο μέ στρατιωτικάς τιμάς καί μέ τό φέρετρόν του σκεπασμένον μέ τήν σημαίαν τῆς πατρίδος του, πρᾶγμα ἀδιανόητον, διά τούς Ἀμερικανούς «γκάγκστερς» τούς Ἀγγλοαποικιοκράτας καί τούς ὑπανθρώπους σοβιετικούς. Σημειώνω, ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες Στρατιῶται δέν ὡδηγήθησαν αἰχμάλωτοι, διά νά ἐργασθοῦν στήν Γερμανίαν, ὅπως συνέβη στούς ἄλλους ἡττηθέντας Στρατούς, διότι κατά προσωπικήν διαταγήν τοῦ Χίτλερ τούς ἀνεγνωρίσθη γενναιότης, πού ἔπρεπε νά τιμηθῆ, καθώς ἀνήγγειλε ὁ Φύρερ στόν ἐπινίκειον λόγον του, μετά τήν ἐκστρατείαν τῶν Βαλκανίων.

Ἀτυχῶς κι ἐξ αἰτίας τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς συμπεριφορᾶς ἐξεχυδαΐσθη ἡ διεξαγωγή τοῦ πολέμου. Οἱ Ἀγγλοαμερικανοί ὑποκινούμενοι, ἀπό τούς Ἑβραίους ἐταπείνωναν τούς συλλαμβανομένους

Γερμανούς, ἰδίως τούς ἀξιωματικούς, πρός τούς ὁποίους ἐφέροντο προσβλητικῶς. Ὡστόσον οἱ Γερμανοί, μέχρι καί τοῦ τέλους των δέν ἤλλαξαν τήν διαγωγήν τους ἔναντι τῶν ξένων αἰχμαλώτων Ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι διετρέφοντο ἀκριβῶς, ὅπως οἱ Γερμανοί Ἀξιωματικοί. Αἱ ἐκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τοῦ Ἰανουαρίου 1945, δηλαδή ὀλίγον πρίν τῆς καταρρεύσεως τοῦ Τρίτου Ράϊχ εἶναι ἀποκαλυπτικαί, δι' αὐτό τάς ἀποσιωποῦν δημοκρατικώτατα.

Ἐπαναλαμβάνω: οἱ δολοφόνοι, οἱ ἀπατεῶνες, οἱ τοκογλύφοι, οἱ ὑπεξαιρέται, οἱ κλέπται, οἱ ψεύδορκοι, δέν θά διστάσουν νά ψευδολογήσουν εἰς βάρος τῶν Ναζί. Ὁ Ἑβραῖος, ἐξ αἰτίας τῆς θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως του στερεῖται τοῦ τεκμηρίου τῆς εἰλικρινείας. Ἡ Ἑβραϊκή θρησκευτική διδασκαλία ὑποχρεώνει ὅλους νά θεωροῦν ὅσα ἰσχυρίζονται οἱ Ἑβραῖοι ψεύδη, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἀντιθέτου. Ἀπεναντίας οἱ ἄλλοι λαοί διαθέτουν τό τεκμήριον τῆς εἰλικρινείας, ὥστε ὅσα λέγουν τά θεωροῦμεν ἀληθῆ, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἀντιθέτου.

Προσθέτω ἐπίσης κάτι πολύ ἀναγκαῖον, δηλαδή πρέπει νά διερωτηθῆτε, διά δύο πράγματα.

Πρῶτον: Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Ἑβραϊκή θρησκευτική διδασκαλία διαμορφώνει ἐγκληματίας. Αἱ θεῖαι ἐντολαί πού περιλαμβάνουν τά ἱερά βιβλία τῶν Ἑβραίων εἶναι σαφεῖς ὁδηγίαι, πρός τέλεσιν ἐγκληματικῶν πράξεων. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι δέν θέλουν νά μάθουν ἀλλοεθνεῖς τάς σατανικάς διδασκαλίας τῶν Ταλμούδ, διότι θά ἀποκαλυφθοῦν ποῖοι πραγματικῶς εἶναι. Μάλιστα ἀπειλοῦνται μέ θανάτωσιν ὅσοι ἀλλόθρησκοι μαθαίνουν τό Ταλμούδ ἤ ὅσοι Ἑβραῖοι ἐβαπτίσθησαν Χριστιανοί (Sanhedrich 59 A, Hilkoth Akvai X.2 Iore Dea 158,2). Σᾶς ἐρωτῶ λοιπόν: πῶς ἀντιμετωπίζετε τήν Ἑβραϊκήν συνωμοσίαν; Τήν βλέπετε, τήν πληροφορεῖσθε, τήν διαβάζετε, σᾶς τήν ἀποκαλύπτουν τά γεγονότα, πού συμβαίνουν στήν Παλαιστίνην καί ἀλλοῦ. Τό Ἰσραήλ καί ὁ ὄπισθεν αὐτοῦ ὑποκρυπτόμενος διεθνής Ἑβραϊσμός δολοφονεῖ, δημιουργεῖ οἰκονομικάς κρίσεις, διά νά κερδοσκοπῆ, ὀργανώνει ταραχάς, παρασύρει μέ ψευδεῖς πληροφορίας ἄλλα κράτη, ἐκμεταλλεύεται τούς λαούς, μέ τό τραπεζικό καί χρηματιστηριακό κεφάλαιον, ἐξαγοράζει πολιτικούς, ἐλέγχει ὀργανώσεις κ.τ.λ. Τί κάνετε; Τίποτε. Ἄν ἐξαιρέσωμεν μερικούς τό πλῆθος ἀπεχθάνεται τούς Ἑβραίους, ἀλλά δειλό καθώς εἶναι σιωπᾶ. Ἦλθε ἐπί τέλους ἡ

ὥρα νά πάρετε θέσι. Ἀπό ἐδῶ ἤ ἀπό ἐκεῖ. Διαλέξατε ποῦ θά ταχθῆτε μέ τούς θαρραλέους ἤ μέ τούς δειλούς;

Δεύτερον: Δέν νομίζετε, ὅτι ἀρκετά σᾶς ἐξηπάτησαν οἱ Ἑβραῖοι; Ἀσφαλῶς ἔγινε ὁ Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος κατά τήν διάρκειαν τοῦ ὁποίου συνέβησαν φοβερά καί τρομερά περιστατικά. Ἡ Λευκή Φυλή κατεσφαγιάσθη εἰς ἕναν ἀποτρόπαιον ἐμφύλιον πόλεμον, πού διά τῆς ἑβραιοκρατουμένης Ἀγγλίας ὑπεκίνησε ὁ σιωνισμός. Ὁ Ναζισμός δέν ἦτο, ὅπως σᾶς τόν ἐπαρουσίασε ἡ πλουτοδημοκρατική προπαγάνδα. Σᾶς εἶπαν ψεύδη, διά τήν ναζιστικήν ἰδεολογίαν, τήν ὁποίαν ἐδυσφήμησαν, ὥστε σήμερον, εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον ὅποιος τολμήσῃ νά δηλώσῃ, ὅτι εἶναι Ναζί θά ἐγείρῃ θύελλα ἀντιδράσεων. Γνωρίζομεν καλῶς τήν δύναμιν τῆς προπαγάνδας, ἀλλ' ἐλάχιστοι θά ἀναγνωρίσουν, ὅτι εἶναι θύματά της. Μία τέτοια αὐτοκριτική προϋποθέτει προσωπικότητα ἀξιώσεων. Πάντως ἀργά ἤ γρήγορα θά ἐπικρατήσῃ ἡ ἀλήθεια καί τότε ἡ Λευκή Φυλή θά πικραθῇ, πού ὁ Χίτλερ ἔχασε τόν πόλεμον. Προσέξατε μίαν ἀναλογίαν. Ὅταν ἡττήθη ὁ Ναπολέων ἐπί ἕναν αἰῶνα ὅλοι τόν ὕβριζαν, ἐνῷ τώρα τόν θαυμάζουν καί ἡ Γαλλική Δημοκρατία τόν ἀνεκήρυξε «Μέγα» ἄν καί τήν κατέλυσε καί ἵδρυσε Αὐτοκρατορίαν. Ἔτσι τώρα ὑβρίζουν τόν Χίτλερ —ὄχι καί τόσον διά νά εἴμεθα εἰλικρινεῖς— πού δέν ἀποκλείεται μετά 50 ἔτη νά δικαιωθῇ στήν ἱστορίαν, ὅπου Μεγάλοι δέν εἶναι πάντοτε οἱ νικηταί.

Ἐπικαλοῦμαι ἀντιναζιστικάς πηγάς διά νά ἀποδεικνύω ὅσα ὑποστηρίζω. Κατηγοροῦν π.χ. οἱ Γάλλοι τούς Γερμανούς, ὅτι τάχα κατά τό διάστημα τῆς κατοχῆς τῆς Γαλλίας ἦσαν σκληροί κ.τ.λ. θά ἀναφέρω ἕνα περιστατικό πού διηγεῖται ὁ Τσῶρτσιλ στά «Ἀπομνημονεύματά» του (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος», τόμ. 5, βιβλ. 1ον, σελ. 207) καί συγκεκριμένως εἰς ἐπιστολήν πού ἔστειλε στόν Πρόεδρον Ροῦζβελτ τήν 25-10-1943.

Λέγει λοιπόν ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός, ὅτι ἐβομβάρδισαν ἕνα Γερμανικόν πεδίον δοκιμῶν στήν Γαλλίαν, ὅπου εἰργάζοντο 6.000 περίπου Γάλλοι ἐργάται, τούς ὁποίους ἐπέβλεπαν Γάλλοι!

«Ἡ περίπτωσις τοῦ Βάττεν εἶναι ἐνδιαφέρουσα. Ἐπροκαλέσαμεν τόσον σοβαράς καταστροφάς ἐκεῖ ὥστε οἱ Γερμανοί, κατόπιν μιᾶς συσκέψεως τήν ὁποίαν εἶχον δύο ἡμέρας ἀργότερον, ἀπεφάσισαν νά τό ἐγκαταλείψουν τελείως. Περί τάς 6.000 Γάλλων ἐργατῶν ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς καταναγκαστικήν ἐργασίαν ἐκεῖ. Ὅταν ἐπανικοβλήθησαν οὗτοι κατά τήν ἐπίθεσίν μας, ἕνα σῶμα νεαρῶν Γάλλων ἐν στολῇ, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπό τῶν Γερμανῶν διά νά τούς ἐπιβλέπουν, ἐπυροβόλησαν ἐναντίον τῶν συμπατριωτῶν των, ἐπιδείξαντες ταύτην κτηνωδίαν ὥστε ἕνας Γερμανός ἀξιωματικός ἐτυφέκισε ἕνα ἀπό αὐτά τά γουρούνια».

Ἐφαντάζεσθο ποτέ, ὅτι οἱ Γάλλοι θά ἐσκότωναν Γάλλους; ὅτι Γάλλοι θά ἐπεδείκνυναν κτηνωδίαν, ἔναντι τῶν συμπατριωτῶν των; κι ὅτι ἕνας Γερμανός Ἀξιωματικός θά ἐτυφέκιζε ἕνα Γάλλο, διότι ἐφόνευσε Γάλλους;

Ὁ υἱός τοῦ Στάλιν, ἀπό τόν πρῶτον του γάμον ἐλέγετο Γιακόμπ (Γιάσα) Τζουγκασβίλι ὑπηρέτει ὡς ὑπολοχαγός, εἰς μονάδα ἁρμάτων καί συνελήφθη αἰχμάλωτος.

Τό 1943 κάποιοι Ἄγγλοι συγκρατούμενοί του, στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως τοῦ συμπεριεφέρθησαν τόσον κακῶς, ὥστε ηὐτοκτόνησε. Κατ᾽ ἄλλους, ἐπειδή ὁ πατήρ του ἠρνήθη νά τόν ἀνταλλάξη μέ ἐπιφανῆ Γερμανό αἰχμάλωτο ἔπεσε, στά ἠλεκτροφόρα καλώδια τοῦ στρατοπέδου, ὅπου ἐκρατεῖτο καί ηὐτοκτόνησε (φάκελλοι Mondadori: «Στάλιν» Ἑλλ. ἔκδ. «Φυτράκη» Ἀθ. 1972, σελ. 162).

Κάποτε θά ἔλθουν στήν δημοσιότητα φοβερά γεγονότα, κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκστρατείας τῶν Γερμανῶν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Οἱ Γερμανοί ἐπολέμουν πάντοτε συμφώνως πρός τούς γραπτούς καί ἀγράφους νόμους τοῦ πολέμου. Ἀντιθέτως οἱ Ρῶσοι καί διά τήν ἀκρίβειαν αἱ μᾶζαι Μογγόλων, Τατάρων, ἀγριανθρώπων τῆς Ἀσίας, πού κατά ἑκατοντάδας χιλιάδας, κατά ἑκατομμύρια ἐξώρμουν ἐναντίον τῶν μεραρχιῶν τῆς Βέρμαχτ. Ἦτο ἕνα ἀσύλληπτου φαντασίας συμβάν, πού τό σχολαστικό Γερμανικό Ἐπιτελεῖο δέν εἶχε ὑπολογίσει.

Ὑπάρχουν ἐπίσημοι ἀναφοραί στά κρατικά ἀρχεῖα (π.χ. Τ175/120/5322 κ.τ.λ.) τῆς Γερμανίας καί μαρτυρικαί καταθέσεις ἀπιστεύ-

του βαρβαρότητος. Οἱ Γερμανοί συνελάμβαναν σοβιετικούς αἰχμαλώτους, πού ἔφεραν μαζί των κομμάτια, ἀπό κρέας Γερμανῶν Στρατιωτῶν, πού τά ἔτρωγαν. Ἀληθεῖς καννίβαλοι, ἀνθρωποφάγοι. Ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ τήν 2αν Φεβρουαρίου 1942 κατήγγειλε στόν πρεσβευτή τῆς Κροατίας Μπούταχ τό ἀπίθανον γεγονός, τό ὁποῖον εἶχε τέτοια ἔκτασιν, ὥστε ἀπησχόλησε τήν ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Γερμανίας. Ὁ Χίτλερ συνεζήτησε τό θέμα προσωπικῶς μέ τόν Γκαῖμπελς (ἡμερολ. 21, 26 Ἀπριλίου 1942) πού πολλοί σοβιετικοί αἰχμάλωτοι ἔφεραν μαζί των τεμάχια κρέατος, ἀπό Γερμανούς, τούς ὁποίους ἔσφαζαν. Αὐτά, ὅταν σταματήση ἡ ἐπιρροή τῆς προπαγάνδας, θά ἔλθουν, στήν δημοσιότητα καί τότε θά ἀποκατασταθῆ ἡ ἱστορική ἀλήθεια. Ἤδη πολλοί ἱστορικοί συγγραφεῖς ἀναφέρουν τόν καννιβαλισμό τῶν Ἀσιατικῶν μαζανθρώπων.

Προκειμένου νά παραπλανήση τούς Ρώσους ὁ Χίτλερ ἐπενόησε καί διέδωσε παντοῦ, ὅτι σκοπεύει νά προχωρήση εἰς ἀπόβασιν στήν Ἀγγλίαν. Στό σχέδιον ἐδόθη ἡ ὀνομασία «Θαλάσσιος Λέων», ἐνῷ τό ἀληθές εἶναι καί τώρα ἐπί τέλους τό ἀναγνωρίζουν οἱ ἱστορικοί ὅτι οὐδέποτε ὁ Χίτλερ ἐπρογραμμάτισε ἐπιχείρησιν ἀποβάσεως στήν Ἀγ-

Ὁ υἱός τοῦ Στάλιν, αἰχμάλωτος τῶν Γερμανῶν.

γλικήν νῆσον. Ὁ Γκαῖμπελς στό «Ἡμερολόγιον» του (6-8-1940) εἶναι κατηγορηματικός: *«Εἰσβολή δέν ἐσχεδιάσθη...»* καί ὅλαι αἱ τάχα προετοιμασίαι ἀπέβλεπαν, στό νά προκαλέσουν «σύγχυσιν στόν ἐχθρόν». Τά ἴδια ὑποστηρίζει κι' ὁ Ἴρβινγκ στήν βιογραφίαν τοῦ Γκαῖμπελς («Goebbels» ed. «Focus Point, London 1996, p. 341) καί ἄλλοι ἱστορικοί, τό ἀποδέχονται. Εἰς ἀντίποινα τῶν βομβαρδισμῶν κατά τῆς Γερμανίας ἡ «Λουφτβάφε» ἐπετέθη ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Αἱ ἀερομαχίαι πού διεξήχθησαν δέν ἀπεσκόπουν στήν προετοιμασίαν εἰσβολῆς, ἀλλ' ἦσαν μέρος τοῦ πολέμου στόν ἀέρα, ὅπου τοὐλάχιστον τά δύο πρῶτα ἔτη τοῦ πολέμου οἱ Βρεταννοί εἶχαν μόνον ἧττας. Ἡ «μάχη τῆς Ἀγγλίας» διεφημίσθη ἁπλῶς, διά νά ἔχουν οἱ Ἄγγλοι μίαν τάχα νίκην εἰς ἀντιστάθμισμα, ὅλων τῶν συμφορῶν, πού ὑπέστησαν.

Σχετικῶς μέ τήν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου (29-30 Σεπτεμβρίου 1938) κατηγοροῦν ὅλοι τήν Γερμανία, πού ἐπωφελήθη τῆς ἐνδοτικότητος τῶν Ἀγγλογάλλων νά ἀποσπάσουν τήν περιοχήν τῶν Σουδητῶν ἀπό τήν Τσεχοσλοβακία. Ὅλοι ἔτσι γνωρίζετε. Εἶναι ἀλήθεια. Ἀλλά δέν εἶναι ὅλη ἡ ἀλήθεια. Διότι ἐκτός ἀπό τήν Γερμανία πού στό κάτω κάτω ἀπηλευθέρωσε ὁμοεθνεῖς της ἐπενέβη ἡ Πολωνία, μάλιστα ἡ Πολωνία ἡ ὁποία προσήρτησε χωρίς νά ἔχῃ δικαίωμα τήν μεγίστη περιοχή τοῦ Teschen, πού ἀπέσπασε ἀπό τό κατατεμαχισθέν κράτος τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ὁ Τσῶρτσιλ («Ἀπομνημονεύματα» Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος», Ἀθ. τόμος Α΄, βιβλ. 1ον, σελ. 231, 249) παρατηρεῖ μέ ἀγανάκτησιν: *«Οἱ Πολωνοί εἶχαν κερδίσει τήν περιοχή τοῦ Teschen μέ τήν πρόστυχη στάσι πού εἶχαν δείξει κατά τόν διαμελισμόν τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ κράτους...»*

Ὁ διαμελισμός τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ Κράτους ἐπραγματοποιήθη βάσει τῆς συμφωνίας. Δέν ἦταν ὅμως οἱ Γερμανοί οἱ μόνοι γύπες πού ἔπεσαν ἐπάνω στό πτῶμα. Ἀμέσως ὕστερα ἀπό τήν συμφωνία τοῦ Μονάχου τῆς 30 Σεπτεμβρίου, ἡ Πολωνική Κυβέρνησις ἔστειλε ἕνα τελεσίγραφο 24 ὡρῶν στούς Τσεχοσλοβάκους καί ἐζητοῦσε τήν ἄμεση παραχώρηση τῆς μεθοριακῆς περιοχῆς Teschen. Καμία δυνατότης δέν ὑπῆρχε ν' ἀντισταθοῦν οἱ Τσέχοι στήν σκληρή αὐτή ἀξίωσι.

ἔνθ. ἀνωτ.

Ἐκτός ἀπό τήν Πολωνία προέβαλε ἐδαφικάς ἀξιώσεις εἰς βάρος τῆς Τσεχοσλοβακίας καί ἡ Οὐγγαρία, ἡ ὁποία «ἔλαβε ἕνα κομμάτι κρέας» (Τσῶρτσιλ, ἔνθ. ἀνωτ. 236). Διαπιστώνετε λοιπόν, ὅτι ἀπό τόν διαμελισμό τῆς Τσεχοσλοβακίας, πού ἐπραγματοποιήθη μέ τήν συμφωνία τοῦ Μονάχου ἡ Πολωνία καί ἡ Οὐγγαρία ἥρπασαν περιοχάς τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐνῶ αὐτήν τήν ἀλήθειαν σᾶς τήν ἀποκρύπτουν καί στά βιβλία τῆς ἱστορίας διδάσκουν, ὅτι μόνον ἡ Γερμανία ἐπῆρε μέ τήν συνθήκην τοῦ Μονάχου τμῆμα τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ κράτους. Διά τήν κατά Τσῶρτσιλ *«πρόστυχη στάση»* τῆς Πολωνίας δέν σᾶς λέγουν λέξι, οὔτε πάλιν κατά Τσῶρτσιλ διά *«τό κομμάτι κρέας»* πού ἔλαβε ἡ Οὐγγαρία σᾶς λέγουν κάτι. Διατί; Σᾶς κρύβουν τήν ἀλήθειαν πρᾶγμα, πού πρέπει κάποτε νά συνειδητοποιήσετε.

Ἡ Τσεχοσλοβακία ὑπῆρξε ἕνα κατασκεύασμα τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Στό κράτος αὐτό ἔζων 7 ἑκατομμύρια γνήσιοι Τσέχοι, 3 ἑκατομμύρια Σλοβάκοι, χιλιάδες Μαγυάρων, Ρουθηνῶν, Πολωνῶν καί 3,5 ἑκατομμύρια Γερμανῶν, τούς ὁποίους λογικῶς δέν ἐπρόκειτο τό Τρίτον Ράϊχ νά ἐγκαταλείψη, ὅπως καί συνέβη μέ τήν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου. Πολύ ὀρθῶς τότε ὁ πρωθυπουργός τῆς Γαλλίας Ἐδουάρδος Νταλαντιέ εἶπε στούς δημοσιογράφους: *«ἔπρεπε ἄραγε νά βάλουμε νά σκοτωθοῦν 15 ἑκατομμύρια Εὐρωπαῖοι γιά νά ὑποχρεώσουμε 3 ἑκατομμύρια Σουδῆτες πού θέλουν νά εἶναι Γερμανοί νά μένουν δεμένοι στήν Τσεχοσλοβακία;»* (Κλώντ Γκιγιωμέν: «Μόναχο 1938» εἰς «Μεγάλα ἱστορικά αἰνίγματα τῆς ἐποχῆς μας», Ἑλλ. ἐκδ. «Τσόφλης», τόμ. 6, σελ. 254), ἄν ἐδίδετο κάποια ἀνάλογος λύσις καί στούς Γερμανούς τοῦ Ντάντσιχ δέν θά εἶχε κηρυχθῆ ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος, τόν ὁποῖον ἐνίκησαν οἱ Σύμμαχοι, ἀλλ' ὑπεδουλώθησαν οἱ Πολωνοί ὁλοκληρωτικῶς στούς Ρώσους καί δέν ἀπώλεσαν μόνον μίαν μικράν περιοχήν, πού δέν τούς ἀνῆκε.

Ἡ γνωστή Γαλλική ἐφημερίς *«Paris-Soir»* (2-10-1938) γράφει στό πρωτοσέλιδόν της: *«Ἡ Πράγα δέχεται νά ἐκκενώση τήν περιοχήν τοῦ Τέσεν, τήν ὁποίαν θά καταλάβη ἡ Πολωνία αὔριον»*. Οἱ προπαγανδισταί διαδίδουν, ὅτι μέ τήν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου ὁ Χίτλερ ἐπῆρε τήν περιοχήν τῶν Σουδητῶν, πού ἦσαν Γερμανοί, ἀλλά σᾶς ἀποκρύπτουν, ὅτι καί ἡ Πολωνία κατέλαβε μίαν μεγάλην ἐπαρχίαν τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἐπαναλαμβάνω καί τονίζω, ὅτι τήν ἀλήθειαν αὐτήν συστηματικῶς τήν ἀποκρύπτουν.

Οἱ Τσέχοι ἀπέδειξαν ὅτι ἦσαν ἀνάξιοι νά ὑπερασπίσουν τό κράτος τους, μολονότι διέθεταν 30 ἑτοιμοπολέμους μεραρχίας 1.500 ἀεροπλάνα!! καί γραμμή ὀχυρῶν, ὅπου ἠδύνατο νά ἀντισταθοῦν.

Paris-soir

A 14 HEURES, LES ALLEMANDS ONT COMMENCÉ L'OCCUPATION DE LA ZONE N° 1 DES SUDÈTES

Prague accepte d'évacuer le territoire de Teschen que la Pologne occupera demain

LA PAIX ou la guerre?

Τουρκική στρατιωτική ἀντιπροσωπεία ἐπισκέπτεται τόν Χίτλερ. Ὅσον ἐνίκα ὁ Χίτλερ οἱ Τοῦρκοι τόν ὑπεστήριξαν (ἐξαγωγαί χρωμίου, μεταλλευμάτων κ.τ.λ.) παρά τό Σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας, πού εἶχαν ὑπογράψει (19-10-1939) μετά τῆς Γαλλίας καί Ἀγγλίας. Ὅταν ἐφάνη, ὅτι ἡ Γερμανία χάνει τόν πόλεμον ἡ Τουρκία ἐστράφη (2-8-1944) ὑπέρ τῶν Συμμάχων ἀρχικῶς ὡς εὐμενής οὐδετέρα καί κατόπιν ἐκήρυξε τόν πόλεμον κατά τῶν Γερμανῶν καί στήν συνθήκην Εἰρήνης (1946) ἐζήτησε τά Δωδεκάνησα, εἰς ἀνταμοιβήν τῶν θυσιῶν της (!) διά τήν Συμμαχικήν νίκην.

Δυστυχῶς ὁ πολύς κόσμος ἀγνοεῖ τί ἀκριβῶς συνέβη στό Μόναχο, ὅπου ὁ Χίτλερ ὑπέγραψε εἰδικάς συμφωνίας, μέ τήν Ἀγγλίαν ἰδιαιτέρως. Συγκεκριμένως ὁ Βρεταννός πρωθυπουργός Τσάμπερλαιν, πού πράγματι ἐνδιεφέρετο, διά τήν εἰρήνην στήν Εὐρώπην ἦλθε, διά τρίτην φοράν στήν Γερμανίαν, διά νά λάβη μέρος στήν σύσκεψι Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καί Ἰταλίας, πού ἤρχισε τήν μεσημβρίαν τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1938 στό Μόναχον καί ἐτελείωσε, μέ τήν ὑπογραφήν συμφωνίας τήν 02.00 τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1938.

Στήν Τσεχοσλοβακίαν τῆς ὁποίας ἐκρίνετο ἡ τύχη δέν ἐπετράπη νά εἶναι παροῦσα καί νά ἐκφέρη τήν γνώμην της. Ἀξιοσημείωτον εἶναι τοῦτο τό γεγονός, πού οἱ πλεῖστοι τῶν ἱστορικῶν παραλείπουν νά ἀναφέρουν, μᾶλλον ἀπό σκοπιμότητα, παρά ἀπό ἄγνοιαν. Συγκεκριμένως ἐνῶ οἱ ἡγέται τῶν κρατῶν ἀνέμεναν τήν σύνταξιν τοῦ κειμένου τῆς συμφωνίας ὁ Τσάμπερλαιν πλησιάζει τόν Χίτλερ καί τοῦ λέγει, ὅτι ἐπιθυμεῖ νά συνομιλήσουν μεταξύ των μόνοι. Ὁ Χίτλερ ἐδέχθη. Ἡ κατ' ἰδίαν συνάντησίς των ἐγένετο στό διαμέρισμα τοῦ Χίτλερ, στό Μόναχο τήν πρωΐαν τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1938 καί δέν παρέστη ἄλλος τρίτος, πλήν τοῦ διερμηνέως. Ὁ Τσάμπερλαιν παρουσιάζει στόν Χίτλερ ἕνα ἔγγραφον-σχέδιον διακηρύξεως, τό ὁποῖον εἶχε προετοιμάσει καί πού ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡμεῖς, ὁ Φύρερ καί ὁ Καγκελλάριος τῆς Γερμανίας καί ὁ Πρωθυπουργός τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, συνηντήθημεν καί πάλιν σήμερον καί συνεφωνήσαμεν τά ἑξῆς: Ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι τό ζήτημα τῶν ἀγγλογερμανικῶν σχέσεων εἶναι πρωτίστης σημασίας διά τάς δύο χώρας καί διά τήν Εὐρώπην. Θεωροῦμεν τήν ὑπογραφεῖσαν χθές τήν νύκτα συμφωνίαν, καθώς καί τήν ἀγγλογερμανικήν Ναυτικήν Συμφωνίαν, ὡς συμβολιζούσας τήν ἐπιθυμίαν ἀμφοτέρων τῶν λαῶν ὅπως μή ἔλθωσι ποτέ εἰς πόλεμον ἐναντίον ἀλλήλων. Ἔχομεν ἀποφασίσει ὅπως υἱοθετήσωμεν τήν μέθοδον τῆς συνεννοήσεως διά τήν ἀντιμετώπισιν οἱουδήποτε ζητήματος, τό ὁποῖον πιθανῶς νά ἀφορᾶ τάς δύο χώρας, καί ἔχομεν λάβει τήν στερράν ἀπόφασιν ὅπως συνεχίσωμεν τάς προσπαθείας μας διά τήν ἐξομάλυνσιν πάσης πιθανῆς αἰτίας διενέξεων καί ὅπως συμβάλωμεν οὕτως εἰς τήν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης εἰς τήν Εὐρώπην».

Μόλις ὁ Χίτλερ ἐδιάβασε αὐτήν τήν διακήρυξι τήν ὑπέγραψε ἀμέσως, χωρίς δισταγμό καί δίχως τήν παραμικράν συζήτησιν. Διότι καί αὐτός ἤθελε τήν εἰρήνην, παρά τά ὀψίμως ἀντιθέτως ὑποστηριζόμενα. Μέ τήν ὑπογραφεῖσαν διακήρυξιν ἀνελαμβάνετο ἡ ὑποχρέωσις τῶν δύο μερῶν Ἀγγλίας - Γερμανίας **νά μή πολεμήσουν ποτέ μεταξύ των.** Κατ' αὐτόν τόν τρόπον θά ἐξησφαλίζετο ἡ εἰρήνη στήν Εὐρώπην.

Ὅταν ὁ Τσάμπερλαιν ἐπέστρεψε στήν Ἀγγλίαν ἐκράτει, στήν χεῖρα του τήν διακήρυξιν καί τήν ἐκίνει δεικνύων αὐτήν στό πλῆθος, τό ὁποῖον τόν ὑπεδέχθη στό Χέστον, ὅπου προσεγειώθη καί ἐφώναξε: *«πιστεύω ὅτι θά ἔχωμεν εἰρήνην στήν ἐποχήν μας».* Μαζί του ἔφερε καί τήν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου, τήν ὁποίαν ἀνεκοίνωσε στήν βουλήν, **πού τήν ἐψήφισε μέ 366 ψήφους ὑπέρ καί 144 κατά.**

Ἄρα βάσει τῆς διακηρύξεως Ἀγγλίας-Γερμανίας δέν ὑπῆρχε περίπτωσις πολέμου ἀνάμεσα στά δύο αὐτά κράτη. Νομικῶς καί διπλωματικῶς ἔτσι εἶναι. Ἀλλά ὁ Χίτλερ εἶχε ἐπιφυλάξεις, πού τήν 9ην Ὀκτωβρίου 1938 εἰς ὁμιλίαν του στό Σααρμπρύκεν εἶπεν ἐπί λέξει:

«Οἱ πολιτικοί οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀντιμάχονται ἐπιθυμοῦν τήν εἰρήνην... κυβερνοῦν ὅμως εἰς χώρας τῶν ὁποίων ἡ ἐσωτερική διοίκησις καθιστᾶ πιθανόν ὅτι εἰς οἱανδήποτε στιγμήν δύνανται νά ἀπολέσουν τήν θέσιν των διά νά κάμουν θέσιν εἰς ἄλλους οἱ ὁποῖοι δέν ἐπιθυμοῦν τήν εἰρήνην. Καί αὐτοί οἱ ἄλλοι ὑπάρχουν. Τό μόνον πού χρειάζεται εἶναι νά καταλάβη τήν ἀρχήν εἰς τήν Ἀγγλίαν ἀντί τοῦ Τσάμπερλαιν ὁ κ. Ντάφ Κοῦπερ, ὁ κ. Ἥντεν ἤ ὁ κ. Τσώρτσιλ καί τότε γνωρίζομεν πολύ καλά ὅτι ὁ σκοπός τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν θά ἦτο νά ἀρχίσουν ἀμέσως ἕνα νέον Παγκόσμιον πόλεμον. Δέν κρατοῦν τήν πρόθεσίν των αὐτήν κρυφήν, τήν ὁμολογοῦν, τήν παραδέχονται δημοσία. Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι τώρα, ὡς καί εἰς τό παρελθόν, κρύπτεται εἰς τό ὑπόβαθρον ἡ ἀπειλητική μορφή τοῦ Ἑβραίου διεθνιστοῦ ἐχθροῦ, ὅστις εὗρε μίαν βάσιν καί μίαν μορφήν δι' ἑαυτόν εἰς Κράτος τό ὁποῖον μετεβλήθη εἰς μπολσεβικικόν. Γνωρίζομεν ἐπίσης τήν δύναμιν ὡρισμένης μερίδος τοῦ διεθνοῦς τύπου, ἡ ὁποία τρέφεται μόνον διά ψευδῶν καί συκοφαντιῶν. ▶

Τοῦτο μᾶς ἀναγκάζει νά εἴμεθα ἐξαιρετικά προσεκτικοί καί νά ἐνθυμούμεθα ὅτι πρέπει νά προστατεύσωμεν τό Ράϊχ. Εἰς οἱανδήποτε στιγμήν πρόθυμοι δι' εἰρήνην, ἀλλά καί εἰς οἱανδήποτε ὥραν ἕτοιμοι πάντοτε νά ὑπερασπίσωμεν ἑαυτούς.

Ἀπεφάσισα διά τούς λόγους αὐτούς, ὡς ἀνήγγειλα καί εἰς τόν λόγον μου εἰς τήν Νυρεμβέργην, νά ἐξακολουθήσωμεν τήν κατασκευήν τῶν ὀχυρωματικῶν μας ἔργων εἰς τήν Δύσιν μέ αὐξανομένην δραστηριότητα. Θά φέρω ἐπίσης τώρα ἐντός τῆς ὀχυρωματικῆς αὐτῆς γραμμῆς τάς δύο μεγάλας περιοχάς, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται μέχρι σήμερον πρό τῶν ὀχυρωματικῶν τούτων ἔργων - τήν περιοχήν τοῦ Ἄαχεν καί τήν περιοχήν τοῦ Σααρμπρύκεν.

Τά μετέπειτα γεγονότα δυστυχῶς τόν ἐδικαίωσαν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διαδρόμου τοῦ Ντάντσιγκ κατέληξε, εἰς πόλεμον ἐναντίον τῆς Πολωνίας καί ἡ Ἀγγλία πιεζομένη ἀπό τούς πολιτικούς, πού ἀνέφερε ὁ Χίτλερ παρεβίασε τήν διακήρυξιν, πού ὑπέγραψε ἐκήρυξε τόν πόλεμον, κατά τῆς Γερμανίας, ἀπεμάκρυνε τόν Τσάμπερλαιν ἀπό τήν κυβέρνησιν κι' ἔδωσε τήν ἐξουσίαν στόν πολεμοκάπηλο Τσῶρτσιλ, πού προεκάλεσε ἕναν Παγκόσμιον Πόλεμον, δῆθεν χάριν τῶν Πολωνῶν, τούς ὁποίους ὁ ἴδιος ἀπεκάλεσε *«βρωμερούς καί ἐπαίσχυντους»* (Οὐ. Τσώρτσιλ: «Ἀπομνημονεύματα» Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος» τόμος Λ', σελ. 231) ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἐξυπηρέτησε τά Ἀγγλοεβραϊκά συμφέροντα, πού ἤθελαν τήν καταστροφήν τῆς Γερμανίας, παρά τό γεγονός, ὅτι ὁ Χίτλερ - ὅπως ἀναγνωρίζουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἱστορικοί - ἤθελε τήν Ἀγγλογερμανικήν συνεργασίαν, πού καθώς εἶπεν εἰς λόγον του (6-10-1939) στό Ράϊχσταγκ, μετά τήν νίκην του ἐπί τῆς Πολωνίας.

«Οὐχί μικρότεραι ἦσαν αἱ προσπάθειαί μου διά μίαν γερμανο-ἀγγλικήν συνεννόησιν, μάλιστα ἔτι πλέον, διά μίαν γερμανο-ἀγγλικήν φιλίαν.

Οὐδέποτε καί εἰς οὐδεμίαν θέσιν ἀντεστρατεύθην εἰλικρινῶς τά βρετανικά συμφέροντα. Δυστυχῶς ὤφειλα πολύ συχνά νά ἀποκρούσω ▶

βρεττανικάς έπιθέσεις κατά γερμανικῶν συμφερόντων, ἐπίσης ἐκεῖ ὅπου ταῦτα οὐδαμῶς ἔθιγον τήν Ἀγγλίαν. Ἠσθάνθην ὡς σκοπόν τῆς ζωῆς μου νά πλησιάσω πρός ἀλλήλους ἀμφοτέρους τούς λαούς, ὄχι μόνον διά τῆς λογικῆς ἀλλά καί συναισθηματικῶς. Ὁ γερμανικός λαός μέ ἠκολούθησεν πλήρως εἰς τήν κατεύθυνσιν ταύτην.»

Ἀτυχῶς, διά τήν ἀνθρωπότητα οἱ κυριαρχοῦντες πολιτικοί, στήν Ἀγγλίαν, μέ ἐπί κεφαλῆς τόν ἑβραιόπληκτον Τσῶρτσιλ ὄχι μόνον ἀπέρριψαν κάθε πρότασιν εἰρήνης τοῦ Χίτλερ, ἀλλά καί πρῶτοι αὐτοί ἐκήρυξαν τόν πόλεμον, ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Οἱ Γερμανοί εἶχαν ἐπισημάνει, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ἤθελε τόν πόλεμο, διότι ἀλλοιῶς ἦτο πολιτικῶς ἐξηφανισμένος καί διότι ὑπεκινεῖτο ἀπό τούς Ἑβραίους. Ἔκαναν λοιπόν μίαν προσπάθειαν νά συνομιλήσουν ἰδιαιτέρως μαζί του. Τό 1937 ὁ μετέπειτα Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τοῦ Τρίτου Ράϊχ φόν Ρίμπεντροπ εὑρίσκετο ὡς πρεσβευτής τῆς Γερμανίας στό Λονδῖνο. Ἐγνωρίζετο μέ τόν Τσώρτσιλ καί τόν ἐκάλεσε στήν Γερμανική πρεσβεία. Ἐκεῖ στήν μεγάλην αἴθουσα τοῦ ἄνω ὀρόφου συνεζήτησαν περισσότερον ἀπό δύο ὥρας. Διά τοῦ πρεσβευτοῦ του ὁ Χίτλερ διεμήνυσε στόν Τσῶρτσιλ τούς ἀληθεῖς σκοπούς του, πού ἄλλως τε ἦσαν γνωστοί εἰς ὅλους. Ἡ Γερμανία δέν ἤθελε πόλεμο, οὔτε μέ τήν Ἀγγλίαν, οὔτε μὲ τήν Γαλλίαν, μέ τάς ὁποίας οὐδέν εἶχε νά μοιράση. Πολιτική της ἦτο ἡ ἐπέκτασις πρός Ἀνατολάς, ὥστε νά ἀποκτήση ζωτικόν χῶρον ἀπαραίτητον διά τόν αὐξανόμενο πληθυσμόν της. Ἐμεῖς ἀπήντησε ὁ Τσώρτσιλ δέν συμφωνοῦμεν νά ἐπιτρέψωμεν *«ἐλευθερία δράσεως τῆς Γερμανίας στήν Ἀνατολική Εὐρώπη»*. Ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἐμάχετο τόν Ναζισμό, ἀλλά ὄχι τό διεθνές Ἑβραϊκό κεφάλαιον, τό ὁποῖον διά τό χρηματικό κέρδος **συνειργάζετο μέ τούς Ναζί.**

Ὁ Ἄγγλος καθηγητής Antony Sutton στό βιβλίον του «Wall Street and the rise of Hitler» («Ἡ Γουώλ Στρήτ καί ἡ ἄνοδος τοῦ Χίτλερ») παρουσιάζει τάς Ἑβραιοαμερικανικάς τράπεζας καί ἑταιρείας Ἑβραϊκῆς ἰδιοκτησίας, πού ἐθησαύρισαν συνεργαζόμεναι μέ τούς Ναζί.

Ὁ Φινλανδός Στρατάρχης Καρ. Μαννερχάϊμ ἀνώτατος στρατιωτικός διοικητής τοῦ Στρατοῦ τῆς Φινλανδίας καί Πρόεδρος αὐτῆς μέ τόν Χίτλερ. Οἱ Φινλανδοί ὡς κράτος ἐπολέμησαν, στό πλευρό τῶν Γερμανῶν ἐναντίον τῆς Ρωσίας. Ὅταν ἡττᾶτο ἡ Γερμανία ὁ Μαννερχάϊμ ὑπέγραψε ἀνακωχήν (9-9-1944) μέ τούς Ἄγγλους καί Ρώσους, πρός τούς ὁποίους παρεχώρησε Φινλανδικά ἐδάφη καί τεραστίαν πολεμικήν ἀποζημίωσιν.

Ἡ οἰκονομική élite τῆς Νέας Ὑόρκης –καί γνωρίζομεν ποῖοι τήν ἀποτελοῦν– συνειργάσθη μέ τό ναζιστικόν καθεστώς: «The New York financial elite collaborated with the Nazi regime» (ἔνθ. ἀνωτ. ed. «Bloomfield books» Suffolk, England 1976, p. 149). Ὁ συγγραφεύς ἀναφέρει λεπτομερῆ στοιχεῖα καί πίνακας ἑταιρειῶν καί τραπεζῶν Ἑβραϊκῶν συμφερόντων, πού ἐχρηματίζοντο, ἀπό τούς Ναζί, μέ διαμεσολαβητάς, εἰς Ἑλβετίαν κ.τ.λ. Οἱ Ἑβραῖοι προκειμένου νά κερδοσκοποῦν **δέν ἐβοήθουν** τούς ὁμοφύλους των, πρᾶγμα πού ηὔξανε τήν καταφρόνησιν πού ᾐσθάνοντο οἱ Ναζί, διά τόν Ἑβραϊσμόν. Μάλιστα, μετά τόν πόλεμο πολλοί Γερμανοί ἐπροστατεύθησαν, ἀπό Ἑβραϊκάς ἐπιχειρήσεις, διά νά μή ἀποκαλύψουν τάς οἰκονομικάς σχέσεις των, μέ τούς Ναζί.

Ἄγγλοι ἐπίσημοι ἐπεσκέπτοντο τόν Χίτλερ καί ἐφιλοξενοῦντο, ἀπό αὐτόν. Τότε αἱ δημοκρατικαί πεποιθήσεις τῶν Βρεταννῶν ἐκάμπτοντο. Ὁ λόρδος Μπήβερμπουργκ, πού ἦτο καί ἰδιοκτήτης τῆς μεγάλης ἐφημερίδας «Daily Express» συνομιλεῖ, μέ τόν Χίτλερ προσκεκλημένος του στήν Γερμανίαν. Τά ἴδια ὁ λόρδος Λοντόντερυ, ὁ λόρδος Ρο-

θέρμερυ, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς συνέχαιρε τόν Χίτλερ, διά τά ἐπιτεύγματά του (Φεβρουάριος 1938) κ.ἄ. μέχρι καί ὁ πρώην Ἄγγλος Πρωθυπουργός, ὁ διάσημος Λόϋντ Τζώρτζ, ἐφιλοξενήθη, ἀπό τόν Χίτλερ στήν Γερμανίαν, ἐπί δύο ἑβδομάδας. Καί ὄχι μόνον. Ὅταν ἐπέστρεψε τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1932 ἐδημοσίευσε ἐπαινετικά ἄρθρα, διά τόν Χίτλερ στήν «Νταίηλυ Ἐξπρές».

Δέν πρέπει ἐπίσης νά παραλείψωμεν νά ἀναφέρωμεν καί τήν ἐπίσκεψιν στήν Χιτλερικήν Γερμανίαν τοῦ Μακένζυ Κίνγκ πρωθυπουργοῦ τοῦ Καναδᾶ, ὁ ὁποῖος κατόπιν ἔγραφε μέ θαυμασμό, διά τήν πολιτικήν τῶν Ναζί. Μετά ὅλοι αὐτοί ἀνεκάλυψαν, ὅτι ὁ Χίτλερ ἦτο δικτάτωρ, πού ἤθελε νά κατακτήση ὁλόκληρο τόν κόσμον. Μόνον ὁ Ἐδουάρδος Η΄ ὑπῆρξε εἰλικρινής, στήν σχέσιν του μέ τόν Χίτλερ καί δι' αὐτό οἱ σκοτεινοί κύκλοι τῶν Ἀγγλικῶν παρασκηνίων τόν ἐξηνάγκασαν εἰς παραίτησιν. Τόν Ὀκτώβριον 1937 ὁ Ἐδουάρδος, τώρα ἁπλῶς Δούξ τοῦ Γουΐνσδωρ συνηντήθη μέ τόν Χίτλερ, στόν Μπέρχτεσγκαντεν καί ἀπεκάλυψε, ὅτι ὁ νέος βασιλεύς ὁ ἄβουλος Γεώργιος ΣΤ΄ ἦτο ὑποχείριος τῶν Ἑβραίων.

Τό μῖσος τῶν Ἑβραίων κατά τοῦ Ναζισμοῦ ὀφείλεται εἰς τρεῖς λόγους: Πρῶτος καί κύριος, διότι οἱ Ναζί ἀπεκάλυψαν στούς λαούς τῆς Εὐρώπης τί εἶναι ὁ Ἑβραιοσιωνισμός καί τί ἐπιδιώκει. Δεύτερος, διότι δέν ἠρκέσθησαν εἰς θεωρίας, ἀλλ' ἠγωνίσθησαν ἐναντίον τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ, μέ συγκεκριμένο στόχο: νά ἀπομακρυνθοῦν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Εὐρώπην καί τρίτος, διότι οἱ Ναζί κατώρθωσαν νά ἑνώσουν τούς Εὐρωπαίους καί νά ἐξαπολύσουν μίαν πανευρωπαϊκήν ἐκστρατείαν, ἐναντίον τοῦ Ἑβραιομπολσεβικισμοῦ καί τῆς Ἑβραιοπλουτοδημοκρατίας. Αἰχμή τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ἦσαν τά «μάχιμα Ἔς-Ἔς», στά ὁποῖα ἐνετάχθησαν ἐθελοντικῶς χιλιάδες χιλιάδων νέων τῆς Εὐρώπης.

Τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὑπῆρξαν ἀσήμαντα πρό τῶν τριῶν λόγων μίσους τῶν Ἑβραίων, κατά τῶν Ναζί, τούς ὁποίους λόγους ἐπιμελέστατα ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἀποκρύπτει, ἔτσι ὥστε οἱ λαοί ἀγνοοῦν, ὅτι ὁλόκληροι μεραρχίαι τῶν «Μαχίμων Ἔς-Ἔς» (Waffen SS) ἐπηνδρώθησαν, ἀπό νέους τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν. Γάλλοι, Ἄγγλοι, σχετικῶς οἱ Ἄγγλοι, πού ὑπηρέτησαν στά Ἔς-Ἔς δέν ἔφεραν Γερμανικήν στολήν, ἀλλά τήν Βρεταννικήν μέ Ναζιστικά

διακριτικά. Ὁ Ἀρχηγός των Τζών Ἔϊμερυ (υἱός ὑπουργοῦ (!) τοῦ Τσῶρτσιλ) μετά τόν πόλεμον ἀπηγχονίσθη, ἀπό τούς Ἄγγλους. Φλαμανδοί, Δανοί, Νορδηγοί, Ἱσπανοί, Ἰταλοί, Οὖγγροι, Κροάται, Οὐκρανοί, Λεττονοί, Βαλλῶνοι, Φινλανδοί κ.ἄ. ἐπολέμησαν δίπλα στούς Γερμανούς Ναζί, μέ πάθος καί ἐθυσιάσθησαν διά τήν ἤπειρόν μας, διά τήν ΕΥΡΩΠΗΝ μας.

Μερικαί μεραρχίαι τῶν «Μαχίμων Ἔς-Ἔς» ἦσαν αἱ κάτωθι: «Σωματοφυλακή Ἀδόλφος Χίτλερ», «Ντάς Ράϊχ», «Νεκροκεφαλή», «Ἀστυνομία», «Βίκινγκ», «Νόρντ», «Πρίγκιψ Εὐγένιος», «Φλόριαν Γκέγιερ», «Χοχενστάουφεν», «Φροῦντσμπεργκ», «Νόρντλαντ», «Χιτλερική Νεολαία», «Ράϊχσφύρερ SS», «Γκότς φόν Μπερλίχινγκεν», «Χόρστ Βέσσελ», «Μαρία Θηρεσία», «Ὀρεινῶν κυνηγῶν», «Λύτσοδ», «Νιμπελοῦγκεν» κ.τ.λ.

Χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, πρέπει νά ἀναφέρω ὅτι οἱ Γερμανοί Ναζί ἐπέτυχαν νά πολεμοῦν συντροφικῶς μαζί Εὐρωπαῖοι ὅλων τῶν Ἐθνῶν. Οἱ Ρῶσοι ὠργάνωσαν ρωσικήν μεραρχίαν τῶν Ἔς-Ἔς «Roma». Οἱ Γάλλοι τήν μεραρχίαν τῶν Ἔς-Ἔς «Charlemagne». Οἱ Κροάται τάς μεραρχίας «Kama», «Handschar». Οἱ Οὖγγροι τάς μεραρχίας «Hunyadi», «Hungaria». Οἱ Φλαμανδοί τάς μεραρχίας «Langemarck», «Wallonien». Οἱ Λεττονοί τήν μεραρχίαν «Lettische 1». Οἱ Ἰταλοί τήν μεραρχίαν «Italienische 1». Οἱ Φινλανδοί μετεῖχον στήν μεραρχίαν «Wiking». Οἱ Οὐκρανοί τήν μεραρχίαν «Ukrainische 1» καί πολλαί ἄλλαι, μεταξύ τῶν ὁποίων τό ἀπίθανον, ἀλλ' ἀληθέστατον: «Ὀρεινήν Μεραρχίαν Ἔς-Ἔς» ὠργάνωσαν, μέχρι καί οἱ Ἀλβανοί! τήν μεραρχίαν «Skanderbey» (Σκεντέρμπεης, ὅπως ἔλεγαν τόν Ἕλληνα Καστριώτην, πού ἐξεδίωξε τούς Τούρκους). Στά πλαίσια τῆς πανευρωπαϊκῆς ἐκστρατείας οἱ Γερμανοί ἐδέχθησαν ἐθελοντάς Ἀλβανούς στά Ἔς-Ἔς, πού ἔδρασαν στό πολύπαθον Κόσοβον. Ὅταν ὁ Χίμμλερ ἀντελήφθη τί εἶναι οἱ Ἀλβανοί διέταξε τήν διάλυσιν (auflösung) τῆς μονάδος των.

Τέτοιας ἐκτάσεως ἑνότητα καί κινητοποίησιν οὐδέποτε ἐγνώρισε ἡ Εὐρώπη, ὥστε εὐλόγως καί δικαίως θά συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ ἧττα τοῦ Ναζισμοῦ σημαίνει ἧττα τῆς Εὐρώπης. Ἡ πλουτοδημοκρατία καί ὁ μαρξισμός ἀμφότερα γεννήματα Ἑβραϊκῆς μήτρας ἐνίκησαν, λόγῳ τῆς συντριπτικῆς ὑλικῆς ὑπεροχῆς τῶν κρατῶν, πού ἔξου-

σίαζαν. Ἐνίκησαν μέ τήν βίαν κι ὄχι μέ τήν ἀξίαν τῶν ἰδεῶν των. Δία μίαν ἀκόμη φοράν στήν ἱστορίαν ἐπεβλήθη ἡ ὕλη τῆς ἰδέας.

Πάντως ἡ προπαγάνδα ἐπέτυχε νά συνδέση τά Ἔς-Ἔς μ' ὁτιδήποτε κακόν. Ἀντί ἄλλης ἀπόψεως σᾶς ἀναφέρω τήν περιγραφήν, πού ἔκανε διά τά Ἔς-Ἔς ὁ Ἄγγλος Ἀντισυνταγματάρχης Τζών Φρόστ πού συνελήφθη αἰχμάλωτος ἀπό τά Ἔς-Ἔς διά τήν συμπεριφοράν τους: *«Ὅλοι ἐμεῖς εἴχαμε ἀκούσει, ὅτι τά Ἔς-Ἔς ἐξετέλουν τούς αἰχμαλώτους των ἤ τούς ἔριχναν εἰς πυρπολούμενα κτήρια, ἀλλά αὐτοί οἱ ἄνδρες ἦσαν φιλικοί, ἱπποτικοί καί ἐδείκνυαν συμπόνοιαν»* (G. Williamson: «Die SS», «Neuer Kaiser Verlag», Ulagenfurt 2002, s. 177).

Μέ τήν συνθηκολόγησιν τῆς Γερμανίας ἐσημειώθη ἕνα μεγάλο κύμα αὐτοκτονιῶν τῶν Ναζί ἀξιωματούχων. Ἡ περίπτωσις τῆς οἰκογενείας Γκαῖμπελς εἶναι χαρακτηριστική, ὅτι οἱ Ναζί ὑπεράνω τῆς γηΐνης ζωῆς ἐτοποθέτουν ὑψηλάς ἀξίας.

Ἡ Μάγδα Γκαῖμπελς, ὑπῆρξε γενναία καί συγχρόνως τραγική, ἀφοῦ ηὐτοκτόνησε θανατώνουσα προηγουμένως καί τά ἕξη παιδιά της, διά νά μή γνωρίσουν τήν δουλείαν καί ποῖος ξέρει ποίας ταπεινώσεις, ἐπειδή ἦσαν παιδιά τοῦ Γκαῖμπελς. Τόν Μάρτιον τοῦ 1945 ἐπεσκέφθη στήν ἐρειπωμένην Δρέσδην συγγενεῖς της. Στήν κουνιάδα της (ἀπό τόν πρῶτον γάμον της) Ἔλλο Κβάντ ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι: *«ἡ ἧττα τῆς Γερμανίας εἶναι ζήτημα ἑβδομάδων»*. Εἰς ἐρώτησιν *«τί σκοπεύει νά κάνη»* ἀπήντησε σταθερῶς: *«Ὅλοι μας πρόκειται νά ἀποθάνωμεν, ἀλλά ἀπό τό δικό μας χέρι, ὄχι ἀπό τοῦ ἐχθροῦ»*. Καί ἐτήρησε τήν δήλωσίν της.

Μάγδα Γκαῖμπελς,
μέ δύο ἀπό τάς κόρας της.

Τόσον αὐτή ὅσον καί ὁ σύζυγός της ἦσαν ἀποφασισμένοι νά μή παραδοθοῦν, οὔτε στούς Ἀγγλοαμερικανούς, διότι ἐπίστευαν ὅτι οἱ Ἀγγλοαμερικοί δέν ἦσαν ὀλιγώτερον βάρβαροι, ἀπό τούς Μπολσεβίκους. Ἡ ἄποψις αὐτή ἐπαληθεύεται καί στήν ἐποχήν μας, μέ ὅσα ἀπάνθρωπα συνέβησαν καί συμβαίνουν στό Ἰράκ.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Γκαῖμπελς νά αὐτοκτονήσουν μαζί μέ τά παιδιά των δέν ἐλήφθη, κάτω ἀπό συναισθηματικήν πίεσιν, ἀλλά ἐπρόκειτο περί πολιτικῆς ἀποφάσεως, πού πρό πολλοῦ εἶχε παρθῆ. Τό 1942 ἡ Μάγδα Γκαῖμπελς εἶχε δηλώσει στήν Ἔντα Τσιάνο:

«Τήν ἡμέρα μιᾶς ἐνδεχομένης ἥττας, θά αὐτοκτονήσουμε, ὁ σύζυγός μου, τά παιδιά μου, καί ἐγώ. Ἀπό τούς Ρώσους καλύτερος ὁ θάνατος. Πιστεύσαμε. Πιστεύουμε σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο. Καί ἄν αὐτός χαθῆ, θά χαθοῦμε μαζί του» (Edda Ciano: «La mia testimonianza» ed. «Russoni» 1972, p. 130). Διά περισσότερες λεπτομερείας εἰς Θεόδωρον Μανιάτην: «Ἡ μάχη τοῦ Βερολίνου» (ἔκδ. «Ἐλεύθερη σκέψις» Ἀθ. 1980, σελ. 126).

Συμφώνως πρός τήν διαθήκην τοῦ Χίτλερ τῆς 29ης Ἀπριλίου 1945 διάδοχος του ὡρίσθη ὁ Ἀρχιναύαρχος Κάρλ Νταῖνιτς καί πρωθυπουργός ὁ Γκαῖμπελς, μόνον διά μίαν ἡμέραν. Ὁ Ἀρχηγός τῆς Χιτλερικῆς Νεολαίας ἐκείνης τῆς τελευταίας ὥρας τοῦ Ναζισμοῦ, Ἄρθουρ Ἄξμαν, ἠρώτησε τόν Γκαῖμπελς ἄν ἐσκέφθη τί θά πράξη. Τοῦ ἀπήντησε ἡ Μάγδα Γκαῖμπελς: *«αὐτός καί ἡ οἰκογένειά του θά μείνουν στό Βερολῖνο καί θά πεθάνουν ἐδῶ»*. Ὁ Γκαῖμπελς στρέφεται πρός τόν νεαρόν Στουρμπανφύρερ τῶν SS ὀδοντίατρον Χέλμουτ Κούντς *«Θά σᾶς ἤμουν εὐγνώμων ἐάν βοηθήσετε τήν σύζυγόν μου νά κοιμήση τά παιδιά»*. Ἡ Μάγδα ἐπείγεται. *«Πρέπει νά σπεύσωμεν»* λέγει *«οἱ Ρῶσοι μπορεῖ νά φθάσουν τώρα»*. Παίρνει μία σύριγγα πλήρη μορφίνης καί τήν δίδει στόν ἰατρόν. Μαζί πηγαίνουν στό δωμάτιον τῶν παιδιῶν στά ὁποῖα λέγει νά μήν ἀνησυχοῦν *«ὁ ἰατρός θά τούς κάνη μία ἔνεσι, ὅπως εἰς ὅλους τούς στρατιώτας καί τά παιδιά»*. Ὁ προσωπικός ὁδηγός τοῦ Γκαῖμπελς Ἄλφρεντ Ράς ἀποχαιρετᾶ τά παιδιά ψευδόμενος, ὅτι τάχα φεύγει διά ταξίδι. Ὁ ἰατρός κάνει τήν ἔνεσι στά παιδιά, τά ὁποῖα ναρκώνονται εἰς δέκα λεπτά. Τότε ἄλλος ἰατρός τῶν SS, ὁ χειρουργός Λοῦντβιχ Στουμπφέγκερ δίδει στήν Μάγδα ἔξη δόσεις δηλητηρίου εἰς φιαλίδια. Αὐτή

τά τοποθετεῖ στό στόμα τῶν παιδιῶν καί ὁ ἰατρός σπάει τά φιαλίδια μέ τόν θάνατον. Τά παιδιά τό ἕνα μετά τό ἄλλο πεθαίνουν. Τήν ἐπομένην 2 Μαΐου 1945 ὁ ἰατρός Στουμπφέγκερ ηὐτοκτόνησε. Τό μικρότερο ἡ Χάϊντε μόλις τεσσάρων ἐτῶν αἴφνης ἀγκαλιάζει τόν ὑπασπιστή τοῦ Γκαῖμπελς Γκύντερ Σβέγκερμαν ἀπό τόν λαιμό, αὐτός τό σηκώνει στά χέρια του, ἀλλά εἶναι ἤδη νεκρό. Ὁ ὁδηγός Ράς περιγράφει (συνέντευξις εἰς Pinguin Μάϊος 1949) ὅτι μετά τήν θανάτωσιν εἰσῆλθε στό δωμάτιο καί εἶδε τήν Μάγδα νά φιλῆ τρυφερῶς τά παιδιά της καί νά τούς κλείνη τά μάτια. Κατόπιν πηγαίνει στό γραφεῖον τοῦ συζύγου της: «Ἔγινε», τοῦ ἀνακοινώνει καί προσθέτει: «*Τά παιδιά εἶναι νεκρά. Τώρα ἡ σειρά μας*». Ὁ Γκαῖμπελς δίδει τήν τελευταίαν ἐντολή στόν ὑπασπιστή του: «*Νά κάψης τά σώματά μας*». Ἡ Μάγδα προτείνει νά μήν αὐτοκτονήσουν στό καταφύγιον, ἀλλὰ ἔξω στόν κῆπον. «*Ὄχι, ἀσφαλῶς ὄχι. Θά ἀνεβῶμεν ἐπάνω στόν κῆπον*» ψιθυρίζει ὁ Γκαῖμπελς, πού εὐχαριστεῖ τόν Α΄ βοηθόν του Βέρνερ Νάουμαν. Ἡ Μάγδα ἔτεινε τό χέρι της καί ἐκεῖνος τό ἐφίλησε. Μετά τό ζεῦγος ἀνέρχεται σιωπηλόν, ἀπό τό ὑπόγειον καταφύγιον στόν κῆπον τῆς Καγκελαρίας, στήν καρδιά τοῦ Βερολίνου, πού ὁλόκληρο φλέγεται. Οἱ καπνοί διαγράφουν στόν ὁρίζοντα ἕνα λυκόφως Θεῶν. Μικραί ὁμάδαι τῆς Χιτλερικῆς νεολαίας μάχονται ἀκόμη.

Οἱ πλατεῖς δρόμοι πού ὁδηγοῦν στήν Καγκελαρίαν εἶναι ἀδιάβατοι, ἀπό τά κατεστραμμένα ρωσικά ἅρματα, ἐνῶ 6.000 πυροβόλα τῶν Ρώσων βομβαρδίζουν 4-5 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ἀλλ᾽ οἱ Γερμανοί δέν παραδίδονται. Οἱ ὑπερασπισταί τοῦ κέντρου τοῦ Βερολίνου μάχονται μέ ἀντιαρματικά «Πάντσερφάουστ» καί αὐτόματα ὅπλα. Ἡ κατάληψις ὅμως τῆς Καγκελαρίας εἶναι ζήτημα ὡρῶν. Τό Τρίτο Ράϊχ πεθαίνει καί μαζί του ἡ πραγματική ἰδέα τῆς Εὐρώπης.

Εἰς μίαν διακοπήν τῶν βομβαρδισμῶν ἀκούγονται δύο πυροβολισμοί. Τό ζεῦγος Γκαῖμπελς εἶναι νεκρόν. Ὁ Σαρφύρερ τῶν SS Ὄξ ἔφερε τέσσερα δοχεῖα βενζίνης, διά νά πυρπολήσουν τά πτώματα, ἐπί τῶν ὁποίων ἔβαλαν τήν σημαία τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ. Ἡ ποσότης τῆς βενζίνης δέν ἦτο ἀρκετή, διά τήν πλήρη ἀποτέφρωσιν κι ἔτσι οἱ Ρῶσοι ἀνεκάλυψαν τάς σορούς, τάς ὁποίας μετέφεραν μέ φορτηγό κάπου. Ἐκεῖ πλησίον ὁ ὁδηγός τοῦ Χίτλερ Ἔριχ Κέμπκα

Ρῶσοι εἰδικοί κάνουν νεκροψία στό μισοκαμένο πτῶμα τοῦ Γκαῖμπελς (Lew Besymenski: «Der Tod des Adolf Hitler», Verlag «Ullstein», München 1990).

ἔκαιγε πτώματα συνεργατῶν τοῦ Χίτλερ καί τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Γκαῖμπελς.

Τό πλῆθος τῶν αὐτοκτονιῶν, μετά ἀπό ἕνα ἑξαετῆ πόλεμον, ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ Ναζί ἐτοποθέτουν ὑπεράνω τῆς ζωῆς, ἄλλας ὑπερτέρας ἀξίας. Πλήν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ Α. Κοριζῆ ἡ Εὐρωπαϊκή ἱστορία δέν ἔχει δείγματα αὐτοκτονιῶν, λόγῳ τῆς ἥττης. Μόνον οἱ Ἕλληνες ἐθυσίασαν οἰκειοθελῶς τήν ζωήν, χάριν τοῦ ἰδεώδους, διά τό ὁποῖον ἐπολέμησαν. Φωτεινόν παράδειγμα εἶναι ἡ αὐτοκτονία τοῦ Ταγματάρχου Βερσῆ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ παρέδωσε τά νικηφόρα πυροβόλα του στούς Γερμανούς ἐξεφώνησε ἔφιππος λόγο στούς Στρατιώτας του καί ἀμέσως μετά ηὐτοκτόνησε μέ τό περίστροφόν του. Καί ἄλλοι Ἕλληνες Ἀξιωματικοί ἐνήργησαν ὁμοίως, ὅταν Ἀξιωματικοί Γάλλοι, Ἄγγλοι, Πολωνοί, Βέλγοι, Ὀλλανδοί, Δανοί κ.τ.λ. ὡδηγοῦντο ἡττημένοι, εἰς ταπεινωτικήν αἰχμαλωσίαν.

Οἱ ἐπιφανέστεροι Ναζί ηὐτοκτόνησαν. Τό ἴδιο καί πολλοί Ἀξιωματικοί π.χ. Στρατάρχης Μόντελ, Στρατάρχης φόν Γκράϊμ, Στρατηγός Μπλάσκοβιτς, Στρατηγός Κρέμπς κ.ἄ. Ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνδρες ἔθεταν τάς ἠθικάς των ἀξίας ὑπεράνω τῆς ζωῆς των, πρᾶγμα πού οὔτε ἕνας δημοκράτης πολιτικός ἤ στρατιωτικός ἔκανε.

Μετά τήν ἧτταν τῆς Γερμανίας συνολικῶς ηὐτοκτόνησαν περίπου 100.000 ἄτομα! (*«Βῆμα»*, 8-5-2005).

Κάποιοι ἄλλοι ἐξ ἴσου ἐπιφανεῖς προετίμησαν νά δώσουν τήν τελευταίαν μάχην. Ἐδέχθησαν νά ὑποστοῦν τά πάνδεινα, νά ἀγωνισθοῦν πεισματωδῶς, διά τήν ὑπόληψιν καί τό δίκαιόν των, νά ὑποστοῦν ὑπομονετικῶς μαρτύρια καί στό τέλος νά χάσουν τήν ζωήν των, δίχως νά λυγίσουν.

Μετά τήν αὐτοκτονία τοῦ Χίτλερ ἀνέλαβε ὁ Ἀρχιναύαρχος Κάρλ Νταῖνιτς, πού ἐγκατέστησε τήν κυβέρνησίν του στό Φλέσμπουργκ, πλησίον τῆς Δανίας. Οἱ Σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν αὐτήν τήν κυβέρνησιν, μέ τήν ὁποίαν διεπραγματεύθησαν τήν συνθηκολόγησιν ἄνευ ὅρων. Ὁ Στρατηγός Γιόντλ ὑπέγραψε τήν παράδοσι τῆς Γερμανίας στήν Ρέμς τῆς Γαλλίας, ὅπου ὁ Ἀϊζενχάουερ εἶχε τό στρατηγεῖον του, τήν 7η Μαΐου 1945. Μετά δύο ἡμέρας στό προάστιον τοῦ Βερολίνου Κάρλσχορστ, ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένον τό Σοβιετικόν ἐπιτελεῖον ὁ Στρατάρχης Κάϊτελ ὑπέγραψε καί αὐτός τό ἴδιον ἔγγραφον. Τό Μεγάλο Γερμανικό Ράϊχ καί τυπικῶς ἔπαυσε νά ὑπάρχη.

Τήν 23ην Μαΐου 1945 οἱ Σύμμαχοι κατέλυσαν τήν κυβέρνησιν Νταῖνιτς, τά μέλη τῆς ὁποίας καί τό προσωπικόν της συνελήφθησαν.

Ὁ Δήμαρχος Λειψίας, ἡ σύζυγος καί ἡ κόρη του ηὐτοκτόνησαν, διά νά μή ἐπιζήσουν τῆς Γερμανικῆς ἥττης. Ἐπίσης καί ὁ Διοικητής τοῦ «Λαϊκοῦ Στρατοῦ» τῆς ἰδίας πόλεως ἐδιάλεξε τόν θάνατον, διά νά μή γνωρίση τήν ἧτταν.

ἀπό Βρεταννούς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι συνεχίζοντες τήν παράδοσιν τοῦ Βρεταννικοῦ στρατοῦ ἔκλεψαν τά ὡρολόγια, κοσμήματα καί χρήματα τῶν συλληφθέντων, τούς ὁποίους μέ ὑψωμένας χεῖρας ὡδήγησαν στήν φυλακήν. Ἐκεῖ οἱ Ἑβραῖοι ἔδειραν τούς χειροδεμένους κρατουμένους, πού εἶναι τό ὀλιγώτερον σεβαστοί. Ἐγύμνωσαν τελείως ἄνδρας καί γυναῖκας καί τούς ἐβασάνισαν δημοκρατικώτατα, κατά τά διδάγματα τῆς Ἑβραιομασονικῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789.

Τά αἰσχρότερα βασανιστήρια ὑπέστη ὁ Γκαουλάϊτερ τῆς Φραγκονίας Ἀκαδημαϊκός Ἰούλιος Στράϊχερ πού ἐξέδιδε τήν περίφημον ἐφημερίδα «Die Stürmer» («Ἡ ἔφοδος») καί ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπολυθῆ ἀπό τήν ἐργασίαν του, διότι ἔλαβε μέρος στό κίνημα τοῦ Χίτλερ τό 1923. Αὐτόν εἰδικῶς ἐμίσουν οἱ Ἑβραῖοι, ἐξ αἰτίας τῆς ἀντισημιτικῆς ἀρθρογραφίας του καί ὁ ὁποῖος ἀπηγχονίσθη, δίχως ποτέ του νά ἔχη διαπράξει τό παραμικρόν ἔγκλημα, πλήν τοῦ ὅτι ἦτο ἐναντίον τῶν Ἑβραίων.

Τήν 22αν Μαΐου 1945 ὁ Στράϊχερ συνελήφθη στό Τυρόλο καί κατά τήν συνήθη δημοκρατικήν τακτικήν τόν ἐγύμνωσαν, τόν ἔδεσαν καί τόν ἔρριξαν, εἰς ἕνα κελί, δίχως φῶς. Καθημερινῶς ἐμαστίγωναν τά γεννητικά του ὄργανα καί τοῦ ἄνοιγαν βιαίως τό στόμα, ὅπου ἔπτυαν ἐντός. Τοῦ ἄνοιγαν πάλι τό στόμα καί τόν ἐξηνάγκαζαν νά καταπίνη οὖρα, ἐνῷ τοῦ εἶχαν βγάλει τά βλέφαρα καί τόν ὑποχρέωναν νά γλείφη τούς πόδας ἑνός μαύρου καί διά τροφή τοῦ ἔδιναν ἀποφάγια... Τόν δρ. Χάνς Φράνκ τόν μετέφεραν στήν δημοσία φυλακή τοῦ Μίσμπαχ τυλιγμένον, εἰς ἕνα σκέπασμα, διά νά μή φαίνεται ἡ κακοποίησις, πού τοῦ ἔκαναν...

Τά ἀνώτερα στελέχη τοῦ φασισμοῦ στήν Ἰταλίαν εἶχαν καλλιτέραν τύχην, διότι κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Τσῶρτσιλ, πρός τήν SOE (Special Operation Executive, δηλ. Ἐκτελεστικό Εἰδικῶν Ἐπιχειρήσεων) τά ἐξετέλεσαν μέ πυροβολισμό, στό πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς, ὅλα μεταξύ αὐτῶν καί τόν Μουσσολίνι, ἄνευ δίκης.

Ὅσοι ἡγέται ἐστράφησαν κατά τοῦ σιωνισμοῦ κατεδιώχθησαν, μετά τόν θάνατόν των, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς δηλαδή, ἀπό τήν ἑβραιοπλουτοδημοκρατίαν καί τόν ἑβραιομαρξισμό. Ἔτσι συνέβη π.χ. μέ τόν Φράνκο, τοῦ ὁποίου ὁ εὐγνώμων Βασιλεύς Χουάν Κάρλος, πού ὁ Φράνκο τήν 25ην Ἰουλίου 1969 ὥρισε διάδοχο τοῦ Ἰσπανικοῦ θρόνου ἐνέκρινε τήν ἀπομάκρυνσι τῶν ἀνδριάντων τοῦ σωτῆρος τῆς Ἰσπανίας.

Σχετικῶς ὁ -κατά τά ἄλλα ἀξιόλογος- δημοσιογράφος κ. Χ. Μιχαηλίδης ἐπιχαίρει στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (18-3-2005):

Η ΜΑΔΡΙΤΗ απαλλάχτηκε αυτήν την εβδομάδα από το τελευταίο άγαλμα του δικτάτορα Φρανσίσκο Φράνκο, καθώς ένας τεράστιος γερανός αποκαθήλωσε τον έφιππο στρατηγό από την πλατεία Χουάν Ντε Λα Κρουζ, εν μέσω ζητωκραυγών από φιλοδημοκρατικούς και αποδοκιμασιών από φιλοφασίστες. Οι τελευταίοι έχασαν πια το τακτικό σημείο αναφοράς τους. Όποτε πραγματοποιούσαν διαδήλωση στην ισπανική πρωτεύουσα, από το άγαλμα του Φράνκο ξεκινούσαν και εκεί κατέληγαν. Τώρα, το άγαλμα μεταφέρθηκε σε αποθήκη και ο δήμος της πόλης θα αποφασίσει τι θα το κάνει. Μέχρι τότε, θα μπορούν οι φασίστες να κάνουν εκεί τις συγκεντρώσεις τους. Στην αποθήκη.

Ἄς προτείνουν στήν θέσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ φασίστα νά τοποθετήσουν ἕνα γλυπτό, μέ τούς δημοκράτας, πού τουφεκίζουν τόν Χριστό.

Ὁ πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Ἀϊζενχάουζερ ἐπισκέπτεται ἐπισήμως τόν Δεκέμβριον τοῦ 1959 τόν Φράνκο, τόν ὁποῖον συναντᾶ στό ἀεροδρόμιον τῆς Μαδρίτης καί τόν φιλεῖ!

Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλίας Ντέ Γκώλ κι᾽ αὐτός τόν Ἰούνιον τοῦ 1970 ἐπισκέπτεται τόν Φράνκο.

Ἡ Γενική Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ τόν Νοέμβριον τοῦ 1950 ἀκυρώνει ψήφισμα τοῦ 1946 ἐναντίον τοῦ Φράνκο.

Ὅλοι αὐτοί βεβαίως δέν ἦσαν φασίσται, ἀλλ᾽ ἀνεγνώρισαν τήν συμβολή τοῦ Φράνκο στήν ἀναγέννησι τῆς Ἰσπανίας.

Οἱ ἑβραιομαρξισταί τῆς Ἰσπανίας, διά τοῦ λαϊκοῦ μετώπου ἀνῆλθον στήν ἐξουσίαν, ὅπως συνέβη στήν γειτονική Γαλλία, ὅπου ἐπεκράτησε τό λαϊκό μέτωπο (1936) καί ἀνέλαβε πρωθυπουργός ὁ Ἑβραῖος Λεόν Μπλούμ. Τήν ἰδίαν ἐποχήν καί συγκεκριμένως τόν Φεβρουάριον τοῦ 1936 οἱ ἑβραιομαρξισταί διώρισαν πρωθυπουργόν τῆς χώρας τόν Μανουέλ Ἀθάνια, πού τόν Μάϊον τοῦ 1936 ἐξελέγη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Κατά τήν συνήθειάν των ἤρχισαν τάς σφαγάς

τῶν ἀντιφρονούντων μέ ἀποκορύφωσι τήν δολοφονία τοῦ διασήμου πολιτικοῦ Κάλδο Σοτέλο, ὁ ὁποῖος ὡς βουλευτής ἐπετέθη, ἐντός τῆς βουλῆς, ἐναντίον τῆς μαρξιστικῆς κυβερνήσεως, πού ὡδήγει τήν Ἱσπανίαν στήν ἀναρχίαν. Τοῦ ἀπήντησε ἡ βουλευτής τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ντολόρες Ἰμπαρούρι καί τόν ἀπεκάλεσε φασίστα. Ὁ Σοτέλο ἀπήντησε: *«Καλλίτερον δικτατορία παρά τό χάος. Ἀπό σήμερον 12 Ἰουλίου 1936 δηλώνω, ὅτι εἶμαι φασίστας»*. Τό ἴδιο βράδυ ἡ ἀστυνομία τῶν ἑβραιομαρξιστῶν τόν συνέλαβε, παρά τήν βουλευτικήν του ἀσυλία, διά μίαν «μικράν ἀνάκρισιν» (ὅπως ἔλεγαν καί στήν Ἑλλάδα οἱ σφαγεῖς τοῦ Δεκεμβρίου 1944) στόν δρόμο τόν ἐσκότωσαν καί ἐπέταξαν τό πτῶμα του. Αὐτό ἦτο κάτι περισσότερο ἀπό ἔγκλημα, ἦτο πολιτικόν σφᾶλμα, διότι ἀπετέλεσε τήν σταγόνα, πού ἐξεχείλισε τό ποτήρι. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐδόθη ἡ ἀφορμή, διά τήν ἐπανάστασιν τοῦ Στρατοῦ (18-7-1936).

Τά ἀποτρόπαια ἐγκλήματα τῶν ἑβραιομαρξιστῶν στήν Ἱσπανία ξεπερνοῦν τήν φαντασίαν, εἰς φρικαλεότητα. Οἱ δημοκράται μας ἀναγνωρίζουν ἐκεῖνα τά ἐγκλήματα ὡς «μελανά σημεῖα»! π.χ.

> Μελανά σημεία στό στρατόπεδο των δημοκρατικών, η σφαγή 600 πολιτικών κρατουμένων, οπαδών του Φράνκο, στίς φυλακές της Μαδρίτης, οί εκτελέσεις ιερωμένων καί οί εκτεταμένες καταστροφές εκκλησιών.
>
> *(**«Ιστορία τοῦ Αἰώνα»** ἐκδ. «Νέα» τόμ. 3, σελ. 125)*

Πρός ἀντιμετώπισιν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Στρατοῦ, μαζί μέ τόν ὁποῖον ἐπολέμησε ἡ «Φάλαγξ» πού ἵδρυσε τό 1933 ὁ Χοσέ Ἀντόνιο Πρίμο ντέ Ριβέρα οἱ ἑβραιομαρξισταί προσέφεραν στρατιωτική καί οἰκονομική βοήθεια, πρός τούς ὁμοϊδεάτας των Ἱσπανούς. Πρῶτος ὁ Λεόν Μπλούμ ἔστειλε στούς λεγομένους «δημοκρατικούς» (!) 30 πολεμικά ἀεροσκάφη, μέ τά πληρώματά τους καί μετά ἄλλα 260. 2.000 στρατιωτικά ἀεροσκάφη ἔστειλαν οἱ Σοβιετικοί μέ ἐπί κεφαλῆς τόν ἴδιον τόν ἀρχηγόν τῆς Σοβιετικῆς ἀεροπορίας Γιάκομπ Σμούκεβιτς, 60 οἱ Ἄγγλοι καί 72 οἱ Ἀμερικανοί. Ταυτοχρόνως ἐκινητοποιήθη ὁ διεθνής ἑβραιομαρξισμός καί ὠργάνωσε «διεθνεῖς ταξιαρ-

χίας» ἀπό κομμουνιστάς καί «δημοκρατικούς» τούς ὁποίους ἐστρατολόγησε ἡ «Κομιντέρν» (Κομμουνιστική Διεθνής).

Ἔτσι κατά χιλιάδας ἔφθαναν στήν Ἰσπανία ξένοι, διά νά πολεμήσουν τους ἐθνικιστάς, καί «οἱ Ἑβραῖοι τραπεζῖται ἔλυσαν τά πουγγιά τους, γιά τήν ἐξόντωσι τῶν φασιστῶν» (Corriere della Sera 8-3-1939). Τότε ὁ Φράνκο ἐζήτησε τήν βοήθειαν τοῦ Χίτλερ καί τοῦ Μουσσολίνι. Ἡ Ναζιστική Γερμανία καί ἡ Φασιστική Ἰταλία στέλλουν ἐνισχύσεις εἰς ἐξοπλισμούς καί ἄνδρας, πού θά ταχθοῦν, ὑπέρ τῶν Ἰσπανῶν ἐθνικιστῶν. 710 Ἰταλικά ἀεροπλάνα προσγειώνονται στό Ἰσπανικό Μαρόκο, διά νά συμπαρασταθοῦν στήν στρατιωτική Ἐπανάστασι.

Τελικῶς περίπου 50.000 Ἰταλοί, 20.000 Πορτογάλλοι, 15.000 Γερμανοί καί 1.000 Ἰρλανδοί θά ἀγωνισθοῦν, στό πλευρό τῶν Ἰσπανῶν Ἐθνικιστῶν.

Ἀποφασιστική ὑπῆρξε ἡ συμβολή τῆς μοῖρας τῆς Γερμανικῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, ὑπό τήν ὀνομασίαν «Κόνδωρ» ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς διέλυσε τήν ἐχθρικήν ἀεροπορίαν καί διά βομβαρδισμῶν κατέστρεψε ὅ,τι ἔπρεπε νά καταστραφῆ.

Ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός ἐκτύπησε στήν Ἰσπανίαν τούς δύο ἐχθρούς του: τήν Βασιλείαν καί τόν Χριστιανισμόν.

Ὁ Στρατηγός Φραγκίσκος Φράνκο, τήν 17ην Ἰουλίου 1936 ἀφίχθη, στήν Ἰσπανίαν ἐκ τοῦ Μαρόκου καί ἐκήρυξε ἐπανάστασιν, ἐναντίον τῆς τάχα δημοκρατικῆς κυβερνήσεως, πού ἤλεγχαν οἱ ἑβραιομαρξισταί τοῦ Ἑβραίου Τρότσκυ (POUM) οἱ ἀναρχικοί (NT-FAI) καί οἱ κομμουνισταί.

Ὁ λεγόμενος ἐμφύλιος Ἰσπανικός πόλεμος διήρκεσε περίπου 3 ἔτη καί ἔληξε, μέ τήν παράδοσιν τῆς Μαδρίτης τήν 28ην Μαρτίου 1939.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος («Χενεραλίσσιμο») Φράνκο ἔλαβε τόν τίτλον τοῦ Ἐθνικοῦ Ἡγέτου («Ἑλ Καουντίλλιο») καί διέσωσε τήν χώραν του, ἡ ὁποία ἔκτοτε προοδεύει συνεχῶς.

Κατά τήν περίοδον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου οἱ μαρξισταί εἶχαν δημιουργήσει τόν θρύλον τῆς ἀπορθήτου Μαδρίτης, μέ τό σύνθημα «δέν θά περάσουν», τό ὁποῖον διετυμπάνιζε ἡ ἐπί κεφαλῆς τῆς μαζικῆς διαφωτίσεως τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ι. καί ἀντιπρόεδρος τῆς τότε βουλῆς Ἑβραία Ἰμπαρούρι γνωστή, ὡς «Πασιονάρια» (φλογερή) ἡ ὁποία

ἐκάλει τούς Ἱσπανούς νά θυσιασθοῦν, στήν Μαδρίτη. Ὅταν ἡ πόλις παρεδόθη χωρίς μάχην! ἡ Ἰμπαρούρι δέν συνεμερίσθη τήν τύχη τῶν μαρξιστῶν, ἀλλά πρώτη ἐδραπέτευσε, κατά τό ρητόν: «ἤ ὅλοι θά δοξασθοῦμε ἤ ὅλοι θά σκοτωθῆτε». *«Ἕνα ἀπό τά πλέον ἐντυπωσιακά ἀποτελέσματα τῆς προπαγάνδας τῶν πρακτόρων τῆς «Κομιντέρν» στήν Ἱσπανία ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία τοῦ μύθου τῆς Μαδρίτης, τοῦ ἀπορθήτου τῆς ἐρυθρᾶς πρωτευούσης, πού συνωψίζετο στό σύνθημα: «δέν θά περάσουν» γραμμένο τόσας φοράς...»* («Corriere della Sera» 8-6-1939).

Ἡ «Πασιονάρια» προέτρεπε τάς γυναῖκας τῆς Μαδρίτης: *«Καλλίτερον νά εἴμεθα χῆραι ἡρώων, παρά γυναῖκες ἀνάνδρων»*. Ὡραία λόγια. Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα τοῦ κινδύνου ἡ «Πασιονάρια» τό ἔβαλε στά πόδια καί ἄφησε τάς ἀφελεῖς γυναῖκας νά ἀγωνισθοῦν. Ἐψεύδετο, ὅπως ἐψεύδοντο οἱ μαρξισταί, πού διέδωσαν μέ τήν προπαγάνδα των, ὅτι τό Γερμανικό σμῆνος τῆς Λεγεῶνος «Κόνδωρ» κατέστρεψε τήν Βασκική πόλι Γκουέρνικα, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι (Γκαλινσόγκα καί Σαλγκάντο εἰς φάκελλο Mondadori: ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 120) ὅτι:

> «Στίς 30 Ἀπριλίου, συνοδευόμενος ἀπό τόν στρατηγό Μόλα, ὁ Φράνκο ἐπισκέπτεται τό μέτωπο τῆς Βισκάια. Τήν προηγούμενη μέρα εἶχε καταληφθῆ ἡ Γκουερνίκα, τελείως κατεστραμμένη ἀπό τούς κόκκινους πού, πρίν τήν ἐγκαταλείψουν χρησιμοποίησαν αὐτό τό τέχνασμα γιά νά ἀποδώσουν τήν καταστροφή στίς βόμβες τῶν ἐθνικιστῶν».

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Χουάν Νεγκρίν ζητεῖ εἰρήνη, ἀπό τόν Φράνκο καί ἀπομακρύνει τάς Ἐρυθράς Ταξιαρχίας, ἀλλ᾽ ὁ Φράνκο δέν σκοπεύει νά διαπραγματευθῆ. Οἱ «κόκκινοι» θά παραδοθοῦν, ἄνευ ὅρων. Μετά τόν θρίαμβόν του ὁ Φράνκο θά διατάξη τήν δημιουργίαν ἑνός μνημείου. Περίπου 2.000 ἄνθρωποι εἰργάσθησαν ἐπί 17 ἔτη καί στή Σιέρρα ντέ Γκουανταρράμα ἀνήγειραν ἕνα μαυσωλεῖον τοῦ ὁποίου *«ὁ κυκλώπειος Σταυρός ἔχει ὕψος 150 μέτρων, τά ἀγάλματα τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καί ὁ Σταυρός ζυγίζουν 201.740 τόννους»* («Il Tempo» 30-4-1964).

Στόν ἐμφύλιον πόλεμον οἱ ἑβραιοϋποκινούμενοι ἀναρχομαρξισταί τυφεκίζουν τό ἄγαλμα τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον μισοῦν, κατά τάς ἐπιταγάς τοῦ Ταλμούδ. Ἐπίσης, ὅπου ἐπεκράτησαν ἔσφαξαν τούς ἱερεῖς καί ἐκρήμνισαν τάς Ἐκκλησίας, τάς ὁποίας προηγουμένως ἐβεβήλωσαν.

Ὁ Στρατηγός Φράνκο μέ τόν γενναῖον Συνταγματάρχη Χοσέ Μοσκαρντό (1878 - 1956) τόν ὁποῖον παρεσημοφόρησε, μέ τόν δαφνοστεφῆ Σταυρόν, διά τήν ἡρωϊκήν του ἄμυνα, στό φρούριον - ἀνάκτορον Ἀλκάθαρ τοῦ Τολέδο, πού ἐπί 68 ἡμέρας ἐπολιόρκουν οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι τό ἐβομβάρδισαν μέ πάνω ἀπό 100.000 ὀβίδας πυροβολικοῦ, μέ χιλιάδας ὅλμων καί βομβῶν ἀεροσκαφῶν, ἀλλά δέν κατώρθωσαν νά τό κυριεύσουν.

Ὁ συγγραφεύς Νίκος Καζαντζάκης, στό βιβλίο του «Ταξιδεύοντας - Ἰσπανία» (ἐκδ. «Ἐλ. Καζαντζάκη» Ἀθ. 1966, σελ. 166 κ.ἑ.) μᾶς δίδει μίαν συνταρακτικήν περιγραφήν, ὅπως διεσώθη στό ἡμερολόγιον τοῦ δημοδιδασκάλου Μιγκουέλ Γκόμεθ Κασκαχάρες, πού ἐπολέμησε ἐκεῖ καί συνωμίλησε λεπτομερῶς, μέ τόν Καζαντζάκη, πού ἐπεσκέφθη τό φρούριον - ἀνάκτορον, ὅπου ἐλειτούργει ἡ Στρατιωτική Ἀκαδημία Πεζικοῦ τῆς Ἰσπανίας.

Τάς χιλιάδας τῶν ἐπιτιθεμένων μαρξιστῶν ἀντεμετώπισαν 1.150 πολεμισταί, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν 400 Ἀξιωματικοί, ὀλίγοι Εὐέλπιδες, 625 Ἀστυνομικοί, 60 Φαλαγγίται, πού ἔγραψαν μέ αἷμα τήν ἐποποιΐαν τοῦ Ἀλκάθαρ, πιστοί στόν ὅρκον τους: «Γιά τήν Ἰσπανία καί τόν Χριστόν». Τό συγκινητικώτερον περιστατικόν συνέβη, ὅταν ὁ ἀρχηγός τῆς κομμουνιστικῆς πολιτοφυλακῆς ἐτηλεφώνησε, στόν Συνταγματάρχη Μοσκαρντό. Μεταξύ των ἔγινε ὁ ἀκόλουθος διάλογος, πού ἀπετυπώθη μέ χρυσά γράμματα, στό Ἀλκάθαρ:

– Ἐμπρός, ἐμπρός ἐδῶ ὁ ἀρχηγός τῆς «μιλίτσια».
– Ἐδῶ Συνταγματάρχης Μοσκαρντό.
– Σᾶς δίδω διορίαν 10 λεπτῶν, διά νά παραδοθῆτε. Ἄν δέν τό κάνετε, θά τυφεκίσωμεν τόν υἱόν σας, τόν Λουδοβίκο, πού τόν ἔχομεν κρατούμενο.
– Τό πιστεύω.
– Διά νά γνωρίζετε, ὅτι σᾶς λέγω τήν ἀλήθειαν ὁ υἱός σας παίρνει τό ἀκουστικό.
– Πατέρα...
– Τί συμβαίνει παιδί μου;
– Τίποτε. Λέγουν ὅτι θά μέ σκοτώσουν, ἄν δέν παραδοθῆ τό Ἀλκάθαρ.
– Τότε σύστησε τήν ψυχήν σου τόν Θεό, φώναξε: «Ζήτω ἡ Ἰσπανία» καί ἀπέθανε ὡς ἥρως.
– Σέ φιλῶ πολύ πατέρα.
– Σέ φιλῶ πολύ παιδί μου.

(καί εἰς Th. Hugh: «Der Spanische Burger Krieg» D.B.G. Berlin 1961, s. 166).

«Ὕστερα ἀπό λίγες μέρες οἱ Κόκκινοι τηλεφωνοῦν πάλι στό Μοσκαρντό: «Παράδωσε τό Ἀλκάθαρ, γιατί θά σκοτώσουμε τό παιδί σου! -Δέν τό παραδίδω- τότε μήν κλείσεις τό τηλέφωνο, ν' ἀκούσης τήν τουφεκιά, πού θά σκοτώση τό γιό σου!». Ὁ Μοσκαρντό δέν ἔκλεισε τό τηλέφωνο κι' ἄκουσε τήν τουφεκιά. Οἱ Κόκκινοι σκότωσαν τό παιδί του...» (Ν. Καζαντζάκης: ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 169) πού ἦτο μόλις 17 χρονῶν.

Ἐσκότωσαν ἐπίσης στήν Βαρκελώνη καί τόν ἄλλον υἱόν τοῦ Συνταγματάρχου Μοσκαρντό, πού εἶχαν συλλάβει. Τούς σκελετωμένους, ἀπό τήν πείνα ὑπερασπιστάς τοῦ Ἀλκάθαρ ἀπηλευθέρωσε ὁ νικηφόρος Στρατός τοῦ Στρατηγοῦ Ἰγκλέσιας Βαρέλα.

Στήν εἴσοδο τοῦ πεσμένου εἰς ἐρείπια φρουρίου-ἀνακτόρου ὁ Συνταγματάρχης Μοσκαρντό, εἰς στάσιν προσοχῆς λέγει:

«Λαμβάνω τήν τιμήν νά σᾶς ἀναφέρω Στρατηγέ μου, οὐδέν τό ἀξιοσημείωτον».

Σήμερον εἰς μίαν γωνίαν τοῦ Ἀλκάθαρ εὑρίσκεται θαμμένος ὁ Συνταγματάρχης, μέ τά παιδιά του. Ἡ εὐγενής ψυχή του ἀναπαύεται, στό θρόϊσμα τοῦ Ὕμνου τῆς Φάλλαγος:

> «Κατάματα στόν ἥλιο, - μέ καινούριο πουκάμισο - πού κόκκινο τό κέντησες ἐχτές, - ἄν ἔρθει ὁ θάνατος θά μέ θερίσει - καί πιά δέ θά σέ ξαναδῶ ποτέ μου! - Κοντά μέ τούς συντρόφους μου, - πού στέκουνται ὄρθιοι στή μάχη κι εἶναι μαζί μου στόν ἀγώνα, - θά πέσω δίχως παράπονο. - Θά γυρίσουν νικηφόρες οἱ σημαῖες - μέ τό χαρούμενο βῆμα τῆς εἰρήνης - καί θά κρατοῦν σφιχτοδεμένα πέντε ρόδα, - τῆς Φάλαγγας τά βέλη. - Θά'ρθει, πάλι ἡ ἄνοιξη νά γελάσει - στόν οὐρανό, στά πέλαγα, στή γῆς! - Ἐμπρός, Φάλαγγες, στή νίκη! - Ἀρχίζει πιά στήν Ἰσπανία νά ξημερώνει!»

«Παιδιά καί ἀπόγονοι ξένων εἶναι τό ἴδιο μέ ἀπογόνους ζώων».

TALMUD: YEBAMOTH, Fol. 94, 2.

Ὁ Στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ συνεκρούσθη μὲ τοὺς Ἑβραίους καὶ ἐνίκησε.

Ὁ Στρατηγὸς Α. Πινοσὲτ ἀνέτρεψε τὸ ἑβραιομαρξιστικὸ καθεστὼς τοῦ Ἀλλιέντε κι᾽ ἐπέβαλε Ἐθνικὴν Τάξιν στὴν Χιλήν.

Ἀντώνιος Ντέ Ὀλιβέϊρα Σαλαζάρ *(1889-1970) ἐπιφανής καθηγητής Πανεπιστημίου, στήν οἰκονομία καί πολιτικός ἐκυβέρνησε, ὡς Ἐθνικός Ἡγέτης τήν Πορτογαλίαν, ἐπί 36 ἔτη καί ἀπήλλαξε τήν χώραν του ἀπό τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν. Μετά τόν θάνατον του ἐξ ἀσθενείας ἐπανῆλθεν ἡ δημοκρατία στήν Πορτογαλίαν, ἡ ὁποία ἔχασε τήν ἀποικιακήν της αὐτοκρατορίαν.*

«Ἐσεῖς οἱ Ἑβραῖοι εἴσθε οἱ ἐκλεκτοί ἐνῶ τά ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου δέν εἶναι σωστό ν' ἀποκαλοῦνται ἄνθρωποι ἀλλά ζῶα».

TALMUD: BABA METZIA, Fol. 114, 2.

Χίτλερ καί Φράνκο.

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΜΕΛΙΔΩΝΗ 8
105 53 ΑΘΗΝΑ

Διά ποῖον λόγον ἡ ἰσραηλιτική κοινότης Ἀθηνῶν εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου; Προνόμια τῆς Ἑβραϊκῆς μειονότητος, πού ἐπιβάλλεται νά καταργηθοῦν.

«Θ' ἀντικαταστήσωμεν τόν Κλασικισμόν, καθώς καί πᾶσαν μελέτην τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας, ἥτις παρασκευάζει περισσότερα κακά παρά καλά παραδείγματα, διά τῆς μελέτης τοῦ προγράμματος τοῦ μέλλοντος. Θά διαγράψωμεν ἀπό τήν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ὅλα τά μή εὐχάριστα εἰς ἡμᾶς γεγονότα τῶν παρελθόντων αἰώνων, διατηροῦντες ἐξ αὐτῶν μόνον ἐκεῖνα τά ὁποῖα ζωγραφίζουσι τά σφάλματα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων».

(«Πρωτόκολλα Σοφῶν Σιών» Ἀριθ. 16).

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Ἀπόδειξις τοῦ ψεύδους

Ἀλήθεια καί προπαγάνδα – Τό 1948 ἔκτισαν θάλαμο ἀερίων – Τά Ἑβραϊκά ψεύδη – Καταγγελίαι ἱστορικῶν – Ὁ σκοπός τῶν στρατοπέδων – Πλαστογραφίαι στοιχείων - Ἀνακριβεῖς ἀριθμοί θυμάτων – Ἀλλαγαί ὡς πρός τούς δῆθεν θανατωθέντας – Θάλαμοι ἀερίων, «φοῦρνοι», σαπωνοποιήσεις εἶναι ὅλα ψεύδη – Κι ἄλλα Ἑβραϊκά ψεύδη – Περιγραφή τῆς ἀπάτης τοῦ ὁλοκαυτώματος – Πῶς κερδοσκοποῦν οἱ Ἑβραῖοι – Καταδίωξις ὅσων ἀρνοῦνται τό ὁλοκαύτωμα – Οἱ ἱστορικοί ἐρευνοῦν καί διαψεύδουν - Ἡ ἀποδεικτική ἀξία τῶν ἀριθμῶν – Ἀποκάλυψις τῆς Ἑβραϊκῆς ψευδολογίας – Παράθεσις ἀναμφισβήτητων στοιχείων, πού ἀρνοῦνται τό δῆθεν ὁλοκαύτωμα – Ὁ Μῦθος – Πῶς ἐδίκαζαν στήν Νυρεμβέργην – Οὐδέποτε οἱ Ναζί ἐσχεδίασαν τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων – Οἱ Ἰουδαῖοι ἔπρεπε νά φύγουν ἀπό τήν Εὐρώπην – Τό σχέδιον Μαδαγασκάρη – Πρός Ἀνατολάς – Ἡ συγκέντρωσις τῶν Ἑβραίων, διά νά ἀπαλλαγῆ ἡ Εὐρώπη ἀπό αὐτούς – Ἡ ἀλήθεια διά τήν τελικήν λύσιν – Συνεργασία Ναζί-σιωνιστῶν, διά τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Εὐρώπην – Ἀδόλφος Ἄϊχμαν – Ἡ πραγματική συμπεριφορά τῶν Ναζί πρός τούς Ἑβραίους – Ἡ πολιτική τῶν SS ὅπως δέν ἐγράφη – Στάλιν καί Ἑβραῖοι.

Τώρα θά προκαλέσω τόν ἀναγνώστην. Ἴσως τόν ἐκνευρίσω. Δέν πειράζει. Ἐγώ γράφω, ὅπως αἰσθάνομαι, κι ἄν ἔχω ἄδικο ἀντικρούσατέ με. Λοιπόν ὅλοι σας γνωρίζετε, διά τά φοβερά στρατόπεδα

συγκεντρώσεως τῶν ναζιστῶν. Τό τρομερώτερο καί περισσότερον γνωστόν εἶναι τό Ἄουσβιτς. Ἐδῶ ἐλειτούργησαν θάλαμοι ἀερίων καί «φοῦρνοι», ὅπου ἔκαιγαν τούς αἰχμαλώτους Ἑβραίους. **Αὐτά σᾶς εἶπαν. Αὐτά γνωρίζετε. Αὐτά πιστεύετε.** Δέν εἶναι ἔτσι; Οὐδέποτε ἐσκέφθητε νά διαπιστώσετε προσωπικῶς, νά διαβάσετε στοιχεῖα, νά ἀκούσετε ἄλλην γνώμην. **Οὐδέποτε.** Ἐπιστεύσατε, ὅτι σᾶς εἶπαν ἀνεξετάστως. Ὅλοι ἐσεῖς λοιπόν εἶσθε θύματα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας καί εἰλικρινῶς σᾶς λυποῦμαι, ἄν καί δέν τό ἀξίζετε. Μορφωμένοι ἄνθρωποι, ἰατροί, δικηγόροι, ἄλλοι ἐπιστήμονες καί μαζί των πανέξυπνοι ἐπιχειρηματίαι καί καλλιτέχναι πιστεύουν ἀπολύτως τά Ἑβραϊκά μυθεύματα. Ναί κύριοι καί κυρίαι σᾶς ἔχει παραπλανήσει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Σᾶς ὑπέβαλαν εἰς πλύσιν ἐγκεφάλου καί σεῖς πιστεύετε, ὁτιδήποτε σᾶς εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀπό τήν ὑπόθεσιν αὐτήν κερδοσκοποῦν, θησαυρίζουν μέ δισεκατομμύρια δολλάρια, πού εἰσπράττουν ἐτησίως. Αὐτά ὅλα θά σᾶς τά ἀποδείξω ἐν συνεχείᾳ, διότι ἐγώ δέν ἀποφθέγγομαι, ἀλλά χρησιμοποιῶ ἀδιάψευστα στοιχεῖα, διά νά ὑποστηρίξω τάς ἀπόψεις μου. Κατ᾽ ἀρχήν παραθέτω μία φωτογραφία τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς.

«Ἄουσβιτς. Τό 1948 ἀποφασίστηκε ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ θαλάμου ἀερίων καί τῶν φούρνων καί σ᾽ αὐτά προστέθη συμβολικά μιά καμινάδα. Σήμερα κανείς δέν μπορεῖ νά πεῖ μέ βεβαιότητα, ἄν οἱ σωλῆνες ἀπό τούς ὁποίους διοχετεύονταν τά δηλητηριώδη ἀέρια εἶναι στό ἴδιο σημεῖο πού εἶχαν τοποθετηθεῖ ἀρχικά».

(«Καθημερινή», 28-8-94)

Ἐδημοσιεύθη στήν «*Καθημερινή*» (28-8-1994). Βλέπετε τήν καμινάδα τοῦ κρεματορίου. Ἐδῶ ἐκαίγοντο χιλιάδες, ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι καί ἡ κάπνα τῶν θυμάτων ἐξήρχετο, ἀπό τήν εἰκονιζομένην καμινάδα. Φρίκη. Κάθε ἄνθρωπος ἐξανίσταται, διαμαρτύρεται καί φυσικά καταδικάζει τό συγκεκριμένο ἔγκλημα τῶν Ναζί. Μά εἶναι ἀλήθεια; Ἀγαπητοί μου ΔΕΝ εἶναι ἀλήθεια. Ἡ καμινάδα πού βλέπετε εὑρίσκεται στό Ἄουσβιτς, ἀλλά ἐκτίσθη τό 1948! Τρία ἔτη δηλαδή μετά τήν λῆξιν τοῦ πολέμου. Αὐτή ἡ καμινάδα, τήν ὁποίαν οἱ ἐπισκέπται ἀντικρύζουν μέ δέος *οὐδέποτε ἐλειτούργησε*. Εἶναι κατασκεύασμα τοῦ 1948. Ἡ ἐφημερίς «*Καθημερινή*» (ἐνθ. ἀνωτ.) μᾶς πληροφορεῖ διατί ἔγινε αὐτή ἡ καμινάδα. Γράφει: «*Τό 1948 ἀποφασίστηκε ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ θαλάμου ἀερίων καί τῶν φούρνων καί σ' αὐτά προσετέθη συμβολικά μία καμινάδα!*» Τό πλῆθος λοιπόν τῶν ἐπισκεπτῶν προσκυνεῖ, γονυπετεῖ μέ θρησκευτική εὐλάβεια στήν καμινάδα, ἡ ὁποία οὐδεμία σχέσιν ἔχει μέ θύματα. Ἄκου δικαιολογία... Τό 1948 προσετέθη ἡ καμινάδα «συμβολικά»!

Τήν 10-9-2005 ἡ τηλεόρασις τῆς βουλῆς μᾶς ἔδειξε (ὥρα 20.30) τήν καπνοδόχον τοῦ Ἄουσβιτς κατασκευῆς 1948! καί κάποιας πέτρας, ἐπί τοῦ ἐδάφους, πού Ἑβραῖος ἐπιζῶν μᾶς διεβεβαίωσε, ὅτι ἐκεῖ ἐλειτούργει θάλαμος ἀερίων χωριτικότητος 3.000 ἀνθρώπων!

Ἐννοεῖται, ὅτι στήν πραγματικότητα οὐδέν σχετικόν ἀνευρέθη. Ἀλλά ἡ προπαγάνδα κάνει τήν δουλειά της, εἰς ὅσους τήν πιστεύουν.

Ἐπίσης, οἱ «φοῦρνοι» καί ὁ θάλαμος ἀερίων ἀπεφασίσθη νά ἀνοικοδομηθοῦν τό 1948! Προηγουμένως ὑπῆρχαν;; Ὄχι. Διατί; Διότι **οὔτε μία** ἔκθεσις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀναφέρει κάτι τέτοιο. Αἱ ἐπιτροπαί τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐξ ἐπιστημόνων διαφόρων ἐθνικοτήτων ἐπεσκέπτοντο τακτικῶς καί ἤλεγχον τά στρατόπεδα, ἐντός τῶν ὁποίων ὑπῆρχε μόνιμος ἐκπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξ οὐδετέρας χώρας, διά νά παρακολουθῆ, νά δέχεται παράπονα κ.τ.λ. **Παντοῦ καί πάντοτε ἀπεσιωπήθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ**, ὁ ὁποῖος κατόπιν ἀπαιτήσεως τῶν Ἑβραίων σιωπᾶ. Ἤδη ὅμως κινῶ νομικήν διαδικασίαν, διά νά παραλάβω ἀντίγραφα τῶν τακτικῶν καί ἐκτάκτων ἐπιθεωρήσεων τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῶν ὁποίων εἶχα τήν δυνατότητα νά γνωρίσω τό περιεχόμενόν των. Αἱ ἐκθέσεις ἀναφέρονται εἰς θέματα ἰα-

τρικῆς περιθάλψεως, τροφῆς, ἐργασίας καί ἐν γένει διαβιώσεως καί διαπιστώνουν, ὅτι ὅλα ἦσαν ἐν τάξει. Οἱ ἐπιθεωρηταί ἤλεγξαν καί τήν παραμικράν γωνίαν τῶν στρατοπέδων, ἐφωτογράφισαν καί συνωμίλησαν μέ πολλούς κρατουμένους, ἰδιαιτέρως, δίχως τήν παρουσίαν Γερμανῶν. Ὅλα τά εὗρον ἐν τάξει καί ὑπέγραψαν τό καλῶς ἔχειν τῶν στρατοπέδων στάς ἐκθέσεις των. Αὐτά διατί τά ἀποκρύπτουν;; Διότι τό ἀπαιτεῖ ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, πρός ἐξυπηρέτησι τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων, ὅπως θά περιγράψω καί θά ἀποδείξω παρακάτω. Ἐξ ἄλλου, καθώς διεπίστωσε ὁ ἱστορικός Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ *«τό ναζιστικό στρατόπεδο τοῦ Ἄουσβιτς ὑπῆρξε ἁπλῶς μία μεταπολεμική ἐπινόηση τῶν Πολωνῶν Κομμουνιστῶν μέ σκοπό τήν προσέλκυση τουριστῶν»* (*«Ἀδέσμευτος Τύπος»* 12-4-2000).

Στό στρατόπεδο Μπιρκενάου τό... 1951 ἔκτισαν *«20 παραπήγματα... μέ ἀποτέλεσμα τό Μπιρκενάου νά δείχνει σχεδόν καινουργές. Σύμφωνα μέ τόν Καναδό ἱστορικό τοῦ ὁλοκαυτώματος Μάϊκλ Μάρους τά ἀνακαινισμένα παραπήγματα δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τήν πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου»* (*«Καθημερινή»* 28-8-1994). Παρ' ὅλα αὐτά κατηγοροῦνται *«ἐκεῖνοι πού ἀμφισβητοῦν τό ὁλοκαύτωμα ὅτι ἐκμεταλλεύονται τή σύγχυση πού ἐπικρατεῖ σχετικά μέ τό τί εἶναι αὐθεντικό στό Ἄουσβιτς»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Ὥστε ὅταν οἱ ἀμφισβητίαι τοῦ ὁλοκαυτώματος διαμαρτύρονται, ὅτι ἡ καμινάδα, οἱ θάλαμοι ἀερίων, τά παραπήγματα κ.τ.λ. εἶναι μεταγενέστερα κατασκευάσματα ἐκμεταλλεύονται *«τή σύγχυση»*, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά ἀπέκρυπταν τήν ἀλήθεια καί νά μή ἔλεγαν πότε ἐκτίσθησαν...

Ἤδη κυκλοφοροῦν ὀγκώδη συγγράμματα ἱστορικῶν καί Πανεπιστημίων, ὅπου μέ στοιχεῖα ἀποδεικνύονται τά μυθεύματα τῆς κερδοφόρου Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Ἀναφέρω τήν ἐκ 500 σελίδων ἐργασίαν τοῦ ἱστορικοῦ Ἔριχ Κέρν (*«Verheimlichte Documente»* Fz-Verlag, München, 1988) καί τήν ἐκ 500 ἐπίσης σελίδων τοῦ δρ. Γκέρχαρντ Φρέϋ (*«Vorsicht Fälschung»*, Fz-Verlag, München 1991). Στά δύο αὐτά βιβλία παρατίθεται πλούσια βιβλιογραφία, διά τούς ἐνδιαφερομένους. Ἐκτός ἀπό τούς ἱστορικούς, τούς ἐρευνητάς καί τά Πανεπιστήμια ἔρχονται καί δημόσιαι ὑπηρεσίαι πού βεβαιώνουν, ὅτι δέν διεπράχθησαν θανατώσεις μέ ἀέρια εἰς περιβόητα στρατόπεδα, ὅπως τό Νταχάου.

Ὁ μέγας Βέλγος πολιτικός καί πολεμιστής Λεόν Ντεγκρέλ (*«Leon Degrell: Persiste et signe»* ed. «Jean Picolec», Paris 1985, σελ. 333-335, 390) εἰς σειρά συνεντεύξεων του στήν Γαλλική τηλεόρασι ἐτόλμησε νά καταγγείλη τήν *«ψευδῆ ἀλήθεια»* (fausse verité) τήν ὁποίαν κατεσκεύασε τό 1945 καί ἐπέβαλε ἡ διεθνής Ἑβραϊκή προπαγάνδα, ἡ ὁποία ἐπαρουσίασε στατιστικάς θανατώσεων Ἑβραίων, τάς ὁποίας ἐν συνεχείᾳ οἱ ἱστορικοί ἀπεκάλυψαν, ὅτι εἶναι ψευδεῖς. *«Αἱ ἐπίσημοι γαλλικαί στατιστικαί ἀναφέρουν 25.000 νεκρούς Ἑβραίους. Βεβαίως αὐτό εἶναι τεράστιο, ἀλλ' ἀπέχει ἀπό τό ὑπερμέγεθος τῶν ἕξη ἑκατομμυρίων Ἑβραίων ἐκτελεσμένων συνολικῶς».* (ἔνθ. ἀνωτ.)

Κατά τήν διάρκειαν τῶν «δικῶν» τῶν διοικητῶν στρατοπέδων, συγκεντρώσεως τούς ἀπηγορεύθη ἡ παρουσίασις τῶν ἐκθέσεων τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὅλοι οἱ διοικηταί στρατοπέδων, ἀφοῦ ἐβασανίσθησαν ἐφονεύθησαν π.χ. Κάρλ Κόχ, τοῦ στρατοπέδου Μπούχενβαλντ, Ροῦντολφ Χές, τοῦ στρατοπέδου Ἄουσβιτς κ.τ.λ. (John Toland: «Adolf Hitler» G.B. 1976, p. 774). Ὁ ἴδιος ὁ ἱστορικός Τόλαντ (ἔνθ. ἀνωτ.) περιγράφει -πρός τιμήν του- τάς πιέσεις πού ἐδέχθη ὁ δικαστής τῶν Ἔς-Ἔς Μόργκεν διά νά καταθέση, ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου Μπούχενβαλντ Ἴλζε Κόχ κατεσκεύασε, ἀπό δέρμα κρατουμένων κάλυμμα φωτιστικῶν. Ὁ Μόργκεν ὑπεστήριξε, ὅτι αὐτό εἶναι ψεῦδος καί οὐδέποτε συνέβη. Ὁ Ἀμερικανός ἀνακριτής ἐπέμενε καί ἐπειδή ὁ Μόργκεν ἠρνεῖτο νά ψευσθῆ τόν ἠπείλησαν, ὅτι θά τόν παραδώσουν στούς Ρώσους, πού ἀσφαλῶς θά τόν σκοτώσουν: *«His refusal to lie was followed by a threat to turn him over to the Russians, who would surely beat him to death».* Ὁ Μόργκεν ἠρνήθη διά τρίτην, τετάρτην φοράν κ.τ.λ. τόν ἐβασάνισαν καί τόν κατεδίωξαν ἀγρίως. Τελικῶς ὁ Μόργκεν κατώρθωσε νά ἐπιβιώση καί τώρα (1976) δικηγορεῖ στήν Γερμανίαν: *«Morgen survived and is presently practicing law in West Germany».*

Ἔτσι ἀπό τήν νοσηράν φαντασίαν ἑνός Ἀμερικανοῦ (;) ἀνακριτοῦ ἐδημιουργήθη ὁ μῦθος τῆς κατασκευῆς καλυμμάτων φωτιστικῶν, ἀπό δέρμα κρατουμένων!

Ὁ Ντεγκρέλ ἐκθέτει λεπτομερῶς, διατί εἶναι παραμύθια τά περί σαπωνοποιήσεως τῶν Ἑβραίων καί τά περί θαλάμων ἀερίων. Μάλιστα παρατηρεῖ, ὅτι οἱ Γερμανοί διέθεταν ἀρίστους χημικούς, οἱ ὁποῖοι

μέ δηλητηριώδεις οὐσίας θά ἠδύναντο νά φονεύσουν ἀμέσως χιλιάδας προσώπων καί ὄχι νά τούς βάζουν ὀλίγους-ὀλίγους εἰς θαλάμους ἀερίων, νά τούς φονεύουν καί νά ἐφαρμόζουν μαζικήν ἐξόντωσιν, διά τῆς ἀπροσφόρου μεθόδου τῆς θανατώσεως κατά μικράς ὁμάδας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μετά ἀπό πολλά ὁ Ντεγκρέλ ἐπαναλαμβάνει τήν διαπίστωσι τοῦ «Institut für Zeitgeschichte», πού ἑδρεύει στό Μόναχο, συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ***καθ' ὅλην τήν ἐπικράτειαν τοῦ Γ' Ράϊχ δέν ἐγένετο θανάτωσις Ἑβραίων εἰς θαλάμους ἀερίων.*** Συγκεκριμένως ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἰνστιτούτου» δρ. Μπροσά συνεπέρανε κατηγορηματικῶς: *«Keine Vergasung»!* δηλαδή καμμία θανάτωσις μέ ἀέρια. Ἄλλως τε, διά τούς θαλάμους ἀερίων Ἀμερικανοί καθηγηταί πανεπιστημίων (π.χ. Μπούτς) διετύπωσαν διαφωνία, ὡς πρός τήν ὕπαρξίν των.

Τό ZYKLON B πού τόσον διεφήμισαν, ὡς τό ἀέριον μέ τό ὁποῖον ἐθανατώνοντο οἱ Ἑβραῖοι, στούς είδικούς θαλάμους ἀερίων (πού δέν εὑρέθησαν) δέν ἦτο παρά ἕνα δηλητηριῶδες ἀέριον χρήσιμον, διά τάς ἀπεντομώσεις τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως, τά ὁποῖα τό εἶχαν προμηθευθῆ δι' αὐτόν καί μόνον τόν λόγον. Ὅλα τά ἄλλα εἶναι παραμύθια τῆς προπαγάνδας.

Ὁ καθηγητής δέ Μάρτιν Μπρόσζατ ἀπέδειξεν π.χ. ὅτι στό στρατόπεδο Νταχάου, πλησίον τοῦ Μονάχου δέν ὑπῆρξαν ποτέ θάλαμοι ἀερίων (*«Die Zeit»*, 19-8-1960). Δυστυχῶς αἱ ἀπόψεις αὐταί δέν τυγχάνουν εὐρείας δημοσιότητος. Πάντως ἀργῶς, ἀλλά σταθερῶς καταρρέουν τά Ἑβραϊκά ψευδολογήματα.

Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως μετεφέροντο αἰχμάλωτοι πολέμου, ἀντιστασιακοί, ὁμοφυλόφιλοι, ἐγκληματίαι κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου καί ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο ὑποχρεωτικῶς, στά ἐργοστάσια, πού ἐλειτούργουν ἐκεῖ. Ἀσφαλῶς μεταξύ τῶν ἑκατομμυρίων ἐγκλείστων πολλοί, χιλιάδες, ἑκατομμύρια ἄν θέλετε ἀπεβίωσαν, ἀπό τήν πεῖνα (ἰδίως τόν τελευταῖο χρόνο τοῦ πολέμου) ἀπό ἀσθενείας καί κακουχίας. Τά πτώματα τῶν νεκρῶν δέν ἐθάπτοντο, ἀλλά ἐκαίοντο.

Τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἐδημιουργήθησαν, διά τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων, ὅπως ψευδῶς αὐτοί ἰσχυρίζονται. Ἐδημιουργήθησαν, διά τήν ἱκανοποίησιν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου.

Κατά τόν ἀντιναζί συγγραφέα Gordon Williamson: «Die SS» (Neuer Kaiser Verlag, Klagenfurt, 2002) τό Μπούχενβαλντ δέν ἦτο

Stadt Dachau
- Große Kreisstadt -

DACHAU, den 8.2.1983
Konrad-Adenauer-Straße 4/6
Fernruf: (0 81 31) Vermittlung 75-1
Durchwahl-Nr. 75 202
Parteiverkehr: Montag mit Freitag von 8-12 Uhr

Nr. 4.2/Ra.-Ri.

Herrn
Erich W

Betreff: Ihr Schreiben vom 2.2.1983

Sehr geehrter Herr W

Zu Ihrer Anfrage im Bezugsschreiben teile ich Ihnen mit, daß es im ehemaligen KZ-Lager Dachau keine Vergasungen von Häftlingen gegeben hat.

Mit freundlichen Grüßen

Rahm
Verwaltungsdirektor

Ἐπίσημος βεβαίωσις, ὅτι στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως τοῦ Νταχάου οὐδεμία χρησιμοποίησις ἀερίων ἐγένετο.

στρατόπεδον ἐξοντώσεως, ἀλλά παραδόσεως ἐργατῶν εἰς γειτονικάς παραγωγικάς ἐπιχειρήσεις: «*Buchenwald war Kein Vernichtungs lager, sondern lieferte Arbeiter für die umliegenden Produktions betriebe*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 231). Οἱ θανόντες ἐκεῖ ἀπεβίωσαν ἀπό τήν πεῖνα, τάς κακουχίας, τάς ἀσθενείας. Ὁ συγγραφεύς ἀναβιβάζει τούς νεκρούς

εἰς 56.500, πού βεβαίως μεταξύ των ὑπῆρχαν καί Ἑβραῖοι, ἀλλά ὄχι μόνον Ἑβραῖοι.

Στήν Ἀμερική ὡς γνωστόν οἱ ποινικοί κατάδικοι ἐκτελοῦνται καί εἰς θαλάμους ἀερίων. Ὁ Ἀμερικανός μηχανικός θαλάμων ἀερίων Λέστερ ἐξ ἐπαγγελματικῆς περιεργείας ἠρεύνησε τό θέμα, ἐπείσθη, ὅτι οὐδέποτε οἱ Γερμανοί ἐχρησιμοποίησαν θαλάμους ἀερίων καί ἐκυκλοφόρησε τεχνικήν μελέτην 192 σελίδων, ὅπου ἀποδεικνύει τό ψεῦδος τῶν θανατώσεων εἰς θαλάμους ἀερίων, τούς ὁποίους σκοπίμως ἐμπέρδευαν μέ μικροβιοκτόνους χώρους ἀπολυμάνσεως στρατιωτῶν καί Ἀξιωματικῶν, πού ἐπέστρεφαν στά μετόπισθεν.

Στήν Ἀμερική μετέφεραν 31 τ.μ. τέτοιων χώρων, διά χημικήν ἀνάλυσιν. Ὅλαι ὅμως αἱ ἀναλύσεις ἀπέβησαν ἀρνητικαί, δηλαδή δέν ἀνιχνεύθησαν στά τοιχώματά τους ἀέρια, τά ὁποῖα ἐάν ὑπῆρχαν θά τά εἶχαν ἐμποτίσει. Ἄλλως τε δι' αὐτό μετέφεραν στήν Ἀμερική τούς δῆθεν θαλάμους ἀερίων, διά νά ἀποδείξουν ἐπιστημονικῶς, ὅτι οἱ Γερμανοί ἐχρησιμοποίουν θανατηφόρα ἀέρια.

Στήν εἴσοδο τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Νταχάου ἐτοποθετήθη μία τεραστία πινακίς, μέ τήν ἐπιγραφή: **«Στήν μνήμην τῶν**

*«**Μπούμπις-Βάλαερ:** Οἱ δηλώσεις τοῦ δεύτερου γιά τό Ἄουσβιτς προκάλεσαν τήν ἔκρηξη τοῦ προέδρου τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητας».*

(«Νέα», 5-12-1998)

286.000 μαρτύρων ἀπό τήν γερμανική βαρβαρότητα». Ὁ Ἐπίσκοπος Μονάχου (πλησίον εὑρίσκεται τό Νταχάου) ἀφήρεσε τήν πινακίδα, ἐπειδή ἐγνώριζε, ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἦτο ψευδής καί τό ἐγνώριζε, διότι ἦτο κρατούμενος στό Νταχάου! Τελικῶς ἀνεγνωρίσθη ἀκόμη καί στήν *«Κομμουνιστική Διεθνή»* ὁ ἀριθμός τῶν 27.000 περίπου ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 13.000 περίπου ἀπεβίωσαν τάς τελευταίας ἑβδομάδας τοῦ πολέμου. Δηλαδή οἱ *286.000* μάρτυρες ἔγιναν *27.000*!

Τέλος, ἄς ἀναφέρω ἀκόμη ἕνα συμβάν.

Ὁ Μάρτιν Βάλσερ θεωρεῖται ὁ σημαντικώτερος συγγραφεύς τῆς μεταπολεμικῆς Γερμανίας, εἶναι ἀντιναζί, ἀλλά ἔχει ἀπόψεις, διά τό Ἄουσβιτς, πού δέν ἀρέσουν στούς Ἑβραίους.

Ὁ Ἰγκνάντς Μπούμπις εἶναι πρόεδρος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος τῆς Γερμανίας καί ἐδήλωσε, ὅτι: *«ὁ Βάλσερ εἶναι ἐμπρηστής, ἐκπέμπει ἀντισημιτικά κηρύγματα καί προσφέρει πυρομαχικά στήν ἀκροδεξιά. Αὐτός καί ὁ Φόν Ντονάνι (δήμαρχος Ἀμβούργου) θέλουν νά κάνουν τούς Γερμανούς νά καταπιοῦν καί νά ξεχάσουν τό παρελθόν...»* (*«Νέα»* 5-12-1998). Κατά τόν συμπαθῆ Πρόεδρο τῶν Ἑβραίων μέ τήν ἀριστοκρατική σημιτική φυσιογνωμία θά συζητηθῆ ἡ ἄφεσις ἁμαρτιῶν

Ἡ κυρία πύλη τοῦ στρατοπέδου Ἄουσβιτς μέ τήν ἐπιγραφή, πού σημαίνει: «Ἡ ἐργασία ἐλευθερώνει».

τῶν Γερμανῶν «μετά τό 2030!» (ἔνθ. ἀνωτ.) μέχρι τότε οἱ Γερμανοί εἶναι ἔνοχοι καί φυσικά πληρώνουν τό τίμημα, εἰς δισεκατομμύρια μάρκα, στά ταμεῖα τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων.

Ἀποτελεῖ μόνιμον τακτικήν τῶν Ἑβραίων νά ἀναφέρωνται στό Ἄουσβιτς καί νά ἀπαιτοῦν φορτικώτατα, ἀπό τήν ἀνθρωπότητα νά μή λησμονήση τά δῆθεν ἐγκλήματα τῶν Ναζί, κατά τῶν Ἑβραίων. Τά πραγματικά ὅμως ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, τά ὁποῖα τώρα διαπράττουν καί συνεχίζουν νά διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι ἐγκληματίαι, εἰς βάρος τοῦ Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ καί κυρίως τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης αὐτά τά ἐγκλήματα πρέπει ἡ ἀνθρωπότης νά μή τά βλέπη καί φυσικά νά μή λαμβάνωνται μέτρα, κατά τῶν Ἑβραίων δολοφόνων σιωνιστῶν. Θαυμάσατε λοιπόν τήν Ἑβραϊκή λογική.

Ἡ Ἑβραϊκή πτωματολογία στήν περίπτωσι τοῦ Ἄουσβιτς ἀπεδείχθη ἐξ ἀρχῆς ψευδεστάτη. Συνοπτικῶς παραθέτω ἀπό **καθαρῶς Ἑβραϊκάς πηγάς** τά ἀκόλουθα «στοιχεῖα». Πρόκειται περί τῶν ἀριθμῶν τῶν «θυμάτων» πού κατά καιρούς οἱ ἴδιοι οἱ *Ἑβραῖοι* ἤ ἔστω *φιλοεβραῖοι* ἔδωσαν στήν δημοσιότητα καί σεῖς ἄς καταλήξετε στά συμπεράσματά σας.

Ἀρχίζω τόν κατάλογο, ἀπό πάνω πρός τά κάτω.

9 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: ἡ κινηματογραφική ταινία, ὑποτίθεται «ντοκυμαντέρ» μέ τίτλον *«Nuit et Brouillard»* (Νύκτα καί Ὀμίχλη).

8 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: Γαλλική ἐπιτροπή, διά τούς ἐγκληματίας πολέμου (ἐκδ. 1945, σελ. 7).

6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι νεκροί. Πηγή: *«Νέα»* 9-5-1995 (Β. Μαθιόπουλος).

5 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: Ἐφημερίς *«Le Monde»* 20-4-1978.

4 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: Ἀνακοίνωσις τῆς ΕΣΣΔ, ὑπ' ἀριθμόν 008 κατατεθεῖσα στά ἀποδεικτικά στοιχεῖα, εἰς δίκην Νυρεμβέργης.

3,5-4,5 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: Eugen Kogon: *«Der SS-Staat»* («Τό κράτος τῶν Ἔς-Ἔς») ἐκδ. «Kindler» München, 1974 s. 157.

3 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: *«Ὁμολογία»* Ροῦντολφ Χές (διοικητής στρατοπέδου) εἰς ἀποδεικτικά στοιχεῖα δικῶν Νυρεμβέργης, ὑπ' ἀριθμόν IMT 3868-PS.

2 ἑκατομμύρια νεκροί. Πηγή: Lucy Dawidowicz: «*The war against the Jews*» («Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων») ἐκδ. «Penguin Books» London 1990, p. 191 καί εἰς φιλοεβραῖον ἱστορικόν Λεόν Πολιάκωφ (ed. Calmann Levy, 1974 σ. 498).

1,5 ἑκατομμύριον νεκροί. Πηγή: «*Allgemeinen Judischen Wochenzeitung*» («Γενική Ἑβραϊκή ἑβδομαδιαία ἐφημερίς») 11-6-1992.

1-1,5 ἑκατομμύριον νεκροί. Πηγή: Jean-Claude Pressac: «*Auschwitz. Technique and operation*» («Ἄουσβιτς. Τεχνική καί ἐπιχείρησις») p. 553.

1 ἑκατομμύριον καί πλέον. Πηγή: Raoul Hilberg: «*Die Vernichtung der europaischen Juden*» («Ἡ ἐκμηδένησις τῶν Εὐρωπαίων Ἑβραίων») ἐκδ. «Fischer» 1990, s. 956.

850.000-950.000. Πηγή: Gerald Reitlinger: «*Die Endlösung*» («Ἡ τελική λύσις») ἐκδ. «Colloquium», 1983, s. 524.

775.000-800.000. Πηγή: Jean-Claude Pressac: «*Les crématoires d' Auschwitz*» («Τά κρεματόρια τοῦ Ἄουσβιτς» ἐκδ. «Piper» 1994, p. 148.

631.000-711.000. Πηγή: Γερμανική μετάφρασις τοῦ βιβλίου τοῦ Pressac «*Die Krematorien...*» s. 202.

300.000 κατά τούς Λή Ρός καί Ἔμπερχαρντ Τζέκελ (verl. Hoffmann und Campe, 1991, s. 217).

Ὡστόσον κατά τό «*Βῆμα*» (8-5-2005) «96.000 Ἑβραῖοι ἔχασαν τήν ζωήν τους στό Ἄουσβιτς» δηλαδή ὁ καθένας γράφει ὅτι θέλει.

Αὐτοί εἶναι οἱ δύο «κλίβανοι» τοῦ Ἄουσβιτς, ὅπου ἀπετεφροῦντο τά πτώματα τῶν θανόντων, ἀπό ἀσθενείας καί κυρίως ἀπό τῦφον.

Ὁ Διεθνής Ἐρυθρός Σταυρός ἐγνώριζε αὐτούς τούς «κλιβάνους», ἐνέκρινε τήν λειτουργία τους καί οὐδέποτε οἱ ἐπιθεωρηταί τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατηγόρησαν τούς Γερμανούς, διά «φούρνους» ὅπου ἔκαιγαν τούς Ἑβραίους.

Ἐν τούτοις ἡ ἑβραιοσιωνιστική προπαγάνδα ἀποκρύπτει ἐπιμελέστατα τάς ἐκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διά νά μή ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια.

Μερικάς φοράς οἱ Ἑβραῖοι ἀποφεύγουν νά ἀναφέρουν ἀριθμούς. Ἔτσι π.χ. διά τό Ἄουσβιτς λέγουν, ὅτι ἐκεῖ *«βρῆκαν τόν θάνατον πολλοί Ἕλληνες Ἑβραῖοι»* (*«Νέα»* 12-2-2005).

Κι ὅσο πίπτουν οἱ ἀριθμοί, τόσον ὀρθοῦται ἡ ἀλήθεια. Περισσότερα διαφωτιστικά ἐπί τοῦ θέματος, μέ στοιχεῖα κι ἀναλύσεις θά εὕρετε στό σύγγραμμα τοῦ Jurgen Graf: «Todesursache Zeitgeschichtforschung» (ἔκδ. «Neue Visionen» Wurenlos, 1995, s. 164).

Τελικῶς στό Ἄουσβιτς ἀπεβίωσαν ἄνθρωποι *πολλῶν ἐθνικοτήτων*, μεταξύ τῶν ὁποίων καί Ἑβραῖοι, ἀπό τάς κακουχίας, τάς ἀσθενείας καί τήν πεῖνα. **Σχέδιον ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων οὐδέποτε ὑπῆρξε.** Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ὅμως παρεπλάνησε τήν διεθνῆ κοινή γνώμη, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ταμείων τῶν διαφόρων σιωνιστικῶν ὀργανώσεων. Οἱ θανόντες στό Ἄουσβιτς καί φυσικά ὑπάρχουν τέτοιοι ΔΕΝ ἦσαν μόνον Ἑβραῖοι, ἀλλ' ἄνθρωποι πολλῶν ἐθνικοτήτων. Ἐν τούτοις οἱ Ἑβραῖοι εἰσπράττουν τάς ἀποζημιώσεις, πού ἄλλοι δικαιοῦνται.

Στήν εἴσοδον τοῦ στρατοπέδου Μπιρκενάου-Ἄουσβιτς εἶχε τοποθετηθῇ μία πλάκα, πού ἔγραφε: «*Ἐδῶ, ἀπό τό 1940 ἕως τό 1945, τέσσερα ἑκατομμύρια ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, βασανίστηκαν καί δολοφονήθηκαν ἀπό τίς χιτλερικές γενοκτονίες*».

Τό 1994 ἡ Διεθνής Ἐπιτροπή τοῦ Κρατικοῦ Μουσείου (26 μέλη διαφόρων ἐθνικοτήτων) μετέβαλε τό κείμενο. Ἡ νέα πλάκα γράφει: «*Ἄς εἶναι αὐτός ὁ τόπος, ὅπου οἱ ναζί δολοφόνησαν, ἑνάμισυ ἑκατομμύριο ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, κατά πλειοψηφία Ἑβραίους ἀπό διάφορες χῶρες τῆς Εὐρώπης, γιά πάντα γιά τήν ἀνθρωπότητα κραυγή ἀπελπισίας καί προειδοποιήσεως*» (*«Le Monde»* 27-1-1995).

Τώρα ἑτοιμάζουν νέα πλάκα μέ μικρότερον ἀριθμόν θυμάτων. Τά τέσσερα ἑκατομμύρια ἐμειώθησαν εἰς ἑνάμισυ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἡ προπαγάνδα τῶν 4 ἑκατομμύριων ἀπέδωσε.

Πιστεύω ὅτι θά κατανοῆτε τό μέγεθος τῆς Ἑβραϊκῆς ἀπάτης, διά τῆς ὁποίας αὐξάνουν τά δῆθεν θύματά των, διά πολιτικούς καί οἰκονομικούς λόγους. Καί διά νά μή σᾶς ἀπομείνῃ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβο-

λία σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἡ Ἑβραϊκή ἐκδοτική ἑταιρεία τῆς Ἀμερικῆς (Jewish Publication Society of America) ἐξέδωσε στήν Φιλαδέλφειαν τό *«American Jewish year book»* (ἀρ. 5702, 22 Σεπτεμβρίου 1941-11 Σεπτεμβρίου 1942, τόμος 43, σελ. 666) ὅπου ἀναφέρεται, ὅτι στά ἐδάφη πού κατέκτησε ὁ Χίτλερ καί στήν Γερμανία συνολικῶς ὑπῆρχαν 3.110.722 Ἑβραῖοι. Καί πάλιν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἀντιφάσκουν, διότι ἡ Ἑβραϊκή ἐφημερίς τῆς Νέας Ὑόρκης *«Der Aufbau»* (3-6-1965) ὑπελόγισε τούς Ἑβραίους, πού ζητοῦν ἀποζημίωσιν εἰς 3.375.000. Ἔτσι ἤ ἀλλοιῶς βάσει τῶν Ἑβραϊκῶν στοιχείων ἦτο ἀδύνατον νά θανατωθοῦν 6.000.000 Ἑβραῖοι.

Κατά τά λοιπά ὀργιάζουν τά παραμύθια π.χ. εἰς ἕνα εἰδικόν κτίριον ἐτυφεκίζοντο ἡμερησίως 1.000 Ἑβραῖοι (*«New York Times»* 3-6-1942). Στήν Πολωνία εἶχαν ἱδρυθῆ σταθμοί δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος (*«New York Times»* 7-2-1943). Ἀλλοῦ βάζουν τούς Ἑβραίους εἰς τεραστίαν δεξαμενήν ὕδατος, ὅπου διοχετεύεται ρεῦμα ὑψηλῆς τάσεως καί φονεύονται ὅλοι (ἀπό τό βιβλίον τοῦ Στέφαν Σλέντε: *«Der letzte Jude aus Polen»* «Europa» Verlag, N. York, s. 290). Κατά τό ἔγγραφον P.S. 3311/14-12-1945 οἱ Ἑβραῖοι ἐξεματίζοντο μέ καυτούς ἀτμούς ἐντός εἰδικῶν θαλάμων. Τόν Φεβρουάριον τοῦ 1946 οἱ καυτοί ἀτμοί μετατρέπονται εἰς θαλάμους ἀερίων, ἐξ ἴσου ἀνυπάρκτων. Ὁ Σιμόν Βίζενταλ προσθέτει τήν λεπτομέρειαν, ὅτι οἱ θάλαμοι εἶχαν μικρά αὐλάκια, διά νά συλλέγεται τό λίπος, πού θά ἔκαναν σάπωνα.

Ὁ Πολωνός Γιάν Κάρσκι στό βιβλίον του *«Un temoignage devant monde»* δηλ. «Μία μαρτυρία ἐνώπιον τοῦ κόσμου» (ed. «Self», Paris, 1948) ἰσχυρίζεται, ὅτι αἱ ὁμαδικαί θανατώσεις ἐπραγματοποιοῦντο μέ ἀσβέστην, τόν ὁποῖον διέλυαν στά βαγόνια τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα προετίμησε τήν θανάτωσι μέ ἀέριον Zyklon B ἤ μέ ἀναθυμιάσεις ἀπό ἐξατμίσεις μηχανῶν Ντῆζελ.

Ἐφ᾽ ὅλων αὐτῶν οὐδεμία ἔρευνα ἐγένετο. Ὅποιος θέλει, λέγει ἤ γράφει ὅτι θέλει, τό παραλαμβάνει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα καί τό κάνει κινηματογραφική ταινία, θεατρικό ἔργον, «ἱστορικόν» βιβλίον, δημοσίευμα κ.τ.λ. Ἀλλά οἱ ἐχέφρονες δέν παρασύρονται. Τά ψεύδη ἀποδεικνύονται καί τελικῶς θά ὠφελήσουν τόν Ναζισμό. Σχετικῶς ὁ Γκαρωντύ θά σημειώση (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 183):

Τὸ λιγώτερο ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε —καὶ ἐδῶ ἀκόμη γιὰ νὰ μὴν δώσουμε λαβὲς στὴν προπαγάνδα τῶν θαυμαστῶν τοῦ Χίτλερ— εἶναι ὅτι εἶναι τοὐλάχιστον λυπηρὸ τὸ γεγονὸς ὅτι καμμία πραγματογνωμοσύνη δὲν διατάχθηκε οὔτε ἀπὸ τὸ Δικαστήριο τῆς Νυρεμβέργης, οὔτε ἀπὸ κανένα ἄλλο δικαστήριο ποὺ ἔκρινε ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἐγκληματίες πολέμου, ὥστε νὰ προσδιορισθῆ ὁριστικὰ ποιό ἦταν τὸ ὅπλο τοῦ ἐγκλήματος.

Πραγματικῶς καί τοῦτο εἶναι σημαντικόν: ΟΥΔΕΜΙΑ πραγματογνωμοσύνη ὑπό ΟΥΔΕΝΟΣ δικαστηρίου διεξήχθη, ὥστε νά ἀποδειχθῆ ἡ ἀλήθεια διά τούς τρόπους θανατώσεως τῶν Ἑβραίων. Διατί; Διότι *ἡ πραγματογνωμοσύνη θά ἀπεδείκνυε τά Ἑβραϊκά ψεύδη.*

Ὅλοι σας ἔχετε τήν ἐντύπωσιν, τήν πεποίθησιν θά ἔλεγα, ὅτι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως (ΚΖ) διεπράχθησαν φοβερά πράγματα. Βασανιστήρια, θανατώσεις κ.τ.λ. Ἔτσι ἐπί σειράν ἐτῶν σᾶς βεβαιώνει ἡ ἑβραιοπλουτοδημοκρατική καί ἑβραιομαρξιστική προπαγάνδα. Ἔτσι σᾶς ἔκαναν νά πιστεύετε. Ἔτσι σᾶς εἶπαν καί τό ἐδέχθητε, δίχως νά τό ἐξετάσετε προσεκτικῶς, δίχως νά ἀκούσετε τήν ἄποψιν τῶν Ναζί.

Βεβαίως στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως παρετηρήθησαν καί σκληρότητες, πού ὠφείλοντο ἀποκλειστικῶς καί μόνον στήν ἀτομική κακότητα κάποιων φυλάκων κ.τ.λ. Ὡστόσον καί τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, μόλις ἀπεκαλύπτοντο βασανιστήρια κατά κρατουμένων οἱ ὑπεύθυνοι ἐτιμωροῦντο (!) παραδειγματικῶς. Σχετικῶς ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε («Μαύρη Τάξη» Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1970, σελ. 135-136) παραδέχεται ὅτι οἱ Ναζί δέν ἐπέτρεπαν βασανισμούς καί ἀναφέρει διαφόρους περιπτώσεις π.χ.

Ἀπὸ τὸ 1933 κι ὅλας, ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ Μονάχου ζητάει νὰ χυθεῖ πλῆρες φῶς πάνω σὲ μερικοὺς σκοτεινοὺς θανάτους ποὺ συνέβησαν στὸ Νταχάου. Μερικὲς ἀλλεπάλληλες ἀνακρίσεις ποὺ ἔγιναν μαζὶ μὲ ἰατροδικαστικὲς ἐξετάσεις πτωμάτων, ἔδωσαν ἀποδείξεις γιὰ θανάτους βίαιους, ἀποτελέσματα βασανιστηρίων, ξυλοδαρμούς, στραγγαλισμούς. Ὁ Χίμμλερ ἐξαναγκάζεται νὰ ἐνοχοποιήσει τὸν Ὀμπερφύρερ Ἔς-Ἔς Χίλμαρ Βέκκερλε, διοικητὴ τοῦ στρατοπέδου, ποὺ θὰ καταδικασθεῖ, καθὼς κι ὁ δόκτωρ Νοϋέρνμπεργκ, γιατρὸς τοῦ ΚΖ, κι ὁ γενικὸς γραμματέας Καγκελλαρίας Νουτζμπάουερ, σὲ πολλὰ χρόνια φυλάκιση.

Ἀπίστευτον! Ἀνώτατοι Ναζί, διοικηταί στρατοπέδων κ.τ.λ. κατεδικάζοντο, διά κακοποιήσεις κρατουμένων. Ἡ προπαγάνδα σᾶς λέγει τά ἀντίθετα. Ἡ ἱστορική ἀλήθεια σᾶς πληροφορεῖ τήν πραγματικότητα, πού εἶναι ὅτι ὁποιοσδήποτε ἐκακοποίει κρατουμένους ἐτιμωρεῖτο. Ἀπίστευτον! Κι ὅμως ἀληθές π.χ. ὁ Εἰσαγγελεύς τοῦ Μονάχου φόν Χάακε ἤσκησε ποινική δίωξι, κατά τοῦ Στουρμφύρερ τῶν Ἔς-Ἔς Γιοακείμ Χόφμαν, διοικητή τοῦ στρατοπέδου Σπέττιν Μπρέντοφ μέ τήν κατηγορίαν, ὅτι ἐκεῖ: *«οἱ κρατούμενοι εἶχαν βασανισθεῖ μέ ἀπάνθρωπο τρόπο»*. Ὁ διοικητής τοῦ στρατοπέδου κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 13 ἐτῶν! (ἔνθ. ἀνωτ.). Ὁ Εἰσαγγελεύς τῆς Σαξωνίας δρ. Βάλτερ (Ἀξιωματοῦχος τῶν SS) θά ἐπιτύχη τήν καταδίκη *«σέ πολλά χρόνια φυλάκιση»* τῶν ὑπευθύνων τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Χόχυστάϊν τῆς Σαξωνίας, πού τούς κατηγόρησε δι᾽ ἀγρίαν μεταχείρισιν κρατουμένων καί διά νά μή μακρυγορῶ μέ πολλάς ἄλλας περιπτώσεις μνημονεύω τήν δήλωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης τοῦ Ράϊχ δόκτορος Φράντς Γκύρτνερ ὅτι: *«ἡ σκληρότητα τοῦ ἀγῶνα πού κάνουμε δέν θά μποροῦσε νά δικαιολογήση τήν σαδιστική σκληρότητα καί κτηνωδία αὐτῶν τῶν ἀτόμων»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἑπομένως οἱ βασανισμοί κρατουμένων ἀπηγορεύοντο καί οἱ παραβάται ἐτιμωροῦντο γεγονός πού ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἔχει ἀποκρύψει.

Εἰλικρινῶς παραδεχθῆτε, ὅτι ἄν ὁποιοσδήποτε σᾶς ἐπληροφόρει, ὅτι Γερμανοί Ναζί Ἀξιωματοῦχοι κατεδικάσθησαν εἰς πολυετεῖς ποινάς φυλακίσεως, ἐπειδή ἔδειραν κρατουμένους εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως δέν θά τό ἐπιστεύατε. Ἐν τούτοις εἶναι ἀλήθεια.

Κάποια στιγμή, διά κάποιον λόγον, κάποιοι Γερμανοί ἐβιαιοπράγησαν ἐναντίον κρατουμένων. Αὐτά ἀσφαλῶς συνέβησαν, διά πολλάς καί διαφόρους αἰτίας. Ἀλλά ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός δέν τά ἐπέτρεπε, δι᾽ αὐτό ἐπεβλήθησαν, ὅπως εἴδατε, ποινικαί κυρώσεις καί σοβαραί μάλιστα κι ὄχι κατά τυχαίων προσώπων. Οἱ βασανισμοί ἦσαν ἀπαράδεκτοι στόν Ναζισμό, ἐνῶ στό Ἰσραήλ *ἐπιτρέπονται μέ νόμο*. Οἱ Ναζί ἀπέρριπταν τά βασανιστήρια, ὡς ἀντίθετα πρός τήν ἀξιοπρέπειαν τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν.

Ὅλα τά στοιχεῖα βεβαιώνουν, ὅτι οἱ κρατούμενοι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἐκακοποιοῦντο. Ἀπεναντίας τούς ἐπετρέποντο πολλαί διασκεδάσεις π.χ. θεατρικαί παραστάσεις, μουσικαί ἐκδηλώσεις κ.τ.λ.

Ἀμερικανοί, μέλη τοῦ Κογκρέσσου τῶν ΗΠΑ ἐπιθεωροῦν τό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Μπούχενβαλντ. Διεπίστωσαν ὅτι στόν εἰκονιζόμενο κλίβανο ἀπετεφροῦντο οἱ νεκροί ἐκ τύφου. Οὐδείς ἐκάει ἐκεῖ ζωντανός, ὅπως διαδίδει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα τῶν ἀνυπάρκτων «φούρνων»!

Θά σᾶς φανῆ ἀπίθανο, ἀλλά δέν εἶναι ἔτσι. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐλειτούργει τμῆμα ψυχαγωγίας τῶν κρατουμένων! Ἀπίστευτον. Κι ὅμως ἀλήθεια. Οἱ κρατούμενοι διέθεταν ὀρχήστραν κι ἀκόμη θεατρικούς θιάσους, πού ἀνέβαζαν διάφορα ἔργα, π.χ.: Στό Γερμανικό στρατόπεδο συγκεντρώσεως τοῦ Μπούχενβαλντ οἱ Ἑβραῖοι φυλακισμένοι ἀνέβασαν τό ἔργο τῆς Ἀγκάθα Κρίστι *«Δέκα Μικροί Νέγροι»!* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 3-11-2003). Νομίζω ὅτι θά διερωτᾶσθε: Μά εἶναι δυνατόν; Ναί, εἶναι. Φυσικά μέ τήν δυσάρεστον, διά τήν Γερμανίαν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου ἤρχισαν νά σπανίζουν τά τρόφιμα, τά φάρμακα ἐξηντλοῦντο καί ὅπως ἦτο ἑπόμενον μαζί μ' ὁλόκληρον τόν Γερμανικόν Λαόν ὑπέφεραν ἀπό τάς ἐλλείψεις καί οἱ Ἑβραῖοι. Ἀσθένειαι, ἰδίως τῦφος, πεῖνα, κακουχίαι κ.τ.λ. ἐνεφανίσθησαν ἀργότερον, ὅταν οἱ Γερμανοί ἔχαναν τόν πόλεμον καί οἱ Σύμμαχοι ἐβομβάρδιζαν, μέχρι πλήρους καταστροφῆς ὅλας τάς Γερμανικάς πόλεις.

Ὁλόκληρος ὁ Γεμανικός Λαός ἐπρομηθεύετο μέ δελτία ἐλάχιστα τρόφιμα καί ἡ κατάστασις καθημερινῶς ἐχειροτέρευε.

Ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας οἱ ἔγκλειστοι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἀντεμετώπισαν τήν πεῖνα. Οἱ ἀσθενεῖς δέν εἶχαν φάρμα-

Ἄλλη φωτογραφία ἀπό τό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Μπούχενβαλντ, ὅπου φαίνεται ὁ ἀποτεφρωτικός «κλίβανος», στόν ὁποῖον ἐκαίοντο τά πτώματα τῶν θανόντων, ἰδίως ἀπό τῦφον. Αὐτοί οἱ «κλίβανοι» ἐχρησιμοποιήθησαν στόν μῦθον, περί «φούρνων» ὅπου τάχα ἐκαίοντο ζωντανοί ἄνθρωποι. Ἔπρεπε οἱ Ἑβραῖοι νά ἐφεύρουν τό παραμύθι τῶν «φούρνων» ὥστε νά δικαιολογῆται ἡ ἐξαφάνισις τῶν 6.000.000 πτωμάτων, τά ὁποῖα λέγουν δέν ὑπάρχουν, διότι ἐκάησαν στούς «φούρνους», ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅπως ἀποδεικνύουν τά στοιχεῖα, ὅτι δέν ὑπῆρξε ποτέ τέτοιος ἀριθμός νεκρῶν.

κα, διότι δέν ὑπῆρχαν. Ἡ τροφή περιωρίσθη στό ὅριο ἐπιβιώσεως καί κάτω, μέ συνέπεια νά αὐξηθῆ ἡ θνησιμότης τῶν κρατουμένων εἰς ὑψηλά ποσοστά.

Κατά τόν Χάϊντς Χέχνε, φανατικό ἀντιναζί, οἱ Ἑβραῖοι τῆς Δανίας ἀνήρχοντο εἰς 65.000 («*Ἡ Μαύρη Τάξη*» Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1970, σελ. 239) ἐκ τῶν ὁποίων συνελήφθησαν μόνον 477 ἄτομα, τά ὁποῖα κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ Ράϊχ στήν Δανία νομομαθοῦς δρ. Βέρνερ Μπέστ ἐνεκλείσθησαν στό στρατόπεδο τοῦ «Τερεζίν», «ὅπου θά ἐπιζήσουν σχεδόν ὅλοι» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 240). Αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότης, πού ἀποδεικνύει τά παραμύθια τοῦ ὁλοκαυτώματος.

Ἀγκάθα Κρίστι

«Ἡ περίφημος Ἀγγλίς συγγραφεύς ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων. Στό γερμανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης τοῦ Μπούχενβαλντ οἱ Ἑβραῖοι φυλακισμένοι ἀνέβασαν τό ἔργο της «Δέκα Μικροί Νέγροι».

*«**Ἐλευθεροτυπία**»*
3-11-2003

Στρατόπεδον Συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς.
*Μία σπάνια φωτογραφία πού δεικνύει τήν ὀρχήστρα τῶν κρατουμένων. Οἱ Ναζί ὠργάνωναν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως μουσικάς ἐκδηλώσεις καί προέτρεπαν στήν σύνθεσι μουσικῆς, ἀπό κρατουμένους. Οἱ Ἑβραῖοι ἰσχυρίσθησαν, ὅτι «οἱ ναζιστές ἀπό τή πλευρά τους ἐνίσχυαν ἀνάλογες δραστηριότητες γιά λόγους προπαγάνδας» («**Βῆμα**», 3-4-2005)*

Διά τήν πλαστογραφίαν τῶν ἀριθμῶν, πού σκοπίμως διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι σᾶς ἀναφέρω τό ἑξῆς χαρακτηριστικόν.

Στό χειμερινόν ποδηλατοδρόμιον τοῦ Παρισίου ὑπῆρχε μία ἐπιγραφή, ἡ ὁποία ἔλεγε, ὅτι ἐκεῖ συνεκέντρωσαν 30.000 Ἑβραίους. Ἡ πινακίς μετά ἀπό ἔρευνα καί διαμαρτυρίας ἀντικατεστάθη μέ ἄλλην, ὅπου ἀναγράφεται, ὅτι οἱ συγκεντρωθέντες Ἑβραῖοι ἦσαν *8.160 κι ὄχι 30.000* (*«Le Monde»* 18-7-1990). Κάτι ἀνάλογον ἔγινε στό Ἄουσβιτς, ὅπου ἡ ἀρχική πινακίς ἀνέφερε 4 ἑκατομμύρια καί τώρα ἡ νεωτέρα πινακίς ἀναφέρει 1 ἑκατομμύριον (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἡ ἐφημερίς *«Le Monde»* (23-7-1990) καίτοι φιλοεβραϊκοῦ προσανατολισμοῦ φιλοξενεῖ ἄρθρον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Συγχρόνου Ἱστορίας τοῦ S.N.R.S. Φρανσουά Μπενταριντώ, ὁ ὁποῖος προβαίνει εἰς ἀριθμητικήν ἐκτίμησιν τῶν θυμάτων τοῦ Ἄουσβιτς καί γράφει:

«Ἡ συλλογική μνήμη ἔμεινε προσκολλημένη στὸν ἀριθμὸ τῶν 4 ἑκατομμυρίων -αὐτὸν τὸν ἴδιο ἀριθμὸ ποὺ βάσει μιᾶς σοβιετικῆς ἐκθέσεως ἀναγραφόταν μέχρι τώρα στὸ Ἄουσβιτς, στὸ μνημεῖο τὸ ἀνεγερθὲν εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τοῦ ναζισμοῦ- ἐνῶ στὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ Μουσεῖο Yad Vashem ἀνέφερε ἕναν ἀριθμὸ πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

Ὡστόσο ἤδη ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ μνήμη τῶν εἰδημόνων, ἄρχισε νὰ λειτουργῇ.

Ἀπὸ αὐτὲς τὶς λεπτομερεῖς καὶ ὑπομονετικὲς ἔρευνες, ἀπέρρεε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων δὲν βασιζόταν σὲ κανένα σοβαρὸ ἔρεισμα καὶ δὲν μποροῦσε πλέον νὰ γίνεται δεκτός.

Ἐπὶ πλέον τὸ δικαστήριο στηριζόταν σὲ μιὰ δήλωσι τοῦ Ἄϊχμαν ποὺ ὑποστήριζε ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἐξολοθρεύσεως εἶχε προκαλέσει τὸν θάνατο 6 ἑκατομμυρίων Ἑβραίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 4 σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Ἄν, τώρα, ἀναφερθοῦμε στὶς πιὸ πρόσφατες ἐργασίες καὶ στὶς πιὸ ἀξιόπιστες στατιστικὲς -πρόκειται γιὰ τὴν περίπτωση τοῦ ἔργου τοῦ Ραοὺλ Χίλμπεργκ «Ὁ Ἀφανισμὸς τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης» (ἔκδ. Fayard 1988)- καταλήγουμε σὲ περίπου 1 ἑκατομμύριο νεκροὺς στὸ Ἄουσβιτς. Ἀριθμὸς ποὺ ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν εἰδικῶν, ἀφοῦ αὐτοὶ σήμερα συμφωνοῦν σὲ ἕναν ἀριθμὸ θυμάτων ποὺ κυμαίνεται ἀπὸ τὶς 950.000 ἕως τὸ 1,2 ἑκατομμύριο».

Δεῖγμα λαϊκιστικῆς προπαγάνδας

*«Ἡ φρίκη τοῦ Ὁλοκαυτώματος ὅπως τὴν ἀποτύπωσαν
οἱ ἀδελφοί καλλιτέχνες Ντίνο καί Τζέικ Τσάμπαν
στό πλαίσιο τῆς ἔκθεσης «F****** Hell» πού θά φιλοξενηθεῖ
προσεχῶς στή Βασιλική Ἀκαδημία τοῦ Λονδίνου».*

Ἡ ἀλήθεια πάντως εἶναι οἱ ἀδελφοί καλλιτέχναι Ντίνο καί Τζέικ Τσάπμαν οὐδέποτε οὐδαμοῦ εἶδαν τούς «φούρνους» πού ἐζωγράφισαν. Τά χιλιάδες δολοφονημένα παιδιά τῶν Παλαιστινίων εἶναι μία πραγματικότης, τήν ὁποίαν δέν βλέπουν οἱ ἀδελφοί καλλιτέχναι, οὔτε φυσικά ἡ Βασιλική Ἀκαδημία τοῦ Λονδίνου θά φιλοξενήση ἔκθεσιν, μέ τούς νεκρούς μικρούς Παλαιστινίους, οὔτε «ἡμερολόγια» των θά κυκλοφορήσουν. **Ὁ Ἑβραϊσμός ζῆ μέ τό ψεῦδος καί θνήσκει μέ τήν ἀλήθεια.** Μέχρις ὅτου ἀποκατασταθῆ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἱστορία γράφεται μέ ζωγραφιάς.

Στήν ἐγκυκλοπαίδειαν «ΗΛΙΟΣ» (λ. «Ἀντισημιτισμός») δημοσιεύεται ἡ ἑπομένη φωτογραφία. Προσέξατε τάς ἀνακριβολόγους γενικολογίας π.χ. «ἑνός χιτλερικοῦ στρατοπέδου» γράφει, δίχως νά ὀνομάζη ποῖον, ποῦ; Ὁ «κλίβανος» πού ἐπεξηγεῖ πραγματικῶς ὑπῆρχε στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, διά νά ἀποτεφρώνουν τούς νεκρούς, ὄχι διά νά καίγουν κρατουμένους. «Στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἑβραίων» σημειώνει. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἐκρατοῦντο μόνον Ἑβραῖοι, ἀλλ' ἄνθρωποι πολλῶν ἐθνικοτήτων. Τά στρατόπεδα δέν

ὠργανώθησαν ἀποκλειστικῶς διά τούς Ἑβραίους, ἀλλ' ἐκεῖ ἐφυλακίζοντο κυρίως αἰχμάλωτοι πολέμου, ἀντιστασιακοί, ποινικοί κατάδικοι κ.τ.λ. πού εἰργάζοντο στά ἐργοστάσια πολεμικῆς βιομηχανίας τά ὁποῖα ἐλειτούργουν ἐκεῖ. Τά «ἡμιαποτεφρωμένα πτώματα» πού εὑρέθησαν πρό τοῦ «κλιβάνου» εἶναι ἄγνωστον ἄν ἀνῆκαν εἰς Ἑβραίους ὅπως ἀφήνει νά ἐννοηθῆ ἡ ἐπεξήγησις τῆς φωτογραφίας.

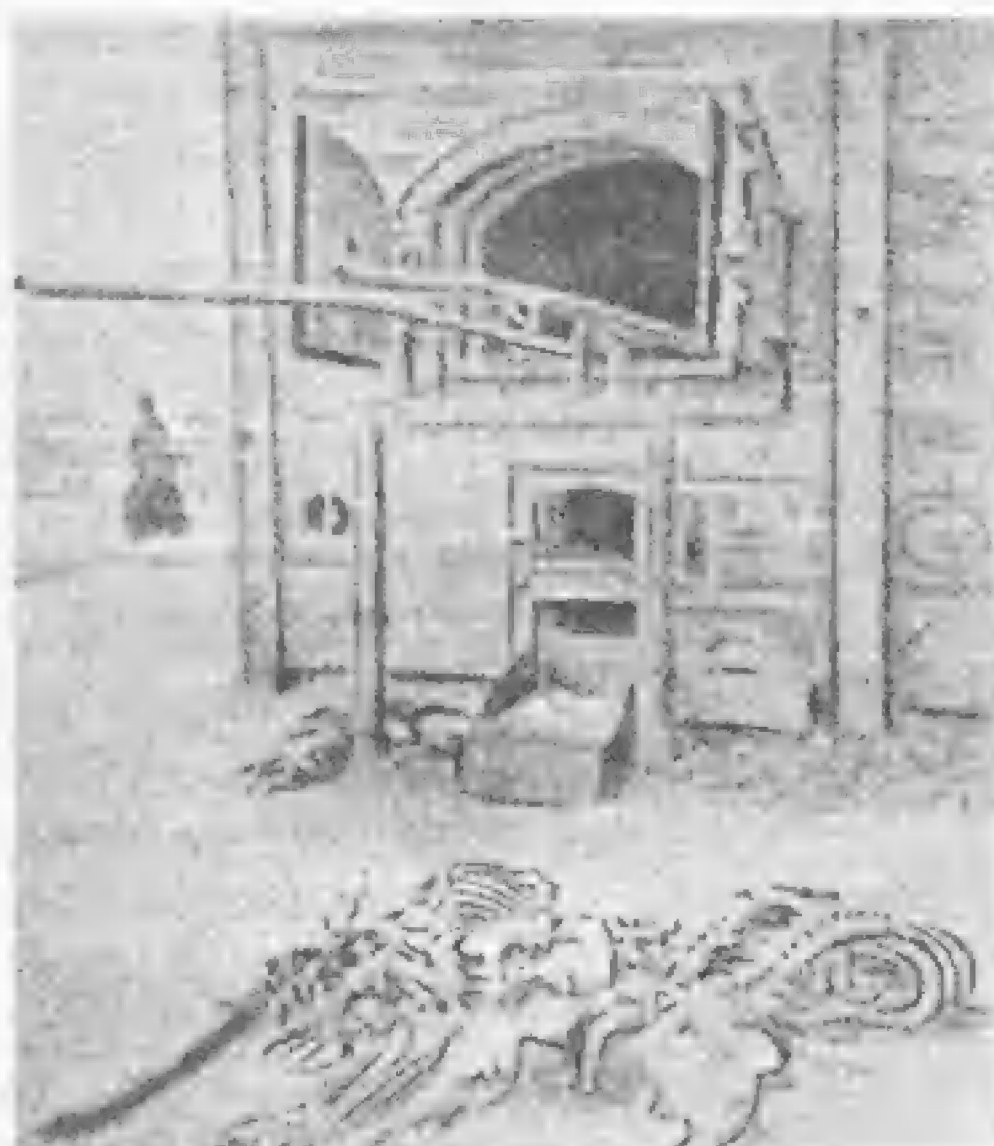
Poland reduces Auschwitz death toll estimate to 1 million

By Krzysztof Leski and Chad Gozani
LONDON DAILY TELEGRAPH

LONDON – Poland has cut its estimate of the number of people killed by the Nazis in the Auschwitz death camp from 4 million to just over 1 million.

Μέχρι πρότινος οἱ Πολωνοί ἰσχυρίζοντο, ὅτι στό Ἄουσβιτς ἐφονεύθησαν 4.000.000 ἄνθρωποι. Ἀπό τό 1996 (*«National Zeitung»* 21-9-1996, *«London Daily Telegraph»* κ.τ.λ.) ἡ Πολωνία περιώρισε τόν ἀριθμόν τῶν νεκρῶν εἰς 1 ἑκατομμύριον! Ἀλλά οἱ Γερμανοί συνεχίζουν νά πληρώνουν στούς Ἑβραίους ἀποζημιώσεις, διά τά ἀποδειχθέντα ἀνύπαρκτα 4 ἑκατομμύρια...

Ὁ καθηγητής τῆς Σορβόννης Μωρίς Κρουζέ (*«Παγκόσμιος Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ»* Ἑλλ. ἔκδ. σελ. 994-995) γράφει: «*Ἐντός τῶν τριῶν ἑβδομάδων τοῦ πολέμου εἰς τήν Πολωνίαν 250.000 Ἑβραῖοι ἐδολοφονήθησαν ἀπό τά Ἔς-Ἔς καί τούς Πολωνούς ἀντισημίτας... εἰς τό Ἄουσβιτς εἰς τούς θαλάμους ἀερίων ἐθανατώθησαν 2.500.000 ἐνῶ 500.000 ἀπεβίωσαν ἀπό τάς στερήσεις... κατά τήν ἐκστρατείαν τῆς Οὐκρανίας καί τῆς Βεσαραβίας, ὅπου οἱ Ρουμάνοι συμμετεῖχαν εἰς τερατώδη πογκρόμ ἐδολοφονήθησαν ἄνω τῶν ἕξη ἑκατομμυρίων Ἑβραῖοι...*». Ἔτσι ἐδολοφονήθησαν ἀπό τό 1939 ἕως τό 1945 ἄνω τῶν ἕξη ἑκατομμυρίων Ἑβραῖοι (σημ. δέν μᾶς λέγει πόσοι) 600 Ὀλλαν-

«Ὁ κλίβανος ἑνός χιτλερικοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Ἑβραίων, εἰς τόν ὁποῖον ἐκαίοντο τά σώματα τῶν κρατουμένων. Εἰς τό πρόσθιον τμῆμα τῆς εἰκόνος λείψανα ἡμιαποτεφρωμένων πτωμάτων ὅπως ἀνευρέθησαν ὀλίγον μετά τήν κατάληψιν τοῦ στρατοπέδου ὑπό τῶν Συμμάχων.»

δοί ἐπανῆλθον ἀπό 900.000 ἐκτοπισθέντων, ἐπί 110.000 Γάλλων Ἑβραίων ἐπέστρεψαν 2.800... (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 995). Κατά τόν Κρουζέ στό Ἄουσβιτς ἐφονεύθησαν 3.000.000 ἄτομα. Κατά τούς Πολωνούς ἐφονεύθησαν 1.000.000, ὅπως προανέφερα. Τελικῶς θά πλησιάσουν τήν ἀλήθειαν. Ἐάν δεχθῶμεν ὡς ὀρθούς τούς ἀριθμητικούς ὑπολογισμούς τοῦ Κρουζέ ὁδηγούμεθα εἰς ἀδιέξοδον, διότι μόνον στήν Πολωνίαν καί τήν Οὐκρανίαν (κατά Κρουζέ) ἐφονεύθησαν 5.700.000 Ἑβραῖοι! Στό Ἄουσβιτς κατά τόν Ζάκ Ντελαρύ («*Ἡ ἱστορία τῆς Γκεστάπο*» Ἑλλ. ἔκδ. «Θεμέλιο» Ἀθ. 1984, σελ. 255) «ἐξοντώθη-

σαν ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι» δίχως νά προσδιορίζη πόσα ἀκριβῶς ἑκατομμύρια. Τό ἀφήνει στήν φαντασία σας. Ὁ Ντελαρύ ἀπό τό 1945 μέχρι τό 1952 εἰργάζετο εἰς ἀστυνομική μονάδα καταδιώξεως Ναζί.

Κι ἐρχόμεθα τώρα στήν περίπτωση, τοῦ κατά τήν γνώμη μας, διαπρεποῦς Ἄγγλου ἱστορικοῦ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ, ὁ ὁποῖος συνέγραψε ἀξιόλογα ἱστορικά βιβλία.

Θά παρουσιάσω τάς ἀπόψεις του μεταφέρων ἐδῶ μίαν συνέντευξιν, τήν ὁποίαν παρεχώρησε στό περιοδικόν «Ἀντίδοτον» (τεῦχος 23, σελ. 26), τήν ὁποίαν θεωρῶ ἐνδιαφέρουσαν, διά τήν σαφήνειαν καί τό σθένος τοῦ ἀνδρός.

«ΟΙ ΘΑΛΑΜΟΙ ΑΕΡΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙ»

Ἀποκλειστική συνέντευξη στό «Ἀντίδοτο»,
τοῦ μεγαλύτερου ἱστορικοῦ ἀναθεωρητή,
τοῦ κ. David Irving

*«...Τότε ὁ Μάξ μοῦ εἶπε:
Ἄν δέν ὑπάρχουν στοιχεῖα γιά τό «ὁλοκαύτωμα»,
πρέπει νά τά κατασκευάσουμε...»*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Κύριε Irving, εἶστε ὁ μεγαλύτερος ἱστορικός ἀναθεωρητής. Τί προβλήματα σᾶς ἔχει δημιουργήσει στήν προσωπική σας ζωή αὐτή ἡ «πρωτιά»;

DAVID IRVING: *Πρίν ἀπό χρόνια ὁ ἐκδότης μου στή Νέα Ὑόρκη, μέ ρώτησε γιατί πάνω σ' ἕνα βιβλίο μου γιά τόν Χίτλερ δέν ἔγραψα 10 σελίδες γιά τό «ὁλοκαύτωμα» τῶν Ἑβραίων, καί γιά τά «ἐγκλήματα» πού ἔκανε ὁ Χίτλερ ἀπέναντι στούς Ἑβραίους. Τότε ἐγώ τοῦ ἀπάντησα: «Μάξ, δέν βρῆκα κανένα στοιχεῖο στά Γερμανικά καί Ἀγγλικά ἀρχεῖα». Αὐτός μοῦ ἀπάντησε πώς ἄν δέν γράψω γιά τά «ἐγκλήματα» τοῦ Χίτλερ, τότε θά χάσουμε ἀπό τό συμβόλαιο πού ἔχουμε μέ τούς Sunday Times 1 ἑκατ. δολλάρια! Τοῦ ἀπάντησα πώς δέν μπορῶ νά κάνω τίποτε γιατί δέν ὑπάρχει κανένα ντοκουμέντο.* ***ΤΟΤΕ Ο ΜΑΞ ΜΟΥ ΕΙΠΕ: ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΟΥΜΕ.*** *Ὅποιος ἱστορικός σήμερα κάνει ἀναθεώρηση εἶναι χαμένος!*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Οἱ ἱστορικοί ἀναθεωρητές ἀρνοῦνται τό «ὁλοκαύτωμα» καί τούς «θαλάμους ἀερίων». Γιατί;

D.I.: *Γιατί ἁπλούστατα δέν ὑπάρχει κανένα ἀπολύτως στοιχεῖο πού νά δείχνει ὅτι πράγματι ὑπῆρχαν. Οἱ ἔρευνες πού ἔκαναν τ' Ἀμερικανικά ἐργαστήρια στό Ἄουσβιτς δέν βρῆκαν κανένα στοιχεῖο στά πατώματα, στούς τοίχους καί στίς ὀροφές.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ἄν λοιπόν οἱ «θάλαμοι ἀερίων» δέν ὑπῆρξαν ποτέ, τί εἶναι αὐτά πού μᾶς παρουσιάζουν ὡς «θαλάμους ἀερίων»;

D.I.: *Θά λέτε αὐτά πού παρουσιάζουν στούς τουρίστες ὡς θαλάμους ἀερίων (ἐδῶ ὁ David Irwing δικαιολογημένα ἔβαλε τά γέλια). Αὐτά πού δείχνουν εἶναι ἁπλά κρεματόρια καί θάλαμοι ὅπου ἔβαζαν ὅσους πέθαιναν ἀπό ἀρρώστιες καί ἐπιδημίες. Τίποτε περισσότερο.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ἡ ζωή στά «στρατόπεδα συγκεντρώσεως» ἦταν ὑποφερτή ἤ ἀντίθετα ἦταν ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ Ἑβραῖοι ἐξοντωτική.

D.I.: *Ποτέ στή ζωή μου δέν ἔζησα σέ στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Ὁ Ἄλμπερτ Χόφμαν γκαουλάιτερ μιᾶς περιοχῆς τῆς Πολωνίας, ὅταν ρωτήθηκε μετά ἀπό τό τέλος τοῦ πολέμου ἀπό ἐμᾶς τούς Ἄγγλους, ἄν εἶδε ποτέ «στρατόπεδα συγκεντρώσεως» ἀπάντησε: Ναί, δυό φορές. Μία πρίν τόν πόλεμο, ἐπισκέφθηκα τό Νταχάου τό ὁποῖο ἦταν πολύ καθαρό, πειθαρχημένο μέ πολύ πλούσιο φαγητό. Τό 1942, συνεχίζει ὁ Χόφμαν, ἐπισκέφτηκα μαζί μέ τόν Ἀρχηγό τῶν SS τόν Χάϊνριχ Χίμμλερ, τό Ἄουσβιτς. Ἐκεῖ, οἱ συνθῆκες ἦταν πιό σκληρές καί ὑπῆρχε μεγαλύτερη ἀστυνόμευση. Ὅταν ρώτησαν τόν Χόφμαν οἱ Σύμμαχοι τόν Αὔγουστο τοῦ 1945, γιά φῆμες περί ὑπάρξεως «θαλάμων ἀερίων» ὁ τελευταῖος ἀρνήθηκε κατηγορηματικά καί ὑποστήριξε πώς αὐτά εἶναι παραμύθια γιά ἠλίθιους καί προπαγάνδα. Στά «στρατόπεδα συγκεντρώσεως» δέν ὑπῆρξε ποτέ, κανένα σχέδιο περί ἐξοντώσεων ὁποιωνδήποτε.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Γνωρίζουμε ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται τό δημόσιο διάλογο μέ τούς ἀναθεωρητές πάνω σ' αὐτά τά ζητήματα. Αὐτό δέν δείχνει φόβο ἐκ μέρους τους καί δέν δικαιώνει τίς θέσεις τῶν ἀναθεωρητῶν;

D.I.: *Ἀκριβῶς αὐτό δείχνει. Φόβο. Δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτε ἐναντίον μας, διότι ξέρουν ὅτι ἔχουμε ὅλα τά ντοκουμέντα στά χέρια μας. Εἶναι χαμένοι σ' ἕνα δημόσιο διάλογο. Ἐμεῖς ἔχουμε τήν ἀλήθεια μέ τό μέρος μας, ἀλλά αὐτοί τή δύναμη καί τήν προπαγάνδα.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Πῶς κρίνετε τό σήριαλ «WAR AND REMEBRANCE»;

D.I.: *Ἔχω δεῖ μόνο ὁρισμένα ἐπεισόδια μέ μεγάλη σιχαμάρα. Μέρος τῆς ταινίας ἔχει γυριστεῖ στό Ἄουσβιτς. Εἶναι μιά μεγάλη «πλύση ἐγκεφάλου».*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Ὅπως μέ πληροφόρησαν πρόσφατα στή Μαδρίτη ὁ κ. Βίζενταλ πρόκειται νά παρουσιάσει στήν Ἰσπανία τήν αὐτοβιογραφία του. Τέ-

λος τοῦ μηνός δικάζεται ὁ Λεόν Ντεγκρέλ, γιά ἕνα ἀναθεωρητικό του βιβλίο. Καί τήν ἴδια ἑβδομάδα ξεκινᾶ νά προβάλλεται γιά δεύτερη φορά τό «ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ». Πῶς τό σχολιάζετε;

D.I.: *Θ' ἀναφέρω ἁπλά τή φράση τοῦ ἡγέτη ραββίνου τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Λόγιαρ Γιακόμποβιτς. «Σιχαίνομαι ὅταν βλέπω Ἑβραίους νά γράφουν ἤ νά γυρνᾶνε ταινίες γιά τό ὁλοκαύτωμα μέ σκοπό νά κερδίσουν χρήματα». Αὐτά γιά τόν κ. Βίζενταλ. Τώρα γιά τόν Λεόν Ντεγκρέλ κι αὐτός ἔχει τήν τύχη πού ἔχουν ὅλοι οἱ ἀναθεωρητές.*

ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ: Τελειώνοντας καί ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσουμε θερμά γιά τόν χρόνο πού μᾶς ἀφιερώσατε, τί μήνυμα θά εἴχατε νά στείλετε στό ἀναγνωστικό μας κοινό;

D.I.: *Νά προσέχουν ὅταν διαβάζουν ἄρθρα καί ντοκουμέντα πάνω σ' αὐτά τά θέματα. Πάντα θά ὑπάρχει κάτι τό καινούργιο, κάτι τό ἀληθινό.*

Ἡ συνέχεια; Ἔκλεισε τό περιοδικόν «Ἀντίδοτο».

Ὁ Ἴρβινγκ συνέγραψε εἴκοσι βιβλία. Ἔχω διαβάσει πολλά ἐξ αὐτῶν καί τά θεωρῶ ἐντυπωσιακά, ἰδίως τό ὀγκῶδες σύγγραμμά του, διά τούς πολέμους τοῦ Χίτλερ. Ὁ Βρεταννός συγγραφεύς ἀμφισβητεῖ στά βιβλία του *«τόν ἀριθμό τῶν Ἑβραίων πού ἔχασαν τήν ζωήν τους καί ἀρνεῖται τή συστηματική ἐξόντωσή τους στούς θαλάμους ἀερίων τῶν στρατοπέδων συγκέντρωσης»* («Ἀδέσμευτος Τύπος» 12-4-2000). Μία Ἑβραία ὀνόματι Ντέμπορα Λίπσταντ κατέκρινε τόν Ἴρβινγκ, διά τάς θέσεις του καί τόν ἀπεκάλεσε «πλαστογράφο τῆς ἱστορίας». Ὁ Ἴρβινγκ προσέφυγε στήν δικαιοσύνη, ὅπου ἐμήνυσε τήν Λίπσταντ, διά συκοφαντικήν δυσφήμησίν του. Στό δικαστήριο ὁ Ἴρβινγκ ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἀπό Ἑβραίους μέλη διαφόρων σιωνιστικῶν ὀργανώσεων, πού εἶχαν συγκεντρωθῆ μέσα κι ἔξω ἀπό τήν αἴθουσαν τοῦ βασιλικοῦ δικαστηρίου τοῦ Λονδίνου, δίχως τό κράτος νά τόν προστατεύση. Τόν ὕβριζαν, τοῦ ἐξεσφενδόνιζαν αὐγά κ.τ.λ.

(«*Ἀδέσμευτος Τύπος*» 12-4-2000) καί ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας ἔγινε ἡ δίκη. Ὁ δικαστής Τσάρλς Γκρέϊ ἀπεφάσισε τήν ἀθώωσι τῆς Ἑβραίας Λίπσταντ μέ τό ἀκόλουθον... αἰτιολογικόν! Ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ εἶναι: «*ἐνεργός ἀρνητής τοῦ Ὁλοκαυτώματος, ἀντισημίτης καί ρατσιστής ὁ ὁποῖος συνεργάζεται μέ ἀκροδεξιούς πού προωθοῦν τό νεοναζισμό. Τό περιεχόμενο τῶν λόγων καί τῶν συνεντεύξεων του συχνά φανερώνει σαφέστατα φιλοναζιστικές καί ἀντιεβραϊκές προκαταλήψεις. Ἀρέσκεται νά συγχρωτίζεται μέ τούς νεοφασίστες. Ὁ Ἴρβινγκ, γιά νά ἐπιτύχει τούς ἰδεολογικούς του στόχους, παρερμηνεύει καί διαστρέφει, κατά σύστημα καί σκοπίμως, τά ἱστορικά ντοκουμέντα καί γιά τόν ἴδιο λόγο, σκιαγραφεῖ τόν Χίτλερ μέ ἀδικαιολόγητα εὐνοϊκά χρώματα. Ὁ Ἴρβινγκ ἀρνεῖται τήν ὕπαρξη τῶν θαλάμων ἀερίων στό Ἄουσβιτς, ὑποστηρίζει ὅτι κανένας Ἑβραῖος δέν δολοφονήθηκε σ' αὐτούς καί ἐπιπλέον προβάλλει αὐτούς τούς ἰσχυρισμούς σέ διάφορες περιστάσεις καί ἐνίοτε μέ τόν πιό ἀποκρουστικό τρόπο*» («*Νέα*» 12-5-2000).

Ὅπως βλέπετε ὁ **ἀμερόληπτος** κ. Δικαστής κατηγόρησε τόν Ἴρβινγκ ἐπί ἀντισημιτισμῷ, ὅτι «συγχρωτίζεται» κάνει δηλαδή συντροφιά μέ φασίστας! Δέν ἐγνωρίζαμε ὅτι ἡ διεθνής ποινική νομοθεσία προβλέπει, ὡς ἀδίκημα νά κάνης συντροφιά μέ φασίστας. Μήπως θά πρέπει νά «συγχρωτιζόμεθα» μέ Ἑβραίους; Ἐθύμωσε ὁ κ. Δικαστής διότι ὁ Ἴρβινγκ ὑποστηρίζει, ὅτι δέν ὑπῆρξαν θάλαμοι ἀερίων στό Ἄουσβιτς καί ἤλεγξε τά ἰδεολογικά φρονήματα τοῦ Ἴρβινγκ, τόν ὁποῖον κατηγόρησε, ὅτι «συνεργάζεται μέ ἀκροδεξιούς». Μήπως θά ἔπρεπε νά συνεργάζεται μέ ἑβραιομαρξιστάς; καί στούς λόγους του φανερώνει «ἀντιεβραϊκές προκαταλήψεις». Ποίας; Κι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι κάποιος ἔχει προκατάληψι κατά τῶν Ἑβραίων. Ὑπάρχει νόμος, πού νά τό ἀπαγορεύῃ; Φυσικά ὄχι, ἀλλά ὁ κ. Δικαστής ἐξέδωσε ἀπόφασι, μέ τέτοιο σκεπτικό, πού ὁ Ἴρβινγκ τήν ἐχαρακτήρισε «παράλογη». Περισσότερο ἀντικειμενικός ἀπό τόν κ. Δικαστή ὑπῆρξε ὁ Ἑβραῖος ἱστορικός, γνωστός μας, διά τόν μισελληνισμόν του στό θέμα τῆς Μακεδονίας Ἔρικ Χομπσμπάουμ, ὁ ὁποῖος ὁμιλῶν στό Πανεπιστήμιον τοῦ Τορίνου μεταξύ ἀοριστολογίας καί γενικεύσεως παραδέχεται τήν ὕπαρξι γεγονότων «ἀντιφατικῶν» ὅτι παίρνει τό μέρος τῆς Λίπσταντ «ἐνστικτωδῶς» ὅτι -προσέξατε-

«δέν μποροῦμε χωρίς δοκιμασμένα ἐπιχειρήματα νά ἀντικρούσουμε τή θέση πού προωθεῖ ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ...» ὅτι -προσέξατε- ὑπάρχει *«χολυγουντιανή ἔκδοση τοῦ Ὁλοκαυτώματος»* (*«Ἐλευθεροτυπία»* 24-4-2000).

Ἐν τέλει ὁ συκοφαντηθείς ἱστορικός Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ κατεστράφη οἰκονομικῶς, ἀφοῦ τοῦ ἐπέβαλαν δικαστικά ἔξοδα ὕψους 2.000.000 δολλαρίων!

Ὁ Ἀμερικανός στρατοδίκης Στέφαν Πίντερ, ὁ ὁποῖος φυσικά δέν ἦτο Ναζί, ἐδίκασε Γερμανούς ἀμέσως μετά τόν πόλεμον, ἐντός τοῦ Στρατοπέδου Νταχάου, ὅπου ἐκρατοῦντο Ναζί αἰχμάλωτοι καί ἐλειτούργει στρατιωτικόν δικαστήριον. Ὁ Πίντερ λοιπόν εἰς ἐπιστολήν του στό Χριστιανικό περιοδικόν *«Our Sunday Visitor»* (14-6-1959) λέγει τά ἀκόλουθα:

> *«Ἔζησα στό Νταχάου γιά 17 μῆνες μετά τόν πόλεμο ὡς στρατιωτικός δικαστής τῶν Η.Π.Α. καί μπόρεσα νά διαπιστώσω ὅτι δέν ὑπῆρχαν θάλαμοι ἀερίων στό Νταχάου. Αὐτό πού δείχνουν στούς ἐπισκέπτες, ἐσφαλμένα παρουσιάζεται ὡς θάλαμος ἀερίων ἐνῶ στήν πραγματικότητα πρόκειται γιά ἀποτεφρωτικό φοῦρνο. Ἐξ ἴσου, δέν ὑπῆρχε κανένας θάλαμος ἀερίων στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως στήν Γερμανία. Μᾶς εἶπαν ὅτι ὑπῆρχε ἕνας στό Ἄουσβιτς, καθώς ὅμως τό Ἄουσβιτς βρισκόταν στήν ρωσική ζώνη, δέν μᾶς δόθηκε ἄδεια ἀπό τούς Ρώσους νά τό ἐπισκεφθοῦμε. Ἔτσι γινόταν χρήση τοῦ παλαιοῦ μύθου τῆς προπαγάνδας σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι σκοτώθηκαν. Εἶμαι σέ θέση νά ἐπιβεβαιώσω μετά ἀπό διαμονή 6 μεταπολεμικῶν ἐτῶν στήν Γερμανία καί τήν Αὐστρία, ὅτι ναί μέν σκοτώθηκαν πολλοί Ἑβραῖοι, ὅμως ποτέ δέν ἔφτασαν τό ἕνα ἑκατομμύριο καί θεωρῶ ὅτι εἶμαι πολύ εἰδικώτερος ἀπό ὁποιονδήποτε ἄλλο στό θέμα αὐτό».*

Αὐτά διά τό παραμῦθι τῶν θαλάμων ἀερίων.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπαρουσίασαν στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης κινηματογραφικήν ταινίαν μέ ἕναν μόνον θάλαμον ἀερίων, πού ὑποτίθεται, ὅτι εὑρίσκετο στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως τοῦ Νταχάου. Ἡ ἀπάτη δέν ἀπεδείχθη ἀμέσως. Ὁ Γκαῖρινγκ καί ὁ Στράϊχερ στήν «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης, δέν ἐπίστευσαν στήν ἀλήθεια τῆς ταινίας, πού ἔδειξαν στούς κατηγορουμένους. Μετά μερικά χρόνια ἀπεδεί-

χθῆ ἡ ἀπάτη. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι θά ὑποχρεωθοῦν νά ἀναγνωρίσουν ὅτι *«ὁ θάλαμος ἀερίων τοῦ Νταχάου δέν ὡλοκληρώθη ποτέ καί δέν λειτούργησε ποτέ»* (ἀπό ἄρθρον τοῦ Μάρτιν Μπρόστσατ ἐκπροσώπου τοῦ «Ἰνστιτούτου Συγχρόνου Ἱστορίας τοῦ Μονάχου» εἰς ἐφημερίδα «*Die Zeit*» τῆς 26-8-1960).

Ὁ ἴδιος ἐκπρόσωπος εἰς ἄρθρον στήν ἐφημερίδα «*Die Zeit*» (19-8-1960) παρεδέχθη, ὅτι *«οὔτε στό Νταχάου, οὔτε στό Μπέργκεν-Μπέλσεν, οὔτε στό Μπούχενβαλντ ἐδηλητηριάσθηκαν μέ ἀέρια Ἑβραῖοι ἤ ἄλλοι κρατούμενοι...»*. Ἀργότερον ὁ Ἑβραῖος Κόν-Μπεντίτ ἐπρότεινε **νά καταστραφοῦν οἱ ψευδεῖς θάλαμοι ἀερίων, πού ἐπιδεικνύουν στούς τουρίστας τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως**, διότι ὑφίσταται κίνδυνος νά μή πιστεύουν πλέον τούς Ἑβραίους καί εἰς θέματα πού ἔχουν δίκαιον (ὑπάρχουν τέτοια;). Σχετικῶς ἔγραψε ἄρθρον στήν «*Liberation*» (5-3-1979) ὅπου ζητεῖ:

> *«Ἄς ἀγωνισθοῦμε γιά νά καταστραφοῦν αὐτοί οἱ θάλαμοι ἀερίων πού δείχνουν στούς τουρίστας στά στρατόπεδα ὅπου γνωρίζουμε τώρα ὅτι δέν ὑπῆρξε κανείς, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νά μήν μᾶς πιστεύουν πιά γι᾽ αὐτά γιά τά ὁποῖα εἴμαστε σίγουροι».*

Ἰδού ἡ ἀλήθεια ἀπό Ἑβραϊκῆς πλευρᾶς: **Δέν ὑπῆρξε κάποιος θάλαμος ἀερίων.** Ἐγώ τί νά προσθέσω; Εὐτυχῶς ἀπό τό 1973 ἐτοποθετήθη στόν «θάλαμον ἀερίων» τοῦ Νταχάου ἀναγραφή: *«αὐτός ὁ θάλαμος ἀερίων, μεταμφιεσμένος σέ αἴθουσα ντούς, δέν ἐλειτούργησε ποτέ».*

Ἀκόμη καί ἡ «*Le Monde*» (18-7-1990) ἐζήτησε νά διευκρινισθῇ ὅτι θάλαμος ἀερίων στό Νταχάου *«δέν ἐλειτούργησε ποτέ»*.

Μολαταῦτα στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης ὁ Ἄγγλος εἰσαγγελεύς λόρδος Χάρτλι Σόουκρος ἀνέφερε τήν 26ην Ἰουλίου 1946 θαλάμους ἀερίων στό Νταχάου! (T.M.I. τόμ. 19, σελ. 4563) καί κατεδίκασαν τούς Ναζί, διά τό ἀποτρόπαιον αὐτό.

Ὁ Σόουκρος πού ἀπεβίωσε εἰς ἡλικίαν 101 ἐτῶν (10-7-2003) κατέστη διάσημος διά τήν ἐμπάθειάν του, ἐναντίον τῶν Ναζί κατηγορουμένων στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης. Αἱ ἀγορεύσεις του χαρακτηρίζονται *«παθιασμένες ὁμιλίες... μάλιστα ἔχει μείνει ἡ τελευταία*

πρόταση τῆς ὁμιλίας του, μέ τήν ὁποία πρότεινε τό θάνατο διά ἀπαγχονισμοῦ ὅλων τῶν προσαχθέντων στή δίκη τῆς Νυρεμβέργης» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 11-7-2003).

Ἀξίζει τέλος νά σημειωθῆ, ὅτι ὁ Γάλλος ἱστορικός, κοσμήτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κάρυ, πρώην κρατούμενος στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Μαουτχάουζεν ἐβεβαίωσε (*«Ouest France»* 2-3 Αὐγούστου 1986) ὅτι: *«δέν ὑπῆρχε καμμιά ἀναφορά γιά θάλαμον ἀερίων»* στό Μαουτχάουζεν, οὔτε εἶχε ἀντιληφθῆ τήν ὕπαρξιν τέτοιων θαλάμων, κατά τήν κράτησιν του ἐκεῖ.

Ὅσον ἀφορᾶ στούς «φούρνους» θά ἐπαναλάβω, ὅτι ἁπλῶς ἦσαν ἀποτεφρωτικοί κλίβανοι, ὅπου ἐκαίοντο τά πτώματα τῶν θανόντων ἀπό ἀσθενείας, ἰδίως ἀπό τῦφον. Ὁ Γκαρωντύ σχετικῶς γράφει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 186):

> *«Κατ' ἀρχήν, ἂν καὶ στὸ πνεῦμα χιλιάδων καλόπιστων ἀνθρώπων συγχέεται ὁ "ἀποτεφρωτικὸς φοῦρνος" μὲ τὸν "θάλαμο ἀερίων", ἡ ὕπαρξη στὰ χιτλερικὰ στρατόπεδα ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀποτεφρωτικῶν φούρνων ὥστε νὰ ἐμποδισθῆ ἡ ἐξάπλωση τῶν ἐπιδημιῶν τύφου, ὁ ἀποτεφρωτικὸς φοῦρνος δὲν ἀποτελεῖ ἐπαρκὲς ἐπιχείρημα: ὑπάρχουν ἀποτεφρωτικοὶ φοῦρνοι σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πόλεις, στὸ Παρίσι (στὸ Pere-Lachaise), στὸ Λονδῖνο καὶ σὲ ὅλες τὶς μεγάλες πρωτεύουσες, καὶ ἡ καύση τους δὲν σημαίνει, βέβαια, θέληση ἐξολοθρεύσεως τῶν πληθυσμῶν.*
>
> *Ἔτσι, ἔπρεπε στοὺς ἀποτεφρωτικοὺς φούρνους νὰ προστεθοῦν οἱ "θάλαμοι ἀερίων" γιὰ νὰ θεμελιωθῆ τὸ δόγμα τῆς διὰ πυρὸς ἐξολοθρεύσεως.*
>
> *Πρώτη ἀπαίτηση, στοιχειώδης προκειμένου νὰ ἀποδειχθῆ ἡ ὕπαρξή της, ἦταν νὰ προσκομισθῆ ἡ διαταγὴ γιὰ νὰ ληφθεῖ αὐτὸ τὸ μέτρο. Ὅμως, μέσα στὰ τόσο λεπτομερῶς τηρημένα ἀρχεῖα τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν, καὶ ὅλα καταληφθέντα ἀπὸ τοὺς συμμάχους μετὰ τὴν ἧττα τοῦ Χίτλερ, δὲν βρέθηκαν οὔτε κονδύλια γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, οὔτε ὁδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ καὶ τὴν λειτουργία αὐτῶν τῶν θαλάμων, μὲ μιὰ λέξη, τίποτε ποὺ νὰ ἐπιτρέπει μία πραγματογνωμοσύνη γιὰ "τὸ ὅπλο τοῦ ἐγκλήματος", ὅπως σὲ κάθε κανονικὴ δικαστικὴ ἔρευνα, δὲν ἀνευρέθη. Δὲν προσκομίσθηκε τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά».*

Οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Τρεμπλίνκα ἀπέθανον 850.000 Ἑβραῖοι στό διάστημα 1942-1943. Δηλα-

Ὁ Γάλλος φιλόσοφος καί συγγραφέας Ροζέ Γκαρωντύ κατεδιώχθη διότι ἔγραψε ἀληθείας, αἱ ὁποῖαι δέν συμφέρουν στήν Ἑβραϊκήν προπαγάνδα.

δή ἐφονεύοντο 2328 Ἑβραῖοι ἡμερησίως ἐπί ἕν ἔτος! Ἕνας φύλαξ τούς ἐβασάνιζε καί τόν ὠνόμαζαν «Ἰβάν ὁ Τρομερός».

Κάποιος ἄτυχος ὀνόματι Τζών Ντεμιανιούκ συνελήφθη, ἀπό πράκτορας τοῦ Ἰσραήλ, διότι πέντε ἐπιζῶντες εἶπαν, ὅτι στό πρόσωπο τοῦ Ντεμιανιούκ ἀναγνωρίζουν τόν «Ἰβάν τόν Τρομερό». Ὁ Ντεμιανιούκ διεμαρτύρετο καί ἐφώναζε, ὅτι εἶναι ἀθῶος. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι δέν τοῦ ἔδιδαν σημασία, ἀφοῦ τόν ἐκράτησαν μερικά χρόνια στήν **ἀπομόνωσι** τόν ἐδίκασαν τό 1988 καί τόν κατεδίκασαν εἰς θάνατον, *«διά βασανιστήρια ἐναντίον Ἑβραίων»*. Ὁ ἀτυχής Ντεμιανιούκ ἠγωνίσθη πεισμόνως, διά νά ἀποδείξῃ τήν ἀθωότητά του. Ἔτρεξαν οἱ δικοί του, ἐκινητοποιήθησαν φίλοι του, ἔψαξαν διά στοιχεῖα πρό 51 ἐτῶν. Ἡ καταδίκη τοῦ Ντεμιανιούκ ἐβασίζετο μόνον εἰς τάς μαρτυρικάς καταθέσεις τῶν πέντε ἐπιζώντων, τάς ὁποίας ἡ ὑπεράσπισις κατώρθωσε νά συντρίψῃ, ἔτσι τό 1993 τό Ἀνώτατο Δικαστήριο τοῦ Ἰσραήλ μή ἔχον τό παραμικρόν στοιχεῖον ὑπεχρεώθη νά ἀπαλλάξῃ τόν Ντεμιανιούκ, ὁ ὁποῖος ὅμως παρέμεινε περίπου **ἑπτάμισυ χρόνια φυλακή**. Ἡ σχετική εἰδησεογραφία (*«Νέα»* 30-7-1993) ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δεν ήταν ο «Ιβάν ο Τρομερός»

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Με κομμένη την ανάσα, ο Τζων Ντεμιανιούκ, ο οποίος καταδικάστηκε το 1988 σε θάνατο για βασανιστήρια εις βάρος Εβραίων, άκουσε χθες τον πρόεδρο του ισραηλινού ανωτάτου δικαστηρίου να ►

τον απαλλάσσει και να τον κηρύσσει αθώο λόγω αμφιβολιών, που προέκυψαν μετά την καταδίκη του για το αν ήταν αυτός πραγματικά ο «Ιβάν ο Τρομερός» του κρεματορίου. Η καταδίκη του Ντεμιανιούκ στηρίχθηκε στις μαρτυρίες πέντε επιζώντων Εβραίων του στρατοπέδου συγκέντρωσης Τρεμπλίνκα, όπου εξοντώθηκαν 850.000 Εβραίοι στο διάστημα 1942-43.

Ο Ντεμιανιούκ, ο οποίος έχει ήδη περάσει σχεδόν επτάμιση χρόνια σε ισραηλινές φυλακές, υποστηρίζοντας ανέκαθεν ότι ήταν αθώος θα απελαθεί μόλις βρεθεί χώρα να τον δεχτεί».

Οἱ ψεῦται Ἑβραῖοι πολλάς φοράς ἀποκαλύπτονται καί γελοιοποιοῦνται. Χαρακτηριστική περίπτωσις ἦτο τοῦ Μπενιαμίν Βιλκομίρσκι, ὁ ὁποῖος **«ἰσχυρίστηκε ψευδῶς, ὅτι πέρασε τήν παιδική του ἡλικία στά στρατόπεδα»** (*«Ἐλευθεροτυπία»* ἄρθ. Boyd Tonqin, στό «πρόσωπα 21ου αἰῶνος») μάλιστα ὁ ψεύτης *«ἔκλαιγε ὅταν ἀφηγεῖτο τά βάσανά του...»!*

Σέ μία ἄλλη περίπτωσι οἱ Ἑβραῖοι, πού ἐπιθυμοῦν νά παρουσιάζουν Ναζιστάς ἔκαναν σχετικό ρεπορτάζ στήν Σουηδία μέ ψεύτικους Ναζί. Ἡ ἀπάτη ἀπεκαλύφθη καί *«γίνονται τώρα διώξεις στή Σουηδία γιά στημένο ρεπορτάζ»*. Σχετικῶς ἔγραψε ὁ κ. Γιάννης Ντάσκας ὁλόκληρο ἄρθρο στόν *«Ἀδέσμευτο τῆς Κυριακῆς»* μέ τίτλον: **«Οἱ Ναζί ἦταν... μαϊμοῦδες καί τό ρεπορτάζ στημένο»**. Τά ἴδια ἔκανε καί κάποιος Μισέλ Μπόρν, ὁ ὁποῖος ἐπώλει εἰς Γερμανικά περιοδικά καί τηλεοράσεις (Σπῆγκελ TV, Στέρν TV, ΖΑΚ) *«στημένα ντοκυμανταίρ»* μέ... Ναζί. Ἀπεκαλύφθη ἡ ἀπάτη, συνελήφθη καί τό δικαστήριο τῆς πόλεως Κόμπλεντς τόν κατεδίκασε εἰς τέσσαρα χρόνια φυλακή (*«Ἐλεύθερος Τύπος»* 25-12-2000).

Ἔπρεπε νά παρέλθουν πολλά χρόνια, διά νά ἀποδειχθῆ ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι οἱ Γερμανοί ἔκαναν σαποῦνι, ἀπό λίπος θανόντων Ἑβραίων ἦτο προπαγανδιστικόν ψεῦδος. Τό ζήτημα ἐξητάσθη λεπτομερῶς καί οἱ ἴδιοι πλέον οἱ Ἑβραῖοι ἱστορικοί *«δέν πιστεύουν ὅτι οἱ Ναζί ἔφτιαχναν σαπούνια ἀπό ἀνθρώπινο λίπος»* (*«Ἀδέσμευτος»* 5-4-1995).

Ὅλα ξεκίνησαν, ὅταν στήν περιβόητον «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης ὁ Ἑβραιορῶσος κατήγορος Σμυρνώφ τήν 19-2-1946 ὑπεστήριξε, ὅτι

στό «Ἰνστιτοῦτον Ἀνατομίας» τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Δάντσιχ ἔγιναν ἔρευναι βιομηχανοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου λίπους, διά τήν παραγωγήν σάπωνος. Εἶπεν ἀκόμη, ὅτι κάποιος ἐργαζόμενος, εἰς ἐκεῖνο τό «Ἰνστιτοῦτο» τοῦ ἔδωσε καί συνταγή τοῦ καθηγητοῦ Ροῦντολφ Σπάνερ, διά τήν παρασκευήν σάπωνος ἀπό λίπος ἀνθρώπου, τέλος ἔδειξε δύο κομμάτια σάπωνος, ὡς ἀποδεικτικόν ὑλικόν (στοιχεῖον τῆς ΕΣΣΔ ὑπ' ἀριθμ. 197) καί ὁ Ἑβραιορῶσος κατήγορος ἔκλεισε τήν ἀγόρευσίν του μέ τήν δήλωσιν ὅτι: *«μόνον ἡ νικηφόρος προέλασις τοῦ «Κόκκινου Στρατοῦ» ἔβαλε τέλος εἰς αὐτήν τήν νέαν ἐγκληματικήν δραστηριότητα τῶν Ναζί»*. Διά περισσότερα εἰς ἐφημερίδα *«National Zeitung»* 4-5-1990.

Ἀμέσως αἱ σειρῆνες τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας μετέφεραν, ἀνά τόν κόσμον τό φοβερό ἔγκλημα τῶν Ναζί. Τά Ἑβραϊκά μουσεῖα ἐγέμισαν μέ φωτογραφίας σαπωνοποιηθέντων Ἑβραίων ἤ φωτογραφίας δειγμάτων σαπουνιῶν, ἀπό ἀνθρώπινο λίπος.

Ματαίως διεμαρτύροντο οἱ Γερμανοί. Ματαίως οἱ ἱστορικοί ἔλεγαν, ὅτι ἡ σαπωνοποίησις Ἑβραίων ἦτο συκοφαντικόν ψεῦδος. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ καθηγητής Σπάνερ κατεδιώχθη, ἀλλά ὅπως ἀνεμένετο ἠθωώθη, ἀφοῦ ἐπί μακρόν τόν ἐταλαιπώρησαν.

Ἐπί τέλους τήν 25ην Ἰανουαρίου 1968! ἡ ἁρμοδία Εἰσαγγελία τῆς πόλεως Φλένσμπουργκ ἀπήντησε εἰς ἐπίμονον ἐρώτησιν τοῦ ἱστορικοῦ Ἔριχ Κέρν ὅτι: *«Σᾶς ἀνακοινώνομεν ὅτι ἡ προκαταρκτική ἀνάκρισις κατά τοῦ καθηγητοῦ Σπάνερ ἀνεστάλη, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐρεύνης προέκυψε, ὅτι ἀπό πλευρᾶς του δέν ἐγένετο παραγωγή σάπωνος ἐξ ἀνθρωπίνων πτωμάτων στό Ἰνστιτοῦτο Ἀνατομίας τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Δάντσιχ. Μεθ' ὑπολήψεως Σέσκε, Εἰσαγγελεύς»*.

Οἱ ἱστορικοί ἐρευνηταί διεπίστωσαν, ὅτι ὁ μῦθος τοῦ σαπουνιοῦ δέν εἶναι νέος. Καί εἰς τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον οἱ Γερμανοί εἶχαν κατηγορηθῆ, ὅτι *«παρήγαγον ἀπό νεκρούς ἔλαιον λιπάνσεως....»* (*«Times»* 16-4-1917) *«ἐνδεχομένως καί ραφινέλαιον»*! (*«Times»* 17-4-1917). Παρά τό ἀστεῖον τοῦ θέματος ἐξ ὀνόματος τῆς Βρεταννικῆς κυβερνήσεως ὁ λόρδος Σέσιλ ἐδήλωνε στήν Ἀγγλική βουλή τήν 30-4-1917 ὅτι *«τέτοιου εἴδους κατηγορίαι δέν εἶναι ἀπίθανοι»*. Οἱ Γερμανοί διεμαρτύροντο, ἀλλά οὐδείς τούς ἐπίστευε... Ἐχρειάσθη νά παρέλθουν ὀκτώ ὁλόκληρα χρόνια, νά τελειώσῃ ὁ πόλεμος καί νά πα-

ραδεχθῆ ὁ Ἄγγλος ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Ὤστεν Τσάμπερλαιν στήν Ἀγγλική βουλή, ὅτι τό περί παραγωγῆς λίπους ἀπό ἀνθρώπινα πτώματα ἦτο ψεῦδος. («*Times Dispatch*» 6-12-1925). Τό ψεῦδος ὅμως, ὅπως ἔγραφε ἡ ἀνωτέρω ἐφημερίς, εἶχε προκαλέσει «*βρασμό μίσους τῶν συμμαχικῶν λαῶν ἐναντίον τῶν Γερμανῶν*».

Μετά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καί τήν ἐπανάληψιν τοῦ σαπωνοπαραμυθιοῦ οἱ ἱστορικοί ἐξηνάγκασαν ἀκόμη καί τούς Ἑβραίους νά παραδεχθοῦν ἐπισήμως, ὅτι δέν τούς ἔκαναν σαποῦνι οἱ Γερμανοί. Ἀλλά ἀνεπισήμως συντηροῦν τόν δυσφημιστικόν θόρυβον. Πάντως τό εἰδικόν ἵδρυμα, διά τό «ὁλοκαύτωμα» Γιάντ Βάσεμ ὑπεχρεώθη νά δηλώση σαφέστατα: «*Οὐδέν στοιχεῖον ὑπάρχει, τό ὁποῖον νά ἀποδεικνύη, ὅτι οἱ Ναζί ἔκαναν ἀπό ἀνθρώπινον λίπος σαποῦνι*» («*National Zeitung*» 4-5-1990).

Παρ' ὅλα αὐτά τήν 15ην Ἰανουαρίου 2005 (ὥρα 21.00) ἡ τηλεόρασις τῆς Βουλῆς (ΒΟΥΛΗ) εἰς προπαγανδιστική ταινία, διά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἐπαρουσίασε μίαν κυρίαν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, ἡ ὁποία κατηγορηματικῶς μᾶς διεβεβαίωσε, ὅτι ἐγνώριζε, ὅτι στό Ἄουσβιτς οἱ Γερμανοί ἔκαναν τούς Ἑβραίους «σαποῦνι».

Ὅπως ἔχω περιγράψει ἀλλοῦ τό «ὁλοκαύτωμα» ἐκτός τῶν πολιτικῶν ὠφελειῶν προσφέρει στόν διεθνῆ ἑβραϊσμό δισεκατομμύρια δολλάρια. Εἶναι μία οἰκονομική ἐπιχείρησις. Κι ὅπως ὁ κύριος Ὄττο Φράνκ ἐξεμεταλλεύθη, διά νά κερδίση χρήματα τό «ἡμερολόγιον» τῆς κόρης του Ἄννας Φράνκ, ἔτσι πολλοί Ἑβραῖοι κερδίζουν χρήματα πωλοῦντες ἐνθύμια τοῦ ὁλοκαυτώματος! Διεξάγονται μάλιστα καί πλειστηριασμοί! Ἄν εἶναι δυνατόν... Διά τούς Ἑβραίους ὁτιδήποτε εἶναι δυνατόν, ἄν πρόκειται νά εἰσπράξουν χρήματα. Ἔτσι λοιπόν εἰς ἕνα πλειστηριασμόν ἐνθυμημάτων τοῦ ὁλοκαυτώματος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐξέσπασε σάλος:

> *«όταν ένας Ισραηλινός θέλησε να πουλήσει ένα σαπούνι που υποστηρίζει ότι κατασκευάσθηκε από τους Ναζί από το λίπος θυμάτων στρατοπέδου συγκεντρώσεως! Ο Μοσέ Γιαχαλώμ, γιός ενός Εβραίου που επέζησε από το Ολοκαύτωμα, δήλωσε ότι πουλάει το γκρίζο-καφέ σαπούνι επειδή αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Δεν είπε που το* ▶

βρήκε, αλλά ότι η τιμή εκκίνησης στον πλειστηριασμό ήταν 300 δολλάρια».

*(«**Αδέσμευτος**», 5-4-1995)*

Ὁ σάλος ἐξέσπασε, διότι ὁ Μοσέ Γιαχαλώμ ἀπεπειράθη νά πωλήση σαποῦνι *«ἀπό τό λίπος θυμάτων στρατοπέδου συγκεντρώσεως»* στούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καλῶς, ὅτι οὐδέποτε αὐτό συνέβη.

Τά δῆθεν δείγματα σάπωνος ἀπό ἀνθρώπινο λίπος, πού ἐπέδειξε ὁ σοβιετικός κατήγορος στήν δίκη τῆς Νυρεμβέργης.

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Ρ. Στάϊνιγκερ (*«Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»* Ἑλλ. ἐκδ. «Ἑνωμένοι ἐκδότες» Ἀθ. 1960, σελ. 142) ἰσχυρίζεται ὅτι:

«Το φοβερώτερο όμως κακούργημα των Γερμανών είναι η χρησιμοποίησις του ανθρωπίνου λίπους δια την κατασκευή σάπωνος. Προς το σκοπό αυτό, ειδικές ομάδες της Γκεστάπο απεστάλησαν εις τις κατεχόμενες χώρες δια την εξεύρεσιν καταλλήλων ατόμων».

Βεβαίως ἀπεδείχθη περιτράνως, ὅτι οὐδέποτε οἱ Γερμανοί διέπραξαν «τό φοβερώτερον κακούργημα» τῆς χρησιμοποιήσεως ἀνθρωπί-

νου λίπους διά τήν παρασκευήν σάπωνος. Οὔτε φυσικά ὁμάδες τῆς GE.STA.PO. περιήρχοντο τάς κατεχομένας χώρας, «διά τήν ἐξεύρεσιν καταλλήλων ἀνθρώπων» δηλαδή τί καταλλήλων; προφανῶς ἐκινδύνευαν οἱ παχεῖς.

Ὁ Ράϊχσφύρερ τῶν SS Χάϊνριχ Χίμμλερ στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως τοῦ Νταχάου, ἐπιθεωρεῖ τόν περιούσιον λαόν, πού θά κατακτήση ὁλόκληρον τόν κόσμον καί ὅλα τά Ἔθνη θά γίνουν δοῦλοι του, ἄλλως θά ἀφανισθοῦν.

Θά πρέπει νά προσέξετε τήν τεχνική, πού ὁδηγεῖ τούς καλοπίστους στήν παραπλάνησιν. Γράφονται βιβλία κατά τρόπον ἀνεύθυνον καί κατόπιν ἄλλοι καλόπιστοι συγγραφεῖς τά μεταχειρίζονται ὡς πηγάς. Ὅποιος θέλει, γράφει ὅ,τι θέλει. Ἡ διαφήμισις ἐξασφαλίζει κυκλοφορίαν, ἀλλ' ὄχι ἐπιστημονικήν ἐγκυρότητα. Πρῶτον, πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται **πρωτότυποι αὐθεντικαί πηγαί.** Δεύτερον, νά ἔχετε τήν δυνατότητα **ἐπαληθεύσεων.** Ὁτιδήποτε σᾶς λέγουν νά τό ἐξετάζετε, ἄν εἶναι ἀληθές, ἄν δηλαδή ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα. Ἐπιμένω στήν αὐθεντικότητα καί στήν ἐπαλήθευσιν τῶν ἱστορικῶν πηγῶν.

Μέ τήν ἀοριστίαν πού χρησιμοποιοῦν, ἐλλείψει στοιχείων, οἱ ἀντιναζί δέν μπορεῖς νά καταλήξης εἰς συμπεράσματα, οὔτε φυσικά

*Ὁ **Ροῦντολφ Χές** (1900-1947) ἐγεννήθη στό Μπάντεν-Μπάντεν καί ἦτο υἱός Ἀντισυνταγματάρχου τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ. Κατά τόν Α΄ Παγκ. Πόλεμον εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν κατετάγη ἐθελοντής καί ἐπολέμησε στήν Τουρκία καί στήν Παλαιστίνη. Στά 17 του ἔγινε ὑπαξιωματικός καί ἐτιμήθη μέ τόν Σιδηροῦν Σταυρόν Α΄ Τάξεως. Μετά τήν ἧττα τῆς Γερμανίας τό 1918 ὡδήγησε περιπετειωδῶς τήν μονάδα του, ἀπό τήν Δαμασκό τῆς Συρίας στήν Γερμανία. Μετά κατατάσσεται στό ἐθελοντικό Σῶμα Βαλτικῆς, πού κατέστειλε τήν ἐξέγερσι τῶν Πολωνῶν στήν Σιλεσία. Τυχαίως παρακολουθεῖ ὁμιλίαν τοῦ Χίτλερ καί ἐντάσσεται στό Ἐθνικοσοσιαλιστικόν κόμμα (NSDAP) μέ ἀριθμόν κομματικοῦ βιβλιαρίου 3240. Διά τήν πολιτικήν του δρᾶσιν κατεδικάσθη τό 1923 εἰς φυλάκισιν 10 ἐτῶν. Αὐτός καί οἱ συγκατηγορούμενοί του τραγουδοῦντες «παλιά μαχητικά ἐμβατήρια» ὡδηγήθησαν στήν φυλακή, ὅπου παρέμειναν 6 χρόνια. Τόν Ἰούνιον 1934 ὁ Ράιχσφύρερ τῶν SS Χίμμλερ ἐκάλεσε τόν Χές νά ἀναλάβη ἐνεργόν ὑπηρεσίαν στά SS. Τόν ἐνέταξαν στήν «Ἐπιθεώρησι Στρατοπέδων». Ὑπέβαλε αἴτησι μεταθέσεως, ἡ ὁποία ἀπερρίφθη καί τοῦ ἀνέθεσαν τήν διοίκησι τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς στήν Πολωνία. Οὐδείς οὐδέποτε τόν κατηγόρησε, ὅτι ἐκτύπησε καί πολύ περισσότερο, ὅτι ἐβασάνισε ἤ ἐθανάτωσε κάποιο κρατούμενο. Τοῦ ἀπέδωσαν εὐθύνας διά «πράξεις» ὑφισταμένων του καί τόν ἀπηγχόνισαν.*

δι' ἀοριστιολογιῶν γράφεται ἱστορία. Ἰδού κάποιον χαρακτηριστικόν παράδειγμα. Ὁ λόρδος Ράσσελ τοῦ Λίβερπουλ, πού διετέλεσε ἀναπληρωτής Γενικός Βασιλικός Ἐπίτροπος τῶν στρατοδικείων τῶν Βρεταννικῶν ἐνόπλων δυνάμεων στήν Γερμανίαν συνέγραψε καί ἐξέδωσε τόν Αὔγουστον τοῦ 1954 τό βιβλίον του «The scourge of the Swastika» πού ἐκυκλοφόρησε στά Ἑλληνικά («Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1955). Ἐκεῖ μέσα διαβάζετε: «*Ἕνας ἀπό τούς ἀμέσους συνεργάτες τοῦ Ζάουκελ ἀνέφερε τά ἑξῆς, σέ μία συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Σχεδίων τοῦ Χίτλερ...*» (σελ. 193). Ποῖος συνεργάτης δέν λέγει. Πότε συνεδρίασε καί ποῦ ἡ ἐπιτροπή δέν λέγει. Τέτοια ἐπιτροπή, πού ἀναφέρει δέν ὑπῆρξε ποτέ. Στήν ἰδίαν σελίδα διαβάζομεν: «*Μία ὁδηγία πού ἐξέδωσε ὁ Γενικός Πληρεξούσιος γιά τήν στρατολογία ἐργατῶν...*». Ποία ὁδηγία, ἀριθμός κ.τ.λ. δέν λέγει. Πότε τήν ἐξέδωσε δέν λέγει. Μά, τότε πῶς νά γίνη πιστευτός; Κατόπιν (σελ. 115) περιγράφει ἐξ ἴσου ἀοριστολογῶν ὅτι: «*ἕνας ἀπό τούς Ρώσους ἐκείνους ἔγραφε...*». Ποῖος Ρῶσος δέν λέγει. Πότε καί ποῦ ἔγραφε δέν λέγει. Στήν

συνέχειαν *«ἕνας ἄλλος ἔγραφε...»* καί κατόπιν *«περιγράφοντας τό κυνηγητό σέ μία ἄλλη περιοχή ἕνας τρίτος ἔγραφε...»*. Ποῖος; ποῦ; Πότε; δέν λέγει. Ἔτσι μέ τά ἕνας, ἕνας ἄλλος κι ἕνας τρίτος γράφεται ἱστορία καί μάλιστα ἀπό Ἀνώτατο Στρατοδίκη, πού γνωρίζει τήν ἀξία τοῦ ὡρισμένου καί τῆς ἀκριβείας.

Ὅταν ἀναφέρη κάποιο ὄνομα πάλιν ἀοριστολογεῖ π.χ. *«Ἀλλά καί ὁ Ράϊχσφύρερ Χίμμλερ δέν ἦταν περισσότερο εὐσυνείδητος. Ἔγραφε σχετικά τά ἑξῆς...»* (σελ. 194). Ποῦ τά ἔγραφε; Πότε τά ἔγραφε; Ὑπάρχει κάποιον ἔγγραφον; Δέν μᾶς λέγει. Ἔχομεν λοιπόν ἀναφορά προσώπου, δίχως ἀναφορά εἰς κείμενον (π.χ. διαταγή, ἀνακοίνωσι, ἐπιστολή κ.τ.λ.) ὅπως ἔχομεν καί τό ἀντίθετον ἀναφορά κειμένου, δίχως ἀναφορά εἰς πρόσωπον π.χ.: «Ἡ παρακάτω περιγραφή ἔχει ληφθῆ ἀπό ἕνα γερμανικό ἔγγραφο πού κατασχέθηκε...» (σελ. 197). Ποῖος ἔγραψε καί ὑπέγραψε αὐτό τό ἔγγραφον δέν μᾶς λέγει. Πότε καί ποῦ ἐγράφη, δέν μᾶς λέγει.

Ἐπομένως τό βιβλίον καί ὁ συγγραφεύς του λόγῳ σκοπίμου ἀοριστίας καθίστανται ἀναξιόπιστοι. Νά σημειώσωμεν, ὅτι τό βιβλίον τοῦ λόρδου Ράσσελ καταλήγει μέ τήν φράσιν:

> «Ἡ δολοφονία πέντε ἑκατομμυρίων Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης ἀπό τούς Γερμανούς ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο ἔγκλημα στήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Τό ὅτι δέν ἐξοντώθηκε ὁλόκληρος ὁ Ἰσραηλιτικός πληθυσμός τῆς Εὐρώπης ὀφείλεται μόνο στό γεγονός ὅτι οἱ Ναζί ἔχασαν τόν πόλεμο πρίν φέρουν σέ πέρας τήν «ὁριστική λύση τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ζητήματος».

Ὤ τοῦ θαύματος. Δέν ἐξωντώθησαν 6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι ἀλλά 5! Τέλος ὁ λόρδος Ράσσελ δέν ἔχει δικαίωμα νά ἀγανακτῇ, διά τήν δρᾶσιν τῶν Γερμανῶν, κατά τῶν ἀνταρτῶν, πού εὖγε των ἐμάχοντο, διά τήν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος των, διότι οἱ Ἄγγλοι διέπραξαν χειρότερα, εἰς βάρος τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν, ἰδίως τῆς ΕΟΚΑ, πού ἐμάχοντο, ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος των.

Τό Ἄουσβιτς εἶναι μία κωμόπολις τῆς Πολωνίας, ὅπου ἐγκατεστάθη τό ὁμώνυμον στρατόπεδον συγκεντρώσεως. Μετά τήν λῆξιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ὑπεστηρίχθη, ὅτι ἐκεῖ ἐλειτούργησαν τό πρῶτον «θάλαμοι ἀσφυξίας» πρός ὁμαδικήν θανάτωσιν τῶν κρα-

τουμένων. Δέν ἔχει σημασίαν, πού δέν εὑρέθησαν τέτοιοι θάλαμοι, τούς ὁποίους οὐδέποτε εἶδαν αἱ ἐπιτροπαί τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κατά τάς συχνάς ἐπιθεωρήσεις τοῦ στρατοπέδου. *«Οἱ θάλαμοι ἐλειτούργησαν ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1944, ὅτε ἀνεστάλησαν κατόπιν διαταγῆς ἐκ Βερολίνου»* (Ἐγκ. ΗΛΙΟΣ, τόμος 3ος, σελ. 176 λ. «Ἄουσβιτς»).

Διαταγῆς τοῦ Βερολίνου! Κι ἄντε βρές την. Ἀλλά αὐτό δέν εἶναι ἱστορία. Ποίας διαταγῆς; Ποῖος καί πότε τήν ἔδωσε κ.τ.λ. Αὐτά πρέπει νά ἀναφέρωνται, διότι ἡ ἱστορία γράφεται μέ συγκεκριμένα στοιχεῖα κι ὄχι μέ ἀοριστολογίας.

Τό 1995 στήν Ἑλλάδα, ἀπό τάς ἐκδόσεις «Νεφέλη» ἐκυκλοφόρησε ἡ *«Αὐτοβιογραφία»* τοῦ Ροῦντολφ Χές, ὁ ὁποῖος διετέλεσε διοικητής τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς στήν Πολωνία. Ὑπηρέτησε ἐπίσης στά στρατόπεδα Νταχάου καί Ζαξενχάουζεν. Τήν 11ην Μαρτίου 1944 συνελήφθη καί ἀπηγχονίσθη τήν 16ην Ἀπριλίου 1947, στό Ἄουσβιτς, μετά ἀπό μίαν παρωδίαν δίκης, στήν Κρακοβία.

Ἡ «Αὐτοβιογραφία» τοῦ Χές ἐγράφη στήν Κρακοβία τό 1947 στό διάστημα τῆς φυλακίσεως του καί φυσικά ἠλέγχθη καί ἐλογοκρίθη, ἀπό τούς δεσμοφύλακάς του. Τό γεγονός ὅτι τελειώνει μέ τήν δήλωσιν, ὅτι *«ὅλα αὐτά τά ἔγραψα μέ τή δική μου θέληση καί χωρίς βία»* μᾶς πείθει περί τοῦ ἀντιθέτου. Ἀσφαλῶς εἰς οὐδεμίαν αὐτοβιογραφίαν ὑπάρχει τέτοια δήλωσις. Τό κείμενο ἐξυπηρέτησε τούς Συμμάχους καί τούς Ἑβραίους προφανῶς. Τότε τό 1947 οἱ νικηταί ἦσαν ἀσύδοτοι. Μετά ὅμως πλῆθος ἱστορικῶν ἐξήτασε τήν *«Αὐτοβιογραφία»* τοῦ Χές καί διεπίστωσε, ὅτι ἦτο καθ᾽ ὑπαγόρευσιν, ἴσως μέ ἀντάλλαγμα τήν σωτηρίαν τῆς οἰκογενείας του. Ὁ Ροῦντολφ Χές ὑπῆρξε πιστός Ἀξιωματικός τῶν SS καί γενναῖος πολεμιστής. Φαίνεται, ὅτι ἦτο ἰδιαιτέρως ἔξυπνος, διότι στήν δίκη τῆς Νυρεμβέργης καθώς καί στήν *«Αὐτοβιογραφία»* του κατηγόρησε ἄλλους ἰθύνοντας Ναζί ἀναφέρων ἀνακριβεῖς ἡμερομηνίας, ψευδεῖς συναντήσεις, ἀναποδείκτους δηλώσεις, ἀνύπαρκτα ἔγγραφα. Τότε ὅλοι ἔφριξαν. Μετά ὅμως ὁ ἔλεγχος ἀπέδειξε, ὅτι ὅσα δυσμενῆ ἰσχυρίσθη ὁ Χές δέν ἀνταπεκρίνοντο στήν ἀλήθειαν, ἀλλ᾽ ἐγράφησαν, διά νά ἐξυπηρετήσουν τούς Ἑβραίους. Παρ᾽ ὅλα αὐτά ὁ Χές ἐπέτυχε τεχνηέντως νά δώση ἀληθεῖς πληροφορίας. Ἔτσι ὁ Χές ἐξεδικήθη τούς δολοφόνους του

μέσα ἀπό τόν τάφο. Ἐπί παραδείγματι γράφει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 99) διά τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅτι:

«...Ἔπρεπε τώρα, πρίν ἀπ' ὅλα, νά τεθοῦν στήν ὑπηρεσία τοῦ πολέμου, στήν ὑπόθεση τῶν ἐξοπλισμῶν. Κάθε κρατούμενος ἔπρεπε ὅσο ἦταν δυνατό νά γίνει ἐργάτης ἐξοπλισμοῦ.

Ὁ διοικητής ἔπρεπε νά προσαρμόσει μέ κάθε μέσο τό στρατόπεδο σ' αὐτόν τό σκοπό. Τό Ἄουσβιτς ἔπρεπε, σύμφωνα μέ τήν θέληση τοῦ ἀνώτατου διοικητή τῶν SS, νά γίνει ἕνα πανίσχυρο ἐξοπλιστικό κέντρο.

Ἡ δήλωση τοῦ Χίμλερ μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπίσκεψής του στό στρατόπεδο στίς 6 Μαρτίου τοῦ 1941 δέν ἄφησε καμμιά ἀμφιβολία ὡς πρός αὐτό:

Στρατόπεδο γιά ἑκατό χιλιάδες αἰχμαλώτους πολέμου, ἐπέκταση τοῦ παλιοῦ στρατοπέδου γιά 30 χιλιάδες κρατουμένους, προετοιμασία 10 χιλιάδων κρατουμένων γιά τήν παραγωγή συνθετικοῦ καουτσούκ. Ὅλα αὐτά μιλοῦσαν ἀπό μόνα τους. Ὡς τήν ὥρα ἐκείνη οἱ ἀριθμοί αὐτοί ἦσαν ἐντελῶς ἄγνωστοι στήν ἱστορία τῶν στρατοπέδων. Ἤδη τήν ὥρα ἐκείνη ἕνα στρατόπεδο 10 χιλιάδων κρατουμένων θεωροῦνταν ἐξαιρετικά μεγάλο στρατόπεδο».

Ἄρα τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἦσαν **ἐξοπλιστικά κέντρα ἐργασίας** κι ὄχι θανατώσεως ἀνθρώπων, ὅπως τά παρουσιάζουν. Βεβαίως ἀπέθαναν ἐκεῖ χιλιάδες, ἑκατοντάδες χιλιάδες, ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἄν θέλετε, ἀπό ἀσθενείας, κακουχίας, πεῖνα κ.τ.λ. κι ὄχι διότι ἐφηρμόζετο σχέδιο ἐξοντώσεως «κατωτέρων φυλῶν».

Ὁ Χές ἔζη συνεχῶς μέ τήν πίεσι νά προσφέρῃ τό Ἄουσβιτς πολλούς ἐργάτας, διά τήν πολεμικήν βιομηχανίαν. Ὁ Χίμμλερ ἐζήτει ὅλο καί περισσοτέρους ἐργάτας, διά τά ἐργοστάσια.

Σχετικῶς διαβάζομεν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 169):

«Ἐπισήμανα στίς ἐκθέσεις μου τήν κατάσταση αὐτή πολλές φορές, ἀλλά ὁ ἀνώτατος διοικητής τῶν SS, πού ἀπαιτοῦσε ὅλο καί περισσότερους κρατουμένους γιά τούς ἐξοπλισμούς, ἦταν ἰσχυρότερος. Ἐνθουσιαζόταν μέ τούς αὐξανόμενους ἀπό βδομάδα σέ ἑβδομάδα ἀριθμούς ἐπιστρατευμένων στή βιομηχανία κρατουμένων, ἀδιαφορώντας γιά τούς δεῖκτες τῆς θνησιμότητας. Στά προηγούμενα χρόνια γινόταν ἔξαλλος ὅταν ὀγκωνόταν ἡ θνησιμότητα. Τώρα δέν μιλοῦσε καθόλου ►

γι' αὐτό. Κατά τή γνώμη μου, τήν ὁποία διατύπωσα πολλές φορές, ἔπρεπε στό Ἄουσβιτς νά ἐπιλεγοῦν μόνο οἱ πιό ὑγιεῖς καί πιό δυνατοί Ἑβραῖοι. Τότε δέν θά ἦταν μέν δυνατό νά καταγράφονται στίς ἐκθέσεις ἀπολογισμοῦ μεγάλοι ἀριθμοί ἀτόμων ἱκανῶν γιά ἐργασία, ἀλλά θά εἴχαμε ἀνθρώπους ὄντως ἱκανούς. Στά χαρτιά εἴχαμε μεγάλους ἀριθμούς, ἀλλά στήν πραγματικότητα ἔπρεπε νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τήν ἀρχή ἕνα σημαντικό ποσοστό. Τέτοιοι ἐργάτες ἔδιναν μόνο βάρος στά στρατόπεδα, ἀφαιροῦσαν χῶρο καί τροφή ἀπό τούς ἱκανούς γιά ἐργασία. Δέν ἔκαναν τίποτε, ἐνῶ ἡ παρουσία τούς εἶχε μοναδικό ἀποτέλεσμα πολλοί ἄνθρωποι ἱκανοί ἀκόμη γιά ἐργασία νά γίνονται ἀνίκανοι».

Βλέπετε κάποιο σχέδιον θανατώσεως;

Ἐπί πλέον κατηγορηματικῶς ὁ ἴδιος ὁ Χίμμλερ διέταξε τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως νά ἐνταχθοῦν στό ἔργον τῶν ἐξοπλισμῶν ὁ Χές σημειώνει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 144):

«Ὁ ἀνώτατος διοικητής τῶν SS ζητοῦσε ἀπό τόν καθένα νά δίνει στήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του τά πάντα ἀπό τόν ἑαυτόν του, μέχρι αὐτοθυσίας. Κάθε ἄνθρωπος στή Γερμανία ἔπρεπε νά ἀξιοποιηθεῖ γιά νά μπορέσουμε νά κερδίσουμε τόν πόλεμο. Σύμφωνα μέ τή θέληση τοῦ ἀνώτατου διοικητή τῶν SS, τά στρατόπεδα συγκέντρωσης ἐντάχθηκαν στήν ὑπόθεση τῆς ἐνίσχυσης τῶν ἐξοπλισμῶν».

Ἄλλο παράδειγμα εἶναι ὅσα γράφει, διά τούς Ἑβραίους (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 121):

«Οἱ Ἑβραῖοι βρίσκονταν ἀπό τήν ἀρχή στά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τούς γνώριζα ἑπομένως καλά, ἀκόμη ἀπό τό Νταχάου. Τότε ὅμως οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν τή δυνατότητα νά μεταναστεύσουν ἐφόσον κάποιο κράτος τούς ἔδινε ἄδεια εἰσόδου. Ἡ παραμονή στό στρατόπεδο ἦταν τότε ζήτημα χρόνου ἤ χρημάτων καί διεθνῶν ἐπαφῶν.

Πολλοί Ἑβραῖοι εἶχαν πάρει σέ διάστημα μερικῶν ἑβδομάδων τίς ἀναγκαῖες θεωρήσεις διαβατηρίων καί μποροῦσαν νά βγοῦν ἀπό τή φυλακή.

Μόνο οἱ ἔνοχοι ντροπιάσματος τῆς ράτσας ἤ οἱ Ἑβραῖοι πού στήν προχιτλερική ἐποχή εἶχαν ἀναπτύξει ἰδιαίτερα ἔντονη πολιτική δράση ἤ εἶχαν παίξει ρόλο σέ σκανδαλώδεις δίκες ἔπρεπε νά ἐξακολουθήσουν νά μένουν στό ►

στρατόπεδο. Ἐκεῖνοι πού εἶχαν δυνατότητα μετανάστευσης φρόντιζαν μόνο νά περάσει ἡ ζωή τους στό στρατόπεδο κατά τό δυνατόν χωρίς συγκρούσεις. Ἐργάζονταν ἐπιμελῶς ὅσο μποροῦσαν -στήν πλειονότητά τους δέν ἦταν ἄλλωστε συνηθισμένοι στή φυσική ἐργασία- συμπεριφέρονταν κατά τό δυνατόν ἥσυχα καί ἐκτελοῦσαν εὐσυνείδητα τίς ὑποχρεώσεις τους».

Ἄρα οἱ Ἑβραῖοι ἠδύναντο νά μεταναστεύσουν πρᾶγμα πού δέν θά συνέβαινε, ἄν ὑπῆρχε πρόγραμμα ἐξοντώσεώς των. Ἀσυνήθιστοι λοιπόν οἱ Ἑβραῖοι στήν «φυσική ἐργασία» καί παρακάτω (σελ. 125) περιγράφει πῶς οἱ Ἑβραῖοι παραλίγο, μέ τά χρήματα νά τοῦ διαλύσουν τό στρατόπεδο!

«Τότε τούς γνώρισα στή μάζα τους. Ὡς τότε στό Ζαξενχάουζεν Ἑβραῖοι δέν ὑπῆρχαν σχεδόν. Τώρα ἐπῆλθε ξαφνικά Ἑβραϊκή εἰσβολή. Ὡς τότε φαινόμενα ἐξαγορᾶς στό Ζαξενχάουζεν σχεδόν δέν ὑπῆρχαν. Τώρα ἡ ἐξαγορά ἔγινε μαζικό φαινόμενο καί πῆρε τίς πιό ποικίλες μορφές. Οἱ ποινικοί κρατούμενοι χαιρέτισαν μέ ἐνθουσιασμό τούς Ἑβραίους σάν ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης. Χρειάστηκε νά ἀπαγορευτεῖ στούς Ἑβραίους νά παίρνουν χρήματα ἀπέξω γιατί σέ ἀντίθετη περίπτωση θά ἐπικρατοῦσε στό στρατόπεδο διάλυση, πού θά ἦταν ἀδύνατο νά ἀντιμετωπιστεῖ».

Καί ἄλλαι παρατηρήσεις τοῦ Χές σχετικά μέ τούς Ἑβραίους εἶναι ἐνδιαφέρουσαι π.χ. (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 156):

«Θά νόμιζε κανείς ὅτι κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, ὁ ἕνας θά προστάτευε τόν ἄλλον. Καί ὅμως, πολλές φορές παρατήρησα ἤ ἄκουσα νά λένε οἱ Ἑβραῖοι, ἀπό τίς δυτικές κυρίως χῶρες, ἔδιναν διευθύνσεις ὁμοφύλων τους πού κρύβονταν κάπου στίς χῶρες αὐτές.

Ἕνας ἄντρας πού τό στύλ του καί τό ντύσιμό του ἔδειχναν ὅτι ἀνῆκε σέ ἀνώτερη κοινωνική τάξη μοῦ ἔδωσε, καθώς γδυνόταν, ἕνα κομματάκι χαρτί. Στό χαρτί αὐτό ἦταν γραμμένες κάμποσες διευθύνσεις ὁλλανδικῶν οἰκογενειῶν πού ἔκρυβαν Ἑβραίους. Δέν μπόρεσα νά καταλάβω τί ἦταν αὐτό πού ἔσπρωχνε τούς ἀνθρώπους αὐτούς σ' αὐτές τίς πράξεις κατάδοσης».

Ὅλα τά ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἔγγραφα, ἀναφοραί, ἡμερολόγια κ.τ.λ. ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν ἠθέλησαν τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων, ὅπως διαδίδει ἡ κερδοφόρος Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Κάθε ἄνθρωπος ἐπιλέγει νά σχηματίση γνώμην, ἀπό τήν προπαγάνδα ἤ τά στοιχεῖα.

Ἡ προπαγάνδα μάλιστα τῶν Ἑβραίων φθάνει καί εἰς γελοιότητας πού κάποιοι τάς γράφουν καί κάποιοι τάς πιστεύουν π.χ. ὁ δημοσιογράφος Β. Μαθιόπουλος στό βιβλίον του *«Εἰκόνες κατοχῆς»* (ἔκδ. «Ἑρμῆς» Ἀθ. 1940, σελ. 88) ἔχει πληροφορίας ἀπό τό ὑπερπέραν, διότι γράφει, ὅτι ὁ Χίμμλερ *«τίς νύχτες τόν κυνηγοῦσαν τά φαντάσματα ἕξι ἑκατομμυρίων Ἑβραίων πού ἐξόντωσε στό Ἄουσβιτς καί στά ἄλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης»*.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἔγιναν φοβεραί βιαιότητες. Ἀπό τήν ἀρχή ἐξεκαθάρισα τήν πρόθεσίν μου νά εἶμαι ἀντικειμενικός. Ἡ ἀλήθεια, πρός ὅλας τάς κατευθύνσεις. **Μόνον ἡ ἀλήθεια.** Τονίζω λοιπόν, ὅτι πράγματι θά συνέβησαν ἀκρότητες, βασανιστήρια κ.τ.λ. Θά σᾶς φανῆ παράξενο, ἀλλά τά περισσότερα βασανιστήρια διεπράχθησαν ἀπό Ἑβραίους δεσμοφύλακας! Τούς διαβόητους «Κάπο». Οἱ ὁποῖοι ἐστρέφοντο κατά τῶν ὁμοφύλων των. Ὁ Χές (σελ. 157) γράφει:

Ὁ Χίμμλερ με τόν Ράϊνχαρντ Χάϋντριχ

«Παρ' ὅλα αὐτά ἔδειχναν μιά προθυμία πού μέ ἐντυπωσίαζε πάντα. Δέν εἶναι μόνον τό ὅτι δέν μίλησαν ποτέ στά θύματα γιά τό τί τά περιμένει, ὅτι τά βοηθοῦσαν μέ πολλή φροντίδα στό γδύσιμο, ἀλλά καί χρησιμοποιοῦσαν βία ἀπέναντι σ' αὐτούς πού ἀντιστέκονταν, βγάζοντάς τους ἔξω ἀπό τό κτίσμα καί κρατώντας τους κατά τόν τουφεκισμό.

Ὁδηγοῦσαν τά θύματά τους μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά μή βλέπουν τόν ὑπαξιωματικό πού περίμενε μέ τό ὅπλο στό χέρι τή στιγμή πού θά μπορέσει ἀπαρατήρητος νά τό στρέψει στήν πλάτη τοῦ θύματος».

καί μετά περιγράφει πῶς οἱ Ἑβραῖοι «Κάπο» ἔβγαζαν τά χρυσά δόντια ἀπό τούς νεκρούς! Ὁ Χές ἐκπλήσσεται, πού οἱ Ἑβραῖοι:

«Τραβώντας τά πτώματα ἔτρωγαν ἤ κάπνιζαν. Ἀκόμη καί στή διάρκεια μιᾶς τέτοιας ἀποτροπιαστικῆς δουλειᾶς, ὅπως ἡ καύση πτωμάτων πού εἶχαν μείνει γιά καιρό στούς τάφους, δέν ἔπαυαν νά τρῶνε».

Ὁ Χές ἀφοῦ ἐβασανίσθη ἀγρίως «ὡμολόγησε» ὅτι ἐφόνευσε «*μέ ἀέριο 2.000.000 ἄτομα μεταξύ Ἰουνίου καί Ἰουλίου 1941 καί στά τέλη τοῦ 1943*». Ὁ Ἴρβινγκ γράφει («Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης», Ἑλλ. ἔκδ., Ἀθ. 2004, σελ. 378:

"Η ομολογία η οποία κατόπιν υποβλήθηκε στό Δικαστήριο ως ντοκουμέντο NO-1210, χρειάστηκε για να αποσπασθεί τρεις ημέρες βασανιστηρίων, όπως παραδέχτηκε ο δεσμοφύλακας του Höss λοχίας Bernard Clarke.

Περιέχει πολλές, ηθελημένες ίσως, ανακρίβειες, όπως γιά παράδειγμα τον προσδιορισμό από τον Höss ενός ακόμη στρατοπέδου εξολόθρευσης στό "στο Wolzek κοντά στο Lublin" πλέον των στρατοπέδων "Belzec" και "Treblinka", και συλλάβισε τα ονόματά τους για να γραφτούν όπως αναφέρονται εδώ.

Το Wolzek δεν υπήρξε ποτέ, και τα δύο άλλα στρατόπεδα τα Belzec και Treblinka δεν υπήρχαν κατά την εποχή για την οποία κατέθετε ο Höss.

Μέσα εἰς ὅλα τά γεγονότα τῆς συνεργασίας Ναζί-ἡγεσίας Ἑβραίων ἀπεκαλύφθη, κάτι πραγματικῶς πρόστυχον ἀπό Ἑβραϊκῆς πλευρᾶς.

Συγκεκριμένως πάμπολλοι Ἑβραῖοι συνειργάσθησαν μέ τούς Ναζί καταδίδοντες ὁμοφύλους των.

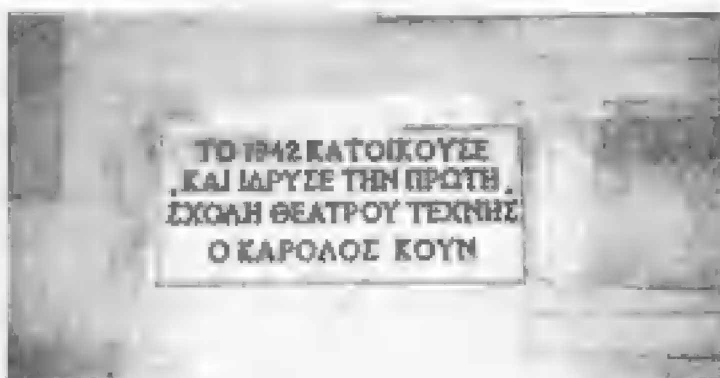
Στήν Ἑλλάδα οἱ Ἑβραῖοι ἀδελφοί Ρεκανάτι ἐπρόδιδαν ἄλλους Ἑβραίους ἐπ' ἀμοιβῇ. Ἔ, καλά δέν εἶναι δύσκολο νά εὑρεθοῦν κάποιοι προδόται. Μά δέν ὁμιλῶ διά μερικούς, ἀλλά διά χιλιάδας! Ἑβραίους οἱ ὁποῖοι συνειργάζοντο μέ τούς Γερμανούς καί μάλιστα κατελήστευαν τούς ὁμοεθνεῖς τους.

Ἐπί παραδείγματι μόνον στήν Ἀνατολική Πολωνία ὁ ἀστυνόμος Βίρτ μέ ὑποσχέσεις ὑλικῶν ἀμοιβῶν πρός Ἑβραίους:

> *«Μάζεψε ἔτσι κάπου πέντε χιλιάδες ὑποκείμενα, ἄντρες καί γυναῖκες, πού ἐκτός ἀπό τή βεβαιότητα πώς ἔσωζαν τή ζωή τους, ἔπαιρναν καί ποσοστά ἀπό τίς λεηλασίες. Σ' αὐτούς ἀνατέθηκε ἡ ἐξόντωση τῶν δυστυχῶν ὁμοθρήσκων τους».*
>
> *(Ζάκ Ντελαρύ: **«Ἡ ἱστορία τῆς Γκεστάπο»***
> *Ἑλλ. ἔκδ. «Θεμέλιο» Ἀθ. 1984, σελ. 362)*

Τί λαός!

Στήν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Σόλωνος καί Ζωοδόχου Πηγῆς ὑπάρχει αὐτή ἡ ἐντοιχισμένη πινακίς, πού γράφει ὅτι: «τό 1942 κατοικοῦσε καί ἵδρυσε τήν πρώτη Σχολή Θεάτρου τέχνης ὁ Κάρολος Κούν». Δηλαδή μεσούσης τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, ὁ Ἑβραῖος ὁμοφυλόφιλος, κομμουνιστής Κούν δέν ἔχανε ἀντίστασι, ἀλλ' ἐδίδασκε θέατρο. Οὔτε ὡς Ἑβραῖον, οὔτε ὡς ὁμοφυλόφιλον οὔτε ὡς κομμουνιστήν τόν ἐπείραξαν οἱ Ναζί. Διατί; Διότι ἦτο πράκτοράς των καί κατέδιδε Ἑβραίους.

Στήν «δίκην» τοῦ Ἄϊχμαν διάφοροι Ἑβραῖοι ἐστράφησαν, ἐναντίον ἄλλων Ἑβραίων, τούς ὁποίους κατηγόρουν, διά συνεργασίαν μέ τούς Ναζί, π.χ.

> *«Ὁ οὑγγρικῆς καταγωγῆς Ἑβραῖος Σαντόρ Σιλαγκιέ, πού βρισκόταν στήν αἴθουσα τοῦ ἀκροατηρίου, σηκώθηκε καί σείοντας ἀπειλητικά τίς γροθιές του πρός τόν μάρτυρα ἐκραύγασε: «Ἐβοήθησες τούς Γερμανούς καί παρέδωσες τούς Ἑβραίους στήν σφαγήν». Ἐνῶ οἱ ἀστυνομικοί τόν ἔσερναν ἔξω ἀπό τήν αἴθουσαν, ὁ Σιλαγκιέ ξανακραύγασε: «Πρόδωσες ἄλλους Ἑβραίους στούς χιτλερικούς, γιά νά σώσεις τόν ἑαυτό σου καί τήν οἰκογένειά σου».*
>
> *Θ. Σκάρπα: «Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων» ἐκδ. «Σκάρπα» τόμος Α΄, σελ. 155)*

Σημειώσατε ὅτι ἐκαίγοντο πτώματα πού **«εἶχαν μείνει γιά καιρό στούς τάφους»**. Ἄρα οἱ νεκροί (ἀπό ἀσθενείας, πεῖνα κ.τ.λ.) ἐθάπτοντο κι᾽ ὅταν ἐπήρχετο τό ἀδιαχώρητον τούς ἐξέθαπταν καί τούς ἔκαιγαν.

Αὐτούς τούς Ἑβραίους ὑπηρέτας τῶν Γερμανῶν, διά τάς ἀποκρουστικάς ἐργασίας οἱ Ναζί τούς εἶχαν ὀργανώσει στήν μονάδα «Ζοντερκομμάντο».

Τέλος ὁ Χές ἀναφέρεται εἰς ἕνα γεγονός, πού ἔχει περάσει ἀπαρατήρητον, ἀπό τούς ἱστορικούς. Οἱ Σύμμαχοι βομβαρδίζοντες, κατά κύματα τά πολεμικά ἐργοστάσια ἐφόνευαν ἐν γνώσει των κρατουμένους, πού εἰργάζοντο ἐκεῖ. Τεράστιος ἀριθμός κρατουμένων ἐφονεύθη κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον. Στήν «Αὐτοβιογραφία» του ὁ Χές ἀναφέρει τέτοιας περιπτώσεις. Θά κλείσω τήν ὑπόθεσιν Χές μέ τήν δήλωσίν του, πρίν τόν ἀπαγχονίσουν: *«Ἐξακολουθῶ νά εἶμαι ἐθνικοσοσιαλιστής»*.

Τήν *«Αὐτοβιογραφίαν»* τοῦ Χές μετέφρασε ὁ κ. Μαυροειδής, ὁ ὁποῖος παρέθεσε καί τήν ἀκόλουθον γνώμην τοῦ Χίτλερ:

> *«Τό χρέος μας εἶναι ἡ ἐξόντωση πληθυσμῶν. Μᾶς ὑπαγορεύει αὐτό τό χρέος ἡ ἀποστολή τῆς διαφύλαξης τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους. Ἄν θελήσει νά μέ ρωτήσει κάποιος τί ἐννοῶ λέγοντας ἐξόντωση πληθυσμῶν, ἀπαντῶ: Ἐννοῶ τήν ἐξαφάνιση ὁλόκληρων φυλετικῶν συνόλων. Αὐτό τό χρέος ἀναλαμβάνω νά ἐκπληρώσω. Ἡ φύση εἶναι ἀδυσώπητη. Ἔχουμε ἐπομένως τό δικαίωμα κι ἐμεῖς νά εἴμαστε ἀδυσώπητοι. Ἄν στέλνω στήν κόλαση τοῦ πολέμου τό ἄνθος τῆς γερμανικῆς νεολαίας, θυσιάζοντας ἀλύπητα τό πολύτιμο γερμανικό αἷμα, ἔχω, χωρίς συζήτηση, τό δικαίωμα νά ἐξολοθρεύσω ἑκατομμύρια ἀνθρώπων κατώτερης ράτσας...».*

Ὁ κ. Μαυροειδῆς δέν μᾶς πληροφορεῖ, ποῦ εἶπε αὐτά ὁ Χίτλερ; Εἰς ποίους καί ποῦ κατεγράφησαν, ὥστε νά ἐλέγξωμεν τήν ἀξιοπιστίαν των. Ὅπως βλέπετε, ὅταν ἐπικαλοῦμαι ἀπόψεις τρίτων ἀναφέρω πάντοτε τήν πηγήν, ὥστε νά ἐπαληθεύωνται τά λεχθέντα. Ἀναντιρρήτως δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐπιστημονικῆς συγγραφῆς. Πρέπει ὁπωσδήποτε νά μνημονεύωνται αἱ πηγαί, μέ ἀκριβεῖς παραπομπάς, εἰς αὐτάς. Ἐτηλεφώνησα λοιπόν στόν κ. Μαυροειδῆ τήν 24ην Μαΐου 2003, ἡμέρα Σάββατο, ὥρα 21.00 καί ἡ συνομιλία μας εἶχε ὡς ἑξῆς:

– *Κύριε Μαυροειδῆ, καλησπέρα σας, εἶσθε ὁ κύριος πού μετέφρασε τήν «Αὐτοβιογραφία» τοῦ Ροῦντολφ Χές γιά τίς ἐκδόσεις «Νεφέλη»;*
– Ναί, ἐγώ εἶμαι.
– *Ὡραία, κατ᾽ ἀρχήν νά σᾶς συστηθῶ, εἶμαι ὁ δικηγόρος Κώστας Πλεύρης κι ἐνδιαφέρομαι νά μάθω τό κείμενο λόγου τοῦ Χίτλερ, πού παραθέτετε στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου. Ποῦ τό βρήκατε;*
– Ὁ Πλεύρης; Εἶσθε ὁ ἱστορικός πού βλέπουμε στήν τηλεόραση;
– *Ναί, θά ἤθελα τήν πηγήν...*
– Δέν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς, ἀλλά εἶναι ντοκουμέντο.
– *Σύμφωνοι. Ποῦ μπορῶ νά τό βρῶ;*
– Βρίσκεται στά πρακτικά τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης.
– *Ἐκεῖ τό εἶπε κάποιος ἤ ὑπάρχει στοιχεῖο, ὅτι τό εἶπε ὁ Χίτλερ;*
– Ναί, ναί εἶναι ἀπό λόγο τοῦ Χίτλερ.
– *Πότε μίλησε ἔτσι; ποῦ; σέ ποιούς;*
– Δέν ἐνθυμοῦμαι... Κοιτάξτε στήν Πολωνία λειτουργεῖ «ἐπιτροπή ἐρεύνης γιά τά ἐγκλήματα τῶν Χιτλερικῶν» καί κυκλοφορεῖ δελτίο στά πολωνικά, τό ἔχω. Ἐκεῖ μέσα τό βρῆκα.
– *Μήπως μπορῶ νά ἔχω ἕνα ἀντίγραφο;*
– Τώρα ἔχω... Δῶστε μου τό τηλέφωνό σας καί θά σᾶς πάρω.
– *Ἄ, σᾶς εὐχαριστῶ. Σημειῶστε 210 3619.666.*
– Μένετε στό κέντρο;
– *Ναί, ἐκεῖ εἶναι τό γραφεῖο μου. Ἐπίσης ἐγράψατε ὅτι στό Ἄουσβιτς ἐθανατώθησαν 4 ἑκατομμύρια. Τώρα ὅλοι ὁμιλοῦν, ἀκόμη καί οἱ Πολωνοί, γιά 1 ἑκατομμύριο...*
– Μπά, 4 ἑκατομμύρια εἶναι, ἴσως καί 6.

– *Ἄ, καί κάτι ἄλλο. στήν ἔκθεση ἐξοντώσεως Ἑβραίων διαβάζω, ὅτι ὁ Χίτλερ εἶπε στόν Χές τό καλοκαίρι τοῦ 1946...*
– Ἔτσι γράφει;
– *Ναί, τό ἔχω μπροστά μου, στή σελίδα 201.*
– Εἶναι τυπογραφικό λάθος.
– *Καί ἡ σωστή χρονολόγηση πότε εἶναι;*
– Τό 1944 μᾶλλον.
– *Τέλος πάντων. Συγγνώμην πού σᾶς ἀπασχόλησα Σαββατόβραδο. Θά περιμένω τηλέφωνό σας...*
– Ναί, βεβαίως...
– *Καληνύχτα κι εὐχαριστῶ.*
– Καληνύχτα, χάρηκα.

Ἀκόμη περιμένω τόν κ. Μαυροειδῆ νά μοῦ ἀπαντήση, πότε ὁ Χίτλερ εἶπε καί ποῦ, ἐκεῖνα τά φοβερά. Περιμένω. Εἶμαι πολύ ὑπομονετικός ἄνθρωπος.

Ὁ κ. Μαυροειδής -εὐγενέστατος καθ' ὅλα- ἐπικαλεῖται στόν πρόλογόν του τό βιβλίον τοῦ Χέρμαν Ράουσνιγκ, προφανῶς δέν τόν ἐπληροφόρησαν, ὅτι εἶναι ψευδές κατασκεύασμα. Στή σελίδα 9 τοῦ προλόγου ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ «αὐτοβιογραφία» τοῦ Χές εἶναι *«ἕνα ἀδιάψευστο ἱστορικό ντοκουμέντο»* καί στή σελίδα 10 ὁ ἴδιος κατηγορεῖ τό ἱστορικό ντοκουμέντο, διά *«παράλειψιν σημαντικῶν στοιχείων σέ οὐσιαστικές πλευρές τοῦ θέματος»*, *«γιά ἀποσιώπηση ἤ στρογγύλεμα»*, *«γιά ὡραιοποίηση τῶν στοιχείων»* διά τά ὁποῖα *«δέν εἶχε ἄμεση γνώση»* καί διά *«κενά»*. Τά λοιπά, ἄν ἔμειναν, ἀποτελοῦν «ἀδιάψευστο ἱστορικό ντοκουμέντο».

Ἐπανέρχομαι στήν ἀρχική μου ἄποψι καί θέτω πρός ἐσᾶς, διά τήν *«Αὐτοβιογραφία»* τοῦ Χές τά ἑξῆς ἐρωτήματα: α) Τήν ἔγραψε ἐλευθέρως ὁ Χές ἤ τόν ἐπίεσαν νά ἀναφέρη διά θαλάμους ἀερίων; ὥστε νά ὑπάρχη κάποια μαρτυρία, διότι κατασκευαί, ἔγγραφα, διαταγαί κ.τ.λ. **ἀντικειμενικά στοιχεῖα** δέν ὑπάρχουν. Ἁπλῶς μαρτυρίαι. Ἡ γνώμη μου: Ἀπό τήν μελέτην τοῦ κειμένου προκύπτει, ὅτι καίτοι τιτλοφορεῖται *«Αὐτοβιογραφία»* ὅλο τό βάρος καί τό πλεῖστον αὐτῆς ἀφιεροῦνται στούς Ἑβραίους, ἄρα ἐγράφη πρός ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἑβραίων, διά τῆς ὁμολογίας ἐγκλημάτων εἰς βάρος τους, β) τό κείμενον πού τιτλοφορεῖται *«Αὐτοβιογραφία»* ἐγράφη ὑπό τοῦ Χές ἤ

ἐγράφη μέρος της ἀπό τόν Χές ἤ ἀφηρέθησαν τμήματα ἀπό τό κείμενον; ἤ ἐπλαστογραφήθησαν ἄλλα; Ποῖος θά μᾶς ἀπαντήση; Ἀσφαλῶς ἐκεῖνοι πού ἀπηγχόνισαν τόν Χές δέν εἶναι οἱ καταλληλότεροι. Ἡ γνώμη μου: Ἡ «*Αὐτοβιογραφία*» τοῦ Χές δέν εἶναι ἀποδεδειγμένως γνήσιον βιβλίον προϊόν ἐλευθέρας ἐπιλογῆς τοῦ Χές. Ἡ γνησιότης του δέν μπορεῖ νά ἀποδειχθῆ, οὔτε ἡ ἀντικειμενικότης του. γ) Ὅσα ἀναφέρονται στήν «*Αὐτοβιογραφία*» ἐάν τά δεχθῶμεν ὡς γνήσια, τότε δέν ἀποτελοῦν παρά μίαν προσωπικήν μαρτυρίαν, ἡ ὁποία πρέπει νά ἐξετασθῆ, ἄν ἀληθεύη ἀντικειμενικῶς κι ἄν ὁ μάρτυς εἶναι ἀξιόπιστος, ὅπως συνηθίζεται, στήν δικαστική πρακτική τῆς διερευνήσεως τῶν καταθέσεων μαρτύρων, ὅπου ἐξετάζονται τό ἀληθές τῆς καταθέσεως καί ἡ **ἀξιοπιστία** τοῦ μάρτυρος. Ἐν προκειμένῳ ἡ γνώμη μου εἶναι: ὁ φυλακισμένος Χές ἐτέλει, ὑπό είδικόν καθεστώς περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας του γεγονός πού ἐπιδρᾶ στήν ἀξιοπιστίαν του. Ἐπίσης στήν «*Αὐτοβιογραφία*» του **οὐδέν στοιχεῖον**, μά ἀπολύτως οὐδέν παραθέτει γεγονός, πού καθιστᾶ τό περιεχόμενο ἀποδεικτικῶς ἀστήρικτον.

Ὁ Ροῦντολφ Χές συνελήφθη, ἀπό τόν Μπέρναντ Κλάρκ τήν 11 Μαρτίου 1946, ὁ ὁποῖος μέ **ἀπειλή θανατώσεως τῶν παιδιῶν του** ὑφήρπασε τήν ἰδιοκτησία τοῦ ἀγροκτήματος, πού διέθετε κι ἐν συνεχείᾳ ὅπως διηγεῖται ὁ Ροῦπερτ Μπάτλερ στό βιβλίον του «*Λεγεῶνες θανάτου*» («*Legions of Death*») ἐβασάνιζαν τόν Χές, ἐπί τριήμερον, διά νά τοῦ ἀποσπάσουν τήν 14 Μαρτίου 1946 δήλωσιν, ὅτι ἐγκλημάτισε. Τά βασανιστήρια συνεχίσθησαν μέχρις ὅτου ὁ Χές «ὡμολόγησε» ὅτι ἐσκότωσε 2.500.000 Ἑβραίους. Ὁ Γκαρωντύ σημειώνει (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 145):

> *«Ἀπό τήν ἀρχή τῆς συλλήψεώς του, ὁ Ἔς χτυπήθηκε τόσο πολύ ὥστε στό τέλος ἐπενέβη ὁ ἀξιωματικός-ἰατρός, ἐπίμονα, πρός τόν λοχαγό: «πεῖτε του νά σταματήσει, ἀλλοιῶς θά μεταφέρετε ἕνα πτῶμα». Σημειωτέον ὅτι ὁ Μπάτλερ, ὅπως καί ὁ συνομιλητής του ὁ Κλάρκ, φαίνονταν πολύ ἱκανοποιημένοι ἀπό αὐτές τίς πράξεις τῶν βασανιστηρίων».*

Διά νά εἴμεθα ὅμως εἰλικρινεῖς πρός ὅλας τά κατευθύνσεις, ἐκείνη τήν ἐποχή ἡ Ἀμερικανική δικαιοσύνη συνεκρότησε ἐπιτροπή ἐρεύνης τῶν καταγγελιῶν, διά *βασανισμούς καί θανατώσεις Γερμανῶν*

αἰχμαλώτων, ἀπό τό στρατιωτικό δικαστήριο (!) στό Νταχάου, ὅπου εἶχαν φυλακίσει χιλιάδες Γερμανούς.

Δύο δικασταί (Ρόντεν καί Σίμψον) ἀπετέλεσαν τήν ἐπιτροπήν ἐρεύνης, ἡ ὁποία τό 1948 διεξήγαγε ἐπιτόπιον ἔλεγχον. Τελικῶς ἀπεφάνθη, ὅτι διεπράχθησαν *φοβερά βασανιστήρια* καί παρά τάς πιέσεις ὁ δικαστής Ἔντουαρντ Βάν Ρόντεν ἔδωσε συνέντευξιν στό περιοδικόν «*The Progressive*» (τεῦχος Φεβρουαρίου 1949) ὅπου ἀπεκάλυψε τήν ἀλήθειαν.

Ὑπῆρξαν πολλοί ἔντιμοι δικασταί π.χ. ὁ δικαστής Βέννερστρουμ, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ, ὅταν ἀνέλαβε καθήκοντα Προέδρου εἰς ἕνα ἐκ τῶν δικαστηρίων ἐγκληματιῶν πολέμου καί διεπίστωσε τί ὑφίσταντο οἱ κατηγορούμενοι, πρός τιμήν του παρητήθη καί ἀνεχώρησε ἐκ Γερμανίας. Τήν 23ην Φεβρουαρίου 1948 κατήγγειλε στήν ἐφημερίδα «*Chicago Daily Tribune*» *τά βασανιστήρια, τό μῖσος καί τήν μεροληψίαν, ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατηγορουμένων.*

Κατά τήν ἀπόφασιν τῆς Νυρεμβέργης (μετάφρ. ὑπό δικηγόρου Δ. Περδίκη, Ἀθ. 1960, σελ. 177) στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐδολοφονήθησαν 4.000.000 περίπου (!) τά ὑπόλοιπα 2.000.000 (πάντοτε στρογγυλοί ἀριθμοί) «*ἐθανατώθησαν ὑπό ἐκκαθαριστικῶν Στρατευμάτων καί ἄλλων Μονάδων τῆς Ἀστυνομίας Ἀσφαλείας*». Πότε; ποῦ; ποῖοι; ἀπό ποίους συγκεκριμένως; πόσοι ἀκριβῶς; οὐδείς μᾶς λέγει! Κι ὅμως, πρόκειται περί δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία κατά τά δικονομικῶς καθιερωμένα ἀπαιτεῖται νά εἶναι ἀκριβής, ἠτιολογημένη κ.τ.λ.

Ἀλλά δέν εἶναι τό μόνον, στό ὁποῖον ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀπαράδεκτος π.χ. (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 119) ἀναφέρει διά τήν «νύκτα τῶν κρυστάλλων» ὅτι:

> *«Τά βίαια μέτρα, τά ὁποῖα κατά Νοέμβριον 1938 ἐφηρμόσθησαν ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων, ἦσαν κατ' ἐπίφασιν ἀντίποινα, διά τήν θανάτωσιν ἑνός ὑπαλλήλου τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας ἐν Βερολίνῳ».*

Ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι δέν ἐθανατώθη εἷς ὑπάλληλος τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας ἐν Βερολίνῳ, διότι ἀφ' ἑνός μέν *δέν ὑπῆρχε Γερμανική πρεσβεία ἐν Βερολίνῳ*, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ δολοφονία τοῦ Φόν Ράτ ἐγένετο στό Παρίσι.

Ἡ ἀνοικτή ἐπιστολή τοῦ Φλαμανδοῦ Στρατηγοῦ τῶν SS τῆς Μεραρχίας «Βαλλωνία» Λεόν Ντεγκρέλ, πρός τόν πάπαν ἐπί τῆς ἀπάτης τοῦ Ἄουσβιτς. Οὐδείς ἀντέκρουσε τόν διάσημο πολιτικό καί μαχητή.

Ὅποιος ὅμως ἀναφερθῆ στό ψεῦδος τοῦ Ἄουσβιτς θά τιμωρηθῆ ποινικῶς π.χ.:

> *«Προχθές επίσης η γερμανική αστυνομία εισέβαλε στα γραφεία του ακροδεξιού κόμματος NPD και κατέσχεσε προπαγανδιστικό υλικό.*
>
> *Ο ηγέτης του κόμματος Βέκερτ ισχυρίζεται ότι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι μύθος της Εβραϊκής προπαγάνδας.*
>
> *Ο ίδιος αντιμετωπίζει συνεχείς δίκες, αφού όποιος υποστηρίζει το «ψέμα του Άουσβιτς» τιμωρείται στη Γερμανία με ποινή φυλάκισης από 1-5 χρόνια».*
>
> *(**«Ελευθεροτυπία»** 28-1-1995)*

Πλησίον τοῦ Λοῦμπλιν ὑπῆρχε ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως στό Μάϊντανεκ. Ὅταν τό κατέλαβε ὁ Κόκκινος Στρατός ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐκεῖ ἐφονεύθησαν 1.500.000 ἄνθρωποι καί ὡς ἀπόδειξιν ἔδειξαν φω-

τογραφία, ἀπό σωρούς κτενῶν. Ὁ ὑπεύθυνος τύπου τοῦ Ράϊχ Ὄττο Ντῆντριχ ἐπαρουσίασε τήν φωτογραφίαν αὐτή στόν Χίτλερ, κατά τήν διάρκειαν ἑνός πολεμικοῦ συμβουλίου (27-10-1944). Ὅλοι ἐσιώπησαν. Ὁ Χίτλερ εἶπε: *«Πάλι ἔβαλαν τό χεράκι τους οἱ πλαστογράφοι. Ξεκάθαρη ἐχθρική προπαγάνδα»* (περιγραφή ἀπό Φράντς Ζονλάϊτνερ εἰς ἀνάκρισιν ὑπό CSDIC (Κέντρο Ὑπηρεσιῶν Συνδυασμένων Λεπτομερειακῶν Ἀνακρίσεων) τοῦ Χάϊντς Λόρεντς. Ἐν τούτοις ἐδημιουργήθη μεγάλη ἀναστάτωσις στό στενό περιβάλλον τοῦ Χίτλερ. Εἶναι δυνατόν νά ἔγιναν τέτοια πράγματα: Ὁ υἱός τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν φόν Ρίμπεντροπ, Ροῦντολφ, πού ὑπηρέτει στά Ἔς-Ἔς ἐπέστρεψε στό Βερολίνο τραυματισμένος. Ὁ Ὑπουργός τόν ἐπεσκέφθη καί τοῦ ἔδειξε τήν φωτογραφίαν. Ἐκεῖνος παρεπονέθη: *«Πατέρα δέν μπορεῖς νά ἀναγνωρίσεις τήν χοντροκομμένη προπαγάνδα, ὅταν τήν βλέπεις; Καί πάλιν ἐπλαστογράφησαν τήν κατάστασιν»* (*«Ἡμερολόγιον»* Χέλμουτ Ζύντερμαν, ἐγγραφή τῆς 27-10-1944).

Πραγματικῶς οἱ Ρῶσοι διέπραξαν πολλάς πλαστογραφίας καί περισσοτέρας οἱ Ἑβραῖοι. Ὅλα αὐτά ἀπεκαλύφθησαν μετά τόν πόλεμον. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως οἱ πλαστογράφοι ἐδημιούργησαν ἐντυπώσεις.

Οἱ Ρῶσοι εἶχον συγκροτήσει ἀπό προδότας Γερμανούς ὀργάνωσιν ἀπελευθερώσεως τῆς Γερμανίας καί ἐκυκλοφόρουν τήν προπαγανδιστική ἐφημερίδα *«Ἐλευθέρα Γερμανία»* (*Freies Deutschland*) ὅπου στά τεύχη τοῦ Σεπτεμβρίου 1944 ἐδημοσίευσαν ἀνταποκρίσεις ἀπό τό «στρατόπεδο θανάτου» εἰς Λιουμπιάνκα. Μετά ἀπό σύσκεψι στό Ὑπουργεῖο προπαγάνδας ὁ Γκαῖμπελς διέταξε νά μή ἀπαντοῦν, διότι μέ τάς διαψεύσεις θά περιήρχοντο «ἀπολύτως εἰς θέσιν ἀμύνης» καί θά συνετήρουν τόν θόρυβον, ἐπί ἀνυπάρκτου θέματος (διά περισσότερα εἰς YIVO - Ἀρχεῖα Ἑβραϊκῶν Ἐρευνῶν Ν. Ὑόρκης - OCC E2-68).

Ὅπως στόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον, πού κατηγόρησαν τούς Γερμανούς, ὅτι τάχα ἔκοβαν τάς χεῖρας μικρῶν παιδιῶν στό Βέλγιον, τώρα ἡ συμμαχική προπαγάνδα θά ἐχρησιμοποίει τόν μῦθο τῶν «στρατοπέδων θανάτου».

Δέν ἀπευθύνομαι στήν ἄλογον μάζα, ἀλλά εἰς νοήμονας ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι ἀπαιτοῦν ἀποδείξεις κι ὄχι **προπαγανδιστικά πυροτεχνήματα.** Ἀπεφάσισα νά φέρω εἰς πέρας μίαν συγγραφικήν ἐργασίαν βάσει ἐπιστημονικῶν νόμων ἀποδείξεως. Κι αὐτό προσπαθῶ νά κά-

Deutsche

P 2295 Seite 3

National✠Zeitung

freih... ...ich

Die Völkermorde der anderen
Was den Deutschen verschwiegen wird / S. 8

Seife aus Juden: Lüge geplatzt

νω. Δέν πρόκειται νά ὑποστηρίζω κάτι ἀποδεικτικῶς ἀβάσιμον. Ὅπου ἀμφιβάλλω θά τό ἐπισημαίνω. Ἐπειδή ὅμως ἔχετε, ἔχομεν, ὅλοι ὑποστῆ πολυετῆ προπαγάνδα, ἐναντίον τοῦ Ναζισμοῦ καί ὑπέρ τῶν Ἑβραίων ἀποτείνομαι, διά μίαν ἀκόμη φορά στήν κρίσι σας καί σᾶς καλῶ νά μή δέχεσθε ὁτιδήποτε ἀνεξετάστως. Πάντοτε νά ἔχετε κατά νοῦ τό Ἀρχαιοελληνικόν «ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν».

Ἡ Γερμανική ἐφημερίς NATIONAL ZEITUNG (14-4-1995) ἔχει πρωτοσέλιδον τίτλον: «*Σαποῦνι ἀπό Ἑβραίους: Ψεῦδος ἀποκαλυφθέν.*»

Ἡ μεταφορά τῶν Ἑβραίων κι ὁ ἐγκλεισμός των στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, θά ἐπαναλάβω, ὅτι εἶναι πρᾶξις διωγμοῦ. Εἷς ὁλόκληρος κόσμος μετεκινήθη παρά τήν θέλησίν του, βιαίως. Ἔχασε τήν περιουσίαν του, τήν οἰκογενειακήν του γαλήνην, τήν ἐργασίαν του, τήν ἐλευθερίαν του καί πολλοί τήν ζωήν των. Εἶναι εὔκολον νά ἰσχυρισθῆ κάποιος, ὅτι δι' ὅλα ἐκεῖνα τά ὀλέθρια εὐθύνονται οἱ Ναζί Γερμανοί. Αὐτοί συνέλαβαν τούς Ἑβραίους, αὐτοί ὠργάνωσαν στρατόπεδα συγκεντρώσεως, αὐτοί ἔκλεισαν ἐκεῖ τούς Ἑβραίους. Ἄρα εὐθύνονται οἱ Ναζί Γερμανοί. Ἔτσι ὅλα δείχνουν. Εἶναι ὅμως ἔτσι;

Στά ἱερά βιβλία (Ταλμούδ, Παλαιά Διαθήκη) καί στά «*Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών*» οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι εἶναι ὁ «περιούσιος λαός» τόν ὁποῖον ἐπέλεξε ὁ Ἰεχωβᾶ καί τοῦ ὑπεσχέθη νά τοῦ δώση τά ἀγαθά ὅλων τῶν Ἐθνῶν, τά ὁποῖα θά ὑποταχθοῦν στούς Ἑβραίους. Ἡ παγκόσμιος Ἑβραϊκή κυριαρχία ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἐθνικοθρησκευτικό πρόγραμμα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Γνωρίζομεν καί ἄλλως τε δέν τό κρύβουν, ὅτι ἀπό νήπια οἱ Ἑβραῖοι γαλουχοῦνται μέ τήν θρησκευτικήν διδασκαλίαν, ὅτι θά ἐπιβλη-

θοῦν εἰς ὅλους τούς λαούς, διότι ἔτσι τούς ὑπεσχέθη ὁ Ἰεχωβᾶ. Πρός τοῦτο ὀργανώνουν συνωμοσίας, ραδιουργίας, ὑπονομεύουν τά Ἔθνη, μέ σκοπό τήν κατάρρευσιν τοῦ Ἐθνικισμοῦ καί τήν ἐπικράτησιν ἑνός διεθνισμοῦ ἤ ἀλλοιῶς μιᾶς παγκοσμιοποιήσεως, ὅπου θά ἐξουσιάζῃ ὁ Ἑβραϊσμός. Διά νά τό ἐπιτύχουν ἔχουν δημιουργήσει πλῆθος ὀργανώσεων, ἑνώσεων κ.τ.λ. ἐμφανῶν καί πρό παντός ἀφανῶν, ὅπως εἶναι τό Παγκόσμιον Ἑβραϊκόν Συμβούλιον κ.τ.λ.

Συγκεντρώνουν τεράστια χρηματικά ποσά μέ χρηματιστηριακά τεχνάσματα, εἰσδύουν στά Μέσα Μαζικῆς Ἐπικοινωνίας, κυρίως στήν τηλεόρασιν καί στόν κινηματογράφον, δολιοφθείρουν τά πάντα μέσω τοῦ ἐλέγχου πού ἀσκοῦν, προωθοῦν στά ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν Ἑβραίους, ὑποδαυλίζουν συγκρούσεις, ἀντιθέσεις κ.τ.λ. ἐκμεταλλεύονται ὅλα καί ὅλους, ὥστε νά πραγματοποιήσουν τόν στόχον τους, πού εἶναι ἡ παγκόσμιος κυριαρχία.

Δέν θά παραθέσω τά στοιχεῖα, πού βεβαιώνουν τά ἀνωτέρω, διότι εἶναι ἄλλος ὁ προορισμός τοῦ βιβλίου. Ὡστόσον ὑπάρχει εὐτυχῶς μία πλουσιωτάτη βιβλιογραφία. Ἐγώ πάντως σᾶς παραπέμπω νά διαβάσετε τά Ταλμούδ, τήν Παλαιά Διαθήκη καί τά *«Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών»*. Αἱ Ἑβραϊκαί αὐταί πηγαί ἀρκοῦν, διά νά σᾶς πείσουν, ὅτι ἐξυφαίνεται μιά διεθνής σκευωρία εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητος ἀπό τούς Ἑβραίους, ἐκ τῶν ὁποίων εὐθύνονται ὅσοι ἐξ αὐτῶν τήν *ἀποδέχονται καί τήν ὑλοποιοῦν*, διότι πρέπει νά σημειώσω, ὅτι ἀρκετοί Ἑβραῖοι, ἀρνοῦνται τό σχέδιον τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας, ὡς ἀνέφικτον, παράλογον καί -προσέξατε- *αἰτίαν διωγμῶν* τῶν Ἑβραίων.

Ἡ λογική εἶναι ἄτεγκτος. Ἐπαναλαμβάνω, διαφορετικοί λαοί, εἰς διαφορετικάς ἐποχάς, ὑπό διαφορετικά καθεστῶτα ἐστράφησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ἀπό τούς ἀρχαίους χρόνους, ἕως τώρα. Ὅλοι αὐτοί οἱ λαοί ἔχουν ἄδικον; καί δίκαιον οἱ Ἑβραῖοι; Δέν τό νομίζω.

Πάντως τό ὁλοκαύτωμα, τά στρατόπεδα θανάτου, οἱ θάλαμοι ἀερίων, οἱ «φοῦρνοι» αἱ σαπωνοποιήσεις τῶν Ἑβραίων δέν γίνονται πλέον πιστευτά. Οἱ ἀμφισβητίαι ζητοῦν ἔρευναν. Οἱ Ἑβραῖοι τήν ἀρνοῦνται. Ὁ Γκαρωντύ εἰς συνέντευξιν του στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (9-11-1996) εἶναι σαφής:

– Αμφισβητείτε όμως τον αριθμό των θυμάτων του Ολοκαυτώματος;

Αυτό δεν το λέω εγώ. Είναι γνωστό ότι στη δίκη της Νυρεμβέργης υπήρχε το άρθρο 20, σύμφωνα με το οποίο όλα τα ντοκουμέντα που προσκομίζονταν από τους συμμάχους έπρεπε να ληφθούν ως αληθινά. Οι Σοβιετικοί είχαν δηλώσει ότι στο Άουσβιτς υπήρχαν 4 εκατομμύρια θύματα. Οι ίδιοι οι σιωνιστές όπως ο Ραούλ Χίλμπεργκ και άλλοι ιστορικοί μείωσαν τελικά τον αριθμό των πραγματικών θυμάτων στο 1 εκατομμύριο, που η πλειονότητά τους ήταν Εβραίοι. Αυτό το έχει παραδεχθεί η διεθνής κοινότητα.

– Αρνείσθε όμως την ύπαρξη θαλάμων αερίων, όπως ο γνωστός αρνητιστής Φορισόν;

Δεν αρνούμαι τίποτα. Ο Φορισόν είναι καθηγητής της Λογοτεχνίας, εγώ ήμουν καθηγητής Φιλοσοφίας. Ούτε αυτός ούτε εγώ είμαστε ειδικοί για τους θαλάμους αερίων, το λόγο έχουν οι χημικοί και οι μηχανικοί. Η πραγματογνωμοσύνη του Αμερικανού Λόιχτερ που ήταν ειδικός στους θαλάμους αερίων για τους θανατοποινίτες στην Αμερική, έδειξε ότι πρέπει να είμαστε καχύποπτοι για την ύπαρξή τους. Εγώ δεν είμαι ειδικός για να πάρω θέση ούτε βέβαια ο Φορισόν. Ας γίνει ένας δημόσιος διάλογος μεταξύ των ειδικών για να διαφωτιστεί το πρόβλημα.

Μά δέν ὑπῆρξαν στρατόπεδα συγκεντρώσεως; Βεβαίως ὑπῆρξαν. Ἐκεῖ ὑπέφεραν οἱ κρατούμενοι; Βεβαίως ὑπέφεραν. Ἀπό τάς κακουχίας ἀπέθαναν χιλιάδες, ἑκατομμύρια; Βεβαίως ἀπέθαναν χιλιάδες, ἑκατομμύρια. Καταδικάζετε τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως; Βεβαίως ναί, ὅπως καταδικάζω κάθε μορφή καταπιέσεως. Τότε τί μᾶς λέγετε; Σᾶς λέγω, ὅτι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἐκρατοῦντο μόνον Ἑβραῖοι, ἀλλά ἄνθρωποι διαφόρων ἐθνικοτήτων καί οἱ Ἑβραῖοι δέν ἔχουν δικαίωμα νά μονοπωλοῦν τόν ἐγκλεισμό τους, στά στρατόπεδα μ᾽ ὅλας τάς συνεπείας. Σᾶς λέγω ἀκόμη καί κυρίως (ὅπως θά ἀποδείξω μέ στοιχεῖα) ὅτι **ΟΥΔΕΠΟΤΕ** οἱ Γερμανοί εἶχαν σχέδιον ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων, οὔτε ἐφόνευσαν 6.000.000 Ἑβραίους. Ὁ ἀριθμός αὐτός ὅπως ἀπέδειξα μέ δημοσιεύματά μου ἀπό τό 1965 εἶναι μῦθος κι οὐδείς μέ ἀντέκρουσε. Ὁ ἐκδότης κ. Δ. Παπαδήμας ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς εἰς ἐπιστολήν του πρός τό «*Βῆμα*» (11-9-1994): «*Στό Μπούχενβαλντ καί στά ἄλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης θυσιάστηκαν,*

ὅπως εἶναι γνωστό, χιλιάδες ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά ἀπό ὅλες τίς κατεχόμενες χῶρες τῆς Εὐρώπης, Γάλλοι, Πολωνοί, Ἕλληνες καί Ἑβραῖοι. Ἀκούοντας οἱ τηλεθεατές ὅτι στό στρατόπεδο αὐτό θανατώθηκαν 56.000 Ἑβραῖοι μόνο, δέν πληροφοροῦνται ὅλη τήν ἀλήθεια, ἀφοῦ καί πολλές ἄλλες χιλιάδες ἀπό ὅλους τούς λαούς τῆς Εὐρώπης εἶχαν τήν ἴδια τύχη μέ τούς Ἑβραίους».

Σᾶς λέγω ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐδημιούργησαν τόν μῦθο τῶν 6.000.000 νεκρῶν, διά νά εἰσπράττουν ἀποζημιώσεις, ἀπό τήν Γερμανία καί νά θησαυρίζουν αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις καί φυσικά τό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον πραγματικῶς ἀδιαφορεῖ διά τούς Ἑβραίους-θύματα τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως! Δέν τό πιστεύετε; Κι ὅμως αὐτή εἶναι ἡ τραγική ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἦλθε στήν δημοσιότητα καί προεκάλεσε πλῆθος διαμαρτυριῶν. Στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (18-9-1998) παρατίθεται ἕνα ἐκτενές ἄρθρο μέ φωτογραφία, ὅπου περιγράφεται ἡ ἀπελπιστική κατάστασι τῶν ἐπιζησάντων Ἑβραίων κρατηθέντων εἰς Γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί τώρα ζοῦν κάτω *«ἀπό ἀπάνθρωπες συνθῆκες διαβιώσεως!»* στό Ἰσραήλ, τό ὁποῖον φροντίζει νά τούς κληρονομήση, ἐνῶ τούς ἔχει παραπεταμένους. Τό Ἰσραήλ ἀπαιτεῖ, ἀπό ὅλην τήν ἀνθρωπότητα νά σέβωνται τά θύματα τοῦ ὁλοκαυτώματος, ἀλλά τό ἴδιο δέν τά σέβεται καί θέλει τόν θάνατόν τους, διά νά τά κληρονομήση!!!

Στήν ἐφημερίδα «*Ἐλευθεροτυπία*» (10-4-2002) δημοσιεύεται ἡ δήλωσις ἰσραηλινοῦ στρατιώτου, ὅτι τό «ὁλοκαύτωμα» δέν σημαίνει τίποτε διά τούς νέους Ἑβραίους:

> *Λίγο πιό κάτω, στήν Μπέν Γιεχοῦντα, ὁ Ζάκι, ἕνας 20χρονος, ἐκτός ὑπηρεσίας, φαντάρος πού ἀνηφόριζε χαζεύοντας τίς βιτρίνες στόν πεζόδρομο, ξεκαθαρίζει κοφτά. «Ἄκου, γιά ἐμᾶς τούς νέους τό Ὁλοκαύτωμα δέν σημαίνει τίποτα. Δέν εἶναι δικό μου πρόβλημα».*

Τό «ὁλοκαύτωμα» δέν ἀπορρίπτεται μόνον ἀπό ἱστορικούς, ἀλλά καί ἀπό Ἑβραίους ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν, ὅτι ἡ συνέχεια τοῦ παραμυθιοῦ *«θά ὑποδαυλίση τόν ἀντισημιτισμό»*. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ Ἑβραίου Νόρμαν Φινκελστάϊν καθηγητοῦ στό Hunter College τῆς Νέας Ὑόρκης.

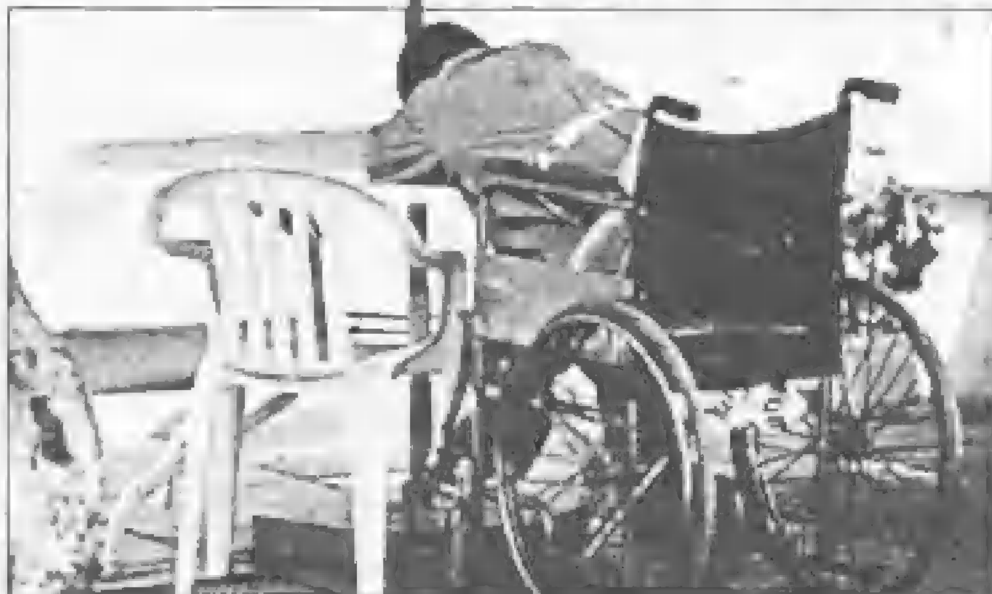
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1998 ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Πλανήτης ΓΗ

ΙΔΕΕΣ – ΠΡΟΣΩΠΑ – ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: **ΟΛΓΑ ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ**

Ξεχασμένοι από ανθρώπους και κράτος σε σκόπιμα άθλιες συνθήκες διαβίωσης και νοσηλείας, πολλοί επιζήσαντες του Ολοκαυτώματος φυτοζωούν σε ψυχιατρικά ιδρύματα του Ισραήλ. Πολλά θλιβερά στοιχεία ήρθαν στο φως πρόσφατα από την εφημερίδα «Μααρίβ» και μία ομάδα στρατευμένων γιατρών

Η δεύτερη απομόνωση θυμάτων του Ολοκαυτώματος

DER SPIEGEL / ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Ο Μοσέ είναι μονάχα μία περίπτωση. Τριγυρίζει με μερικές φέτες ξερό ψωμί στις τσέπες και με ένα τρανζιστοράκι, απ' όπου ακούει ανελλιπώς τις ειδήσεις υπό το κράτος του διαρκούς φόβου, μήπως χάσει τίποτε. Επισήμως στο φάκελό του αναγράφεται, ως πάθηση **«τραυματική κατάσταση λόγω Ολοκαυτώματος»**. Η αλήθεια είναι ότι ο Μοσέ μπροστά στους διωγμούς των Εβραίων από τους ναζί κατέφυγε στην Ουγγαρία, κρυβόταν και τρεφόταν με ό,τι έβρισκε στους αγρούς - μοναδικός επιζών ολόκληρης οικογένειας. Επέζησε για να καταλήξει σε ίδρυμα ψυχοπαθών. Ο Μοσέ είναι ένας από τους 600 τρόφιμους του νοσηλευτικού ιδρύματος «Αμπαρμπανέλ» στο Τελ Αβίβ, πολλοί από τους οποίους είναι παρόμοιες με αυτόν **περιπτώσεις που «δεν αντιλαμβάνονται τη ροή του χρόνου, οι διαδικασίες του διωγμού αποτελούν επαναλαμβανόμενα θαύματα»**, όπως λέει ο ψυχίατρος Χένρι Σορ. Υπολογίζεται πως **περίπου 1.000 άλλοι επιζώντες φυτοζωούν σε άλλα ψυχιατρικά κέντρα** και πρόσφατως μία μικρή ομάδα στρατευμένων γιατρών προκάλεσε με τις αναφορές της μεγάλη αίσθηση στην ισραηλινή κοινή γνώμη. Οι παρατηρήσεις τους αφορούσαν την επί σειρά δεκαετιών **αδιαφορία και εγκατάλειψη των συγκεκριμένων νοσηλευομένων**, στάση που αποσκοπούσε στην απαλλαγή της πολιτείας από ένα «δυσάρεστο κληροδότημα». Επιπλέον ένα αμείλικτο σύστημα γραφειοκρατίας απέκλειε κάθε δυνατότητα βελτίωσης του χώρου των νοσηλευομένων, όπως και τη χορήγηση μέσων διευκόλυνσης ολοένα περισσότερους ενδιαφερόμενους γι' αυτά. Ο Γιόραμ Μπάρακ, διευθυντής της ψυχιατρικής πτέρυγας του «Αμπαρμπανέλ», και το επιτελείο του υποστηρίζουν, ότι για διάστημα πολλών ετών δεν ήταν γνωστά πολλά στοιχεία για το λεγόμενο **«σύνδρομο των επιζώντων από στρατόπεδο συγκέντρωσης»**. Όμως δεν υπήρξε κρυφό, πως στους συγκεκριμένους ασθενείς χορηγούνταν πειραματικά σκευάσματα, χωρίς να έχουν ερευνηθεί οι «βαριάς μορφής» παρενέργειες που προκαλούσαν και που έδωσαν στα άτομα αυτά τη χαριστική βολή.

Η εφημερίδα «Μααρίβ», που ασχολήθηκε εκτεταμένα με το θέμα, δεν θεωρεί σύμπτωση τις συνθήκες νοσηλείας. **«υπήρξε συγκεκριμένη πρόθεση της ισραηλινής κυβέρνησης για κοινωνικό αποκλεισμό των ατόμων αυτών**, διατηρώντας τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης και το κλίμα άγνοιας αυτών των υπάρξεων, τρέφοντας μυστικά την ελπίδα πως σύντομα θα αποχωρήσουν από τη ζωή». Στην πραγματικότητα και στο Ισραήλ έχει διαπιστωθεί η **«διαδικασία απώθησης του Ολοκαυτώματος»**, όπως λέει χαρακτηριστικά ο ιστορικός Γιεχούντα Μπάουερ, καθώς οι κατεστραμμένοι οικονομικώς και ψυχικώς άνθρωποι, που αποζήτησαν από το στρατόπεδο, μετά το πέρας του πολέμου, τα πάτρια εδάφη, ήταν αταίριαστοι με την επιθυμητή εικόνα των υγιών, ζωντανών ανθρώπων, προορισμένων να αναστήσουν την εβραϊκή κοινότητα. Οι στρατευμένοι θεραπευτές ανακάλυψαν ότι πολλοί από τους νοσηλευόμενους διέθεταν περιουσία από κληρονομιές, αποταμιεύσεις ακόμη και από αποζημιώσεις - χρήματα, για τα οποία συχνά δεν έλαβαν γνώση ποτέ. Το κράτος και εδώ προσδοκούσε να τα κληρονομήσει μετά το θάνατό τους, αφού ως ψυχασθενείς δεν είχαν τρόπο να αμυνθούν.

Πάντως στο τέλος Αυγούστου η ισραηλινή Βουλή, Κνέσετ, ανακοίνωσε πως ανέθεσε σε ειδική επιτροπή να ερευνήσει το ζήτημα.

Ο Μοσέ είναι μονάχα μία περίπτωση.

Ὁ πατήρ του ἐτραυματίσθη στό Ἄουσβιτς καί οἱ Γερμανοί τοῦ ἐπεδίκασαν ἰσόβιον σύνταξιν. Ὁ Φινκελστάϊν ἔγραψε ἕνα βιβλίο διά τήν *«βιομηχανία τοῦ ὁλοκαυτώματος»*. Ἡ ἐφημερίς *«New York Times»* τόν ἀπεκάλεσε: *«Ἀπρεπής. Ἄμυαλος. Ὑποκριτής. Ἀλαζών. Βλάκας. Δηλητηριώδης. Ἕνας ἀηδιαστικός Ἑβραῖος. Ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος σκατά!»* (*«Νέα»* 6-9-2000). Δηλαδή ἀντί νά τόν ἀντικρούσουν, τόν ἐξύβρισαν, κατά παγίαν Ἑβραϊκήν τακτικήν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ Ἑβραῖοι κερδοσκοποῦν καί διά τήν ἀκρίβειαν αἰσχροκερδοῦν ἐκμεταλλευόμενοι τά θύματα τοῦ ὁλοκαυτώματος.

Ὁ κ. Μ. Μητσός εἶναι ἐντυπωσιακός, διά τό θάρρος του νά δημοσιεύῃ τήν ἀλήθεια. Γράφει (*«Νέα»* 6-9-2000): *«Με βάση τις Συμφωνίες του Λουξεμβούργου, η γερμανική κυβέρνηση κατέβαλε συνολικά ως αποζημίωση 50 δισεκατομμύρια δολλάρια συν 10 εκατομμύρια δολλάρια τον χρόνο από το 1953 έως το 1965. Από το ποσό αυτό, μόνο το 15% δόθηκε στα θύματα. Τα υπόλοιπα εισπράχθηκαν από Εβραϊκές κοινότητες στον αραβικό κόσμο και από ιδρύματα όπως το Γιάντ Βασέμ, στο Ισραήλ, που σήμερα φουσκώνουν και πάλι τον αριθμό των θυμάτων, ώστε να αρμέξουν το Ολοκαύτωμα για μια ακόμη γενιά. Και να εισπράξουν, για τον εαυτό τους βέβαια, κι άλλα χρήματα»*.

Ἐδῶ οἱ Ἑβραῖοι ἀπεμύζησαν χρήματα ἀκόμη κι ἀπό τούς Ἱσπανούς, διότι τούς ἔδιωξαν ἀπό τήν Ἱσπανία πρό 500 ἐτῶν! Δέν τό πιστεύετε; Κι ὅμως εἶναι ἀλήθεια. Στήν *«Ἐλευθεροτυπία»* (29-5-1998) διαβάζομεν: *«Πρίν ἀπό λίγες μέρες ἡ κυβέρνηση τῆς Ἱσπανίας ἀποφάσισε νά διαθέσει 250.000.000 πεσετῶν στήν παγκόσμια ὀργάνωση Σεφαραδιστῶν...»* (ὀνομασία Ἑβραίων προσφύγων ἐξ Ἱσπανίας), ὡς ἀποζημίωσιν διότι τούς ἔδιωξαν ἀπό τήν Ἱσπανίαν.

Θά ἐπαναλάβω, ὅτι ἀπό τά τόσα καί τόσα δισεκατομμύρια δολλάρια μόνον τό 15% ἐδόθη στά θύματα τοῦ ὁλοκαυτώματος, τά ὑπόλοιπα κολοσσιαῖα ποσά ἐπλούτισαν Ἑβραϊκάς ὀργανώσεις (πού προετοιμάζουν τήν κυριαρχίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ ὑπερκράτους μέσῳ τῆς «παγκοσμιοποιήσεως») αἱ ὁποῖαι ὅπως παραστατικῶς ἀναφέρεται **«φουσκώνουν καί πάλιν τόν ἀριθμόν τῶν θυμάτων ὥστε νά ἀρμέξουν τό ὁλοκαύτωμα γιά μιά ἀκόμη γενιά. Καί νά εἰσπράξουν γιά τόν ἑαυτόν τους βέβαια κι ἄλλα χρήματα»**! (*«Νέα»* 6-9-2000).

Οὐδεμία διαταγή, ὁδηγία, ἐγκύκλιος τοῦ Χίτλερ ἢ τοῦ Ἐπιτελείου του ὑπάρχει, πού νά ἀναφέρεται εἰς ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων.

Ὁ ἀντιναζί Ζάν Μποντριγιάρ παρεδέχθη εἰς δημοσίευμά του («Liberation» 17-2-2005) ὅτι ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἄουσβιτς ἀντιτίθεται στήν μνήμη καί τό γεγονός *«γίνεται ὅλο καί λιγότερο πραγματικό καί ἱστορικό, ὅλο καί περισσότερο φανταστικό καί μυθικό»*. Σύμφωνοι.

Ἐν κατακλεῖδι πρέπει νά γνωρίζετε ὅτι: 1) Δέν ὑπάρχει, οὔτε ἕνα **φωτογραφικόν στοιχεῖον**, πού νά πιστοποιῆ, ὅτι ὑπῆρξε σχέδιον ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων, ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν, 2) Δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνα **ἔγγραφον** ἢ ὁποιαδήποτε **διαταγή** τοῦ Γ΄ Ράϊχ, πού νά ἀναφέρεται στήν ἐξόντωσι Ἑβραίων, 3) Δέν ὑπάρχει, οὔτε μία δυσμενής **ἔκθεσις** τοῦ Διεθνοῦς Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεθεώρει τακτικῶς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί περιέγραφε τήν κατάστασιν, 4) Δέν ὑπάρχει οὔτε μία **παραδοχή ἐγκλημάτων**, ἐκ μέρους τῶν κατηγορηθέντων στά περιβόητα δικαστήρια τῶν Συμμάχων, 5) Δέν ὑπάρχει διά τό λεγόμενον «ὁλοκαύτωμα» οὔτε, μία **ἀπόδειξις**, παρά μόνον ὅσα ἰσχυρίζονται οἱ Ἑβραῖοι, 6) Ἡ Γερμανία καί τά λοιπά Εὐρωπαϊκά κράτη δηλώνουν ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὅτι δέν διαθέτουν στοιχεῖα διά τό «ὁλοκαύτωμα» ἢ ὅσα ἔχουν **δέν εἶναι ἐξηκριβωμένα**.

Εἰλικρινῶς ἀπορῶ, πού οἱ Ἑβραῖοι σεσημασμένοι πλαστογράφοι τῆς ἱστορίας, ἀπό τήν ἐποχήν τοῦ Φλαβίου Ἰωσήπου, δέν ἐμερίμνησαν νά πλαστογραφήσουν καί μερικάς διαταγάς τῆς Βέρμαχτ ἢ τῶν Ἒς-Ἒς ὥστε νά ἔχουν «στοιχεῖα» διά τό ὁλοκαύτωμα, τά ὁποῖα οὐδείς θά εἶχε τό θάρρος νά ἀμφισβητήση. Μή ἔχοντες στοιχεῖα οἱ Ἑβραῖοι ἐφρόντισαν νά ἀπαγορευθῆ νομικῶς πᾶσα περί τοῦ ὁλοκαυ-

τώματος συζήτησις. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά δεχθῶμεν τό ὁλοκαύτωμα, διότι ἀλλοιῶς προσβάλλομεν τήν μνήμην τῶν θυμάτων!

Ἡ ἄρνησις τοῦ ὁλοκαυτώματος ἀνησυχεῖ τόν διεθνῆ Ἑβραϊσμό, ὁ ὁποῖος ἀντιδρᾶ ὄχι μέ στοιχεῖα κι ἐπιχειρήματα, ἀλλά μέ τήν καθιέρωσι *εἰδικῆς νομοθεσίας* ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τήν ἀμφισβήτησι τοῦ ὁλοκαυτώματος. Τόν Ἰούνιον 1998 συνῆλθε συνέδριον στή Θεσσαλονίκη τῆς «Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἑβραίων Δικηγόρων καί Νομικῶν». Στήν διάρκεια τοῦ συνεδρίου ἐξητάσθη τό φαινόμενον «*τῆς ἀμφισβήτησης τοῦ ὁλοκαυτώματος*» τό ὁποῖον παρατηρεῖται ἔντονον τά τελευταῖα χρόνια. Εἰς συνέντευξιν τύπου, τήν ὁποία ἔδωσε ἡ Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἑβραίων Δικηγόρων καί Νομικῶν Χαντάσα Μπέν Ἴτο ἐδήλωσε («*Νέα*» 26-6-1998): «*Η αντισημιτική προπαγάνδα έχει εισχωρήσει δυστυχώς και στο χώρο του Πανεπιστημίου. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι πάρα πολλοί πανεπιστημιακοί εκμεταλλεύονται το κύρος της ιδιότητός τους για να διαδώσουν την άρνηση του ολοκαυτώματος στους φοιτητές*».

Ἡ Ἑβραία δέν μᾶς ἀνεκοίνωσε **διά ποῖον λόγον** «οἱ πολλοί πανεπιστημιακοί» ἀρνοῦνται τό ὁλοκαύτωμα, **οὔτε τί λέγουν**. Ἁπλῶς ἀπαιτητικῶς ἐζήτησε *νά τούς κλείσουν τό στόμα*. Νά μή ὁμιλοῦν διά τό ὁλοκαύτωμα, τό ὁποῖον πρέπει νά εὑρίσκεται ὑπεράνω κριτικῆς, ὑποψίας, ἀμφισβητήσεως. Ὅλοι ὀφείλουν νά δεχθοῦν, ὅσα ὑποστηρίζουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἡ ἀμφισβήτησις ἀπαγορεύεται. Ὅποιος ἀμφισβητήσει τό ὁλοκαύτωμα θά ἔχη συνεπείας. Ἐπί παραδείγματι τό Ἰαπωνικό περιοδικό «*Μάρκο Πόλο*» ἐδημοσίευσε ἄρθρον, ὅπου ἀπεδεικνύετο ὅτι «*τό ὁλοκαύτωμα δέν ἔγινε ποτέ... τό ὁλοκαύτωμα εἶναι μιά φρικτή ἱστορία... δέν ὑπῆρξαν ποτέ θάλαμοι ἀερίων...*». Ἀμέσως αἱ αὐτοκινητοβιομηχανίαι Μιτσουμπίσι καί Φολκσβάγκεν «*διέκοψαν τίς διαφημιστικές καταχωρήσεις ἐκφράζοντας ἀποτροπιασμό*» («*Ἐλευθεροτυπία*» 28-1-1995). Στήν Γερμανία ὅποιος ἀμφισβητήση τό ὁλοκαύτωμα τιμωρεῖται μέ ποινή φυλακίσεως, ἀπό 1-5 χρόνια (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἔτσι λοιπόν προσδιορίζεται ἡ ἱστορική ἀλήθεια:!

Παρά τάς ἀπεγνωσμένας προσπαθείας τῶν Ἑβραίων, ἐκτός ἀπό τούς ἐπιστήμονας, ἀφυπνίζονται κι οἱ λαοί. Εἰς δημοσκόπησιν ἡ ὁποία διεξήχθη ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπό τό περιοδικό «*Ἐσπρέσσο*» περίπου τό 10% τῶν ἐρωτηθέντων «*πιστεύει ὅτι τό ὁλοκαύτωμα οὐδέποτε συνέβη καί*

ἀποτελεῖ ἐφεύρεση τῶν Ἑβραίων» (*«Νέα»* 4-11-1992). Στήν Αὐστρία *«ἡ πλειονότητα τῶν κατοίκων δέν θέλει οὔτε νά ἀκούσει γιά τό ὁλοκαύτωμα»* (*«Καθημερινή»* 6-9-1992).

Μετά ἀπό τά γεγονότα, ἄς ἔλθωμεν στήν ἀδιάψευστον γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν. Ἐδῶ κυριολεκτικῶς ἐπικρατεῖ χάος ἀντιφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν τά παραμύθια τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας. Ἐπαναλαμβάνω: 4.000.000 ἄνθρωποι ἐθανατώθησαν ἀπό τούς Ναζί στό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς ὑπεστήριζαν οἱ Πολωνοί, παρά τάς ἀμφιβολίας ἐκεῖνοι ἐπέμεναν κι ὁ κόσμος ὅλος ἐπίστευε, ὅτι στούς φρικτούς θαλάμους τῶν ἀερίων καί στούς «φούρνους» ἔχασαν τήν ζωήν των 4.000.000 ἄνθρωποι οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἦσαν Ἑβραῖοι. Ὡστόσον ὑπῆρξαν ἀντιδράσεις. Ἐπιστήμονες, ἱστορικοί δέν ἀπεδέχοντο τό ψεῦδος. Ἔτσι ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ἡ *«Οὐάσιγκτων Πόστ»* καί ἡ *«Νάτσιοναλ Τσάϊτουνγκ»* (21-9-1996) ἡ Πολωνία ἐμείωσε τόν ἀριθμό τῶν φονευθέντων, ἀπό τούς Ναζί στό στρατόπεδον θανάτου Ἄουσβιτς ἀπό 4 ἑκατομμύρια εἰς ἕνα ἑκατομμύριον: «Poland has cut its estimate of the number of people killed by the Nazis in the Auschwitz death camp from 4 million to just over 1 million». Τά 4 λοιπόν ἑκατομμύρια ἐπισήμως ἔγιναν 1 ἑκατομμύριον! Ἄν οἱ ἀρνηταί τοῦ ὁλοκαυτώματος δέν ἐπραγματοποίουν ἔρευνας **ὁ κόσμος θά ἐπίστευε**, ὅτι 4 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ἀπέθαναν στό Ἄουσβιτς. Διότι ἔτσι συνέφερε στήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Τελικῶς ἡ ἰδία ἡ Πολωνία ἐξηναγκάσθη νά περιορίση τόν ἀριθμό τῶν θυμάτων εἰς 1 ἑκατομμύριον καί συνεχῶς ὁ ἀριθμός αὐτός μειοῦται. Μόνον ὁ κ. Βάσος Μαθιόπουλος ἀνεβάζει τόν ἀριθμόν γράφων στά *«Νέα»* (9-5-1995) ὅτι: *«6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι κάηκαν στό Ἄουσβιτς»*, ὅπου πραγματικῶς κάηκε ἡ ἱστορική ἀλήθεια. Κι ἐνῶ ἐφθάσαμε ἐπισήμως, στό ἕνα ἑκατομμύριο ὁ διοικητής τοῦ στρατοπέδου Ροῦντολφ Χές φέρεται ὅτι κατέθεσε ὅτι *«3.000.000 ἄνθρωποι θανατώθησαν»* ἐκεῖ (Λόρδος Ράσσελ: *«Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ»* Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1955, σελ. 220). Τώρα τό πῶς συμβιβάζεται τό 1 ἑκατομμύριο μέ τά 3 ἑκατομμύρια μόνον οἱ Ἑβραῖοι τό γνωρίζουν. Ἐμεῖς ἁπλῶς λέγομεν, ὅτι κατ' ἀναγκαιότητα κάποιος ψεύδεται.

Στήν Σχολικήν Ἐγκυκλοπαίδεια ΓΔΡΙΑ (ἔκδ. «Ἀξιωτέλλη» Ἀθ. 1984) διαβάζομεν:

Λῆμμα: «*Ἀντισημιτισμός...* Ἀποκορύφωμα ἀντισημιτισμοῦ ἦταν οἱ διωγμοί τοῦ Χίτλερ. *Ἔξη ἑκατομμύρια* Ἑβραῖοι ἐξοντώθηκαν στά φοβερά κρεματόρια» (ἔνθ. ἀνωτ. τόμος 2ος, σελ. 415) καί παρακάτω:

Λῆμμα: «*Ἑβραῖοι...* Στή διάρκεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου οἱ Ἑβραῖοι γνώρισαν ἐξοντωτικό διωγμό ἀπό τόν Χίτλερ... Ὑπολογίζεται ὅτι ἀφανίστηκαν ἀπό τίς κακουχίες, τίς στερήσεις, τίς ὁμαδικές σφαγές ἤ κάηκαν ζωντανοί σέ φούρνους περίπου *6.500.000* Ἑβραῖοι» (ἔνθ. ἀνωτ. τόμος 4ος, σελ. 1153).

Πῶς γίνεται ἄράγε στήν ἰδία ἐγκυκλοπαίδεια, ἀπό τόν ἕνα τόμο, στόν ἄλλο τά «θύματα» Ἑβραῖοι νά αὐξάνουν κατά 500.000;

Ὁ Ἀλμπέρ Καμύ («*Ὁ ἐπαναστατημένος ἄνθρωπος*» ἐκδ. «Μπουκουμάνη» Ἀθ. 1971, σελ. 234) μᾶς βεβαιώνει ὅτι *«ἑφτά ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι θανατώθηκαν»!* Προσθέτει κι αὐτός ἕν ἑκατομμύριον...

Ὁ ἱερός ἀριθμός τῶν 6.000.000. Στρογγυλός. Ἀκριβῶς 6.000.000. Οὔτε ὀλιγώτερον, οὔτε περισσότερον. Ἐν τῷ μεταξύ παρατηροῦνται διακυμάνσεις. Καί 100 ἤ 50 ἤ καί εἷς ἀκόμη θανατωθείς εἶναι ἔγκλημα. Ὀρθόν, σύμφωνοι. Ἀλλά ὄχι νά μᾶς παραμυθιάζουν μέ 6.000.000 καί νά εἰσπράττουν αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις καί τό Ἰσραήλ ἀποζημιώσεις δι' ἔξη ἑκατομμύρια φονευθέντων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νά προσδιορισθῇ μέ ἀκρίβειαν ὁ ἀριθμός τῶν νεκρῶν Ἑβραίων.

Ὁ ἱστορικός Γκέραλντ Ραϊτλίνγκερ στό ἔργον του «Α. Χίτλερ» (φάκελλοι «Mondatori» Ἀθ. 1972, σελ. 161) ὑπεστήριξε ὅτι *«ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων πού δολοφονήθηκαν»* εἶναι περίπου 4.000.000. Τό Παγκόσμιο Ἑβραϊκό Συμβούλιο ἀνεβίβασε τά θύματα στό δικαστήριο τῆς Νυρεμβέργης εἰς 5.700.000 (ἔνθ. ἀνωτ.) καί ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνος Μπόνης ὡς ὁμιλητής στή τελετήν, διά τήν 40ήν ἐπέτειον τοῦ ὁλοκαυτώματος ἀνέφερε ὅτι *«ἡ ἐκτός πάσης περιγραφῆς ἑωσφορική καί πανσατανική ἐσχεδιασμένη ἐξαφάνισις δι' ἀπανθρώπων μέσων, ταλαιπωριῶν καί βασάνων τῶν 12 ἑκατομμυρίων περίπου Ἑβραίων ὅλης τῆς Εὐρώπης ὑπό τοῦ θηριώδους Χιτλερισμοῦ»* (εἰς εἰδικήν ἔκδοσιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου, ὑπό τόν τίτλον «Ὁλοκαύτωμα», σελ. 42). Ἔτσι ἐφθάσαμεν στά 12 ἑκατομμύρια Ἑβραίων... τά ὁποῖα πανσατανικῶς ἐξηφάνισε ὁ Χιτλερισμός! καί ἀνεκάλυψε ὁ κ. Μπόνης.

Διά τά 6.000.000 οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοί διαμαρτύρονται συνεχῶς. «6

ἑκατομμύρια-ἕνα ψεῦδος»: «6 Millionen-eine Luge» (*«National Zeitung»* 21-9-90), **«ἕξη ἑκατομμύρια-ἀριθμός ἀναληθής»: «Sechs Millionen-Ziffer unwahr»** (*«National Zeitung»* 21-9-1996) κ.τ.λ. Ἀλλά ποῖος τούς ἀκούει;

Εἰδικώτερον διά τήν Ἑλλάδα κατά τήν ἐγκυκλοπαίδειαν ΗΛΙΟΣ (λ. «Ἀντισημιτισμός») πρό τῶν διωγμῶν ὑπῆρχαν στήν Ἑλλάδα 75.477 Ἑβραῖοι. Κατά τήν «Μεγάλην Ἑλληνικήν Ἐγκυκλοπαίδειαν» (λ. «Ἰουδαῖοι») ὁ Ἑβραῖος Ἐλιγιά γράφει, ὅτι στήν Ἑλλάδα ὑπῆρχαν προπολεμικῶς 125.000 Ἑβραῖοι. Κατά τόν πρόεδρον τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος Δαυΐδ Σαλτιέλ οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν 80.000 (*«Χώρα»*, 11-2-2004). Τελικῶς, ἄς ἀποφασίσουν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι νά μᾶς εἴπουν πόσοι, ἐπί τέλους ἦσαν στήν Ἑλλάδα;

Στήν «Μεγάλην Ἑλληνικήν Ἐγκυκλοπαίδειαν» ὁ Ἐλιγιά, δηλαδή Ἑβραϊκή πηγή, δίδει τά ἑξῆς ἀριθμητικά στοιχεῖα, διά τούς Ἑβραίους: π.χ. Γαλλία 150.000 Ἑβραῖοι. Στήν Ἑβραϊκή ἔκδοσι «Ὁλοκαύτωμα» (σελ. 59) ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἐπιζήσαντες Ἑβραῖοι τῆς Γαλλίας εἶναι *200.000*! Μά ἄν ὑπῆρχαν 150.000 Ἑβραῖοι στήν Γαλλία πῶς ἐπέζησαν 200.000; Στήν Βουλγαρία ὁ Ἐλιγιά ὁρίζει τούς Ἑβραίους εἰς *44.000* καί στό βιβλίο «Ὁλοκαύτωμα» (σελ. 59) ἀναφέρεται ὅτι ἐπέζησαν *50.000* Ἑβραῖοι τῆς Βουλγαρίας. Πάλιν δέν γίνεται νά ἔχωμεν 44.000 Ἑβραίους στήν Βουλγαρία καί νά σωθοῦν 50.000 κ.τ.λ. Αἱ ἀνακρίβειαι εἶναι προφανεῖς. Ἐπίσης στούς ἀριθμούς παρατηρεῖται τό φαινόμενον τῶν στρογγυλοποιήσεων. Στήν ἐγκυκλοπαίδειαν ΗΛΙΟΣ (λ. «Ἀντισημιτισμός») ἀναφέρεται πόσοι Ἑβραῖοι ὑπῆρχαν κατά κοινότητας π.χ. Διδυμότειχον 900, Σέρραι 600, Θεσσαλονίκη 56.000, Καστοριά 900, Φλώρινα 400, Ἀθῆναι 3.000, Κέρκυρα 2.000 κ.τ.λ. Τελικῶς μετά τούς διωγμούς, κατά τόν ΗΛΙΟ ἐσώθησαν *10.026* Ἑβραῖοι, κατά τό «Ὁλοκαύτωμα» (σελ. 59) ἐσώθησαν 12.000. Ἄλλη ἀντίφασις. Πάντως καί στό Ἑβραϊκό βιβλίο «Ὁλοκαύτωμα» παρατηρεῖται τό φαινόμενον τῆς στρογγυλοποιήσεως τῶν ἀριθμῶν π.χ. ἐπέζησαν στήν Φινλανδία 2.000 Ἑβραῖοι, στήν Ρωσία 300.000, στήν Βουλγαρία 50.000, στήν Γαλλία 200.000, στήν Αὐστρία 7.000, στό Βέλγιον 40.000, στήν Ὁλλανδία 20.000, στήν Οὐγγαρία 300.000, εἰς Βαλτικάς χώρας 25.000, στό Λουξεμβοῦργον 1.000, στήν Νορβηγίαν 1.000 κ.τ.λ. ὅλο στρογγυλοί

ἀριθμοί! Εἰλικρινῶς μέ παραξενεύει αὐτή ἡ μόνιμος στρογγυλότης.

Σοβαροί ἐκδοτικοί οἶκοι ἐκδίδουν βιβλία, στά ὁποῖα οἱ προκατειλημμένοι συγγραφεῖς διατυπώνουν τόν ἰσχυρισμόν τους δογματικῶς, ἀφοριστικῶς, ὡς ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν, τήν ὁποίαν οὐδείς ἀμφισβητεῖ, π.χ. τό βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» (ἐκδ. Κολλάρου) ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίον τῆς Λιλῆς Ζωγράφου, ὑπό τόν τίτλον: *«Οἱ Ἑβραῖοι κάποτε»* (Γ΄ ἐκδ. Ἀθ. 1983, σελ. 13) ὅπου ἡ συγγραφεύς μᾶς ἐβεβαίωσε, ὅτι οἱ Γερμανοί ἐπῆραν *«ἕξη ἑκατομμύρια Ἑβραίους καί τούς ἔρριξαν στούς φούρνους!»*. Οὔτε συζήτησις, διά τό γεγονός. 6.000.000 Ἑβραῖοι ὅλοι τους κατ᾽ εὐθεῖαν στούς φούρνους. Ἀμφισβήτησις; Ἀποκλείεται. Ἐρώτησις διά στοιχεῖα; Ἀπαγορεύεται. Ἔτσι μᾶς λέγουν κι ἐμεῖς πρέπει νά συμφωνήσωμεν, ἄλλοιῶς εἴμεθα Ναζί, ἀντισημῖται κ.τ.λ. Ἡ κυρία Λιλή ἀρχίζει τόν πρόλογο, μέ τήν κατηγορηματικήν διαβεβαίωσιν της, ὅτι *«ὅλα τά πρόσωπα καί τά γεγονότα»* πού ἀναφέρει στό βιβλίον της *«εἶναι ἀληθινά»*. Ἀφοῦ τό λέγει ἡ κυρία Λιλή δέν χρειάζεται οἱ ἱστορικοί νά ὑποβληθοῦν στόν κόπο νά τό ἐξετάσουν. Ὅλα εἶναι ἀληθινά. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν 56.000. Ἡ κυρία Λιλή τούς ἐμέτρησε εἰς *«πάνω ἀπό ἑξῆντα χιλιάδες»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 91). Πόσον ἄραγε πάνω;

Ὁ φανατικός ἀντιναζί συγγραφεύς Mark Mazower στό βιβλίο του «*Inside Hitler's Greece*» (Yale University Press, G.B. 1994, p. 256) βεβαιώνει, ὅτι εἶναι δύσκολον νά εὑρεθοῦν ἀκριβεῖς ἀριθμοί, διά τούς θανατωθέντας Ἑβραίους τῆς Ἑλλάδος, καθόσον **δέν ὑπάρχουν ἀκριβεῖς λεπτομέρειες** ὡς πρός τό πόσοι Ἑβραῖοι ἦσαν στήν Ἑλλάδα, ὅταν ἤρχισε ἡ μεταφορά τους (of how many Jews were in Greece) ἤ ὡς πρός τό πόσοι ἐδραπέτευσαν ἤ ἐπέζησαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως: «precise figures are difficult to find, since there are no exact details either of how many Jews were in Greece when the deportations started or of how many escaped or survived the camps».

Ὅταν λοιπόν αἱ ἴδιαι φιλοεβραϊκαί πηγαί βεβαιώνουν, ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀκριβῆ ἀριθμητικά στοιχεῖα, νά μή τό σχολιάσωμεν; Νά μή μᾶς γεννηθοῦν ἐρωτηματικά;

Ὡστόσον ὁ Mark Mazower (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 256) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι κατά τήν ἔναρξιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ὑπῆρχαν στήν

Ἑλλάδα 70.000-80.000 Ἑβραῖοι. Αὐτή ἡ ἀπόστασις μεταξύ 70.000 καί 80.000 ἀποδεικνύει τήν ἀνυπαρξίαν ἀκριβῶν στοιχείων. Τελικῶς κάθε πηγή δίδει τά δικά της ἀριθμητικά «στοιχεῖα».

Ὁ ὁποιοσδήποτε λογικός θά διερωτηθῆ, ἀπό ποῦ προέρχεται ἐκεῖνο τό 70.000-80.000; Ἀπό ποῦ προκύπτει; Καί γιατί ὄχι 50.000-60.000; ἤ 90-000-100.000 ἤ 20.000-30.000; Ὁ φανατικῶς φιλοεβραῖος Mazower ἀποφεύγει νά μᾶς πληροφορήση τήν προέλευσι τῶν στοιχείων, πού παραθέτει, ὥστε νά ἐλέγξωμεν τήν ἀξιοπιστίαν των.

Διά τόν Ἑβραῖον Γιόσεφ Ἐλιγιά (1901-1931) πού προανέφερα σημειῶ, ὅτι ὑπῆρξε ἀξιόλογος ποιητής, ἱστορικός καί φιλόσοφος, τόν ὁποῖον κατεδίωξε ἡ Ἑβραϊκή κοινότης Ἰωαννίνων, ὅπου ἐγεννήθη καί τόν ἐξηνάγκασε νά ἐγκαταλείψη τήν γενέτειρά του καί νά ἐγκατασταθῆ εἰς Ἀθήνας. Διατί τόν ἐπολέμησαν καί τόν ἀπεκήρυξαν οἱ Ἑβραῖοι; Διότι εἰς ποίημά του χαρακτηρίζει τόν Χριστόν ὡς: *«τήν πλέον ὡραίαν ψυχήν, πού ἔχει ποτέ στόν κόσμο τοῦτο ἀνθοβολήσει»*. Ὁ Ἐλιγιά μάλιστα ἤθελε νά βαπτισθῆ Χριστιανός, ἀλλά δέν τό ἔκανε, διά νά μή στενοχωρήση τήν γηραιά μητέρα του (*«Βραδυνή»* 12-8-1963). Μετά τόν θάνατόν του οἱ Ἑβραῖοι, πρός ἐπιβεβαίωσιν τῆς ὑποκρισίας των τοῦ ἔστησαν προτομή στά Ἰωάννινα.

Ὁ Λεόν Ντεγκρέλ εἶναι σαφέστατος: *«Πρίν μερικά χρόνια ἦταν ὅπως τό Εὐαγγέλιον ὁ μῦθος γιά τά 6 ἑκατομμύρια. Ἦταν ἕνα δόγμα. Σήμερα ὅμως δέν τό πιστεύει ὁ κόσμος. Ἀκόμη καί οἱ Ἑβραῖοι τά ἔχουν μπερδέψει καί δίνει ὁ καθένας ἀπό αὐτούς ὅτι νούμερο θέλει... οἱ Ἑβραῖοι δίνουν αὐτά τά νούμερα γιά νά παίρνουν λεφτά ἀπό τό γερμανικό κράτος...»* (*«Ἀντίδοτον»* τεῦχος 23, σελ. 21-23).

Ἐπί πλέον ὁ Ντεγκρέλ ἐκυκλοφόρησε ὑπό μορφήν ἐπιστολῆς στόν Πάπα βιβλίον μέ θέμα: *«Ἡ ἀπάτη τοῦ Ἄουσβιτς»* καί οὐδείς, οὐδέποτε, οὐδαμοῦ ἐτόλμησε νά ἀμφισβητήση τά στοιχεῖα, τά ὁποῖα παραθέτει, ὅπως προεῖπον. Οἱ «ἀναθεωρηταί» τῆς ἱστορίας ἐξεκίνησαν καλοπροαιρέτως νά ἐντοπίσουν τήν ἀλήθεια, διότι ἐξ ἰδίας ἐμπειρίας διεπίστωναν τά Ἑβραϊκά ψεύδη. Ἐπί παραδείγματι ὁ σοσιαλιστής βουλευτής Πώλ Ρασσινιέ, ὁ ὁποῖος παρέμεινε πέντε ὁλόκληρα χρόνια εἰς στρατόπεδο συγκεντρώσεως ἀρνεῖται τό ὁλοκαύτωμα καί ἔγραψε τό βιβλίο *«Τό ψεῦδος τοῦ Ὀδυσσέως»*.

Ὁ συγγραφεύς Κυριάκος Διακογιάννης στό βιβλίον του *«Πωλεῖ-*

ται Πατρίς» (σελ. 74) ὑπολογίζει τούς θανατωθέντας *«μέ φρικτά βασανιστήρια στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῆς Γερμανίας»* εἰς πεντακοσίας-ἑξακοσίας χιλιάδας.

Ὁ Ἐρυθρός Σταυρός δίδει ἕναν ἀριθμόν Ἑβραίων-θυμάτων, πού ἀπέθαναν ἀπό κακουχίας, νόσους ἤ ἐφονεύθησαν *«κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου»* καί πού εἶναι 350.000! Ἐννοεῖται, ὅτι οὐδέν ἐκ τῶν θυμάτων ἐθανατώθη εἰς θαλάμους ἀερίων ἤ ἐκάει εἰς φούρνους (διά περισσότερα εἰς «Ἀντίδοτον» τεῦχος 23, σελ. 21 κ.ἑ.). ποῦ εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια; Πάντως ὄχι στά 6.000.000.

Κάπου στούς ἀριθμούς αὐτούς κυμαίνεται καί ὁ δρ. Γιέρμακ, ὁ ὁποῖος στό βιβλίον του *«Ὁ ἄξονας τοῦ θανάτου»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Στερέωμα» σελ. 164-174) ἀναλύει τό ὁλοκαύτωμα, τό ὁποῖον θεωρεῖ *«τό μεγαλύτερο ψέμα τῆς σύγχρονης ἱστορίας»* χωρίς αὐτό νά σημαίνη βεβαίως, ὅτι δέν ἐξωντώθησαν Ἑβραῖοι ἀπό τούς Ναζί κατά τόν Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο καί μετά ἀπό παράθεσι πολλῶν στοιχείων καταλήγει στό συμπέρασμα, ὅτι: *«ὁ πραγματικός (κατά προσέγγιση) ἀριθμός τῶν Ἑβραίων πού ἐξοντώθησαν κατά τόν Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο στήν Εὐρώπη εἶναι 300.000»* καί συνεχίζει:

«Γιά νά ἀποφύγουμε ἐνδεχόμενο σφάλμα, πιθανῆς μικρῆς ἀνακρίβειας, ἐξαιτίας τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων, πού θά ὁδηγοῦσε σέ ὑπερβολική μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δολοφονημένων Ἑβραίων ἀπό τούς Ναζί, διπλασιάζουμε τόν ἀριθμό «300.000»: 2x300.000=600.000. Τώρα, μέ κάθε βεβαιότητα, μποροῦμε νά ἰσχυριστοῦμε ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς θυμάτων τοῦ ναζισμοῦ, εἶναι ἀδύνατο νά ξεπερνοῦσε τίς 600 χιλιάδες!»

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς δρ. Ρ. Σταϊνίγκερ ἐξέδωσε τά πρακτικά τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης, χωρίς νά περιλάβη ἀπολογίας κατηγορουμένων, ἀλλά μόνον τάς κατηγορίας. Διαβάζομεν λοιπόν (δρ. Ρ. Σταϊνίγκερ: *«Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»*, Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1960, σελ. 142) ὅτι: *«ὁ Ἀδόλφος Ἄϊχμαν εἰς τόν ὁποῖον ὁ Χίτλερ εἶχε ἀναθέσει τήν ἐξόντωση τῶν Ἑβραίων εἰς μίαν ἀναφορά του ἀναφέρει ὅτι μέχρι τό 1945 ἐδολοφονήθησαν 6.000.000*

Ἑβραῖοι ἐκ τῶν ὁποίων τά 4.000.000 ἐθανατώθησαν εἰς τούς θαλάμους ἀερίων».

Αὐτή ἡ «μία ἀναφορά» ἀναζητηθεῖσα οὐδέποτε εὑρέθη! Καί διαφοροποιεῖται μ' ἄλλην ὑποτίθεται κατάθεσιν τοῦ Ἄϊχμαν, κατά τήν ὁποίαν: *«Ὁ Κάρλ Ἄντολφ Ἄϊχμαν, ἀρχηγός τοῦ Γραφείου τῆς Γκεστάπο γιά τούς Ἑβραίους, ὑπολόγισε πώς ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων, πού ἐξοντώθησαν θά πρέπει νά κυμαίνεται γύρω στά 5 ἤ 6 ἑκατομμύρια ἄτομα»* (Ε. Ὀρλάντι: «Χίτλερ» φάκελλοι Μοντατόρι, Ἑλλ. ἔκδ. Ἀθ. 1972, σελ. 161). Γεννᾶται τό ἐρώτημα: Πῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μία ἀναφορά, πού δέν ἔχει εὑρεθῆ;

Στά πρακτικά τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης (τόμος 4ος, σελ. 657) φέρεται, ὅτι ὁ Ἄϊχμαν εἶπε στόν δρ. Γουλιέλμο Χέτλ (ἀξιωματικός τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας τοῦ Ράϊχ) συμφώνως πρός μαρτυρίαν τοῦ Χέτλ, ὅτι περίπου τέσσαρα ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι ἐσκοτώθησαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἄλλα δύο ἐθανατώθησαν μέ ἄλλον τρόπον. Ὁ Ἄϊχμαν ἠρνήθη, ὅτι εἶπε τέτοιους ἀριθμούς στόν Χέτλ, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτει στήν Ἀγγλικήν μυστικήν ὑπηρεσίαν («Ἰντέλιτζενς Σέρβις») καί ἐπρόδιδε τήν πατρίδα του καθοδηγούμενος ἀπό Βρεταννούς πράκτορας. Μεταπολεμικῶς ἀπεκαλύφθη ἡ ἀλήθεια καί ἐδημοσιεύθησαν σχετικά ἄρθρα στό Ἀγγλικόν περιοδικόν «*Weekend*» (25-1-1961) μέ ἐξώφυλλον τόν Χέτλ! καί ὑπότιτλον ὅτι *«ὁ φίλος τῶν ἡγετῶν τῶν ναζί εἶχε προϊστάμενο ἕναν ἄνθρωπον τῶν βρεταννικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν»*! Ἡ μοναδική μαρτυρική κατάθεσις περί 6.000.000 θανατωθέντων Ἑβραίων προέρχεται ἀπό τόν Χέτλ! ὄχι βεβαίως ὅτι ἔχει ἰδίαν ἀντίληψιν, ἀλλ' ὅτι τοῦ τό εἶπε -τάχα- ὁ Ἄϊχμαν. Ἔτσι λοιπόν κάποιος προδότης τῆς Πατρίδος του, πράκτωρ ξένης χώρας καταθέτει, ὅτι τοῦ εἶπε κάποτε ὁ Ἄϊχμαν (πού τό ἀρνεῖται) διά τήν ἐξόντωσιν 6.000.000 Ἑβραίων κι ἀμέσως ὁ ἀριθμός αὐτός, δίχως τό παραμικρόν στοιχεῖον ἐγένετο ἱστορική ἀλήθεια, γεγονός ἀναμφισβήτητον, ποινικόν ἀδίκημα δι' ὅποιον τό ἀμφισβητήση, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε στό βιβλίον του *«Ἡ Μαύρη Τάξη»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1968 σελ. 236) γράφει: *«Ἡ ἐξόντωση τῶν Ὀλλανδῶν Ἑβραίων θά γίνει μέ μία σπάνια λεπτολογία. Ἀπό τά 110.000 ἄτομα πού μετατοπίσθηκαν, θά ἐπιζήσουν μό-*

νο *6.000*». Ἐν τούτοις ἡ Ἑβραϊκή ἔκδοσις «Ὁλοκαύτωμα» σελ. 59 ἀναφέρει ὅτι στήν Ὁλλανδία ἐπέζησαν 20.000 Ἑβραῖοι κι ὄχι 6.000 πού γράφει ὁ Χέγνε. Ἡ ἀμείλικτος γλῶσσα τῶν ἀριθμῶν ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα, ὅτι κάποιος ψεύδεται.

Ἡ ἐπίσημος ἔκδοσις τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ὑπό τόν τίτλον «Ὁλοκαύτωμα» στήν σελ. 59 ἔχει χάρτην τῆς Εὐρώπης, μέ τόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι «ἐπέζησαν» ἀπό τάς διώξεις τῶν Γερμανῶν. Τά στοιχεῖα πού μᾶς δίδουν τά ἐλέγχομεν μέ ἄλλα στοιχεῖα, τά ὁποῖα μᾶς δίδουν ἄλλαι Ἑβραϊκαί πηγαί, εὑρίσκομεν ἀντιφάσεις καί ἀναζητοῦμεν τήν ἀλήθειαν. Ἤ μήπως θεωρεῖτε σωστόν νά πιστεύωμεν, ὁτιδήποτε μᾶς ἀνακοινώνει, ὁ ὁποιοσδήποτε Ἑβραῖος;

Πῶς θέλετε νά κάνωμεν; Δέν πρέπει νά ἐξετάζωμεν αὐτά πού μᾶς ἀνακοινώνουν οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ ὑποστηρικταί τους; Βεβαίως πρέπει νά τά ἐξετάζωμεν. Ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι πάντοτε δεδομένη. Χρειάζεται ἔρευνα καί ἀπόδειξις.

Ὁ ἀντικειμενικός ἱστορικός στό θέμα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβραίων ἔχει πολλά ἐρωτηματικά. Ἐπί παραδείγματι. Ὁ Ἑβραῖος Ἐλιγιά στήν «Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» ἀναφέρει, διά τόν πληθυσμόν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι στήν Αὐστρία ζοῦν (μετά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον) 300.000 Ἑβραῖοι. Ὁ φιλοσημίτης Κ. Παπακυριακοῦ στό βιβλίον του «*Οἱ Ἀντισημῖται*» (σελ. 64) γράφει στόν πίνακα τοῦ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι τό 1939 στήν Αὐστρία ζοῦν 39.000! Ἑβραῖοι ἤ ἡ πρώτη πηγή ἰσχυρίζεται, ὅτι στήν Ἀμερική ζοῦν 4.185.000 Ἑβραῖοι, ἐνῶ ἡ δευτέρα τούς ἀναβιβάζει εἰς 5.300.000. Στήν Ἀσία ἡ μία πηγή ὁμιλεῖ, διά 686.000 Ἑβραίους καί ἡ ἄλλη, διά 800.000. Στήν Ἀφρική ὁ εἷς λέγει, ὅτι ζοῦν 474.000 Ἑβραῖοι καί ὁ ἄλλος 600.000. Ὁ ἱστορικός λοιπόν ὀφείλει νά ἐξετάση αὐτούς τούς ἀριθμούς, διά νά εὕρη τήν ἀλήθειαν, διότι κάποιος ἀπό τούς δύο **δέν εἶναι ὀρθός**.

Τά Ἑβραϊκά ψεύδη ἀποκαλύπτονται καί ἀπό τά ὀνόματα τῶν ἀναφερομένων, ὡς φονευθέντων ἀπό τούς Ναζί. Τά παραδείγματα εἶναι ἄπειρα. Ἐπιλέγω τήν περίπτωσιν τῆς οἰκογενείας Χάρρυ Μίντς, πού ἐπιστεύετο, ὅτι ὅλοι των ἦσαν νεκροί. Τελικῶς ἀνευρέθησαν ζῶντες καί ἀπεκαλύφθησαν μέ τήν δημοσίευσι στήν Ἀμερικανική ἐφημερίδα «*Chicago Tribune*» (29 Ἰουνίου 1987) φωτογραφίας τῆς

πολυπληθοῦς οἰκογενείας τοῦ Μίντς, πού δόξα τῷ Ἰεχωβᾷ φαίνονται ὑγιέστατοι καί ἑορτάζουν.

Στό ἵδρυμα Γιάντ Βασέμ τῆς Ἱερουσαλήμ καταγράφονται ὅλοι οἱ νεκροί τοῦ ὁλοκαυτώματος. Μέ ποῖον τρόπον; Εἰς κάθε ἐπισκέπτην δίδουν ἕνα ἔντυπον, ὅπου μπορεῖ νά γράψῃ τό ὄνομα ἤ τά ὀνόματα γνωστῶν, συγγενῶν κ.τ.λ. πού ἐφονεύθησαν ἀπό τούς Γερμανούς. Ἔτσι μ' αὐτόν τόν ἀσφαλῆ τρόπον, κάθε χρόνον προστίθενται νέα ὀνόματα θυμάτων τοῦ ὁλοκαυτώματος, πού καταχωροῦνται εἰς κεντρικόν ἠλεκτρονικόν ὑπολογιστήν (Holocaust Zentralcomputer).

Ἀλλοῦ πάλιν (Θ. Σκάρπα: *«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»* τόμος Α', σελ. 122) ἀναφέρεται, ὅτι στήν Πολωνία οἱ διασωθέντες Ἑβραῖοι *«βρέθηκαν λιγώτεροι ἀπό 50.000»*. Ἐκτός τῆς ἀντιφάσεως πρός τούς ἄλλους διδομένους ἀριθμούς διασωθέντων ἔχομεν κι ἄλλην ἀντίθεσιν. Στό ἴδιο βιβλίο (ἔνθ. ἀνωτ.) ἰσχυρίζονται, ὅτι *«τουλάχιστον 2.600.000 Πολωνοεβραῖοι εἶχαν ἐξοντωθεῖ»*. Συνεπῶς 2.600.000 θανατωθέντες, σύν 50.000 διασωθέντες σύνολον 2.650.000 Ἑβραῖοι ὑπῆρχαν στήν Πολωνία. Αὐτή εἶναι ἡ ἄτεγκτος λογική τῶν ἀριθμῶν. Μολοντοῦτο στό ἴδιο βιβλίον (σελ. 119) διαβάζομεν ὅτι: *«Στήν Πολωνία ζοῦσαν τρία ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι καί ἡ μετανάστευσίς των ἦταν ἀδύνατος ἐξ αἰτίας τῆς ἀπροθυμίας τῶν ἄλλων κρατῶν νά τούς δεχθοῦν»*. 3.000.000 λοιπόν μεῖον 2.650.000 (θανατωθέντες σύν διασωθέντες) ἀπομένουν 350.000 Ἑβραῖοι, πού δέν γνωρίζομεν ἄν ἐσώθησαν ἤ ὄχι καί πού ὅμως ἡ ἀριθμητική ἀντίθεσις, εἰς τόσον μεγάλον βαθμόν κλονίζει, κάθε ἀξιοπιστίαν τῶν ἰσχυρισμῶν.

Ὁ A. Kitroeff στό βιβλίον του *«The Jews in Greece 1941-1944»* (σελ. 5) προσδιορίζει τόν ἀριθμό τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα εἰς 80.000 ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 70.000 ζοῦν στήν Θεσσαλονίκη. Ἔτσι ἀναφέρει τό «International Press Agency» τήν 5-1-1943 (*«News Digest»*, No. 1038, 23-1-1943). Ἄλλοι γράφουν διαφορετικῶς π.χ. ὁ τότε (1969) πρόεδρος τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλάς-Ἰσραήλ» Χρ. Εὐελπίδης προλογίζων τό βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ Πολυχρόνη Ἐνεπεκίδη: *«Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944»* (ἔκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1969, σελ. 3), γράφει, ὅτι στήν Ἑλλάδα προπολεμικῶς ὑπῆρχαν *«62.700 Ἑβραῖοι»* καί ἡ *«Ἑβραϊκή Κοινότης Θεσσαλονίκης μέ τούς 56.000 κατοίκους της...»*.

Ὁ ραββῖνος Μιχαήλ Μόλχο ὅμως εἰς μελέτην του, διά τόν

Ἑβραϊκόν πληθυσμόν τῆς Θεσσαλονίκης ἀναφέρει, ὅτι τό 1941 στήν Θεσσαλονίκη ἔζων 46.000 Ἑβραῖοι (Π. Ἐνεπικίδη ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 20). Δηλαδή στό ἴδιο βιβλίον, ἀπό δύο Ἑβραϊκάς πηγάς ἔχομεν δύο διαφορετικούς ἀριθμούς Ἑβραίων. Ὁ μέν πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλάς-Ἰσραήλ ὁμιλεῖ διά 56.000 Ἑβραίους στήν Θεσσαλονίκην κι ὁ ραββῖνος διά 46.000. Ἑπομένως κάποιος σφάλλει. Ἐάν τό ἐρευνήσωμεν εἶναι ἀντισημιτισμός;

Στήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἀμερικανοῦ Γενικοῦ Προξένου στήν Κωνσταντινούπολι, πρός τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ ὑπάρχει «ἐμπιστευτική» ἀναφορά (report No. 1746 (R-1616, Νοεμβρίου 1943) μέ θέμα πληροφορίαι ἀναφερόμεναι στούς Ἑβραίους τῆς Ἑλλάδος (ὅρα καί Alexandros Kitroeff: *«The Jews in Greece, 1941-1944 «Eyewitness Accounts»* 1985, σ. 23), ὅπου ἡ Ἑβραϊκή ὀργάνωσις ἐδήλωσε, ὅτι στήν Πολωνίαν μετεφέρθησαν ἀπό Θεσσαλονίκην 10.000 Ἑβραῖοι, οἱ ὑπόλοιποι ἐκ τῶν 50.000 Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης, πού συνελήφθησαν ἐφονεύθησαν ἀλλοῦ, ἐάν ἐφονεύθησαν. Ἡ ἀναφορά γράφει ἐπακριβῶς: «of Salonica only about 10.000 reached Poland alive».

Ἐφ' ὅσον λοιπόν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι δηλώνουν, ὅτι 10.000 ἀπό αὐτούς ἐπῆγαν στήν Πολωνία, ὅπου εὑρίσκεται τό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς εἶναι ἀδύνατον νά ἔχουν φονευθῆ 50.000 Ἑβραῖοι ἐκεῖ, ὅπως τώρα ἰσχυρίζονται. Ἐγώ δέν ὑποστηρίζω κάτι. Ἁπλῶς ἐπισημαίνω τάς ἀντιφάσεις τῶν ἐπισήμων Ἑβραϊκῶν πηγῶν.

Συνεχίζω νά ἀναφέρω στοιχεῖα, πού ἀποδεικνύουν τό ἀναξιόπιστον τῶν ἀριθμῶν. Ἐπικαλοῦμαι δύο «είδικούς τοῦ Ὁλοκαυτώματος». Ἡ Λούσυ Νταβίντοβιτς στό βιβλίον της: *«Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων»* (Lucy Dawidowicz: *«The war against the Jews»* ed. Peguin Books, 1987) παραθέτει στατιστικήν, ὅτι στό Ἄουσβιτς ἐφονεύθησαν 2.000.000, ἐνῶ ὁ Ραούλ Χίλμπεργκ στό βιβλίον του *«Ἡ ἐκμηδένησις τῶν Εὐρωπαίων Ἑβραίων»* (Raul Hilberg: *«Die Vernichtung der europäischen Juden»* Fischer Taschenbuch Verlag, 1990) παραθέτει στατιστικήν, ὅτι στό Ἄουσβιτς ἐφονεύθησαν 1.000.000.

Τελικῶς ποῖος λέγει τήν ἀλήθειαν; Νά μή τό ἐξετάσωμεν; Συγκρίνοντες τάς δύο στατιστικάς διαπιστώνωμεν, ὅτι εἰς οὐδένα ἀριθμόν συμφωνοῦν π.χ. στό στρατόπεδο Τρεμπλίνκα ἡ μέν ἀναγράφει 800.000 νεκρούς, ἡ δέ 750.000. Στό Σόμπιμπορ ἡ μία στατιστική γράφει

250.000 νεκρούς, ή ἄλλη 200.000. Στό Χέλμο ή ἀντίφασις τῶν ἀριθμῶν αὐξάνεται, ἀφοῦ κατά τήν πρώτην στατιστικήν ἐφονεύθησαν 340.000, ἐνῶ κατά τήν δευτέραν 150.000. Στό Μπέλτσεκ 600.000 ή μέν, 550.000 ή δέ καί συνολικῶς ή πρώτη στατιστική ὁμιλεῖ διά 5.370.000 νεκρούς, ἐνῶ ή δευτέρα διά 2.700.000. Τί νά πιστεύσωμεν; Διά περισσότερα εἰς Jurgen Graf: *«Todesursache Zeitgeschichtsforschung»* Verlag «Neue Visionen» 1995, Wurenlos, s. 195).

Κατά τό International Press Agency (5-1-1943) ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα εἶναι 100.000: «The number of Jews in Greece totals 100.000...) καί εἰς *«News Digest»* (τεῦχος 1038, 23 Ἰανουαρίου 1943) ὅπου ἐπί πλέον πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν 70.000 καί τῶν Ἀθηνῶν 2.000: «In Athens there are 2.000» (ἔνθ. ἀνωτ.). Αὐταί αἱ 2.000 πού ἀναφέρονται στήν σελ. 10 τοῦ προαναφερθέντος βιβλίου τοῦ Kitroeff, στήν σελίδα 23 τοῦ ἰδίου βιβλίου αὐξάνονται εἰς 3.500: «of the 3.500 Jews of Athens».

Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἀπό 70.000 (σελ. 10) μειοῦνται εἰς 55.000 στήν σελίδα 31!

Κανονικῶς ἐμεῖς δέν ἐπιτρέπεται νά ἐξετάσωμεν αὐτάς τάς ἀντιθέσεις, διότι ὡς γνωστόν ὁτιδήποτε ἰσχυρίζονται οἱ φιλαλήθεις Ἑβραῖοι δέν ἀμφισβητεῖται, ἔστω κι ἄν ἀντιφάσκη πρός ἑαυτό.

Ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Βιέννης Πολυχρόνης Ἐνεπικίδης δεδηλωμένος φίλος τῶν Ἑβραίων ἔγραψε ἕνα βιβλίο, μέ τόν τίτλον: *«Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944»* (ἐκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1969) τό ὁποῖον προλογίζει ὁ τότε Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλάς-Ἰσραήλ, Χρ. Εὐελπίδης.

Στό βιβλίον αὐτό πού εἶναι καθαρά Ἑβραϊκή πηγή δίδονται οἱ ἑξῆς ἀριθμοί ἀπό Ἑβραίους, διά τούς Ἑβραίους κατά πόλεις, π.χ. Βέροια, ἄνω τῶν 600, Σέρραι, 600, Δράμα, ἄνω τῶν 1.000, Ξάνθη 600 περίπου, Διδυμότειχον, περί τούς 1.000, Ἀλεξανδρούπολις, 150, Κομοτηνή, 850 (σελ. 176-184).

Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει κάποια προτίμησις στούς στρογγυλούς ἀριθμούς, ὅπως τό 600 καί ἔχομεν 600 ἀκριβῶς, ἄνω τῶν 600, 600 περίπου. Ἀλλά αὐτά εἶναι δευτερεύοντα. Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι ή σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν, πού δίδουν στό βιβλίον οἱ Ἑβραῖοι, μέ ἐκείνους πού ἀναφέρει τό Κεντρικόν Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον Συντονισμοῦ καί

Γνωματεύσεως, τό όποῖον ἐκυκλοφόρησε πίνακα ἐμφαίνοντα τάς ἀπωλείας τοῦ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος καί ὁ ὁποῖος πίναξ δημοσιεύεται στό βιβλίον τοῦ Ἐνεπεκίδη (σελ. 170). Ἔχομεν λοιπόν κατά τόν πίνακα π.χ. στήν Βέροια «460 Ἑβραίους» ἐνῶ κατά τήν Ἑβραϊκήν πηγήν (Μεναχέμ Στρούντσα) «ἄνω τῶν 600»! καί οἱ δύο αὐτοί διαφορετικοί ἀριθμοί δημοσιεύονται στό ἴδιο βιβλίον (σελ. 170 ὁ εἷς καί σελ. 176 ὁ ἄλλος). Τελικῶς ποῖος εἶναι ὁ ἀληθής;

Πιθανῶς θά σκεφθῆτε: καί τί σημασία ἔχει ἄν ἐφονεύθησαν 460 ἤ 600, τό ἔγκλημα ἔγινε. Πῶς δέν ἔχει σημασίαν; ἔχει καί πολλήν μάλιστα νά γνωρίζωμεν τό πόσοι ἐφονεύθησαν, διά νά προσδιορίζωμεν τό μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος, ἐάν βεβαίως ἐφονεύθησαν. Ἐξ ἄλλου πρέπει ὑπευθύνως νά ἐλέγχεται ἡ ἀκρίβεια τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Ἡ Ἑβραϊκή ἔκδοσις «Ὁλοκαύτωμα» (κεφ. «Ἡ Ἑβραϊκή παρουσία στήν Ἑλλάδα») γράφει ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τῶν Πατρῶν ἦσαν 337. Ἐνῶ ὁ πίναξ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ἀναφέρει ὅτι ἡ κοινότης τῶν Πατρῶν-Ἀγρινίου εἶχε 265 Ἑβραίους. Τελικῶς ποῖος ἀριθμός εἶναι ὀρθός;

Στήν ἐπίσημον «*Ἱστορίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν*» τοῦ Σολομῶντος Γκρέϋζελ (ἔκδ. ΗΠΑ, 1960, ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 172) παρατίθεται λεπτομερής πίναξ τῶν Ἑβραίων θυμάτων τῶν Ναζί στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Συνολικός ἀριθμός θυμάτων: 6.097.000. Αὐτόν τόν ἀριθμόν βεβαιώνουν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι καί ἀφήνουν ἐκτεθειμένους τούς κυρίους Καμύ καί Μπόνη, πού ὁμιλοῦν δι' ἑπτά ἑκατομμύρια καί δώδεκα ἑκατομμύρια...

Στόν πίνακα τοῦ Γκρέϋζελ παρατηρεῖται πάλιν τό φαινόμενον τῆς στρογγυλοποιήσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν θανατωθέντων στά ναζιστικά στρατόπεδα π.χ. ἐκ Ρωσίας 1.000.000, ἐξ Οὐγγαρίας 200.000, ἐξ Ἰταλίας 30.000, ἐκ Βελγίου 70.000 κ.τ.λ. Ὅλοι οἱ ἀριθμοί ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μέ ἄλλους ἀριθμούς, πού οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἀνακοινώνουν π.χ. διά τήν Ἑλλάδα ὁ πίναξ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ἀναφέρει 67.151 (77.377 σύνολον Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ - 10.226 ἐπιζῶντες = 67.151 θύματα) θανατωθέντας Ἑβραίους, ἐνῶ ὁ πίναξ Γκρέϋζελ ἀναφέρει 65.000.

Ὁ ἱστορικός ὀφείλει νά εἶναι ἀκριβής ὅταν ἀναφέρεται εἰς ἀριθ-

μούς, χρονολογίας κ.τ.λ. Ὁ καθηγητής τῆς ἱστορίας Π. Ἐνεπικίδης δέν ἐπιτρέπεται νά γράφη στό βιβλίον του, πού προανέφερα, ὅτι «*ἐκ τῶν 62.700 Ἑβραίων τῆς προπολεμικῆς Ἑλλάδος ἐπέζησαν τῆς ἐξοντώσεως μόλις οἱ 10.000*» (σελ. 11) καί ὀλίγον κατόπιν (σελ. 15) τό 62.700 νά γίνεται 67.200 (ὄχι δέν εἶναι λάθος, διότι θά τό εἶχε ἐπισημάνει στά «παροράματα» σελ. 194) καί οἱ θανόντες Ἑβραῖοι νἆναι τώρα «ὀλιγώτεροι τῶν 10.000» καί στήν σελ. 171 νἆναι περισσότεροι τῶν 10.000 (συγκεκριμένως 10.226). Δέν παίζω μέ τούς ἀριθμούς, ἄλλοι παίζουν μ' αὐτούς καί τό ἀποδεικνύω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅταν οἱ κύριοι ἱστορικοί τοῦ Ἑβραϊσμοῦ παραθέτουν στά βιβλία των ἀριθμούς θανατωθέντων Ἑβραίων νά τούς παραθέτουν ὀρθῶς. Μήπως δι' αὐτήν τήν ἀπαίτησίν μας ἔχομεν ἄδικον;

Τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1941, κατά τούς Ἑβραίους (ἐκ μελέτης τοῦ ραββίνου Μιχαήλ Μόλχο, εἰς Π. Ἐνεπικίδην: ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 20) οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν στήν Θεσσαλονίκην 46.000. Ἐνῶ κατά τόν πίνακα τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ὁ Ἑβραϊκός πληθυσμός εἰς Θεσσαλονίκην ἀνήρχετο εἰς 56.000 (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 170). Ἔχομεν δηλαδή διαφορά 10.000 ἀτόμων. Τελικῶς διερωτῶμαι ὁ ραββῖνος Μόλχο ἀναφέρει ὀρθῶς ἤ ὁ πίναξ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου;

Ὅπως βλέπετε χρησιμοποιῶ μόνον Ἑβραϊκάς πηγάς καί διαπιστώνετε, ὅτι στό ἴδιο βιβλίον παρατίθενται διαφορετικά ἀριθμητικά στοιχεῖα, διά τούς Ἑβραίους. Ἐμεῖς νά μή τό σχολιάσωμεν;

Στό μνημεῖον τό ὁποῖον οἱ Ἰσραηλῖται τῆς Θεσσαλονίκης ἀνήγειραν ἐκεῖ εἰς μνήμην, ὅπως γράφει τῶν «*πεντήκοντα χιλιάδων ἀδελφῶν...*» ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια (ENC. JUDAICA ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 879) γράφει ὅτι ἐν συνόλῳ 46.091 Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης μεταφέρθησαν - 45.650 στό Ἄουσβιτς καί 441 στό Μπέργκεν-Μπέλσεν - 95% ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν. Βεβαίως ἡ διαφορά μεταξύ 50.000 καί 46.091 δέν εἶναι μικρά, καί δέν παύει νά εἶναι διαφορά, διά τόν ἱστορικόν ἐρευνητήν. Καί ἕνας-δύο νά ἐδολοφονήθησαν εἶναι ἔγκλημα. Οὐδεμία ἀντίρρησις. Ἐδῶ πάντως ἐξετάζομεν τήν ἀξιοπιστίαν τῶν ἀριθμῶν.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια (ENC. JUDAICA ἔκδ. Ἱερουσαλήμ 1978, σελ. 878, λ. «Greece») γράφει ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων τήν παραμονή τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ἦτο 77.000. 125.000 ὁ Ἑβραῖος

Ἐλιγιά, 77.000 ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια. Νά μή συζητήσωμεν αὐτήν τήν διαφοράν; κι ἄν τήν συζητήσωμεν εἴμεθα ἀντισημῖται;

Ὅσον ἀφορᾶ στά θύματα πού ἐφονεύθησαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως θά πρέπει νά σᾶς πληροφορήσω, ὅτι ἡ Ἑλβετική ἐφημερίς *«Berner Tagwacht»* (24 Αὐγούστου 1945) ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἑλβετικοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος ἐδημοσίευσε πρωτοσελίδως τήν εἴδησιν, ὅτι στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Νταχάου ἐφονεύθησαν περίπου 14.000.000 ἄνθρωποι! μέ ἡμερησίαν θανάτωσι 12.000-15.000 ἀνθρώπων!

Αἱ συνεχεῖς ἐπιθεωρήσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ οὐδέν εἶδον. Οὔτε βεβαίως κατόπιν ἰσχυρίσθη κάποιος, κάτι παρόμοιον. Ἡ προπαγάνδα ὅμως ἀπέδωσε, διά τότε.

Ἐάν δέν ἐδιάβαζα ὁ ἴδιος τήν ἐφημερίδα δέν θά ἐπίστευα, ὅτι τέτοια ψεύδη εἶναι δυνατόν νά γραφοῦν.

«Τά συρματοπλέγματα τοῦ Ἄουσβιτς εἶναι ἐκεῖ γιά νά θυμίζουν σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο τή ναζιστική θηριωδία τῆς περιόδου 1939-45.»

(«Χώρα», 5-9-2003)

Πράγματι τά συρματοπλέγματα εἶναι ἐκεῖ. Οἱ «φοῦρνοι» καί οἱ «θάλαμοι ἀερίων» δέν εἶναι ἐκεῖ. Καλῶς κάνουν καί διατηροῦν τό στρατόπεδον εἰς καλήν κατάστασιν, διότι οὐδείς γνωρίζει τί μπορεῖ νά συμβῇ στό μέλλον.

*Ἡ φωτογραφία αὐτή ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα «**Χώρα**» (6-3-2003). Στήν Παλαιστίνη οἱ Ἑβραῖοι ἔβαλαν ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα καί ἐφυλάκισαν ἕναν ὁλόκληρον Λαόν, μέσα στήν ἴδια του τήν Πατρίδα. Ἡ διεθνής κοινωνία σιωπᾶ. Μόνον τά συρματοπλέγματα τοῦ Ἄουσβιτς βλέπει.*

Ἡ ἐφημερίς «*Νέα*» (29-1-2004) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν ἀπό τήν Θεσσαλονίκην καί ἐθανατώθησαν στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς-Μπιρκενάου ἦσαν 70.000 καί ἡ ἐφημερίς γράφει: «*στή μνήμη τῶν 70.000 Ἑβραίων τῆς πόλης οἱ ὁποῖοι ἐξοντώθηκαν στά ναζιστικά στρατόπεδα τοῦ Ἄουσβιτς καί τοῦ Μπιρκενάου κατατέθησαν στέφανα στό μνημεῖον τοῦ Ἑβραϊκοῦ ὁλοκαυτώματος...*». Τήν ἰδίαν ἡμέραν ἡ ἐφημερίς «*Χώρα*» (29-1-2004) διά τό ἴδιον θέμα μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι οἱ ἐξοντωθέντες Ἑβραῖοι ἀπό τήν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν περίπου 60.000! Ἡ ἐπιγραφή πού οἱ Ἑβραῖοι ἐτοποθετήθησαν στό μνημεῖον τους, διά τό «ὁλοκαύτωμα» ἀναγράφει, ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων τῶν Ἑβραίων εἶναι 50.000. Ἡ ἐφημερίς «*Βῆμα*» (23-1-2005) μᾶς πληροφορεῖ

ὅτι προπολεμικῶς ὑπῆρχαν στήν Ἑλλάδα «συνολικά 62.700 Ἑβραῖοι». Ἡ ἐφημερίς «Νέα» (29-1-2004) δημοσιεύει ὅτι στό Ἄουσβιτς ἐφονεύθησαν «70.000 Ἑβραῖοι». Ὅταν ἔχωμεν συνολικῶς 62.700 Ἑβραίους δεν γίνεται νά σκοτωθοῦν 70.000. Ὁ ἱστορικός ἐρευνητής συνεπῶς δικαιοῦται νά ἐρωτήση: ποῖος ἀριθμός θυμάτων Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ὀρθός. 70.000; 60.000; 50.000; Ἡ ἀπορία εἶναι εὔλογος. Ὅταν ὅμως τήν διατυπώνης θά σέ χαρακτηρίσουν ἀντισημίτην. Στήν λογικήν τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ, νά πιστεύωμεν ὡς ἄβουλοι, ὁτιδήποτε διαδίδει ἡ προπαγάνδα τους ἐμεῖς δέν συναινῶμεν. Καί δέν εἴμεθα οἱ μόνοι. Ἁπλῶς ἀνήκομεν εἰς ἐκείνους, πού ἔχουν τό θάρρος νά λέγουν τήν γνώμην των, δίχως φόβον. Αὐτήν τήν θέλησίν μας οὐδείς νόμος μπορεῖ νά μᾶς τήν στερήση. Οὔτε οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἔχουν τήν δύναμιν νά μᾶς ἐπιβάλουν τήν ψευδεστάτην ἄποψίν τους.

Ἄλλο σημεῖον πού χρήζει διευκρινίσεως εἶναι: πόσοι Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν στήν Θεσσαλονίκην; Βάσει ποίων συγκεκριμένων στοιχείων ἀριθμοῦνται οἱ Ἑβραῖοι, στόν ὁποιονδήποτε ἀριθμόν ἰσχυρίζονται; Γνωρίζομεν, ὅτι οἱ ἀριθμοί δέν συμφωνοῦν μεταξύ των. Ἀλλά τοῦτο εἶναι ἄλλον ζήτημα. Ἐκεῖνο πού πρέπει ὁπωσδήποτε, διά νά γίνη σοβαρά συζήτησις, εἶναι νά μᾶς πληροφορήσουν βάσει ποίων ἀναμφισβητήτων στοιχείων ἐμετρήθησαν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τόσους ἤ τόσους στήν Θεσσαλονίκην. Ποῖος τούς κατέγραψε; καί ποῦ; Συμφώνως πρός τόν ραββῖνο Μόλχο οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἀνήρχοντο εἰς 46.000. Ἐδῶ διαφωνοῦμεν, διότι ἡ γνώμη τοῦ ραββίνου Μόλχο δέν ἀποτελεῖ στοιχεῖον ἀναμφισβήτητον. Εἶναι γνωστόν, ὅτι μία γνώμη, πού δέν στηρίζεται κάπου, ἔστω εἰς ἕνα ἀποδεικτικόν στοιχεῖον δέν ἀξιολογεῖται. Πρῶτον λοιπόν πρέπει νά ἐντοπισθῆ μέ ὀρθόν τρόπον ὁ ἀριθμός τῶν μελῶν τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος στήν Θεσσαλονίκην. Δεύτερον πρέπει νά προσδιορισθῆ ὁ ἀριθμός τῶν διασωθέντων Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἐπέστρεψαν στήν Ἑλλάδα, εἴτε μετέβησαν εἰς ἄλλην χώραν καί κυρίως στό Ἰσραήλ, στό ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι μετηνάστευσαν καί δέν ἀνεφύησαν ἐκεῖ. Τρίτον καί τελευταῖον ἀφαιροῦμεν τούς διασωθέντας Ἑβραίους ἀπό τό σύνολο τῶν συλληφθέντων ὑπό τῶν Γερμανῶν καί ὁ ἀριθμός πού προκύπτει εἶναι ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἄλλη μέθοδος καθορισμοῦ τῶν θυμάτων δέν ὑπάρχει. Βάσει πραγματικῶν στοιχείων διαπιστοῦνται πόσοι Ἑβραῖοι ἦσαν στήν Θεσσαλονίκην. Βάσει στοιχείων προσδιορίζεται πόσοι συνελήφθησαν, ἀπό τούς Γερμανούς καί μετεφέρθησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Βάσει στοιχείων βεβαιοῦται πόσοι ἐκ τῶν συλληφθέντων ἐπέζησαν καί τέλος ἀφαιροῦμεν ἀπό τό σύνολον τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης τούς μή συλληφθέντας, τούς ἐπιζήσαντες κι ἔχομεν τόν ἀκριβῆ ἀριθμόν τῶν θανόντων.

Ἐάν δέν κάνωμεν ἔτσι τούς ὑπολογισμούς, ὥστε μέ ἀκρίβειαν καί λογικήν ἀναγκαιότητα νά συνάγωμεν τόν ἀληθῆ ἀριθμόν τῶν θυμάτων τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης, τότε θά μᾶς λέγουν 70.000, 60.000, 50.000 κι ἀσφαλῶς ἀπό διαφορετικούς ἀριθμούς δέν μαθαίνεις τήν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἐξακριβοῦται βάσει πραγματικῶν στοιχείων καί εἶναι δεκτός εἷς συγκεκριμένος ἀριθμός, ἔστω μέ ἕνα περίπου π.χ. περίπου 45.000 ὁπότε γίνεται δεκτός, ἀλλά δέν γίνεται ποτέ δεκτός ὁ ἀριθμός 70.000 ἤ 60.000 ἤ 50.000 ἐάν δέν προέρχεται ἐξ ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἐν τούτοις οἱ πολιτικοί μας (πολιτικάντηδες), οἱ διανοούμενοι (τῆς παρακμῆς), οἱ τηλεπαρουσιασταί (τοῦ ἐκφυλισμοῦ, πλήν μερικῶν ἐξαιρέσεων), οἱ ἱστορικοί (τῆς ἀνακριβολογίας) καί γενικῶς ὁ πολύς κόσμος σκοπίμως δέν σκέπτεται λογικῶς, ἀλλά δέχεται ὁτιδήποτε ἰσχυρισθοῦν οἱ Ἑβραῖοι. Ἐμεῖς ἀνεξετάστως οὔτε δεχόμεθα, οὔτε ἀρνούμεθα κάτι. Ἐξετάζομεν καί συμπεραίνομεν. Ἄν ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου μᾶς ἀποκαλέσετε Ναζί, τιμή μας. Δέν πρόκειται νά ἀπορρίψωμεν τό ὀρθῶς διανοεῖσθαι (τήν λογικήν) ἐπειδή τό ἐπιθυμοῦν οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι. Ὅσον ἀφορᾶ στούς θανάτους στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἡ προπαγάνδα δολοφονεῖ τήν ἀλήθεια, ἀφοῦ τά θύματα ὑπολογίζονται εἰς 7-9 ἑκατομμύρια: «on a calcule que la nombre des victimes l' estime entre 7 et 9 millions» (Claude David: *«L'Allemagne de Hitler»*, «Presses Universitaires de France» Paris 1961, p. 75). Τέτοια ἀνακρίβεια.

Ὁ φιλοεβραῖος καί ἑβραιόφιλος Κ. Παπακυριακοῦ στό βιβλίον του *«Ἀντισημῖται»* (σελ. 64) παραθέτει τόν κατωτέρω πίνακα. Ἀπό τήν μελέτην αὐτοῦ τοῦ πίνακος οὐδέν ἀξιόπιστον ἤ ἔστω σοβαρόν συμπέρασμα ἐξάγεται ὡς πρός τόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων.

Ὁλικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων σήμερον εἶναι 13.000.000.

1939		1959
ΑΜΕΡΙΚΗ	5.300.000	6.200.000 Ἐκ τῶν ὁποίων διαμένουν 5.262.000 στίς Ἡνωμ. Πολιτεῖες Ἀμερικῆς 250.000 στόν Καναδά
ΕΥΡΩΠΗ	10.000.000	4.350.000 Ἐκ τῶν ὁποίων διαμένουν 3.000.000 στή Ρωσία 450.000 στή Μ. Βρετανία 330.000 στή Γαλλία 180.000 στήν Οὐγγαρία 43.000 στή Δ. Γερμανία
ΑΣΙΑ	800.000	1.966.000 Ἐκ τῶν ὁποίων διαμένουν στό Ἰσραήλ
ΑΦΡΙΚΗ	600.000	1.386.000
ΑΥΣΤΡΙΑ	39.000	549.000 67.000

Πίναξ «θυμάτων» τῶν Ἑβραίων ἀπό τούς Ναζί, τόν ὁποῖον συνέταξε Ἀγγλοαμερικανική Ἐπιτροπή Ἐρεύνης τό 1947 καί δημοσιεύεται στήν Ἐγκυκλοπαίδειαν «ΗΛΙΟΣ» (λ. «Ἀντισημιτισμός»).

Χῶραι	Ἑβραῖοι τό 1939	τό 1946	Ποσοστόν διασωθέντων
Αὐστρία	60.000	15.000	25%
Βέλγιον	90.000	33.000	36%
Γιουγκοσλαβία	75.000	11.000	14%
Τσεχοσλοβακία	315.000	65.000	21%
Γαλλία	320.000	180.000	56%
Γερμανία	240.000	12.000	5%
Ἑλλάς	75.000	10.000	13%
Ἰταλία	51.000	30.000	59%
Ὁλλανδία	150.000	30.000	20%
Πολωνία	3.351.000	80.000	2.5%
Ρουμανία	850.000	335.000	40%
Ρωσία (καί Βαλτικαί χῶραι)	3.550.000	2.665.000	75%
	9.127.000	3.466.000	37%

Π.χ. γράφει «ΕΥΡΩΠΗ 10.000.000» καί παρακάτω «ΑΥΣΤΡΙΑ 39.000» (ἡ Αὐστρία δέν εἶναι στήν Εὐρώπη;). Ἐν τέλει μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ ὁλικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων εἶναι σήμερον (1959) 13.000.000, ἀλλά ἄν προσθέσετε τούς ἐπί μέρους ἀριθμούς θά διαπιστώσετε, ὅτι δέν εἶναι ἔτσι.

Ἀκόμη προσέξατε κατά τόν πίνακα τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς τό 1939 οἱ Ἑβραῖοι ἀνήρχοντο στήν Εὐρώπη εἰς 9.127.000. Τόν ἴδιον χρόνον ὁ Παπακυριακοῦ τούς ἀνέβασε εἰς 10.000.000. Ἀντιφάσεις ἐπί ἀντιφάσεων. Ἄν τάς ἐπισημαίνετε εἶσθε ἀντισημῖται...

Μετά ἀπό ὅσα ἐλέχθησαν ἐπιβάλλεται νά μάθωμεν τά ἑξῆς:

1. Τά ὀνοματεπώνυμα καί τάς διευθύνσεις τῶν φερομένων ὡς θανόντων.
2. Ἐπί ποίων ἐγγράφων βασίζονται τά παρουσιαζόμενα στοιχεῖα, περί τῶν ἀριθμῶν τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης.
3. Βάσει ποίων ἐγγράφων προκύπτει: α) ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων, πρίν ἀπό τήν Γερμανικήν κατοχήν, β) τό σύνολον τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἐξετοπίσθησαν ἀπό τούς Γερμανούς καί γ) ὁ ἀριθμός τῶν ἐπιστρεψάντων στήν Ἑλλάδα ἤ μεταβάντων ἀλλοῦ, μετά τόν πόλεμον.

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Το Ολοκαύτωμα, η «σύμπτωση» και τα ερωτήματα

«..Για ποιό άραγε λόγο «αξιοποιείται», κατ' εξακολούθησιν, το Ολοκαύτωμα σε βαθμό που να αποχρωματίζεται εν τέλει το ιστορικό γεγονός και να προκαλεί συμπτώματα κορεσμού στο κοινό; Γιατί η υπερβολή οδηγεί σε λάθος χειρισμούς και πολιτικά λάθη.

Κατ' αρχάς εμπλέκεται και ταυτίζεται ολόκληρος ο εβραϊκός κόσμος με το κράτος του Ισραήλ ενώ, τους τελευταίους κυρίως μήνες, είναι μεγάλος ο αριθμός των Εβραίων που έχουν καταδικάσει και αντιδράσει έντονα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Σαρόν. Καλλιεργείται διεθνώς μια τάση άδικου αντισημιτισμού, ▶

που συμπαρασύρει γεγονότα ιστορικώς αδιαμφισβήτητα και προ πολλού καταγεγραμμένα στη συλλογική μνήμη.

Το Ολοκαύτωμα δεν έχει ανάγκη από πρόσθετο «υλικό» για κινηματογραφική εκμετάλλευση. Η υπερ-χρήση προκαλεί πλέον και ενόχληση. «Πάλι ταινία για τους Εβραίους;» είναι η αντίδραση που διατυπώνεται όλο και συχνότερα, αδικώντας τόσο τις ίδιες τις ταινίες όσο και το Ολοκαύτωμα. Ο πολλαπλασιασμός της εικόνας, από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ή τα γκέτο, παρά την αισθητική ποικιλία του, καταλήγει να είναι μονοσήμαντος. Οι δηλώσεις των ιδίων των σκηνοθετών δεν διαφέρουν, παρά το ξεχωριστό «βλέμμα» του καθενός ή τον «προσωπικό» τρόπο με τον οποίο χειρίζονται την ιστορία του Ολοκαυτώματος (...). Όσο και αν πρόκειται για δημιουργούς διαφορετικών καταβολών και αισθητικών αντιλήψεων, το υπόβαθρο και ο αφηγηματικός ιστός των ταινιών τους κινείται γύρω από το ίδιο γεγονός: το Ολοκαύτωμα. Μια «σύμπτωση» που μοιραία οδηγεί σε πολιτικά ερωτήματα».

*Μαρία Κατσουνάκη, **«Ελευθεροτυπία»**, 5-6-2002*

Ὁ ἀριθμός 6.000.000 δέν εἶναι συμπτωματικός. Τόν μῦθον τῶν 6.000.000 τόν ἔχει χρησιμοποιήσει πάλιν ἡ διεθνής Ἑβραϊκή προπαγάνδα. Δέν εἶναι νέος. Ὁ πρώην κυβερνήτης τῆς Ν. Ὑόρκης Μάρτιν Γκλύν ἔγραφε τήν *31ην Ὀκτωβρίου 1919* στήν Ἑβραϊκή ἐφημερίδα *«Ὁ Ἀμερικανός Ἑβραῖος»* («The American Hebrew») ὅτι ἀποθνήσκουν 6.000.000 ἄνδρες καί γυναῖκες (six million men and women dying) διότι στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων νά ζήσουν καί πρέπει νά τούς βοηθήσουν. Ἀπειλεῖται ὁλοκαύτωμα (in this threatened holocaust).

Ναί. Ναί. Τό παραμῦθι «ὁλοκαύτωμα» καί ὁ ἀριθμός 6.000.000 ἐφηυρέθησαν ἀπό τό 1919!

Ὁλοκαύτωμα τό 1919! Βοηθήσατε νά σώσωμεν τούς Ἑβραίους, στόπ. Ἀποστείλατε χρήματα, στόπ. ὁλοκαύτωμα ἀργότερον καλύτερον ὠργανωμένον καί πολλαπλασίως ἀποδοτικόν. Ἡ Γερμανία ἀρχικῶς πληρώνει στούς Ἑβραίους τεράστια ποσά καί κατόπιν ὅλα τά κράτη πληρώνουν, διά τά «θύματα» τοῦ ὁλοκαυτώματος. Μέχρι καί τό νεοελληνικό κρατίδιον ἔστειλε στό Ἰσραήλ! τόν χρυσόν, πού μᾶς ἐπέστρεψαν οἱ Γερμανοί. Διατί; Πληρώνετε σεῖς, εἰσπράττομεν ἐμεῖς, συνεχῶς.

The Crucifixion of Jews Must Stop!

By MARTIN H. GLYNN

(Former Governor of the State of N. Y.)

From across the sea six million men and women call to us for help, and eight hundred thousand little children cry for bread.

These children, these men and women are our fellow-members of the human family, with the same claim on life as we, the same susceptibility to the winter's cold, the same propensity to death before the fangs of hunger. Within them reside the illimitable possibilities for the advancement of the human race as naturally would reside in six million human beings. We may not be their keepers but we ought to be their helpers.

In the face of death, in the throes of starvation there is no place for mental distinctions of creed, no place for physical differentiations of race. In this catastrophe, when six million human beings are being whirled toward the grave by a cruel and relentless fate, only the most idealistic promptings of human nature should sway the heart and move the hand.

Six million men and women are dying from lack of the necessaries of life, eight hundred thousand children cry for bread. And this fate is upon them through no fault of their own, through no transgression of the laws of God or man; but through the awful tyranny of war and a bigoted lust for Jewish blood.

In this threatened holocaust of human life, forgotten are the niceties of philosophical distinction, forgotten are the dif-

WHITHER?

Abbildung 18: Bereits im Jahre 1919 berichtete eine US-Judenzeitung über einen "Holocaust" an sechs Millionen Juden. Die Sechsmillionen- zahl taucht nicht weniger als siebenmal auf. Auf welche Talmudstelle mag diese Wahnvorstellung wohl zurückgehen?

Φυσικά οἱ Γερμανοί εἶναι οἱ μόνιμοι ἐγκληματίαι. Θέλετε μίαν ἀπόδειξιν; Ἰδού. Ἡ πασίγνωστος Ἀγγλική ἐφημερίς *«Daily Telegraph»* τῆς 22ας Μαρτίου 1916 ἔγραφε, ὅτι οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν 700.000 Σέρβους μέ δηλητηριώδη ἀέρια. Ἡ ἴδια ἐφημερίς τήν 22αν Ἰουνίου 1942 ἔγραφε, ὅτι οἱ Γερμανοί στήν Πολωνία ἐφόνευσαν 700.000 Ἑβραίους μέ δηλητηριώδη ἀέρια!

Οἱ αἰώνιοι ὑποκριταί Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι διά τῆς βίας κατεδυνάστευσαν ὁλοκλήρους λαούς καί ἰδίως τόν Κυπριακόν. Ἐπολέμησαν κατά τῶν Γερμανῶν οἱ Κύπριοι καί ἐν συνεχείᾳ τούς ἀπηγχόνισαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὑπερασπισταί τῆς ἐλευθερίας.

Τόν Μάϊον τοῦ 1945 ἡ ἡττηθεῖσα Γερμανία παραδίδεται, ἄνευ ὅρων. Τότε οἱ Ἑβραῖοι -τούς ὁποίους οἱ Γερμανοί εἶχαν συγκεντρώσει εἰς στρατόπεδα ἐργασίας μέ τελικόν σκοπόν νά τούς στείλουν, μετά τόν πόλεμον στήν Μαδαγασκάρην, διά νά ἀπαλλαγῆ ἡ Εὐρώπη ἀπό τήν παρασιτικήν παρουσίαν των- ἀποφασίζουν νά κερδοσκοπήσουν λαμβάνοντες ἀποζημιώσεις, ἀπό τούς Γερμανούς τάχα ὡς φονευθέντες! *Ἀλλά θά ἐζητοῦντο νά ἐπισημανθοῦν τά πτώματα π.χ.* εἰς ὁμαδικούς τάφους κ.τ.λ. 6.000.000 Ἑβραῖοι δέν εἶναι δυνατόν νά θανατωθοῦν, δίχως νά ἀφήσουν ἴχνη. Ἔτσι οἱ Ἑβραῖοι *ἐπενόησαν* τούς «φούρνους» ὥστε νά δικαιολογῆται ἡ ἐξαφάνισις τῶν πτωμάτων. Δέν ὑπάρχουν πτώματα λέγουν, διότι οἱ Γερμανοί τά ἔκαυσαν. Προπαγανδιστικῶς λοιπόν μέ δύο «φούρνους» στό Νταχάου ἐξηφανίσθηκαν ὄχι ὀλίγοι, ἀλλά ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι. Τό πῶς ὅλοι αὐτοί ἀπετεφρώθησαν εἰς δύο «φούρνους» εἶναι τεχνικόν θαῦμα ἤ ψεῦδος. Προφανῶς τό δεύτερον.

Πράγματι, ὅπως καί ἀλλοῦ ἀναφέρω, εἰς πολλά στρατόπεδα συγκεντρώσεως οἱ ἀποδημήσαντες δέν ἐθάπτοντο, ἀλλά ἐκαίοντο εἰς ἕνα-δυό «φούρνους» στούς ὁποίους δέν ὡδηγοῦντο πρός ἀποτέφρωσιν χιλιάδες χιλιάδων ἀνθρώπων, ἀλλά μόνον οἱ θανόντες. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἀντιθέτως ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐπαρουσίασε τούς «φούρνους» ὡς μέσον ἐξοντώσεως ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἀσύστολον ψεῦδος, πού τό διέδωσαν καί τό ἐπέβαλαν οἱ Ἑβραῖοι, παρά τάς ἀντιθέτους βεβαιώσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος τακτικώτατα ἐπεθεώρει τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

150 Milliarden Wiedergutmachung

Kein Ende der Suhnezahlungen ersichtlich

Ἡ Γερμανική ἐφημερίς «*NATIONAL ZEITUNG*» (18-11-1994) ἀναφέρεται στά 150 δισεκατομμύρια μάρκα τῶν ἀποζημιώσεων, χωρίς τέλος, πού πληρώνουν οἱ Γερμανοί στούς Ἑβραίους. Ἐκτός ἀπό τούς Ἑβραίους οἱ Γερμανοί συνεκέντρωσαν στά στρατόπεδα Τσιγγάνους, Σλαύους κι ἄλλας ἐθνικότητας, ἀλλά μόνον τούς Ἑβραίους ἔκαυσαν, μέ συνέπειαν, μόνον αὐτοί νά λαμβάνουν ἀποζημιώσεις, ἐνῶ οἱ πραγματικῶς φονευθέντες (π.χ. Δίστομον, Καλάβρυτα κ.τ.λ.) ἀκόμη δέν ἔχουν ἀποζημιωθῆ. Ὅλα τά χρήματα στούς Ἑβραίους.

Ὁ καθηγητής τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας στό Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου Ρίτσαρντ Χάργουντ ἐκυκλοφόρησε τό 1974 ἀποκαλυπτικόν βιβλίον μέ τίτλο: «*Ἀπέθαναν πράγματι 6 ἑκατομμύρια;*» Στήν ἐργασίαν αὐτήν μέ καταλόγους ὀνομάτων, χώρας προελεύσεως Ἑβραίων κ.τ.λ. ἀπέδειξε μέ στοιχεῖα, ὅτι οὐδέποτε ἐφονεύθησαν 6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι. Ὁμοίως ὁ Γερμανός δικηγόρος Μάνφρεντ Ράϊντερ συνέγραψε ἐργασία, διά τό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς μέ τόν χαρακτηριστικόν τίτλον, πού τά λέγει ὅλα: «*Τό ψεῦδος τοῦ Ἄουσβιτς*».

Στήν Ἑλλάδα τό 1968 ἐξέδωσα πρῶτος μίαν μονογραφίαν («*Ὁ μῦθος*») καί ἐπαρουσίασα τό ψεῦδος τῶν 6 ἑκατομμυρίων, τό ὁποῖον ὁ συγγραφεύς Γιάννης Φουράκης («*Σιωνιστικές συνωμοσίες*» 9η ἔκδ. «Τάλως» σελ. 52) χαρακτηρίζει «*τερατῶδες ψέμα τοῦ Σιωνισμοῦ*».

Ὁ Λόρδος Ράσσελ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε Ἀναπληρωτής τοῦ Γεν. Βασ. Ἐπιτρόπου τῶν Βρεταννικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἔγραψε βιβλίον, ὑπό τόν εὔγλωττον τίτλον «*Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1955, σελ. 317). Ἐκεῖ διαβάζομεν «*Ἡ δολοφονία πέντε ἑκατομμυρίων Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης ἀπό τούς Γερμανούς ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο ἔγκλημα στήν ἱστορία τοῦ κόσμου...*». Ἔτσι λοιπόν ἀπό καθαρῶς ἀντιναζιστικήν πηγήν πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ θανατωθέντες ἀπό τούς Γερμανούς Ἑβραῖοι ἦσαν 5 ἑκατομμύρια κι ὄχι 6 ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ διεθνής

ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Ἐπίσημος Ἑβραϊκός χάρτης δεικνύων τούς ἀριθμούς τῶν ἐπιζησάντων Ἑβραίων κατά χώρας. Οἱ ἀριθμοί αὐτοί ἀντιτίθενται, πρός ἄλλας Ἑβραϊκάς στατιστικάς.

Ἑβραϊσμός. Μά ἔχει σημασία 5 ἤ 6; Βεβαίως ἔχει σημασία. Διά τόν ἱστορικόν ἐρευνητήν, πού ἀκριβολογεῖ ὅλα ἔχουν σημασίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἐπισημάνσεις ἀντιφάσεων κι ἀνακριβειῶν θά δημοσιοποιοῦνται, ἔστω κι ἄν δέν τό θέλουν οἱ Ἑβραῖοι.

Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι, μέ τάς ἀντιφάσεις των ἤ τάς ὁμολογίας των αὐτοαποδεικνύουν, ὅτι ψεύδονται, διά τά 6.000.000. Ἰδού ἕνα ἀκαταμάχητο στοιχεῖον, πού προέρχεται καί τό ὑπογραμμίζω ἀπό Ἑβραϊκή πηγή. Τό Ἑβραϊκό περιοδικόν «American Jewish Year book» (ἀριθμ. 5702 ἀπό 22-9-1941, ἕως 11-9-1942, τόμ. 43, ἐκδ. «Jewish Publication Society of America» σελ. 666) γράφει, ὅτι: **«ὑπῆρχαν στήν Εὐρώπη πού εἶχε ὑποταχθῆ στόν Χίτλερ, τρία ἑκατομμύρια ἑκατόν δέκα χιλιάδες ἑπτακόσιοι δύο Ἑβραῖοι...»**. Ἑπομένως ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον ὁ Χίτλερ νά ἐσκότωσε περισσότερους ἀπό αὐτούς ἤ καί αὐτούς ἀκόμη, διότι πολλοί Ἑβραῖοι διέφυγον, δέν συνελήφθησαν ἤ ἐπέζησαν. Τά 6.000.000 λοιπόν εἶναι ὁλοφάνερο ψεῦδος (διά περισσότερα εἰς ἄρθρον Παν. Ἰατροῦ, στόν «Δαυλόν», τεῦχος Ἀπριλίου 2005).

Ἐπί πλέον τό Βατικανό ἀνεκοίνωσε, ὅτι ἐπί Πάπα Πίου τοῦ 12ου διεσώθησαν, «ἀπό τάς χεῖρας τῶν Ναζί 860.000 Ἑβραῖοι» ἐξ αἰτίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, πρᾶγμα πού βεβαιώνει (Lo afferma) ὁ Ἑβραῖος συγγραφεύς Richas Lapide στό βιβλίον του «The last three Popes and the Jews» («Οἱ τελευταῖοι τρεῖς πάπαι καί οἱ Ἑβραῖοι). Διά περισσότερα σχετικά εἰς τό περιοδικόν «Meridiano 12» (ἄρθρον Karla Lou, τεῦχος Ἰουνίου 1967).

Ὅσο προσεγμένη νά εἶναι ἡ ὁποιαδήποτε ψευδής διήγησις κάπου θά ἀποκαλυφθῆ, κάποιο σημεῖο θά τούς διαφύγη, κάτι θά συγκρουσθῆ μέ τήν πραγματικότητα. Ἔτσι συνέβη καί μέ τόν κερδοσκοπικό μῦθο τῶν 6.000.000 θυμάτων τοῦ τάχα ὁλοκαυτώματος. Τά ψεύδη ἀποκαλύπτονται τό ἕνα μετά τό ἄλλο. Στό τέλος θά θριαμβεύση ἡ ἀλήθεια, ἀλλά μέχρι τότε οἱ Ἑβραῖοι θά τά ἔχουν οἰκονομήσει καί οἱ λαοί, θά λησμονήσουν τήν ἀπάτην, διότι τά πλήθη στεροῦνται μνήμης. Ὁπωσδήποτε δέν πρόκειται οἱ Ἑβραῖοι νά ἐπιστρέψουν τά χρήματα, τά ὁποῖα δι' ἀπάτης εἰσέπραξαν, ὡς ἀποζημιώσεις, διά τά δῆθεν θύματά των.

Πάντως τό πρῶτον βραβεῖον ἀπονέμεται στάς «ἐκδόσεις Σκάρπα» ὅπου στό ἔργον: *«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»* (τόμος Β', σελ. 71) ἀναφέρονται Ἑβραῖοι νεκροί *«4.000.000 πού δολοφονήθησαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως» καί «60.000.000 Ἑβραίων πού ἐξοντώθησαν στίς διάφορες κατεχόμενες χῶρες...»*. Ὄχι δέν πρόκειται περί τυπογραφικοῦ λάθους. Ὁ ἀριθμός 60.000.000 τελεῖ ἐν γνώσει τοῦ ἐκδότου.

Ὁ στρογγυλός ἀριθμός τῶν 6.000.000 ἀρχίζει, ἀπό ὅλους νά ἀμφισβητῆται τουλάχιστον ἐμμέσως π.χ. τά 6.000.000 ἡ «Ἐλευθεροτυπία» (28-8-1999) τά ἀντικαθιστᾶ μέ τό: *«πάνω ἀπό 5.000.000 Ἑβραῖοι ἐξοντώθηκαν στά στρατόπεδα τῶν ναζί»*.

Τό θέμα τῆς ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων ἀπό τούς Γερμανούς μέ ἀπησχόλησε ἐδῶ καί πολλά χρόνια.

Μετά ἀπό συστηματικήν ἔρευναν διαπίστωσα, ὅτι τά 6.000.000 Ἑβραῖοι, πού μᾶς λέγουν, ὅτι ἐθανατώθησαν ἀπό τούς Γερμανούς εἶναι ψεῦδος, καθώς καί ὅλα τά συναφῆ. Ἤδη ἀπό τοῦ 1968, ὅπως εἶπον, ἐκυκλοφόρησα ἕνα φυλλάδιον μέ τόν τίτλον *«Ο ΜΥΘΟΣ»* ὅπου συνοπτικῶς παρουσιάζω τό θέμα.

Προλεγόμενα

Ἐάν ἀνοίξετε μίαν Ἐγκυκλοπαιδείαν εἰς τήν λέξιν «Ἀντισημιτισμός» θά διαπιστώσετε, ὅτι ἀπό τήν ἐποχήν τῶν Φαραώ, μέχρι τοῦ Χίτλερ καί μετέπειτα, διαφορετικοί λαοί, εἰς διαφορετικάς περιόδους καί ὑπό διαφορετικά καθεστῶτα καταδιώκουν τούς Ἑβραίους.

Ὅλοι αὐτοί οἱ λαοί ἔχουν ἄδικον καί δίκαιον οἱ Ἑβραῖοι;

Δέν πρόκειται νά ἀπαντήσωμεν εἰς τό γενικόν ἐρώτημα. Ὁ σκοπός μας εἶναι ἄλλος, κάπως περιωρισμένος. Ἀποβλέπομεν μέ ὅσα θά ἀκολουθήσουν νά ἀποδείξωμεν διά τοῦ θετικωτέρου τρόπου, ὅτι τό ἔγκλημα διά τό ὁποῖον κατηγοροῦνται οἱ Γερμανοί οὐδέποτε διεπράχθη.

Σπεύδω νά παρατηρήσω πρός ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θά ὑπαινιχθοῦν, ὅτι εἶμαι φιλογερμανός, πώς σημασία δέν ἔχουν τά αἰσθήματά μου, ἀλλά τά στοιχεῖα πού παρουσιάζω. Αἱ ἀποδείξεις πού προσκομίζω. Ἀπό αὐτάς - αἱ ὁποῖαι διά πρώτην φοράν παρουσιάζονται εἰς Ἑλλάδα - θά πρέπει ὁ ἀναγνώστης νά κρίνῃ καί νά συμπεράνῃ.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μύθου

Ἄς ἐξετάσωμεν, ἐν πρώτοις, πῶς ἦλθεν εἰς τήν δημοσιότητα ὁ φανταστικός ἀριθμός.

Ἀπό τήν πλευρά τῶν Γερμανῶν ὑπάρχει μόνον μία «ὁμολογία». Συγκεκριμένως τήν 26ην Νοεμβρίου 1945 ὁ Ναζί ὁμαδάρχης **Dr. W. Hoettl** κατέθεσεν ὄχι πῶς ἐγνώριζεν ὁ ἴδιος, ἀλλά ὅτι ὁ **SS-Obersturmbannfuehrer Adolf Eichmann** τοῦ εἶπεν τόν Αὔγουστον τοῦ 1944 ►

εἰς τήν Βουδαπέστην πώς: «Περίπου 4.000.000 Ἑβραῖοι ἐφονεύθησαν εἰς τά διάφορα στρατόπεδα ἐξοντώσεως ἐνῷ ἕνας πρόσθετος ἀριθμός 2.000.000 ἀπέθανε μέ ἄλλους τρόπους».

Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς καταθέσεως ὁ **Hoettl** δέν ἐγνώριζε προσωπικῶς τό ζήτημα, ἁπλῶς τόν εἶχε πληροφορήσει ὁ **Eichmann** περί αὐτοῦ. Ὁ **Eichmann** ὅμως κατά τήν διάρκειαν τῆς δίκης του εἰς τό Ἰσραήλ διέψευσε κατηγορηματικῶς τόν ἰσχυρισμόν τοῦ **Hoettl**. Μολαταῦτα ἀσχέτως τῆς διαψεύσεως καί ἀσχέτως τῶν συνθηκῶν ὑπό τάς ὁποίας ἀπεσπάσθη ἡ «ὁμολογία» τοῦ **Hoettl** νομίζομεν ὅτι δέν ἀρκεῖ αὕτη, διά νά ἑδραιώση τήν φοβεράν κατηγορίαν, τήν ὁποίαν ἀρνοῦνται ὅλοι οἱ Γερμανοί. Τό 1959 μάλιστα τά Γερμανικά Δικαστήρια ἐθεώρησαν ἑαυτά ἀναρμόδια, διά νά δικάσουν ἕνα Γερμανόν, ὁ ὁποῖος εἶχε καταγγείλει ὡς «πελώριο ψεῦδος» τόν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἐδολοφονήθησαν ἕξη ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι (*Newsweek*, Feb. 2, 1959).

Τόν ἀριθμόν τῶν ἕξ ἑκατομμυρίων τόν ὑπεστήριξε δημοσίᾳ καί ἄνευ οὐδενός ἀποδεικτικοῦ στοιχείου ἡ «Διεθνής Ἐπιτροπή Ἀποκαταστάσεως Ἑβραίων» (1946). Τό γεγονός ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπή δέν παρέθεσεν ἀποδείξεις, ἐν συνδυασμῷ πρός τήν ὀνομασίαν της, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ μεροληπτικότητα, μᾶς παρέχει τό δικαίωμα νά ἀμφισβητήσωμεν τήν ἀντικειμενικότητά της. Ἐκ παραλλήλου μία ἀγγλοαμερικανική ἐπιτροπή (1947) ἀγνώστου συνθέσεως, ἡ ὁποία ἠσχολήθη μέ τό θέμα, κατέληξε παρομοίως εἰς τό αὐτό συμπέρασμα πού υἱοθετεῖται καί ἀναφέρεται ἀπό τήν Ἑλληνικήν Ἐγκυκλοπαιδείαν ΗΛΙΟΣ. Τό συμπέρασμα ὅμως εἶναι ἐξ ἀρχῆς αὐθαίρετον. Δέν συνοδεύεται οὔτε ἀπό τήν παραμικράν ἀπόδειξιν. Ἑπομένως διά κάθε καλόπιστον ἐρευνητήν στερεῖται οἱασδήποτε ἀξίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δι᾽ ἐκείνους πού δέν εἶναι διατεθειμένοι νά δεχθοῦν ἄνευ ἐξετάσεως τάς ἀστηρίκτους ἀνακοινώσεις μυστηριωδῶν ἐπιτροπῶν παραθέτομεν πρός ἀντίκρουσιν τοῦ μύθου τῶν 6.000.000 τά ἑξῆς ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα, τά ὁποῖα σημειωτέον προέρχονται κατά βάσιν ἀπό ἀντιναζιστικάς πηγάς.

* Κατ᾽ ἀρχήν τό **WORLD ALMANAC** σελ. 219 τοῦ 1947 ἀναφέρει, ὅτι ὁ πληθυσμός τῶν Ἑβραίων ἀνήρχετο τό ἔτος 1938 εἰς 15.688.259. Τό 1948 ὁ **H. Baldwin** εἰς δημοσιευθεῖσαν μελέτην του ὑπελόγισε τούς Ἑβραίους διά τό ἔτος ἐκεῖνο εἰς 18.000.000 (*New York Times*, Feb. 22, 1948). Ἐάν τώρα εἰς τά 18.000.000 πού ἦσαν ►

οἱ Ἑβραῖοι τό 1948 προστεθοῦν καί τά 6.000.000 τῶν δῆθεν φονευθέντων, τότε θά ἔπρεπε ὁ Ἑβραϊκός πληθυσμός τό 1948 νά ἀνήρχετο εἰς 24.000.000. Ἤτοι αὐτό σημαίνει, ὅτι ἀπό τό 1938 ἕως τό 1948 οἱ Ἑβραῖοι ηὐξήθησαν κατά 9 ἑκατομμύρια ἤ κατά 50%! Πρᾶγμα ἐντελῶς ἀδύνατον. Μολαταῦτα καί ἄν παραδεχθῶμεν τοῦτο ὡς δυνατόν, τότε εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς κατώρθωσαν οἱ Ἑβραῖοι εἰς ἐποχήν διωγμῶν νά αὐξάνουν ἐτησίως κατά ἕν περίπου ἑκατομμύριον καί ἡ αὔξησίς των αὐτή νά διακοπῆ αἰφνιδίως τό 1948.

Δέν νομίζομεν ὅτι χρειάζονται σχόλια. Ἡ διαφορά πληθυσμοῦ μεταξύ τῶν ἐτῶν 1938-1948 ἀποδεικνύει κατά τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως, ὅτι δέν ἐθανατώθησαν εἰς τό μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ἐτῶν διάστημα 6.000.000 Ἑβραῖοι.

* Κατά τήν Ἐγκυκλοπαιδείαν **CHAMBERS** τό σύνολον τῶν Ἑβραίων τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι τελικῶς ἐκυριεύθησαν ἀπό τούς Γερμανούς ἦτο 6.500.000. Ἐξ αὐτῶν ἕν σημαντικόν μέρος διέφυγε προτοῦ ἔλθουν οἱ Ναζί καί ὅπως τοὐλάχιστον ἀναφέρει ὁ **Foster** (Colliers, June 1, 1945): «ἀπό τά 5.800.000 τῶν Ἑβραίων τῆς ΕΣΣΔ τά 2.200.000 μετηνάστευσαν εἰς τήν Ρωσίαν ἀπό τό 1939 διά νά ἀποφύγουν τούς Ναζί».

Ἐπομένως καί νά ἤθελεν ὁ Χίτλερ δέν ἠδύνατο νά ἐξοντώση 6.000.000 ἀφοῦ εἰς τάς ὑπ' αὐτοῦ κατακτηθείσας χώρας ἀπέμειναν 4.300.000 (6.500.000 ὁ ὁλικός πληθυσμός μεῖον 2.200.000 πού μετηνάστευσαν εἰς τήν Σοβιετικήν Ἕνωσιν).

Οἱ διωγμοί πού ἔκαμαν οἱ Γερμανοί κατά τῶν Ἑβραίων περιωρίσθησαν ἀναγκαστικῶς εἰς 4.300.000. Ἀλλά μήπως καί αὐτά τά ἐξωλόθρευσαν; Ὄχι. Τό ἰσχυρίζονται, ἄλλως τε, οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι καί ἰδού πῶς: Ὑπάρχει καί δρᾶ μία Ἑβραϊκή κίνησις μέ σκοπόν τήν διατήρησιν ζωντανῆς τῆς μνήμης τῶν θυμάτων τῶν Ναζί. Ἡ κίνησις αὐτή ἐξέδωσε τό: *«Their Brothers Keepers»* (Crown, N.Y. 1957) εἰς τό ὁποῖον ὁ ἀντιγερμανός δημοσιογράφος **Friedman** ὑπολογίζει ὅτι «πλέον τῶν 2.000.000 παρέμειναν ζωντανοί καί ἐπέζησαν τῶν σκληροτέρων ἐκτελέσεων τῶν Ναζί εἰς τάς κατεχομένας χώρας» (σελ. 13).

Ἄρα, ἀφοῦ ἀπό τά 4.300.000 διεσώθησαν τά 2.000.000, κατ' ἀκολουθίαν οἱ Ναζί δέν ἠδύναντο νά ἐθανάτωσαν πέραν τῶν 2.300.000 Ἑβραίων. ►

* Εἰς τό προαναφερθέν βιβλίον μετ' ἐκπλήξεως βλέπομεν νά προσδιορίζεται, ὅτι διεσώθη τό 75% ἤ 285.000 τῶν Ἑβραίων τῆς Γαλλίας. Τό 90% ἤ 45.000 τῶν Ἑβραίων τῆς Βουλγαρίας, καί νά γράφεται ἀκόμη ὅτι ἀνάλογα ἤ μεγαλύτερα ποσοστά Ἑβραίων ἐγλύτωσαν ἀπό τήν Φινλανδίαν, Ἰταλίαν καί Δανίαν (σελ. 44). Ἐπίσης διαβάζομεν ὅτι: «Ὀλλανδοί, Βέλγοι καί Γάλλοι Ἑβραῖοι ἠκολούθησαν τήν ὁδόν κατά χιλιάδας πρός τήν Ἑλβετίαν ἤ τήν Ἰσπανίαν» (σελ. 47).

Περί αὐτοῦ εἰς πάντα λογικόν ἄνθρωπον δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Οἱ Ἑβραῖοι θά ἐφρόντιζον νά ἐγκαταλείψουν ἐγκαίρως τά κράτη πού κατελάμβανον οἱ Γερμανοί. Διότι ὁπωσδήποτε δέν ἦσαν ἀφελεῖς νά περιμένουν τούς Ναζί, διά νά τούς πάρουν τήν ζωήν καί τάς περιουσίας, πρό παντός αὐτάς.

Ὑπολογίζοντες ἀκολούθως κατά προσέγγισιν τά ποσοστά τῶν διασωθέντων, συνάγομεν μετ' ἀσφαλείας ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀσυμβίβαστα, πρός τόν ἀριθμόν τῶν ἕξη ἑκατομμυρίων.

* Πάντως ὄχι μόνον ἀπό κατεχομένας χώρας, ἀλλά καί ἀπό τήν ἰδίαν ἀκόμη τήν ἐθνικοσοσιαλιστικήν Γερμανίαν διεσώθησαν πολλοί Ἑβραῖοι, διότι ἐμερίμνησαν νά μεταναστεύσουν πρίν ξεσπάσουν οἱ διωγμοί. Οὕτω οἱ ἀντιναζί **W. Shirer** εἰς τό *«Berlin Diary»* ἀποκαλύπτει ὅτι: «Τό ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἑβραίων τῆς Γερμανίας ἦτο ἐγγεγραμμένον εἰς τόν κατάλογον ἀναμονῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου διά μετανάστευσιν πρός ΗΠΑ» (σελ. 292). Παρεμφερεῖς ἀριθμούς παρέχει καί ὁ **N. Russel**, εἰς τό βιβλίον του *«Berlin Embassy»*.

Ὁ πληθυσμός αὐτός ἐσώθη, πρᾶγμα πού πιστοποιεῖται καί ἀπό τόν **A. Maisel**, ὁ ὁποῖος εἰς τό ἄρθρον του «Οἱ νεώτεροί μας Ἀμερικανοί» (*Readers Digest*, Jan. 1957) βεβαιώνει πώς: «ὅταν ὁ Χίτλερ ἤρχισε τάς καταδιώξεις ἡ Ἀμερική ἔσωσεν ἀπό σχεδόν βέβαιον ἀφανισμόν περίπου 300.000 δίδοντάς τους ἁπλῶς προτεραιότητα ὑπεράνω τῶν νόμων ἀναλογικῆς μεταναστεύσεως».

Ἄν, ἑπομένως, ἀπό τά 2.300.000 πού, ὅπως εἴπαμε, παρέμειναν εἰς τάς κατεχομένας χώρας ἀπό τούς Γερμανούς, ἀφαιρέσωμεν τάς 300.000 τάς ὁποίας ἔσωσεν ἡ Ἀμερική, τότε τά θύματα τῶν Ναζί δέν μποροῦν νά ὑπερβαίνουν τά 2.000.000 Ἑβραίους.

* Τό ζήτημα ὅμως ἔχει καί συνέχειαν. Μέχρι καί τόν Μάρτιον τοῦ 1956 ἡ Δυτική Γερμανία εἶχεν ἀποζημιώσει 400.000 Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι κατά ρητήν δήλωσίν των εἶχαν ὑποφέρει προσωπικῶς ▶

ἀπό τούς Γερμανούς, ἀλλά εἶχαν ἐπιζήσει καί ἐζήτουν ἀποζημιώσεις, διά τά σωματικά ἤ ψυχικά βασανιστήρια πού εἶχαν ὑποστῆ. Τόν ἴδιον καιρόν ἄλλαι 952.812 ὅμοιαι αἰτήσεις ἦσαν ἐκκρεμεῖς (*Jewish Aufbau*, July 13, 1956).

Καί ὤ τοῦ θαύματος! Τόν Ἰούνιον τοῦ 1965 εἰς τούς καταλόγους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας πρός ἀποζημίωσιν τῶν βασανισθέντων ἀπό τούς Ναζί καί ἐπιζησάντων εἶχαν ἐγγραφεῖ ἐπισήμως 3.375.020 Ἑβραῖοι (*The American Mercury*, June 1966). Πῶς γίνεται ὅμως; Καθ' ἡμᾶς τά θύματα τῶν Ναζί νά εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά ὑπερβαίνουν τά δύο ἑκατομμύρια -διότι τόσοι ἀποδεδειγμένως ἦσαν εἰς τήν διάθεσιν τῶν Γερμανῶν- καί ἐκ τῶν ὑστέρων νά ἐμφανίζωνται πλέον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων Ἑβραίων οἱ ἐπιζήσαντες;

Θά πρέπει, ἤ ἐμεῖς νά ψευδώμεθα ἤ οἱ Ἑβραῖοι. Ἀλλά νά ψευδώμεθα ἐμεῖς εἶναι ἀδιανόητον διά δύο λόγους: α) Διότι τά στοιχεῖα ἐπί τῶν ὁποίων ἐστηρίξαμεν τούς ἰσχυρισμούς μας προέρχονται ἀπό Ἑβραϊκάς ἤ τό ὀλιγώτερον πολύ φιλικάς πρός τούς Ἑβραίους πηγάς, καί β) Διότι νά ἐπιζοῦν 3.375.020 Ἑβραῖοι πρώην αἰχμάλωτοι τῶν Γερμανῶν, ὅπως ἰσχυρίζονται, σημαίνει ὅτι οἱ τελευταῖοι εἶχαν συλλάβει 9.375.020 Ἑβραίους, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν τά 6.000.000 -ὅπως βεβαιώνουν οἱ Ἑβραῖοι- καί ἐγλύτωσαν τό 3.375.020 πού ζητοῦν τώρα ἀποζημιώσεις.

Πῶς ὅμως συνελήφθησαν 9.375.020 Ἑβραῖοι ἀφοῦ ὁ Ἑβραϊκός πληθυσμός εἰς τάς ὑπό ναζιστικήν κατοχήν εὑρεθείσας χώρας ἦτο συμφώνως πρός ἐπισήμους στατιστικάς 6.500.000;

Παραμερίζοντες τάς προκαταλήψεις, τάς ὁποίας ἐδημιούργησεν τό ἔντεχνον καί ἀδιάκοπον προπαγανδιστικόν σφυροκόπημα διαπιστώνομεν ἐκ τῶν γεγονότων καί μόνον, ὅτι τά ἕξη ἑκατομμύρια ἀποτελοῦν ἕναν εὐτελῆ μῦθον.

Ποία ἡ πραγματικότης

Βεβαίως κανείς δέν πρόκειται νά ἀμφισβητήση, ὅτι οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν Ἑβραίους. Ἐμεῖς τουλάχιστον συμφωνοῦμεν ὅτι κάποιος ἀριθμός Ἑβραίων ἐξωλοθρεύθη ἀπό τούς Ναζί. Ἀρνούμεθα ὅμως διαρρήδην ὅτι ὁ ἀριθμός αὐτός εἶναι ἕξη ἑκατομμύρια.

Συμφώνως πρός ὡρισμένους συλλογισμούς μας ὁ ἀριθμός αὐτός πρέπει νά κυμαίνεται κάπου μεταξύ τῶν ἀναλογικῶν ἀπωλειῶν, τάς ὁποίας ὑπέστησαν ὅλοι οἱ Λαοί τῆς Εὐρώπης. Διασκορπισμένοι εἰς τήν Ἤπειρόν μας οἱ Ἑβραῖοι δέν ἠδύναντο παρά νά συμμερισθοῦν τήν μοῖραν ►

τῶν λαῶν της. Ἑκατομμύρια Ρῶσοι, Γερμανοί, ἐπίσης Γάλλοι, Ἄγγλοι, Ἕλληνες, Ἰταλοί κ.τ.λ., ἔχασαν τήν ζωήν των κατά τήν διάρκειαν τοῦ φοβεροῦ πολέμου ὁ ὁποῖος αἱματοκύλισεν ἐπί ἕξη ἔτη τήν Εὐρώπην. Μήπως θά ἤθελον οἱ Ἑβραῖοι νά ἀντιπαρέλθουν τήν σύρραξιν ἀβρόχοις ποσί; Ἀσφαλῶς θά προετίμων νά ἦσαν θεαταί καί μᾶλλον κάτι ἐπί πλέον: νά κερδοσκοποῦν ἐπί τοῦ πολέμου. Ἀλλά δυστυχῶς δι' ἐκείνους ὁ Χιτλερικός ἀντισημιτισμός μετέβαλε τά πράγματα πρός ἀντίθετον κατεύθυνσιν.

Θά παρατηρήση κάποιος: ὅτι δέν πρόκειται νά συγκρίνωμεν τάς ἀπωλείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν μέ τάς ἀπωλείας τῶν Ἑβραίων, διότι οἱ τελευταῖοι ἀπέθανον ἐντός στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Ἀπαντῶμεν ἀμέσως, ὅτι εἰς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἀπέθανον μόνον Ἑβραῖοι. Εἰς αὐτά μετεφέροντο αἰχμάλωτοι ἀσχέτως ἐθνικότητος καί δέν ἐκτίσθησαν, ὅπως κακῶς νομίζεται, ἀποκλειστικῶς δι' Ἑβραίους. Ἄν τώρα οἱ Ἑβραῖοι ἐφιλοξενήθησαν πρῶτοι ἐκεῖ ἤ τέλος πάντων εἶχαν τήν πλειοψηφίαν, αὐτό ὀφείλεται εἰς τήν εὔκολον σύλληψίν των. Καθόσον, ἐξαιρουμένου τοῦ Γκέττο τῆς Βαρσοβίας, ποσῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐπολέμησαν. Ἀλλά ἐπιθυμοῦντες νά ἀποφύγουν τάς κακουχίας τῶν μαχῶν ἐκρύπτοντο καί τελικῶς συνελαμβάνοντο ἀλληλοκαταδιδόμενοι συνήθως.

Ἀξίζει ὅμως τόν κόπον νά προσέξωμεν βαθύτερον τήν ὑπόθεσιν.

Ὁ ἡρωϊκός Ἕλλην προετίμα νά περιφέρεται ἀντάρτης εἰς τά ὄρη καί νά μάχεται τόν κατακτητήν διακινδυνεύων ἀνά πᾶσαν στιγμήν τήν ζωήν του. Ἀντιθέτως, ὁ δειλός Ἑβραῖος προετίμα διά νά ἀποφύγη ὅλους τούς κινδύνους -ἄν δέν διέφευγεν τήν σύλληψιν- νά ἐγκλεισθῆ εἰς ἕν στρατόπεδον ἀναμένων ἀσφαλής τήν λῆξιν τοῦ πολέμου.

Τήν ὑστερόβουλον τακτικήν των τήν ἀποδεικνύουν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι. Διότι ὅταν πλέον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἐσώθησαν, καίτοι εὑρίσκοντο εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, τί ἄλλο συμπεραίνεται παρά ὅτι αὐτά τά τρία ἑκατομμύρια διῆλθον τά ἔτη τοῦ πολέμου μακράν τῶν κινδύνων τῶν μαχῶν, τῶν βομβαρδισμῶν, τῶν ἀντιποίνων, τῆς ἀντιστάσεως κ.τ.λ.

Ἴσως ἀντιτείνει κάποιος, ὅτι ναί μέν ἐπέζησαν ἐκεῖνα τά τρία ἑκατομμύρια, ἀλλά πολύς ἄλλος κόσμος πού ἦτο φυλακισμένος εἰς τά στρατόπεδα ἀπέθανεν. Ἀπαντῶμεν ὅτι πράγματι ἔτσι εἶναι. Πῶς νά τό κάνωμεν; εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐν καιρῷ πολέμου εὑρίσκοντο, δέν παραθέριζον εἰς παραθαλάσσιον θέρετρον. Τό γεγονός ἄλλωστε τῆς ἐπιβιώσεως τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων βεβαιώνει ὅτι οἱ Ναζί δέν εἶχαν πρόθεσι νά τούς ἐξοντώσουν. ►

Ἡ προπαγάνδα χρησιμοποιεῖ συχνά φωτογραφίας καί κινηματογραφικάς ταινίας, αἱ ὁποῖαι ἀπεικονίζουν σκελετωμένους Ἑβραίους, πού ἀπηλευθερώθησαν ἀπό τά συμμαχικά στρατεύματα. Τό μόνον πού ἀποδεικνύουν αἱ προαναφερθεῖσαι φωτογραφίαι εἶναι κακή διατροφή καί κακή διαβίωσις. Ἀλλά δέν νομίζομεν νά ἔχῃ κάποιος τήν ἀπαίτησιν καλλιτέρας διατροφῆς καί διαβιώσεως τῶν Ἑβραίων κρατουμένων, ὅταν ἰσοπεδώνοντο αἱ Γερμανικαί πόλεις καί οἱ Γερμανοί ἐτρέφοντο μέ τά χόρτα τοῦ δελτίου, καί οἱ στρατιῶται των ἐπολέμουν μέ ἰσχνήν μερίδα φαγητοῦ ἤ καθόλου.

Μολαταῦτα καί ὡς σκελετοί ἐκ τῆς ἀσιτίας ἐπέζησαν οἱ Ἑβραῖοι καί ζητοῦν καί λαμβάνουν σήμερον ἀποζημιώσεις, διά τά δεινοπαθήματά των ἐν ἀντιθέσει πρός τούς Ἕλληνας, ἄλλοι τῶν ὁποίων ἔπεσαν εἰς τάς μάχας καί χιλιάδες ἄλλοι ἔμειναν ἀπό τήν πεῖναν εἰς τά παγωμένα ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων, χωρίς νά τύχουν τῆς παραμικρᾶς ἀποζημιώσεως ἤ ἔστω καί ἐλαχίστης μνημονεύσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τέλος εἰς τά περί σαπωνοποιήσεως τῶν Ἑβραίων κ.λ.π. ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι αὐτά εἶναι συκοφαντίαι καί ψεύδη μιᾶς χονδροειδοῦς προπαγάνδας ἡ ὁποία ἐκμεταλλεύεται τήν εὐπιστίαν τῶν ὄχλων. Καί εἰς τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ προπαγάνδα εἶχε κατηγορήσει πάλιν τούς Γερμανούς ὅτι «εἶχαν ἱδρύσει μυστικά ἐργοστάσια εἰς τά ὁποῖα τά πτώματα μετετρέποντο εἰς σαποῦνι» («ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜ. ΠΟΛΕΜΟΥ», Θεσ/νίκη 1962, σελ. 136). Κατόπιν βεβαίως αὐτοί οἱ ἰσχυρισμοί ἀπεδείχθησαν «μῦθοι» καί «ψεύδη τῆς προπαγάνδας» ὅπως ἀκριβῶς τά χαρακτηρίζει καί τό προαναφερθέν βιβλίον. Ἀλλά δι᾽ ἕν χρονικόν διάστημα ἐπιστεύοντο ἀπό τούς ἀφελεῖς.

Ὁ ἀρχηγός τῶν Ναζιστῶν τῆς Ἀμερικῆς Rockwell, διά νά ἀποδείξῃ πόσον ἀνεξετάστως καί ἐπιπλαίως φέρονται εἰς τήν δημοσιότητα τά ἀποκυήματα τῆς φαντασίας τοῦ οἱουδήποτε, ἀπέστειλεν εἰς τό ἔγκριτον περιοδικόν «Sir» μίαν ἐπιστολήν ἑνός δῆθεν Ἀμερικανικοῦ λογίου, ὅπου περιεγράφοντο τά βασανιστήρια τά ὁποῖα ἔκαναν οἱ Ναζί εἰς τούς Ἑβραίους καί τά ὁποῖα τοῦ τά εἶχε διηγηθῆ ἕνας δεκανεύς τῶν SS. Ὁ ἀνύπαρκτος λογίας ὑπέγραφε ὡς «Lew Cor» τό ὁποῖον ἀντιστρόφως διαβάζεται Rockwell!

Ἡ ἐπιστολή ἐδημοσιεύθη εἰς τό τεῦχος τοῦ Μαρτίου 1958 καί φυσικά πολλοί θά συνεκινήθησαν ἀπό τάς ταλαιπωρίας τῶν Ἑβραίων, πού ὅλαι ἦσαν ψευδεῖς ἑκατό τοῖς ἑκατόν. Ὁ ἴδιος Ναζιστής ἐπρόκειτο ►

νά διοργανώση μίαν ἔκθεσιν φωτογραφιῶν, ὅπου ἐκ τῶν ὄπισθεν τῶν σωρῶν τῶν πτωμάτων εὑρισκομένων κτιρίων ἀπεδεικνύετο ὅτι τά πτώματα ἐκεῖνα τά ὁποῖα μετεγενεστέρως παρουσιάζοντο ὡς πτώματα Ἑβραίων, δέν ἦσαν παρά πτώματα Γερμανῶν φονευθέντων εἰς τόν ἐκμηδενιστικόν βομβαρδισμόν τῆς Δρέσδης ("Play Boy", Apr. 4, 1966).

Ἡ ἔκθεσις αὕτη τελικῶς δέν ἐπραγματοποιήθη διότι, ὡς γνωστόν, ὁ Rockwell ἐδολοφονήθη πυροβοληθείς...

Εἰς ποίους συμφέρει

Πρῶτοι καί καλλίτεροι πού ἔχουν συμφέρον ἀπό τήν διατήρησιν τοῦ μύθου εἶναι οἱ Ἑβραῖοι, διότι κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἐξασφαλίζουν τήν συμπόνοιαν ὅλων τῶν λαῶν εἰς τούς ὀφθαλμούς τῶν ὁποίων ἐμφανίζονται ὡς οἱ ἀπανθρώπως κατατρεχθέντες. Ἔτσι ἐπιτυγχάνουν εὐκολώτερον νά ἐξυπηρετοῦν τά συμφέροντά των καί νά προάγουν τάς ἐπιδιώξεις των εἰς βάρος μιᾶς βλακώδους φιλανθρωπίας τοῦ κοινοῦ.

Ἔχοντες συνείδησιν οἱ Σιωνισταί τῆς ἀξίας τῆς διατηρήσεως τοῦ μύθου πού οἱ ἴδιοι ἔπλασαν φροντίζουν νά τόν ὑποδαυλίζουν καταλλήλως. Εἴτε μέ δημοσιογραφικά «ρεπορτάζ». Εἴτε μέ ἀναμόχλευσιν δικῶν. Εἴτε μέ σκηνοθετημένας δῆθεν Ναζιστικάς κινήσεις. Εἴτε μέ λογοτεχνικά ἔργα. Εἴτε τέλος μέ οἱονδήποτε μέσον κρατοῦν πάντοτε ἐπίκαιρο καί συνεχῶς εἰς δημοσίαν προβολήν τό ἀδιάπρακτον ἔγκλημα. Ὁ λόγος δέν εἶναι μόνον ἡ διεθνής συμπόνοια καί ἡ ἐξ αὐτῆς καλλιέργεια φιλοεβραϊκοῦ κλίματος. Ὑπάρχουν ἀκόμη δύο ἄλλοι λόγοι ὑλιστικώτεροι καί «ρεαλιστικώτεροι».

Πρῶτον, εἶναι ὁ πολιτικός ἐκβιασμός τόν ὁποῖον ἀσκεῖ τό Ἰσραήλ ἐπί τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Καί πράγματι, οἱ Ἑβραῖοι κατώρθωσαν νά ἐνοχοποιήσουν ὁλόκληρον τόν Γερμανικόν Λαόν, τόν ὁποῖον ἐχαρακτήρισαν ὡς αἱμοδιψῆ καί βάρβαρον. Διά πάντα ὅμως γνώστην τῆς Ἱστορίας καί τῆς ψυχολογίας τῶν λαῶν ἀποτελεῖ κοινήν ἀλήθειαν, ὅτι εἷς λαός ἀνδρεῖος, μέ ἔντιμον τό αἴσθημα τῆς τιμῆς, ὅπως ὁ Γερμανικός, δέν μπορεῖ νά διαπράττη ἄνανδρα κακουργήματα εἰς βάρος παιδιῶν καί γυναικῶν. Εἷς λαός ὅπως ὁ Γερμανικός, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νά σέβεται καί νά ἐπαινῆ τόν ἔνδοξον ἐχθρόν οὐδέποτε θά ἔφθανεν εἰς τό σημεῖον νά κάνη σαποῦνι τόν ἀντίπαλόν του, ὅπως ἐκνευριστικῶς μᾶς τόν παρουσιάζουν.

Εἰς ἀπανθρώπους συμπεριφοράς μᾶλλον καταγίνονται οἱ Ἑβραῖοι διά τούς ὁποίους δέν εἶναι ποτέ δυνατόν νά λησμονήση τό Ἑλληνικόν Ἔθνος τήν ἀηδῆ πρᾶξιν των νά ἀγοράσουν τά πτώματα ►

τῶν Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν, τούς ὁποίους ἐδολοφόνησε ὁ Τουρκικός ὄχλος καί νά τά διαπομπεύουν εἰς τάς ὁδούς.

Καί δεύτερον, διά τοῦ ἐπινοηθέντος μύθου τῶν 6.000.000 καί κατ' ἐπέκτασιν τῶν ἑκατομμυρίων ἐπιζησάντων ἀπολαμβάνουν οἱ Ἑβραῖοι τά εἰσοδήματα μιᾶς ἐλεεινῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία ἀποφέρει ἐτησίως δέκα δισεκατομμύρια δολλάρια (U.S. News and World Report, Aug. 10, 1964).

Πλήν ὅμως τῶν Σιωνιστῶν συμφέρον ἔχουν εἰς τήν διατήρησιν τοῦ ἀθλίου ψεύδους καί οἱ Μπολσεβῖκοι. Οἱ ὁποῖοι μέ τούς καπνούς τῶν φούρνων τοῦ Ἄουσβιτς σκεπάζουν τάς ἑκατόμβας τῶν θυμάτων τοῦ αἱμοσταγοῦς κομμουνισμοῦ. Ἐξ ἄλλου καί ἐπί πλέον ἡ καταπολέμησις τοῦ Ναζισμοῦ, διά τῆς φανταστικῆς ἐξιστορήσεως τῶν ἐπινοηθέντων ἐγκλημάτων ὑποβοηθεῖ σημαντικῶς τήν μαρξιστικήν προπαγάνδα.

Οὕτω δύο πεπειραμέναι προπαγάνδαι μέ διεθνεῖς πλοκάμους κατευθύνουν τήν καταπληκτικήν ἰσχύν των εἰς τήν ἀπόπειραν ἐνσφηνώσεως εἰς τό μυαλό τῶν μαζῶν ἑνός μύθου. Καί τό ἐπέτυχαν.

Ἀθῆναι 1968

Τό ἑβραϊκό μνημεῖο στήν Θεσσαλονίκη διά τούς 50.000 Ἰουδαίους τῆς πόλεως καί διά τά 6.000.000 πού ἐδολοφονήθησαν, στά ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρει ἀκριβῶς

ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΗΓΕΙΡΑΝ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΕΙΣ ΔΙΑΙΩΝΙΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1943 ΕΙΣ ΤΑ ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΟΜΟΥ ΜΕ 6.000.000 ΟΜΟΘΡΗΣΚΟΥΣ ΤΩΝ, ΕΙΘΕ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ ΑΥΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΦΥΛΕΤΙΚΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΝΑ ΑΠΟΒΗ ΔΙΔΑΓΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΑΓΑΠΗΣ ΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΗ ΕΦ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ

Τιμῶνται λοιπόν στήν Ἑλλάδα οἱ Ἑβραῖοι τούς ὁποίους «ἐθανάτωσαν» οἱ Γερμανοί, ἀλλά δέν τιμῶνται οἱ Ἕλληνες, τούς ὁποίους ἐπί αἰῶνας συνεχῶς ἐθανάτωναν οἱ Ἑβραῖοι. Ἕνα μνημεῖον ὑπέρ τῶν δολοφονηθέντων Ἑλλήνων ἀπό τούς Ἑβραίους πρέπει ὁπωσδήποτε νά ἀνεγερθῇ. Τέλος στά *«Νέα»* (5-6-2005) οἱ πεντήκοντα χιλιάδες φονευθέντες Ἑβραῖοι ἐμειώθησαν, εἰς 46.000.

Μία ἀναδρομή στήν νεωτέρα ἱστορίαν ἀποδεικνύει, ὅτι στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐχρησιμοποίησαν τό πρῶτον οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωσαν τούς ἀτύχους Ἰνδιάνους εἰς συγκεκριμένους χώρους, διά νά τούς ἁρπάξουν τήν γῆ των καί νά τούς ἐξοντώσουν.

Κατόπιν οἱ ἀποικιοκράται Ἄγγλοι, πού κατεδυνάστευσαν λαούς, μέ τόν πλέον ἀδίστακτον τρόπον ἐνέκλειναν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως τούς κατοίκους τῶν Ἀφρικανικῶν χωρίων, τά ὁποῖα ὁ λόρδος Κίτσενερ ἐπυρπόλει καί ἐν συνεχείᾳ ὥργωνε!

Τέλος ἦλθαν οἱ Γερμανοί, μέ τήν διαφοράν, ὅτι τά Γερμανικά στρατόπεδα ἦσαν χῶροι ἀναγκαστικῆς ἐργασίας κι' ὄχι ἐξοντώσεως, ὅπως ψευδῶς τά ἐμφανίζει ἡ προπαγάνδα. Ναί, ἀλλά ἐκεῖ ἐκρατοῦντο πολιτικοί ἀντίπαλοι τοῦ Ναζισμοῦ. Σύμφωνοι.

Ἔτσι ἔκαναν καί οἱ Ἄγγλοι. Ἀλλά αὐτό τό ἀγνοεῖτε, διότι σᾶς τό ἔχουν ἀποκρύψει.

Ὡστόσον ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται στήν ἀπό 18-5-1940 διαταγήν τοῦ Τσῶρτσιλ πρός τόν Στρατηγόν Ἴσμεϋ, διά τούς Ἀρχηγούς τῶν ἐπιτελείων, ὅπου ἀναφέρει (παρ. Γ. Ὑποπαρ. 2):

2. Πρέπει νά γίνη τό πᾶν διά νά ἐκτελεσθοῦν αἱ συστάσεις διά τήν παρακολούθησιν τῶν ἀλλοδαπῶν, τάς ὁποίας εἰσηγήθη ἡ Ἐπιτροπή καί τάς ὁποίας ἐξέθεσε εἰς ἄλλο ἔγγραφον.

Μέτρα πρέπει νά ληφθοῦν ἐπίσης ἐναντίον κομμουνιστῶν καί φασιστῶν, καί μέγας ἀριθμός ἐξ αὐτῶν δέον νά τεθῆ ὑπό περιορισμόν εἰς προληπτικόν στρατόπεδον συγκεντρώσεως, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ἀρχηγῶν.

Τά μέτρα ταῦτα πρέπει βεβαίως νά ὑποβληθοῦν πρός ἔγκρισιν εἰς τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον πρίν τεθοῦν εἰς ἐφαρμογήν.

*(Ο. Τσῶρτσιλ: «**Ἀπομνημονεύματα**»*
Ἑλλ. ἐκδ. «Ἴκαρος» τόμ. Β, βιβλ. 1, σελ. 53)

Καθαρά πράγματα καί ἀναμφισβήτητα. «*Μέγας ἀριθμός*» φασιστῶν καί κομμουνιστῶν «*νά τεθῆ ὑπό περιορισμόν εἰς προληπτικόν στρατόπεδον συγκεντρώσεως*»! Ἔτσι λοιπόν οἱ δημοκράται ἐδημιούργησαν προληπτικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου ἐφυλάκισαν φασίστας καί κομμουνιστάς (πού τότε συνειργάζοντο μέ τούς Ναζί). Οἱ δημοκράται στέλλουν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως προληπτικῶς μέγα ἀριθμόν φασιστῶν καί κομμουνιστῶν. Νά μή διαμαρτύρωνται λοιπόν, πού οἱ Ναζί στέλλουν τούς ἀντιπάλους των καί αὐτοί εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Προσέξατε τήν διαταγήν τοῦ Τσῶρτσιλ. Οὐδείς, οὐδέποτε σᾶς εἶπεν, ὅτι «μέγας ἀριθμός» φασιστῶν καί κομμουνιστῶν ἐνεκλείσθη εἰς προληπτικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀπό τούς δημοκράτας Ἄγγλους. Οὔτε φυσικά σᾶς εἶπαν, ὅτι στήν δημοκρατικήν Ἀγγλίαν ἐλειτούργουν στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Ἡ προπαγάνδα προχωρεῖ μέ τό ψεῦδος ἤ τήν ἀπόκρυψι τῆς ἀληθείας, ὅπως ἐν προκειμένῳ. Παραδεχθῆτε το. Ὅταν ἀκοῦτε «στρατόπεδο συγκεντρώσεως» ὁ νοῦς σας πηγαίνει ἀμέσως στούς Γερμανούς Ναζί. Τό τί συνέβαινε, στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Ἄγγλων σᾶς εἶναι ἄγνωστον. Οὔτε ἐγνωρίζατε τήν ὕπαρξίν των.

«Ἡ ἱστορικὴ φωτογραφία στὸ Γκέττο τῆς Βαρσοβίας. Γονατίζει ὁ Βίλλυ Μπράντ αὐθόρμητα μπροστὰ στὸ μαρτύριο τοῦ ὁλοκαυτώματος τῶν Πολωνῶν Ἑβραίων τοῦ 1943».

«Παιδιὰ Ἑβραίων στὸ στρατόπεδο Ἄουσβιτς-2 (Μπιρκενάου)».

Ἐπιζήσαντες ἐκπρόσωποι τοῦ «περιουσίου λαοῦ» ἐπιδεικνύουν τὸν ἀριθμόν, ποὺ οἱ Ναζὶ τάχα ἔγραψαν στὸν βραχιονά τους. Τώρα οἱ Ἑβραῖοι σπάζουν μὲ πέτρας τοὺς βραχίονας τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης. Τὰ video καὶ αἱ φωτογραφίαι εἶναι συγκλονιστικαί.

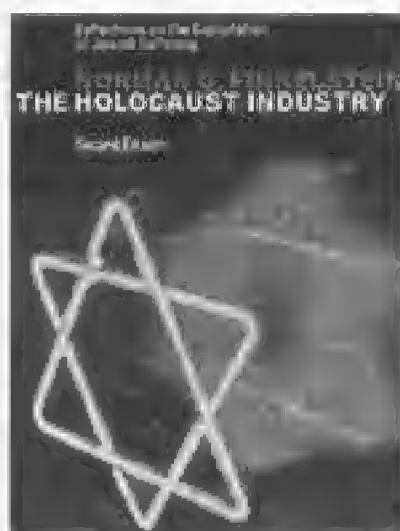

Ὁ Ἑβραῖος Νόρμαν Φινκελστάϊν, ὁ ὁποῖος στὸ δεύτερο μέρος τοῦ βιβλίου του διὰ τὸ «Ὁλοκαύτωμα» ἀντιμετωπίζει «μία σειρὰ πρόσφατων ἔργων, ποὺ πλαστογραφοῦν συστηματικὰ τὴν ἱστορία διογκώνοντας καὶ παραποιώντας τὶς ναζιστικὲς ἐξοντώσεις αὐξομειώνοντας αὐθαίρετα τοὺς ἀριθμούς»

*(**«Ἐλευθεροτυπία»** 12-4-2002)*

Στὴν δίπλα φωτογραφίαν («Νέα» 9-10-1992) ποὺ παραθέτω ὁ τότε πρόεδρος τῆς Γερμανίας Βίλλυ Μπράντ γονατίζει εἰς μνημεῖον τοῦ «ὁλοκαυτώματος». Βίλλυ Μπράντ... Οὔτε Βίλλυ λέγεται, οὔτε Μπράντ.

Τό ἐξώφυλλον τοῦ βιβλίου τοῦ Ἑβραίου Νόρμαν Φινκελστάϊν: «Ἡ διομηχανία τοῦ ὁλοκαυτώματος». Αὐτό λέγομεν καί ἐμεῖς.

Ἀληθῶς πρόκειται δι' Ἑβραῖον, τοῦ ὁποίου τό πραγματικόν ὄνομα εἶναι Ἐλία Φαράμ καί ὁ ὁποῖος στόν Β' Παγκ. Πόλεμον ἐπολέμησε μέ στολή Νορβηγοῦ Ἀξιωματικοῦ, ἐναντίον τῆς Γερμανίας. Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική ἀλήθεια, τήν ὁποίαν ἡ προπαγάνδα συσκοτίζει καί ἀποσιωπᾶ. Αὐτά τά παιδιά (σελ. 1098), πού καθώς γράφει τό «*Βῆμα*» (5-1-03) εἶναι Ἑβραιόπουλα στό στρατόπεδο Ἄουσβιτς-2 (Μπιρκενάου) φαίνονται καλοζωϊσμένα καί φυσικά ἐπέζησαν.

Κρατούμενοι εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, τόν τελευταῖον καιρό τοῦ πολέμου. Εἶναι ἐξηντλημένοι ἀπό τήν πεῖνα, ἀλλ' ἐπέζησαν. Μᾶς λέγουν, ὅτι αὐτοί εἶναι Ἑβραῖοι. Πιθανῶς. Τό βέβαιον πάντως εἶναι, ὅτι ἐπέζησαν καί συνταξιοδοτοῦνται ἀπό τό Γερμανικό Δημόσιον, ἐνῶ αἱ χιλιάδες Γερμανοί τῆς Δρέσδης ἐκάησαν ὅλοι.

Ὁ Γάλλος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Γκαστόν Περνώ, ταξίαρχος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, πού παρέμεινε κρατούμενος στό Μπούχενβαλντ ἐπί 18 μῆνας, ἀνάπηρος ἀπό τάς κακουχίας γράφει στήν ἐφημερίδα «*Λέ Φιγκαρώ*» (3-5-1996) τά ἑξῆς ἐνδιαφέροντα:

Τούτου λεχθέντος, θέτω, στους δημοσιογράφους το εξής ερώτημα: με ποιο δικαίωμα αρνούνται στους παλαιούς εξορίστους το δικαίωμα να αμφισβητούν ορισμένες θέσεις που έχουν αναχθή σε αξιώματα, όχι από τους Εβραίους εξορίστους αλλά από κάποιους σιωνιστές ηγέτες;

Σε τι κοινωνία ζούμε που να μην μπορούμε να ασκούμε οποιαδήποτε κριτική στους Εβραίους, στους Ισραηλινούς, στους σιωνιστές χωρίς αυτομάτως να μας κατηγορήσουν για αντισημιτισμό και ρατσισμό;

Ας γνωρίζουν οι δημοσιογράφοι ένα πράγμα: Η συντριπτική πλειοψηφία των εξορίστων στα ναζιστικά στρατόπεδα δεν ήσαν οι Εβραίοι, παρ' όλο που όλα τα μέσα προβάλλουν την άποψη ότι μόνο οι Εβραίοι εξορίσθηκαν και εξοντώθηκαν.

Ας γνωρίζουν επίσης ότι υπήρξαν στην Γαλλία περίπου 250.000 απελαθέντες, εκ των οποίων οι 25.000 Εβραίοι Γάλλοι. Επέστρεψαν περίπου 80-100.000 εκ των οποίων περίπου 15.000 Εβραίοι.

Κανείς δεν μιλάει για όλους τους μη Εβραίους εξορίστους. Γιατί; Μιλούν για το Άουσβιτς επ' ευκαιρία του Σόαχ αλλά ξεχνούν να αναφέρουν ότι στο υπόγειο εργοστάσιο των V1 και V2 του Ντόρα πολλές χιλιάδες Γάλλων εξορίστων πέθαναν από εξάντληση και κακομεταχείριση. Και το Ντορά ήταν στρατόπεδο εξοντώσεως από την δουλειά και την πείνα. Γιατί, λοιπόν, να μιλάμε μόνο για την θυσία των Εβραίων και να αποκρύπτουμε τα μαρτύρια των άλλων εξορίστων; Και αυτοί έχουν δικαίωμα στη μνήμη.

Τό γεγονός, ὅτι δέν προβάλλονται τά θύματα, πού δέν εἶναι Ἑβραῖοι συμπληροῦται μέ τό γεγονός, ὅτι μόνον οἱ Ἑβραῖοι ἐλεηλάτησαν τό Γερμανικό κράτος, μέ τά δισεκατομμύρια μάρκων, πού ἐτησίως εἰσέπραξαν, εἰσπράττουν καί θά εἰσπράττουν, διά τά ὅσα φανταστικά ἤ πραγματικά ὑπέστησαν οἱ ὁμόφυλοί των. Ἀναλογισθῆτε, ὅτι τά Γερμανικά δικαστήρια ἀπέρριψαν αἴτησιν ἀποζημιώσεως π.χ. διά τήν σφαγήν τοῦ Διστόμου, ὅπου ἀποδεδειγμένως ἐθανατώθησαν ἀθῶοι Ἕλληνες. Ἄν ἐπρόκειτο δι' Ἑβραίους τά Γερμανικά δικαστήρια θά τούς ἀπεζημίωναν ἀμέσως καί μέ τό παραπάνω, διότι βλέπετε ἡ Γερμανία δέν τολμᾶ (ἀκόμη) νά ἐναντιωθῆ, στήν οἰκονομική λεηλασία, πού ὑφίσταται ἀπό τόν Ἰουδαϊσμόν.

Ὅλα τά ἀρχειοθετηθέντα ἔγγραφα μαρτυροῦν, ὅτι ὁ Χίτλερ καί οἱ στενώτεροι συνεργάται του ἐξέφραζαν ἀπορίαν, ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἤ τά ἑβραιοκρατούμενα ΜΜΕ ἀνεφέροντο εἰς «στρατόπεδα θανάτου». Στρα-

τόπεδα συγκεντρώσεως βεβαίως ὑπῆρχαν καί ἐκρατοῦντο ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄνθρωποι διαφόρων Ἐθνῶν καί φυσικά μεταξύ των Ἑβραῖοι. Στά στρατόπεδα αὐτά, ὡς καί ἀλλοῦ σημειώνω, ἐλειτούργουν ἐργοστάσια, κυρίως πολεμικῆς παραγωγῆς.

Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα εὗρε τήν εὐκαιρίαν νά ψευδοκαταγγείλη, ὅτι στά στρατόπεδα ὅπου συνεκεντροῦντο αἰχμάλωτοι καί ποινικοί κρατούμενοι ἐστέλλοντο ἐκεῖ, διά νά τούς σκοτώσουν. Ὁ ἰσχυρισμός των εἶναι ἀναμφισβητήτως συκοφαντικός καί πέρα ἕως πέρα ψευδής. Μάλιστα οἱ Ἑβραῖοι ραδιουργῶς φερόμενοι ἐταύτισαν τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, μέ τούς Ἑβραίους. Ἐπενόησαν ἐπί πλέον καί φρικαλέας μεθόδους θανατώσεως των π.χ. θάλαμοι ἀερίων, σαπωνοποίησις, «φοῦρνοι» καί λοιπά παραμύθια. Ἡ περαιτέρω τακτική εἶναι γνωστή. Μετά 30-40-50 ἔτη ἀνεξάρτητοι ἱστορικοί ἠρεύνησαν τάς καταγγελίας, ἰδίως στόν Διεθνῆ Ἐρυθρόν Σταυρόν, δέν εὗρον στοιχεῖα καί προσέφυγαν στά ἀρχεῖα τῶν νικητῶν, στά Ἑβραϊκά ἀκόμη ἀρχεῖα, στά πρακτικά τῶν δικῶν ἐγκληματιῶν πολέμου κ.τ.λ. Θάλαμοι ἀερίων, «φοῦρνοι», σαπωνοποιήσεις κ.τ.λ. οὐδαμοῦ ἐπεσημάνθησαν. Ἔγινε μία ἔντονος προσπάθεια νά ἀνεγερθοῦν θάλαμοι ἀερίων καί οἱ δύο-τρεῖς κλίβανοι, ὅπου ἀποτεφροῦντο οἱ νεκροί νά θεωρηθοῦν «φοῦρνοι», στούς ὁποίους ἔβαζαν ζωντανούς τούς Ἑβραίους καί τούς ἔκαιγαν. Τέτοιοι μῦθοι δέν ἠδυνήθησαν νά ἐπικρατήσουν. Ἀκόμη καί ὁ Ροζέ Γκαρωντύ, κομμουνιστής γερουσιαστής καί πρώην κρατούμενος εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐβεβαίωσε τό **ἀνύπαρκτον τῶν θαλάμων ἀερίων** κ.τ.λ. Ἀπάντησις τῶν Ἑβραίων: **Ἀπαγορεύεται ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ ὁλοκαυτώματος μέ εἰδικούς νόμους.** Ὅποιος ἀμφισβητεῖ τό ὁλοκαύτωμα διώκεται ποινικῶς καί τιμωρεῖται. Ἔτσι ὅπως εἴδατε ἐτιμωρήθη ὁ Γκαρωντύ καί ἄλλοι συγγραφεῖς, ἱστορικοί κ.τ.λ.

Ἀντί οἱ Ἑβραῖοι νά ἀποστομώνουν τούς ἀμφισβητίας μέ στοιχεῖα κι ἐπιχειρήματα ἀποπειρῶνται νά τούς ἀπαγορεύσουν τήν ἐλευθερίαν σκέψεως, ἱστορικῆς ἐρεύνης καί τό δικαίωμα ἐκφράσεως ἀπόψεως. Αὐτά τά πνευματικά καί ἠθικά ἀγαθά οἱ ἐπιστήμονες δέν τά ἀπαρνοῦνται, χάριν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ἄν κύριοι Ἑβραῖοι ἔχετε δίκαιον ἀποδείξατέ το. Ἐπειδή σᾶς συμφέρει οἰκονομικῶς τό ὁλοκαύτωμα δέν θά κρύψωμεν τήν ἀλήθειαν.

Ἐπιζητοῦν οἱ αἰώνιοι Ἑβραῖοι τόν **οἶκτον** καί τό **χρῆμα** τῶν

ἄλλων Ἐθνῶν καί πρό παντός τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία τούς κατέβαλε τρισεκατομμύρια μάρκα! Τήν ἴδια στιγμήν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι σφάζουν, βιάζουν, ληστεύουν τούς ἡρωϊκούς ἀόπλους Παλαιστινίους. Σᾶς ἔδειξα μερικάς φωτογραφίας τῶν ἐγκληματικῶν ὀργίων τῶν Ἑβραίων εἰς βάρος παιδιῶν!! Ἕνα Ἑβραιόπουλο μᾶς ἔδειξε ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα μέ ὑψωμένας τάς χεῖρας, πρό ἑνός ἀσχέτου ἐνόπλου Γερμανοῦ καί ἡ φωτογραφία αὐτή ἐγύρισε ὅλο τόν κόσμο, ἐδημοσιεύθη εἰς ἐφημερίδας, περιοδικά, βιβλία κ.τ.λ. συνοδευομένη ἀπό τό ψεῦδος, ὅτι τό Ἑβραιόπουλο ἐθανατώθη, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅπως σᾶς ἐπληροφόρησα, ὅτι τό Ἑβραιόπουλο ἔζησε, μετέβη στήν Ἀμερική, ἐσταδιοδρόμησε ὡς ἰατρός καί δίνει συνεντεύξεις, ὅπου ζητεῖ τήν ἐξόντωσι τῶν Ἀράβων. Οὐδείς ὅμως ἐξ ὅσων ἐδημοσίευσαν τήν φωτογραφίαν ἀποκατέστησε τήν ἀλήθειαν, ἐπειδή οἱ Ἑβραῖοι μέ χρήματα συντηροῦν τά ψεύδη των. Σεῖς πού πιστεύετε στήν ἀξίαν τῆς ἀληθείας πρέπει νά καθαρίσετε τά μάτια τῶν πλησίων σας, ἀπό τήν προπαγανδιστική τσίμπλα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ὥστε νά δοῦν ὅλοι τήν ἀλήθειαν. Ἐπιβάλλεται νά σταματήση ἡ παραπλάνησις τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, ἀπό τόν ἑβραιοσιωνισμό.

Πρός τοῦτο ἡ μέθοδος εἶναι μία: ὁ **ἐλεύθερος διάλογος**, τόν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται, διότι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀληθείας θά τούς ἀποστερήση πηγή ἐσόδων καί προπαγάνδας ὑπέρ, τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ σιωνισμοῦ. Ἄν ὁ Χίτλερ εἶχε ἄδικο καί οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν δίκαιον νά τό ἐξετάσωμεν καί νά πεισθῶμεν, ὄχι νά μᾶς τό ἐπιβάλουν ἀνεξετάστως. **Αὐτό ποτέ!**

Πρό παντός γιά μᾶς τούς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι διεκηρύξαμεν τό «ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν» ἐφηρμόσαμεν τόν ἐλεύθερον διάλογον μέ τό «τίς βούλεται ἀγορεύειν» καί ὑπεστηρίξαμεν τό σωκρατικόν ὅτι «βίος ἀνεξέταστος οὐ βιωτός». Λοιπόν ἀφήσατε τά σκότη τῶν παρασκηνίων, κύριοι Ἑβραῖοι, κι ἐλᾶτε στό φῶς τῆς δημοσιότητος νά συζητήσωμεν, νά ἀνταλλάξωμεν ἐπιχειρήματα, νά στοιχειοθετήσωμεν ἀπόψεις, ὥστε νά φθάσωμεν εἰς συμπέρασμα. Δεχόμεθα τήν πειθώ, ὄχι τήν ἐπιβολήν. Θά συμφωνῆτε μαζί μου, ὅτι ἡ πρότασίς μου δέν εἶναι παράλογος. **Οἱ Ἑβραῖοι τήν ἀρνοῦνται.** Θέλουν νά καταδικάσουν μίαν ἰδεολογίαν κι ἕνα Ἔθνος δίχως νά ἀκουσθοῦν! Ἐνῶ ταυτοχρόνως μᾶς πλημμυρίζουν μέ τά ψεύδη των, πού ἀπαγορεύεται νά

τά ἀμφισβητήσωμεν! Ἔ, ὄχι κύριοι Ἑβραῖοι, δέν πρόκειται νά ἐπιβληθῆτε στήν Λευκή Φυλή. Θά ἔχετε τήν ἀπάντησίν της. Κι αὐτή τήν φορά δέν θά ὑπάρξη κάποιος Χίτλερ, πού θά ἀπαγορεύη τήν κακοποίησίν σας, οὔτε κάποιος Χίμμλερ, πού θά τιμωρῆ ἄνδρα τῶν Ἒς-Ἒς, διότι ἐβιαιοπράγησε κατά Ἑβραίων. Αὐτή τήν φορά ἐξεχειλίσατε τό ποτῆρι.

Καλῶ τόν ἀναγνώστην νά προσέξη τά ἀκλόνητα στοιχεῖα, πού παραθέτω καί μόνον αὐτά.

Στήν δίκην τῆς Νυρεμβέργης κατετέθησαν τά ἀκόλουθα «στοιχεῖα» (Ρ. Στάϊνιγκερ *«Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»*, Ἑλλ. ἐκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1960, σελ. 284):

> *Ἕνας Γερμανός, ἄλλοτε ὑποδηματοποιός, ἔδειξε μεγάλο ζῆλο εἰς τὴν ἐκτέλεσι τῆς μεθόδου τῶν ἐνέσεων καὶ ἐδολοφόνησε χιλιάδες κρατουμένους. Ὁ Πολωνὸς κρατούμενος Πάντσκι, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὸ ὡς ἄνω νοσοκομεῖο ὡς νοσοκόμος, ἐδολοφόνησε 12.000 κρατουμένους μὲ ἐνέσεις Φενόλ. Καὶ ἕνας Γερμανὸς ὀνόματι Στὲς ἐδολοφόνησε μὲ τὴν ἰδία μέθοδο 10.000 κρατουμένους.*

Ἕνας Γερμανός, ἄλλοτε ὑποδηματοποιός... Ὁ Πολωνός κρατούμενος νοσοκόμος ἐδολοφόνησε 12.000... καί ἕνας Γερμανός ὀνόματι Στές ἐδολοφόνησε κι αὐτός ἄλλους 10.000 κρατουμένους... Κι ἀκόμη (σελ. 273):

> *Ἕνας τῆς Γκεσταπό, ἀπὸ ἕναν νεαρὸ κρατούμενο, ἀφήρεσε μὲ τὸ μαχαίρι του ἕνα μεγάλο κομμάτι σάρκας, ἐνῷ ἑνὸς ἄλλου νέου τοῦ προξένησε 28 τραύματα. Καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς νεαροὺς τοὺς ὑποχρέωσε νὰ ἐργασθοῦν ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ τὸ βράδυ τοὺς ἐδολοφόνησε. Μιὰ ὁμὰς κρατουμένων ὅταν πῆγε στὴ κουζίνα νὰ πάρη τὸ πρωϊνό, ἦρθε ὁ δήμιος τῆς Γκεσταπό, ὁ ὁποῖος ἐρώτησε τὸν πρῶτο: "Γιατί στέκεσαι ἐδῶ;" χωρὶς νὰ περιμένη ἀπάντηση τὸν ἐσκότωσε ἀμέσως καὶ κατόπιν ἐσκότωσε καὶ τοὺς ὑπολοίπους.*
>
> *Ἕνας τῆς Γκεσταπὸ διὰ νὰ διασκεδάση τὴ γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του ἐπῆρε τὸ αὐτόματο καὶ πυροβόλησε τοὺς κρατουμένους ἐργάτες, οἱ ὁποῖοι ἐργάζοντο εἰς τὸ ἐργοστάσιο τοῦ στρατοπέδου. Κατόπιν ἔδωσε τὸ αὐτόματο* ▸

στή γυναῖκα του, ἡ ὁποία χωρίς καθόλου νά διστάση ἄρχισε νά πυροβολῆ κατά τῶν κρατουμένων. Ἐν συνεχεία διά νά διασκεδάση καί ἡ κόρη του, ἡ ὁποία ἦτο ἐννέα ἐτῶν, διέταξε νά πετάξουν στόν ἀέρα δυό μικρά παιδιά κι αὐτός τά πυροβόλησε καί τά ἐσκότωσε. Ἡ κόρη του τόσο πολύ ἐνθουσιάστηκε, ὥστε τόν παρεκάλεσε νά τό ἐπαναλάβη. Αὐτός δέ χωρίς καθόλου νά διστάση τό ἐπανέλαβε διά δευτέρα φορά.

Ἕνας τῆς Γκεσταπό... ὁ δήμιος τῆς Γκεσταπό... πάλιν ἕνας τῆς Γκεσταπό... Κι αὐτάς τάς ἀοριστίας, τάς ἀνέφερε ὄχι κάποιος φαντασιόπληκτος, ἀλλά τάς ἀνέφερε καί τάς ὑπεστήριξε ὁ ἀνώτατος δικαστής Λ. Σμυρνώφ! Ἐπομένως ὅταν σᾶς λέγουν, περί δίκης τῆς Νυρεμβέργης ἀντιλαμβάνεσθε περί τίνος πρόκειται.

Ὑπενθυμίζω ὅτι στό ἔργο τοῦ Σαίξπηρ «*Ὁ Ἔμπορος τῆς Βενετίας*» ὁ Ἀντώνιος ἐδανείσθη χρήματα, ἀπό τόν Ἑβραῖο τοκογλύφο Σάϋλωκ, ὑπό τόν ὅρον, ἐάν δέν ἐξοφλήση ἐγκαίρως τό χρέος ὑπεχρεοῦτο ὡς ποινικήν ρήτραν νά δώση ἕνα χιλιόγραμμον, ἀπό τήν σάρκαν του. Αὐτή τήν περίπτωσι θά εἶχε ὑπ' ὄψιν του ὁ παραμυθᾶς κατήγορος στήν «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης, ὅπου τάχα «ἕνας τῆς Γκεσταπό» κ.τ.λ.

Ἀναλόγους ἀοριστίας κατέθεσε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 255) ὁ βουλευτής Ὁλλανδίας Βόρρινγκ πού εἶπε:

Τόση ἦταν ἡ μανία τους, ὥστε οὐδεμία διάκρισις ὑπῆρχε διά τούς ἀσθενεῖς ἤ τούς γέρους.

Μία γυναίκα ἡλικίας 70 ἐτῶν ἡ ὁποία δέν ἐξῆλθε διότι ἦτο ἀσθενής, οἱ Γερμανοί στρατιῶτες ὄχι μόνον τήν ἐσήκωσαν διά τῆς βίας ἀλλά τή μετέφεραν εἰς τό στρατόπεδο, ὅπου ἀπέθανε ἀπό τίς κακουχίες. Μιά ἄλλη γυναῖκα ἡ ὁποία συνελήφθη μαζί μέ τό βρέφος της ἀναγκάστηκε διά νά γλυτώση τό παιδί της νά τό παραδώση σέ μιά περαστική Ὁλλανδέζα.

Μία γυναίκα... μία ἄλλη γυναίκα... τό παιδάκι, πού παρέδωσε εἰς μία περαστική Ὁλλανδέζα...

Τό κτίριον τοῦ δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης, ὅπου οἱ νικηταί ἐδίκασαν τούς ἡττημένους.

Κατ' ἀρχήν κακῶς τό «δικαστήριον» ἐκεῖνο ὀνομάζεται διεθνές. Δέν ἦτο διεθνές, διότι εἰς αὐτό δέν μετεῖχον ἀντιπρόσωποι τῶν οὐδετέρων χωρῶν. Οὔτε εἷς. Οὔτε μετεῖχον ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν κρατῶν πού ἐπολέμησαν, ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Πραγματικῶς ἦτο «δικαστήριον» τεσσάρων νικητῶν. Ἐπίσης νομικῶς δέν ἦτο δικαστήριον λόγῳ: α) τοῦ τρόπου διορισμοῦ τῶν «δικαστῶν», 6) τοῦ καταστατικοῦ λειτουργίας του, γ) τῆς μή προβλέψεώς του, ὑπό τοῦ διεθνοῦς δικαίου, δ) τῆς στηρίξεώς του ἐπί ἀνυπάρκτων κανόνων δικαίων κ.τ.λ. ἀλλά «ἐπιτροπή» ἡ ὁποία ἀνέλαβε νά ἐπιβάλῃ τήν θέλησιν τῶν τεσσάρων νικητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμουν τήν *δολοφονίαν τῆς πολικοστρατιωτικῆς ἡγεσίας τῆς Γερμανίας*, διά λόγους ἐκδικητικούς.

Ἀσφαλῶς δέν εἶμαι ὁ μόνος, πού κατήγγειλε τό νομικῶς ἀσύστατον ἐκείνου τοῦ τάχα δικαστηρίου. Ἔγκυροι νομικοί κύκλοι, καθηγηταί τῆς νομικῆς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τό θάρρος τῆς γνώμης των ἀμέσως τότε καί γενικῶς τώρα ἡ ἐπιστημονική θεωρία ἀρνεῖται τήν νομιμότητα τοῦ «δικαστηρίου» τῆς Νυρεμβέργης καί τό θεωρεῖ «ἐπιτροπήν» ἡ ὁποία ἐνήργησε βάσει σκοπιμότητος καί οὐχί νομιμότητος καί τυπικῶς ἡ «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης δέν ἦτο ἀληθής δίκη, ἀλλά ὅπως προσφυέστατα τήν ἐχαρακτήρισε ὁ διάσημος Ἕλλην καθηγητής Δημήτριος Βεζανῆς («Γενική Πολιτειολογία» τόμ. Γ', σελ. 146) «ἐξωτερική σκηνοθεσία προαποφασισθεισῶν ἐκτελέσεων» καί αὐτά τά ἔγραψε κάποιος, ὁ ὁποῖος εἶχε προσωπικόν λόγον νά μή συμπαθῆ τούς Ναζί, πού ἐξετέλεσαν τόν ἀδελφόν του Ἰωάννην, Ἀρχηγόν τῶν Ταγμάτων Ἐργασίας τῆς «4ης Αὐγούστου».

Στό «δικαστήριον» αὐτό κατά παγκόσμιον ἀντιδικονομικήν αἰσχράν πρωτοτυπίαν *αἱ ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως ὑπεβάλλοντο στό «δικαστήριον» δι' ἐξέτασιν!* Ἡ ἰδιόρρυθμος αὐτή δικαστική λογοκρισία **διώρθωνε ἤ διέγραφε** ὁτιδήποτε δέν τῆς ἦτο ἀρεστόν καί ἐπέστρεφε τήν ἔγγραφον (!) ἀγόρευσιν στόν συνήγορο ὑπερασπίσεως μέσω τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Διεθνοῦς «Δικαστηρίου». Τά σημεῖα τῆς λογοκριθείσης ἀγορεύσεως ἀπηγορεύετο στούς συνηγόρους νά τά παρουσιάσουν. Ὁ «Πρόεδρος» τοῦ «Δικαστηρίου» διέκοπτε ἐπανειλημμένως τούς συνηγόρους ὑπερασπίσεως, ἰδίως τόν δρ. Ζάϊντλ, δικηγόρον τοῦ Ροῦντολφ φόν Ἔς, ὁ ὁποῖος τελικῶς κατεδικάσθη ἰσόβια, δίχως νομικήν ὑπεράσπισιν. Ἔχετε ἀκούσει ποτέ δικαστήριον, στό ὁποῖον **κατατίθενται αἱ ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως πρός ἔγκρισιν;** Οἱ νομικοί θά γελοῦν. Αὐτό ὅμως συνέβη, στήν ψευτοδίκη τῆς Νυρεμβέργης.

Εὐθέως πλέον ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης χαρακτηρίζεται «ὡς πολιτική φάρσα» πολύ μακράν ἀπό τάς νομικάς ἀρχάς: «a political farce far removed from legal principle» (A. Sutton: *«Wall street and the rise of Hitler»* ed. «Bloomfield books» Suffolk, England, 1976, p. 159 καί διά περισσότερα εἰς J. Martin: *«The return to War Crimes»*, εἰς «Revisionist Viewpaints» Colorado, 1971).

Στιγμιότυπον ἀπό τήν «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης.
Στήν πρώτην σειράν διακρίνονται οἱ: Γκαίρινγκ, Ἔς, Ρίμπεντροπ καί Κάϊτελ.

Ἡ «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης ἡ ὁποία κατεκρίθη, ἀπό ὅλους τούς νομικούς τοῦ κόσμου, ἐδικαιολογήθη ὄχι βεβαίως νομικῶς, διότι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ἠθικῶς (!) ἀπό τόν Τσῶρτσιλ, ὁ ὁποῖος κυνικῶς ἔγραψε στά «Ἀπομνημονεύματά του» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος», Ἀθ. 1955, τόμος ΣΤ', βιβλ. 2ον, σελ. 257): *«Οἱ ἠθικές ἀρχές τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ φαίνεται, ὅτι ὑπαγορεύουν στούς ἡγέτες τοῦ ἡττημένου ἔθνους νά ἐκτελοῦνται ἀπό τούς νικητάς»!* Τί νά σχολιάσω; Ἁπλῶς περιορίζομαι νά παρατηρήσω, ὅτι ἀφοῦ αἱ ἠθικαί ἀρχαί τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ (!) ἐπιβάλλουν τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἡγετῶν τῶν ἡττημένων τί τάς θέλετε τάς «δίκας»; ἐκτελέσατέ τους ἐν ὀνόματι τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ!

Ἐδιάβασα σχεδόν ὅλα ὅσα ἐγράφησαν, διά τήν «δίκην τῆς Νυρεμβέργης». Μέ ἐντυπωσίασε τό σύγγραμμα τοῦ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ: «*Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Γκοβόστη», Ἀθ. 2004). Μόνον τό 1% ἀπ' ὅσα ἐδιάβασα νά εἶναι ἀλήθεια, τότε ὡς νομικός πού εἶμαι ντρέπομαι, διά τόν νομικόν πολιτισμόν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, πού ἡ Ἑβραιοπλουτοδημοκρατία καί ὁ Ἑβραιομαρξισμός ἐπέβαλαν, στήν διεθνῆ κοινωνίαν. Ἀλλά δέν εἶναι τό 1% ἀληθές, ὅπως ὑπέθεσα. Εἶναι τό 100% ἀληθές, ὥστε συνειδητῶς βεβαιῶ, ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐξηυτέλισαν τήν ἔννοιαν τῆς Δικαιοσύνης, πού ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τιμῶμεν ὡς Θεάν.

Παρατηρῶ ἀκόμη, ὅτι δέν ἐπεσήμανα ἕνα, μόνον ἕνα δικαίωμα τῶν κατηγορουμένων, πού νά ἐσεβάσθησαν οἱ νικηταί, οἱ ὁποῖοι διώρισαν μερικούς τέκτονας δικαστάς, διά νά δικάσουν τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους.

Οἱ νικηταί μέ εἰδική διάταξι ἀπέβαλαν τό προσωπεῖον τῆς νομιμότητος καί ἐπέβαλον τήν ἐξουσίαν τους καί εἰς αὐτό ἀκόμη τό ψευτοδικαστήριον. Συγκεκριμένως μέ τό ἄρθρον 29 τοῦ χάρτου τοῦ Λονδίνου, τό Τετραμελές Συμμαχικό Συμβούλιον Ἐλέγχου, πού ἥδρευε στό Λονδῖνο εἶχε τό δικαίωμα τῆς μειώσεως ἤ τροποποιήσεως τῶν ποινῶν. Αὐτό τό Συμβούλιον **δέν ἦτο βεβαίως δικαστήριον**, ἔστω καί παράνομον. Συνεπῶς μέ ποίαν δικαιοδοσίαν ἔκρινε κυριαρχικῶς δικαστικάς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι συμφώνως, πρός αἰωνίαν ἀρχήν τροποποιοῦνται μόνον μέ ἀποφάσεις ἀνωτέρων δικαστηρίων. Διά νά ἀντιληφθῆτε τό νομικῶς ἀπίστευτον σᾶς ἀναφέρω, ὅτι τό Ἀγγλικόν

Ὑπουργικόν Συμβούλιον τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος ἀπέστειλεν τήν 7ην Ὀκτωβρίου 1946 κατεπεῖγον τηλεγράφημα, πρός τόν Βρεταννόν πτέραρχον Σέρ Σόλτο Ντάγκλας, διά τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ἔρνεστ Μπέβιν, στό ὁποῖον τόν διέτασσε νά συμφωνήσῃ μέ τάς ποινάς καί νά ἀπορρίψῃ ὅσας προσφυγάς ἀσκηθοῦν, ἐναντίον τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων («Γραφεῖον Δημοσίων Πρακτικῶν» εἰς Λονδῖνον, φακ. 8/392).

Βλέπετε λοιπόν κάποιους νομικούς, πού εἶναι τέκτονες, δηλαδή ἐχθροί τῶν Ναζί, δι' ἐπιλογῆς νά ὁρίζωνται δικασταί, διά νά δικάσουν τούς ἐχθρούς των. Ἡ ἀπόφασίς των ὑπέκειτο εἰς προσφυγήν, πού ἠσκεῖτο ὄχι εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ἀλλά εἰς Συμμαχικόν Συμβούλιον, πού δέν εἶναι δικαιοδοτικόν ὄργανον καί τά μέλη του ἐλάμβαναν ἐντολάς, ἀπό τάς κυβερνήσεις των! Τήν «δικαιοσύνην» αὐτήν φυσικά τήν ἀρνοῦνται ὅλοι οἱ νομικοί, ἀσχέτως πολιτικῶν πεποιθήσεων. Αὐτά ὅμως δέν τά ἀποκαλύπτουν οἱ κύριοι καθηγηταί τῆς Νομικῆς, οἱ ὁποῖοι τά γνωρίζουν καί πρός καταισχύνην των δέν τά καταγγέλλουν, ἔτσι οἱ φοιτηταί διδάσκονται, περί τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης, χωρίς νά μαθαίνουν τήν νομικήν καί ἱστορικήν ἀλήθειαν.

Ἀξίζει νά ἀναφέρω, ὅτι ἀπέναντι τῶν σκωλήκων ψευτοδικαστῶν ἐστάθησαν ἄνδρες, πού δέν ἐδειλίασαν πρό τοῦ θανάτου. Ἠρνήθησαν νά καταθέσουν προσφυγάς, τάς ὁποίας ὑπέβαλαν οἱ συνήγοροί των καί ἀπερρίφθησαν, ἄνευ ἀγορεύσεως τῶν συνηγόρων. Τό μόνον πού ἐζήτησαν ἦτο νά μή ἀπηγχονισθοῦν, ἀλλά νά ἐκτελεσθοῦν διά τυφεκισμοῦ, ὅπως ἁρμόζει εἰς Στρατιώτας. Τό αἴτημα ἀπερρίφθη. Ὁ Ἀρχιναύαρχος Ἔριχ Ραῖντερ ἐζήτησε μέ προσφυγήν του, ἀπό τό Συμμαχικόν Συμβούλιον τήν μεταβολήν τῆς ποινῆς του ἀπό ἰσόβια εἰς θάνατον!

Ἡ σύζυγος τοῦ Στρατάρχου Κάϊτελ, Λίζα, δέν ὑπέβαλε αἴτησιν χάριτος, ἀλλ' αἴτησιν νά τυφεκισθῇ ὁ σύζυγός της καί νά μή ἀπαγχονισθῇ, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε ζητήσει κι ὁ Στρατηγός Γιόντλ, ὁ ἐπονομαζόμενος «Στρατιώτης τῶν Στρατιωτῶν».

Ἐπιλεκτικῶς σᾶς ἀναφέρω μερικά χαρακτηριστικά στοιχεῖα τῆς «δίκης» τῆς Νυρεμβέργης. Ἡ τεκτονική στοά τοῦ Λονδίνου, στήν ὁποίαν ἀνῆκαν ὁ Λόρδος Δικαστής Λώρενς, ὁ σέρ Ντέϊβιντ Μάξγουελ Φάϊφ, ὁ Σέρ Νόρμαν Μπίρκετ καί ἄλλα μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἑώρτασαν τήν δικαστική δολοφονία τῶν ἡγετῶν τῆς Γερμανίας, μέ ἐπίσημον δεῖπνον

στό Πικαντίλλυ, στό όποῖον προσεκλήθη κι ὁ Ἀμερικανός ἀρχιδεσμοφύλαξ τῆς Νυρεμβέργης, κάποιος ἀντισυνταγματάρχης Μπάρτον Ἄντρους, πού **ἐν ἀντιθέσει, πρός ἄλλους Ἀξιωματικούς** ἐδέχθη αὐτό τό ἀπεχθές ἔργον.

Μερικούς μάρτυρας ὑπερασπίσεως τούς ἔφερναν, στό δικαστήριο δεμένους! Αὐτό εἶναι πρόοδος, ἐν σχέσει πρός τά Γαλλικά δημοκρατικά δικαστήρια τοῦ 1789, ὅπου ἀπηγορεύετο ἡ ἐξέτασις μαρτύρων ὑπερασπίσεως.

Τό «ἡμερολόγιον» τοῦ Στρατηγοῦ Ἄλφρεντ Γιόντλ τό κατέσχεσαν οἱ Ἀμερικανοί καί ὁ Πρόεδρος Τρούμαν, μέ διάταγμά του ἀπηγόρευσε τήν χορήγησιν ἀντιγράφων. Ἔτσι προάγεται, ἀπό τούς δημοκράτας ἡ ἱστορική ἀλήθεια. Τά γραπτά τοῦ στρατηγοῦ Γιόντλ ἐταξινομήθησαν στό «Ντοκουμέντα Νυρεμβέργης» ὑπό στοιχ. 1809-PS.

Ἡ μικρότης τῶν Συμμάχων ἀπεδείχθη στήν περίπτωσι τῶν πολεμικῶν μεταλλίων τῶν θανατωθέντων Ἀξιωματικῶν. Κατέστρεψαν ὅλας τάς τιμητικάς διακρίσεις των βάσει πρακτικοῦ, πού συνέταξαν τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1946, πλήν τῶν διαμαντιῶν καί τοῦ χρυσοῦ, πού περιεῖχαν, τά ὁποῖα ἀπέστειλαν στήν οἰκονομικήν διεύθυνσιν, πρός κάλυψιν ἐξόδων δίκης, ἐνῷ στήν πραγματικότητα τά ὑπεξήρεσαν καί τά ἐπώλουν εἰς πλειστηριασμούς, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν καί μέ τάς σημειώσεις, πού κατέσχεσαν καί μέ ἀντικείμενα ἀξίας π.χ. τό χρυσοῦν ὡρολόγιον τοῦ Γκαῖρινγκ ἐπωλήθη εἰς πλειστηριασμόν.

Τόν ἐπιφανῆ Γερμανόν Στρατάρχη Κάϊτελ, ἥρωα τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πού ἐτραυματίσθη τέσσαρας φοράς μαχόμενος στό μέτωπον τόν ἐβασάνισαν καί τόν ὡδήγησαν μέ δεμένας τάς χεῖρας στήν ἀγχόνη, πού ἐπίτηδες εἶχαν ἔτσι διασκευάσει τήν λειτουργίαν της, ὥστε αὐτή νά μή κλείνη ἐγκαίρως καί νά πληγώνη φρικτῶς τό πρόσωπον τοῦ θύματος, πού ἀπηγχόνιζαν.

Ἡ ἀνήθικος κακότης τῶν δημοκρατῶν ἐφάνη κι΄ ἀπό τό ἀπάνθρωπον γεγονός, ὅτι δέν παρέδωσαν τά πτώματα τῶν ἀπαγχονισθέντων στούς συγγενεῖς τους, διά νά τά θάψουν, ὅπως ἐπιβάλλει προαιώνιος ἀνθρώπινος ἄγραφος νόμος καί θρησκευτικόν ἔθιμον χιλιετιῶν. Ἀλλά ἔκαυσαν τάς σορούς καί τήν στάκτην τήν ἐπέταξαν στόν ποταμό Ἰσάρ. Οὔτε τήν τέφρα ἐντός ληκύθου παρέδωσαν στούς συγγενεῖς των (Ἀρχαιοελληνικόν ἔθιμον). Οἱ Ἑβραιογενεῖς δημοκράται καί μαρξισταί ἐστέρησαν, στούς οὐσιαστικῶς δολοφονηθέντας πολιτι-

κοστρατιωτικούς ἡγέτας τῆς Γερμανίας τήν τελευταίαν κατοικίαν. Οἱ γονεῖς, αἱ σύζυγοι καί τά παιδιά τῶν νεκρῶν δέν θά στολίσουν μέ ἄνθη, ἕναν τάφον τῶν ἀγαπημένων των.

Ἡ ἱστορία τότε εἶχε ἀποδείξεις καί τώρα προσετέθησαν ὁμολογίαι, ὅτι τούς 10.000 περίπου Πολωνούς ἀξιωματικούς τούς ἐδολοφόνησαν οἱ Σοβιετικοί τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1941 στό δάσος Κατύν, πλησίον τοῦ Σμόλενσκ. Τήν 12ην Ἀπριλίου 1990 ὁ τότε πρόεδρος τῆς ΕΣΣΔ Μιχαήλ Γκορμπατσώφ ἀνεκοίνωσε ἐπισήμως, ὅτι ὁ Στάλιν διέταξε τήν NKVD (Μυστική Ὑπηρεσία) νά δολοφονηθοῦν 11.000 Πολωνοί Ἀξιωματικοί καί 4.000 Πολωνοί διανοούμενοι, ὥστε νά ἀποκεφαλισθῆ ἡ στρατιωτική καί πνευματική ἡγεσία τῆς Πολωνίας. Τήν διαταγήν ὑπέγραψε καί ἐπέβλεψε, στήν ἐκτέλεσίν της ὁ Ἀξιωματικός τῆς NKVD Πιότρ Σοπρουνένκο, πού μέχρι προσφάτως διέμενε ὡς συνταξιοῦχος στήν Μόσχα.

Κατά τήν «δίκην» τῆς Νυρεμβέργης ὁ δικηγόρος τοῦ Γκαῖρινγκ προέτεινε νά ἐξετασθῆ ὁ ἐξόριστος Πολωνός Στρατηγός Βλαντισλάβ Ἄντερς, διά τό φονικόν συμβάν, ἀλλά οἱ Σύμμαχοι δέν τοῦ τό ἐπέτρεψαν. Ὑπῆρχαν ὅμως τά «ἡμερολόγια» τοῦ δρ. Χάνς Φράνκ, πού διετέλεσε Γενικός Κυβερνήτης τῆς Πολωνίας, ὅπου παρετίθεντο πλῆθος ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ὁ δικηγόρος του Ἄλφρεντ Ζάϊντλ ἠθέλησε νά τά χρησιμοποιήση. Τοῦ ἐπέτρεψαν νά πάρη ἀντίγραφα ὅσων ἀποσπασμάτων ἐνέκριναν οἱ Εἰσαγγελεῖς! Δηλαδή οἱ κατήγοροι ἐλογόκριναν προληπτικῶς κείμενα καί ὅσα δέν τούς συνέφεραν δέν ἐπέτρεψαν νά ἀναγνωσθοῦν. Ὁ δικηγόρος τοῦ Κωνσταντίν φόν Νώϋρατ, πρώην Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ, μέχρι τό 1938 καί κυβερνήτου τῆς Βοημίας καί Μοραβίας, ὅταν διεμαρτυρήθη, διά κάτι ἀσήμαντο, ἀμέσως συνελήφθη καί ἐπί ἕξη ἑβδομάδας ἐφυλακίσθη, δίχως δίκην. Ὁ δρ. Χάνς Μάρξ, δικηγόρος τοῦ Στράϊχερ διορισθείς, ὑπό τοῦ δικαστηρίου κατεδιώχθη. Ὁ δικηγόρος τοῦ Στρατηγοῦ Γιόντλ καθηγητής Χέρμαν Γιαράϊς ἠναγκάσθη νά ζητήση τήν προστασίαν τοῦ «δικαστηρίου». Τό «δικαστήριον» κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν ὑπεχρεώθη νά τό κάνη, χωρίς ἀποτέλεσμα, διότι οἱ δικηγόροι ἐξερχόμενοι τοῦ Δικαστηρίου ἐπροπηλακίζοντο, ἀπό τούς Ἑβραίους καί τούς πράκτοράς των.

Ὅσον ἀφορᾶ στούς μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ὅσοι προσήρχοντο,

μέχρι νά ἐξετασθοῦν **ἐκρατοῦντο ἐν ἀπομονώσει στήν φυλακήν!** Τόν Ὀμπεργκρούπενφυρερ τῶν SS Κάρλ Βόλφ, πού ἐπρόκειτο νά καταθέση ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως Ἀσφαλείας τοῦ Ράϊχ (RSHA) Ἔρνστ Καλτενμπρύννερ, τόν ἔκλεισαν εἰς τρελλοκομεῖον! καί μετά κατέληξε στήν φυλακήν, ὅπως ὁ Στρατάρχης Ἔρχαρντ Μίλχ, πού παρά τάς πιέσεις κατέθεσε, ὑπέρ τοῦ Γκαῖρινγκ καί ἀπό τό δικαστήριον τόν ὡδήγησαν στήν φυλακήν, εἰς στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Κατά τά λοιπά τί νά πρωτογράψω; Οἱ νομικοί θά ἐκπλαγοῦν. ἀπό τά δικονομικά τερατουργήματα, πού ἐπενοήθησαν π.χ. ἀπηγορεύετο ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἀμεροληψίας τῶν «δικαστῶν», δέν ἐπετρέπετο ἡ ἀμφισβήτησις ἁρμοδιοτήτων τοῦ «δικαστηρίου», ὅσα ἔγγραφα προσεκόμιζαν οἱ κατήγοροι ἐθεωροῦντο ἀληθῆ, δέν ὑπῆρχε δικαίωμα ἀμφισβητήσεως τῆς νομιμότητος τῆς κρατήσεως, αἱ ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων ὑπεβάλοντο πρός κρίσιν στό «δικαστήριον» (!!) ἀπηγορεύοντο σχόλια, διά τάς συνθήκας κρατήσεως τῶν κατηγορουμένων, οἱ ξυλοδαρμοί τῶν κρατουμένων ἀπηγορεύετο νά γραφοῦν στά πρακτικά.

«Δέν δικάζουμε κατηγορουμένους μόνον,
διά τά ἐγκλήματά τους,
ἀλλά καί διά τάς ἰδέας τους».

Στρατηγός Ρουντένκο
Σοβιετικός Εἰσαγγελεύς
στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης

*(εἰς Ρ. Στάϊνγκερ **«Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»**,*
Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι ἐκδότες», Ἀθ. 1960, σελ. 45)

Ἡ πολιτικοστρατιωτική ἡγεσία τῆς Γερμανίας ἐφυλακίσθη, ὑπό βασανιστικούς καί ταπεινωτικούς ὅρους. Τελικῶς στό γυμναστήριον τῶν φυλακῶν τῆς Νυρεμβέργης ἀπηγχόνισαν τούς ἡγέτας τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους, οἱ ὁποῖοι μεμονωμένως εἶχαν νικήσει τούς Συμμάχους καί ἡττήθησαν λόγῳ τῆς συντριπτικῆς ὑλικῆς ὑπεροχῆς τοῦ συνόλου τῶν Συμμάχων. Τούς ἀπαγχονισμούς ἐξετέλεσε ὁ κτηνώδης δήμιος Ἀμερικανός ὑπαξιωματικός Τζών Γούτς, ἐνῶ κάποιος δεσμοφύλαξ

παρεμόρφωσε, μέ χτυπήματα ράβδου τό πρόσωπον τοῦ Στρατάρχου Χέρμαν Γκαῖρινγκ, πού ηὐτοκτόνησε μέ δηλητήριον, διά νά ἀποφύγη τόν ἀπαγχονισμόν του.

Ὅταν τό 1871 ἡ Γερμανία ἐνίκησε τήν Γαλλία δέν συνέλαβε, οὔτε ἐδίκασε τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τῶν Γάλλων. Ὁ Βίσμαρκ τούς ἐσεβάσθη. Ὅταν τό 1919 οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐνίκησαν τούς Γερμανούς ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος στό Βερολῖνο κατήρτισε κατάλογο 194 σελίδων, ὅπου περιέλαβε 895 Γερμανούς ὡς ἐγκληματίας πολέμου. Πρῶτον στόν κατάλογο ἐτοποθέτησε τόν Κάϊζερ Γουλιέλμο Β΄, που διέμενε στήν Ὀλλανδία καί ἐπεδίωξαν τήν ἔκδοσίν του. Ἡ Ὀλλανδική κυβέρνησις ὅμως ἠρνήθη νά ἐκδώση τόν Γερμανό Αὐτοκράτορα, διότι κατά δήλωσίν της τοῦτο ἦτο ἀντίθετον, πρός τό διεθνές δίκαιον καί τάς παραδόσεις αἰώνων. Τελικῶς οἱ Ἀγγλογάλλοι παρητήθησαν τῶν ἀξιώσεών των κι' ὁ Κάϊζερ ἀπεβίωσε τό 1941 ἐξόριστος.

Θά παρατηρήσω ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα συνθήκη ἥττης τῆς Γερμανίας στόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον, γνωστή ὡς συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν τοῦ 1919 προέβλεπε στά ἄρθρα 227 καί 231 κατηγορίας εἰς βάρος τοῦ Κάϊζερ καί ἀορίστου ἀριθμοῦ Γερμανῶν, πού ἔπρεπε νά δικασθοῦν, ἐνώπιον ἑνός ὑποτίθεται διεθνοῦς δικαστηρίου, πού ἀπετέλεσε κατά κάποιον τρόπον παράδειγμα διά τό Διεθνές Στρατιωτικόν Δικαστήριον τῆς Νυρεμβέργης.

Κατόπιν αἱ Δυτικαί Δυνάμεις μέσῳ τῆς ἑβραιοελεγχομένης Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (Κ.Τ.Ε.) ἠθέλησαν νά ἐπιβληθοῦν πολιτικῶς στήν Γερμανίαν. Ἀλλά ὁ Χίτλερ τούς ἐματαίωσε τά σχέδια. Μετά τήν κήρυξιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου καί συγκεκριμένως, κατά τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1942 οἱ ἑβραιόπληκτοι Ροῦζβελτ καί Τσῶρτσιλ ὠργάνωσαν τούς ἐχθρούς τοῦ Ράϊχ εἰς μίαν ὁμάδα, πού ὠνομάσθη «Ἐπιτροπή Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διά τήν ἔρευναν τῶν ἐγκλημάτων πολέμου». Τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1943 ἡ δεκαπενταμελής αὐτή Ἐπιτροπή συνῆλθε στό Λονδῖνο. Τό φθινόπωρον τοῦ 1944 ἡ Ἐπιτροπή εἰσηγήθη τήν σύστασι τοῦ δικαστηρίου, διά τήν ποινικήν δίωξιν τῶν λεγομένων ἐγκληματιῶν πολέμου. Ἤδη ἡ Ἐπιτροπή εἶχε καταγράψει 22.000 περίπου Γερμανούς ὡς κατηγορουμένους! Τέλος τοῦ 1943 οἱ Ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, τῆς Ἀγγλίας καί τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως συσκέπτονται στήν Μόσχα καί ἀποφασίζουν νά

τιμωρήσουν τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τῆς Γερμανίας, μέ τήν κατηγορίαν τῆς διαπράξεως ἐγκλημάτων πολέμου καί ὠμοτήτων! Οἱ σφαγεῖς λαῶν (ὅπως τῶν Κυπρίων) Ἄγγλοι, οἱ Σταλινικοί καί οἱ μαζικοί δολοφόνοι τῶν ἀμάχων τῆς Δρέσδης καί τῆς Χιροσίμα ὡμίλουν δι' ὠμότητας. Ἔτσι φθάνομεν στόν Νοέμβριον τοῦ 1943 στήν Διάσκεψι τῆς Τεχεράνης, ὅπου οἱ Τρεῖς Μεγάλοι (ΗΠΑ - Ρωσία - Ἀγγλία) διά τῶν ἐκπροσώπων των Ροῦζβελτ, Στάλιν, Τσῶρτσιλ ἀποφασίζουν νά προχωρήσουν στήν ἐξόντωσι τῆς Γερμανικῆς ἡγεσίας. Τήν 23ην Νοεμβρίου 1943 στήν Σοβιετική πρεσβείαν τῆς Τεχεράνης, μετά τό δεῖπνον ὁ Στάλιν προτείνει νά ἐκτελέσουν 50.000 Γερμανούς Ἀξιωματικούς καί ἐπιστήμονας. Ὁ Τσῶρτσιλ διεμαρτυρήθη, ὄχι ἀπό ἀνθρωπισμό, ἀλλά ἐπειδή ἐφοβεῖτο, ὅτι ἡ Ἀγγλική κοινή γνώμη δέν θά ἐδέχετο αὐτάς τάς μαζικάς δολοφονίας. Ὁ Στάλιν ἐπέμεινε κι' ἐπεκράτησε κάποια ψυχρότης, μέχρις ὅτου ἐπενέβη ὁ Ροῦζβελτ, πού εἶπε γελῶν *«ἄς συμβιβασθῶμεν κι ἄς ἐκτελέσωμεν μόνο 49.000»*.

Τόν Φεβρουάριον τοῦ 1945 οἱ Τρεῖς Μεγάλοι θά ξανασυναντηθοῦν στήν Γιάλτα τῆς Κριμαίας. Ἐκεῖ ὁ Τσῶρτσιλ ἐδιαφοροποίησε τήν γνώμην του νά τυφεκισθοῦν, ἄνευ δίκης οἱ ἡγέται τῆς Γερμανίας καί εἰσηγήθη νά προσαχθοῦν εἰς δίκην. Ὁ Στάλιν ἐδέχθη. Μία νομική ἐπιτροπή ἐξ Ἑβραίων ἀνέλαβε νά συγκροτήση τό διεθνές δικαστήριον, διά τούς ἐγκληματίας πολέμου.

Ἐν τῷ μεταξύ τήν 12ην Ἀπριλίου 1945 ἀποθνήσκει ὁ Ροῦζβελτ, ἐνῶ ὁ Τσῶρτσιλ, πού χάνει τάς ἐκλογάς τόν Ἰούλιον τοῦ 1945 παύει νά εἶναι πλέον πρωθυπουργός. Αἱ διασκέψεις πάντως συνεχίζονται, μέ τόν πρωθυπουργό τῆς Ἀγγλίας Ἄτλυ, τόν πρόεδρο τῶν ΗΠΑ Τρούμαν καί τόν δικτάτορα τῆς Ρωσίας Στάλιν. Τόν Αὔγουστον τοῦ 1945 σχεδόν παραλλήλως, πρός τήν διάσκεψιν τοῦ Πότσδαμ οἱ Σύμμαχοι συνέρχονται, στό Λονδῖνον καί συμφωνοῦν νά δικάσουν τούς Ναζί. Ἱδρύεται τό Διεθνές Στρατιωτικόν Δικαστήριον «International Military Tribunal» (I.M.T.) μέ ἕδραν τήν Νυρεμβέργην καί ὁρίζονται δίκην εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ὁ Ἀμερικανός πρώην ὑπουργός Δικαιοσύνης Ρόμπερτ Τζάκσον, ὁ Ἄγγλος Σέρ Χαρτλέϋ Σόουκρος, ὁ Σοβιετικός Ρομάν Ρουντένκο καί ὁ Γάλλος Φρανσουά ντέ Μαντόν.

Ἤδη οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν ἐκπονήσει ἕνα νομικῶς ἀπαράδεκτον καταστατικόν τοῦ αὐτοαποκληθέντος δικαστηρίου, συμφώνως πρός τό

ὁποῖον (ἄρθρ. 66) *«ἡ ἠθελημένη καταστροφή πόλεων»* καί *«ἡ δολοφονία ἀστικοῦ πληθυσμοῦ»* συνίστα τό ποινικόν ἀδίκημα τοῦ ἐγκλήματος πολέμου. Ὑποκρισία. Διότι οἱ Σύμμαχοι εἶχαν ἰσοπεδώσει μέ ἀνηλεεῖς βομβαρδισμούς ὅλας τάς Γερμανικάς πόλεις μέ προεξάρχουσαν τήν Δρέσδην καί ἰδιαιτέρως, ὄχι ὁ Ἀμερικανικός λαός βεβαίως, ἀλλά ὁ Τρούμαν εἶχεν ἐξοντώσει μέ ἀτομικάς βόμβας τήν Χιροσίμα καί τό Ναγκασάκι τῆς Ἰαπωνίας. Μόνον μέ τήν ὀλεθρίαν καταστροφήν τῶν τριῶν πόλεων Δρέσδης-Χιροσίμα-Ναγκασάκι ἐκάησαν καί ἀπέθαναν φρικαλέως 500.000 περίπου ἄμαχοι. Παρηγορούμεθα μέ τήν σκέψιν, ὅτι ἡ κολασμένη ψυχή τῶν δολοφόνων θά βασανίζεται αἰωνίως, διότι ὑπάρχει Θεία Δίκη.

Τήν 30ήν Νοεμβρίου 1945 τό πρωί, είς αἴθουσαν τῶν δικαστηρίων τῆς Νυρεμβέργης ἤρχισε ἡ δίκη 21 κυρίων κατηγορουμένων δι᾿ ἐγκλήματα πολέμου κ.τ.λ. Ἡ ἐμφάνισις τῶν δικαστῶν ἦτο ποικιλόχρωμος. Οἱ Γάλλοι ἐφόρουν ἐρυθρούς τηβένους, οἱ Ἀγγλοαμερικανοί κοινούς μανδύας καί οἱ Ρῶσοι στρατιωτικάς στολάς. Ὅλοι οἱ δικασταί προήρχοντο, ἀπό κράτη ἐχθρικά ἐναντίον τῆς Γερμανίας, δηλαδή ἦσαν οἱ νικηταί κι᾿ ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν οἱ ἡττημένοι. Τό Διεθνές Στρατιωτικόν Δικαστήριον πραγματικῶς ἦτο δικαστήριον τῶν νικητῶν. Ἄν πραγματικῶς ὑπῆρχε διεθνής νομιμότης, τότε θά ἐκάλουν ὡς δικαστάς μή ἐμπολέμους, διά τό ἀμερόληπτον τῆς κρίσεως.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων συγκροτήσεως καί τῆς δικονομικῆς λειτουργίας τοῦ ψευτοδικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης, καθώς καί ὁ ἐκ τῶν ὑστέρων προσδιορισμός ποινῶν, διά πράξεις, πού μετά τήν τέλεσίν των ἐχαρακτηρίσθησαν ἐγκλήματα δέν ἀφήνουν περιθώρια νομικῆς συζητήσεως, διά τό ἔγκυρον αὐτοῦ τοῦ δῆθεν δικαστηρίου.

Οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, πού ἦσαν διαπρεπεῖς Γερμανοί νομικοί μέ πανεπιστημιακούς τίτλους, ἐκονιορτοποίησαν τήν νομιμότητα τοῦ δικαστηρίου, συνέτριψαν τό κατηγορητήριον καί ὑπέβαλον ἐνστάσεις κατά τήν διαδικασίαν, πού ἀπεδείκνυαν τό παράνομο καί ἀνυπόστατον ἐκείνου, τό ὁποῖον κατ᾿ εὐφημισμόν ἀπεκλήθη «δικαστήριον». Ἀποτέλεσμα: ὁ Πρόεδρος τούς ἀφήρει τόν λόγον!

Τό δικαστήριον τῆς Νυρεμβέργης ἀποτελεῖ νομικόν τερατούργημα, διότι διά πρώτην φοράν στήν παγκόσμιαν ἱστορία τοῦ δικαίου οἱ νικηταί ἐδίκασαν τούς ἡττημένους. Ἐπί πλέον παρεβιάσθη καταφώρως

ἡ βασική ἀρχή τοῦ ποινικοῦ δικαίου, κατά τήν ὁποίαν οὐδέν ἔγκλημα ὑπάρχει, οὐδεμία ποινή ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου προϋπάρξαντος τῆς συγκεκριμένης πράξεως.

Ἐκτός ἀπό αὐτά οἱ Σύμμαχοι δέν ἔκρυψαν τάς διαθέσεις των νά δολοφονήσουν δικαστικῶς τήν πολιτικοστρατιωτικήν ἡγεσίαν τῆς Γερμανίας. Πρός τοῦτο ἐπενόησαν πρωτότυπον «δικονομίαν» συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ὅλα τά ἔγγραφα πού καταθέτουν αἱ συμμαχικαί Κυβερνήσεις δέν ἀμφισβητοῦνται! (ἄρθ. 21 τοῦ καταστατικοῦ λειτουργίας τοῦ δικαστηρίου) διότι θεωροῦνται αὐθεντικά! Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐξωφρενικῆς διατάξεως ἦτο νά γίνη δεκτή ὑπό τοῦ δικαστηρίου (8 Αὐγούστου 1945) ὡς ἀληθής ἡ ἔκθεσις τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τούς 10.000 περίπου σφαγιασθέντας Πολωνούς Ἀξιωματικούς στό δάσος τοῦ Κατύν, τούς ἐσκότωσαν οἱ Γερμανοί, ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος ἐγνώριζε, γνωρίζει καί οἱ Ρῶσοι παρεδέχθησαν, ὅτι τό ὁμαδικό ἔγκλημα διέπραξαν οἱ σοβιετικοί ἑβραιομπολσεβίκοι. (Τ.Μ.Ι. στοιχεῖα ΕΣΣΔ 54, τόμος 39, σελ. 290).

Στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης οἱ συνήγοροι ὑπερασπίσεως διεμαρτυρήθησαν, διότι εἶχε ἀποδειχθῆ ὅτι τήν σφαγήν ἔκαναν οἱ σοβιετικοί. Τότε ὁ Ρῶσος κατήγορος Στρατηγός Ρουτένκο ἐπεκαλέσθη τό ἄρθρον 21 τοῦ καταστατικοῦ, τό ὁποῖον ἀπηγόρευσε τήν ἀμφισβήτησιν ἐγγράφων τῶν Συμμάχων! μέ συνέπεια ἡ ἔκθεσις νά θεωρηθῆ ἀφ' ἑαυτῆς «γνησία ἀπόδειξις» πρός ἐκμηδένισιν πάσης ἐννοίας νομικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀκόμη ἐθεσμοθετήθη (ἐνθ. ἀνωτ. ἄρθ. 19) ὅτι τό «δικαστήριον» δέν δεσμεύεται ἀπό κανόνας κατά τήν ἐξέτασιν τῶν ἀποδείξεων!

Πρωτοφανῆ πράγματα, τά ὁποῖα, ὅταν τά ἐσκέφθη κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἀμερικανός δικαστής Ρόμπερτ Τζάκσον κατέθεσε στήν βιβλιοθήκην τοῦ Κογκρέσσου τά ἀπομνημονεύματά του, ὅπου ἔγραψε ὅτι ἐντρέπεται διά τάς μεθόδους «ἀπονομῆς δικαιοσύνης» πού ὅμως ἐφήρμοσε.

Παραλλήλως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ Χάρλαν Φίσκ Στόουν ἀπεκάλεσε τήν διαδικασία τῆς «δίκης» τῆς Νυρεμβέργης «λυντσάρισμα ὑψηλῆς κλίμακος» «high-grade lynching party in Nyremberg» (πρακτικά δίκης Τορόντο 1988, 5.995-996).

Ἡ ἰδέα τοῦ δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης πού θά ἐδίκαζε τούς ἡττημένους Γερμανούς πολιτικούς καί στρατιωτικούς δέν προῆλθε ἀπό Εὐρωπαίους ἤ Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι θά ἠκολούθουν τά ἐθιμικῶς κρατοῦντα π.χ. Ὁ Ναπολέων δέν ἐξετελέσθη, ἀλλ' ἐξωρίσθη, τό ἴδιο κι' ὁ Κάϊζερ στόν Α΄ Παγκόσμιον πόλεμον, οὔτε οἱ νικηταί Γερμανοί ἐδίκασαν τούς Γάλλους ἡττημένους οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἐκήρυξαν τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας.

Ἡ δολοφονία τῆς ἡγεσίας τοῦ ἡττημένου ἐχθροῦ ἔχει Ἑβραϊκή προέλευσι. Οἱ ἑβραιοκινούμενοι Ἰακωβῖνοι ἀπεκεφάλισαν τούς Γάλλους εὐγενεῖς. Οἱ ἑβραιομπολσεβῖκοι ἐξετέλεσαν τήν οἰκογένεια τοῦ Τσάρου Νικολάου Ρωμανώφ κ.τ.λ. Ἔτσι κάποιοι ἔπρεπε νά δολοφονήσουν τήν πολεμοστρατιωτική ἡγεσία τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας.

Τό σχέδιο καί τάς εἰσηγήσεις προετοίμασε τό «Παγκόσμιον Ἑβραϊκό Κογκρέσσον» μέσῳ τοῦ Ἰνστιτούτου διά τά ἑβραϊκά ζητήματα τῆς Ν. Ὑόρκης, πού διηύθυναν οἱ Ἑβραῖοι Τζέϊκομπ καί Νεεμία Ρόμπινσον. Αὐτοί ἐπεξεργάσθησαν πρῶτον τήν δημιουργίαν τοῦ δικαστηρίου καί δεύτερον τάς ἀποζημιώσεις πού θά κατέβαλε ἡ Γερμανία. Ὁ Γκόλντμαν (Grosset and Dunlop, 1978, σελ. 122) παραθέτει λεπτομερείας, διά τήν ἑβραϊκήν ἀποκλειστικήν ἐπινόησιν τῆς «δίκης» τῶν ἡττημένων Γερμανῶν.

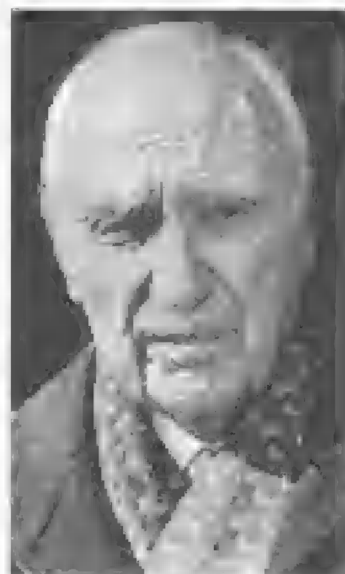
Εἰς ὅλας τάς δίκας ἐναντίον τῶν Ναζί κυριαρχεῖ τό πνεῦμα τῆς Νυρεμβέργης καί οὐδεμία νομιμότης τηρεῖται. Οἱ νομικοί γνωρίζουν ὅτι σκοπίμως παρεβιάσθησαν ὅλαι αἱ ἀρχαί τοῦ δικαίου. Τί ἦτο; Ναζί; Οὐδέν δικαίωμα. Ὅμως ὑπάρχουν καί δικασταί, πού ἔχουν τό θάρρος νά ὑψώνουν τό ἠθικόν ἀνάστημά των καί νά μή ὑποκύπτουν στήν Ἑβραϊκή ἐπιβολή.

Πρό καιροῦ ἡ δημοκρατική Γαλλία ἐξηυτελίσθη ἀπό μία ἀποφασι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου (ΕΔΔΑ) τό ὁποῖον ἔκρινε, ὅτι στήν δίκη τοῦ Γάλλου Ναζί Μωρίς Παπόν παρεβιάσθηκαν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα του.

Ἡ εἴδησις αὐτή ἐδημοσιεύθη στόν τύπο π.χ. «*Ἐλευθεροτυπία*» (26-7-2002) ὅπου διαβάζομεν:

«Δέν ἤσασταν δίκαιοι μέ τόν Παπόν»

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

Τα γαλλικά δικαστήρια περιόρισαν το δικαίωμα του συνεργάτη των ναζί Μορίς Παπόν να ασκήσει έφεση κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης για τη διάπραξη εγκλημάτων εναντίον της ανθρωπότητος. Αυτό ανακοίνωσε χθες το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Πρόκειται για μια απόφαση που αποτελεί πλήγμα για τη Γαλλία, καθώς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θεωρεί ότι η χώρα παραβίασε τη συνθήκη για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε το Δικαστήριο, το οποίο έχει έδρα του το Στρασβούργο, αναφέρεται ότι η δίκη του 91χρονου Παπόν δεν ήταν δίκαιη και ότι με την άρνηση των γαλλικών αρχών να δεχτούν το δικαίωμα έφεσης παραβιάστηκε η Ευρωπαϊκή Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Ο Μορίς Παπόν ήταν διοικητής της επαρχίας του Βισί κατά τη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής στη νοτιοδυτική Γαλλία. Στο εδώλιο του κατηγορουμένου βρέθηκε, αφού προηγουμένως του απαγγέλθηκε η κατηγορία της αποστολής 1.500 Εβραίων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης κατά την περίοδο 1942-44. Το 1998, η γαλλική Δικαιοσύνη καταδίκασε τον Παπόν σε δεκαετή κάθειρξη.

Μετά την καταδίκη της Γαλλίας εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, οι συνήγοροι του Μορίς Παπόν αναμένεται να καταθέσουν αναφορά, ώστε η καταδικαστική απόφαση να εξεταστεί από το ακυρωτικό δικαστήριο.

Ὅπως ἐδιαβάσατε ἡ Γαλλική Δημοκρατία ἐστέρησε στοιχειώδη νομικά δικαιώματα (ἔφεσις) στό γηραιό Μωρίς Παπόν, ὁ ὁποῖος κατηγορήθη, ὄχι ὅτι ἐσκότωσε κάποιον, ἀλλ᾽ ὅτι ἀπέστειλε πρό 60 ἐτῶν 1.500 Ἑβραίους εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

‚6 Millionen — eine Lüge'

Wie viele Juden starben wirklich?

Deutsche

R 2295 C

National✶Zeitung

freiheitlich ■ unabhängig ■ überparteilich

6 ἑκατομμύρια - ἕνα ψεῦδος τοποθετεῖ ἐπίτιτλον ἡ ἐφημερίς «National Zeitung», στήν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι δέν τολμοῦν νά ἀπαντήσουν.

Ἡ Ἑβραϊκή ἐγκυκλοπαίδεια (Enc. Judaica, σελ. 878) γράφει, ὅτι τόν Ἰούλιον τοῦ 1942 οἱ Ἑβραῖοι ἄνδρες τῆς Θεσσαλονίκης ἐστάλησαν εἰς ἀναγκαστικά ἔργα (on forced labor). Τό Ἑβραϊκόν συμβούλιον Θεσσαλονίκης ἔκανε συμφωνία μέ τούς Γερμανούς νά τούς καταβάλῃ μέχρι τήν 11ην Δεκεμβρίου τοῦ 1942 2.500.000.000 δρχ. διά νά μή ὑποχρεώσουν οἱ Γερμανοί τούς Ἑβραίους, εἰς ἀναγκαστικήν ἐργασίαν. Ἄρα οἱ Γερμανοί δέν ἐσχεδίαζαν τήν δολοφονίαν τῶν Ἑβραίων, ἀλλοιῶς δέν θά ἔκαναν συμφωνίαν μαζί των.

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε στό βιβλίον του «*Ἡ Μαύρη Τάξη*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1968, σελ. 236) γράφει: «*Ἡ ἐξόντωση τῶν Ὀλλανδῶν Ἑβραίων θά γίνει μέ μία σπάνια λεπτολογία. Ἀπό τά 110.000 ἄτομα πού μετατοπίσθηκαν, θά ἐπιζήσουν μόνον 6.000*». Ἐν τούτοις ἡ Ἑβραϊκή ἔκδοσις «Ὁλοκαύτωμα» σελ. 59 ἀναφέρει ὅτι στήν Ὀλλανδία ἐπέζησαν 20.000 Ἑβραῖοι κι ὄχι 6.000 πού γράφει ὁ Χέχνε. Ἡ ἀμείλικτος γλῶσσα τῶν ἀριθμῶν ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα, ὅτι κάποιος ψεύδεται.

Ἀντιθέτως ὁ Λόρδος Ράσσελ στό βιβλίον τοῦ «*Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι ἐκδότες» Ἀθ. 1955, σελ. 316) δίδει ἄλλους ἀριθμούς π.χ. «*στήν Ὀλλανδία κατοικοῦσαν 140.000 Ἰσραηλίτες*». Διαφορετικά στοιχεῖα διαβάζομεν στόν πίνακα θυμάτων τῶν Ἑβραίων πού κατήρτισε ἡ Ἀγγλοαμερικανική Ἐπιτροπή Ἐρεύνης (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἐκεῖ διαβάζομεν, ὅτι ἐκ τῶν 150.000 Ἑβραίων τῆς Ὀλλανδίας ἐσώθησαν 30.000.

Κατά τήν Ἑβραϊκήν ἐγκυκλοπαίδειαν Judaica (σελ. 580) οἱ Ἑβραῖοι ἔλαβαν μέρος στήν Ἑλληνική Ἀντίστασι καί ἀνετίναξαν

Πειραιεύς 1945. Ἑβραῖοι ἀναχωροῦν διά τήν Παλαιστίνην. Πόσοι; Οὐδείς γνωρίζει (Mazower ἔνθ. ἀνωτ.). Οἱ ἀμφισβητίαι τοῦ ὁλοκαυτώματος ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ μεταβάντες στό Ἰσραήλ Ἑβραῖοι φέρονται τάχα ὡς θανατωθέντες στό Ἄουσβιτς.

«γερμανικά πλοῖα ἀνεφοδιασμοῦ, γραμμάς ἐπικοινωνίας, στρατιωτικά ἐργοστάσια, γερμανικά στρατιωτικά κέντρα...». Σκεφθῆτε ὅτι: «A group of 40 Jews partizans took part in the blowing up of Gorgopotamos bridge...» δηλαδή: *«Μία ὁμάς ἀπό 40 Ἑβραίους ἔλαβε μέρος στήν ἀνατίναξη τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοπόταμου...»*. Πραγματικῶς εἶναι ἱστορική ἀδικία, πού δέν μᾶς πληροφοροῦν τά διάφορα βιβλία, διά τήν ὁμάδα τῶν 40 Ἑβραίων! Τί ψεύδη!

Παρ᾽ ὀλίγον νά ἀπελευθερώσουν τήν Ἑλλάδα.

Στήν ἐφημερίδα «*Βῆμα*» (21 Αὐγούστου-23 Σεπτεμβρίου 1966) ὁ καθηγητής Πολυχρόνης Ἐνεπεκίδης ἐδημοσίευσε μίαν σειράν ἄρθρων

διά τούς διωγμούς τῶν Ἑβραίων, ἀπό τούς Γερμανούς στήν Ἑλλάδα. Τό ὑλικόν τῶν ἄρθρων του ἐχρησίμευσε ὡς μαρτυρικόν ὑλικόν εἰς δίκας Ναζιστῶν στήν Γερμανίαν. Τελικῶς ἐκυκλοφόρησε καί εἰς βιβλίον ὑπό τόν τίτλον: *«Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944»*, ἔκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1969). Στόν πρόλογον πού ἔγραψε ὁ Χρ. Εὐελπίδης (πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλάς-Ἰσραήλ) ἀναφέρεται (σελ. 3) ὅτι *«ἐκ τῶν 62.700 Ἑβραίων τῆς προπολεμικῆς Ἑλλάδος ἐπέζησαν τῆς ἐξοντώσεως μόλις 10.000»*. *Στήν σελίδα 172* τοῦ ἰδίου *βιβλίου ὑπάρχει κατάλογος «τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανατωθέντων Ἰσραηλινῶν τῶν κοινοτήτων τῆς Εὐρώπης εἰς ναζιστικά στρατόπεδα θανάτου» καί ἀναφέρεται* ὅτι ἐθανατώθησαν *«ἐξ Ἑλλάδος 65.000»*. Τό πῶς ἀπό 62.700 ἐθανατώθησαν οἱ 65.00 εἶναι ἀριθμητικόν θαῦμα.

Στήν σελίδα 171 τοῦ ἰδίου πάλιν βιβλίου παρατίθεται πίναξ κατά τόν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι πρό τῶν διωγμῶν δέν ἦσαν 62.700 (σελ. 3) οὔτε 65.000 (σελ. 172) ἀλλά 67.151 (σελ. 171). Τελικῶς ἄς ἀποφασίσουν πόσοι ἦσαν.

Πράγματι, ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἱστορικοί καί ὅπως προκύπτει ἀπό κείμενα τοῦ Γ' Ράϊχ οἱ Γερμανοί ἐσχεδίαζαν νά ἀπομακρύνουν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά τούς μεταφέρουν στήν νῆσον Μαδαγασκάρην, ὅπου νά σχηματίσουν τό κράτος των καί νά ἀφήσουν ἥσυχον τήν Εὐρώπην. Ἐκτενῆ ἀναφοράν εἰς σχετικά ἔγγραφα κάνει ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ στό βιβλίον του (*«Γκαῖμπελς»* Ἀγγλ. ἔκδ. Λονδῖνον 1966, «Focal publ.» σελ. 387-388 κ.τ.λ.) ὅπου παρέχει πληροφορίας, διά τό σχέδιον Ἑβραϊκῆς ἀποικίσεως τῆς Μαδαγασκάρης (Jewish Colonization of Madagascar). Ἐπίσης ἴδετε «Ἡμερολόγιον» Γκαῖμπελς (ἐγγραφή 2-7-1942) ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τούς Ἑβραίους κακοτυχίαν τῆς Εὐρώπης καί ὑπεστήριξε τόν διωγμόν των ἐξ Εὐρώπης (ἐγγραφή 20-3-1942, 6-5-1942). Οὕτως ἤ ἄλλως ἡ ἀπόφασις τοῦ Χίτλερ συμφώνως πρός μαρτυρίας (Χάνς Λάμμερ) καί ἔγγραφα (κατάθεσις Χάνς Φίκερ τῆς 11-6-1947 ΝΑ, Μ. 1019, 17 καί εἰς Ντ. Ἴρβινγκ ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 647) ἦτο νά λυθῆ τό Ἑβραϊκόν πρόβλημα **μετά τόν πόλεμον**.

Ἡ ἱστορική ἔρευνα προκειμένου περί τῆς διαπράξεως ἐγκλημάτων ἀκολουθεῖ κατά κάποιον τρόπον τήν ἀνακριτικήν ὁδόν.

Ἐπιβάλλεται νά προσδιορισθοῦν ἕξη βασικά στοιχεῖα. Πρῶτον:

Ποῖοι ἐφόνευσαν ποίους (πρόσωπα ὑποθέσεως), δεύτερον: ποῦ διεπράχθησαν οἱ φόνοι (τόπος ἤ τόποι θανατώσεων), τρίτον: πόσοι ἐφονεύθησαν (ἀριθμός θυμάτων), τέταρτον: αἰτία τῶν ἐγκλημάτων (κίνητρα), πέμπτον: τό πῶς διεπράχθη τό ἔγκλημα (τρόπος θανατώσεως) καί ἕκτον: πότε συνέβη (χρόνος θανάτου).

Οἱ Ἑβραῖοι κατηγοροῦν τούς Γερμανούς, ὅτι κατά τήν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ὠργάνωσαν στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου ἐνέκλεισαν τούς Ἑβραίους, πού συνέλαβαν στάς περιοχάς, πού κατέκτησαν μέ σκοπόν νά τούς ἐξοντώσουν, διά τῆς δηλητηριάσεως εἰς θαλάμους ἀερίων, σαπωνοποιήσεως, ἐκτελέσεως, κακουχιῶν, βασανιστηρίων καί ἰατρικῶν πειραμάτων. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀπωλεσθέντων ἀνέρχεται εἰς 6.000.000 στρογγυλά. Δίδονται ἐπίσης καί ἄλλοι ἀριθμοί. Ἡ καταδίωξις τῶν Ἑβραίων ἐγένετο διά λόγους, πού δέν μᾶς προσδιώρισαν ἀκριβῶς. Ὡς ἐκ τούτου συμφώνως πρός τό διάγραμμα, πού ἐγράψαμε ἔχομεν ἐδῶ:

1) Πρόσωπα τῆς ὑποθέσεως: οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν Ἑβραίους.
2) Τόπος θανατώσεως: Στρατόπεδα συγκεντρώσεως.
3) Ἀριθμός θυμάτων: 4 ἑκατομμύρια, 5 ἑκατομμύρια, 6 ἑκατομμύρια, 6.5 ἑκατομμύρια, 7 ἑκατομμύρια, 12 ἑκατομμύρια κ.τ.λ.
4) Κίνητρα: ἀπροσδιόριστα.
5) Τρόπος θανατώσεως: δηλητηριώδη ἀέρια, ἐκτελέσεις, κακουχίαι (πεῖνα, ἀσθένειαι, βασανιστήρια, κ.τ.λ.).
6) Χρόνος θανατώσεως: 1940-1945.

Ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Γκέραλντ Ράϊτλίνγκερ στό βιβλίον του «*Τό οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐπί τῆς ἄμμου*» (Ἑλλ. ἔκδ. ΓΕΣ, Ἀθ. 1966, σελ. 326) παραδέχεται, ὅτι τάς σφαγάς κατά τῶν Ἑβραίων στήν Ρωσίαν τάς διέπραξαν μέλη τῆς Λευκορρωσικῆς Ἀστυνομίας, ἀλλά καί μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος! Συγκεκριμένως γράφει: «*Δέν ὑπάρχει οὐδείς λόγος νά ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ὑπῆρχαν μέλη τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τά ὁποῖα δέν εἶχον ἀποβάλλει τήν μύχιον ἐπιθυμίαν των διά συμμετοχή εἰς σφαγάς*». Κατόπιν ἀναφέρει τήν σφαγήν 7.620 Ἑβραίων εἰς Μπορίσωφ τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1942 «*διεξαχθεῖσαν ἀποκλειστικῶς ἀπό τάς τοπικάς διοικητικάς ἀρχάς, τάς διορισθείσας ὑπό τῶν Γερμανῶν, μέ τήν βοήθειαν τῆς τοπικῆς Λευκορρωσικῆς Ἀστυνομίας Ἀσφαλείας*».

Οἱ Γερμανοί καί ἰδιαιτέρως ὁ Στρατάρχης Βάλτερ φόν Ράϊχενάου, ἐστράφησαν κατά τῶν Ἑβραίων, διότι ὑπεκίνουν δολιοφθοράς καί ἐτάσσοντο ὑπέρ τῶν Σοβιετικῶν. Ἀντίποινα στό Χάρκοβον ἤ στό Κίεβον ἐσημειώθησαν σκληρά ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Εἰς μίαν ἀδυσώπητον πάλην μεταξύ ζωῆς καί θανάτου οἱ ἐχθροί ἦσαν ἀμείλικτοι, ἀνηλεεῖς. Πάντως ἐνῶ ἀλληλοεσφάζοντο Ρῶσοι καί Γερμανοί οἱ Ἑβραῖοι προσεπάθουν νά ἐπιζήσουν, ἄλλοτε ἐργαζόμενοι στήν Βέρμαχτ, ἄλλοτε ἐργαζόμενοι στούς Σοβιετικούς, μέ συνέπεια ὅποτε ἐπεκράτουν οἱ μέν ἤ οἱ δέ κατέσφαζαν τούς Ἑβραίους, ὡς συνεργάτας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅπως ἦτο ἑπόμενον στό τέλος ὅλας τάς ἐξοντώσεις Ἑβραίων τάς ἐφόρτωσαν στούς Γερμανούς.

Πῶς θέλετε νά κάνωμεν; Δέν πρέπει νά ἐξετάζωμεν αὐτά πού μᾶς ἀνακοινώνουν οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ ὑποστηρικταί τους; Βεβαίως πρέπει νά τά ἐξετάζωμεν. Διότι ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι πάντοτε δεδομένη. Χρειάζεται ἔρευνα καί ἀπόδειξις. Ὁ ἀντικειμενικός ἱστορικός στό θέμα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβραίων ἔχει πολλά ἐρωτηματικά. Ἐπί παραδείγματι. Ὁ Ἑβραῖος Ἐλιγιά στήν «Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» ἀναφέρει διά τόν πληθυσμόν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι στήν Αὐστρία ζοῦν (μετά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον) 300.000 Ἑβραῖοι. Ὁ φιλοσημίτης Κ. Παπακυριακοῦ στό βιβλίον του: «Ἀντισημῖται» (σελ. 64) γράφει στόν πίνακα τοῦ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι τό 1939 στήν Αὐστρία ζοῦν 39.000.

Οἱ πολιτικοί μας ὅλων τῶν κομμάτων προσέρχονται βαρυπενθοῦντες στάς τελετάς τῶν Ἑβραίων, διά τά θύματά των. Ἐν τούτοις οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἐτίμησε τούς Ἕλληνας νεκρούς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων κ.τ.λ. Διατί; Τί τούς ὑποχρεώνει νά δίδουν **ἐξετάσεις καλῆς συμπεριφορᾶς** στούς Ἑβραίους;

Θά ἀντιτείνῃ κάποιος τί σημασία ἔχουν τά 5 ἤ 6 ἑκατομμύρια καί ἑκατό χιλιάδες νά εἶναι ἔχωμεν ἔγκλημα. Σύμφωνοι. Καί 1 θῦμα νά ἔχωμεν εἶναι ἔγκλημα. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως διογκώνουν τούς ἀριθμούς, διά νά εἰσπράττουν ἀναλόγους ἀποζημιώσεις κ.τ.λ. Ἐμπορεύονται δηλαδή νεκρούς πραγματικούς καί φανταστικούς. Ἐμεῖς ἀντιτάσσομεν στήν ἰδιοτελῆ Ἑβραϊκή προπαγάνδα τήν ἀμερόληπτον ἱστορικήν ἔρευναν, διά νά προσδιορίσωμεν μέ ἀκρίβειαν πόσοι πραγματικῶς Ἑβραῖοι ἐφονεύθησαν. Τοῦτο δέν τό ἐπιθυμεῖ ὁ Ἑβραϊσμός.

ὁ ὁποῖος θέλει νά πιστεύωμεν ἄνευ ἐξετάσεως, ὁτιδήποτε μᾶς παρουσιάζει. Ἔ, αὐτό κ. Ἑβραῖοι δέν τό δεχόμεθα.

Αἰτιολογικόν μάλιστα τῆς ἀρνήσεώς των νά ἐξετάσωμεν τό λεγόμενον «ὁλοκαύτωμα» εἶναι ὅτι ἡ ἀμφισβήτησίς του δεικνύει ἔλλειψιν σεβασμοῦ στούς νεκρούς του. Ἀπαντῶμεν, ὅτι ἔλλειψιν σεβασμοῦ στούς νεκρούς εἶναι ἄν εἰς αὐτούς προσθέτης ἀνυπάρκτους νεκρούς. Ἐδῶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ὁμιλήσω, διά τόν σεβασμόν πού δεικνύουν οἱ Ἑβραῖοι, στά θύματα τοῦ ὁλοκαυτώματος.

Οὐδένα σεβασμόν δεικνύουν, διότι ἔχουν ἐμπορευματοποιήσει τό «ὁλοκαύτωμα». Οἱ ἠθικῶς ἀνώτεροι ἄνθρωποι ἀπεχθάνονται τούς Ἑβραίους, πού κερδοσκοποῦν μέ τό «ὁλοκαύτωμα».

Ἡ ἀμερόληπτος ἱστορική ἔρευνα ἀπέδειξε βάσει ἐξηκριβωμένων στοιχείων τά ἀκόλουθα γεγονότα:

1. Οὐδέποτε ὑπῆρξε σχέδιον γενοκτονίας τῶν Ἑβραίων, ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν.
2. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὡδηγήθησαν, ὑπό τῶν Γερμανῶν οἱ Ἑβραῖοι μέ σκοπόν νά τούς ἐκδιώξουν, ἀπό τήν Εὐρώπην καί δευτερευόντως νά τούς κρατοῦν, ὡς δεδηλωμένους ἐχθρούς των.
3. Ὅσοι ἀπέθαναν ἐκεῖ ἀπέθαναν ἀπό ἀσθενείας καί κακουχίας.
4. Τά πτώματα τῶν νεκρῶν (ὄχι μόνον Ἑβραίων) στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν ἐθάπτοντο, ἀλλά ἐκαίοντο, πρός ἀποφυγήν μεταδόσεως νόσων, ἔλλειψιν χώρων κ.τ.λ. εἰς «κλιβάνους».
5. Στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐνεκλείσθη καί πλῆθος Εὐρωπαίων, Ρώσων κ.τ.λ. οἱ ὁποῖοι ἐξηναγκάζοντο νά ἐργάζωνται στάς Γερμανικάς βιομηχανίας, διά τάς ἀνάγκας τοῦ πολέμου.
6. Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα διογκώνει τόν ἀριθμό τῶν Ἑβραίων-θυμάτων, διά νά εἰσπράττουν οἱ Ἑβραῖοι ἀποζημιώσεις καί συντάξεις, κυρίως ἀπό τήν Γερμανίαν.
7. Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἐπιδιώκει νά πείση τόν κόσμον, ὅτι ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι ἐξοντώθησαν εἰς θαλάμους ἀερίων κ.τ.λ. ὥστε οἱ Ἑβραῖοι νά καταστοῦν συμπαθεῖς καί νά διευκολυνθοῦν στά σχέδιά των, ὅπως αὐτά περιγράφονται στά «*Ταλμούδ*» καί στά «*Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών*».

8. Ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων πού ἀπέθαναν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως *πιθανολογεῖται* μεταξύ 300.000-350.000 ἀτόμων κατά τό διάστημα Ἰαν. 1940-Ἀπρ. 1945.
9. Ὁ παγκόσμιος Ἑβραϊσμός μονοπωλεῖ τά θύματα κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον, ἐνῷ εἶναι γνωσταί αἱ ἀκριβεῖς εἰς ἀριθμούς θυσίαι τῶν ἀντιμαχομένων παρατάξεων.
10. Οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες ἀναθεωρηταί τῆς ἐπιβληθείσης, ὑπό τῶν Ἑβραίων «ἱστορίας» ὑπόκεινται εἰς διωγμούς καί πόλεμον λάσπης, ἐκ μέρους τῆς διεθνοῦς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας καί τῶν ὀργάνων της.
11. Δέν θέλομεν, οὔτε νά ἀπολογηθῶμεν, δι᾽ ὅσα ἔκαναν -ἐάν ἔκαναν καί ὅπου ἔκαναν- οἱ Γερμανοί στούς Ἑβραίους, οὔτε νά ὑφιστάμεθα τήν Ἑβραϊκήν προπαγάνδα. Ἔχομεν τά ἰδικά μας θύματα, διά νά θρηνήσωμεν καί τάς ἰδικάς μας καταστροφάς, διά νά ἀποκαταστήσωμεν. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἐπειδή ὅμως αὐτοί συνεχῶς ὁμιλοῦν περί ἀνθρωπισμοῦ, διωγμῶν, ὁλοκαυτώματος κ.τ.λ. κάποιος πρέπει ἐπί τέλους νά ἐπικαλεσθῆ τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν καί νά τούς εἴπη κατά πρόσωπον ὅτι: **Γενοκτονίαι συστηματικαί διεξήχθησαν, ἀπό τούς Ἑβραίους εἰς βάρος ἄλλων λαῶν, τούς ὁποίους ἐξωλόθρευσαν ὁλοκληρωτικῶς, κατά τά ἀφηγούμενα στήν Παλαιάν Διαθήκην.** Ἀποδεδειγμένως προκειμένου περί γενοκτονιῶν οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οἱ πρῶτοι διδάξαντες τήν σφαγήν λαῶν σύν γυναιξί καί τέκνοις τῆ ἐγκρίσει, προτροπῆ καί συμμετοχῆ τοῦ Θεοῦ των Ἰεχωβᾶ.

Τά τελευταῖα ἔτη τό Ἰσραήλ κατέσφαξε πολλάς χιλιάδας Παλαιστινίων, ἐφόνευσε χιλιάδας παιδιῶν καί γυναικῶν, ἐδολοφόνησε πλῆθος μεμονωμένων ἀτόμων, κατεπάτησε ὅλας τάς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ, κατέχει βιαίως ξένα ἐδάφη, ἀνασκάπτει πόλεις καί χωρία, ἀνατινάσσει οἰκίας, κρατεῖ φυλακισμένους ἄνευ δίκης, σπάζει μέ πέτρας τά κόκκαλα τῶν Παλαιστινίων, πού συλλαμβάνει, νομιμοποιεῖ τά βασανιστήρια καί μετά οἱ Ἑβραῖοι σοῦ ζητοῦν νά τούς λυπηθῆς (καί νά τούς πληρώσης) διότι τούς κατεδίωξαν οἱ Γερμανοί πρίν ἀπό 60 χρόνια!

Ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων τῆς Ἑλλάδος, κατά τήν προπολεμικήν

ἐποχήν, συμφώνως πρός τήν Ἑβραϊκήν στατιστικήν τοῦ 1928, ἦτο ὁ ἑξῆς κατά Ἑβραϊκάς κοινότητας:

1. Ἀλεξανδρουπόλεως 200
2. Ἀθηνῶν 3.200
3. Ἀγρινίου-Πατρῶν 300
4. Ἄρτης 400
5. Βεροίας 500
6. Βόλου 1.000
7. Διδυμοτείχου 1.000
8. Δράμας 1.500
9. Ζακύνθου 300
10. Θεσσαλονίκης 62.500
11. Ἰωαννίνων 2.000
12. Καστορίας 1.000
13. Καβάλας 2.200
14. Κομοτηνῆς 900
15. Κερκύρας 2.000
16. Λαρίσης 2.100
17. Νέας Ὀρεστειάδος 200
18. Ξάνθης 600
19. Πρεβέζης 250
20. Σερρῶν 750
21. Τρικάλων 600
22. Φλωρίνης 500
23. Χαλκίδος 400
24. Χανίων 400

Τόν ἀνωτέρω πίνακα ἐμφαίνοντα κατά κοινότητας τόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων συμφώνως πρός στατιστικήν (ποῖος τόν συνέταξε; καί βάσει ποίων στοιχείων;) τοῦ 1928 δημοσιεύει ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ. Ὅλοι οἱ ἀριθμοί εἶναι στρογγυλοί.

Κατά τήν ἀνωτέρω στατιστικήν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν 62.500 κατά τήν ἐφημερίδα *«Νέα»* (4-4-2001) οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν 55.000 ἄτομα. Μετά τρία χρόνια διαβάζομεν στά

«Νέα» (29-1-2004) ὅτι στό Ἄουσβιτς καί στό Μπιρκενάου «ἐξοντώθηκαν» 70.000 Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης! Τελικῶς πόσοι ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης; Κάποτε πρέπει νά ὁρισθῆ εἷς ἀριθμός.

Ἡ ἐγκυκλοπαίδεια «ΗΛΙΟΣ» (λ. «Ἀντισημιτισμός») παραθέτει πίνακα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα κατά κοινότητας. Στήν Κέρκυρα π.χ. γράφει, ὅτι πρό τῶν διωγμῶν ὑπῆρχαν 2.000 Ἑβραῖοι καί μετά τούς διωγμούς 185 καί σημειώνει ποσοστόν μειώσεως 91%.

Διαφορετικά στοιχεῖα δίδει ὁ Κ. Δαφνῆς (*«Χρονικά πολέμου καί κατοχῆς»* ἔκδ. «Κερκυραϊκά Χρονικά» Κέρκυρα 1966, τόμος 12ος, σελ. 292) πού ἀναφέρει τόν ἀριθμό 1.400 Ἰσραηλιτῶν τῆς Κερκύρας ἐκ τῶν ὁποίων *«ἐλάχιστοι ἐπεβίωσαν τῆς τρομοκρατικῆς δοκιμασίας τῶν στρατοπέδων. Διεσώθησαν ἀκόμη καί ὅσοι διεκινδύνευσαν τή φυγή ἀπό τήν αἰχμαλωσία»*.

Τελικῶς ποῖος ἀριθμός εἶναι ὁ ὀρθός; 2.000 ἤ 1.400; Διότι ἡ διαφορά μεταξύ των εἶναι μεγάλη. Νά μή ἐρωτήσωμεν; Καί πού ἐρωτῶ εἶναι ἀντισημιτισμός; 2.000 ἡ μία πηγή, 1.400 ἡ ἄλλη. Λοιπόν τί νά πιστεύσωμεν;

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Ἡ Ἀμερικανική Ἐπιτροπή Ἐρεύνης ἔδωσε τούς ἑξῆς ἀριθμούς ἀπωλειῶν Ἑβραίων ἐπί καθεστῶτος Ναζισμοῦ:

Ἀριθμός τῶν Ἑβραίων κατά χώρας		Διασωθέντες
Αὐστρία	60.000	15.000
Βέλγιον	90.000	33.000
Γιουγκοσλαβία	75.000	11.000
Τσεχοσλοβακία	315.000	65.000
Γαλλία	320.000	180.000
Γερμανία	240.000	120.000
Ἑλλάς	75.000	10.000
Ἰταλία	51.000	30.000
Ὀλλανδία	150.000	30.000

Πολωνία	351.000	80.000
Ρουμανία	850.000	335.000
Βαλτική	3.500.000	2.665.000»

Πηγή: Κ. Παπακυριακοῦ: «*Οἱ ἀντισημῖται*», σελ. 50.

Ἂς ἐξετάσωμεν τούς ἀριθμούς, πού προέρχονται ἀπό ἀντιναζιστικήν πηγήν καί ἀναφέρονται εἰς ἐξ ἴσου ἀντιναζιστικόν βιβλίον.

Συμφώνως πρός τόν πίνακα ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων κατά χώρας, ἐπί ναζιστικοῦ καθεστῶτος ἀνέρχεται εἰς 6.077.000 (ἄθροισις πρώτης στήλης τοῦ πίνακος) ἐκ τῶν ὁποίων διεσώθησαν 3.574.000! (ἄθροισις δευτέρας στήλης πίνακος). Ἀφαιρουμένων τῶν διασωθέντων ἀπό τόν συνολικόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων τά «θύματα» πρέπει νά εἶναι 2.503.000 κι ὄχι 6.000.000. Ἡ Ἰουδαϊκή διασπορά πρίν ἀπό τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον διεμορφοῦτο ὡς ἑξῆς:

Εὐρώπη: *Ἀγγλία 300.000, Αὐστρία 300.000, Βέλγιον 50.000, Βουλγαρία 44.000, Γαλλία 150.000, Γερμανία 610.000, Γιουγκοσλαβία 64.000, Ἑλβετία 21.000, Ἑλλάς 125.000, Ἐσθονία 5.000, Ἰταλία 53.000, Λεττονία 155.000, Λιθουανία 100.000, Ὀλλανδία 115.000, Οὐγγαρία 550.000, Πολωνία 3.000.000, Ρουμανία 1.100.000, Ρωσία (εὐρωπαϊκή) 2.580.000, Σκανδιναυϊκαί χῶραι 14.000, Τουρκία (εὐρωπαϊκή) 85.000, Τσεχοσλοβακία 355.000, διάφοροι ἄλλαι χῶραι 14.000, σύνολον: 9.790.000.*

Ἀμερική: *Ἀμερική (βόρειος) 3.800.000, Ἀργεντινή 200.000, Βραζιλία 20.000, Καναδᾶς 140.000, Μεξικόν (καί ἄλλαι χῶραι τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς) 15.000, διάφοροι ἄλλαι χῶραι τῆς Ἀμερικῆς 10.000, σύνολον: 4.185.000.*

Ἀσία: *Ἀραβία καί Ὑεμένη 30.000, Ἀφγανιστάν καί Βελουχιστάν 20.000, Βουχάρα καί Χίβα 20.000, Ἰνδίαι βρεττανικαί 22.000, Μεσοποταμία 100.000, Παλαιστίνη 150.000, Περσία 55.000, Ρωσία (ἀσιατική) 170.000, Συρία καί Λίβανος 30.000, Τουρκία (ἀσιατική) 70.000, διάφοροι ἄλλαι χῶραι τῆς Ἀσίας 19.000, σύνολον: 686.000.*

Ἀφρική: *Ἀβησσυνία 25.000, Αἴγυπτος 65.000, Ἀλγερία 83.000, Ἀφρική νότιος 62.000, Μαρόκκον 150.000, Τύνις 67.000,* ▸

Τρίπολις 20.000, διάφοροι ἄλλαι χῶραι τῆς Ἀφρικῆς 2.000, σύνολον: 474.000.

Αὐστραλία: *Αὐστραλία 21.500, Νέα Ζηλανδία 2.500, σύνολον: 24.000. Ἤτοι ἐν συνόλῳ σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι ἀνέρχονται εἰς 15.159.000.*

Πηγή: Γιόσεφ Ἐλιγιά: «Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» λ. «Ἰουδαῖοι».

Οι αριθμοί του Ολοκαυτώματος

ΧΩΡΑ	Εβραϊκοί πληθυσμοί 1/9/1939	Αριθμός Εβραίων που δολοφονήθηκαν
Πολωνία	3.300.000	2.800.000
ΕΣΣΔ (Κατεχόμενα εδάφη)	2.100.000	1.500.000
Ρουμανία	850.000	425.000
Ουγγαρία	404.000	200.000
Τσεχοσλοβακία	315.000	260.000
Γαλλία	300.000	90.000
Γερμανία	210.000	171.000
Λιθουανία	150.000	135.000
Ολλανδία	150.000	90.000
Λετονία	95.000	85.000
Βέλγιο	90.000	40.000
Ελλάδα	**75.000**	**65.000**
Γιουγκοσλαβία	75.000	55.000
Αυστρία	60.000	40.000
Ιταλία	57.000	15.000
Βουλγαρία	50.000	7.000
Άλλες	20.000	6.000
Σύνολο	**8.301.000**	**5.978.000**

Στήν ἐφημερίδα «Νέα» (25-1-2005) δημοσιεύεται ὁ ἀνωτέρω πίναξ, πού ἀναφέρει τόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων πού «ἐδολοφονήθησαν» εἰς διαφόρους χώρας καί τόν ἀριθμόν τῶν Ἑβραίων, πού διέμενον εἰς αὐτάς πρό τοῦ πολέμου.

Μία πρώτη ἀνάλυσις τῶν ἀριθμῶν, πού δίδονται ἐπιβεβαιώνει, ὅτι αὐτοί εἶναι τελείως ἀντίθετοι, μέ τούς ἀριθμούς, πού δίδουν ἄλλαι Ἑβραϊκαί στατιστικαί, πού καί αὐταί διαφωνοῦν μεταξύ των. Ἐδῶ παρατηρεῖται καί τό ὕποπτον φαινόμενον τῆς στρογγυλότητος τῶν ἀριθμῶν ἐνδεικτικόν τῆς ἀναξιοπιστίας των κι᾽ ἀκόμη ἔχομεν καί ταυταρίθμους πληθυσμούς π.χ. Ἑλλάς 75.000 Ἑβραῖοι, Γιουγκοσλαβία 75.000 Ἑβραῖοι. Στρογγυλοί καί ἴδιοι ἀκριβῶς ἀριθμοί εἶναι ἀδύνατον νά συμβαίνουν, εἰς δύο διαφορετικάς χώρας. Στό Βέλγιο «ἐδολοφονήθησαν» 40.000 Ἑβραῖοι, 40.000 Ἑβραῖοι ἀκριβῶς «ἐδολοφονήθησαν» καί στήν Αὐστρίαν, 90.000 Ἑβραῖοι «ἐδολοφονήθησαν» στήν Γαλλία, 90.000 ἐπίσης Ἑβραῖοι «ἐδολοφονήθησαν»

καί στήν Ὀλλανδία. Στήν Λιθουανίαν ὑπῆρχαν 150.000 Ἑβραῖοι καί ἐπίσης 150.000 Ἑβραῖοι ὑπῆρχαν στήν Ὀλλανδίαν!

90.000 Ἑβραῖοι τῆς Γαλλίας «ἐδολοφονήθησαν» ἀπό τούς Ναζί διαβάζομεν στά «Νέα» τῆς 25ης Ἰανουαρίου 2005 καί τήν ἐπομένην στήν ἰδίαν ἐφημερίδα, στά «Νέα» δηλαδή τῆς 26ης Ἰανουαρίου 2005 διαβάζομεν ὅτι 72.000 Ἑβραῖοι τῆς Γαλλίας «βρῆκαν τόν θάνατο» ἀπό τούς Ναζί.

Τί νά σχολιάσω; Πρέπει ἐπί τέλους, νά ἀρχίσετε νά ὑποπτεύεσθε, ὅτι κάτι ὕποπτον συμβαίνει μέ τούς ἀριθμούς τῶν Ἑβραίων, τάχα θυμάτων τῶν Ναζί.

Οἱ «ἀριθμοί τοῦ Ὁλοκαυτώματος» εἶναι ψευδεῖς. Ἐάν ἦσαν ἀληθεῖς θά ἔπρεπε τοὐλάχιστον νά θαυμάσωμεν τήν ἀκρίβειαν, μέ τήν ὁποίαν οἱ Γερμανοί ἐφόνευσαν 40.000 ἀκριβῶς Ἑβραίους στήν Αὐστρίαν καί 40.000 πάλιν ἀκριβῶς στό Βέλγιον ἤ 90.000 ἀκριβῶς Ἑβραίους, στήν Γαλλίαν καί 90.000 πάλιν ἀκριβῶς Ἑβραίους, στήν Ὀλλανδίαν.

Προφανῶς ὅλοι αὐτοί οἱ ἀριθμοί εἶναι ψευδεῖς. Δέν προκύπτουν ἐξ ἀρχείων (κοινοτήτων, δημογραφικῶν ὑπηρεσιῶν, καταλόγων στρατοπέδων, ἐκθέσεως Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ.τ.λ.) ἀλλ' ἐκ τῆς φαντασίας κάποιων ἐπινοητῶν Ἑβραίων, πού ἐστεροῦντο τῆς στοιχειώδους προνοίας νά ἀναφέρουν ἀληθοφανεῖς ἀριθμούς. Ὅταν οἱ ἱστορικοί ἐξήτασαν καί ἀπέρριψαν, ὡς ἀνακριβεῖς τούς Ἑβραϊκούς ἰσχυρισμούς οἱ κύριοι Ἑβραῖοι εὗρον τήν ἀπάντησιν: Ἀπαγορεύεται διά ποινικοῦ νόμου ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ Ὁλοκαυτώματος. Δηλαδή θέλετε δέν θέλετε θά δέχεσθε, ὁτιδήποτε ἐπιθυμοῦν οἱ Ἑβραῖοι, δίχως νά ἀμφιβάλλετε, διότι θά τιμωρηθῆτε!...

Ἄν συγκρίνωμεν τάς δύο στατιστικάς διαπιστώνομεν σοβαράς ἀντιθέσεις π.χ. κατά τήν Ἐγκυκλοπαίδειαν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν στήν Αὐστρίαν 300.000, κατά τήν Ἀμερικανικήν Ἐπιτροπήν Ἐρεύνης ἦσαν 60.000. Ποῖον εἶναι τό ὀρθόν; Ἡ μία πηγή λέγει, ὅτι στήν Γαλλίαν ὑπῆρχαν 150.000 Ἑβραῖοι καί ἡ ἄλλη 320.000, ἐμεῖς τί νά ὑποθέσωμεν; καί πῶς θά κρίνωμεν; ἡ ἀντίθεσις συνεχίζεται π.χ. στήν Ρουμανίαν, ἡ πρώτη στατιστική ἀναφέρει 1.100.000 Ἑβραίους, ἡ δευτέρα 850.000. Στήν Τσεχοσλοβακία κάπως πλησιάζουν, διότι ἡ μία πηγή ἀπαριθμεῖ 355.000 καί ἡ ἄλλη 315.000. Ἀλλά στήν Γερμανία αὐξάνει ἡ ἀντίθεσις 610.000 ἡ μέν, 240.000 ἡ δέ.

Ἡ ἀνευθυνότης στήν παράθεσι ἀριθμῶν τῶν Ἑβραίων «θυμάτων» τοῦ «ὁλοκαυτώματος» εἶναι χαρακτηριστική π.χ. ὁ Λάμπρος Κορομηλᾶς εἰς ἄρθρον του στό Ἑβραϊκόν βιβλίον «*Ὁλοκαύτωμα*» (ἐκδ. 1984, 1992) καί σχετική δημοσίευσις εἰς «*Καθημερινή*» (21-4-1998) γράφει:

> *Σήμερα, εις ολόκληρον τον κόσμον, τελείται μια σεμνή τελετή εις μνήμην του φοβερωτέρου εγκλήματος της συγχρόνου ιστορίας. Εις όλες τις πόλεις, όπου της γης υπάρχουν άνθρωποι πολιτισμένοι, θα συγκεντρωθούν δια να ενθυμηθούν τα έξ εκατομμύρια των συνανθρώπων των, Ισραηλιτών το θρήσκευμα και την φυλήν, που εξαφάνισε από προσώπου γης η βία με μοναδικό σκοπό την γενοκτονία.*

Στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (11-11-1994) ὁ ἑβραιόπληκτος «Ἰός» μειώνει τά 6 ἑκατομμύρια εἰς πέντε:

> *«Τα πέντε εκατομμύρια Εβραίων που εξοντώθηκαν κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο συρρικνώνονται σε φανταστικό αποκύημα της σιωνιστικής προπαγάνδας, ενώ η Γαλλική Επανάσταση προσεγγίζεται σε ένα αιματηρό διάλειμμα της νεότερης ευρωπαϊκής ιστορίας».*

Ἐμεῖς νά μή σχολιάσωμεν τήν διαφοράν; Νά τήν προσπεράσωμεν ἀδιάφοροι; ὄχι δέν γίνεται.

Ἡ στρογγυλότης τῶν ἀριθμῶν, πού σημαίνει ἀνακρίβεια συνεχίζεται εἰς «ἱστορικά» βιβλία, ὅπου διαβάζομεν μόνον στρογγυλούς ἀριθμούς π.χ. «90.000 ἀπό Σλοβακία, 65.000 ἀπό τήν Ἑλλάδα, 11.000 ἀπό τήν Γαλλία, 20.000 ἀπό τό Βέλγιο, 90.000 ἀπό τήν Ὁλλανδία, 400.000 ἀπό τήν Οὐγγαρίαν, 250.000 ἀπό τήν Πολωνία καί 150.000 ἀπό τήν Γερμανία» (Λόρδου Ράσσελ: «*Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ*», Ἑλλ. ἐκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδόσεις», Ἀθ. 1955, σελ. 226).

Τό ἀντιναζιστικό βιβλίον τοῦ Mark Mazover «Inside Hitler's Greece» (ed. Yale University Press, London 1993) μᾶς πληροφορεῖ ὅτι στό Ἄουσβιτς μετεφέρθησαν ἀπό τήν Θεσσαλονίκην 49.974 Ἑβραῖοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀμέσως ἐθανατώθησαν, στούς θαλάμους ἀερίων

37.386. Αὐτά γράφονται στήν σελίδα 244. Ἐνῶ στήν σελίδα 402 ἀναγράφεται ὅτι 45.833 Ἑβραῖοι μετεφέρθησαν, στό Ἄουσβιτς καί ἀμέσως ἐθανατώθησαν μέ ἀέρια (gassed) 35.762. Ἐδῶ δέν ἔχομεν στρογγυλούς ἀριθμούς, ἀλλά ὑπάρχει μία ἀντίφασις, πού ὁ ἱστορικός ὀφείλει νά ἐπισημάνη. Ἐν πάση περιπτώσει ἡ ἀσυμφωνία ἀριθμῶν κλονίζει τήν ἀξιοπιστία των. Μέ τήν ἀνευθυνότητα τῶν ἀριθμῶν συμβαίνουν ἀστεῖα πράγματα, πού δέν εἶναι καθόλου ἀστεῖα, ἄν σκεφθῆτε, ὅτι παραπλανοῦν πολλούς. Ἰδού ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ἡ ἐφημερίς «*Ἀκρόπολις*» (14-5-1970) ἐδημοσίευσε τήν εἴδησι, μέ μεγάλους τίτλους καί φωτογραφίας, ὅτι συνελήφθη ὁ ναζί ἐγκληματίας Φράντς Στάγκλ Βάγκεν στήν Βραζιλίαν κατηγορούμενος, διά τόν φόνον 950.000 Ἑβραίων. Τήν ἀμέσως ἐπομένην ἡμέραν ἡ ἐφημερίς «*Ἑστία*» (15-5-1970) ἐδημοσίευσε τήν εἴδησιν εἰς πρωτοσέλιδον μέ τήν διαφοράν, ὅτι ὁ συλληφθείς ναζί ἐφόνευσε 400.000 Ἑβραίους. Δέν ἀπορεῖτε;!

Ὁ ἱστορικός Robert Herman Tenbrock στό βιβλίον του «*Ἱστορία τῆς Γερμανίας*» («Geschichte Deutschlands», Max Huber verlag, München, 1965 s. 304) μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἕως τό 1944, 5.5 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι ἐθανατώθησαν μέ ἀέρια (Gastod). Ὁ ἱστορικός J. Toland στό βιβλίον του «Hitler» μᾶς βεβαιώνει, ὅτι ἕως τό 1943 εἶχαν θανατωθεῖ 6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι. Ἡ ἀντίθεσις εἶναι προφανής. Ποῖος γράφει τό ἀληθές;

Στήν συνομιλία πού περιγράφει ὁ Ροζέ Πεϋρεφίτ («*Οἱ Ἑβραῖοι*» Ἑλλ. ἔκδ. «Κάκτος» Ἀθ. 2003, σελ. 154-156) ὁ ραββῖνος Βαρσάφσκην λέγει: «...*Γιά νά μή μιλήσουμε γιά τά ἕξι ἑκατομμύρια νεκρούς πού εἴχαμε...*» καί ἐπακολουθεῖ ὁ ἑξῆς διάλογος μεταξύ τῶν Ἑβραίων:

> *«- Ἀκριβῶς, κύριε ραββῖνε, λέει ὁ δημοσιογράφος, ἄς μιλήσουμε λίγο γι' αὐτό τό θέμα, μιά πού εἴμαστε μεταξύ φίλων καί μεταξύ Ἑβραίων. Εἴσαστε βέβαιος γι' αὐτόν τόν ἀριθμόν, πάνω στόν ὁποῖο στηρίζεται ἡ προπαγάνδα μας; Δέν προσπαθῶ, καί τό ξέρετε καλά αὐτό, νά συγχωρέσω τή ναζιστική βαρβαρότητα, ἀλλά ἀπεχθάνομαι ὅλους αὐτούς πού προσπαθοῦν νά τή μεγαλοποιήσουν γιά νά τήν κάνουν μέσον ἐκβιασμοῦ. Ὁ Σέσιλ Ρόθ, πού εἶναι Ἑβραῖος καί κατέχει τήν ἕδρα Ἑβραϊκῶν μελετῶν στήν Ὀξφόρδη, μιλάει γιά τέσσερα* ▶

ἑκατομμύρια νεκρούς στήν Jewish Encyclopadia, ἔκδοση τοῦ περασμένου χρόνου. Ὁ Γερμανός καθηγητής Γκρίμ ἰσχυρίστηκε ὅτι μπορεῖ νά ἀποδείξει πώς αὐτός ὁ ἀριθμός ἔπρεπε νά μειωθεῖ στό ἕνα ἑκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες περίπου. Ἀλλά αὐτό εἶναι μία ἀντίθεση καί ἐξίσου ἐνδιαφέρουσα ὑπερβολή.

– Ἀπό ἕναν ὁρισμένο ἀριθμό καί μετά, λέει ὁ κύριος Ἀρόνοβιτς, ὅλα εἶναι σχετικά. Μπορεῖ νά μίλησαν γιά ἕξι ἑκατομμύρια νεκρούς ξεχνῶντας τούς τόσους Ἑβραίους πού εἶχαν καταφύγει στήν Ε.Σ.Σ.Δ. Ἀπ' τήν ἄλλη, ὅμως, ὑπάρχει ἡ μαρτυρία ὅτι ὁ Ἄϊχμαν καυχιόταν ὅτι εἶχε σκοτώσει πέντε ἑκατομμύρια Ἑβραίους».

Οὐδέποτε ὁ Ἄϊχμαν ἐκαυχήθη, ὅτι ἐφόνευσε 5 ἑκατομμύρια Ἑβραίους. Παρακάτω οἱ συνομιληταί ὑποστηρίζουν, ὅτι κατά Ἑβραϊκήν ἀπογραφήν τοῦ 1939 ὑπῆρχαν στήν Εὐρώπην 16.000.000 Ἑβραῖοι! Κατ' ἀντίθεσιν πρός ὅλας τάς ἐπισήμους στατιστικάς, μηδέ καί τῶν Ἑβραϊκῶν ἐξαιρουμένων π.χ. κατά τόν Ἑβραῖον Γιόσεφ Ἐλιγιά («*Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια*» λ. «Ἰουδαῖοι») οἱ Ἑβραῖοι στήν Εὐρώπην προπολεμικῶς ἦσαν 9.790.000.

Τό 2000 τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἀπεφάσισε νά δώση μετά 40 χρόνια περίπου στήν δημοσιότητα τό «*Ἡμερολόγιον*» τοῦ Ἄϊχμαν. Αἴτημα ἐλέγχου τῆς γνησιότητος του ἀπερρίφθη. Φαίνεται οἱ πλαστογράφοι δέν ἔκαναν τελείαν ἐργασίαν. Ἔτσι μόνο εἰς ἐπιλεγμένους «ἱστορικούς» ἐπετράπη νά διαβάσουν τό περιεχόμενον του, τό ὁποῖο κρατοῦν μυστικόν, διότι ἄν τό ἔδιδαν στήν δημοσιότητα θά ἐτροφοδότουν «*μέ ἐπιχειρήματα αὐτούς πού ἀρνοῦνται τό Ὁλοκαύτωμα*» («*Νέα*» 2-3-2000). Στό «*Ἡμερολόγιον*» ὁ Ἄϊχμαν γράφει ὅτι «*τό Ὁλοκαύτωμα ἦταν τό μεγαλύτερο καί πιό βίαιο ἔγκλημα*». Τήν φράσιν αὐτήν ὁ Ἄϊχμαν «ἔγραψε στίς ἰσραηλινές φυλακές»! καί τήν φράσιν αὐτήν ἐχρησιμοποίησε ἡ Ἑβραία Λίπσταντ στήν δίκη της ἐναντίον τοῦ Ἴρβινγκ ὡς ἀποδεικτικόν στοιχεῖον, ὅτι ἔγινε τό ὁλοκαύτωμα. Παρ' ὅλο αὐτά ἡ ἰδία καί προσέξατε ἰδιαιτέρως τοῦτο:

«Περιμένει ἐπίσης νά προκύψουν στοιχεία γιά τόν ἀριθμό τῶν θυμάτων καί νά διαφωτιστεῖ τό ἐρώτημα ποιός διέταξε νά γίνει τό Ὁλοκαύτωμα καί ποιός γνωρίζει τί ἀκριβῶς εἶχε γίνει».

Δηλαδή οἱ Ἑβραῖοι τό 2000 ὁμολογοῦν, ὅτι δέν ἔχουν στοιχεῖα, διά τόν ἀριθμό τῶν θυμάτων του καί ἀκόμη δέν διεφωτίσθη τό ἐρώτημα ποῖος διέταξε νά γίνη τό Ὁλοκαύτωμα!

Τόση ἱστορική ἀξιοπιστία λοιπόν. Ἀλλά αἱ εἰσπράξεις, διά τά 6.000.000 ἐξακολουθοῦν.

Στήν ἀνακρίβεια τῶν ἀριθμῶν παρασύρονται καί σοβαροί δημοσιογράφοι, ὅπως ὁ κ. Χρ. Μιχαηλίδης, πού ἰσχυρίσθη, ὅτι στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως τῆς Τρεμπλίνκα «πέθαναν περίπου 800.000 Ἑβραῖοι!». («*Ἐλευθεροτυπία*» 24-9-2005). Ἀπό ποῦ προκύπτει αὐτό; Ἄν ὁ δημοσιογράφος ἀναζητήση τά στοιχεῖα θά συμβοῦν τρία πράγματα: Πρῶτον, οὐδέν στοιχεῖον θά εὕρη. Δεύτερον, θά «κατηγορηθῆ» δι' ἀντισημιτισμόν καί τρίτον, θά ἀπολυθῆ ἐκ τῆς ἐργασίας του.

Ὅλο τό παραμύθι τῶν 6.000.000 θανατωθέντων Ἑβραίων προσπαθοῦν νά τό στηρίξουν εἰς δύο καταθέσεις. Μία τοῦ Ἄϊχμαν πού ἀπεδείχθη ψευδής καί μία τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἄουσβιτς Ροῦντολφ Χές, πού κι' αὐτή ἀπεδείχθη ψευδής.

Ὅταν μάλιστα ἐγυρίσθη ἡ ταινία «Ὁλοκαύτωμα» μέ χρηματοδότησι τοῦ Ἰσραήλ προκάλεσε ἀντιδράσεις ἀκόμη καί εἰς φανατικούς ἀντιναζιστάς π.χ. ἡ ἐφημερίς «*Liberation*» (7-3-1979) ἔγραψε: *«Ἡ τηλεταινία «Ὁλοκαύτωμα» ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατά τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας». Τό ἔγκλημα αὐτό τῶν Ἑβραίων ἐψηφίσθη ὡς νόμος τοῦ κράτους μας, ὑπό τῆς βουλῆς!*

Μόλις δύο ἡμέρας μετά τούς ἑορτασμούς, διά τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἄουσβιτς διαβάζομεν στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (29-1-2005):

Έκθεση – καταπέλτης από τον ΟΗΕ

Σε έκθεση του ΟΗΕ που δόθηκε χθες στη δημοσιότητα, καταγγέλεται ότι οι καταστροφές κατοικιών Παλαιστινίων εκ μέρους του ισραηλινού στρατού αποτελούν σοβαρό έγκλημα πολέμου.

Διά τά σοβαρά αὐτά ἐγκλήματα πολέμου, πού διαπιστώνει ὁ ΟΗΕ, διατί δέν δικάζονται οἱ ὑπεύθυνοι; Διότι εἶναι Ἑβραῖοι. Καί οἱ δικοί μας πολιτικάντηδες σιωποῦν...

Ἕνα ὁλόκληρο πλῆθος Ἑβραίων (πλέον τῶν 3.000.000!) διεσώ-

θησαν καί λαμβάνουν συντάξεις ἀπό τό Γερμανικόν κράτος, διά ψυχικάς καί σωματικάς βασάνους, πού ὑπέστησαν κατά τήν διάρκειαν τῆς κρατήσεώς των εἰς στρατόπεδα τῆς Γερμανίας. Αὐτοί πῶς ἐσώθησαν, ἐάν πράγματι οἱ Γερμανοί τούς συνεκέντρωσαν, διά νά τούς θανατώσουν; Ὑπάρχει ὁ ἀστήρικτος ἰσχυρισμός, ὅτι δέν ἐπρόλαβαν, διότι ἐπλησίαζαν οἱ Σύμμαχοι. Τό ὅτι ἐπλησίαζαν οἱ Σύμμαχοι τό ἐγνώριζαν καλλίτερον, ἀπό ὅλους οἱ Γερμανοί καί ἠδύναντο ἐγκαίρως νά ἐκτελέσουν τούς Ἑβραίους μ' ὁποιονδήποτε τρόπον. Ἡ ἐπιβίωσις τῶν ἑκατομμυρίων Ἑβραίων εἶναι *μία ἀκόμη ἀπόδειξις*, ὅτι οὐδέποτε οἱ Γερμανοί ἐσχεδίαζαν γενοκτονίαν τῶν Ἑβραίων.

Ὀφείλω νά συγχαρῶ τούς Ἑβραίους, διότι κατώρθωσαν τά παρακάτω:

1. Ἡ θρησκεία των ἀναλγήτως ζητεῖ τήν δολοφονία παντός μή Ἑβραίου καί ἐμεῖς νά τό ἀνεχώμεθα. Τί ἐξευτελισμός εἶναι αὐτός; Τέτοια πλύσι ἐγκεφάλου σᾶς ἔκαναν;
2. Ἔχουν δολοφονήσει χιλιάδας-χιλιάδων Ἑλλήνων καί ἐμεῖς νά τούς συμπεριφερόμεθα μέ ἁβρότητα καί τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας (;) ἀφαιρεῖ ἀπό τά σχολικά βιβλία, ὅσα δέν ἀρέσουν στούς Ἑβραίους.
3. Ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἕλληνες ἐμαρτύρησαν, χάριν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά ἐμεῖς ἀνεγείρομεν μνημεῖα διά τήν Ἄννα Φράνκ καί ὀνομάζομεν Πλατεία «Ἑβραίων μαρτύρων» (Λάρισσα).
4. Τιμῶνται οἱ Ἑβραῖοι μολονότι δέν ἀπέθανον ἤ δέν ἐβασανίσθησαν διά τήν Ἑλλάδα. Διά ποῖον λόγον τιμῶμεν τούς Ἑβραίους; Ἐπειδή τούς ἐθανάτωσαν (ἄν κ.τ.λ.) οἱ Γερμανοί; καί τί μᾶς νοιάζει; καί διατί δέν τιμῶμεν τούς Βέλγους ἤ τούς Πολωνούς, πού ἀπεβίωσαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως; Οἱ Γερμανοί συνέλαβαν τούς Ἑβραίους στήν Ἑλλάδα, διότι ἦσαν Ἑβραῖοι κι ὄχι διότι ἦσαν ἀντιστασιακοί, πού ἐμάχοντο τούς Γερμανούς. Ἐμεῖς διατί τούς τιμῶμεν; καί ἀπό πάνω τούς πληρώνομεν;
5. Τό Παγκόσμιον Ἑβραϊκόν Συμβούλιον (Π.Ε.Σ.) εἶναι ἀόρατον κράτος, στήν διεθνῆ κοινωνίαν. Τό Π.Ε.Σ. συγκεντρώνει τεράστια χρηματικά ποσά, ποῖος τά διαχειρίζεται; πρός ποίους σκοπούς; ποῖοι τό διοικοῦν; ποῦ λογοδοτοῦν; ποῖος τούς ἐλέγχει; τί ἐπιδιώκουν;

Ἡ ἀπάντησις στά «*Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών*» (τά ὁποῖα κατεσκεύασε ἡ... ἀστυνομία τοῦ Τσάρου) ἤ στά Ταλμούδ (τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι ἐπιμελῶς ἀποκρύπτουν, διότι ὅταν ἐγράφησαν δέν ὑπῆρχε ἡ Ὀχράνα, ἡ ἀστυνομία τοῦ Τσάρου).

6. Παίρνουν διαφορετικά ὀνόματα, διά νά κρύπτωνται καί νά παραπλανοῦν κι ὅταν τούς ἀποκαλύψης σέ κατηγοροῦν γιά ἀντισημίτη!
7. Μπορεῖς νά κατηγορῆς ὅποιον λαόν τοῦ κόσμου θέλεις δικαίως ἤ ἀδίκως. Μόνον ἄν καταφερθῆς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καί δίκαιο νά ἔχης διαπράττεις ποινικό ἀδίκημα! Ἀπαγορεύεται μέ νόμο νά ἀμφισβητήσης ὅσα ἰσχυρίζονται οἱ προπαγανδισταί τῶν Ἑβραίων διά τό ὁλοκαύτωμα. Πρωτοφανές!
8. Ὅταν λέγωμεν Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ἡ σκέψις ὅλων ἐπικεντροῦται στούς Ἑβραίους καί στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως κ.τ.λ. Δηλαδή Ρῶσοι, Ἄγγλοι, Ἕλληνες, Πολωνοί, Βέλγοι, Ὁλλανδοί, Σέρβοι κ.τ.λ. πού ἐπολέμησαν χάνονται πρό τῶν Ἑβραίων, πού δέν ἐπολέμησαν, ἀλλά ἀπέθαναν ἀπό νόσους, πεῖνα καί κακουχίας. Ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος εἶχε θύματα μόνον Ἑβραίους. Οἱ ἄλλοι πού ἐπολέμησαν κι ἔπεσαν μαχόμενοι δέν λογαριάζονται, οὔτε ὑπολογίζονται οἱ ἐκτελεσθέντες ἀντιστασιακοί, οἱ θανόντες ἀπό δεινοπαθήματα κ.τ.λ. στρατιῶται καί λαοί, οἱ ὁποῖοι ἀντετάχθησαν στούς Γερμανούς. Θύματα εἶναι μόνον οἱ ἀπόλεμοι Ἑβραῖοι.
9. Δέχονται, διδάσκουν καί πιστεύουν, ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰεχωβᾶ, ὁ ὁποῖος τούς ἐξέλεξε νά κυριαρχήσουν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον κι ὅλα τά Ἔθνη θά γίνουν δοῦλοι τους. Αὐτά διδάσκει ἡ θρησκεία των, αὐτά πιστεύουν, αὐτά ἐπιδιώκουν κι αὐτά δέν τά ἀρνοῦνται, ἐνῶ οἱ λαοί ἀνέχονται αὐτάς τάς δοξασίας.
10. Σκοτώνουν καθημερινῶς παιδιά, γυναῖκας καί ἀόπλους στήν Παλαιστίνη, κατά χιλιάδας ἀπό τό 1948. Ἡ διεθνής κοινωνία τό ἀνέχεται. Ἀλλά ἡ διεθνής κοινωνία δέν ἀνέχεται πρώην λοχία τῶν Ἔς-Ἔς πού ἐβασάνισε κάποιον Ἑβραῖον ἐδῶ καί 70 χρόνια.
11. Ὅλα τά ἐγκλήματα παραγράφονται μέ τήν παρέλευσι κάποιου χρονικοῦ διαστήματος. Ὅλα, πλήν ἐκείνων, πού διεπράχθησαν

ἐναντίον Ἑβραίων. Διατί αὐτή ἡ νομική ἐξαίρεσις; διότι τήν ἐπέβαλε ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός.

Ἀπό τήν μελέτην τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων προκύπτουν ἐπίσης τά ἀκόλουθα συμπεράσματα:

1. Στήν κατεχομένην ὑπό τοῦ Χίτλερ Εὐρώπην καί τοῦ μέρους, πού ἐκυρίευσε τῆς Ρωσίας ἔζων περίπου 4.300.000 Ἑβραῖοι. Ἑπομένως οἱ Ναζί ἦτο φυσικῶς ἀδύνατον νά ἐθανάτωσαν περισσοτέρους, ἐάν βεβαίως δεχθῶμεν ὅτι: α) τούς συνέλαβαν ὅλους καί β) πραγματικῶς ἐσκόπευαν νά τούς θανατώσουν.
2. Τί ἀπέγινε ὁ πληθυσμός τῶν Ἑβραϊκῶν κοινοτήτων; Ὁ πληθυσμός των ἐμειώθη, διότι: α) ἀριθμός Ἑβραίων ἀπέθανε ἀπό ὑποσιτισμό, ἀσθενείας, κακουχίας εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, β) κάποιος ἄλλος ἀπροσδιόριστος ἀριθμός ἀπεβίωσε, κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου λόγῳ τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἰδίως τῶν βομβαρδισμῶν πόλεων (συμφώνως πρός ἐπίσημον ἔκθεσιν βάσει στοιχείων [«Dokumente Deutscher Kriegschaden» Bonn, 1958] στήν ἀπογραφήν τοῦ Δεκεμβρίου 1941 εἶχον φονευθεῖ ἀπό τούς Συμμαχικούς βομβαρδισμούς «39.000 ξένοι καί αἰχμάλωτοι πολέμου»), γ) κάποιος ἄλλος ἀριθμός, τόν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι κρατοῦν μυστικόν ἤ δίδουν σκοπίμως μειωθέντα, μετηνάστευσε οἰκειοθελῶς στό Ἰσραήλ ἤ ΗΠΑ καί οἱ Ἑβραῖοι τούς καταμετροῦν ὡς θύματα. Τά ἑκατομμύρια Ἑβραίων, τά ὁποῖα συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ λογικόν εἶναι νά λείπουν, ἀπό τάς Ἑβραϊκάς κοινότητας καί δ) οἱ ἀριθμοί μελῶν τῶν Ἑβραϊκῶν κοινοτήτων δέν εἶναι ἀκριβεῖς. Τούς ἔχουν οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἐπίτηδες διογκώσει, ὥστε νά δικαιολογοῦνται αἱ δῆθεν ἀπώλειαί των, ἀπό τούς διωγμούς τῶν Ναζί. Τοῦτο προκύπτει καί ἀπό τάς ἀντιφάσεις τῶν ἀριθμητικῶν στοιχείων, πού κατά καιρούς ἀνεκοινώθησαν ἀπό Ἑβραϊκάς πηγάς.

Πρός ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτέρω πρέπει νά γνωρίζετε:

1. Οὐδέποτε τό Ἰσραήλ καί αἱ Διεθνεῖς Ἑβραϊκαί Ὀργανώσεις ἀπεκάλυψαν πόσα χρήματα ἔχουν πάρει ὑπό μορφήν ἀποζημιώσεων, ἐκ τῶν κρατῶν τοῦ Ἄξονος καί κυρίως ἐκ τῆς Γερμανίας. Καί ὄχι μόνον τοῦτο. Ἐπέτυχαν ἀπαγόρευσιν δημοσιότητος τῶν χρηματικῶν ποσῶν, πού λαμβάνουν ἐκ Γερμανίας ἤ πού ἔλαβαν ἐξ αὐτῆς!

2. Οὐδέποτε τό Ἰσραήλ καί αἱ Διεθνεῖς Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις ἀνεκοίνωσαν τό ὕψος τῶν οἰκονομικῶν ἐπιχορηγήσεων, πού τούς ἐδόθησαν ἀπό Εὐρωπαϊκά κράτη, ὑπό μορφήν δωρεάν χορηγήσεων. Διατί; Τούς τά ὤφειλαν;
3. Οὐδέποτε τό Ἰσραήλ καί αἱ Διεθνεῖς Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις ἐδημοσίευσαν ἰσολογισμούς τῶν εἰσπράξεών των ἀπό κράτη, διεθνεῖς ὀργανισμούς ὑπό μορφήν ἐπιδοτήσεων, ἀνεπιστρέπτων δανείων, δικαστικῶν ἀναγνωρίσεων, χαριστικῶν πράξεων, προγραμμάτων βοηθείας προσφύγων, πρώην κρατουμένων κ.τ.λ. συνταξιοδοτήσεων, κατασχέσεων ναζιστικῶν περιουσιῶν κ.ἄ. ὥστε νά γνωρίζη ὁ κόσμος τά ποσά, πού πληρώνουν οἱ λαοί, ὑπέρ τοῦ παγκοσμίου Ἑβραϊσμοῦ. Ἐάν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν ἔντιμοι καί εἰλικρινεῖς θά ἐδημοσίευαν πόσα χρήματα τούς ἐδόθησαν, ἀπό ποίους, διατί; καί κυρίως πού διετέθησαν;

Στό θέμα τό οἰκονομικόν ἀπαιτεῖται νά συσταθῆ μία διεθνής ἐπιτροπή, **διά νά μάθη ὅλος ὁ κόσμος τήν ἀλήθειαν**. Ἀπό ἄλλης δέ πλευρᾶς εἶναι προκλητικόν νά ἀποζημιοῦνται οἱ Ἑβραῖοι, ἐπειδή οἱ Ἰσπανοί τούς ἐξεδίωξαν πρό 500 ἐτῶν ἀπό τήν πατρίδα των ἤ τόν χρυσόν, πού μᾶς ἐπέστρεψε ἡ Γερμανία ἐμεῖς νά τόν χαρίζωμεν «συμβολικῶς» στό Ἰσραήλ. Διατί νά μή δώσουν στό Ἑλληνικό κράτος τόν χρυσόν, πού τοῦ ἀνῆκε καί τόν προσέφεραν στό Ἰσραήλ; Μήπως εἴχαμε κάποια ὑποχρέωσιν στούς Ἑβραίους καί δέν τό γνωρίζομεν; Καί τί σημαίνει «συμβολικῶς»;

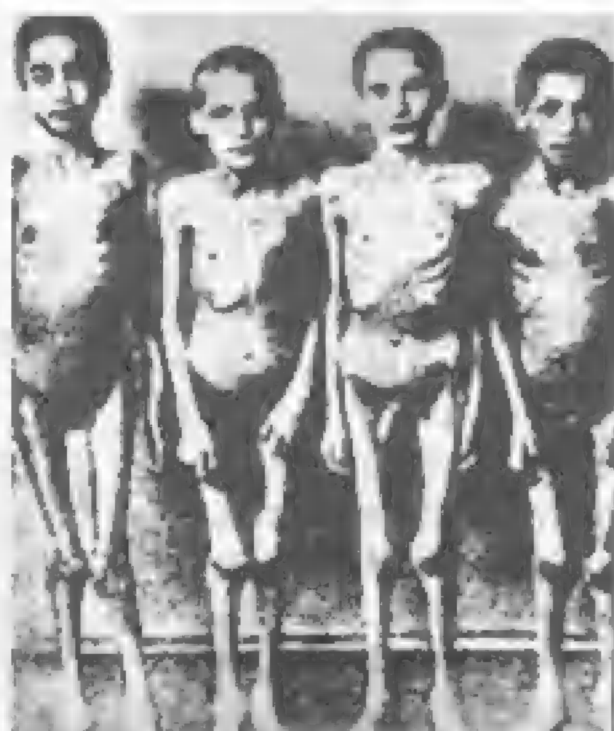
Αὐτά τά παιδιά τῆς διπλανῆς φωτογραφίας εἶναι, ἀπό ἐκεῖνα πού ἐσώθησαν, ἀπό τά κρεματόρια τοῦ Ἄουσβιτς, πάντοτε συμφώνως πρός τούς ἰσχυρισμούς τῶν Ἑβραίων. Τά Ἑβραιόπουλα πού *«κάηκαν στά κρεματόρια»* ἀνέρχονται εἰς *«ἑκατοντάδες χιλιάδας!»* (*«Νέα»*, 12-4-2005) καί τά παιδιά τῆς ἑπομένης φωτογραφίας εἶναι Ἑβραιόπουλα (;) πού ἐσώθησαν ἀπό τά κρεματόρια. Πάλι κατά τούς Ἑβραίους, *«ἀπό τά 6 ἑκατομμύρια Ἑβραίων, πού ἐξοντώθησαν στά ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσις 1,5 ἑκατομμύρια ἦσαν παιδιά»* (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 25-1-2005).

Στό δημοσίευμα ἡ ἐφημερίς γράφει, ὅτι στά ναζιστικά στρατόπεδα ἐξωντώθησαν «σχεδόν 6 ἑκατομμύρια Ἑβραῖοι». Σχεδόν...

Στήν πρώτην φωτογραφία τά Ἑβραιόπουλα, πού ἐσώθησαν ἀπό τά κρεματόρια, ὅπως τά βλέπετε εἶναι παχουλά καί καλῶς ντυμένα.

Στήν δευτέρα φωτογραφία τά Ἑβραιόπουλα, πού ὑποτίθεται ὅτι ἐσώθησαν ἀπό τά κρεματόρια, ὅπως τά βλέπετε εἶναι ἀποσκελετωμένα καί γυμνά. Αἱ δύο αὐταί φωτογραφίαι, ἀπό πάσης ἀπόψεως εἶναι ἀντιφατικαί. Ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια; Ἡ πρώτη φωτογραφία ἀπεικονίζει παιδιά, πού ἐπέζησαν. Ἡ δευτέρα φωτογραφία ἐμφανίζει παιδιά (πού δέν γνωρίζομεν, ἐάν εἶναι Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς) πού ὑποφέρουν μᾶλλον ἀπό τῦφον.

Τέλος, οὐδείς γνωρίζει τί ἐκπροσωποῦν; διά ποίους ἐργάζονται; καί ποῖοι οἱ σκοποί τῶν διεθνῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων, πού ληστεύουν τήν ἀνθρωπότητα. Ποῖος ὀργανισμός, κρατική ὑπηρεσία, ἐφορία κ.τ.λ. τούς ἐλέγχει; Ποῦ καταθέτουν ἰσολογισμούς; Πόσα χρήματα συγκεντρώνουν καί ποῦ τά διαθέτουν; Ἄγνωστοι δραστηριότητες προφανῶς ὑπέρ τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, ἀλλά δαπάναις ἄλλων λαῶν.

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ ὑποτίθεται ὅτι δεικνύει κρατουμένους εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ποὺ ἀπηλευθερώθησαν. Παραδόξως δὲν φαίνονται σκελετωμένοι.

Μᾶς λέγουν ὅτι οἱ ἀνωτέρω εἶναι Ἑβραῖοι ἀπὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως (ποῖον; πότε; ποῦ; ἄγνωστον). Ἂν εἶναι ἔτσι συμπεραίνομεν, ὅτι ἐπέζησαν καὶ συνταξιοδοτοῦνται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

«Στό τέλος Ἰουνίου τοῦ 1944, ὁ δεκατετράχρονος Κέρτες πιάστηκε σχεδόν κατά λάθος σ' ἕνα μπλόκο στά περίχωρα τῆς Βουδαπέστης καί μεταφέρθηκε στό Ἄουσδιτς καί ἀπό κεῖ στό Μπούχενβαλντ. Ἡ ἱστορία τῆς περιπέτειᾶς του εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ πρωταγωνιστῆ στό «Μυθιστόρημα ἑνός ἀνθρώπου δίχως πεπρωμένο».

(«Νέα», 4-10-2003)

Αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις εἶναι ἀνεξέλεγκτοι. **Αἱ μόναι στόν κόσμον.** Διατί; Αὐτό πρέπει νά σταματήση. Ἀρκετά.

Ὅλα αὐτά πιστεύω θά σᾶς δημιουργοῦν ὑπονοίας, ὅτι γύρω μας ἐξυφαίνεται μία διεθνής συνωμοσία, πού ὅπως κάθε συνωμοσία τό πρῶτο, πού διαδίδει εἶναι, ὅτι *δέν ὑπάρχει*. Εἰς τοῦτο τούς Ἑβραίους τούς βοηθοῦν ἀποτελεσματικά τά ΜΜΕ, πού ἐλέγχουν.

Ὁ Ἴμρε Κέρτες ἐτιμήθη ἀπό τούς Ἑβραίους, μέ τό βραβεῖο «Νόμπελ» λογοτεχνίας τό 2002, διά τό βιβλίον του, πού δέν εἶναι ἱστορία, ἀλλά μυθιστόρημα.

Ἐν τούτοις δεξιοτεχνικῶς ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα τό παρουσιάζει ὡς ἀληθῆ ἱστορία. Πάντως ὁ Κέρτες ἔζησε.

Τά παιδιά τῆς φωτογραφίας δέν γνωρίζομεν οὔτε τήν ἐθνικότητά τους, οὔτε ποῦ ἐλήφθη ἡ φωτογραφία, οὔτε πότε ἐλήφθη, οὔτε σκελετωμένα τά βλέπομεν. Τί σχέσιν ἔχει ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία μέ τόν Κέρτες;;

Konzentrationslager Auschwitz

Name und Vorname: Boeno. Jacques. Israel
geb. 30-12.1910 in Smyrna. Türkei
Wohnort: Paris (20e) rue Haurand 9
Beruf: Möbel-Tischler
Staatsangehörigkeit: Türkei
Name der Eltern: David und Boeno geb. Bitton
Name der Ehefrau: Esther geb. Bitton

Kinder:
Militärdienstzeit:
Kriegsdienstzeit:
Größe: 1,66 cm
Sprache:
Ansteckende Krankheit oder Gebrechen:
Besondere Kennzeichen:

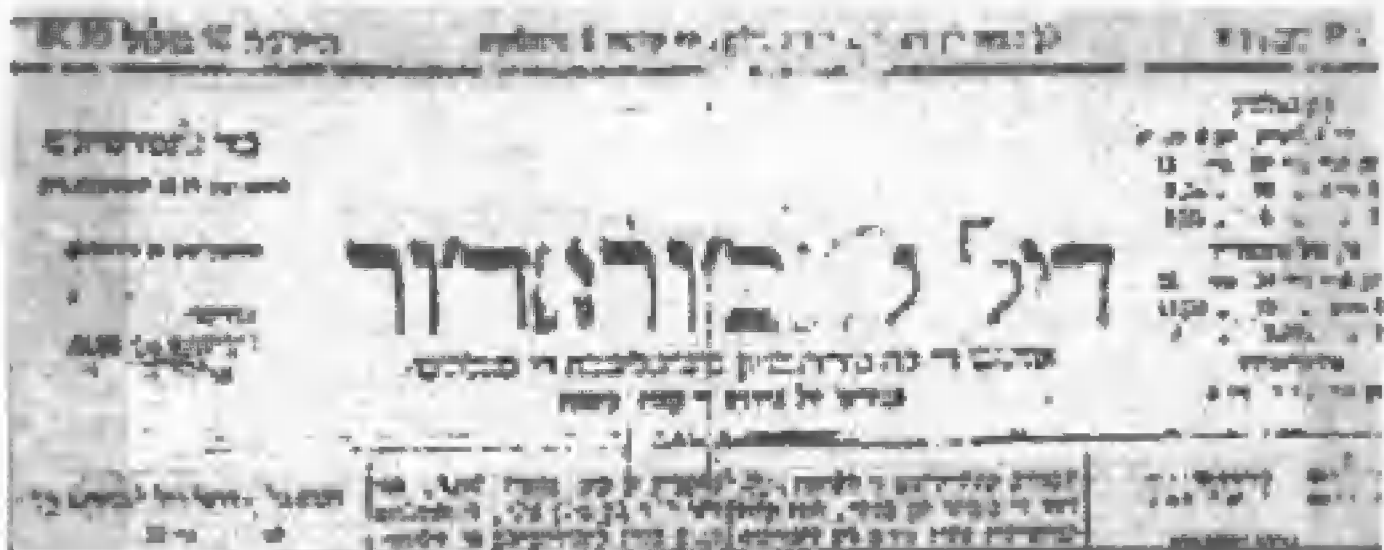
Verhaftet am: 21. 8. 1941 in Paris
1. Mal eingeliefert: 26. 8. 1942
Einweisende Dienststelle: RSHA
Grund:
Parteizugehörigkeit:
Welche Funktionen:
Kriminelle Vorstrafen:
Politische Vorstrafen:

ΑΡΧΕΙΟΝ ΑΟΥΣΒΙΤΣ [stamp: ARCHIWUM]

Ἔντυπον κρατουμένου Ἑβραίου στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως τοῦ Ἄουσβιτς. Ὁ κρατούμενος εἶναι Τοῦρκος ὑπήκοος, γεννηθείς στήν Σμύρνην καί διαμένων στό Παρίσι.

Μεταξύ τῶν Ἑβραίων πού μετεφέρθησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἦτο καί ὁ διαβόητος Ἀβραάμ Μπεναρόγια, Ἑβραῖος πού ἐγεννήθη στό Βιντίν τῆς Βουλγαρίας τό 1887. Νέος ἦλθε κι ἐγκατεστάθη στήν Θεσσαλονίκη, ὅπου συντόμως ἡγήθη τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος,

ἵδρυσε τήν ὀργάνωσι «Φεντερασιόν» καί τό 1915 ἐξελέγη βουλευτής, μαζί μέ τόν Ἑβραῖο Κουριέλ. Τό 1919 ἡ κυβέρνησις Βενιζέλου τόν ἐξώρισε στήν Φολέγανδρον. Ἐπέζησε τῆς κρατήσεως του στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἐπανῆλθε στήν Ἑλλάδα τό 1945. Ἀπό τό 1953 ἐγκατεστάθη στό Ἰσραήλ, τήν πραγματικήν του πατρίδα, ὅπου ἀπέθανε τό 1979. Ὁ Μπεναρόγια ὑπῆρξε ἱδρυτικόν μέλος τοῦ ΚΚΕ καί

Ἡ Ἑβραϊκή σοσιαλιστική ἐφημερίς «Solidaridad Ovradera» πού ἐκυκλοφόρει στήν Θεσσαλονίκην.

Η ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ημέρα εθνικής μνήμης η ...επέτειος του Ολοκαυτώματος

Από τη γενοκτονία η Θεσσαλονίκη έχασε το 20% του πληθυσμού της

[illegible]

(«Χώρα» 8-5-2003)

διά τοῦ ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος) τό ὁποῖον στό Γ' Συνέδριόν του μετωνομάσθη εἰς Κομμουνιστικόν Κόμμα Ἑλλάδος (ΚΚΕ) ἡγήθη αὐτοῦ καθαρῶς Ἑβραϊκοῦ δημιουργήματος, μέ Ἑβραίους βουλευτάς, Ἑβραϊκά ἔντυπα π.χ. «*Avanti*» («Ἐμπρός»), «*Solidaridad Ovradera*» («Ἐργατική Ἀλληλεγγύη») κ.τ.λ.

ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ!

Η ισραηλιτική κοινότητα χαιρετίζει την απόφαση να θεωρείται εθνική επέτειος

Ικανοποίηση για την αναγνώριση του Ολοκαυτώματος

Την απόφαση της Βουλής των Ελλήνων νά λάβει το Ολοκαύτωμα των Εβραίων της Ελλάδος χαρακτήρα εθνικής επετείου χαιρετίζει ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητος Ντέιβιντ Σαλτιέλ.

Στην Ελλάδα μέχρι το 1943 λειτουργούσαν 29 εν ενεργεία Εβραϊκές κοινότητες, με συνολικό πληθυσμό περίπου 80.000 άτομα. Προεξάρχουσα ήταν η Κοινότητα της Θεσσαλονίκης, που επί αιώνες στάθηκε ένα από τα επιφανέστερα Εβραϊκά κέντρα της διασποράς.

Οι Εβραίοι της Ελλάδος συμβίωναν αρμονικά με τους χριστιανούς Έλληνες και ήταν πλήρως ενταγμένοι στην κοινωνική, πολιτισμική, πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου. Συμμετείχαν επίσης ενεργά σε όλους τους εθνικούς αγώνες και έδωσαν και αυτοί το αίμα τους, υπερασπιζόμενοι τα ιερά και τα όσια στον πόλεμο του '40-'41.

Λίγες εβδομάδες όμως, ήταν αρκετές για να εξαφανίσουν οι ναζί ό,τι χρόνια «έχτιζαν» οι Έλληνες Εβραίοι· συναγωγές, νεκροταφείο, σχολεία, φιλανθρωπικά ιδρύματα, πολιτιστικά σωματεία κ.α.

Αδέλφια

Σε δηλώσεις του ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης τονίζει μεταξύ άλλων: «Ήταν λοιπόν οι αδελφοί μας που εξοντώθηκαν τόσο βάναυσα, Έλληνες μεταξύ Ελλήνων, αφοσιωμένοι στη θρησκεία των προγόνων τους, αλλά εξίσου αφοσιωμένοι στα ιδανικά της μητέρας Ελλάδας. Γι' αυτά ακριβώς ο ελληνικός λαός, ►

αν και δοκιμαζόταν και υπέφερε κάτω από την μπότα του Γερμανού κατακτητή, δικαιούται να υπερηφανεύεται, αφού τους συμπαραστάθηκε, όπου και όσο μπορούσε, με θάρρος και γενναιοφροσύνη. Έτσι οι διώξεις κατά των Ελλήνων Εβραίων δεν πραγματοποιήθηκαν στον βαθμό και στην έκταση που επιθυμούσαν οι κατακτητές. Η απόφαση όμως της Βουλής των Ελλήνων έχει και μια άλλη διάσταση. Επιβάλλεται να τιμάμε το Ολοκαύτωμα των 6 εκατομμυρίων Εβραίων της Ευρώπης και να μην εφησυχάζουμε, γιατί κάποιοι συνεχίζουν δυστυχώς να το αμφισβητούν ή να το υποβαθμίζουν, επιδιδόμενοι σε ανιστόρητους και απαράδεκτους συσχετισμούς.

Γι' αυτό, το Ολοκαύτωμα πρέπει να αναδειχθεί διεθνώς σε σύμβολο της πάνδημης εναντίωσης σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού και φασισμού». Και, όπως πολύ εύστοχα αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, «θέλουμε η επαφή με την ιστορία του Ολοκαυτώματος να ενθαρρύνει τη σκέψη και τη δράση όλων μας σε σχέση με τα μεγάλα ηθικά ζητήματα που σχετίζονται με αυτό, αλλά και με την ευθύνη μας, ως πολιτών μιας δημοκρατίας.

Από πλευράς της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης, της κατ' εξοχήν δοκιμασθείσας από τη ναζιστική γενοκτονία, απευθύνω τις από καρδίας ευχαριστίες μου στην κυβέρνηση, στην αξιωματική αντιπολίτευση και σε όλα τα κόμματα της ελληνικής Βουλής».

(«Χώρα» 11-2-2004)

Ἡ βουλή τιμᾶ μνήμη Ἑβραίων καί ὄχι Ἑλλήνων! Στήν ἐπίσημον Ἑλληνικήν κρατικήν ἔκδοσιν, πού συνέταξε ἐπιτροπή, ὑπό τόν Κ. Δοξιάδην καί ἐκυκλοφόρησε εἰς ὀγκῶδες σύγγραμμα, μέ τόν τίτλον: «Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος στόν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον» (ἔκδ. «Ἀσπιώτη - Ἔλκα» Ἀθ. 1946) παρατίθεται ἀναλυτικός πίναξ, περί τῶν διωγμῶν τῶν Ἑβραίων, ὅπου διαβάζομεν ὅτι τό σύνολον τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα ἀνήρχετο εἰς 72.606 ἐκ τῶν ὁποίων τούς 58.860 ἀπήγαγον οἱ Γερμανοί καί τούς 4.212 οἱ Βούλγαροι! τούς τελευταίους, ὅλως παραδόξως, οἱ πάντες **ἀποσιωποῦν**. Προστίθεται ἀκόμη, ὅτι 800 Ἑβραῖοι διέφυγον στήν Μέσην Ἀνατολήν κι' ἄλλοι 8.734 κατέφυγον στά βουνά ἤ στήν Ἀθήνα.

Στό φωτογραφικόν λεύκωμα ὑπό τόν τίτλον «Adolf Hitler» (ed. «Magna Books» London 1978) ὑπάρχει κεφάλαιον μέ τόν τίτλον «Concetration Camps» (Στρατόπεδα Συγκεντρώσεως) καί ὅλο τό κεφάλαιον εἶναι μία σελίδα μέ φωτογραφίαν ἀπό διανομήν τροφῆς στούς κρατουμένους στό στρατόπεδο τοῦ Νταχάου. Διά τούς «φούρνους» ἤ τούς θαλάμους ἀερίων οὔτε λέξις, διότι δέν ὑπῆρχαν.

Ὁμαδικοί τάφοι Ἑλλήνων θανόντων, ἀπό τήν πεῖναν, τάς κακουχίας καί τάς ἀσθενείας, κατά τήν κατοχήν. Ἐάν ἐπρόκειτο περί Ἑβραίων θά τούς εἶχεν ἀνεγερθῆ μνημεῖον. Εἶναι ὅμως Ἕλληνες καί δι' αὐτό τό Ἑλληνικόν κράτος τούς ἐλησμόνησε. Φυσικά διά τοῦτο εὐθύνονται ἀποκλειστικῶς καί μόνον οἱ γραικύλοι πολιτικάντηδες, πού κυβερνοῦν τήν χώραν.

Νεκροί Ἕλληνες ἀποσκελετωμένοι, ἐκ τῆς πείνης. Τά ὑπαρκτά αὐτά θύματα τῶν Ἑλλήνων οὐδείς τά τιμᾶ, ***οὐδέν μνημεῖον τούς ἐστήθη, οὔτε ἡ βουλή, μέ νόμο καθιέρωσε ἡμέρα μνήμης τῶν Ἑλλήνων θυμάτων τῆς τριπλῆς κατοχῆς (1941-194) τῆς Πατρίδος.*** *Μόνον διά τούς Ἑβραίους ἡ βουλή ἔδειξε εὐαισθησίαν. Διατί; Ἀπαντῶ: διότι οἱ πολιτικάντηδες εἶναι γραικύλοι.*

Τό ἀποτρόπαιον καρότσι τῆς δημαρχίας μεταφέρει, στό νεκροταφεῖον τούς θανόντας, στούς δρόμους τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀτελείωτοι σειραὶ Ἑλλήνων, ποὺ ἀπέθανον στοὺς δρόμους, ἀπὸ κακουχίας, ἀσθενείας καὶ πεῖνα. Οἱ σοροί των ἐκτίθενται, στὸ νεκροτομεῖον Ἀθηνῶν, πρὸς ἀναγνώρισιν. Τοὺς δυστύχους αὐτοὺς συμπατριώτας μας οὐδέποτε ἐτίμησε ἡ βουλή, ποὺ μόνον τοὺς Ἑβραίους τοῦ Ἄουσβιτς τιμᾶ. Ἡμέρα μνήμης τῶν θυμάτων - ἀμάχων τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἐνομοθετήθη, ὅπως ἔγινε, διὰ τοὺς Ἑβραίους.

Τὰ φορτηγὰ μεταφέρουν τοὺς Ἕλληνας νεκρούς, ποὺ εἶναι τόσον πολλοί, ὥστε τοὺς θάπτουν εἰς ὁμαδικοὺς τάφους. Ἑκατοντάδες χιλιάδες θύματα εἶχε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, ἀλλὰ ἡ βουλὴ ἐνομοθέτησε μόνον, διὰ τοὺς Ἑβραίους.

Σημειωτέον, ὅτι τά ἀριθμητικά στοιχεῖα, πού δίδονται ἐδῶ, κατά κοινότητας διαφωνοῦν, μέ τά ἀντίστοιχα στοιχεῖα, πού ἀναφέρονται εἰς ἄλλας πηγάς.

Τήν 27ην Ἰανουαρίου 2004 ὁ Ἑβραῖος Τόμας Μύλερ, πού ἦτο πρεσβευτής τῶν ΗΠΑ στήν Ἑλλάδα κατέθεσε στέφανον πρός τιμήν τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης πού «ἐθανατώθησαν» ἀπό τούς Ναζί. Ὁ Ἑβραῖος Μύλερ δέν κατέθεσε στέφανον, πρός τιμήν τῶν Ἑλλήνων, πού ἔπεσαν στά Βορειοηπειρωτικά ὄρη μαχόμενοι νικηφόρως κατά τῶν Ἰταλῶν. Ὁ Ἑβραῖος Μύλερ δέν κατέθεσε στέφανον, πρός τιμήν τῶν νεκρῶν ἡρώων τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» πού ἐσταμάτησαν τούς Γερμανούς τῆς Βέρμαχτ. Ὁ Ἑβραῖος Μύλερ δέν κατέθεσε στέφανον, πρός τιμήν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καί Στρατιωτικῶν πού ἐθυσιάσθησαν στήν Μάχην τῆς Κρήτης. Ἀλλ' ἐτίμησε τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι δουλοπρεπῶς προσῆλθον στήν πλατεῖαν Ἐλευθερίας στήν Θεσσαλονίκην, διά νά τούς καταγράψουν οἱ Γερμανοί. Κατόπιν ἐξ ἴσου δουλοπρεπῶς ἐπεβιβάσθησαν εἰς σιδηροδρόμους διά νά μεταφερθοῦν στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς-Μπιρκενάου, ὅπου πάλιν δουλοπρεπῶς εἰργάζοντο, ἐπί διετίαν στήν πολεμικήν βιομηχανίαν τῆς Γερμανίας, μέ τήν ἐλπίδα τῶν δούλων,

ὅτι θά ἐπιζήσουν καί ἐπέζησαν ὅσοι φυσικά δέν ἀπεβίωσαν ἀπό ἀσθενείας, πεῖναν καί κακουχίας.

Αἱ ἀπόψεις τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ, διά τούς Ἑβραίους ἦσαν ἀπολύτως ὀρθαί καί τάς εἶχε ὑποστηρίξει μέ ἀναφοράν στήν ἱστορίαν, ὅπως αὐτή προκύπτει, ἀπό τάς πράξεις τῶν Ἑβραίων.

Ποῦ βασίζομαι καί διατυπώνω τήν γνώμην, ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ Χίτλερ διά τούς Ἑβραίους, εἶναι ὀρθαί; Βασίζομαι στά κείμενα καί στούς λόγους του, ὅπου ἀνέλυσε τό Ἑβραϊκόν ζήτημα μέ λογικήν καί σεβασμόν στήν ἱστορίαν.

Τά κείμενα τοῦ Χίτλερ δέν εἶναι μόνον *«Ὁ Ἀγών μου»* (Mein Kampf) ἀλλά καί πολλά ἄλλα, ὅπως π.χ. αἱ συνομιλίαι του μέ τόν διάσημον λογοτέχνη καί φιλόσοφο Ντῆτριχ Ἔκαρτ (1868-1923) πού ἐξεδόθησαν τό 1924 ἀπό τό Ναζιστικόν κόμμα (NSDAP) εἰς βιβλίον, ὑπό τόν τίτλον *«Ὁ μπολσεβικισμός ἀπό τόν Μωϋσῆ ἕως τόν Λένιν: Συνομιλίαι μεταξύ Ἀδόλφου Χίτλερ καί ἐμοῦ»* (Der Bolschevismus von Moses bis Lenin: Zwiegespraech zwischen Adolf Hitler und Mir). Τό βιβλίον αὐτό πού ἐκυκλοφόρησε στά Ἑλληνικά διαφωτίζει μέ σαφήνεια, διά τόν ρόλον τοῦ Σιωνισμοῦ, ἀνά τούς αἰῶνας. Ἐκτός τούτου θεωρῶ ἀξιόλογον τήν συνοπτικήν ἀναφοράν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 59) τοῦ Χίτλερ, ἐπί τοῦ ἀντισιωνισμοῦ τήν ὁποίαν ὑπέβαλε τήν 16ην Σεπτεμβρίου 1919, ὅταν ἀκόμη ὑπηρέτει στόν Στρατόν, στόν Λοχαγόν τοῦ Ἐπιτελείου Κάρλ Μέγιερ, ὁ ὁποῖος τοῦ τήν ἐζήτησε.

Στήν σύντομον, ἀλλ' οὐσιαστικήν του αὐτήν ἀναφοράν, ὁ Χίτλερ ἐκφράζει τήν πολιτικήν θέσιν ὅτι: *«Ὁπωσδήποτε ὁ τελικός στόχος πρέπει νά εἶναι ἡ ὁριστική μετακίνησις ὅλων τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν χώραν μας»*. Αὐτήν τήν πολιτικήν θέσιν ὁ Χίτλερ ἐπεδίωξε νά ἐπιβάλη ὡς ἡγέτης τῆς Γερμανίας καί οὐδέποτε διενοήθη νά θανατώση τούς Ἑβραίους, ὅπως τόν συκοφαντοῦν.

Αἱ σημειώσεις τοῦ Ἔκαρτ, καθώς καί ἡ προαναφερθεῖσα ἀναφορά τοῦ Χίτλερ ἔχουν ἰδιαιτέραν ἀξίαν, διότι ἐγράφησαν πολύ πρίν ὁ Χίτλερ ἀνέλθη στήν ἐξουσίαν.

Χάριν τῆς ἱστορίας παραθέτω τήν σύντομον ἀναφοράν τοῦ Χίτλερ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΜΟΥ

Στίς 10 Σεπτεμβρίου 1919, ὅταν ὁ Hitler ὑπηρετοῦσε ἀκόμη στόν Γερμανικό στρατό καί συγκεκριμένα σέ μονάδα μέ ἕδρα τό Μόναχο (München) ἕνας ἀπό τούς ἀνωτέρους του, ὁ λοχαγός τοῦ ἐπιτελείου Karl Meyer τοῦ ζήτησε μιά ἀναφορά σχετικά μέ τήν στάσι τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἔναντι τοῦ Σιωνισμοῦ, ἀπευθυνόμενος μέ τόν πλέον ἀνεπίσημο τρόπο, (δηλαδή 'Αγαπητέ κύριε Χίτλερ), παρά τό γεγονός ὅτι καί οἱ δύο ἀνῆκαν στό στράτευμα. Ὁ Χίτλερ ἀπήντησε πρόθυμα σ' αὐτή τήν ἐπιθυμία-διαταγή τοῦ ἀνωτέρου του. Ἔτσι στίς 16 Σεπτεμβρίου, ἔγραψε τά ἑξῆς:

Ἐάν ἡ ἀπειλή πού ἀντιπροσωπεύει ὁ Σιωνισμός γιά τόν λαό μας, ἔχει δημιουργήσει μία ἀναντίρρητη ἐχθρότητα σ' ἕνα μέρος, ἑνός μεγάλου τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, ἡ αἰτία αὐτοῦ τοῦ φαινομένου δέν θά πρέπει νά ἀναζητηθῆ στήν ἁπλή ἀναγνώρισι τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Σιωνισμός ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἐπιφέρει εἴτε ἑκουσίως εἴτε ἀκουσίως τήν καταστροφή τοῦ Ἔθνους μας, ἀλλά κυρίως στίς προσωπικές ἰδέες ἀτόμων πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν ἀρνητική ἐντύπωσι πού προκαλεῖ ὁ Ἑβραῖος σάν ἄτομο. Τό ἀποτέλεσμα, δηλαδή ὁ ἀντισημιτισμός, ἀποκτᾶ ἀμέσως ἕναν καθαρῶς συναισθηματικό χαρακτῆρα. Ὅμως ἡ ἀντίδρασις αὐτή εἶναι ἐντελῶς λανθασμένη. Ὁ ἀντισημιτισμός σάν πολιτικό κίνημα ὀφείλει καί ὑποχρεοῦται νά μήν ἔχη καμμία σχέσι μέ συναισθηματικούς παράγοντες ἀλλά μόνον μέ τήν ἀναγνώρισι ὡρισμένων γεγονότων. Τώρα τά γεγονότα αὐτά εἶναι:

Κατ' ἀρχάς οἱ Ἑβραῖοι ἀποτελοῦν ἀναντιρρήτως φυλή καί ὄχι θρησκευτική κοινότητα. Ὁ Ἑβραῖος ποτέ δέν περιγράφει τόν ἑαυτό του σάν Ἑβραιογερμανό, Ἑβραιοπολωνό ἤ Ἑβραιοαμερικανό, ἀλλά πάντοτε σάν Γερμανοεβραῖο, Πολωνοεβραῖο ἤ Ἀμερικανοεβραῖο. Οὐδέποτε ὁ Ἑβραῖος ἀπερρόφησε ἀπό τούς ξένους λαούς, ἐν μέσω τῶν ὁποίων ζῆ, κάτι περισσότερο ἐκτός ἀπό τήν γλῶσσα. Καί ὅπως ἕνας Γερμανός πού ἀναγκάζεται νά χρησιμοποιῆ τήν Γαλλική γλῶσσα στήν Γαλλία, τήν Ἰταλική στήν Ἰταλία ἤ τήν Κινεζική στήν Κίνα, δέν μετατρέπεται αὐτομάτως σέ Γάλλο, Ἰταλό ἤ πολύ περισσότερο σέ Κινέζο, κατά τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο δέν μποροῦμε νά θεωρήσουμε ἕναν Ἑβραῖο, πού ζῆ ἀνάμεσά μας καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά χρησιμοποιῆ τήν Γερμανική γλῶσσα, σάν Γερμανό. Ἀκόμη καί αὐτή ἡ πίστις στόν Μωσαϊκό νόμο δέν μπορεῖ, ὅσο σημαντική καί ἄν εἶναι γιά τήν διατήρησι αὐτῆς τῆς φυλῆς, νά ἀποτελέση καί τό μοναδικό κριτήριο διακρίσεως, καθορίζοντας ποιός εἶναι Ἑβραῖος καί ποιός ὄχι. Εἶναι πολύ ἀπίθανο νά ὑπάρχη μία φυλή στόν κόσμο ►

καί τά μέλη της νά ἀκολουθοῦν τό ἴδιο θρησκευτικό δόγμα. Μέσῳ ἐσωτερικῆς ἀναπαραγωγῆς γιά χιλιάδες χρόνια, συχνά δέ σέ στενούς κύκλους, ὁ Ἑβραῖος ἐπέτυχε νά διαφυλάξη τά φυλετικά του χαρακτηριστικά μέ πολύ μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἀπ᾿ ὅτι οἱ διάφοροι λαοί, μεταξύ τῶν ὁποίων ζῆ.

Ἔτσι ἔχουμε σάν ἀποτέλεσμα μία, μή Γερμανική, ξένη φυλή πού ζῆ ἀνάμεσά μας, ἀπρόθυμη ἀλλά καί πραγματικά ἀνίκανη νά ἀνατρέψη τήν ἀφομοίωσι τῶν φυλετικῶν της χαρακτηριστικῶν, τῶν ἰδιαζόντων συναισθημάτων της, τῶν σκέψεων καί τῶν φιλοδοξιῶν της καί παρ᾿ ὅλα ταῦτα, κατέχει τά ἴδια πολιτικά δικαιώματα μ᾿ ἐμᾶς. Καθώς τά συναισθήματα τοῦ Ἑβραίου περιορίζονται στήν ὑλιστική σφαῖρα, οἱ σκέψεις καί οἱ φιλοδοξίες του εἶναι ἀκόμη περισσότερο δεμένες μαζί της. Ὁ χορός γύρω ἀπό τό χρυσό μοσχάρι, μετατρέπεται σ᾿ ἕνα ἀνελέητο ἀλληλοσπαραγμό γιά ὅλα τά ἀγαθά πού κατά βάθος αἰσθανόμαστε ὅτι δέν εἶναι οὔτε καί τά μοναδικά, οὔτε καί τά σπουδαιότερα, πού ἀξίζουν νά ταλαιπωρῆται κανείς πάνω σ᾿ αὐτή τήν γῆ.

Ἡ ἀξία τοῦ ἀτόμου δέν προσδιορίζεται πλέον ἀπό τόν χαρακτῆρα του ἤ τήν σπουδαιότητα τῆς προσφορᾶς του στήν κοινότητα, ἀλλά μόνο ἀπό τό μέγεθος τῆς περιουσίας του, τοῦ προσωπικοῦ του πλούτου.

Τό μεγαλεῖο ἑνός ἀνθρώπου καί ἑνός ἔθνους, δέν μετρᾶται πλέον μέ βάσι τίς ἠθικές καί πνευματικές ἀξίες, ἀλλά μόνο μέ βάσι τά ὑλικά του ἀγαθά.

Ὅλα αὐτά ἐπιδροῦν στό πνευματικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ καί ἡ δίψα τοῦ χρήματος, ἀλλά καί ἡ ἀναζήτησις μεθόδων προστασίας του, ἐπιτρέπουν στόν Ἑβραῖο νά γίνεται ἀνήθικος στήν ἐπιλογή τῶν μέσων του καί ἀνελέητος στήν χρῆσι τους γιά τούς σκοπούς του.

Στά ὁλοκληρωτικά καθεστῶτα ὑποκλίνεται ἐμπρός στίς «Α.Μ.», τούς «πρίγκηπες» τῶν καταστάσεων καί χρησιμοποιεῖ κατά τόν χειρότερο τρόπο τήν εὔνοιά τους εἰς βάρος τῶν λαῶν τους.

Σ᾿ ἕνα δημοκρατικό καθεστώς ὑπεραμύνεται καί κόπτεται ὑπέρ τῶν μαζῶν, ὑποκλίνεται ἐμπρός «στήν Α.Μ. τοῦ λαοῦ» ἀλλά τό μόνο πού ἀναγνωρίζει εἶναι ἡ μεγαλειότης τοῦ χρήματος.

Διαφθείρει τόν χαρακτῆρα τοῦ ἄρχοντος μέ βυζαντινή κολακεία· τήν ὑπερηφάνεια καί τήν δύναμι τοῦ Ἔθνους μέ τήν γελοιοποίησι καί τήν ἀναίσχυντη διαφθορά, πού φθάνει μέχρι διαστροφῆς. Τό ὅπλο πού ἔχει ἐπιλέξει εἶναι ἡ «κοινή γνώμη», ὅπως παρουσιάζεται χαλκευμένη ἀπό τόν τύπο. Ἡ δύναμίς του εἶναι ἡ δύναμις τοῦ χρήματος πού τόσο εὔκολα καί ἀδιάκοπα συγκεντρώνει μέ ἐπενδύσεις, μέσῳ τῶν ὁποίων ἁπλώνει τά δίχτυα τῆς ἀπάτης, πάνω ἀπό τόν λαό, ἐνῶ ἡ μεταμφιεσμένη της μορφή κρύβει τίς τρομερές της συνέπειες. ►

Κάθε τί πού ὠθεῖ τόν λαό γιά κάτι τό καλύτερο εἴτε λέγεται θρησκεία, σοσιαλισμός ἤ δημοκρατία, ἁπλῶς ἐξυπηρετεῖ τόν Ἑβραῖο, σάν μέσο κορεσμοῦ τῆς ἀπληστίας του καί τῆς δίψας του γιά δύναμι.

Τά ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου του εἶναι ἡ φυλετική καί οἰκονομική ἀρτηριοσκλήρωσις τοῦ Ἔθνους. Οἱ συνέπειες εἶναι οἱ ἀκόλουθες: ὁ ἀπόλυτα συναισθηματικός ἀντισημιτισμός βρίσκει τήν τελική του ἔκφρασι κάτω ἀπό τήν τελική μορφή τῶν πογκρόμ. Ἕνας λογικός ἀντισιωνισμός, σέ ἀντίθεσι μέ τόν προηγούμενο, πρέπει νά ὁδηγήση σ' ἕναν συστηματικό καί νόμιμο ἀγῶνα ἐναντίον τῶν δικαιωμάτων τά ὁποῖα ἀπολαμβάνουν οἱ Ἑβραῖοι ἔναντι ἄλλων ἀλλοδαπῶν πού ζοῦν ἀνάμεσά μας, μέχρι τῆς καταργήσεώς των (Νόμοι Ἀλλοδαπῶν).

Ὁπωσδήποτε, ὁ τελικός στόχος πρέπει νά εἶναι ἡ ὁριστική μετακίνησις ὅλων τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν χώρα μας.

Ὁ στόχος αὐτός μπορεῖ νά ἐπιτευχθῇ μόνον ἀπό μία κυβέρνησι ἡ ὁποία βασίζεται στήν δύναμι τοῦ ἔθνους, ποτέ ἀπό κυβέρνησι ἐθνικῆς ἀδιαφορίας.

Ἡ Γερμανική Δημοκρατία δέν ὀφείλει τήν γέννησί της στήν ἑνωμένη θέλησι τοῦ λαοῦ μας, ἀλλά στήν ὑποχθόνια διερεύνησι μιᾶς σειρᾶς συνθηκῶν, οἱ ὁποῖες σάν σύνολο ἐκφράζουν μία βαθειά ἀπογοήτευσι. Ὅμως αὐτές οἱ συνθῆκες ἐδημιουργήθησαν ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτειακῆς δομῆς καί ὑφίστανται ἀκόμη καί σήμερα· καί μάλιστα περισσότερο ἀπό ποτέ.

Ἔτσι, ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ μας, ἔχει φθάσει στό σημεῖο νά ἀναγνωρίζη ὅτι ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν καί τῆς θέσεώς μας δέν θά προκύψη ἀπό τήν ἀλλαγή τῆς δομῆς τῆς πολιτείας, ἀλλά μόνον ἀπό τήν ἠθική καί πνευματική ἀναγέννησι τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους.

Καί ἡ προπαρασκευή αὐτή τῆς ἀναγεννήσεως, δέν μπορεῖ νά προέλθη ἀπό τήν ἀρχηγία μιᾶς ἀνεύθυνης πλειοψηφίας πού ἐπηρεάζεται ἀπό πολιτικά δόγματα ἤ ἀπό τά διεθνῆ συνθήματα ἑνός ἀνευθύνου τύπου, ἀλλά μόνον ἀπό ἀποφασιστικές πράξεις ἐθνικῶς σκεπτομένων ἡγετῶν, πού διαθέτουν μία ἐσωτερική αἴσθησι εὐθύνης.

Αὐτό τό γεγονός στερεῖ ἀπό τήν δημοκρατία τήν ἐσωτερική ὑποστήριξι τῶν πνευματικῶν δυνάμεων πού τόσο πολύ χρειάζεται ἕνα ἔθνος. Ἔτσι, οἱ σημερινοί ἡγέτες χρειάζονται τήν ὑποστήριξι τῶν μόνων ἀνθρώπων πού ἀποκομίζουν κέρδος ἀπό τήν ἀργή μεταβολή τῆς Γερμανικῆς πολιτείας καί οἱ ὁποῖοι γιά τόν ἴδιο ἀκριβῶς λόγο, μετεβλήθησαν σέ δύναμι, ἡ ὁποία καθοδηγεῖ τήν ἐπανάστασι: οἱ Ἑβραῖοι. ►

Ἀγνοῶντας τήν Σιωνιστική ἀπειλή, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως ἀναγνωρίζεται καί ἀπό τούς σημερινούς ἡγέτες (βλέπε διάφορες δηλώσεις ἐπιφανῶν προσωπικοτήτων) οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ἀποδέχωνται τήν Ἑβραϊκή ὑποστήριξι, χάριν τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζεται ἡ προσωπική τους ἐπιτυχία καί νά τήν ἀνταμείβουν. Καί ἡ ἀνταμοιβή δέν φθάνει ἁπλῶς στό σημεῖο τῆς ἱκανοποιήσεως κάθε Ἑβραϊκῆς ἀπαιτήσεως, ἀλλά περισσότερο ἀπό κάθε τί ἄλλο, στήν ἀνάσχεσι τῆς πάλης τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλευτῶν τους, βρίσκοντας σάν τελική τους ἔκφρασι τήν ὑπονόμευσι τοῦ ἀντισημιτικοῦ κινήματος.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
ADOLF HITLER

(Ἀπό τό βιβλίον τοῦ H. Trevor Roper, *«Hitler's Personal Letters and Notes»*, Ἔκδοσις Ballantine, 1975. Ἑλλ. ἐκδ. «Ἐλεύθερη Σκέψις», Ἀθ. 1985, Β΄ ἐκδ. μεταφρ. Ἠλιόπουλος)

Θά ὑπογραμμίσω τήν ἀνάγκη νά στηριζώμεθα εἰς ἔγγραφα, πού ἀποτελοῦν ἀκλόνητα στοιχεῖα. Ἐμεῖς ὑποστηρίζομεν ἔτσι τάς ἀπόψεις μας. Οἱ Ἑβραῖοι ἀερολογοῦν. Οὐδέν στοιχεῖον προσκομίζουν. Συκοφαντοῦν, πλαστογραφοῦν, ψεύδονται καί ὑβρίζουν. Τίποτε περισσότερον. Προσθέτω ἀκόμη ἕνα στά πολλά παραδείγματα πού ἔχω ἀναφέρει. Ἐμεῖς λέγομεν μέτ᾿ ἐπιτάσεως, ὅτι οὐδέποτε ὁ Χίτλερ διέταξε θανάτωσιν Ἑβραίων, οὔτε τό ἐπέτρεπε στούς ὑφισταμένους του. Ὁ Χίτλερ ἤθελε μόνον νά διώξῃ τήν Ἑβραΐλα ἀπό τήν Εὐρώπην κι ὄχι νά τούς σκοτώσῃ, πρᾶγμα πού δέν ἔκαμε καί διά τό ὁποῖον ἀρκετοί σήμερον τόν κατηγοροῦν.

Ἐπικαλοῦμαι τά ἀρχεῖα τῆς Νυρεμβέργης, κρατικά ἀρχεῖα κ.τ.λ. Μέ ἀριθμούς ἐγγράφων: 175/94/5096, ι 175/94/5098 κ.ἄ. διασώζεται ἡ τετράωρος μυστική συνομιλία Χίτλερ-Χίμμλερ τῆς 19ης Ἰουνίου 1943 στό Ὄμπερσαλτσμπεργκ, κατά τήν ὁποίαν ὁ Χίμμλερ στήν σχετικήν σημείωσιν του ἀναγνωρίζει, ὅτι ὁ Χίτλερ δέν ἤθελε τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν διαθέτουν οὔτε ἕνα ἔγγραφον, πού νά διατυπώνῃ τά ἀντίθετα.

Τέλος πάντων ἀντιπαραθέτομεν στούς αὐθαιρέτους καί περισσότερο

ὑπόπτους ἰσχυρισμούς τήν ἀξιοπιστίαν τῶν στοιχείων. Ἀπό ἐκεῖ καί πέραν ὁ ἀναγνώστης ἄς διαλέξῃ τί θά πιστεύῃ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Χίτλερ σχετικῶς μέ τό Ἑβραϊκό πρόβλημα ὑπῆρξε σαφής καί εἶναι λυπηρόν, πού οἱ ἱστορικοί τήν ἀποκρύπτουν. Ὁ Χίτλερ λοιπόν, ἀπησχολημένος μέ τόν πόλεμο, ἀπεφάσισε τήν ἀντιμετώπισιν τῶν Ἑβραίων **μετά τόν πόλεμον**.

Αἱ ὑπηρεσίαι προπαγάνδας τῶν Συμμάχων μετέφεραν ἀπό διάφορα ἄσυλα ἀνιάτων, ἀπό νοσοκομεῖα ἤ φρενοκομεῖα δυστυχεῖς ἀποσκελετωμένους ἀνθρώπους καί μᾶς τούς παρουσιάζουν εἰς κινηματογραφικάς ταινίας ἤ φωτογραφίας ὡς τάχα κρατουμένους εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἐν τούτοις κι ἐπειδή ἡ σκηνοθεσία ἐπραγματοποιήθη ἐν τάχει συμβαίνει στό βάθος τῶν φωτογραφιῶν νά ἀπεικονίζονται ἀληθεῖς κρατούμενοι, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὑγιέστατοι καί παχεῖς.

Ἔτσι οἱ ἀντικειμενικοί παρατηρηταί διερωτῶνται πῶς συμβαίνει ὄπισθεν δύο-τριῶν ἀπελπιστικῶς ἀδυνατισμένων ἀνθρώπων νά ὑπάρχουν ἄλλοι, πολλοί ἄλλοι, κανονικοί ἄνθρωποι; Τήν ἀπάντησιν σᾶς τήν δίδει ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, πού διαπρέπει στά ψεύδη καί τάς πλαστογραφήσεις.

Μπορεῖτε νά ἰδῆτε τόν Ἀϊζενχάουερ, πού μέ τήν ἔγκρισίν του κατεστράφησαν δι᾽ ἐκμηδενιστικῶν βομβαρδισμῶν ὁλόκληροι πόλεις, πού εὐθύνεται διά τήν θανάτωσιν ἑκατομμυρίων ἀμάχων, γυναικῶν καί παιδιῶν νά μή συγκινῆται ἀπό τό φρικτόν τους θέαμα, ἀλλά νά συγκλονίζεται καί σχεδόν νά λιποθυμᾶ, ὅταν βλέπῃ ἕναν (!) ἀδύνατον νά περπατᾶ μέ δυσκολίαν στό Ἄουσβιτς.

Τά μυθεύματα τῆς Ἑβραϊκῆς προπαγάνδας ἀντιμετωπίζουν, ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι οἱ Γερμανοί, μέ πολλήν προσοχήν ὅμως, διότι ἐπαπειλοῦνται ποιναί εἰς ὅσους τολμήσουν ἀκόμη καί νά στραβοκοιτάξουν τούς Ἑβραίους. Περιοδικά, ἐφημερίδες καί ἐμπεριστατωμένα βιβλία ἀποκαλύπτουν τήν ἀλήθειαν.

Ἕνα ἀπό αὐτά ἀπευθύνεται στόν πρόεδρο τῶν Εὐρωπαίων Ἑβραίων Μπούμπις καί ἐγγράφη ἀπό τόν ἀξιόλογο νομικό Πέτερ Ντεχούστ ὑπό τόν τίτλον: «So nicht, Herr Bubis!» («Nation Europa» Verlag, Goburg 1999).

Ἀπό ἐδῶ ἐπῆρα καί τάς τρεῖς φωτογραφίας, πού στήν συνέχεια παραθέτω.

Rakentenbau in Harzer Stollenwerk 1944: Die hier gezeigten KZ-Haftinge, erkennbar an der gestreiften Kleidung, werden in einigen Medien falschlich als «Zwangsarbeiter» vorgefuhrt.

KZ-Arbeiter beim Bau deutscher Dusentriebwerke 1944.

KZ-Haftlinge 1943 in Bremen beim Schuttraumen
nach allierten Bombenangriften.

Στήν πρώτην φωτογραφίαν βλέπετε κρατουμένους εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως νά ἐργάζωνται στήν κατασκευή ἐξαρτημάτων «ρουκεττῶν» τό 1944.

Ἡ δευτέρα φωτογραφία παρουσιάζει κρατουμένους εἰς στρατόπεδο συγκεντρώσεως νά συναρμολογοῦν κινητῆρας ἀεροσκαφῶν τό 1944.

Στήν τρίτην φωτογραφίαν ἐμφανίζονται κρατούμενοι στό στρατόπεδον συγκεντρώσεως, πού τό 1943 καθαρίζουν ἐρείπια στήν Βρέμην μετά ἀπό βομβαρδισμόν τῆς πόλεως αὐτῆς.

Πρόσφατος ἀπόδειξις, ὅτι οἱ Ναζί δέν εἶχαν σχεδιάσει τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων κι᾽ ὅτι μόνον τούς ὑπεχρέωναν νά ἐργάζωνται, στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἤ καί ἀλλοῦ εἶναι ἡ εἴδησις, πού ἐδημοσιεύθη στά «*Νέα*» (23-9-2005):

> Μπροστά σε ένα μακάβριο εύρημα βρέθηκαν οι εργάτες που τοποθετούσαν νέους σωλήντες αποχέτευσης στο αεροδρόμιο της Στουτγάρδης: ο μηχανικός σκαπανέας αποκάλυψε έναν μαζικό τάφο από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ο οποίος έκρυβε τους σκελετούς ▶

περισσότερων από 30 Εβραίων κρατουμένων σε ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης που είχαν υποχρεωθεί σε καταναγκαστική εργασία.

"Φαίνεται πως πέθαναν από τήν πείνα", δήλωσε ο εισαγγελέας Τόμας Μπέντις, ο οποίος αντιμετωπίζει τους θανάτους ως δολοφονίες με άγνωστους δράστες. Δεν αποκλείεται ωστόσο να πέθαναν από τυφοειδή πυρετό, εξαιτίας των άθλιων συνθηκών, ή από υποθερμία διότι οι εργάτες υποχρεώνονταν να ζουν σε ένα ανοιχτό υπόστεγο με το θερμόμετρο να δείχνει υπό το μηδέν. Ο εισαγγελέας διερευνά τώρα τις λίστες του γερμανικού στρατού σε μια προσπάθεια να ανακαλύψει ποιοι Εβραίοι αιχμάλωτοι είχαν σταλεί για καταναγκαστικά έργα στο αεροδρόμιο τους κρίσιμους μήνες μεταξύ Νοεμβρίου 1944 καί Φεβρουαρίου 1945.

Άνοιγαν χαρακώματα

Τό αεροδρόμιο τής Στουτγάρδης είχε χρησιμοποιήσει συνολικά 247 Ολλανδο-Εβραίους αιχμαλώτους, αρχικά γιά τή συντήρηση των αεροσκαφών και αργότερα για βαριά χειρωνακτική εργασία, συχνά για να γεμίζουν τους κρατήρες που δημιουργούσαν οι βόμβες των συμμαχικών αεροσκαφών ή να μεταφέρουν σπρώχνοντας τα γερμανικά αεροσκάφη από το ένα υπόστεγο στο άλλο, ώστε να μην καταστραφούν κατά την επόμενη αεροπορική επιδρομή. Άλλοι 477 Ρώσοι αιχμάλωτοι, συμπεριλαμβανομένων και 41 παιδιών, είχαν μεταφερθεί στην περιοχή για να ανοίγουν χαρακώματα και να κατασκευάζουν οχυρωματικά έργα.

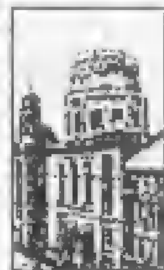
Ὅπως εἴδατε οἱ κρατούμενοι δέν εἶναι ἀποσκελετωμένοι, καθώς δεικνύει μία ὕποπτος προπαγανδιστική ταινία («Η δίκη τῆς Νυρεμβέργης»). Βεβαίως στό πλῆθος τῶν κρατουμένων ὑπῆρξαν ἀποσκελετωμένοι ἄνθρωποι ἀπό τήν πεῖνα, πού ἐμάστιζε ἀπό τό 1944 τήν Γερμανίαν ἤ τάς κακουχίας ἤ τάς ἀσθενείας κ.τ.λ. Ἀλλά δέν ὑπῆρξε σχέδιον ἐξοντώσεώς των. Αὐτό ὑποστηρίζω καί προσέξατε τάς σκοπίμους παραπλανήσεις. Καταδικάζομεν τήν σύλληψιν ἀθώων ἀνθρώπων, καταδικάζομεν τήν μεταφοράν των καί τήν καταναγκαστικήν ἐργασίαν των. Ναί αὐτά τά καταδικάζομεν, ὅποτε ἔγιναν ἐξ οἱου-

δήποτε ἔγιναν. Τονίζω ὅμως ὅτι συγκεντρώσεις ἀνθρώπων μέ σκοπόν τήν ἐξόντωσίν των οὐδέποτε συνέβησαν, ἀπό τούς Ναζί, ὅπως ψευδῶς διακηρύσσουν οἱ Ἑβραῖοι, πού κερδοσκοποῦν ἐπί ἑνός ἐπινοηθέντος προπαγανδιστικοῦ μύθου, πού οἱ ἴδιοι τεχνηέντως ἐδημιούργησαν καί ἐξαπατοῦν τόν κόσμον.

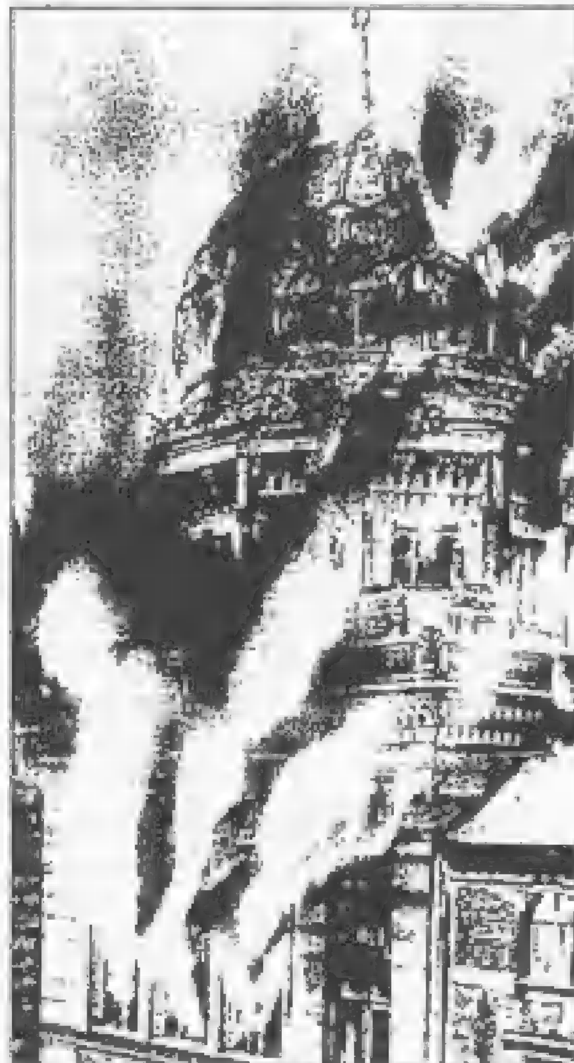
BERLIN

Bild von brennender Synagoge ist eine Fotomontage von 1948

Zeitzeuge lüftete das jahrzehntelange Geheimnis der Retuscheure

Die Originalvorlage von 1948

Φωτογραφία τῆς καιομένης συναγωγῆς τῶν Ἑβραίων τῆς ὁδοῦ Ὀρανιενμπουργκ, στό Βερολῖνο, πού δημοσιεύει ἡ ἐφημερίς «Μπερλίνερ Μόργκεν Πόστ» (10-10-1998) καί ὅπου καταγγέλλεται ἡ φωτογραφία, ὡς πλαστογραφημένη καί συγκεκριμένως «φωτομοντάζ» τοῦ 1948!

Φωτογραφία ἀπό τό στρατόπεδο συγκεντρώσεως Ἄουσβιτς. Φαίνεται εἷς ἀποσκελετωμένος ἐκ τῆς πείνης κρατούμενος, ἀγνώστου ἐθνικότητος. Οἱ διακρινόμενοι ὄπισθεν ἄλλοι κρατούμενοι δέν εἶναι ἀδύνατοι.

«Ἔτσι κατήντησε τόν ἄνθρωπο ἡ θηριωδία τῶν Ἔς-Ἔς».

Ὁ εἰκονιζόμενος σκελετωμένος ἄνθρωπος ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, πού φαίνονται μακρύτερον. Πρός ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς ἀντιθέσεως παρατίθεται (Θ. Σκάρπα: «*Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων*», τόμ. Α, σελ. 137) ἡ φωτογραφία, δίχως τούς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλά μόνον μέ τόν σκελετωμένο ὅπως βλέπετε ἔναντι. Δηλαδή ἀκολουθεῖται ἡ τακτική τῆς «μισῆς ἀλήθειας».

Ὁ ἱστορικός David Irving στό περίφημον ἔργον του «*Goebbels*» (ed. «Focus point» London 1996, p. 337) ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χίτλερ ἐπανεβεβαίωσε στόν Γκαῖμπελς, ὅτι θά ἀντεμετώπιζαν τούς Ἑβραίους ἀμέσως μετά τόν πόλεμον «after the war».

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν Ἑβραίων ἤ ἄλλως ἡ λύσις τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος συνίστατο ὄχι στήν ἐξόντωσίν των, ἀλλά στήν μεταφοράν των στήν νῆσον Μαδαγασκάρην. Ὁ Χίτλερ συνεκέντρωνε τούς Ἑβραίους, μέ προφανῆ σκοπό νά τούς ἐκδιώξῃ ἀπό τήν Εὐρώπη, ὥστε

νά ἀπαλλάξῃ τήν ἤπειρόν μας, ἀπό αὐτούς. Ὁ ἴδιος ἰδιωτικῶς ἔλεγεν, ὅτι ἡ Μαδαγασκάρη θά ἦτο ὁ καλύτερος τόπος δι' ἐκείνους (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 252).

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅλα τά ἔγγραφα στοιχεῖα καί αἱ μαρτυρικαί καταθέσεις συμφωνοῦν, ὅτι ὁ Χίτλερ ἔβλεπε ὡς πραγματική **τελική λύσι** τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος τόν ἐποικισμό τῶν Ἑβραίων στήν Μαδαγασκάρη: «The Jewish colonization of Madagascar» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 387 καί ἀναφοραί εἰς ND: 4055-PS).

Ὁ Ἴρβινγκ ἀνέλυσε λεπτομερῶς τό ζήτημα, ὅτι δηλαδή ὁ Χίτλερ ἐσκόπευε νά ἀσχοληθῆ μέ τούς Ἑβραίους, μετά τό τέλος τοῦ πολέμου: «after the war was over» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 388) ὅπως ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ Γερμανός ἡγέτης εἶχε δηλώσει στούς ὑπουργούς του (Χάνς Λάμερ κ.ἄ.). Τήν ἀπόφασιν αὐτήν τοῦ Χίτλερ «ὀλίγοι ἱστορικοί μνημονεύουν» διαμαρτύρεται ὁ Ἴρβινγκ, πού ἀσφαλῶς γνωρίζει καλῶς, ὅτι ὁ Ἑβραϊσμός δέν ἀφήνει τούς «ἱστορικούς» νά γράψουν τήν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία συνοπτικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1. Οἱ Ναζί θά ἐξεδίωκαν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν Εὐρώπην. Δέν θά τούς ἐθανάτωναν, ἀλλά θά τούς ἔστελλαν στήν Μαδαγασκάρην.
2. Ἡ λύσις τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος θά ἐπραγματοποιῆτο μετά τόν πόλεμον.

Τό «σχέδιον Μαδαγασκάρη» προέβλεπε, ὅτι μετά τόν πόλεμον θά μετεφέροντο 3.500.000 Ἑβραῖοι ἐντός 18 περίπου μηνῶν στή Μαγαδασκάρη (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 370, ὅπου παραπομπαί, εἰς πολλά ἐπίσημα στοιχεῖα). Ἑπομένως δέν ὑπῆρχε πρόθεσις τῶν Γερμανῶν νά φονεύσουν τούς Ἑβραίους. Μά, ἀπεβίωσαν πολλοί ἐξ αὐτῶν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ναί ἔτσι εἶναι. Ἀπεβίωσαν ἀπό ἀσθενείας, ἐκ πείνης καί κακουχιῶν ὄχι ὅμως ὅτι ὑπῆρχε σχέδιον ἐξοντώσεως των. Τό μοναδικόν σχέδιον ἦτο ἡ μεταφορά των στήν Μαδαγασκάρην, μετά τόν πόλεμον, «after the war». Αὐτό ἀποκαλύπτουν τά ἀδιάψευστα στοιχεῖα.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Ἑβραίων ἀπό τάς εὐρωπαϊκάς πατρίδας δέν ὑπῆρξε ἐφεύρεσις Γερμανική. Παντοῦ στήν Εὐρώπη οἱ λαοί ἐπεθύμουν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τόν Ἑβραϊσμό. Φέρω ὡς παράδειγμα τήν Πολωνίαν, στήν ὁποίαν ἀνεπτύχθη σχέδιον ἐκδιώξεως τῶν Ἑβραίων: «a plan to expel the Jews» (David Hogan: *«The forced war»* ed. Institute

for historical review, Costa Mesa USA, 1989, p. 27, ὅπου καί βιβλιογραφία Mackiewier κ.τ.λ.).

Προηγουμένως θά πρέπει νά σημειώσωμεν, ὅτι **οἱ Ναζί ἦλθον εἰς συνεννόησιν μέ τόν Διεθνῆ Σιωνισμό**, διά τήν ἐγκατάστασιν τῶν Ἑβραίων στήν Παλαιστίνην!

Ὁ Χάϊνριχ Χίμμλερ καί ὁ Ράϊνχαρτ Χάϋντριχ (ὁ πρῶτος ηὐτοκτόνησε, ὁ δεύτερος ἐδολοφονήθη) οὐδέποτε ἐσκέφθηκαν νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους.

Ἡ ἰδέα τῆς λεγομένης «τελικῆς λύσεως» ὑπό τήν ἔννοιαν τῆς θανατώσεως τῶν Ἑβραίων, ἀφ' ἑνός πραγματικῶς οὐδέποτε ὑπῆρξε, ἀφ' ἑτέρου δέ οὐδέποτε τήν διετύπωσαν οἱ Χίμμλερ καί Χάϋντριχ. Τοῦτο δέχεται κι ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε στό βιβλίον του *«Ἡ Μαύρη Τάξη»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1970, σελ. 208 κ.ἑ.) πού μεταξύ ἄλλων σημαντικῶν γράφει:

> Μέσα στὸ θλιβερὰ διάστημο μνημόνιόν του πάνω στό «πρόβλημα τῶν ξένων τῶν Ἀνατολικῶν περιοχῶν», ποὺ γράφτηκε τὸ 1940, ὁ Χίμλερ ἀντιτίθεται ἀκόμα ἀποφασιστικὰ πρὸς «τὴν φυσικὴ καταστροφὴ ἑνὸς λαοῦ, ποὺ εἶναι μία μέθοδος μπολσεβικική, ἀνεκτέλεστη καὶ τελείως ἀντίθετη πρὸς τὴ Γερμανικὴ μεγαλοφυία».

Ἐξ ἄλλου γίνεται δεκτόν ἀπό ὅλους τούς ἱστορικούς, ὅτι *«κανένα ντοκουμέντο δέν κάνει νύξι γιά τή φυσική καταστροφή τῶν Εὐρωπαίων Ἑβραίων» (ἔνθ. ἀνωτ.)*.

Ἡ ἐθνικοσοσιαλιστική πολιτική ἔναντι τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἀρχικῶς προέβλεπε τήν συγκέντρωσι τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης καί τήν ἀποστολή τους στήν Παλαιστίνη, ὥστε νά ἀπαλλαγῆ ἡ Ἤπειρός μας ἀπό αὐτούς καί ἐπί τέλους νά ἐπιστρέψουν στήν γῆ τῶν πατέρων τους. Τό 1935 ὁ Οὐντερστουρμφύρερ τῶν Ἔς-Ἔς Λεοπόλδος φόν Μιντελστάϊν μετέβη στήν Μέση Ἀνατολή, πρός ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος καί κατόπιν ἐδημοσίευσε στήν ἐφημερίδα τοῦ ναζιστικοῦ κόμματος *«Ντέρ Ἄνγκριφ»* («Ἡ ἐπίθεσις») θετικά σχόλια, διά τήν προοπτικήν μεταναστεύσεως τῶν Ἑβραίων, ἐκεῖ κάτω. Κι ἐνῶ ὁ Διεθνής Σιωνισμός δι' εὐνοήτους λόγους συμφωνεῖ μέ τόν φόν Μιντελστάϊν διαφω-

Ὁ Φόν Ρίμπεντροπ, Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ ἐπίστευε στήν ἀπομάκρυνσι τῶν Ἑβραίων, ἀπό τήν Εὐρώπη καί ἦτο ἐναντίον κάθε διαπραγμάτευσεως εἰς βάρος των.

νοῦν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Γερμανίας, πού φυσικά δέν ἐγκαταλείπουν τήν πολιτισμένην Γερμανίαν, διά νά ἐγκατασταθοῦν στήν ἔρημο γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ἡ ἐφημερίς *«Γιούντισε Ρουντσχάου»* ἐπίσημον ὄργανον τῶν Σιωνιστῶν τῆς Γερμανίας γράφει στό φύλλον τῆς 13ης Ἰουνίου 1933: *«Ὁ Σιωνισμός πού κατανοεῖ τήν πραγματικότητα τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος προτείνει μία σωστή λύση: τήν μετανάστευση τῶν Ἑβραίων στήν Παλαιστίνη...».* Ἐν τέλει ὁ ἴδιος ὁ Χίμμλερ ἐγκρίνει τό σχέδιο Μιντελστάϊν καί τοῦ ἀναθέτει τήν Διεύθυνση Β-112 τῶν Ἑβραϊκῶν ὑποθέσεων, ἐντός τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας (S.D.). Ὁ φόν Μιντελστάϊν προσλαμβάνει, ὡς συνεργάτην του ἕνα βαθμοφόρο τῶν Ἔς-Ἔς, πού λέγεται **Ἀδόλφος Ἄϊχμαν**. Αὐτός ἔρχεται προσωπικῶς εἰς ἐπαφήν καί συνεργασίαν μέ τόν Διεθνῆ Σιωνισμό καί μέ τήν μυστική σιωνιστική τρομοκρατική ὀργάνωσι «Χαγκάνα». Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1939 ὁ Ἄϊχμαν συντάσσει καί δημοσιεύει ὑπόμνημα μέ θέμα: *«Ἡ παγκόσμιος σιωνιστική ὀργάνωσις».*

Μέ τήν συγκατάθεσι τοῦ Χάϋντριχ (Ἀρχηγός S.D.) ὁ Ἄϊχμαν μεταβαίνει τήν 2αν Ὀκτωβρίου 1937 στήν Χάϊφα τῆς Παλαιστίνης καί μετά στό Κάϊρο, ὅπου καθιερώνει συνεργασίαν μέ τόν Ἑβραῖο ἐκ Πολωνίας Ρέϊβελ Πόλκες διευθύνοντα τήν «Χαγκάνα», τόν ὁποῖον **οἱ Ναζί πληρώνουν μηνιαίως, διά τάς πληροφορίας,** πού τούς παρέχει καί τήν συνεργασίαν του.

Ἡ συνεργασία μεταξύ τῆς SD τοῦ Χάϋντριχ καί τῶν σιωνιστῶν, μέχρι τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1940 κατέληξε στήν μεταφορά 70.000 περίπου Ἑβραίων στήν Παλαιστίνη. Τό γεγονός τοῦτο σκοπίμως τό ἀποκρύπτουν οἱ Ἑβραῖοι, ἡ προπαγάνδα των καί οἱ «ἱστορικοί» τοῦ κατεστημένου, διότι τό γεγονός αὐτό καθ' ἑαυτό ἀποτελεῖ τήν καλλιτέραν ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ Ναζί *δέν ἐσχεδίαζαν* νά θανατώσουν τούς Ἑβραίους. Εἶναι λυπηρόν, πού οἱ πραγματικοί ἱστορικοί παραβλέπουν ἤ ἀγνοοῦν τέτοια καθοριστικά γεγονότα.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Χίμμλερ μένει ἱκανοποιημένος ἀπό τήν ἐργασίαν τοῦ Ἄϊχμαν. Τοῦ δίδει προαγωγήν καί τοῦ ἀναθέτει τήν «Κεντρική Διεύθυνσιν, διά τήν Ἑβραϊκή μετανάστευσιν» μέ ἕδρα τήν Βιέννη, ὁδός πρίγκηπος Εὐγενίου ἀριθμ. 41.

Ἡ συνεργασία Ναζί-σιωνιστῶν συμφέρει καί στούς δύο. Οἱ μέν ἀπαλλάσσονται ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ δέ δημιουργοῦν τό κράτος τους στήν Παλαιστίνη. Ὁ ἀντιναζί Χάϊντς Χέχνε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 218) περιγράφει πώς ἡ S.D. συνειργάζετο μέ τήν «Χαγκάνα» πού ὁ ἀρχηγός της Ἐλιάου Γκολόμπ εἶχε δημιουργήσει ἀπό τό 1937 ἕνα γραφεῖο μεταναστεύσεως στήν Παλαιστίνη τό «Μοσσάντ λέ Ἀλιγία Μπέτ».

Ἔτσι ἀρχίζει ἐθελουσία κατ' ἀρχήν καί ἀναγκαστική κατόπιν μετανάστευσις τῶν Ἑβραίων. Τό 1938 ἀναχωροῦν ἀπό τήν Γερμανίαν σχεδόν 40.000 Ἑβραῖοι, τό 1939 αὐξάνονται εἰς 78.000.

Τήν ὅλην ὑπόθεσιν χειρίζεται ὁ Ἄϊχμαν ὁ ὁποῖος τώρα ἀνήκει στήν Διεύθυνση Δ-Δ4 (μετανάστευσις-ἀπέλασις) τῆς Μυστικῆς Κρατικῆς Ἀστυνομίας (GE.STA.PO) καί ἐγκαθίσταται στό Βερολῖνο, ὁδός Κουρφυρστερστράσσε 16.

Τό Ἑβραϊκό λοιπόν πρόβλημα θά λυθῇ μέ τήν μετανάστευσιν. Ὅμως ὑπάρχει ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία δι' ὑπόπτους λόγους ἀντιτίθεται εἰς αὐτήν τήν μετανάστευσιν, ὅπως καί οἱ Ἄραβες, πού ἔχουν δίκαιο νά μή τήν θέλουν. Ἡ Παλαιστίνη ἐπιτηρεῖται ἀπό θάλασσα καί ἀέρα. Μολοντοῦτο πλοῖα ἀπό τό Ἀμβοῦργο πλήρη Ἑβραίων φθάνουν στά Παλαιστινιακά παράλια καί οἱ ἡγέται τῆς Μοσάντ Πίνο Τζίντζεμπουργκ καί Μωσέ Ἄβερμπαχ παραλαμβάνουν χιλιάδας ὁμοφύλους των.

Στήν συνέχεια εἶχε προγραμματισθῆ διά τόν μῆνα Ὀκτώβριον 1939 νά μεταναστεύσουν στήν Παλαιστίνη 10.000 Ἑβραῖοι. Ἀλλά

τόν Σεπτέμβριον κηρύσσεται ὁ πόλεμος καί ἡ συνεργασία Ναζί-σιωνιστῶν διακόπτεται ἀναγκαστικῶς.

Ὁ Ἄϊχμαν τότε υἱοθετεῖ τήν ἰδέα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἑβραϊκῶν ζητημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Φράντς Ραντεμάχερ, κατά τήν ὁποίαν ἄν παρεχώρει ἡ Γαλλία τήν Μαδαγασκάρη θά ἀνελάμβανε ἡ Γερμανία νά στείλη ἐκεῖ τούς Ἑβραίους. Τό σχέδιο φαίνεται ἐφικτό, διότι ἡ ἡττημένη Γαλλία δέν θά ἠδύνατο νά ἔχη ἀντίρρησι. Ὁ Χίμμλερ καί ὁ Χάϋντριχ τό ἐγκρίνουν. Ὁ Ἄϊχμαν μελετᾶ τάς λεπτομερείας καί διαπιστώνει, ὅτι πρῶτος ὁ Μ. Ναπολέων ἐσκόπευε νά ἐξαποστείλη τούς Ἑβραίους στήν Μαδαγασκάρη. Ἑτοίμασε ὑπομνήματα στά ὁποῖα ὅλοι συμφωνοῦν. Τελικῶς ὁ Χίτλερ τήν 8ην Ἰουνίου 1940 θά δηλώση στόν Μουσσολίνι ὅτι: «*θά μποροῦσαν νά οἰκοδομήσουν ἕνα Ἰσραηλινό κράτος στήν Μαδαγασκάρη*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 220).

Ἡ συνεργασία Ναζί-σιωνιστῶν ἐξυπηρετεῖ θά ἐπαναλάβω καί τούς δύο. Οἱ Ναζί ἤθελαν νά διώξουν τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Εὐρώπην καί οἱ σιωνισταί ἤθελαν νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι, ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά μεταβοῦν στήν Παλαιστίνην, διά νά ὀργανώσουν ἐκεῖ τό κράτος των. Ὅλα τά ἔγγραφα-στοιχεῖα αὐτῆς τῆς συνεργασίας ὑπάρχουν καί προσπαθοῦν οἱ Ἑβραῖοι νά τά καταστρέψουν ματαίως, διότι μέ τό πνεῦμα τάξεως, πού διέκρινε τούς Γερμανούς, αὐτοί ἔβγαλαν πολλά ἀντίγραφα, διά τά ἀρχεῖα των π.χ. στό ἀρχεῖον τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας στήν Ἄγκυραν εὑρέθη ἕνα ἔγγραφον, πού ἀναφέρεται στήν μελέτην τοῦ David Yisraeli (Ph.D.) μέ θέμα «*Τό Παλαιστινιακόν πρόβλημα στήν Γερμανικήν Πολιτικήν τοῦ 1889-1945*» (ἐκτενής ἡ ἐργασία τοῦ Lenny Brenner, μέ τίτλον: «*Ὁ Σιωνισμός τήν ἐποχήν τῶν δικτατόρων*»). Στό «document» πού ἀπεκαλύφθη στήν Γερμανική Πρεσβεία στήν Ἄγκυρα, μετά βεβαίως τό τέλος τοῦ πολέμου καί τό ὁποῖον οὐδείς οὐδέποτε ἠμφεσβήτησε ὑπάρχει μνημόνιον (memorandum) μέ ἡμερομηνίαν 11 Ἰανουαρίου 1941, πού περιλαμβάνει τάς προτάσεις τῆς Ἐθνικῆς Στρατιωτικῆς Ὀργανώσεως (Irgum Zvai Leumi) τῶν Σιωνιστῶν διά τήν λύσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος καί τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑβραίων στόν πόλεμον, **στό πλευρόν τῆς Γερμανίας!** Ἀναφέρεται ἐπίσης, ὅτι ἡ ριζική λύσις («radical solution») τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος θά πραγματοποιηθῆ μέ τήν ἀπομάκρυνσιν («evacuation») τῶν Ἑβραίων, ἀπό

τήν Εὐρώπην. Δηλοῦται μάλιστα ρητῶς ὅτι ἡ Ἐθνική Στρατιωτική Ὀργάνωσις τῶν Σιωνιστῶν *«συνδέεται στενῶς μέ τά ὁλοκληρωτικά κινήματα τῆς Εὐρώπης, τήν ἰδεολογία καί τήν συγκρότησίν των...»*.

Οἱ σιωνισταί ἔχουν ἕναν μοναδικόν σκοπόν: τήν δημιουργίαν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Εἶναι κάτι, διά τό ὁποῖον οὐδέποτε θά τούς κατηγορήσω. Θέλουν νά ἀναβιώσουν τήν Πατρίδα των. Εἰλικρινέστατα λέγω: Εὖγε των. Τό κατώρθωσαν. Πάλιν εὖγε των. Ἀπό ἐκεῖ καί πέραν ὅμως αἱ συνωμοσίαι καί αἱ ταλμουδικαί ραδιουργίαι των μέ τοποθετοῦν ἀμετακινήτως ἐχθρόν τους. Φυσικά δέν πιστεύω νά ἔχουν τήν ἀπαίτησι νά ὑποταχθῶμεν στήν ἑβραϊκή κυριαρχίαν. Οὔτε νά ἀνεχθῶμεν τήν ἐγκληματικήν δραστηριότητά των καί τήν ὑπονόμευσιν τῶν ἐθνικῶν κοινωνιῶν. Τό σύνθημα ὁ καθείς στήν Πατρίδα του ἀκούγεται πολύ λογικό. Κύριοι Ἑβραῖοι πηγαίνετε στήν Πατρίδα σας καί ἀπαλλάξατέ μας ἀπό τήν παρουσίαν σας. Ἡ Λευκή Φυλή δέν θέλει σημίτας στήν Εὐρώπην, διότι ἔτσι τήν συμφέρει βιολογικῶς.

Πρίν καί κατά τόν πόλεμον ὁ Ναζισμός καί ὁ σιωνισμός συνηντήθησαν στό κοινό σημεῖον, ὅτι καί οἱ δύο των ἤθελαν νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Εὐρώπην. Οἱ μέν σιωνισταί ἤθελαν οἱ Ἑβραῖοι νά μεταναστεύσουν στήν Παλαιστίνην, ὅπου θά ἵδρυαν τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, οἱ δέ Ναζί νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Εὐρώπην.

Ὁ ἀντισημιτισμός ἐτέθη στήν ὑπηρεσίαν τοῦ σιωνισμοῦ, ὥστε δικαιώνεται ὁ Θεόδωρος Χέρτζλ, πού σημειώνει («Ἡμερολόγιον» σελ. 19): *«Οἱ ἀντισημῖται θά γίνουν οἱ πλέον βέβαιοι φίλοι μας, αἱ ἀντισημιτικαί χῶραι σύμμαχοί μας»*!

Ἡ ἡγεσία τῶν σιωνιστῶν ἠκολούθησε διπλήν τακτικήν, δηλαδή: α) νά προκαλῆ τούς Ναζί, ὥστε νά διώξουν τούς Ἑβραίους καί νά ἀναπτυχθῆ ἕνα κῦμα φυγῆς, πρός Παλαιστίνην καί β) αἱ σιωνιστικαί ὀργανώσεις νά συνεργασθοῦν μέ τούς Ναζί, μέ σκοπό τήν ἀπομάκρυνσι τῶν Ἑβραίων ἐξ Εὐρώπης καί τήν μεταφοράν των στήν Παλαιστίνην.

Ἐπί παραδείγματι ἡ δολοφονία τοῦ Φόν Ράτ ἤ ἡ ἐπίσημος κήρυξις τοῦ πολέμου κατά τῆς Γερμανίας ὑπό τοῦ διεθνοῦς ἑβραϊσμοῦ, ὡς προκλήσεις ὑπάγονται στήν πρώτην τακτικήν, ἐνῶ ἡ συνεργασία τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς σιωνιστικῆς ὀργανώσεως Ροῦντολφ Κάστνερ μέ τόν Ἄϊχμαν ἤ αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ στήν Ἄγκυραν Φράντς Φόν Λάντεν, μέ τήν σιωνιστική ὁμάδα Στέρν ὑπά-

γονται στήν δευτέραν τακτικήν. Δι' ὅλα αὐτά ὑπάρχει ἐκτενής βιβλιογραφία καί πολλά ἔγγραφα, πού φυλάσσονται στό «μνημεῖο τοῦ Ὁλοκαυτώματος» στήν Ἱερουσαλήμ (ἀριθμ. Φακέλλου Ε 234151).

Οἱ σιωνισταί δέν κατώρθωσαν νά κρύψουν τάς συνομιλίας μέ τούς Ναζί. Προσεπάθησαν πάντως νά τάς δικαιολογήσουν κυρίως, διά νά ἀποφύγουν τάς κατηγορίας, ἀπό τόν ἑβραϊκόν λαόν, τόν ὁποῖον ἀδιστάκτως κατέστησαν θῦμα τῶν πολιτικῶν τους σκοπῶν.

Θά ἀναφερθῶ εἰς ἑβραϊκάς πηγάς. Στό ἑβραϊκό περιοδικό «fotam» (19-8-1983) πού ἐκδίδεται στό Τέλ Ἀβίβ ὁ Ἐλιέζερ Χαλέβι (ἐργατικός συνδικαλιστής) ἀναγνωρίζει ἔγγραφον μέ ὑπογραφήν τοῦ Γιτζάκ Σαμίρ καί τοῦ Ἀβραάμ Στέρν πρός τήν Γερμανικήν Πρεσβείαν τῆς Ἄγκυρας, ὅπου οἱ σιωνισταί ἡγέται γράφουν στούς Ναζί: *«ἀπό ἄποψιν ἀντιλήψεων ταυτιζόμεθα μαζί σας. Διατί λοιπόν νά μή συνεργασθῶμεν;»*. Ἐξ ἄλλου εἷς ἐκ τῶν ἰθυνόντων τῆς ὁμάδας Στέρν ἐδημοσίευσε ἄρθρον στήν ἐφημερίδα τοῦ Τέλ-Ἀβίβ «Γιεντιότ Ἀχαρανόθ» (4-2-1983) ὅπου ἀποδέχεται ὅτι ἡ ὀργάνωσίς τους εἶχεν ἐπαφάς μέ τούς Ναζί, μέ σκοπόν τήν *«συνεργασίαν μεταξύ τῆς Νέας Γερμανίας καί ἑνός ἀναγεννωμένου ἑβραϊκοῦ ἔθνους»*. Μάλιστα διά τήν συνεργασίαν αὐτήν οἱ σιωνισταί ἔδιδαν κίνητρον στούς Γερμανούς, διότι τούς ἐδήλωναν (παραγρ. 3) ὅτι *«ἡ θεμελίωσις τοῦ ἱστορικοῦ ἑβραϊκοῦ κράτους ἐπί ἐθνικῆς καί ὁλοκληρωτικῆς βάσεως καί ἡ διά συνθήκης του μέ τό Γερμανικόν Ράϊχ θά ἠδύνατο νά συμβάλη στή διατήρησιν καί ἐνίσχυσιν στό μέλλον τῆς θέσεως τῆς Γερμανίας στήν Ἐγγύς Ἀνατολή»* καί ἀκόμη τό ἀπίθανον: *«Ὑπό τόν ὅρον νά ἀναγνωρισθοῦν ἀπό τήν Γερμανικήν Κυβέρνησιν αἱ ἐθνικαί φιλοδοξία τοῦ «κινήματος διά τήν ἐλευθερίαν τοῦ Ἰσραήλ»* ΛΕΧΙ ἤ ΝΜΟ προσφέρεται νά συμμετάσχη στόν πόλεμο στό πλευρό τῆς Γερμανίας». Καί διά νά μήν ἀμφισβητήση κάποιος τά ἀνωτέρω, ἐκτός πού ἐδημοσιεύθησαν, ὅπως προανέφερα σέ ἰσραηλινή ἐφημερίδα εὑρίσκονται ἐν πρωτοτύπῳ στά γερμανικά, εἰς ἔκδοσιν (1974) τοῦ Ἰσραηλινοῦ Πανεπιστημίου Μπάρ Ἰλάν τοῦ βιβλίου τοῦ Ντέϊβιντ Γισραέλι διά «Τό Παλαιστινιακό πρόβλημα στήν Γερμανική πολιτικήν 1889-1945» (παράρτ. 11, σελ. 315-317). Μεταπολεμικῶς ὁ Γιτζάκ Σαμίρ, ὅπως ἐνθυμεῖσθε, ἐψηφίσθη πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ.

Τόν Ἰούνιον τοῦ 1941 οἱ Σύμμαχοι εἰσέβαλαν στά γραφεῖα τῶν

μυστικῶν ναζιστικῶν ὑπηρεσιῶν στήν Δαμασκό τῆς Συρίας καί συνέλαβαν ἐκτός τῶν Γερμανῶν καί τόν Ἑβραῖον Ναρτάλι Λουμπέντσια ἐκπρόσωπον τοῦ Γιτζάκ Σαμίρ, τόν ὁποῖον ἐφυλάκισαν οἱ Ἄγγλοι τόν Δεκέμβριο τοῦ 1941, διά συνεργασίαν μέ τούς Ναζί.

Οἱ σιωνισταί ἐπεδίωκαν νά ἐξαναγκασθοῦν οἱ Ἑβραῖοι νά μεταναστεύσουν μόνον στό Ἰσραήλ. Στήν πολιτική τους αὐτήν θέσιν παρέμεναν σταθεροί καί ἀδίστακτοι π.χ. ὅταν οἱ Ἄγγλοι μετέφεραν Ἑβραίους στήν νῆσον τοῦ Ἁγίου Μαυρικίου κι ὄχι στήν Παλαιστίνη ἡ σιωνιστική ὀργάνωσις «Χαγκάνα» (ἀρχηγός της ὁ Μπέν Γκουριόν) ἀνετίναξε στόν λιμένα τῆς Χάϊφα (25-12-1940) τό πλοῖο «Patria» πού μετέφερε τούς Ἑβραίους πρόσφυγας, μέ συνέπεια νά σκοτωθοῦν 252 ἐξ αὐτῶν (εἰς «Jewish Newsletter» Ν. Ὑόρκης, τεῦχος Νοεμβρίου 1958).

Πολλοί Ναζί εἶχαν τήν πρόνοια νά φυλάξουν ἀποδεικτικά στοιχεῖα τῆς συνεργασίας τους μέ τούς σιωνιστάς. Ἔτσι ἐσώθη στήν δίκην τῆς Νυρεμβέργης ὁ Στανταρτενφύρερ τῶν SS Κούρτ Μπέχερ, διότι τό Παγκόσμιον Ἑβραϊκόν Κογκρέσσον καί τό Ἑβραϊκόν Πρακτορεῖον, διά τοῦ σιωνιστοῦ Κάστνερ ἐμεσολάβησαν ὑπέρ αὐτοῦ! Ἀργότερον τά ἔβαλαν μέ τόν Κάστνερ καί στήν ἑβραϊκή ἐφημερίδα «Χαάρετζ» (14 Ἰουλίου 1955) ἐζήτουν τήν παραπομπή του εἰς δίκην «διά συνεργασίαν μέ τούς ναζί». Αὐτό ὅμως ἦτο ἀδύνατον, διότι ὅπως ἔγραψε ἡ ἑβραϊκή ἐφημερίδα «Γεντιότ Ἀχαρονόθ» (23 Ἰουλίου 1955) ἄν ὁδηγήσουν τόν Κάστνερ εἰς δίκην τότε θά ἀποκαλυφθοῦν τόσα πολλά, ὥστε «ἡ κυβέρνησις ἀπειλεῖται μέ ὁλικήν κατάρρευσιν». Ὁ φόβος νά ὁμιλήσῃ ὁ Κάστνερ ἦτο πιθανός. Ἔπρεπε νά σιωπήσῃ. Οἱ σιωνισταί ἐπέλεξαν τήν γνώριμόν των ὁδόν. Τόν ἐδολοφόνησαν.

Ἀπό γερμανικῆς πλευρᾶς τό ζήτημα συνεργασίας Ναζί-σιωνιστῶν ἦτο ξεκαθαρισμένο ἀπό τόν διάσημο θεωρητικόν τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος Alfred Rosenberg («Die Spur des Juden im Waldel der Zeiten» Munich 1937, s. 153) πού ἔγραψε ὅτι *«ὁ σιωνισμός πρέπει νά ὑποστηριχθῇ σθεναρῶς ἔτσι ὥστε ἕνας ἐτήσιος ἀριθμός Γερμανοεβραίων νά μεταφέρεται στήν Παλαιστίνην»*. Ἐπίσης πρακτικῶς τώρα τό ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ ἀπέστειλε πρός ὅλας τάς πρεσβείας τήν ἐγκύκλιον Μπύλωφ-Σβάντε (ἀρ. 83 τῆς 28-2-1934) κατά τήν ὁποίαν ἐπισημαίνει, ὅτι οἱ σιωνισταί συμφωνοῦν μέ

τήν γερμανικήν πολιτικήν ἔναντι τῶν Ἑβραίων, ἡ ὁποία θέλει νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι στήν ἰδικήν τους «ἐθνικήν ἑστίαν». Ἐπί πλέον τό ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν τοῦ Ράϊχ ἔλαβε ἔγγραφον ἀπό τόν Μπύλωφ-Σβάντε πού ἔλεγεν, ὅτι *«ὁ σιωνισμός δέν ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τό πρόγραμμα τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ στόχος τοῦ ὁποίου εἶναι νά ἀπαγορευθοῦν βαθμιαίως οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Γερμανίαν»* (ἀρχ. ZU 83-21, 28/8 τῆς 13-4-1935). Προσέτι ἡ Γκεστάπο τῆς Βαυαρίας μέ ἐγκύκλιόν της πρός τήν Ἀστυνομίαν τήν 28-4-1935 διέκρινε τούς Ἑβραίους εἰς σιωνιστάς πού θέλουν νά μεταστεύσουν στήν Παλαιστίνην καί εἰς ἐκείνους πού θέλουν νά μείνουν στήν Γερμανίαν. Τούς πρώτους θά ἐξυπηρετοῦν, ἐνῶ οἱ δεύτεροι θά ἔχουν αὐστηράν μεταχείρισιν» (διά περισσότερα στό θέμα «Σιωνιστές καί μή σιωνιστές ὑπό τόν ναζιστικόν νόμον στήν δεκαετία τοῦ 30» εἰς «Year book», τόμος 4ος, σελ. 310 ὑπό Κούρτ Γκρόσμαν).

Καί τέλος ὁ Ράϊνχαρτ Χάϋντριχ ἔγραφε στό περιοδικόν τῶν SS «Das schwarze Korps» (Ἀπρ. 1935): *«Πρέπει νά διακρίνωμεν τούς Ἑβραίους εἰς δύο κατηγορίας: στούς σιωνιστάς καί στούς ὀπαδούς τῆς ἀφομοιώσεως. Οἱ σιωνιστές πρεσβεύουν μίαν ἄποψιν αὐστηρῶς φυλετική καί μέ τήν μετανάστευσιν στήν Παλαιστίνην συμβάλλουν στήν δημιουργία ἰδικοῦ τους ἑβραϊκοῦ κράτους... αἱ καλλίτεραι εὐχαί μας καί ἡ ἐπίσημος καλή μας προαίρεσις εἶναι μαζί των»* (εἰς Χέχνε «τό τάγμα τῆς Νεκροκεφαλῆς» σελ. 333).

Ἐκτός ἀπό τόν Avraham Stern (τόν ἐτυφέκισαν οἱ Βρεταννοί τό 1942) καί τόν Yellin-Mor, πού ἐπισήμως προέτειναν τήν συνεργασίαν μέ τούς Ναζί, εἰς ἀναλόγους προτάσεις συνεφώνουν ἐπιφανεῖς Ἑβραῖοι, ὅπως ὁ Yitzhak Shamir, Israel Scheib-Eldad κ.ἄ.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ πολέμου εἰς βάρος τῆς Γερμανίας ἀνέτρεψε ὁριστικῶς αὐτό τό σχέδιον. Οἱ Γερμανοί, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχαν συγκεντρώσει τόν ἐκλεκτό λαό, εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀλλά δέν ἠδύναντο νά τόν ἐγκαταστήσουν στήν Μαδαγασκάρην. Ἔτσι οἱ συγκεντρωθέντες Ἑβραῖοι παρέμειναν ἔγκλειστοι καί εἰργάζοντο στήν Γερμανικήν πολεμικήν βιομηχανίαν. Πολλοί ἐξ αὐτῶν, ἄγνωστον πόσοι, ἀπεβίωσαν ἀπό κακουχίας, πεῖνα, ἀσθενείας. Οὐδέποτε πάντως οἱ Γερμανοί ἐφήρμοσαν σχέδιον φυσικῆς ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων, ὅπως αὐτοί διαδίδουν, διά λόγους χρηματισμοῦ. Χιλιάδες Ἑβραῖοι

ἀπεβίωσαν, ὅπως εἴπαμε, ὄχι ὅμως διότι ἐπρογραμματίσθη ἡ θανάτωσίς των.

Ἐπίλογος. Ὁ Ἀδόλφος Ἄϊχμαν, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος οὐδέποτε διενοήθη νά θανατώση ἕναν Ἑβραῖο ἀνεκηρύχθη, εἰς ὑπεύθυνο θανατώσεως 6.000.000 Ἑβραίων, συνελήφθη τό 1960 κατόπιν προδοσίας καί μετεφέρθη στό Ἰσραήλ, ὅπου τόν ἑπόμενον χρόνον κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἀπηγχονίσθη καί ἀπετεφρώθη, διά νά μή ἀποκαλύψη τά στοιχεῖα (ὀνόματα, ἔγγραφα, γεγονότα) τῆς συνεργασίας Ναζί-σιωνιστῶν.

Ὁ Ἄϊχμαν ἔπρεπε συνεπῶς νά φονευθῆ, διά νά μή ἀποκαλυφθοῦν αἱ σχέσεις Ναζί-ἡγετῶν τοῦ σιωνισμοῦ. Ὁ Ἄϊχμαν γνωρίζων τόν κίνδυνον, τόν ὁποῖον διέτρεχε διέφυγε ἀπό τήν Γερμανίαν καί ἐκρύβετο εἰς Ἀραβικάς χώρας ἀρχικῶς καί μετά στήν Ν. Ἀμερικήν. Αἱ μυστικαί ὑπηρεσίαι ΗΠΑ καί Ἰσραήλ τόν ἀνεζήτουν παντοῦ. Τελικῶς κατόπιν προδοσίας φίλης του τόν συνέλαβαν πράκτορες τοῦ Ἰσραήλ στό Μπουένος Ἄϋρες τῆς Ἀργεντινῆς, ὅπου ἔζη καί εἰργάζετο μέ τό ψευδώνυμο Ρικάρντο Κλῆμεντ.

Οἱ Ἑβραῖοι, ἀφοῦ τοῦ ἐχορήγησαν διάφορα ψυχοφάρμακα, τόν ἔβαλαν νά ὑπογράψη δήλωσιν, κατά τήν ὁποίαν δηλώνει, ὅτι θέλει (!) *«νά μεταβῶ εἰς τό Ἰσραήλ καί νά ἀντιμετωπίσω ἐκεῖ ἔγκυρον δικαστήριον... τήν δήλωσιν αὐτήν ποιῶ αὐτοβούλως...»!* Ἔτσι βιαίως καί παρανόμως μετεφέρθη τήν 20ήν Μαΐου 1960 στό Ἰσραήλ, ὅπου διεξήχθη ἡ «δίκη» του, τήν ὁποίαν ὅλοι οἱ νομικοί τοῦ κόσμου, πλήν τῶν Ἑβραίων, θεωροῦν παρωδίαν, νομικόν ἔκτρωμα.

Ὁ διάσημος δικηγόρος Δρ. Σερβάτσιους ἐνιστάμενος κατήγγειλε τήν δίκην ὡς «δίκην ἀντεκδικήσεως» καί εἶπεν (Θ. Σκάρπα: *«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»*, τόμος Α΄, σελ. 130).

> «Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ὁ νόμος τοῦ Ἰσραήλ γιά τήν τιμωρία τῶν Ναζί καί τῶν συνεργατῶν τους, βάσει τοῦ ὁποίου δικάζεται ὁ Ἄϊχμαν, εἶναι ἄκυρος καί ἀντίθετος πρός τούς διεθνεῖς νόμους.
>
> Ὁ νόμος αὐτός, ἀναφέρεται σέ ἐγκλήματα διαπραχθέντα πρό τῆς ἱδρύσεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ἀπό ἄτομα πού δέν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Ἰσραήλ. Σχετικά μέ τόν κατηγορούμενο λέγω, ὅτι αἰχμαλωτίσθηκε βιαίως καί ἀπήχθη ἀπό τήν Ἀργεντινή, μέ σκοπό νά δικασθῆ. ▸

Ἡ δέ δήλωση τήν ὁποία ὑπέγραψε ὁ Ἄϊχμαν στήν Ἀργεντινή, μετά τήν ἀπαγωγή του, ἀποδεχόμενος τήν ἁρμοδιότητα τῆς Ἰσραηλινῆς δικαιοσύνης νά τόν δικάση, ὑπεγράφη κατόπιν ἐκβιασμοῦ καί ὑπό τήν πίεση ἀπειλῶν.

Ἄτομον, τό ὁποῖον ἐπί δεκαπέντε ἔτη ἀπέφευγε τήν δικαιοσύνη δέν ἦτο δυνατόν νά συμφωνήση οἰκειοθελῶς νά ἐμφανισθῆ μπροστά στό δικαστήριο, πολύ δέ περισσότερο στό Ἰσραήλ, χώρα τῆς ὁποίας ὁ λαός ὑπέφερε τόσα πολλά στά χέρια του.

Ὅσον ἀφορᾶ μέ τά προηγούμενα δικαστήρια, τά ὁποῖα ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶχαν τό δικαίωμα νά δικάσουν ἄτομα ἀπαχθέντα ἀπό ἄλλη χώρα, τοῦτο δέν δύναται νά ἰσχύη στήν περίπτωση τοῦ κατηγορουμένου, δεδομένου ὅτι οὗτος ἀπήχθη κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἰσραήλ, ἡ ὁποία καί ἐνήργησε κατά παράβαση τῶν διεθνῶν νόμων.

Τέλος, ὁ πελάτης μου εὑρίσκεται σέ μειονεκτική θέση γιατί δέν μπορεῖ νά ἐμφανίση ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούς μάρτυρες πού θά ἐπιθυμοῦσε, τόσο γιατί δέν ἔχει τά πρός τοῦτο ἀπαιτούμενα οἰκονομικά μέσα, ὅσον καί γιατί οἱ περισσότεροι ἀπό τούς μάρτυρες αὐτούς εἶναι πρώην μέλη τῶν Ἔς-Ἔς καί ἐμποδίζονται νά ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν περιλήψει, ἀρνοῦμαι τήν ἁρμοδιότητα τοῦ παρόντος δικαστηρίου καί τήν σύνθεσή του.

1) Διότι λόγω τοῦ θέματος οἱ δικασταί μπορεῖ νά μήν εἶναι ἀμερόληπτοι.

2) Διότι ὁ Ἄϊχμαν συνελήφθη κατά τρόπο παράνομο καί βίαιο.

3) Διότι ὁ νόμος, μέ τόν ὁποῖον δικάζεται εἶναι ἀναδρομικός καί ἀναφέρεται σέ ἐγκλήματα διαπραχθέντα ἐκτός τῆς χώρας τοῦ Ἰσραήλ καί σέ βάρος πολιτῶν πού δέν ἦσαν πολῖται τοῦ Ἰσραήλ.

4) Διότι ἡ δίκη παραβιάζει τό Διεθνές Δίκαιο. Δέν ἰσχύουν οἱ εἰδικές συνθῆκες τῆς Νυρεμβέργης ὅταν ἐλαμβάνετο πρόνοια γιά τήν πρόληψη μελλοντικῶν ἐγκλημάτων.

5) Διότι πρόκειται περί δίκης - ἐκδικήσεως, τήν ὁποίαν ἐκδίκηση δέν δέχεται σάν σκοπό της ἡ Ἰσραηλινή νομοθεσία καί.

6) Διότι τήν εὐθύνη τῶν πράξεων, πού τοῦ καταλογίζονται δέν φέρει ὁ κατηγορούμενος, ἀλλά τό κράτος πού τόν διαπαιδαγώγησε καί τόν διέταξε νά τίς ἐκτελέση. Τήν ἠθική εὐθύνη τῶν πράξεων αὐτῶν ἀποδέχεται τό γερμανικό κράτος, τό ὁποῖο καί παρέχει ἀποζημιώσεις στά θύματα».

Φυσικά ἡ ἔνστασίς του ἀπερρίφθη καί ἡ «δίκη» συνεχίσθη μέ τήν ἀνάγνωσι, ὑπό τοῦ Εἰσαγγελέως Χάουσνερ τοῦ κατηγορητηρίου, κα-

τά τό όποῖον ὁ Ἄϊχμαν εὐθύνεται, διά τήν θανάτωσιν ἑκατομμυρίων Ἑβραίων καί εἰδικώτερον:

> «ὁ κατηγορούμενος σπάνια ἐκτελοῦσε μέ τά ἴδια του τά χέρια. Γνωρίζουμε πάντως, ὅτι ἐφόνευσε ἕνα παιδί τήν ὥρα πού μάζευε ροδάκινα στόν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ του στήν Βουδαπέστη». ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 132)***

Προσέξατε ἀοριστία τῆς κατηγορίας «Γνωρίζουμε». Πῶς; Ἀπό ποῦ; «ὅτι ἐφόνευσε ἕνα παιδί» πότε; ποῖον; κ.τ.λ. Καί ὁ ἀμερόληπτος Εἰσαγγελεύς συνεχίζει νά διαβάζῃ τό κατηγορητήριόν του: *«Θά ἀναφερθῶ σέ μία περίπτωση κατά τήν ὁποίαν ἕνας ὑπάλληλος τοῦ Γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐζήτησε τηλεφωνικῶς ἀπό τόν κατηγορούμενο νά ἐπιβεβαιώσῃ διαταγή του, σχετικά μέ τήν ἐκτέλεση τῶν Ἑβραίων. Ἡ ἀπάντηση στάθηκε μονολεκτική: "Σκοτῶστε"»* κι ἐδῶ ἀοριστολογία «ἕνας ὑπάλληλος...» Ποῖος; Πότε; ἀπό ποῦ τό γνωρίζει; κ.τ.λ. Ἔτσι μέ ἀοριστολογίας προχωρεῖ ἡ «δίκη». Ὅταν ὁ δικηγόρος ὑπερασπίσεως δρ. Σερβάτσιους ζητεῖ νά ἐξετασθοῦν μάρτυρες ὑπερασπίσεως. Ὁ Εἰσαγγελεύς διαφωνεῖ!! καί δηλώνει, ὅτι οἱ μάρτυρες θά συλληφθοῦν...

> «Χάουσνερ: Βεβαίως ἕκαστος ἐκ τῶν ἀνωτέρω προτεινομένων μαρτύρων ἔχει πληροφορίες ἀναφορικῶς μέ τόν Ἄϊχμαν καί μπορεῖ νά καταθέσῃ στοιχεῖα συνδεόμενα μέ τήν κατηγορία. Ἐν τούτοις ἅπαντες θεωροῦνται ὑφ' ὑμῶν ὡς ὑποκείμενοι στίς διατάξεις τοῦ νόμου περί ἐγκληματιῶν πολέμου καί ἄν ἔλθουν ἐδῶ θά συλληφθοῦν γιά νά δικασθοῦν. Δεδομένου δέ, ὡς πιστεύω, ὅτι κανείς ἀπ' αὐτούς δέν θά δεχθῇ νά διατρέξῃ τόν κίνδυνο συλλήψεως καί προσαγωγῆς ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, θεωρῶ τακτικά ἀδύνατο νά πῶ ὅτι ὑποστηρίζω τό αἴτημα τῆς ὑπερασπίσεως». ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 143)***

Τό αἴτημα ἐξετάσεως μαρτύρων ὑπερασπίσεως ἀπορρίπτεται, ἐνῶ τό δικαστήριον δέχεται νά ἐξετασθῇ μάρτυς κατηγορίας ὁ Ἀμερικανοεβραῖος δικαστής Μικαέλ Μουσμάννο, πού προήδρευε εἰς «δίκας» τῆς Νυρεμβέργης. Ὁ δρ. Σερβάτσιους διαμαρτύρεται:

> «ΣΕΡΒΑΤΣΙΟΥΣ: Ζητῶ τόν ἀποκλεισμό τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ ἀπό τό δικαστήριο, γιατί προήδρευσε τοῦ δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης καί ἡ μαρτυρία του θά εἶναι ἐπηρεασμένη». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 147)*

Τό αἴτημα ἀπορρίπτεται. Τό κατηγορητήριον ἐξακολουθεῖ νά ἀπαριθμῆ τά ἐγκλήματα τοῦ Ἄϊχμαν π.χ. ὁ μάρτυς Νεχάμα καταθέτει φωτογραφίας, ὅπου:

> «ἐμφανιζόταν ὁ μάρτυρας Νεχάμα, νά ἐκτελῆ, γονατιστός, γυμναστικές ἀσκήσεις, ὕστερα ἀπό ἐντολή τῶν Γερμανῶν». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 151)*

Ὁ μάρτυς Κόδνε καταθέτει:

> «Οὐδέποτε θά μπορέσω νά ξεχάσω τό θέαμα ἑνός στρατιώτη τῶν Ἔς-Ἔς, ὁ ὁποῖος ἅρπαξε ἕνα παιδάκι καί συνέτριψε τό κεφάλι του ἐπάνω σ' ἕναν τοῖχο...». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 153)*

Ὁ μάρτυς Λέφετς καταθέτει:

> «Κάποτε μιά μητέρα ἄρχισε νά τρέχη πρός τόν τόπο ὅπου συγκεντρώνονταν τά ἀθῶα θύματα, ἱκετεύοντας μέ σπαρακτικές φωνές νά τῆς ἀποδώσουν τά παιδιά της.
>
> - Πόσα ἔχεις; τήν ρώτησε ἕνας ἀξιωματικός.
> - Τρία, ἀπάντησε κλαίγοντας ἐκείνη.
> - Μπορεῖς νά κρατήσεις ἕνα, τῆς εἶπε μέ πρωτοφανῆ σαδισμό ὁ δήμιος. Δέν ἔχεις παρά νά διαλέξης.
>
> Ἡ δύστυχη μητέρα δέν μπόρεσε νά κάνη τήν φοβερή αὐτήν ἐκλογή μεταξύ τῶν παιδιῶν της. Καί τά ἔχασε καί τά τρία...»
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 141)*

Ἡ μάρτυς Λίχτμαν καταθέτει:

«Μία ἄλλη ἡμέρα, ὑποχρέωσαν ὁλόκληρο τόν πληθυσμό νά πάῃ τρέχοντας στό γειτονικό δάσος. Στήν μακάβρια αὐτή πορεία ἐξετελοῦντο ἀμέσως ὅσα παιδιά ἔκλαιγαν. Δίπλα μου ἔτρεχε ἕνας γέροντας συγκάτοικός μου, κρατώντας στά χέρια του τό παράλυτο ἐγγονάκι του. Οἱ Γερμανοί ὅταν εἶδαν τό θέαμα αὐτό, ἐπλησίασαν τόν γέροντα, καί ἄρχισαν νά τόν χτυποῦν μέ μανία. Τό παράλυτο παιδάκι ἐφώναζε: «Σκοτῶστε πρῶτα ἐμένα». Οἱ Γερμανοί ὅμως ἐσκότωσαν πρῶτα τόν γέροντα καί μετά ἐφόνευσαν τόν ἐγγονό του».

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 137)

Ὁ μάρτυς Γκόρντον καταθέτει:

«ὅτι εἶδε τόν Ἄϊχμαν νά σκοτώνῃ μέ τά ἴδια του τά χέρια ἕνα νεαρό Οὐγγροεβραῖο, γιατί τοῦ ἔκλεψε μερικά κεράσια». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 155)*

Ὁ μάρτυς Σδῆ καταθέτει:

«Οἱ Γερμανοί δήμιοι τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως ἄνοιγαν τά στομάχια καί τίς κοιλιές τῶν πτώματων τῶν θυμάτων τους, τά ὁποῖα ἐξήγοντο ἀπό τούς θαλάμους ἀερίων, προκειμένου νά βροῦν ἀδάμαντας πού τυχόν εἶχαν καταπιεῖ οἱ κρατούμενοι. Οἱ Γερμανοί ἀπέκτησαν πολύτιμους λίθους μέ τόν τρόπο αὐτόν...». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 158)*

Ἔτσι προχωρεῖ ἡ «δίκη». Ὅταν κάποιοι ὑπεστήριξαν, ὅτι οἱ Γερμανοί (ἄρα εὐθύνεται ὁ Ἄϊχμαν) ἐφόνευσαν 30 παιδιά τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ χωρίου Λίντιτσε, ὁ δρ. Σερβάτσιους παρέδωσε στό δικαστήριον ἔνορκον δήλωσιν τῆς Ἐλίζα Φράϊμπεργκ, ὅτι τά παιδιά αὐτά φιλοξενοῦνται στό μοναστήρι τοῦ Πουσκάου:

«Ἡ κατάθεση προέρχεται ἀπό τήν κυρία Ἐλίζα Φράϊμπεργκ, κατοίκου τῆς Βρέμης, ἡ ὁποία ἀναφέρει ὅτι εἶδε τά παιδιά, γιά τήν δολοφονία τῶν ὁποίων κατηγορεῖται μεταξύ τῶν ἄλλων ὁ πελάτης μου, νά παίζουν στήν αὐλή τῆς μονῆς. Τά ροῦχα τους ἦταν καθαρά καί φαινόντουσαν ὑγιέστατα. ►

ΧΑΟΥΣΝΕΡ: Ἡ μαρτυρία δέν εἶναι τόσο πειστική καί δέν βασίζεται σέ γεγονότα. Καί ζητῶ ἀπό τό δικαστήριο, νά μή δεχθῆ τήν μαρτυρία ὡς τεκμήριο ὑπέρ τοῦ κατηγορουμένου.

ΣΕΡΒΑΤΣΙΟΥΣ: Πιθανόν νά καλέσω τήν κυρία Φράϊμπεργκ γιά νά καταθέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τό δικαστήριο δέχεται τήν κατάθεση τῆς κ. Φράϊμπεργκ ὡς τεκμήριον ὑπέρ τοῦ κατηγορουμένου». *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 162)*

Μόλις ὁ δικηγόρος ὑπερασπίσεως ἠπείλησεν, ὅτι θά καλέση τήν μάρτυρα διά νά βεβαιώση, ὅτι τά παιδιά ζοῦν, τό δικαστήριον ἐδέχθη τήν ἔνορκον κατάθεσιν τῆς μάρτυρος.

Ὁ Ἄϊχμαν, παρά τήν ἐπίδρασιν τῶν ψυχοφαρμάκων ἠρνήθη τάς κατηγορίας καί ἀπήντησε γενικῶς ὅτι: *«Οὐδεμίαν εὐθύνην ἔχω γιά τό θέμα τῶν ἐκτοπίσεων τῶν Ἑβραίων, ὡς καί γιά τήν κλοπήν τῶν περιουσιῶν των... οὐδέποτε ὑπέγραψα καί τήν παραμικρή διαταγή ἐκτελέσεως, οὔτε ποτέ ἐφόνευσα ὁ ἴδιος Ἑβραῖον...»*

ΣΕΡΒΑΤΣΙΟΥΣ: Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐφονεύσατε νεαρό Ἑβραῖο στήν Βουδαπέστη τό καλοκαίρι τοῦ 1944;

ΑΙΧΜΑΝ: Τό ἀρνοῦμαι κατηγορηματικῶς. Ποτέ δέν ἐφόνευσα, ποτέ δέν ἐκτύπησα στήν ζωή μου κανένα.

ΣΕΡΒΑΤΣΙΟΥΣ: Σᾶς ἀπασχολοῦσε καμμιά σκέψη καθ' ὅλην τήν διάρκεια τοῦ πολέμου;

ΑΙΧΜΑΝ: Ὅλες οἱ σκέψεις μου ἦταν τότε συγκεντρωμένες στό σχέδιο τῆς Μαδαγασκάρης, δηλαδή τήν μόνιμη ἐκεῖ ἐγκατάσταση ὅλων τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης». ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 166)***

Ἀπό ἕνα «δικαστήριον» ὅπου ἀπηγορεύθη ἡ ἐξέτασις μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ὅπου ὁ κατηγορούμενος ἐλάμβανε ψυχοφάρμακα προφανῶς ἐν ἀγνοίᾳ του μέ τό φαγητόν του, διά νά μή δύναται νά ἀντιδρᾷ, ὅπου αἱ καταθέσεις εἶναι ἀσαφεῖς, ὅπου ὁ κατηγορούμενος ὑβρίζεται (ληστής, δολοφόνος, κτῆνος κ.τ.λ.), ὑπό τοῦ ἀκροατηρίου, ὑπό τοῦ Εἰσαγγελέως καί τῶν δικαστῶν (!) δέν ἀναμένεται φυσικά ἀπόδοσις δικαιοσύνης.

Ὁ Ἀδόλφος Ἄϊχμαν.

Ὁ δρ. Σερβάτσιους στήν ἀγόρευσίν του ὑπῆρξε κατηγορηματικός: **«Ὅλα τά κατατεθέντα δέν εἶναι μόνον ἀναληθῆ, ἀλλά γέμουν ἀνακριβειῶν καί παραλογισμῶν»**! (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 173).

Ἡ ἀπόφασις ἦτο ἡ ἀναμενομένη: καταδίκη εἰς θάνατον. Τήν 31ην Μαΐου 1962 ὁ Ἀντισυνταγματάρχης τῶν Ἔς-Ἔς Ἄντολφ Ἄϊχμαν θά ἀπαγχονισθῆ. Μέ τήν θηλειά στό λαιμό στρέφεται, πρός τούς δημοσιογράφους καί ἀναφωνεῖ: «*Ζήτω ἡ Γερμανία*».

Στήν μικράν ἱστορίαν του, τό Ἰσραήλ μόνον μία φορά ἐπέβαλε τήν θανατικήν ποινήν καί τήν ἐξετέλεσε. Εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ Ἄϊχμαν, διά τόν ἀπαγχονισμόν τοῦ ὁποίου εἰσήχθη δήμιος ἀπό τό ἐξωτερικόν. Ἡ θανατική ποινή δέν ἐπιβάλλεται στό Ἰσραήλ, παρά μόνον, διά τούς Ναζί πού κατηγοροῦνται «διά θανάτωσιν καταδιωκομένων προσώπων, ἐπί Ναζιστικοῦ καθεστῶτος» (W. Frankel: «Israel Observed», ed. «Thames and Hudson», USA 1980, p. 135).

Ἡ «Ἑλληνική Τηλεόρασις» τῆς «Βουλῆς» ἐπαρουσίασε (7-8-2004) σειρά ταινιῶν μέ θέμα τόν ἐγκληματία Ἄϊχμαν, ὅπου ὡμίλησαν οἱ κατήγοροι τοῦ Ἄϊχμαν, ἀλλ᾽ ὄχι οἱ ὑποστηρικταί του. Ἔτσι **μονοπλεύρως ἐνημερώνονται οἱ λαοί**. Ὁ Εἰσαγγελεύς στήν «δίκην» τοῦ Ἄϊχμαν, Χάουσνερ, ἐξεδήλωσε τήν Ἑβραϊκήν φιλοχρηματίαν μέ τρόπον πού προκαλεῖ εἰρωνικά σχόλια. Συγκεκριμένως ἐνῷ ὡμίλει δι᾽ ἀνύπαρκτα φοβερά περιστατικά, ὅπως ἡ τελική ἐξόντωσις τῶν Ἑβραίων ἀνεφέρθη εἰς ἔγγραφα, τά ὁποῖα περιέχουν στοιχεῖα, πού ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ Ἄϊχμαν ὑπεχρέωνε τούς Ἑβραίους νά πληρώνουν οἱ ἴδιοι τό εἰσιτήριον τοῦ σιδηροδρόμου, πού τούς μετέφερε σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἐπί λέξει (Σκάρπα, ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 150) εἶπεν:

«ΧΑΟΥΣΝΕΡ: Καταθέτω στό δικαστήριον διάφορα ἔγγραφα.
Στά ἔγγραφα περιλαμβάνονται καί στοιχεῖα ἀπό τά ὁποῖα ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὑποχρέωνε τούς συλλαμβανομένους Ἑβραίους ὅπως πληρώνουν οἱ ἴδιοι τά εἰσιτήρια τῶν σιδηροδρόμων μέ τά ὁποῖα μεταφερόντουσαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως γιά τήν τελική ἐξόντωσή τους».

Ἐδῶ ὑποτίθεται ὅτι ὁ κόσμος ἐχάνετο κι ὁ Εἰσαγγελεύς ἀπησχολεῖτο, μέ τό ὅτι ὑπεχρέωσαν τούς Ἑβραίους νά πληρώνουν τό εἰσιτήριον τῆς μεταφορᾶς των στά στρατόπεδα. Ἄν κάποιος δέν εἶχε νά πληρώση τό ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου θά τόν κατέβαζαν;

Ἡ δικαστική δολοφονία τοῦ Ἄϊχμαν ἔβλαψε περισσότερον τό Ἰσραήλ, παρά ἐάν ἔζη π.χ. ὁ ραββῖνος Βασάρφσκυ παρεδέχθη, ὅτι ἡ θανάτωσις τοῦ Ἄϊχμαν ἐνίσχυσε τόν ἀντισημιτισμόν:

«- Ὤ, ὁ ἀντισημιτισμός δέν θά πεθάνει ποτέ! λέει ὁ ραββῖνος. Ἡ καταδίκη τοῦ Ἄϊχμαν τόν ἔχει ἤδη ἐνισχύσει. Στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπως καί στή Γερμανία, ὁ ἀγκυλωτός σταυρός ἔκανε πάλι τήν ἐμφάνισή του πάνω στίς συναγωγές. Στήν Οὐρουγουάη, τόν χάραξαν πάνω σέ Ἑβραίους καί ἔκαψαν τήν ἰσραηλινή σημαία. Στήν Ἀργεντινή, ἡ ἀντισημιτική ὀργάνωση Τακουάρα πρωτοστατεῖ σέ παρόμοιες ἐκδηλώσεις».

*(Ροζέ Πεϋρεφίτ: **«Οἱ Ἑβραῖοι»**, Ἑλλ. ἔκδ. «Κάκτος» Ἀθ. 2003 σελ. 155)*

Οἱ Ἑβραῖοι, ὅταν συνέλαβαν τόν Ἄϊχμαν, τόν ἐπαρουσίασαν ὡς μεγάλο καί τρανό τοῦ ναζιστικοῦ καθεστῶτος. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι τελείως διαφορετική. Ὁ Ἄϊχμαν διετέλεσε προϊστάμενος τῆς ὑποομάδος IVB4, πού ἠσχολεῖτο μέ τό Ἑβραϊκό πρόβλημα καί ἀνῆκε στήν ὁμάδα IVB, ἡ ὁποία ἦτο ὑπεύθυνος, διά τήν δραστηριότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἑβραίων, τῶν αἱρέσεων καί τῶν τεκτόνων καί ὑπήγετο στό 4ον ὑπηρεσιακόν τμῆμα (Amt IV) τῆς Μυστικῆς Κρατικῆς Ἀστυνομίας («Geheime Staats Polizei» καί κατά συντομογραφίαν GE.STA.PO.). Αὐτόν τόν προϊστάμενον μιᾶς ὑποομάδος, μᾶς τόν ἐμφανίζουν, ὡς ἔνοχον τῆς θανατώσεως ἑκατομμυρίων Ἑβραίων, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος κατεῖχε μίαν μή ἀποφασιστικήν θέσιν.

Ἀναμφιβόλως, ὁ ἴδιος πλήν τῶν Ἑβραίων συνεργατῶν του καί συνομιλητῶν του οὐδέποτε συνηντήθη μέ Ἑβραῖον καί οὐδέποτε ἀνεμίχθη, ἔστω στήν ἁπλή κακοποίησι οἱουδήποτε Ἑβραίου, πολύ δέ περισσότερον οὐδεμίαν εὐθύνην ἔχει δι' οἱανδήποτε θανάτωσιν Ἑβραίων κι οὔτε ὑπέγραψε κάτι ἀνάλογον ἤ σχετικόν ἔγγραφον, οὔτε ἔδωσε ὁποιαδήποτε ἐντολήν, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων.

Τό μόνον πού ἔκανε εἶναι τά ὑπομνήματά του καί αἱ προσπάθειαί του ἐν συνεργασίᾳ μέ Ἑβραίους τοῦ σιωνιστικοῦ κινήματος νά μεταναστεύσουν ἐξ Εὐρώπης οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀλλά ἡ προπαγάνδα ἔδωσε μίαν φοβεράν εἰκόνα ἐκείνου τοῦ Γερμανοῦ Ἀξιωματικοῦ τῶν SS.

Τό γεγονός, ὅτι ὁ Ἄϊχμαν ἠσχολεῖτο μέ τήν μετανάστευσι τῶν Ἑβραίων θά τό παραδεχθῆ κι ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Ἔριχ Σνάϊτερ, ὁ ὁποῖος στό βιβλίον του «*Ἀδόλφος Χίτλερ*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Κριός» Ἀθ. 1980, σελ. 111) γράφει: «*Ὁ Ἄϊχμαν βοήθησε στήν ὀργάνωση τῆς πρώτης ἀπέλασης τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Γερμανία τό 1933. Τό 1941 σάν Ἀξιωματικός τῶν Ἔς-Ἔς καί Διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Μετανάστευσης Ἑβραίων ὀργάνωσε τό πρόγραμμα πού κατέληξε στήν μαζική δολοφονία 6.000.000 ψυχῶν*». Βεβαίως «γραφεῖα μετανάστευσης» καί δολοφονίαι δέν συμβιβάζονται.

Καί προσφάτως ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὁμάδες σιωνιστῶν συνειργάζοντο μέ τούς Ναζί, πού ἤθελαν νά διώξουν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν Εὐρώπην. Στήν «*Ἐλευθεροτυπίαν*» (28-4-2002) διαβάζομεν:

> «Μία μειοψηφία τους (ὁμάδα Στέρν) θά φτάσει τό 1940-44 μέχρι τή (θεωρητική) συμμαχία μέ τούς ναζί, στό ὄνομα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Παλαιστίνης ἀπό τίς βρετανικές ἀποικιακές ἀρχές».

Μεταξύ ἀξιωματούχων Ναζί κι ἀξιωματούχων τοῦ διεθνοῦς Ἑβραϊσμοῦ ἀποδεδειγμένως ὑπῆρξε συνεργασία, πού συνεχίσθη καί μετά τήν ματαίωσι τῶν ἀνωτέρω σχεδίων. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ «Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ συνεδρίου» Χιλέλ Στόρκ, μέ τήν ἐνεργό μεσολάβησι τοῦ δρ. Μπούρκχαρντ, προέδρου τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί τοῦ Σουηδοῦ κόμητος Φόλκε Μπερναντότε ἔκανε διαπραγματεύσεις, διά τήν τύχη τῶν Ἑβραίων τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Ὁ

Θαλάσσιος περίπατος στήν Βαλτικήν. Ὁ Γκαίμπελς ἐπίστευε στήν δυναμική ἀντιμετώπισι τῶν Ἑβραίων. Ἀντίθετον ἄποψιν εἶχε ὁ Ἕς. Στό βάθος διακρίνεται ὁ Χίτλερ.

Μπερναντότε συνηντήθη ἐπανειλημμένως μέ τόν Χίμμλερ, ὁ ὁποῖος τόν Φεβρουάριον τοῦ 1945 τοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι δέν θά μεταφέρη τούς Ἑβραίους ἀπό τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, στά ὁποῖα ἐπλησίαζαν οἱ Σύμμαχοι, ἀλλά θά τούς ἄφηνε ἐκεῖ, διά νά ἀπελευθερωθοῦν.

Τά ἴδια ὑπεσχέθη ὁ Χίμμλερ καί στόν Ζάν Μαρί Μυζύ, πρώην πρόεδρο τῆς Ἑλβετικῆς Συνομοσπονδίας. Τάς διαπραγματεύσεις αὐτάς καί τά ἀποτελέσματά των περιγράφει λεπτομερῶς ὁ φανατικός ἀντιναζί Ζάκ Ντελαρύ, πού κατεδίωξε, ὡς ειδικός ἀστυνομικός, ἀπό τό 1945-1952 τούς Γάλλους συνεργάτας τῶν Γερμανῶν. Αὐτός λοιπόν ἔγραψε τό βιβλίον *«Ἡ ἱστορία τῆς Γκεστάπο»* (Ἑλλ. ἔκδ. «Θεμέλιο» Ἀθ. 1984, σελ. 454 κ.ἑ.) ὅπου λεπτομερῶς ἀφηγεῖται, καθώς εἶπα, τάς συμφωνίας τῶν Ἑβραίων μέ τούς Ναζί, σχετικῶς μέ τούς κρατουμένους Ἑβραίους, πού φυσικά δέν ἐθανατώθησαν, ὅπως κατόπιν ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα ἰσχυρίσθη: *«Στίς ἀρχές τοῦ Ἀπριλίου (1945) πέτυχε νά ἀναλάβη ὁ Χίμμλερ τήν ὑπόσχεση νά μήν ἐκκενωθοῦν τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀλλά νά ἀφεθοῦν ὅπως εἶναι κατά τήν ἄφιξη τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων...»* (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 455).

Ἄν βεβαίως ὑπῆρχε Ναζιστικόν σχέδιον ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων θά τούς ἐφόνευαν καί δέν τούς ἄφηναν νά περιμένουν τούς Συμμάχους, ὅπως ἀναγνωρίζουν ἀκόμη καί οἱ ἴδιοι οἱ ἐχθροί τῶν Ναζί.

Φυσικά ὁ κόμης Μπερναντότε ἐγνώριζε τήν ἀλήθειαν, διότι αὐτός κυρίως διεμεσολάβησε. Ὑπῆρχε λοιπόν μεταπολεμικῶς ὁ κίνδυνος ὁ Μπερναντότε νά ἀποκαλύψη τήν ἀλήθεια, πρᾶγμα ἀσύμφορον διά

τούς Ἑβραίους. Ἔτσι εἰς ἀνταμοιβήν τῶν ὑπηρεσιῶν, πού τούς προσέφερε, τόν ἐδολοφόνησαν! καί ἰδού πῶς:

Ὁ Μπερναντότε, Πρόεδρος τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξελέγη ἀπό τό Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ, τό 1948, διά νά μεσολαβήση μεταξύ Ἑβραίων καί Ἀράβων:

Ὕστερ' ἀπό μιά σύσκεψη ἐργασίας, ὁ Μπερναντότε ξαναγυρίζει στό γενικό στρατηγεῖο του. Ξάφνου, μία περίπολος ἀπό Ἑβραίους στρατιῶτες παρουσιάζεται:

- Τά χαρτιά σας.

Ὁ ὁδηγός τοῦ τζίπ πού μετέφερε τόν μεσολαβητή ψάχνει, βρίσκει τό διαβατήριό του μέσα στήν τσέπη τοῦ μπλουζόν καί τό δίνει στόν ἐπικεφαλῆς τῆς περιπόλου.

Αὐτός βγάζει ἕνα περίστροφο καί μέ ταχύτητα ἀστραπῆς, πυροβολεῖ ἀπό κοντά τόν Μπερναντόττε καί τόν Γάλλο ἀξιωματικό πού κάθεται πλάι του, τόν συνταγματάρχη Σερό. Ὁ τελευταῖος μένει στόν τόπο. Ὁ Μπερναντότε θά πεθάνει λίγες ὧρες ἀργότερα».

*(Ε. Μπεργκώ: **«Μεγάλα ἱστορικά αἰνίγματα τῆς ἐποχῆς μας»** τόμος 12ος, σελ. 84)*

Ὁ Σουηδός κόμης Μπερναντότε, ἀπεσταλμένος τοῦ ΟΗΕ στήν Παλαιστίνη. Ἐδολοφονήθη ἀπό τούς Ἑβραίους.

Οἱ Ἑβραῖοι δέν κατεδίκασαν, ὡς ὤφειλαν, τήν δολοφονίαν τοῦ κόμητος Μπερναντόττε. Κάποιαι ὑποκριτικαί φωναί ἠκούσθησαν. Ὁ Ἑβραϊσμός ὄχι μόνον δέν κατεδίκασε τήν δολοφονίαν, ἀλλ' ὅταν κάπου διεφώνησαν οἱ Ἑβραῖοι μέ τόν Κίσσινγκερ ἐδημοσίευσαν «ἄρθρα» στά

ὁποία ὑπεστήριζαν, ὅτι ὁ Κίσσινγκερ *«ἀξίζει νά ἔχη τήν ἴδια μοίραν («same fate») μέ τόν Μπερναντόττε»*!!! Αὐτό δέν τό λέγω ἐγώ. Τό γράφει στά «Ἀπομνημονεύματά» του ὁ πρώην πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ Γιτζάκ Ραμπίν («The Rabin memories», ed. «Weidenfeld and Nicolson», London 1979, p. 212) ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ ὅσους ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δολοφονοῦν. Πρός ἀπόδειξιν τοῦ ἀντιθέτου μερικά χρόνια ἐδολοφονήθη ὑπό φανατικοῦ Ἑβραίου ὁ ἴδιος ὁ Ραμπίν (4-11-1995) διότι ἐφάνη στόν Ἑβραϊσμό μετριοπαθής. Τοῦ δολοφόνου ἀνηγέρθη στό Ἰσραήλ τιμητικόν μνημεῖον!

Συνήθης περιφρόνησις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἶναι αἱ παράνομοι πράξεις τοῦ Ἰσραήλ ἐντός ξένων χώρων, ὑπό τήν φραστικήν καί μόνον καταδίκην του, ὑπό τοῦ ΟΗΕ. Κυρίως δολοφονοῦν ἀντιπάλους των, καθόσον ἡ δολοφονία ἀποτελεῖ θρησκευτικήν τους ἐπιταγήν.

Προσφάτως ἐδολοφόνησαν στήν Δαμασκόν τῆς Συρίας κάποιον ἐχθρόν τους καί ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καί ἀμύνης τῆς ἑβραϊκῆς βουλῆς Γιουβάλ Στεϊνίζ διεκήρυξε, ὅτι εἶναι «ὑποχρέωσίς τους» αὐταί αἱ δολοφονίαι (*«Ἐλευθεροτυπία»* 27-9-2004) διότι οἱ ἐχθροί τους προσπαθοῦν νά σκοτώσουν τούς Ἰσραηλινούς. Μέ τήν κρατικήν αὐτήν λογικήν ἀγνοεῖται τό Διεθνές Δίκαιον, παραβιάζεται ἡ ἐθνική κυριαρχία ἄλλων κρατῶν καί τό Ἰσραήλ ἀποκτᾶ ὄχι τό δικαίωμα, ἀλλά τήν ὑποχρέωσιν ὁπουδήποτε τῆς γῆς νά σκοτώνη τούς ἐχθρούς του. Εἶναι τό μόνον κράτος στόν κόσμο πού, διακηρύσσει ἐπισήμως αὐτήν τήν ἐγκληματικήν θέσιν καί ἡ διεθνής κοινωνία τό ἀνέχεται. Ἄν ἀκριβῶς τά ἴδια δηλώση τό Ἰράν ἤ ἡ Κορέα κ.τ.λ. ἀμέσως θά τούς καταδικάση ὁ ΟΗΕ, πού συνενόχως σιωπᾶ προκειμένου περί τοῦ Ἰσραήλ.

Χρειάζονται σχόλια; Τό ὅτι οἱ Γερμανοί δέν ἐσχεδίαζαν ποτέ νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους ἀποδεικνύεται μέ πλῆθος ἀναμφισβητήτων στοιχείων, τά ὁποῖα προέρχονται ἀπό οὐδετέρας (π.χ. Διεθνής Ἐρυθρός Σταυρός) ἤ ἀντιναζιστικάς (π.χ. ἀντιναζί συγγραφεῖς) πηγάς.

Θά σᾶς πληροφορήσω καί διά κάτι, πού εἶναι ἀδύνατο νά τό πιστεύσετε, μετά τήν τόση προπαγάνδα, πού σᾶς ἔχουν κάνει.

Δηλαδή ἄν σᾶς εἴπω, ὅτι κάποιος βαθμοφόρος τῶν Ἔς-Ἔς ὁ ὁποῖος ἐβασάνισε Ἑβραίους ἐδικάσθη ἀπό δικαστήριον τῶν Ἔς-Ἔς καί κατεδικάσθη εἰς θάνατον, θά τό πιστεύσετε; Φυσικά ὄχι...

Κι ὅμως, εἶναι ἀλήθεια. Τώρα, σεῖς θά πιστεύσετε αὐτό τό γεγονός, διότι τό ἀναφέρει ὁ φανατικός ἀντιναζί συγγραφεύς Χάϊντς Χέχνε, ὁ ὁποῖος στό βιβλίον του: «*Η Μαύρη Τάξη*» (Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης» Ἀθ. 1970, σελ. 233) γράφει, ὅτι δικαστήριο τῶν Ἔς-Ἔς κατεδίκασε

> «...σὲ θάνατο ἕναν Οὐντερστουρμφύρερ Ἔς-Ἔς ἔνοχο γιὰ τὸ ὅτι κακοποίησε κτηνωδῶς πολλοὺς Ἑβραίους. Τὸ Δικαστήριο Ἔς-Ἔς αἰτιολογεῖ ὡς ἑξῆς αὐτὴ τὴν καταδίκη μὲ ἡμερομηνία τῆς 9ης Ἰουνίου τοῦ 1943: Ὁ κατηγορούμενος ἐξετέλεσε παράνομες πράξεις ἀνάξιες ἑνὸς Γερμανοῦ κι ἑνὸς ἀρχηγοῦ Ἔς-Ἔς... Παρόμοιες μέθοδοι σχεδὸν μπολσεβικικὲς δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνουν ἀνεκτὲς ἀπὸ μᾶς, ἀκόμα καὶ ὅταν ἐφαρμόζονται πάνω στοὺς χειρότερους ἐχθρούς μας».

Παρακάτω βλέπετε, ὅτι ἀξιωματοῦχοι τῶν Ναζί ὄχι μόνον δέν ἐθανάτωναν Ἑβραίους, ἀλλά τούς ἀπελευθέρωναν! Π.χ. «*Ὁ Ἔγκερτ Ρέεντερ, Μπριγκαντεφύρερ Ἔς-Ἔς, ἀρχηγός τῆς Στρατιωτικῆς Διοίκησης τοῦ Διοικητῆ τῶν Γερμανικῶν Στρατιωτικῶν Δυνάμεων τοῦ Βελγίου καί τῆς Βόρειας Γαλλίας... τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1943 διατάσσει νά ἐλευθερωθοῦν μέ δική του πρωτοβουλία οἱ Βέλγοι Ἑβραῖοι...*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 239). Ὁ ὑφυπουργός ἐσωτερικῶν, ὁ Γκρουπενφύρερ τῶν Ἔς-Ἔς Βόλχελε Στούκαρτ διασώζει «*καί τούς 28.000 Ἑβραίους πού εἶχαν συνάψει γάμους μέ Γερμανούς*» (ἔνθ. ἀνωτ.). Ὁ Γκρουπενφύρερ Ἔς-Ἔς καί νομικός τῆς Γκεστάπο Βέρνερ Μπέστ, ὡς πληρεξούσιος πρέσβυς τοῦ Ράϊχ στήν Κοπεγχάγη ἐμποδίζει τήν ἐκτόπισι 65.000 Ἑβραίων τῆς Δανίας. Θά συλλάβουν «*μόλις 477 Ἑβραίους πού θά ἐγκλεισθοῦν στό ΚΖ γιά γέροντες τοῦ Τερεζίν, ὅπου θά ἐπιζήσουν σχεδόν ὅλοι...*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 240).

Ὁ ἀξιωματοῦχος τῶν Ἔς-Ἔς Μπέχερ παίρνει «*ἀπό τόν Χίμμλερ τήν ἄδεια γιά 500 Οὔγγρους Ἑβραίους νά ἐγκαταλείψουν τήν χώρα*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 332) κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ὁ Ἔς-Ἔς Φέλιξ Κέρστεν προσωπικός ἰατρός τοῦ Χίμμλερ ἀποτρέπει τήν ἐκτόπισι τῶν Ἑβραίων τῆς Φινλανδίας (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 238).

Βεβαίως ἄν ὑπῆρχε σχέδιον θανατώσεως τῶν Ἑβραίων οὐδείς ἀξιωματοῦχος Γερμανός θά ἀπετόλμει νά τούς διασώση. Εἴδατε πιό

πάνω, ὅτι ἐλειτούργει στρατόπεδο διά γέροντας!, οἱ ὁποῖοι ἐπέζησαν τοῦ πολέμου. Ἄν οἱ Γερμανοί εἶχαν ἀποφασίσει νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους θά ὠργάνωναν ειδικόν στρατόπεδο διά γέροντας;

Πραγματικῶς οἱ Γερμανοί ἀφοῦ συνεκέντρωσαν τούς Ἑβραίους καί ἀφοῦ ἐματαιώθη ἡ μετανάστευσίς των τούς ἀξιοποίησαν ὡς ἐργατικό δυναμικό. Ὁ Χέχνε σημειώνει, ὅτι τούς μετεχειρίσθησαν «*σάν σκλάβους τῆς δουλειᾶς στά πολεμικά ἐργοστάσια τῆς μεγάλης Γερμανίας*» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 234). Ἔτσι τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως «συμβάλλουν στή λύση τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων» τά ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν μέ τήν ἐπιστράτευσι ἑκατομμυρίων ἐργαζομένων Γερμανῶν. Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου καί οἱ Ἑβραῖοι θά ἐργασθοῦν στήν πολεμική παραγωγή καί στήν γενικωτέρα οἰκονομία τῆς Γερμανίας. Πρόγραμμα φυσικῆς ἐξοντώσεως των δέν ὑπῆρξε.

Σχετικῶς ὁ Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς Μωρίς Κρουζέ γράφει («*Παγκόσμιος Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ*» Ἑλλ. ἔκδ. σελ. 996):

> «Ἀπό τοῦ 1941, βασική ἀποστολή τῶν στρατοπέδων δέν εἶναι μόνον ἡ ἐξόντωσις τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ράϊχ. Ὑπάρχουν καί οἰκονομικοί σκοποί. Ἡ χειρωνακτική ἐργασία τῶν ξένων ἐργατῶν, τούς ὁποίους ἡ ὑπηρεσία ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας καί αἱ προσπάθειαι τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου διά τήν στρατολογίαν ἐργατῶν Ζάουκελ, δέν ἐπετύγχαναν νά ὁδηγήσουν είς τήν Γερμανίαν εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμόν, ἐνισχύονται ἀπό ἑκατοντάδας χιλιάδας δούλων τούς ὁποίους ἡ Γκεστάπο προωθεῖ πρός δέκα πέντε μεγάλα στρατόπεδα: Νταχάου, Νοϋενγκάμμε, Μαουτχάουζεν, Ραβενσμπρούκ κ.λ.π. καί πρός τά ἄλλα 900 δευτερεύοντα στρατόπεδα.
>
> Κυρίως χρησιμοποιοῦνται εἰς τά ὑπόγεια ἐργοστάσια καί εἰς τά ἐργοστάσια χημικῶν προϊόντων, χωρίς ὅριον ὡρῶν ἐργασίας, μέχρι πλήρους ἐξαντλήσεως. Διά τήν ἐργασίαν προορίζονται μόνον οἱ εὔρωστοι ἄνδρες. Οἱ γέροντες, αἱ γυναῖκες καί τά παιδιά ὁδηγοῦνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τούς θαλάμους τῶν ἀερίων».

Σιγά-σιγά ἀρχίζει καί προβάλλει ἡ ἀλήθεια. Στά ὑπόγεια τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως λειτουργοῦν πολεμικά ἐργοστάσια. Ὅσον ἀφορᾶ στόν ἰσχυρισμό τοῦ συγγραφέως, ὅτι αἱ γυναῖκες καί τά παιδιά «ὁδηγοῦνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τούς θαλάμους ἀερίων» αὐτός διαψεύδεται ἀπό τά ἐπιζήσαντα παιδιά καί γυναῖκας, καί ἀπό τήν ἀνυπαρξία θαλάμων ἀερίων.

Μοῦ ἀρέσει νά χρησιμοποιῶ ἀντιναζιστικάς πηγάς, ὅπως τό βιβλίον τοῦ Χάϊντς Χέχνε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 214 κ.ἑ.). Τί διαβάζομεν ἐδῶ διά τόν Ἄϊχμαν; Διαβάζομεν ὅτι ὁ Ἄϊχμαν ἠγωνίζετο διά τήν μετανάστευσιν τῶν Ἑβραίων κι ὄχι διά τήν ἐξόντωσίν των:

> Πρὸς τὸ παρὸν οἱ ἄνδρες αὐτοὶ βάζουν σ' ἐνέργεια, κάτω ἀπ' τὴν ἐπίβλεψη τοῦ Ἄϊχμαν τὴ μαζικὴ ἔξοδο τῶν Ἑβραίων. Ἡ ἀνέχεια τῶν 300.000 Αὐστριακῶν Ἑβραίων εἶναι τέτοια ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πληρώσουν οἱ ἴδιοι τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδιοῦ τους. Οἱ πλούσιοι Ἑβραῖοι τότε παροτρύνονται νὰ τοὺς ἐνισχύσουν. ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 215)***

καί στή συνέχεια:

> Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1938, οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Ἄϊχμαν ὀργάνωσαν τὴν ἀναχώρηση 45.000 Αὐστριακῶν Ἑβραίων. Δεκαοκτὼ μῆνες ἀργότερα, 150.000 Ἑβραῖοι ἐξωθήθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρίδα τους. Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ τῆς μετανάστευσης τῶν Ἕς-Ἕς δὲν μποροῦσε νὰ διαρκέσει παρὰ ὅσο διάστημα οἱ τεχνοκράτες Ἕς-Ἕς συμφωνοῦσαν νὰ κρατοῦν ἀνοικτὰ τὰ σύνορα τῶν χωρῶν μετανάστευσης καθὼς καὶ τὰ ταμεῖα τῶν Ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων ἀλληλοβοηθείας. Οἱ ἐξτρεμιστὲς τοῦ Κόμματος τὸ καταλαβαίνουν θαυμάσια αὐτό. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1938, ὀργανώνουν μίαν ἐκστρατεία δολιοφθορᾶς τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἄϊχμαν.

Πράγματι ὁ Ἰούλιος Στράϊχερ κι ἄλλοι ἦσαν ὑπέρ διαφορετικῶν λύσεων, διά τούς Ἑβραίους. Ἀντιθέτως ὁ Γκαῖρινγκ, ὁ Χίμμλερ κι ἄλλοι ἦσαν ὑπέρ τῆς μαζικῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑβραίων.

Ὁ Χίτλερ ἀπεφάσισε νά ἀσχοληθῆ μαζί τους μετά τόν πόλεμον. Ὅσον διήρκει ὁ πόλεμος τόν ἐνδιέφερε ὁτιδήποτε ἐσχετίζετο μέ αὐτόν. Ἔτσι ἐδήλωσε καί οἱ συνεργάται του ἀπέφευγαν νά τοῦ ἀναφέρουν ἄλλα ζητήματα.

Ὅταν τήν 9ην Νοεμβρίου 1938 οἱ Ναζί ἑώρταζαν τήν ἐπέτειον τοῦ ἀποτυχόντος κινήματός των τοῦ 1923 καί ἦσαν συγκεντρωμένοι στό Μόναχον, πληροφοροῦνται, ὅτι ἀπεβίωσε ἀπό τά τραύματά του ὁ Γερμανός διπλωμάτης Φόν Ράτ, τόν ὁποῖον ἐπυροβόλησε ὁ

Ἑβραῖος Γκρύνσπαν. Ἀμέσως ἐξέσπασαν ταραχαί γνωσταί ὡς «Νύχτα τῶν Κρυστάλλων» ἐπειδή οἱ διαδηλωταί ἔσπασαν τάς προθήκας τῶν Ἑβραϊκῶν καταστημάτων. Τότε ἐφάνη ἡ διάστασις μεταξύ τῶν ὑψηλοβάθμων Ναζί. Τά Ἔς-Ἔς καταφέρονται ἐναντίον ὅσων καταδιώκουν τούς Ἑβραίους! Ἡ Γκεσταπό διατάσσεται νά περιφρουρήση τάς Ἑβραϊκάς περιουσίας!

Μᾶς ἔχουν διαβεβαιώσει ἀκριβῶς τά ἀντίθετα. Ἐν τούτοις ὁ φανατικός ἀντιναζί Χέχνε γράφει τά ἀκόλουθα ἐξόχως χαρακτηριστικά (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 217):

> «Ἡ Γκεστάπο νὰ περιορισθεῖ νὰ διασφαλίσει τὶς περιουσίες τῶν Ἑβραίων. Ὁ Χίμλερ ὑπακούει. Δὲν χρειάζεται περισσότερα γιὰ νὰ καταλάβει ὅτι ὁ Γκαῖμπελς ἔχει δολιοφθείρει τὴν πολιτικὴ τῶν Ἔς-Ἔς γιὰ τὴν Ἑβραϊκὴ μετανάστευση καὶ ἐκθέσει τὴν κυριαρχία τῆς Μαύρης Τάξης στὸ ζήτημα αὐτό. Οἰκτρὴ ἀποτυχία!
>
> Ὁ Ὄλεντορφ, ἀρχηγὸς τοῦ Ἴνλαντ SD, ἐκδηλώνεται ὅτι "νοιώθει φρίκη γι' αὐτὰ τὰ πογκρόμ".
>
> Ὁ Γκρουπενφύρερ Βὸλφ βεβαιώνει ὅτι "ἡ Γερμανία ἔχασε μία ἠθικὴ μάχη". Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας φὸν Ἐμπερστάϊν βρίσκει "ὅλη αὐτὴ τὴν πράξη τελείως ἀηδιαστική"».

Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἡ πολιτική τῶν SS ἦτο ὑπέρ τῆς Ἑβραϊκῆς μεταναστεύσεως. Ὅλα τά στοιχεῖα κι' ὅλα τά γεγονότα πείθουν περί τούτου, π.χ.

> «Ἡ τρομοκρατία ποὺ ἀσκεῖ αὐτὴ ἡ ἔνοπλη δύναμη τοῦ Βόϋρς θὰ χρησιμεύσει σὰν εἰσαγωγὴ σὲ μιὰ νέα φάση τῆς πολιτικῆς τῶν Ἔς-Ἔς, ποὺ σύμφωνα μ' αὐτὴν τὸ Ντάντσιχ, ἡ Δυτικὴ Πρωσσία, ἡ Ποσνανία, καὶ ἡ Ἄνω Σιλεσία θὰ πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἀπὸ τοὺς 500.000 Ἑβραίους ποὺ βρίσκονται ἐγκατεστημένοι ἐκεῖ, κι αὐτὸ θὰ γίνει ὑπὸ τὴ μορφὴ μιᾶς μαζικῆς ἐξόδου. Οἱ Ἑβραῖοι αὐτοί, σύμφωνα μὲ τὶς ἐξηγήσεις ποὺ ἔδωσε ὁ Χάϋντριχ στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Γερμανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στὴν Πολωνία, Ἔντουαρντ Βάγκνερ, θὰ συγκεντρωθοῦν στὰ γκέτο τῆς Πολωνίας γιὰ νὰ ἐξορισθοῦν μεταγενέστερα "πέραν τῆς θαλάσσης"».

Τό ζήτημα τῶν Ἑβραίων, πού εἶναι ἡ συμπεριφορά τῶν Ναζί ἀπέναντι τους ἀποτελεῖ ἕνα ἀσήμαντον ἐπεισόδιον τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα τό διώγκωσε κι ὁ κόσμος ὅλος παραπλανηθείς νομίζει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ὑπῆρξαν τό πρωταρχικόν μέλημα τοῦ Ναζισμοῦ. Ἑβραϊκή αὐτοκολακεία καί προπαγάνδα.

Πολύ μεγάλη ἰδέα ἔχουν, διά τόν ἑαυτόν τους οἱ κύριοι Ἑβραῖοι, ἄν πιστεύουν, ὅτι κεφαλαιῶδες ζήτημα, διά τόν Ναζισμόν ἦσαν αὐτοί. Τήν χρονικήν περίοδον, πού ἐκινοῦντο, ἐμάχοντο, ἐξεμηδενίζοντο ὁμάδες Στρατιῶν τῶν ἀντιμαχομένων. Ὅταν ἐκυριεύοντο κράτη ἤ ἀπελευθεροῦντο λαοί. Τότε πού ἐγένοντο γιγαντιαῖαι ἀποβάσεις καί τιτανομαχίαι ἁρμάτων. Τήν ἐποχήν ἐξαφανίσεως ὁλοκλήρων πόλεων ἀπό ἀπανθρώπους βομβαρδισμούς, μέ ὅλα τά φοβερά ἐπακόλουθα. Τότε θά συμφωνῆτε, ὅτι ὁ Ναζισμός εἶχε σοβαράς προτεραιότητας κι ὄχι φυσικά τούς Ἑβραίους, τούς ὁποίους εἷς Ἀντισυνταγματάρχης τῶν SS (Ἄϊχμαν) ἐφρόντιζε νά μεταφέρουν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἐκεῖ νά ἐργάζωνται δουλικῶς στά Γερμανικά πολεμικά ἐργοστάσια, πού οὐσιαστικῶς ἦσαν τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, καθώς παραδέχεται ἀκόμη κι ὁ Χέχνε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 143) πού μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι: *«Στό διάστημα τοῦ πολέμου θά πάρουν τήν μορφή στρατοπέδου καταναγκαστικῆς ἐργασίας»*, ὅπου οἱ Ἑβραῖοι ὑπέστησαν τά πάνδεινα, πλήν τῆς προγραμματισμένης θανατώσεώς των, ὅπως ψευδόμενοι ὑποστηρίζουν, διά νά ἔχουν τήν συμπάθειαν τῶν λαῶν καί κυρίως νά κερδοσκοπήσουν μέσω ἀποζημιώσεων κ.τ.λ.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἐκεῖ στά Στρατόπεδα συγκεντρώσεως οἱ Ἑβραῖοι ὑπέφεραν ἀπό τούς Γερμανούς, ὄχι πάντως ὅσα ἐσχεδίαζαν οἱ Ἑβραῖοι στά Ταλμούδ καί στήν Παλαιάν Διαθήκην νά κάνουν εἰς βάρος ὅλων τῶν ἐθνῶν! Οἱ Γερμανοί κυριολεκτικῶς ὑπεδούλωσαν τούς Ἑβραίους, αὐτόν τόν περιούσιον λαόν, πού τόν ἐδιάλεξε ὁ ἴδιος ὁ Ἰεχωβᾶ μεταξύ ὅλων τῶν ἐθνῶν, διά νά τόν ἔχη ὡς ἐκλεκτόν του: *«ἔσεσθε μοι λαός περιούσιος ἀπό πάντων τῶν ἐθνῶν ἐμή γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ»* (*«Ἔξοδος»* ΙΘ, 5).

Ἴσως οἱ θεολόγοι καί μάλιστα τῆς εἰδικότητος τῶν λεγομένων Παλαιοδιαθηκολόγων μᾶς διαφωτίσουν κάποτε, διά τήν ἀδιαφορίαν τοῦ Ἰεχωβᾶ, ἔναντι τοῦ «περιουσίου λαοῦ». Οὔτε ἕναν Ἄγγελον νά στείλη, ὅπως στόν Φαραώ, οὔτε νά ἐμφανισθῆ ἐν ἐνυπνίῳ στόν Χίτλερ, ὅπως στόν Ἀβιμέλεχ κ.τ.λ. Τίποτε. Θεολογικόν μυστήριον.

Ὀκτώβριος 1941. Ἑβραῖοι τοῦ Βερολίνου μετακινοῦνται πρὸς Ἀνατολάς.
Αἱ προβλέψεις τῶν Ταλμούδ καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
περὶ παγκοσμίου κυριαρχίας τῶν Ἑβραίων ἀνεβλήθησαν, δι᾽ ἀργότερον.

Ὁ Τζών Τόλλαντ παραθέτει στό βιβλίον του «*Ἀδόλφος Χίτλερ*» αὐτήν τήν φωτογραφίαν πού ἀκολουθεῖ μέ τήν ἐπεξήγησιν: «*Πολωνοί Ἑβραῖοι ταπεινωθέντες ἀπό τούς Ναζί*» καί μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ φωτογραφία εὑρίσκεται στό Αὐτοκρατορικό Πολεμικόν Μουσεῖον! («Imperial War Museum»). Τόσον σημαντική εἶναι...

Στό Αὐτοκρατορικό Πολεμικόν Μουσεῖον οἱ Ἄγγλοι δέν ἔβαλαν φωτογραφίαν τῶν Κυπρίων τῆς ΕΟΚΑ, τούς ὁποίους ἀπηγχόνισαν, ἐπειδή ἠγωνίζοντο διά τήν ἐθνικήν των ἐλευθερίαν. Ἀλλά ἔβαλαν φωτογραφίαν Ἑβραίων, πού καθαρίζουν κάποια πλατεῖα, ἄν βεβαίως εἶναι ἀληθής ἡ φωτογραφία, διότι πολλαί πλαστογραφίαι ἔχουν ἐξακριβωθῆ. Ὡστόσον συμβιβάζομαι καί δέχομαι τήν φωτογραφίαν ὡς γνησίαν. Τί δεικνύει τέλος πάντων; Κάποιους Ἑβραίους κάτι νά μαζεύουν. Κάνετε μία σύγκρισιν μέ τάς φωτογραφίας τῶν δολοφονημένων καί βασανιζομένων Παλαιστινίων. Ἀπό τό ἕνα μέρος ἔχομε τούς Ἄγγλους πού κατετυράννησαν τόν Κυπριακό λαό καί ἐκρέμασαν τούς ἡρωϊκούς νεολαίους τῆς ΕΟΚΑ καί τούς Ἑβραίους πού καθημερινῶς δολοφονοῦν τά παιδιά τῆς Παλαιστίνης κι ἀπό τό ἄλλο μέρος μερικούς Ἑβραίους, πού καθαρίζουν κάποιον χῶρον καί μᾶς καλοῦν νά ἀγανακτήσωμεν, διά τήν ταπείνωσιν αὐτήν τῶν Ἑβραίων!

Ὅσο καί νά ἀνεζήτησα εἰς στρατιωτικά ἀρχεῖα τῶν ΗΠΑ, Ἀγγλίας, Γαλλίας κ.τ.λ. εἰς ἰδιωτικάς συλλογάς, παντοῦ, οὐδεμία φωτογραφίαν ἀνεῦρον Ἑβραίων, πού νά κακοποιοῦνται ἀπό τούς Ναζί. Ἔχω φωτογραφίας διασωθέντων ἀπό τά στρατόπεδα συγκεντρώσε-

ως, φωτογραφίας ἀπό μεταφοράς Ἑβραίων, φωτογραφίας ἀπό καταγραφάς Ἑβραίων, ἀλλά οὔτε μίαν βασανιζομένων Ἑβραίων. Τό πολύ-πολύ δύο φωτογραφίαι περιφέρονται. Ἡ μία πού κάποιος προφανῶς ἀστεϊζόμενος Γερμανός κάνει μαζί μέ Ἑβραίους γυμναστικάς ἀσκήσεις, πού τήν παρουσιάζω εἰς αὐτό τό βιβλίο καί μία ἄλλη (μέ παραλλαγάς!) ὅπως ἡ παραπάνω. Ὑπάρχει ἐπίσης μία κινηματογραφική ταινία, μέ σκελετωμένους ἀπό τήν πεῖνα ἀνθρώπους, πού ὅταν ἐζητήθη ὁ τεχνικός ἔλεγχος της ἐχάθη τό πρωτότυπον! Κατά τά λοιπά ὅλο τό οἰκοδόμημα τῶν ναζιστικῶν ἐγκλημάτων, εἰς βάρος τῶν Ἑβραίων στηρίζεται, μόνον εἰς καταθέσεις μαρτύρων, τάς ὁποίας ἐκ προοιμίου δέν ἀπορρίπτω. Ἀλλά ἀρκοῦν; Εἶναι εἰλικρινεῖς; Ἔγιναν κατ᾽ ἐλευθέραν ἐπιλογήν; Ἀνταποκρίνονται στά γεγονότα; Περιέχουν ἀντιφάσεις; Διεσταυρώθησαν πρός ἐπαλήθευσιν;

Τό φωτογραφικόν ὑλικόν ἀποτελεῖ σημαντικήν ἀπόδειξιν. Διά τά ἐγκλήματα τῶν Ρώσων ἐναντίον τῶν Πολωνῶν ἔχομεν τάς ἀνατριχιαστικάς φωτογραφίας τοῦ Κατύν, διά τά ἐγκλήματα τῶν Ἄγγλων στήν Κύπρον, ἔχομεν συγκλονιστικάς φωτογραφίας τῶν ἐκτελεσθέντων ἡρώων τῆς ΕΟΚΑ, διά τά ἐγκλήματα τῶν Ἰσραηλινῶν ἔχομεν τάς φοβεράς φωτογραφίας τῶν δολοφονιῶν τῶν παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, διά τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν στήν χώραν μας, ἔχομεν τάς φρικαλέας φωτογραφίας τοῦ «Δεκέμβρη 1944» διά τά ἐγκλήματα τῶν Βουλγάρων στήν Ἑλλάδα, ἔχομεν τάς φωτογραφίας τῶν σφαγιασθέντων Ἑλλήνων κ.τ.λ. Διά τά ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων δέν ἔχομεν φωτογραφικόν ὑλικόν.

Στά Ἑβραϊκά μουσεῖα βλέπομεν φωτογραφίαν κεφαλῆς κάποιου, μέ τήν ἔνδειξιν π.χ. «Ἰωσήφ Κοέν ἐθανατώθη εἰς θάλαμον ἀερίων στό Ἄουσβιτς» καί μέ τέτοιας φωτογραφίας ἐπιδιώκουν νά δημιουργήσουν ἐντυπώσεις καί ἀποδεικτικόν φωτογραφικόν ὑλικόν. Ἡ ἐξέτασις ὅμως ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδείς γνωρίζει ποῦ εὑρέθη ἡ φωτογραφία ἐκείνου τοῦ Κοέν, ποῖος τήν ἔδωσε στό μουσεῖον, ποῦ ἔζησε ὁ κύριος Κοέν, ὁ ὁποῖος ἐθανατώθη στούς ἀνυπάρκτους θαλάμους ἀερίων. Βάζουν ἐπίσης ἐνδύματα κρατουμένων εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ ἄλλα ἐκθέματα. Ἀλλά ἔτσι δέν στοιχειοθετεῖται νομική, οὔτε ἠθική ἀπόδειξις εἰς βάρος τῶν Ναζί.

Ἐγώ σᾶς δεικνύω φωτογραφίας, ὅπου Ἑβραῖοι δολοφονοῦν παιδά-

κια, ὅπου Ἑβραῖοι κτυποῦν γυναῖκας, ὅπου Ἑβραῖοι φωτογραφίζονται ἐπί πτωμάτων δολοφονηθέντων Παλαιστινίων, ὅπου Ἑβραῖοι ἰσοπεδώνουν Παλαιστινιακάς πόλεις, ὅπου Ἑβραῖοι ἀλυσοδένουν καί βασανίζουν Παλαιστινίους, ὅπου Ἑβραῖοι πυροβολοῦν καί σκοτώνουν ἀμάχους, νήπια κ.τ.λ.

Κάποιοι θέλουν νά μή σᾶς συγκινοῦν αὐτά τά ἐγκλήματα, ἀλλά νά σᾶς συγκινοῦν, πού οἱ Ναζί ἔβαλαν μερικούς Ἑβραίους νά καθαρίζουν μίαν πλατεῖαν ἤ νά κάνουν γυμναστικήν!

Ἄς τολμήσουν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι νά προσέλθουν εἰς *δημόσιον ἐλεύθερον διάλογον*, ὅπως συχνῶς τούς προκαλῶ, διά νά μάθη ὁ κόσμος πόσον εἰδεχθεῖς ἐγκληματίαι εἶναι. Παρ' ὅλα αὐτά ἔπεισαν μέ τήν προπαγάνδα τους τόν κόσμον, ὅτι εἶναι θύματα. Οἱ δολοφόνοι, οἱ βασανισταί, οἱ βιασταί, οἱ παιδοκτόνοι, οἱ σφαγεῖς, οἱ ἐμπρησταί, οἱ λησταί παριστάνουν τά θύματα καί ἐκλιπαροῦν τήν συμπάθειαν τῶν λαῶν.

Στήν Ἑβραϊκήν ἔκδοσιν «Ὁλοκαύτωμα» (σελ. 14) τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου παρατίθεται ἡ παρακάτω φωτογραφία, δίχως κάποιαν πληροφορίαν, ἀλλά μόνον μέ παραπομπήν στόν «προφήτην» Ἰωήλ! Τί βλέπομεν στήν φωτογραφίαν; Κόσμον πλησίον μιᾶς ἁμαξοστοιχίας. Καί λοιπόν; Κατά τήν Ἑβραϊκήν προπαγάνδα πρέπει νά δεχθῶμεν, ὅτι αὐτός ὁ κόσμος εἶναι Ἑβραῖοι, πού θά ἐπιβιβασθοῦν τοῦ σιδηροδρόμου μέ προορισμόν τό Ἄουσβιτς, κατ' εὐθεῖαν στούς θαλάμους ἀερίων. Ἀπεναντίας αἱ φωτογραφίαι τῶν δολοφονηθέντων παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, πού παραθέτω στό παρόν βιβλίον δέν χρειάζονται ἑρμηνείας. Ὁμιλοῦν ἀπό μόναι των καί περιγράφουν πραγματικάς τραγωδίας.

Τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον δέν τά βλέπει; Πῶς ἀντιδρᾶ εἰς αὐτά τά ἐγκλήματα τῶν ὁμοθρήσκων καί ὁμοφύλων του; Ἄν πρόκειται νά διηγηθῶμεν κάτι πρός τά τέκνα μας καί αὐτά πρός τά τέκνα των δέν θά διηγηθῶμεν τά Ἑβραϊκά παραμύθια, ἀλλά τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν, ὅπως τήν παρουσιάζουν τά ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα, καθώς εἶναι αἱ φωτογραφίαι τῶν Ἑβραϊκῶν ἐγκλημάτων.

Ἄν οἱ Ἑβραῖοι θέλουν τήν ἀλήθειαν νά μή ἀοριστολογοῦν, διότι τό ἀληθές δέν εἶναι ἀόριστον, ἀλλά συγκεκριμένον. Ἐφ' ὅσον διαθέτουν στοιχεῖα νά τά παρουσιάσουν κι' ὄχι νά παραπλανοῦν, ἀπό τά ΜΜΕ, πού ἐν μέρει ἐλέγχουν.

«Ἑβραῖες γυναῖκες ὑπομένουν ἐξευτελιστικὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς ναζί»

Στὸ βιβλίον «Τὸ ὁλοκαύτωμα» (σελ. 16) ποὺ εἶναι εἰδικὴ ἔκδοσις τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος παρατίθεται ἡ φωτογραφία, ποὺ εἰκονίζει Ἑβραίας γυναίκας *«νὰ ὑπομένουν ἐξευτελιστικὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς ναζί»*. Ὅπως βλέπετε σφουγγαρίζουν. Αὐτὸ εἶναι μαρτύριον; Τὰ μόνα βασανιστήρια ποὺ βάσει φωτογραφικῶν στοιχείων ὑπέστησαν οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν: καθάρισμα πλατείας,

σφουγγάρισμα χώρων, γυμναστικαί ἀσκήσεις. Τώρα τί κάνουν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων τά περιγράφω λεπτομερῶς καί μέ φωτογραφίας ἀποδεικνύω τό Ἑβραϊκό ἐγκληματικόν ὄργιον των.

Τό πρόβλημα τῶν Ἑβραίων στήν Γερμανία δέν ἀνεκινήθη τό πρῶτον, ὑπό τοῦ Χίτλερ. Αὐτός ἁπλῶς ἐπεσήμανε κάτι πού προϋπῆρχε ἐντονώτατον στήν Γερμανική κοινωνία, ἡ ὁποία ὑπέφερε ἀπό τήν «δηλητηριώδη Ἑβραϊκή ἐπιρροή». Μεγάλοι Γερμανοί, ὅπως ὁ Γκαῖτε, ὁ Βάγκνερ, ὁ Σοπενχάουερ, ὁ Κάντ κ.τ.λ. εἶχαν καταγγείλει τόν διαβρωτικό Ἑβραϊσμό. Ὁ Βίσμαρκ ἔλαβε μέτρα ἐναντίον τους. Θεωρῶ χρησίμους διά τό Ἑβραϊκό πρόβλημα, πού ἀπησχόλει τούς Γερμανούς τάς ἀπόψεις τοῦ Γερμανοῦ πολιτικοῦ Χάϊνριχ Μπρύνιγκ (1886-1961) πού διετέλεσε Ἀρχικαγκελάριος τῆς Γερμανίας τά ἔτη 1930-1932 καί ἀπό τό 1939 καθηγητής στό Πανεπιστήμιον Χάρβαντ τῶν ΗΠΑ, ὅπου αὐτοεξωρίσθη, μετά τήν ἄνοδο τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

Ὁ Μπρύνιγκ ἔγραψε τό 1943, ὅτι μετά τόν πληθωρισμό ὑπῆρχε στήν Γερμανία μόνον μία μεγάλη Τράπεζα, πού δέν ἠλέγχετο, ἀπό τούς κερδοσκόπους Ἑβραίους. Τό 1931 ὁ ἴδιος διέταξε τήν ἐποπτείαν, ὑπό τοῦ κράτους ὅλων τῶν Τραπεζῶν καί ἀπηγόρευσε τήν δημοσιότητα τῶν πορισμάτων, διά τήν διαφθορά, πού ἐπεκράτει στόν Τραπεζικό χῶρον *«ἀπό φόβον προκλήσεως ἀντισημιτικῶν ταραχῶν»*! Ὁ ἴδιος καίτοι ἀντιναζί κατηγόρησε τούς ξένους δημοσιογράφους, διά τά ψεύδη πού ἔγραψαν, ὅτι τάχα οἱ Ναζί ἐδολοφόνησαν τούς Ἑβραίους καί ὅτι *«ὁ ποταμός Σπρέε εἶχε γεμίσει μέ πτώματα δολοφονημένων Ἑβραίων»* ἐνῶ τό ἀληθές ἦτο ὅτι ἐκείνη τήν ἐποχή (1931) *«σχεδόν κανείς Ἑβραῖος δέν εἶχε δεχθῆ ἐπίθεσιν»*. Δι' αὐτό ἄλλως τε ἐλάχιστοι ἐγκατέλειψαν τήν Γερμανίαν, πρίν ἀπό τό 1938. Τά σχετικά χειρόγραφα τοῦ Μπρύνιγκ εὑρίσκονται στήν ἐρευνητική βιβλιοθήκη Τζώρτζ Ἄρεντς τοῦ Πανεπιστημίου «Syracuse» τῆς Ν. Ὑόρκης (συλλογή Ντόροθυ Τόμπσον).

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐπιστολή, τήν ὁποίαν ἔστειλε τόν Αὔγουστον τοῦ 1937 στόν Τσῶρτσιλ, στήν ὁποίαν τόν ἐπληροφόρει ὅτι: *«ἀπό τόν Ὀκτώβριον 1928 οἱ δύο μεγαλύτεροι χρηματοδόται τοῦ Ναζιστικοῦ κόμματος ἦσαν οἱ γενικοί διευθυνταί τῶν μεγαλυτέρων Γερμανικῶν τραπεζῶν καί οἱ δύο τους Ἑβραῖοι, ὁ δέ εἷς ἐξ αὐτῶν ἦτο ἡγέτης τοῦ σιωνισμοῦ στήν Γερμανίαν»*!

Τό 1948 τό περιοδικόν *«Life»* θά ἐδημοσίευε τήν ἐπιστολήν, ἀλλά ὁ Μπρύνιγκ τήν 7ην Φεβρουαρίου 1948 μέ ἐπιστολήν του πρός τό συντάκτην τοῦ *«Life»* Ντάνιελ Λόνγκγουελ ἀπηγόρευσε τήν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς του, πρός τόν Τσῶρτσιλ.

Τό πρωτότυπον τῆς ἀπαγορευτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μπρύνιγκ εὑρίσκεται στήν βιβλιοθήκην Μπάτλερ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια τῆς Ν. Ὑόρκης.

Μετά ἀπό λεπτομερῆ ἔρευνα βάσει στοιχείων ὁ Ἴρβινγκ (ἔνθ. ἀνωτ. τόμος Α΄, σελ. 318) μᾶς πληροφορεῖ ὑπευθύνως ὅτι *«ὁ Χίτλερ ὡστόσο ἦταν ὑπέρ τῆς ἐκτόπισης τῶν Ἑβραίων μόνον, ὅπως διατύπωσε ρητά στόν Μπράουχιτς καί στόν Χίμλερ σέ χωριστές συσκέψεις μαζί τούς στό Τσόποτ, στίς 20 Σεπτεμβρίου (1939)...»*.

Τήν ἐκτόπισι τῶν Ἑβραίων ἀνελάμβανε ὁ Χάϋντριχ τόν ὁποῖον ὁ Χίτλερ διέταξε νά μεταφέρῃ ὅσους περισσοτέρους Ἑβραίους ἠδύνατο στήν Ρωσικήν ζώνην.

Τήν σχετικήν ἄδειαν προσυπέγραψε ὁ Ἀρχιστράτηγος Μπράουχιτς, ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφόρησε ὁδηγίαν, πρός τούς Διοικητάς μονάδων καί ἐζήτησε ἀπό τόν Χάϋντριχ αἱ μεταφοραί τῶν Ἑβραίων νά μή καθίστανται ἐμπόδιο στήν μετακίνησι στρατευμάτων.

Τήν 25ην Μαΐου 1940 ὁ Χίμμλερ ὑπέβαλε στόν Χίτλερ, παρουσίᾳ τοῦ προϊσταμένου τῆς Καγκελαρίας Χάνς Λάμερς, τό σχέδιόν του, διά τούς Ἑβραίους τῶν ὁποίων ἐπρογραμματίζετο *«ἡ πλήρης ἐξαφάνισίς τους ἀπό τήν Εὐρώπη μέσω μαζικῆς μεταναστεύσεως ὅλων τους πρός τὴν Ἀφρική ἤ εἰς κάποιαν ἄλλην παρομοίαν ἀποικίαν»*.

Ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ὠδηγοῦντο εἰς ἐξορίαν κι ὄχι εἰς θάνατον. Ἀναμφισβητήτως, σχέδιον τῶν Ναζί ἦτο ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑβραίων κι ὄχι ἡ θανάτωσίς των.

Στήν ἀπόφασιν τῆς Νυρεμβέργης (20 Σεπτεμβρίου καί 1 Ὀκτωβρίου 1946) συχνῶς ἀναφέρεται ἡ διαπίστωσις αὐτή π.χ. («Ἀπόφασις τῆς Νυρεμβέργης» μετάφρ. εἰς Ἑλληνικά, ὑπό δικηγόρου Δημοσθένους Περδίκη, Ἀθ. 1960) ἡ ἀπόφασις ὅσον ἀφορᾶ στόν φόν Ρίμπεντροπ (τόν ἀπηγχόνισαν τήν 16ην Ὀκτωβρίου 1946) ἀναφέρει:

«Έπαιξεν ένα σπουδαίον ρόλον κατά την υπό του Χίτλερ "τελικήν λύσιν" του Ιουδαϊκού προβλήματος. Κατά τον Σεπτέμβριον 1942 διέταξε τους διαπεπιστευμένους εις τα διάφορα υποτεταγμένα Κράτη του Άξονος διπλωματικούς αντιπροσώπους να επισπεύσωσι την εξορίαν των Ιουδαίων προς την Ανατολήν. Κατά τον Ιούνιον 1942 ο εν Βισύ Γερμανός Πρεσβευτής εζήτησε παρά του Λαβάλ την παράδοσιν 50.000 Ιουδαίων προς εξορίαν εις την Ανατολήν. Κατά τας 25 Φεβρουαρίου 1925 ο Ρίμπεντροπ διετύπωσε παράπονα προς τον Μουσολίνι διά την βραδύτητα των Ιταλών κατά την εξορίαν των Εβραίων εκ της Ιταλικής κατοχής ζώνης εν Γαλλία». *(ένθ. ανωτ. σελ. 169)*

Σαφέστατα λοιπόν συνάγεται, ότι οι Γερμανοί απεσκόπουν στήν εξορίαν των Ιουδαίων πρός ανατολάς. Επίσης σχετικώς πρός τήν Υπηρεσίαν Ασφαλείας (SD) η απόφασις αναφέρει:

«Υπό την Ηγεσίαν του Αρχηγού των Σημαιών Άιχμαν εδημιουργήθη εν τη Κεντρική Υπηρεσία της Ασφαλείας του Ράιχ εν ιδιαίτερον Τμήμα της Γκεστάπο, το οποίον ήτο αρμόδιον διά τας Ιουδαϊκάς υποθέσεις, και διά την έρευναν των Εβραϊκών ζητημάτων εχρησιμοποίησεν εις τας κατειλημμένας περιοχάς ιδιαιτέρως τους Πράκτορες. Τοπικαί Υπηρεσίαι της Γκεστάπο εχρησιμοποιήθησαν κατ' αρχάς εις την επιτήρησιν της μεταναστεύσεως των Ιουδαίων και βραδύτερον εις την εξορίαν τούτων προς Ανατολάς τόσον εκ της Γερμανίας όσον επίσης και εκ των κατά την διάρκειαν του πολέμου καταληφθεισών περιοχών...». *(ένθ. ανωτ. σελ. 136)*

Συνεπώς συμπεραίνεται, ότι η SD εχρησιμοποιήθη, διά τήν επιτήρησιν της μεταναστεύσεως των Ιουδαίων αρχικώς καί κατόπιν διά τήν εξορίαν των πρός ανατολάς. Ακόμη καί διά τά SS η απόφασις δέχεται ότι:

«...τα Ές-Ές έπαιξαν ένα ιδιαιτέρως σπουδαίον ρόλον εις την καταδίωξιν των Εβραίων. Τα Ές-Ές ανεμίχθησαν αμέσως εις τας διαδηλώσεις της 10ης Νοεμβρίου 1938. Η εκτόπισις Εβραίων εκ των κατειλημμένων περιοχών επραγματοποιήθη υπό τας διαταγάς των Ές-Ές τη βοηθεία Μονάδων της Αστυνομίας των Ές-Ές». *(ένθ. ανωτ. σελ. 149)*

Τό ἀληθές εἶναι, ὅπως περιγράφω στό σχετικόν κεφάλαιον, ὅτι τήν 10ην Νοεμβρίου 1938 τά SS ὄχι μόνον δέν ἀνεμίχθησαν, ἀλλ' ἀποδεδειγμένως ἦσαν ἐναντίον τῶν διαδηλώσεων κατά τῶν Ἑβραίων, ὡς ἀπολιτικῶν καί προπαγανδιστικῶς ἀστόχων ἐνεργειῶν (προσωπικῶς συμφωνῶ μέ τούς διαδηλωτάς, διά νά ἐξηγούμεθα). Ἐκτόπισις Ἑβραίων ἀπό τάς κατειλημμένας περιοχάς πράγματι ἐγένετο καί ἀπέβλεπε στόν ἐκδιωγμόν των ἀπό τήν Εὐρώπη κι ὄχι στήν θανάτωσίν των, διά τήν ὁποίαν ἄνευ τοῦ παραμικροῦ στοιχείου ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀπόφασις κηρύσσει ἐνόχους τά Ἔς-Ἔς. Περαιτέρω ἡ ἀπόφασις γράφει ὅτι

> «Τὸ "Στρατόπεδον", ἓν δημοσιογραφικὸν ἔντυπον, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρει μεταξὺ τῶν Πολιτικῶν Ἡγετῶν περιέγραφεν εἰς τὴν ἔκδοσίν του κατὰ τὸν Αὔγουστον 1944 τὴν ἐξορίαν 430.000 Ἑβραίων ἐκ τῆς Οὐγγαρίας».
>
> *(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 134)*

Οἱ Πολιτικοί Ἡγέται (ἐννοεῖ τούς «Γκαουλάϊτερ») κατά τήν ἀπόφασιν κατηγορήθησαν, διά τήν ἐξ Οὐγγαρίας ἐξορίαν τῶν Ἑβραίων κι ὄχι διά τήν δολοφονίαν των. Ἐν τέλει ὡς πρός τόν φόν Σίραχ (Ἀρχηγός Νεολαίας τοῦ Ράϊχ, κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμά) ἡ ἀπόφασις τόν κηρύσσει ἔνοχον, διότι:

> «Ὅτε ὁ φὸν Σιρὰχ ἐγένετο Γκαουλάϊτερ Βιέννης, εἶχον ἀρχίσει ἤδη αἱ ἐξορίαι τῶν Ἑβραίων καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχικῶς 190.000 Ἑβραίους Βιέννης ὑπελείποντο μόνον ἀκόμη 60.000. Κατὰ τὰς 2 Ὀκτωβρίου 1940 παρεκάθησαν οὗτος εἰς μίαν Διάσκεψιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Χίτλερ καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Φράνκ ὅτι ἔχει οὗτος 50.000 Ἑβραίους ἐν Βιέννῃ, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ Γενικὴ Διοίκησις. Κατὰ τὰς 3 Δεκεμβρίου 1940 ὁ Φὸν Σιρὰχ ἔλαβε ἕνα γράμμα τοῦ Φὸν Λάμερς, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ Χίτλερ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Σιρὰχ γενομένης ἐκθέσεως, εἶχε διατάξει ἵνα οἱ ἐν Βιέννῃ ἀκόμη ἀπομείναντες 60.000 Ἑβραῖοι ἐξορισθῶσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, λόγῳ τῆς ἐν Βιέννῃ ἐπικρατούσης ἐλλείψεως κατοικίας. Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν ἡ ἐξορία τῶν Ἑβραίων ἐκ Βιέννης, ἡ ὁποία συνεχίσθη μέχρι τοῦ πρώιμου φθινοπώρου τοῦ 1942. Κατὰ τὰς 15 Σεπτεμβρίου 1942 ἐξεφώνησεν ὁ Φὸν Σιρὰχ ►

> ἕνα λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπερηφανεύετο τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας του μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἐξώθησε "δεκάδας χιλιάδων καὶ δεκάδας χιλιάδων Ἑβραίων εἰς τὰ Ἑβραϊκὰ τετράγωνα τῆς Ἀνατολῆς" ὡς "συμβολὴν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν". ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 211)***

Βλέπετε; Ἡ βάναυσος ἀντιναζιστική «δικαστική» ἀπόφασις τῆς Νυρεμβέργης ὁμιλεῖ δι' ἐξορίας Ἑβραίων, πρός ἀνατολάς.

Διά τόν Μάρτιν Μπόρμαν, ὁ ὁποῖος ἐχάθη στό Λυκόφως τῶν Θεῶν τοῦ Βερολίνου τέλος Ἀπριλίου 1945, ἡ ἀπόφασις τόν κατηγορεῖ (κατεδικάσθη ἐρήμην εἰς θάνατον):

> «Ὁ Μπόρμαν ἔδρασε μὲ ζῆλον εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν Ἑβραίων, ὄχι μόνον ἐν Γερμανίᾳ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐνσωματωθείσας καὶ κατακτηθείσας Χώρας. Συμμετέσχεν εἰς τὰς Συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι ὡδήγουν εἰς τὴν μεταφορὰν 60.000 Ἰουδαίων ἐκ Βιέννης πρὸς τὴν Πολωνίαν».
>
> ***(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 221)***

Ἔχομεν λοιπόν μεταφοράν ὄχι θανάτωσιν. Μά εἶναι σωστόν νά μεταφέρωνται ἄνθρωποι βιαίως; κ.τ.λ. Ἄν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί πιστεύουν, ὅτι προορίζονται ἐκ Θεοῦ νά κυριαρχήσουν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί τά Ἔθνη νά εἶναι ὑπόδουλα εἰς αὐτούς, τότε ἡ μεταφορά των, κατά τήν γνώμην μου, δέν ἀρκεῖ.

Πάλιν στήν ἀπόφασιν τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 227) διαβάζομεν διά τόν Σέϋς-Ἴνκβαρτ, ὁ ὁποῖος ἀπηγχονίσθη τήν 16-10-1946 ἀπό τούς Συμμάχους ὅτι:

> «Ὡς Ἁρμοστὴς τοῦ Ράϊχ ἐν Αὐστρίᾳ ἐνήργησεν ὁ Σέϋς-Ἴνκβαρτ τὴν κατάσχεσιν Ἑβραϊκῶν περιουσιῶν. Ὑπὸ τὸ καθεστώς του ἠναγκάσθησαν οἱ Ἑβραῖοι νὰ ἀπομακρυνθοῦν. Ἐρρίφθησαν οὗτοι εἰς Στρατόπεδα Συγκεντρώσεως καὶ ἐξετέθησαν εἰς διωγμούς. Εἰς τὴν τελευταίαν φάσιν τοῦ Καθεστῶτος του συνειργάσθη οὗτος μὲ τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀσφαλείας καὶ μὲ τὰ ΕΣ-ΝΤΕ διὰ νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἐξορίαν τῶν Ἑβραίων ἐξ Αὐστρίας πρὸς τὴν Ἀνατολήν».

Ὁ Ράιχσφύρερ τῶν SS Χάϊνριχ Χίμμλερ. Μόνον ἡ θέα τῆς Μαύρης Στολῆς μέ τήν ἀργυρᾶ νεκροκεφαλήν παρέλυε τόν Ἑβραιοσιωνισμόν.

Καί ἀπό ἐδῶ λοιπόν προκύπτει σχέδιον ἐξορίας ἤ ἀπομακρύνσεως τῶν Ἑβραίων κι ὄχι θανατώσεώς των.

Τά SS ἠκολούθουν πιστῶς τήν πολιτικήν, πού διέταξε ὁ Χίτλερ καί ἡ ὁποία ἐλέγετο «τελική λύσις» («Endlösung») καί ἀπέβλεπε στήν ἀπομάκρυνσι τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Εὐρώπη κι ὄχι στήν θανάτωσίν τους, ὅπως ἀργότερον παραποιοῦν τήν ἔννοιάν της. Ὁ Χάϋντριχ τήν 24ην Ἰουνίου 1940 ἀνέφερε στόν ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ τήν περίπτωσιν ἐδαφικῆς τελικῆς λύσεως (eine territoriale Endlösung) τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος συμφώνως πρός τάς ὁδηγίας τοῦ Χίμμλερ, ὁ ὁποῖος ἐπίστευε στήν *«ἐκκένωσι ὅλων τῶν Ἑβραίων πρός τήν Ἀφρικήν ἤ κάποιαν ἀποικίαν»* («Vierteljahrheshefte für Zeitgeschichte» 1957, s. 197). Τήν ἴδιαν ἄποψιν εἶχε καί τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ, ὅπου ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἑβραϊκῶν ὑποθέσεων Φράντς Ραντεμάχερ εἰς ἔκθεσίν του τήν 3ην Ἰουλίου 1940 ὑπεστήριξε ὡς εὐκταίαν λύσιν τήν μεταφοράν ὅλων τῶν Ἑβραίων ἐκτός Εὐρώπης («Alle Juden aus Europa»). Περισσότερον συγκεκριμένως (ἔγγραφον DIII) προτείνει ἡ Γαλλία νά προσφέρη τήν νῆσον Μαδαγασκάρην στήν Γερμανίαν, νά ἀποζημιωθοῦν 25.000 περίπου Γάλλοι πού ζοῦν ἐκεῖ καί νά μεταναστεύσουν στήν νῆσον οἱ Ἑβραῖοι. (*«Στοιχεῖα Γερμανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς 1918-1945»*, Σειρά Δ' τόμος 10ος Λονδῖνον 1957, σελ. 111-113). Ὅμως ὑπῆρχε τό πρόβλημα τῆς παρουσίας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος δέν ἄφηνε τά

πλοῖα νά περάσουν. Ἔτσι οἱ Ναζί ὑπεχρεώθησαν νά εὕρουν μίαν ἐναλλακτικήν λύσιν, ἔστω προσωρινῶς καί αὐτή ἦτο ἡ μεταφορά τῶν Ἑβραίων στήν Ἀνατολήν.

Τό ἔργον ἀνετέθη στόν Ραϊχσφύρερ τῶν SS Χάϊνριχ Χίμμλερ, ὁ ὁποῖος κατέστη ἁρμόδιος καί ὑπεύθυνος *«διά τό σύνολον τῶν μέτρων τῶν ἀναγκαίων διά τήν τελικήν λύσιν, δίχως γεωγραφικούς περιορισμούς»* (Πρακτικά N.G. 2586 G). Στήν συνέχεια περιγράφεται σαφέστατα ὅτι *«ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως μᾶς ἐπέτρεψε νά διαθέσωμεν νέα ἐδάφη, διά τήν τελικήν λύσιν. Ἑπομένως ὁ Φύρερ ἀπεφάσισε νά ἐκδιώξη τούς Ἑβραίους ὄχι στήν Μαδαγασκάρην, ἀλλά στήν Ἀνατολήν (πρακτικά N.G. 5570).* Μετά τήν ὁριστικήν ἐγκατάλειψιν τοῦ «σχεδίου Μαδαγασκάρη» ὁ Χίτλερ θά συνοψίσει τήν τελικήν λύσιν εἰς δύο φράσεις: *«Ὁ Ἑβραῖος πρέπει νά ἐγκαταλείψη τήν Εὐρώπην. Τό καλύτερο εἶναι νά μεταβῆ στήν Ρωσίαν»* (Α. Χίτλερ *«Μονόλογοι»* 1941-44, ἐκδ. Ἄλμπρεχτ Κράους, Ἀμβοῦργον 1980, σελ. 241). Κατόπιν τῶν δυσμενῶν ἐξελίξεων στό Ἀνατολικόν Μέτωπον ἐματαιώθη καί τό «σχέδιον Ἀνατολή» καί οἱ συγκεκριμένοι Ἑβραῖοι στέλλονται σκλάβοι στά πολεμικά ἐργοστάσια τῆς Γερμανίας, μέχρις ὅτου τούς ἀπελευθερώσουν οἱ Σύμμαχοι κι ἀφοῦ βεβαίως ἐδεινοπάθησαν, ἐπείνασαν, ἀπεβίωσαν ἐξ ἀσθενειῶν, ἀλλά ἡ πλειοψηφία ἐπέζησε, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τάς συντάξεις καί τάς ἀποζημιώσεις των, πού κατέβαλε ἡ Γερμανία, εἰς ὅσους ἐκρατήθησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς 3.375.020! (*«The American Mercury»* τεῦχος Ἰουνίου 1986).

Μετά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον πολλοί ἱστορικοί καταγγέλλουν μίαν ἀδιάντροπον πλαστογραφίαν. Εἰς ὅσα ἔγγραφα Γερμανικῆς προελεύσεως ἀνεγράφετο ἡ λέξις «μεταφορά» ἤ «μετανάστευσις» ἀντικατεστάθη μέ τήν λέξη «ἐξολόθρευσις». Ἔτσι μετέβαλον τήν ἀλήθειαν εἰς ψεῦδος. Εἰς ὅλα τά Γερμανικά κείμενα οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ἡ λέξις «ἐξολόθρευσις». Οἱ μή γνωρίζοντες παρασύρονται ἀπό τήν Ἑβραϊκήν προπαγάνδα καί πιστεύουν, ὅτι ὅταν οἱ Γερμανοί ἀνεφέροντο στήν τελικήν λύσιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ προβλήματος ἠννόουν τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι ἠννόουν τήν «μεταφοράν» των, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἁπλήν μετάφρασιν τῶν ἐγγράφων. Τήν πλαστογραφίαν αὐτήν κατήγγειλε ὁ Γκαρωντύ (ἔνθ. ἀνωτ.

σελ. 294) ὁ ὁποῖος διεβεβαίωσε (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 185): «*Ὡστόσο, ποτέ δέν μπόρεσε νά προσαχθῆ ἕνα κείμενο πού θά καταμαρτυρεῖ ὅτι, γιά τούς ναζί, ἡ «τελική λύση» σήμαινε ἐξολόθρευση*».

Ἐπί πλέον τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης τῆς Γερμανίας εἰς ἐγκύκλιον του πρός κρατικάς ὑπηρεσίας (Ὁμοσπονδιακά Ἀρχεῖα Γερμανίας) τονίζει ὅτι ὁ Φύρερ ἐπανειλημμένως ἐδήλωσε ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ λύσις τοῦ Ἑβραϊκοῦ ζητήματος νά ἀναβληθῆ διά μετά τό τέλος τοῦ πολέμου: «der Fuehrer habe ihm gegenueber wiederholt erklaert, dass er die Loesung der Judenfrage bis nach dem Kriege Zuruckgestellt wissen wolle».

Ὅλα λοιπόν τά στοιχεῖα ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ Χίτλερ δέν ἐσκόπευε νά φονεύση τούς Ἑβραίους τοὐλάχιστον κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ἐξ ἄλλου τούς ἐχρειάζετο, διότι εἰργάζοντο στά ἐργοστάσια τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας, πού ἐλειτούργουν ἐκεῖ.

Μία ἐκτενῆ περιγραφή, πού ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ναζί δέν ἐσκόπευαν νά θανατώσουν τούς Ἑβραίους μᾶς δίδει ὁ Ἴρβινγκ («*Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ*» Ἑλλ. ἔκδ. «Γκοβόστη» Ἀθ. 2003, τόμ. Β', σελ. 578, 579, 581, 1084, 1106) ὁ ὁποῖος περιορίζει τήν εὐθύνη τοῦ Χίτλερ μόνον στήν ἀπόφασι ἐκτοπίσεως ὅλων τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης στά Ἀνατολικά. Συγκεκριμένως σχετικῶς γράφει τά ἀκόλουθα διαφωτιστικά:

«...Ὑπάρχουν ντοκουμέντα πού ἀφήνουν ἔντονα νά ἐννοηθεῖ ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ Χίτλερ -σέ ἀντίθεση μέ τοῦ Χίμλερ- περιορίζεται στήν ἀπόφαση ἐκτόπισης ὅλων τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης στά ἀνατολικά, κι ὅτι ἡ εὐθύνη γιά ὅσα συνέβησαν στούς Ρωσοεβραίους καί σέ αὐτούς τῆς Εὐρώπης μετά τήν ἄφιξή τους «στά ἀνατολικά», ἀνήκει στόν Χίμλερ, τόν Χάιντριχ καί τίς τοπικές ἀρχές. Στίς 18 Σεπτεμβρίου 1941, ὁ Χίμλερ ἔγραφε στόν Arthur Greiser, τόν ἀνελέητο Gauleiter τῆς «Wartherland», δηλαδή τῶν περιοχῶν τῆς Πολωνίας πού εἶχαν προσαρτηθεῖ κατά τή γερμανική εἰσβολή, δύο χρόνια νωρίτερα:

Ὁ Φύρερ ἐπιθυμεῖ νά ἐκκαθαριστοῦν οἱ παλαιές περιοχές τοῦ Ράιχ καί τό Προτεκτορᾶτο (Βοημίας-Μοραβίας) καί νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς Ἑβραίους. Ἀπό τά δυτικά μέχρι τά ἀνατολικά, τό συντομότερο δυνατό. Σάν πρῶτο βῆμα, θά προσπαθήσω νά μεταφέρω -αὐτή τή χρονιά, ἄν εἶναι δυνατό κατ' ἀπόλυτη προτεραιότητα- ὅλους τούς Ἑβραίους τοῦ παλαιοῦ Ράιχ καί τοῦ Προτεκτοράτου στίς ἀνατολικές περιοχές πού προσαρτήθηκαν στό Ράιχ, τό 1939. Καί τήν ἐπόμενη ἄνοιξη, θά μεταφερθοῦν ἀκόμη πιό ἀνατολικά. ▶

Οἱ πρῶτες 60.000, συμβούλευε ὁ Χίμλερ, θά ἔπρεπε νά σταλοῦν σύντομα στό γκέτο τοῦ Λότζ γιά νά περάσουν τόν χειμώνα ἐκεῖ. Ὁ Χάϊντριχ θά ἀνελάμβανε τήν εὐθύνη γι' αὐτήν «τή μετανάστευση τῶν Ἑβραίων». Φυσικά, ἡ δεύτερη φάση τῆς ἀποβολῆς τους στή Ρωσία δέν θά μποροῦσε νά ἀρχίσει πρίν τελειώσει ἡ ρωσική ἐκστρατεία καί χαλαρώσει ἡ στρατηγική πίεση στίς σιδηροδρομικές γραμμές. Ἡ ἴδια ἡ στάση τοῦ Χίτλερ φωτίζεται ἀπό ἕνα ἐπεισόδιο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς: Μαθαίνοντας ὅτι τά Σοβιέτ ἐκτόπιζαν 400.000 Γερμανούς τοῦ Βόλγα, κι ἀκόμη ὅτι ἐκκαθάριζαν χιλιάδες ἀπό αὐτούς, ὁ Reichsleiter Rosenberg πρότεινε «νά μεταφερθοῦν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἀπό τήν Κεντρική Εὐρώπη», στίς νεοκατακτηθεῖσες περιοχές ὡς ἀντίποινα, καί στίς 14 Σεπτεμβρίου διέταξε τόν ἀξιωματικό σύνδεσμό του Otto Braütigam νά ἐξασφαλίσει τή συγκατάθεση τοῦ Χίτλερ.

Ὁ στρατηγός Bodenschatz, σύμφωνα μέ τό ἡμερολόγιο τοῦ Braütigam, πίστευε ὅτι οἱ δυσκολίες τῆς μεταφορᾶς θά ἐμπόδιζαν μιά τέτοια ἐπιχείρηση: «Τελικά», ἔγραφε ὡστόσο ὁ Braütigam, «ἔφτασα στόν συνταγματάρχη Schmundt καί πρός μεγάλη μου ἔκπληξη, εἶπε ὅτι αὐτό ἦταν ἕνα πολύ σημαντικό κι ἐπεῖγον ζήτημα γιά τό ὁποῖο ὁ Φύρερ σίγουρα θά ἔδειχνε μεγάλο ἐνδιαφέρον». Ὁ Χίτλερ διέταξε νά ζητηθεῖ ἡ γνώμη τοῦ Ρῶμπεντροπ. Στίς 20 τοῦ μηνός, ὁ βαρόνος Adolf von Steengracht ὑπέβαλε τήν ἄποψη τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν σχετικά μέ τήν ἐκτόπιση ἀπό τά Σοβιέτ τῶν Γερμανῶν τοῦ Βόλγα καί «τά ἀντίμετρα κατά τῶν Ἑβραίων στίς κατεχόμενες ἀνατολικές περιοχές». Ἀργότερα κατέγραφε: «Ὁ Φύρερ δέν ἔχει ἀκόμη ἀποφασίσει», καί τήν ἄλλη μέρα ὁ Koeppen σημείωνε ὅτι ὁ Χίτλερ εἶχε ἀποφασίσει νά ἀναβληθοῦν τά ἀντίποινα κατά τῶν Ἑβραίων ἐξαιτίας «τῆς πιθανότητας κήρυξης πολέμου ἀπό τήν Ἀμερική».

Ὁ δρ. Γκαῖμπελς, πού συνάντησε τόν Χίτλερ δύο ἡμέρες ἀργότερα, ἔγραφε στό ἡμερολόγιο του: «Ἡ γνώμη τοῦ Φύρερ εἶναι ὅτι σιγά-σιγά ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά φύγουν τελείως ἀπό τήν Γερμανία». Ἡ ξεκάθαρη ἀπόφαση τοῦ Χίτλερ ἔχει καταχωρηθεῖ σέ πολλά μνημόνια κατά τούς ἑπόμενους μῆνες. Ἔτσι, στίς 10 Φεβρουαρίου 1942, ὁ Τομέας D III τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καταγράφει: «Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ἔχει στό μεταξύ κάνει δυνατό νά γίνουν κι ἄλλες περιοχές προσιτές γιά τήν «Τελική Λύση» [δηλαδή τήν ἐκτόπιση ὅλων τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Εὐρώπη]. Κατά συνέπεια, ὁ Φύρερ ἔχει ἀποφασίσει νά ξεφορτωθοῦμε [abgeschoben] τούς Ἑβραίους ὄχι στήν Μαδαγασκάρη, ἀλλά στήν Ἀνατολή». Ὁ ἴδιος ὁ Χίμλερ θά ἔλεγε αὐτά τά λόγια στόν Gruppenführer τῶν SS Gottlob Berger, στίς 28 Ἰουλίου 1942: «Οἱ κατεχόμενες ἀνατολικές περιοχές* πρέπει νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς Ἑβραίους [judenfrei]. Ὁ Χίτλερ ἔχει ἀφήσει τήν εὐθύνη γιά ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς πολύ σοβαρῆς διαταγῆς ἀποκλειστικά σέ μένα. ►

Κατά συνέπεια, ὁ Φύρερ ἔχει ἀποφασίσει νά ξεφορτωθοῦμε [abgeschoben] τούς Ἑβραίους ὄχι στήν Μαδαγασκάρη, ἀλλά στήν Ἀνατολή». Ὁ ἴδιος ὁ Χίμλερ θά ἔλεγε αὐτά τά λόγια στόν Gruppenführer τῶν SS Gottlob Berger, στίς 28 Ἰουλίου 1942: «Οἱ κατεχόμενες ἀνατολικές περιοχές* πρέπει νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς Ἑβραίους [judenfrei]. Ὁ Χίτλερ ἔχει ἀφήσει τήν εὐθύνη γιά ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς πολύ σοβαρῆς διαταγῆς ἀποκλειστικά σέ μένα. Κατά συνέπεια, κανένας δέν μπορεῖ νά μοῦ ἀφαιρέσει τήν εὐθύνη αὐτή».

Σ.τ.Σ.: Αὐτό πού ὁ Χίμλερ ἐννοοῦσε μέ τή φράση «ἀνατολικές περιοχές» εἶναι φανερό ἀπό τήν ἐπιστολή πρός τόν Greiser, μέ ἡμερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1941, πού ἀναφέραμε προηγουμένως.

Τήν ἴδια στιγμή, ἄρχιζε ἡ ἑπόμενη φάση ἐκπατρισμοῦ τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀπόδειξη γι' αὐτό ἦταν ἡ διττή πρόθεση τοῦ Χίτλερ - νά δημιουργήσει ἕνα ἐργατικό δυναμικό ἀπό Ἑβραίους γιά τά μεγαλόπνοα σχέδιά του τῆς Ἀνατολῆς, καί γιά νά τούς κρατᾶ ὡς ὁμήρους.
(Τό θέμα τῶν «Ἑβραίων ὁμήρων» ἐμφανίζεται καί πάλι στά τέλη τοῦ 1943). Καί πάλι δέν γίνεται λόγος γιά σφαγή τους.

Ἀπό τότε ὁ Adolf Eichmann, ἀπό τούς κορυφαίους εἰδικούς τοῦ Χίμλερ σχετικά μέ τούς Ἑβραίους, εἶχε τακτικές συσκέψεις πάνω στά διάφορα προβλήματα πού ἀναφέρονταν στό σχέδιο ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ - παραδείγματος χάρη, γιά τήν ἐπανεκπαίδευση τῶν Ἑβραίων ἐπαγγελματιῶν σέ ἐργάτες, ἀγρότες καί τεχνίτες πού θά χρειαζόταν τό νέο νησί-κράτος».

Ὁ Streckenbach ἀναφέρεται κατά λέξη στό ἡμερολόγιο τοῦ Hans Frank στίς 31 Ἰουλ. 1940. Γιά τό σχέδιο ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ βλ. σύσκεψη τοῦ Χίτλερ μέ τόν Ραῖντερ στίς 20 Ἰουν. 1940. Στίς 24 τοῦ μηνός, ὁ Χάϊντριχ ἔγραφε ὑπενθυμίζοντας στόν Ρίμπεντροπ ὅτι εἶχε προωθήσει τή μετανάστευση τῶν Ἑβραίων, σύμφωνα μέ ἐντολές τοῦ Γκαῖρινγκ, ἀπό τόν Ἰαν. 1939. Εἶχαν ἤδη μεταναστεύσει 200.000, καί ζητοῦσε ἀπό τήν ΑΑ νά τόν πληροφορήσει ἄν θά γίνονταν κι ἄλλες συσκέψεις γιά τήν «Τελική Λύση τοῦ Ἑβραϊκοῦ Προβλήματος». Στήν πραγματικότητα, οἱ φάκελλοι ΑΑ μ' αὐτό τόν τίτλο ὑπῆρχαν ἀπό τό 1938, σειρά 1513. Τό Ἐπιτελεῖο τοῦ Ρίμπεντροπ τόν πίεζε ἀπό τίς 3 Ἰουν. ►

νά ἐφαρμόσει τουλάχιστον τήν πολιτική τῆς Γερμανίας γιά τούς Ἑβραίους - παραδείγματος χάρη, νά ἀποκλειστοῦν ἐκτός Εὐρώπης, ἤ νά διαχωριστοῦν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀνατολῆς ἀπό τούς Ἑβραίους τῆς Δύσης ἤ νά τούς δοθεῖ μιά ἐθνική ἑστία στήν Παλαιστίνη. Γιά τήν ἰδέα περί Μαδαγασκάρης βλ. μεταξύ ἄλλων τό μνημόνιο Rademacher στήν ΑΑ, 3 Ἰουλ. καί τό ἡμερολόγιο τοῦ Γκαῖμπελς, 26 Ἰουλ. Τή συνομιλία τοῦ Χίτλερ μέ τόν πρεσβευτή Abetz στίς 3 Αυγ. (NG-1938) τό μνημόνιο Luther τῆς 15 Αυγ. 1940, καί πάλι 21 Αυγ. 1942 («Το RSHA μέ ἐνθουσιασμό υἱοθέτησε τό σχέδιο Μαδαγασκάρη»), καθώς καί τή συνομιλία τοῦ Χίτλερ μέ τόν κόμη Teleki, στίς 20 Νοεμβ. 1940».

Ἡ παρακάτω φωτογραφία ἐλήφθη τόν Νοέμβριον τοῦ 1939. Ὁ Ραϊχσφύρερ τῶν Ἔς-Ἔς συσκέπτεται μέ ὑψηλοβάθμους συνεργάτας του. Δεξιά του ὁ Ἀρχηγός τῆς Μυστικῆς Κρατικῆς Ἀστυνομίας (Γκεστάπο) Χάϊνριχ Μύλερ. Ἀριστερά του ὁ Ἀρχηγός τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας (Ζιχερχαϊσντίνστ) τοῦ Ράϊχ Ράϊνχαρτ Χάϋντριχ, τόν ὁποῖον ἐδολοφόνησαν Ἄγγλοι πράκτορες στήν Τσεχοσλοβακίαν.

Εἰδικῶς στήν Ἑλλάδα ὁ Χάουπτστουρμφυρερ τῶν SS Τ. Μποῦργκερ, τό πρωΐ τῆς 23ης Μαρτίου 1944 ἀνεκοίνωσε στούς συγκεντρωμένους Ἑβραίους στήν Συναγωγή τῆς ὁδοῦ Μελιδόνη εἰς Ἀθήνας, μέσω τοῦ διερμηνέως καί συνεργάτου τῶν Γερμανῶν Ἑβραίου Κωνσταντίνου Ρεκανάτι, ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν «Ἀγγλοφίλων αἰσθημά-

των» (Anglophiles sentiments) θά μεταφερθοῦν στήν Γερμανία δι' ἐργασίαν καί θά τούς ἐπιτραπῆ νά ἐπιστρέψουν μόνον μετά τόν πόλεμον» (M. Mazower ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 252). Ἐπίσης ὁ Στρατηγός τῆς Βέρμαχτ διοικητής τῆς Β. Ἑλλάδος φόν Κρέντσκυ ἀνεκοίνωσε ἀρχάς Ἰουλίου τοῦ 1942, ὅτι ἀπεφάσισε νά χρησιμοποιήση τόν Ἑβραϊκό πληθυσμό τῆς Θεσσαλονίκης δι' ἐργασίαν καί διέταξε ὅλοι οἱ ἄρρενες Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς νά συγκεντρωθοῦν τήν 11ην Ἰουλίου 1942 στήν πλατεῖα Ἐλευθερίας, πρός καταγραφήν.

Πράγματι οἱ Ἑβραῖοι συνεκεντρώθησαν στήν πλατεῖαν καί πειθήνιοι-πειθήνιοι ἐπερίμεναν στήν γραμμήν, μέχρις ὅτου ἔλθη ἡ σειρά των πρός καταγραφήν. Ὑποθέτω ὅτι ἄν ἦσαν Ἕλληνες οὐδείς θά προσήρχετο, ἀλλά θά διέφευγον καί δέν θά ἐτίθεντο ὑπάκουοι στήν διάθεσιν τῶν Γερμανῶν.

Ἡ μεταφορά τῶν Ἑβραίων ἐκτός τῆς Εὐρώπης εἶναι παλαιό σχέδιο, πού ἀπεδέχετο ἡ Ἰουδαϊκή παγκόσμιος ὀργάνωσις. Ἀκριβῶς τήν 28ην Αὐγούστου 1933 τό Ἑβραϊκό Πρακτορεῖο ὑπέγραψε συμφωνία μέ τό Γερμανικό ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν, διά τήν προώθησι τοῦ σχεδίου μεταφορᾶς τῶν Γερμανοεβραίων στήν Παλαιστίνην.

Ὁ Χίτλερ ἐγνώριζε ἄριστα τόν κίνδυνο πού ἐξεπροσώπει ὁ ἑβραιοσιωνισμός. Ἀλλά ἀπησχολημένος μέ σοβαρά ζητήματα δέν ἔχανε χρόνο μέ τούς Ἑβραίους. Ἀντιθέτως ὁ Γκαῖμπελς εὐλόγως ἐθεώρει πρώτιστον τήν καταδίωξιν τῶν Ἑβραίων. Σχετικῶς ἐξεπόνησε ἕνα σύνολο ἀντιεβραϊκῶν μέτρων, τά ὁποῖα ἐπαρουσίασε στόν Χίτλερ τήν 17ην Αὐγούστου («ἡμερολόγιον» 13-20 Αὐγούστου 1941) ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἄν ὁ Χίτλερ ἐξαπολυθείσης ἤδη τῆς ἐκστρατείας στήν Ρωσία θά τόν ἐνδιέφεραν οἱ Ἰουδαῖοι. Ὁ Γκαῖμπελς ὅμως ἐπέμενε. Τά τηλεγραφήματα καί τά σήματα κατέφθαναν συνεχῶς στό Στρατηγεῖο τοῦ Φύρερ, διά τήν ἐξέλιξιν τῆς εἰσβολῆς στήν Σοβιετική Ἕνωσι. Στρατηγοί πηγαινοέρχονται στούς χάρτας, ὅπου μετακινοῦντο στρατιαί συμφώνως πρός τό «σχέδιον Βαρβαρόσσα». Κι ἀνάμεσά τους ὁ Γκαῖμπελς νά πιέζη τόν Χίτλερ διά τούς Ἑβραίους. Ἐν τέλει ὅπως γράφει στό «Ἡμερολόγιον» του (ἔνθ. ἀνωτ.) *«ἐπέτυχα νά πείσω ἀπολύτως τόν Φύρερ... συμφωνεῖ νά καθιερώσωμεν ἕνα μεγάλο ὁρατό σῆμα τό ὁποῖον θά φέρουν δημοσίως ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Ράϊχ οὕτως ὥστε νά ἀποφύγωμεν τόν κίνδυνον νά δράσουν μέ μεμψιμοιρία*

καί ἡττοπάθεια, δίχως νά ἐντοπίζονται. Στό μέλλον θά ἠδυνάμεθα νά ἐντοπίζωμεν Ἑβραίους πού δέν ἐργάζονται διά νά τούς δίδωμεν μικροτέρας μερίδας τροφίμων ἀπ' ὅσον στούς Γερμανούς... ἐπίσης ὁ Φύρερ συνεφώνησε ὅτι μόλις εὑρεθοῦν τά πρῶτα μεταφορικά μέσα οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Βερολίνου θά ἐκτοπισθοῦν ἀνατολικῶς».

Βλέπετε λοιπόν ὅτι οὐδαμοῦ ἀναφέρεται πρότασις θανατώσεως τῶν Ἑβραίων. Ἦσαν δεδηλωμένοι ἐχθροί τοῦ Ναζισμοῦ. Ἐκήρυξαν τόν πόλεμον κατά τῆς Γερμανίας. Ἔδωσαν τήν ἄνευ ὅρων συνεργασίαν πρός τήν Ἀγγλίαν κι οἱ Γερμανοί ἁπλῶς ἤθελαν νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν Γερμανίαν. Ὁ Χάϋντριχ μάλιστα εἰς διαταγήν του εὑρισκομένην στό Κέντρον Ἐγγράφων Βερολίνου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς (BDC) μέ στοιχεῖα φακέλλου 240, 2, σελ. 167 διέταξε: *«τά πάντα θά πρέπει νά γίνουν διά νά ἀποτραποῦν αὐθαίρετοι καί παράνομοι ὑπερβολαί ἐναντίον τῶν Ἑβραίων...»*. Κρῖμα. Ἔπρεπε νά εἶχαν ἀπαλλάξει τήν Εὐρώπην ἀπό τήν ἑβραιοσιωνιστικήν παρουσίαν.

Πράγματι, ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἱστορικοί καί ὅπως προκύπτει ἀπό κείμενα τοῦ Γ' Ράϊχ οἱ Γερμανοί ἐσχεδίαζαν νά ἀπομακρύνουν τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Εὐρώπην καί νά τούς μεταφέρουν στήν νῆσον Μαγαδασκάρην, ὅπου νά σχηματίσουν τό κράτος των καί νά ἀφήσουν ἥσυχον τήν Εὐρώπη. Ἐκτενῆ ἀναφοράν εἰς σχετικά ἔγγραφα κάνει ὁ Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ στό βιβλίον του (*«Γκαῖμπελς»*, Ἀγγλ. ἔκδ. Λονδῖνον 1966, «Focal point» σελ. 387-388 κ.τ.λ.) ὅπου παρέχει πληροφορίας, διά τό σχέδιον Ἑβραϊκῆς ἀποικίσεως τῆς Μαδαγασκάρης (Jewish Colonization of Madagascar). Ἐπίσης ἴδετε *«Ἡμερολόγιον»* Γκαῖμπελς (ἐγγραφή 2-7-1942) ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τούς Ἑβραίους «κακοτυχίαν» τῆς Εὐρώπης καί ὑπεστήριζε τόν διωγμόν των ἐξ Εὐρώπης (ἐγγραφή 20-3-1942, 6-5-1942). Οὕτως ἤ ἄλλως ἡ ἀπόφασις τοῦ Χίτλερ συμφώνως πρός μαρτυρίας (Χάνς Λάμερ) καί ἔγγραφα (κατάθεσις Χάνς Φίκερ τῆς 11-6-1947, ΝΑ. Μ. 1019.17 καί εἰς Ντ. Ἴρβινγκ ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 647) ἦτο νά λυθῆ τό Ἑβραϊκόν πρόβλημα **μετά τόν πόλεμον**.

Στό *«Ἡμερολόγιον»* του ὁ Γκαῖμπελς γράφει τήν 7ην Μαρτίου 1942, ὅτι πρέπει κατ' ἀρχήν (Zuerst) νά συγκεντρώσουν τούς Ἑβραίους στήν Ἀνατολήν καί μετά τόν πόλεμον (nach dem Krieg) νά τούς στείλουν στήν Μαδαγασκάρη. Πουθενά τό Ἑβραϊκό πρόβλημα

(Judenfrage) δέν λύεται μέ τήν θανάτωσιν τῶν Ἑβραίων, ἀλλά μέ τήν μετακίνησίν των ἐκτός Εὐρώπης, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Γκαῖμπελς καί εἰς ἄλλην ἡμερολογιακήν ἐγγραφήν π.χ. 20-3-1942. Ὅλο τό Ἑβραϊκό ζήτημα ἀντεμετωπίσθη, ἀπό τούς Ναζί μέ τήν πολιτικήν τοῦ «Die Juden mussen aus Europa heraus» (ἔνθ. ἀνωτ.) δηλαδή οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά φύγουν ἔξω ἀπό τήν Εὐρώπην.

Ἐάν οἱ Ναζί εἶχαν ἀποφασίσει νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους θά τό εἶχαν κάνει ἀποτελεσματικῶς εἰς κάθε περιοχήν, ὅπου ἐπεκράτουν. Οἱ Γερμανοί δέν ἔκαναν -καλῶς ἤ κακῶς- στούς Ἑβραίους αὐτό, πού οἱ Ἑβραῖοι ἔκαναν εἰς ἄλλους λαούς καί διδάσκουν ὡς ἐντολήν τοῦ Ἰεχωβᾶ στήν Π.Δ. καί στά Ταλμούδ.

Ἐν τῷ μεταξύ αὐτοί, πού τώρα παριστάνουν τούς φίλους τῶν Ἑβραίων ὑποκρίνονται, διότι τότε δέν ἐδέχοντο τούς Ἑβραίους, πού οἱ Γερμανοί ἐξεδίωκαν ἀπό τήν Γερμανίαν. Στό ἀξιόλογον βιβλίον τοῦ Γ. Γεωργαλᾶ «Pax Americana» (ἔκδ. «Νέα Θέσις», τόμος Β, σελ. 915 κ.ἑ.) ἐκτίθεται ἀναλυτικῶς τό θέμα καί ἀποδεικνύεται, ὅτι: *«ὅταν οἱ ναζιστές πῆραν τήν ἐξουσίαν στήν Γερμανία προσπάθησαν νά διώξουν τούς Ἑβραίους ἀπό τήν χώρα. Ὅμως κανείς δέν τούς δεχόταν. Οἱ Ἄγγλοι δέν τούς ἄφηναν νά μεταναστεύσουν στήν Παλαιστίνη. Καί ὁ Ροῦζβελτ τούς ἔκλεισε τίς πόρτες τῶν ΗΠΑ. Ἀρνήθηκε ν' ἀλλάξει γιά χάρη τους τόν «νόμο περί μεταναστεύσεως». Γιατί ὁ Ροῦζβελτ ἀκολούθησε αὐτήν τήν τακτική; Διότι στίς ΗΠΑ ὑπῆρχε ἔντανος ἀντιεβραϊσμός καί δέν ἤθελε νά συγκρουσθῆ πρός αὐτόν. Καί ὅπως εἶναι λογικόν δέν ἤθελε νά ἐπιβεβαιώσει τίς φῆμες ὅτι εἶναι ὄργανο τῶν Ἑβραίων... τήν ἴδια ἀρνητική τακτική στό θέμα τῆς εἰσόδου Ἑβραίων στίς ΗΠΑ συνέχισε ὁ Ροῦζβελτ καί κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου...».*

Ἡ στάσις τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν, πού δέν ἐδέχοντο τούς Ἑβραίους, πού ἐδίωκαν οἱ Γερμανοί εἶναι ἕνα ἱστορικό κεφάλαιο σκοπίμως ἀποσιωπηθέν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως ὑπάρχει καί οἱ Ἑβραῖοι τήν γνωρίζουν καλῶς. Ἀπό συζητήσεις, πού εἶχα μαζί τους, πάντοτε μοῦ παρεπονοῦντο, διά τήν συμπεριφοράν τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν ἀπέναντί των. Στό ζήτημα τοῦτο συνέβησαν καί δραματικά γεγονότα π.χ. ἡ περίπτωσις τοῦ ἐπιβατικοῦ πλοίου, πού τόν Μάϊον τοῦ 1939 μετέφερε 934 Ἑβραίους, πού οἱ Ναζί τούς ἔδωσαν ἄδεια μεταναστεύσεως! Στό

πλοῖον αὐτό **οἱ Ἀμερικανοί δέν ἐπέτρεψαν νά εἰσέλθη εἰς λιμένα τῶν ΗΠΑ.** Ἔτσι οἱ ἄτυχοι ἐκεῖνοι Ἑβραῖοι περιεφέροντο στήν θάλασσα, μέχρις ὅτου τούς ἐδέχθησαν κάποιαι Εὐρωπαϊκαί χῶραι, ὅπως τό Βέλγιον, ἡ Ὁλλανδία κ.τ.λ. Μετά τόν πόλεμο τό 1945 ὁ πλοίαρχος συνελήφθη, ἀπό τούς Ἀμερικανούς καί ἐδικάσθη ὡς... ἐγκληματίας πολέμου (!) ἀλλ' ἠθωώθη.

Ὁ Ρούζβελτ ἀναμφισβητήτως ὑφίστατο τήν Ἑβραϊκήν ἐπιρροήν, ἀφοῦ οἱ κυριώτεροι συνεργάται του ἦταν Ἑβραῖοι (Μοργκεντάου, Κοέν, Ρόζεμαν, Μπαρούχ κ.ἄ.) καί τό Ἑβραϊκό «λόμπυ» τόν ὑπεστήριξε ἀνεπιφυλάκτως.

Ἀλλ' ὁ Ρούζβελτ ἦτο παμπόνηρος πολιτικάντης καί δέν ἔφθανε, διά λόγους ψηφοθηρικούς -τουλάχιστον μέ ἐμφανεῖς πράξεις- στό σημεῖο νά συγκρουσθῆ μέ τό δημόσιον αἴσθημα τῶν Ἀμερικανῶν, πού ἦτο σαφῶς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καί οὐσιαστικῶς εἶναι ἀκόμη.

Ἐξ αἰτίας τῆς μετριοπαθοῦς συμπεριφορᾶς τῶν Ναζί προσετέθησαν στάς διεθνεῖς Ἑβραϊκάς ὀργανώσεις καί πλῆθος ὀργανώσεων ἐπιζησάντων, ἀπό στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἀκόμη ἐδόθη στούς Ἑβραίους ἡ δυνατότης νά θησαυρίζουν μέ ἀποζημιώσεις, ἐράνους κ.τ.λ. καί τέλος ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα νά ἐκμεταλλεύεται δεξιοτεχνικῶς τό δῆθεν «Ὁλοκαύτωμα» διά τά θύματα τοῦ ὁποίου οὐδέν στοιχεῖον ἔχομεν, ἐπειδή τά 6.000.000 πτώματα ἐκάησαν!

Ἀπό τάς ἀπορρήτους συζητήσεις μεταξύ τοῦ Χίτλερ καί Γκαῖμπελς, πού διεσώθησαν στό *«Ἡμερολόγιον»* τοῦ τελευταίου τόν Μάϊον τοῦ 1942 προκύπτει σαφέστατα, ὅτι ὁ Χίτλερ οὐδέποτε ἐσκόπευε νά ἐξοντώση τούς Ἑβραίους. Ἀντιθέτως ὁ Γκαῖμπελς τόν ἐπίεζε νά λάβη μέτρα, ἐναντίον τους κι ὁπωσδήποτε νά ἐκδιώξη, ἀπό τάς περιοχάς τοῦ Ράϊχ ὅσους εἶχαν ἀπομείνει.

Τήν 29ην Μαΐου 1942 ὁ Γκαῖμπελς γευματίζει μέ τόν Χίτλερ (ἡμερ. 25 Ἀπριλίου - 30 Μαΐου 1942). Τά γεγονότα εἶναι ἀδυσώπητα. 250.000 Γερμανοί Στρατιῶται ἐφονεύθησαν στό Ἀνατολικόν μέτωπον. Ἡ Γερμανία δέν ἀντέχει τέτοιας ἀπωλείας. Ἀλλά καί τόν χρόνον αὐτόν κρατεῖ νικηφόρως. Ὁ Ρόμμελ κατέλαβε τό Τομπρούκ καί καταδιώκει τούς Ἄγγλους. Τελικῶς ὁ χειμών στό ἕνα μέτωπο καί ἡ ἔλλειψις ἐφοδίων στό ἄλλο θά κρίνουν τόν ἀγῶνα. Ἀντιλαμβάνεσθε τό βάρος τῶν φροντίδων τοῦ Χίτλερ.

Μολαταῦτα ὁ Γκαῖμπελς ἐπανέρχεται στό ζήτημα τῶν Ἑβραίων. Ἤθελε νά ληφθοῦν ριζικά μέτρα δι' ἐκείνους καί διά τήν Ἐκκλησίαν. Ὁ Χίτλερ καί τά δύο ζητήματα εἶναι ἀποφασισμένος νά τά λύση μετά τόν πόλεμον. Ὅλα δεικνύουν, ὅτι ὁ Γκαῖμπελς ἔπεισε τότε τόν Χίτλερ ὁριστικῶς νά μή μεταφέρη τούς Ἑβραίους στήν Ἀνατολή, μέχρι Σιβηρίας, ὅπου θά διῆγον μία «σπαρτιατική ζωή» (ἔτσι ἀκριβῶς εἶπε) πού θά τούς ἰσχυροποιήση ὡς φυλή, ἀλλά προτιμᾶ νά τούς μετακινήση στήν Κεντρική Ἀφρική. Παραλλήλως ἐσκέφθησαν πάλιν τήν Μαδαγασκάρην. Ἔτσι ἤ ἀλλοιῶς οἱ Ἑβραῖοι ἔπρεπε ἐξ ὁλοκλήρου νά φύγουν ἀπό τήν Εὐρώπην.

Αἱ τελειωτικαί ἀποφάσεις θά ἐλαμβάνοντο ἀμέσως μετά τόν πόλεμον. Αὐτή ὑπῆρξε ἡ βεβαία τοποθέτησις τοῦ Χίτλερ. Δυστυχῶς δέν εἰσηκούσθη ὁ Γκαῖμπελς, πού ἐπεθύμει νά ἀπαλλαγῆ ἡ Εὐρώπη, ἀπό τόν Ἑβραϊσμόν τώρα.

Ὁ ἴδιος ὁ Χίμμλερ, πού τόσον συκοφαντικῶς ἔχει κατηγορηθῆ εἶχεν ἐπανειλημμένως δηλώσει, διά τόν ἐκτοπισμόν τῶν Ἑβραίων στήν Μαδαγασκάρη, ὅτι αὐτός θά πραγματοποιηθῆ μετά τό τέλος τοῦ πολέμου π.χ. στόν στρατηγό τῶν SS Μπροῦνο Στρέκενμπαχ ὁ Χίμμλερ εἶπε στήν Κρακοβία, ὅτι *«τό πότε θά γίνη ἡ ἐκτόπισις ἐξαρτᾶται ἀπό τήν σύναψιν τῆς εἰρήνης»*.

Ὁ Ἑβραῖος Κάουφμαν ἐπαρουσίασε τό σχέδιον ἐξοντώσεως τῆς Γερμανίας εἰς βιβλίον ὑπό τόν εὔγλωττον τίτλον: *«Ἡ Γερμανία πρέπει νά χαθῆ»*. Οὐδέποτε οἱ Ναζί ἔγραψαν ἕνα βιβλίον μέ τίτλον: «Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά χαθοῦν». Δέν ὑπῆρχε πρόθεσις τῶν Γερμανῶν νά ἐξοντώσουν τούς Ἑβραίους. Πολλά πείθουν περί αὐτοῦ. Ἐπικαλοῦμαι Ἑβραϊκήν πηγήν, τό «Ὁλοκαύτωμα» (ἐκδ. Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου, σελ. 45) ὅπου διαβάζομεν:

Germany
Must Perish

BY THEODORE N. KAUFMAN

ARGYLE PRESS, NEWARK, NEW JERSEY

«Τήν έπομένη μέρα (25-3-1944) συνελήφθησαν όλοι οἱ Ἑβραῖοι πού εἶχαν Ἰσπανική ἤ Τουρκική ὑπηκοότητα. Ὅσοι εἶχαν Τουρκικά διαβατήρια ἐπαναπατρίσθηκαν ἀμέσως, 300 περίπου Ἑβραῖοι, μέ Ἰσπανική ὑπηκοότητα ἐκτοπίσθηκαν σέ ἕνα στρατόπεδο κοντά στήν πόλη Ἀννόβερο, ἀπό ὅπου, μετά ἀρκετούς μῆνες ἐστάλησαν στήν Ἰσπανία».

Ἄν φυσικά ὑπῆρχε πρόθεσις ἐξοντώσεως τῶν Ἑβραίων θά τούς εἶχαν ἤδη φονεύσει, δίχως νά ἀσχολοῦνται μέ τήν ὑπηκοότητά τους.

Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ οὐδέποτε ἀπεφάσισε νά θανατώση τούς Ἑβραίους τῶν χωρῶν πού κατέκτησε. Ἡ φιλοεβραία ἐφημερίς «*New York Times*» (21-1-1998) ἔγραψε ὅτι: «*Παρ' ὅλας τάς ἐπί ἥμισυ αἰῶνα ἔρευνας οὔτε ἕνα ντοκουμέντο δέν μᾶς προσφέρει στοιχεῖα ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν Ναζί ἐξέδωσε μία γραπτή διαταγή γιά τό Ὁλοκαύτωμα*»!!

Ἐκείνη ἡ περίφημος τελική λύσις δέν ἐσήμαινε ἐξολόθρευσι τῶν Ἑβραίων, ἀλλά μεταφορά των ἐκτός τῆς Εὐρώπης καί συγκεκριμένως στήν Μαδαγασκάρη καί μετά τήν ματαίωσι αὐτοῦ τοῦ σχεδίου στήν Ἀνατολή.

Εἰς μνημόνιον τοῦ τομέως D3 τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καταγράφεται «*Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἔχει στό μεταξύ κάνει δυνατόν νά γίνουν κι ἄλλαι περιοχαί προσιταί διά τήν τελικήν λύσιν, ἤτοι τήν ἐκτόπισιν ὅλων τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν Εὐρώπην. Κατά συνέπειαν ὁ Φύρερ ἔχει ἀποφασίσει νά ξεφορτωθῶμεν τούς Ἑβραίους ὄχι στήν Μαδαγασκάρην ἀλλά στήν Ἀνατολήν*». Ὁ Χίμμλερ ἐχρησιμοποίει τόν ὅρον Judenfrei δηλαδή περιοχαί ἀπηλλαγμέναι ἀπό Ἑβραίους. Εἰς ἐπιστολήν του (18-9-1941) πρός τόν Γκαουλάϊτερ Α. Γκράϊζερ ἔγραφε ὅτι: «*ἐπιθυμεῖ νά ἐκκαθαρισθοῦν ὅλαι αἱ παλαιαί περιοχαί τοῦ Ράϊχ καί τό προτεκτορᾶτο (Βοημίας-Μοραβίας) καί νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς Ἑβραίους. Ἀπό τά δυτικά μέχρι τά ἀνατολικά τό συντομώτερο δυνατόν. Σάν πρῶτο βῆμα θά προσπαθήσω νά μεταφέρω -αὐτό τό ἔτος ἄν εἶναι δυνατόν κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα- ὅλους τούς Ἑβραίους τοῦ παλαιοῦ Ράϊχ*».

Τά ἀνακαλυφθέντα ἔγγραφα, ἡμερολόγια κ.τ.λ. ἐπιβεβαιώνουν τοῦτο π.χ. στήν σύσκεψι τῆς 20-6-1940 τοῦ Χίτλερ μέ τόν Ἀρχιναύαρχο Ραῖντερ ἀνεφέρθη τό «σχέδιον Μαδαγασκάρη». Ἀναφορά 24-6-1940

τοῦ Χάϋντριχ πρός τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν Ρίμπεντροπ, σχετική μέ τήν ἐξέλιξι τῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑβραίων, πού ἤρχισε μέ ἐντολήν τοῦ Χέρμαν Γκαῖρινγκ ἀπό τάς ἀρχάς τοῦ 1939. Ἤδη μετεκινήθησαν περίπου 200.000 ἄτομα. Μνημόνιο Ραντεμάχερ «σχέδιον Μαδαγασκάρη» (3-7-1940). *«Ἡμερολόγιον»* Γκαῖμπελς (26-7-1940). Μνημόνιον Λοῦθερ (15-8-1940 καί 21-8-1940). Συνομιλία Χίτλερ μέ πρεσβευτήν Ἄμπετζ (3-8-1940) καί κόμη Τελέκι (20-11-1940).

Ὁ Γκαῖμπελς σαφέστατα σημειώνει στό *«Ἡμερολόγιον»* του (22-9-1941) *«Ἡ γνώμη τοῦ Φύρερ εἶναι ὅτι σιγά-σιγά ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά φύγουν τελείως ἀπό τήν Γερμανίαν»*. Ἡ σταθερά θέσις τοῦ Χίτλερ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ μεταφορά τῶν Ἑβραίων (πρακτικά Κέπεν τῆς 5-10-1941). Στήν ἀρχή ἐσχεδίαζαν νά τούς μεταφέρουν στήν Παλαιστίνη (ματαίωσις λόγῳ Ἀράβων) κατόπιν ἐσκέφθησαν τήν Μαδαγασκάρη (ματαίωσις λόγῳ πολέμου) καί τέλος κατέληξαν νά στείλουν τούς Ἑβραίους στήν Ἀνατολή. Ὁ Ἄϊχμαν μάλιστα εἶχε λάβει μέρος εἰς πολλάς συσκέψεις, διά τήν ὀργάνωσι τῆς μεταναστεύσεως στήν Μαδαγασκάρη, πού προέβλεπε καί ἐκπαίδευσι Ἑβραίων εἰς εἰδικότητας ἀπαραιτήτους, διά τήν λειτουργίαν τοῦ νεοσυστάτου κράτους στήν νῆσον. Ὅλα ἐματαιώθησαν μέ ἁπλή διαταγή τοῦ Χίμμλερ: *«Καμμία ὑπερπόντια μετανάστευσις Ἑβραίων»* (8-10-1942). Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι θά σταλοῦν Ἀνατολικά. Διά περισσότερα εἰς Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ *«Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ»* Ἑλλ. ἔκδ. «Γκοβόστη» Ἀθ. 2003, τόμος Β΄, σελ. 578, 579, 581, 584, 1084).

Πῶς νά τό κάνωμεν; Ἀσφαλῶς ὑπῆρξε σχέδιον ἀπομακρύνσεως τῶν Ἑβραίων ἐξ Εὐρώπης. Τίποτε παραπάνω. Οὔτε ὁλοκαύτωμα. Οὔτε μαζικαί δολοφονίαι. Ὁτιδήποτε διαφορετικό ἀπό τήν μετανάστευσι τῶν Ἑβραίων δέν ἦτο στήν πολιτική πρόθεσι τοῦ Χίτλερ. Ἔτσι ἀποδεικνύουν τά στοιχεῖα.

Στό τετράτομο ἔργον του (*«Hitler»* Γερμ. ἔκδ. Wurrburg 1988, τόμος 1, σελ. 25) ὁ ἀντιναζί Max Domarus παραδέχεται ὅτι: α) οὐδέποτε ὁ Χίτλερ εἶχε ἀναφερθῆ δημοσίως ἤ ἰδιωτικῶς στήν ἐξόντωσι τῶν Ἑβραίων καί β) ὅτι ὁ ἀντισημιτισμός ὑπῆρχε ἤδη στήν Γερμανία ἀπό ἑκατονταετίας (Jahrhunderten) καί ὄχι μόνον εἰς αὐτήν, ἀλλά καί στήν Ρωσία, Οὐγγαρίαν, Γαλλίαν κ.τ.λ.

Ἀπεναντίας οἱ Ἑβραῖοι ἐζήτουν τήν ἐξόντωσι τῶν Γερμανῶν. Ἐπα-

νέρχομαι στό προαναφερθέν βιβλίον τοῦ Κάουφμαν, διά τόν ὁποῖον ὁ ραββῖνος Βαρσάφσκυ εἶπεν ὅτι:

> «...ἕνας ἀπό μᾶς, ὁ Ἀμερικανός Κάουφμαν, εἶχε δημοσιεύσει ἕνα βιβλίο μέ τίτλο *Ἡ Γερμανία πρέπει νά ἀφανιστεῖ (Germany must perish)* μέ τό ὁποῖο πρότεινε τή στείρωση σαράντα ὀκτώ ἑκατομμυρίων Γερμανῶν πού μποροῦν νά τεκνοποιήσουν. Αὐτό μποροῦσε νά γίνει μέσα σέ τρεῖς μῆνες, ἔλεγε, μέ εἴκοσι χιλιάδες γιατρούς, πού θά χειρουργοῦσαν εἴκοσι πέντε ἄντρες καί γυναῖκες τήν ἡμέρα. Δυστυχῶς αὐτό τό πρόγραμμα τό ἐφάρμοσε σέ ἐμᾶς ὁ Χίτλερ».
>
> *(Ροζέ Πεϊρεφίτ: «Οἱ Ἑβραῖοι», Ἑλλ. ἐκδ. «Κάκτος», Ἀθ. 2003, σελ. 158)*

Ὁ ραββῖνος ἀφ' ἑνός μέν δέν κατέκρινε τό βιβλίον τοῦ Κάουφμαν, ἀφ' ἑτέρου δέ **ἐψευδολόγησε**, διότι οὐδέποτε οἱ Γερμανοί Ναζί ἐστείρωσαν τούς Ἑβραίους.

Ὅπως εἴδατε ὅλα τά στοιχεῖα (ἀναφοραί, διαταγαί, ὁδηγίαι κ.τ.λ.) ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ Χίτλερ ἐτάσσετο ὑπέρ τῆς μαζικῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑβραίων. Αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότης. Ἀλλά ἐπικρατεῖ ἡ προπαγάνδα π.χ. αἱ πανεπιστημιακαί Γαλλικαί ἐκδόσεις ἀναφέρουν ὅτι: *«ἀκόμη τό Ἑβραϊκό ζήτημα, ἐάν ὁ Χίτλερ ἐξετίμα ὅτι ὑπῆρχε ἕνα τέτοιο ἠδύνατο νά ρυθμισθῆ μέ μία συγκεντρωτική μετανάστευση: ἀλλά ὁ Χίτλερ ἤθελε νά ἐξοντώση ὅλους τούς Ἑβραίους τοῦ κόσμου»!* (Claude David: *«L'Allemagne de Hitler»*, «Presses Universitaires de France» Paris 1961, σ. 123). Βλέπετε ὅτι ἡ προπαγάνδα φορτώνει στόν Χίτλερ τήν κατηγορία, ὅτι αὐτός ἤθελε νά ἐξοντώση ὄχι μόνον τούς Ἑβραίους τῆς Εὐρώπης ἀλλά ὅλου τοῦ κόσμου! «Mais Hitler voulait detruire tous les Juifs du monde». Μέ ποῖα στοιχεῖα ὑποστηρίζεται αὐτή ἡ ἄποψις; Οὐδέν.

Στό ἴδιο βιβλίον (σελ. 93) κατηγοροῦνται οἱ Ναζί, διά τήν ἐνέργειά των νά παρακινοῦν τούς Γερμανούς νά μή ἀγοράζουν ἀπό Ἑβραίους. Ναί ἔγινε αὐτό. Ἀλλά διατί; Διότι προηγήθη ἡ Ἑβραϊκή ἐκστρατεία νά μή ἀγοράζη ὁ κόσμος Γερμανικά προϊόντα, ὅπως περιέγραψα στό παρόν ἔργον.

Ἐν τούτοις ἡ προπαγάνδα ἀποκρύπτει, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν Ναζί ὠφείλετο στήν προηγηθεῖσαν ὁμοίαν ἐνέργειαν τῶν Ἑβραίων, δηλα-

δή ἐπρόκειτο περί ἀντιποίνων. Πράγματι, εἶναι λυπηρόν πανεπιστημιακαί ἐκδόσεις νά προπαγανδίζουν.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1943 ὁ Ἀντιβασιλεύς τῆς Οὐγγαρίας ναύαρχος Χόρτυ ἐπεσκέφθη τόν Χίτλερ καί εἶχε μαζί του τρεῖς συζητήσεις, μία τήν 16ην Ἀπριλίου καί δύο τήν ἐπομένην. Ὁ ἐπίσημος διερμηνεύς τοῦ Χίτλερ Πάουλ Σμίτ στά ἀπομνημονεύματά του ἀναφέρεται εἰς αὐτάς τάς συναντήσεις κατά τάς ὁποίας ἐτηρήθησαν πρακτικά. Ὑπῆρχε τό θέμα 800.000 Ἑβραίων τῆς Οὐγγαρίας, τούς ὁποίους ὁ Χίτλερ ἤθελε νά ἐκτοπίση, διότι τούς ἐθεώρει ὑπευθύνους διαδόσεως ἡττοπαθείας, κατασκόπους κ.τ.λ. Ἐπί πλέον ὁ Χίτλερ ἐπίστευε καί περί τούτου εἶχε πληροφορίας, ὅτι ὁ βομβαρδισμός τῶν Γερμανικῶν πόλεων ὑπεκινεῖτο ἀπό τούς Ἑβραίους. Εἰς κάποιαν στιγμήν φέρεται ὁ Χόρτυ νά λέγη στόν Χίτλερ ὅτι «δέν δυνάμεθα νά τούς δολοφονήσωμεν». Ὁ Χίτλερ ἔγινε ἔξαλλος: *«Μόνον οἱ Ἑβραῖοι εἶναι δολοφόνοι, διότι διεγείρουν πολέμους στούς ὁποίους σκοτώνονται γυναῖκες καί παιδιά... Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά φύγουν πρός Ἀνατολάς...»*. Ὁ Σμίτ ἐσημείωσε τήν σύστασιν τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν φόν Ρίμπεντροπ πρός τόν Χόρτυ *«νά περιορίση τούς Ἑβραίους εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἤ νά ἐκκαθαρίση τήν Οὐγγαρίαν ἀπό αὐτούς. Τρίτη λύσις δέν ὑπῆρχε»*. Ὁ Ρίμπεντροπ ἐπεσήμανε ἐπίσης στόν Οὖγγρο ἐπιτετραμμένο Στογιάϊ, ὅτι μέχρι τό θέρος τοῦ 1943 ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τῶν χωρῶν πού κατέχουν οἱ Γερμανοί *«ἔπρεπε νά μεταναστεύσουν ἀνατολικῶς εἰς ρωσικά ἐδάφη»* (M. Szinai and L. Szucs: «The confidential papers of Admiral Horthy» Budapest, 1965, p. 248). Οἱ Γερμανοί ἀνησυχοῦν μήπως οἱ Ἑβραῖοι κινηθοῦν ἐπαναστατικῶς ἐναντίον τους στά μετόπισθεν, ὅπως συνέβη στήν Πολωνία, ὅπου μάλιστα ἐπῆλθε ἀνοικτή ρῆξις καί σύγκρουσις μεταξύ τοῦ κυβερνήτου τῆς Πολωνίας Χάνς Φράνκ καί τῶν SS, τά ὁποῖα εἰς ἀντίποινα δολοφονιῶν ἤ δολιοφθορῶν ἐξετέλουν Ἑβραίους. Τήν 9ην Μαΐου 1943 ὁ Φράνκ συναντᾶ τόν Χίτλερ (*«Ἡμερολόγιον»* Γκαῖμπελς, μνημόνιον 11ης Μαΐου 1943) καί τοῦ παραπονεῖται. Ἀλλ' ὁ Χίτλερ τάσσεται ὑπέρ τῶν SS, ἰδίως μετά τήν 19ην Ἰουνίου 1943, ὅταν στό Ὅμπερσαλτσμπεργκ συνηντήθη μέ τόν Χίμμλερ καί εἶχε μαζί του μακράν συνομιλίαν, τά συμπεράσματα τῆς ὁποίας, διά τό Ἑβραϊκόν πρόβλημα ἦσαν: ὁλοκλήρωσις τῆς μετακινήσεως τῶν Ἑβραίων πρός Ἀνα-

τολάς (εἰς ἀρχεῖα Τ. 175/94/5096 κ.ἄ.) Γνῶσται τῆς πολιτικῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑβραίων πρός Ἀνατολάς οἱ σιωνισταί τήν ὑπενόμευσαν μέ «σαμποτάζ» πού ἔκαναν εἰς Γερμανικάς στρατιωτικάς ἐγκαταστάσεις ἤ φονεύοντες εἰς ἐνέδρας μεμονωμένους Γερμανούς στρατιώτας. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν ἦσαν τά ἀντίποινα τῶν μαζικῶν ἐκτελέσεων Ἑβραίων, ἀπό ἄνδρας τῶν SS.

Οὐδέποτε ὁ Χίτλερ διέταξε ἤ ὑπεκίνησε θανατώσεις Ἑβραίων, παρά τόν πόλεμον πού τοῦ ἐκήρυξε ὁ διεθνής Ἑβραϊσμός καί παρά τάς δολοφονίας Γερμανῶν διπλωματῶν (π.χ. Ράτ) στό ἐξωτερικόν ἤ καί ὑψηλοβάθμων Ναζί στό ἐσωτερικόν (π.χ. Χάϋντριχ). Ἀπεναντίας πρίν ἀπό τόν Χίτλερ πολλοί ἑβραιοπράκτορες ἤ Ἑβραῖοι, πού προωθήθησαν εἰς κρατικά ἀξιώματα καί μέσῳ αὐτῶν ὑπενόμευαν τό Γερμανικόν Ἔθνος ἐξετελέσθησαν ἀπό Γερμανούς πατριώτας π.χ. ὁ Ματθίας Ἔρτσμπεργκερ, πού ἐτάχθη ὑπέρ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καί τό 1919 ἀνέλαβε ἀντικαγκελάριος, ἐξετελέσθη ἀπό Γερμανούς πατριώτας τό 1921, ὁ Μούρτ Ἄϊσνερ, γνήσιος Ἑβραῖος ἡγέτης τῶν μαρξιστῶν, πού ἀνέλαβε πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τῆς Βαυαρίας! Τό 1919 ἐξετελέσθη ἀπό Γερμανό πατριώτη, ὁ ἑβραιοσιωνιστής Βάλτερ Ρατενάου, πού διωρίσθη ὑπουργός στήν Δημοκρατίαν τῆς Βαϊμάρης ἐξετελέσθη τό 1922 ἀπό Γερμανούς πατριώτας.

Οἱ Ναζί δέν ἐδολοφόνησαν τούς Ἑβραίους συνωμότας. Ἁπλῶς, διά τοῦ ἐγκλεισμοῦ των στά στρατόπεδα καί διά τοῦ ἐκτοπισμῶν των, τούς κατέστησαν ἀκινδύνους. Ὅλα τά σχετικά ἔγγραφα, πού ἀποδεικνύουν τήν ἀλήθειαν τῆς ἀθωότητος τῶν Ναζί εἰς τάχα θανατώσεις Ἑβραίων ὑπάρχουν καί εὑρίσκονται στήν διάθεσιν τῶν ἱστορικῶν.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν περιπτώσεις, πού Γερμανοί ἐφόνευσαν Ἑβραίους. Κάθε μία τέτοια περίπτωσις πρέπει νά ἐξετάζεται, κυρίως διά νά ἐξακριβοῦται ὁ λόγος τοῦ φόνου τοῦ ὁποιουδήποτε Ἑβραίου. Κι ἄν πιστοποιῆται ἔγκλημα νά καταγγέλλεται ὁ ὑπεύθυνος. Πάντως ναζιστική πολιτική γραμμή, πού **νά διατάσση τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων δέν ὑπῆρξε, ποτέ μά ποτέ**. Καί πρίν ἀπό τόν πόλεμο, κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου καί μετά τόν πόλεμο ἡ Ἑβραΐλα διά τῆς πλουτοδημοκρατίας καί τοῦ ἑβραιομπολσεβικισμοῦ ἐθανάτωσε ἑκατομμύρια Γερμανῶν, ἱστορικόν γεγονός, πού ἀποσιωπηθέν ἀγνοεῖται ἀπό τόν κόσμον. Ἔχουν κυκλοφορήσει πολλά βιβλία. Στά Ἑλ-

ληνικά συνιστῶ τήν ἐργασίαν τῶν Μ. Μπαρντές, Ὤστιν Ἀπ., Φ. Λαρός, Τζ. Φόνς, Λ. Ρορμπάχερ καί Ρ. Ράϊχενμπέργκερ τῶν ἐκδόσεων «Defence de l' Occident» πού στήν Ἑλλάδα ἐξέδωσε ὁ ἐκδοτικός οἶκος «Ἐλεύθερη Σκέψις» ὑπό τόν τίτλον *«Ἐγκλήματα πολέμου τῶν Συμμάχων»* (Ἀθ. 1987).

Τά στοιχεῖα πού παρατίθενται στό ἀνωτέρω βιβλίον θά σᾶς τρομάξουν ἐξ αἰτίας τῆς φρίκης των καί ὅλα εἶναι ἀλήθεια, δέν εἶναι τά παραμύθια τοῦ ὁλοκαυτώματος, ἀλλά ἐγκληματική πραγματικότης, τήν ὁποίαν ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Ε. Μπέβιν ἀπεκάλεσε, πλήρης ἀγανακτήσεως, στήν Ἀγγλικήν βουλήν *«ἀποκορύφωμα ἀνθρωπίνης τρέλλας»* καί *«θέαμα πέρα γιά πέρα φρικτόν»* (*«Times»* 5-11-1945).

Ὁ Ἀμερικανός καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Σκράντον τῆς Πενσυλβάνιας Ὤστιν Ἄππ, ἐκυκλοφόρησε τό 1946 περιγραφήν τῶν φρικτῶν ἐγκλημάτων, πού ὑπεκίνησαν οἱ Ἑβραῖοι. Τό βιβλίον του ἐντός ἑνός ἔτους (1946-1947) ἐπραγματοποίησε ἑπτά ἐκδόσεις.

Ἐπίσης στό *«American Order»* (Νοε. 11-1945) ἀναφέρονται αἱ ἐγκληματικαί κτηνωδίαι, εἰς βάρος τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, διά τάς ὁποίας ὁ πάπας Πίος 12ος διεμαρτυρήθη δι' ἐπιστολῆς του (10-4-1946).

Ὁ ἱστορικός Ἔριχ Κέρν στό σύγγραμμά του *«Verbrechen am deutschen Volk»* (*«Ἐγκλήματα κατά τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ»*) εἰς 340 σελίδας καί πολλάς φωτογραφίας παρουσιάζει τήν τραγωδίαν τῶν Γερμανῶν, τήν ὁποίαν σκοπίμως ἀποσιωποῦν.

Τά ἴδια συμβαίνουν καί μέ ἄλλα βιβλία π.χ. *«Advance to Barbarism»* (*«Βῆμα πρός τήν βαρβαρότητα»*) τῶν ἐκδόσεων Τόμσον καί Σμίθ, Λονδῖνον 1948.

Δέν νομίζω ὅτι ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι οἱ Σύμμαχοι (πλουτοδημοκρατία-Ἑβραιομπολσεβικισμός) κατευθυνόμενοι ἀπό Ἑβραίους διέπραξαν καί διά τῶν Ἑβραίων ἐγκλήματα, ὅπως ὁμαδικάς σφαγάς, ὁμαδικάς δολοφονίας αἰχμαλώτων, ὁμαδικούς βιασμούς, βασανιστήρια καί ἄλλας πράξεις φρίκης.

Στό περιοδικόν *«The Atlantic Monthly»* τοῦ Φεβρουαρίου 1946, τόμος 177, τεῦχος 2, σελ. 49, Βοστώνη, δημοσιεύεται κείμενον τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ Ἔντγκαρ Τζόουνς.

Ἰδού ἕνα ἀπόσπασμα:

«Ἐμεῖς οἱ Ἀμερικανοί ἐκτελέσαμε αἰχμαλώτους πολέμου, βομβαρδίσαμε νοσοκομεῖα, βυθίσαμε ναυαγοσωστικά, σκοτώσαμε ἀμάχους, πετάξαμε ἑτοιμοθανάτους σέ λάκκους μέ νεκρούς. Στόν Εἰρηνικό κομματιάσαμε τά κρανία τῶν ἐχθρῶν μας γιά νά χαρίσωμε ἀναμνηστικά στίς ἀρραβωνιαστικές μας καί φτιάξαμε χαρτοκόπτες ἀπό τά κόκκαλά τους. Στέψαμε τούς βομβαρδισμούς μας μέ φώσφορο καί τίς δολοφονίες ἀμάχων μέ ἀτομικές βόμβες, πετῶντες τες σέ δύο σχεδόν ἀνοχύρωτες πόλεις μέ ἀποτέλεσμα ἔτσι νά ἐπιτύχωμε μίαν ἀναμφισβήτητη ἐπίδοση στίς στιγμιαῖες μαζικές δολοφονίες».

Δέν θά κοπιάσω νά ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ Χίτλερ ἔπαιρνε τάς τελικάς ἀποφάσεις, ἀλλά ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἑβραίων ἐκινεῖτο ἀπό τόν Χίμμλερ καί ἀπό τόν Γκαῖμπελς. Ἰδίως ὁ τελευταῖος εἶχε ριζοσπαστικάς ἀντιλήψεις στήν ἀντιμετώπισιν τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ, τόν ὁποῖον ἐγνώριζε εἰς βάθος, ὅσον οὐδείς ἄλλος στόν κόσμον.

Ἐπαναλαμβάνω: Τήν 18ην Αὐγούστου 1941 ἔφθασε ὁ Γκαῖμπελς στό στρατηγεῖο τοῦ Χίτλερ. Στόν χαρτοφύλακά του ἔφερε τό σχέδιο ἀμέσου ἀπομακρύνσεως 70.000 περίπου Ἑβραίων τοῦ Βερολίνου. Δέν ἠδύνατο νά τό ἐπιτύχη, διότι οἱ σιδηρόδρομοι καί τά φορτηγά αὐτοκίνητα ἀπησχολοῦντο μέ μεταφοράς ὁπλισμοῦ καί μετακινήσεις στρατευμάτων.

Ὁ Γκαῖμπελς δέν ὑπεχώρει, ἐπιμένει καί πείθει τόν Χίτλερ, ὅτι μόλις διατεθοῦν μεταφορικά μέσα νά ἐκτοπισθοῦν οἱ Ἑβραῖοι ἀνατολικῶς. Ἐν τῷ μεταξύ πρέπει νά φέρουν ἕνα χαρακτηριστικόν σῆμα διά δύο λόγους πρῶτον, διά νά μή προπαγανδίζουν ἡττοπάθεια, ἀπαισιοδοξία κ.τ.λ. στόν λαό, ὁ ὁποῖος θά βλέπη, ὅτι ὁ ὁμιλῶν εἶναι Ἑβραῖος κι ὄχι Γερμανός καί δεύτερον νά ἐπισημαίνονται οἱ Ἑβραῖοι πού δέν ἐργάζονται, ὥστε νά τούς χορηγεῖται μειωμένη μερίδα τροφῆς (σχ. εἰς Γκαῖμπελς: «Ἡμερολόγιον» 13-20 Αὐγούστου 1941).

Τόν Ἰανουάριον τοῦ 1938 εἰς λόγον του, πρός τό Ράϊχσταγκ ὁ Χίτλερ προειδοποίησε τούς Ἑβραίους, ὅτι ἄν ὑπεκίνουν ἕναν νέον Παγκόσμιον Πόλεμον στό τέλος θά κατεστρέφοντο καί *«στόν μεταπολεμικό κόσμον οἱ Ἑβραῖοι θά ἔχουν ἐλαχίστους λόγους νά χαίρωνται»*. Πράγματι ἡ πρόβλεψις αὐτή ἀπεδείχθη ἀληθής. Μέ τί νά χαροῦν σήμερον οἱ Ἑβραῖοι; Μετά ἀπό μίαν περιπέτεια διωγμῶν καί

ταπεινώσεων δι' ἕξη χρόνια ἐδημιούργησαν ἕνα μικρό θνησιγενές κρατίδιο, πού ὑπάρχει ἐξ αἰτίας τοῦ ἐλέους τῶν ΗΠΑ, μέ ἀβέβαιον μέλλον λόγῳ Ἑβραϊκῆς ὑπογεννητικότητος καί Ἀραβικῆς ἐχθρότητος. Παρά τάς προπαγανδιστικάς ἤ συνωμοτικάς Ἑβραϊκάς ἐνεργείας, στήν πραγματικότητα οἱ Ἑβραῖοι εἶναι λαός ἐθνικῶς δυστυχισμένων, διότι δέν ἔχουν κάποιο μέλλον. Καί διατί νά ἔχουν; Καί ποῦ νά ἔχουν; Αὐτοί οἱ παρείσακτοι ἀλλόφυλοι, ἀλλόθρησκοι.

Τελικῶς τό σῆμα πού ἐπελέγει νά φοροῦν οἱ Ἑβραῖοι ἦτο τό κίτρινο ἄστρον τοῦ Δαυΐδ, πού εἶχε καθιερώσει ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Μαρία-Θηρεσία. Στά ἀρχεῖα τῶν διαταγῶν τοῦ Χάϋντριχ (φακ. BDC 240 II, σελ. 167) ὁ ἐπιφανής αὐτός Ναζί διατάσσει τάς ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας νά κάνουν τά πάντα, ὥστε νά ἀποτρέπωνται παράνομοι ἐνέργειαι ἤ ὑπερβολαί κατά τῶν Ἑβραίων πού ἐφόρουν τό διακριτικόν των σῆμα. «Θά ἀναλαμβάνωμεν ἄμεσον δρᾶσιν ἐναντίον τέτοιων παρανομιῶν». Ἰδού ἡ ἀλήθεια διά τήν συμπεριφοράν τῶν Ναζί ἔναντι τῶν Ἑβραίων. Αὐτή δυστυχῶς εἶναι ἡ ἀλήθεια, τήν ὁποίαν ἐπιμελῶς σᾶς ἀποκρύπτει ἡ ἑβραιοσιωνιστική προπαγάνδα, πού θέλει θύματα, διά νά εἰσπράττουν χρήματα, ἀποζημιώσεις κ.τ.λ.

Ὅποιος προσπαθήσῃ, κάτι νά εἴπῃ, ὑπέρ τοῦ Χίτλερ αὐτομάτως ρίπτεται στήν κόλασι τῆς πλέον καταπτύστου κριτικῆς π.χ. ὁ δημιουργός τῆς ταινίας «Downfall» («Πτῶσις») Ὄλιβερ Χίρσπιγκελ ἐδέχθη πλῆθος παραλόγων ἐπιθέσεων, ὅταν ἐκείνη ἡ κινηματογραφική ταινία προεβλήθη στό «Φεστιβάλ» τοῦ 2004 τοῦ Τορόντο. Στόν Χίρσπιγκελ ἐπετέθησαν, διότι ἐτόλμησε νά δείξῃ τήν ἀνθρωπίνη πλευρά τοῦ Χίτλερ, πρᾶγμα ἀπαράδεκτον, διότι ὅπως ἔγραψε τό «*Βῆμα*» (17-10-2004) ὁ Χίτλερ εἶναι: «*ἡ πλέον ἐνσάρκωσις τοῦ ἀπολύτου κακοῦ*». Μέ αὐτήν τήν εὐκαιρίαν κατηγοροῦνται καί «*οἱ ἀναθεωρητές ἱστορικοί* (Ντέϊβιντ Ἴρβινγκ, Πόλ Ρασινιέ, Τζόν Μπόλ κ.ἄ.) *πού ἀμφισβητοῦν τό Ὁλοκαύτωμα*»! τό ὁποῖον πρέπει νά θεωρῆται ἱερόν, ὑπεράνω πάσης κριτικῆς. Πάντως, ἐντός δύο ἡμερῶν ἡ ταινία, διά τό τέλος τοῦ Χίτλερ «ἔκοψε 480.000 εἰσιτήρια»! στήν Γερμανία (ἔνθ. ἀνωτ.), γεγονός πολύ παρήγορον, διότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κόσμος ἀφυπνίζεται.

Πολύ ὀρθῶς ὁ Π. Μαρίνης («*Ὁ προκατακλυσμιαῖος πολιτισμός*» ἐκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1998, σελ. 176) παρατηρεῖ: «*Ἀναφέρεται*

στό «Ὁλοκαύτωμα», ἀλλά ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι γεμάτη ἀπό αὐτά καί μάλιστα κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ» καί στήν συνέχεια παραπέμπει στό «Δευτερονόμιον» Γ, ὅπου περιγράφονται πραγματικά ὁλοκαυτώματα, κατά τά ὁποῖα οἱ Ἑβραῖοι ἐξωλόθρευαν ἄλλους λαούς σφάζοντες γυναῖκας, παιδιά καί κτήνη ἀκόμη *«ἐξολοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξ ἧς καί τάς γυναῖκας καί τά παιδιά καί πάντα τά κτήνη»*! Συχνῶς ἐπαναλαμβάνουν οἱ Ἑβραῖοι περιχαρεῖς, ὅτι *«ἐξολοθρεύσαμεν αὐτούς....»* τούς ὁποίους λαούς τούς παρέδωσεν *«Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἰς τάς χεῖρας ἡμῶν καί τῶν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν καί πάντα τόν λαόν αὐτοῦ καί ἐπατάξαμεν αὐτόν ἕως τοῦ μή καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα...»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ὁ Θεός λοιπόν τῶν Ἑβραίων, ὁ Ἰεχωβᾶ, τούς παραδίδει λαούς, τούς ὁποίους οἱ Ἑβραῖοι σφάζουν. Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι σφάζουν αἱ ἐγκληματικαί των πράξεις εἶναι θεόπνευστοι, ἀλλά ὅταν κάποιος πειράξη τούς Ἑβραίους εἶναι ἀντισημίτης, ἀπάνθρωπος κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Καί ὄχι μόνον τά ἐγκλήματα, ἀλλά ὅλαι αἱ πράξεις κρίνονται συμφώνως πρός τό Ἑβραϊκόν συμφέρον π.χ. στήν Γερμανίαν τοῦ Χίτλερ οἱ γάμοι μεταξύ Ἑβραίων καί μή Ἑβραίων ἦσαν ἀνυπόστατοι καί τέλος πάντων ἀπηγορεύοντο. Τοῦτο ἀπό τούς Ἑβραίους κατηγγέλθη καί καταγγέλλεται διεθνῶς ὡς ἀπάνθρωπον κ.τ.λ. νομοθέτημα κι' ὅλοι συμφωνοῦν μαζί τους. Ἐν τούτοις τό ἴδιον ἀκριβῶς ἐψήφισαν, εἰς νόμον τήν 28ην Αὐγούστου 1953 οἱ Ἑβραῖοι στό Ἰσραήλ, ὅπου *«μικτοί γάμοι μεταξύ Ἰουδαίων καί μή Ἰουδαίων δέν εἶναι δυνατόν νά τελεσθοῦν στό Ἰσραήλ»* (Π. Μαρίνης, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 173) κι ἀκόμη:

> «Ἡ σύνοδος τῶν Εὐρωπαίων Ραββίνων πού ἔλαβε χώραν τό 1960 εἰς τήν Ἀγγλία προειδοποίησε τάς κοινότητας καί κάθε υἱό καί θυγατέρα τῶν Ἰουδαίων κατά τοῦ τρομεροῦ κακοῦ (terrible evil) τῶν μικτῶν γάμων τό ὁποῖον καταστρέφει τήν συνοχή τῶν Ἰουδαίων καί κλονίζει τήν οἰκογενειακή ζωή».
>
> ***(ἔνθ. ἀνωτ.)***

Ἐδῶ ὅμως δέν καταγγέλλεται τό Ἑβραϊκόν νομοθέτημα, οὔτε κάποιος -ἰδίως προοδευτικός- διαμαρτύρεται. Διατί; Διότι δέν ἐπιτρέπεται

νά κατηγορηθοῦν οἱ ἀγαπημένοι μας Ἑβραῖοι, ὁ ἐκλεκτός, ὁ περιούσιος λαός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεράνω ὅλων, ὅπως ὁρίζει ἡ θρησκεία των καί πιστεύουν αὐτοί ὅτι εἶναι *«ὑπεράνω πάντων τῶν Ἐθνῶν»* («Δευτερονόμιον» ΚΣΤ, 18-19) τά ὁποῖα Ἔθνη *«Κύριος ὁ Θεός σου θέλει παραδώσει εἰς σέ»* (ἔνθ. ἀνωτ., Ζ, 16). Ἐν τῷ μεταξύ ὑποχρεωτικῶς ἀπηγορεύθη ὁ Ἐθνικός Ὕμνος τῶν Γερμανῶν: «Ἡ Γερμανία ὑπεράνω ὅλων» ὁ ὁποῖος δέν ἔλεγε ὅτι ὁ Θεός θά παραδώση τά Ἔθνη, στούς Γερμανούς, διά νά τά ἐξολοθρεύσουν.

Οἱ Γερμανοί ὑπεράνω ὅλων εἶναι ἔγκλημα. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπεράνω ὅλων εἶναι θεόπνευστον.

Ὁ Χάϊντς Χέχνε («Μαύρη Τάξη» Ἑλλ. ἔκδ. «Πλανήτης», Ἀθ. 1970, σελ. 333 κ.ἑ.) μολονότι εἶναι σφοδρός ἀντιναζί παραδέχεται, ὅτι ὁ Χίμμλερ συνηντήθη στήν Βιέννη τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1944 μέ τόν δρ. Ζάν-Μαρία Μιούζι, πρώην πρόεδρον τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας καί *«δέχεται τή βαθμιαία ἀπελευθέρωση τῶν Ἑβραίων πού κρατοῦνται σέ στρατόπεδο συγκέντρωσης. Δέχεται ἐπίσης νά διευκολύνει τήν μετανάστευσή τους στήν Ἑλβετία»!* Διά ποῖον λοιπόν ὁλοκαύτωμα ὁμιλοῦν; Κι᾽ ἀκόμη (ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 334) ὁ Χίμμλερ τήν 8ην Δεκεμβρίου 1944 συμφωνεῖ νά μεταφερθοῦν στήν Σουηδία οἱ κρατούμενοι τοῦ στρατοπέδου Νόϋενγκάμμε, πλησίον τοῦ Ἀμβούργου, στήν Σουηδία, πού διέθεσε λεωφορεῖα καί προσωπικόν διά τήν μεταφοράν. Διά ποῖον λοιπόν ὁλοκαύτωμα ὁμιλοῦν; Τά παραδείγματα ἀπομακρύνσεως τῶν Ἑβραίων κι ὄχι ἐξοντώσεών των εἶναι πολλά καί ἀποδεικνύουν τόν μῦθον τῆς Ἑβραϊκῆς γενοκτονίας, τήν ὁποίαν οὐδέποτε δι᾽ οὐδένα λαόν διέπραξαν οἱ Γερμανοί. Ἀντιθέτως οἱ Ἑβραῖοι στό παρελθόν ἐπεδόθησαν εἰς γενοκτονίας, ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ Παλαιά Διαθήκη, ἡ ὁποία *«εἶναι γεμάτη ἀπό αὐτά (ὁλοκαύτωμα) καί μάλιστα κατ᾽ ἐντολήν τοῦ Θεοῦ....»* (Π. Μαρίνης: «Ὁ προκατακλυσμιαῖος πολιτισμός» ἔκδ. «Νέα Θέσις», Ἀθ. 1998, σελ. 176) καί ἀκολουθοῦν παραδείγματα καί στό παρόν, ὅπου θῦμα ἐξοντώσεως εἶναι ὁ Παλαιστινιακός Λαός.

Κατηγοροῦν τούς Γερμανούς, διότι ἀπεμάκρυναν τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Γερμανίαν. Βεβαίως εἶχαν πρός τοῦτο τό δικαίωμα, διότι δέν εἶναι παράλογον οἱ Γερμανοί νά θέλουν μίαν Γερμανικήν Γερμανίαν. Ἀλλά δέν κατηγοροῦν τούς Συμμάχους, πού ἐξεδίωξαν περίπου

12.000.000 Γερμανῶν ἀπό τήν Πατρίδα, τάς πόλεις, τάς οἰκίας των καί τούς κατέστησαν πρόσφυγας, ἐκ τῶν ὁποίων περίπου 2.000.000 ἀπεβίωσαν δολοφονηθέντες ἤ ἀπό τάς κακουχίας. Στό περιοδικόν TIME (3-12-1965) διαβάζομεν: *«Μετά τήν παραχώρησιν στήν Πολωνίαν τῶν Γερμανικῶν ἐδαφῶν ἀνατολικῶς τῆς Γραμμῆς Ὄντερ-Νάϊσε ἀπό τούς νικητάς τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου σχεδόν δώδεκα ἑκατομμύρια Γερμανοί ἐξερριζώθησαν ἀπό τά ἐδάφη αὐτά καί ἐστάλησαν πρός δυσμάς εἰς μίαν ἐφιαλτικήν μετανάστευσιν, ἡ ὁποία ἐστοίχισε δύο ἑκατομμύρια ζωές»*.

Θά θέσω ἐκ νέου διαφορετικῶς τό ζήτημα. Ἐρωτῶ: εἶναι σωστόν νά συγκεντρώνουν βιαίως οἱ Γερμανοί τούς Ἑβραίους διά νά τούς μεταφέρουν στήν Μαδαγασκάρη; Ἀπαντῶ: Εἶναι σωστό οἱ Ἑβραῖοι νά πιστεύουν, ὅτι προορίζονται νά κυριαρχήσουν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου κι ὅτι θά ὑποδουλώσουν ὅλα τά Ἔθνη; Μάλιστα δέν τό λέγουν ἁπλῶς ὡς πολιτικήν, ἀλλά ὡς συμφωνία μέ τόν Θεόν τους Ἰεχωβᾶ καί ἀγωνίζονται μέ ὑπονομευτικά μέσα, διά τήν πραγματοποίησίν της.

Περαιτέρω διδάσκουν τά παιδιά των, τά διαπαιδαγωγοῦν καί τά φανατίζουν μέ τάς θρησκευτικάς ἐπιταγάς τῶν ἱερῶν των βιβλίων «Ταλμούδ» ὅπου πλημμυρίζει τό μῖσος τῶν Ἑβραίων ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν π.χ.

Kethuboth (3B) «Τό σπέρμα τοῦ Χριστιανοῦ ἔχει τήν αὐτήν ἀξίαν μέ τό σπέρμα τοῦ κτήνους».

Kethuboth (110B) «Ὁ ψάλτης (Δαυίδ) παρομοιάζει τούς Χριστιανούς μέ τά ἀκάθαρτα κτήνη».

Sanhedrih (74B) «Ἡ σεξουαλική συνουσία τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι, ὡς τοῦ κτήνους».

Abhodah Zarah (26B) «Οἱ καλύτεροι τῶν Γκόϊμ (Χριστιανῶν) πρέπει νά φονεύωνται».

Hilkoth Akum (X, 1) «Μή διασώσης Χριστιανούς ἐκ θανασίμου κινδύνου».

Zohar (1, 25B) «Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κάνουν καλό εἰς τούς Χριστιανούς, οὐδέποτε θά ἀναστηθοῦν».

Schabbath (116A) TOS «Οἱ Ταλμουδισταί συμφωνοῦν, ὅτι τά βιβλία τῶν Χριστιανῶν πρέπει νά καίγωνται».

Ὅποιος διδάσκεται αὐτά, ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτά καί ὅσοι

διαπαιδαγωγοῦνται μέ αὐτά ἀναμφισβητήτως εἶναι ἐγκληματίαι. Τά «Ταλμούδ» ἀποτελοῦν ὁδηγίας πρός διάπραξιν ἐγκλημάτων καί μάλιστα κακουργημάτων, ὥστε ἔπρεπε νά ἐπενέβαινε ὁ Εἰσαγγελεύς καί νά ἐκάλει τούς Ταλμουδιστάς πρός ἀπολογίαν, διότι ἐκτρέφουν δολοφόνους, ἀπατεῶνας, βιαστάς, ψευδόρκους, κλέπτας κ.τ.λ. Τά ἱερά βιβλία τῶν Ἑβραίων περιέχουν ὅσα προβλέπει καί τιμωρεῖ ὁ Ποινικός Κῶδιξ. Τό ὡραῖον εἶναι ὅτι οἱ λεγόμενοι «Ταλμουδισταί» διαθέτουν σχολάς ὅπου ἀναλύουν τά ἐδάφια τοῦ Ταλμούδ εἰς... φοιτητάς τῆς Ταλμουδικῆς.

Ἀρχίζει τό μάθημα. Ὁ σοφός ραββῖνος διαβάζει μερικά ἀποσπάσματα ἀπό τό Ταλμούδ π.χ. «Ἀθῶος δολοφονίας ἐφ' ὅσον ὁ σκοπός εἶναι ἡ δολοφονία Χριστιανοῦ» MAKKOTH (7B). Τό ἴδιον καί στό ABHODAH ZARAH (26B) καί ἀλλοῦ. Γίνεται συζήτησις καί ἀνάλυσις τίνος; τῆς δολοφονίας Χριστιανῶν! Κι ἐσεῖς διαμαρτύρεσθε, ἐναντίον τῶν Ναζί!

Κατόπιν ὁ σοφός ραββῖνος ἐξηγεῖ τό ἐδάφιον πού ὁρίζει ὅτι: «ἐπιτρέπεται νά ἐξαπατᾷ τις τούς Χριστιανούς» BADHA KAMA (113B). Ἄλλο ἐδάφιον ἐπί τοῦ ἰδίου θέματος εἶναι ἐπιτακτικώτερον, διότι ἀπαιτεῖ τήν ἐξαπάτησιν. Γράφει: «Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει πάντοτε νά προσπαθοῦν νά ἐξαπατοῦν τούς Χριστιανούς» ZOHAR (I, 160A). Στή συνέχεια ὁ ραββῖνος διαβεβαιώνει τούς μαθητάς του ὅτι: «Οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζονται ἄνθρωποι ἀλλά οἱ Χριστιανοί δέν ὀνομάζονται ἄνθρωποι» (IEBHAMMOTH 61A καί εις KERITHUTH 6B). Τί εἶναι λοιπόν οἱ Χριστιανοί, ἀφοῦ δέν εἶναι ἄνθρωποι; Οἱ Χριστιανοί διδάσκει τό Ταλμούδ: «Οἱ Χριστιανοί εἶναι ἕνας λαός γαϊδάρων!» (KIDDUSCHIM 68A) οἱ ὁποῖοι ἐπλάσθησαν ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ διά νά εἶναι δοῦλοι τῶν Ἑβραίων. Τό βιβλίον MIDRASCH TALPIOTH (225) τῶν Ταλμούδ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι: «Οἱ Χριστιανοί ἐπλάσθησαν διά νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους πάντοτε»! Ἔτσι ταλμουδικῶς ἐξηγεῖται τί εἶναι οἱ Χριστιανοί καί διατί ἐπλάσθησαν. Τά δέχεσθε; Φυσικά ὄχι. Ἀλλά οἱ Ἑβραῖοι τά δέχονται καί τά διδάσκουν ὡς θρησκευτικάς ἐντολάς, θείας ἐπιταγάς, πού κατεγράφησαν στά ἱερά των βιβλία.

Πάντως νά μή λησμονῶμεν καί τήν τοκογλυφίαν, τήν κατ' ἐξοχήν ἐθνικοθρησκευτικήν ἐπίδοσιν τῶν Ἑβραίων. Ἀρχικῶς ὁ Ἰεχωβᾶ καθώρισεν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά τοκίζουν στούς ἀλλοφύλους, διά νά τούς εὐλογήση ὁ Θεός! Εἶναι τόσον ἐξηπευλισμένος ὁ Ἑβραϊκός

λαός, ὥστε ὑπεβίβασε τόν Θεόν του εἰς ὑμνητήν τῆς τοκογλυφίας, μέ μίαν προϋπόθεσιν νά μή τοκογλυφοῦν μεταξύ των, ἀλλά νά τοκογλυφοῦν εἰς βάρος τῶν ἄλλων λαῶν, διά νά τούς εὐλογήση (!) ὁ Ἰεχωβᾶ: «τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοφιεῖς, τῷ δέ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα εὐλογήση σέ Κύριος ὁ Θεός σου». Αὐτά τά ἀηδῆ γράφονται στό «Δευτερονόμιον» (ΚΓ, 21) τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού οἱ Χριστιανοί (ὁ λαός τῶν γαϊδάρων) θεωροῦν θεόπνευστον... Πρός συμπλήρωσιν τῆς θείας ἐντολῆς ἔρχεται τό Ταλμούδ, πού ὁρίζει: «Ἡ τοκογλυφία ἐπιτρέπεται τώρα διά οἱανδήποτε αἰτία εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν» (IORE DEA 159, 1 καί εἰς ABHODAH ZARA 54A).

Παρακάτω διαβάζομεν στό Ταλμούδ τό θεῖον πρόσταγμα: «Ἑβραῖος δύναται νά ψευσθῆ καί νά ψευδορκήση, ἵνα καταδικασθῆ Χριστιανός (BABHA KAMA 113A) δίχως νά διστάζη διότι: «Ἑβραῖος δύναται νά ψευδορκίση μέ καθαρά τήν συνείδησιν»! (KALCHA IB).

Στά οἰκονομικά ἐγκλήματα ἀνέκαθεν οἱ Ἑβραῖοι ἐπρώτευαν. Τό Ταλμούδ τούς παρέχει θείας ὁδηγίας π.χ. «Κράτησε ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ὁ Χριστιανός ἐκ λάθους σου ἐπλήρωσε ἐπί πλέον» (HOSCHEN HAM 183, 7) ἤ «Ὁ Ἑβραῖος δύναται νά κρατήση ἀπολεσθέν ὑπό Χριστιανοῦ καί ἀνευρεθέν ὑπό Ἑβραίου».

Μέχρι τώρα λοιπόν εἴδατε ὅτι στάς Σχολάς Ταλμουδιστῶν οἱ Ἑβραῖοι διδάσκονται ἀπό μικρά παιδιά τήν δολοφονίαν, τήν ἀπάτην, τήν ψευδορκίαν, τήν τοκογλυφίαν, τό ψεῦδος, τήν ὑπεξαίρεσιν. Σᾶς ἐρωτῶ: Αἱ σχολαί Ταλμουδιστῶν εἶναι σχολαί θεολογίας ἤ μαφίας;

Τώρα, ἀγαπητοί ἀναγνῶσται, μετά ὅσα ἐδιαβάσατε ποῖον εἶναι τό πρόβλημά σας; Διατί πρίν 60 χρόνια συνεκέντρωναν οἱ Γερμανοί τούς Ἑβραίους ἤ ἡ ἐγκληματική θρησκευτική διδασκαλία τῶν Ἑβραίων; πού ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύη, διότι οὐδέποτε τήν ἠρνήθησαν, ἀλλά τώρα τήν διδάσκουν.

Μέ ἄλλα λόγια πρέπει νά ἀσχοληθῆτε μέ τήν Ἑβραϊκή συνωμοσία πού χθές καί σήμερα γίνεται εἰς βάρος σας ἤ μέ τό τί ἔκαναν στούς Ἑβραίους οἱ Γερμανοί; Οἱ Ἰουδαῖοι σᾶς παραπλανοῦν μέ τήν προπαγάνδα των. Ἐκθέσεις, μνημεῖα, τελεταί, «ντοκυμανταίρ», τηλεοπτικαί ἐκπομπαί, ραδιόφωνο, ἐφημερίδες, θέατρον, κινηματογράφος, βιβλία καί ὁτιδήποτε ἄλλο ὑπάρχει τό χρησιμοποιεῖ ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα, διά νά σᾶς ἀποπροσανατολίζη, νά σᾶς κρύπτη τούς σκοπούς

τοῦ Ἑβραϊσμοῦ καί φυσικά νά κερδοσκοποῦν οἱ τοκογλύφοι Ἑβραῖοι.

Προκαλῶ τούς Ἑβραίους, τήν συναγωγή τους, τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιον, τό ἵδρυμα Βίζενταλ κ.τ.λ. περισσότερο προκαλῶ ἐσᾶς τούς ἀναγνώστας μου νά συζητήσετε διά τό Ταλμούδ καί τήν Ἑβραϊκή θρησκεία. Προκαλῶ περισσότερο ἐσᾶς, ἐπειδή σεῖς εἶσθε τά θύματα. Ξυπνῆστε! οἱ ἐπίβουλοι Ἑβραῖοι σκάπτουν τόν τάφον τῶν Ἐθνῶν. Ξυπνῆστε καί ρίξατε τους μέσα, διότι τούς ἀξίζει.

Ἡ μελέτη τοῦ Ταλμούδ μᾶς ὁδηγεῖ κατά λογικήν καί ἠθικήν ἀναγκαιότητα στό συμπέρασμα, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν ὡς ἐχθρός τῆς ἀνθρωπότητος. Συνεπῶς κατηγορῶ τούς Γερμανούς Ναζί διότι δέν ἀπήλλαξαν τήν Εὐρώπην μας, ἀπό τόν Ἑβραιοσιωνισμό, ἐνῷ ἠδύναντο νά τό πράξουν.

Στό ἐρώτημα λοιπόν, ἄν ἦτο σωστό, πού οἱ Γερμανοί συνεκέντρωσαν τούς Ἑβραίους, διά νά τούς μεταφέρουν στήν Μαδαγασκάρη ἡ ἀπάντησις ἔρχεται μόνη της: Μετά ἀπό ὅσα διδάσκουν καί ἐπιδιώκουν οἱ Ἑβραῖοι, δέν ἦτο σωστό αὐτό πού ἔκαναν οἱ Γερμανοί. Ἔπρεπε νά τούς ἔστελναν ὄχι στή Μαδαγασκάρη, ἀλλά στόν Ἰεχωβᾶ τους νά διαβάζουν μαζί ὄρθιοι τό Ταλμούδ.

Πολλαί πτυχαί τοῦ «σχεδίου Μαγαδασκάρη» ἀναλύονται στό σύγγραμμα τοῦ J. Burg: «Schuld und Schicksal» («Ἐνοχή καί πεπρωμένον») ὅπου πληροφορούμεθα λεπτομερείας, τελείως ἀγνώστους ἀλλά βάσει στοιχείων. Ἀναφέρω μίαν, κατά τήν ὁποίαν ὁ Γκρηνμπάουμ πρῶτος ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἰς ὁμιλίαν του στό Μπρεσλάου, ἕνα χρόνο μετά τάς καταδίκας, στήν Νυρεμβέργη εἶπεν τό ἑξῆς ἀποκαλυπτικόν: *«Οἱ κύριοι ἔνοχοι τῆς τραγωδίας τῶν Ἑβραίων ἦσαν πρῶτον οἱ πλούσιοι Ἀμερικανοεβραῖοι, πού ἔμειναν ἀπαθεῖς διά τό πεπρωμένον τῶν ἀπειλουμένων Ἑβραίων ἀδελφῶν τους καί ἐβοήθησαν ἐλάχιστα. Δεύτερον ὅλα τά Ἀγγλικά πολιτεύματα συμπεριλαμβανομένων καί τῶν σοσιαλιστῶν, πού παρεμπόδισαν τήν μετανάστευσιν τῶν Παλαιστινίων καί ἐκ τρίτου οἱ Ναζί»* (ἔνθ. ἀνωτ. verlag K.W. Schutz K.G. Oldendorf 1979, s. 115).

Ὁ συγγραφεύς θά διαπιστώση πάλιν τό πασίγνωστον, ὅτι οἱ πλούσιοι Ἀμερικανοεβραῖοι ὑπεράνω τῆς ζωῆς τῶν ἀπειλουμένων ὁμοθρήσκων των (Glauben genossen) ἔβαλαν τά δολλάριά των (ἔνθ. ἀνωτ.). Καί ἀργότερον πάλιν διά τοῦ ὁλοκαυτώματος θά κερδο-

σκοποῦν, κατά τρόπον ἐκπληκτικόν π.χ. οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν καταφέρει τό 1998 αἱ Ἑλβετικαί Τράπεζαι νά δημιουργήσουν ταμεῖον 1.250.000.000 δολλαρίων, ἀπό τό ὁποῖον ἀποζημιώνονται, διά συμβιβασμοῦ διάφοροι «ἐπιζήσαντες τοῦ Ὁλοκαυτώματος» («Νέα» 15-4-2005) οἱ ὁποῖοι κατηγόρησαν τάς Τράπεζας, ὅτι ἔκλεψαν (!) τάς περιουσίας των, τάς ὁποίας παρέδωσαν στούς Ναζί καί κατέστρεψαν τάς σχετικάς ἀποδείξεις. Ἀπό τό ταμεῖον αὐτό ὁ Ἀμερικανός (!) δικαστής Ἔντουαρντ Κόρμαν ἐνέκρινε νά δοθοῦν, στήν Ἑβραίαν Ἄλτμαν 21.900.000 δολλάρια, ὡς ἀποζημίωσιν (ἔνθ. ἀνωτ.). Ἔτσι τό 2005 οἱ Ἑβραῖοι εἰσπράττουν ἀποζημιώσεις, διά περιουσίας, πού εἶχαν ἄνευ ἀποδείξεων τό 1940-1945. Τούς παραδέχομαι.

Νά παρατηρήσωμεν ἀκόμη, ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν 6.000.000 δέν ἱκανοποιεῖ τούς Ἑβραίους. Συνήθως στά σχετικά βιβλία των τόν ὑπερβάλλουν π.χ. ὁ Ἑβραῖος N. List («L' Etat d'Israel» ed. «Documentation Permanente» Paris 1951 p. 101) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι οἱ: **«ἄνω των ἔξη ἑκατομμυρίων Ἑβραῖοι ἐσφάγησαν ἤ ἐπυροβολήθησαν ἤ ἐπνίγησαν ἤ ἐτάφησαν ζωντανοί ἤ ἐφονεύθησαν μέ ἀέρια ἤ ἐκάησαν στούς γιγαντιαίους φούρνους - κρεματόρια του Ἄουσβιτς, της Τρεμπλίνκα καί ἄλλων τόπων...»**. Ἐπαναλαμβάνω:

Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι μέ τάς ἀποφάσεις των ἤ τάς ὁμολογίας των αὐτοαποδεικνύουν, ὅτι ψεύδονται διά τά 6.000.000. Ἰδού ἕνα ἀκαταμάχητο στοιχεῖον, πού προέρχεται καί τό ὑπογραμμίζω ἀπό Ἑβραϊκή πηγή. Τό Ἑβραϊκό περιοδικό «American Jewish year book» (ἀριθμ. 5702 ἀπό 22-9-1941 ἕως 11-9-1942, τόμ. 43, ἔκδ. «Jewish Publication Society of America» σελ. 666) γράφει, ὅτι: «ὑπῆρχαν στήν Εὐρώπη πού εἶχε ὑποταχθῆ στόν Χίτλερ, τρία ἑκατομμύρια ἑκατόν δέκα χιλιάδες ἑπτακόσιοι δύο Ἑβραῖοι...». Ἐπομένως ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον ὁ Χίτλερ νά ἐσκότωσε περισσοτέρους ἀπό αὐτούς ἤ καί αὐτούς ἀκόμη, διότι πολλοί Ἑβραῖοι διέφυγαν, δέν συνελήφθησαν εἶναι ὁλοφάνερο ψεῦδος. (διά περισσότερα εἰς ἄρθρον Παν. Ἰατροῦ, στόν «Δαυλός» τεῦχος Ἀπριλίου 2005).

Στήν καθιερωμένην πλέον προπαγανδιστικήν ἐκπομπή τοῦ Ἑβραίου Σιμόν Βίζενταλ, πού ἀναμεταδίδει ἡ τηλεόρασις τῆς βουλῆς (ΒΟΥΛΗ) τήν 9-9-2005 καί ὥραν 20.00 ἐλέχθησαν ἐξωφρενικά πράγματα π.χ. ὅτι 500.000 Ἑβραῖοι ἐθανατώθησαν μέ καυσαέρια

DOCUMENT NO. NG – 2586 – [illegible]
CONT'D

– 2 –

c/ Die folgende Ausarbeitung stellt den Niederschlag der bisher seitens der Sicherheitspolizei geleisteten Vorarbeiten zu dem Projekt einer Ansetzung dieser rund 4.000.000 Juden in Madagaskar dar.
Zur Vermeidung dauernder Beruehrung anderer Voelker mit Juden ist eine Ueberseeloesung insularen Charakters jeder anderen vorzuziehen.

– 4 –

3/ Vorarbeiten

a/ Alle mit der Durchfuehrung beauftragten Dienststellen haben zunaechst eine genaue Sichtung des gesamten Judentums ihres Gebietes vorzunehmen.
Sie sind fuer die Beantragung und Ausstellung aller – fuer eine Abwanderung von Juden – notwendigen Vorarbeiten, wie Dokumentenbeschaffung fuer den Einzeljuden, Vermoegenserfassung und Verwertung, sowie Eingliederung in die Transporte, verantwortlich.
Die ersten Transporte sollen hauptsaechlich Landwirte, Baufachleute, Handwerker und Handarbeiterfamilien bis zu 45 Jahren, sowie Aerzte enthalten. Diese werden dann gewissermassen als Vortrupp zum Zwecke der Vorbereitung der Unterbringung der nachfolgenden Massen vorausgeschickt und angesetzt.

b/ Die Juden duerfen bis zu 200 kg nicht sperrendes Gepaeck pro Person mitnehmen. Juedische Landwirte, Handwerke, Aerzte usw. muessen, soweit vorhanden, die gesamte in ihrem Besitz befindliche und zur Ausuebung ihres Berufes notwendige Ausruestung mit-

Madagaskar-Plan (zu Seite 76)

Φωτοτυπία σελίδος τοῦ «σχεδίου Μαδαγασκάρη» πού παραθέτει ὁ J. Burg στό βιβλίο του (ἔνθ. ἀνωτ.).

αὐτοκινήτων, ὅτι ἦτο *«φοβερό νά βλέπῃς»* τό βασανιστήριο ἑνός Ἑβραίου *«μέ μακρυά μαλλιά καί μποῦκλες»* πού τοῦ τά ἔκοψαν οἱ Γερμανοί μέ τό ψαλίδι, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἔγιναν σαπούνι κ.τ.λ. Ὅμως μέσα στό παραλήρημα τῆς προπαγάνδας ἐξέφυγαν κάποιαι ἀλήθειαι π.χ. ὅτι ἐφηρμόζετο σχέδιο μεταφορᾶς τῶν Ἑβραίων «στά ἀνατολικά», ὅτι *«μέ τούς Ναζί συνεργάσθηκαν οἱ Πολωνοί»* ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ὅτι τά «Γκέτο» τά βρῆκαν καί δέν τά ὠργάνωσαν οἱ Ναζί κ.τ.λ. Προφανῶς ἐκ λάθους ἔδειξαν Γερμανική κινηματογραφική ταινία τῆς 20-9-1939 ἡ ὁποία ἐπαρουσίαζε, πῶς ἔζων οἱ Ἑβραῖοι ἐκείνη τήν περίοδο.

Κάθε τόσον οἱ Ἑβραῖοι ἐπινοοῦν λόγους, διά νά ὑπενθυμίζουν τά «ἐγκλήματα» τῶν Γερμανῶν καί νά ἐπωφελοῦνται πολιτικῶς καί οἰκονομικῶς. Μετά ἀπό τούς «Δικαίους τῶν Ἐθνῶν», τά «μουσεῖα», τά «μνημεῖα», τάς «τελετάς», τά «βιβλία», τάς «κινηματογραφικάς ταινίας», τάς «διαλέξεις», τάς «ἀφηγήσεις», τάς «συνεντεύξεις», τελευταίως ὅλος ὁ κόσμος, μά ὅλος ὁ κόσμος ἐτίμησε τήν ἀπελευθέρωσι τοῦ Ἄουσβιτς, ἀπό τούς Ρώσους, πού ἀπηλευθέρωσαν (!) καί τήν ὑπόλοιπον Πολωνίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέσπασαν μεγάλας ἐδαφικάς περιοχάς.

Πρόεδροι Δημοκρατιῶν, Πρωθυπουργοί, πλῆθος πολιτικάντηδων καί λοιπῶν παραγόντων προσῆλθον προσκυνηταί στό Ἄουσβιτς, ὅπου ἀπέτισαν φόρον τιμῆς, μόνον στούς Ἑβραίους, πού ἀπεβίωσαν ἐκεῖ. Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καί ὅλαι αἱ τηλεοράσεις κυριολεκτικῶς ἐλύσσαξαν νά ἐπαινοῦν τούς Ἑβραίους. Ἐδημοσιεύθησαν μάλιστα ἄρθρα ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καί λοιπῶν Εὐρωπαίων, πού δέν ἔσωσαν τούς Ἑβραίους.

Τέτοια ἐνορχηστρωμένη προπαγάνδα δέν ξαναεῖδε ἡ ἀνθρωπότης. Ὅλα τά κατορθώματα ὅλων τῶν λαῶν. Ὅλη ἡ παγκόσμιος ἱστορία. Ὅλοι οἱ ἐθνικοί πολιτισμοί, τά πάντα χάνονται, ἐξαφανίζονται ἀπό παντοῦ, μόνον τό *«ὁλοκαύτωμα»* ἔχει σημασίαν. Εἰδικῶς στήν Ἑλλάδα κατεσκοτώθηκαν οἱ πολιτικάντηδες νά τρέχουν, εἰς ὅποιαν ἐκδήλωσι ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι, διά τήν ἀπελευθέρωσι τοῦ Ἄουσβιτς. Ἀντιθέτως οἱ ἴδιοι ἀφιλότιμοι πολιτικάντηδες, δέν τιμοῦν τήν Ἅλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τήν ἵδρυσι τῆς Κοσμοκρατορίας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τάς μάχας, πού ἔκριναν τήν Παγκόσμιον Ἱστορίαν

(Μαραθών, Θερμοπύλαι, Πλαταιαί, Σαλαμίς κ.τ.λ.) τήν ἵδρυσιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, τήν μάχην τῶν ὀχυρῶν τῆς «Γραμμῆς Μεταξᾶ» τούς 520.000 Ἕλληνας, πού ἀπεβίωσαν ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν τῆς τριπλῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1941-1944 κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ὅλα αὐτά τά ἱστορικά καί κοσμοϊστορικά γεγονότα δέν τά τιμοῦν, ἀλλά τιμοῦν τό Ἄουσβιτς, ὅπου κάποιοι ἀπόλεμοι, ἐργαζόμενοι δουλικῶς στά Γερμανικά ἐργοστάσια ἀπέθαναν, ἀπό ἀσθενείας ἤ πεῖνα ἤ κακουχίας, πού ὅπως καί νά ἀπέθαναν δέν εἶναι ἥρωες, ἄξιοι τιμῆς, ἀλλά θύματα ἄξια λύπης.

Ἐξ ἄλλου στό Ἄουσβιτς δέν διεξήχθη κάποια μάχη, διά τήν ἀπελευθέρωσίν του, ἁπλῶς ἀπεχώρησαν οἱ Γερμανοί.

— Αἱ ἐκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ὁποίου οἱ ἐπιθεωρηταί ἐπεσκέπτοντο συχνῶς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως δέν κατηγοροῦν τούς Γερμανούς διά κάτι, οὔτε φυσικά ἀναφέρουν θαλάμους ἀερίων, «φούρνους», κρεματόριοα κ.τ.λ. τά ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον νά ἀποκρυβοῦν.

— Οἱ Ἑβραῖοι ἐπενόησαν τήν θανάτωσιν εἰς «φούρνους», ὥστε νά μήν ὑπάρχουν τά πτώματα τῶν δολοφονηθέντων, ἀπό τούς Γερμανούς. Ἡ ἐγκληματολογική ἔρευνα ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς 3-4 ἀποτεφρωτικούς κλιβάνους, χωρητικότητος ἑνός πτώματος, ὅπου ἐκαίοντο θανόντες ἐξ ἀσθενειῶν, ἰδίως ἀπό τῦφον, δέν ἠδύνατον νά καύσουν 6.000.000 ἀνθρώπους.

— Ἐπειδή οἱ λεγόμενοι «ἀναθεωρηταί ἱστορικοί» ἀμφισβητοῦν τό «ὁλοκαύτωμα» οἱ Ἑβραῖοι ἐπέτυχαν εἰς πολλάς χώρας ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ «ὁλοκαυτώματος» νά ἀπαγορεύεται καί νά ἀποτελῆ ποινικόν ἀδίκημα! Διατί; Προφανῶς, διότι φοβοῦνται τήν ἀποκάλυψιν τοῦ ψεύδους των, περί τῶν 6.000.000 Ἑβραίων θυμάτων τῶν Ναζί.

— Τό «ὁλοκαύτωμα», ἐάν περιωρίζετο στόν σεβασμό τῆς μνήμης τῶν ὅποιων θυμάτων θά ἦτο ἠθικῶς ἀποδεκτόν. Ἀλλά τό «ὁλοκαύτωμα» ἀποτελεῖ κερδοσκοπικήν ἐπιχείρησιν, διά τῆς ὁποίας αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις καί τό Ἰσραήλ θησαυρίζουν, ἐκ τῶν ἀποζημιώσεων, πού λαμβάνουν, ἀπό τήν Γερμανίαν καί ἄλλας χώρας.

— Εἶναι ἀναγκαῖον τό Ἰσραήλ καί αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις νά ἀνακοινώσουν δημοσίως **πόσα χρήματα εἰσέπραξαν ἀπό τό 1945**, ὡς ἀποζημιώσεις, διά τό «ὁλοκαύτωμα». Πρέπει νά μάθωμεν τά χρημα-

τικά ποσά, πού ἀπέδωσε ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ «ὁλοκαυτώματος».

— Ἡ Ἑβραϊκή προπαγάνδα διέδωσε καί σχεδόν ἔπεισε τόν κόσμον, ὅτι μόνον Ἑβραῖοι ἐφονεύθησαν, κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Τά τόσα ἑκατομμύρια τῶν νεκρῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν δέν ὑπολογίζονται, ἀλλά μόνον οἱ Ἑβραῖοι εἰσπράττουν ἀποζημιώσεις. Τά θύματα τῶν ἄλλων λαῶν καί ἰδίως τῶν Ἑλλήνων π.χ. Καλάβρυτα, Δίστομον κ.τ.λ. δέν ἔχουν ἀκόμη ἀποζημιωθῆ, οὔτε πρόκειται νά ἀποζημιωθοῦν. Διατί; εἶναι δίκαιον αὐτό;

— **Ζητοῦμεν ἕναν ἐλεύθερον δημόσιον διάλογον** γύρω, ἀπό τό «ὁλοκαύτωμα» διά νά λάμψη ἡ ἀλήθεια. Πρέπει νά ἀκουσθοῦν ὅλαι αἱ γνῶμαι. Νά ἐκτιμηθοῦν ὅλα τά στοιχεῖα. Νά διατυπωθοῦν ὅλα τά ἐπιχειρήματα. Καί ἄν ἀποδειχθῆ, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν δίκαιον νά τούς τό ἀναγνωρίσωμεν, μέ τό παραπάνω. Ἄν ἀποδειχθῆ ὅμως, ὅτι ἔχουν ἄδικον, τότε νά ἐπικρατήση ἡ ἀλήθεια καί μόνον αὐτή.

Ἡ ἀξιοπρέπεια καί ἡ λογική, κάθε ἀνθρώπου ἐπιβάλλουν:

- *Νά ἔχη τό δικαίωμα νά λέγη τήν γνώμην του.*
- *Νά ἀκούη ὅλας τάς ἀπόψεις.*
- *Νά μή τόν ὑποχρεώνουν νά πιστεύη εἰς κάτι, ἐκτός ἄν τόν πείσουν.*
- *Νά εἶναι ἐλεύθερος, στόν διάλογον.*
- *Νά μή τοῦ ἀπαγορεύουν νά ἐκφράση τήν γνώμην του.*
- *Νά μπορῆ νά ἐξετάζη τά πάντα.*

Τά ἀνωτέρω αὐτονόητα, διά κάθε ἀξιοπρεπῆ καί λογικόν ἄνθρωπον δέν ἰσχύουν προκειμένου, περί τοῦ «ὁλοκαυτώματος» τῶν Ἑβραίων. Στό θέμα αὐτό ὁ κάθε ἄνθρωπος δέν ἔχει δικαίωμα νά λέγη ἀντίθετον γνώμην, ἀπό τήν Ἑβραϊκήν, δέν ἔχει τό δικαίωμα νά ἀκούση τήν ἄλλην ἄποψιν, δέν τόν πείθουν, ἀλλά τόν ὑποχρεώνουν νά πιστεύη, εἰς ὅσα οἱ Ἑβραῖοι, ἰσχυρίζονται, δέν εἶναι ἐλεύθερος στόν διάλογον ἀμφισβητήσεως τοῦ «ὁλοκαυτώματος» δέν ἐπιτρέπουν στόν διαφωνοῦντα, μέ τό «ὁλοκαύτωμα» νά ἐπιχειρηματολογήση ἤ νά στοιχειοθετήση τήν ἄποψίν του καί τέλος μπορεῖτε νά ἐξετάσετε τά πάντα, πλήν τοῦ «ὁλοκαυτώματος».

Ὁ κοσμάκης ὑποκύπτει. Αἱ ἐλεύθεραι προσωπικότητες ὄχι.

Ἐκτός ἀπό τάς ἐπισήμους ἐκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ

Σταυροῦ, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ὁποίου ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθησαν καί ἐπεθεώρησαν τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου δέν εὗρον οὔτε θαλάμους ἀερίων, οὔτε «φούρνους» κ.τ.λ. ὑπάρχουν καί λεπτομερεῖς ἀναφοραί - ἐκθέσεις τῶν Ἐθνικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν - ἀκόμη καί τῆς Τουρκικῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου - πού ἐπιβεβαιώνουν, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι διεβίουν ἀνθρωπίνως στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ὅλαι αὐταί αἱ ἐκθέσεις ἀπεσιωπήθησαν ἤ ἐπιμελῶς ἐξηφανίσθησαν.

Ὀλλανδοί καί Βέλγοι ἀμφισβητοῦν εὐθέως τό ὁλοκαύτωμα ἀπό ἱστοσελίδας, ὅπου ἐκδηλώνουν «ἀντισημιτισμό».

(*«Ελευθεροτυπία»*, 6-2-2006).

Τό ἴδιο συνέβη καί μέ τάς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων, στήν «δίκη» τῆς Νυρεμβέργης, πού καί αὐταί ἀπεσιωπήθησαν, ὅπως ἡ ἀπολογία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἰουλίου Στράϊχερ ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπαγορεύσει στόν συνήγορόν του νά καταθέση προσφυγή κατά τῆς καταδίκης του, εἰς θάνατον ἤ ἐξηφανίσθησαν, ὅπως τό σημείωμα, πού συνέταξε ὁ ὑπουργός ἐξωτερικῶν τοῦ Γ΄ Ράϊχ φόν Ρίμπεντροπ, *«διά τήν πολιτικήν, τήν ὁποία ἠκολούθησαν ἔναντι τῶν Ἑβραίων»* πού ἀναφέρεται στήν ἐπιστολήν, πού ἀπέστειλε ὁ φόν Ρίμπεντροπ πρίν τόν ἀπαγχονίσουν, διά τήν τύχην τῶν προσωπικῶν του ἀντικειμένων καί χρημάτων τά ὁποῖα —τά περισσότερα— ὑπεξήρεσαν διάφοροι Ἀξιωματικοί τῶν Συμμάχων. Σχετικῶς εἰς ἀναφοράν τοῦ Συνταγματάρχου - ἀρχιδεσμοφύλκος Ἄντρους, διά τήν *«διάθεσιν τῶν τιμαλφῶν τῶν καταδικασθέντων»* (παρ. 6). Ἐπιστολαί, σημειώσεις καί ἡμερολόγια τῶν κρατουμένων παρεκρατήθησαν, ἀπό δεσμοφύλακας ἤ ἀνακριτάς καί μετά ἐπωλήθησαν εἰς πλειστηριασμούς. Ἔτσι σκοπίμως ἀπεσιωπήθησαν ἤ ἐξηφανίσθησαν πραγματικά ἱστορικά στοιχεῖα, διότι δέν συνέφεραν στούς Ἑβραίους.

Τά πράγματα εἶναι εὔκολα ἀρκεῖ νά συνειδητοποιήσετε τόν ἑβραϊκόν κίνδυνον. Ἐάν πεισθῆτε, ὅτι ἀληθῶς οἱ Ἑβραῖοι συνωμοτοῦν εἰς βάρος τῶν Ἐθνῶν, ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζουν, ἐπιτάσσουν καί καθοδηγοῦν τά ἱερά τους βιβλία, πού δέν ἀρνοῦνται, τότε ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς ἀπαντήσεως στήν ἑβραϊκή πρόκλησι.

Οἱ ὅροι ἑπομένως τοῦ προβλήματος εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Ὑπάρχει διεθνής ἑβραϊκή συνωμοσία.
2. Πρέπει νά συνειδητοποιήσετε τήν ὕπαρξίν της.
3. Δικαιοῦσθε νά ἀντιμετωπίσετε τόν συνωμοτοῦντα ἑβραιοσιωνισμό, ἔργω καί λόγω.

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι μόνον μία: **Ἔξω ἀπό τάς Εὐρωπαϊκάς χώρας οἱ Ἑβραῖοι, ὡς λαός καί ὡς συμφέροντα.**

Ἐάν βεβαίως αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις καί τό Ἰσραήλ:

1. Ἀποκηρύξουν τά διδάγματα τοῦ Ταλμούδ κ.τ.λ.
2. Ἀπορρίψουν τόν ἀνισόρροπον ρατσισμόν, ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Ἰεχωβᾶ.
3. Ἀρνηθοῦν, ὅτι ἐθνικοθρησκευτικός τους σκοπός εἶναι, ἡ παγκόσμιος κυριαρχία.
4. Ἐγκαταλείψουν τήν θρησκευτικήν των πίστιν, ὅτι θά ὑποδουλώσουν ὅλα τά Ἔθνη, πού θά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους.

Ἐάν εἰλικρινῶς κάνουν αὐτά, τότε θά ἐπανεξετάσωμεν τάς σχέσεις, μέ τούς ἑβραιοσιωνιστάς. Μέχρι τότε γιά μᾶς οἱ Ἑβραῖοι θά παραμείνουν θανάσιμοι ἐχθροί, ἰδιότητα πού μόνοι τους ἐπέλεξαν, μέ ὅλας τάς συνεπείας αὐτῆς τῆς ἀποκλειστικῆς των ἐπιλογῆς.

Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν προειδοποιοῦμεν:

1. Τούς Ἑβραίους, πού κυκλοφοροῦν μέ Ἑλληνικά ὀνόματα, διά νά κρύπτουν τήν πραγματικήν καταγωγήν των.
2. Τούς πράκτορας τῶν Ἑβραίων, ἰδίως δημοσιογράφους, πολιτικούς καί τηλεπαρουσιαστάς, πού ἐξυπηρετοῦν τόν ἑβραιοσιωνισμό.
3. Τούς οἰκονομικούς παράγοντας, πού διακινοῦν τό παρασιτικό ἑβραϊκό κεφάλαιο ὑπό μορφήν Α.Ε. «Τράστ», «Χόλντιν», «ὑπεράκτιων ἑταιρειῶν» κ.τ.λ.
4. Τούς ἑβραιοϋποκινουμένους ὑπονομευτάς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πού κατέχουν δημοσίας θέσεις καί ἐξυπηρετοῦν τόν ἑβραιοσιωνισμό, μέ τήν ἐπιβολή στήν παιδεία καί τήν ἐξωτερικήν μας πολιτικήν φιλοεβραϊκῶν θέσεων.
5. Τά ΜΜΕ πού δολιοφθείρουν τόν Ἑλληνικόν τρόπον ζωῆς, τά ἱερά τῆς Φυλῆς καί τάς Ἐθνικάς ἀξίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μέ τήν

ἄσκησιν συστηματικῆς προπαγάνδας ὅλων τῶν εἰδῶν, μέ σκοπό τήν διάδοσι τοῦ ἐκφυλισμοῦ καί τῆς παρακμῆς στήν Ἐθνικήν Κοινωνίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ὅλοι οἱ παραπάνω προειδοποιοῦνται, διά **πρώτην καί τελευταίαν φοράν**, μέ μίαν φράσιν: Ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονή μας. Τά ὑπόλοιπα θά γίνουν, ὅπως πρέπει. Κι᾽ ὅταν κάνης ὅ,τι πρέπει ἄς γίνη ὁτιδήποτε, καθώς ἔλεγε ὁ Ἰω. Μεταξᾶς.

Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός δέν ἡττήθη ὡς **ἰδεολογία**, ὅπως συνέβη μέ τόν κομμουνισμό. Ἡττήθησαν πολεμικῶς τά κράτη, πού τόν ἐξεπροσώπουν. Μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου οἱ ἐθνικοσοσιαλιστικαί ἰδέαι ἐμφανίζονται πάλιν στήν Εὐρώπην.

Ἐπειδή τά ναζιστικά ἤ φασιστικά κόμματα διώκονται ποινικῶς αἱ ἐθνικοσοσιαλιστικαί παρατάξεις χρησιμοποιοῦν διάφορα ὀνόματα. Ὑπάρχουν, κινοῦνται, προοδεύουν. Παντοῦ ἐκτός Ἑλλάδος, ὅπου αἱ σχετικαί προσπάθειαι δέν ἐπέτυχαν οὔτε τό 1%. Συνοπτικῶς στήν Εὐρώπην ἔχομεν κατά χώρας τά ἑξῆς κινήματα: Στήν Γερμανίαν τό **«Ρεπουμπλικανικόν Κόμμα»** εἰσῆλθε στό κοινοβούλιον τῆς Βάδης-Βυρτεμβέργης. Τό **«Ἐθνικό Δημοκρατικό Κόμμα»** (NPD) ἔλαβε τό 9,2% τῶν ψήφων στή Σαξωνία. Τό **«Κόμμα Γερμανικῆς Λαϊκῆς Ἑνώσεως»** εἰσῆλθε στό κοινοβούλιο τοῦ Βραδεμβούργου μέ 6.1%. Στήν Γαλλίαν τό **«Ἐθνικόν Μέτωπον»** ἔλαβε τό 14% τῶν ψήφων στάς περιφερειακάς ἐκλογάς. Στήν Βρετανvία τό **«Ἐθνικόν Κόμμα»** ἐκπροσωπεῖται εἰς Δήμους. Στήν Πορτογαλία τό **«Λαϊκόν Κόμμα»** ἔλαβε τό 7,3%. Στήν Ὀλλανδία, ἡ **«Λίστα»** τοῦ δολοφονηθέντος Πίμ Φόρτουν ἦλθε τό 2002 2ον κόμμα μέ 26 ἕδρας στήν βουλή. Στό Βέλγιον ἀφοῦ ἀπηγόρευσαν τό **«Φλαμανδικό Μπλόκ»** μετωνομάσθη εἰς «Φλαμανδικό Συμφέρον» καί ἔλαβε τό 11,5% στήν ὁμοσπονδιακή βουλή καί τό 2000 ἐπῆρε τό 33% τῶν ψήφων στάς ἐκλογάς τῆς Ἀμβέρσης. Στήν Αὐστρία τό **«Κόμμα τῆς Ἐλευθερίας»** ἐπέτυχε τό 1999 τό 27% τῶν ψήφων μέ 52 βουλευτάς καί ἦλθε δεύτερον κόμμα. Στήν Σερβίαν τό **«Ριζοσπαστικό Σερβικό Κόμμα»** ἔλαβε τό 2003 ποσοστό 27,5% καί στήν προεδρικήν ἐκλογήν τοῦ 2004 ποσοστόν 45%. Στήν Ἰταλία ἡ **«Λέγκα τοῦ Βορρᾶ»** κατώρθωσε τό 1994 νά ἐκλέξη 118 βουλευτάς μετά ἔπεσε, ἐνῶ ἡ **«Ἐθνική Συμμαχία»** ὅπου μετεῖχε τό φασιστικό κόμμα τοῦ **«Κοινωνικοῦ**

Κινήματος Ἰταλίας» πού ἔλαβε 12% τῶν ψήφων ἐπροδόθη, ὑπό τοῦ Φίνι. Στήν Νορβηγίαν τό **«Κόμμα τῆς Προόδου»** ἔβγαλε τό 2001 26 βουλευτάς μέ 14,7% τῶν ψήφων πού ἐπῆρε. Στήν Δανία τό **«Λαϊκόν Κόμμα»** τό 2004 ἦλθε τρίτον μέ 24 βουλευτάς καί 13,2% τῶν ψήφων. Στήν Ἑλβετία τό **«Λαϊκό Κόμμα»** ἦλθε πρῶτον! Τό 2003 μέ ποσοστόν 26,6% καί 55 βουλευτάς. Στή Ρουμανία τό **«Κόμμα τῆς Μεγάλης Ρουμανίας»** τό 2004 ἔλαβε τό 13% καί ἐξέλεξε 48 βουλευτάς. Στήν Κροατία τό **HSP** τό 2003 ἐπῆρε τό 6,4% καί 8 ἕδρας στήν βουλή κ.τ.λ. καί ὅλα αὐτά παρά τούς διωγμούς, φυλακίσεις, δολοφονίας.

Τήν ἰδέαν δημιουργίας ἑνός κράτους τοῦ Ἰσραήλ, κάπου στήν Ἀνατολή δέν τήν ἐπεδίωξε μόνον ὁ Χίτλερ, ἀλλά καί ὁ Στάλιν, (ψευδώνυμον τοῦ Ἰωσήφ Βησσαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι, 1879-1953) ὁ ὁποῖος διέταξε τήν μεταφοράν ὅλων τῶν Ἑβραίων, στήν περιοχή τοῦ Μπιρομπιτζάν, πού εὑρίσκεται στήν Κεντρικήν Ἀσίαν. Οἱ σιωνισταί ὅμως ἤθελαν κράτος στήν Παλαιστίνην. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Στάλιν τοῦ ἐστοίχισε τήν ζωήν!

Ὁ Σοβιετικός πρεσβευτής στήν Πολωνία, Πονομαρένκο, μετά τόν «θάνατον» τοῦ Στάλιν ἀπεκάλυψε στήν Γαλλικήν ἐφημερίδα «France Soir» (7-6-1957) ὅτι ὁ Στάλιν ἐξηνάγκασε τά 25 μέλη τοῦ «Πρεζίντιουμ» νά ἐγκρίνουν νόμους, συμφώνως πρός τούς ὁποίους θά μεταφέροντο ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι τῆς ΕΣΣΔ, στό Μπιρομπιτζάν, ὅπου θά ἱδρύετο «Αὐτόνομος Ἑβραϊκή Δημοκρατία».

Διαπιστώνομεν λοιπόν ἕναν ἀντισημίτην Στάλιν, παρά τά διαδοθέντα περί Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς του, πού ὑπεστηρίχθησαν αναποδείκτως. Στήν βιογραφία «Στάλιν» («Φάκελλοι Μοντατόρι» Ἑλλ. ἐκδ. «Φυτράκης» Ἀθ. 1972, σελ. 5) γράφεται, ὅτι τό πραγματικόν του ἐπώνυμον Τζουγκασβίλι *«εἶναι μία ἔνδειξις, ὅτι ὁ Στάλιν εἶχε ἑβραϊκό αἷμα στίς φλέβες του»* καθόσον οἱ Ἑβραῖοι, πού ἀφίχθησαν, στήν Γεωργίαν, ἀπό τήν νῆσον Τζού, ἐχαρακτηρίζοντο μέ τό «Τζούγκα» πού ἐσήμαινε τόν καταγόμενο, ἀπό τήν νῆσο Τζού. Αὐτή ἡ ἔνδειξις δέν εἶναι πειστική, ἄν καί τήν βεβαιώνουν οἱ Τζ. Φίσμαν καί Τζ. Χάττον στό ἔργον τους «ἡ ἰδιωτική ζωή τοῦ Στάλιν». Ἐνδιαφέρον τό βιβλίον τοῦ Λ. Φίσερ: «Ἡ ζωή καί ὁ θάνατος τοῦ Στάλιν» (L. Fischer: «The life and death of Stalin»).

Ὑπάρχουν μερικά γεγονότα, πού χρειάζονται βαθυτέραν ἀνάλυσιν. Τήν 5ην Μαρτίου 1953 ὁ ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Μόσχας ἀναγγέλλει τήν συνταρακτικήν εἴδησιν: Ὁ Στάλιν ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν. Αἰτία τοῦ θανάτου του δύο ἀλλεπάλληλα ἐγκεφαλικαί αἱμορραγίαι, αἱ ὁποῖαι τοῦ προεκάλεσαν παράλυσιν, ἀπώλειαν λόγου, συνειδήσεως καί μετά πάλην ἕξη ἡμερῶν ἀπεβίωσε στήν «ντάτσα» του, πού ἦτο ἡ ἔπαυλις τοῦ πρίγκηπος Ὀρλώφ, 84 χλμ. ἀπό τήν Μόσχαν. Ἔτσι ἀνεκοίνωσαν, ἀλλ᾽ ἦσαν ἔτσι τά γεγονότα; Ἀπ᾽ ὅσα ἔχω μελετήσει κι᾽ ἀναλύσει πιστεύω πῶς ὄχι. Ὁ Στάλιν δέν ἀπέθανε. Ἐδολοφονήθη.

Μέ δύο λόγια θά σᾶς πληροφορήσω συνοπτικῶς τά ἑξῆς:

Ἀρχάς τοῦ 1953 ἐννέα ἰατροί τοῦ νοσοκομείου τοῦ Κρεμλίνου συνελήφθησαν, ὅτι ἐδολοφόνησαν δύο ὑψηλόβαθμα στελέχη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (Σερμπάκωφ, Ζντάνωφ) καί ἐσχεδίαζαν νά δολοφονήσουν, κάποιους Ρώσους Στρατάρχας (Κόνιεφ, Στεμένκο, Βασιλιέφσκυ κ.ἄ.) στά πλαίσια μιᾶς συνωμοσίας, πού θά ὡλοκληροῦτο, μέ τήν θανάτωσι τοῦ ἰδίου τοῦ Στάλιν. Τούς συνωμότας κατήγγειλε, ἐγγράφως ἡ ἰατρός Τιμασιούκ, ἡ ὁποία διά τήν ἀποκάλυψίν της ἐτιμήθη, μέ τό παράσημον Λένιν.

Οἱ συλληφθέντες ἰατροί ἦσαν Ἑβραῖοι. Ὁ ὑπουργός ἀσφαλείας Ἰγνάτιεφ ἀπέσπασε ὁμολογίας τῶν κατηγορουμένων, οἱ ὁποῖοι παρεδέχθησαν, ὅτι ἦσαν ὄργανα τοῦ διεθνοῦς σιωνισμοῦ καί εἰργάζοντο, ὑπέρ τῶν ΗΠΑ. Φυσικά αἱ ὁμολογίαι αὐταὶ καθ᾽ ἑαυταί δέν ἔχουν ἀξίαν, διότι οἱ σοβιετικοί ἀνακριταί ἠδύναντο νά πάρουν, ὁποιαδήποτε ὁμολογία ἤθελαν, μέ βασανιστήρια, ἐκβιασμούς καί ἄλλας μπολσεβικικάς μεθόδους. Ἀξίαν ὅμως ἔχουν αἱ λεπτομέρειαι τῶν γεγονότων, πού ἀνεφέρθησαν καί ἐπιβεβαιώθησαν. Φαίνεται, ὅτι ὁμάς Ἑβραίων (Καγκάνοβιτς, Μολότωφ, Κροῦτσεφ, Μπέρια κ.ἄ.) πού κατεῖχαν ἡγετικάς θέσεις στό ΚΚΣΕ ἐν ὄψει τοῦ ἀντισημιτικοῦ προγράμματος τοῦ Στάλιν ἀπεφάσισαν νά τόν σκοτώσουν.

Πρώτη ἀπόπειρα δι᾽ ἰατρικῶν μεθόδων. Ἀπεκαλύφθησαν, συνελήφθησαν, ἐξετελέσθησαν. Ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε.

Δευτέρα ἀπόπειρα διά πραξικοπήματος, ὄχι στήν «ντάτσα» ἀλλά στήν αἴθουσα τοῦ «Πρεζίντιουμ» ὅπως διηγήθη ὁ Ἑβραῖος σιωνιστής Ἰλία Ἔρενμπουργκ, στόν Ζάν-Πώλ-Σάρτρ. Κατά τήν συνεδρίασιν

ἐκείνην ὁ Καγκάνοβιτς ἐζήτησε, ἀπό τόν Στάλιν νά κλείσῃ τήν ὑπόθεσιν τῶν ἰατρῶν. Ὁ Στάλιν ἠρνήθη ὠργισμένος, ὁπότε ὁ Καγκάνοβιτς ἔβγαλε τήν κομματική ταυτότητά του, τήν ἔσχισε καί τήν ἐπέταξε, στό πρόσωπον τοῦ Στάλιν, ὁ ὁποῖος ὥρμησε στό τηλέφωνον, διά νά καλέσῃ τόν Ποσκρεμπίσεφ, ἐπικεφαλῆς τῆς γραμματείας καί ἀσφαλείας του. Ματαίως τό τηλέφωνο ἦτο κομμένο. Ἐξ ἄλλου τοῦ εἶπαν (ὁ Μικογιάν) ὅτι στρατιωτικά τμήματα θά καταλάβουν τό Κρεμλῖνον. Τί συνέβη μετά; τά μέλη τοῦ Πρεζίντιουμ ἀπεχώρησαν. Τί ἔκανε ὁ Στάλιν; Κατά μερικούς τόν ἔπιασε κρίσις μανίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπαθε ἐγκεφαλική αἱμορραγία («Corriere della Sera» 2-6-1964) καί τήν ἄλλην ἡμέραν εὗρον τό πτῶμα του, στήν αἴθουσα τῆς συνεδριάσεως.

Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι τά μέλη τοῦ Πρεζίντιουμ δέν ἀπεχώρησαν καί ἄφησαν μόνον του τόν Στάλιν, ἀλλά τόν ἐδολοφόνησαν, ὅπως ἐβεβαίωσε ὁ Πονομαρένκο καί ἄλλοι μεταξύ τῶν ὁποίων κι᾽ ὁ σοβιετολόγος Μαρτέν (βιογραφία «Στάλιν» ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 182).

Ἡ ἐχθρότης τοῦ Στάλιν, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἤρχισεν, ἀπό τήν ἐποχήν, πού ἦτο μαθητής Ὀρθοδόξου Ἱερατικῆς Σχολῆς καί ἐκεῖ ἔμαθε τί εἶναι ὁ ἑβραιοσιωνισμός. Ὡς δικτάτωρ κατεδίωξε τούς Ἑβραίους, πολλούς τούς ὁποίους ἐφόνευσε.

Ἡ δευτέρα ἀπόπειρα ἐπέτυχε. Ὁ Στάλιν ἐδολοφονήθη, ἀπό τούς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι μέ τό παραδοσιακό τους μῖσος ἀπεσταλινοποίησαν τήν Σοβιετικήν Ἕνωσιν καί μετά μέ τύπους Γκορμπατσώφ καί Γέλτσιν τήν διέλυσαν.

Ἡ κρίσις μεταξύ Στάλιν καί ἑβραιοσιωνισμοῦ ἐξέσπασε τό πρῶτον, μέ τήν σύγκρουσι Στάλιν-Τρότσκυ (πραγματικόν ὄνομα: Λέβ Νταβίντοβιτς Μπρονστάϊν, 1879-1940). Ὁ πρῶτος ἤθελε τήν δημιουργίαν μιᾶς ἰσχυρᾶς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ δεύτερος ἐπεδίωκε τήν παγκόσμιον ἐπανάστασιν, συμφώνως πρός τάς διδασκαλίας τῶν «Πρωτοκόλλων» καί τοῦ Ταλμούδ. Τελικῶς ἐπεβλήθη ὁ Στάλιν, πού κατεδίωξε τόν Τρότσκυ, ὁ ὁποῖος τήν 21ην Αὐγούστου 1940 ἀπέθανε δολοφονηθείς, ἀπό τόν Ραμόν Μερκαντέρ στό Μεξικό, μέ κτύπημα στήν κεφαλή, ἀπό ὀρειβατικήν σκαπάνην. Τάς λεπτομερείας τῆς δολοφονίας περιέγραψε ὁ ἴδιος ὁ ἐκτελεστής, στήν ἐφημερίδα «La Nuova Stampa» (18-11-1952).

Ὁ δολοφόνος πού ἐκυκλοφόρει, μέ διάφορα ὀνόματα (Μορνάρ, Τζάκσον κ.τ.λ.) κατεδικάσθη τήν 16ην Ἀπριλίου 1943 εἰς 20ετῆ κάθειρξιν, τήν ὁποίαν ἐξέτισε, εἰς τήν φυλακήν Χουαρέζ τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ, ὅπου ἔζη πολυτελῶς καί τά πολλά του «χρήματα δέν ἔλλειψαν ποτέ» («Oggi» 23-10-1951) διότι προφανῶς τόν ἐκάλυπτε πλουσιοπαρόχως ὁ Στάλιν.

Στό περιοδικόν «Διεθνεῖς σχέσεις» (τεῦχος 10, Ἰανουάριος 1968) διαβάζομεν, ὅτι ὁ Στάλιν ἔτρεφε «βαθειά προσωπική ἀντιπάθεια» πρός τόν Τρότσκυ, πού εἶχε «τίς ρίζες της στόν φυλετισμό... Ὁ Στάλιν μισοῦσε τόν διανοούμενο καί φλύαρο Ἑβραῖο».

Μετά τήν ἧτταν τοῦ «Τροτσκισμοῦ» οἱ ἑβραιοσιωνισταί ἀπεφάσισαν νά σκοτώσουν τόν Στάλιν καί τό κατώρθωσαν. Ἐπῆραν τήν ἐκδίκησίν των, ἐναντίον τοῦ Στάλιν, πού ἀνέτρεψε τά σχέδιά των, διότι ἀπέτρεψε τήν ἑβραιοκρατίαν, πού ἐπεβλήθη, ἀπὸ τόν Λένιν (πραγματικό ὄνομα: Βλαδίμηρος Ἴλιτς Οὐλιάνωφ, 1870-1924) πού ὅπως ἀπεδείχθη ἦτο Ἑβραῖος («Culture» τεῦχος Ἰουλίου 1970) καί εἶχε ἀντιληφθῆ καθυστερημένως, ὅτι ὁ Στάλιν θά ἐστρέφετο, κατά τῶν Ἑβραίων καί δι' αὐτό κατηγόρησε τόν Στάλιν μέ ἐπιστολάς π.χ. 5-3-1923 πού ἀνέφερε στήν εἰσήγησίν του ὁ Κροῦστσεφ (Ἑβραῖος Πίτια) στό 20όν Συνέδριον τοῦ ΚΚΣΕ καί ἀκόμη στήν διαθήκην του (4-1-1923) ὑβρίζει τόν Στάλιν καί ἐκφράζει τήν ἀνησυχίαν του, διά τήν ἐξουσίαν, πού ἐκεῖνος συνεκέντρωσεν εἰς χεῖρας του.

Ἀλλά ἦτο ἀργά, διότι ὁ Λένιν, μέ δύο προσβολάς ἀποπληξίας δέν διέθετε πλέον δύναμιν.

Μετά τόν θάνατον τοῦ Λένιν μεθοδευμένως ὁ Στάλιν παίρνει ὁλόκληρον τήν ἐξουσίαν, ἀνακηρύσσεται οὐσιαστικῶς δικτάτωρ καί ἐξαπολύει σταδιακούς διωγμούς τῶν Ἑβραίων, ἀπό τά πολιτικά καί ἄλλα ἀξιώματα. Ἄλλοι Ἑβραῖοι δικάζονται στήν δεκαετίαν τοῦ '30 καί ἐκτελοῦνται, ἄλλοι ἐξορίζονται, κάποιοι δέν ἀντέχουν καί αὐτοκτονοῦν κ.τ.λ.

Συμφώνως, πρός δημοσιευθείσας ἐπισήμους στατιστικάς μόνον τό 1937 κατεδικάσθησαν στήν Σοβιετική Ἕνωση 790.665 πρόσωπα «δι' ἀντεπαναστατικήν δρᾶσιν» ἐξ αὐτῶν οἱ 353.074 κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον καί ἐξετελέσθησαν ἀμέσως.

Τό 1938 κατεδικάσθησαν συνολικῶς 554.258 ἄτομα καί ἐξετε-

λέσθησαν 328.618 (*«Ἐλευθεροτυπία»* 24-8-2003). Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἦσαν Ἑβραῖοι, πού κατεῖχαν διάφορα ἀξιώματα, στήν ἀχανῆ Ρωσίαν.

Τό 1979 ἐκυκλοφόρησε στήν Ἑλλάδα (ἔκδ. «Φελέκη») τό διβλίον τοῦ Α. Αὐταρχάνωφ μέ τίτλο: **«Ὁ αἰνιγματικός θάνατος τοῦ Στάλιν»** ὅπου διαβάζομεν (σελ. 214):

«Τό αἴνιγμα τοῦ θανάτου τοῦ Στάλιν, δέν εἶναι ἄν θανατώθηκε, ἀλλά πῶς θανατώθηκε.»

Προηγουμένως διαβάζομεν περιγραφάς, διά τήν συστηματικήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων π.χ. (σελ. 100):

Ἡ «Σιωνιστική ὑπόθεση» ἔκλεισε μέ τήν ἐκτέλεση τοῦ Λαζόφσκυ, μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, Ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς ΕΣΣΔ καί Προέδρο τοῦ Σοβιετικοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν, μαζί μέ ἄλλους 200 Ἑβραίους, ἐπιφανεῖς παράγοντες τῆς κουλτούρας καί τῆς τέχνης. Ἡ σύζυγος τοῦ Μολότωφ γλύτωσε μέ ἐξορία στό Καζαχστάν.

Ὁ Χρουσσώφ διηγήθηκε πολλά γιά τόν ἀντισημιτισμό τοῦ Στάλιν. Γι' αὐτό εἶχε κάνει λόγο ἀκόμα καί ὁ Τρότσκυ. Ἔγραψε ἐπίσης καί ἡ κόρη του Σβετλάνα Ἀλληλούεβα. Ἀλλά ὁ ἀντισημιτισμός του δέν ἦταν ζωώδης, ὅπως τοῦ Χίτλερ, ἀλλά πραγματικός.

Καί παρακάτω (σελ. 140) διαπιστοῦται ἡ ἑβραϊκή κυριαρχία στό Πολιτικόν Γραφεῖον:

Ὅταν ὁ Στάλιν, ὑπενθυμίζοντας στήν Ὁλομέλεια τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τή «Λενινγκραντινή ὑπόθεση», τήν «Σιωνιστική ὑπόθεση» καί τήν «Γεωργιανή ὑπόθεση», ἄρχισε νά ἐξετάζει τά μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἀπ' ὅλες τίς πλευρές, σκαλίζοντας τά ἱστορικά, πολιτικά καί γενεαλογικά τους παραπτώματα, ἐξακριβώθηκε ὅτι ἀπό τά 11 μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, τά πέντε εἶχαν συγγενεῖς ἑβραίους (Μολότωφ, Μαλένκωφ, Βοροσσίλλωφ, Χρουσσώφ, Ἀντρέγιεφ), ἕνας ἦταν ἑβραῖος (Καγκάνοβιτς), ἕνας «ἡμι-ἑβραῖος» (Μπέρια), δύο ἀνακατεμένοι στή «Λενινγκραντινή μαφία» (Κοσύγκιν καί Μικογιάν - ὁ γιός τοῦ τελευταίου εἶχε παντρευτεῖ τήν κόρη τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς «μαφίας», Κουζνετσώφ) καί μόνο ἕνας βρέθηκε καθαρός - ὁ ἀκίνδυνος καί ἀχρωμάτιστος Μπουλγκάνιν.

Οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Π.Γ. ὄντες πλησίον τοῦ Στάλιν κατώρθωσαν νά τόν δολοφονήσουν, πρίν αὐτός τούς ἐξοντώσῃ.

Μίαν ἐκδοχήν διά τήν δολοφονίαν ἀναφέρει ὁ Ἑβραῖος Ἔρενμπουργκ, στόν δῆθεν Γάλλο φιλόσοφο Ζάν-Πωλ-Σάρτρ (ἔνθ. ἀνωτ. σέλ. 199 κ.ε.)

Σέ σύντομο λόγο ἡ ἀφήγηση του Ἔρενμπουργκ ἔχει ὡς ἑξῆς: τήν 1 Μαρτίου 1953 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη τοῦ Προεδρείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ. Στή σύσκεψη αὐτή μίλησε ὁ Λ. Καγκάνοβιτς, ἀπαιτώντας ἀπό τόν Στάλιν: 1) τή σύσταση εἰδικῆς ἐπιτροπῆς γιά μιά εἰδική ἔρευνα τῆς «ὑποθέσεως τῶν γιατρῶν» 2) τήν ἀναίρεση τῆς ἐντολῆς τοῦ Στάλιν γιά τήν ἐξόριση ὅλων τῶν Ἑβραίων σέ μιά ἀπόμακρη περιοχή τῆς ΕΣΣΔ (νέα «πλαίσια μονίμου διαμονῆς»).

Καί πράγματι αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή αἰτία τῆς δολοφονίας τοῦ Στάλιν: **Ἀπεφάσισε καί ἠρνήθη νά ἀκυρώσῃ τήν ἀπόφασίν του νά**

ἐξορίση ὅλους τούς Ἑβραίους. Καί αὐτοί μέ τούς ἀνθρώπους των τόν ἐσκότωσαν.

Ἡ δισεγγονή τοῦ Κροῦστσεφ, ὀνόματι Νίνα Χρούστσεβα ζῆ ἀπό χρόνια, ὄχι στήν Ρωσία, ἀλλά στήν Νέα Ὑόρκη, ὅπου διδάσκει στό ἑβραϊκό New School University.

Σάν καλή Ἑβραία, πού εἶναι ἐπήνεσε τούς Ἑβραίους, λωποδύτας τοῦ ρωσικοῦ χρήματος π.χ. Χονταρκόφσκι, Μπερεζόφσκι, Γκουζίνσκυ κ.ἄ. καί εἰς συνέντευξίν της ἀπεκάλεσε τόν Πούτιν «Τσάρο» (*«Ἐλευθεροτυπία»* 10-9-2005) καί ἐδήλωσε, ὅτι ἀνησυχεῖ *«γιά τό θέμα τῆς δημοκρατίας στή Ρωσία»*.

Ὅσοι μποροῦν καί διαβάζουν τά νοήματα, ἐντός τῶν γραμμῶν ἀντιλαμβάνονται, ἀπό τήν ἀνωτέρω περιγραφήν πολλά πράγματα, π.χ. α) τήν ἀλληλοϋποστήριξιν τῶν Ἑβραίων. Ἐδῶ μία Ἑβραία, ὑποτίθεται Ἀμερικανίς, ὑποστηρίζει Ἑβραίους, ὑποτίθεται Ρώσους β) τήν δυσφήμησιν τῶν ἀντιπάλων τῶν Ἑβραίων. Οἱ ἐκλεγείς εἰς ἐλευθέρας ἐκλογάς Πρέδρος Πούτιν χαρακτηρίζεται «τσάρος» γ) τήν ἅλωσιν τῶν πανεπιστημίων εἰς ΗΠΑ ἀπό τούς Ἑβραίους. Ἡ Ἑβραία Χρούστσεβα ἔφυγε, ἀπό τήν δῆθεν πατρίδα της, τήν Ρωσίαν καί ἐπῆγε, στήν δῆθεν δευτέρα πατρίδα της, τάς ΗΠΑ, ὅπου ἀμέσως διωρίσθη καθηγήτρια εἰς πανεπιστήμιον δ) τήν στήριξιν, ὑπό τῶν Ἑβραίων τῆς δημοκρατίας, ἡ ὁποία εἶναι τό καθεστώς, πού τούς ἐξυπηρετεῖ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Στάλιν νά μεταφέρη ὅλους τούς Ἑβραίους στήν Κεντρικήν Ἀσίαν, ὅπως προανέφερα, ἀποτελεῖ τό σημαντικόν γεγονός, πού ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἦτο ὑποχρεωμένος ἤ νά ὑποκύψη ἤ νά δολοφονήση τόν Στάλιν. Προετίμησε τό δεύτερο καί ἐπέτυχε.

Κλείνω τήν παρένθεσιν, μέ τήν ἐπισήμανσιν, ὅτι ὁ Χίτλερ κι' ὁ Στάλιν διεφώνουν καθέτως εἰς ὅλα, ἀλλά συνεφώνουν, στήν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἑβραίων. Ἄλλο κοινόν σημεῖον των εἶναι, ὅτι καί οἱ δύο τους κατηγορήθησαν, ἀπό τούς Ἑβραίους, ὅτι ἐφόνευσαν 6.000.000 ἀνθρώπους. Ναί ἀκριβῶς δι' «ἔξι ἑκατομμύρια νεκρούς» (φάκελλοι Mondadori «Στάλιν» Ἑλλ. ἔκδ. «Φυτράκη» Ἀθ. 1972, σελ. 115) κατηγγέλθη ὁ Στάλιν, ἀπό τούς Ἑβραίους.

Μετά τήν δολοφονίαν τοῦ Στάλιν ἐσταμάτησε δι' ὀλίγον ἡ καταδίωξις τῶν Ἑβραίων, πού τελικῶς δέν κατώρθωσαν νά ἐπιβληθοῦν. Ἔτσι πάλιν οἱ Ρῶσοι συνέχισαν τόν καθ' ὁλοκληρίαν εὔλογον ἀντι-

σημιτισμόν τους π.χ. ἡ ἐφημερίς «Βραδυνή» (28-12-1970) παρατηρεῖ μέ πηχυαίους τίτλους: *«Οἱ Ρῶσοι ἐξοντώνουν τούς Ἑβραίους, ὅπως ἄλλοτε οἱ Ναζί»*. Κατόπιν πάλιν ἀνέκαμψαν οἱ Ἑβραῖοι καί μέ πακτωλούς χρημάτων ἐπέβαλαν τόν Γκορμπατσώφ καί τόν Γέλτσιν καί κυριολεκτικῶς κατελήστευσαν τήν Ρωσίαν, ἕως ὅτου ἦλθε ὁ Πούτιν, ὁ ὁποῖος ἀποκαθιστᾶ τήν κυριαρχίαν τοῦ Ρωσικοῦ Ἔθνους, στήν Πατρίδα του, ὅπως τοὐλάχιστον φαίνεται.

Τό 1953 ὁ Ἑβραϊκός ἐκδοτικός οἶκος «φίλοι τῆς ἐλευθερίας» («Amis de la Liberté») ἐκυκλοφόρησε στήν Γαλλίαν βιβλίον, ὑπό τόν τίτλον: «Ὁ σταλινικός ἀντισημιτισμός» («L'antisemitisme stalinien» ὅπου περιγράφονται οἱ διωγμοί (φυλακίσεις, ἐξορίαι, θανατώσεις) τῶν Ἑβραίων στήν Σοβιετικήν Ἕνωσιν καί στάς δορυφόρους χώρας π.χ. Πολωνία, Οὐγγαρία, Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία. Ἐπί πλέον ἀρχάς Μαρτίου 1951 ὁ Στάλιν διέταξε οἱ Ἑβραῖοι νά μήν ἔχουν πολιτικά ἀξιώματα, πανεπιστημιακάς θέσεις κ.τ.λ. εἰς οὐδεμίαν κομμουνιστικήν χώραν καί ἤρχισε ἐναντίον των ἕνα πρόγραμμα, πού περιλαμβάνει καί τήν μεταφοράν των, εἰς ὡρισμένας χώρας ἐντός 24 ὡρῶν! «vingt-heures dans les zones reservèes» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 111).

Τότε παντοῦ στό κομμουνιστικό παραπέτασμα ἐξαπελύθη νέος ἀντισημιτισμός («nouvel antisemitisme») πού ἐσήμαινε κλείσιμο Ἑβραϊκῶν σχολείων, ἐφημερίδων, ὀργανώσεων καί διωγμούς τῶν Ἑβραίων γεγονότα πού, στόν πολύ κόσμον, εἶναι ἄγνωστα, ἀλλά πολύ γνωστά στούς Ἑβραίους καί πού περιγράφονται λεπτομερῶς, στό προαναφερθέν βιβλίον (κεφάλαιον: «Pogrome communiste»).

Ἡ ἐχθρότης τῶν Σοβιετικῶν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου νά ἀναθεματίζουν! τήν Ἱερουσαλήμ («ils lancaient l' anatheme contre Jerusalem»). Ἰδιαιτέρως ὑπέφεραν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Πολωνίας, τούς ὁποίους οἱ Ρῶσοι μετέφεραν, ἀπό τάς Πολωνικάς ἐπαρχίας, πού διεμοίρασαν μέ τούς Γερμανούς, κάπου στήν Ἀνατολή. Ἐπῆραν ἑκατομμύρια Πολωνοεβραίων καί ἐπέστρεψαν μεταξύ Φεβρουαρίου - Ἰουνίου 1946 μόνον 140.000 συνολικῶς.

Τούς ἄλλους, τήν μεγίστην πλειοψηφίαν τούς ἐσκότωσαν καί τά ἐγκλήματα, αὐτά τά ἐφόρτωσαν στόν Ναζισμό. Τήν 4ην Ἰουλίου 1946 ξεσπᾶ στήν Πολωνία κῦμα διωγμοῦ τῶν Ἑβραίων. Οἱ Πολωνοί φονεύουν Ἑβραίους, μόνον εἰς μίαν πόλιν 55 Ἑβραῖοι ἐδολοφονήθησαν

ἀπό Πολωνούς («hors du pogromme de Kielce 55 Juifs avaient été assassinés ca et lá par des Polonais...»).

Τά ἴδια καί στή Ρουμανία, στήν Τσεχοσλοβακία, στήν Οὐγγαρία μάλιστα ὁ πληθυσμός ὑπεστήριζε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δέν ὑπέφεραν στόν πόλεμον, ὅτι οἱ θάλαμοι ἀερίων ἦτο μῦθος: «Les chambres a gaz étaient une fable» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 103). Τότε 1946-49 συνέβησαν περιστατικά ἐντόνου ἀντισημιτισμοῦ π.χ. χιλιάδες ἐργάται διεδήλωναν στούς δρόμους μέ τό σύνθημα «θάνατος στούς Ἑβραίους»: «Mort aux Juifs» (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 108) ἐξυλοκόπουν τούς Ἑβραίους, ἄλλους ἐσκότωναν καί κατέστρεφαν τάς οἰκίας των, καθημερινῶς, γεγονότα πού δέν συνέβησαν, στήν Χιτλερική Γερμανία.

Οἱ Οὖγγροι πολιτικοί ἡγέται ἐζήτουν νά φύγουν οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Τσιγγάνοι. 25.000 ἐργάται τοῦ Μισκόλτς ὠργάνωσαν τήν 30ην Ἰουλίου συλλαλλητήριον, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, μέ νεκρούς. Ὁ Γενικός Γραμματεύς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰστνάν Κόσσα, πού κυβερνᾶ τήν Οὐγγαρίαν, ἀρχάς τοῦ 1950, κηρύσσει ἐπισήμως εἰς ὁμιλίαν του νέαν ἀντισημιτικήν ἐκστρατείαν καί τήν 19ην Φεβρουαρίου 1950 φονεύονται, ἀπό πλήθη ὁ πρόεδρος τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητος καί ἡ σύζυγός του, ἐνῶ χιλιάδες Ἑβραίων φυλακίζονται εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἤ ἐκτοπίζονται, ὅπως ὁλόκληρος ἡ Ἑβραϊκή κοινότης τοῦ Ντεμπρέτσεκ. Πρό τῶν «πογκρόμ» πολλοί Ἑβραῖοι κατορθώνουν νά δραπετεύσουν κυρίως στήν Αὐστρίαν. Ἀναφέρεται ἀπό Ἑβραϊκήν πηγήν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 115) ὅτι μόνον τήν νύκτα τῆς 23ης Ἀπριλίου 1949 1.200 Ἑβραῖοι κατέφυγον στήν Βιέννη, μέσῳ Τσεχοσλοβακίας. Αὐτά ὁ κόσμος τά ἀγνοεῖ!

Τά ἴδια ἤ μᾶλλον χειρότερα συνέβησαν εἰς ὅλας τάς κομμουνιστικάς χώρας, ὥστε ἀπεφασίσθη ἡ δολοφονία τοῦ Στάλιν, πού ὑπῆρξε ἐμπνευστής καί ἐντολεύς τῆς διώξεως τῶν Ἑβραίων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πλήν τοῦ ἀνωτέρω συγγράμματος, διά τόν Σταλινικόν ἀντισημιτισμόν οἱ Ἑβραῖοι ἀποφεύγουν νά δίδουν στήν δημοσιότητα τούς διωγμούς πού ὑπέστησαν, ἀπό τούς Σοβιετικούς, διότι: α) θά μειωθῇ καταφανῶς ὁ ἀντισημιτισμός τῶν Ναζί 6) δέν πρόκειται νά εἰσπράξουν ἀποζημιώσεις, συνεπῶς πρός τί ὁ θόρυβος καί γ) θέλουν νά ἀποκρύψουν, ὅτι κατεδιώχθησαν καί ἀπό πολλά καθεστῶτα, ἐκτός τοῦ Ναζιστικοῦ.

Εὔλογον πάντως παραμένει τό ἐρώτημα: διατί οἱ Ἑβραῖοι ἀποσιωποῦν τό ἀναμφισβήτητον γεγονός τοῦ διωγμοῦ των, στά κομμουνιστικά καθεστῶτα. Ἐμεῖς δίδομεν μίαν ἐξήγησιν, ἐκεῖνοι τί λέγουν;

Οἱ σύγχρονοι Ρῶσοι ἱστορικοί, δίδυμοι ἀδελφοί, Ζόρες καί Ρόϊ Μεντεβέντιεφ στόν βιβλίον τους «Ὁ ἄγνωστος Στάλιν» (Ἑλλ. ἔκδ. «Καστανιώτη» Ἀθ. 2004, σελ. 16), παραδέχονται, ὅτι στήν Ρωσία ὁ Στάλιν ἐκήρυξε «μία ἀντισημιτική σταυροφορία» ἀναφέρουν ὅλοι «ἡ συνωμοσία τῶν γιατρῶν εἶχε πολύ εὐρύτερες ἐπιπτώσεις ἐξ αἰτίας τοῦ ἀντισημιτικοῦ της ἀποήχου» πού ὡδήγει εἰς «μίαν ἄνευ προηγουμένου ἀντισημιτική ἐκστρατεία» καί σημειώνουν τήν «πιθανότητα μαζικῶν ἐκτοπίσεων Ἑβραίων ἀπό τή Μόσχα πρός ἀπομακρυσμένες περιοχές τῆς χώρας» (ἔνθ. ἀνωτ. σέλ. 42).

Ἰδίως τόν Ἰανουάριον τοῦ 1953 αἱ Ρωσικαί ἐφημερίδες κατηγόρουν τήν ἑβραϊκήν ὀργάνωσιν «Τζόϊντ» καί τάς σιωνιστικάς ὀργανώσεις, ὅτι εἶχαν στρατολογήσει Ἑβραίους ἰατρούς ἤ ἐπεδίδοντο εἰς κατασκοπευτικάς δραστηριότητας (π.χ. «Πράβδα» 13-1-1953). Κατά τούς Μεντεβέντιεφ (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 45). Ὁλόκληρη ἡ θεωρία της «σιωνιστικῆς συνωμοσίας» ἐνάντια στήν ἡγεσία του Κόμματος ἐπινοήθηκε ἀπό τόν Στάλιν στά τέλη του 1948, ὡς συνέχεια της ἐκστρατείας κατά του «κοσμοπολιτισμοῦ» πού εἶχε ἀρχίσει τό 1946.

Δεκάδες ἄτομα συνελήφθησαν τό 1949, θύματα αὐτῆς τῆς ἀντισημιτικῆς ἐκστρατείας, μαζί μέ ὅλα σχεδόν τά μέλη τῆς Ἑβραϊκῆς Ἀντιφασιστικῆς Ἐπιτροπῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς συζύγου του Μόλοτοφ Πολίνα.

Ὁ φημισμένος Ἑβραῖος θεατρικός σκηνοθέτης Σολομόν Μίχελς δολοφονήθηκε στή διάρκεια μιᾶς ἐπίσκεψής του στό Μίνσκ, τόν Ἰανουάριο τοῦ 1948, σύμφωνα μέ ἕνα ειδικό σενάριο πού εἶχε μηχανευτεῖ ὁ Στάλιν. Ἡ δολοφονία παρουσιάστηκε ὡς αὐτοκινητικό ἀτύχημα καί εἶχε ὀργανωθεῖ προσωπικά ἀπό τόν ἀναπληρωτή ὑπουργό Κρατικῆς Ἀσφαλείας, Σεργκέι Ὀγκολτσόφ, καί τόν ἐπικεφαλῆς τοῦ τμήματος τῆς Λευκορωσίας τοῦ ΜιΓκεΜπέ Λαβρέντι Τσανάβα. Ἡ ἀντισημιτική ἐκστρατεία συνεχίστηκε σέ ὅλη τήν περίοδο 1948-1952, μέ τήν «ἀνακάλυψη» ἑνός ὅλο καί ▶

μεγαλύτερου ἀριθμοῦ συνωμοσιών. Ὅταν λίγο ἀργότερα ξεκίνησε ἡ διερεύνηση της γεωργιανο-μινγκρελιανής ὑπόθεσης, ἀρκετοί ἀπό τους κατηγορούμενους ὑποχρεώθηκαν νά καταθέσουν ὅτι ὁ Μπέρια ἔκρυβε τήν ἑβραϊκή καταγωγή του.

Ὁ Στάλιν ἐγκαινίασε τό ἐπεισόδιο τῆς «συνωμοσίας τῶν γιατρῶν» τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1952, διατάσσοντας τή σύλληψη τοῦ δόκτορα Γεγκόροφ, διευθυντή τοῦ νοσοκομείου τοῦ Κρεμλίνου, τήν ὁποία ἀκολούθησαν ἡ σύλληψη τοῦ προσωπικοῦ του γιατροῦ, καθηγητή Βινογκράντοφ, καί ἑνός ἄλλου γιατροῦ, τοῦ καθηγητῆ Βασιλένκο. Μόνο τότε ἀνασύρθηκε ἀπό τά ἀρχεῖα ἡ ἐπιστολή τῆς Τιμασούκ. Ἐπίσης ὁ Στάλιν ἦταν ἐκεῖνος πού ἐπινόησε τή σιωνιστική πλευρά τῆς «συνωμοσίας τῶν γιατρῶν».

Ὁ Βίκτορ Ἀμπακοῦμοφ, πού εἶχε διοριστεῖ τό 1946, ἐξακολουθοῦσε μιᾶς γιγαντιαίας ἀμερικανο-σιωνιστικῆς συνωμοσίας. Ἐπισήμως ὁ Ἀμπακοῦμοφ ἀνέφερε ἀπευθείας στόν Στάλιν, ἐπειδή ὅμως ἦταν ἐπαγγελματίας τσεκίστας, ὁ Στάλιν φοβόταν ὅτι θά μποροῦσε νά ἔχει μυστικές διασυνδέσεις μέ τον Μπέρια.

Τόν Ἰούλιον τοῦ 1951 ὁ Ἀμπακούμωφ συνελήφθη κατηγορούμενος ὅτι ἐπιτρέπει σέ ὑπερβολικό ἀριθμό Ἑβραίων νά καταλαμβάνουν ἡγετικές θέσεις στή ΜιΓκεΜπε».

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι καί οἱ Ἀμερικανοί πατριῶται πολιτικοί θά ἀποτρέψουν τόν «ὑπερβολικό ἀριθμό» Ἑβραίων, πού κατέχει θέσεις-κλειδιά στήν CIA.

Μετά τήν δολοφονία τοῦ Στάλιν ἀμέσως ἐσταμάτησε κάθε ἀντισημιτική ἀναφορά εἰς ἐφημερίδας καί ὀρθῶς ὁ ἱστορικός Ἀμπντουραχμάν Ἀτορχάνωφ θεωρεῖ «τό αἰφνίδιο τέρμα» τῆς ἀντισημιτικῆς ἐκστρατείας ὡς τήν «κύρια ἔνδειξη» τῆς δολοφονίας τοῦ Στάλιν ἀπό τούς Ἑβραίους καί συγκεκριμένως ἀπό τόν Μπέρια (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 48) ὅπως ὑποστηρίζει κι' ὁ ἱστορικός Ἔντουαρντ Ραντζίνσκυ στό ἔργο του «Stalin» (ed. «Hodder and Stoughton» London 1996, p. 556).

Ἐπί τοῦ θέματος ἀξιολόγους πληροφορίας μᾶς δίδει ὁ Ζόρες Μεντεδένιεφ στό ἔργον του «Ὁ Στάλιν καί τό Ἑβραϊκό πρόβλημα» (2003).

Κάποτε ὁ κόσμος θά μάθη τήν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅτι ὁ Στάλιν δέν ἦτο κομμουνιστής, ἀλλ' ἐθνικιστής, ὁ ὁποῖος κατεδίωξε μουσουλμάνους καί Ἑβραίους διέλυσε τήν κομμουνιστική διεθνῆ («Κόμιντερν») καθιέρωσε Ἐθνικόν Ὕμνον τῆς Ρωσίας, στή θέσι τοῦ ὕμνου τῆς «Διεθνοῦς» καί ἐπραγματοποίησε πλῆθος ἐθνικιστικῶν μεταρρυθμίσεων, ἐνῶ παραλλήλως ἐχρησιμοποίει τόν κομμουνισμόν, διά νά ἐκμεταλλεύεται τά διάφορα κομμουνιστικά κόμματα, παντοῦ στόν κόσμο. Οἱ Μεντεβένιεφ ἀναφέρουν (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 423) κάτι, πού δέν τό φαντάζεσθε, γράφουν:

> Ἡ πιό σημαντική ἐθνικιστική μεταρρύθμιση πραγματοποιήθηκε τό Σεπτέμβριο τοῦ 1943: νομιμοποιήθηκε πλήρως ἡ Ρωσική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Χιλιάδες παπάδες, πού ἔλιωναν στίς φυλακές καί στά στρατόπεδα ἀμνηστεύθηκαν, ἀπελευθερώθηκαν καί ἀνέλαβαν ἐνορίες. Ἡ ἀμνηστία, ὡστόσο, δέν ἐπεκτάθηκε στούς καθολικούς ἱερεῖς τῶν χωρῶν τῆς Βαλτικῆς ἤ τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας οὔτε ἀφέθηκαν ἐλεύθεροι οἱ μουσουλμάνοι ἤ οἱ Ἑβραῖοι κληρικοί. Στίς 4 Σεπτεμβρίου τοῦ 1943 ὁ Στάλιν κάλεσε τόν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στό Κρεμλίνο καί μαζί σχεδίασαν μιά σειρά ἀπό μέτρα γιά τήν ἀναζωογόνηση τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Ἀποφάσισαν νά ἀναστήσουν τήν Ἱερά Σύνοδο (πού εἶχε διαλυθεῖ τό 1935), νά ὀργανώσουν τήν ἐκλογή πατριάρχη, νά κυκλοφορήσει ἕνα περιοδικό τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, νά καθιερωθοῦν σειρές θεολογικῶν μαθημάτων, καθώς καί ἄλλα βήματα πού θά ὑποστήριζαν τή νέα πολιτική. Θυμήθηκαν ἀκόμα καί τίς διευθετήσεις γιά τήν παραγωγή κεριῶν γιά τή θεία λειτουργία. Γιά νά βελτιώσει τίς συνθῆκες διαβίωσης τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὁ Στάλιν τοῦ ἔθεσε στή διάθεσή του τήν πρώην κατοικία τοῦ Γερμανοῦ πρέσβη - μιά πολυτελῆ, πλήρως ἐπιπλωμένη μονοκατοικία μέ κῆπο. Παρόλο πού ἡ συζήτησή τους δέν τελείωσε παρά ἀργά τή νύχτα, τήν ἐπόμενη μέρα ἡ συνάντηση ἀνακοινώθηκε ἀπό τό ΤΑΣΣ, ἐνῶ ἡ Ἰζβέστια δημοσίευσε μιά παρουσίαση τῶν ἀποφάσεων· οἱ λεπτομέρειες μεταδόθηκαν ἐπίσης καί ἀπό τό ραδιόφωνο.

Αὐτό πού σᾶς εἶπα, ὅτι δηλαδή ὁ Στάλιν δέν ἦτο κομμουνιστής, ἀλλά ἐθνικιστής, πού ἀνεσύστησε τήν Ρωσικήν Αὐτοκρατορίαν δέν

εἶναι ἰδική μου ἄποψις. Τήν πρωτοανεκοίνωσαν μέ πλήρη στοιχειοθέτησιν ἐπιφανεῖς ἱστορικοί καί πολιτικοί κοινωνιολόγοι π.χ. ὁ Ἀμερικανός σοβιετολόγος R. Daniels στήν ἐργασίαν του, μέ τίτλον: «Ἦτο ὁ Στάλιν πράγματι κομμουνιστής;» («Was Stalin really a communist?» in «The soviet and Post-Soviet review» no 20, p. 169-175) ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Στάλιν ἦτο ἐθνικιστής καί ἐσκότωσε «περισσοτέρους κομμουνιστάς, ἀπ' ὅσους ὅλοι οἱ φασίσται μαζί!» καί στό τέλος ἐπέτυχε «μίαν αὐτοκρατορικήν παλινόρθωσιν» ὅπως δέχεται καί ὁ V. Chalidze στό βιβλίον του «ὁ κατακτητής τοῦ κομμουνισμοῦ» (N.Y. 1981) μέ τήν μόνη διαφορά, ὅτι ἡ ρωσική αὐτοκρατορία τοῦ Στάλιν ὑπῆρξε περισσότερον δεσποτική, ἀπό τήν ρωσικήν αὐτοκρατορία τοῦ Τσάρου. Ἀλλά αὐτά δέν ἀνήκουν στό θέμα τοῦ βιβλίου μου καί σταματῶ ἐδῶ. Ἐμεῖς ἐνδιαφερόμεθα, διά τόν ἀντισημιτισμόν τοῦ Στάλιν, ὁ ὁποῖος κατέστη ἔντονος μετά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, διότι ἀπό τότε οὐσιαστικῶς ὁ Στάλιν ἦτο πανίσχυρος. Κλείνων αὐτό τό ζήτημα θά παραθέσω τήν σύγκρισιν πού κάνουν οἱ Μεντεβένιεφ (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 429) μεταξύ τοῦ Χιτλερικοῦ καί Σταλινικοῦ ἀντισημιτισμοῦ:

> «Τό 1948 ἔκανε τήν ἐμφάνισή του ἀκόμα ἕνα παραδοσιακό φαινόμενο τῆς παλιᾶς Ρωσίας - ὁ κρατικός ἀντισημιτισμός. Ὁ ἀντισημιτισμός τοῦ Στάλιν εἶναι ἕνα περίπλοκο ζήτημα πού ἔχει συζητηθεῖ πολλές φορές σέ ἄρθρα ἀλλά καί σέ εἰδικά βιβλία πού εἶναι ἀφιερωμένα σέ αὐτό. Σέ ἀντίθεση μέ ἐκεῖνον τοῦ Χίτλερ, ὁ ἀντισημιτισμός τοῦ Στάλιν δέν εἶχε ρίζες οὔτε ἐθνοτικές οὔτε ρατσιστικές, οὔτε βασιζόταν στή θρησκευτική ἀντιπάθεια, ὅπως συνέβαινε στήν τσαρική Ρωσία. Ἡ ΕΣΣΔ ὑποστήριξε τή δημιουργία τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, τό 1948, καί ὁ ἀντισημιτισμός ἔγινε ἐπίσημη πολιτική ἀπό τή στιγμή πού ἔγινε σαφές ὅτι τό Ἰσραήλ θά ἦταν μέ ἀφοσιωμένο τρόπο φιλοαμερικανικό. Ἔτσι, θά μποροῦσε νά πεῖ κανείς ὅτι ὁ ἀντισημιτισμός τοῦ Στάλιν ἦταν κατά βάση «πολιτικός», ἄν καί αὐτό δέν μπορεῖ νά εἶναι τίποτα παραπάνω ἀπό μιά ὑπόθεση».

Ἄν, ἄν διαρκοῦντος τοῦ πολέμου (ἔγιναν προσπάθειαι) ὁ Χίτλερ καί

Ὁ Ρῶσος πρόεδρος Πούτιν, πού ἀνέτρεψε τά ἑβραιοσιωνιστικά σχέδια κυριαρχίας στήν Ρωσία, μέσῳ τῶν ΜΜΕ καί τοῦ ἐλέγχου τῆς οἰκονομίας της.

ὁ Στάλιν τά εἶχαν συμφωνήσει, τότε τό ἄτιμο Ἔθνος τῶν ἑβραιοκρατουμένων ἀποικιοκρατῶν τῆς Ἀγγλίας θά εἶχε σαπίσει στό ἄθλιο νησί του καί θά εἶχε ἀπαλλαγῆ ὁ κόσμος, ἀπό τήν διεθνῆ πλουτοδημοκρατία καί τά ὀλέθρια, πού φέρει μαζί της.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐχθρότης τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν («communist bloc») πρός τό Ἰσραήλ ἐξεδηλώθη καί μέ τήν στρατιωτικήν βοήθειαν, πού ἔδωσαν, στούς Ἄραβας καί ἡ ὁποία ἀνησύχησε τούς... Ἀμερικανούς! Διότι ἔτσι *«ἐνεθαρρύνοντο οἱ Ἄραβες νά ἐπιτεθοῦν στό Ἰσραήλ»* («The New York Times» 27-9-1962). Τήν ἰδίαν περίπου ἐποχήν Γερμανοί ἐπιστήμονες καί τεχνικοί μετέβησαν, στήν Αἴγυπτο καί προσέφεραν τάς ὑπηρεσίας των. Τότε ὁ πρόεδρος Κέννεντυ εἰς δηλώσεις του κατήγγειλε τήν *«παρουσίαν τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων καί τεχνικῶν»* («The New York Herlard Tribune» 4-4-1963) ἡ ὁποία *«αὐξάνει τήν ἔντασιν στήν περιοχήν»* κατά τήν «λογικήν» ἄν οἱ Ἄραβες ἦσαν ἄοπλοι δέν θά ὑπῆρχε ἔντασις.

Τώρα πού οἱ Ἑβραῖοι δέν κυριαρχοῦν στήν Ρωσίαν ἀποκαθίσταται ὁ Στάλιν π.χ. αἱ ἀρχαί τῆς πόλεως Ὀριόλ ἀλλάζουν ὀνόματα δρόμων καί

δίδουν εἰς αὐτούς τό ὄνομα τοῦ Στάλιν, ἐπίσης ἐπαναφέρουν τά μνημεῖα του, ὅπως ἀνδριάντας του κ.τ.λ. (*«Ἐλευθεροτυπία»* 15-4-2005).

Οἱ Ρῶσοι εἶναι, ἀπό τούς πρώτους πού ξυπνοῦν. 20 βουλευταί τῆς Ρωσίας ἐζήτησαν δι᾿ ἐπιστολῆς των τήν 13ην Ἰανουαρίου 2005 τήν ἀπαγόρευσι *«όλων των εβραϊκών οργανώσεων στη χώρα, με το επιχείρημα, ότι είναι εξτρεμιστικές, υποθάλπουν το θρησκευτικό μίσος και απειλούν την Ρωσία»* (*«Ελευθεροτυπία»* 26-1-2005). Ἐπίσης κατηγόρησαν τάς ΗΠΑ, ὅτι κατέστησαν *«ὄργανο προώθησης τῶν παγκοσμίων ἑβραϊκῶν στόχων»*. Οὐδέν ἀληθέστερον τούτου.

Ὁ ἀρχιραββῖνος τῆς Ρωσίας Μπεφέλ Λαζάρ ἐδήλωσε, ὅτι οἱ 20 βουλευταί εἶναι «παράφρονες» καί ἡ Ἰσραηλινή πρεσβεία στή Μόσχα ἐτόνισε εἰς ἀνακοίνωσιν της, ὅτι οἱ ὑπογράψαντες βουλευταί *«ἀσπάζονται ναζιστικές ἰδέες»*. Ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ 20 βουλευταί ἀνήκουν εἰς διαφορετικά κόμματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό κομμουνιστικόν, τό κόμμα «Πατρίς», τό LOPR κ.ἄ.

Πέραν τῆς καταγγελίας οἱ προαναφερθέντες βουλευταί ἐζήτησαν ἀπό τόν Γενικόν Εἰσαγγελέα τήν *«ἀπαγόρευση ὅλων τῶν θρησκευτικῶν καί κοινοτικῶν ἑβραϊκῶν ὀργανώσεων»* ἐν ὀνόματι τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Ρωσικῆς Πατρίδος!

«Ὁ Ἀριέλ Σαρόν εἶναι ἕνας ἐγκληματίας, πού θά ἔπρεπε νά εἶναι στή φυλακή καί ὄχι σέ δημόσιο ἀξίωμα».

Κέν Λίβινγκστον Δήμαρχος Λονδίνου («Ἐλευθεροτυπία» 5-3-2005).

«Ἡ Ἀμερικανική Γερουσία εἶναι ἔδαφος κατεχόμενο ἀπό τούς Ἰσραηλινούς».

Pat Buchanan-Ἀμερικανός Γερουσιαστής («Ἐλευθεροτυπία» 4-11-2000).

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ - ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μετά τήν κυκλοφορίαν αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, περιμένω, μετά βεβαιότητος τέσσαρας ἀντιδράσεις, πού εἶναι αἱ ἑξῆς:

1. Ἡ ἀντίδρασις τῶν **σκεπτομένων ἀνθρώπων**, οἱ ὁποῖοι θά ἀναγνωρίσουν, ὅτι ἐδιάβασαν μίαν ἄλλην ἄποψιν καί θά τήν κρίνουν.

2. Ἡ ἀντίδρασις τῶν **φανατικῶν** τῆς ἑβραιοπλουτοδημοκρατίας καί τοῦ ἑβραιομαρξισμοῦ, οἱ ὁποῖοι θά ἀπομονώσουν φράσεις ἐπιλεκτικῶς, διά νά κατηγορήσουν τό βιβλίον, μ' αὐτόν τόν δόλιον τρόπον.

3. Ἡ ἀντίδρασις τῶν **θυμάτων τῆς προπαγάνδας**, οἱ ὁποῖοι χωρίς ἀνάλυσιν τῶν στοιχείων καί τῶν ἐπιχειρημάτων, πού παραθέτω θά ἀπορρίψουν τό βιβλίον, δίχως ἀντίκρουσιν τοῦ περιεχομένου του.

4. Ἡ ἀντίδρασις τῶν **ἑβραιοσιωνιστῶν**, οἱ ὁποῖοι θά μέ πολεμήσουν ὁλοκληρωτικῶς, ὄχι βεβαίως μέ λόγια καί γραπτά.

Συγχαίρω τούς πρώτους. Περιφρονῶ τούς δευτέρους. Λυποῦμαι τούς τρίτους. Περιμένω τούς τετάρτους.

Ἐπανειλημμένως θά τονίσω, ὅτι δέν ἐπιτίθεμαι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ὡς ἀτόμων, ὡς λαοῦ, ὡς φυλῆς, ὡς Ἔθνους, ἀλλ' ἐναντίον τῆς θρησκείας των, ἐπειδή αὐτή διδάσκει, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι συνεφώνησαν μέ τόν Θεό τους (Ἰεχωβᾶ) αὐτοί νά τόν λατρεύουν κι' ἐκεῖνος νά τούς ἐξασφαλίση τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν καί ὅλα τά Ἔθνη τοῦ κόσμου νά ὑποταγοῦν, στούς Ἑβραίους καί νά εἶναι δοῦλα αὐτῶν. Μά σοβαρά; Σοβαρά ξεσοβαρά, ἔτσι γράφουν στά ἱερά των βιβλία, πού διδάσκονται, πιστεύουν καί ἐπιδιώκουν νά ἐπιτύχουν.

Ὅπως ἀπέδειξα, μέ ἀκλόνητα στοιχεῖα τό θρησκευτικό πιστεύω τους οἱ Ἑβραῖοι προσπαθοῦν νά τό πραγματοποιήσουν καί ἐξ αἰτίας

αὐτοῦ προεκάλεσαν δεινά, στήν ἀνθρωπότητα. Ἐξακολουθοῦν μάλιστα, ἀπό αἰῶνας μέ ἀμείωτον ζῆλον νά ἐπιδιώκουν τήν ὑλοποίησιν τῆς "συμφωνίας" τῶν προπατόρων των, μέ τόν Θεόν τους.

Συνεπῶς, ὅταν ἐπιτίθεμαι ἐναντίον τῶν Ἑβραίων οὐσιαστικῶς ἀμύνομαι, διότι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οὐσιαστικῶς ἐπιτιθέμενοι, ἐναντίον ὅλων τῶν Ἐθνῶν, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πού καθώς κυνικῶς διδάσκουν, πρέπει νά ὑποδουλωθοῦν στόν Ἑβραϊσμό.

Ἐάν οἱ Ἑβραῖοι δέν ἦσαν ἔτσι, φυσικά δέν θά μέ ἀπησχόλουν. Οὔτε βεβαίως πιστεύω στό Ἑβραϊκό παραμῦθι τῆς συμφωνίας, μέ τόν Θεόν τους, ἔστω κι ἄν τήν ἐρράντισαν μέ αἷμα τράγων. Μποροῦν οἱ κύριοι Ἑβραῖοι νά πιστεύουν θρησκευτικῶς, ὁτιδήποτε θέλουν. Ἀπό τήν στιγμήν ὅμως, πού τά διδάγματα τῆς θρησκείας ἐπιθυμοῦν νά τά ἐπιβάλουν, ἔ τότε ἀσφαλῶς, κάτι πρέπει νά κάνωμεν. Κι αὐτό τό κάτι ξεκινᾶ, μέ τήν καταγγελίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ σκοποῦ καί τῶν τρόπων ἐπιδιώξεώς του. Ἀδικῶ κάποιον;

Ἐπομένως ἄς προσέξουν οἱ ἀναγνῶσται τήν θέσιν, πού προανέφερα, ἄς ἐξετάσουν τά στοιχεῖα, πού παραθέτω καί νά μή παρασυρθοῦν, ἀπό τήν Ἑβραϊκή προπαγάνδα.

Ἀπευθύνομαι στούς μή Ἑβραίους ἀναγνώστας, διότι οἱ Ἑβραῖοι δέν ἀλλάζουν γνώμην. Ὅταν διαβάσουν τό βιβλίον μου ἁπλῶς θά σκεφθοῦν: «ὁ Πλεύρης μᾶς ἀποκαλύπτει» καί θά ἀποφασίσουν, ὅπως θά τούς φωτίση ὁ Ἰεχωβᾶς των. Θά ὑπάρξουν ὅμως μή Ἑβραῖοι, πολιτικοί, δικασταί, τάχα διανοούμενοι, δημοσιογράφοι καί ἄλλοι, πού θά μέ πολεμήσουν, διότι ἐλέγχονται ἀπό τούς Ἑβραίους. Μέ πρόσχημα τόν ἀντισημιτισμόν θά μέ κατηγορήσουν, **ἐπειδή ἐγώ λέγω, ὅσα ἐκεῖνοι κάνουν.**

Ἀφοῦ καθώρισα σαφῶς τήν στάσιν μου ἔναντι τῶν Ἑβραίων προειδοποιῶ τούς μή Ἑβραίους, πού ὑποκινοῦνται ἀπό τόν Ἑβραιοσιωνισμό, νά εἶναι προσεκτικοί, εἰς ὅτι γράφουν ἤ εἴπουν δι' ἐμέ, διότι ἡ ὑπομονή μου δέν ἀντέχει πλέον τήν ἀδικίαν, ἰδίως ὅταν προέρχεται ἀπό συμφεροντολόγους ἐξωμότας.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Εδῶ ἀναφέρονται διάφορα στοιχεῖα (κείμενα καί φωτογραφίαι) πού σχετίζονται, μέ τό θέμα τοῦ βιβλίου καί θεωρεῖται χρήσιμον νά τά γνωρίζη ὁ ἀναγνώστης, διά τήν καλλιτέραν ἐνημέρωσίν του.

Ὅλα προέρχονται ἀπό τήν **καθημερινήν ζωήν**, ἀλλά μεμονωμένα περνοῦν ἀπαρατήρητα.

Ὅταν τά διαβάσετε θά ἀντιληφθῆτε πολλά, διά τούς Ἑβραίους τόν ἑβραιοσιωνισμόν καί τήν πλουτοδημοκρατίαν.

Αὐτός εἶναι ὁ σύγχρονος τύπος τοῦ Ἑβραίου δολοφόνου. Πάνοπλος σκοτώνει ἀόπλους. Σημαδεύει καί πυροβολεῖ παιδιά, διότι εἶναι ἀπάνθρωπος.

Τό πάνοπλο ἑβραϊκό κτῆνος, ἀφοῦ ἔγδυσε, ἔδεσε τάς χεῖρας καί ἔκλεισε τά μάτια τῶν θυμάτων του γελᾶ. Ἄν αὐτά τά ἔκαναν οἱ Γερμανοί στούς Ἑβραίους θά εἴχαμε βιβλία, τηλεοπτικάς προβολάς, ἐκθέσεις κ.τ.λ. Τώρα πού αὐτά τά ἀπάνθρωπα τά διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι οὐδείς τά καταγγέλλει. Ἡ κοινή γνώμη χειραγωγημένη, ἀπό τόν ἑβραιοσιωνισμό τά ἀνέχεται. Μέχρι πότε;
Ὅλος ὁ κόσμος ἀγανακτεῖ καί διαμαρτύρεται μέ τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων. Παραδόξως κάποιοι ὀργανώσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, προστασίας μειονοτήτων, εἰρηνοφίλων ὑπόπτως σιωποῦν, ὅπως αἰδημόνως καί περιέργως σιωποῦν οἱ ὑπερασπισταί τῆς δημοκρατίας καί τοῦ ἀντεθνικισμοῦ κύριοι Δήμου, Μπίστης, Ἀνδριανόπουλος, Δημητρᾶς κ.ἄ. Διατί; Τό γνωρίζομεν.

ΜΑΧΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Επίσκεψη Μπλερ

Αιφνιδιαστική επίσκεψη στο Ιράκ πραγματοποίησε χθες ο Βρετανός πρωθυπουργός, Τόνι Μπλερ. Μιλώντας στη Βαγδάτη, έπειτα από συνάντηση με τον Ιρακινό προσωρινό πρωθυπουργό Γιγιάντ Αλάουι, περιέγραψε την κατάσταση στο Ιράκ ως «μάχη ανάμεσα στη δημοκρατία και την τρομοκρατία» και εξέφρασε την ελπίδα ότι η συμμετοχή στις εκλογές του Ιανουαρίου θα είναι μεγάλη.

(**«Ελευθεροτυπία»**, 22-12-04)

Ἔτσι βασανίζουν αἱ δημοκρατίαι ποὺ κατηγοροῦν τοὺς Ναζί

Ἀριστερὰ ὁ δημοκράτης μὲ τὸ σκύλο του καὶ δεξιὰ ὁ... τρομοκράτης!

Ἀπανθρωπιά

Ὁ δημοκράτης εἰσβολεὺς
ἀπανθρώπως
δὲν σέβεται
τὴν ἀναπηρία
τοῦ Ἰρακινοῦ καὶ
ποδοπατεῖ ἕναν ἄνθρωπο,
δίχως πόδι!
Αἶσχος.
Ἡ δημοκρατικὴ κτηνωδία
στὴν ἀποκορύφωσή της.

Ἰδοὺ ἡ Δημοκρατία

Ταπείνωση και εξευτελισμός. Στον δεμένο Ιρακινό φορούν ένα γυναικείο εσώρουχο στο πρόσωπό του

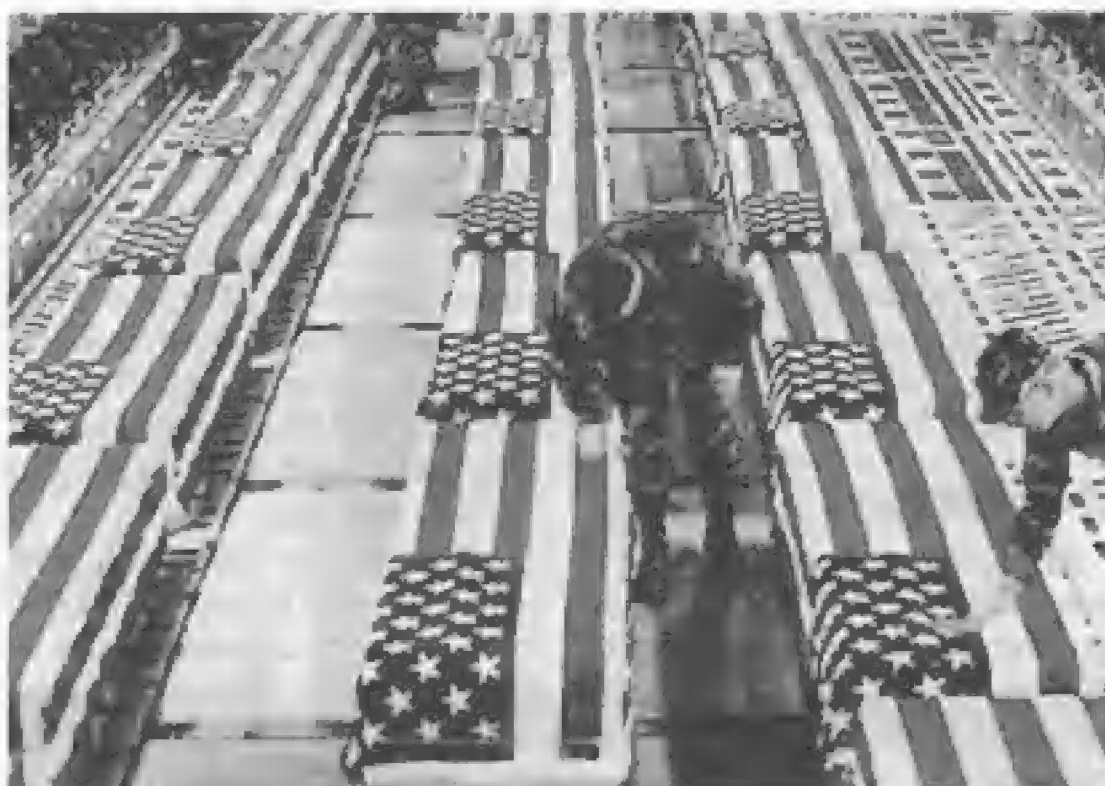
Γυμνοί, ο ένας πάνω στον άλλο, οι Ιρακινοί, δέχονται τα χτυπήματα των στρατιωτών του Μπους

Η... γνωστή στρατιώτινα διασκεδάζει σέρνοντας σαν σκύλο έναν κρατούμενο

(«Ἐλευθεροτυπία», 7-5-04)

Κάποιοι Δημοκράται ἐπιστρέφουν σέ φέρετρα

ΙΡΑΚ

Παγκόσμιο σοκ για τα βασανιστήρια σε φυλακή της Βαγδάτης

Καθυστερημένη «αγανάκτηση» από τον πρόεδρο των ΗΠΑ. Το Πεντάγωνο ήθελε να συγκαλύψει το γεγονός

Αμερικανοί στρατιωτικοί υποβάλλουν σε ακατονόμαστα βασανιστήρια ιρακινούς κρατουμένους σε φυλακή της Βαγδάτης και οι αποκαλυπτικές φωτογραφίες που μεταδόθηκαν από την τηλεόραση του CBS την περασμένη Πέμπτη προκάλεσαν παγκόσμια κατακραυγή, ιδιαίτερα στη Βρετανία και στον αραβικό κόσμο. Στην Ουάσιγκτον ανακοινώθηκε ότι έξι στρατιώτες και η υποστράτηγος Τζένις Καρπίνσκι, διοικητής της φυλακής, θα δικαστούν από στρατοδικείο στο Ιράκ. Άλλοι 17 αμερικανοί στρατιώτες παραπέμφθηκαν πριν από έναν μήνα σε στρατοδικεία, αλλά δεν έγινε γνωστό με ποιες κατηγορίες.

Οι φωτογραφίες παρουσιάζουν, μεταξύ άλλων, πέντε γυμνούς κρατουμένους που έχουν εξαναγκαστεί να παριστάνουν ότι μετέχουν σε σεξουαλικό όργιο, μία γυναίκα στρατιωτίνα με τσιγάρο στο στόμα που «σημαδεύει» με τον αντίχειρα τα γεννητικά όργανα ενός γυμνού Ιρακινού και μία άλλη φωτογραφία έχει έναν γυμνό Ιρακινό με ηλεκτροφόρα σύρματα στα γεννητικά του όργανα και στο σώμα του, με κουκούλα στο κεφάλι, στον οποίο, όπως εξήγησε ο τηλεπαρουσιαστής του CBS, δηλώθηκε ότι αν μετακινηθεί θα πάθει ηλεκτροπληξία.

Ο Τόνι Μπλερ ήταν από τους πρώτους που εξεδήλωσαν τον «αποτροπιασμό» τους και τόνισε ότι «*παρόμοιες πράξεις είναι ξένες προς το πνεύμα και στο αίσθημα της αντιτρομοκρατικής συμμαχίας*» που βρίσκεται στο Ιράκ. Χρειάστηκε να περάσουν 24 ώρες για να εκφράσει την «*αγανάκτησή*» του ο πρόεδρος Τζορτζ Μπους και ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου δήλωσε ότι «*θα επιβληθεί ο νόμος με κάθε αυστηρότητα*». Οι ΗΠΑ έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης που απαγορεύει την κακοποίηση κρατουμένων εν καιρώ πολέμου. Η Διεθνής Αμνηστία έχει κατηγορήσει επανειλημμένως την αμερικανική διοίκηση στο Ιράκ για παραβιάσεις της σύμβασης. Ο βρετανός βουλευτής Κρις Στάντον, από τους πρώτους που «*κατήγγειλαν την άθλια ενέργεια*» των στρατιωτών, δήλωσε: «*Δυστυχώς οι Αμερικανοί δεν μπορούν να αντιληφθούν τη διαφορά μεταξύ απελευθέρωσης και εξευτελισμού*». Ιδιαίτερα ενοχλημένοι είναι οι Άραβες και οι αραβικές κυβερνήσεις, καθ' ότι για τους μουσουλμάνους είναι βλασφημία του Αλλάχ η φωτογράφιση γυμνού σώματος. Το CBS ανακοίνωσε ότι το Πεντάγωνο, επικαλούμενο ύψιστα εθνικά συμφέροντα και την κρίσιμη κατάσταση στο Ιράκ, άσκησε κάθε δυνατή πίεση για να μη μεταδοθούν οι φωτογραφ…

Ἰρακινοί βασανισμένοι ἀπό τούς Δημοκράτας

Η φωτογραφία όσων βασανίστηκαν σε ιρακινές φυλακές προκαλεί σοκ, αλλά πιο μεγάλο σοκ προκαλεί η δήλωση της Ράις ότι οι ΗΠΑ δεν βασανίζουν.

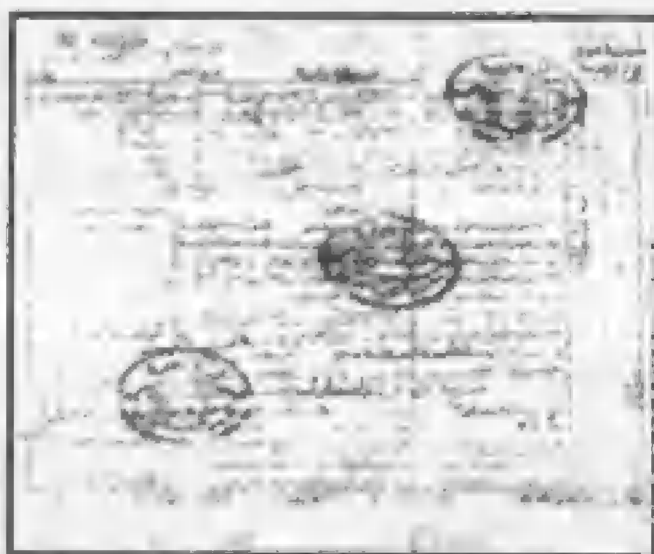
*(«**Ελευθεροτυπία**», 11-12-2005)*

Οὐδέν στοιχεῖον ὑπάρχει ὅτι οἱ Ναζί ἔκαναν τέτοια ἀπάνθρωπα ἐν τούτοις τούς κατηγοροῦν.

Φρίκη!

Ο 66χρονος Παλαιστίνιος Μαρούφ Ράσεντ Μπάσαρ, πριν και μετά τα βασανιστήρια. Του αφαίρεσαν το δεξί του μάτι, τον τρύπησαν, του έσπασαν τα χέρια σε πολλά σημεία. Ενώ τα σημάδια από ηλεκτροσόκ φαίνονται καθαρά, το «πόρισμα» της νεκροψίας του νοσοκομείου Αλ Αντελ ανέφερε μόνο «θάνατο από πυροβολισμό». Το βίντεο, οι φωτογραφίες το διαψεύδουν.

*(«**Ελευθεροτυπία**», 28-12-2005)*

Αὐτά τά φρικαλέα βασανιστήρια διαπράττει ἡ δημοκρατία, στούς Παλαιστινίους, πού ζοῦν στό Ἰράκ. Κατά τά λοιπά οἱ Ναζί ἦσαν ἐγκληματίαι!

Δημοκρατική συμπεριφορά

Οἱ «στρατιῶται» τῆς Δημοκρατίας ὅλοι των γελοῦν διά τήν ταπείνωσι τοῦ Ἰρακινοῦ.

Αὐτό λέγεται Δημοκρατία

Εἰσβολή δημοκρατίας μέ τήν ὠμή βία!

Δημοκράτης στό Ἰράκ

Ὁ στρατιώτης δέν εἶναι Ἔς-Ἔς. Εἶναι δημοκράτης.

Βόμβα ἀκριβείας

Η βόμβα ακριβείας των Αμερικανών βρήκε τον στόχο της στην πόλη Μπαϊτζί. Χτύπησε ένα σπίτι σκοτώνοντας και τα οκτώ μέλη της οικογένειας...

(«Ἐλευθεροτυπία», 4-1-2006)

Ὅταν αὐταί αἱ δολοφονίαι ἀμάχων γίνονται, ἀπό δημοκράτας, δέν ἀποτελοῦν ἔγκλημα πολέμου.

Δημοκρατική συμπεριφορά

Τρεῖς Ἰρακινοί τούς ὁποίους ἀπηλευθέρωσε ἡ δημοκρατία ἀπό τήν δικτατορία, μέ δεμένα τά μάτια, δεμένα τά χέρια, γδυμένοι ἀπό τά ἐνδύματα, χωρίς ὑποδήματα. Καί μιλοῦν γιά ἀνθρώπινα δικαιώματα οἱ ὑποκριταί!

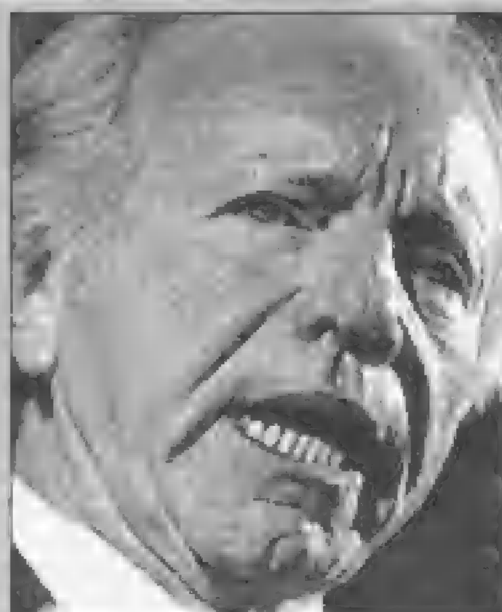
Ἡ δημοκρατία βασανίζει ἀλλά κατηγορεῖ ἄλλους

«Δημοκρατικά» βασανιστήρια. Στην ημερήσια διάταξη έχει τα βασανιστήρια το υπουργείο Εσωτερικών της νέας «δημοκρατικής» κυβέρνησης του Ιράκ. Σε καταφύγιο κοντά στο υπουργείο αποκαλύφθηκε ότι βασανίζονταν και κακοποιούνταν 173 σουνίτες κρατούμενοι. Βασανισθέντες δέχονται τις περιποιήσεις του νοσηλευτικού προσωπικού σε νοσοκομείο της Βαγδάτης.

(«Νέα», 7-11-2005)

Τὸ Γεράκι

ΤΖΟ ΛΙΜΠΕΡΜΑΝ

61 ετών

Γερουσιαστής από το Κονέκτικατ, υποψήφιος για την αντιπροεδρία με τον Αλ Γκορ. Πιστός εβραίος το θρήσκευμα, τάσσεται υπέρ του Ισραήλ και θεωρείται «γεράκι» στο θέμα του Ιράκ.

(«Βήμα», 9-11-2003)

καὶ τὸ ἔργον του

ΑΛΗ ΙΣΜΑΗΛ ΑΜΠΑΣ (12 ἐτῶν).

Δολοφόνοι

Ακόμα
15 Παλαιστίνιοι νεκροί
προστέθηκαν στον μακρύ κατάλογο
της σφαγής στη Γάζα,
ενώ τα νοσοκομεία
γέμισαν τραυματίες
εκ των οποίων
πολλά παιδιά.

(«Ελευθεροτυπία»,
26-10-2004)

Οἱ δημοκράται βασανίζουν

καί μετά μιλοῦν γιά τούς Ναζί

Τὰ καλὰ τῆς Δημοκρατίας

Αποτρόπαιες σφαγές

Ο ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΣ αριθμός των θυμάτων μεταξύ των Ιρακινών αμάχων, οι αναφορές για αθώους πολίτες που σκοτώνονται επειδή εκλαμβάνονται ως καμικάζι, εξοργίζουν τον αραβικό κόσμο και πλήττουν ανεπανόρθωτα την εικόνα του «απελευθερωτικού στρατού» που προσπαθούν να περάσουν οι ΗΠΑ.

«Οι δυνάμεις εισβολής διαπράττουν αποτρόπαιες σφαγές στη Βαγδάτη και στη Νατζάφ» διακήρυττε χθες η αιγυπτιακή ημι-επίσημη εφημερίδα «Αλ Γκαμούρια». Πλάι στον πηχυαίο τίτλο, η εικόνα ενός τραυματισμένου κοριτσιού στο κρεβάτι κάποιου ιρακινού νοσοκομείου. «Οι εισβολείς διαπράττουν σφαγή στην περιοχή Αλ Αμέιν... 26 άμαχοι βρήκαν μαρτυρικό θάνατο, συμπεριλαμβανομένων και 11 παιδιών», διακήρυττε η εφημερίδα «Ακμπάρ αλ-Χαλέτζ» του Μπαχρέιν, όπου εδρεύει ο 5ος Αμερικανικός Στόλος.

«Δολοφόνοι»

Οι αντιδράσεις των απλών ανθρώπων δεν ήταν λιγότερο οργισμένες.

«Ήταν μια εσκεμμένη, εν ψυχρώ δολοφονία εν είδη αντιποίνων για την 11η Σεπτεμβρίου», δήλωσε σε δημοσιογράφο του Πρακτορείου Reuters ο Χαμζά Αμπντουλραχμάν, ένας δημόσιος υπάλληλος από το Ομάν, αναφερόμενος στον θάνατο επτά αμάχων στο αμερικανικό φυλάκιο κοντά στη Νατζάφ, το βράδυ της Δευτέρας. Η «απάντηση» ενός αξιωματούχου της αμερικανικής Κεντρικής Διοίκησης, στο Κατάρ; «Είμαστε έτοιμοι να πληρώσουμε ένα πολύ υψηλό τίμημα προκειμένου να εκδιώξουμε τον Σαντάμ. Αν αυτό σημαίνει ότι θα υπάρξουν πολλές απώλειες, τότε θα υπάρξουν πολλές απώλειες»...

Τραγικός πατέρας. Ο Ραζέκ και η οικογένειά του εγκατέλειψαν το σπίτι τους αναζητώντας ασφάλεια. Από όλους, μόνο εκείνος επέζησε να θρηνεί τα νεκρά παιδιά του

(«Νέα», 2-4-2003)

ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ από Αμερικανούς αποκαλύπτει Ιρακινός εικονολήπτης του Αλ Τζαζίρα

Ήμουν στο κολαστήριο

ΒΑΓΔΑΤΗ

Τα βασανιστήρια που υπέστη από Αμερικανούς κατά τη δίμηνη κράτησή του σε φυλακές στο Ιράκ αποκάλυψε Ιρακινός εικονολήπτης του Αλ Τζαζίρα την ώρα που διατυπώνονται και άλλες καταγγελίες για κακομεταχείριση, αυτή τη φορά από Ινδούς εργαζομένους σε αμερικανική βάση.

Το παραδέχονται!

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Είκοσι πέντε κρατούμενοι από 35 που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια σε αμερικανικές στρατιωτικές φυλακές στο Ιράκ και το Αφγανιστάν πέθαναν, ανακοίνωσε αργά χθες βράδυ ανώτατος αξιωματικός του αμερικανικού στρατού. Ο στρατηγός Ράιντερ, υπεύθυνος για την εφαρμογή των ποινών του σωφρονιστικού συστήματος, ανακοίνωσε ότι έρευνες που έγιναν από το Δεκέμβριο έδειξαν ότι 35 κρατούμενοι υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια και 25 πέθαναν. Δύο άτομα δολοφονήθηκαν από Αμερικανούς στρατιώτες και ένας πυροβολήθηκε, ενώ προσπαθούσε να διαφύγει, είπε ο Ράιντερ.

(Γαλλικό Πρακτορείο)

Ο 24χρονος καμεραμάν του αραβικού δικτύου Σουχαΐμπ Μπαντρεντίν Μπαζ κατήγγειλε στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων ότι στις 13 Νοεμβρίου 2003 συνελήφθη, ενώ πήγαινε στο νοσοκομείο της Σαμάρα με το τηλεοπτικό συνεργείο του. Αφού οδηγήθηκε με καλυμμένο το κεφάλι σε αμερικανική βάση, ο ανακριτής του τον κατηγόρησε ότι συνεργάζεται με τους αντάρτες.

«Το Αλ Τζαζίρα ξέρει τα γεγονότα πριν αυτά συμβούν», του είπε. Όταν ο κρατούμενος ζήτησε να προσευχηθεί (ήταν η περίοδος του Ραμαζανιού), ο αξιωματικός του έβαλε τα δάχτυλα στα μάτια και τον προειδοποίησε ουρλιάζοντας ότι εφεξής «το μόνο μέλλον που θα γνωρίσει θα είναι οι φυλακές του Γκουαντανάμο».

Ο νεαρός κατήγγειλε ότι στις φυλακές Αμπού Γκράιμπ όπου μεταφέρθηκε τελικά, του χτυπούσαν το κεφάλι στον τοίχο, τον άφηναν ολόγυμνο για μέρες μέσα στο βαρύ χειμώνα, επί 35 ημέρες δεν του επέτρεψαν να πλυθεί και για να του ασκήσουν ψυχολογική πίεση πήγαιναν συχνά να του πουν ψευδώς ότι ο τάδε ή ο δείνα συνάδελφός του είχε σκοτωθεί.

Είδε όμως και άλλα περιστατικά. «Ένα βράδυ, ένας άνθρωπος στο θάλαμο ήταν ετοιμοθάνατος. Οι συγκρατούμενοί του ζήτησαν να μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Οι δεσμοφύλακές τους είπαν να περιμένουν το πρωί. Μέσα στη νύχτα ο άνθρωπος πέθανε».

Από τις φυλακές Αμπού Γκράιμπ, οι Αμερικανοί αποφυλάκισαν χθες 240 κρατουμένους, κάτι που κάνουν τακτικά αφού οι καθημερινές συλλήψεις έχουν δημιουργήσει αδιαχώρητο.

Υπολογίζεται ότι κρατούνται εκεί 5.000 άτομα «για λόγους ασφαλείας».

Και καταγγελίες Ινδών

Οι Ινδοί καταγγέλλοντες εν τω μεταξύ είπαν ότι εργάζονταν στα μαγειρεία αμερικανικής βάσης στο Ιράκ, από όπου διέφυγαν μετά από επίθεση ανταρτών. Οι Ινδοί από το κρατίδιο Κεράλα υποστήριξαν στην εφημερίδα «Ιντουνιστάν Τάιμς» ότι κακοποιούνταν από τους Αμερικανούς επί εννέα μήνες και χρησιμοποιούνταν ως ανθρώπινες ασπίδες όταν η βάση δεχόταν επίθεση από Ιρακινούς αντάρτες.

«Ήμασταν σκλάβοι στις αμερικανικές κουζίνες. Σπάνια είχαμε την ευκαιρία να κοιμηθούμε επί δύο μήνες. Όποιον παραπατούσε τον βασάνιζαν επί μέρες», υποστήριξε ένας από αυτούς. Οι Ινδοί είπαν επίσης ότι οι Αμερικανοί δεν τους επέτρεπαν να επικοινωνούν με την οικογένειά τους. Οι καταγγέλλοντες είχαν πληρώσει 75.000 ρουπίες (1.700 δολάρια) για να εξασφαλίσουν άδειες εισόδου στο Κουβέιτ. Από εκεί ένα κύκλωμα τους οδήγησε να δουλέψουν στο Ιράκ.

Μετά το αμερικανικό ABC, χθες μετέδωσε βίντεο εκτέλεσης τριών ατόμων στο Ιράκ από Αμερικανούς και το γαλλικό Κανάλι. Η τρίλεπτη ταινία δείχνει Αμερικανούς επιβαίνοντες σε ελικόπτερο να σκοτώνουν τρία άτομα στο έδαφος που δεν τους απειλούσαν.

(Γαλλικό – Ασοσιέιτεντ – ΑΠΕ)

*(«**Ελευθεροτυπία**», 5-5-2004)*

[Le Monde]

Αμερικανικά βασανιστήρια

ΤΗΝ ΩΡΑ που στην Ουάσιγκτον διαδήλωναν 100.000 άνθρωποι κατά του πολέμου στο Ιράκ, η οργάνωση για την υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων Human Rights Watch δημοσίευσε μια καταδικαστική έκθεση για τον αμερικανικό στρατό και τα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλει τους κρατούμενους του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Αυτή η έκθεση είναι σημαντική από δύο απόψεις. Πρώτον επειδή γκρεμίζει τον μύθο ότι τα βασανιστήρια που αποκαλύφθηκε τον Απρίλιο του 2004 ότι γίνονταν στην ιρακινή φυλακή Αμπού Γκράιμπ ήταν έργο μιας μεμονωμένης μονάδας και πήραν τέλος με την αποκάλυψή τους. Και δεύτερον επειδή περιλαμβάνει μαρτυρίες όχι πια πρώην κρατουμένων, αλλά Αμερικανών στρατιωτών. Κάθε φορά που ένας Αφγανός ή ένας Ιρακινός κακοποιείται ή βασανίζεται, είναι μια ήττα για την Αμερική και όλους εκείνους που υπερασπίζονται τις αξίες και τα ήθη που η ίδια ισχυρίζεται ότι ενσαρκώνει.

(«Νέα», 27-9-05)

Σᾶς ἔδειξα φωτογραφίας. Τάς εἴδατε. Τά βασανιστήρια πού παρουσιάζουν δέν τά ἔκαναν Ναζί, ἀλλά **δημοκράται** καί μάλιστα ἐκπρόσωποι τῶν μεγαλυτέρων δημοκρατιῶν τοῦ κόσμου. Ἡ Ἀγγλοαμερικανική δημοκρατία κατηγορεῖ τούς Γερμανούς Ναζί, διά βασανισμούς ἀνθρώπων, πού οὐδέποτε ἐκεῖνοι διέπραξαν. Ἀπεναντίας τούς χειροτέρους βασανισμούς τούς ἐπραγματοποίησε ἡ Ἀγγλοαμερικανική δημοκρατία, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας. Ὑποκρισία καί ψεῦδος.

Ὄπισθεν τῆς δημοκρατίας πάντοτε κρύπτεται ὁ καταχθόνιος ἑβραιοσιωνισμός. Ποῖος τό λέγει; Μά οἱ ἴδιοι τό παραδέχονται στά πρωτόκολλά τους. Τά διεθνῆ ΜΜΕ τά ὁποῖα θεωροῦν καταπίεσιν τήν μή ἀναγνώρισιν γάμων (!) μεταξύ ὁμοφυλοφίλων σιωποῦν, διά τά **βασανιστήρια** πού ὑπέστησαν καί ὑφίστανται οἱ Ἰρακινοί. Γιατί; διότι ἔτσι θέλει ὁ ἑβραιοσιωνισμός.

Δημοκρατική Δικαιοσύνη

Υπερδύναμη και στην προπαγάνδα

ΙΡΑΚ. Την κοινή γνώμη θέλουν να επηρεάσουν οι ΗΠΑ με μοχλούς τη δίκη του Σαντάμ και κυρίως την εξαγορά ΜΜΕ.

Στρατηγική νίκης ονόμασε ο Τζορτζ Μπους το σχέδιο για το Ιράκ, σε ομιλία του στη Ναυτική Ακαδημία στο Ανάπολις των ΗΠΑ. Όμως ο ίδιος είχε πει πριν από δύο χρόνια ότι είχε ήδη νικήσει σε αυτόν τον πόλεμο.

Το σχέδιο Μπους στηρίζεται στην παραδοχή πως οι ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας θα αντικαταστήσουν σταδιακά τους Αμερικανούς και θα αναλάβουν την επιβολή της τάξης.

Αυτή η εξέλιξη θα επιτρέψει στην Ουάσιγκτον να μειώσει δραστικά τον αριθμό των στρατευμάτων που διατηρεί στη χώρα.

Πρόκειται για έναν στόχο που αποκλείεται να επιτευχθεί, καθώς το πρόγραμμα εκπαίδευσης των ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας καρκινοβατεί και τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα αποδεικνύονται αποκαρδιωτικά.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό αδιεξόδου, οι Αμερικανοί προσπαθούν να επηρεάσουν την ιρακινή κοινή γνώμη μέσω της προπαγάνδας. Μοχλός θα είναι η δίκη του Σαντάμ Χουσεΐν και σε βοηθητικό ρόλο τα, φίλα προσκείμενα στις αρχές, μέσα μαζικής ενημέρωσης. Όμως και σε αυτό το επίπεδο, τα αποτελέσματα ελέγχονται. Η δίκη του ιρακινού δικτάτορα εξελίσσεται προς το παρόν σε φιάσκο, ενώ αυξάνει η ευρωπαϊκή δυσαρέσκεια για τη διαδικασία που ακολουθεί το διορισμένο δικαστήριο.

Μετά τη δεύτερη δολοφονία συνηγόρου των κατηγορουμένων ▶

και την ομολογία του Κούρδου προέδρου του δικαστηρίου ότι υπάρχουν προβλήματα ασφαλείας και ενδεχομένως έπρεπε να μεταφερθεί η δίκη σε κουρδικό έδαφος, πληθαίνουν οι φωνές που ασκούν κριτική.

Άλλοι πάλι, υποστηρίζουν ότι η δίκη γίνεται μόνο για λόγους εντυπώσεων, καθώς η απόφαση θεωρείται δεδομένη και προειλημμένη και καλύτερα θα ήταν να είχε παραπεμφθεί ο Σαντάμ σε διεθνές δικαστήριο. Αυτήν την πρόταση, πάντως, την είχαν απορρίψει κατηγορηματικά οι Αμερικανοί. Η αμερικανική παρέμβαση δεν γίνεται μόνο στη δικαιοσύνη, αλλά και στα τοπικά ΜΜΕ. Σύμφωνα με δημοσίευμα των «Λος Άντζελες Τάιμς», ο στρατός κατοχής χρηματοδοτεί, και επηρεάζει ιρακινές εφημερίδες, και τηλεοπτικά κανάλια. Πολλά άρθρα και ειδήσεις που δημοσιεύονται στη Βαγδάτη, γράφονται από αμερικανούς συμβούλους και παραδίδονται σε ιδιωτική εταιρεία δημοσίων σχέσεων που τα μεταφράζει στα αραβικά και τα προωθεί στην αγορά. Τα προκατασκευασμένα άρθρα δημοσιεύονται αυτούσια.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα των «Τάιμς», εκπρόσωποι της αμερικανικής ιδιωτικής εταιρείας Λίνκολν έδιναν 1.200-1.500 δολάρια ανά άρθρο στους εκδότες και μικρότερα ποσά σε ιρακινούς δημοσιογράφους, για να προωθούνται τα κατασκευασμένα άρθρα-προπαγάνδα. Επίσης, η εταιρεία χρηματοδότησε το σεμινάριο «Ο ρόλος του τύπου σε μια δημοκρατική κοινωνία». Στο σεμινάριο πήραν μέρος μόνο «συνεργαζόμενοι» δημοσιογράφοι.

Ν.Ζ. *(«Ελευθεροτυπία», 4-12-05)*

Ὁ Ἑβραῖος Μάντελσταμ, καθηγητής στό Πανεπιστήμιο τοῦ Κιέβου ἐδήλωσε, στό σιωνιστικό συνέδριο τῆς Βασιλείας τό 1897, ὅτι: *«Οἱ Ἑβραῖοι ἀπορρίπτουν ἐνεργητικά τήν ἰδέα τῆς ἀφομοίωσής τους μέ τίς ἄλλες ἐθνικότητες, καί γαντζώνονται σταθερά στήν ἱστορική τους ἐλπίδα, δηλαδή τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας»* καί προσέθεσε: *«οἱ Ἑβραῖοι θά χρησιμοποιήσουν ὅλη τους τήν ἐπιρροή καί τήν ἰσχύ γιά νά παρεμποδίσουν τήν ἄνοδο καί τήν εὐημερία ἄλλων ἐθνῶν καί εἶναι ἀποφασισμένοι νά ἐπιμείνουν στίς ἱστορικές τους ἐλπίδες — δηλαδή στήν κατάκτηση τῆς παγκόσμιας ἡγεμονίας».*

*(Πηγή: **«Le temps»** 3-9-1987, H.S. Chamberlain: **«Τά θεμέλια τοῦ 19ου αἰῶνα»** τόμ. 1, σελ. 335, Dr. Yermak: **«Ὁ ἄξονας τοῦ θανάτου»**, σελ. 188).*

Τό Σχέδιο

ΧΕΝΡΙ ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ:

Να χτυπήσουμε τη γλώσσα τους και τη θρησκεία τους...

Ώστε να βγάλουμε τους Έλληνες από εμπόδιο στα σχέδιά μας στα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή.

Για να μην ξεχνάμε, τα σχέδια των... φίλων και... συμμάχων μας, που χρόνια απεργάζονται για να αχρηστεύσουν το εμπόδιο που λέγεται «Έλληνες»..., παραθέτουμε το πλήρες κείμενο του αποσπάσματος από την ομιλία του Χένρι Κίσινγκερ, υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, που αναφέρεται στην Ελλάδα και το πως μπορούν να περάσουν τα αμερικανικά σχέδια στην περιοχή μας. Το κείμενο έχει ως εξής:

«Οι Έλληνες είναι αναρχικοί και δύσκολα «κουμαντάρονται». Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να «χτυπήσουμε» βαθιά μέσα στις πολιτισμικές τους ρίζες, μπορεί τότε να καταφέρουμε να τους αναγκάσουμε να συμβιβαστούν. Εννοώ βέβαια να «χτυπήσουμε» τη γλώσσα τους, τη θρησκεία τους, τα πολιτισμικά και ιστορικά τους αποθέματα, έτσι ώστε να ουδετεροποιήσουμε τη δυνατότητά τους να αναπτύσσονται, να διακρίνουν τους εαυτούς τους, ή να αποδεικνύουν ότι μπορούν να νικούν, έτσι ώστε να ξεπεράσουμε τα εμπόδια στα στρατηγικώς απαραίτητα σχέδιά μας στα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή».

Το παραπάνω κείμενο είχε δημοσιευθεί στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο» στις 14/8/1997 και είναι απόσπασμα ομιλίας του Κίσινγκερ σε ένα γκρουπ επιχειρηματιών στην Ουάσινγκτον, τον Σεπτέμβρη του 1974, και σήμερα είναι επίκαιρο με την κατάρρευση των θεσμών που επιχειρείται...

*(«**Ελευθεροτυπία**», 7-3-2005)*

καί ἡ ἐφαρμογή του

Ο Βενιζέλος για τον χωρισμό κράτους-Εκκλησίας

Διευκρινίσεις για την τοποθέτησή του υπέρ του χωρισμού κράτους – Εκκλησίας δίνει ο Ευάγγελος Βενιζέλος, τονίζοντας ότι η «Ορθοδοξία δεν πρέπει να διεκδικεί την επιβολή της με τη δύναμη του κράτους και του νόμου αλλά να επιδιώκει την πειστικότητα του μηνύματός της». Όσον αφορά το θέμα της αποκαθήλωσης των θρησκευτικών συμβόλων από δικαστήρια, σχολεία κλπ., ο κ. Βενιζέλος επισημαίνει ότι «η χώρα μας πρέπει με οργανωμένο και υπεύθυνο τρόπο και με την ενημέρωση της κοινωνίας των Πολιτών να λάβει πρώτη, πριν αναγκαστεί, όλα τα μέτρα που χρειάζονται ώστε να μην καταδικάζεται στο Στρασβούργο και να μην της ασκείται διεθνής κριτική που πλήττει το κύρος της και τη διπλωματική της αποτελεσματικότητα». Και αφού υπογραμμίζει ότι δεν πρέπει να εκθέτουμε την Ελλάδα σε κίνδυνο καταδίκης από το ίδιο δικαστήριο, καταλήγει: «Η νομοθετικά κατοχυρωμένη προστασία της θρησκευτικής ελευθερίας μαζί με τον συναινετικό χωρισμό κράτους – Εκκλησίας θα ενισχύσει στη συνείδηση της κοινωνίας το κύρος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, που δυστυχώς έχει βαθιά τρωθεί το τελευταίο διάστημα».

*(«**Ελευθεροτυπία**», 17-6-2005)*

ΙΣΡΑΗΛ

Ὁ αὐνανισμός φταίει γιά τή φτώχεια, λέει ραβῖνος

«Εἶναι αἰτία σχεδόν ὅλων τῶν διαταραχῶν καί τῶν ἀγωνιῶν»

Ἡ συνεχής ἐπιδείνωση τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης τοῦ Ἰσραήλ φαίνεται ὅτι ἔχει προβληματίσει πολλούς. Δέν εἶναι λίγοι μάλιστα πού προσπαθοῦν νά ἀνακαλύψουν τήν πηγή τοῦ κακοῦ καί νά δώσουν μιά ἀπάντηση γιά τήν οἰκονομική δυσχέρεια τῆς χώρας.

Ἐντύπωση ὅμως προκάλεσε ἡ ἄποψη τοῦ ραβίνου Νταβίντ Μπαρτζί, πού οὔτε λίγο οὔτε πολύ θεωρεῖ ὅτι ἡ κακή

οἰκονομική κατάσταση τοῦ Ἰσραήλ ὀφείλεται στόν ὑπερβολικό... αὐνανισμό! Σύμφωνα μάλιστα μέ ἀφίσες πού ἔχουν ἀναρτηθεῖ στήν Ἱερουσαλήμ, ὁ αὐνανισμός προκαλεῖ «πανούκλα καί διαφθορά», καί εἶναι αἰτία «σχεδόν ὅλων τῶν διαταραχῶν, τῶν ἀγωνιῶν, τῶν πολέμων, τῶν ἀσθενειῶν καί τῆς φτώχειας». Σέ ὅλα αὐτά ἔρχονται νά προσθέσουν ὅτι «οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι δέν διαπράττουν αὐτό τό πικρό καί βιαστικό ἁμάρτημα». Μέ τή σειρά της ἡ θεολογική σχολή Χασαλόμ τῆς Ἱερουσαλήμ πρόκειται νά διοργανώσει σήμερα... εἰδική προσευχή τήν ὁποία μάλιστα θά κάνει ὁ ἴδιος ὁ Μπάρτζι.

(«Χώρα», 2-1-2002)

Ἑλληνική (;) τηλεόρασις

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

18.00 Το τραγούδι της ζωής. Ντοκιμαντέρ του Τώνη Λυκουρέση. **19.00** Άντολφ Άιχμαν: οι αναμνήσεις ενός εγκληματία πολέμου. Ντοκιμαντέρ παραγωγής ZDF. Επεισόδιο 2ο. **20.00** Άντολφ Άιχμαν: οι αναμνήσεις ενός εγκληματία πολέμου. Ντοκιμαντέρ παραγωγής ZDF. Επεισόδιο 3ο. **21.00** Χίτλερ. Το πορτρέτο του Γερμανού δικτάτορα. **22.00** «Λιλί Μαρλέν. Ταινία του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ. Με τους Χάνα Σιγκούλα, Μελ Φερέρ. **24.00** Ημέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο: «Η νύχτα των κρυστάλλων και η ίδρυση του Ισραήλ».

Τά ἀνωτέρω προπαγανδιστικά προγράμματα προέρχονται ἀπό τό ἑβραϊκό ἵδρυμα τοῦ Σιμόν Βίζενταλ, τόν ὁποῖον ὁ πρώην καγκελλάριος τῆς Αὐστρίας Μπροῦνο Κράϊσκυ (ἑβραϊκῆς μάλιστα καταγωγῆς) κατηγόρησε διά τάς σχέσεις του μέ τήν Γκέ-Στά-Πό! (*«BH-MAgazino»* 9-10-2005). Τό πρόγραμμα τῆς τηλεοράσεως τῆς βουλῆς τήν παραμονή τῆς 28ης Ὀκτωβρίου (!) δέν ἠσχολήθη, μέ τήν ἐποποιΐαν τοῦ 1940, ἀλλά ἐξαπέλυσε τήν φιλοεβραϊκήν ἀντιναζιστικήν του προπαγάνδα, μέ τά χρήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί εἰς βάρος αὐτοῦ. Ἀπό τάς 7 μ.μ. μέχρι τάς 12 μ.μ. δηλαδή ἐπί πέντε συνε-

χεῖς ὥρας μετέδιδε τά ἑβραϊκά προπαγανδιστικά ψεύδη καί μετά τήν 29ην Ὀκτωβρίου 2005 ἡ ἰδία ἑβραιόπληκτος τηλεόρασις συνέχισε τήν προπαγάνδα, πού ἔκανε προχθές μέ τήν «Λιλή Μαρλέν» παρουσιάζουσα τό βιογραφικόν τῆς Μαρλέν Ντίτριχ (1901-1992). Αὐτή ἐγκατέλειψε τό Βερολῖνο, ὅπου ἔζη ἡ μητέρα της, ἐγκατέλειψε τόν ἀνεψιόν της, πού ὑπηρέτει στήν «Βέρμαχτ» ἐγκατέλειψε τήν ἀδελφήν της, πού εἰργάζετο στούς Ναζί, ἐγκατέλειψε τήν Γερμανία, πού εἶχε πατρίδα καί ἐπῆγε στήν Ἀμερική, ὅπου τῆς ἔδωσαν ἀμερικανικήν ὑπηκοότητα, ἐφόρεσε τήν ἀμερικανική στρατιωτική στολή καί ἐτραγούδει στόν ἀμερικανικό στρατό. Ἡ τηλεόρασις «Βουλή» (29-10-2005) μᾶς τήν ἔδειξε νά φιλῆ ναύτας, στρατιώτας καί ἀεροπόρους, πού τήν ἀγκαλιάζουν, ὥστε δικαίως ἀπεκλήθη «πόρνη τῶν στρατιωτῶν». Ὅταν τό 1945 ἐπέστρεψε στήν αἱμορροοῦσα ἡττημένη Γερμανία καί τό ἐρειπωμένο Βερολῖνο ἐφόρει τήν στολήν τοῦ νικητοῦ καί μέ τά τραγούδια της διεσκέδαζε τούς κατακτητάς τῆς Πατρίδος της, τήν ὁποία ἐπρόδωσε. Οἱ Γερμανοί τήν ὑπεδέχθησαν μεταπολεμικῶς μέ πινακίδας «Go home». Φυσικά τήν συνήντησε ὁ Ἑβραῖος Ἐλία Φαράμ (Βίλλυ Μπράντ) κι' ἐκείνη συνέχισε τόν «ἀγῶνα» της, διά τήν ἀνακάλυψιν Γερμανῶν ἐγκληματιῶν πολέμου... Ἀκάθεκτος στήν ἑβραϊκή της προπαγάνδα ἡ τηλεόρασις τῆς βουλῆς μᾶς ἔδειξε μετά τόν Ἑβραῖο Μάτσα, στήν ἐκπομπή «ἕνα γράμμα στήν Ἄννα Φράνκ»... καί σύ λαέ πλήρωνε τήν προπαγάνδα, πού σοῦ κάνουν.

Οὐδείς ἐτιμωρήθη. Χαῖρε Διεθνές Δίκαιο

Κουνέϊτρα.
Μιά ἀραβική πόλις 50.000 περίπου κατοίκων.
Οἱ Ἑβραῖοι εἰσβολεῖς τήν ἀνετίναξαν μέ δυναμῖτες καί τήν ἰσοπέδωσαν μέ μπουλντόζες.

Του ΣΤΑΘΗ

*(«**Ελευθεροτυπία**», 9-10-2002)*

Αὐτὰ διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι

Στα ερείπια της Τζενίν ψάχνει ο μικρός Παλαιστίνιος. Πολλοί συνομήλικοί του έπεσαν νεκροί από τα πυρά των Ισραηλινών. «Παράπλευρες απώλειες».

*(«**Ελευθεροτυπία**», 9-10-2002)*

Διαβάσατέ το προσεκτικῶς

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Το ισραηλινό απαρτχάιντ και οι υποκριτές

«...Ενώ η σφαγή παιδιών και νεαρών Παλαιστινίων συνεχίζεται, τούτος ο θίασος των υποτιθέμενων υπέρμαχων της ειρήνης είτε δικαιολογεί την ισραηλινή βαρβαρότητα είτε διαλαλεί την απογοήτευσή του για την παλαιστινιακή αχαριστία. Χειρότερα απ' όλα είναι τα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης. **Παντελώς υποταγμένα** στο δέος του φαβερού ισραηλινού λόμπι, με σχολιαστές και παρουσιαστές να "κλώθουν" περίτεχνα παραποιημένες ανταποκρίσεις περί "ανταλλαγής πυρών" και "παλαιστινιακών βιαιοτήτων" τα αμερικανικά μέσα εξαλείφουν ολοσχερώς το γεγονός ότι το Ισραήλ είναι η δύναμη κατοχής και ότι οι Παλαιστίνιοι αντιστέκονται στη δύναμη αυτή –δεν "πολιορκούν το Ισραήλ", όπως χαρακτηριστικά αποφάνθη πρόσφατα η τρομερή κ. Ολμπράιτ (...) Εχω την εντύπωση ότι σε ένα ποσοστό η νέα παλαιστινιακή Intifada **στρέφεται και κατά του Αραφάτ**, που παραπλάνησε τον λαό του με ψεύτικες υποσχέσεις και συντηρεί ένα τάγμα διεφθαρμένων αξιωματούχων που ελέγχουν εμπορικά μονοπώλια ακόμα και όταν διαπραγματεύονται, ασθενικά και αναποτελεσματικά, εν ονόματί του (...) Αποκλείεται επιστροφή στο πλαίσιο του Όσλο. Αποκλείονται συμβιβασμοί γύρω απ' τα αρχικά ψηφίσματα των Ην. Εθνών (τα 242, 338 και 194) που εντέλλονταν τη διάσκεψη της Μαδρίτης το 1991, **την καταστροφή** όλων των εποικισμών και των στρατιωτικών δρόμων, την εκκένωση όλων των προσαρτημένων ή κατεχόμενων από το 1967 εδαφών, το μποϊκοτάρισμα των ισραηλινών αγαθών και υπηρεσιών. Είναι πολύ πιθανό να ξυπνάει μια καινούργια αίσθηση πως μόνο ένα μαζικό κίνημα κατά του ισραηλινού απαρτχάιντ (που καθόλου δεν διαφέρει από τη νοτιοαφρικανική παραλλαγή) θα φέρει αποτελέσματα. Δίχως άλλο είναι **μεγάλη ηλιθιότητα** εκ μέρους της Ολμπράιτ και του Μπάρακ να θεωρούν υπεύθυνο τον Αραφάτ για καταστάσεις τις οποίες δεν ελέγχει πια πλήρως. Αντί να σπεύσουν να απορρίψουν το νέο σχήμα που προτείνεται, οι φίλοι του Ισραήλ θα έπρατταν φρόνιμα αν υπενθύμιζαν σε εαυτούς και αλλήλους ότι το παλαιστινιακό πρόβλημα αφορά έναν ολόκληρο λαό και όχι έναν γερασμένο και χωρίς κύρος ηγέτη. Αλλωστε ειρήνη σε Παλαιστίνη και Ισραήλ μπορεί να γίνει μόνο μεταξύ ίσων και μόνο αφού θα πάρει τέλος **η στρατιωτική κατοχή**. Κανένας Παλαιστίνιος, ούτε κι αυτός ο ίδιος ο Αραφάτ, δεν μπορεί να δεχτεί τίποτα λιγότερο».

ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΣΑΪΝΤ (-«ΓΚΑΡΝΤΙΑΝ» / «ΑΥΓΗ»)

(«Ελευθεροτυπία», 18-10-2000)

Οἱ Ἑβραῖοι σφάζουν

ΕΓΚΛΗΜΑ... **Στη Γάζα:** «Ήταν δοκιμασμένοι στους καπνούς της μάχης, στις βόμβες, στον πόλεμο, στον πόνο και στο αίμα που αφήνει πίσω του. Όμως, οι γιατροί του Νοσοκομείου Νάσερ της Γάζας θα θυμούνται τη χθεσινή μέρα σαν τη χειρότερη μέρα της ζωής τους»... **Από το Ρούσσο Βρανά στα «Νέα»:**

– «Λίγα μόνο λεπτά στάθηκαν αρκετά. Άλλοι με τραύματα από σφαίρες και άλλοι με θραύσματα από βλήματα, τουλάχιστον 65 τραυματίες, από τον οικισμό Χαν Γιουνίς πλημμύρισαν τους διαδρόμους και τους θαλάμους του νοσοκομείου. Άνθρωποι από 8 έως 80 ετών – τα ισραηλινά πυρά, όπως όλα τα πυρά, δεν ξεχωρίζουν ηλικίες». ▶

– «Το αίμα σκέπασε τα πάντα λέει ο δρ Αμπού Νταλάλ. Λίγες ώρες αργότερα, οι καθαρίστριες σκούπιζαν τα αίματα από τους διαδρόμους και οι γιατροί ξαπόσταιναν στην αυλή, καπνίζοντας ή μιλώντας στο τηλέφωνο, με τις μπλούζες τους κατακόκκινες. Άξαφνα αντήχησαν πυρά από βαριά πολυβόλα και επιθετικά τυφέκια, σφαίρες έπεσαν στην αυλή, ενώ στην πίσω πόρτα εκατοντάδες άνθρωποι στριμώχνονταν κοντά στο νεκροτομείο για να μάθουν την τύχη φίλων και συγγενών. Όσοι βρίσκονταν μέσα στην αυλή έτρεξαν να καλυφθούν πίσω από τοίχους, δέντρα και σταθμευμένα ασθενοφόρα. Καμιά πενηνταριά μέτρα παρακάτω, ένα δεκατετράχρονο αγόρι χτυπήθηκε από σφαίρα στο σβέρκο και το έτρεξαν στο χειρουργείο».

– «Ακουμπισμένος σε έναν τοίχο του διαδρόμου, ο Ουίσαμ Αμπντίν, 29 ετών, βαστάει το μπανταρισμένο δεξί του χέρι. Ήταν ένας από εκείνους που είχαν βγει από τα σπίτια τους, όταν νόμισαν πως είχε τελειώσει η ισραηλινή επιδρομή. «Ακούσαμε το βουητό των ελικοπτέρων», λέει. «Ήταν δύο. 'Ο Θεός βοηθός', είπα στον διπλανό μου. 'Άραγε γιατί ξανάρθαν;'. Ύστερα άκουσα κάτι να έρχεται από ψηλά και είδα τις φλόγες. Η έκρηξη ήταν τόσο δυνατή, που με σήκωσε στον αέρα και με πέταξε δέκα μέτρα μακριά». Τουλάχιστον 14 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από τους πυραύλους των ισραηλινών ελικοπτέρων, ήταν άνθρωποι που είχαν μαζευτεί γύρω από το τζαμί της γειτονιάς».

(«Ελευθεροτυπία», 9-10-02)

Δολοφόνοι

Για παραβίαση του διεθνούς δικαίου με αφορμή την πιο πρόσφατη αιματηρή επιχείρηση στη Γάζα κατηγόρησε το Ισραήλ και ο διευθυντής της υπηρεσίας του ΟΗΕ για την παροχή βοήθειας προς τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, Πέτερ Χάνσεν. Ο κ. Χάνσεν δήλωσε χθες από τον καταυλισμό της Τζαμπαλίγια ότι η υπηρεσία του έχει επιβεβαιώσει τουλάχιστον 107 θανάτους τις τελευταίες 17 ημέρες, με 30 θύματα κάτω των 18 ετών και 600-700 άστεγους.

(«Ελευθεροτυπία», 19-10-04)

Επίσης, χθες, έξι νεαροί Παλαιστίνιοι, μεταξύ των οποίων ένα αγοράκι επτά ετών και δυο κοριτσάκια εννέα ετών, τραυματίσθηκαν από οβίδα ισραηλινού άρματος μάχης, ενώ βρίσκονταν σε σχολείο στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας.

(«ΧΩΡΑ», 10-12-04)

«Εν ψυχρώ δολοφονία» από Ισραήλ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Η νέα αιματοχυσία στη Δυτική Οχθη, η αύξηση του αριθμού των άμαχων νεκρών Παλαιστινίων σε ισραηλινές επιχειρήσεις και η μείωση του αριθμού των παλαιστινιακών επιθέσεων προκαλούν επικρίσεις γύρω από τον αρχηγό του ισραηλινού γενικού επιτελείου.

Εντεκα Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν στη Δυτική Οχθη από το μεσημέρι του Σαββάτου ώς το μεσημέρι της Κυριακής. Στο νότιο τμήμα, κοντά στη Χεβρώνα, τέσσερις Παλαιστίνιοι εργάτες σκοτώθηκαν κοντά σε εβραϊκό οικισμό. Οι Παλαιστίνιοι καταγγέλλουν «εν ψυχρώ δολοφονία», ενώ οι Ισραηλινοί επιμένουν ότι οι τέσσερις, εκ των οποίων δύο αδέρφια και ένας ξάδερφός τους, είχαν διαρρηκτικά εργαλεία και επιχειρούσαν να εισβάλουν στον οικισμό. Η Ενωση Παλαιστινιακών Συνδικάτων κατήγγειλε τον ισραηλινό στρατό για «εν ψυχρώ δολοφονία», μετά την οποία σκηνοθέτησε απόπειρα εισβολής των θυμάτων στον οικισμό. Ο Παλαιστίνιος διαπραγματευτής Σαέμπ Ερακάτ κάλεσε τη διεθνή κοινότητα «να σταματήσει την αιματοχυσία και την κρατική τρομοκρατία». Ο σύμβουλος του προέδρου Αραφάτ, Ναμπίλ Αμπού Ρουντέινα, έκανε λόγο για «επικίνδυνη κλιμάκωση» και υπαινίχθηκε ότι η Παλαιστινιακή Αρχή περιμένει έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Στην Τζενίν σκοτώθηκε από ισραηλινά πυρά ο ηλικίας 18 ετών γιος του τοπικού αρχηγού της

REUTER

Μικροί Παλαιστίνιοι στο αμάξι που χτύπησαν με ρουκέτες από ελικόπτερα «Απάτσι» οι Ισραηλινοί. Εντεκα συνολικά Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν από το μεσημέρι του Σαββάτου ώς το μεσημέρι της Κυριακής στη Δ. Οχθη

(«Ελευθεροτυπία», 2-9-2002)

ΘΑΥΜΑΣΤΕ ΤΑ ΗΡΩΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΠΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΑ
ΠΕΤΡΟΒΟΛΟΥΝ ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟ ΜΕΓΑΘΗΡΙΟΝ

Γενναιότης

Τὸ ἡρωικὸ παιδὶ τῆς Παλαιστίνης. Ἀτρόμητο πετροβολεῖ τὸ ἑβραϊκὸ μεγαθήριο. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ νικήσουν, ἂν ὑπάρχῃ Θεός.

Ψεύδη

Ὁ κρυπτοεβραῖος «Γερμανός» ἱστορικὸς Ἔμπερχαρντ Τζέκελ ἔγραψε (*«Die Zeit»*, 3-10-1986):

> «ποτέ στο παρελθόν ένα κράτος δεν είχε αποφασίσει και διακηρύξει, με την καθοδήγηση του ανώτατου ηγέτη του, ότι μια ανθρώπινη ομάδα έπρεπε να εξολοθρευτεί, ει δυνατόν στο σύνολό της [...], απόφαση που αυτό το κράτος, αμέσως εφάρμοσε με όσα μέσα είχε στη διάθεση του».

Ὁ Τζέκελ εἶναι ψεύτης. Διότι **οὐδέποτε** ὁ Χίτλερ διεκήρυξε, ὅτι πρέπει μία ἀνθρωπίνη ὁμάδα νά ἐξολοθρευθῆ, οὔτε τό Γερμανικό κράτος ἀπεφάσισε νά ἐξοντώση ὁποιαδήποτε ὁμάδα ἀνθρώπων. Αὐτά τά ἀπαίσια τά διακηρύσσουν οἱ Ἑβραῖοι στά ἱερά των μάλιστα βιβλία καί σήμερα τά ἐφαρμόζουν στούς Παλαιστινίους, ἀκριβῶς ὅπως τά διέπραξαν οἱ προγονοί των καί λεπτομερῶς τά περιγράφουν στήν Παλαιάν Διαθήκην. Ἀποδεδειγμένως οὐδέποτε στήν ἱστορίαν τῶν θρησκειῶν ὑπῆρξε Θεός, πού νά ἐπιδίδεται εἰς γενοκτονίας, ὅπως ὁ ἑβραιοθεός. Ἀποδεδειγμένως οὐδέποτε στήν ἱστορία τῶν λαῶν ὑπῆρξε λαός πού νά ἰσχυρισθῆ ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός, πού τόν ἐδιάλεξε ὁ Θεός διά νά κυριαρχήση εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον καί νά ἀφανίση ὅποιο ἔθνος δέν ὑποταχθῆ εἰς αὐτόν. Μόνον οἱ Ἑβραῖοι ὑποστηρίζουν τέτοιας ἀπόψεις, τάς ὁποίας ὁ «Γερμανός» ἱστορικός τάχα ἀγνοεῖ καί σκοπίμως ἀποκρύπτει.

Ἀντισημιτισμός

Ὅποιος εἶναι ἐχθρός τῶν Ἑβραίων, λόγῳ τῶν ἐγκλημάτων τους κατηγορεῖται, ὡς ἀντισημίτης, ὥστε οἱ Ἑβραῖοι νά διαθέτουν μίαν δικαιολογίαν καί νά λέγουν ὁ δεῖνα μᾶς ἐχθρεύεται, διότι εἶναι ἀντισημίτης κι᾽ ὄχι ἐξ αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων μας.

Ἡ ἐπιμονή τους νά χαρακτηρίζουν ὅποιον εἶναι ἐναντίον τους ἀντισημίτην εἶναι παράλογος, καθόσον, ὅπως πολύ ὀρθῶς παρετήρησε ὁ ἡγέτης τῆς Αἰγύπτου Γκαμάλ Ἄμπντελ Νάσερ: *«Οἱ Ἰσραηλινοί ἰσχυρίζονται πώς εἴμαστε ἀντισημίτες. Ὁ ἰσχυρισμός τους εἶναι παράλογος. Εἴμαστε κι᾽ ἐμεῖς σημίτες»* (Ζάν Λακουτύρ: «Νάσερ» Ἑλλ. ἐκδ. «Πάπυρος» Ἀθ. 1972, τόμ. Β´ σελ. 146).

Ἐκπρόσωπος «ἐκλεκτοῦ λαοῦ»

Ὁ Ἑβραῖος Σόλ Μπέλοου, συγγραφεύς Ἑβραῖος, πού ἐγεννήθη στόν Καναδά, ἀπό Ρωσοεβραίους γονεῖς καί ἔζησε στό Σικάγο, *«δέν ἤθελε νά καθιερωθεῖ ὡς συγγραφέας τοῦ Σικάγου, ἀλλά ὡς Ἑβραῖος συγ-*

γραφέας» ὅπως γράφει ἡ «*Ἐλευθεροτυπία*» (7-4-2005) πού πενθεῖ διά τόν θάνατόν του. Τυπική Ἑβραϊκή φυσιογνωμία.

Ἔργα κτηνότουρκων

Μία Τουρκάλα χορεύει τόν «χορό τῆς κοιλιᾶς» ἐντός τῆς Ἁγίας Σοφίας, στήν Κωνσταντινούπολιν. Ἄν κάτι ἀνάλογον ἐγένετο στήν Ἑλλάδα, εἰς κάποιο Τζαμί οἱ Τοῦρκοι θά μᾶς ἐκήρυτταν Ἱερό πόλεμον.

Πλουτοδημοκρατία-Ἑβραιομαρξισμός

Ἡ ἑβραιογενής πλουτοδημοκρατία καί ὁ ἑβραιομαρξισμός ἐκφράζονται, μέ τούς ἀνωτέρω τέσσαρας ἐκπροσώπους των, τούς ὁποίους ὁ ἐξ ἴσου ἑβραιογενής σοσιαλισμός διώρισε βουλευτάς. Γελοῦν. Μέχρι πότε;

Ὁ μέγας Φυσικός

Ὁ Ἑβραῖος Ἀλβέρτος Ἀϊνστάιν, πού ὑπέκλεψε τάς θεωρίας τοῦ μεγίστου τῶν μαθηματικῶν Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ (1873-1950) μέλους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, Μονάχου, Βολωνίας, Γοτίγγης κ.τ.λ. Ὁ κ. Ν. Βαρδιάμπασης στό ἄρθρον του, διά τόν διάσημον Ἕλληνα μαθηματικόν Καραθεοδωρή («*Ἐλευθεροτυπία*» 17-10-03 γράφει θαυμαστικῶς ὅτι:

> «Ακόμα και ο... Αϊνστάιν(!) ήταν φίλος του Καραθεοδωρή και τον συμβουλευόταν συχνά, για την επίλυση μαθηματικών προβλημάτων».

Τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ὁ Ἀϊνστάϊν δέν ἦτο φίλος, ἀλλά μαθητής τοῦ Καραθεοδωρῆ, ὁ ὁποῖος ὅταν ἐκυριάρχει στόν ἐπιστημονικό κόσμον (1905) τῆς Εὐρώπης ὁ Ἀϊνστάϊν ἦτο ἀσήμαντος. Ἐπί πλέον ὁ Ἑβραῖος Ἀϊνστάϊν ὑπέκλεψε τό βιβλίον τοῦ Καραθεοδωρῆ «Χρόνος καί χῶρος» (Zeit und Raum) ἀντέγραψε τάς θεωρίας τοῦ Καραθεοδωρῆ καί τάς ἐπαρουσίασε ὡς ἰδικάς του! Περί τούτων ὑπάρχουν ὅλα τά στοιχεῖα καί ὁμολογίαι τοῦ Ἀϊνστάϊν καί δι' αὐτό θεωρεῖται στό Ἰσραήλ κρατικόν ἀπόρρητον ἡ ἀλληλογραφία Ἀϊνστάϊν - Καραθεοδωρῆ. Μέ δύο λόγια ὁ Ἀϊνστάϊν διεφημίσθη, ὑπό τῆς διεθνοῦς ἑβραϊκῆς προπαγάνδας ὡς μεγάλος ἐπιστήμων, ἐνῶ πραγματικῶς ὑπῆρξε κοινός λωποδύτης τῆς δημιουργίας τοῦ Καραθεοδωρῆ.

Ὁ Ἀϊνστάϊν, ὡς φανατικός σιωνιστής, ἐδημοσίευσε ἄρθρον, ὑπέρ τοῦ σιωνισμοῦ μέ τίτλο: «*Τό χρέος μας πρός τόν Σιωνισμόν*» (ἔκδ.

«Φλαμμαριόν» - «Ἐπιστημονικαί, ἠθικαί καί κοινωνικαί ἀντιλήψεις» Παρίσι 1938).

Ὁ λωποδύτης τῶν ἰδεῶν τοῦ Κ. Καραθεοδωρῆ, τιμᾶται ἀπό τόν ἴδιον τόν Γερμανό Καγκελάριον Γκέρχαρντ Σρέντερ μέ ἑορτασμούς, πού *«σκοπόν ἔχουν νά τιμήσουν τό διάσημο Γερμανό, τόν ὁποῖον οἱ Ναζί ἐδίωξαν ἀπό τήν πατρίδα του»* (*«Νέα»* 20-1-2005). Αὐτά συμβαίνουν *«κατά τήν διάρκειαν τοῦ 2005 τό ὁποῖον ἔχει ὀνομαστεῖ ἔτος Ἀϊνστάϊν»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Ποῖος τό ὠνόμασε ἔτσι; προφανῶς αἱ συναγωγαί, διότι ὁ Ἀϊνστάϊν ἦτο φανατικός σιωνιστής. Οὔτε οἱ Ναζί τόν ἐδίωξαν, διότι ὁ Ἀϊνστάϊν ἔφυγε ἀπό τήν Γερμανίαν, πρίν ἀνέλθουν οἱ Ναζί στήν ἐξουσίαν! Οὔτε ἡ Γερμανία ἦτο πατρίς του, διότι ἦτο Ἑβραῖος καί δι' αὐτό δέν ἐπέστρεψε, στήν «πατρίδα» του μετά τόν πόλεμον, πού δέν ὑπῆρχαν Ναζί καί τά συγγραφικά του δικαιώματα δέν τά ἐχάρισε στήν Γερμανία, ἀλλά στήν πραγματική του πατρίδα στό Ἰσραήλ (*«Βῆμα»* 26-5-2005).

Γάλλος;

Ὁ Ἑβραῖος Ἐντουάρ Ντέ Ρότσιλντ, *«εκφραστής του γαλλικού καπιταλισμού»* (*«Ελευθεροτυπία»* 12-12-2004) ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος Ἑβραῖος ἐκπροσωπεῖ τόν σιωνιστικό καπιταλισμό, στήν Γαλλίαν.

«Είμαστε μία εβραϊκή οικογένεια επιχειρηματιών αφοσιωμένων στην ηθικήν και την εντιμότητα!» (*«Νέα»* 22-12-2004) ἐδήλωσε ὁ Ἑβραῖος Ἐντουάρ ντέ Ρόντσιλντ καί ἐκάγχασε τό Σύμπαν.

Κι ἄλλοι ἐπιζῶντες

Ἐπί πλέον τό Βατικανό ἀνεκοίνωσε, ὅτι ἐπί Πάπα Πίου τοῦ 12ου διεσώθησαν, ἀπό *«τάς χεῖρας τῶν Ναζί 860.000 Ἑβραῖοι»* ἐξ αἰτίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, πρᾶγμα πού βεβαιώνει (Lo afferma) ὁ Ἑβραῖος συγγραφεύς Pichas Lapide στό βιβλίον του «The last three Popes and the Jews» («Οἱ τελευταῖοι τρεῖς Πάπαι καί οἱ Ἑβραῖοι»).

Διά περισσότερα σχετικά είς τό περιοδικό «Meridiano 12» (ἄρθρον Karda Lou, τεῦχος Ἰουνίου 1967). Ὅλαι αἱ ἀποδείξεις συγκλίνουν, στήν «σωτηρίαν» τῶν Ἑβραίων καί ΟΥΤΕ ΜΙΑ ὑπάρχει, πού νά βεβαιώνῃ, ὅτι οἱ Ναζί ἤθελαν τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων. Βεβαίως πολλοί ἐξ αὐτῶν ἀπέθαναν ἐκ διαφόρων λόγων (πεῖνα, τῦφος, κακουχίαι κ.τ.λ.) καί ὄχι, διότι ἐφηρμόζετο σχέδιον ἐξοντώσεώς των.

Ἀλήθεια καί μῦθος

Τήν 29ην Ἰουνίου 2005 ἡ τηλεόρασις ANTENNA προέβαλε τήν ταινίαν τοῦ Ρομάν Πολάνσκι «Ὁ πιανίστας» πού περιγράφει τά δεινοπαθήματα τῶν Ἑβραίων στό γκέττο τῆς Βαρσοβίας. Ἔδειξε λοιπόν τούς Γερμανούς νά σκοτώνουν ἕναν παράλυτο Ἑβραῖο, πού ἦτο καθηλωμένος στήν ἀναπηρική καρέκλα, ἀκριβῶς, ὅπως ὁ Γιασίν, μέ τήν οὐσιαστικήν ὅμως διαφοράν, ὅτι ὁ Γιασίν ἐδολοφονήθη ἀπό τούς Ἑβραίους πραγματικῶς, ἐνῶ ὁ παράλυτος Ἑβραῖος ἐδολοφονήθη ἀπό τούς Γερμανούς κινηματογραφικῶς. Ὡστόσον ἡ προπαγάνδα ἐπηρεάζει τόν κόσμον περισσότερον ἀπό τήν πραγματικότητα. Ἡ ταινία ἐκείνη, ἄκρως συγκινητική, ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα προπαγάνδας. Ἄν ἀληθῶς συνέβησαν ὅσα περιγράφει, τότε εἶναι ἀνθρωπίνη τραγωδία. Συνέβησαν ὅμως; ἐκτός ἀπό τόν κινηματογράφον δέν ἔχομεν στοιχεῖα. Ἄν ὑπάρχουν; μά φυσικά τότε θά καταδικάσωμεν τά ἐγκλήματα. Δείξατέ μας στοιχεῖα, ὄχι «σενάρια».

Ταυτοχρόνως πρέπει νά καταδικάζωμεν τά ἐγκλήματα τῶν Ἑβραίων, είς βάρος τῶν Παλαιστινίων, τά ὁποία εἶναι φοβερώτερα.

Σιωνιστική διείσδυσις

Ἀνέκαθεν οἱ Ἑβραῖοι ἐπιθυμοῦν νά ὑπεισέρχωνται στά ἐσωτερικά τῆς Εὐρώπης. Ἀκόμη καί τώρα πού ἔχουν τό κράτος των, στήν Μέσην Ἀνατολήν, στήν γῆ τῶν πατέρων τους, δέν ἀφήνουν ἥσυχον τήν Εὐρώπην. Δι' αὐτό βλέπετε τούς ἐξωευρωπαϊκούς Ἑβραίους νά συμμετέχουν είς Εὐρωπαϊκάς ἐκδηλώσεις π.χ. τό Ἰσραήλ συμμετέχει στούς Εὐρωπαϊκούς ἀγῶνας καλαθοσφαιρίσεως μολονότι δέν εἶναι Εὐρωπαϊκόν κράτος ἤ εἰς Ὀλυμπιάδας τραγουδιοῦ κ.τ.λ.

Έργα «Μοσάντ»

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
Του ΚΩΣΤΑ ΜΟΣΧΟΝΑ

Τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. θα υποβάλουν μήνυση κατά αγνώστων στην Εισαγγελία των Βρυξελλών για το θέμα των «κοριών» που ανακαλύφθηκαν στις 28 Φεβρουαρίου στο κτίριο του Συμβουλίου Υπουργών «Justus Lipsius», ενώ ορισμένα δημοσιεύματα αναφέρουν ότι πίσω από την όλη υπόθεση βρίσκεται η ισραηλινή Μοσάντ.

Η απόφαση να υποβληθεί μήνυση κατά αγνώστων αποφασίστηκε από τους πρέσβεις των «15». Σύμφωνα με πληροφορίες, ανακαλύφθηκαν συνολικά πέντε μηχανισμοί παρακολούθησης τηλεφώνων στον έβδομο όροφο του κτιρίου όπου συνέρχεται το Συμβούλιο Υπουργών. Οι μηχανισμοί αυτοί είχαν τοποθετηθεί στο κενό του πατώματος απ' όπου περνούν τα τηλεφωνικά καλώδια και ήταν συνδεδεμένοι με το κεντρικό δίκτυο.

Οι «κοριοί» βρέθηκαν κατά σύμπτωση από την υπηρεσία ασφαλείας του κτιρίου, η οποία προσπαθούσε να διορθώσει μία τηλεφωνική βλάβη. Αυτή τη στιγμή έχουν μεταφερθεί σε ειδικό εργαστήριο προκειμένου να βρεθεί η ημερομηνία λειτουργίας τους. Τα πρώτα καλώδια του τηλεφωνικού δικτύου στο «Justus Lipsius» τοποθετήθηκαν το 1992 και οι εργασίες ολοκληρώθηκαν το 1995, έτος που εγκαινιάστηκε το κτίριο. Συνεπώς, δεν αποκλείεται να τοποθετήθηκαν οι κοριοί το 1995 και να λειτούργησαν σχεδόν για μία οκταετία προς όφελος αυτών που τους έβαλαν.

Το κεντρικό τηλεφωνικό σύστημα του «Justus Lipsius», τύπου PABX, είχε αναλάβει η εταιρεία Siemens. Εκπρόσωπος της τελευταίας δήλωσε ότι η Siemens δεν προσέφυγε σε καμία μη ευρωπαϊκή εταιρεία υπεργολαβίας, αποφεύγοντας να επεκταθεί σε περαιτέρω διευκρινίσεις.

Η έγκυρη ισπανική εφημερίδα «El Pais», όμως, υποστήριξε σε σχετικό δημοσίευμα ότι μία βελγική εταιρεία που συνδέεται με τις ισραηλινές υπηρεσίες είχε συμμετάσχει στην εγκατάσταση του δικτύου επικοινωνιών του κτιρίου.

Και άφησε καθαρά να εννοηθεί ότι πίσω από την όλη υπόθεση βρίσκεται η «Μοσάντ». Κάτι που δεν επιβεβαιώθηκε από την πλευρά του Συμβουλίου Υπουργών. Άλλωστε, η έρευνα δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Πάντως, σύμφωνα με τη βελγική «Libre Belgique», πολλοί διπλωμάτες υποψιάζονται ότι υπάρχει «ισραηλινός δάκτυλος» στο θέμα των «κοριών». Μάλιστα, όπως αναφέρεται στο σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας, οι διπλωμάτες αυτοί εξεπλάγησαν από το γεγονός ότι ο Ισραηλινός πρέσβης γνώριζε στο διάστημα που λειτουργούσαν οι «κοριοί» ορισμένες «λεπτομέρειες ευρωπαϊκών διαπραγματεύσεων»...

(«Ελευθεροτυπία», 15-4-2003)

Συλλογική-οικογενειακή ευθύνη

Το Ισραήλ απελαύνει και συγγενείς υπόπτων

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Επέτρεψε το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ τις απελάσεις συγγενών Παλαιστινίων που έχουν πάρει μέρος σε αντιισραηλινές επιθέσεις, ενώ μικρή Παλαιστίνια τραυματίστηκε στο κεφάλι και στο στήθος από ισραηλινά πυρά. Ένοπλος Παλαιστίνιος σκοτώθηκε από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών στη Λωρίδα της Γάζας. Ισραηλινές πηγές ανέφεραν ότι ο Παλαιστίνιος έριξε χειροβομβίδα εναντίον ισραηλινού οχήματος. Δίπλα του βρέθηκε αυτόματο όπλο, σύμφωνα με τις ίδιες πηγές. Στη Ναμπλούς μικρή Παλαιστίνια τραυματίστηκε από ισραηλινά πυρά. Η 12χρονη σύμφωνα με παλαιστινιακές νοσοκομειακές πηγές, φέρει τραύματα από σφαίρες στο κεφάλι και στο στήθος. Κτυπήθηκε έξω από το σπίτι της όταν Ισραηλινοί στρατιώτες άνοιξαν πυρ κατά Παλαιστινίων διαδηλωτών. Δύο Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν από οβίδες άρματος μάχης στο χωριό Μπουρίν, κοντά στη Ναμπλούς. Κανείς δέν ήταν γνωστός για συμμετοχή σε παλαιστινιακή οργάνωση. Χθες το ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ ενέκρινε τις απελάσεις δύο Παλαιστινίων από τη Δυτική Όχθη στη Γάζα, επειδή βοήθησαν τον αδερφό τους να κάνει επίθεση αυτοκτονίας εναντίον Ισραηλινών. Με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου οι απελάσεις θα επιτρέπονται υπό την προϋπόθεση ότι οι συγγενείς αυτού που έκανε την επίθεση τον βοήθησαν στην ενέργειά του. Ο Παλαιστίνιος διαπραγματευτής Σαέμπ Ερακέτ χαρακτήρισε «μαύρη ημέρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα» τη σημερινή. Η Παλαιστινιακή αρχή πιθανόν να προσφύγει στον ΟΗΕ και στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την υπόθεση. άξίζει πάντως να σημειωθεί ότι οι εξτρεμιστικές παλαιστινιακές οργανώσεις απέρριψαν την έκκληση του Παλαιστίνιου υπουργού έσωτερικών, Αμπντέλ-Ραζάκ αλ-Γιαχία, νά σταματήσουν όλες οι επιθέσεις εναντίον τού Ισραήλ. Οι Ταξιαρχίες τών Μαρτύρων του Αλ Ακσά, απέρριψαν την έκκληση του υπουργού, προειδοποιώντας ότι η αντίσταση θα συνεχιστεί. Το Ισραήλ χθες επέτρεψε τη σύγκληση της παλαιστινιακής Βουλής στις 9 Σεπτεμβρίου, στη Ραμάλα, αλλά προειδοποίησε ότι θα απαγορεύσει τη συμμετοχή σ' αυτήν όσων ενέχονται «στην τρομοκρατία».

(Ασοσιέιτεντ, Γαλλικό, ΑΠΕ)

(«Ελευθεροτυπία», 4-9-02)

Οἱ Ἑβραῖοι δολοφόνοι ἀτιμώρητοι

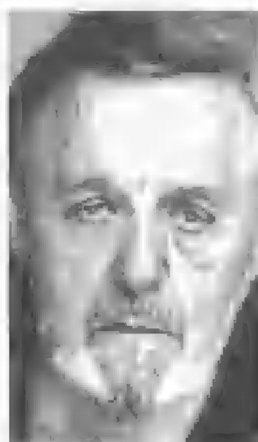
ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ «αντιρρησίες» πιλότοι κατά Σαρόν

«Σκοτώσαμε αθώα παιδιά»

(«Ελευθεροτυπία», 4-12-03)

Ἐνῶ καταδιώκονται οἱ Ναζί

Σύλληψη ναζί στις ΗΠΑ

Τη σύλληψη ενός πρώην μέλους των Ες-Ες, που ζει στο Ντιτρόιτ τα τελευταία 51 χρόνια, ανακοίνωσαν οι αμερικανικές αρχές.

Ο 77χρονος Γιόχαν Λέπρικ ήταν φρουρός στο ναζιστικό στρατόπεδο Μαουτχάουζεν στην Αυστρία κατά τη διάρκεια του πολέμου. Το 1952 μετανάστευσε στις ΗΠΑ και πολύ σύντομα, μόλις το 1958, απέκτησε την αμερικανική υπηκοότητα.

Παρ' ότι οι αμερικανικές αρχές γνώριζαν από το 1987 τη δράση του Λέπρικ στον πόλεμο, καθώς είχε αποκαλυφθεί και του είχε αφαιρεθεί για το λόγο αυτό η υπηκοότητα, ουδέποτε συνελήφθη προκειμένου να παραπεμφθεί και να δικαστεί. Είκοσι χρόνια αργότερα, οι αρχές τον συλλαμβάνουν και ζητούν την απέλασή του από τη χώρα.

(«Ελευθεροτυπία», 6-7-03)

Διατί εἶναι πλαστά;

Τήν 15-10-2005 ὁ «μικροπολιτικός» στά *«Νέα»* ἀπεφάνθη, ὅτι τά πρωτόκολλα ἦσαν «φτιαχτά» καί τήν ἐπομένην κιόλας ὁ «ἰός» τῆς *«Ἐλευθεροτυπίας»* ἀπεφάνθη κι' αὐτός, ὅτι τά πρωτόκολλα ἦσαν «κατασκευασμένα». Διατί τά πρωτόκολλα ἦσαν «φτιαχτά» καί

«κατασκευασμένα» δέν μᾶς τό λέγει, οὔτε ὁ «ἰός» οὔτε ὁ «μικροπολιτικός».

Ὑποψήφια θύματα προπαγάνδας

ΝΑ ΠΑΝΕ ΠΡΩΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΜΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΓΙΑ... "ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΑ ΕΒΡΑΪΚΑ ΜΟΥΣΕΙΑ"

Όταν λέγαμε ότι η Κουτσίκου συνεχίζει στο δρόμο που χάραξε ο Ευθυμίου (και εκείνος με τη σειρά του το δρόμο του Γιωργάκη) είχαμε απόλυτο δίκιο. Όταν τα παιδιά μας, που δήθεν αποκτούν βασικές γνώσεις στο Δημοτικό και το Γυμνάσιο, δε γνωρίζουν βασικά ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα της ιστορίας μας, αφού κανείς από τους δασκάλους δεν ενδιαφέρεται να τους διδάξει, μιας και η πλειοψηφία ανήκει στο συνοθύλευμα, και τα βιβλία αποσιωπούν ή αγγίζουν απλά την ιστορία της Πατρίδας μας, το Υπουργείο εκδίδει εγκυκλίους για "εκπαιδευτικές επισκέψεις στα εβραϊκά μουσεία"! Μιας και έχουν επισκεφτεί όλα τα ελληνικά μουσεία οι μαθητές, πρέπει τώρα να επεκτείνουν τους... πνευματικούς τους ορίζοντες.

Το έγγραφο που βλέπετε και στη φωτογραφία γράφει:

"Στα πλαίσια των εκπαιδευτικών επισκέψεων, οι σχολικές μονάδες μπορούν να επισκέπτονται το Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, το οποίο περιλαμβάνει μια συλλογή 7000 αντικειμένων αντιπροσωπευτικών της ζωής των Εβραίων Ελλήνων (λες και οι Εβραίοι είχαν άλλη ζωή). Η επίσκεψη στο Εβραϊκό Μουσείο, προσφέρει μεταξύ άλλων ποικίλα προγράμματα και δραστηριότητες γνωριμίας με την εβραϊκή κοινότητα, καθώς και εκπαίδευση πάνω στο θέμα του Ολοκαυτώματος, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής ισότητας.

Παράλληλα λειτουργεί το Εβραϊκό Μουσείο Θεσσαλονίκης, του οποίου τα εκθέματα αφορούν την τοπική εβραϊκή κοινότητα, καθώς και το Εβραϊκό Μουσείο Ρόδου, στο οποίο λειτουργεί φωτογραφική έκθεση που αναφέρεται στην ιστορία της εβραϊκής κοινότητας της Ρόδου".

Μεγάλη πρεμούρα έχουν εκεί στο Υπουργείο Παιδείας για τα... ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία διαφημίζουν μέσω των εβραϊκών μουσείων. Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια δηλαδή. Κύριοι του Υπουργείου, επιληφθείτε να επισκεφτούν τα Ελληνόπουλα πρώτα όλα τα ελληνικά μουσεία και τους τάφους των ηρώων μας, που δεν ξέρουν καν ποιος ήταν ο Παύλος Μελάς, και μετά φροντίστε να επισκεφτούν τα υπόλοιπα μουσεία της χώρας μας.

Το έγγραφο που έστειλε το Υπουργείο Παιδείας, που κόπτεται για τις επισκέψεις των μαθητών στα εβραϊκά μουσεία. Πω, πω καούρα που έχουν!

(«*Στόχος*», 15-9-2005)

Διαφορά ἤθους

Οὐδείς οὐδέποτε στρατιώτης τῶν Συμμάχων κατήγγειλε ἀπρεπῆ συμπεριφορά τῶν Γερμανῶν, πρός στρατιωτικούς αἰχμαλώτους. Στήν φωτογραφίαν κάποιος Ἀμερικανός κλωτσεῖ Γερμανό στρατιώτη αἰχμάλωτο, πού ὁδηγοῦν εἰς χώρους αἰχμαλώτων, ὅπου μέ ριπάς πολυβολισμῶν τούς ἐσκότωναν.

Τσέχοι δημοκράται ἀμέσως μετά τήν συνθηκολόγησιν τῆς Γερμανίας ἐκτελοῦν γυμνωθέντας Γερμανούς Στρατιώτας, ἄνευ φυσικά δίκης (διά περισσότερα εἰς «Als wir «befreit» wurden» ed. «Zur Zeit» Wien, 2005, s. 153).

Τά ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς τοῦ Ἰσραήλ

Απλώς, ξεχνάμε να το θυμόμαστε

«Ο Αριέλ Σαρόν, σήμερα, διαθέτει ενδεχομένως τουλάχιστον 200 πυρηνικές κεφαλές, κάτι που σημαίνει ότι η χώρα του είναι η πέμπτη μεγαλύτερη πυρηνική δύναμη του κόσμου. Και ουδείς μπορεί να διαφωνήσει όταν η αρμόδια επιτροπή της Ουάσιγκτον διαπιστώνει ότι το Ισραήλ «έχει αδήλωτα επιθετικά χημικά όπλα» και «προωθεί επίσης αδήλωτο πρόγραμμα βιολογικού πολέμου». Βόμβες, πύραυλοι, αέρια και μικρόβια; Το Τελ Αβίβ τα έχει όλα. Απλώς, ξεχνάμε να το θυμόμαστε' γιατί δεν είναι βολικό θέμα σε ευγενείς διπλωματικές συζητήσεις».

(«ΓΚΑΡΝΤΙΑΝ»/«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ») (*«Ελευθεροτυπία»*, 24-12-2003)

Υπάλληλος – κατάσκοπος

«Πονοκέφαλο» προκαλεί στον Λευκό Οίκο μια πληροφορία που μετέδωσε το τηλεοπτικό δίκτυο CBS, σύμφωνα με την οποία το FBI ερευνά την υπόθεση ενός υψηλόβαθμου στελέχους του Πενταγώνου, που ενεργούσε ως κατάσκοπος του Ισραήλ. Το Τελ Αβίβ αρνήθηκε οποιαδήποτε ανάμειξη στην υπόθεση. Ο μυστηριώδης υπάλληλος παρέδωσε στο φιλο-ισραηλινό λόμπι της Ουάσιγκτον (AIPAC) απόρρητα έγγραφα, που αφορούν τον σχεδιασμό της αμερικανικής πολιτικής για τη Μέση Ανατολή και ειδικά για το Ιράκ.

Η εφημερίδα «Washington Post» αποκάλυψε πως πιθανότατα πρόκειται για τον Λάρι Φράνκλιν, έναν αναλυτή που εργαζόταν εδώ και τρία χρόνια στο γραφείο του υφυπουργού Άμυνας Ντάγκλας Φέιθ και είχε επαφές με τον αναπληρωτή υπουργό Άμυνας Πολ Γούλφοβιτς.

(«Ελευθεροτυπία», 2-9-04)

Ἁρπαγή γῆς ὅπως ὁρίζει ἡ Π.Δ.

Έτσι, ενώ η σχετική απόφαση του ΟΗΕ του 1948 παραχωρούσε το 57% της γης στους μειοψηφούντες Εβραίους, σε προφανή δυσαναλογία με τον πληθυσμό τους, οι εθνικιστές ηγέτες του νεοσύστατου κράτους άρπαξαν το 77% της παλαιστινιακής γης, διώχνοντας 800.000 Άραβες από τα σπίτια τους. Η εθνοκάθαρση αυτή εντάθηκε μετά τον πόλεμο του 1967, με τη δραστική εδαφική επέκταση του Ισραήλ και τον εποικισμό νέων περιοχών στα κατεχόμενα και στην Ιερουσαλήμ. Όσο για το 16% των αράβων που ζουν μέσα στο Ισραήλ, υφίστανται ένα καθημερινό απαρτχάιντ, αφού το 40% των οικογενειών τους ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Ακόμη και μετά τις Συμφωνίες του Όσλο, οι παράνομοι έποικοι έχουν διπλασιαστεί: από 100.000 σε 195.000.

(«Νέα» 11-9-2002)

Οἱ δολοφόνοι Ἄγγλοι

Κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον οἱ Κύπριοι ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, δίχως ποτέ οἱ Γερμανοί νά ἔχουν κάνει κάτι ἐναντίον τους! Χιλιάδες Κύπριοι ἐπολέμησαν καί ἐσκοτώθησαν μαχό-

μενοι, ὑπέρ τῶν Ἄγγλων, οἱ ὁποῖοι τούς εἶχαν ὑποδούλους! Καί μετά τόν πόλεμον, ὅταν οἱ Κύπριοι ἐζήτησαν τό αὐτονόητον, τήν Ἐθνικήν των ἐλευθερίαν δηλαδή, τότε οἱ Ἄγγλοι τούς ἐχαρακτήρισαν «τρομοκράτας» καί τούς ἀπηγχόνισαν. Ἡ δημοκρατία τῆς Ἀγγλίας ἐδολοφόνησε τούς ἡρωϊκούς πατριώτας τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν, διά τήν ἐλευθερίαν καί τήν Ἕνωσιν τῆς Κύπρου, μέ τήν Μητέρα Ἑλλάδα. Ἐκεῖνοι οἱ ὑπερήφανοι Ἕλληνες ἦσαν οἱ τελευταῖοι γενναῖοι τῆς Φυλῆς μας.

Στήν φωτογραφίαν βλέπετε τόν Ἐθνικόν Ἥρωα Μιχαλάκη Καραολῆ, πού μαζί μέ πολλούς ἄλλους μαχητάς τῆς Πατρίδος ἐβασανίσθησαν καί ἐδολοφονήθησαν δι' ἀπαγχονισμοῦ, ἀπό τούς κτηνώδεις Ἄγγλους ἀποικιοκράτας, οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται, ὅτι ἐπολέμησαν τόν Χίτλερ, διότι αὐτός ἤθελε νά κατακτήση ἄλλους λαούς. Τόν κατηγόρησαν δηλαδή, ὅτι τάχα θά ἔκανε, ἐκεῖνο πού πραγματικῶς οἱ Ἄγγλοι εἶχαν ἤδη κάνει.

Δολοφόνοι

1. Δύσκολο το εγχείρημα για τους πολίτες σε Ισραήλ και Παλαιστίνη που πήραν την κατάσταση στα χέρια τους, με τη συμφωνία στη Γενεύη για ειρήνη. Οι σκληροί τους κατηγορούν για προδοσία και ανακυκλώνουν τη βία. Δύο από τους τέσσερις νεκρούς Παλαιστίνιους στην τελευταία επιχείρηση του ισραηλινού στρατού, που συνέλαβε ο φακός ερασιτέχνη φωτογράφου.

(«Νέα», 7-12-03)

Συγκρίσεις

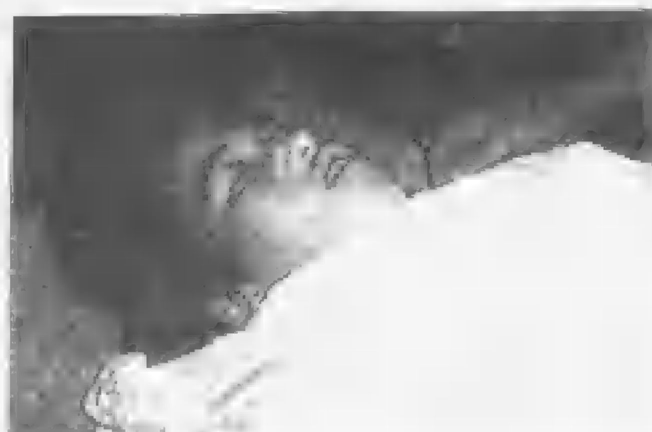

Ἑβραιόπουλα (ἂν εἶναι) πού ἐκρατοῦντο, εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως. Ἡ φυσική των κατάστασις φαίνεται καλή.

Παλαιστινιόπουλα πού τά έδολοφόνησαν οί Έβραίοι.
Ή φυσική των κατάστασις είναι, όπως φαίνεται: πτώματα!

Ό θρῆσκος ἐγκληματίας!

Ἑβραῖος «στρατιώτης» - δολοφόνος μικρῶν παιδιῶν διαβάζει Ταλμούδ ἤ Παλαιά Διαθήκη καί φανατίζεται, ὅτι ἀνήκει στόν ἐκλεκτό λαό, πού ἐδιάλεξε ὁ Ἰεχωβᾶ, μέ προορισμό νά κυριαρχήση ὅλου τοῦ κόσμου καί τά Ἔθνη νά γίνουν δοῦλοι τῶν Ἑβραίων. Αὐτός πυροβολεῖ παιδάκια, γυναῖκας καί ἀμάχους, ἰσοπεδώνει οἰκίας, καταστρέφει χωρία τῶν Παλαιστινίων, βασανίζει, φυλακίζει, βιάζει καί κάνει ὅσα ἐγκλήματα μπορεῖ, ἀπό θρησκευτική ἐπιταγή, μέ τήν συνείδησί

(;) ἥσυχον, ὅτι ἐκτελεῖ τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰεχωβᾶ, πού ἔδωσε πρῶτος τό παράδειγμα σφαγῆς νηπίων! Τέτοιος Θεός, τέτοιος λαός εἶναι αὐτός, πού τόν πιστεύει.

Καταγγελίαι χωρίς συνέπεια

Καταγγελία Γιατρών του Κόσμου

Παραβίαση ιατρικού ασύλου στην Παλαιστίνη

Έντονες διαμαρτυρίες εξέφρασαν οι Έλληνες Γιατροί του Κόσμου για παραβίαση του ιατρικού ασύλου από ισραηλινές δυνάμεις στην Παλαιστίνη.

«Την κατάφωρη παραβίαση του ιατρικού ασύλου» καταγγέλλουν σε επιστολή τους οι Γιατροί του Κόσμου Ελλάδος, με αφορμή την απαγωγή ασθενών από τη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του νοσοκομείου της πόλης Ναμπλούς της Παλαιστίνης, από ισραηλινές δυνάμεις.

Συγκεκριμένα, προχθές τα ξημερώματα στις 3.30 δύο «επισκέπτες» που μετέφεραν καλάθια με φρούτα με τη βοήθεια ενός μασκοφόρου έβγαλαν τους ασθενείς εκτός του νοσοκομείου και στην συνέχεια τους απήγαγαν με στρατιωτικό όχημα και ελικόπτερο.

Αναφορικά με το γεγονός η Μαριέτα Χατζηπέτρου, μέλος της ελληνικής αποστολής των Γιατρών του Κόσμου στην περιοχή, αναφέρει: «Το ηθικό των ανθρώπων που εργάζονται στο νοσοκομείο έχει πέσει στα πιο χαμηλά επίπεδα.

Το νοσοκομείο δεν αποτελεί πλέον χώρο ασύλου και ίασης για τους ασθενείς, αλλά χώρο παραμονής για ύποπτους τρομοκράτες, μέχρι να συλληφθούν».

(«Χώρα», 28-8-2003)

Καταπιεσταί

...θύμα της ισραηλινής αδιαλλαξίας ήταν η εβδομηντάχρονη Γιάφα Γιαρκόνι, η «τραγουδίστρια των πολέμων» του Ισραήλ (φωτ.). Εθνική ηρωίδα, η τραγουδίστρια με τα χακί που τα πατριωτικά της τραγούδια συνόδευαν κάποτε τους Ισραηλινούς στρατιώτες στη μάχη, προκάλεσε σάλο, όταν καυτηρίασε πρόσφατα τα ισραηλινά στρατεύματα, παρομοιάζοντας τη διαγωγή τους στην Τζενίν με τη διαγωγή των ναζί. «Όταν είδα τους Παλαιστίνιους με τα χέρια δεμένα πισώπλατα, σκέφτηκα πως αυτό ακριβώς μας έκαναν και οι ναζί στο Ολοκαύτωμα», είπε η Γιαρκόνι. «Πώς είναι δυνατόν εμείς να κάνουμε τέτοια πράγματα;». Έτσι ακυρώθηκε εκδήλωση κατά την οποία επρόκειτο να βραβευτεί για τη συνολική προσφορά της. Οι Ισραηλινές νεολαίες κήρυξαν μποϊκοτάζ στα τραγούδια της. Καταγγέλθηκε από υπουργούς. Και στην πόλη Κφαρ Γιόνα της είπαν πως από εδώ και πέρα είναι ανεπιθύμητη.

(«Νέα», 15-5-2002)

καὶ δολοφόνοι

Η «επιτυχία». Εβδομήντα οκτώ μέλη παλαιστινιακών οργανώσεων και 52 περαστικοί έχουν σκοτωθεί τα δύο τελευταία χρόνια σε τέτοιες επιθέσεις του ισραηλινού στρατού. Στις 23 Ιουλίου, βόμβα ενός τόνου που έπεσε στο σπίτι του στρατιωτικού ηγέτη της Χαμάς Σαλάχ Σεχαντέχ σκότωσε τον ίδιο, έναν βοηθό του και 13 αμάχους, μεταξύ των οποίων εννέα παιδιά. Η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Ισραήλ εξέφρασε στη συνέχεια την ικανοποίησή της για την «επιτυχία» της επίθεσης...

(«Νέα» 29-9-2002)

Πραγματικότητες τώρα.

Η οργισμένη απάντηση του Ισραήλ. Όχι μόνον των Ισραηλινών, αλλά των Εβραίων – οι μόνοι που (στο όνομα της πολιτικής ορθότητος) έχουν ζητήσει απ' όλους τους άλλους να αλλάξουν τα ιερά τους κείμενα στον βαθμό που μπορεί να θεωρηθεί ότι τους θίγουν. Οι μόνοι που έχουν ζητήσει κάτι τέτοιο! Και το έχουν ζητήσει απ' όλους. Που μόνον τις «παραινέσεις του Θεού προς τον Ιησού του Ναυή» αν διαβάσει κανείς απ' τα δικά τους ιερά κείμενα, θα μείνει άφωνος ως τη Δευτέρα Παρουσία.

Και τέλος: η πιθανότης να βομβαρδίσει το Ισραήλ (που διαθέτει πυρηνικά όπλα) το Ιράν για να μην αποκτήσει πρόγραμμα πυρηνικής ενέργειας. (Το έχουν ξανακάνει οι εγκληματίες μπιστικοί των Αμερικανών με το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράκ παλαιότερα). Θανατηφόρες πραγματικότητες και φασιστικές αμετροέπειες. Υπηρετούν την α(ντι)-τρομοκρατία και οι δύο το ίδιο...

ΣΤΑΘΗΣ Σ., 14.XII.2005, stathis@enet.gr
(«Ελευθεροτυπία», 14-12-2005)

Τό πολιτικῶς καὶ λογικῶς ὀρθόν

Διαβάσατε προσεκτικώτατα τό παρακάτω σχόλιο πού ἐδημοσιεύθη, εἰς δημοκρατικάς ἐφημερίδας. **Ὁλόκληρον τό βιβλίον μου βασίζεται, στό πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ σχολίου.**

Ο φασισμός του... πολιτικά ορθού

ΤΑ ΝΕΑ/THE INDEPENTENT
Του CHARLES GLASS

Σε μια φοιτητική απεργία το 1977, στην Οικονομική Σχολή του Λονδίνου. Όποτε κάποιος φοιτητής φώναζε εναντίον των συναδέλφων του απεργών, εκείνοι του απαντούσαν ρυθμικά: «Όχι στην ελευθερία λόγου για τους φασίστες». Δεν είχα σκεφτεί μέχρι τότε πως μπορούσε κανείς να αρνηθεί την ελευθερία έκφρασης σε οποιονδήποτε: φασίστα, κομμουνιστή ή χορτοφάγο. Γιατί αν συμβαίνει αυτό, τότε για ποια ελευθερία μιλάμε; Την ελευθερία να συμφωνούμε;

Γι' αυτό, ετοιμαστείτε. Θα υπερασπιστώ το δικαίωμα – προσέξτε, το δικαίωμα, όχι τις απόψεις – του Ντέιβιντ Ίρβινγκ να λέει τις απόψεις του. Ο ιστορικός είπε ότι ο Χίτλερ δεν γνώριζε τίποτα για τη γενοκτονία των Εβραίων στην Ευρώπη. Είναι ένας παραλογισμός, που όμως αποτελεί έγκλημα στην Αυστρία, τη Γερμανία, την Πολωνία και τη Γαλλία. Κατέθεσε στη δίκη ενός άλλου αντισημίτη, του Ζούντελ, και υποστήριξε την άποψή του: ότι το Ολοκαύτωμα ήταν ένας μύθος. Όμως, τα σφάλματα και των δύο θα μπορούσαν να αποδειχθούν σε έναν ανοιχτό διάλογο. Μόνο ο ανοιχτός διάλογος, χωρίς τον φόβο της φυλάκισης και των προστίμων, βοηθάει στη συγκρότηση μιας ανοικτής κοινωνίας. Ίσως δεν υπάρχει πιο ταπεινό και αποτρόπαιο πράγμα από το ν' αρνείται κανείς τις γενοκτονίες της εποχής μας, είτε πρόκειται για την εβραϊκή, την αρμενική ή τη γενοκτονία στη Ρουάντα. Άραγε η ιστορική έρευνα θα πρέπει να τερματιστεί, επειδή ο ΟΗΕ και αυστριακά και γερμανικά δικαστήρια αποφάνθηκαν επισήμως για το Ολοκαύτωμα; Αυτός δεν είναι τρόπος για να καταπολεμήσεις τον φασισμό. Είναι φασισμός.

(«Νέα», 3-12-2005)

Ἑβραϊκή αὐθάδεια

Εἴδαμε τά αἴσχη καί τούς παραλογισμούς, πού περιλαμβάνει τό Ταλμούδ, ὅπου οἱ Ἑβραῖοι προτρέπονται νά σκοτώνουν, νά κλέπτουν,

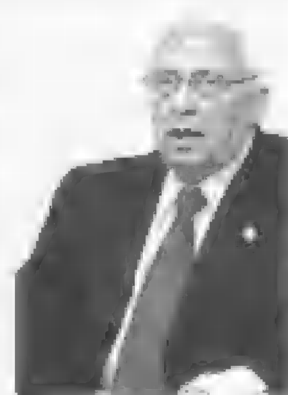
νά ἐξαπατοῦν κ.τ.λ. εἰδικῶς τούς Χριστιανούς καί γενικῶς τούς ἀλλοθρήσκους, τούς ὁποίους ἀποκαλοῦν συλλήβδην κτήνη.

Αὐτό τό πανάθλιο Ταλμούδ περιέλαβε διαφημιστικῶς ἡ «Ἐλευθεροτυπία» εἰς ἔνθετόν της («*Βιβλιοθήκη*» 21-10-2005 σελ. 16) καί τό χαρακτηρίζει «ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς ἑβραϊκῆς παράδοσις» κι' ἕνας Ἑβραῖος ὀνόματι Μισέλ Φάϊς μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τό Ταλμούδ εἶναι «τό κορυφαῖο ἔργο τῆς ἰουδαϊκῆς σκέψης, ἀλλά καί μία ἀνεξάντλητη δεξαμενή τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ»!!! (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἀσφαλῶς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει τό Ταλμούδ, μέ τόν Εὐρωπαϊκόν πολιτισμόν, πρός τόν ὁποῖον εὐθέως ἀντιτίθεται, διότι καταπολεμεῖ τάς ἀξίας του π.χ. ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός οὔτε δέχεται, οὔτε διδάσκει κλοπάς, σφαγάς, βιασμούς, ψευδορκίας κ.τ.λ. πού συνιστᾶ τό Ταλμούδ. Ὅλος ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός προέρχεται καί στηρίζεται ἀποκλειστικῶς καί μόνον στόν Ἑλληνικόν πολιτισμόν.

Παραβίασις Διεθνοῦς Δικαίου

«Αλλά τη στιγμή που αισθανθήκαμε την ανάγκη να υπερασπιστούμε τους Ισραηλινούς, έρχεται η είδηση από τη βρετανική εφημερίδα «The Sunday Times» σύμφωνα με την οποία το Τελ Αβίβ προετοιμάζεται να βομβαρδίσει τον προσεχή Μάρτιο εργοστάσια εμπλουτισμού ουρανίου στο Ιράν! Την εντολή έχει δώσει ήδη ο Α. Σαρόν και στόχος είναι να μη δημιουργήσει το Ιράν πυρηνικό οπλοστάσιο, κάτι που όμως διαθέτει το Ισραήλ!».

(«Ελευθεροτυπία», 14-12-2005)

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΑΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΠΑΙΔΩΝ ΔΕΝ ΛΟΓΟΔΟΤΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΔΟΤΟΙ!

Οι Ισραηλινοί παραδέχονται τις εκατόμβες νεκρών

Από νωρίς το πρωί, δημόσιες παραδοχές ανώτατων αξιωματικών του

ισραηλινού στρατού, ότι, ναι, τελικά έχουν υπάρξει εκατόμβες νεκρών και τραυματιών στη μαρτυρική Τζενίν, είχαν επιβεβαιώσει δεκάδες, εκατοντάδες ίσως, προηγηθείσες μαρτυρίες αυτοπτών, τις οποίες διέψευδαν συστηματικά στη διάρκεια όλης της περασμένης εβδομάδας εκπρόσωποι της ισραηλινής πολιτικοστρατιωτικής ηγεσίας.

(«Ελευθεροτυπία», 14-4-02)

Κρύβουν τά ἐγκλήματά των

«Όχι» Ισραηλινών σε ντοκιμαντέρ για τη σφαγή της Τζενίν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ Λογοκρισίας του Ισραήλ απαγόρευσε την προβολή ενός παλαιστινιακού ντοκιμαντέρ για τη σφαγή της Τζενίν, εκτιμώντας ότι πρόκειται για «προκατειλημμένη» εκδοχή των γεγονότων που συνέβησαν τον περασμένο Απρίλιο στον παλαιστινιακό προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν.

Στη Γαλλία, εβραϊκές οργανώσεις ζητούν την απαγόρευση κυκλοφορίας ενός βιβλίου που έγραψε μια έφηβη Αιγυπτία για τη διαμάχη στη Μέση Ανατολή, ισχυριζόμενες ότι ωραιοποιεί τους Παλαιστινίους καμικάζι και αυξάνει το φυλετικό μίσος.

Εκπρόσωπος του γαλλικού εκδοτικού οίκου «Flammarion» δήλωσε χθες ότι ο οίκος δέχθηκε σωρεία διαμαρτυριών από τότε που κυκλοφόρησε το βιβλίο, «Όνειρο της Παλαιστίνης» που έγραψε μια 15χρονη, η Ράντα Γκάζι, η οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ιταλία, παιδί Αιγυπτίων.

Στο βιβλίο της Γκάζι, που πρωτοκυκλοφόρησε στα ιταλικά, απεικονίζεται η ζωή Παλαιστινίων εφήβων οι οποίοι αγωνίζονται για την ανεξαρτησία της χώρας τους. Ένας από τους χαρακτήρες του βιβλίου γίνεται καμικάζι, σκοτώνοντας πέντε Ισραηλινούς στρατιώτες. Το κέντρο Simon Wiesenthal στο Λος Άντζελες, καθώς και η ένωση όλων των εβραϊκών οργανώσεων στη Γαλλία, ζήτησαν να αποσυρθεί το βιβλίο – κάτι που οι εκδότες αρνήθηκαν να κάνουν.

(«Νέα», 11-12-2002)

Ὁ Ἑβραιοσιωνισμός παρανομεῖ

Μεταξύ τῶν ἄλλων ἐλέχθη, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι θά μέ μηνύσουν. Ἡ ἀπειλή αὐτή ἐλειτούργησεν ἀντιστρόφως, ἀφοῦ μοῦ ἔδωσε τήν ἰδέαν νά τούς μηνύσω ἐγώ, διότι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας

καί οἱ πιστοί της παραβιάζουν πολλούς Ἑλληνικούς ποινικούς νόμους ἄλλοτε ὑποκινοῦντες, στήν διάπραξιν κακουργημάτων, ἄλλοτε ἐπαινοῦντες αὐτά. Ἐξ' ἄλλου ὁ νόμος 927/1979 προβλέπει ὅτι:

Ἄρθρον 1.

Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διά τοῦ τύπου ἤ διά γραπτῶν κειμένων ἤ εἰκονογραφήσεων ἤ παντός ἑτέρου μέσου ἐκ προθέσεως προτρέπει εἰς πράξεις ἤ ἐνεργείας δυναμένας νά προκαλέσουν διακρίσεις, μῖσος ἤ βίαν κατά προσώπων ἤ ὁμάδος προσώπων ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς φυλετικῆς ἤ ἐθνικῆς καταγωγῆς των, τιμωρεῖται μέ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν ἤ μέ χρηματικήν ποινήν ἤ καί δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Διά τῶν ἐν παρ. 1 ποινῶν τιμωρεῖται καί ὅστις συνιστᾶ ἤ συμμετέχει εἰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιδιώκουν ὠργανωμένην προπαγάνδαν ἤ δραστηριότητας πάσης μορφῆς τεινούσας εἰς φυλετικάς διακρίσεις.

Ἄρθρον 2.

Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διά τοῦ τύπου ἤ διά γραπτῶν κειμένων ἤ εἰκονογραφήσεων ἤ παντός ἑτέρου μέσου, ἐκφράζει ἰδέας προσβλητικάς κατά προσώπου ἤ ὁμάδος προσώπων λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἤ ἐθνικῆς καταγωγῆς των, τιμωρεῖται μέ φυλάκισιν μέχρις ἑνός ἔτους ἤ χρηματικήν ποινήν ἤ καί δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 3.

Διά φυλακίσεως μέχρι ἑνός ἔτους ἤ διά χρηματικῆς ποινῆς ἤ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται ὅστις κατ' ἐπάγγελμα προμηθεύων ἀγαθά ἤ προσφέρων ὑπηρεσίας ἀρνεῖται εἰς τινα τήν παροχήν τούτων μόνον λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἤ ἐθνικῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ἤ ἐξαρτᾶ τήν παροχήν ἀπό ὅρον ἀναγόμενον εἰς τήν φυλετικήν ἤ ἐθνικήν καταγωγήν τινός.

Ἄρθρον 4.

Ἐπί τῶν κατά τόν παρόντα νόμον ἐγκλημάτων ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπί ἐγκλήσει.

Στόν νόμον αὐτόν προσετέθη μέ τροπολογία καί ἡ περίπτωσις τοῦ θρησκεύματος, ὥστε οἱ Ἑβραῖοι ὑβρίζοντες τούς Χριστιανούς, ζητοῦντες τήν θανάτωσίν των κ.τ.λ. παρανομοῦν βαναύσως.

Καί ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι παραβιάζουν ἐνσυνειδήτως τόν προαναφερθέντα νόμον, μέ θρησκευτικάς διδασκαλίας καί προτροπάς, τόν ἐπι-

καλοῦνται κατηγοροῦντες τούς ἀντιπάλους των, ὡς «ρατσιστάς»! Νά εἶναι βέβαιοι ὅμως, ὅτι θά ἔλθη ἡ ὥρα πού κάποιος ἄτεγκτος Εἰσαγγελεύς θά τούς καλέση καί θά τούς ρωτήση, ἄν πιστεύουν κιάν ἐφαρμόζουν, ὅσα θεότρελλα διδάσκει καί προτρέπει τό ἱερό τους βιβλίο Ταλμούδ; Ἄν ἀπαντήσουν: ναί, τούς περιμένει ἡ θέσις ἐκτός νόμου τῶν ἑβραϊκῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων. Ἄν ἀπαντήσουν: ὄχι, τούς περιμένουν πολλά ἐρωτήματα π.χ. διατί διδάσκουν ἰδίως στά παιδιά των τά Ταλμούδ; διατί ἔχουν σχολάς Ταλμουδιστῶν; διατί κυκλοφοροῦν σχετικά βιβλίων ἑρμηνειῶν τοῦ Ταλμούδ; πιστεύουν, ὅσα λέγουν τά Ταλμούδ ὅτι μόνον Ἑβραῖοι εἶναι ἄνθρωποι κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι ζῶα; πιστεύουν, ὅπως γράφουν τά Ταλμούδ, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι προορίζονται ἐκ Θεοῦ νά κυριαρχοῦν ὅλου τοῦ κόσμου;

Πραγματικῶς μία δημόσια συζήτησις, ἐπί τῶν Ταλμούδ θά εἶχε ἐντυπωσιακόν ἐνδιαφέρον, διά τάς ἀποκαλύψεις πού θά ἐγένοντο, ὅσον ἀφορᾶ στήν ἑβραϊκή θρησκεία, πού διαπαιδαγωγεῖ τούς Ἑβραίους. Δυστυχῶς αἱ πανεπιστημιακαί σχολαί θεολογίας δέν ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα. Διατί; διότι δέν τούς τό ἐπιτρέπουν οἱ Ἑβραῖοι! Ἐλευθερία σκέψεως καί διαλόγου τό γνωρίζετε καλῶς δέν ὑπάρχουν στά πανεπιστήμιά μας. Ὑπάρχει ὅμως πανεπιστημιακόν ἄσυλον, διά νά προστατεύωνται οἱ πρεζάκηδες τῶν Ἐξαρχείων καί οἱ ἑβραιοϋποκινούμενοι τάχα ἀναρχικοί, πού καταστρέφουν τό Πολυτεχνεῖο καί τά γύρω καταστήματα, αὐτοκίνητα κ.τ.λ. πάντοτε βεβαίως ἀτιμώρητοι.

Ξεκίνησε στην Μόσχα εισαγγελική έρευνα για το περιεχόμενο ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ένα κλίμα αναστάτωσης κυριαρχεί στους κόλπους της εβραϊκής κοινότητας εφόσον η Εισαγγελία της Μόσχας διέταξε έρευνα για το περιεχόμενο του ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα Σουλχάν Αρούχ, ούτως ώστε να διαπιστώσει εάν το περιεχόμενό του συνίσταται από φυλετικό μίσος κατά αλλόθρησκων και κατ' επέκταση στρέφεται κατά των ρώσσων και του ρωσσικού τρόπου ζωής.

Συγκεκριμένα, η Δικαιοσύνη διέταξε την έναρξη έρευνας κατά μίας εγχώριας εβραϊκής οργάνωσης - ομπρέλα, για την διανομή μίας συντετμημένης εκδοχής του Σουλχάν Αρούχ στην ρωσσική γλώσσα. ►

Μάλιστα, πριν μία εβδομάδα περίπου, το Γραφείο του Εισαγγελέα της Μόσχας κάλεσε για ένορκη κατάθεση τον ραββίνο Ζίνοβι Κογκάν, τον πρόεδρο του Κογκρέσσου Εβραϊκών Οργανώσεων, της μίας από τις δύο ισχυρότερες και μεγαλύτερες εβραϊκές οργανώσεις της Ρωσσίας. Κατά την διάρκεια της κατάθεσής του, του ζητήθηκε να ερμηνεύσει στους ανακριτές του το περιεχόμενο του εν λόγω ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα, ιδιαίτερα στα σημεία εκείνα που αναφέρονται στην μεταχείριση των μη – εβραίων.

Μετά το Σουλχάν Αρούχ, το Ταλμούδ;

Αυτό που προκάλεσε ιδιαίτερες θερμές αντιδράσεις από διεθνείς εβραϊκές κοινότητες και το Ισραήλ είναι το γεγονός ότι μία τέτοια έρευνα μπορεί να έχει ως κατάληξη την απαγόρευση ενός βασικού θρησκευτικού κειμένου του Ιουδαϊσμού, με την αιτιολογία ότι αυτό προωθεί την «ρητορική του μίσους». Υπάρχουν δε εβραϊκοί κύκλοι που ανησυχούν ότι η εισαγγελική έρευνα για το περιεχόμενο του Σουλχάν Αρούχ, ενός ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα που συντάχθηκε κατά τον 16ο αιώνα, μπορεί να οδηγήσει και στην έρευνα του περιεχομένου ενός από τα ιερότερα βιβλία της Ιουδαϊκής Θρησκευτικής Παράδοσης, του Ταλμούδ. Αξίζει να ανφερθεί ότι αρκετοί αντισιωνιστές προβάλουν και δημοσιεύουν κατά καιρούς εδάφιά του, τα οποία φαίνονται να είναι ιδιαίτερα υποτιμητικά για τους «γκόιμ» - όπως αποκαλούνται μέσα σ' αυτό οι μη-εβραίοι. Εν τω μεταξύ, ενισχύονται οι εβραϊκές ανησυχίες για το ενδεχόμενο να λάβει για αυτούς η όλη υπόθεση μία δυσάρεστη τροπή, μιάς και λίγες ημέρες πριν την έναρξη της εν λόγω έρευνας, η Δικαιοσύνη αποφάσισε να μην ασκήσει ποινικές διώξεις κατά των συντακτών κειμένου, με το οποίο ζητούσαν ενυπογράφως 5.000 ρώσσοι βουλευτές και επώνυμοι πολίτες την απαγόρευση όλων των εβραϊκών οργανώσεων στην χώρα τους. Η αιτιολογία για αυτή την απόφαση ήταν ότι σε αυτό το κείμενο δεν περιέχονταν τέτοιου είδους πληροφορίες που είχαν σαν σκοπό να υποκινήσουν το μίσος κατά της οποιασδήποτε εθνοτικής, φυλετικής και θρησκευτικής ομάδας και κατ' επέκταση δεν μπορεί να θεωρηθεί «αντισημιτικό».

«Αντισημιτική ενέργεια» χαρακτηρίστηκε η έρευνα

Με την έναρξη αυτής της έρευνας, άρχισαν να γίνονται γνωστές και οι έντονες εβραϊκές αντιδράσεις, οι οποίες επιχειρούν να παρουσιάσουν την όλη υπόθεση, ως μία απεχθή «αντισημιτική ενέργεια», η οποία θα πρέπει να σταματήσει όσο το δυνατόν συντομότερα. Χαρακτηριστικό των ►

που επικρατεί στους κόλπους της εβραϊκής κοινότητας είναι και οι δηλώσεις του προέδρου της ρωσσικής Ομοσπονδίας Εβραϊκών Κοινοτήτων Αλεξάντερ Μπορόντα. Μεταξύ άλλων δήλωσε σε πρακτορείο ειδήσεων τα εξής: «Έχουμε σοκαριστεί με την διενέργεια μίας τέτοιας έρευνας. Το γεγονός ότι βιβλία του 16ου αιώνα, τα οποία έχουν γίνει μέρος της Ιουδαϊκής Παράδοσης, είναι το αντικείμενο δικαστικής έρευνας δείχνουν το πόσο κοντόφθαλμοι είναι οι άνθρωποι του γραφείου του Εισαγγελέα». Στις 27 Ιουνίου ξεκίνησε επίσης και ένα μπαράζ καταδικαστικών δηλώσεων από διεθνείς εβραϊκές οργανώσεις και ισραηλινούς αξιωματούχους.

Τό «Κέντρο Σιμόν Βίζενταλ» απεύθυνε έκκληση στο Κρεμλίνο να σταματήσει η δικαστική έρευνα του εν λόγω ιουδαϊκού θρησκευτικού κώδικα, ενώ το ισραηλινό υπουργείο Εξωτερικών ζήτησε από το ομόλογο υπουργείο εξηγήσεις.

Χαρακτηριστικές του κλίματος που επικρατεί και στο Ισραήλ είναι και οι δηλώσεις του ισραηλινού βουλευτή Ρέουβεν Ρεβλίν, ο οποίος θεωρεί αυτή την δικαστική έρευνα, ως μία καθαρή «αντισημιτική ενέργεια». Στην συνέχεια, τόνισε ότι όποιες δημοκρατίες «είναι ψύχραιμες απέναντι σε φαινόμενα φασισμού, ρατσισμού και αντισημιτισμού, στο μέλλον θα πάψουν να υφίστανται».

Δεν παρέλειψε, τέλος, να απευθύνει και μία «προειδοποίηση» προς όλους τους «κακούργους αντισημίτες», δηλώνοντας τα εξής: «Η ισραηλινή Κνεσσέτ δεν μπορεί να παραβλέψει τις δημόσιες εκδηλώσεις αντισημιτισμού σε διεθνή κλίμακα. Ο κάθε κακούργος αντισημίτης θα πρέπει να γνωρίζει ότι το Εβραϊκό Κράτος δεν θα επιτρέψει το διασυρμό και το λιντσάρισμα εις βάρος του Εβραϊκού Λαού».

(«ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», 30-6-2005)

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια

Ὁ Ἄγγλος ἱστορικός καί στρατιωτικός συγγραφεύς Λίντελ Χάρτ θά δηλώση πεντακάθαρα: «ἑκατομμύρια ἀνδρῶν καί γυναικῶν πέθαναν ἀπό πολεμικάς ἐνέργειες καί στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Γερμανῶν μέ τήν παράταση τοῦ πολέμου...» («Ἱστορία Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου» Ἑλλ. ἔκδ. «Καραβία» Ἀθ. 1977, τόμ. Β΄, σελ. 753). Αὐτά τά ἑκατομμύρια πού ἀπέθαναν «ἀπό πολεμικές

ἐνέργειες» στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Γερμανῶν φέρονται, ὅτι ἐσκοτώθησαν ἀπό τούς Γερμανούς, ἐνῶ αὐτό **δέν ἀληθεύει**. Τό ἱστορικῶς ἀκριβές εἶναι ὅτι ἐφονεύθησαν ἀπό τάς πολεμικάς ἐνεργείας κυρίως ἀπό τούς βομβαρδισμούς τῶν Συμμάχων. Ἐννοεῖται κάθε ἔρευνα ἐπ' αὐτοῦ, δηλαδή ἐπί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων τῶν κρατουμένων, στά Γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀπό τούς συμμαχικούς βομβαρδισμούς ἀπαγορεύεται.

Ὁ ἴδιος διάσημος στρατιωτικός συγγραφεύς γράφει περί Χίτλερ («Ἡ ἄλλη πλευρά τοῦ λόφου» Ἑλλ. ἔκδ. «Τζηρίτα» σελ. 19):

Ὁ Χίτλερ ἀπεῖχε πολύ ἀπό τοῦ νά εἶναι ἀνόητος στρατηγός. Ἦτο μᾶλλον ὑπερβολικά λαμπρός - καί ὑπέφερεν ἀπό τά φυσικά σφάλματα, τά ὁποῖα συνοδεύουν συνήθως μίαν τοιαύτην λαμπρότητα.

Εἶχε μίαν βαθέως ὀξείαν ἔννοιαν τοῦ αἰφνιδιασμοῦ καί ἦτο ἀριστοτέχνης τῆς ψυχολογικῆς πλευρᾶς τῆς στρατηγικῆς, τήν ὁποίαν ἀνήγαγεν εἰς νέον ὕψος. Πολύ πρό τοῦ πολέμου εἶχε περιγράψει εἰς τούς συντρόφους του πῶς θά ἠδύνατο νά διεξαχθῇ ἡ τολμηρά ἐνέργεια, ἥτις ἐπέφερε τήν κατάληψιν τῆς Νορβηγίας καί πῶς θά ἀνέτρεπε τούς Γάλλους, παρακάμπτων τήν Γραμμήν Μαζινώ. Εἶχεν ἐπίσης ἴδει, καλύτερον παντός στρατηγοῦ, πῶς θά ἠδύναντο νά ἐπιτευχθοῦν αἱ ἀναίμακτοι κατακτήσεις, αἵτινες προηγήθησαν τοῦ πολέμου, διά τῆς ἐκ τῶν προτέρων ὑπονομεύσεως τῆς ἀντιστάσεως. Οὐδείς στρατηγός εἰς τήν ἱστορίαν ἀνεδείχθη ἱκανώτερος αὐτοῦ εἰς τόν χειρισμόν τῶν πνευμάτων τῶν ἀντιπάλων του - πρᾶγμα τό ὁποῖον εἶναι ἡ ὑπερτάτη τέχνη τῆς στρατηγικῆς.

Τό γεγονός ὅτι τόσον συχνά ἀπεδείχθη νά ἔχῃ δίκαιον ἀντιθέτως πρός τήν γνώμην τῶν ἐπαγγελματικῶν του συμβούλων, τόν ἐβοήθησε νά κερδίσῃ μεγάλην ἐπιρροήν εἰς βάρος των.

Περί ἐγκλημάτων

Ὁ Α. Στεφανίδης («Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης» ἔκδ. «Ἐπικοινωνίες Α.Ε.» Ἀθ. 2005, σελ. 72) γράφει διά τήν ἀμφισβήτησι τῆς ἐξοντώσεως

6.000.000 Ἑβραίων καί σημειώνει, ὅτι ὁ Ἴρβινγκ ἐδικαιώθη, μετά τήν ἀναγνώρισι ὑπό τῶν ἀρχείων τοῦ Ἄουσβιτς, ὅτι ὁ θάλαμος ἀερίων πού ἐπεδείκνυαν ἐκτίσθη **τρία ἔτη μετά τήν λῆξιν τοῦ πολέμου**:

«Ἡ κρίση τῆς ἀπόφασης περί ἐξόντωσης ἕξι ἑκατομμυρίων Ἑβραίων ἀμφισβητεῖται μέ τήν ἐπίκληση σημαντικῶν ἐπιχειρημάτων. Γιά παράδειγμα παρότι ὁ Rudolf Höss κατέθεσε στή Νυρεμβέργη ὅτι κατά τή διάρκεια τῆς θητείας του ὡς διοικητής τοῦ Ἄουσβιτς (Ἰούνιος 1941-τέλη 1943) ἐξοντώθηκαν στό στρατόπεδο αὐτό δυόμισι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, σήμερα ἐκτιμᾶται ὅτι ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν ἐξοντωθέντων στό στρατόπεδο, καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ πολέμου, δέν ὑπερβαίνει τό ἐνάμισι ἑκατομμύριο. Ἐνῶ ὁ Eichman, ἀπ' τήν Ἀργεντινή ὅπου εἶχε καταφύγει, σέ ἰδιωτικές ἠχογραφήσεις καί σημειώσεις του ποτέ δέν δέχτηκε ὅτι εἶχε σκοτώσει πέντε ἑκατομμύρια Ἑβραίους. Ὅσο γιά τό θέμα τῆς παραγωγῆς σαπουνιοῦ ἀπό τό λίπος τῶν ἐξολοθρευθέντων, φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ μιά μεγάλη ἐπιτυχία τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας, μέ πρῶτο ἐμπνευστή τόν Ἴλια Ἔρενμπουργκ, πού βρῆκε πρόσφορο ἔδαφος γιά νά ἀποκτήσει παγκόσμια ἀπήχηση. Ὁ David Irving, κατηγορηματικά ἀρνητικός καί ὁ ἴδιος, παραπέμπει σέ Ἰσραηλινούς εἰδικούς στήν ἔρευνα ἀρχείων, πού ἀνακοίνωσαν δημοσίως γιά μιά ἀκόμη φορά τό 1990 ὅτι ἡ «ἱστορία μέ τά σαπούνια» ἦταν καί πάντοτε ὑπῆρξε ἕνα προπαγανδιστικό ψέμα. Ὁ ἴδιος συγγραφέας ἀναπτύσσει τόν προβληματισμό του καί σέ ἄλλα θέματα πού ἅπτονται τῶν ἐν γένει συνθηκῶν διαβίωσης στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἐνῶ ἡ θέση του σέ μιά ὁμιλία στό Μόναχο τοῦ 1993 ὅτι ὁ θάλαμος ἀερίων πού ἐπιδεικνύεται στούς τουρίστες στό Ἄουσβιτς εἶναι ψεύτικος, προκάλεσε τήν ἐπιβολή προστίμου εἰς βάρος του, γιά νά δικαιωθεῖ ὅμως ἀπό τίς ἀρχές τοῦ Ἄουσβιτς, πού ἀναγνώρισαν στήν συνέχεια ὅτι αὐτός ὁ θάλαμος χτίστηκε τρία χρόνια μετά τόν πόλεμο κατά διαταγή τῆς πολωνικῆς κυβέρνησης!»

Προσέξατε παρακάτω, πώς μέ εἰλικρίνεια ὁ συγγραφεύς περιγράφει κάποια, ἀπό τά ἀναρίθμητα ἐγκλήματα τῶν Συμμάχων:

«Τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1941 ἔντεκα χιλιάδες Πολωνοί αἰχμάλωτοι πολέμου ἐξοντώθηκαν στό δάσος τοῦ Κατύν, κοντά στό Σμολένσκ». Οἱ Ρῶσοι τελοῦσαν τότε σέ πλήρη γνώση (ὅπως ἐπιβεβαίωσε ἐπισήμως καί ὁ Mikhail Gorbachev τό 1990) ὅτι ὁ Stalin εἶχε διατάξει αὐτοπροσώπως τήν μυστική σοβιετική ὑπηρεσία NKVD νά ἐκτελέσει 15.000 Πολωνούς ἀξιωματικούς καί διανοούμενους τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1940. Οἱ Πολωνοί ἀξιωματικοί καί διανοούμενοι εἶχαν συλληφθεῖ κατά τήν σοβιετική εἰσβολή στήν Πολωνία τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1939 καί τεθεῖ ὑπό περιορισμό στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως Kozielsk, Starobielsk καί Ostashkov, μέχρι τήν

ἐκτέλεσή τους πού ἔγινε στό Κατύν μέ μιά σφαῖρα στό πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ καί ἐνῶ τά χέρια τους εἶχαν δεθεῖ μέ ἀγκαθωτό σύρμα. Ἡ σοβιετική προπαγάνδα ἀπό τήν πρώτη στιγμή φαίνεται ὅτι προέκρινε τήν ἰδέα νά ἐμφανίσει ὡς αὐτουργούς τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ τούς Γερμανούς, ἀποκρύπτοντας παντελῶς τήν ρωσική ἀνάμιξη· γιά νά προσδώσουν ἀληθοφάνεια μάλιστα στήν κατασκευή αὐτή, οἱ σοβιετικές ὑπηρεσίες ἔκριναν σκόπιμο νά κατασκευάσουν καί τά ἔνοχα πρόσωπα. Ἔτσι ἀπαγχονίστηκαν δημοσίως στό Λένινγκραντ ὁρισμένοι Γερμανοί ἀξιωματικοί, τούς ὁποίους οἱ Ρῶσοι δικαστές ἔκριναν ἐνόχους γιά τίς δολοφονίες στό δάσος του Κατύν.

Στή Νυρεμβέργη, ὁ χειρισμός τοῦ ζητήματος τοῦ Κατύν ἔδειξε περίτρανα τό περίεργο ἀμάλγαμα νοοτροπιῶν καί ἑτερόκλητων συστημάτων πού συνυπῆρχαν στήν ἕδρα τοῦ δικαστηρίου, συνενωμένες κάτω ἀπό τήν πολιτική σκοπιμότητα τῆς δίωξης τῶν Γερμανῶν. Τόσο ὁ Robert Jackson, πού εἶχε ἄμεση πληροφόρηση ἐπί τοῦ θέματος ἀπό τούς ἐξόριστους Πολωνούς ἡγέτες, ὅσο καί ἡ ἀγγλική πλευρά ἦταν ἐνήμερες τῶν σοβιετικῶν φρικαλεοτήτων στό Κατύν. Προτίμησαν ὅμως νά ὑποκριθοῦν ἄγνοια ἤ ἔστω νά τηρήσουν χαλαρή στάση, προκειμένου νά μήν δυναμιτιστεῖ τό κλίμα ἀγαστῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στούς κατηγόρους ἤ ἀκόμη καί σ' ὅλο τό δικαστήριο, καί ἐνέδωσαν στήν ρωσική ἐπιμονή νά κατηγορηθοῦν οἱ Γερμανοί γιά ἕνα ἔγκλημα πού γνώριζαν ὅτι δέν εἶχαν διαπράξει. Κατά τή διαδικασία στό ἀκροατήριο συγκαλύφθηκε τό ὅλο θέμα, καθώς δέν ἐπετράπη ἡ σχετική κατάθεση προταθέντων ἀπό τήν ὑπεράσπιση μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἦταν κυρίως ἐξόριστοι Πολωνοί ἀξιωματοῦχοι πού γνώριζαν ἀπό πρῶτο χέρι τούς πραγματικούς αὐτουργούς τοῦ Κατύν.

Ἐκτός ἀπό τό μνημειῶδες μακελειό τοῦ Κατύν, ὑπῆρχαν καί πάμπολλες ἄλλες περιπτώσεις πού οἱ Σύμμαχοι κακομεταχειρίστηκαν Γερμανούς αἰχμαλώτους πολέμου, ἀγνοώντας προκλητικά τίς προβλέψεις ἰδίως τῆς Συνθήκης τῆς Γενεύης, ἡ ὁποία μάλιστα κατά τό δικαστήριο τῆς Νυρεμβέργης ἔδινε ἁπλῶς γραπτή μορφή σέ προϋπάρχουσες ἐθιμικές ἀπαγορεύσεις. Οἱ ἀμερικανικές ἔνοπλες δυνάμεις εἶχαν διαπράξει ἀριθμό ὠμοτήτων στήν Σικελία καί στήν ἰταλική ἐνδοχώρα καί ἀκόμη καί ὁ προβεβλημένος Στρατηγός George Patton Jr ἀποκαλύφθηκε ὅτι εἶχε διατάξει καί ἀποκρύψει τήν ἐκτέλεση Γερμανῶν αἰχμαλώτων. Μία ἀκόμη, καί ἴσως ἡ χειρότερη, περίπτωση φρικαλέας συμπεριφορᾶς τῶν Ἀμερικανῶν ἀπέναντι σέ Γερμανούς αἰχμαλώτους πολέμου σημειώθηκε στίς 29 Ἀπριλίου 1945 στό στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου, ὅταν ἡ στρατιωτική φρουρά τοῦ στρατοπέδου παραδόθηκε στίς ἀμερικανικές ἔνοπλες δυνάμεις. Ἀπό αὐτούς τούς 560 ἄοπλους Γερμανούς αἰχμαλώτους, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων

ἦταν ἁπλοί στρατιῶτες πού εἶχαν ἀντικαταστήσει τούς ἄνδρες τῶν SS πού φρουροῦσαν προηγουμένως τό στρατόπεδο καί εἶχαν τραπεῖ σέ φυγή, πλήν 40 ἐξαιρέσεων, ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἐκτελέστηκαν ἐπιτόπου ἀπό τούς Συμμάχους ἐλευθερωτές ἤ, σέ λίγες περιπτώσεις, ἀπό ἐλευθερωμένους πρώην κρατουμένους πού οἱ Ἀμερικανοί εἶχαν ἐπί τούτου ὁπλίσει.

Οἱ Γάλλοι δέν ἦταν ἀμέτοχοι στή διάπραξη ἐγκλημάτων πολέμου, καθώς μεταξύ ἄλλων προέβησαν σέ ὠμότητες ἐναντίον αἰχμαλώτων πολέμου τόσο κατά τή διάρκεια τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1940 ὅσο καί τό 1944, ὅπως ἀπέδειξε δέ καί ἡ μετά τόν πόλεμο συμπεριφορά τους ἀπέναντι στό ἀνθρώπινο δυναμικό πού εἶχαν δεσμεύσει ἀπό τή Γερμανία».

(ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 77)

1943... οι ναζιστές είχαν κερδίσει

Του STEVE FULLER

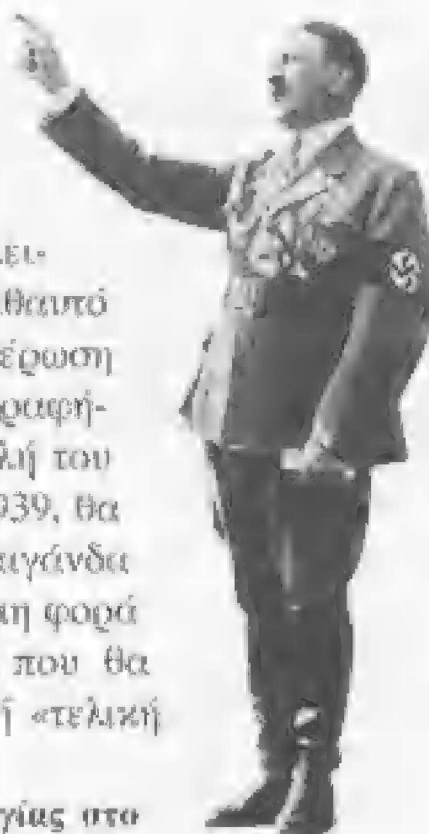
Στις αρχές του 1941 οι ναζιστές εισέβαλαν στη Ρωσία, μια καταστροφική απόφαση που τελικά τους κόστισε τη νίκη στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Διότι οι ναζιστές είχαν και άλλες εναλλακτικές εκδοχές εκείνη την εποχή.

Θα μπορούσαν, για παράδειγμα, να κινηθούν όχι προς τη Ρωσία αλλά προς τις πετρελαιοφόρες περιοχές της Μέσης Ανατολής. Το αποτέλεσμα; Ακόμη και αν οι επιχειρήσεις δεν είχαν πλήρη επιτυχία, ο Χίτλερ θα κατέληγε να ελέγχει μεγάλο μέρος των ενεργειακών πηγών της Ευρώπης και άρα θα είχε τη δυνατότητα ανά πάσα στιγμή να φέρει τις πολεμικές επιχειρήσεις σε αδιέξοδο, τερματίζοντας τον πόλεμο δύο ή τρία χρόνια νωρίτερα. Οι συνέπειες για την επιστήμη θα ήταν σημαντικότατες.

Αν οι ναζιστές είχαν κερδίσει (ή τουλάχιστον δεν είχαν χάσει), η επιστημονική ατζέντα του επόμενου μισού του αιώνα θα κυριαρχούνταν όχι από την υποατομική φυσική και την πυρηνική ενέργεια, αλλά από την οικολογία. Έννοιες όπως η βιοποικιλότητα, η προληπτική αρχή και τα δικαιώματα των ζώων θα αποτελούσαν τα κύρια σκέλη μιας νέας μορφής πολιτικού δαρβινισμού, χτισμένου στις δοξασίες της φυλετικής υγιεινής.

Η κοσμοθεωρία της φυλετικής υγιεινής ήταν εξ ολοκλήρου δομημένη πάνω σε περιβαλλοντικές αρχές. Οι ναζιστές θα είχαν διατάξει την καλλιέργεια οργανικών τροφών, θα είχαν κηρύξει παράνομη τη ζωοτομία ►

και θα είχαν ενθαρρύνει τη χορτοφαγία και τις φυσικές θεραπείες. Επιπλέον, η έλλειψη φυσικών πόρων της Γερμανίας θα είχε προδοτήσει ένα πρώιμο επιστημονικό ενδιαφέρον για τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας.

Με τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας θα εξέλειπε η ανάγκη για τη διάσπαση του ατόμου. Η καθαυτό ιδέα της διάσπασης του ατόμου για την απελευθέρωση τρομακτικών ποσοτήτων ενέργειας, όπως σκιαγραφήθηκε από τον Αλβέρτο Αϊνστάιν σε μια επιστολή του προς τον πρόεδρο Ρούζβελτ στις 2 Αυγούστου 1939, θα γινόταν ακόμη ένα όπλο στην αντισημιτική προπαγάνδα των ναζιστών. Οι εβραίοι θα είχαν για μία ακόμη φορά δαιμονοποιηθεί επειδή πρότειναν μια βόμβα που θα έφερνε μια διαφορετική αλλά εξίσου θανατερή «τελική λύση».

Ο κ. Στιβ Φούλερ είναι καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Γουόρικ.

(«Βήμα», 27-11-2005)

Αυτό ήτο έγκλημα πολέμου

Μέσα σε λίγα λεπτά, ξεφόρτωσαν τόνους από εμπρηστικές βόμβες, πάνω στους ανθρώπους της, στις εκκλησίες της, στην περίφημη όπερά της και στα γεμάτα έργα τέχνης μουσεία της

10.000 κεριά για τη Δρέσδη

Εξήντα χρόνια από τον βομβαρδισμό της από τους Συμμάχους

Η νύχτα της 13ης Φεβρουαρίου 1945

Η αεροπορική επίθεση στη Δρέσδη

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Οι εκτιμήσεις ποικίλλουν: από 30.000 έως 135.000

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Ελήφθη από τον γενικό διοικητή της RAF σερ Άρθουρ Χάρις, παρά τους δισταγμούς του αρχηγού της στρατηγικής διοίκησης της αμερικανικής αεροπορίας.

ΟΙ ΒΟΜΒΕΣ

- 1.478 τόνους βομβών με εκρηκτική γόμωση και 1.182 τόνους με εμπρηστική γόμωση έριξε στην πόλη η βρετανική RAF.
- 1.200 τόνους βομβών έριξε στη Δρέσδη η αμερικανική USAF.
- Το πρώτο κύμα έπληξε το ιστορικό κέντρο της πόλης (από τις 22.00 έως τις 22.30).
- Το δεύτερο κύμα έπληξε τις κατοικημένες περιοχές (στη 1.30)

ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

- 873 Avro Lancaster της RAF.
- 1350 της αμερικανικής USAF, μεταξύ των οποίων B-17 Flying Fortress και B-24 Liberator

(«Νέα», 12-2-2005)

Θύματα ἀπό ἀσθενείας

Αὐτήν τήν φωτογραφίαν τήν ἔχουν δείξει ἑκατομμύρια φοράς. Εἶναι ἕνας σωρός θανόντων ἀνθρώπων ἀπό τῦφο καί ἀσιτία. Ἐκρατοῦντο εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί οὐδείς ἐνδιεφέρετο, διά τήν περίθαλψιν καί διατροφήν των τόν τελευταῖο χρόνο τοῦ πολέμου, ὅπου ὅλοι οἱ Γερμανοί ὑπεσιτίζοντο καί αἱ γερμανικάς πόλεις κατεστρέφοντο ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπό τούς ἐκμηδενιστικούς βομβαρδισμούς. Τούς ἀποσκελετωμένους νεκρούς οἱ Σύμμαχοι τούς συνεκέντρωσαν μέ «μπουλντόζας» καί τούς ἔρριξαν εἰς ὁμαδικόν τάφον. Τέτοιο σεβασμό πρός τούς νεκρούς ἔδειξαν, διά τούς ὁποίους ὅμως ἀργότερα ἐθρήνουν. Τούς ἀνωτέρω νεκρούς, πού καθώς λέγουν, προέρχονται ἀπό τό στρατόπεδον συγκεντρώσεως Μπούχενβαλντ τούς εἴδαμε, εἰς πολλάς φωτογραφίας διαφορετικῶς τοποθετημένους, διά νά φαίνωνται πολλοί, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι ἐπρόκειτο ὄχι περί φονευθέντων, ἀλλά περί

θανόντων ἐξ ἀσθενειῶν, ἰδίως τύφου. Αὐτά τά σχετικῶς ὀλίγα θύματα δέν συγκρίνονται μέ τάς ἑκατοντάδας χιλιάδας (!) τῶν γυναικοπαίδων καί ἀμάχων τῆς Δρέσδης, τά ὁποία συνεκεντρώθησαν εἰς τεραστίους σωρούς, διά νά τά καύσουν, πρός ἀποφυγήν ἐπιδημιῶν.

Ὁ σωρός αὐτῶν τῶν πτωμάτων ἀνήκει εἰς Γερμανούς τῆς Δρέσδης. Δέν ἀπεβίωσαν ἀπό τῦφον, ἀλλά τούς ἐδολοφόνησαν οἱ Σύμμαχοι, μέ τόν φοβερόν βομβαρδισμόν τῆς πόλεως. Διά περισσότερα εἰς A. Molzer: «Als wir «befreit» wurden» («Zur Zeit» ed. Wien, 2005).

Ἕνας καλός Ναζί

Ο Βέρνερ φον Μπράουν, ο οποίος έβαλε τα θεμέλια της κατασκευής του πολεμικού πυραύλου V-2, του πιο εξελιγμένου έως τότε κατευθυνόμενου βλήματος.

Ο Φον Μπράουν υπήρξε επίσης ο κυριότερος συντελεστής των επιτυχιών των αμερικανικών προγραμμάτων κατάκτησης του Διαστήματος.

(«Καθημερινή», 24-7-2005)

Ὁ Ἄξων

Ὁ Μουσσολίνι μέ τόν Χίτλερ καί τόν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας Βιτόριο Ἐμμανουέλε, ὁ ὁποῖος ἐπρόδωσε τόν Ἄξονα. Ἔτσι ὁ Χίτλερ ἐπλήρωσε μέ στρατιωτική ἧττα τήν φιλίαν του πρός τόν Μουσσολίνι.

Ἀρχαιοελληνικόν ἔμβλημα

Ὁ Ἀγκυλωτός Σταυρός ὑπῆρξε πανάρχαιον Ἀρχαιοελληνικόν σταυροειδές σύμπλεγμα ἐκ τεσσάρων Γάμμα καί ἐκαλεῖτο **Γαμμάδιον** ἤ **Γαμμάτιον**.

Τό διακοσμητικόν αὐτό στοιχεῖον ἐκόσμει τόν χιτῶνα τῆς Θεᾶς Ἀθηνᾶς καί μετεφέρθη στά ἄμφια τῶν ἀρχιερέων.

Τό βλέπομεν εἰς μινωϊκά ἀγγεῖα, ὡς σύμβολον μεταφυσικῆς σημασίας, πού ἀπεικονίζεται ἐπίσης στό προπύλαιον τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, στήν Κωνσταντινούπολιν.

Τό Γαμμάδιον, εἶναι γνωστόν μέ τό ὄνομα «Σβάστικα» (δεξιόστροφον) καί «Σωβάστικα» (ἀριστερόστροφον).

Πολλοί πάντως ὅπως π.χ. οἱ Γάλλοι χρησιμοποιοῦν τό ὄνομα τῆς Ἀρχαιοελληνικῆς προελεύσεως καί τό λέγουν «croix gammée» δηλαδή σταυρός σχεδιασμένος εἰς σχῆμα, ἀπό Γάμμα: «en forme de gamma» (Diction. LAROUSSE, Paris, 1953, p. 2) πού φυσικά τό Γάμμα δέν τό ἔχουν ἄλλοι λαοί.

Ἀναμφιβόλως ὁ Χίτλερ ἐπέλεξε, ὡς ἔμβλημα τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ τό Γαμμάδιον γνωρίζων τήν Ἑλληνικήν του προέλευσιν.

Γαμμάδιον τοῦ 800 π.Χ. εἰς Ἀρχαιοελληνικὸν ἀγγεῖον.

Τὸ Γαμμάδιον στὸ Προπύλαιον τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Στούς νεωτέρους χρόνους χρησιμοποιεῖται τό Γαμμάδιον. Ἡ ποδοσφαιρική ὁμάς ΑΠΟΛΛΩΝ τῆς Σμύρνης εἰς φωτογραφία τῆς δεκαετίας τοῦ 1920. Αἱ φανέλλαι τῶν παικτῶν φέρουν τό Γαμμάδιον, τό μετέπειτα γνωστόν, ὡς Ἀγκυλωτός Σταυρός, ἄλλως Σβάστικα, ἀπό τό 1891, ἀπό τότε δηλαδή, πού ὁ Ναζισμός ἦτο ἄγνωστος.

Ἡ νεκροκεφαλή τοῦ Ἱεροῦ Λόχου

Οἱ ἐκλεκτοί μαχηταί τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, πού ἐδοξάσθη στό Δραγατσάνι εἶχαν ὡς ἔμβλημα τήν νεκροκεφαλήν μέ δύο χιαστί ὀστᾶ, πού ἐσήμαιναν τήν ἀπόφασιν τοῦ ἀγῶνος, μέχρι θανάτου. Πιστεύω καί γιατί ὄχι; ὅτι ὁ γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας Χίτλερ, ἐχρησιμοποίησε τό ἴδιο ἔμβλημα, διά τούς ἰδικούς του ἐκλεκτούς, πού πράγματι ἠγωνίσθησαν, μέχρι θανάτου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης (1792-1828) πρῖγκιψ καί ὑπασπιστής τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου Α΄ ἀπώλεσε τήν δεξιάν χεῖραν του ἀγωνιζόμενος, ἐναντίον τοῦ Ναπολέοντος, στήν μάχην τῆς Δρέσδης.

Τό 1821 ὁ Ὑψηλάντης ἵδρυσε τόν *Ἱερόν Λόχον*, ἐκ πεντακοσίων Ἑλλήνων διανοουμένων καί φοιτητῶν, κυρίως ἐξ Ὀδησσοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν μαύρην στολήν, μέ ἔμβλημα νεκροκεφαλήν, μέ δύο ὀστᾶ χιαστί, κάτωθεν αὐτῆς.

Η Γερμανία ψηφίζει τους καλύτερούς της

(«Χώρα», 10-11-2003)

Κατά... σύμπτωσιν οἱ «καλύτεροι» τῆς Γερμανίας δέν εἶναι Γερμανοί, ἀλλά Ἑβραῖοι, ὅπως ἔδειξε τηλεοπτική ἀμερόληπτος (!) σφυγμομέτρησις. Ὁ Γκαῖτε, ὁ Κάντ, ὁ Σοπενχάουερ, ὁ Μπετόβεν, ὁ

Πλάνκ, ὁ Βάγκνερ κ.τ.λ. κ.τ.λ. φυσικά δέν ἐπαινοῦνται, διότι ἐξεφράσθησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων...

Ἡ φυλή εἶναι πραγματικότης

Ἐπιστημονικαί μελέται Ἀμερικανῶν καί Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων (Χάρβαντ, Στάνφορντ, Καῖμπριτζ κ.τ.λ.) ἀπέδειξαν περιτράνως αὐτό, πού πάντοτε ἐδέχετο ἡ ἐπιστήμη τῆς Γενετικῆς, ὅτι δηλαδή ὑπάρχουν ἀνθρώπιναι φυλαί μέ ἀνισότητες μεταξύ των. Στό «*Βῆμα*» (3-4-2005) διαβάζομεν:

> «Οι τελευταίες επιστημονικές αναλύσεις δείχνουν ότι οι φυλές των ανθρώπων όντως υπάρχουν και όταν αρνούμαστε αυτό το γεγονός γινόμαστε περισσότερο ρατσιστές από ό,τι πριν».
>
> «Εθελοντές που δέχθηκαν να εξετασθούν γενετικά βρέθηκαν να εμπίπτουν σε μία από τις πέντε παραδοσιακά οριζόμενες ανθρώπινες φυλές».

Κάτι διά τά SS

Στρατιῶται τῶν SS. Ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς ἀλλά τελικῶς ἐπεβλήθη ἡ ὑλική ὑπεροχή τῶν Συμμάχων. Στόν πόλεμον ἀνδρῶν, ἐναντίον μαζῶν ἐπεκράτησαν αἱ μᾶζαι.

Ἄνδρες τῶν SS. Ἀγωνιστικόν ἦθος. Ἰδεολογικά πιστεύω. Παράστασις καί τρόπος ζωῆς. Τά στοιχεῖα ἀποδεικνύουν, ὅτι δέν ἦσαν ἐγκληματίαι. Τά στοιχεῖα τό λέγουν. Ἡ προπαγάνδα ἰσχυρίζεται τό ἀντίθετον. Ἡ προπαγάνδα δέν στηρίζεται εἰς στοιχεῖα, ἀλλά εἰς ψεύδη.

Ὁ Χίτλερ ἀκολουθούμενος ὑπό τοῦ Χίμμλερ ἐπιθεωρεῖ τμῆμα τῆς προσωπικῆς του φρουρᾶς ἐξ ἀνδρῶν τῶν SS.

Οἱ ἄνδρες τῶν SS διεσύρθησαν, ἀπό τήν ἑβραιοπλουτοδημοκρατική καί ἑβραιομαρξιστική προπαγάνδα, ὅσον δέν μπορεῖ νά φαντασθῆ κάποιος. Ἐδυσφημήσθησαν τόσον, ὥστε εἶναι ἀδύνατον ἀκόμη καί σήμερον νά ἀλλάξη ὁ πολύς κόσμος τήν γνώμην, πού τοῦ ἐπέβαλε ἡ

Ὀλυμπιάς τοῦ 1936 στό Βερολῖνο. Ὁ Ἕλλην Ὀλυμπιονίκης τοῦ Μαραθωνίου τοῦ 1896 Σπυρίδων Λούης προσφέρει κλάδον ἀγριελιᾶς ἀπό τήν Ὀλυμπία, στόν Χίτλερ, ὁ ὁποῖος πρῶτος καθιέρωσε τήν Ὀλυμπιακήν φλόγαν καί τήν ἀφήν της στήν Ὀλυμπίαν, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Γκαῖμπελς: «Η έμπνευση της ολυμπιακής φλόγας ήταν του Γκαίμπελς»

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 21-9-2003)*

προπαγάνδα δι᾽ ἐκείνους τούς ἀτρομήτους πολεμιστάς, μέ τό ὑψηλόν φρόνημα καί τήν αἴσθησιν τιμῆς, πού τούς διεῖπε. Τά SS δέν ἦσαν μόνον Γερμανοί. Εἰς αὐτά μετεῖχαν χιλιάδες Εὐρωπαῖοι, πού ἀπετέλουν, διά τήν ἐποχήν τους τό καύχημα τῆς Λευκῆς Φυλῆς.

Αὐτοί οἱ ἄνδρες ὑπηρέτησαν τήν πατρίδα των καί τήν Εὐρώπην, μέ ἡρωισμό. Δέν θά ἀρνηθῶμεν τήν ἱστορικήν ἀλήθειαν, ἐπειδή τό θέλουν οἱ Ἑβραῖοι.

Προπολεμικός «ἀντισημιτισμός»

Ἡ «Ἐθνική Παμφοιτητική Ἕνωσις» ὁ «Σύνδεσμος Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν» καί ἡ «Ἐθνική Ἕνωσις Ἑλλάδος» ἐκυκλοφόρησαν τήν κατωτέρω προκήρυξιν: πού ἐδημοσιεύθη στήν ἐφημερίδα «*Μακεδονία*» καί ἀνεδημοσίευσε τό «*Ποντίκι*» (8-9-2005):

«Η ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ εἰς τήν συσσώρευσιν, ἐπί ἔτη, τῆς ἀγανακτήσεως τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς λόγῳ τῆς ἀνηκούστου διαγωγῆς των Ἑβραίων. Καί συγκεκριμένως:

1. Διότι εἶναι κατά τά 3/4 ξένοι ὑπήκοοι (σ.σ.: ἡ ἀλήθεια ἦταν ὅτι οἱ περισσότεροι Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης εἶχαν ἰταλικά διαβατήρια).

2. Διότι τά 3/4 τῶν κομμουνιστῶν εἶναι Ἑβραῖοι.

3. Διότι ἐκδίδουν 3 γαλλοφώνους ἐφημερίδας καί οὐδεμίαν ἑλληνικήν.

4. Διότι προτρέπουν - μέσῳ τῆς ἐφημερίδος των «Ἀβάντι» - τούς Ἕλληνας στρατιώτας νά στρέψουν τά ὅπλα κατά τῶν ἀξιωματικῶν των (βλ. ἐφημερίδα «Μακεδονία», 24.6.1931).

5. Διότι ἐπέταξαν τούς σταυρούς τῶν σημαιῶν τῶν καταστημάτων των, διότι λυσσωδῶς εἰργάσθησαν καί ἐπέτυχον τόν μή σημαιοστολισμόν τῶν καταστημάτων τῶν κατά τάς θρησκευτικάς μας ἑορτάς.

6. Διότι εἰργάσθησαν καί ἐπλήρωσαν ξένους δημοσιογράφους διά νά γίνει ἡ Θεσσαλονίκη αὐτόνομος πόλις μέ ἑβραϊκάς ἑορτάς (Salonique ville libre).

7. Διότι ὑποχρεώνουν ἀδικαιολογήτως τούς Ἕλληνας διδασκάλους τῶν σχολείων των νά ἐργάζονται καί τάς Κυριακάς.

8. Διότι καί τό ἐλάχιστον ζήτημα φέρουν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας των Ἐθνῶν δυσφημοῦντες την Ἑλλάδα.

9. Διότι διά τό ζήτημα τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἐκίνησαν τό πᾶν κατά της Ἑλλάδος.

10. Διότι τό ζήτημα τῶν ἑβραϊκῶν νεκροταφείων ἔφερον ἐνώπιον της Κοινωνίας των Ἐθνῶν ἀδικαιολογήτως.

11. Διότι διά ν' ἀποφύγουν τήν στρατιωτικήν θητείαν δημιουργοῦν ἑκατοντάδας συναγωγῶν καί δῆθεν ἱεροψαλτῶν.

12. Διότι ἔγιναν ἥρωες τοῦ ἐπεισοδίου της Μισιόν Λάικ.

13. Διότι ἐδήλωσαν οἱ ἀρχηγοί του «Μακαμπή» πρός τόν ἀρχηγόν τῶν Σιωνιστῶν Σαμποτίνσκη ὅτι διδάσκουν τάς βαθυτάτας ἐθνικιστικάς ἑβραϊκάς ἀρχάς καί τό ἑβραϊκόν πνεῦμα εἰς τούς «Μακαμπή».

14. Διότι ὑπό τοῦ ὀνόματος Μισραχή ἀπεθρασύνθησαν τόσον ὥστε νά ζητήσουν τήν διακοπήν τῆς προβολῆς τῆς ταινίας «Τά Πάθη του Χριστοῦ».

15. Διότι ἐδήλωσαν εἰς Γαλλοεβραῖον καθηγητήν ἀπεριφράστως ὅτι μισοῦν τούς Ἕλληνας.

16. Διότι ἀπέσχον ὅλοι γενικῶς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου.

17. Διότι μποϊκοτάρουν πᾶν το Ἑλληνικόν.

18. Διότι ἀποφεύγουν τήν ἑλληνικήν παιδείαν συντηροῦντες οὕτω πλῆθος ξένων σχολείων.

19. Διότι ἀποφεύγουν μετά πείσματος καί θρασύτητος νά ὁμιλοῦν τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν προτιμῶντες τήν ξένην πρός αὐτούς ἱσπανικήν, ἥτις δέν τούς ἐνθυμίζει παρά μίαν πολύ κακήν περίοδον τῆς ζωῆς των.

20. Διότι ἐτήρησαν ἀχαρακτήριστον στάσιν κατά τήν καταστροφήν της Μικρᾶς Ἀσίας. ►

21. Καί τέλος διότι στέλλουν είς τά κομιτατζίδικα συνέδρια άντιπροσώπους διά νά κηρυχθοῦν ὑπέρ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας. (Χθες ὁμόφυλός των ἔλεγε πρός Ἕλληνα καταστηματάρχη κρατῶν τήν προκήρυξιν: νά γιατί θέλομε τήν αὐτονόμησιν - γιά νά λείψουν αὐτά).

ΕΝ ΤΕΛΕΙ ΔΗΛΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΑΝ οἱ συμπολῖται μας Ἑβραῖοι εὑρίσκοντο οὐχί εἰς τό λίκνον τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἰσότητος, τήν Ἑλλάδα, ἀσφαλῶς θά ἐδοκίμαζαν πράγματα τά ὁποία δέν τούς τά εὐχόμεθα. Καλοῦμεν τους Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης διά τελευταίαν φοράν, ἐάν θέλουν νά ζήσουν μαζί μας, νά γίνουν καλοί Ἕλληνες πολῖται ἀπορρίπτοντες τόν ἑβραϊκόν ψευτοεθνικισμό, ὁ ὁποῖος κατά δηλώσεις ὁμοφύλου των κοινωνιολόγου ἐκ Ζυρίχης τούς ἄγει εἰς τήν καταστροφήν...».

Ἀπό τό κείμενο τῆς προκηρύξεως ἀντιλαμβάνεσθε τί διέπρατταν οἱ Ἑβραῖοι εἰσβολεῖς στήν Θεσσαλονίκην, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐπηκολούθησαν συγκρούσεις, μέ τούς ὠργανωμένους Ἑβραίους στόν συνοικισμό Καμπέλ, ὅπου ἐπηκολούθησε πυρκαϊά. Ὁ λόγος τῆς συγκρούσεως ἦτο ἡ συμμαχία Ἑβραίων καί «Σλαβομακεδόνων» πού ἐζήτουν τήν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας.

Φασίστες των γηπέδων

Ιταλία: σάλος από τη νέα πρόκληση ποδοσφαιριστή της Λάτσιο

Δύο φορές μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο είναι πολλές. Ο Ντι Κάνιο το ξανάκανε. Ο επιθετικός της Λάτσιο χαιρέτησε φασιστικά το κοινό του και ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στην Ιταλία.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ρούσσος Βρανάς

ΠΑΟΛΟ ΝΤΙ ΚΑΝΙΟ

Χαιρέτησε φασιστικά το κοινό του· η Λάτσιο είναι γνωστή για τις νεοφασιστικές συμπάθειες των οπαδών της.

Ποδοσφαιριστές, πολιτικοί και μέλη της ιταλικής εβραϊκής κοινότητας δεν κρύβουν την οργή τους. Ο αριστερός δήμαρχος της Ρώμης Βάλτερ Βελτρόνι δήλωσε ότι «η πολιτική πρέπει να μείνει έξω από τα γήπεδα». Η ιταλική εβραϊκή κοινότητα κάλεσε τις ποδοσφαιρικές αρχές ▶

της χώρας και την ηγεσία της ποδοσφαιρικής ομάδας Λάτσιο «να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα κατά του παίκτη». Στις αρχές του χρόνου, όταν ο Πάολο Ντι Κάνιο είχε κάνει την ίδια χειρονομία στο ματς Ρόμα – Λάτσιο, του είχε επιβληθεί πρόστιμο 10.000 ευρώ. Αυτή τη φορά χαιρέτησε φασιστικά στο ματς της Λάτσιο με τη Λιβόρνο. Ο φασιστικός χαιρετισμός είναι απαγορευμένος από το μεταπολεμικό ιταλικό Σύνταγμα. Παρ' όλα αυτά, ο Ντι Κάνιο δηλώνει: «Θα το ξανακάνω για τους ανθρώπους μου».

Η πρόκληση. «Θα το ξανακάνω», λέει ο Ντι Κάνιο. Γιατί έτσι του αρέσει να χαιρετάει τους οπαδούς της ομάδας του Λάτσιο, η οποία ήταν πάντα η αγαπημένη των φασιστικών κύκλων της Ρώμης.

(«Νέα», 14-12-2005)

Ἀπαράδεκτον

Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός εἶναι μία κοσμοθεωρία, πού ἐφηρμόσθη στή Γερμανία καί εἰς ἄλλας χώρας. Δέν ἐχρεωκόπησε ἰδεολογικῶς, ὅπως ὁ κομμουνισμός, ἀλλ' ἡττήθησαν τά κράτη, πού τόν ἐξεπροσώπουν καί κυρίως τό Τρίτο Ράϊχ.

Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος (Σεπτέμβριος 1939-Μάϊος 1945) περιλαμβάνει πλῆθος συναρπαστικῶν γεγονότων. Ἡ προπαγάνδα τά ἐπεσκίασε ὅλα, μέ τό δῆθεν ὁλοκαύτωμα τῶν Ἑβραίων. Ἀκόμη παρουσιάζεται τό τρελλό θά ἔλεγα φαινόμενο: Ὅταν ὁμιλῆς διά τήν χιτλερική Γερμανία, ἀμέσως τό μυαλό ὅλων πηγαίνει στούς Ἑβραίους, πού ἐθανατώθησαν στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως! Δέν τό βλέπετε; δέν τό ἀντιλαμβάνεσθε; ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτο νά εἶσθε θύματα τῆς ἑβραϊκῆς προπαγάνδας; Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός, ἐκτός ἀπό τοῦ νά μαζεύῃ τούς Ἑβραίους εἶχε καί ἄλλα θέματα νά ἀσχοληθῆ. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός δέν ἐξηντλήθη, στόν διωγμό τῶν Ἑβραίων. Ὡς βιοθεωρία περιεῖχε οἰκονομία, κοινωνισμό, ἠθική, παιδεία, κρατική ὀργάνωση, ἰδεώδη, πολεμικά ἐπιτεύγματα, κοινωνική

πρόοδο, πολιτικάς ἀξίας, μαχητικότητα κ.τ.λ. κ.τ.λ. κι᾽ ὅλα αὐτά καί πολλά ἄλλα δέν ἐπιτρέπεται νά τά διαγράψωμεν καί ὁλόκληρο τό ἰδεολογικό σύστημα τοῦ Ναζισμοῦ νά περιορίζεται, στήν καταδίωξι τῶν Ἑβραίων.

Αὐτό γίνεται, διότι ἔτσι σᾶς τό ἐπέβαλε ἡ ἑβραϊκή προπαγάνδα. **Ἐπί τέλους ἀφυπνισθῆτε.**

Πρωτίστως ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός ἀπευθύνεται ὄχι στήν διανόησι, ἀλλά στόν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου, τόν ὁποῖον σφυρηλατεῖ μέ ἀρχάς, χάριν τῆς ἀνωτέρας ζωῆς.

Οὐδεμία ἄλλη πολιτική ἰδεολογία, κοσμοθεωρία ἤ θρησκεία δίδει προτεραιότητα, στήν ἐξουσιαστικήν ἀνωτερότητα τοῦ ἀνθρώπου, τόν ὁποῖον θέλει δυνατόν, θεληματικόν, πολεμιστήν, φιλοκίνδυνον, μεγαλειώδη. Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός διαβαίνει, στήν ζωήν μέ ὑπερηφάνειαν, λόγῳ τῆς ὁποίας περιφρονεῖ τήν ἐνστικτώδη ζωήν, ὑπεράνω τῆς ὁποίας τοποθετεῖ πνευματικάς καί ἠθικάς ἀξίας.

Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός ἐκ φύσεως εἶναι σημαιοφόρος ἰδεωδῶν. Ἡ ἀντίληψις ζωῆς πού ἔχει τοῦ ἐπιτάσσει νά προτιμᾶ νά ζήσῃ μίαν ἡμέραν ὡς Λέων, παρά χιλίας ὡς χοῖρος. Ὁ ἴδιος εἶναι Ἄριος. Δηλαδή πολεμιστής, πού ἀντιτίθεται, πρός τόν ὑλιστικό τρόπο ζωῆς, πού ἁρμόζει εἰς κατωτέρους ἀνθρώπους, εἰς κατωτέρας φυλάς.

Ἡ ἀποκορύφωσις τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἐπραγματοποιήθη, στήν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, διά τοῦ προτύπου τοῦ *«καλοῦ κ᾽ ἀγαθοῦ»* κι᾽ ἔτσι ἐξηγεῖται, διατί οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἔνδοξον ἱστορίαν καί λαμπρόν πολιτισμόν, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐδημιούργησαν αὐτοκρατορίας καί μόνον αὐτοί κοσμοκρατορίας, συμφώνως πρός τήν Ὁμηρικήν ὑπόδειξιν τοῦ: «αἰέν ἀριστεύειν καί ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων».

Στήν ἐφημερίδα *«Ἐλευθεροτυπία»* (21-1-2006) ὁ Ἕλλην κ. Τάκης Φωτόπουλος δίδει ἀπάντησιν στόν Ἑβραῖο κ. Δαυΐδ Μωυσῆ, ὑποστηρικτή τοῦ Ἰσραήλ καί τῆς πολιτικῆς του. Δέν σχολιάζω τά κείμενα. Αὐτό νά τό κάνετε σεῖς. Προσέξατε ὅμως, ὅτι ὁ Ἑβραῖος ἀποφεύγει νά ἀναφέρῃ τά Ταλμούδ καί τάς ἐπιδιώξεις τους, πού τώρα ἐφαρμόζουν οἱ Ἑβραῖοι εἰς βάρος τῶν Παλαιστινίων, τούς ὁποίους κατασφάζουν.

Ανάλυση στα γεγονότα

Του ΤΑΚΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιοι θέλουν την εθνοκάθαρση στην Παλαιστίνη;

Το περασμένο άρθρο μου, το οποίο υιοθετούσε για λύση στο Παλαιστινιακό το αίτημα των προοδευτικών Εβραίων και Παλαιστινίων για ένα ενιαίο πολυπολιτισμικό κράτος – σαν πρώτο βήμα για μια μελλοντική δημοκρατική συνομοσπονδία των λαών – ήδη προκάλεσε αντιδράσεις. Έτσι, υποστηρικτής των σιωνιστικών κύκλων δεν διστάζει να υιοθετεί ανοικτά την «ειρηνική» εθνοκάθαρση για χάρη του «καθαρού» εβραϊκού κράτους (βλ. επιστολή Δαυίδ Μωυσή, σελ. 58). Θα άξιζε λοιπόν να εξετάσουμε, στον περιορισμένο χώρο της στήλης, την επιστολή αυτή, καθώς και την υποστήριξη της εθνοκάθαρσης -που ιστορικά μόνο δεινά επιφύλαξε όπου εφαρμόστηκε- χρησιμοποιώντας κυρίως εβραϊκές πηγές, ώστε να μην είναι εύκολη η χρήση της ταμπέλας του αντισημιτισμού που πρόθυμα οι σιωνιστές κολλούν σε κάθε επικριτή τους, ακόμη και τον διάσημο Εβραίο αρχιμουσικό Μπάρενμποϊμ!

Ο επικριτής μου προσπερνά αρχικά τις «συνήθεις κατηγορίες για ρατσισμό, απαρτχάιντ, «εθνοκάθαρση» και τη νέα αστήριχτη αναφορά σε «σφαγή» των Παλαιστινίων». Όμως, ο ρατσιστικός χαρακτήρας του σιωνιστικού Ισραήλ προκύπτει αβίαστα από το γεγονός ότι θεμελιώνεται στην παντοειδή ενίσχυση των απανταχού Εβραίων να εγκατασταθούν στην Παλαιστίνη και την παράλληλη απαγόρευση της επανόδου των εκατομμυρίων Παλαιστινίων που έγιναν πρόσφυγες με την εθνοκάθαρση που ακολούθησε την ίδρυση του Ισραήλ. Ακόμη, το καθεστώς άτυπου απαρτχάιντ που έχει υιοθετηθεί είναι τεκμηριωμένο από πολλές έρευνες, οι οποίες δείχνουν ότι η παλαιστινιακή μειονότητα στο Ισραήλ «για δεκαετίες στερείται κάθε ισότιμης μεταχείρισης στην υγεία, την εκπαίδευση, τη στέγαση και την κατοχή γης, αποκλειστικά γιατί δεν είναι εβραϊκής καταγωγής»[1].

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι, μετά από επίσκεψη στην περιοχή, ο Νοτιοαφρικανός αρχιεπίσκοπος Tutu περιέγραψε την κατάσταση των υπό κατοχήν Παλαιστινίων ως χειρότερη από το απαρτχάιντ! Ούτε είναι περίεργο ότι η Ένωση των Βρετανών Πανεπιστημιακών, στο περσινό ετήσιο συνέδριο, πέρασε ψήφισμα για το μποϊκοτάρισμα ισραηλινών πανεπιστημίων, λόγω της συνενοχής τους στο ισραηλινό σύστημα απαρτχάιντ. Το μποϊκοτάρισμα (που ανετράπη από μεταγενέστερη ειδική συνεδρίαση επί του θέματος μετά από γενική κινητοποίηση του σιωνιστικού λόμπι) υποστήριζαν προοδευτικοί Εβραίοι διανοητές, μεταξύ των οποίων η Jacqueline Rose, συγγραφέας βιβλίου για τον Σιωνισμό[2] και απόγονος θυμάτων του Ολοκαυτώματος, που δεν διστάζει να βρίσκει ομοιότητες μεταξύ της ισραηλινής μεταχείρισης των Παλαιστινίων και της ναζιστικής μεταχείρισης των Εβραίων.

Όσον αφορά την «αστήριχτη» σφαγή των Παλαιστινίων, προφανώς αποτελούν «μύθο» για τον επικριτή μου οι τουλάχιστον 50 σφαγές αμάχων από τις ισραηλινές δυνάμεις, με αποκορύφωμα αυτή του Ντέιρ Γιασίν τον Απρίλη του 1948[3], καθώς και οι σφαγές που ακολούθησαν: από αυτή στην Qibya το 1953 και τη Sabra και Shatila το 1982 (με την έμμεση σύμπραξη των Ισραηλινών), μέχρι την Τζανίν το 2002![4] Προσπερνώντας τις αφέλειες (;) του κ. Μωυσή για «την οριακά συνωμοσιολογική κοσμοθεωρία» μου όσον αφορά την υπερεθνική ελίτ –όταν είναι γνωστόν ότι η μεν θεωρία της υπερεθνικής ελίτ δεν έχει καμία σχέση με συνωμοσίες αλλά με την ταξική δομή της διεθνοποιημένης οικονομίας της αγοράς[5], ενώ η δήθεν «σύγκρουση πολιτισμών» που υιοθετεί ο επικριτής μου (όπως και όλοι οι κατά Τσόμσκι «κομισάριοι του συστήματος») αποτελεί απλώς την επίσημη ιδεολογία της Νέας Τάξης –ας έλθουμε στη λύση του ενός κράτους που απορρίπτει ο επικριτής μου με το δήθεν ρεαλιστικό επιχείρημα ότι είναι «εξωγήινη».

Στην πραγματικότητα, όπως υποστηρίζει ο Adam Shatz[6], πάντα υπήρχε μια κοσμική αντιεθνικιστική και αντισιωνιστική παράδοση –στην οποία ανήκαν σημαίνοντα στελέχη της εβραϊκής αριστεράς, από τη Χάνα Άρεντ μέχρι τον Ισαάκ Ντόιτσερ- που υποστήριζε ένα ενιαίο κράτος από δύο έθνη. ▶

ως τη βάση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας αμοιβαίου σεβασμού. Ο επικριτής μου επικαλείται την Επιτροπή Πιλ κ.λπ. για την απόρριψη του ενιαίου κράτους, «ξεχνώντας» την καταδίκη από τη Χάνα Άρεντ της βρετανικής στρατηγικής για την παρεμπόδιση μιας ειρηνικής λύσης μεταξύ Εβραίων και Αράβων.[7]

Η στρατηγική αυτή, όπως υποστηρίζει ο σημαντικός Εβραίος ιστορικός Norman Rose, ήδη από τον καιρό της Διακήρυξης του Μπάλφουρ έβλεπε ένα σιωνιστικό κράτος σαν βρετανικό προπύργιο στη Μ. Ανατολή για τον έλεγχο της Διώρυγας του Σουέζ.[8] Ο σεβασμός, άλλωστε, που δείχνει ο επικριτής μου στην απόφαση του ΟΗΕ για την ίδρυση του σιωνιστικού κράτους δεν επεκτείνεται στις δεκάδες κατοπινές αποφάσεις του ΟΗΕ, που καταδίκαζαν τη συνεχή επέκταση του σιωνιστικού κράτους (τις οποίες αυτό αγνοούσε!), που ήδη από το 1948 είχε καταλάβει 23% περισσότερη γη από αυτήν που του είχε παραχωρηθεί, ενώ το 2000, χάρη στις απαλλοτριώσεις ή «εξαγορές» γης, οι σιωνιστές κατείχαν 90% της ιστορικής Παλαιστίνης –από το οποίο σήμερα υπόσχονται να παραδώσουν στους Παλαιστίνιους περίπου το 12%!

Την ίδια ιστορική παράδοση υποστηρίζουν σήμερα οι «μετα-σιωνιστές» Εβραίοι, καθώς και κάποια παλαιστινιακά ρεύματα, όπως ανέφερα στο προηγούμενο άρθρο. Για όλους αυτούς, οι λαοί μπορούν να ζουν ειρηνικά, χωρίς να χρειάζονται «εθνοκαθάρσεις». Οι Γιουγκοσλάβοι αλλά και οι Ιρακινοί (συμπεριλαμβανομένων των Εβραίων Ιρακινών!) πράγματι ζούσαν αρμονικά, μέχρις ότου η Νέα Τάξη χρησιμοποιήσει κάποια εθνικιστικά ή φονταμενταλιστικά ρεύματα για να τους χωρίσει.

Αυτό επιβεβαιώνει και η στοιχειώδης γνώση της Ιστορίας, που δείχνει ότι Άραβες και Εβραίοι συζούσαν αρμονικά στη Μεσόγειο όταν ανθούσε το αραβικό έθνος[9] και ότι οι ανόητες θρησκευτικές διαφορές δεν εμπόδιζαν Εβραίους, χριστιανούς κ.ά. να συζούν αρμονικά στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ούτε βέβαια τα εκατομμύρια Εβραίων έχουν πρόβλημα να συζούν (και ευδοκιμούν) με άλλους λαούς στις ΗΠΑ και τη Δυτική Ευρώπη. Η λύση των δύο κρατών σήμερα φαίνεται όλο και περισσότερο αποτυχημένη και καταστροφική, με το τείχος του απαρτχάιντ και σιωνιστικούς εποικισμούς ▸

να επεκτείνονται καθημερινά και, αναπόφευκτα, να οδηγούν σε ένα εθνικά καθαρό «μείζον Ισραήλ» και ένα παλαιστινιακό Μπαντουστάν.[10]

1. Βλ. το άρθρο των Νοτιοαφρικανών Roniie Kasrils and Victoria Britain, «Γκάρντιαν», 25/5/2005 και τα διαφωτιστικά άρθρα του Ισραηλινού δημοσιογράφου Meron Rapoport, «Le Monde diplomatique», Φεβρ. 2004.

2. Jacqueline Rose, The Question of Zion, Princeton University Press, 2005.

3. Βλ. Andy Beckett, «Γκάρντιαν» 12/2/02 για αναφορά στην καταδίκη της σφαγής από δεκάδες προοδευτικούς Εβραίους (μεταξύ των οποίων οι Αϊνστάιν και Χάνα Άρεντ) σε γράμμα τους στους «New York Times» το 1948.

4. Amnon Kaeliouk, «Le Monde diplomatique», Μάης 2002.

5. Τ. Φωτόπουλος, Η Πολυδιάστατη Κρίση και η Περιεκτική Δημοκρατία (Γόρδιος, 2005), κεφ. 3.

6. Ο Shatz είναι φιλολογικός διευθυντής του αμερικανικού προοδευτικού περιοδικού «The Nation».

7. Hannah Arendt, The Jew as Pariah Peace or Amristice in the Near East (1950).

8. Βλ. «The birth of modern Israel», «Independent» 26/5/05.

9. John Rose, The Myths of Zionism (Pluto Press, 2005)

10. Johann Hari, «Independent», 24/11/05.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Παλαιστίνη: Η ώρα των εξωγήινων;

Του ΛΑΥΙΔ ΜΩΥΣΗ

Το άρθρο του κ. Φωτόπουλου στη Σαββατιάτικη Ελευθεροτυπία (7/1) είναι αξιοπρόσεκτο. Όχι για τον κοινότοπο αντισιωνισμό του, με τις συνήθεις κατηγορίες για ρατσισμό, απαρντχάιντ, «εθνοκάθαρση» και τη νέα αστήριχτη αναφορά σε «σφαγή» των Παλαιστινίων. Ούτε για την ορατά συνωμοσιολογική κοσμοθεωρία του, που βλέπει μια «υπερεθνική ελίτ», μαζί με την εκ ων ουκ άνευ «σιωνιστική ελίτ», εκεί όπου υπάρχει γνήσια σύγκρουση εθνών, θρησκειών και πολιτισμών. Όλα αυτά, στον ελληνικό Τύπο, είναι κοινότοπα και προβλέψιμα.

Το ενδιαφέρον του άρθρου έγκειται στην πρόταση λύσης με την οποία καταλήγει, δηλαδή τη «δημιουργία ενός πολυπολιτισμικού ενιαίου κράτους». ▶

Η διακήρυξη Μπάλφουρ (1917) εξέφραζε τήν πρόθεση τής Μ. Βρετανίας να δημιουργήσει εθνική εστία για τον εβραϊκό λαό στην Παλαιστίνη. Η διακήρυξη αυτή επισημοποιήθηκε με αντίστοιχη Εντολή της Κοινωνίας των Εθνών (1922). Το 1937, η βρετανική Επιτροπή Πιλ, αφού εξέτασε προσεκτικά την κατάσταση, διαπίστωσε ότι είναι αδύνατη η συμβίωση εβραίων και Αράβων και πρότεινε για πρώτη φορά το διαμελισμό της Παλαιστίνης σε ένα αραβικό και ένα εβραϊκό κράτος. Παρ' όλα αυτά, η βρετανική πολιτική, λαμβάνοντας υπόψη τις αραβικές αντιδράσεις αλλά και ίδια συμφέροντα, προσπάθησε επί τρεις δεκαετίες (1917-47) να κρατήσει την Παλαιστίνη από ενιαία διοίκηση.

Το 1947 η βρετανική κυβέρνηση, έχοντας περιέλθει σε αδιέξοδο, έθεσε το πρόβλημα στην κρίση της διεθνούς κοινότητας. Η αρμόδια Επιτροπή του ΟΗΕ κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα με την Επιτροπή Πιλ. Στη βάση της πρότασης αυτής της Επιτροπής, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ αποφάσισε το διαμελισμό της Παλαιστίνης (Ψήφισμα 181/29.11.1947). Οι εβραίοι δέχτηκαν το ψήφισμα, ενώ το σύνολο του αραβικού κόσμου το απέρριψε.

Από τότε μεσολάβησαν πέντε πόλεμοι ανάμεσα στο Ισραήλ καί τις γειτονικές του χώρες –που αρνιούνταν την ύπαρξή του–, δύο παλαιστινιακές ιντιφάντα, πληθώρα τρομοκρατικών ενεργειών και ισραηλινών αντιποίνων. Το αίμα που χύθηκε βάθυνε το μίσος και το χάσμα ανάμεσα στις δύο πλευρές.

Μεσολάβησαν ακόμη η «βελούδινη» διάσπαση της Τσεχοσλοβακίας, ο διαμελισμός της Σοβιετικής Ένωσης, η αιματηρή αποσύνθεση της Γιουγκοσλαβίας στα εξ ων συνετέθη και τέλος το σημερινό χάος του πολυεθνικού Ιράκ, που αποδεικνύεται ότι μόνον ο τρόμος του προηγούμενου καθεστώτος το κρατούσε ενωμένο. Όλα αυτά, κατά την ταπεινή μου γνώμη, καταδεικνύουν ότι δεν μπορεί να κρατά κανείς τους λαούς ενωμένους με το ζόρι. Όταν οι λαοί δεν θέλουν και δεν μπορούν να ζουν ειρηνικά μαζί, είναι καλύτερα να χωρίζονται παρά να αλληλοσφάζονται. Και αν κάποια αμοιβαία «εθνοκάθαρση» είναι αναπόφευκτη, είναι προτιμότερο να γίνεται αυτή ειρηνικά και οργανωμένα, ως ανταλλαγή πληθυσμών, παρά με βία και αίμα.

Σήμερα, τα περισσότερα αραβικά κράτη έχουν αναγνωρίσει το Ισραήλ, ντε γιούρε η ντε φάκτο. Το ίδιο έκανε, τουλάχιστον τυπικά, και η προηγούμενη ηγεσία των Παλαιστινίων (Αραφάτ). Αλλά και οι Ισραηλινοί έχουν αναγνωρίσει το δικαίωμα των Παλαιστινίων σε δικό τους ανεξάρτητο κράτος. Αν εξαιρέσει κανείς τους φανατικούς και των δύο πλευρών, το κύριο πρόβλημα που παραμένει –και είναι μεγάλο και δύσκολο– είναι ο καθορισμός των συνόρων.

Σε πείσμα όλων αυτών, 69 χρόνια μετά την Επιτροπή Πιλ, όταν η λύση των δύο κρατών έχει γίνει επιτέλους κατ' αρχήν αποδεκτή από όλους τους ενδιαφερομένους, ο κ. Φωτόπουλος μιλά για «προφανή αποτυχία» της και, εν ονόματι της «Περιεκτικής Δημοκρατίας», επαναφέρει την πρόταση του ενιαίου κράτους, μια λύση που η Γ.Σ. του ΟΗΕ είχε συζητήσει και απορρίψει πριν ►

προχωρήσει στο Ψήφισμα 181, αλλά και που οι ίδιοι οι σιωνιστές είχαν επιδιώξει, στα πρώτα χρόνια του κινήματος, πριν συνειδητοποιήσουν ότι ήταν ανεφάρμοστη.

Η πολιτική, ως γνωστόν, είναι η τέχνη του εφικτού, όχι πεδίο εφαρμογής ουτοπικών ιδεολογιών. Όποιος γνωρίζει στοιχειωδώς την Ιστορία, όποιος έχει επισκεφτεί την περιοχή και έχει μιλήσει με Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους, κατανοεί καλά πόσο βαθύ είναι το χάσμα που τους χωρίζει και πόσο ανέφικτο είναι να συμβιώσουν οι δύο αυτοί λαοί σε μια ενιαία κρατική οντότητα.

«Οι Παλαιστίνιοι. Μαθητές πανηγυρίζουν στη Σιδώνα, μόλις έγινε γνωστό ότι ο Σαρόν είναι σε κρίσιμη κατάσταση».

Οἱ Παλαιστίνιοι μαθηταί, πού πανηγυρίζουν, μόλις ἔμαθαν, ὅτι ὁ Σαρόν εἶναι, εἰς κρίσιμον κατάστασιν ἔχουν λόγον νά τό κάνουν, διότι ἐπί δεκαετίας ὁ Σαρόν ἐδολοφόνει τούς Παλαιστινίους μαθητάς. Ὁ Πρόεδρος Μπούς ἐδήλωσεν ὅτι: *«Προσευχόμαστε για την ανάρρωσή του»* (*«Νέα»* 7-1-2006). Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰράν Μαχμούντ Ἀχμαντενιτζάντ, ἐδήλωσεν ὅτι: *«Ελπίζω να πεθάνει»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Πολλά θύματα περιμένουν τόν δολοφόνον τους, στόν Ἄλλο Κόσμο. Πάντως ὁ Σαρόν προσέφερε, στήν ἀνθρωπότητα μεγάλη ὑπηρεσία, διότι μέ τήν ἐγκληματική πολιτική του ἀπέδειξε τό ποιόν τῶν Ἑβραίων καί κατέστρεψε τά ἐπιτεύγματα τῆς σιωνιστικῆς προπαγάνδας 60 ἐτῶν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἰράν Μαχμούντ Ἀχμαντινετζάντ **«ἐχαρακτήρισε μῦθο τό ὁλοκαύτωμα τῶν Ἑβραίων»** (*«Ἐλευθεροτυπία»* 3-1-2006) καί προσέθεσε τό ἑξῆς ἐνδιαφέρον:

> «Οι Ευρωπαίοι έκαναν αυτήν την εθνοκάθαρση, απελαύνοντας από τα κράτη τους όλους τους Εβραίους. Έδωσαν έτσι με μία πέτρα, δύο χτυπήματα... Αφ' ενός ανάμεσα σε μουσουλμανικά κράτη δημιούργησαν ένα εβραϊκό στρατόπεδο, αφ' ετέρου απηλλάγησαν οι ίδιοι από τους Εβραίους».

Ὁ Ράϊχσφύρερ τῶν SS Χάϊνριχ Χίμμλερ. Ὅταν ὁ Ἄγγλος λοχαγός Τόμ Σελβέστερ τόν ἀνεκάλυψε αὐτοκτόνησε, μέ δηλητήριο, πού εἶχε κρυμμένο σέ δόντι του.

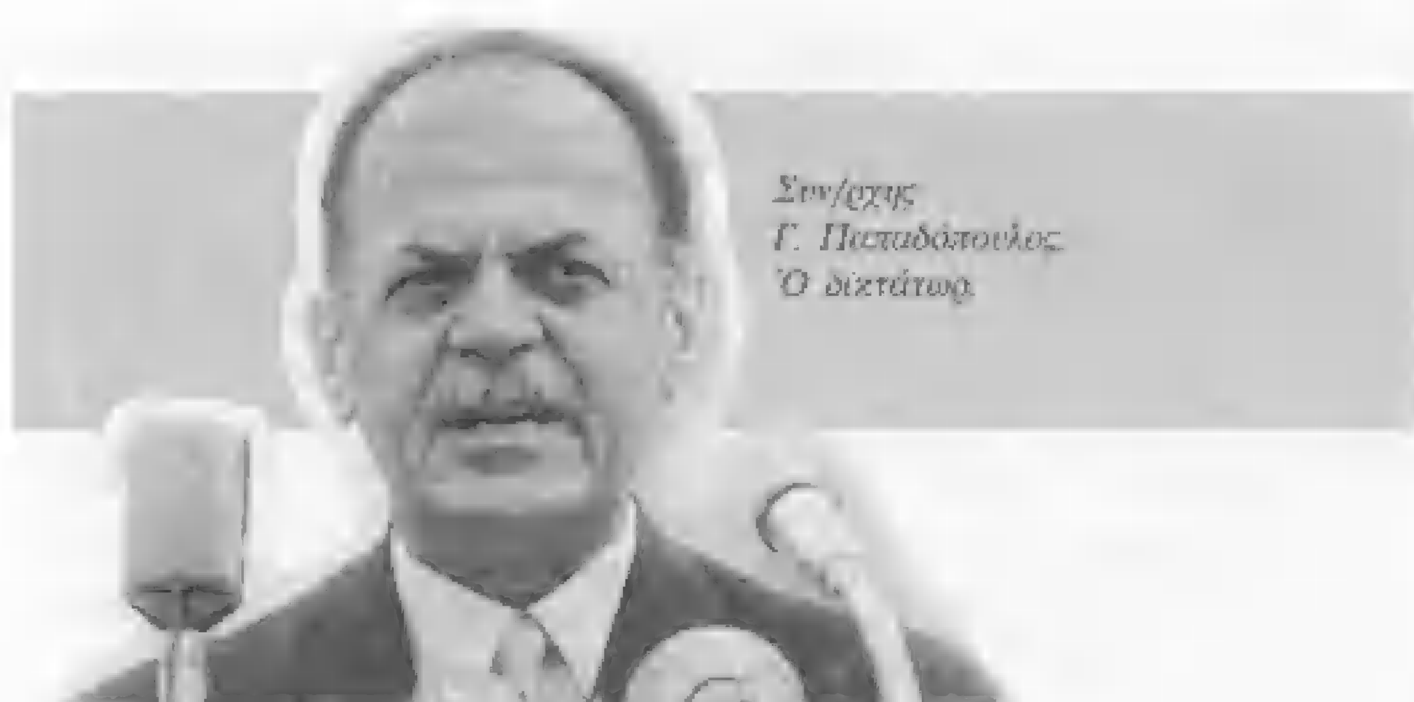
Ὁ δικτάτωρ Σαντάμ Χουσεΐν μέ τόν δημοκράτη Τίτο.

Ὁ δικτάτωρ Σαντάμ Χουσεΐν μέ τόν δημοκράτη Κάστρο.

Οἱ σοσιαλδημοκράται Μιτεράν καί Παπανδρέου χαιρετοῦν (Ἐλούντα, Κρήτης 16-11-1984) τόν Σύν/χη Καντάφι, πού ὡς γνωστόν δέν εἶναι δικτάτωρ.

Συν/χης
Γ. Παπαδόπουλος.
Ὁ δικτάτωρ.

Κοίτα χαρά!

Ὁ Γάλλος πρόεδρος Σιράκ, δημοκράταρος, ὑποδέχεται τόν Ἐμίρη τοῦ Κατάρ Χαμάντ Τάνι, πού εἶναι στυγνός δικτάτωρ. Ἀλλά ὅταν πρόκειται, διά συμφέροντα ἡ δημοκρατική «ἰδεολογία» πηγαίνει περίπατο.

Προπαγάνδα

Ὁ γνωστός φιλοεβραῖος σκηνοθέτης Στῆβεν Σπῖλμπεργκ ἑτοίμασε μίαν κινηματογραφικήν ταινίαν («Μόναχον»), διά τήν ἐκτέλεσιν 11 Ἰσραηλινῶν ἀθλητῶν στούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνας τοῦ Μονάχου τό 1972. Ὁ ἑβραιόπληκτος σκηνοθέτης συνεκινήθη, ἀπό τόν φόνο 11 Ἰσραηλινῶν, ἀλλά οὐδόλως συνεκινήθη, ἀπό τάς δολοφονίας χιλιάδων παιδιῶν τῆς Παλαιστίνης, ἀπό τούς Ἑβραίους.

Ὁ σχεδιαστής τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ἑβραίων ἀθλητῶν, παρά τάς γενομένας ἀποπείρας δολοφονίας του ζῆ στή Δαμασκό, εἶναι 68 χρονῶν, λέγεται Μοχάμεντ Νταούτ καί δηλώνει: *«Δεν λυπάμαι διά τον θάνατο των αθλητών»* (*«Νέα»* 29-12-2005). Καί διατί νά λυπηθῆ; ἀφοῦ οἱ Ἑβραῖοι σκοτώνουν χιλιάδες Παλαιστινίους καί ἀφοῦ *«ισραηλινοί αθλητές έχουν λάβει μέρος σε πολέμους και είχαν σκοτώσει πολλούς Παλαιστινίους»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Παρακαλῶ νά προσέξετε τοῦτο: Διά τούς 11 φονευθέντας Ἑβραίους γυρίζεται ταινία. Διά τάς χιλιάδας παιδάκια, πού ἐδολοφόνησαν οἱ Ἑβραῖοι δέν γίνεται κάτι!

Ὁ Στῆβεν Σπῖλμπεργκ εἶναι Ἑβραῖος (*«Ταχυδρόμος»* 7-1-2006) καί «ἀνατράφηκε σάν ἕνας σύγχρονος Ἑβραῖος, ἀπό τήν μητέρα του Λέα». Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι οἱ Ἄραβες τῆς ὀργανώσεως «Μαῦρος Σεπτέμβρης» δέν ἤθελαν νά φονεύσουν τούς Ἑβραίους ἀθλητάς, ἀλλά νά τούς κρατήσουν ὁμήρους καί νά τούς ἀνταλλάξουν μέ Παλαιστινίους φυλακισμένους.

Ἔτσι τήν 5ην Σεπτεμβρίου 1972 τό πρωΐ ὀκτώ ἀγωνισταί τοῦ «Μαύρου Σεπτέμβρη» εἰσβάλλουν στά δωμάτια τῆς Ἰσραηλινῆς ἀποστολῆς στό Ὀλυμπιακό χωρίον τοῦ Μονάχου. Ἐπακολουθεῖ σύγκρουσις κατά τήν ὁποίαν δύο ἀθληταί φονεύονται, ἀπό τούς Ἄραβας, πού κρατοῦν ἐννέα ὁμήρους. Τήν ἐπομένην οἱ Παλαιστίνιοι καταδρομεῖς ἀνακοινώνουν τό αἴτημά τους νά ἀφεθοῦν Παλαιστίνιοι φυλακισμένοι ἐλεύθεροι καί αὐτοί νά ἀπελευθερώσουν τούς ὁμήρους. Τό αἴτημα ἀπορρίπτεται καί γίνεται ἀντιπρότασις νά δώσουν χρήματα καί νά ἐλευθερωθοῦν οἱ ὅμηροι. Οἱ καταδρομεῖς ἀρνοῦνται, διότι δέν ἐπραγματοποίησαν τήν ριψοκίνδυνον ἐνέργειάν των, διά νά κερδίσουν χρήματα. Τό μεσημέρι οἱ εἰσβολεῖς ζητοῦν νά μεταφερθοῦν στό Κάϊρο. Τό ἴδιο βράδυ δύο ἑλικόπτερα μεταφέρουν τούς ἀπαγωγεῖς καί τούς

Τό τεῖχος πού ἔκτισαν οἱ Ἑβραῖοι στήν Παλαιστίνη καί διά τό ὁποῖον κατεδικάσθη τό Ἰσραήλ, ἀπό τό Διεθνές Δικαστήριο τῆς Χάγης. Τήν ἀπόφασι δέν ἀναγνωρίζουν οἱ Ἑβραῖοι...

Ἑβραίους ἀθλητάς στήν ἀεροπορική βάσι Φύρστενφελντμπρουκ, διά νά ἐπιβιβασθοῦν εἰς ἐπιβατικόν ἀεροπλάνο καί νά ἀναχωρήσουν στήν Αἴγυπτον. Ἀντ' αὐτοῦ Γερμανοί ἀκροβολισταί ἐπιτίθενται ἐναντίον τῶν καταδρομέων. Ἐπακολουθεῖ σκληρά μάχη, κατά τήν ὁποίαν φονεύονται οἱ ἐννέα ὅμηροι, πέντε ἀπό τούς ὀκτώ καταδρομεῖς καί ἕνας Γερμανός ἀστυνομικός. Ἐάν τούς ἄφηναν νά φύγουν εἶναι βέβαιο, ὅτι οὐδείς θά ἐφονεύετο. Διά τούς ὀκτώ Ἑβραίους ἀθλητάς, πού ἔχασαν τήν ζωήν των, ὅπως περιέγραψα ἐγυρίσθησαν κινηματογραφικαί ταινίαι, ἔγιναν συζητήσεις, ὠργανώθησαν τιμητικαί ἐκδηλώσεις, ἐγράφησαν βιβλία κ.τ.λ. Διά τάς χιλιάδας τῶν γυναικῶν καί παιδιῶν, πού ἐδολοφονήθησαν στά στρατόπεδα Σάμπρα καί Σατίλα καί διά τάς πολλάς ἄλλας χιλιάδας παιδιῶν καί ἀμάχων, πού ἐδολοφονήθησαν, ἀπό τούς Ἑβραίους οὐδέν ἔγινε. Ἄλλη μία ἐπιτυχία τῆς διεθνοῦς ἑβραϊκῆς προπαγάνδας, πού τρέφεται ἀπό τήν ἀδιαφορία τῶν λαῶν.

Ὁρισμός

Ὅταν λέγωμεν ὁλοκαύτωμα (ἄλλως ὁλοκαύτωσι) ἐννοοῦμεν «*θῦμα ἐξ ὁλοκλήρου ἐπί τῆς πυρᾶς καιόμενον*» (Δ. Δημητρᾶκος: «Μέγα Λεξικόν Ἑλληνικῆς γλώσσης» τόμ. 10ος, σελ. 5101) καί κατ' ἐπέκτασιν σημαίνει «*ἐξ ὁλοκλήρου θυσία*» (ἔνθ. ἀνωτ.). Τά ἴδια ἀκριβῶς ὁρίζει καί τό ἐγκυκλοπαιδικόν λεξικόν τοῦ ΗΛΙΟΥ (τόμ. 14, σελ. 832) καί γίνεται δεκτόν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὅρου «ὁλοκαύτωμα»

Τό Διεθνές Δικαστήριον τῆς Χάγης,
ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Κινέζου Σί Σιουγιόνγκ κατεδίκασε τό Ἰσραήλ,
διά τό τεῖχος πού ἔκτισε, διότι κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον
προσκυρτᾶ ἐδάφη, πού δέν τοῦ ἀνήκουν.

προϋποθέτει τήν πλήρη, ὁλοσχερῆ θυσία π.χ. τό ὁλοκαύτωμα στό Ἀρκάδι, ὅπου ὁ πολεμιστής Κ. Γιαμπουδάκης μετά ἡρωϊκόν ἀγῶνα τήν 8ην Νοεμβρίου 1866 ἀνετίναξε τήν πυριτιδαποθήκην τῆς Μονῆς καί ἐθυσιάσθησαν μέ τήν θέλησίν των ὅλοι ὅσοι εἰσῆλθον ἐκεῖ, διά νά μή παραδοθοῦν στούς αἱμοχαρεῖς Τούρκους.

Πρέπει νά ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι ὅταν ὁ βρωμότουρκος Μουσταφᾶ Πασᾶς ἠρώτησε τούς πολιορκουμένους: *«Θά παραδοθῆτε ἤ θά πολεμήσετε»* ὁ Ἡγούμενος Γαβριήλ ἀπήντησε: *«Θά πολεμήσωμεν»* καί μέτ᾽ ὀλίγον ὁ γενναῖος Μοναχός ἔπεσε μαχόμενος, στήν αὐλή τῆς Μονῆς. Μετά οἱ Τοῦρκοι τοῦ ἔκοψαν τήν κεφαλήν καί τήν περιέφεραν. Αὐτούς τούς κτηνοτούρκους τούς θέλουν οἱ Ἑλληνόφωνοι γραικύλοι στήν Εὐρώπην!

Διά νά ἀκριβολογῶμεν συνεπῶς ὁλοκαύτωμα τῶν Ἑβραίων ἐννοιολογικῶς, ὅπως καί πραγματικῶς δέν ὑπῆρξε, ἀφοῦ ἔχομεν πλῆθος ἐπιζώντων, ἀπό τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί ἀπό ὅπου συνελήφθησαν οἱ Ἑβραῖοι. Οἱ θανόντες ἀπό ἀσθενείας, κακουχίας καί ἐκτελέσεις Ἑβραῖοι δέν δημιουργοῦν ὁλοκαύτωμα.

Στά πλαίσια τῆς προπαγάνδας των οἱ Ἑβραῖοι ἐξεμεταλλεύθησαν τόν ὅρο «ὁλοκαύτωμα» διά νά ἀποδώσουν τάς ἀπωλείας των, ἀπό τούς Γερμανούς καί τούς συμμάχους των. Αἱ ἀπώλειαι αὐταί φυσικά δέν ἀποτελοῦν ὁλοκαύτωμα. Κι᾿ ἀκόμη δέν ἦσαν ἀπώλειαι στό πεδίον τῆς μάχης, ἀλλ᾿ ἦσαν ἀπώλειαι ἀμάχων, τάς ὁποίας ὁ σιωνισμός διώγκωσε, διά νά θησαυρίση, μέ ἀποζημιώσεις κ.τ.λ.

Ὡστόσον οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι ἀνεκοίνωσαν πόσα χρήματα εἰσέπραξαν, λόγω τοῦ ὁλοκαυτώματος, οὔτε ἐπίσης ἐπληροφόρησαν τόν κόσμον, ποῦ διέθεσαν τά ἰλιγγιώδη ποσά, τά ὁποῖα ἔλαβαν καί ποῖος τά διεχειρίσθη. Ἐν πάση περιπτώσει τό βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐκαπηλεύθησαν ἀκόμη καί τό ὄνομα τοῦ ὁλοκαυτώματος.

«Καμικάζι»

Χθες έγινε επίθεση αυτοκτονίας στη Δυτική Όχθη κατά την οποία σκοτώθηκαν 4 άτομα, σύμφωνα με τις πρώτες ενδείξεις. Η επίθεση πραγματοποιήθηκε από δύο καμικάζι σε ισραηλινό στρατιωτικό φυλάκιο. Οκτώ άνθρωποι τραυματίστηκαν. Κατά μία πληροφορία σκοτώθηκε Ισραηλινός στρατιώτης και 3 Παλαιστίνιοι, κατά άλλη σκοτώθηκαν δύο Παλαιστίνιοι.

(«Ελευθεροτυπία», 30-12-2005)

Συνεχῶς Παλαιστίνιοι ἀνατινάζονται φονεύοντες Ἰσραηλινούς. Οἱ ἡρωϊκοί Παλαιστίνιοι θυσιάζονται, χάριν τοῦ πατριωτικοῦ των ἀγῶνος. Δέν εἶναι, ὅπως τούς κατηγοροῦν οἱ Ἑβραῖοι τρομοκράται, διότι: α) οἱ τρομοκράται σκοτώνουν ἄλλους καί δέν θυσιάζονται οἱ ἴδιοι β) Οἱ Παλαιστίνιοι προσφέρουν τήν ζωήν των θυσίαν, στόν βωμόν τῆς Πατρίδος των κι' ὄχι δι' ἄλλους λόγους, ὅπως συμβαίνει μέ τούς τρομοκράτας καί γ) Τούς Παλαιστινίους «καμικάζι» τούς ἐδημιούργησαν οἱ Ἑβραῖοι, μέ τά ἐγκλήματά των, εἰς βάρος τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ.

Πραγματικῶς ἕνα πρωΐ δέν εἶπαν στά «καλά καθούμενα» κάποιοι Παλαιστίνιοι: «*πᾶμε νά σκοτωθοῦμε παίρνοντας στό θάνατο Ἑβραίους*». Ὄχι ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅταν εἷς Παλαιστίνιος βλέπει τούς Ἑβραίους νά σφάζουν τούς γονεῖς του, νά δολοφονοῦν τούς ἀδελφούς του νά σκοτώνουν μέ βομβαρδισμούς τά παιδιά του, νά τοῦ κρημνίζουν τήν οἰκίαν, νά τοῦ ὑποδουλώνουν τήν Πατρίδα, νά τόν ξυλοκοποῦν καί νά τόν βασανίζουν, τόν ὁδηγοῦν στήν λύσι τῆς ἀπελπισίας: νά γίνη «καμικάζι» καί νά θυσιασθῆ φονεύων ὅσους περισσοτέρους Ἑβραίους μπορέση. Μά αὐτοί οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἄμαχοι, ἀθῶοι. Ὄχι, τουλάχιστον ἀποδέχονται τήν ἐξολόθρευσι τῶν Παλαιστινίων καί ἐπί πλέον οἱ δολοφονούμενοι Παλαιστίνιοι εἶναι κι' αὐτοί ἄμαχοι καί ἀθῶοι.

Νά σημειώσωμεν, ὅτι στόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον οὐδείς Ἑβραῖος ἔγινε «καμικάζι» ἐναντίον τῶν Ναζί. Διότι διά νά θυσιασθῆς ἀπαιτεῖ ὑπέρτατο θάρρος.

Καταπίεσις

Πρέπει ὅλοι νά συμφωνοῦμεν μέ τούς Ἑβραίους. Ὅποιος ἔχει ἀντίθετον γνώμην, ἀπό αὐτούς πρέπει νά **τοῦ ἀπαγορεύσωμεν νά ὁμιλῆ.** Νά μήν ἀκούγεται. Διότι ἔτσι συμφέρει στούς ἀγαπημένους μας Ἑβραίους.

Ἐάν εἶσαι - δικαίως ἤ ἀδίκως - ἐναντίον τῶν Ἑβραίων σοῦ ἀπαγορεύουν τό δικαίωμα νά λέγης τήν ἄποψίν σου. **Μόνον νά ἐπαινῆς τούς Ἑβραίους δικαιοῦσαι!** Τό ἀτομικόν δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου περιορίζεται, ἀπό τούς σιωνιστάς καί τά ὄργανά τους. Δέν ἐξετάζουν, ἄν λέγης ἀλήθεια. Ὄχι αὐτό δέν ἔχει σημασία. Δέν ἀντι-

μετωπίζουν ὅσα ἰσχυρίζεσαι. Ἀλλά σέ πολεμοῦν προσωπικῶς. Ὅπου μποροῦν σέ σκοτώνουν, ὅπου μποροῦν σέ φιμώνουν καί πάντοτε σέ ἀποκαλοῦν ἀντισημίτη, πού ἀποτελεῖ βαρυτάτην κατηγορίαν (!) ἐπί διεθνοῦς μάλιστα ἐπιπέδου. Ὁ ἀντιαμερικανός, ἀντιρῶσος, ἀντιγάλλος, ἀντικινέζος, ἀντιγερμανός, ἀντισουηδός κ.τ.λ. κ.τ.λ. δέν εἶναι κατηγορίαι, δέν ἐπισύρουν κυρώσεις. Μόνον ὁ ἀντισημίτης καταδιώκεται. Διότι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ὑπεράνω ὅλων. Εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός, ὁ περιούσιος λαός, πού μεταξύ ὅλων τῶν Ἐθνῶν ἐδιάλεξε ὁ Ἰεχωβᾶ καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὑποχρεοῦνται νά τούς ἐπαινοῦν, νά τούς θαυμάζουν, νά τούς ὑπηρετοῦν καί κυρίως νά τούς πληρώνουν.

Ἔτσι ἀκριβῶς ἔχει ἡ περίπτωσις τοῦ Ἴρβινγκ. Τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο διεμαρτυρήθη ἐντόνως, διά τήν παρουσίαν του στήν Ἑλλάδα καί ἐζήτησε ἀπό τήν ΕΣΗΕΑ νά μή τοῦ δώση τήν αἴθουσα τῶν συντακτῶν διά νά παρουσιάση τὸ βιβλίον του «*Ὁ πόλεμος τῶν στρατηγῶν*». Σημειώνω ὅτι τό βιβλίο αὐτό ΔΕΝ ἔχει σχέσι μέ τούς Ἑβραίους. Μολαταῦτα οἱ Ἑβραῖοι ἐζήτησαν ἀκόμη καί νά ἀπαγορευθῆ ἡ εἴσοδος τοῦ Ἴρβινγκ στήν Ἑλλάδα. Ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν ὑπανεχώρησε δηλαδή ὑπέκυψε, στήν ἑβραϊκή πίεσι καί δέν παρεχώρησε τήν αἴθουσά της, στόν Ἄγγλο συγγραφέα (κατά τά λοιπά οἱ δημοσιογράφοι εἶναι ὑπέρμαχοι τῆς ἐλευθεροτυπίας). Ὁ ἐκδότης καί αὐτός ἐφοβήθη καί δέν ὠργάνωσε εἰς ἄλλον χῶρον τήν παρουσίασι τοῦ βιβλίου. Τό βιβλίον ὡστόσον ἐκυκλοφόρησε, δίχως περαιτέρω ἀντιδράσεις τῶν Ἑβραίων, διότι πρῶτον τό βιβλίον δέν γράφει κάτι διά τούς Ἑβραίους καί δεύτερον καί οὐσιωδέστερον, διότι στήν Ἑλλάδα ἀπαγορεύεται ἀπό τό Σύνταγμα ἡ λογοκρισία καί ὁ Ἑλληνικός Λαός δέν ἀνέχεται νά τοῦ ἀρνοῦνται τήν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ἀπήτησε: «*μή δίνετε βῆμα σέ ἕναν ἀρνητή τοῦ Ὁλοκαυτώματος*»! Ὁ κ. Κωνσταντίνης τόν ὁποῖον γνωρίζω προσωπικῶς εἶναι ἔξυπνος ἄνθρωπος καί καλός Ἑβραῖος, πού εὖγε του ὑποστηρίζει τά συμφέροντα τῶν ὁμοθρήσκων καί ὁμοφύλων του. Αὐτό τόν τιμᾶ καί ἐγώ, ἄν ἤμουν Ἑβραῖος, θά ἔκανα τά ἴδια. Ἄς μᾶς ἀναγνωρίση ὅμως τό δικαίωμα νά ὑπερασπιζώμεθα καί ἐμεῖς τάς ἀπόψεις μας. Ἄν ὁ Ἴρβινγκ ἔχει λάθος, ἀντί νά τόν φιμώνετε ἀντιμετωπίσατέ τον μέ τά στοιχεῖα καί

τά ἐπιχειρήματά σας. **Ὄχι μέ ἀποκλεισμό.** Ὄχι μέ τήν βία. Ὄχι μέ τήν ἀπαγόρευσι. Ἀλλά μέ τόν ἐλεύθερο διάλογο, πού οἱ Ἑβραῖοι δέν τολμοῦν.

Λυποῦμαι, διότι ὁ ἐκδότης τηλεφωνικῶς μοῦ εἶπε, ὅτι «φοβᾶται» καί ἠρνήθη νά τοῦ ἐξασφαλίσω μέ δικούς μου τήν ἀσφάλεια τῆς ἐκδηλώσεως. **Οἱ Ἕλληνες κύριε δέν φοβοῦνται.**

Ἀπίθανο! 10 χρόνια φυλακή! ὅποιος τολμήση νά ἀμφισβητήση τό ὁλοκαύτωμα... Τώρα ὁ Ἴρβινγκ εἶναι φυλακισμένος στήν Αὐστρία!

Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ: «ΜΗ ΔΙΝΕΤΕ ΒΗΜΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΡΝΗΤΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ»

ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ

στην κοινότητα των Ελλήνων Εβραίων

Έντονες διαμαρτυρίες από το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος για την παρουσία του γνωστού αντισημίτη συγγραφέα Ντέιβιντ Ίρβινγκ στη χώρα μας.

Με ανησυχία περιμένει η εβραϊκή κοινότητα της χώρας μας την 25η του Οκτώβρη καθώς στην Ελλάδα θα βρεθεί, προσκεκλημένος από γνωστό εκδοτικό οίκο, ο Άγγλος συγγραφέας Ντέιβιντ Ίρβινγκ, ο οποίος θα παρουσιάσει το νέο του βιβλίο σε αίθουσα που του παραχωρήθηκε από την ΕΣΗΕΑ.

της ΣΤΕΛΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΥΛΗ

Ο συγγραφέας, που έχει γίνει γνωστός από τις δημόσιες – ακόμη και μέσω των βιβλίων του – τοποθετήσεις κατά του Ολοκαυτώματος, ενώ από την εβραϊκή κοινότητα χαρακτηρίζεται αντισημίτης, αποτελεί το λόγο της αναστάτωσης που έχει προκληθεί στην ελληνική εβραϊκή κοινότητα.

Ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου της χώρας μας κ. Μωυσής Κωνσταντίνης μιλώντας στην «traffic» ζητά από την ΕΣΗΕΑ να μην δώσει βήμα στον άνθρωπο αυτό που εκπροσωπεί ακραίες απόψεις για ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, ενώ παράλληλα ζητά και από την ελληνική κυβέρνηση να εστιάσει στις αντιδράσεις και στο αίτημα της Ισραηλιτικού Συμβουλίου, σχετικά με την παρουσίαση του νέου βιβλίου του συγγραφέα.

(«TRAFFIC»
6-10-2005)

Ποιά ἐλευθερία;

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Οι απόψεις, οι αυθαιρεσίες και οι (φαιές) απαγορεύσεις

«Η παρουσία στη χώρα μας του Γερμανού ιστορικού-συγγραφέα Ντέιβιντ Ίρβινγκ, με τις φιλοναζιστικές και όχι, απλώς, "αναθεωρητικές" απόψεις, θα προσφέρει, πιθανόν, την ευκαιρία, για να αναζωπυρωθεί και πάλι η συζήτηση για τα όρια της ιστορικής έρευνας (...). Αντιλαμβανόμαστε ότι η περίπτωση του Ντέιβιντ Ίρβινγκ είναι ακόμα δύσκολη και πρόσφορη σε ιδεολογικές κριτικές, καθ' ότι, όπως προαναφέραμε, δεν πρόκειται, απλώς, για κάποιον "αναθεωρητή", αντίστοιχη περίπτωση με αυτή του Ροζέ Γκαρωντί, αλλά για μια ιδιότυπη περίπτωση στρατευμένης διανόησης. Όταν δε, ο διανοούμενος-ιστορικός διαλαλεί, με τον τρόπο του, τη συμπάθεια ή, έστω, την κατανόηση προς τα "οράματα" και τις επιλογές του Αδόλφου Χίτλερ, τότε, ευλόγως, κάποιοι, με βιωματικές εμπειρίες ή ιστορική μνήμη και ευαισθησία, εκλαμβάνουν μια τέτοια προσέγγιση ως πρόκληση (...). Ο Γερμανός συγγραφέας-ιστορικός, έχοντας υπόψη του πλήθος ντοκουμέντων που, κατά δήλωσή του, του παραχωρήθηκαν από επιφανείς παράγοντες του ναζιστικού καθεστώτος, όντας δε, κατά γενική ομολογία, ένας εγκρατής ιστορικός-ερευνητής, έχει τη δυνατότητα να προσδίδει στην ιδεολογική του άποψη το χαρακτήρα ιστορικού ντοκουμέντου. Τούτο επιβάλλει και ανάλογη αντιμετώπιση, με αξίους επιστημονικούς όρους και στο επίπεδο που του αρμόζει, σε μια επιστημονική συζήτηση (...). Υπενθυμίζουμε ότι ο Ροζέ Γκαρωντί, στη Γαλλία παρακαλώ, με τις μακραίωνες δημοκρατικές παραδόσεις, καταδικάστηκε για μια επιστημονική του άποψη, με δικαστική απόφαση, ως επιστέγασμα μιας συστηματικής πολεμικής, με προτροπές για άσκηση λογοκρισίας από επιφανείς εκπροσώπους της προοδευτικής διανόησης (...)

Κάνουμε την εκτενή αναφορά σε ένα θέμα που κείται εκτός επικαιρότητος, σε κάθε δε περίπτωση είναι "απαγορευτικό" για το ελληνικό "παράθυρο", γιατί και στην Ελλάδα, με πολλή ευκολία, προσανατολιζόμαστε σε απαγορευτικές λογικές, στο όνομα και υπό το πρόσχημα προοδευτικών - αριστερών ιδεών. (...) Θα συνιστούσαμε, μόνο, ψυχραιμία και νηφαλιότητα, διατυπώνοντας και με αυτή την ευκαιρία την άποψή μας ότι τα δημοκρατικά καθεστώτα, συμπεριλαμβανομένης και της δικής μας, μεταπολιτευτικής Δημοκρατίας, θα πρέπει να επιδεικνύουν, κατ' αντιστροφή των όσων ακούμε, απόλυτη ανοχή και επιτρεπτικότητα, ακόμα και στις πιο ακραίες απόψεις, πρώτον για λόγους αρχής και, δεύτερον, γιατί η Δημοκρατία δεν κινδυνεύει, ούτε κατ' ελάχιστο, από τις γραφικότητες κάποιων νοσταλγών»

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΛΑΣ — «ΑΥΡΙΑΝΗ»

(«Ἐλευθεροτυπία», 6-10-2005)

Ἐλευθερία τοῦ λόγου;

ΕΣΗΕΑ: Ο Ντέιβιντ Ιρβινγκ ανεπιθύμητος στο χώρο μας

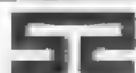
«Ο Ντέιβιντ Ιρβινγκ είναι ανεπιθύμητος στην ΕΣΗΕΑ», είναι η ανακοίνωση - αντίδραση του νέου Δ.Σ. της Ενωσης (με πρόεδρο τον Πάνο Σόμπολο), καθώς έχει προκαλέσει αντίδραση για την προγραμματισμένη παρουσίαση του νέου βιβλίου του («Ο πόλεμος των στρατηγών», εκδόσεις «Ιωλκος») στην αίθουσα τελετών της ΕΣΗΕΑ (25/10/2005).

Οπως αναφέρεται ρητά, «προπαγανδίζει τον ιστορικό αναθεωρητισμό, την άρνηση του Ολοκαυτώματος, τον αντισημιτισμό και τον ρατσισμό (...) Οι θέσεις αυτές βρίσκονται στον αντίποδα της ιστορικής αλήθειας και προσβάλλουν βάναυσα τις αρχές του ανθρωπισμού, της δημοκρατίας και της ανεκτικότητας».

Στο ίδιο μήκος κύματος, η «Αντιναζιστική Πρωτοβουλία» χαιρετίζει την απόφαση της ΕΣΗΕΑ και καλεί «κάθε φορέα, δημόσιο, συλλογικό, ιδιωτικό και κάθε πολίτη της χώρας να μη διαθέσουν κανέναν χώρο». Ενώ στον αντίποδα, σ' επιστολή του προς την «Ε», ο εκδότης του «Ιωλκού» Κωνσταντίνος Καρίδης ισχυρίζεται ότι τόσο ο Οδυσσέας Βουδούρης (της κίνησης «Κάθε Μέρα Πολίτης») όσο και το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος «...δεν έχουν διαβάσει το βιβλίο αλλά εικάζουν. Εξάλλου, τι σχέση μπορεί να έχει ένας εκδοτικός οίκος όπως η "Ιωλκος" με ναζί, νεοναζί κ.λπ.; Το πόσο μάλιστα συνέβαλε στην επίσημη αναγνώριση και όχι μόνο της Εθνικής Αντίστασης, με τις ανάλογες εκδόσεις, είναι πλέον ιστορικό γεγονός». Οσο για την απόφαση της ΕΣΗΕΑ να ανακαλέσει την ενοικίαση της αίθουσάς της για την παρουσίαση, αναφέρει ότι «εκπλήσσομαι και είμαι σίγουρος ότι η χρησιμότητα της ρήσης που δεσπόζει πάνω από το βήμα των ομιλητών "Η δημοσίευση είναι η ψυχή της δικαιοσύνης" ωχριά μπροστά σε μια καθ' υπόδειξη απόφαση του σημερινού Δ.Σ.».

(«Ἐλευθεροτυπία», 6-10-2005)

Στὴν κατωτέρω ἐπιστολὴ ἡ ΕΣΗΕΑ δὲν ἀπήντησε!

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Εν Αθήναις τη 13 Οκτωβρίου 2005

Προς την
ΕΣΗΕΑ
Ενταύθα

Κύριοι,

Η απόφασίς σας να μη επιτρέψετε να παρουσιάση ο ιστορικός Ντέϊβιντ Ίρβινγκ το βιβλίον του, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ είναι καταδικαστέα διότι:

α) **Δεν έχετε διαβάσει** το βιβλίον και συνεπώς λαμβάνετε αρνητικήν θέσιν εις κάτι που αγνοείτε.

β) Αν ο Ίρβινγκ είναι εναντίον των Εβραίων να αντικρούσετε τα στοιχεία και επιχειρήματά του, με στοιχεία και επιχειρήματα **κι' όχι με απαγόρευσι.**

γ) Η πράξις σας αντίκειται στην **ελευθερία του λόγου**, την οποίαν υποτίθεται, ότι υπερασπίζεσθε. Το γεγονός ότι δεν συμφωνείτε με τον Ίρβινγκ δεν σας δίδει το δικαίωμα να του στερήσετε την ελευθερία του λόγου.

δ) Αποκαλείτε τον Ίρβινγκ αντισημίτη και δι' αυτό τον κατηγορείτε. Διατί; μήπως υποχρεούμεθα να είμεθα φιλοσημίται; όπως σεις; Είναι αναφαίρετο δικαίωμα παντός να μην αγαπά τους Γάλλους, τους Άγγλους, τους Γερμανούς κ.τ.λ. περιλαμβανομένων και των Εβραίων. Διότι έτσι του αρέσει, πολλώ δε μάλλον, όταν έχη και στοιχεία, **που να δικαιολογούν την απέχθειάν του προς τους Εβραίους.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ΣΚΟΥΦΑ 41, 106 [illegible] ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ.: 210 [illegible], 210 [illegible], ΚΙΝ.: [illegible],
ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ: 210 [illegible], WWW.PLEVRIS.GR, E-MAIL: INFO@PLEVRIS.GR

ε) Αναφέρεσθε στο ολοκαύτωμα, που ο Ίρβινγκ αρνείται. **Πού το γράφει αυτό;** Έχω διαβάσει όλα τα βιβλία του και σας παρακαλώ να μου υποδείξετε ένα σημείο, όπου γράφει ότι οι Γερμανοί δεν εσκότωσαν Εβραίους. Άλλο γράφει ο Ίρβινγκ, το οποίον ή δεν εδιαβάσατε, που είναι το πιθανώτερο ή δεν το αντελήφθητε.

στ) Προσωπικώς έχω όλα τα **ακλόνητα στοιχεία**, που από το 1968 εδημοσίευσα εις εκδοθείσαν μελέτην μου («Ο μύθος»), ότι το ολοκαύτωμα είναι ένα κερδοφόρον παραμύθι των Εβραίων. Αν έχετε το θάρρος, αν έχετε την ελευθερίαν της γνώμης, αν πιστεύετε στον ελεύθερο διάλογο **σας προκαλώ** να οργανώσετε μίαν συζήτησιν δια το ολοκαύτωμα. Πιστεύω δεν θα τολμήσετε.

ζ) «Σώνει και καλά» δέχεσθε την άποψιν των Εβραίων. **Αρνείσθε να ακουσθή η άλλη άποψις.** Τούτο αποτελεί μονόλογον και αντίκειται στη θεμελιώδη αρχήν του να μη καταδικάζετε κάποιον, αν δεν τον ακούσετε. Το δέον και το εύλογον είναι να ακουσθούν αι αντίθετοι απόψεις και να κριθούν. Όχι να ακούγεται μόνον η μία. Μήπως διαφωνείτε;

η) Προφανώς αποσιωπάτε ή αγνοείτε **τα εγκλήματα των Εβραίων εις βάρος των Ελλήνων**, δια τα οποία έγραψαν όλοι οι ιστορικοί και ασχολείσθε με τα «εγκλήματα» των Γερμανών κατά των Εβραίων, σφαγέων του Παλαιστινιακού Λαού. Πάντως αντιλαμβάνομαι τους λόγους, δια τους οποίους υπερασπίζεσθε τους Εβραίους.

Τέλος σας προκαλώ δια μίαν ακόμη φοράν να κάνετε έναν διάλογο με θέμα τον αντισημιτισμόν και το ολοκαύτωμα, εκτός κιάν θέλετε να ακούγετε μόνον η εβραϊκή άποψις.

-2-

Επειδή ισχυρίζεσθε, ότι είσθε δημοκράται, οφείλετε να σέβεσθε το Σύνταγμα, το οποίον στο άρθρον 5 παρ.1,2 κατοχυρώνει την ελευθερίαν του ατόμου να συμμετέχη, στην πολιτική ζωή της χώρας και προστατεύει απολύτως την τιμήν και ελευθερίαν όλων όσων ευρίσκονται στην Ελληνικήν επικράτειαν, **χωρίς διάκρισι πολιτικών πεποιθήσεων**. Σεις κατηγορείτε, δηλαδή προσβάλλετε την τιμήν του Ίρβινγκ, δια λόγους πολιτικής διακρίσεως, που απαγορεύεται ρητώς από το Σύνταγμα.

Ακόμη παραβιάζετε το άρθρον 14 παρ. 1 του Συντάγματος κατά το οποίον καθείς μπορεί να εκφράζη και να διαδίδη προφορικώς, γραπτώς και δια του τύπου τους στοχασμούς του τηρών τους νόμους του κράτους. Η απαγόρευσι της παρουσιάσεως του βιβλίου του Ίρβινγκ αποτελεί καταπάτησιν συνταγματικού δικαιώματος αυτού.

Επίσης παραβιάζετε το άρθρον 16 παρ. 1 του Συντάγματος, που εγγυάται την ελευθερία της ερεύνης και της διδασκαλίας, όπως π.χ. είναι η ιστορία, την οποίαν ως επιστήμων ιστορικός ο Ίρβινγκ προάγει, καθώς συνταγματικώς δικαιούται, δίχως να υπόκειται η εργασία του αυτή, στον έλεγχο των Εβραίων ή της ΕΣΗΕΑ.

Εδώ στην Ελλάδα, από την αρχαιότητα επεκράτει το: «τις αγορεύειν βούλεται» το οποίον απετέλει την θεμελιώδη βάσι της Ελευθερίας. Αυτό σεις το αρνείσθε.

Το κακό, δεν είναι που εσείς περιωρίσατε την Ελευθερίαν, χάριν των Εβραίων. Το κακό είναι, ότι δεν ντρέπεσθε που το εκάνατε.

Εν αναμονή απαντήσεώς σας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 61 - Τ.Κ. 106 80 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 210 [illegible]
ΑΦΜ: [illegible] - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Ἑβραῖοι προηγοῦνται τῆς ἀλήθειας

ΑΥΣΤΡΙΑ

Στο σκαμνί ο Βρετανός ιστορικός που αρνείται το Ολοκαύτωμα

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΠΑΓΓΕΛΘΗΚΑΝ εις βάρος του Βρετανού ιστορικού Ντέιβιντ Ίρβινγκ, χθες στη Βιέννη, ότι παραβίασε έναν αυστριακό νόμο που ποινικοποιεί την άρνηση του Ολοκαυτώματος.

Ο Ίρβινγκ, ο οποίος έχει ισχυρισθεί πως ο Αδόλφος Χίτλερ δεν είχε ιδέα για τη συστηματική εξολόθρευση έξι εκατομμυρίων Εβραίων, συνελήφθη στις 11 Νοεμβρίου στη νότια αυστριακή επαρχία Στύρια βάσει εντάλματος που είχε εκδοθεί το 1989. «Απαγγέλθηκε κατηγορία σε σχέση με δύο ομιλίες που είχε κάνει το 1989 και στις οποίες αρνήθηκε την ύπαρξη των θαλάμων αερίων», δήλωσε ο εισαγγελέας Όττο Σνάιντερ. Οι ομιλίες είχαν γίνει στη Βιέννη και στη νότια πόλη Λέομπεν. Αν καταδικασθεί, ο 67χρονος Ίρβινγκ αντιμετωπίζει ποινή κάθειρξης 10 ετών. Σύμφωνα με τον εισαγγελέα, η δίκη του μπορεί να αρχίσει πριν από το τέλος του χρόνου. Την Παρασκευή θα αποφασισθεί σε ακροαματική διαδικασία αν θα κρατηθεί περαιτέρω – η κράτησή του μπορεί να παραταθεί έως τέσσερις εβδομάδες ακόμη. Ο δικηγόρος του είπε πως θα συζητήσει σήμερα τις κατηγορίες με τον πελάτη του για να αποφασίσουν πως θα προχωρήσουν.

Η αμφισβήτηση

Στο παρελθόν ο Ίρβινγκ έχει αντιμετωπίσει κατηγορίες για διάδοση αντισημιτικών και ρατσιστικών ιδεών. Έχει γράψει σχεδόν 30 βιβλία, μεταξύ των οποίων και ένα με τον τίτλο «Ο Πόλεμος του Χίτλερ», στο οποίο αμφισβητεί την έκταση του Ολοκαυτώματος. Εκτός από τον ισχυρισμό του πως ο Χίτλερ δεν γνώριζε τίποτε για το Ολοκαύτωμα, φέρεται να έχει δηλώσεις πως δεν υπάρχει «ούτε ίχνος απόδειξης» πως οι Ναζί εφάρμοσαν την «τελική λύση» τους σε τέτοια κλίμακα. Ο δεξιός ιστορικός δεν αρνείται ότι Εβραίοι σκοτώθηκαν από τους Ναζί, αμφισβητεί όμως τον αριθμό και το πως έχασαν τη ζωή τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μεταξύ των άλλων, ισχυρίζεται πως οι περισσότεροι Εβραίοι του Άουσβιτς πέθαναν από αρρώστιες όπως ο τύφος και όχι στους θαλάμους αερίων.

(«Νέα», 23-11-2005)

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΙΡΒΙΝΓΚ ■

Ακόμα και οι επικριτές του ζητούν να αποφυλακιστεί

■ Επικαλείται τον Βολταίρο ο ιστορικός που διώκεται για τις ιδέες του

ΠΙΣΩ από ένα αλεξίσφαιρο γυαλί, ένας κρατούμενος των Φυλακών της Βιέννης δίνει την πρώτη του συνέντευξη από τον περασμένο Νοέμβριο, όταν και συνελήφθη. Δεν πρόκειται για κάποιον απατεώνα ή σεσημασμένο δολοφόνο, ντυμένο με τη φόρμα της φυλακής, αλλά για τον διάσημο αμφιλεγόμενο Βρετανό ιστορικό κ. **Ντέιβιντ Ιρβινγκ**, που, φορώντας ένα πανάκριβο κοστούμι με λεπτή ρίγα, εξηγεί για ποιους λόγους ο *Χίτλερ* ήταν «*ένας σπουδαίος στρατηγός*...»

Ο κ. Ιρβινγκ περιμένει τη δίκη του, τον επόμενο μήνα. Κατηγορείται για έκφραση νεοναζιστικών απόψεων, κάτι που στην Αυστρία αποτελεί αδίκημα. Πάντως, παρόλο που στη χώρα αυτή καταδικάζονται κατά μέσο όρο 25 άνθρωποι τον χρόνο με την ίδια κατηγορία, με ποινές που αγγίζουν ακόμη και τα 20 χρόνια, ο Βρετανός ιστορικός φαίνεται ιδιαίτερα ήρεμος.

«*Δεν θα ήμουν ήσυχος αν δεν ήξερα ότι όλοι οι διανοούμενοι στον κόσμο με υποστηρίζουν. Όχι για τις απόψεις μου, αλλά για το δικαίωμά μου να τις εκφράζω*», δηλώνει ο κ. Ιρβινγκ, επικαλούμενος το γνωστό ρητό του Βολταίρου στην εφημερίδα «The Observer» και τον Γερμανό συγγραφέα και ακαδημαϊκό κ. **Μάλτε Χέρφιγκ**.

«Δεν θα ήμουν ήσυχος αν δεν ήξερα ότι όλοι οι διανοούμενοι στον κόσμο με υποστηρίζουν. Όχι για τις απόψεις μου, αλλά για το δικαίωμά μου να τις εκφράζω», υποστηρίζει ο κ. **Ντέιβιντ Ιρβινγκ**

Τον Νοέμβριο του 1989, ο Αγγλος ιστορικός έδωσε δύο διαλέξεις στην Αυστρία, υποστηρίζοντας ότι το Ολοκαύτωμα δεν υπήρξε. Από τότε, η αυστριακή αστυνομία είχε εκδώσει ένταλμα σύλληψης εναντίον του. Δεκαέξι χρόνια μετά, τον Νοέμβριο του 2005, ο κ. Ιρβινγκ επισκέφθηκε και πάλι την Αυστρία προκειμένου να συναντήσει μια ομάδα ακροδεξιών φοιτητών. Ωστόσο, λόγω του εντάλματος που υπήρχε, συνελήφθη.

«*Το να βάζεις κάποιον στη φυλακή για τις ιδέες του είναι σαν να απαγορεύεις σε κάποιον να κυκλοφορεί με κόκκινο παπιγιόν*», τονίζει ο ιστορικός πίσω από το αλεξίσφαιρο γυαλί των φυλακών, ξεκαθαρίζοντας ότι ο ίδιος είναι υπεύθυνος μόνο για τα βιβλία του και όχι για τις φήμες που κυκλοφορούν σε βάρος του.

«*Ο Χίτλερ ήταν όντως καλός στρατηγός, όχι για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά για τί τον υπάκουαν τα στρατεύματά του*», δηλώνει και διευκρινίζει την άποψή του: «*Για να στέλνεις κάθε μέρα 20.000 άνδρες στον θάνατο, προφανώς είσαι καλός στρατηγός!*»

Πάντως, η προφυλάκιση του κ. Ιρβινγκ έχει ανοίξει στην Αυστρία εκ νέου τον διάλογο της ελευθερίας του λόγου και της λογοκρισίας. Δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν ότι είναι καιρός να ξαναγραφτεί το σχετικό με τον ναζισμό. Ακόμα και η ιστορικός που ενεπλάκη σε δίκη με τον κ. Ιρβινγκ, κυρία **Ντέμπορα Λίπσταντ**, είναι τώρα υπέρ της αποφυλάκισής του.

«*Αν μου έλεγε κανείς πριν από μερικούς μήνες ότι θα υπέγραφα υπέρ της αποφυλάκισης του Ιρβινγκ, θα του έλεγα ότι είναι τρελός. Δεν θα ήθελα, όμως, να είμαι με την πλευρά της λογοκρισίας και να τον δω να μεταβάλλεται σε μάρτυρα του ελεύθερου λόγου*», τονίζει και προτείνει: «*Αφήστε τον ελεύθερο και θα φροντίσει ο ίδιος να αποκαλύψει ποιος πραγματικά είναι*...»

(«ΘΕΜΑ», 29-1-2006)

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ» ΙΣΡΑΗΛΙΝΗΣ ΜΟΣΑΝΤ

Η ισραηλινή Μοσάντ δεν έπαψε ποτέ να δραστηριοποιείται στην Ελλάδα με τον δικό της τρόπο. Μπορεί σε επίσημο επίπεδο να υπάρχουν συμφωνίες συνεργασιών ελληνικών και ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών, για τη Μοσάντ όμως υπάρχει «επιχείρηση», δεν υπάρχει συνεργασία με κανένα. Στο παρελθόν, οι Ισραηλινοί έχουν κάνει ακόμη και απόπειρες δολοφονιών Παλαιστινίων στην Ελλάδα, αδιαφορώντας για την τήρηση των προσχημάτων. Οι ελληνικές υπηρεσίες σπάνια έχουν στοιχεία από τη δράση των Ισραηλινών στη χώρα. ▶

Ξένη μυστική υπηρεσία, όμως, έχει ενημερώσει Έλληνες αξιωματούχους πως μια μεγάλη ισραηλινή επιχείρηση στον Λίβανο οργανώθηκε στην Ελλάδα και ξεκίνησε από την Ελλάδα. Πρόκειται για την επιχείρηση δολοφονίας του γιου του Αχμέντ Τζιμπρίλ στη Βηρυτό. Ο Τζιμπρίλ είναι ηγέτης της παλαιστινιακής οργάνωσης «Γενικό Αρχηγείο Λαϊκού Μετώπου» και έχει επικηρυχθεί από τους Ισραηλινούς. Ο γιος του δολοφονήθηκε με παγιδευμένο αυτοκίνητο και πολλοί πίστεψαν πως ήταν ένα ξεκαθάρισμα μεταξύ Αράβων, αν και η οργάνωση είχε μιλήσει εξαρχής για δολοφονία. Με βάση τα νέα στοιχεία των μυστικών υπηρεσιών, η επιχείρηση δολοφονίας σχεδιάστηκε στην Κρήτη, απ' όπου ξεκίνησε η ομάδα των σαμποτέρ. Με ελικόπτερα έφτασε στην Κύπρο και από εκεί βγήκε στην περιοχή Τζούνις του Λιβάνου με σκάφος για να πραγματοποιήσει την επιχείρηση. Οι ελληνικές μυστικές υπηρεσίες ξέρουν πως ειδικά η δράση της Μοσάντ στην Ελλάδα δεν μπορεί να ελεγχθεί, γιατί οι Ισραηλινοί δεν αντιλαμβάνονται καν την έννοια του πολιτικού κόστους. Έλληνες πράκτορες επιμένουν πως οι Ισραηλινοί –όχι απαραίτητα ο Μοσάντ- παρακολουθούν στην Αθήνα με δικά τους μέσα δύο από τις πρεσβείες του «άξονα του κακού», αδιαφορώντας για τα προβλήματα που αυτό μπορεί να δημιουργήσει. Σε περιπτώσεις που κάποια πρεσβεία παρακολουθείται από σύμμαχες υπηρεσίες άλλης χώρας, τότε η χώρα που ακολουθεί, σύμφωνα με τους άγραφους κανόνες της κατασκοπίας και βέβαια του αμοιβαίου συμφέροντος, οφείλει να μοιράζεται το υλικό από την παρακολούθηση με τη χώρα όπου βρίσκεται η πρεσβεία. Οι Έλληνες επιμένουν πως οι Ισραηλινοί αρνούνται να κάνουν ακόμη και αυτό. *(«Θέμα», 18-12-2005)*

Μία περίπτωσις

Στό περιοδικόν «ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ» τοῦ Ἡρακλῆ καί Ρένου Ἀποστολίδη (τεῦχος 11, σελ. 807) ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπό τόν τίτλον:

ΘΕΑΜΑΤΑ ΚΙ ΑΚΡΟΑΜΑΤΑ

ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Ἤ, τάχα: περί Καμπανέλλη καί ἄλλων τινῶν!

καί στό κείμενο ἀναφέρεται, ὅτι ὁ κ. Ἰακ. Καμπανέλλης ὑπῆρξε συνεργάτης τῶν Γερμανῶν! Μερικά ἀποσπάσματα εἶναι χαρακτηριστικά π.χ.

πάξουν, ἦταν (τάχα) γιά τίς ἑκατό χιλιάδες παραπάνω ἤ παρακάτω!... Μά ὄχι! Ἐγώ δέν ξέρω τί ζοῦσα τότε! Οὔτε κανείς σας ξέρει τί τραβοῦσε, παρά ὁ Γιακουμῆς, τώρα θά μᾶς πῆ, ὁ ἐθελούσια συνεργάτης τῶν χιτλερικῶν στό Γκράτς - καί μέλος τῆς «σπείρας τοῦ Κνέζου» («πάνω πού δούλευε ὁ καρακῶτσος!»), καί Κάπο στό ποινικό (γιά «ποινικούς» κυρίως) Μαουτχάουζεν - ὁ δραπέτης τοῦ Βιώματος θά μᾶς διδάξη, πῶς ζούσαμε τότε, ποιοί ἤμασταν, ποιά ἡ ἀντίσταση καί ποιά ἡ «παράδοση» κάθε τσούλας μας, κι

γιά νά τό λοιδορήση τώρα ἔτσι - παρά, μόνο: Πῶς «δέν ἀξίζει, βέβαια, στά σοβαρά κουβέντα κανένας Καμπανελλάκος ἀνάμεσά μας, ἀφοῦ τόν ξέρουμε δά ὅλοι μας». Μά ναί: Τόν ξέρουμε:... Τότε πῶς τόν ἀνεχόμαστε καί τόν χειροκροτᾶμε; Πῶς τά χαζοπαιδάκια τόν «ἀποθεώνουν»; Πῶς τό Μαουτχάουζέν του δέν τοῦ τό φόρεσα καπέλλο, μ' ὅλες αὐτές τίς τρίχες καί τά ψέματα πού γράφει κεῖ μέσα, ἐνῶ ὑπῆρχαν πραγματικά φοβερώτερα ἀπό στρατόπεδα, ἀλλά θέλαν κόπο κι αὐτά, γιά νά μαζευτοῦν καί νά δοθοῦν, σ' ἔργο πού πράγματι τότε θάσπαγε κόκκαλα - μά ὁ Γιακουμής μας εἶν' αὐτό προπαντός: τεμπελάκος!

Μά οὔτε τ' ἀργύρια τόσα, τῆς προδοσίας Γιακουμή μου! Κι αὐτά περισσότερα - ὅπως καί τά δικά του στό Μαουτχάουζεν (πού μοῦ τηλεφωνάνε τώρα, καί ντρέπομαι γιά σένα, νά ρωτήσω λέει τί ἄθλιος «Κάπο» ἤσουνα στό στρατόπεδο - νά μοῦ πῆ ὁ ἄντρας τῆς Βάσως Μεταξᾶ, πού ἦταν μαζί σου, τί περιβραχιόνιο φόραγες, τί λόγους ἔβγαζες γιά τή «Νέα Τάξη» στόν Κόσμο τοῦ «Τρίτου Ράιχ» !... (Ξέρω γώ, βρέ Γιακουμή; Δέ θέλω, μά τό Θεό, νά τά πιστέψω - μά ἔτσι μοῦ τηλεφωνάνε, καί λίγη ντροπή δέ βρίσκεται;...).

γεράσουν, ν' ἀσκημήνουν - ναί, μπορεῖ! Μά... νά γελάσουμε ποτέ, μέ τ' «ἀντιστασιακά» κουνήματά τους στό κρεββάτι τοῦ Ἰταλοῦ μυρωδάτου καί τοῦ Γερμανοῦ ρομαντζοβούβαλου - ἔ ὄχι, Γιακουμή μας, «Κάπο» !... Αὐτά ἐσύ μονάχα, πού τά «φίλους» καί «συμπαθητικοῦλες», τίς «καημενοῦλες», τίς γνώρισες, στήν ἄλλη ὄχθη, ὅταν ἐμεῖς πεθαίναμε στήν ἀπό δῶ!... Καί γιά «ἐξ ἀντικειμένου» ἐπικύρωση αὐτοῦ πού λέω.

Ὁ Ρένος Ἀποστολίδης ἔγραψε λοιπόν, ὅτι ὁ κ. Ἰάκωβος (Γιακουμῆς) Καμπανέλλης, πού παρουσιάζεται ὡς ἀντιναζί καί ἐδημοσίευσε βιβλίο, διά τό στρατόπεδο συγκεντρώσεως «Μαουτχάουζεν» καί τιμᾶται ὑπό τῶν Ἑβραίων ὑπῆρξε συνεργάτης τῶν Ναζί, ἐξεφώνει λόγους ὑπέρ τοῦ Χίτλερ καί διετέλεσε φρουρός («Κάπο») στό στρατόπεδο, ὅπου ἐκρατεῖτο ὄχι διά πολιτικούς λόγους. Ἀπέστειλα λοιπόν ἐξώδικον στόν κ. Καμπανέλλη καί ἐκεῖνος μοῦ ἀπήντησε. Παραθέτω στά σχετικά κείμενα, πρός κρίσιν σας, μέ τήν παρατήρησιν, ὅτι ὁ κ. Καμπανέλλης δέν ἀπήντησε στά ἐρωτήματά μου.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κωνσταντίνου Πλεύρη, Δικηγόρου, κατοίκου Αθηνών, οδός Σκουφά 81.

ΠΡΟΣ

Ιάκωβον Καμπανέλλην, κάτοικον Αθηνών, οδός Κύπρου 23-25.

Όπως γνωρίζετε ο λογοτέχνης και φιλόλογος Ρένος Αποστολίδης στο περιοδικόν «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ» (τεύχος 11) σας κατηγόρησε ως συνεργάτην των Ναζί, υμνητήν της Νέας Τάξεως του Χίτλερ και φύλακα («Κάπο») στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως Μαουτχάουζεν, όπου συμπεριεφέρθητε αθλίως, προς τους κρατουμένους. Σημειώνει μάλιστα, ότι στο στρατόπεδο ωδηγήθητε όχι δια λόγους πολιτικούς. Προς απόδειξιν των ανωτέρω σας αποστέλλω εν φωτοτυπία το σχετικόν δημοσίευμα.

Κατόπιν αυτών και εν όψει της συγγραφής βιβλίου, δια τας σχέσεις Ναζί-Εβραίων σας παρακαλώ να μου γνωρίσετε τα ακόλουθα:

1. Εάν απεδέχθητε τας καταγγελίας του Αποστολίδη.
2. Δια ποίον λόγον εκρατήθητε εις Μαουτχάουζεν, μήπως δια ποινικήν αιτίαν;

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ΣΚΟΥΦΑ 81, 106 80 ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ.: 210 3619665, 210 3637963, ΚΙΝ.: 6944511648,
ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ: 210 3604060, WWW.PLEVRIS.GR, E-MAIL: INFO@PLEVRIS.GR

3. Εάν μου παρέχετε την άδειαν να αναδημοσιεύσω τας κατηγορίας του Αποστολίδη και φυσικά να παραθέσω την ιδικήν σας απάντησιν, εάν μου την αποστείλετε, εντός των προσεχών ημερών.

Σας δηλώ, ότι ουδέν προσωπικόν έχω εναντίον σας, που ούτε σας γνωρίζω , αλλ' αφ' ενός μεν ενοχλούμαι, πρώην συνεργάται των Ναζί να υποκρίνωνται τώρα τον αντιναζί και να τιμώνται υπό των Εβραίων, αφ' ετέρου δε ως ιστορικός, επιθυμώ να προσδιορίσω την αλήθειαν, πολύ δε περισσότερον, διότι είσθε δημόσιον πρόσωπον υποκείμενον, ως εκ τούτου εις έλεγχον των πράξεών του.

Εν περιπτώσει μη απαντήσεώς σας ευλόγως θα θεωρήσω, ότι απαντάτε θετικώς στα ερωτήματά μου.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής επιδότω νομίμως την παρούσαν προς ον αύτη απευθύνεται προς γνώσιν του και δια τας νομίμους συνεπείας αντιγράφων άμα ταύτην εξ ολοκλήρου εις την έκθεσιν επιδόσεως.

Εν Αθήναις τη 4 Απριλίου 2005

Ο προσκαλών

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 61 - Τ/Κ [illegible] ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 210 [illegible]
ΑΦΜ: [illegible] - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθήνα 25-4-2005

Φίλε κύριε Πλεύρη,

Μέ συγχωρεῖτε πού σᾶς ἀπασχο-
λῶ ἀλλά γνωρίζω πώς θά ἐνδια-
φέρει τόν "ἱστορικό" κ. Κωνσταντῖνο
Πλεύρη ποιός εἶναι ὁ Ι. Καμπανέλ-
λης μέ τό αὐστριακό καί διεθνές
"Mauthausen Komitee" τῶν συγ-
κρατουμένων στό Μάουτχάουζεν
τά χρόνια ἐκεῖνα.
Ὅπως θά δεῖτε στήν πρόσκληση
στήν τελετή, ἐκεῖ, γιά τά ἑξῆντα
χρόνια ἀπό τό τέλος τοῦ πολέμου
— στήν ὁποία θά παρευρεθοῦν
ὁ πρόεδρος τῆς αὐστριακῆς δημο-
κρατίας καί ὁ καρδινάλιος τῆς
Αὐστρίας — συνυπογράφει καί ὁ
πρώην συγκρατούμενός μου Hans
Marsalek, συγγραφέας τοῦ βιβλίου
τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτω ἀντί-
τυπο τοῦ τίτλου. Ἐπισυνάπτω
ἐπίσης τήν σελίδα μέ τά
ὀνόματα ἐκείνων, πού ὅσον ἀπε-
λευθερωθήκαμε, ἐξέλεξαν οἱ
ὁμοεθνεῖς τους, γιά νά φροντί-

γουν σέ συνεργασία μέ τούς Ἀμερικανούς πού μάς ἐλευθέρωσαν στή θεραπεία ἀρρώστων συμπατριωτών τους καί τήν ἐπιστροφή στήν πατρίδα τους. Οἱ δικοί μας, χίλιοι διακόσιοι περίπου ἤθελαν ἐμένα παρ' ὅλο πού ἤμουν μόνο εἰκοσιτριῶν χρονῶν. Με συνέπεια — γιά τήν ὁποία βέβαια δέ μετανιώνω — νά φροντίζω νά οἱ ἄλλοι ἀναχωροῦν γιά τό σπίτι τους, κι ἐγώ νά μένω ἐκεῖ ἀφήνοντας τούς γονιούς καί τ' ἀδέρφια μου νά μέ περιμένουν κι ἐγώ νά τούς λαχταρώ ἕνα χρόνο. Ὅσο γιά τό τί τοὔρθε τοῦ [illegible] δικοῦ γείτονά μου Ρένου νά γράψει.......(;)

Φιλικά

Ιακ. Καμπανέλλης

Υ.Γ. Διεύθυνσή μου ἀλληλογραφίας εἶναι αὐτή τῶν ἐκδόσεων ΚΕΔΡΟΣ

Στό «*Βῆμα*» (23-1-2005) ὁ συγγραφεύς Ἰάκωβος Καμπανέλλης ἔδωσε συνέντευξιν, ὅπου μεταξύ ἄλλων εἶπεν τά ἑξῆς:

«Μπήκαμε σε πεντάδες. Ο αέρας μύριζε καμένο κρέας... Το χαλίκι του δρόμου ήταν ανάμεικτο με αποκαΐδια και κομμάτια κόκαλα. Ανάμεσα στο πρώτο κτίριο και στον τοίχο 265 πεθαμένοι ήταν αραδιασμένοι στο τσιμέντο, οι νεκροί της ημέρας.

Στην παράγκα αριθμός 10 ο Γιοζέφ Μπαλίνα με συμβούλευσε, «εδώ μέσα για να γλιτώσεις χρειάζεται μια κρούστα τρέλας γύρω από το μυαλό». Μπήκα στο συνεργείο για το φόρτωμα της άμμου. Στον δρόμο ήταν σωροί αποκαΐδια... Τα αποκαΐδια ήταν καλύτερο υλικό για την επίστρωση δρόμων από το ψιλό χαλίκι. Δεν λάσπωνε. Όπως και να το κάνουμε, ο άνθρωπος είναι πάντα το καλύτερο υλικό. Σχεδόν αναντικατάστατο.

Οι Ες Ες στα στρατόπεδα σταδιοδρομούσαν, ανταγωνιζόμενοι ποιος θα είναι ο χειρότερος. Προτιμούσαν Εβραίους ή Ρώσους...

Μετά φέρανε ιταλούς αξιωματικούς που αρνήθηκαν τόν Μουσολίνι και έναν άγγλο αξιωματικό, πολύ ψύχραιμο ως τη στιγμή που βρήκε στη σούπα του ένα κομμάτι κρέας που έμοιαζε με ανθρώπινο.

Ὁ κ. Ἰάκωβος Καμπανέλλης, πού ἀνηγορεύθη μάλιστα καί Ἀκαδημαϊκός συνέγραψε βιβλίο, μέ τόν τίτλον «Μάουτχάουζεν» ὅπως ὠνομάζετο τό στρατόπεδο συγκεντρώσεως, ὅπου ἐκρατεῖτο. Στήν ἀνωτέρω συνέντευξιν μᾶς πληροφορεῖ πρῶτος, ὅτι στήν σούπα, πού ἔδιναν οἱ Γερμανοί ἔβαζαν ἀνθρώπινο κρέας, ὅτι τά ἀποκαΐδια τῶν νεκρῶν καί τά κόκκαλά των τά ἐχρησιμοποίουν στήν ἐπίστρωσι τῶν δρόμων, ἀπό ψιλό χαλίκι, διότι δέν ἐλάσπωνε. Τέτοιους ἰσχυρισμούς ΔΕΝ τούς εἶπαν οἱ Ἑβραῖοι. Πῶς καί τούς διέφυγαν; Στό ἐρώτημα: διατί συνελήφθη ὁ κ. Καμπανέλλης, ἀπό τούς Γερμανούς; περιμένω ἀκόμη ἀπάντησιν. Διά τό πότε συνελήφθη ἔχομεν δύο ἀπόψεις:

«Στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως του Μαουντχάουζεν έμεινα κρατούμενος από το καλοκαίρι του 1943 ως το τέλος του πολέμου».

(«Βήμα», 23-1-2005)

> «Το 1940, στην προσπάθειά του να μεταβεί στην Ελβετία, συνελήφθη και κρατήθηκε ως όμηρος στο στρατόπεδο Μαουτχάουζεν».
>
> *(«Βήμα», 1-4-2001)*

Τελικῶς πότε συνελήφθη ὁ κ. Καμπανέλλης τό 1940 ἤ τό 1943;

Μία ἄγνωστος ἀλήθεια

Ὅταν ἡ Ἑλλάς ἐπολέμει ἐπικῶς ἐναντίον δύο αὐτοκρατοριῶν ὁ Στάλιν ὑπεστήριζε τόν Χίτλερ, μέ μεταφοράς ἐλαστικοῦ ἀπό τήν Ἄπω Ἀνατολήν, μεταλλεύματα, σιτηρά καί ἄλλα προϊόντα. Αἱ ἁμαξοστοιχίαι μάλιστα ἔφθαναν στήν Γερμανία ἀκόμη καί τήν ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεώς της, κατά τῆς Ρωσίας (22-6-1941). Ἐκείνη τήν ἐποχήν τοῦ Ἰουνίου 1941 ἡ Σοβιετική Ἕνωσις, πού οὐσιαστικῶς ἦτο σύμμαχος τῆς Γερμανίας διέπραξε εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος μίαν ἀτιμίαν, τήν ὁποίαν οἱ νεοέλληνες «ἱστορικοί» σκοπίμως ἀγνοοῦν ἤ μᾶλλον ἀποκρύπτουν, διότι εἶναι μαρξισταί. Ἡ Σοβιετική Ἕνωσις ἀρχάς Ἰουνίου 1941 συνέλαβε ὅλα τά μέλη τῆς πρεσβείας μας στήν Μόσχα καί τά ἐφυλάκισε, εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως! Τό ΚΚΕ οὐδέποτε κατήγγειλε αὐτήν τήν χυδαιότητα, πού διέπραξε ἡ ΕΣΣΔ ἐναντίον τῆς πατρίδος μας.

Σχετικῶς ὁ Τσώρτσιλ γράφει στά «Ἀπομνημονεύματά» του (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἴκαρος» Ἀθ. 1954, τόμ. Γ΄ διβλίον 1ον, σελ. 279): «Στίς ἀρχές Ἰουνίου ἡ Ἑλληνική πρεσβεία ἐξωρίσθη ἀπό τήν Μόσχα»!

Πάλιν οἱ ἀριθμοί

Ἡ ἀνευθυνότης στούς ἀριθμούς τῶν θανόντων Ἑβραίων ἀποδεικνύει, ὅτι κάτι ὕποπτον συμβαίνει.

Στήν «*Ἐλευθεροτυπία*» (13-11-2005) δημοσιεύεται, ὅτι:

> Από τον Μάιο έως τον Ιούλιο του 1944, 437.000 Εβραίοι μεταφέρθηκαν με τρένα και χάθηκαν για πάντα στα κρεματόρια του Άουσβιτς. ►

Συνολικά 600.000 από τους 725.000 (κατ' άλλους 800.000) Εβραίους της Ουγγαρίας δολοφονήθηκαν στη μεγαλύτερη γενοκτονία της σύγχρονης ιστορίας. Η ανθούσα εβραϊκή κοινότητα της Βουδαπέστης αφανίστηκε.

Μία ἁπλή ἀνάγνωσις τοῦ ἀνωτέρω κειμένου δεικνύει τήν ἀνακρίβεια τῶν ἀριθμῶν. Βλέπετε μέ πόση ἀνευθυνότητα γράφουν, ὅτι συνολικῶς ἦσαν 725.000 Ἑβραῖοι καί κατ' ἄλλους 800.000. Ποῖοι λέγουν τό πρῶτον καί ποῖοι τό δεύτερον; καί ποῖον ἀπό τά δύο εἶναι τό ὀρθόν; Ὁ ἄνθρωπος δίπλα κατέστρεψε τήν Βρεταννικήν Αὐτοκρατορίαν, ἔβλαψε ἀνεπανορθώτως τήν Εὐρώπην καί ἀνέτρεψε τήν Λευκήν Φυλήν, ἀπό τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν της. Μετά τό 1945 ἀργῶς, ἀλλά σταθερῶς ἡ Εὐρώπη καί μαζί της ἡ Λευκή Φυλή ἀναλαμβάνουν τήν πολιτιστικήν πρωτοπορείαν τῆς ἀνθρωπότητος, στό μέλλον. Κατά τάς δημοκρατικάς του ἀντιλήψεις ἔπρεπε, ὁ Χίτλερ, ἐάν συνελαμβάνετο *«νά ἐκτελεστεῖ ἀμέσως»* (*«Βῆμα»* 8-11-2006) χωρίς δίκην.

Ελεύθεροι τρεις Ιταλοί νεοφασίστες

Τρεις Ιταλοί νεοφασίστες που είχαν καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη για την πολύνεκρη επίθεση στην Πιάτσα Φοντάνα του Μιλάνου το 1969, απηλλάγησαν των κατηγοριών χθες από εφετείο της πόλης αυτής της Βόρειας Ιταλίας, εξαιτίας ελλείψεως επαρκών αποδεικτικών στοιχείων. Πρόκειται για τους Ντέλφο Ζόρζι, 56 ετών, Κάρλο Μάτζι, 79 και Τζιανκάρλο Ρονιόνι, 59 ετών, οι οποίοι είχαν κατηγορηθεί για την επίθεση αυτή που είχε στοιχίσει τη ζωή 16 και τον τραυματισμό τουλάχιστον 80 ανθρώπων στις 12 Δεκεμβρίου 1969 στην Εθνική Αγροτική Τράπεζα.

(«Χώρα», 13-3-04)

Ἀπό τό 1969 μέχρι τό 2004 οἱ τρεῖς Ἰταλοί φασίσται ἐταλαιπωροῦντο ἀπό τήν δημοκρατία. Τώρα τούς εἶπαν: εἶσθε ἐλεύθεροι ἐλλείψει ἀποδεικτικῶν στοιχείων!! Ἀπό τά ἰσόβια, ἐλεύθεροι... Τό ἔγκλημά τους: δέν ἦσαν δημοκράται, ἦσαν φασίσται. Εἰς ὅλο αὐτό τό διάστημα ὠργίασε ἡ πλουτοδημοκρατική προπαγάνδα.

Μνημόσυνο Εβραίων θυμάτων των ναζί

Στη μνήμη 6.000.000 Εβραίων της κατεχόμενης από τους ναζί Ευρώπης, εκ των οποίων 77.000 ήταν Έλληνες, ήταν αφιερωμένη η χθεσινή εκδήλωση που έγινε με πρωτοβουλία της Νομαρχίας Αθηνών. Παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια, της προέδρου της Βουλής Άννας Ψαρούδα – Μπενάκη και εκπροσώπων κομμάτων και φορέων, ο πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος Μωυσής Κωνσταντίνης, αφού επισήμανε την ανάγκη για «καταπολέμηση του αντισημιτισμού, του ρατσισμού και των κάθε μορφής διακρίσεων», τόνισε: «Τα τελευταία χρόνια έφεραν στην επιφάνεια –δυστυχώς για την Ελλάδα- τις ανησυχητικά καλυμμένες μεταμορφώσεις του αντισημιτισμού, την επαίσχυντη εμφάνιση νεοναζιστικών ομάδων, τη μόλυνση κοινωνιών από τις επιδημίες της μισαλλοδοξίας. Έφτασαν, μάλιστα, μερικοί –ελάχιστοι- μέχρι και την άρνηση του Ολοκαυτώματος».

Κύριε Πρόεδρε τῆς δημοκρατίας. Κυρία πρόεδρε τῆς βουλῆς σᾶς παρακαλῶ μπορεῖτε νά μέ πληροφορήσετε: διατί ΔΕΝ τιμᾶτε τήν μνήμη τῶν Ἑλλήνων θυμάτων τῶν Ναζί καί τιμᾶτε μόνον τήν μνήμην τῶν Ἑβραίων θυμάτων τῶν Ναζί;;

Ρατσισμός!

Ὁ πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου κ. Μωϋσῆς Κωσταντίνης ἐπεσήμανε τήν ἀνάγκην *«για καταπολέμηση του αντισημιτισμού, του ρατσισμού και των κάθε μορφής διακρίσεων»* (*«Ἐλευθεροτυπία»*, 31-1-2006)

Ὡστόσον, κατά τήν θρησκευτικήν διδασκαλίαν τοῦ Ταλμούδ: *«Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἀνθρώπινα ὄντα, ἀλλά τά ἔθνη τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἀνθρώπινα ὄντα, ἀλλά κτήνη»* (BABA MECIA 114,6).

Ἀπόκρυψις ἀληθείας

Ἡ ἀποσιώπησις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας γίνεται μέ πολλούς τρόπους. Εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ μή πλήρης πληροφόρησις τῶν ἀναγνωστῶν π.χ. ὁ Βάν Λούν στήν «Ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος» (Ἑλλ. ἔκδ. «Ἐκλεκταί σελίδες» σελ. 446) γράφει: *«Τότε κατέβηκε ἐκεῖ ὁ κόμης Βερναντότ σάν ἀντιπρόσωπος τοῦ ΟΗΕ καί πέτυχε μιά προσωπική ἀνακωχή. Μετά τή δολοφονία του, ἕνας Ἀμερικανός ὁ Δρ. Ράλφ Μπάντ, συνέχισε τίς προσπάθειές του...».*

Ὁ ἱστορικός σημειώνει *«μετά τήν δολοφονία του»* δίχως νά ἀναφέρῃ ποῖοι τόν ἐδολοφόνησαν. Ἔτσι ἀποσιωπᾶται, ὅτι ἡ δολοφονία ἐγένετο ἀπό Ἑβραίους. Σεῖς πρέπει νά καταλήξετε στά συμπεράσματά σας.

Κινδυνεύω;

Διάφοροι μέ προειδοποίησαν, ὅτι μέ τό βιβλίον αὐτό διεγείρω τήν μῆνιν τῶν Ἑβραίων ἐναντίον μου. Ἔ, καί λοιπόν; Μήπως πρέπει νά φοβηθῶ καί νά σιωπήσω; Κάποιος ἄλλος ἴσως. Ἐγώ ὅμως ὄχι.

Σκέπτομαι ὅπως ὁ Σωκράτης: **Οἱ Ἑβραῖοι μποροῦν νά μέ σκοτώσουν, ἀλλά δέν μποροῦν νά μέ βλάψουν.** Θεωρῶ περισσότερο κακό, διά τόν ἄνδρα τόν φόβο, παρά τόν θάνατον, ἐπειδή ὁ φόβος ἐξευτελίζει κι' ὁ φόβος τῶν Ἑβραίων παραεῖναι ἐξευτελισμός, δι' ἐμέ.

Ὡς Ἕλλην ἐτοποθέτησα τήν **Ἀλήθειαν** καί τήν **Ἐλευθερίαν** ὑπεράνω τῆς γηΐνης ζωῆς. Ἄλλως τε μέ ἐμπνέουν ἰδανικά καί ἀξίαι, πρό τῶν ὁποίων ἡ ἐφήμερος ζωή εἶναι μηδέν.

Ἐρωτήσατε τούς Ἑβραίους

Ὅταν ἐρωτήσετε τούς Ἑβραίους, διά τό περιεχόμενον τῶν Ταλμούδ, τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῶν Πρωτοκόλλων τῶν Σοφῶν τῆς Σιών θά σᾶς δώσουν τυποποιημένας ἀπαντήσεις. Ὄχι βεβαίως ἐπί τῆς οὐσίας, διότι ἡ οὐσία τῶν προαναφερθέντων κειμένων εἶναι σαφής, στήν αἰσχρότητα καί στήν ἀπανθρωπιά της, οἱ Ἑβραῖοι θά ἀποφύγουν νά ἀπαντήσουν κι' ἄν τούς ἐξαναγκάσατε τότε θά σᾶς εἴπουν:

α) Διά τό Ταλμούδ, ὅτι δέν τό ἐδιάβασαν ἤ ὅτι αὐτά πού γράφει ἴσχυαν διά τότε.

6) Διά τήν Παλαιάν Διαθήκην, ὅτι ὅσα γράφει ἴσχυαν, διά τότε.

γ) Διά τά Πρωτόκολλα, ὅτι τά κατεσκεύασε ἡ ἀστυνομία τοῦ Τσάρου.

Ὡστόσον ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ἑξῆς: Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι κατεδίκασαν, τόν μισανθρωπισμόν καί μισελληνισόν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀνεκοίνωσαν, ὅτι ὁ **μισανθρωπισμός** κι' ὁ **μισελληνισμός** τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦτο διά τότε κι' ὄχι διά τώρα καί διά τό μέλλον. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι διέψευσαν, ὅτι ἐπιδιώκουν τήν παγκόσμιον κυριαρχίαν καί ὅτι ὅλα τά Ἔθνη θά γίνουν δοῦλα των, διότι εἶναι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ των κ.τ.λ.

Ἀκόμη οἱ Ἑβραῖοι διδάσκονται τά Ταλμούδ των τώρα καί πιστεύουν τώρα, **ὅτι οἱ μή Ἑβραῖοι εἶναι κτήνη!** καί μαθαίνουν τά παιδιά των, ὅτι προορίζονται ἀπό τόν Θεό τους νά ὑποδουλώσουν ὅλα τά Ἔθνη. Οὐδέποτε οἱ Ἑβραῖοι ἀπεκήρυξαν τόν μισοχριστιανισμό τῶν Ταλμούδ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἑβραϊκῆς θεραπευτικῆς πίστεως.

Τέλος ἡ γνησιότης τῶν Πρωτοκόλλων 6εβαιοῦται, ἐκ τῆς πραγματικότητος, καθόσον ὅσα περιγράφονται ἐκεῖ μέσα ἐπραγματοποιήθησαν, στόν μετέπειτα χρόνον καί διότι εἶναι ἐπανάληψις τῶν γραφομένων στό Ταλμούδ καί τήν Παλαιάν Διαθήκην.

Ξεκάθαρα πράγματα: Ὅταν ρωτήσετε τούς Ἑβραίους: ἄν πιστεύουν στά Ταλμούδ καί στήν Παλαιάν Διαθήκην θά ἀποφύγουν νά ἀπαντήσουν! μολονότι τόσον τά Ταλμούδ, ὅσον καί ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι μαζί ὁλόκληρος ἡ ἐθνικοθρησκευτική ἀγωγή τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀγωγῆς ἔχομεν: περιούσιος λαός + ἐπιδίωξις παγκοσμίου κυριαρχίας + ὑποδούλωσις τῶν Ἐθνῶν = ἀντισημιτισμός, δηλαδή ἀντίδρασις κατά τῶν καταχθονίων ἑβραϊκῶν σχεδίων.

Το ναζιστικό τους παρελθόν αναπολούν οι τρεις χώρες της Βαλτικής, δηλαδή η Λιθουανία, η Λετονία και η Εσθονία

Οι Λετονοί επάνδρωσαν δύο ταξιαρχίες-ελίτ των Βάφεν Ες Ες στο ανατολικό μέτωπο, δίνοντας όρκο πίστης στο Χίτλερ, ενώ χιλιάδες πολίτες της Βαλτικής υπηρέτησαν εθελοντικά, ως προσωπικό ασφαλείας ▶

στα ναζιστικά κολαστήρια, είτε ως υπεύθυνοι για τους φούρνους εξόντωσης εκατομμυρίων εβραίων, κομμουνιστών, Τσιγγάνων και ομοφυλόφιλων στο Μαουτχάουζεν και το Άουσβιτς.

• Είναι χαρακτηριστικό ότι Λετονοί αξιωματούχοι χαρακτήρισαν πρόσφατα το διαβόητο λετονικό στρατόπεδο συγκέντρωσης Σάλασπιλς «κατασκήνωση εργασίας». Στο Σάλασπιλς αφανίστηκαν 100.000 άνθρωποι, οι περισσότεροι Εβραίοι.

Στη Βαλτική ξεκίνησε και το πρώτο πογκρόμ Εβραίων μετά τη Γερμανία.

Απέναντι σε αυτή τη ρατσιστική πολιτική, η Ευρώπη τήρησε δυό μέτρα και δύο σταθμά. Έτσι η αναβίωση του ναζισμού, του αντισημιτισμού και του ρατσισμού στις βαλτικές χώρες είναι ένα σκληρό μήνυμα για την Ευρώπη της δημοκρατίας και της ανεκτικότητας, που δείχνει να χάνει επιλεκτικά την ιστορική της μνήμη και να ξεχνάει τα μεγάλα διδάγματα του αντιφασιστικού αγώνα.

(«Ελευθεροτυπία», 15-5-2005)

Φιλοσκοπιανοί Ἑβραῖοι

Ἀπό τήν ἐφημερίδα «*Στόχος*» (16-6-2005) ἐπληροφορήθην ὅτι στό πανεπιστήμιον Θεσσαλίας ὑπάρχει μία Ὀλλανδοεβραία ἀναπληρώτρια καθηγήτρια, πού ὀνομάζεται Ρίκυ Βάν Μπουσχότεν καί τί θά μάθωμεν ἀκόμη ἄν ἐρευνήσωμεν. Ἡ κυρία αὐτή μέ ἐνοχλεῖ πρωτίστως, διότι πληρώνεται ἀπό τήν Ἑλλάδα καί ὑποστηρίζει μέ δηλώσεις της, ἀπό τό 1988 τήν «Μακεδονία τῶν Σκοπίων» καί ἀναφέρεται εἰς «Σλαβομακεδόνας». Δυστυχῶς δέν τήν ἔχουν ἀπολύσει δι' ἀνθελληνικήν συμπεριφοράν. Κι' ἐδῶ βλέπομεν τήν διαφοράν. Ἄν κάποιος καθηγητής ὁμιλήση, ἐναντίον τῶν Ἑβραίων εἶναι βέβαιον, ὅτι θά τόν ἀπολύσουν, διότι τό κράτος τῶν συγχρόνων γραικύλων προστατεύει τούς Ἑβραίους κι' ὄχι τούς Ἕλληνας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, τα Σκόπια, εδώ και αρκετά χρόνια, έχουν αναθέσει την προβολή των θέσεών τους σε παγκόσμιο επίπεδο στην ►

μεγαλύτερη αμερικανοεβραϊκή εταιρία «Hill and Knowton» στην οποία «εντελώς συμπτωματικά» έχει καταφύγει και η Τουρκία.

(«Αλφα Ένα», 20-7-2005)

Οἱ κακοῦργοι δημοκρᾶται!

Τά βασανιστήρια καί τά ἐγκλήματα, πού εἴδατε εἰς φωτογραφίας εἶναι κακουργήματα τῆς δημοκρατίας. 2.500 χρόνια ἡ δημοκρατία βασανίζει καί ἐγκληματεῖ εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀθῶοι, ἄμαχοι, γυναῖκες καί παιδιά ἔχουν κατακρεουργηθῆ ἀπό τούς δημοκράτας. Ὁ Θουκυδίδης («Ἱστορία» Γ, 81) περιγράφει πώς οἱ δημοκράται ἐδολοφόνουν καί τάς περιγραφάς τοῦ διασήμου ἱστορικοῦ ἐπαρουσίασα καί ἐσχολίασα στόν βιβλίον μου **«Ὁ διωγμός τῶν ἀρίστων»** (ἔκδ. «Νέα Θέσις» 4η ἔκδοσις Ἀθ. 1995, σελ. 24 κ.ἑ.). Συγκεκριμένως:

Στήν **Κέρκυρα** (Θουκυδίδης: «Ἱστορία» Γ, 81) οἱ δημοκρατικοί ἐξόντωσαν τούς ἀριστοκρατικούς μέ τόν πιό ἀπαίσιο τρόπο. Μέ τήν βοήθεια τῶν δημοκρατικῶν τῆς Ἀθήνας (Εὐρυμέδων) ἐδολοφόνουν ἐπί ἑπτά ἡμέρας ὅλους ὅσους κάποιος κατηγόρει, ὅτι ἤθελαν νά καταργήσουν τό δημοκρατικό πολίτευμα: *«Ἡμέρας τε ἑπτά... ἐφόνευον, τήν μέν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τόν δῆμον καταλύουσιν»*. Ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας κάθε ἔγκλημα δικαιολογεῖται καί ἐπαινεῖται. Ὁ Θουκυδίδης παρατηρεῖ, ὅτι ἐφονεύθησαν καί μερικοί λόγῳ προσωπικῆς ἐχθρότητος καί ἄλλοι ἐπειδή εἶχαν δανείσει χρήματα τούς ἐφόνευσαν οἱ ὀφειλέται: *«ἀπέθανον δέ τινες καί ἰδίως ἔχθρας ἕνεκα καί ἄλλοι χρημάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπό τῶν λαβόντων»*.

Οἱ δημοκράται διέπραξαν κάθε εἴδους φόνον καί δέν παρελείφθη νά μή γίνη τίποτε καί ἀκόμη περισσότερα: *«οὐδέν ὅ τί οὐ ξυνέβη καί ἔτι περαιτέρω»*. Ἀκόμη δέν ἐσεβάσθησαν οὔτε τούς ἀριστοκρατικούς, πού κατέφυγον στήν προστασίαν τῶν Θεῶν. Οἱ ἱκέται πού εἰσῆλθον ἐντός τοῦ Ἡραίου (ναός Ἥρας) εἶχαν τραγικό τέλος. Ὅσοι παρεσύρθησαν ἀπό τάς ὑποσχέσεις τῶν δημοκρατικῶν νά ἐξέλθουν ἐθανατώθησαν προφανῶς μέ βασανιστήρια. Ἐκεῖνοι πού δέν ἐπείσθησαν καθώς ἔβλεπαν τί τούς ἐπερίμενε ἐπροτίμησαν νά σκοτώσουν ὁ ἕνας τόν ἄλλον μέσα στό Ἱερό, ἄλλοι ἀπηγχονίζοντο στά δένδρα καί ἄλλοι ►

ηὐτοκτόνουν ὅπως ὁ καθένας των ἠδύνατο: *«ὑποσχεῖν ἔπεισαν καί κατέγνωσαν πάντων θάνατον... ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν ὡς ἑώρων τά γινόμενα, διέφθειρον αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλοις καί ἐκ τῶν δένδρων τινές ἀπήγχοντο, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι ἠδύναντο ἀνηλοῦντο»*.

Τό ἐγκληματικό παραλήρημα τῶν δημοκρατῶν ἐκορυφώθη στό Ἱερό τοῦ Διονύσου. Ἐκεῖ ἔκτισαν μέ τοῖχο τούς ἀριστοκρατικούς, πού εἶχαν καταφύγει ἱκέται στόν Θεό: *«καί περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον»*.

Στήν **Κόρινθο** οἱ δημοκράται ὠργάνωσαν τήν αἰφνιδιαστικήν δολοφονίαν τῶν ἀριστοκρατικῶν κατά τήν διάρκειαν τῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς τῶν Εὐκλείων (πρός τιμήν τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος) διότι ἐπίστευαν ὅτι θά εὕρισκον τούς περισσοτέρους ἀριστοκρατικούς στήν Ἀγορά. Τήν ἀπόφασιν αὐτήν νά διαπράξουν φόνους, ἐνῷ ἑωρτάζετο ἡ Ἄρτεμις ὁ Θουκυδίδης χαρακτηρίζει ὡς τήν πλέον ἀσεβῆ ἀπόφασιν: *«τό πάντων ἀνοσιώτατον ἐβουλεύσαντο»* (Θουκυδίδης: «Ἱστορία» Δ, 4).

Πράγματι ἀφοῦ ἐδόθη τό σύνθημα: *«ὡς δ' ἐσημάνθη»* βγάζουν τά δημοκρατικά των ξίφη: *«ξίφη ἔπαιον»* καί ἀρχίζουν τό δημοκρατικόν των ἔργον. Ὑπούλως σφάζουν ὅποιον ἀριστοκρατικόν ἔβλεπαν. Ἄλλον πού ἵστατο ὄρθιος σέ ὁμάδα συνομιλούντων, ἄλλον καθήμενον, ἄλλον παρακολουθοῦντα θέατρον: *«τόν μέν τινα συνεστηκότα ἐν κύκλῳ, τόν δέ καθήμενον, τόν δέ τινα ἐν θεάτρῳ...»* Πρό τῆς γενικῆς σφαγῆς οἱ ἀριστοκρατικοί προστρέχουν στούς βωμούς καί στά ἀγάλματα τῶν Θεῶν. Ἀλλά καί ἐκεῖ οἱ ἀσεβέστατοι (ἀνοσιώτατοι) δημοκράται τούς σκοτώνουν. Σφάζουν ἀκόμη κι' ὅσους προσέφυγαν στά Ἱερά: *«ἔσφαττον καί πρός τοῖς Ἱεροῖς»*.

Ἡ δημοκρατική «ἰδεολογία» ἐπιτρέπει στούς ὀπαδούς της νά ὀργανώσουν τήν δολοφονία τῶν ἀντιπάλων των.

Στήν **Σάμο** ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία καθώρισε διά τοῦ στόλου της τό πολίτευμα τῆς νήσου. Πρόκειται γιά κλασσικό παράδειγμα «πολιτικῆς κανονιοφόρων». Οἱ δημοκρατικοί Σάμιοι προσεκάλεσαν τούς Ἀθηναίους ὁμοϊδεάτες των νά ἀλλάξουν τό καθεστώς τῆς Σάμου. Ἔτσι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν σαράντα πολεμικά πλοῖα καί μέ τήν δύναμί τους ἐγκατέστησαν στή Σάμο τήν δημοκρατίαν: *«πλεύσαντες οὖν Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσί τεσσαράκοντα δημοκρατίαν κατέστησαν»* (Θουκυδίδης: «Ἱστορία» Α, 115).

Γιά νά ἑδραιωθῆ τό λαϊκό καθεστώς (!) τῆς δημοκρατίας οἱ Ἀθηναῖοι δημοκράται πῆραν πενῆντα παιδιά ὡς ὁμήρους καί ἰσαρίθμους ἄνδρας πού μετέφεραν στή Λῆμνο πρός φύλαξιν: *«καί ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων πεντήκοντα μέν παῖδας, ἴσους δέ ἄνδρας καί κατέθεντο ἐς Λῆμνον»* (ἔνθ. ἀνωτ.). Θαυμᾶστε λοιπόν τή δημοκρατία πού παίρνει παιδιά γιά ὁμήρους. ►

Τί ἀνθρωπισμός! Πάντως γιά νά εἶναι βέβαιοι γιά τήν ἐπιβίωσι τῆς σαμιακῆς δημοκρατίας ἄφησαν ἐκεῖ καί φρουράν καί μετά ἱκανοποιημένοι ἀπό τήν δημοκρατικωτάτην συμπεριφοράν των ἀπεχώρησαν: *«καί φρουράν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν»* (ἔνθ. ἀνωτ.).

Οἱ Σάμιοι ὑπέκυψαν στούς Ἀθηναίους δημοκράτας μετά σκληρόν ἀγῶνα ἐννέα μηνῶν. Ἀρχηγός τους ἦτο ὁ φιλόσοφος Μέλισσος, ὁ ὁποῖος ἀρχικῶς ἐπέτυχε νίκην στή θάλασσα. Ἀλλά τελικῶς πρό τῆς συντριπτικῆς ὑλικῆς ὑπεροχῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας οἱ Σάμιοι ἡττήθησαν.

Ὁ ἱστορικός Δοῦρις *«ἐπιτραγωδεῖ πολλήν ὠμότητα τῶν Ἀθηναίων»* (Πλούταρχος: «Περικλῆς» 28). Οἱ δημοκράται ὡδήγησαν στήν Ἀγορά τῆς Μιλήτου τούς Τριηράρχους τῶν Σαμίων καί τούς ἐνόπλους ἄνδρας τῶν σαμιακῶν πλοίων. Τούς ἄφησαν δεμένους σέ σανίδας ἐπί δέκα ἡμέρας: *«σανίσι προσδήσας ἐφ' ἡμέρας δέκα»* κι' ἐνῶ αὐτοί περιῆλθον πιά σέ ἀπελπιστική κατάστασι: *«κακῶς ἤδη διακειμένοις»* τούς ἔσπασαν μέ ρόπαλα τάς κεφαλάς καί ἐπέταξαν τά πτώματά των ἄταφα: *«ξύλοις τάς κεφαλάς συγκόψαντες, εἶτα προβαλεῖν ἀκήδευτα τά σώματα»*. Χρειάζονται σχόλια;

Στήν **Μῆλο** ἐκτός βεβαίως ἀπό τό ἔγκλημα σάν μέσον πολιτικῆς, ἡ δημοκρατία καί μάλιστα ἡ Ἀθηναϊκή, πού τόσον ἐξυμνοῦν, ἔδειξε πόσο μία δημοκρατία σέβεται τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν. Ἀξίζει νά διαβάση κανείς τήν συζήτησιν δημοκρατῶν Ἀθηναίων καί ἀριστοκρατικῶν Μηλίων (Θουκυδίδης: «Ἱστορία» Ἑ. 85-116) γιά νά σχηματίση προσωπική γνώμη περί τῆς δημοκρατικῆς νοοτροπίας. Οὐδέποτε ἄλλοτε τό ἔγκλημα, ἡ ἀδικία κι ὁ ἐκβιασμός ἤκμασαν τόσον ὅσον στήν συμπεριφορά τῆς δημοκρατικῆς Ἀθήνας (τό ὑπόδειγμα πολιτείας!) ἔναντι τῆς ἀριστοκρατικῆς Μήλου.

Ἡ πανίσχυρος Ἀθηναϊκή δημοκρατία ἀφοῦ ἔστειλε στόλους καί στρατούς ὁλοκλήρους κατώρθωσε μετά σκληρόν ἀγῶνα νά ἀναγκάση τήν ἡρωϊκήν νῆσον σέ συνθηκολόγησι. Οἱ Μήλιοι κατέθεσαν τά ὅπλα μέ τόν ὅρον νά ἀποφασίσουν οἱ Ἀθηναῖοι γιά τήν τύχη των. Καί ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία (τό ὑπόδειγμα πολιτείας!) ἀπεφάσισε γιά τούς Μηλίους νά σφάξη τούς ἐφήβους καί νά πωλήση ὡς δούλους τάς γυναῖκας καί τά παιδιά!! *«ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις ὥστε ἐκείνοις περί αὐτῶν βουλεῦσαι. Οἱ δέ ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον, παῖδας δέ καί γυναῖκας ἠνδραπόδισαν»* (ἔνθ. ἀνωτ. 116).

Αὐτά τά ἀποτρόπαια δέν ἦσαν συμπτωματικά, ἀπεναντίας ἀκριβῶς ἦσαν ἡ μόνιμος τακτική τῶν δημοκρατῶν τῆς Ἀθήνας π.χ. ἀφοῦ ἐκυρίευσαν τήν πόλιν τῶν Σκιωναίων ἐσκότωσαν τούς ἐφήβους καί ἐπώλησαν ὡς δούλους τά γυναικόπαιδα: «Σκιωναίους μέν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες ἀπέκτειναν τούς ἡβῶντας, παῖδας δέ καί γυναῖκας ἠνδραπόδισαν». (ἔνθ. ἀνωτ. Ε. 32). ►

Ἡ δημοκρατία ἦτο ὅπως εἴδατε ἐγκληματική, ἄδικος καί ἀπάνθρωπος. Μόνο αὐτό τό καθεστώς κατεδίκαζε νεκρούς, τούς ὁποίους ἐξέθαπτε. Ἕνα πολίτευμα πού ἐπιτρέπει τήν ἐκδήλωσι ἐν ὀνόματι τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας τῶν πιό χαμερπῶν αἰσθημάτων τοῦ ὄχλου δέν μπορεῖ παρά νά ἱκανοποιῆ τό μῖσος καί μέ εὐτελεῖς πράξεις. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω τήν περίπτωσιν τοῦ ρήτορος Δημάδου. Ὅταν δέν ἄρεσε στόν λαό, ἔλυωσαν τούς ἀνδριάντας πού τοῦ εἶχαν στήσει καί μέ τό μέταλλό τους κατεσκεύασαν οὐροδοχεῖα: «τούς δέ Δημάδου κατεχώνευσαν εἰς ἀμίδας» (Πλούταρχος: «Πολιτικά παραγγέλματα» 820 F).

Χρειάζονται κι ἄλλα παραδείγματα κι' ἄλλα σχόλια γιά νά ἐννοήσετε τό ἠθικόν ποιόν τῆς δημοκρατίας;

Ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία, τήν ὁποία ὑπερεξυμνοῦν καί ὑπερδιαφημίζουν σήμερα στά Ἑλληνόπουλα ἔκανε φοβερό κακό στούς Ἕλληνας καί γενικώτερον σ' ὁλόκληρον τήν Ἑλλάδα. Ἄς μᾶς ποῦν οἱ δημοκράται τί καλό ἔκανε ἡ δημοκρατία στούς Ἕλληνας ἤ πότε καί ποῦ ὠφέλησε τήν Ἑλλάδα; Ἐμπρός ὅσοι πιστεύετε στήν δημοκρατία, δημοσιογράφοι, καθηγηταί, διανοούμενοι, ἐπαγγελματίαι δημοκράται καί τρόφιμοι τοῦ κοινοβουλίου ἀπαντῆστε στήν πρόκλησί μου.

Τό καθεστώς πού ἀπαινεῖτε ἐπώλει τά παιδιά καί τάς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων ὡς δούλους, πού ὅπως εἴδατε διέπραξε στήν Σκιώνη (πόλις στή Παλλήνη τῆς Χαλκιδικῆς) ἤ στήν Τορώνη (πόλις στή Σιθωνία τῆς Χαλκιδικῆς) ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι καθοδηγούμενοι ἀπό τόν δημαγωγό Κλέωνα ἐπώλησαν τά γυναικόπαιδα τῆς πόλεως: *«καί τῶν Τορωναίων γυναίκας μέν καί παῖδας ἠνδραπόδισαν»* (Θουκυδίδης: «Ἱστορία» Ε, 3).

Ἐπί πλέον σάν κοινοί λησταί οἱ δημοκράται τῆς Ἀθήνας ἔπαιρναν τήν γῆ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, τούς ὁποίους ἐξετόπιζαν π.χ. ἀφοῦ κατέλαβαν τήν Ἱστιαίαν (πόλις τῆς Εὐβοίας) ἐδίωξαν ὅλους τούς κατοίκους τῆς πόλεως καί ἐμοίρασαν τήν γῆν της σέ δύο χιλιάδας Ἀθηναίους. Μάλιστα μετέβαλαν καί τό ὄνομα τῆς πόλεως εἰς Ὠρεούς: *«Ἑστιαῖας δέ ἐξοικίσαντες αὐτοί τήν γήν ἔσχον»* (ἔνθ. ἀνωτ. Α, 114).

Γιά τήν ἀπαισίαν αὐτήν πρᾶξιν εὐθύνεται ὁ μέγας δημοκράτης, ὁ Περικλῆς (Περικλέους στρατηγοῦντος) ὁ ὁποῖος γιά νά κολακεύη τό πλῆθος τοῦ ἐμοίραζε χρήματα καί τοῦ ἔδινε κληρουχίας. Δηλαδή ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία ἐκυρίευσε μίαν Ἑλληνικήν πόλιν, ἐδίωχνε τούς κατοίκους καί μετά ἐχώριζε τά ἐδάφη της σέ λαχνούς καί τούς διένειμε στούς δημοκράτας. Ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στήν Αἴγινα: *«ὁ Περικλῆς... θεραπεύων δέ τούς πολλούς... διανομαίς τέ χρημάτων ἀνελάμβανε καί κληρουχίας ἔγραφεν Αἰγινήτας γάρ ἐξελάσας ἅπαντας διένειμε τήν νῆσον Ἀθηναίων τοίς λαχοῦσιν»* (Πλούταρχος: «Περικλῆς» 34). Καί ὁ Θουκυδίδης («Ἱστορία» Β, 27) περιγράφει ▶

πώς βιαίως ἐξεπατρίσθησαν οἱ ἀτυχεῖς Αἰγινῆται (ἀνέστησαν δέ καί Αἰγινήτας) καί τά κτήματά των κατέλαβον Ἀθηναῖοι ἄποικοι (πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν).

Ἄν θέλετε μπορεῖτε νά διαβάσετε στά ἀρχαῖα κείμενα κι' ἄλλας πολλάς παρομοίους ἀνθρωπιστικάς πράξεις τῆς δημοκρατίας καί μάλιστα τῆς Ἀθηναϊκῆς, τήν ὁποίαν στά σχολεῖα παρουσιάζουν ὡς πολίτευμα γιά τό ὁποῖον πρέπει νά ὑπερηφανευώμεθα, ἀντί νά ντρεπόμαστε.

Ἐγώ πάντως θά σᾶς γνωρίσω μία ἀκόμη αἱμοβόρον ἀπόφασιν τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας. Ἐπικειμένης τῆς ναυμαχίας περί τοῖς Αἰγός ποταμοῖς (405 π.Χ.) μεταξύ Ἀθηναϊκοῦ καί Σπαρτιατικοῦ στόλου ἡ ἐκκλησία τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, πού συνεκλήθη ἀπεφάσισε δημοκρατικώτατα, ὅταν νικήσουν νά κόψουν τό δεξί χέρι ὅλων ἐκείνων πού θά συνελάμβαναν ζωντανούς!! «*τήν δεξιάν χεῖραν ἀποκόπτειν τῶν ζωγρηθέντων πάντων*» (Ξενοφῶν: «Ἑλληνικά» Β. Ι. 131). Οἱ δημοκράται ἦσαν τόσον μοχθηροί (θυμίζουν τούς ἀφηνιασμένους Γάλλους δημοκράτας τοῦ 1789) ὥστε ὅταν ἔπιασαν δύο τριήρεις, μίαν Κορινθιακήν καί μίαν Ἀνδρίαν ἔπνιξαν στήν θάλασσα ὅλους τούς ἄνδρας των: «λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καί Ἀνδρίαν, τούς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν» (ἔνθ. ἀνωτ.).

Ἐλογάριαζαν ὅμως δίχως τόν ξενοδόχον. Διότι ὁ Λύσανδρος αἰφνιδίασε τούς Ἀθηναίους, τούς κατενίκησε, τούς συνέλαβε αἰχμαλώτους καί τούς ἐτιμώρησε ὅπως τούς ἔπρεπε. Τούς ἐδίκασε γιά τά ἐγκλήματά τους στή Λάμψακο καί τούς ἐθανάτωσε ὅλους, πλήν τοῦ στρατηγοῦ Ἀδειμάντου, ὁ ὁποῖος ἀντετάχθη στήν ἐκκλησία τοῦ δήμου, στό ψήφισμα γιά τό κόψιμο τῶν χεριῶν: «*ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι πλήν Ἀδειμάντου, ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περί τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος*» (ἔνθ. ἀνωτ. Β. 1, 32).

Ὅταν ἡ εἴδησις τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου ἔφθασε στήν Ἀθήνα, οἱ δημοκράται τά ἔχασαν. Διότι εἶναι θρασύδειλοι. Ἐκείνη τήν νύκτα οὐδείς ἐκοιμήθη καί οἱ θρῆνοι ἀπό τόν Πειραιᾶ ὅπου ἔφερε τά νέα ἡ «Πάραλος» ἔφθαναν στήν Ἀθήνα: «*καί οἰμωγή ἐκ τοῦ Πειραιῶς διά τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκεν*» (ἔνθ. ἀνωτ. Β, 2,3). Ὠδύροντο οἱ δημοκράται μας διότι ἐφοβοῦντο μήπως πάθουν ὅσα αὐτοί ἔκαμαν (*πείσεσθαι νομίζοντες οἷα ἐποίησαν*) στούς κατοίκους τῆς Μῆλο, τῆς Ἱστιαίας, τῆς Σκιώνης, τῆς Τορώνης, τῆς Αἰγίνης κ.τ.λ.

Ἡ ὁλοκληρωτική Σπάρτη ἔδωσε στήν Αἴγινα, στήν Μῆλο κ.τ.λ. τήν ἐλευθερία, τήν ὁποίαν τούς εἶχε ἀφαιρέσει ἡ δημοκρατική Ἀθήνα. Ὁ νικητής Λύσανδρος ἠρνήθη νά καταστρέψη τήν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἤ νά πωλήση δούλους τά παιδιά καί τάς γυναῖκας τῶν Ἀθηναίων ἤ νά σφάξη τούς ἐφήβους, ὅπως συνήθιζε νά πράττη ἡ Ἀθηναϊκή δημοκρατία.

Φοβερώτερα -ἄν εἶναι δυνατόν- ἐγκλήματα διέπραξε ἡ Γαλλική δημοκρατία τό 1789 πού καθιέρωσε τήν λαιμητόμον, ὡς μέσον ἐπιλύσεως πολιτικῶν διαφορῶν. Ἡ Γαλλική δημοκρατία ἔκοψε χιλιάδας κεφαλάς, κατέσφαξε ἀθώους ἀνθρώπους, ὑπό τά βλέμματα γυναικῶν πού ἔπλεκαν. Εὐτυχῶς τό ἀπάνθρωπο αὐτό καθεστώς κατήργησε ὁ Μέγας Ναπολέων... Τώρα ἡ Ἀγγλική, ἡ Ἀμερικανική καί αἱ ἄλλαι δημοκρατίαι ἀφ' ἑνός μέν τυραννοῦν τόν Ἰρακινό λαόν, ἀφ' ἑτέρου δέ τοῦ κλέπτουν τόν πλοῦτον, ἐν ὀνόματι τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν! Τέτοια ἐγκλήματα ΟΥΔΕΠΟΤΕ διέπραξαν οἱ Ναζί. Οἱ ἐγκληματίαι δημοκράται ἔχουν δυσφημήσει τόν Ναζισμό τόσον βαθέως στήν σκέψιν σας, ὥστε πολύ δυσκόλως θά δεχθῆτε ὅτι οὐδέποτε οἱ Ναζί ἔκαναν ὅσα τούς ψευδομαρτυροῦν οἱ δημοκράται, ἡ διεθνής πλουτοδημοκρατία τῶν ὑπανθρώπων. Αἱ φωτογραφίαι πού παρέθεσα ἐλπίζω νά σᾶς προβληματίσουν, ὅπως καί τά δεινά τῶν Ἰρακινῶν καί Παλαιστινίων. Ἄν προβληματισθῆτε τότε ἐπραγματοποιήσατε τό πρῶτον βῆμα διαφυγῆς σας, ἀπό τόν ἱστό τῆς προπαγανδιστικῆς ἀράχνης. Σᾶς καλῶ καί πάλιν σᾶς καλῶ νά προσέξετε τάς φωτογραφίας, τάς ὁποίας οὐδέν κοινοβούλιον κατεδίκασε. Μόνον μεμονωμέναι φωναί ἠκούσθησαν.

Ἀπό τό ταλμουδικό βιβλίο ΧΟΡΚΟΙΜ καί ΑΡΟΥΒΙΜ (ἐκ μεταφράσεως Π. Κασιμάτη εἰς Ι. Πραναΐτην: «Τό ξεσκέπασμα τοῦ Ταλμούδ» Ἑλλ. ἔκδ. «Στερέωμα» σελ. 162 κ.ἑ.)

«Ἐκεῖνος πού ἀπειθεῖ στό Νόμο τοῦ Μωϋσῆ μπορεῖ νά συγχωρεθεῖ, ἀλλά αὐτός πού παραβιάζει τούς κανόνες τοῦ Ταλμούδ πρέπει νά τιμωρηθεῖ μέ θάνατο».

«Ὅποιος ἀμφιβάλλει γιά τή θεοπνευστία τοῦ Ταλμούδ ἤ γιά κάποια διδασκαλία του πού περιέχεται σ' αὐτό, θά κληρονομήσει τήν αἰώνιο κόλαση». «Ὁ Μεσσίας θά ἔλθη τότε μόνον, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι καταλύσουν τήν ἄθλια καί αἰσχρά βασιλεία τῶν ἄλλων λαῶν. Ὅταν θά ἔλθη ὁ Μεσσίας, ὅλοι οἱ λαοί θά τόν προσκυνήσουν καί θά τόν ὑπηρετήσουν. Αὐτός ὅμως δέν θά δεχθεῖ τίς προσφορές τῶν Χριστιανῶν, ἀλλά ἀπεναντίας θά διατάξη τήν ἐξόντωσι τους. Ὅταν θά ἔλθη ὁ Μεσσίας, κάθε Ἑβραῖος θά ἔχει 2.800 δούλους καί 310 γυναῖκας, ὅλη δέ ἡ περιουσία τῶν λαῶν τῆς γῆς θά περιέλθη στά χέρια τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ». ►

«Κάθε ἑτερόδοξος δέν εἶναι ἄνθρωπος ἀλλά κτῆνος. Ὁ Ἑβραῖος εἶναι πιό ἀγαπητός στό Θεό καί ἀπό τούς Ἀγγέλους ἀκόμη. Το νά ραπίζης Ἑβραῖον εἶναι ἴσο μέ τό νά ἀντιτάσσεσθαι στό Θεό. Γι' αὐτό ὁ ἄπιστος πού χτυπᾶ Ἑβραῖο πρέπει νά τιμωρῆται μέ θάνατο.

Οἱ Χριστιανοί εἶναι σκυλιά, γαϊδούρια, γουρούνια, κτήνη. Τό γένος τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἀγέλη κτηνῶν, ἀπό τόν σατανά καταγόμενη καί μόνο τό ὄνομα τοῦ χοίρου δικαιοῦται νά φέρει. Γυνή Ἑβραία, ἐξερχομένη τοῦ λουτροῦ, ἄν συναντήση ἵππο, ὄνον, καμήλα, σκύλο, χοῖρο, λεπρό ἤ Χριστιανό, ὀφείλει νά λουσθῆ πάλι».

«Τά σπίτια τῶν Χριστιανῶν πρέπει νά θεωροῦνται ἀγελοστάσια καί στάς διδασκαλίας τοῦ Βαϊαμοτέθ οἱ τάφοι τῶν Χριστιανῶν πρέπει νά θεωροῦνται λάκκοι κτηνῶν».

«Ὁ εὐσεβής Ἑβραῖος πρέπει νά γνωρίζη ὅτι τό αἷμα τῶν Χριστιανῶν εἶναι θυσία εὐπρόσδεκτος στόν οὐρανό, ὥστε θεωρεῖται περισσότερη ἱερή καί ἀπό τήν προσφορά πολυτίμων ἀρωμάτων καί μύρων καί φέρει εὐλογία τοῦ Ὑψίστου στούς ἐκτελοῦντες καί μεταλαμβάνοντες.

«Ὁ Μωϋσῆς ἔδωσε τήν ἐντολή "Οὐ φονεύσης" ἐννοῶν μή φονεύσης υἱόν Ἰσραήλ, συνεπῶς αὐτός πού φονεύει ἀλλόθρησκο πού εἶναι κτῆνος, δέν παραβαίνει τό Νόμο: – "Κύριε, μισήτω τούς μισοῦντας μέ", λέγει ὁ Δαυΐδ. Ποιόν ἄλλο ἐκτός ἀπό τούς Χριστιανούς πρέπει νά μισῆ ὁ Ἑβραῖος, ἐργαζόμενος τήν ὁλική ἐξόντωσί των; – Σέ καμία περίπτωση δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιείκια πρός τούς Χριστιανούς. – Ἐξόντωσε διά χειρός σου, Ἑβραῖε, κάθε Χριστιανό. Τόν καλύτερο ἀπό τούς Χριστιανούς ἀφαίρεσέ του τήν ζωήν – Τό αἷμα τοῦ Χριστιανοῦ πού χύνει ὁ Ἑβραῖος εὐαρεστεῖ τό Θεό τοῦ Ἰσραήλ».

Καί ἐνῶ διδάσκονται καί πιστεύουν εἰς αὐτά οἱ Ἑβραῖοι ταυτοχρόνως διακηρύσσουν εἰς ψήφισμα τοῦ ΟΗΕ ὅτι:

«...καταδικάζονται όλες οι μορφές θρησκευτικής αδιαλλαξίας, η υποκίνηση, η παρενόχληση και η βία εναντίον προσώπων και κοινοτήτων που προσδιορίζονται με βάση την εθνική προέλευση ή τη θρησκευτική τους πίστη»

*(**«Ελευθεροτυπία»**, 27-1-2006)*

Τό ψήφισμα ένεκρίθη χωρίς ψηφοφορία. Μήπως έχουν δίκαιον οί Έβραΐοι, πού άποκαλοῦν τούς Χριστιανούς «λαό γαϊδάρων»;

Έκπρόσωποι τοῦ «περιουσίου λαοῦ» τοῦ «έκλεκτοῦ λαοῦ» τό όποῖον ό Ίεχωβᾶ κατέστησε «ύπεράνω πάντων τῶν Έθνῶν» («Δευτερονόμιον» ΚΣΤ, 18-19) τά όποῖα θά ύποδουλωθοῦν στούς Έβραίους, άλλοιῶς θά έρημωθοῦν («Ήσαΐας» Ξ, 12). Στήν φωτογραφίαν βλέπετε τόν «άγιον λαόν» τόν όποῖον «έξέλεξεν ό Κύριος διά νά εἶναι εἰς αὐτόν λαός έκλεκτός, παρά πάντα τά έθνη τά έπί τῆς γῆς» («Δευτερονόμιον» ΙΔ, 2) νά όδηγῆται πειθήνιος, εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, διά καταναγκαστικήν έργασίαν, πρός διάψευσιν τοῦ Ίεχωβᾶ.

Περισσότερον φῶς

– Αἱ έκθέσεις τοῦ Διεθνοῦς Έρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ όποίου οἱ έπιθεωρηταί έπεσκέπτοντο συχνῶς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως **δέν κατηγοροῦν τούς Γερμανούς**, διά κάτι, οὔτε φυσικά άναφέρουν θαλάμους άερίων «φούρνους» κρεματόρια κ.τ.λ. τά όποῖα ἦτο άδύνατον νά άποκρυβοῦν.
– Οἱ Έβραΐοι έπενόησαν τήν θανάτωσιν εἰς «φούρνους» ὥστε νά μή

ὑπάρχουν τά πτώματα τῶν δολοφονηθέντων ἀπό τούς Γερμανούς. Ἡ ἐγκληματολογική ἔρευνα ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς 3-4 ἀποτεφρωτικούς κλιβάνους, χωρητικότητος ἑνός πτώματος, ὅπου ἐκαίοντο οἱ θανόντες ἐξ ἀσθενειῶν, ἰδίως τύφου δέν ἠδύναντο νά καύσουν 6.000.000 ἀνθρώπων.

– Ἐπειδή οἱ λεγόμενοι «ἀναθεωρηταί ἱστορικοί» ἀμφισβητοῦν τό «ὁλοκαύτωμα» οἱ Ἑβραῖοι ἐπέτυχαν εἰς πολλάς χώρας ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ «ὁλοκαυτώματος» νά ἀπαγορεύεται καί νά ἀποτελῆ ποινικόν ἀδίκημα! Διατί; Προφανῶς, διότι φοβοῦνται τήν ἀποκάλυψιν τοῦ ψεύδους των, περί τῶν 6.000.000 Ἑβραίων θυμάτων τῶν Ναζί.

– Τό «ὁλοκαύτωμα» ἐάν περιωρίζετο στόν σεβασμό τῆς μνήμης τῶν ὅποιων θυμάτων θά ἦτο ἠθικῶς ἀποδεκτόν. Ἀλλά τό «ὁλοκαύτωμα» ἀποτελεῖ **κερδοσκοπικήν ἐπιχείρησιν**, διά τῆς ὁποίας αἱ ἑβραϊκαί ὀργανώσεις καί τό Ἰσραήλ θησαυρίζουν, ἐκ τῶν ἀποζημιώσεων, πού λαμβάνουν ἀπό τήν Γερμανίαν καί ἄλλας χώρας.

– Εἶναι ἀναγκαῖον τό Ἰσραήλ καί αἱ ἑβραϊκαί ὀργανώσεις νά ἀνακοινώσουν δημοσίως πόσα χρήματα εἰσέπραξαν ἀπό τό 1945, ὡς ἀποζημιώσεις διά τό «ὁλοκαύτωμα». Πρέπει νά μάθωμεν τά **χρηματικά ποσά**, πού ἀπέδωσε ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ «ὁλοκαυτώματος».

– Ἡ ἑβραϊκή προπαγάνδα διέδωσε καί σχεδόν ἔπεισε τόν κόσμον, ὅτι μόνον Ἑβραῖοι ἐφονεύθησαν, κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Τά τόσα ἑκατομμύρια τῶν νεκρῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν δέν ὑπολογίζονται, ἀλλά μόνον οἱ Ἑβραῖοι εἰσπράττουν ἀποζημιώσεις. Τά θύματα τῶν ἄλλων λαῶν καί ἰδίως τῶν Ἑλλήνων π.χ. Καλάβρυτα, Δίστομον κ.τ.λ. δέν ἔχουν ἀκόμη ἀποζημιωθῆ, οὔτε πρόκειται νά ἀποζημιωθοῦν. Διατί; Εἶναι δίκαιον αὐτό;

– **Ζητοῦμεν ἕναν ἐλεύθερον δημόσιον διάλογον γύρω, ἀπό τό «ὁλοκαύτωμα» διά νά λάμψη ἡ ἀλήθεια. Πρέπει νά ἀκουσθοῦν ὅλαι αἱ γνῶμαι. Νά μελετηθοῦν ὅλα τά στοιχεῖα. Νά διατυπωθοῦν ὅλα τά ἐπιχειρήματα. Καί ἄν ἀποδειχθῆ, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν δίκαιον νά τούς τό ἀναγνωρίσωμεν, μέ τό παραπάνω. Ἄν ἀποδειχθῆ ὅμως, ὅτι ἔχουν ἄδικον, τότε νά ἐπικρατήση ἡ ἀλήθεια καί μόνον αὐτή.**

'Από τό Ταλμούδ (IORE DEA 158.1):

"Δεν θα πρέπει να σκοτώνουμε τους Akum άμεσα, μιας και δεν είναι εχθροί μας, ούτε όμως και να τους σώζουμε όταν κινδυνεύουν να σκοτωθούν. Για παράδειγμα, αν δεις κάποιον απ'αυτούς να πέφτει στη θάλασσα μην προσπαθήσεις να τον τραβήξεις έξω, εκτός κι αν σου υποσχεθεί χρήματα."

אסור לרחם עליהם שנאמר ולא
תחנם לפיכך אם ראה גוי עובד
כו"ם אובד או טובע בנהר לא
יעלנו: ראהו נטוי למות לא
יצילנו אבל לאבדו בידו או
לדחפו וכיוצא בזה אסור מפני
שאינו עושה עמנו מלחמה .

(εἰς I. Πραναΐτην ἔνθ. ἀνωτ.)

Τελετουργικοί φόνοι

Ὁ διάσημος Γάλλος πολιτικός, δημοσιογράφος (ἐκδότης τοῦ *«Ἐλεύθερου Λόγου»*) καί συγγραφεύς **Ἐδουάρδος Ντρυμόν** (1844-1917) συνέγραψε δίτομον ἔργον ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, μέ τόν τίτλον: «La France Juive» («Ἡ Ἑβραϊκή Γαλλία») πού ἐξέδωσε τό 1886 καί διά τό ὁποῖον ὁ πάπας Λέων 13ος τοῦ ἀπέδωσε τιμάς. Στό βιβλίον αὐτό ὁ Ντρυμόν κατηγόρησε τούς Ἑβραίους, διά τήν διάπραξιν «τελετουργικῶν φόνων». Φυσικά ὁ Ντρυμόν δέν ἦτο Ναζί. Ἐπίσης σημαντικόν τό βιβλίον του: *«Ἡ διαθήκη ἑνός ἀντισημίτη»* κ.ἄ. Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐφρόντισαν μέ πολλούς τρόπους νά μή κυκλοφοροῦν τέτοια βιβλία.

Στοιχεῖα περί τῆς ἑβραϊκῆς τελετουργικῆς δολοφονικῆς δραστηριότητας ἀπέφυγα νά ἀναφέρω, διότι αὐτά **εἶναι γνωστά**, ἀπό ἀρχαίους ἱστορικούς, μέχρι τούς «τελετουργικούς φόνους» τοῦ Κυπρίου ἱερομάρτυρος Φιλουμένου (1979) τοῦ ἱερομάρτυρος Παύλου Μπάλλαστερ (1984) τοῦ ἐξ Ἄνδρου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Σάντα Κρούζ (1985) τοῦ ἱερομάρτυρος Μεθοδίου (Πέτροβιτς Κουκλάρ) πού ἐδολοφονήθη τελετουργικῶς στόν κῆπο τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἀποστολῆς στήν Ἱερουσαλήμ, ἀπό Ταλμουδιστάς κ.τ.λ. (διά περισσότερα εἰς «Journal of Moscow Patriarchate» φυλ. 2 Φεβρ. 1988, σελ. 33, «The Orhodox world» p. 16). Ὁ λόγος πού δέν περιέγραψα τάς φονικάς πράξεις τῶν ταλμουδιστῶν εἶναι, ἐπί πλέον, ὅτι θά ἐχρειαζόμουν ἄλλον ἕναν τόμον. Ἄλλως τε στά Ταλμούδ συχνῶς **ὁμολογεῖται ἡ προτροπή στούς φόνους**, ὥστε δέν ἀπαιτοῦνται ἄλλαι ἀποδείξεις.

Ἀλήθεια καί προπαγάνδα

Παρά τά ἀντιθέτως λεγόμενα οἱ Γερμανοί δέν ἀπεδέχοντο ἐξολοθρεύσεις ἀμάχων (ἐξαίρεσις τά ἀντίποινα) καί κάθε φορά ἐτιμώρουν τούς παρεκτρεπομένους. Ἄς φέρω ἕνα χαρακτηριστικόν παράδειγμα. Ὑπῆρχε μία μεραρχία ἀπό Ρώσους ἐθελοντάς, ἡ ὁποία ἐπολέμησε ὑπέρ τῶν Γερμανῶν. Ἐπί κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεραρχίας ἦτο ὁ Μπρονισλάβ Καμίνσκι, χημικός μηχανικός, πρώην κρατούμενος σέ σοβιετικό στρατόπεδο καταναγκαστικῆς ἐργασίας. Ἀρχάς Αὐγούστου 1944 ἡ «μεραρχία Καμίνσκι» ἔλαβε μέρος στήν καταστολή τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Βαρσοβίας, ὅπου ἔδειξε σκληρότητα, ἔναντι τῶν ἀμάχων. Ἐφόνευσαν μάλιστα καί τούς ἀσθενεῖς, πού ἐνοσηλεύοντο στό νοσοκομεῖον «Μαρί Κιουρί». Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ὁ Μπριγκάντεφυρερ (Ὑποστράτηγος) τῶν SS Ἔριχ Τσελέφσκι συνέλαβε καί **ἐτυφέκισε** τόν Καμίνσκι καί ὅλο τό ἐπιτελεῖον του (διά περισσότερα εἰς *Η. Παπαθανάση: «Waffen SS»* ἔκδ. *«Περισκόπιον»* τόμ. Β, σελ. 106).

Ναζί-Ἑβραῖοι

Ἔχομεν λοιπόν τά «ἐγκλήματα» τῶν Ναζί ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Ἐν τάξει. Ὁ Ναζισμός δέν εἶχε κάτι ἄλλο; Ὁ Ναζισμός ἐπεκράτησε

στήν Γερμανία καί τό 1942 ἐκυριάρχει στήν Εὐρώπη, Β. Ἀφρική, μέχρι τάς παρυφάς τῆς Μόσχας, διά νά ἐξοντώση τούς Ἑβραίους; Ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς, ἰδεολογικῆς, κοσμοθεωρητικῆς, οἰκονομικῆς, ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς κ.τ.λ. δημιουργίας τοῦ Ναζισμοῦ ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι; Ἄν δηλαδή δέν ὑπῆρχαν αὐτοί δέν θά ὑπῆρχε ὁ Ναζισμός; Μεγάλη ἰδέα ἔχουν, διά τόν ἑαυτόν τους οἱ Ἰουδαῖοι, πού πραγματικῶς ἀπετέλουν μίαν ἀσήμαντον λεπτομέρειαν, στήν πολιτικήν τοῦ Ναζισμοῦ. Μέ τούς Ἑβραίους ἠσχολεῖτο, ὅσο ἠσχολεῖτο ὁ Ναζισμός, στό μέτρο πού οἱ Ἑβραῖοι τοῦ ἐδημιούργουν προβλήματα. Ἀπό ἐκεῖ καί πέραν **οὐδείς Ναζί τούς ὑπελόγιζε.** Οἱ Ναζί ἁπλῶς περιφρόνουν τόν Ἑβραϊσμό. Τίποτε περισσότερον.

Ἄλλως τε εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι οἱ Ναζί εἶχαν ὑπερτέρας ἀντιλήψεις ὑπεράνω τῆς ζωῆς, τήν ὁποίαν προθύμως ἐθυσίαζαν ὑπέρ ἰδεωδῶν, ὅπως ἀπέδειξαν, ἰδίως κατά τήν πτῶσιν τοῦ Βερολίνου, ὅπου χιλιάδες μαχηταί τῶν Ναζί ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς κι' ὅταν ἐτελείωσαν τά πυρομαχικά ηὐτοκτόνησαν. Τέτοιας χαρακτηριστικάς σκηνάς μπορεῖτε νά ἴδῆτε στήν κινηματογραφικήν ταινίαν *«Ἡ πτῶση»*. Μάλιστα οἱ πλουτοδημοκράται κατηγοροῦν τήν τραγική Μάγδα Γκαῖμπελς, πού ἐπῆρε τά παιδιά της μαζί στόν θάνατο, ὅπως αἱ γυναῖκες τοῦ Ζαλόγγου. Ὁ Ναζισμός συνεδύαζε τήν ἐξωτερικήν ἐπιβλητικότητα, μέ τό ἐσωτερικόν μεγαλεῖον.

Ἀντισημίτης: Σκοτῶστε τον!

Ὁ Γάλλος ἐπιφανής διανοούμενος καί λογοτέχνης Ρομπέρ Μπραζιγιάκ ὠδηγήθη ἀπό τούς δημοκράτας τό 1945 εἰς σκηνοθετημένην δίκην κατεδικάσθη εἰς θάνατον καί ἐξετελέσθη, διότι κατά τήν κατηγορίαν διετέλεσε συνεργάτης τῶν Γερμανῶν.

Στήν *«δίκη»* ἐπέδειξε θάρρος, πού καί οἱ ἀντίπαλοί του ἀναγνωρίζουν. Ὑπεστήριξε τάς θέσεις του καί μέ τόλμη ἐπετέθη ἐναντίον τῆς δημοκρατίας πού εἶναι *«μιά γριά συφιλιδική πόρνη πού βρωμάει πατσουλί καί βλενόρροια... ἀκόμη κάνει πεζοδρόμιο»*.

Στά *«Νέα»* (4-2-2006) ὁ κ. Τ. Θεοδωρόπουλος σχολιάζει:

«Τότε, τον Ιανουάριο του 1945, όταν η Γαλλία προσπαθούσε να απαλλάξει τον εαυτό της από το βάρος, και το όνειδος, που της προκαλούσαν οι διόλου ευάριθμοι συνεργάτες των ναζί, ο Μπραζιγιάκ ο οποίος είχε καθήσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου για εθνική προδοσία δεν δήλωσε ούτε μια στιγμή μετανιωμένος. Δέχθηκε με αξιοπρέπεια τις κατηγορίες και προσπάθησε να τις αντικρούσει.

Ό,τι έκανε, ισχυρίστηκε, το έκανε για το καλό της Γαλλίας, για το καλό μιας Γαλλίας στην οποία ο ίδιος πίστευε. Μια Γαλλία αδελφωμένη με την Γερμανία, μια Γαλλία καθαρισμένη από τους Εβραίους της, τους «πιθήκους» και τους «αρουραίους» της. Οι χαρακτηρισμοί ανήκουν στον ίδιο τον Μπραζιγιάκ και έχουν δημοσιευτεί στο έντυπο στο οποίο διετέλεσε αρχισυντάκτης για όλη σχεδόν τη διάρκεια της κατοχής, στο φιλοναζιστικό φύλλο «Je suis partout».

Τί άπεδείχθη

Στό βιβλίο αύτό μέ στοιχεΐα (φωτογραφίαι, κείμενα) καί έπιχειρήματα άπέδειξα τά έξής:

1. Ποία εἶναι ἡ φύσις τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας, ὅπως περιγράφεται στά ἑβραϊκά ἱερά βιβλία.

2. Τί ἐπιδιώκουν οἱ Ἑβραιοσιωνισταί, ὅπως οἱ ἴδιοι παραδέχονται καί διακηρύσσουν.

3. Ὁ μισελληνικός, ὁ μισοχριστιανικός καί ὁ μισανθρωπισμός τοῦ ἑβραϊσμοῦ, ὅπως προκύπτει ἐξ ἱστορικῶν γεγονότων.

4. Ἡ ἀλήθεια, διά τό ὁλοκαύτωμα καί διά τήν θέσιν τοῦ Ναζισμοῦ, ἔναντι τοῦ Ἑβραιοσιωνισμοῦ.

5. Τά μέσα καί οἱ τρόποι, διά τῶν ὁποίων ὁ Ἑβραϊσμός ἐπιδιώκει τούς σκοπούς του.

6. Αἱ σχέσεις τῶν Ἑβραίων, μέ τούς Τούρκους καί ἄλλους ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδος.

7. Τά ἐγκλήματα, πού διαπράττουν οἱ Ἑβραῖοι, ἐναντίον τῶν Παλαιστινίων καί διέπραξαν, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ὅπως τά περιγράφει ἡ ἱστορία.

8. Τό ἀπάνθρωπον τῶν δημοκρατιῶν, παρά τάς ἀντιθέτως προπαγανδιζόμενα.

9. Ἡ δυσφήμησις τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ἀπό τήν ἑβραϊκήν προπαγάνδαν καί ἡ παραπληροφόρησις τῶν λαῶν.

10. Ὁ ἀνισόρροπος ἑβραϊκός «ρατσισμός».

Διά νά ἀποδειχθοῦν τά ἀνωτέρω ἀναγκαστικῶς τό βιβλίον εἶναι ὀγκῶδες, ὥστε νά ἐξαντλήση τό θέμα πλήρως, ὅπως καί ἔγινε. Ἐπαφίεται πλέον στήν **λογικήν** καί στά **αἰσθήματα** τῶν ἀναγνωστῶν νά ἀποφασίσουν, διά τήν στάσιν των, ἔναντι τοῦ ἑβραϊσμοῦ.

Γνωρίζω, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ πράκτορες των θά πολεμήσουν τό βιβλίο μου, μέ τήν συνήθη τακτικήν των τῆς **ἀποσιωπήσεως** καί **κατασυκοφαντήσεως**. Ἀποκλείω νά ἀντικρούσουν ὅσα ἀναφέρω, μέ στοιχεῖα ἤ ἐπιχειρήματα. Ἁπλῶς θά μέ ὑβρίσουν καί θὰ μέ συκοφαντήσουν, ὅπως ἔχουν κάνει στό παρελθόν καί τό πολύ θά σχολιάζουν ἀποσπάσματα τῆς ἐργασίας μου, πού σκοπίμως θά παρερμηνεύσουν. Ἐπειδή γνωρίζω τούς ὑβριστάς μου θεωρῶ τάς ὕβρεις των τιμή δι' ἐμέ καί δικαίωσιν τοῦ βιβλίου μου.

Ἐλευθερία γνώμης

Οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι, πού εἶναι πραγματικῶς ἐλεύθεροι καταδικάζουν τήν ἀπαγόρευσι ἐκφράσεως γνώμης π.χ. ὁ ΣΤΑΘΗΣ Σ. στά *«Νέα»* (6-2-2006) γράφει σχετικῶς τά ἑξῆς:

> **Η Γαλλία** δεν είναι που έχει αναγάγει σε **έγκλημα** τη **γνώμη**, ***ποινικοποιώντας τις ιδέες***, και δικάζοντας σωρηδόν διανοουμένους κι άλλους, φερ' ειπείν για **αντισημιτισμό**;
>
> **Για τα καθ' ημάς** ενεργούμενα του ιδρύματος **Σιμόν Βίζενταλ** κι άλλων Ισραηλινών καθιδρυμάτων, τι να πούμε; -πόσους, ποιους και πόσες φορές έχουν ***προγράψει***; Σκιτσογράφους, δημοσιογράφους, διανοουμένους, καλλιτέχνες, πολιτκούς και πολίτες ων ουκ έστιν αριθμός.
>
> **Ή μήπως δεν υπήρξαν** και αριστεροί τινες που ζήτησαν την **προληπτική καταστολή** και **πολιτική απαγόρευση** φασιστικών οργανώσεων, εφαρμόζοντας τον φασισμό στην πράξη οι ίδιοι (διότι για τις ποινικές εκτροπές υπάρχουν οι νόμοι). **Μ' έναν λόγο**, λόγω πολύ πολυπολιτισμού θέλουν να απαγορεύσουν (σχεδόν) **όλοι *όλους τους άλλους***. Πρόκειται για **ιδεολογική τρομοκρατία.**

Προσέξατε ὁ ἀρθρογράφος δέν εἶναι Ναζί, Ἀκροδεξιός, Φασίστας, «Ρατσιστής». Κάθε ἄλλο. Ἀντιθέτως εἶναι ἐχθρός τῶν προαναφερθεισῶν ἰδεολογιῶν. Ἀλλά πιστεύει στήν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης καί θέτει τό ζήτημα κατά τρόπον τέτοιον, ὥστε ὅσοι σκέπτονται ἐλευθέρως συμφωνοῦν μαζί του. Ἀξίζει νά διαβάσετε μέ πολλή προσοχή τό κείμενο τοῦ ΣΤΑΘΗ Σ.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟ

δικαστήριο απέρριψε τη μηνυτήρια αναφορά του Δικηγορικού Συλλόγου

Του Χρήστου Ζέρβα

Τελικά έγιναν όλα όπως περιμέναμε. Ουδείς πρόκειται να διωχθεί (προς το παρόν) για τον παράνομο πόλεμο στο Ιράκ και τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν εκεί.

Η απάντηση του εισαγγελέα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου στη μηνυτήρια αναφορά που υπέβαλε ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας κατά του πρωθυπουργού της Μ. Βρετανίας Τόνι Μπλέρ, του τότε υπουργού Εξωτερικών Τζακ Στρο και της ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεών της τον Ιούλιο του 2003, ήταν απορριπτική.

Ο **Λουίς Μορένο-Οκάμπο**, γενικός εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ΔΠΔ), με 10σέλιδη επιστολή ενημέρωσε τον ΔΣΑ ότι σε αυτό το στάδιο δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να ξεκινήσει μια εκτεταμένη έρευνα στο Ιράκ, σχετικά με τις καταγγελίες ότι αγγλικές δυνάμεις διέπραξαν εκεί σοβαρά εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Οι ΗΠΑ δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση τυ ΟΗΕ, δεν αναγνωρίζουν το ΔΠΔ και δεν υπάγονται στη δικαιοδοσία του. Υπήκοοι των ΗΠΑ θα μπορούσαν πάντως να κατηγορηθούν για πράξεις συνέργειας στα εγκλήματα αυτά. Όμως τα επιχειρήματα που επικαλείται για να απορρίψει τη μήνυση ο εισαγγελέας αφήνουν πολλά περιθώρια αμφισβητήσεων. Ο πρόεδρος του ΔΣΑ Δ. Παξινός και οι Έλληνες νομικοί, που συνέταξαν τη μήνυση και συγκέντρωσαν το υλικό, εκφράζουν την απορία τους για τον άκομψο νομικά τρόπο με τον οποίο επιχειρείται να κλείσει η «ενοχλητική» αυτή υπόθεση και ζητούν ισότητα στην εφαρμογή των διεθνών κανόνων δικαίου.

Αυτό που προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση είναι η νομιμοποίηση της αρχής της αναλογικότητας στους θανάτους αμάχων κατά τη διάρκεια στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με τον κ. Οκάμπο, οι λεγόμενες «παράπλευρες απώλειες» (ο θάνατος αμάχων δηλαδή) είναι δικαιολογημένες, εάν δεν είναι υπέρμετρα μεγάλες σε σχέση με το επιδιωκόμενο στρατιωτικό πλεονέκτημα. ►

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, «ο θάνατος αμάχων κατά τη διάρκεια μιας ένοπλης σύγκρουσης ανεξάρτητα από το πόσο σοβαρός ή θλιβερός είναι, δεν συνιστά αυτός καθ' εαυτός έγκλημα πολέμου».

Επιτρέπεται ακόμη και αν

Έτσι, η πραγματοποίηση επιθέσεων εναντίον στρατιωτικών στόχων επιτρέπεται ακόμη και όταν είναι γνωστό ότι θα προκύψουν ορισμένοι θάνατοι ή τραυματισμοί αμάχων. Αρκεί βέβαια να μην παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή οι θάνατοι να μην είναι υπέρμετρα πολλοί, σε σχέση με το αναμενόμενο στρατιωτικό πλεονέκτημα!

Και όμως μόνο η αεροπορική επιδρομή στην αγορά της Βαγδάτης (28-3-2003) έστειλε στο θάνατο 55 αμάχους, κυρίως γυναίκες και παιδιά, και τραυμάτισε άλλα 49 άτομα χωρίς να γίνει γνωστός ο στρατιωτικός στόχος της επιχείρησης.

Για αποφάσεις που λαμβάνονται με δύο μέτρα έκανε εμμέσως λόγο ο πρόεδρος του ΔΣΑ Δημ. Παξινός, ο οποίος σε επιστολή του προς τον κ. Οκάμπο επισημαίνει ότι η μηνυτήρια αναφορά που υπέβαλε ήταν πλήρως τεκμηριωμένη και με επαρκή στοιχεία. Τονίζει δε σε καυστικό ύφος: «Θα συμφωνήσετε πιστεύω μαζί μας ότι οι διεθνείς νόμοι και συμβάσεις υπάρχουν για να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση ανεξαρτήτως εθνικότητας, φυλής, θρησκείας κ.λπ. έτσι ώστε να εμπεδώνεται ένα αίσθημα ασφάλειας και εμπιστοσύνης στο θεσμό του νεοϊδρυθέντος μετά τόσους αγώνες Διεθνούς Δικαστηρίου. Κατά λοιπά σας ευχόμαστε υγεία και μακροημέρευση».

(«Ελευθεροτυπία», 1-3-2006)

Αἶσχος στούς ὑποκριτάς. Εὖγε στόν Πρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Παξινό καί στούς ἄλλους νομικούς, πού κατήγγειλαν τά ἐγκλήματα εἰς βάρος τοῦ Ἰρακινοῦ λαοῦ.

Ἑβραϊκαί διδασκαλίαι

Ὁ ἑβραιογενής Roger Peyrefitte, πού διετέλεσε γραμματεύς τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας στήν Ἑλλάδα (1933-1938) στό ὀγκῶδες ἔργον του ὑπό τόν τίτλον «Οἱ Ἑβραῖοι» («Les Juifs») περιγράφει λεπτομερῶς διαφόρους διδασκαλίας τοῦ Ταλμούδ, βάσει τῶν ὁποίων διαπαιδαγωγοῦνται τά Ἑβραιόπουλα. Σᾶς ἀναφέρω μερικάς, διά νά τάς ἐκτιμήσετε (Ροζέ Πεϋρεφίτ: «Οἱ Ἑβραῖοι» Ἑλλ. ἐκδ. «Κάκτος» Ἀθ. 2003):

– Γιατί οι μαστοί των γυναικών είναι πάνω από τον αφαλό τους;
– Για να κρύβουν τη ντροπή τους· γιατί αν θήλαζαν, θα αναγκάζονταν να βλέπουν τα όργανά τους.
– Πώς λέμε αυτά τα όργανα;
– Γεννητικά.
– Σωστά. Είναι ντροπή να τα λέμε απόκρυφα.
– Από ποια μεριά γυρίζουμε για να κάνουμε την ψιλή μας ανάγκη;
– Προς το βορρά, απαντάνε πολλά παιδιά μαζί.
– Και τη χοντρή;
– Προς το νότο, απαντάνε τα ίδια.
– Προς την ανατολή ή τη δύση;
– Ποτέ.
– Πόσο μπορεί να γδυθεί ο άντρας για τη χοντρή του ανάγκη;
– Δύο σπιθαμές μπροστά και μία μόνο πίσω, λέει ένας μεγάλος.
– Και η γυναίκα;
– Μία σπιθαμή μπροστά και δύο σπιθαμές πίσω.
– Αυτό το λένε, προσθέτει ο Ασήρ, για να μας θυμίζουν ότι πρέπει να είμαστε με σεμνή περιβολή στην τουαλέτα. Ο Ραββί Ναχμάν όταν άκουγε να επαινούν κάποιον για την ευπρέπειά του, ρωτούσε αν τον είχαν ακολουθήσει στον καμπινέ, για να είναι βέβαιοι γι' αυτήν. Οι ραββίνοι μας παρακολουθούνταν μεταξύ τους. Αλλά θα ήταν δύσκολο να τους μιμηθούμε σήμερα, χωρίς να σκανδαλίσουμε κάποιον. Ερώτηση σημαντική:
– Με ποιο χέρι πρέπει να σκουπιζόμαστε;
– Με το αριστερό, φωνάζουν όλα τα παιδιά. Ο Ραββί Ακίμπα είχε δει τον Σίμωνα μπεν Αζαΐ να τον κάνει έτσι, αλλά ορισμένοι λένε ότι ο Σίμων μπεν Αζαΐ αντέγραψε τον Ραββί Ακίμπα. Και οι δύο μετέδωσαν αυτή την πρακτική στους οπαδούς τους. Γιατί σκουπιζόμαστε με το αριστερό χέρι;
– Γιατί το δεξί είναι για να γράφουμε την Τορά, απαντάει ένας μεγάλος.
– Με τι δεν πρέπει να σκουπιζόμαστε;
– Με ασβέστη, λέει ένα παιδί.
– Με κομμάτι από κεραμίδι ή γυαλί, λέει ένα άλλο.
– Με σβώλο από χώμα που τον έχει χρησιμοποιήσει άλλος, λέει ένας τρίτος.
– Πρέπει να καθόμαστε πολλή ώρα στην τουαλέτα;
– Ναι, είναι από τα πράγματα που παρατείνουν τη ζωή μας, λέει ένας μεγάλος.
– Ο Ραββί Ιούδας μπαρ Χαΐ έφτανε στο σημείο να σταματάει και στις είκοσι ►

> *τέσσερις τουαλέτες που υπήρχαν ανάμεσα στο σπίτι του και στο σχολείο του, λέει ο Ασήρ. Προφανώς, δεν ανακουφιζόταν κάθε φορά, αλλά εξέταζε άν ήθελε να ανακουφιστεί.* **(ένθ. άνωτ. 336-338)**

Τό βιβλίον (σελ. 334) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι:

> *– Πόσα γράμματα υπάρχουν στα πέντε βιβλία του πατέρα μας Μωυσή;*
> *– 304.805, φώναξαν πολλά παιδιά.*
> *– Πείτε μου, ακριβώς. Τα ακούει;*
> *– 78.064 στη Γένεση, 63.529 στην Έξοδο, 44.790 στο Λευιτικό 65.530 στους Αριθμούς, 54.892 στο Δευτερονόμιο.*
> *– Πόσο κρατάει ο θυμός του Αιώνιου;*
> *– Ένα 58.888ο της ώρας, λέει ένας μεγάλος. Αν κρατούσε ένα χιλιοστό πάρα πάνω, ο κόσμος θα είχε καταστραφεί.*

Αἱ ἐρωτήσεις αὐταί θεωροῦνται «μικροτέρου ἐνδιαφέροντος». «Δέν εἶναι ὅπως ἡ «σημαντική ἐρώτησις»: «– μέ ποιό χέρι πρέπει νά σκοπιζόμαστε»! Ἡ περίοδος τῆς γυναικός λέγεται στά ἑβραϊκά «Νιντά» καί διαπιστοῦται μέ τό χρῶμα τῆς κηλίδος στό ἐσώρουχον (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 136):

> *«Άλλο θέμα: το μέγεθος και το χρώμα της κηλίδας. Το μέγεθος είναι σαν ένα μπιζέλι, λένε τα παλιά κείμενα. Οι σοφοί μας το έχουν προσδιορίσει: είναι το ένα τέταρτο του ολλανδικού φιορινιού. Διάλεξαν αυτό το νόμισμα για να τιμήσουν την Ολλανδία, που ήταν το πρώτο καταφύγιο των Εβραίων στη Δυτική Ευρώπη. Ένα τέταρτο του ολλανδικού φιορινιού είναι, απ' ό,τι μού είπαν στην οδό Λαφίτ, όσο το παλιό μας νόμισμα των δέκα φράγκων. Το χρώμα της κηλίδας, σύμφωνα με τους σοφούς μας, πρέπει να έχει το χρώμα του κρασιού της Πεδιάδας Σαρόν ή του ζουμιού ψημένου κρέατος. Με άλλα λόγια, σκούρο κόκκινο προς μαύρο. Το χρώμα του κρόκου συνεπάγεται τον κύκλο της Νιντά μόνο όταν είναι λαμπερό με ρόδινες ανταύγειες. Το πράσινο αμφισβητείται: οι μεν το λένε καθαρό, οι δε ακάθαρτο, τουλάχιστον όταν μοιάζει με το ζουμί του άνηθου.*

Αἱ γυναῖκες πρέπει νά ἐξετάζωνται προσεκτικῶς μήπως ἔχουν «Νιντά». Ἐδῶ οἱ σοφοί Ταλμουδισταί διαφωνοῦν, ἄν ἡ ἐξέτασις θά γίνεται ἐπιφανειακῶς ἤ θά βάζουν ἕνα «ἄσπρο πανάκι» βαθέως καί θά ἐρευνοῦν «τήν παραμικρή γωνίτσα» τοῦ κόλπου (ἔνθ. ἀνωτ.):

> *«πρέπει να κάνουμε την εξέταση, όσο αυτό είναι δυνατόν, με το φως της ημέρας για να μην κάνουμε λάθος στην απόχρωση. Αλλά θα ήταν πολύ εύκολο, αν πέρα από τις συζυγικές σχέσεις, κοιτάζατε τα άσπρα εσώρουχά σας δυο φορές την ημέρα. Θα έχετε ένα άσπρο πανάκι, όσο γίνεται πιο μαλακό, με το οποίο θα κάνετε μια βαθιά εξέταση...*
>
> *Πρέπει να βάλεις το πανί όσο πιο μέσα γίνεται. Κατακρίνουν έναν από τους σοφούς μας γιατί δήλωσε ότι η γυναίκα έπρεπε, απλώς, να σκουπίζεται «όπως σκουπίζουμε το πώμα ενός βαρελιού». Αντίθετα, όλοι οι άλλοι λένε ότι πρέπει να εξετάζει και «την παραμικρή γωνίτσα», για να χρησιμοποιήσω την έκφρασή τους.*

Ο ΠΑΤΟΝ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

Στις 4 Ιανουαρίου, φέρνοντας και πάλι στο μυαλό του τις περιπέτειες που είχε φέρει στον εαυτό του στη Σικελία, έγραψε φοβισμένος: «Η 11η Τεθωρακισμένη Μεραρχία είναι πολύ άπειρη και υπέστη περιττές απώλειες χωρίς καν κάποιο αποτέλεσμα. Υπήρξαν και κάποια ατυχή περιστατικά με εκτελέσεις αιχμαλώτων (ελπίζω να μπορέσουμε να αποκρύψουμε το γεγονός)». Λίγο πιο μακριά, μια μονάδα μάχιμων Ες-Ες (Waffen-SS) είχε σκοτώσει μεγάλο αριθμό Αμερικανών στρατιωτών σε μια επιδρομή κοντά στο Μαλμεντί, στα πρώτα στάδια της επίθεσης του Ρούντστεντ, και είχαν στοιβάξει τους νεκρούς τον ένα δίπλα στον άλλο - σαν τους κορμούς των δέντρων που είχε σχολιάσει νωρίτερα ο Πάτον - λίγο πριν ξαναρχίσουν στη μάχη για μια νέα αντεπίθεση. Η αμερικανική προπαγάνδα το παρουσίασε ως μία ακόμα φρικαλεότητα - το περιβόητο «περιστατικό του Μαλμεντί»

*(Ντ. Ἴρβινγκ: **«Ὁ πόλεμος τῶν Στρατηγῶν»***
Ἑλλ. ἐκδ. «Ἰωλκός» Ἀθ. 2005, σελ. 535)

Οἱ Ἀμερικανοί λοιπόν διά στόματος Πάτον παραδέχονται, ὅτι ἐσκότωσαν Γερμανούς αἰχμαλώτους καί τα «ἀτυχῆ αὐτά περιστατικά» ἐπεδίωξαν νά ἀποκρύψουν! Ἐνῶ κατηγόρησαν τούς Γερμανούς, διά τήν «σφαγή τοῦ Μαλμεντύ» καί κατεδίκασαν τόν Διοικητή τῆς

μεραρχίας των Waffen SS Χέρμαν Πράϊς είς θάνατον. Όταν τέλος άπεδείχθη ή άλήθεια μετέτρεψαν τήν ποινήν του είς φυλάκισιν καί τό 1954 τόν ἄφησαν ἐλεύθερον. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως στά «ἱστορικά» διβλία ἀναφέρεται ή «σφαγή τοῦ Μαλμεντύ»...

Δέν είναι φωτογραφία ναζιστικοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως. Είναι φωτογραφία δημοκρατικοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως made in USA, όπως έγραψε ή «Ἐλευθεροτυπία» (5-3-2006).

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΨΕΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

«Το ***Ολοκαύτωμα***... είναι το μεγαλύτερο ψέμα της Ιστορίας», λέει ο Χορστ Μάλερ, παλιό μέλος του Τμήματος Κόκκινου Στρατού (της οργάνωσης των Μπάαντερ – Μάινχοφ) και σήμερα μέλος της γερμανικής ακροδεξιάς. Όταν δήλωσε ότι θα μεταβεί στην Τεχεράνη για να λάβει μέρος στη διάσκεψη για το Ολοκαύτωμα, οι Αρχές κατέσχεσαν το διαβατήριό του. Η Αμερικανίδα ιστορικός, Ντέμπορα Λίπσταντ, η οποία μηνύθηκε από τον Ίρβινγκ επειδή τον χαρακτήρισε «επικίνδυνο αρνητή του Ολοκαυτώματος» και δικαιώθηκε από τα δικαστήρια, εκφράζει την ανησυχία της για τις τελευταίες εξελίξεις. Αλλά είναι αντίθετη με την ποινικοποίηση της άρνησης του Ολοκαυτώματος. «Οι σκιτσογράφοι και οι αρνητές πρέπει να είναι ελεύθεροι να λένε ό,τι θέλουν», τονίζει. «Η καταδίκη του Ίρβινγκ συνιστά αναβίωση της Ιεράς Εξέτασης». *(«Νέα», 31-3-2006)*

Ἡ περίπτωσις τοῦ Φιντέλ Κάστρο ἀποδεικνύει, ὅτι δέν ὑπάρχει διεθνές δίκαιον, παρά μόνον διεθνής πολιτική, πού βασίζεται στό συμφέρον καί στήν δύναμι, ὅπως ἰσχυρίζεται μέ ἀποδείξεις ὁ καθηγητής Δ. Βεζανῆς, στήν «Γενική Πολιτειολογία».

Ὁλόκληρος ἡ Ἀμερική (ἡ κυβέρνησις κι' ὄχι ὁ λαός) ὑπεκινήθη, ἀπό τούς Ἑβραίους, διά νά ἀνατρέψη τόν ἐχθρόν τοῦ Ἰσραήλ Σαντάμ Χουσεΐν καί διότι συνέφερε στάς ΗΠΑ νά ἐλέγξουν τά ἀραβικά πετρέλαια. Ἔτσι ἐξεκίνησε μία ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Ἰράκ, μέ πρόσχημα, ὅτι τό Ἰρακινό καθεστώς διέθετε ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς καί ὅτι τάχα ἐνδιεφέροντο, διά τήν ἐλευθερία τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰράκ, πού τόν καταπίεζε ὁ δικτάτωρ Σαντάμ Χουσεΐν.

Καί οἱ δύο λόγοι ἐπιθέσεως κατά τοῦ Ἰράκ ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς. Εἰδικῶς διά τό δημοκρατικόν τούς ἐνδιαφέρον ἐναντίον τῆς δικτατορίας τοῦτο εἶναι μία ἐλεεινή ὑποκρισία, πού μόνο ἠλίθιοι τήν πιστεύουν. Ἐνδιεφέρθη ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ, διά τήν δημοκρατίαν στό Ἰράκ καί ἐξαπέλυσε μία τεραστίαν ἐκστρατείαν χιλιάδες χιλιόμετρα μακράν, ἀπό τήν Ἀμερικήν. Γεννᾶται λοιπόν εὐλόγως στό ἐρώτημα: διατί αἱ ΗΠΑ δέν ἐνδιαφέρονται διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας, στήν γειτονικήν τους Κούβα, ὅπου ὁ Κουβανικός λαός ἐπί δεκαετίας τυραννεῖται, ἀπό τόν δικτάτορα Φιντέλ Κάστρο; Διατί προκειμένου περί τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος τῆς Κούβας ὅλαι αἱ δημοκρατίαι σιωποῦν, τό ἀνέχονται καί τό ὑποστηρίζουν; Ἐάν ἤθελαν αἱ ΗΠΑ

ἠδύναντο νά ἀνατρέψουν τόν Κάστρο, ἐντός 24 ὡρῶν, ἀλλά δέν τό κάνουν, δι' ἕνα καί μόνον λόγον: **ὁ Κάστρο εἶναι Ἑβραῖος** (Ροζέ Πεϋρεφίττ: «Οἱ Ἑβραῖοι» Ἑλλ. ἔκδ. «Κάκτος» Ἀθ. 2003 σελ. 8). Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ μακροχρόνιος παραμονή του, στήν ἐξουσία. Σάν καλός μάλιστα Ἑβραῖος ἔδωσε τά πάντα στήν Κούβα, εἰς ἑβραϊκάς ἑταιρείας καί ἐξυπηρετεῖ (πολιτικόν συμφέρον) τάς ΗΠΑ δῆθεν ἐνισχύων τά ἀριστερά κινήματα στήν Νότιον Ἀμερικήν, ἐνῶ ἀληθῶς τά προδίδει καί δι' αὐτό ὅλα των κατεστάλησαν.

Πόσοι γνωρίζουν, ὅτι ὁ Κάστρο εἶναι Ἑβραῖος; πόσοι διερωτῶνται: διατί αἱ ΗΠΑ ἀνέχονται αὐτόν τόν δικτάτορα, ἐνῶ ἐπολέμησαν τόν Σαντάμ; ὁ μέν πρῶτος εἶναι δικός τους καί Ἑβραῖος, ὁ δέ δεύτερος εἶναι πατριώτης Ἰρακινός καὶ ἐχθρός τῶν Ἑβραίων. Ἔτσι ὁ μέν πρῶτος ὑποστηρίζεται, ὁ δέ δεύτερος ἀνατρέπεται. Τά περί δημοκρατίας, ἐλευθερίας κ.τ.λ. εἶναι διά τούς χαζούς, τόν κοσμάκη τήν ἀποχαυνωμένη μᾶζα καί τούς ὄχλους πού τούς κατευθύνει ἡ προπαγάνδα τῶν ΜΜΕ.

Ἑβραϊκή ἐπιρροή

Διά νά καταλάβετε τήν ἑβραϊκή ἐπιρροή σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἡ «Ἑλληνική Ἕνωση γιά τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ Πολίτη» τήν 19ην Ὀκτωβρίου 2005 εἰς συζήτησιν, πού διεξήχθη στήν αἴθουσα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν μέ θέμα τόν διαχωρισμόν Κράτους-Ἐκκλησίας καί μέ συμμετοχή βουλευτῶν ὅλων τῶν κομμάτων προέτεινε μεταξύ ἄλλων (κατάργησι θρησκευτικοῦ ὅρκου, κατάργησι προσευχῆς, κατάργησι θρησκευτικοῦ σώματος Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἀπαγόρευσι ἀναγραφῆς θρησκεύματος εἰς ὁποιοδήποτε δημόσιο ἔγγραφο κ.τ.λ.) ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά μετατραπῆ εἰς Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κι' ὄχι Δημοσίου, ὅπως εἶναι τώρα. Ἐπίσης αἱ Μουφτεῖαι μετατρέπονται καί αὐτά ἀπό Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εἰς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἐπίσης ὅλα τά Νομικά Πρόσωπα Χριστιανικά ἤ Μουσουλμανικά γίνονται Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Ὅλα ΠΛΗΝ τῶν ἑβραϊκῶν, ὅπως εἶναι αἱ ἑβραϊκαί θρησκευτικαί κοινότητες καί τό Κεντρικό Ἰσραηλιτικόν Συμβούλιον κ.ἄ. τά ὁποῖα παραμένουν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Αὐτάς τάς προτάσεις ἐνέκρινε κι ὁ βουλευτής τῆς Ν.Δ. Ν. Γεωργιάδης (διά περισσότερα εἰς «*Ἐλευθεροτυπίαν*» 20-10-2005).

Εἶπαν

Ραβίνος Τζόναθαν Ρομέιν, Ιουδαϊκή Υπηρεσία Τύπου και Πληροφοριών

«Καλωσορίζω κάθε δημόσια απόρριψη των ψευδοϊστορικών απόψεων του Ντέιβιντ Ίρβινγκ, αν και προσωπικά προτιμώ να τον αντιμετωπίζω με περιφρόνηση και όχι με φυλάκιση».

*(**«Βήμα»**, 26-2-2006)*

Ὁ ραββῖνος ψεύδεται. Ὁ Ἴρβινγκ κατεδικάσθη, ὡς ἀρνητής τοῦ ὁλοκαυτώματος. Ἡ δικαστική ἀπόφασις δέν ἀποτελεῖ «δημόσια ἀπόρριψη τῶν ψευδοϊστορικῶν ἀπόψεων τοῦ Ντέιβιντ Ἴρβινγκ». Αὐτή ἠδύνατο νά γίνῃ μόνον μ᾽ ἕναν ἐλεύθερο διάλογο, τόν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι ἀρνοῦνται!

Χέντερσον Μιούλιν, εκτελεστικός διευθυντής του Παρατηρητηρίου για τη Λογοκρισία

«Ελευθερία του λόγου σημαίνει πραγματικά ελευθερία του λόγου. Ο Ίρβινγκ – όσο αντιπαθής και προπαγανδιστής ενός απεχθούς στόχου και αν είναι – έχει το δικαίωμα της γνώμης του. Αν ξεκινήσεις να φυλακίζεις ανθρώπους για τις σκέψεις τους, τότε σίγουρα δεν έχεις ελευθερία της έκφρασης. Πρέπει να αποκαλύπτουμε τον ίδιο και τους υποστηρικτές του, τη μισαλλοδοξία τους και την ανοησία τους. Αλλά όταν τους στέλνουμε στη φυλακή δημιουργούμε μάρτυρες». *(**«Βήμα»**, 26-2-2006)*

Τό 1906 δέν ὑπῆρχαν βεβαίως Ναζί. Ὁ Χίτλερ δέν ἀνεκάλυψε τόν λεγόμενον ἀντισημιτισμόν. Οἱ Ἑβραῖοι τραπεζῖται ἔκλεψαν τάς οἰκονομίας τῶν ἀνθρακωρύχων καί μοδιστρῶν. Οἱ Γάλλοι πού κατήγγειλαν αὐτό ἐθεωρήθησαν... ἀντισημῖται.

Αντισημιτική καρικατούρα του 1906: Εβραίοι τραπεζίτες ξαφρίζουν τους ανθρακωρύχους και τις μοδίστρες

(«Νέα», 26-2-2006)

Ουγκώ-Μπριάν

– Ξέχασα τον Ντετς, γιο του μεγάλου ραββίνου του Παρισιού, που είχε γίνει προσήλυτος στη Ρώμη, στα χέρια του Πάπα, επιφορτισμένος να συνοδεύσει στη Γαλλία τη δούκισσα του Μπερί, την πρόδωσε για πεντακόσιες χιλιάδες φράγκα. Ο Βίκτωρ Ουγκώ έχει καυτηριάσει αυτό το πρόσωπο:

... Την τιμή..., την πίστη, τον όρκο,
Να τι πούλησε άνανδρα ο Εβραίος.

*(εις Roger Peyrefitte: **«Les Juifs»***
Έλλ. έκδ. σελ. 391).

Για την Εκκλησία και τη Γαλλία
Ας προχωράμε πάντα ενωμένοι
Εκεί είναι η ελπίδα μας
Εναντίον των Εβραίων, των εχθρών μας.
ΜΠΡΙΑΝ

*(εις Roger Peyrefitte: **«Les Juifs»***
Έλλ. έκδ. σελ. 241)

Nationalſozialiſtiſche Deutſche Arbeiterpartei

Der Stellvertreter des Führers
Stab

München 33, den 10.November 1938
Braunes Haus

An alle Gauleitungen zur sofortigen Veranlassung!

A n o r d n u n g Nr. 174/38.

(Wiederholung des Fernschreibens vom 10.Nov.1938)

Auf ausdrücklichen Befehl allerhöchster Stelle dürfen Brandlegungen an jüdischen Geschäften oder dergleichen auf gar keinen Fall und unter gar keinen Umständen erfolgen.

I.A.

(Opdenhoff)

«Νύχτα Κρυστάλλων»

Ὁ ἴδιος ὁ ἀναπληρωτής τοῦ Φύρερ Ροῦντολφ Φόν Ἔς ἀπηύθυνε τήν 10-11-1938, πρός ὅλους τούς προϊσταμένους τῶν διοικήσεων τήν ὑπ' ἀριθμ. 174/38 ἐντολήν του (ἐπανάληψις τηλετύπου τῆς 10 Νοεμβρίου 1938) διά τῆς ὁποίας ἀπηγόρευε καταστροφή ἑβραϊκῶν καταστημάτων ἤ παρομοίων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καί ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει. Αὐτή ἡ διαταγή ἀποτελεῖ ἀποδεικτικόν στοιχεῖον, πού βεβαιώνει, ὅτι οἱ Ναζί δέν ἐπεθύμουν καταστροφάς Ἑβραϊκῶν καταστημάτων. Φυσικά τέτοια στοιχεῖα ἡ σιωνιστική προπαγάνδα τά ἀποκρύπτει ἐπιμελῶς. Ἀλλά οἱ «ἱστορικοί» πρέπει νά ντρέπωνται, πού τά ἀποσιωποῦν.

Bundesrepublik Deutschland
Der Bundeskanzler

Bonn, den 17. 12. 1952

Herrn
Generaloberst a.D. H a u s e r
Ludwigsburg / Wttbg.
Asperger Str. 48

Sehr geehrter Herr Generaloberst!

Einer Anregung nachkommend teile ich mit, daß die von mir in meiner Rede vom 3. Dezember 1952 vor dem Deutschen Bundestag abgegebene Ehrenerklärung für die Soldaten der früheren deutschen Wehrmacht auch die Angehörigen der Waffen-SS umfaßt, soweit sie ausschließlich als Soldaten ehrenvoll für Deutschland gekämpft haben.

Mit dem Ausdruck vorzüglicher Hochachtung
bin ich Ihr

Adenauer
(Adenauer)

Ἀναγνώρισις

Τό 1952 ἡ Γερμανία ἦτο ἀκόμη ἐρειπωμένη καί διῃρημένη μεταξύ τῶν τεσσάρων συμμάχων νικητῶν. Τότε καγκελάριος τῆς χώρας ἦτο μία προσωπικότης ὁ Ἀντενάουερ. Αὐτός εἶχε τό θάρρος νά τιμήση τήν ἀνδρεία τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, («Βέρμαχτ») καί ἀνταποκρινόμενος εἰς αἴτημα τοῦ Στρατηγοῦ («Γκενεραλόμπερστ») Χάουζερ ἐδήλωσε, γραπτῶς μάλιστα, ὅτι ἡ τιμή πού ἀνεγνώρισε στόν Στρατό περιλαμβάνει καί τούς ἄνδρας τῶν «Βάφφεν-Ἔς Ἔς», οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν, ὡς στρατιῶται, ὑπέρ τῆς Γερμανίας.

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI

Ὁ ἀνδριάς τοῦ Στάλιν σπασμένος καί γκρεμισμένος, στό ἄλσος τῆς Μόσχας. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς «ἀποσταλινοποιήσεως» στήν ὁποίαν ἐπεδόθησαν μέ μῖσος οἱ Ἑβραῖοι, μετά τό 20όν συνέδριον (Φεβρ. 1956). Ἤδη εἶχε ἐκσπάσει μεταξύ των ἐμφύλιος πόλεμος, μέ πολλάς ἐκπλήξεις π.χ. καθαίρεσις καί ἐκτέλεσις τοῦ Λαυρέντι Μπέρια.

Ἀπό συνωμοτική ἐμπειρία αἰώνων οἱ Ἑβραῖοι ἀπέκτησαν δεξιότητα, στό νά στρέφουν τούς ἐχθρούς τους, τόν ἕναν ἐναντίον τοῦ ἄλλου καί νά ἐξέρχωνται κερδισμένοι, ὅποιο καί νά εἶναι τό ἀποτέλεσμα. Ὁ Χριστιανισμός καί ὁ Ἰσλαμισμός εἶναι ἐχθροί τους. Οἱ Ἑβραῖοι προκαλοῦν ἀντιισλαμικά δημοσιεύματα ἀπό πλευρᾶς Χριστιανῶν καί ἀντιχριστιανικάς ἀντιδράσεις, ἀπό πλευρᾶς Ἰσλαμιστῶν καί ἐπιτυγχάνουν οἱ δύο των ἐχθροί νά συγκρούωνται μεταξύ των, πρός ὄφελος τῶν Ἑβραίων. Ἐν προκειμένῳ ἡ ἑβραϊκή τακτική εἶναι: *«σκότωσε τόν σκορπιό μέ τό χέρι τοῦ ἐχθροῦ σου»*. Τό ἀποτέλεσμα ὅποιο καί νά εἶναι σέ ὠφελεῖ. Διότι ἤ θά πεθάνη ὁ σκορπιός πού εἶναι ἐχθρός σου ἤ θά πεθάνη ὁ ἐχθρός σου, πού θά τόν δήξη ὁ σκορπιός ἤ καί τά δύο, ἄν ὁ σκορπιός προλάβη νά δήξη, πρίν σκοτωθῆ.

Πόσοι ἦσαν οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἑλλάδα;

Κατά τόν τότε Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἑλλάς - Ἰσραήλ Χρ. Εὐελπίδην (εἰς Π. Ἐνεπικίδη: *«Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944 ἔκδ. «Παπαζήση» Ἀθ. 1969*, σελ. 3) στήν Ἑλλάδα οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν **62.700**.

Κατά τόν φιλοεβραῖον Πολυχρόνη Ἐνεπικίδη (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 15) οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἑλλάδα ἀνήρχοντο εἰς **67.200**.

Συμφώνως πρός ἐπίσημον στατιστικήν (*«Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος στόν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἔκδ. Ἀσπιώτη-Ἔλκα» Ἀθ. 1946*) τό σύνολον τῶν Ἑβραίων, στήν Ἑλλάδα ἀνήρχετο εἰς **72.606**.

Κατ' ἄλλην στατιστική (*«Νέα»* 25-1-2005) ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων στήν Ἑλλάδα ἦτο **75.000**.

Κατά τήν *«Encyclopaedia Judaica» (Ἱερουσαλήμ 1978, σελ. 878, λ. «Greece»)* οἱ Ἑβραῖοι, στήν Ἑλλάδα ἦσαν **77.000**.

Κατά τήν Ἰσραηλιτικήν κοινότητα (Πρόεδρος Δαυΐδ Σαλτιέλ) ὁ συνολικός πληθυσμός τῶν Ἑβραίων, στήν Ἑλλάδα ἦσαν **80.000** ἄτομα (*«Χώρα»* 11-2-2004).

Κατά τόν Ἑβραῖον Ἰσαάκ Καμπελή («Ἐγκυκλοπαίδεια ΗΛΙΟΣ» λ. «Ἰσραηλιτικαί Κοινότητες» οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἑλλάδα ἦσαν **83.000**.

Κατά τό International Press Agency (5-1-1943) οἱ Ἑβραῖοι στήν

Ἑλλάδα ἦσαν συνολικῶς 100.000 «The number of Jews in Greece totals 100.000».

Κατά τόν Ἑβραῖον Γιόζεφ Ἐλιγιά («Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» λ. «Ἰουδαῖοι») οἱ Ἑβραῖοι στήν Ἑλλάδα ἦσαν 125.000.

Μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἀντιφάσεων ἔρχεται ὁ ἀντιναζί συγγραφεύς Mark Mazower («Inside Hitler's Greece» Yale University Press, G.B. 1994, p. 256) καί μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀκριβεῖς λεπτομέρειαι, ὡς πρός τό πόσοι Ἑβραῖοι ἦσαν στήν Ἑλλάδα... οὔτε πόσοι ἐδραπέτευσαν, οὔτε πόσοι ἐπέζησαν ἀπό τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως!

Συνοπτικῶς συμφώνως πρός ἑβραϊκάς ἤ φιλοεβραϊκάς πηγάς οἱ Ἑβραῖοι, πού ὑπῆρχαν στήν Πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα ἦσαν: 62.700 ἤ 67.200 ἤ 72.606 ἤ 75.000 ἤ 77.000 ἤ 80.000 ἤ 83.000 ἤ 100.000 ἤ 125.000 ἤ ἄγνωστον πόσοι!

Διερωτῶμαι: αὐταί αἱ ἀνακρίβειαι, αὐταί αἱ ἀντιφάσεις δέν σᾶς βάζουν εἰς σκέψεις; Ἀπό 62.700 πῶς φθάνομεν εἰς 125.000; Δέν ὑποπτεύεσθε, ὅτι κάτι συμβαίνει;

Πόσοι Ἑβραῖοι ἐθανατώθησαν;

Κατά τόν Α. Καμύ (*«Ὁ ἐπαναστατημένος ἄνθρωπος» Ἑλλ. ἔκδ. «Μπουκουμάνη» Ἀθ. 1971, σελ. 234*): «**ἑφτά ἑκατομμύρια** Ἑβραῖοι θανατώθηκαν».

Κατά τόν Γκ. Ραϊτλίνγκερ (*«Ἀ. Χίτλερ» Ἑλλ. ἔκδ. «φάκελλοι Μοντατόρι» Ἀθ. 1972, σελ. 161*) «ὁ συνολικός ἀριθμός τῶν Ἑβραίων πού δολοφονήθηκαν»... εἶναι περίπου **4.000.000**.

Κατά τό Παγκόσμιον Ἑβραϊκόν Συμβούλιον (ἔνθ. ἀνωτ.) ἐθανατώθησαν ἀπό τούς Ναζί **5.700.000** Ἑβραῖοι.

Κατά τόν Κ. Μπόνην (*ἔκδοσις ὑπό Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου «Ὁλοκαύτωμα» σελ. 42*) «**12 ἑκατομμύρια** περίπου Ἑβραίων» ἐφονεύθησαν ὑπό τοῦ «θηριώδους χιτλερισμοῦ».

Κατά τήν Ἐγκυκλοπαιδείαν ΥΔΡΙΑ (*ἔκδ. «Ἀξιωτέλλη» Ἀθ. 1984, λ. «Ἑβραῖοι»*) ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμός τῶν ἐξοντωθέντων ἀπό τόν Χίτλερ «περίπου **6.500.000** Ἑβραῖοι».

Κατά τόν λόρδον Ράσσελ (*«Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ» Ἑλλ. ἔκδ. «Ἑνωμένοι Ἐκδότες» Ἀθ. 1955, σελ. 220*) «ἡ δολο-

φονία **5.000.000** Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης ἀπό τούς Γερμανούς ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο ἔγκλημα στήν ἱστορίαν τοῦ κόσμου».

Κατά τόν δρ. Γιέρμακ (*«Ὁ ἄξονας τοῦ θανάτου» Ἑλλ. ἔκδ. «Στερέωμα» σελ. 174*): «ὁ πραγματικός κατά προσέγγιση ἀριθμός τῶν Ἑβραίων πού ἐξοντώθηκαν κατά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον στήν Εὐρώπην εἶναι **300.000**».

Κατά τόν Διεθνῆ Ἐρυθρό Σταυρό (*«Ἀντίδοτον» τεῦχος 23, σελ. 21*) ὁ ἀριθμός τῶν Ἑβραίων θυμάτων εἶναι **350.000**.

Ὁ Δ. Διακογιάννης (*«Πωλεῖται Πατρίς» σελ. 74*) ὑπολογίζει τούς θανατωθέντας Ἑβραίους εἰς **500.000 - 600.000**.

Κατά τόν Θ. Σκάρπα (*«Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων» τόμ. Β', σελ. 71*) αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἑβραίων εἶναι 4.000.000 εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί **60.000.000**!!! «Ἑβραίων ἐξοντώθησαν στίς διάφορες κατεχόμενες χῶρες».

Κατά στατιστικήν (*«Ἐλευθεροτυπία»* 28-8-1999) οἱ θανατωθέντες Ἑβραῖοι εἶναι **«πάνω ἀπό 5.000.000»**.

Συνοπτικῶς ἔχομεν τούς ἀκολούθους ἀριθμούς θυμάτων Ἑβραίων ἀπό τούς Ναζί: ἤ 12.000.000 ἤ 7.000.000 ἤ 6.500.000 ἤ 6.000.000 ἤ 5.700.000 ἤ 5.000.000 ἤ 4.000.000 ἤ 500.000-600.000 ἤ 350.000 ἤ 300.000. Ἔχομεν καί τόν ἀπίθανον ἀριθμόν τῶν 60.000.000!

Τελικῶς πῶς θά μάθωμεν τόν ἀριθμόν τῶν θυμάτων τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τό βιβλίον ἔφθασε στό τέλος του. Μένει ἕνα ἀκόμη μέρος πού εἶναι τά συμπεράσματα. Τί πρέπει ὅλοι μας νά κάνωμεν στό μέλλον. Ἄλλως τε ἡ ἀξία τῆς ἱστορίας ἔγκειται ἀκριβῶς είς τοῦτο: ἀπό τό παρελθόν νά διδάσκεσαι, διά νά ἀντιμετωπίζῃς τό παρόν καί τό μέλλον.

Ἐδιαβάσατε **στοιχεῖα κι' ἐπιχειρήματα.** Ἐπίσης εἴδατε φωτογραφίας, πού ἡ κάθε μία των, ὅπως λέγουν, ἰσοδυναμεῖ μέ χιλίας λέξεις.

Ἔχω τήν βάσιμον βεβαιότητα, ὅτι σᾶς ἔπεισα στά ἑξῆς σημεῖα:

1) Ὑπάρχει διεθνής συνωμοτική ἑβραϊκή ὀργάνωσις ὑπονομεύσεως τῶν ἐθνικῶν κοινωνιῶν. **Ἡ συνωμοσία ἔχει θρησκευτικόν χαρακτῆρα.**
2) Τελικός σκοπός τοῦ ἑβραϊσμοῦ εἶναι ἡ παγκόσμιος κυριαρχία τήν ὁποίαν ἐπιδιώκουν νά κατορθώσουν ὄχι ἀνεβάζοντες τούς ἑαυτούς των, ἀλλά **κατεβάζοντες τούς ἄλλους.**
3) Τά ἱερά βιβλία τῶν Ἰουδαίων καί ὁ πολιτικός σιωνισμός κηρύσσουν πόλεμον, **κατά πάντων τῶν Ἐθνῶν**, τά ὁποῖα προορίζονται ἀπό τόν Ἰεχωβᾶ νά ὑπηρετοῦν τούς Ἑβραίους.
4) Ἡ σιωνιστική δύναμις βασίζεται στόν ἔλεγχον τῶν ΜΜΕ καί στόν χρυσόν. Τήν δύναμιν **προπαγάνδας** καί **χρυσοῦ**, πού διαθέτουν τήν χρησιμοποιοῦν, διά τήν ἐπιβολήν των. Ταυτοχρόνως διαβρώνουν τάς ἐθνικάς κοινωνίας διά παντός μέσου καί κυρίως, διά τῶν ναρκωτικῶν, ὁμοφυλοφιλίας, ἐκφυλισμοῦ ἀξιῶν (πατρίς, θρησκεία, ἠθική, οἰκογένεια, ἐθνικός τρόπος ζωῆς, καθαρότης φυλῆς κ.τ.λ.).
5) Κατά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον καί μετά ἀνέπτυξαν τήν **κερδοφόρον ἐπιχείρησιν τοῦ ὁλοκαυτώματος**, ἐνῶ ἀποδεδειγμένως οἱ Γερμανοί δέν ἐσχεδίασαν τήν ἐξόντωσιν τῶν Ἑβραίων. Ὅλα τά περί «φούρνων», πού ἔκαιγαν τούς Ἑβραίους, περί θαλάμων ἀερίων, περί σαπωνοποιήσεως κ.τ.λ. ἀπεδείχθησαν συκοφαντικά ψεύδη.
6) Ὁ ἑβραιοσιωνισμός ἐξακολουθεῖ νά ἀποτελῇ **κίνδυνον, διά τήν ἀν-**

θρωπότητα. Οἱ ἑβραιοσιωνισταί δέν ἐγκαταλείπουν τά σχέδιά των περί παγκοσμίου ἐπικρατήσεως, ὅπως ἀκριβῶς τά ἀναλύουν στά Ταλμούδ, στά Πρωτόκολλα καί στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅπου τό πρῶτον ἐγράφησαν.

Οἱ ἑβραιοσιωνισταί δέν ἀρνοῦνται τόν ἀπάνθρωπο σκοπόν τους, ἀλλά τόν ἐπιδιώκουν τώρα καί πάντοτε καί **δέν ἀποκηρύσσουν** τάς ταλμουδικάς διδασκαλίας, περί μετατροπῆς τῶν Ἐθνῶν εἰς δούλους τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, δι' αὐτό ἀπαιτεῖται τά Ἐλεύθερα Ἔθνη καί οἱ Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι νά ἀντιμετωπίσουν τόν ραδιοῦργο ἑβραιοσιωνισμό **τό συντομώτερον δυνατόν.**

Ἐπειδή ἀκόμη συμβαίνουν ἀπό ἑβραιοσιωνιστικῆς πλευρᾶς αὐτά τά ὀλέθρια ἐπιβάλλεται νά λάβωμεν ἐπειγόντως μέτρα σωτηρίας τῆς Λευκῆς Φυλῆς, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί πρό παντός τῆς **Ἑλλάδος.** Συγκεκριμένως καί εἰς γενικωτάτας γραμμάς πρέπει:

1. Νά ἀπομακρυνθοῦν οἱ Ἑβραῖοι, ἀπό τήν Εὐρώπην, τήν ὁποίαν ἀρκετά ἐταλαιπώρησαν. Οἱ ἑβραιοσιωνισταί νά μεταβοῦν στήν γῆ τῶν Πατέρων των, ὥστε ἡ Εὐρωπαϊκή Ἤπειρος νά ἀπαλλαγῆ ἀπό αὐτούς.
2. Νά ἐπισημανθοῦν ὅλα τά ΜΜΕ, πού ἐλέγχονται ἀπό ἑβραιοσιωνιστάς καί νά ἀπαγορευθῆ ἀμέσως ἡ λειτουργία των.
3. Ὅλαι αἱ ἑβραιοσιωνιστικαί ὀργανώσεις καί αἱ συμπαθοῦσαι διεθνεῖς κινήσεις νά ἐλεγχθοῦν λεπτομερῶς κι' ἐν συνεχείᾳ νά ἀπαγορευθῆ ἡ λειτουργία των.
4. Νά ὁδηγηθῆ στά ἁρμόδια ποινικά δικαστήρια ἡ πολιτικοθρησκευτική ἡγεσία τοῦ ἑβραιοσιωνισμοῦ, διά τά ἐγκλήματα, τά ὁποῖα διέπραξε καί διαπράττει κατά τῆς ἀνθρωπότητος γενικῶς καί κατά Ἑλλήνων καί Παλαιστινίων εἰδικῶς.
5. Νά λογοδοτήσουν ποινικῶς καί ἀστικῶς πάντες οἱ συνεργασθέντες, μέ τόν ἑβραιοσιωνισμό.
6. Νά διεκδικηθοῦν ὅλα τά χρήματα, τά ὁποῖα καθ' οἱαδήποτε τρόπον ἐδόθησαν παρανόμως στούς ἑβραιοσιωνιστάς.
7. Νά συγκληθῆ, πρωτοβουλία τῆς Ἑλλάδος, εὐρωπαϊκή διάσκεψις καί νά κληθοῦν ὅλαι αἱ ὀργανώσεις τῶν Ἑβραίων καί τό Ἰσραήλ, διά νά ἐρωτηθοῦν: **Πιστεύετε στήν παγκόσμιον κυριαρχίαν σας,**

τήν ὁποίαν διδάσκουν τά θρησκευτικά σας βιβλία καί ἐπιδιώκετε νά καταστήσετε δούλους σας τά Ἔθνη, ὅπως ἀναγγέλλουν τά Ταλμούδ, βάσει τῶν ὁποίων διαπαιδαγωγεῖσθε πολιτικοθρησκευτικῶς; Ταυτοχρόνως νά προσκομισθοῦν ὅλαι αἱ ἀποδείξεις τῶν ἑβραϊκῶν συνωμοσιῶν, διεισδύσεων, διαβρώσεων, ἀναστατώσεων, ταραχῶν, ἐκφυλισμοῦ καί παρακμῆς. Καί μετά ἀφοῦ ἐξετασθοῦν λεπτομερῶς αἱ διάφοροι ἀπόψεις νά ληφθοῦν ἀποφάσεις.

8. Νά ὀργανωθῆ ἐκστρατεία διαφωτίσεως τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης διά τόν ἑβραιοσιωνισμό, μέ ἀρθρογραφία, τηλεοπτικά προγράμματα, διαλέξεις, ἐνημερωτικά μαθήματα στήν ἐκπαίδευσι, στόν Στρατό, στήν Ἐκκλησία κ.τ.λ. Ἡ ἐκστρατεία διαφωτίσεως ξεκινᾶ, ἀπό τό κάθε ἄτομο καί καταλήγει στό κοινωνικό σύνολο.
9. Νά ὑποχρεωθῆ τό Ἰσραήλ νά ἐφαρμόση τάς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ. Τό Ἰουδαϊκό κράτος νά ἐξαναγκασθῆ νά σεβασθῆ τήν διεθνῆ νομιμότητα.
10. Νά συγκροτηθῆ πανευρωπαϊκόν ἐθελοντικόν σῶμα πολεμιστῶν, πού θά βοηθήσουν τούς ἀόπλους Παλαιστινίους.
11. Ἐφ' ὅσον τό Ἰσραήλ εἶναι θεοκρατική πολιτεία καί πιστεύει στό Ταλμούδ νά διακοπῆ πᾶσα οἰκονομική, διπλωματική, πολιτική σχέσις μαζί του, ἀπό τά Χριστιανικά κράτη.
12. Ἐάν ὁ Ἑβραιοσιωνισμός δέν καταδικάση ὅσα γράφουν τά ἱερά βιβλία του, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τότε νά ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα.
13. Δέν ὑπάρχει λόγος περαιτέρω ἀναγνωρίσεως τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον τό κράτος ἐκεῖνο συμμαχεῖ μέ τούς Τούρκους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

(Πηγαί, ἀποσπάσματα τῶν ὁποίων ἀναφέρονται, στό παρόν βιβλίον)

Α. ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Α., «Ὁ Ἰούδας διά μέσου τῶν αἰώνων»

—, «Κίνδυνος ἐν ὄψει»

ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠ. «Ἱστορία τοῦ Ἀλή Πασά»

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, «Πολιτικά»

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ (Ἅγιος), «Λόγος ἐναντίον Ἑβραίων»

ΒΑΒΑΛΗΣ Π., «Ὁ Ἰσραηλινός νεοναζισμός»

ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ Ι., «Ἡ Νάουσα κατά τόν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας»

ΒΕΖΑΝΗΣ Δ., «Γενική πολιτειολογία»

ΒΙΓΛΑΡΗΣ Π., «Γυρεύοντας τό χαμένο τοῦ Ἄστρο»

—, «Ἐκ τοῦ κατά παρακμιῶν ἀνάγνωσμα»

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι., «Χιακόν ἀρχεῖον»

ΓΕΡΜΑΚ Δ., «Ὁ ἄξονας τοῦ θανάτου»

ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ Γ., «PAX AMERICANA»

—, «κατεστημένα»

ΓΟΥΔΑΣ Α., «Παράλληλοι βίοι»

ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ Δ., «Ἡ νεοελληνική κοινωνία καί οἰκονομία»

ΔΑΦΝΗΣ Κ., «Χρονικά πολέμου καί κατοχῆς»

ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ Κ., «Πωλεῖται πατρίς»

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ, «Βιβλιοθήκη ἱστορική»

ΔΟΞΙΑΔΗΣ Κ., «Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος στόν Δεύτερο Παγκόσμιον Πόλεμον»

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Ι., «Ὁ Ἑλληνισμός μου καί οἱ Ἕλληνες»

Ἐγκυκλοπαίδεια, «Ἥλιος»

—, «Ἐλευθερουδάκη»

—, «Πυρσός»
Ἐκδ. Ἀποστολία, «Διδαχαί Κοσμᾶ»
Ἐκδ. Ἐλεύθερη Σκέψις, «Ἐγκλήματα πολέμου τῶν Συμμάχων»
Ἐκδ. Καπόν, «Ἐνθύμιον»
Ἐκδ. Κέκροψ, «Εἰκονογραφημένη ἱστορία του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου»
Ἐκδ. Ὀρθόδοξος Κυψέλη, «Συναξαριστής Νεομαρτύρων»
Ἐκδ. Τσόφλης, «Μεγάλα ἱστορικά αἰνίγματα τῆς ἐποχῆς μας»
Ἐκκλ. Ἐκδόσεις, «Λεξικόν Νεομαρτύρων»
ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ Π., «Οἱ διωγμοί τῶν Ἑβραίων ἐν Ἑλλάδι 1941-1944»
ΖΕΡΑΕΝΤΟΣ Π., «Ἰωσήφ Νάκης»
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Λ., «Οἱ Ἑβραῖοι κάποτε»
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Η., «Ἀλύτρωτες Ἑλληνικές Πατρίδες»
ΙΩΣΗΠΟΣ, «Κατ᾽ Ἀπίωνος»
ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ Ν., «Ταξιδεύοντας - Ἱσπανία»
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ Σ., «Ἑβραῖοι καί Κομμουνισμός»
ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ Π., «Αἷμα, Ἑβραῖοι, Ταλμούδ»
ΚΑΨΑΛΗΣ Δ., «Σιωνισμός»
ΚΑΨΗΣ Ι., «1922, Ἡ Μαύρη Βίβλος»
Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο, «Ὁλοκαύτωμα»
ΚΟΚΚΙΝΟΣ Ν., «Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος»
ΚΟΝΤΟΣ Χ., «Ἐφημερίς ὁ φιλομαθῶν»
ΚΟΡΔΑΤΟΣ Ι., «Ἡ Παλαιά Διαθήκη στό φῶς τῆς κριτικῆς»
ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΑΣ Λ., «Γενική ἱστορία Ἐπαναστάσεως»
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ Κ., «Δημιουργοί καί παραχάκτες τῆς παγκόσμιας ἱστορίας»
ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΣ Β., «Εἰκόνες κατοχῆς»
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ, «Ἀπομνημονεύματα»
ΜΑΜΟΥΚΑΣ Α., «Παράγραφος γραφῆς»
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Θ., «Ἡ μάχη τοῦ Βερολίνου»
ΜΑΡΙΝΗΣ Π., «Ὁ προκατακλυσμιαῖος πολιτισμός»
ΜΕΛΑΣ ΣΠ., «Ὁ Γέρος τοῦ Μωριά»
ΜΕΤΑΞΑΣ Ι., «Λόγοι»
ΜΙΣΥΡΗΣ Β., «Βλάχοι, αὐτοί οἱ ἀνυπόκτοι Ἕλληνες»
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Φ., «Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός»

ΜΠΑΛΑΝΟΣ Δ., «Μεγάλαι μορφαί τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας»
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Μ., «Ἀπομνημονεύματα ἀγωνιστῶν 1821»
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ (Μητροπολίτης), «Χριστιανοί καί Ἑβραῖοι»
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ., «Σφάζουν οἱ Ἑβραῖοι Χριστιανόπαιδας;»
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Β., «Ἡ χθεσινή καί ἡ αὐριανή Ἑλλάς»
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν., «Σύντομος εἰσαγωγή στήν Παλαιάν Διαθήκην»
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ Η., «Waffen SS»
ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ Κ., «Οἱ Ἀντισημῖται»
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ., «Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος»
ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ Β., «Ὁ Ἐμμανουήλ Παπᾶς καί ἡ Ἐπανάστασις εἰς τήν Χαλκιδικήν»
ΠΗΛΑΙΔΗΣ ΙΑΚ., «Ἁγία Γραφή»
ΠΙΣΣΑΝΟΣ Α., «Αἰχμάλωτοι τοῦ Κεμάλ»
ΠΡΑΝΑΪΤΗΣ Ι., «Τό ξεσκέπασμα τοῦ Ταλμούδ»
ΡΑΒΔΗΛΙΔΗΣ Β., «Ἱστορία τοῦ Νεοελληνικοῦ κράτους»
ΣΑΘΑΣ Κ., «Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς»
ΣΔΡΑΚΑΣ Ε., «Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ»
ΣΚΑΡΠΑ Θ., «Οἱ μεγάλες δίκες τῶν αἰώνων»
ΣΠΑΗΣ Λ., «Πενήντα χρόνια Στρατιώτης»
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Χ., «Λεξικόν Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821»
ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ Ε., «Τά παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ»
ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Α., «Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»
ΤΕΡΖΑΚΗΣ Α., «Ἑλληνική ἐποποιΐα 1940-41»
ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΣΠ., «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»
ΦΙΛΗΜΩΝ Ι., «Δοκίμιον ἱστορικόν περί τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας»
ΦΟΥΡΑΚΗΣ Ι., «Σιωνιστικές συνωμοσίες»
ΦΡΑΓΚΟΜΙΧΑΛΟΣ Κ., «Ἱστορικά»
ΦΩΤΑΚΟΣ Φ., «Ἀπομνημονεύματα»
ΦΩΤΕΙΝΟΣ Η., «Οἱ ἆθλοι τῆς ἐν Βλαχίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»
ΧΡΗΣΤΟΥ Π., «Ἑλληνική παρουσία στήν Παλαιστίνη»
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ι. (Ἅγιος), «Κηρύγματα»
ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ Ν., «Σκοτεινές δυνάμεις καί Χριστιανισμός»

Β. ΞΕΝΗ ΕΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙ

—, «Ταλμούδ»
—, «Παλαιά Διαθήκη»
—, «Πρωτόκολλα Σοφῶν τῆς Σιών»
ΑΤΤΑΥ Κ., «Ἕνας πρωθυπουργός ἐνθυμεῖται»
ΑΥΤΑΡΧΑΝΩΦ Α., «Ὁ αἰνιγματικός θάνατος τοῦ Στάλιν»
ΒΕΜΠΕΡ Φ., «Ὁ ἐπιτήδειος οὐδέτερος»
ΒΟΥΤΙΕ Ο., «Ἀπομνημονεύματα ἀγωνιστῶν τοῦ 1821»
ΒΟΦΣΚΥ Μ., «Εἴμεθα ἕνα! Ἀφρικανοί, Ἑβραῖοι καί Ἰσραήλ»
ΓΙΟΥΝΓΚΕ Τ., «Μέχρι τό τέλος»
ΓΚΑΡΩΝΤΥ Ρ., «Οἱ θεμελιώδεις μῦθοι τῆς Ἰσραηλινῆς πολιτικῆς»
ΓΚΙΓΙΩΜΕ Κ., «Μόναχον 1938»
ΓΚΙΜΠΟΝ ΕΝΤ., «Ἱστορία τῆς παρακμῆς καί πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας»
Ἐκδ. Ἐλεύθερη Σκέψις, «Ἐγκλήματα πολέμου τῶν Συμμάχων»
ΙΡΒΙΝΓΚ ΝΤ., «Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»
—, «Ὁ πόλεμος τοῦ Χίτλερ»
ΚΑΜΥ Α., «Ὁ ἐπαναστατημένος ἄνθρωπος»
ΚΑΡΕΫ ΤΖ., «Τά μεγάλα ρεπορτάζ»
ΚΕΝΑΝ Ι., «Ἡ γραμμή ἀμύνης τοῦ Ἰσραήλ»
ΚΟΛ Π., «Οἱ Ὀθωμανοί στήν Εὐρώπη»
ΚΡΟΥΖΕ Μ., «Παγκόσμιος ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ»
ΛΑΖΑΡ ΜΠ., «Ὁ ἀντισημιτισμός, ἡ ἱστορία καί τά αἴτιά του»
ΛΑΚΑΤΟΥΡ Ζ., «Νάσερ»
ΛΕΒΙΝΑΣ Ε., «Τέσσερις Ταλμουδικές μελέτες»
ΛΟΝΤΣ Α., «Προχριστιανική ἐποχή»
ΛΟΥΝ Β., «Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος»
ΜΕΝΤΕΒΕΝΙΕΦ Ζ., «Ὁ ἄγνωστος Στάλιν»
ΜΙΝΙΕ Φ., «Ἱστορία Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως»
ΜΙΣΑΛ Μ., «Τά μεγάλα ἱστορικά αἰνίγματα τῆς ἐποχῆς μας»
ΜΟΜΣΕΝ Θ., «Ρωμαϊκή ἱστορία»
ΜΠΑΡΤΟΝ Π., «Ὁ Ἑβραῖος, ὁ Τσιγγάνος καί τό Ἰσλάμ»
ΜΠΑΤΛΕΡ Ρ., «Λεγεῶνες θανάτου»
ΜΠΕΝΟΥΑ Α., «Οἱ ἰδέες στά ὀρθά»

ΜΠΟΥΓΑΓΙΕ Ζ., «Οἱ χειρότεροι ἐχθροί τῶν λαῶν»
ΜΥΛΕΡ ΟΥ., «Ἱστορία τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπό τοῦ 1801 μέχρι τοῦ 1913»
ΝΙΛΣΟΝ Μ., «Ὅμηρος καί Μυκῆνες»
ΝΤΑΡΕ Β., «Αἷμα καί γῆ»
ΝΤΕΛΑΡΥ Ζ., «Ἡ ἱστορία τῆς Γκεστάπο»
ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ Φ., «Τό ἡμερολόγιον ἑνός συγγραφέως»
ΝΤΥΡΑΝ ΟΥ., «Παγκόσμιος Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ»
ΟΡΛΑΝΤΙ Ε., «Χίτλερ»
ΠΕΫΡΕΦΙΤ Ρ., «Οἱ Ἑβραῖοι»
ΠΙΕΡΟΝ ΜΠ., «Ἑβραῖοι καί Χριστιανοί στήν νεότερη Ἑλλάδα»
ΠΙΝΑΙ Μ., «Ἡ ἑβραϊκή πέμπτη φάλαγξ στόν Χριστιανικόν κόσμον»
ΡΑΪΤΛΙΝΓΚΕΡ ΓΚ., «Ἀ. Χίτλερ»
ΡΑΪΤΛΙΝΓΚΕΡ ΓΚ., «Τό οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐπί τῆς ἄμμου»
ΡΑΪΧ Β., «Ἡ μαζική ψυχολογία τοῦ φασισμοῦ»
ΡΑΣΣΕΑ ΜΠ., «Ἡ μάστιξ τοῦ Ἀγκυλωτοῦ Σταυροῦ»
ΡΕΝΑΝ Ε., «Ὁ Ἀντίχριστος»
ΡΟΜΑΝΕΣΚΟΥ Τ., «Ἡ μεγάλη ἑβραϊκή συνωμοσία»
ΣΑΓΕΘ ΑΓΕΡ, «Ἀποικιοκρατικός σιωνισμός στήν Παλαιστίνη»
ΣΑΙΞΠΗΡ ΟΥ., «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας»
ΣΝΑΪΤΕΡ Ε., «Ἀδόλφος Χίτλερ»
ΣΤΑΪΝΙΓΚΕΡ Ρ., «Ἡ δίκη τῆς Νυρεμβέργης»
ΤΑΚΙΤΟΣ, «Ἱστορία»
ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ, «Ἀπολογητικός»
ΤΙΒΝΑΝ Ε., «Τό λόμπυ»
ΤΡΟΥΜΑΝ Χ., «Ἡμερολόγιον»
ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΟΥ., «Ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος» («Ἀπομνημονεύματα»)
ΧΑΡΤ Λ., «Ἱστορία τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου»
ΧΕΡΜΑΝ ΕΝΤ., «Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Παλαιστινίων»
ΧΕΣ Ρ., «Αὐτοβιογραφία»
ΧΕΦΕΡ ΔΡ., «Οἱ μεγάλοι κατακτηταί»
ΧΕΧΝΕ Χ., «Μαύρη τάξη - ἡ ἱστορία τῶν Ἔς - Ἔς»
ΦΙΝΚΕΛΣΤΑΙΝ Ν., «Βίβλος»
—, «Ἡ βιομηχανία τοῦ Ὁλοκαυτώματος»

ΦΟΡΝΤ Χ., «Ὁ αἰώνιος Ἰουδαῖος»
ΦΟΣ Γ., «Στρατιώτης τῶν SS»
ΦΩΡΙΣΣΟΝ Ρ., «Εἶναι γνήσιο τό ἡμερολόγιο τῆς Ἄννας Φράνκ;»

Γ. ΞΕΝΗ

ABBOTT G., «Israel in Europe»
Amis de la liberte ed., «L'antisemitisme stalinien»
BADI J., «Fundamental Laws of the state of Israel»
BARON S., «Social and religious history of the Jews»
BEGIN M., «The revolt»
BESYMENSKY L., «Der Tod des Adolf Hitler»
BOSIO S., «Dell' istoria della sacra religione»
BRINTON S., «The Gonzaga Lords of Mantua»
BROCKELMANN C., «History of the Islamic peoples»
BURG J., «Shuld und schicksal»
CARAUDY R., «The case of Israel»
Carlton Press ed., «In Titos death»
CIANO E., «La mia testimonianza»
CICERO, «Pro Flacco»
COOBY J., «China and the Palestinians»
COULTON G., «Life in the Middle Ages»
—, «From St. Francis to Dante»
DALLERY J., «Diana Mossley – a life»
DANIELS R., «Was Stalin really a communist?»
DAVID C., «L'Allemagne de Hitler»
DAVIDS J., «Documents on American Foreign Relation»
DAWIDOWICZ L., «The war against the Jews»
DEGRELLE L., «Degrell: persiste et signe»
—, «Lettera al Papa»
DEHOUST P., «So nicht, Herr Rubis»
DOMARUS M., «Hitler Reden und Proklamationen»
DÖNITZ K., «Zehn Jahre und zwanzig Tage»
DRAPER Th., «Israel and World Politics»

DUBNOW S., «History of the Jews in Russia and Poland»
DURANT W., «The story of civilization»
ENCYCLOPAEDIA, «Judaica»
—, «Chambers»
ENNES J., «Assault on the Liberty»
FABBELL N., «Mussolini: A new life»
FEST J., «Hitler»
FINDLEY P., «The dare to speakout»
FISCHER L., «The life and death of Stalin»
FONTAINE A., «Histoire de la guerre froide»
FORD H., «The international Jew»
FRANKEL M., «Israel Observed»
FREY G., «Vorsicht Falschung»
GOEBBELS J., «Tagebücher»
GOURION B., «Rebirth an Destiny of Israel»
GRAETZ H., «History of the Jews»
GRAF J., «Todesursache Zeitgeschichtforschung»
GREENBERG E., «The Moses Mystery – The Bible Myth»
—, «101 Myths of the Bible»
GUIZOT F., «History of France»
HESS R., «Mein vater Rudolf Hess»
HILBERG R., «Die Vernichtung der europaischen Juden»
HOGAN D., «The forced war»
HOROWITZ D., «State in making»
HOWE S., «An hist. Sketsch of the Greek Revolution»
HUGH Th. «Der Spanische bürgerkrieg»
IRVING D., «Goebbels»
Jonathan Cap. Ed., «The plot against America»
KAUFMAN H., «Germany must perish»
KENNEDY P., «The rise and fall of the Great Powers»
KERN E., «Verheimlichte Dokumente»
KISHTAINY K., «Whiter Israel»
KITROEFF A., «The Jews in Greece 1941-1944»
KOGON E., «Der SS-Staat»
LAPIDE R., «The last three popes and the Jews»

LEA H., «History of the inquisition in the Middle Ages»
—, «History of the inquisition in Spain»
—, «History Sketsch of Sacerdotal Celibacy»
LEONARD J., «The tragedy of the Henry Ford»
LIST N., «L'état d'Israel»
LITVINOFF B., «Ben Gurion of Israel»
MACDONALD J., «My mission to Israel»
Magna Books ed., «Adolf Hitler»
MAIMONIDES, «Guide to the Perplexed»
MARABINI J., «La vie quotidienne à Berlin sous Hitler»
MARTIN J., «The return to war Crimes»
MAZOWER M., «Inside Hitler's Greece»
MODDER M., «The Jews in the Literature of England»
Mondadori ed., «Stalin»
—, «De Gaulle»
—, «Mussolini»
—, «Churchill»
NABURY V., «The June war»
OERTLE V., «Sweizer Freiwillige an Deutscher seite»
PATOR L, «History of the Popes»
POPPER T., «Hitler's personal letters ans Notes»
PRESSAC J., «Auschwitz. Technique and operation»
—, «Les crematoires de Auschwiz»
RABIN Y., «The Rabin memories»
RAUSCHNING H., «Hitler m' a dit»
REITLINGER G., «Die Endlösung»
ROSENGERG A., «Die spur des Judens im waldel Zeiten»
RUSSEL N., «Berlin Embassy»
SANTIN T., «Der holocaust in den Zeugnissen griechischer Judiness und Juden»
SCHECHTER S., «Studies in Judaism»
SCHOPENHAUER A., «Parerga und Paralipomena»
SHIRER W., «Berlin Diary»
SOMBART W., «The Jews and Modern Capitalism»
STAMATOPOULOS N., «Old Corfu»

SUTTON A., «Wall street and the rise of Hitler»
SZINAI M., «The confidential papers of Amdiral Horthy»
TENBROOK R., «Geschichte Deutschlands»
THATCHER H., «Source book for Medieval History»
THIERS M., «Histoire de la revolution francaise»
THOMPSON J., «Economic and social history of the Middle Ages»
TOLAND J., «Adolf Hitler»
VOLK und REICH, «Les Attrocitèes commises par les Polonais contre les Allemands de Pologne»
VOLTAIRE, «Dictionaire philosophique»
—, «Dieux et les hommes»
—, «Essaie sur les moeurs»
WILLIAMSON G., «Die SS»
—, «Verbrechen an Deutschen Volk»